تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

വാല്യം 5

പ്രസാധകർ:

കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ (റജി.)

VISHUDHA QUR'AN VIVARANAM
(Malayalam)

Vol: 5

Translation and Commentary:
Moulavi Muhammad Amani

Publishers:
Kerala Nadvathul Mujahideen (Regd)
Mujahid Centre, CD Tower, Calicut - 673004,
Kerala, India
Phone: +91495 2722801, 2722802, 2722805
Fax: +91495 2724262
e-mail: nadvath@gmail.com
Web: www.knm.org.in

XIVth Edition : 2014 June

Price : **₹ 500.00**

പ്രസ്താവന

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

മർഹൂം മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ **'വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം'** പരിഷ്‌കരിച്ച പതിപ്പിന്റെ 5-ാം വാല്യമാണ് വായനക്കാരുടെ കയ്യിൽ. ഇതിൽ **അന്നഹ്ൽ മുതൽ അന്നൂർ വരെയുള്ള** സൂറഃകളാണുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണഗ്രന്ഥത്തിന് പണ്ഡിത പാമരവ്യത്യാസമില്ലാതെ, കക്ഷിഭേദമന്യെ എല്ലാവരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സർവ്വ സ്വീകാര്യത അഭൂതപൂർവ്വവും തുല്യതയില്ലാത്തതുമാണ്. സഹൃദയരായ ആയിരമായിരം അനുവാചകർക്ക് കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പിന്റെ അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതോടൊപ്പം, എല്ലാവർക്കും ഈ മഹദ് ഗ്രന്ഥം മുഖേന വിജ്ഞാനവും സൻമാർഗവും സർവ്വശക്തൻ നൽകുമാറാകട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കോഴിക്കോട് - 4
2014 ജൂൺ 01

കേരള നദ്‌വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ
പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ വിവരണം

വാല്യം അഞ്ച്

പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ

16 സൂറത്തുന്നഹ്ൽ (سورة النحل) (2551 - 2651)

17. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഅ് (سورة الاسراء) (2653 - 2752)

18. സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് (سورة الكهف) (2753 - 2855)

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

19. സൂറത്ത് മർയം (سورة مريم) (2857 - 2914)

20. സൂറത്തുത്വാഹാ (سورة طه) (2915 - 3001)

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

21. സൂറത്തുൽ അൻബിയാഉ് (سورة الأنبياء) (3003 - 3085)

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

22. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് (سورة الحج) (3087 - 3151)

23. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ (سورة المؤمنون) (3153 - 3215)

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

24. സൂറത്തുന്നൂർ (سورة النور) (3217 - 3303)

سورة النّحل

16. സൂറതുന്നഹ്ൽ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 128 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 16

[110, 126, 127 എന്നീ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ ഉഹ്ദ് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അവതരിച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.]

68-ാം വചനത്തിൽ തേനീച്ചയെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിന് 'സൂറതുന്നഹ്ൽ' എന്നു പേര് പറയപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വളരെയധികം അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്കൊണ്ട് **سورة النعم** (അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായം) എന്നും ഇതിന് പേരുണ്ട്.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

أَتَىٰٓ أَمۡرُ ٱللَّهِ فَلَا تَسۡتَعۡجِلُوهُۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ﴿١﴾

《1》 (ഇതാ) അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന വന്നു (പോയി)! അതിനാൽ, അതിന് നിങ്ങൾ ധൃതിപ്പെടേണ്ട.

അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവൻ അത്യുന്നതനുമായിരിക്കുന്നു!

《1》 أَتَىٰ വന്നു, വന്നിരിക്കുന്നു أَمْرُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന, കാര്യം فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങളതിന് ധൃതികൂട്ടേണ്ട سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ (അവന് സ്തോത്രം) وَتَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്യുന്നതനുമാകുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്

أَمْرُ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന) കൊണ്ട് വിവക്ഷ അന്ത്യസമയം (السَاعَة) ആണെ

ന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അവിശ്വാസികൾക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷയാണെന്നും, കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫല നടപടിയാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്നും ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നവയാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ക്വമറിന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ (അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നു) എന്നും, സൂ: അൻബിയാഇന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ (മനുഷ്യർക്ക് അവരുടെ വിചാരണ അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു) എന്നുമൊക്കെ അവതരിക്കുകയും സത്യനിഷേധത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങാത്തപക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് നബിﷺ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ഇതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അതൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊരു മറുപടിയാണിത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധി ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് ശിക്ഷ (ഇപ്പോൾതന്നെ) വരുമായിരുന്നു. അവർ അറിയാത്ത നിലയിൽ അതവർക്ക് പെട്ടെന്ന് വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ നിന്നോട് ശിക്ഷക്ക് ധൃതികൂട്ടുന്നു. നിശ്ചയമായും, നരകം അവിശ്വാസികളെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു.' (അൻകബൂത്ത്: 53,54) വീണ്ടും പറയുന്നു: 'അതിൽ (അന്ത്യസമയത്തിൽ) വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതിന് ധൃതികൂട്ടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു. അത് യഥാർഥമാണെന്ന് അവർ അറിയുകയും ചെയ്യും.' (ശൂറ : 18.) ഈ ധൃതികൂട്ടലിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന ഇതാ വന്നു കഴിഞ്ഞു. അതിന് വളരെയൊന്നും താമസമില്ല. അത് വരാതിരിക്കുകയുമില്ല. എന്നാൽ, അതിനൊരു അവധിയുണ്ട്. അത് വരുമ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുക. അതിന് ധൃതികൂട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ധൃതികൂട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമല്ലാതെ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരെ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് അവരുടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ധൃതികൂട്ടലും നിഷേധവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവരുടെ ദൈവങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന കാര്യം തന്നെ അസംഭവ്യമാണെന്നും അതിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമാണ് അല്ലാഹുവെന്നും അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ)

يُنَزِّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ بِٱلرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦٓ أَنْ أَنذِرُوٓا۟ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱتَّقُونِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവന്റെ കൽപനയാകുന്ന ആത്മാവു (അഥവാ ജീവനു)മായി അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നു; അതായത്, ഞാനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല; അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ എന്ന് (ജനങ്ങളെ) താക്കീത് ചെയ്യണമെന്ന്.

﴾2﴿ يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നു الْمَلَائِكَةَ മലക്കുകളെ بِالرُّوحِ ആത്മാവ് (ജീവനു)മായി مِنْ أَمْرِهِ അവന്റെ കല്പനയാകുന്ന, കൽപനയിൽ നിന്ന് عَلَىٰ مَنْ യാതൊരുവരുടെമേൽ, أَنْ أَنذِرُوا ചിലർക്ക് يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു مِنْ عِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ താക്കീത് ചെയ്യുമെന്ന് أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് إِلَّا أَنَا ഞാനല്ലാതെ فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ

'ആത്മാവ്, ജീവൻ, ജീവസ്സ്' എന്നൊക്കെയാണ് رُوح (റൂഹ്) എന്ന പദത്തിനർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകളും സന്ദേശങ്ങളുമാകുന്ന 'വഹ്‌യാ'ണ് ഇവിടെ അത്കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ജീവസ്സും, ആത്മാക്കൾക്ക് ചൈതന്യവും നൽകുന്നതാണല്ലോ അവ. 40:15, 45:52 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഈ പദം ഇതുപോലെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. പ്രവാചകത്വവും വഹ്‌യും ലഭിക്കുന്നത് ആരുടെയും യോഗ്യതകൾകൊണ്ടോ ശ്രമംകൊണ്ടോ അല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതാണ് 'അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നുവെന്ന്' ഈ വാക്യത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ മുഖേന മാത്രമേ നബിമാർക്ക് വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടാറുള്ളുവെന്ന് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. വഹ്‌യിന്റെ ഇനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട് എന്ന് സൂ: ശൂറാ 51-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് അവിടെ നോക്കുക.

خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ بِٱلْحَقِّ ۚ تَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവൻ യഥാർഥ (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ (അവനോട്) പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ അത്യുന്നതനായിരിക്കുന്നു.

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٤﴾

﴾4﴿ മനുഷ്യനെ അവൻ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ)പ്രത്യക്ഷമായ

﴾3﴿ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം تَعَالَىٰ അവൻ അത്യുന്നതനായി (വളരെ മേലെയായി)രിക്കുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ﴾4﴿ خَلَقَ الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു مِن نُّطْفَةٍ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്താൽ فَإِذَا هُوَ എന്നിട്ട് അവൻ (അതാ) خَصِيمٌ ഒരു എതിർവാദി مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷ (സ്പഷ്ട)മായ

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്ന് തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർഥ്യങ്ങൾക്ക് ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ്. ആകാശഭൂമികളെയും മനുഷ്യനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും, വ്യവസ്ഥാപിതമായ മുറയിൽ അവയെല്ലാം നിയ

ന്ത്രിച്ചുപോരുന്നതും അവനായിരിക്കെ, അവന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവന് പങ്കാളികളോ, സമൻമാരോ ആയി വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്നും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ മനുഷ്യൻ അവനോട് നന്ദിയും കൂറുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനെ ധിക്കരിക്കുന്നത് വിരോധാഭാസവും ആശ്ചര്യകരവുമാണെന്നും, മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട പോലെ ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അതവന് ബോധ്യമാകുന്നതാണെന്നുമാണ് 4-ാം വചനത്തിലെ സൂചന. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വവും, ഏകത്വവും, മനുഷ്യർക്ക് അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ചില വസ്തുതകളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ:

وَٱلۡأَنۡعَٰمَ خَلَقَهَاۗ لَكُمۡ فِيهَا دِفۡءٞ وَمَنَٰفِعُ وَمِنۡهَا تَأۡكُلُونَ ۝٥

《5》 കാലികളെയും (തന്നെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ (തണുപ്പിൽ നിന്ന്) ചൂടുനൽകലും, (മറ്റു) പ്രയോജനങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَلَكُمۡ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسۡرَحُونَ ۝٦

《6》 നിങ്ങൾ (വൈകുന്നേരം) വിശ്രമത്തിന് കൊണ്ടുവരുന്ന സമയത്തും, (രാവിലെ) മേയാൻവിടുന്ന സമയത്തും നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു ഭംഗിയുമുണ്ട്.

وَتَحۡمِلُ أَثۡقَالَكُمۡ إِلَىٰ بَلَدٖ لَّمۡ تَكُونُواْ بَٰلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ ٱلۡأَنفُسِۚ إِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٞ ۝٧

《7》 ദേഹങ്ങൾ (ക്ഷീണിച്ചു) ഞെരുങ്ങിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, നിങ്ങൾ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവരല്ല, (അങ്ങനെയുള്ള) ഒരു നാട്ടിലേക്ക് അവ നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങൾ (ചുമട്) വഹിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് (വളരെ) കൃപാലുവും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

وَٱلۡخَيۡلَ وَٱلۡبِغَالَ وَٱلۡحَمِيرَ لِتَرۡكَبُوهَا وَزِينَةٗۚ وَيَخۡلُقُ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ۝٨

《8》 കുതിരകളെയും, കോവർ കഴുതകളെയും, കഴുതകളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു); - നിങ്ങൾക്ക് അവയെ (വാഹനമാക്കി) സവാരി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും, അലങ്കാരത്തിന്നും. നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

﴾5﴿ وَالأَنْعَامَ കാലികളെയും (തന്നെ) خَلَقَهَا അവയെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ دِفْءٌ ചൂടു നൽകൽ, ശൈത്യശമനം وَمَنَافِعُ പല പ്രയോജന (ഉപകാര)ങ്ങളും وَمِنْهَا അവയിൽ നിന്ന് (തന്നെ) تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു ﴾6﴿ وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ جَمَالٌ സൗന്ദര്യം, ഭംഗി حِينَ സമയത്ത് تُرِيحُونَ നിങ്ങൾ വിശ്രമത്തിന് (ആലയിലേക്ക്) കൊണ്ടുവരുന്ന وَحِينَ സമയത്തും تَسْرَحُونَ നിങ്ങൾ മേയാൻ വിടുന്ന ﴾7﴿ وَتَحْمِلُ അവ വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. أَثْقَالَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഭാരങ്ങളെ إِلَىٰ بَلَدٍ ഒരു രാജ്യത്തേക്ക്, നാട്ടിലേക്ക് لَمْ تَكُونُوا നിങ്ങളായിരുന്നില്ല بَالِغِيهِ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവർ إِلَّا بِشِقِّ ഞെരുക്കം (ബുദ്ധിമുട്ട് -പ്രയാസം) കൊണ്ടല്ലാതെ الأَنْفُسِ ദേഹങ്ങളുടെ إِنَّ رَبَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് لَرَءُوفٌ ദയാലുതന്നെ, കൃപയുള്ളവൻ തന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ് ﴾8﴿ وَالْخَيْلَ കുതിര (കളെ)യും وَالْبِغَالَ കോവർ കഴുതകളെയും وَالْحَمِيرَ കഴുതകളെയും لِتَرْكَبُوهَا നിങ്ങളവയെ സവാരി ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി, പുറത്തേറുവാൻ وَزِينَةً ഭംഗിക്കും, സൗന്ദര്യ (അലങ്കാര)ത്തിനായും وَيَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. مَا لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ(ക്ക്) അറിയാത്തതിനെ

കാലികളെ മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കുകയും, നിത്യാവശ്യങ്ങളായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. കാലികൾ മൂലം ലഭിക്കുന്നതായി ഇവിടെ എടുത്തുപറയപ്പെട്ട ഉപകാരങ്ങൾ ഇവയത്രെ.

(1) തണുപ്പിൽ നിന്നും രക്ഷകിട്ടുമാറ് ചൂട് നൽകുന്ന വസ്തുക്കൾ അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു. രോമംകൊണ്ടും, തോൽകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, തമ്പ്, പാദരക്ഷ മുതലായവയാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ശൈത്യകാലത്തും ശൈത്യപ്രദേശങ്ങളിലും ഇവയുടെ ആവശ്യം പറയേണ്ടതുമില്ല.

(2) വിശപ്പിന് ഭക്ഷണവും ദാഹത്തിന് പാനീയവുമായ പാൽ, ഒരു സുപ്രധാന ധനാഗമ മാർഗമായ അവയുടെ സന്തതികൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു പല ഉപകാരങ്ങൾ.

(3) ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മാംസം.

(4) മേച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് വൈകുന്നേരം ആലകളിലേക്ക് വിശ്രമത്തിനു കൊണ്ടുവരുമ്പോഴും, രാവിലെ ആലയിൽ നിന്ന് വിട്ടു മേച്ചിൽസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുമ്പോഴും, വിശിഷ്യാ ഉടമസ്ഥർക്ക്, ഉണ്ടാകുന്ന കൗതുകവും ആനന്ദവും. ഈ വിഷയം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയത്തക്കവണ്ണം കാര്യമായ ഒരു പ്രയോജനമാണോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടും? ഐഹിക വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയിലും മനുഷ്യനുള്ള ആവേശവും, താൽപര്യവും, അഭിമാനവും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. മനുഷ്യൻ കാലിവളർത്തുന്നതെല്ലാം അവയെ തനിക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടിയോ ആണോ? അല്ല. അതായിരുന്നു കാലിവളർത്തലിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന പരിമിതമായ ഒരളവിൽ കവിഞ്ഞു ആരും കാലികളെ വളർത്തുമാ

യിരുന്നില്ല. ആയിരം ഒട്ടകമുള്ളവൻ അത് രണ്ടായിരമാക്കുവാനും, പതിനായിരം ആടുകളുള്ളവൻ അത് ഇരുപതിനായിരമാക്കുവാനും, ലക്ഷക്കണക്കിൽ ഉറുപ്പികയുടെ വ്യവസായം നടത്തുന്നവൻ അത് കോടിക്കണക്കിൽ വളർത്തുവാനും രാപ്പകൽ മിനക്കെടുന്നത് അവമൂലം ലഭിക്കുന്ന അഴകും മോടിയും കണ്ടാനന്ദിക്കുവാനല്ലാതെ മറ്റെന്തിനാണ്?! ഈ പ്രയോജനം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സംഗതി കൂടി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സമ്പത്തിന്റെ വർധനവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നും, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച അവകാശങ്ങളും കടപ്പാടുകളും പാലിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അതുമൂലം വമ്പിച്ച പുണ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അത് പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നുമാണത്.

(5) ദേഹാദ്ധ്വാനമോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ കൂടാതെ ഭാരപ്പെട്ട ചുമടുകൾ ദൂരദേശങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുക. യന്ത്രീകൃത വാഹനങ്ങൾക്ക് സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത്പോലും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഭാരങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുവാൻ കാലികളെ- വിശേഷിച്ചും ഒട്ടകങ്ങളെ- ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒട്ടകപ്പുറത്ത് മാത്രമല്ല, മാടുകളുടെ പുറത്തും, മാടുവണ്ടികൾ വഴിയും, ആടുവണ്ടികൾ വഴിയും സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുക പല രാജ്യങ്ങളിലും പതിവുണ്ട്. യന്ത്രവാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുന്നതിന്മുമ്പ് ഏതുരാജ്യത്തും കാലികളെ മാത്രം അതിന് ആശ്രയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുതാനും. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചശേഷം, ഇതെല്ലാം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന് മനുഷ്യനോടുള്ള കൃപയും കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണെന്നും, ആ സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യൻ അവനോട് നന്ദിയുള്ളവനായിരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം കുതിര, കഴുത, കുതിരയും കഴുതയും ഉണചേർന്നു ജനിക്കുന്ന കോവർ കഴുത എന്നിവയെ സവാരിക്കുള്ള വാഹനങ്ങളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിനെയും, അവമൂലം സ്വാഭാവികമായും ലഭിക്കുന്ന അലങ്കാര ഭംഗിയെയും കുറിച്ചും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ പ്രയോജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ ഈ മൂന്നു മൃഗങ്ങളും ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചില്ല. അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ളതും അലങ്കാരത്തിനുള്ളതുമാണെന്ന് മാത്രമെ പറഞ്ഞുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ മൂന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല എന്ന് ചില പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നാട്ടുകഴുതയുടെയും, കോവർകഴുതയുടെയും മാംസത്തെ നബിﷺ വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കുതിരമാംസം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ബലവത്തായ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് കുതിരമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അക്കാലത്തുള്ളവർക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും പ്രയാസമായതുമായ വാഹനങ്ങളാണ് തീവണ്ടി, വിമാനം, യന്ത്രക്കപ്പൽ, മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾ മുതലായവ. ഇപ്പോൾ വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാവുന്ന വാഹനങ്ങളും, രംഗത്തുവന്നിരിക്കുകയാണ്. എനിയും ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇവയൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യനിർമിതങ്ങളാണെങ്കിലും അവ നിർമിക്കുവാനുള്ള സാധന സാമഗ്രികളും, അവക്ക് രൂപം നൽകുവാൻ ബുദ്ധിയും, തോന്നലും, സാഹചര്യങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യന് നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഇതുപോലെയുള്ള

പലതിനെയും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവസാനം 'നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു (وَ يَخْلُقُ مَالا تَعْلَمُونَ) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَعَلَى ٱللَّهِ قَصْدُ ٱلسَّبِيلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ۚ

《9》 അല്ലാഹുവിന്റെ മേലാണ് (നേരായ) മിതമാർഗം (വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത) ഉള്ളത്. അതിൽ [മാർഗങ്ങളിൽ] തന്നെ (ചിലത്) തെറ്റിയതുമുണ്ട്.

وَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

《9》 وَ عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേലാണ് (ബാധ്യത) قَصْدُ السَّبِيلِ മിതമാർഗം (കാണിക്കൽ), മാർഗം വിവരിക്കൽ وَ مِنْهَا അതിലുണ്ട്, അതിൽ തന്നെയുമുണ്ട് جَائِرٌ തെറ്റിയത് وَلَوْ شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَهَدَاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും.

ബാഹ്യമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള വാഹനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ആന്തരികമായ മാർഗങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ചിലത് നേർക്കുനേരെ മിതമായുള്ളതും ചിലത് തെറ്റി വളഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ളതുമുണ്ടെന്നും നേരായ മാർഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണെന്ന് വിവരിച്ചുകൊടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നും, അഥവാ അതാണ് ക്വുർആനിലൂടെയും പ്രവാചകനിലൂടെയും അവൻ നൽകി വരുന്ന മാർഗദർശനങ്ങൾ എന്നുമൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്.

ബാഹ്യമായ ഐഹികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അതോടുചേർന്ന് ആന്തരികമായ ധാർമിക വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഓർമപ്പെടുത്തുക ചിലപ്പോഴെല്ലാം ക്വുർആന്റെ പതിവാകുന്നു. ഹജ്ജ് യാത്രകളിൽ ഭക്ഷണം മുതലായ യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊള്ളുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى 'യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഉത്തമമായത് ഭയഭക്തിയാണ്.' (2:197) എന്നും, നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള വസ്ത്രം നൽകിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَلِكَ خَيْرٌ 'ഭയഭക്തിയാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായത്.' (7:26) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇതിന് ഉദാഹരണമാകുന്നു. അല്ലാഹു കാണിച്ചുതരുന്ന നേരായമാർഗത്തിലൂടെ ചരിക്കുന്നവരെ മാത്രമേ അവൻ സൻമാർഗത്തിൽ ചേർക്കുകയുള്ളൂ-എന്നല്ലാതെ എല്ലാവരെയും സൻമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നത്രെ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ 'അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവൻ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു' എന്ന വാക്യം മുഖേന അറിയിക്കുന്നത്. (ഈ വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സാരാർഥങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറ: അൻആം 149; ഹൂദ് 118; മാഇദഃ :51; സജദഃ 13 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി പലതവണ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം - 2

هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً ۖ لَّكُم مِّنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അവനത്രെ, ആകാശത്ത്നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തന്നവൻ. അതിൽ നിന്ന് (കുടിക്കുവാൻ) പാനീയമുണ്ടാകുന്നു. അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (കാലികളെ) മേയ്ക്കുന്ന (ചെടി) മരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ ٱلزَّرْعَ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلنَّخِيلَ وَٱلْأَعْنَٰبَ وَمِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അത് [വെള്ളം] മൂലം നിങ്ങൾക്ക് കൃഷിയും, ഒലീവും ഈത്തപ്പനയും, മുന്തിരികളും അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു തരുന്നു; (എന്നുവേണ്ട) എല്ലാ ഫലവർഗങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉൽപാദിപ്പിച്ചുതരുന്നു). നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾10﴿ هُوَ الَّذِي അവൻ യാതൊരുവനാണ്, അവനത്രെയൊരുത്തൻ أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَاءً വെള്ളം لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽ നിന്ന് (ചിലത്) ഉണ്ടായിരിക്കും شَرَابٌ പാനീയം, കുടിനീർ وَمِنْهُ അതിലുണ്ട്, അതിൽ നിന്ന് (ചിലത്) شَجَرٌ മരങ്ങളും (ഉണ്ട്- ഉണ്ടായിരിക്കും) فِيهِ അതിൽ تُسِيمُونَ നിങ്ങൾ മേയ്ക്കുന്നു ﴾11﴿ يُنبِتُ അവൻ മുളപ്പിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിക്കും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് بِهِ അത്മൂലം, അതിനാൽ الزَّرْعَ കൃഷിയെ, വിളയെ وَالزَّيْتُونَ ഒലീവും وَالنَّخِيلَ ഈത്തപ്പനയും وَالأَعْنَابَ മുന്തിരികളും وَمِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ എല്ലാ ഫല(വർഗ)ങ്ങളിൽ നിന്നും إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിക്കുന്നു

കാലിമൃഗങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം മഴവെള്ളം മുഖേനയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം എടുത്തെണ്ണിക്കാട്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യമെന്താണെന്നുകൂടി ഇടക്കിടെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ وَٱلنُّجُومُ

﴾12﴿ രാത്രിയെയും, പകലിനെയും, സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളും അവ

مُسَخَّرَٰتُۢ بِأَمۡرِهِۦٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّقَوۡمٖ يَعۡقِلُونَ ﴿١٢﴾

ന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ്.

നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ബുദ്ധികൊടു (ത്തു ചിന്തി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَمَا ذَرَأَ لَكُمۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ مُخۡتَلِفًا أَلۡوَٰنُهُۥٓۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لِّقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ വർണങ്ങൾ [ഇനങ്ങൾ] വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവയും (വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഒക്കെയും) ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾12﴿ وَسَخَّرَلَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു اللَّيْلَ രാത്രിയെ وَالنَّهَارَ പകലിനെയും وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും وَالنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളാകട്ടെ مُسَخَّرَاتٌ വിധേയമാക്കപ്പെട്ടവയാണ് بِأَمْرِهِ അവന്റെ കല്പന പ്രകാരം إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് يَعْقِلُونَ അവർ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു, ഗ്രഹിക്കുന്നു ﴾13﴿ وَمَاذَرَأَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مُخْتَلِفًا വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട് أَلْوَانُهُ അതിന്റെ വർണ (നിറ)ങ്ങൾ (ഇനങ്ങൾ) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് يَذَّكَّرُونَ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നു.

രാപ്പകലുകൾ, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെ മനുഷ്യന് വിധേയമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂഃ ഇബ്റാഹീം: 32, 33 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി മുമ്പ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടതില്ല 'വ്യത്യസ്ത വർണങ്ങളായി നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, മനുഷ്യന് ഉപകാരപ്രദമായി ഈ ഭൂമിയിൽ നിലവിലുള്ള സസ്യവർഗങ്ങളും, ജീവവർഗങ്ങളുമടക്കം എല്ലാ ഇനത്തിലും പെട്ട ഭൂവിഭവങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ മനുഷ്യന് പ്രയോജനപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഇല്ലെന്നുള്ള പരമാർഥം ഇന്ന് ചിന്തകൻമാരായ പല ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും വ്യക്തമാക്കാറുള്ളതാണ്. هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا "ഭൂമിയിലുള്ളത് മുഴുവനും നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചവനത്രെ അവൻ." (2:29) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഖുർആൻ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മുമ്പേ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

നിത്യസത്യങ്ങളായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളൊക്കെ എടുത്തുപറഞ്ഞു ഓർമിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് ഓരോ വചനത്തിന്റെയും അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടി

ക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അതെ, ചിന്തിക്കുന്നവർക്കും, ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്ന വർക്കും, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്കും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇതെല്ലാം ഓർമിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം. ബുദ്ധി കൊണ്ട് ചിന്തിക്കുകയും ഉറ്റാലോചന ചെയ്തു സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീക് നൽകട്ടെ, ആമീൻ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَهُوَ ٱلَّذِى سَخَّرَ ٱلْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا۟ مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا۟ مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى ٱلْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

《14》 അവൻ തന്നെയാണ് സമുദ്രത്തെ വിധേയമാക്കിയവനും: അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാംസം തിന്നുവാനും, നിങ്ങൾ ധരിക്കാറുള്ള ആഭരണ (പദാർഥ)ങ്ങൾ അതിൽ നിന്ന് പുറത്തെടുക്കുവാനും വേണ്ടി; കപ്പലുകൾ അതിലൂടെ (വെള്ളം) പിളർത്തുന്നതായിക്കൊണ്ട് (സഞ്ചരിക്കുന്നത്) നിനക്ക് കാണുകയും ചെയ്യാം. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്)

《14》 وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെ, (അവനത്രെ) യാതൊരുവനും سَخَّرَ വിധേയമാക്കിയ الْبَحْرَ സമുദ്രത്തെ لِتَأْكُلُوا നിങ്ങൾ (ക്ക്) തിന്നുവാൻ വേണ്ടി مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് لَحْمًا മാംസം طَرِيًّا പുതിയ وَتَسْتَخْرِجُوا നിങ്ങൾ പുറത്തെടുക്കുവാനും مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് حِلْيَةً ആഭരണങ്ങളെ تَلْبَسُونَهَا നിങ്ങളവയെ ധരിക്കുന്നു وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം الْفُلْكَ കപ്പലുകളെ مَوَاخِرَ പിളർത്തുന്നതായി فِيهِ അതിൽ, അതിലൂടെ وَلِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കു (അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടിയും مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ ഔദാര്യ (അനുഗ്രഹ)ത്തിൽ നിന്ന് وَلَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാനും, നിങ്ങളായേക്കുകയും ചെയ്യാം تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും.

മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷണത്തിന്നായി സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു വിളയിച്ചു വളർത്തിവരുന്ന കണക്കറ്റ മൽസ്യവിളകളെപ്പറ്റിയാണ് لَحْمًا طَرِيًّا (പുതിയ മാംസം) എന്ന് പറഞ്ഞത്. വേഗം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും, സുഖകരമായതും, ലഘുത്വം കൂടിയതുമായ ആഹാര മത്രെ മൽസ്യമാംസം. ആഭരണ പദാർഥങ്ങൾ (حِلْيَة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മുത്ത്, പവിഴം, ചിപ്പി തുടങ്ങിയ രത്നവിഭവങ്ങളുമാകുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ പരിഷ്കൃതങ്ങളായ യന്ത്ര സാമഗ്രികളും, ജലവാഹനങ്ങളുമൊന്നുമില്ലാത്ത മുൻകാലം മുതൽക്കുതന്നെ, സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും, രത്നസമ്പത്തുക്കളും മനുഷ്യൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ണെത്താത്ത, ആഴം കാണാത്ത സമുദ്ര

ജലത്തെയും, മലകൾ കണക്കെയുള്ള തിരമാലകളെയും, ശക്തിയായി ആഞ്ഞടിക്കുന്ന കാറ്റുകളെയും ഇടവും വലവുമാക്കി പിളർന്നുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു പായുന്ന കപ്പലുകൾ വഴി, ഒരു നാട്ടിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു നാട്ടിലേക്കും, ഒരു വൻകരയിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു വൻകരയിലേക്കും വിവിധ ആവശ്യാർഥം മനുഷ്യൻ സദാ വന്നുംപോയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നൂഹ് നബി (അ) യുടെ കാലം മുതൽ ആരംഭിച്ച ഈ ഏർപ്പാട് അനുദിനം വർധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും, അതിന് വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യർ സദാ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَأَلْقَىٰ فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَٰرًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

《15》 ഭൂമി നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ, അതിൽ അവൻ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നദികളെയും വഴികളെയും (ഏർപെടുത്തിയിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) മാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി;-

وَعَلَٰمَٰتٍ ۚ وَبِٱلنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

《16》 (പല) അടയാളങ്ങളെയും (ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.) നക്ഷത്രങ്ങൾ മൂലവും (തന്നെ) അവർ [മനുഷ്യർ] (ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നു.

《15》 وَأَلْقَى അവൻ ഇട്ടിരിക്കുന്നു, സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ رَوَاسِيَ ഉറച്ചു (പൂണ്ട്) നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) أَنْ تَمِيدَ അത് ചരിഞ്ഞുപോകുമെന്നതിനാൽ بِكُمْ നിങ്ങളുമായി, നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് وَأَنْهَارًا നദി (പുഴ)കളെയും وَسُبُلًا വഴി (മാർഗം)കളെയും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ വഴിചേരും, (നേർ) മാർഗം പ്രാപിക്കും 《16》 وَعَلامَاتٍ അടയാളങ്ങളെയും وَبِالنَّجْمِ നക്ഷത്രങ്ങൾ മൂലവും, നക്ഷത്രംകൊണ്ടും هُمْ അവർ يَهْتَدُونَ മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നു, വഴിചേരുന്നു.

സമുദ്രത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം കരയിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുമായി നൽകിയിട്ടുള്ള ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ഒരു എത്തുംപിടിയും കൂടാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഭൂഗോളം അതിലെ നിവാസികൾ സഹിതം ചരിഞ്ഞോ മറിഞ്ഞോ തെറിച്ചോ പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി- സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലുകൾ നങ്കൂരമിട്ടുറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്നത്പോലെ- ഭാരമേറിയ പർവതങ്ങളാകുന്ന നങ്കൂരങ്ങൾ വഴി അതിനെ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. നൂറുകണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലും നാഴിക ദൂരത്തെവിടെന്നോ ഉത്ഭവിച്ചു

കാടും, മലയും, പാറക്കെട്ടും, മരുഭൂമിയും, മലയിടുക്കും താണ്ടിക്കൊണ്ട് വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞും, ഓടിച്ചാടിയും ഒഴുകിവരുന്ന നദികളെ ഒരുകൂട്ടർ കുടിനീരിനും, കുളിനീരിനും ഉപയോഗപ്പെത്തുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റൊരുകൂട്ടർ കൃഷിക്കും, ഗതാഗതത്തിനും, വ്യവസായത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ മൽസ്യബന്ധനത്തിനും, വിദ്യുഛക്തിയുൽപാദനത്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. വഴികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, നാട്ടിലൂടെ, കാട്ടിലൂടെ, സമതലത്തിലൂടെ, കുന്നുകുഴികളിലൂടെ, വെള്ളത്തിലൂടെ, വായുവിലൂടെ എന്നിങ്ങിനെ ആവശ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പലതരം വഴികളെയും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വഴിതെറ്റാതെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുവാനും, ദൂരവും സ്ഥാനവും നിർണയിക്കുവാനും വേണ്ടി ഓരോതരം വഴികൾക്കും ചില അടയാളങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കുന്നും, കുണ്ടും, വയലും, പറമ്പും, പാറയും, മണലും, മണ്ണും, മരവും, ചരിവും, മറിവും എന്നിങ്ങനെ എത്രയെത്ര അടയാളങ്ങൾ?! വമ്പിച്ച മരുഭൂമികളിലോ സമുദ്രത്തിലോ യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്ക് അടയാളങ്ങളുടെ അഭാവം നിമിത്തമോ, രാത്രിയുടെ ഇരുട്ട് മൂലമോ ദിക്കുകളറിയാതെ വരുമ്പോൾ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനവും ഗതിയും നോക്കി സ്ഥാനവും സമയവും കണക്കാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ സ്വയമങ്ങ് രൂപംപൂണ്ടതല്ല. മനുഷ്യരോ മറ്റു വല്ലവരോ രൂപം നൽകിയതുമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രവൃത്തി. അവന്റെ മാത്രം സൃഷ്ടി. അവന്റെ മാത്രം വ്യവസ്ഥ. എല്ലാവർക്കും സുപരിചിതമായ ഈ നിത്യസത്യങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്:-

أَفَمَن يَخْلُقُ كَمَن لَّا يَخْلُقُ ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ അപ്പോൾ, സൃഷ്ടിക്കുന്ന (ഒരു) വൻ സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെപ്പോലെയാകുന്നുവോ?! അപ്പോൾ, (ബഹുദൈവാരാധകരേ,) നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

﴿17﴾ أَفَمَنْ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു كَمَنْ യാതൊരുവനെ (യാതൊരുത്തരെ) പ്പോലെ لَا يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കില്ല أَفَلَا تَذَكَّرُونَ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ.

മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവും, ഒരു അണുപോലും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരും എങ്ങിനെ സമമാകും?! ഒരിക്കലും സമമാവുകയില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവൻമാർ, മഹാത്മാക്കൾ എന്ന് വേണ്ട അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു വസ്തുവെയും അവന്റെ പങ്കുകാരനോ, സമാനനോ ആക്കിവെച്ചു ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?! നിങ്ങൾ ഒട്ടും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?! എന്ന് താൽപര്യം. എന്നാൽ, മേലുദ്ധരിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ മാത്രമാണോ അല്ലാഹു മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത്?! അല്ല:-

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَةَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ

﴿18﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ അത് കണക്കാക്കുന്നതല്ല.

[നിങ്ങൾക്കതിന്നു സാധ്യമല്ല].

إِنَّ ٱللَّهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

﴾18﴿ وَإِن تَعُدُّوا നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ لَا تُحْصُوهَا നിങ്ങളതിനെ കണക്കാക്കുക (തിട്ടപ്പെടുത്തുക) യില്ല إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കാതെ, നിങ്ങൾ ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നിട്ടും തൽക്ഷണം നിങ്ങളുടെമേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കാതിരിക്കുന്നതും, നിങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതുമൊക്കെ അവൻ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയും ആയത് കൊണ്ടാണെന്ന് സാരം. സൂ: ഇബ്റാഹീം 34-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്മരിക്കുക.

وَٱللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും അറിയുന്നു.

وَٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ, അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ യാതൊന്നും (തന്നെ) സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല; അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

أَمْوَٰتٌ غَيْرُ أَحْيَآءٍ ۖ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ (അവർ) നിർജ്ജീവങ്ങളാകുന്നു; ജീവനില്ലാത്തവരാകുന്നു. ഇവർ ഏതുസമയത്ത് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമെന്ന് അവർ അറിയുകയുമില്ല.

﴾19﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു, അറിയും مَا تُسِرُّونَ നിങ്ങൾ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَا تُعْلِنُونَ നിങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും ﴾20﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർഥിക്കുന്നു مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ لَا يَخْلُقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, സൃഷ്ടിക്കുകയില്ല. شَيْئًا യാതൊന്നിനെയും وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരോ يُخْلَقُونَ അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. ﴾21﴿ أَمْوَاتٌ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മരണപ്പെട്ടവരാണ് غَيْرُ أَحْيَاءٍ ജീവിക്കാത്തവരാകുന്നു, ജീവനില്ലാത്തവരാണ്, ജീവിക്കുന്നവരല്ലാത്ത وَمَا يَشْعُرُونَ അവർ (ക്ക്) അറിയുകയില്ല, ബോധ

മില്ല أَيَّانَ ഏത് സമയത്ത് എന്ന് يُبْعَثُونَ അവർ (ഇവർ) എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടും.

ബഹുദൈവാരാധനയുടെ നിരർഥതയും, പരദൈവങ്ങൾക്ക് അതിനുള്ള അനർഹ തയുമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ക്വുർആൻ ഒന്നാമതായി അഭിസം ബോധന ചെയ്യുന്നത് അറബികളെയാണല്ലോ. അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നതാകട്ടെ, വിഗ്ര ഹങ്ങൾ മുതലായ പരദൈവങ്ങളെയുമാണ്. അവ യാതൊന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാ ക്കുന്നില്ല. അവ തന്നെയും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവയാണ്, അവ നിർജ്ജീവങ്ങളാണ്, മേലിൽ ജീവിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ ഏതവസരത്തിലാണ് ഖബ്റുകളിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയെന്ന വിവരവും അവർക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇത്രയും നിന്ദ്യവും നിസ്സാരവുമായ ഈ വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നത് അങ്ങേ അറ്റം അർഥശൂന്യവും പടുവങ്കത്വവുമാണല്ലോ എന്ന് താൽപര്യം.

أَمْوَات (അംവാത്തുൻ) എന്നത് مَيت (മയ്യിത്ത്) ന്റെ ബഹുവചനവും, أَحْيَاء (അഹ്‌യാഉ്) എന്നത് حَى (ഹയ്യ്) ന്റെ ബഹുവചനവുമാകുന്നു. 'മരണപ്പെട്ടവൻ, മരണപ്പെടുന്നവൻ, ജീവനില്ലാത്തത്, നിർജീവം' എന്നീ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കത്രെ مَيت. ഈ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അതിന്റെ വിപരീത പദമായി വരുന്നതാണ് حَى എന്ന വാക്കും. ഈ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം ക്വുർആനിൽ അവ രണ്ടും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും തന്നെ-ഒരർഥത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരർഥത്തിൽ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാവുന്നതായിത്തീരുന്നു. സൃഷ്ടിക്കുന്നവരല്ല സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്-എന്നും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വിഗ്രഹങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്തവയും സമമാണ്താനും.

വിഭാഗം - 3

إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُم مُّنكِرَةٌ وَهُم مُّسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനാകുന്നു. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ-അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (അത്) നിഷേധിക്കുന്നവയാകുന്നു. അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ നിസ്സംശയമത്രെ, അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നുള്ളത്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

﴿22﴾ إِلَٰهُكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ, ദൈവം إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യനാണ്, ഏക ദൈവമാകുന്നു فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ എന്നാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ مُنكِرَةٌ നിഷേധിക്കുന്ന (വെറുക്കുന്ന-പ്രതിഷേധിക്കുന്ന)

വയാകുന്നു وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ مُسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം (വലുപ്പം- ഗർവ്) നടിക്കുന്നവരാണ് ﴾23﴿ لَا جَرَمَ നിസ്സംശയം, കുറ്റമല്ല, (സത്യമായും) أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്നുള്ളത് يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു (വെന്നുള്ളത്) مَا يُسِرُّونَ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നത് وَمَا يُعْلِنُونَ അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുക (സ്നേഹിക്കുക)യില്ല الْمُسْتَكْبِرِينَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരെ

മുശ്‌രിക്കുകൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരും, അഹംഭാവികളുമാകുന്നു. അഥവാ അഹംഭാവം കൊണ്ടാണവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ വെറുതെ വിടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ രഹസ്യവും പരസ്യവും അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങിപ്പോകും. അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോഴതാ അവർ, സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!' (സുമർ 45) വീണ്ടും ഒരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവർ, നിന്ദ്യരായിക്കൊണ്ട് വഴിയെ ജഹന്നമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്'. (40:60) നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അണുത്തൂക്കം ഹൃദയത്തിൽ അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അണുത്തൂക്കം സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിലുള്ളവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല'. അപ്പോൾ, ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഒരാൾ അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെരിപ്പു നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (ഇത് അഹംഭാവമാകുമോ?)' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുന്ദരനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവം എന്നാൽ, യഥാർഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, മനുഷ്യരോട് അവഗണന കാണിക്കലുമാകുന്നു'. (മു;തി;ദാ.)

وَإِذَا قِيلَ لَهُم مَّاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا۟ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അവതരിപ്പിച്ചത് എന്താണ്?' എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'പൂർവികന്മാരുടെ പുരാണകഥകൾ' എന്ന്.

لِيَحْمِلُوٓا۟ أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ ٱلَّذِينَ يُضِلُّونَهُم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ أَلَا سَآءَ مَا

﴾25﴿ (അതെ) ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റ (ഭാര) ങ്ങൾ പൂർണമായും വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി; (കൂടാതെ) യാതൊരു കൂട്ടരെ അറിവില്ലാതെ തങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുവോ അവരുടെ കുറ്റ (ഭാര)

ങ്ങളിൽ നിന്നും (കുറെ വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി). അല്ലാ (-അറിയുക) ! അവർ പേറുന്നത് [അവരുടെ കുറ്റ ഭാരം] വളരെ മോശം!

يَزِرُونَ ﴿٢٥﴾

أَنزَلَ ﴿24﴾ وَإِذَاقِيلَ പറയ (ചോദിക്ക) പ്പെട്ടാൽ لَهُمْ അവരോട് مَاذَا എന്തൊന്നാണ് ഇറക്കിയത് رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് قَالُوا അവർ പറയും أَسَاطِيرُ പുരാണകഥകൾ (ഐതിഹ്യങ്ങൾ) ആകുന്നു الأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ﴿25﴾ لِيَحْمِلُوا അവർ വഹിക്കു (പേറു) വാൻ വേണ്ടി أَوْزَارَهُمْ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളെ, ഭാരങ്ങളെ كَامِلَةً പൂർത്തിയായ നിലയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ وَمِنْ أَوْزَارِ കുറ്റ (ഭാര) ങ്ങളിൽനിന്നും (ചിലത്) الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരുടെ بِغَيْرِ عِلْمٍ അറിവുകൂടാതെ, അറിവില്ലാതെ أَلَا അല്ലാ, അറിയുക سَاءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത مَا يَزِرُونَ അവർ വഹിക്കുന്ന(കുറ്റം പേറുന്ന)ത്.

ആ അഹംഭാവികളോട്-ആരെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും എന്താണ് അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിന് ശരിക്ക് ഒരു മറുപടി പറയുവാൻപോലും അവർ തയ്യാറല്ല. എന്തോ ചില പഴംപുരാണങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളും എന്നേ മറുപടി പറയൂ. അതിന്റെ ഫലമോ? അവരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ പാപഭാരം പരിപൂർണമായിത്തന്നെ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവർ പേറേണ്ടിവരും. അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിനെ (ക്വുർആനെ) പ്പറ്റി പുരാണങ്ങളെന്നും, ജാലവിദ്യയെന്നും, ഭ്രാന്തെന്നുമൊക്കെപ്പറഞ്ഞു വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവരുടെ പാപഭാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു പങ്കുംകൂടി ആ അഹംഭാവികൾ പേറേണ്ടതായി വരും. അപ്പോൾ അവരുടെ സ്ഥിതി വളരെ ശോചനീയംതന്നെ!

മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന നേതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഭാരങ്ങളും വഹിക്കേണ്ടി വരുക തന്നെ ചെയ്യും'. (അൻകബൂത്ത് 13) സ്വയം പിഴച്ചുപോയതിന്റെയും, വ്യാജം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞതിന്റെയും, വിവരമില്ലാത്തവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെയും കുറ്റങ്ങൾക്ക് പുറമെ, ആ വഴിപിഴച്ചവർ ചെയ്യുന്ന കുറ്റങ്ങൾക്കൊക്കെ കാരണക്കാരായതിന്റെ പേരിലും ഇവർ ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരുന്നു. നേർമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവന് അവനെ പിൻപറ്റിയവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ തന്നെ, അവരുടെ അതേ മാതിരി പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും, ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നവന് അവൻ പിൻപറ്റിയവരുടെ കുറ്റത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ തന്നെ അവരുടെ കുറ്റങ്ങളുടെ അത്ര കുറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും മുസ്‌ലിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച നബിവചനം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഹജ്ജ് കാലങ്ങളിൽ അന്യരാജ്യത്തുനിന്ന് ഹജ്ജിന് വരുന്നവർക്കിടയിൽ നബിﷺയെയും, ക്വുർആനെയും സംബന്ധിച്ചു ജാലവിദ്യ, ഭ്രാന്ത്, ജോൽസ്യം, പുരാണകഥ എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ഖാലിദുബ്നു ഉക്ബത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പല ആളുകളും മക്കയിലെ വഴികൾ ഓരോരുത്തരായി ഭാഗിച്ചെടുത്തിരുന്നതായി പല രിവായത്തുകളിലും കാണാം. ഇത് പോലെയുള്ള പല സംരംഭങ്ങളും പ്രചാ

രവേലകളും ഖുറൈശികൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ദുർമാർഗത്തിലേക്കും അന്ധവിശ്വാസ ങ്ങളിലേക്കും ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ താക്കീത്.

വിഭാഗം - 4

قَدْ مَكَرَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَأَتَى ٱللَّهُ بُنْيَـٰنَهُم مِّنَ ٱلْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ ٱلسَّقْفُ مِن فَوْقِهِمْ وَأَتَىٰهُمُ ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; അപ്പോൾ, (കുതന്ത്രങ്ങളാകുന്ന) അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ (അതിന്റെ) അടിത്തറകളിലൂടെ അല്ലാഹു ചെന്നു; എന്നിട്ട് അവരുടെ മുകളിൽനിന്ന് മേൽപുര അവരുടെ മേൽ പൊളി ഞ്ഞുവീണു. അവർ അറിയാത്തവിധ ത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വരു കയും ചെയ്തു.

ثُمَّ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُخْزِيهِمْ

﴿27﴾ പിന്നെ, ഖിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻ അവരെ അപമാനത്തിലാക്കു കയും ചെയ്യും.

وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تُشَـٰٓقُّونَ فِيهِمْ ۚ

അവൻ പറയുന്നതുമാണ്: 'യാതൊരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ചേരിപിരിഞ്ഞു (മൽസരിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ള എന്റെ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ!'

قَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ إِنَّ ٱلْخِزْىَ ٱلْيَوْمَ وَٱلسُّوٓءَ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٢٧﴾

അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ പറയും: 'നിശ്ചയമായും, ഇന്ന് അപമാനവും തിന്മ [ശിക്ഷ]യും അവിശ്വാസിക ളുടെ മേലാകുന്നു.'

﴿26﴾ قَدْمَكَرَ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ഇ (അ) വരുടെ മുമ്പു ള്ളവർ فَأَتَى അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) ചെന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു بُنْيَانَهُمْ അവരുടെ കെട്ടിടത്തിങ്കൽ مِنَ الْقَوَاعِدِ അടിത്തറകളിലൂടെ, തറകളിൽനിന്ന് فَخَرَّ എന്നിട്ട് പൊളിഞ്ഞുവീണു عَلَيْهِمُ അവരുടെമേൽ السَّقْفُ മേൽപുര مِنْ فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ നിന്ന് وَأَتَاهُمُ അവർക്ക് വരു കയും ചെയ്തു الْعَذَابُ ശിക്ഷ مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ لَايَشْعُرُونَ അവർ അറിയാത്ത ﴿27﴾ ثُمَّ പിന്നെ, പുറമെ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ يُخْزِيهِمْ അവൻ അവരെ അപ

മാനപ്പെടുത്തും وَيَقُولُ അവൻ പറയുകയും أَيْنَ എവിടെ شُرَكَآءِيَ എന്റെ പങ്കുകാർ ٱلَّذِينَ യാതൊരുവർ كُنتُمْ تُشَٰٓقُّونَ നിങ്ങൾ ചേരിപിരിഞ്ഞിരുന്നു (മൽസരിച്ചിരുന്നു) فِيهِمْ അവരിൽ (അവരുടെ കാര്യത്തിൽ) قَالَ പറയും ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ നൽകപ്പെട്ടവർ ٱلْعِلْمَ അറിവ് إِنَّ ٱلْخِزْيَ നിശ്ചയമായും അപമാനം ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് وَٱلسُّوٓءَ തിന്മയും, മോശവും عَلَى ٱلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേലാകുന്നു

ചിലരെപ്പറ്റി അവർ എന്റെ പങ്കുകാരാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരുടെ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞു മൽസരം പുലർത്തിവന്നിരുന്നുവല്ലോ. ആ പങ്കുകാരൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി? എന്ന് അവൻ ചോദിക്കും. അവിശ്വാസികൾ ഉത്തരം മുട്ടി അപമാനത്തിലും കഷ്ടപ്പാടിലുമായിത്തീരും. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് യഥാർഥം ഗ്രഹിക്കുകയും അവരെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പ്രവാചകൻമാരും, സത്യവിശ്വാസികളും പറയുന്നതാണിത്. ഇവരുടെ ഈ പ്രസ്താവന അവിശ്വാസികളിൽ കൂടുതൽ ഖേദവും അപമാനവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഓരോ വഞ്ചകന്റെയും ചന്തിയുടെ അടുത്ത് അവന്റെ വഞ്ചനയുടെ തോതനുസരിച്ച് ഓരോ കൊടി നാട്ടപ്പെടും. എന്നിട്ട് ഇത് ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്ന ആളുടെ മകൻ ഇന്ന ആളുടെ വഞ്ചനകളാണ് എന്ന് (വിളിച്ചു) പറയപ്പെടും.' (ബു.മു.)

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا۟ ٱلسَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِن سُوٓءٍۭ ۚ

﴾28﴿ 'അതായത്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, മലക്കുകൾ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവർ [മരണപ്പെടുത്തുന്നവർ]' അപ്പോൾ, അവർ കീഴൊതുക്കം പ്രകടിപ്പിക്കും; (അവർ പറയും:) 'ഞങ്ങൾ യാതൊരു തിന്മയും [കുറ്റവും] പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല' എന്ന്.

بَلَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾

(അവരോട് പറയപ്പെടും:) 'ഇല്ലാതെ! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

فَٱدْخُلُوٓا۟ أَبْوَٰبَ جَهَنَّمَ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى ٱلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അതിനാൽ, നിങ്ങൾ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ വാതിലുകളിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ-അതിൽ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്; അപ്പോൾ (ആ) അഹംഭാവികളുടെ പാർപ്പിടം വളരെ ചീത്ത തന്നെ!'

﴾28﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവര്‍ تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂര്‍ണമായി പിടിച്ചെടുക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകള്‍ ظَالِمِي അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ, അക്രമികളായ നിലയില്‍ أَنفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളെത്തന്നെ فَأَلْقَوُا അപ്പോള്‍ അവര്‍ ഇട്ടുകൊടുക്കും (പ്രകടിപ്പിക്കും) السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം مَا كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല نَعْمَلُ ഞങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും مِن سُوءٍ ഒരു തിന്മയും, തിന്മയില്‍നിന്ന് (ഒന്നും) بَلَى ഇല്ലാതെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ട് تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കും ﴾29﴿ فَادْخُلُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ പ്രവേശിക്കുവിന്‍ أَبْوَابَ വാതിലുകളില്‍ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ (നരകത്തിന്റെ) خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതില്‍ فَلَبِئْسَ അപ്പോള്‍ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത തന്നെ مَثْوَى പാര്‍പ്പിടം الْمُتَكَبِّرِينَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നവരുടെ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ തുടര്‍ച്ച തന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളും. الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الخ (തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കെ മലക്കുകള്‍ പൂര്‍ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവര്‍) എന്ന് അവിശ്വാസികളെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാക്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കായും അറിവ് നല്‍കപ്പെട്ടവരുടെ (الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ) വാക്കായും വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായിരുന്നാലും കാര്യം ഒന്നുതന്നെ. അക്രമികളായിരിക്കുമ്പോള്‍ മലക്കുകള്‍ പിടിച്ചെടുക്കുന്നവര്‍ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതില്‍, മരണത്തോട് കൂടിത്തന്നെ അവര്‍ കഷ്ടതകളും യാതനകളും അനുഭവിക്കുവാന്‍ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന സൂചനയാണുള്ളത്. സൂ: അന്‍ആം 93; അന്‍ഫാല്‍ 50; മുഹമ്മദ് 27 എന്നീ വചനങ്ങളില്‍ ഇത് വ്യക്തമായി ത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അപമാനവും കഷ്ടപ്പാടും സഹിക്കാതാവുമ്പോള്‍ ആ അഹംഭാവികള്‍, തങ്ങള്‍ കുറ്റമൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു താഴ്മയും വിനയവും പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും അവര്‍ക്ക് ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന് അവരുടെ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണെന്നും സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവര്‍ക്കാധാരമെന്നുമാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികള്‍ പലതും വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

۞ وَقِيلَ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ مَاذَآ أَنزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا۟ خَيْرًا ۗ

﴾30﴿ 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത്?' എന്ന് സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോട് പറയപ്പെടും. അവര്‍ പറയും: 'ഉത്തമമായത് (തന്നെ).'

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ فِى هَٰذِهِ ٱلدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ ٱلْءَاخِرَةِ خَيْرٌ ۚ

നന്മ പ്രവര്‍ത്തിച്ചവര്‍ക്ക് ഈ ഇഹലോകത്ത് നന്മയുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകഭവനമാകട്ടെ, ഏറ്റം ഉത്തമവുമാകുന്നു.

وَلَنِعْمَ دَارُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣٠﴾

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭവനം എത്രയോ നല്ലതുതന്നെ!

جَنَّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَآءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِى ٱللَّهُ ٱلْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ (അതെ) അവർ പ്രവേശിക്കുന്നതായ (ആ) സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങൾ! അവയുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (എന്തും) അവർക്കതിൽ ഉണ്ട്. അപ്രകാരമത്രെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

ٱلَّذِينَ تَتَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَٰمٌ عَلَيْكُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْجَنَّةَ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ അതായത്, തങ്ങൾ (നല്ല) വിശിഷ്ടന്മാരായിരിക്കെ മലക്കുകൾ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] വർക്ക്. അവർ [മലക്കുകൾ] പറയും: 'നിങ്ങൾക്ക് 'സലാം' [സമാധാനാശംസ]! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!'

﴾30﴿ وَقِيلَ പറയപ്പെടും, പറയപ്പെട്ടു لِلَّذِينَ اتَّقَوْا സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരോട് مَاذَا أَنزَلَ എന്താണ് അവതരിപ്പിച്ചത് رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് قَالُوا അവർ പറയും, പറഞ്ഞു خَيْرًا നല്ലത്, ഉത്തമമായത് لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) أَحْسَنُوا നന്മ പ്രവർത്തിച്ച, പുണ്യം ചെയ്ത فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا ഈ ഇഹത്തിൽ حَسَنَةٌ നന്മ, പുണ്യം وَلَدَارُ الآخِرَةِ പരലോകഭവനം ആകട്ടെ, പരലോകഭവനം തന്നെ خَيْرٌ ഉത്തമം, ഏറ്റം നല്ലത് وَلَنِعْمَ എത്രയോ (വളരെ) നല്ലതുതന്നെ دَارُ വീട്, ഭവനം, വസതി الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ﴾31﴿ جَنَّاتُ അതായത് സ്വർഗങ്ങൾ عَدْنٍ (സ്ഥിര) വാസത്തിന്റെ يَدْخُلُونَهَا അവരതിൽ കടക്കും تَجْرِي നടക്കും (ഒഴുകും) مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിയിലൂടെ الأَنْهَارُ നദികൾ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും فِيهَا അതിൽ مَا يَشَاءُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ്, അതുപോലെ يَجْزِي اللَّهُ അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുക, പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു الْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് ﴾32﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ تَتَوَفَّاهُمُ അവരെ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ طَيِّبِينَ നല്ലവ (വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ) രായിരിക്കെ يَقُولُونَ അവർ പറയും سَلَامٌ സലാം عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ ادْخُلُوا പ്രവേശിക്കുവിൻ الْجَنَّةَ

സ്വർഗത്തിൽ بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് നിമിത്തം تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

അവിശ്വാസികളായ അഹംഭാവികളും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാരും എല്ലാ രംഗത്തും പരസ്പര വിരുദ്ധമായ നിലപാടിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. 'അല്ലാഹു എന്ത് അവതരിപ്പിച്ചു' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളായ ആ അഹംഭാവികളുടെ മറുപടി 'പുരാണകഥകൾ' എന്നായിരിക്കും. ഭയഭക്തരായ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, 'ഉത്തമമായത്'– അഥവാ മനുഷ്യന് വേണ്ടപ്പെട്ടത്– എന്നായിരിക്കും പറയുക. അവർക്ക് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത് അവരുടെ സ്വന്തം കുറ്റഭാരങ്ങളും, അവരാൽ വഴിപിഴച്ചവരുടെ കുറ്റഭാരത്തിന്റെ പങ്കുമായിരുന്നു. ഇവരാകട്ടെ, ഇഹത്തിൽ വെച്ച് നന്മ നേടിയെടുത്തു. അഥവാ സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തു. സന്തുഷ്ടരും സമാധാനചിത്തരുമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരോട് മലക്കുകൾ പരുഷവും കടുത്തതുമായ പെരുമാറ്റമായിരുന്നു പെരുമാറിയത്. ഇവരോടാകട്ടെ, അനുമോദനവും സ്വാഗതവും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയത്. പരത്തിൽ അവർക്ക് ലഭിച്ചത് സ്ഥിരമായ നരകശിക്ഷയായിരുന്നു. ഇവർക്കോ? ശാശ്വതമായ സ്വർഗീയ ജീവിതവും! ചുരുക്കത്തിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പര വിരുദ്ധർ തന്നെ.

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ

﴾33﴿ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] തങ്ങൾക്ക് മലക്കുകൾ വരുന്നതിനെയോ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന വരുന്നതിനെയോ, അല്ലാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?! (മറ്റൊന്നും അവർക്ക് കാത്തിരിക്കുവാനില്ല.)

كَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾

[അവർ ചെയ്ത] അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരെ അല്ലാഹു അക്രമിച്ചിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരെത്തന്നെയായിരുന്നു അക്രമിച്ചിരുന്നത്.

فَأَصَابَهُمْ سَيِّـَٔاتُ مَا عَمِلُوا۟ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അങ്ങനെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ തിന്മകൾ അവർക്ക് ബാധിച്ചു. അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് പരിഹാസംകൊണ്ടിരുന്നുവോ അത് [ആശിക്ഷ] അവരിൽ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

﴾33﴿ هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു) വോ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വരുന്നതിനെയല്ലാതെ الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ أَوْ يَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ أَمْرُ رَبِّكَ

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ فَعَلَ ചെയ്തു ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ وَمَا ظَلَمَهُمُ അവരെ അക്രമിച്ചിട്ടുമില്ല ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَلَٰكِن എങ്കിലും كَانُوٓا۟ അവരായിരുന്നു أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട്, തങ്ങളോട് തന്നെ يَظْلِمُونَ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും ﴾34﴿ فَأَصَابَهُمْ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്ക് ബാധിച്ചു, എത്തി سَيِّـَٔاتُ തിന്മകൾ مَا عَمِلُوا۟ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ وَحَاقَ വലയം ചെയ്കയും ചെയ്തു, ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു بِهِم അവരിൽ, അവർക്ക് مَا كَانُوا۟ അവരായിരുന്നത് بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി يَسْتَهْزِءُونَ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളും.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് പുരാണകഥകളാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്ന ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒന്നുകിൽ മലക്കുകൾ വന്നു അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വല്ല പൊതുശിക്ഷയും ബാധിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും കാത്തിരിക്കുവാനില്ല. ഇവയിൽ ഏത് സംഭവിച്ചാലും അവരുടെ കാര്യം കഷ്ടംതന്നെ. ഇവരെപ്പോലെ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു അവരോട് ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല– അവർ അവരോട് തന്നെ ചെയ്ത അനീതികളുടെ ഫലമായിരുന്നു–അത്. അവരുടെ ഗതി ഇവർക്കും വന്നേക്കുമെന്ന് ഇവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.

വിഭാഗം – 5

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ نَّحْنُ وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِۦ مِن شَىْءٍ ۚ

കَذَٰلِكَ فَعَلَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى ٱلرُّسُلِ إِلَّا ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്ക് ചേർത്തവർ പറയുകയാണ്: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ. അവനു പുറമെ യാതൊരു വസ്തുവെയും ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല; അവനെ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ (സ്വന്തം നിലക്ക്) യാതൊന്നിനെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, റസൂലുകളുടെമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനമല്ലാതെ (ബാധ്യത) യുണ്ടോ?

﴾35﴿ وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണ്, പറയുന്നു ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ ശിർക്ക് ചെയ്തവർ, പങ്കുചേർത്തവർ لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ مَا عَبَدْنَا ഞങ്ങൾ

ആരാധിക്കയില്ലായിരുന്നു, ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും نَحْنُ ഞങ്ങൾ (തന്നെയും) وَلَا آبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളുമില്ല وَلَا حَرَّمْنَا ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു مِن دُونِهِ അവനെ കൂടാതെ مِن شَيْءٍ യാതൊന്നിനെയും كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം فَعَلَ ചെയ്തിരിക്കുന്നു الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ فَهَلْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) ഉണ്ടോ عَلَى الرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ മേൽ إِلَّا الْبَلَاغُ പ്രബോധനം (എത്തിക്കൽ) അല്ലാതെ الْمُبِينُ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനും, സൂ: മാഇദഃ 106 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നതിനും മുശ്‌രിക്കുകൾ പറയാറുള്ള ഒരു ന്യായമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന ഈ സമ്പ്രദായങ്ങളൊക്കെ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായതാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാകുമ്പോൾ അതെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്ത കാര്യം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും സംഭവിപ്പിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതിന് അർഥമില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ ന്യായവാദത്തിന്റെ താൽപര്യം. റസൂലുകളുടെ നിയോഗത്തെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അവതരണത്തെയും ചോദ്യം ചെയ്യൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതെന്ന യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ നേരെയുള്ള പരിഹാസം ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വാദത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്.

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഈ ന്യായവാദവും, അതിനുള്ള മറുപടിയും, സൂഃ അൻആം 148 ൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. താഴെ സൂ: സുഖ്‌റുഫ്:20-ലും വരുന്നുണ്ട്. ആ രണ്ട് സ്ഥലത്തും ആവശ്യമായ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകീട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. 'ക്വദാ ക്വദ്റി'നെ (കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിനിർണയത്തെ) നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതിനെപ്പറ്റി ദീർഘമായ ഒരു നിരൂപണം സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ഈ വാദത്തിന് ഇവിടെ അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരുടെ മുമ്പും പലരും ഇവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരും തന്നെ, റസൂലുകളുടെ മാർഗദർശനം ലഭിക്കാതെ പിഴച്ചുപോകേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, റസൂലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സത്യ മാർഗം പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എല്ലാവരെയും നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയെന്ന ബാധ്യത അവർക്കില്ല.' അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

﴾36﴿ തീർച്ചയായും, എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിലും നാം റസൂലിനെ നിയോഗിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ട്; 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, 'ത്വാഗൂത്തി'നെ [ദുർമൂർത്തി

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا

ٱلطَّٰغُوتَ ۖ

കളെ] വെടിയുകയും ചെയ്യണ'മെന്ന് (പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട്).

فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى ٱللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ ٱلضَّلَٰلَةُ ۚ

എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കിയവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്; ദുർമാർഗം അവകാശപ്പെട്ട [സ്ഥിരപ്പെട്ട]വരും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

فَسِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ നടന്ന് (ആ) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായുണ്ടായതെന്ന് നോ (ക്കി മനസ്സിലാ) ക്കുവിൻ!

﴾36﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചി (നിയോഗിച്ചി) ട്ടുണ്ട് فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും رَسُولًا റസൂലിനെ, (ഓരോ റസൂലിനെ) أَنِ ٱعْبُدُوا۟ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്ന് اللهَ അല്ലാഹുവിനെ وَاجْتَنِبُوا നിങ്ങൾ വെടിയുക (ഉപേക്ഷിക്ക-വിട്ടു നിൽക്കുക) യും വേണം الطَّاغُوتَ ത്വാഗൂത്തിനെ (ദുർമൂർത്തികളെ) فَمِنْهُمْ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവരിലുണ്ട് مَنْ هَدَى اللهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കിയവർ وَمِنْهُمْ അവരിലുണ്ട് مَنْ حَقَّتْ അവകാശപ്പെട്ട (സ്ഥിരപ്പെട്ട-യഥാർഥമായ)വർ عَلَيْهِ തന്റെ മേൽ الضَّلَالَةُ ദുർമാർഗം, വഴിപിഴവ് فَسِيرُوا ആകയാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ നടക്കുവിൻ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَانْظُرُوا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായെന്ന് (ആയെന്ന്) عَاقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം الْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ

ആ വ്യാജവാദികളൊക്കെ ശിക്ഷക്കും നാശത്തിനും ഇരയാകുകയാണുണ്ടായതെന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമാകും എന്ന് സാരം طاغوت (താഗൂത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥവും വിവക്ഷയും സംബന്ധിച്ച് അൽബഖറഃ 256-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ദുർമൂർത്തി' എന്നും മറ്റും അതിന് ഭാഷാന്തരം നൽകാമെന്നും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും, പിശാചിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചും, ജോത്സ്യക്കാർ, പ്രശ്നക്കാർ, മാരണക്കാർ മുതലായവരെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നുമാണ് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. എല്ലാ സമുദായത്തിലും റസൂലുകളെ അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇന്ത്യയടക്കമുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും മുമ്പ് റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. 'ഒരു സമുദായത്തിലും തന്നെ ഒരു താക്കീത് നൽകുന്നവൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതിരുന്നിട്ടില്ല, (35:24) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഖുർആനിലോ, നബിവചനങ്ങളിലോ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചല്ലാതെ, ഇന്ന കാലത്ത് -ഇന്ന രാജ്യത്ത്- ഇന്ന ആൾ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല.

إِن تَحۡرِصۡ عَلَىٰ هُدَىٰهُمۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَن يُضِلُّۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ (നബിയേ) അവരെ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുവാന്‍ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കില്‍, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവരെ അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവര്‍ക്ക് സഹായികളായിട്ട് (ആരും) ഇല്ലതാനും.

﴿37﴾ إِن تَحۡرِصۡ നീ അത്യാഗ്രഹിക്കുന്നു (അതിമോഹിക്കുന്നു) വെങ്കില്‍ عَلَىٰ هُدَاهُمۡ അവരുടെ സന്മാര്‍ഗത്തെപ്പറ്റി, അവര്‍ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാകുന്നതിന് فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَهۡدِي അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല مَن يُضِلُّ അവന്‍ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവനെ (രെ) وَمَا لَهُمۡ അവര്‍ക്കില്ലതാനും مِن نَّاصِرِينَ സഹായികളായിട്ട്, സഹായികളില്‍ നിന്ന് (ആരും)

എല്ലാവരും സന്‍മാര്‍ഗികളും സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരണമെന്ന് നബിﷺ അത്യാഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് സാധ്യമാകുന്ന കാര്യമല്ല. അല്ലാഹു നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുന്നവരേ നേര്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. ദുര്‍മാര്‍ഗികളെന്ന് അവന്‍ കണക്കാക്കിയവരെ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുവാന്‍ ആര്‍ക്കും സാധ്യമാകുകയില്ല...... إِنَّكَ لَا تَهۡدِي مَنۡ أَحۡبَبۡتَ وَلَٰكِنَّ (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുകയില്ല; എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്‍ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കുന്നു. (ക്വസ്വസ് 56) ആരെയൊക്കെ നേര്‍മാര്‍ഗത്തിലാക്കണം, ആരെയൊക്കെ ദുര്‍മാര്‍ഗത്തില്‍ സ്ഥിരപ്പെടുത്തണം എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യാം. അഥവാ അവന്നേ അതറിയുകയുള്ളൂ. (താഴെ 125-ാം വചനം കാണുക.)

وَأَقۡسَمُواْ بِٱللَّهِ جَهۡدَ أَيۡمَٰنِهِمۡ لَا يَبۡعَثُ ٱللَّهُ مَن يَمُوتُۚ

﴿38﴾ അവര്‍ [അവിശ്വാസികള്‍] അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്-തങ്ങള്‍ക്ക് കഴിയുംവിധം ശക്തിയായി- സത്യം ചെയ്തു പറയുകയാണ്: 'മരണപ്പെടുന്നവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേല്‍പിക്കുകയില്ല' എന്ന്!

بَلَىٰ وَعۡدًا عَلَيۡهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعۡلَمُونَ ﴿٣٨﴾

ഇല്ലാതേ, അവന്റെമേല്‍ (ബാധ്യത) ഉള്ള ഒരു യഥാര്‍ഥ വാഗ്ദത്തം! [അതവന്‍ നിറവേറ്റുക തന്നെ ചെയ്യും] എങ്കിലും, മനുഷ്യരില്‍ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِي يَخۡتَلِفُونَ فِيهِ

﴿39﴾ അവര്‍ യാതൊന്നില്‍ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകുന്നുവോ അത് അവര്‍ക്ക് അവന്‍ (വ്യക്തമാക്കി)

وَلِيَعۡلَمَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰذِبِينَ ﴿٣٩﴾

വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നത്); തങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരായിരുന്നുവെന്ന് അവിശ്വാസികൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു.

﴾38﴿ وَأَقۡسَمُوا അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്തു (ചെയ്യുകയാണ്) بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട്, അല്ലാഹുവിൽ جَهۡدَ ഞെരുങ്ങിയത് (കഴിയുന്നത്ര) أَيۡمَانِهِمۡ അവരുടെ സത്യങ്ങളിൽ لَا يَبۡعَثُ എഴുന്നേൽപിക്കുകയില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു مَنۡ يَمُوتُ മരണപ്പെടുന്നവരെ بَلَىٰ ഇല്ലാതെ, അതെ وَعۡدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം عَلَيۡهِ അവന്റെ മേൽ (ബാധ്യതയുള്ള) حَقًّا യഥാർഥമായ, യഥാർഥമായിട്ട് وَلَٰكِنَّ എങ്കിലും أَكۡثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يَعۡلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല ﴾39﴿ لِيُبَيِّنَ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി لَهُمُ അവർക്ക് الَّذِي യാതൊന്നിനെ يَخۡتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നിച്ചു (അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായി) ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി وَلِيَعۡلَمَ അറിയുവാനും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ أَنَّهُمۡ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്ന് كَاذِبِينَ വ്യാജം പറയുന്നവർ

തെളിവുകളിൽനിന്നും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാതെ, ഭിന്നിച്ചും വ്യാജമാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവർക്ക് അപ്പോൾ– മരണാനന്തരം എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ–ശരിക്കും കാര്യം വ്യക്തമാകും; തങ്ങൾ പിഴച്ചവരും കള്ളവാദികളുമായിരുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കൽ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നാണ് ഇവരുടെ ധാരണയെങ്കിൽ, ആ ധാരണ തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. കാരണം:–

إِنَّمَا قَوۡلُنَا لِشَيۡءٍ إِذَآ أَرَدۡنَٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ വല്ല കാര്യവും നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനെക്കുറിച്ച് അതിനോട് നമ്മുടെ വാക്ക് 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയൽ മാത്രമാകുന്നു; അപ്പോൾ അതുണ്ടാകുന്നു!

﴾40﴿ إِنَّمَا قَوۡلُنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ വാക്ക് (മാത്രം) لِشَيۡءٍ ഒരു വസ്തുവെ (കാര്യത്തെ)ക്കുറിച്ച് إِذَا أَرَدۡنَاهُ അതിനെ നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ أَنۡ نَقُولَ നാം പറയുക (മാത്രം) ആകുന്നു لَهُ അതിനോട്, അതിനെപ്പറ്റി كُنۡ ഉണ്ടാകുക എന്ന് فَيَكُونُ അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകും, ഉണ്ടായിത്തീരും

കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവമോ വലുപ്പചെറുപ്പമോ നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. ഏതൊരു കാര്യമായാലും അതുണ്ടാവണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയേ വേണ്ടൂ; അതുണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്യും. വല്ല ഒരുക്കമോ അധ്വാനമോ ഒന്നും നമുക്കാവ

ശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യരെ ഒന്നാമതായി ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും, മരണശേഷം രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യവും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെതന്നെ എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 6

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً

《41》 തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ 'ഹിജ്റഃ' [സ്വരാജ്യം ത്യജിച്ചു] പോയവർ, അവർക്ക് ഇഹലോകത്തിൽ നാം നല്ലത് [നല്ല താവളം] സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

وَلَأَجْرُ ٱلْـَٔاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

പരലോകത്തെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, ഏറ്റവും വലിയതുമാകുന്നു. (ഹാ!) അവർ അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ!

ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

《42》 അതായത്, ക്ഷമിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

《41》 وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ഹിജ്റഃ പോയവർ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (കാര്യത്തിൽ) مِنۢ بَعْدِ ശേഷം مَا ظُلِمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ അവർക്ക് നാം സൗകര്യം നൽകുക (താവളം ഏർപ്പെടുത്തുക) തന്നെ ചെയ്യും فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ حَسَنَةً നല്ലത് وَلَأَجْرُ പ്രതിഫലം തന്നെ, പ്രതിഫലമാകട്ടെ الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലെ أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത് لَوْ كَانُوا അവരായിരുന്നെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും 《42》 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുവർ صَبَرُوا അവർ ക്ഷമിച്ചു وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിന്റെമേൽ يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ഖത്താദഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: '(ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ) ഇവർ മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഹാബികളാകുന്നു. മക്കാ നിവാസികൾ അവരെ അക്രമിച്ചു, അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരെ അവിടെ നിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ടുവന്നു. അവരിൽ ചിലർ അബിസീനിയയിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പിന്നീട് അവൻ അവർക്ക് മദീനയിൽ താവളം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, അതവരുടെ ഹിജ്റാഭവനമായി. സത്യവിശ്വാസികളായ സഹായികളെ (അൻസ്വാരികളെ) യും അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകി.' ഈ വാഗ്ദാനം സ്വഹാബികളിൽ അല്ലാഹു പാലിച്ചതെങ്ങിനെയെന്ന് ഖത്താദഃ (റ) യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ വാഗ്ദാനം അന്നത്തെ ആ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല അല്ലാഹു പാലിച്ചിരുന്നത്. സത്യവിരോധികളാൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിക്കൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിന്റെ

പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും നാട് വിട്ടു പോകേണ്ടിവരുന്ന സത്യ വിശ്വാസികളിലെല്ലാം തന്നെ ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത വൻ ഭാവിയിലും പാലിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۚ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ നിനക്ക് മുമ്പ് നാം 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിക്കൊണ്ട് പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ, (റസൂലുകളായി) നാം അയച്ചിട്ടില്ല, എന്നാൽ, നിങ്ങൾ പ്രമാണത്തിന്റെ [വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ] ആൾക്കാരോട് ചോദി(ച്ചുനോ) ക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ:-

بِٱلْبَيِّنَٰتِ وَٱلزُّبُرِ ۗ

﴾44﴿ (അതെ) വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, ഏടു [വേദം]കളുമായിട്ടാണ് (അവരെ അയച്ചത്).

وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾

നിനക്കും (ഈ) പ്രമാണം [ക്വുർആൻ] നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി; അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

﴾43﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِنْ قَبْلِكَ നിനക്കു മുമ്പ് إِلا رِجَالًا പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ نُوحِي നാം വഹ്‌യ് നൽകിക്കൊണ്ട് إِلَيْهِمْ അവർക്ക് فَاسْأَلُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുവിൻ أَهْلَ الذِّكْرِ പ്രമാണത്തിന്റെ ആൾക്കാരോട് إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല ﴾44﴿ بِالْبَيِّنَاتِ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകളോടെ وَالزُّبُرِ ഏടുകളോടെയും وَأَنْزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിക്കുക (ഇറക്കുക)യും ചെയ്തു إِلَيْكَ നിനക്ക് الذِّكْرَ പ്രമാണം لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് مَا نُزِّلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക്, അവർക്ക് وَلَعَلَّهُمْ അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം, ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും يَتَفَكَّرُونَ അവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കും

ذِكْر ('ദിക്ർ') എന്ന വാക്കിന് പല അർഥങ്ങളുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഒന്ന് 'പ്രമാണം' എന്നാണെന്നും സൂറഃ ഹിജ്ർ : 6-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെയും ആ അർഥത്തിലാണുള്ളത്. ഇവിടെ ആദ്യത്തെ 'ദിക്ർ' കൊണ്ട് വിവക്ഷ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പ്രമാണങ്ങളും, രണ്ടാമത്തേത് കൊണ്ട് വിവക്ഷ ക്വുർആനാകുന്ന പ്രമാണവുമാണെന്ന് സന്ദർഭംകൊണ്ട് വ്യക്തമാണ്. زُبُر (സുബുർ) എന്നത്

زُبُور (സബൂർ) ന്റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. 'ഏട്, പുസ്തകം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർഥം നൽകാം. പ്രവാചകൻമാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏടുകളാണുദ്ദേശ്യം.

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ, വഹ്‌യ് നൽകപ്പെടുന്ന റസൂലുകളായി അല്ലാഹു അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്ത് കൊണ്ട് മലക്കുകളെ റസൂലുകളായി അയക്കുന്നില്ല? നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നാം പിൻപറ്റുകയോ? റസൂലുകളെ അയക്കുന്നപക്ഷം അത് മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും, കുതർക്കങ്ങൾക്കുമുള്ള ഒരു മറുപടിയാണിത്. ഈ വിഷയകമായി ക്വുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പരാമർശങ്ങൾ കാണാം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായും, പ്രവാചകന്മാരുമായും അടുത്ത ബന്ധമൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ വാസ്തവം അവർക്ക് വേണ്ടത്ര അറിഞ്ഞില്ലെന്ന് വരും. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വേണമെങ്കിൽ വേദക്കാരോടന്വേഷിച്ചു നോക്കാമെന്ന് അവരെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. വേദക്കാർക്ക് ഈ വാസ്തവം അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് - ചില ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതന്മാർ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ- വേദക്കാർ സന്മാർഗം വിട്ടുപോയിട്ടില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വരുന്നില്ല.

(2) റസൂലുകളെ അയക്കുന്നത് അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ തെളിവുകളോട് കൂടിയും അവർ ഉപദേശിക്കുന്ന നടപടിക്രമങ്ങളും നിയമങ്ങളും അടങ്ങുന്ന രേഖകളോടുകൂടിയുമായിരിക്കും. സൂഃ ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യർ നീതിമുറയനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുവാൻ വേണ്ടി വേദഗ്രന്ഥവും തുലാസ്സും അവരോട് കൂടി നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' (ഹദീദ് 25)

(3) മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബിﷺയുടെ കർത്തവ്യം അതവർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമല്ല, അതവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക കൂടിയാകുന്നു. താഴെ 64-ാം വചനത്തിലും ഈ വിഷയം ഉണർത്തിക്കാണാം. വാക്ക്മൂലവും, പ്രവൃത്തിമൂലവും ജനങ്ങൾക്ക് നബിﷺ ക്വുർആൻ വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്താനും. അതാണ് നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് (ചര്യ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമെന്ന നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രമാണവുമാണത്. ക്വുർആൻ മാത്രമേ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണമായുള്ളൂ-നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിന് പ്രാമാണ്യതയില്ല-എന്ന് ചില വഴിപിഴച്ചവർ വാദിക്കാറുള്ളത് ഇത്പോലെയുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങളുടെ നിഷേധമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റേതായ ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅത്ത് നിയമങ്ങൾക്ക് പകരം അവരുടെതായ ഒരു പുതിയ ശരീഅത്ത് നിയമം നിർമിക്കലും കൂടിയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം.

(4) ക്വുർആന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ-അതിലെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ, സൂചനകൾ, പാഠങ്ങൾ, ഉപദേശനിർദേശങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആദിയായവയെ-സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ (സാരം: ഓർമിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി ക്വുർആനെ നാം എളുപ്പമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ഓർമിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന വല്ലവരും ഉണ്ടോ?! -അൽ ക്വ

മർ) ഈ വചനം സൂറത്തുൽക്വമറിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു: أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (സാരം: അപ്പോൾ, അവർക്ക് ക്വുർആൻ ഉറ്റാലോചിച്ചു നോക്കിക്കൂടേ?! അതല്ല, വല്ല ഹൃദയങ്ങളിലും അവയുടെതായ പൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ?! (മുഹമ്മദ്: 24)

أَفَأَمِنَ ٱلَّذِينَ مَكَرُواْ ٱلسَّيِّـَٔاتِ أَن يَخۡسِفَ ٱللَّهُ بِهِمُ ٱلۡأَرۡضَ أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ ٱلۡعَذَابُ مِنۡ حَيۡثُ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ എന്നാൽ, ദുഷിച്ച (കു) തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ?! അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിലൂടെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?!-

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ فِي تَقَلُّبِهِمۡ فَمَا هُم بِمُعۡجِزِينَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അവർ (അങ്ങുമിങ്ങും) തിരിഞ്ഞുമറിയുന്നതി(ന്നിടയി) ൽ അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?! എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) അവർ (അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തനാക്കുന്നവരല്ല;-

أَوۡ يَأۡخُذَهُمۡ عَلَىٰ تَخَوُّفٖ فَإِنَّ رَبَّكُمۡ لَرَءُوفٞ رَّحِيمٌ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അല്ലെങ്കിൽ, പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ(ത്തന്നെ) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് (നിർഭയമായിരിക്കുകയാണോ)?! എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് കൃപാലുവും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്. [അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത്].

﴾45﴿ أَفَأَمِنَ അപ്പോൾ നിർഭയമായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയാണോ الَّذِينَ مَكَرُوا (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചവർ السَّيِّئَاتِ ദുഷിച്ചവ (ദുഷിച്ച കുതന്ത്രങ്ങൾ) أَنْ يَخْسِفَ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ (ക്കുറിച്ച്) اللَّهُ അല്ലാഹു بِهِمُ അവരെ الأَرْضَ ഭൂമിയിൽ أَوْ يَأْتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വരുന്നതിനെ الْعَذَابُ ശിക്ഷ مِنْ حَيْثُ വിധത്തിലൂടെ لَا يَشْعُرُونَ അവരറിയുകയില്ല ﴾46﴿ أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ (അവൻ - അത്) അവരെ പിടികൂടുന്നതിനെ فِي تَقَلُّبِهِمْ അവരുടെ തിരിഞ്ഞുമറിയലിൽ فَمَا هُمْ എന്നാൽ അവരല്ല بِمُعْجِزِينَ അശക്തനാക്കുന്നവർ (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ) ﴾47﴿ أَوْ يَأْخُذَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് പിടി

പെടുന്നതിനെ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, പേടിച്ചു (കാത്തു) വരുന്നതോടെ فَإِنَّ رَبَّكُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് لَرَءُوفٌ കൃപാലു (വളരെ കൃപ യുള്ളവൻ) തന്നെ رَّحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബിﷺക്കും, ക്വുർആനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും എതിരിൽ കുടിലതന്ത്രങ്ങൾ പലതും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മുശ്‌രിക്കുകളെ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തി ക്കളയുകയോ, ഓർക്കാപ്പുറത്തു അവർക്ക് വല്ലശിക്ഷയും നൽകുകയോ, അങ്ങുമിങ്ങും വന്നുംപോയും കൊണ്ടു സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്നതിനിടക്ക് അവരെ വല്ല ശിക്ഷയും പിടികൂടുകയോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കവെ തന്നെ വല്ല ശിക്ഷയും അവർക്ക് പിടിപെടുകയോ– ഇങ്ങിനെയൊന്നും– സംഭവിക്കുക യില്ലെന്നാണോ അവരുടെ വിചാരം?! ഇവയിൽ ഏതുതന്നെ സംഭവിച്ചാലും അതനുഭ വിക്കുകയല്ലാതെ, അത് മുടക്കുവാനോ, തടുക്കുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല, അങ്ങി നെയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് സമാധാനിച്ചിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവും അവർക്കില്ല. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ തികച്ചും അർഹരാണവർ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഏതിനും കഴിവുള്ളവനുമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊന്നും ചെയ്യാതെ അവൻ അവർക്ക് ഒഴിവ് നൽകിയിരിക്കുന്നത് അവന്റെ കൃപയും കാരുണ്യവും കൊണ്ട്മാത്രമാണ്.

പേടിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടെ പിടികൂടുക (يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ) എന്ന വാക്കിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്:

(1) മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം തങ്ങൾക്ക് വല്ല ശിക്ഷയും വന്നു ഭവിച്ചേക്കുമോ എന്നു അവർ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെതന്നെ ശിക്ഷ വരുക എന്നും,

(2) ശിക്ഷ പെട്ടെന്ന് സംഭവിക്കാതെ പടിപടിയായി-അൽപാൽപമായി പിടികൂടുക എന്നും. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം تَخَوُّف എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥം പേടിച്ചുകൊണ്ട് വ രുക– അഥവാ കാത്തുകൊണ്ട് കുറേശ്ശെയായി വരുക എന്നായിരിക്കും. രണ്ട് പ്രകാര ത്തിലായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തരത്തിലെല്ലാം തന്നെ മുൻസമുദായങ്ങളിൽ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ചരിത്രം പരിശോധി ച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَىٰ مَا خَلَقَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ يَتَفَيَّؤُا۟ ظِلَـٰلُهُۥ عَنِ ٱلْيَمِينِ وَٱلشَّمَآئِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَٰخِرُونَ ﴿٤٨﴾

《48》 അല്ലാഹു വസ്തുവായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള യാതൊന്നിലേക്ക് അവർ (നോക്കി) കാണുന്നുമില്ലേ? അതിന്റെ നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇട ത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നു; അവർ [ആ നിഴലുകൾ] എളി യവരായ നിലയിൽ അല്ലാഹുവിന്ന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട്.

《48》 أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നു (നോക്കുന്നു)മില്ലേ إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക്,

യാതൊന്നിനെ خَلَقَ اللَّهُ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു مِنْ شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവായി, വല്ല വസ്തുവും يَتَفَيَّأُ ചാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, തിരിഞ്ഞുവരുന്നത് ظِلَالُهُ അതിന്റെ നിഴലുകൾ عَنِ الْيَمِينِ വലത്തോട്ട് وَالشَّمَائِلِ ഇടത്തോട്ടും سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായിക്കൊണ്ട് لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവരായിക്കൊണ്ട് دَاخِرُونَ എളിയവർ (ആയിരിക്കും) നിസ്സാരൻമാർ (ആയിക്കൊണ്ട്)

ബുദ്ധിജീവികളുടേത്പോലെയുള്ള വല്ല ഗുണവിശേഷതകളും ബുദ്ധിജീവികളല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ പ്രകടമാകുമ്പോൾ, അവയെപ്പറ്റി ബുദ്ധിജീവികളെന്ന് തോന്നുമാറുള്ള പദപ്രയോഗം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പതിവാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന നിഴലുകളെപ്പറ്റി وَهُمْ دَاخِرُونَ (അവർ എളിയവരായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇത് പോലെയുള്ള പ്രയോഗം (36:40 മുതലായ) വെറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ക്വുർആനിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട് إِنْ شَاء الله.

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ مِن دَآبَّةٍ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٩﴾

《49》 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും ആയ ഏതൊരു ജീവിയും (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന് 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നു; മലക്കുകളും (തന്നെ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു); അവരാകട്ടെ, അഹംഭാവം കാണിക്കുന്നുമില്ല.

يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۩ ﴿٥٠﴾

سجود ۩

《50》 അവർ തങ്ങളുടെ മീതെ (അധികാര ശക്തിയുള്ള) തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നു; തങ്ങളോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് (ഒക്കെയും) അവർ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

《49》 وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് يَسْجُدُ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗം) ചെയ്യുന്നു مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും مِنْ دَابَّةٍ ജീവിയായിട്ടും, ജന്തുവായി وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَا يَسْتَكْبِرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല. 《50》 يَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു رَبَّهُمْ അവരുടെ റബ്ബിനെ مِنْ فَوْقِهِمْ അവരുടെ മീതെ وَيَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുക(പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു مَا يُؤْمَرُونَ അവരോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഈ വചനവും. 48-ാം വചനത്തിലും ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലുമായി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:- 'അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ നിഴലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളു

ടെയും നിഴലുകൾ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും നീണ്ടും ചുരുങ്ങിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ സാധാരണ കാണാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ തന്നെയും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അഥവാ, എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് അവ വിധേയമാകുന്നു? അതിന് കാരണമെന്ത്? ആ കാരണങ്ങളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയ ശക്തി ഏതാണ്? എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപബുദ്ധികൾക്കുപോലും ഏറെക്കുറെ വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അത് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ആ നിഴലുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമവ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായും, അവൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. ആ നിയമവ്യവസ്ഥകളിൽ അണുവോളം മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നുവേണ്ട, ആകാശഭൂമികളിൽ ജീവവസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ വസ്തുക്കളും -ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകൾപോലും-അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമചട്ടങ്ങൾക്ക് തികച്ചും കീഴൊതുങ്ങിയും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദേശങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിയുംകൊണ്ടാണ് കഴിയുന്നത്. ആരും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവില്ല. അപ്പോൾ, വിശേഷബുദ്ധിയും, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്യൻ പ്രത്യേകിച്ചും അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കുവാനും, അവന്റെ കൽപനാനിർദേശങ്ങളനുസരിച്ചു ജീവിക്കുവാനും അർഹരല്ലേ!?

سجود(സുജൂദി)ന്റെ അർഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴൊതുങ്ങുക (**سجود بالتسخير**) എന്ന അർഥത്തിലും, ഇഷ്ടാനുസാരം അല്ലാഹുവിന് ഭക്തിയാരാധന അർപിക്കുക (**سجود بالاختيار**) എന്ന അർഥത്തിലും അത് ക്വുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഒന്നാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽ മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഭാഗഭാക്കാണെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദ് കൂടി ചെയ്വാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മനുഷ്യരെന്നുമൊക്കെ സന്ദർഭം പോലെ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിശദീകരണത്തിന് സൂ: റഅ്ദ് 15; ഹജ്ജ് 18 മുതലായ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുന്നത് നന്ന്.

'അവർ അഹംഭാവം കാണിക്കുകയില്ല. അവർ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടും. അവരോട് കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് അവർ ചെയ്യും.' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് മലക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ്-അഥവാ (അവർ) എന്ന സർവനാമം മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും അങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. മലക്കുകളടക്കം മുമ്പ് പറയപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും-ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളെയും- ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം അതാകുന്നു. എന്നാൽ, അഹംഭാവം കാണിക്കാതിരിക്കുക, റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുക, കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് ചെയ്യുക എന്നീ ഗുണങ്ങളെ- സുജൂദിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ-എല്ലാതരം ജീവികൾക്കും അനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെങ്കിലും അവയൊക്കെ മലക്കുകളുടെ ഗുണങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. മറ്റു ചില ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഇതിന് പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം - 7

۞ وَقَالَ ٱللَّهُ لَا تَتَّخِذُوٓا۟ إِلَـٰهَيْنِ ٱثْنَيْنِ ۖ إِنَّمَا هُوَ إِلَـٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَإِيَّـٰىَ فَٱرْهَبُونِ ﴿٥١﴾

《51》 അല്ലാഹു (കൽപിച്ചു) അരുളിയിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ രണ്ട് ആരാധ്യൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തരുത് [സ്വീകരിക്കരുത്]; അവൻ ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്രമാണുള്ളത്; അതിനാൽ എന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ.'

وَلَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَهُ ٱلدِّينُ وَاصِبًا ۚ أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ تَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

《52》 അവന്റെതാണ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളത്; അവന് (അവകാശപ്പെട്ടത്) തന്നെയാണ് സ്ഥിരമായുള്ള കീഴൊതുക്കവും. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ (ഭയന്നു) സൂക്ഷിക്കുന്നു?!

وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ ٱللَّهِ ۖ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْـَٔرُونَ ﴿٥٣﴾

《53》 നിങ്ങളിൽ അനുഗ്രഹമായിട്ട് എന്തുണ്ടോ അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണ്; പിന്നെ, (അതിന് പുറമെ) നിങ്ങളെ ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) സ്പർശിച്ചാൽ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

《51》 وَقَالَ اللَّهُ അല്ലാഹു അരുളി لَا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്ക (സ്വീകരിക്ക)രുത് إِلَٰهَيْنِ (രണ്ട്) ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ اثْنَيْنِ രണ്ട് إِنَّمَا هُوَ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം) إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഒരേ ആരാധ്യൻ (മാത്രം) ആകുന്നു فَإِيَّايَ അതിനാൽ എന്നെ (തന്നെ) فَارْهَبُونِ നിങ്ങൾ എന്നെ ഭയപ്പെടു (പേടിക്കു)വിൻ 《52》 وَلَهُ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَلَهُ അവന്ന് തന്നെയാണ് الدِّينُ കീഴൊതുക്കം, വഴിപ്പെടൽ, അനുസരണം وَاصِبًا നിരന്തരമായി, സ്ഥിരമായിട്ട് أَفَغَيْرَ اللَّهِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. 《53》 وَمَا بِكُمْ നിങ്ങളിലുള്ളത്, നിങ്ങളിൽ എന്തുണ്ടോ (അത്) مِنْ نِعْمَةٍ അനുഗ്രഹമായിട്ട് فَمِنَ اللَّهِ (അത്) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാകുന്നു ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും إِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി (ബാധി)ച്ചാൽ الضُّرُّ ഉപദ്രവം, പീഡനം, ബുദ്ധിമുട്ട് فَإِلَيْهِ എന്നാൽ അവനിലേക്ക് (തന്നെ) تَجْأَرُونَ നിങ്ങൾ നിലവിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു, മുറവിളി കൂട്ടുന്നു.

ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَّ عَنكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

﴿54﴾ **പിന്നെ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപദ്രവം (അഥവാ പീഡനം) അവൻ (നീക്കി) തുറവിയാക്കിയാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു കൂട്ടർ റബ്ബിനോട് (മറ്റുചിലരെ) പങ്ക് ചേർക്കുന്നു!-**

لِيَكْفُرُوا۟ بِمَآ ءَاتَيْنَٰهُمْ ۚ

﴿55﴾ **(അതെ) നാം അവർക്ക് നൽകിയതിൽ അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. (അതാണതിന്റെ ഫലം).**

فَتَمَتَّعُوا۟ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

(ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം!

﴿54﴾ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ പിന്നെ അവൻ തുറവിയാക്കി (നീക്കി)യാൽ الضُّرَّ ഉപദ്രവം, പീഡനം عَنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് إِذَا അപ്പോൾ (അതാ) فَرِيقٌ ഒരു കൂട്ടർ مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട്, റബ്ബിൽ يُشْرِكُونَ അവർ പങ്ക്ചേർക്കുന്നു ﴿55﴾ لِيَكْفُرُوا അവർ നന്ദികേട് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മൂടിവെക്കുവാൻ بِمَا آتَيْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയതിൽ, നൽകിയതിനെ فَتَمَتَّعُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ സുഖമെടുക്കുവിൻ فَسَوْفَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പിറകെ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം.

دين(ദീൻ) എന്ന വാക്കിന് 'നടപടി, അനുസരണം, കീഴൊതുക്കം, പ്രതിഫലം, മതം' എന്നൊക്കെ പല അർഥങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് وله الدين واصبا (അവനാണ് സ്ഥിരമായ കീഴൊതുക്കമുള്ളത്) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം, ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവയുടെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനും അവനാണെന്നപോലെതന്നെ, കീഴ്വണക്കത്തിന്റെയും ആരാധനയുടെയും സ്ഥിരാവകാശവും അവന് തന്നെയാണ് എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ അനുസരണപൂർവമോ, നിർബന്ധപൂർവമോ അവന് കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവനിലേക്ക് തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെയല്ലാതെ അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയാണോ?' (3:83)

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഇവിടെ, അല്ലാമാ ശൗക്കാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ സാരം കുറിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

ശൗകാനീ (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം: 'കഷ്ടതകൾ ബാധിക്കുമ്പോൾ ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവരോട്- അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരോട്- സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പ്രാർഥന വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ പാമര ജനങ്ങളുടെ പതിവ് വമ്പിച്ച വിഡ്ഢിത്തവും, ഒരു പുതിയ ദുർമാർഗ

വുമാണെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്രയുമല്ല, പഴയ കാലത്തെ ദുർമാർഗത്തെക്കാൾ കഠിനമത്രെ അത്. പ്രതിഫല ദിവസത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യ വിശ്വാസികൾ ഇരിക്കട്ടെ, തനി അവിശ്വാസികൾപോലും പറഞ്ഞുകേട്ട വാക്ക്, 'നിനക്ക് വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചാൽ, നീ അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടരുതേ! തേടരുതേ! കാരണം, അല്ലാഹു വേഗം ഉത്തരം നൽകുകയില്ല. നിന്റെ സ്ഥിതി അവന് ഒരു സാരമു ള്ളതായി തോന്നുകയുമില്ല. മരിച്ചുപോയ 'ഔലിയാ'ക്കളോട് സഹായം തേടിക്കൊള്ളൂ. അവർ വേഗം ഉത്തരം നൽകുന്നതും, നിന്റെ സ്ഥിതി ഗൗരവത്തിലെടുക്കുന്നതുമാകുന്നു.' ഇതാണാവാക്ക്. എന്റെ ചെവി ആ വാക്ക് പുറംതള്ളിക്കളഞ്ഞു, എന്റെ കണ്ണുനീർ നിൽക്കാതായി. എന്നെയും, മുസ്ലിംകളെയും ഈ മാതിരി വഴികേടിൽപെടാതെ രക്ഷി ക്കേണമേ! എന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിച്ചു. ഇതുപോലെയുള്ള പല വാക്കു കളും ഇന്ന് പല ശൈഖ്പൂജകൻമാരിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ആപത്തുകൾ വരുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെതന്നെ വിളിക്കുകയും ആപത്ത് നീങ്ങിയാൽ അല്ലാഹുവിനെ മറന്നുകളയുകയും ചെയ്യുന്നവ രോടാണ് അല്ലാഹു 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും.' (فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ) എന്ന് താക്കീത് ചെയ്തത്. അപ്പോൾ, ആപത്ത്വരുമ്പോൾ പോലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർമിക്കുകയും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും, മറ്റു വല്ലവരെയും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉപദേശി ക്കുവാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുന്ന ധിക്കാരികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു എന്തായിരിക്കും പറയു കയെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! **معاذ الله** അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَٰهُمْ ۗ تَٱللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَفْتَرُونَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ നാം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് ഒരു പങ്ക് (യഥാർഥ സ്ഥിതി) തങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് അവർ ആക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഹേ, കൂട്ടരേ,) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

﴾56﴿ وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു لِمَالَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത വർക്ക്, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്ക് نَصِيبًا ഒരു പങ്ക്, ഓഹരി مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് تَاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം) لَتُسْأَلُنَّ തീർച്ച യായും നിങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും عَمَّا كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി تَفْتَرُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കും, കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കും.

മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ പതിവായിരുന്ന ഒരു തോന്നിയവാസമാണിത്. അല്ലാഹു നൽകിയ കൃഷി വിഭവങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങൾക്ക് അവർ വഴിപാടും നേർച്ചയുമായി നീക്കിവെക്കും.

(സൂഃ അൻആം 136-ൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്.) യാതൊരു ന്യായവും തെളിവുമില്ലാതെ അവർ സ്വയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഇത്തരം നികൃഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു കളയുമെന്ന് കരുതേണ്ട, അവയെപ്പറ്റി ശരിക്കും അവരെ ചോദ്യം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ചില 'ശൈഖ' ൻമാർക്കും, 'ജാറ' ങ്ങൾക്കുമാക്കി കൃഷിയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളെയും, ആടുമാടുകളെയും വഴിപാടാക്കി നീക്കിവെക്കുന്ന പതിവ് പാമരൻമാരും അന്ധവിശ്വാസികളുമായ ചില മുസ്ലിംകളിൽ ഇന്നും കാണാം. ഈ ആക്ഷേപവും താക്കീതും അവർക്കും ബാധകമാകുന്നു.

لِمَالَا يَعْلَمُونَ (തങ്ങൾ അറിയാത്തവർക്ക്) എന്ന വാക്ക് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്: (1) ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത-അഥവാ ബുദ്ധിയും അറിവുമില്ലാത്ത-നിർജ്ജീവങ്ങളായ ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എന്നും, (2) തങ്ങൾക്ക് വല്ല ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന യഥാർഥം അവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് എന്നും. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ജീവനും ബുദ്ധിശക്തിയുമില്ലാത്ത ആ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക്‌വേണ്ടി ധനം നീക്കിവെക്കുന്നതിലടങ്ങിയ വിഡ്ഢിത്തത്തെയും, രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ യഥാർഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാതെ അന്ധമായി നടത്തപ്പെടുന്ന വിഡ്ഢിത്തത്തെയുമായിരിക്കും ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. രണ്ടായാലും കലാശത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ ٱلْبَنَٰتِ سُبْحَٰنَهُۥ وَلَهُم مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ അവർ അല്ലാഹുവിന് പെൺമക്കളെ ആക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർക്കാകട്ടെ, അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും [ആൺമക്കളെയും ആക്കുന്നു]!

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് പെണ്ണിനെ [പെൺകുട്ടിയെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാലോ, അവൻ കോപം നിറഞ്ഞവനായിക്കൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം (ഇരുണ്ട്) കറുത്തതായിത്തീരും!

يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلْقَوْمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓ ۚ

﴾59﴿ അവന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ചീത്തത്തം നിമിത്തം അവൻ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിഞ്ഞു (മാറി) പോകുന്നതാണ്!

أَيُمْسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُۥ

അതിനെ നിന്ദ്യതയോടെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ, അതല്ല, അതിനെ മണ്ണിൽ മൂടുകയോ? [ഏത്

فِى ٱلتُّرَابِ ۗ

വേണമെന്നായിരിക്കും ആലോചന]

أَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٥٩﴾

അല്ലാ -(അറിയുക) അവർ വിധി കല്പിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!

﴾57﴿ وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് الْبَنَاتِ പെൺമക്കളെ سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ (അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു) وَلَهُمْ അവർക്കാകട്ടെ, അവർക്കോ مَايَشْتَهُونَ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെയും ﴾58﴿ وَإِذَابُشِّرَ സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ أَحَدُهُمْ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് بِالأُنْثَى പെണ്ണിനെപ്പറ്റി ظَلَّ ആയിത്തീരും وَجْهُهُ അവന്റെ മുഖം مُسْوَدًّا കറുത്തത് وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ كَظِيمٌ (കോപം) നിറഞ്ഞവൻ, കുപിതനായിരിക്കും ﴾59﴿ يَتَوَارَى അവൻ ഒളിഞ്ഞുപോകും, മറഞ്ഞുപോകും مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് مِن سُوءِ ദോഷ (തിന്മ- ചീത്ത)ത്താൽ مَا യാതൊന്നിന്റെ بُشِّرَ അവന് സന്തോഷമറിയിക്കപ്പെട്ട بِهِ അതിനെപ്പറ്റി أَيُمْسِكُهُ അതിനെ അവൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ عَلَى هُونٍ നിന്ദ്യതയോടെ أَمْ അതല്ല, അതോ يَدُسُّهُ അതിനെ തട്ടി (മൂടി)ക്കളയുകയോ, മൂടുകയോ فِي التُّرَابِ മണ്ണിൽ أَلَا അല്ലാ (അറിയുക) سَاءَ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത مَايَحْكُمُونَ അവർ വിധി (കൽപി) ക്കുന്നത്

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ അതിനീചമായ വേറൊരു മൂഢവിശ്വാസമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്നാണ് അവരുടെ ജൽപനം. അങ്ങിനെ, അവരുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർമിച്ചു ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചില ദേവീദേവൻമാരുടെ പ്രതിഷ്ഠയെന്ന് സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അതു പോലെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തങ്ങൾക്ക് പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നത് ആ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് വമ്പിച്ച അപമാനവും, കടുത്ത കോപവുമായിരുന്നുതാനും. യുദ്ധപ്രിയരായ അവർക്ക് പെൺമക്കൾ പലനിലക്കും ഒരു ഭാരമായിത്തോന്നിയതിൽ നിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന ഈ വെറുപ്പ് അവരിൽ എത്രമാത്രം രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ വിവരണത്തിൽ നിന്ന്തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നു.

അതായത്, ഒരാൾക്ക് ഒരു മകൾ പിറന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാർത്ത കേൾക്കേണ്ട താമസം അയാളുടെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടുപോകും. അപമാനവും, വ്യസനവും നിമിത്തം കോപം കടിച്ചിറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജനമധ്യേ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ പോലും ലജ്ജ. അപമാനം ഭയന്നു ഒളിച്ചുനടക്കും. അപമാനവും, എളിമത്വവും സഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ കുട്ടിയെ താൻ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണമോ? അതല്ല, പലരും ചെയ്യാറുള്ളത്പോലെ, അതിനെ മണ്ണിലിട്ടു മൂടി അതിന്റെ കഥ കഴിക്കേണമോ ഇതായിരിക്കും പിന്നത്തെ ചിന്ത. ബാക്കിയാക്കുന്നപക്ഷം, ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പരിഹാസവും അപമാനവും സഹിക്കേണ്ടിവരും. കുട്ടിയോടുള്ള പെരുമാറ്റമാകട്ടെ കേവലം മൃഗതുല്യവുമായിരിക്കും. ആൺമക്കൾക്കുള്ള സ്ഥാനമോ, ലാളനയോ ഒന്നും അതിന് ലഭിക്കുകയില്ല. കുഴിച്ചുമൂടുന്നപക്ഷം കൊന്നു കുഴിച്ചിടുകയല്ല–ജീവനോടെ മണ്ണിട്ടുമൂടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ഇത്രത്തോളം അറപ്പും വെറുപ്പുമായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന പെൺമക്കളാണ് അല്ലാഹുവിന്നുണ്ടെന്ന് അവർ

പറഞ്ഞുവരുന്നത്. കള്ളം കെട്ടിപ്പറയുന്നതിനും വേണ്ടേ ഒരതിര്? പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുന്നത് നിമിത്തം ഭർത്താക്കൾ ഭാര്യമാരോട് നിസ്സഹകരണം നടത്തിയിരുന്ന തായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ നിസ്സഹകരണത്തിന് വിധേയയായ ഒരു സ്ത്രീ പാടിയ ഒരു പദ്യം ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:- *(*)* 'എന്താണ് ഹംസയുടെ പിതാവ് നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്നില്ല? നമ്മുടെ അടുത്തവീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണല്ലോ. നാം ആൺകു ട്ടികളെ പ്രസവിക്കായ്ക നിമിത്തം കുപിതനാണദ്ദേഹം. നമ്മുടെ കാര്യം നാം ഉദ്ദേശിച്ച പോലെയാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയില്ലല്ലോ'.

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ കള്ളവാദത്തിൽ മൂന്ന് കടുത്ത അപരാധങ്ങൾ അടങ്ങിയിരി ക്കുന്നു.

(1) മലക്കുകൾ സ്ത്രീകളാണെന്ന വാദം وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَٰنِ إِنَاثًا (റഹ്മാനായുള്ളവന്റെ അടിയാൻമാരായ മലക്കുകളെ അവർ പെണ്ണുങ്ങളാക്കി. (43:19) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ഇതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു.

(2) മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാണെന്ന വാദം قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (അല്ലാഹു മക്കളെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. (18:4) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാണ്.

(3) അല്ലാഹുവിനുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്ന മക്കൾ ആൺമക്കളാണെന്ന്പോലും പറയു വാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, തങ്ങൾ അങ്ങേഅറ്റം വെറുക്കുന്ന പെൺമക്കളാണെന്നവാദം. താഴെ 62-ാം വചനത്തിൽ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ (തങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വാദത്തെപ്പറ്റി أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (അല്ലാ! അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് എത്രയോ ചീത്ത!) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ (അതെ) പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കത്രെ ദുഷിച്ച ഉപമ (ഉള്ളത്). അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു, അത്യുന്നതമായ ഉപമ (ഉള്ളത്), അവനത്രെ, പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

﴾60﴿ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ مَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം, മാതൃക السَّوْءِ മോശത്തിന്റെ, തിൻമയുടെ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുണ്ട് الْمَثَلُ ഉപമ, ഉദാഹരണം الْأَعْلَىٰ അത്യുന്നതമായ وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الْعَزِيزُ പ്രതാ പശാലി الْحَكِيمُ അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

(*) مَا لَابِى حَمْزَةَ لَا يَأتِينَا يَظَلُّ فِى البَيْتِ الَّذِى يَلِينَا
غَضبان اَلاَّ نَلِدِ البَنِينَا لَيْسَ لَنَا مِنْ اَمْرِ نَا مَا شِينَا

പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ, ദുഷിച്ചതും മോശകരവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കും വിവരിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴാകട്ടെ അത്യുന്നതവും അത്യുൽകൃഷ്ടവുമായ ഉപമകളും സാദൃശ്യങ്ങളുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്ന് സാരം. ഉദാഹരണമായി; അവരെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, യാതൊരു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്വാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചവർ, മക്കളില്ലാത്തപക്ഷം വിഷമം അനുഭവപ്പെടുന്നവർ, പെൺമക്കളെ വെറുക്കുന്നവർ, സ്വന്തം മക്കളെ കുഴിച്ചുമൂടുന്നവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വർണ്ണനകളായിരിക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴോ? സർവലോക സ്രഷ്ടാവ്, ലോകനിയന്താവ്, മക്കളുടെയോ മറ്റോ ആവശ്യവും ആശ്രയവുമില്ലാത്തവൻ, ഇണയും, തുണയുമില്ലാത്തവൻ, തുല്യനും സമനുമില്ലാത്തവൻ എന്നൊക്കെയായിരിക്കും വിശേഷിപ്പിക്കാനുണ്ടാവുക. അഥവാ അവന്റെ ഏതൊരു ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചാലും അത് അത്യുന്നത നിലവാരത്തിലുള്ളതും, മറ്റാർക്കും അതിൽ പങ്കില്ലാത്തതുമായിരിക്കും.

വിഭാഗം - 8

وَلَوْ يُؤَاخِذُ ٱللَّهُ ٱلنَّاسَ بِظُلْمِهِم مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا مِن دَآبَّةٍ وَلَٰكِن يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَـْٔخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦١﴾

《61》 മനുഷ്യരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അല്ലാഹു പിടികൂടുക [പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക]യായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ [ഭൂമിയുടെ] മേൽ ഒരു ജീവിയെയും അവൻ (ബാക്കിയാക്കി) വിട്ടേക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ അവരെ അവൻ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെക്കുകയാണ്; എന്നാൽ, അവരുടെ (ആ) അവധി വന്നാൽ, (പിന്നെ) ഒരു നാഴിക (സമയം) അവർ പിന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ, മുന്തിപ്പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

《61》 وَلَوْ يُؤَاخِذُ പിടികൂടുമായിരുന്നെങ്കിൽ (പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ) اللَّهُ അല്ലാഹു النَّاسَ മനുഷ്യരെ بِظُلْمِهِمْ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം, അനീതികൊണ്ട് مَاتَرَكَ അവൻ വിടുകയില്ലാ (ഒഴിവാക്കി വിടുകയില്ലാ)യിരുന്നു عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിൽ مِنْ دَابَّةٍ ഒരു ജീവിയെയും, ജന്തുവെയും وَلَٰكِنْ എങ്കിലും يُؤَخِّرُهُمْ അവനവരെ പിന്തിക്കുന്നു, പിന്നോട്ട് വെക്കുന്നു إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട فَإِذَا جَاءَ എന്നാൽ വന്നാൽ أَجَلُهُمْ അവരുടെ അവധി لَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തുക (പിന്നോക്കം പോക)യില്ല سَاعَةً ഒരു നാഴിക, അൽപസമയം وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ അവർ മുന്തുക (മുന്നോക്കം പോക)യില്ല.

മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അപ്പപ്പോൾ തന്നെ ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഒരു ജീവിയും ബാക്കിയാകുമായിരുന്നില്ല. അത്രയും ദുഷിച്ചതും ദൂരവ്യാപകവുമാണ് അവരുടെ ചെയ്തികൾ. പക്ഷേ, അവന്റെ ദയവും കാരുണ്യവും നിമിത്തം പെട്ടെന്ന് നടപടിയെടുക്കാതെ അവൻ അതിനൊരു നിശ്ചിത അവധി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിന്മുമ്പ് അവർക്ക് മടങ്ങുവാനും പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും അവസരമുണ്ട്. ആ അവധിയിൽ അണുവോളം മാറ്റം വരുകയില്ല. തികച്ചും കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അത് സംഭവിക്കും. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, തന്റെ സ്വന്തത്തോടും, സമൂഹത്തോടും, സഹജീവികളോടും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അക്രമങ്ങളെയും, അനീതികളെയും കുറിച്ച് ശരിക്കൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ഏവർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. വ്യക്തിയാകട്ടെ, സമൂഹമാകട്ടെ, സമുദായമാകട്ടെ അവരുടെ അക്രമത്തിന് ശിക്ഷ നൽകേണ്ടത് എപ്പോഴാണെന്നും എങ്ങിനെയാണെന്നും അല്ലാഹു നിർണയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് നിർണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ അവർക്ക് ഒഴിവുകൊടുക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു പല വചനങ്ങൾ വേറെയും ക്വുർആനിലുണ്ട്. 7:34; 15:4, 5; 35:45 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.

ബൈഹകിയും, ഇബ്നുജരീറും (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തനിക്ക് തന്നെയല്ലാതെ മററാർക്കും ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നില്ല' എന്ന് ഒരാൾ പറയുന്നതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) കേട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അക്രമിയുടെ അക്രമം നിമിത്തം കാടപ്പക്ഷി അതിന്റെ കൂട്ടിൽ വെച്ചു ചത്തുപോകുന്നു.' ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ പോന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഇത്മൂലം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരാൾ ചെയ്ത ചെറിയ ഒരു തെറ്റുനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദൂരവ്യാപകമായ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ.

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ ٱلْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ ٱلنَّارَ وَأَنَّهُم مُّفْرَطُونَ ﴿٦٢﴾

《62》 തങ്ങൾ വെറുക്കുന്നതിനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്നാക്കുന്നു! ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് തങ്ങൾക്കാണെന്ന് അവരുടെ നാവുകൾ വ്യാജവർണനന നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു!

നിസ്സംശയമത്രെ, അവർക്ക് നരകമുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവർ (അതിലേക്ക്) മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്നുള്ളതും!

《62》 وَيَجْعَلُونَ അവർ ആക്കുന്നു لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന് مَايَكْرَهُونَ അവർ വെറുക്കുന്നതിനെ وَتَصِفُ വിവരിക്കുക (വർണിക്കുക-വിശേഷിപ്പിക്കു)യും ചെയ്യുന്നു أَلْسِنَتُهُمُ അവരുടെ നാവുകൾ الْكَذِبَ വ്യാജം (വ്യാജ വർണനന) أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ടെന്ന് الْحُسْنَى ഏറ്റം നന്നായുള്ളത് لَا جَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല-സത്യമാണ്) أَنَّ لَهُمُ അവർക്കുണ്ട് (അവർക്കാണ്) എന്നുള്ളത് النَّارَ നരകം وَأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും مُفْرَطُونَ

മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവർ

മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, ആ അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവരാണ് പെൺമക്കൾ. എന്നിട്ടും, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് പെൺമക്കളാണെന്നുകൂടി അവർ വർണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടും അവർ മതിയാക്കുന്നില്ല. ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതൊക്കെ തങ്ങൾക്കായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും, അതിന്നവകാശികൾ തങ്ങളാണെന്നും അവർ വായാടിത്തം പറയുന്നു. വാസ്തവമാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചുള്ളതും. അതെ, അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വഷളവും ഏറ്റവും കടുത്തതുമായ നരകമായിരിക്കും, ആദ്യമായി അതിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കേഡികളും അവർ തന്നെയായിരിക്കും.

ഇഹത്തിൽ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല ഭാവിയും, ഉന്നതപദവിയും, തങ്ങൾക്കാണെന്നും, പരലോകം എന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും തങ്ങളായിരിക്കും മുമ്പൻമാർ എന്നുമാണവരുടെ വാദം. മതത്തെ ധിക്കരിക്കുകയും, പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള വീരവാദം-യഥാർഥത്തിൽ വ്യാജ ജൽപനം-തന്നെയാണിത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവന് വല്ല കഷ്ടതയും ബാധിച്ചശേഷം, നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല കാരുണ്യത്തെയും അവന്ന് നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ പറയും: ഇതെനിക്കുള്ളതാണ്; അന്ത്യസമയം നിലവിൽ വരുന്നതാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല; എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ഞാൻ മടക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽത്തന്നെ, നിശ്ചയമായും എനിക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും നല്ലത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.' (41:50) വിശ്വാസിയും, അവിശ്വാസിയുമായ രണ്ട് തോട്ടക്കാർ തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു സംഭാഷണം വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, അവിശ്വാസി പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു കാലത്തും ഇത് (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അന്ത്യസമയം സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ തന്നെ, നിശ്ചയമായും ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായ ഒരു മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്ന സ്ഥാനം തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടുന്നതാണ്.'(അൽകഹ്ഫ് 36)

تَٱللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَآ إِلَىٰٓ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ أَعْمَٰلَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ (നബിയേ) അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിനക്ക് മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (റസൂലുകളെ) അയച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ പിശാച് അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ അലങ്കാരമാക്കിക്കാണിച്ചു; അങ്ങനെ, ഇന്ന് (ഇഹത്തിൽ) അവൻ അവരുടെ മിത്രം (അഥവാ കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു. അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ട്.

وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ ٱلَّذِى ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۙ وَهُدًى

﴾64﴿ നിനക്ക് നാം (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ല; അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി

وَرَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُؤۡمِنُونَ ﴿٦٤﴾

രിക്കുന്നുവോ അതിനെ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും (അല്ലാതെ)

وَٱللَّهُ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَحۡيَا بِهِ ٱلۡأَرۡضَ بَعۡدَ مَوۡتِهَآۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةً لِّقَوۡمٍ يَسۡمَعُونَ ﴿٦٥﴾

《65》 അല്ലാഹു (തന്നെ) ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയെ അതിന്റെ നിർജീവതക്കുശേഷം അതുകൊണ്ട് അവൻ ജീവിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

《63》 تَاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെയാണ لَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് إِلَىٰ أُمَمٍ പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും مِنْ قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പ് فَزَيَّنَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അലങ്കാരമാക്കി (ഭംഗിയാക്കി) കാണിച്ചു لَهُمُ അവർക്ക് الشَّيْطَانُ പിശാച് أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ فَهُوَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്) അവൻ وَلِيُّهُمُ അവരുടെ മിത്രം (കൈകാര്യക്കാരൻ) ആകുന്നു الْيَوْمَ ഇന്ന് وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ, أَلِيمٌ വേദനയേറിയ 《64》 وَمَا أَنْزَلْنَا നാം ഇറക്കിയിട്ടില്ല عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ, നിനക്ക് الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം إِلَّا لِتُبَيِّنَ നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ لَهُمُ അവർക്ക് الَّذِي യാതൊന്നിനെ اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമായി فِيهِ അതിൽ وَهُدًى മാർഗദർശന (സൻമാർഗ)മായും وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു 《65》 وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) أَنْزَلَ ഇറക്കി مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തു നിന്ന് مَاءً വെള്ളം فَأَحْيَا എന്നിട്ടവൻ ജീവിപ്പിച്ചു بِهِ അതുകൊണ്ട് الْأَرْضَ ഭൂമിയെ بَعْدَ ശേഷം مَوْتِهَا അതിന്റെ മരണത്തിന് (നിർജ്ജീവതക്ക്) إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന (കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്ന) ജനങ്ങൾക്ക്

മനുഷ്യർക്കായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നബിﷺക്ക് ഖുർആനാകുന്ന പ്രമാണം അവതരിപ്പിച്ചതെന്ന് 44-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന വശമാണ് 64-ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മതപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിലുള്ള യഥാർഥവും സത്യവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണത്. എന്നാൽ 63-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ-സത്യമാർഗത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നിച്ചകന്നുപോയവരെല്ലാം റസൂലുകളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതല്ല. മിക്കവരും പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുകയാണുണ്ടാവുക. കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇത്

തന്നെയായിരുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും ഈ സമുദായത്തിന്റെയും സ്ഥിതി. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ക്വുർആന്റെ മാർഗദർശനം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, സത്യം മനസ്സിലാക്കി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കേ ക്വുർആന്റെ മാർഗദർശനവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴവെള്ളം ഇറക്കി അതുവഴി ഉൽപാദന യോഗ്യമല്ലാതെ നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ അല്ലാഹു ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെ ശാരീരികവും ഭൗതികവുമായ നിലനിൽപിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും അനിവാര്യമായ അന്നപാനാദി കാര്യങ്ങൾ അവൻ മനുഷ്യന് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അതുപോലെ അവന്റെ ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ നന്മക്ക് അനിവാര്യമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് ക്വുർആൻ വഴി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, നിർജ്ജീവമായ ഭൂമിയെ വീണ്ടും ജീവസ്സുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുന്നത് പോലെ നിർജ്ജീവമായ ശേഷം മനുഷ്യനെയും അവൻ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്നും 65-ാം വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടത് പോലെ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലെല്ലാം അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് അവസാനം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 9

وَإِنَّ لَكُمْ فِي ٱلْأَنْعَٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهِۦ مِنۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشَّٰرِبِينَ ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്ക് (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളിലുമുണ്ട് ഒരു (വലിയ) ചിന്താവിഷയം.

അതിന്റെ [ആ വർഗത്തിന്റെ] വയറുകളിലുള്ളതിൽ നിന്ന് - (കുടലുകളിലെ) ചാണകച്ചണ്ടിയുടെയും, രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിൽ നിന്ന് - നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു, കുടിക്കുന്നവർക്ക് (വേഗം) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന സ്വച്ഛമായ പാൽ.

﴾66﴿ وَإِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِي الأَنْعَامِ കാലികളിൽ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ) لَعِبْرَةً ഒരു ചിന്താവിഷയം (ചിന്താപാഠം) نُسْقِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു مِمَّا فِي بُطُونِهِ അതിന്റെ വയറു (ഉള്ളം- ഉൾഭാഗം) കളിലുള്ളതിൽനിന്ന് مِنْ بَيْنِ ഇടയിൽനിന്ന് فَرْثٍ (കുടലിലെ) ചാണകത്തിന്റെ, ചവറിന്റെ, പിണ്ടിയുടെ, وَدَمٍ രക്തത്തിന്റെയും لَبَنًا പാലിനെ خَالِصًا തനിച്ച, സ്വച്ഛമായ (കലർപ്പില്ലാത്ത) سَائِغًا വേഗം (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന لِلشَّارِبِينَ കുടിക്കുന്നവർക്ക്

മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവയിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയുമാണ് ഈ വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ സദാ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലികളിൽതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ചിന്താപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി, അവയിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന പാലിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. ഹൃദ്യവും രുചികരവുമായ ഒരു പാനീയവും, പോഷക പ്രധാനമായ ഒരു ആഹാരവുമാണ് പാൽ. എന്നാൽ അതിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമോ? കാലികൾ മേഞ്ഞു തിന്നുന്ന സസ്യഭക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ ദഹനേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ചെന്നു ദഹിക്കുന്നതോടെ, അവ സത്തും ചണ്ടിയുമായി വേർതിരിയുന്നു. സത്തിൽനിന്ന് രക്തവും പാലും ഉണ്ടാകുന്നു. ചണ്ടിയിൽനിന്ന് ചാണകവും മൂത്രവും ഉരുത്തിരിയുന്നു. രക്തത്തിന്റെയോ, ചാണക മൂത്രാദികളുടെയോ കലർപ്പൊന്നും കലരാതെ, തനി ശുദ്ധമായ പാൽ അവക്കിടയിൽനിന്ന് അവയുടെ അകിടുകളിലൂടെ പുറത്ത് വരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ ഈ പ്രക്രിയയുടെ പിന്നിൽ അതിവിദഗ്ദ്ധമായ ഒരു ശക്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സൽബുദ്ധിയുള്ള ഏവർക്കും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَمِن ثَمَرَٰتِ ٱلنَّخِيلِ وَٱلْأَعْنَٰبِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ ഈത്തപ്പനയുടെയും, മുന്തിരികളുടെയും ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും (നിങ്ങൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്നു.) (അതെ) അതിൽനിന്നും ലഹരിയുള്ളതും [കള്ളും], നല്ലതായ ആഹാരവും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, ബുദ്ധി ഉപയോഗി (ച്ചു ചിന്തി) ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

﴾67﴿ وَمِن ثَمَرَاتِ ഫലങ്ങളിൽ നിന്നും النَّخِيلِ ഈത്തപ്പനയുടെ وَالأَعْنَابِ മുന്തിരികളുടെയും تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു مِنْهُ അതിൽനിന്ന് سَكَرًا മത്തുള്ള (ലഹരിയുള്ള)ത് وَرِزْقًا ആഹാരവും حَسَنًا നല്ലതായ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

ചാണകപ്പിണ്ടിയുടെയും രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിൽനിന്ന് കലർപ്പില്ലാത്ത പാലിന് ജന്മം നൽകിയപോലെ, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന്തന്നെ ലഹരിയുള്ള കള്ളും, പലതരം നല്ലതായ ആഹാരപാനീയങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലും അത്ഭുതകരമായ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെത്തുവാനുണ്ടെന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം ഇസ്‌ലാമിൽ നടപ്പാക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ആ നിലക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ലഹരി പദാർത്ഥമായ കള്ളിനെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയതിൽ അസാംഗത്യമില്ല. അതേസമയം, അതോട് ചേർത്തുകൊണ്ട് 'നല്ലതായ ആഹാരവും' (رِزْقًا حَسَنًا) എന്ന് കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് കള്ള് 'നല്ല ആഹാ

രവസ്തു'വല്ലെന്ന് അതിൽ ഒരു സൂചനയും കാണാവുന്നതാണ്. നല്ല ആഹാരമല്ലാത്ത ത്കൊണ്ട് തന്നെയാണ് പിന്നീടത് നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും. കള്ള് നിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വചനത്തിൽ (5:90) അതിനെ رِجْسٌ (മ്ലേച്ഛം) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. കള്ള് നല്ല ആഹാരവസ്തുക്കളിൽപെട്ടതല്ല -മ്ലേച്ഛ വസ്തുക്കളിൽ പെട്ടതാണ്- എന്നിരുന്നാലും, ഒരേതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രുചിയും വ്യത്യസ്തമായ ഗുണവുമുള്ള പല വസ്തുക്കൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണല്ലോ.

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى ٱلنَّحْلِ أَنِ ٱتَّخِذِى مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ ٱلشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾

《68》 നിന്റെ റബ്ബ് തേനീച്ചക്ക് 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'മലകളിൽ നിന്ന് (ചിലേടത്ത്) നീ വീടുകൾ (കൂടുകൾ) ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക; വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ [മനുഷ്യർ] കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും (ചിലതിലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുക) എന്ന്;-

ثُمَّ كُلِى مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ فَٱسْلُكِى سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ

《69》 പിന്നെ എല്ലാ (വിധ) ഫലങ്ങളിൽനിന്നും നീ തിന്നുകൊള്ളുക; എന്നിട്ട് സുഗമമായ നിലയിൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (വക) മാർഗങ്ങളിൽ നീ പ്രവേശിക്കുക' എന്നും).

يَخْرُجُ مِنۢ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَٰنُهُۥ فِيهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾

അവയുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിറങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു (തരം) പാനീയും പുറത്തുവരുന്നു; അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് (രോഗ) ശമനമുണ്ട്. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

《68》 وَأَوْحَىٰ വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് إِلَى النَّحْلِ തേനീച്ചക്ക് أَنِ اتَّخِذِي നീ ഉണ്ടാക്കുക എന്ന് مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന് بُيُوتًا വീടുകളെ وَمِنَ الشَّجَرِ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നും وَمِمَّا يَعْرِشُونَ അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന (കെട്ടി ഉയർത്തുന്ന) തിൽനിന്നും 《69》 ثُمَّ كُلِي പിന്നെ നീ തിന്നുക مِن كُلِّ എല്ലാറ്റിൽനിന്ന് الثَّمَرَاتِ ഫലങ്ങൾ فَاسْلُكِي എന്നിട്ട് നീ പ്രവേശിക്കുക, കടന്നുകൂടുക سُبُلَ വഴി (മാർഗ) ങ്ങളിൽ رَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ذُلُلًا പാകപ്പെട്ട (സുഗമമായ) നിലയിൽ يَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്നു مِن بُطُونِهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) വയറുകളിൽനിന്ന്)

شَرَابٌ ഒരു പാനീയം مُخْتَلِفٌ വ്യത്യസ്തമായ أَلْوَانُهُ അതിന്റെ നിറങ്ങൾ فِيهِ അതിലുണ്ട് شِفَاءٌ ശമനം لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന ജനതക്ക്

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ വയറുകളിൽനിന്ന് ചാണകത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഇടയിലൂടെ ശുദ്ധമായ പാൽ ലഭിക്കുന്നതിലും, ഈത്തപ്പഴത്തിൽനിന്നും, മുന്തിരിപ്പഴത്തിൽനിന്നും ലഹരി പദാർത്ഥവും, നല്ല ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, തേനീച്ചയിലും തേനിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ച് പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും പല ഭാഷകളിലും പ്രത്യേകം ഗ്രന്ഥങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും രചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തേനീച്ചയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാനും, അതിന്റെ ജീവിതരീതി നിരീക്ഷിച്ചറിയുവാനും നടത്തപ്പെട്ട പല പഠനശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുമായി തൽക്കർത്താക്കൾക്ക് ലഭിച്ച വിശദമായ അറിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയുടെയെല്ലാം രത്നച്ചുരുക്കം ഈ രണ്ട് ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അത്രയുമല്ല, അവർക്ക് ഇതേവരെയും വേണ്ടത്ര എത്തും പിടിയും കിട്ടാത്ത ചില വശങ്ങളിലേക്കുള്ള ചില സൂചനകൾ കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ഈ വചനങ്ങളിലെ വാക്യങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥവ്യത്തത്തിൽ ഒതുങ്ങിയ സംഗതികൾ മാത്രം നമുക്കിവിടെ ഓർമിക്കാം إِنْ شَاءَ الله. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ (നിന്റെ റബ്ബ് തേനീച്ചക്ക് വഹ്യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു.) നബിമാർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് സാധാരണ وَحى (വഹ്യ്) എന്ന് പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഭാഷയിൽ അതിന് 'സ്വകാര്യമായി അറിയിക്കുക, വേഗം അറിയിക്കുക, പതുക്കെ സംസാരിക്കുക, സൂചന നൽകുക, ബോധനം നൽകുക' എന്നും മറ്റും സന്ദർഭോചിതം അർഥം വരും. തേനീച്ചക്ക് വഹ്യ് നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതിന് തോന്നിപ്പിച്ചു-അഥവാ ബോധമുണ്ടാക്കി-എന്നാകുന്നു. തോന്നിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് തുടർന്നുപറയുന്നത്. അതായത്, أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا (മലകളിൽനിന്ന് വീടുകൾ- അഥവാ കൂടുകൾ-നിർമിക്കുക എന്ന്.) മലകളിലുള്ള പൊത്തുകൾ, അളകൾ മുതലായ ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിലായിരിക്കും തേനീച്ച കൂട് നിർമിക്കുന്നത്. 'മലകളിൽ' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'മലകളിൽ നിന്ന്' എന്ന പ്രയോഗം മലകളിൽനിന്നും അതിന് പറ്റിയ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതും. തേൻകൂടുകൾ അധികവും മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലായിരിക്കുമെങ്കിലും, മരപ്പൊത്തുകൾ, മരക്കൊമ്പുകൾ, മനുഷ്യനിർമിതങ്ങളായ വീടുകൾ, മതിലുകൾ, പന്തലുകൾ ആദിയായവയിലും സുലഭം തന്നെ. അതാണ് وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ(മരങ്ങളിൽനിന്നും, അവർ-മനുഷ്യർ-കെട്ടി ഉയർത്തുന്നവയിൽ നിന്നും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെ തക്കതായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂട്കെട്ടുവാനുള്ള ബോധോദയം തേനീച്ചക്ക് നൽകിയത് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അത് അതിന്റെ ജന്മവാസനയാണെന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ ആ വാസന അതിന് എങ്ങിനെ സിദ്ധിച്ചുവെന്ന് ചിന്തിക്കാത്തവരായിരിക്കും.

കൂട്കെട്ടിയശേഷം തേൻ ശേഖരിക്കേണ്ടുന്ന വിധവും അല്ലാഹു അതിന് പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ(പിന്നെ, എല്ലാതരം ഫലവർഗങ്ങളിൽനിന്നും നീ തിന്നു

കൊള്ളുക.) الثَّمَرَات (ഫലങ്ങൾ) എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കായഫലങ്ങൾ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലല്ല. പഴങ്ങളും പൂക്കളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഫലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. സസ്യങ്ങളിൽനിന്നും വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന എല്ലാ ഭോജ്യവസ്തുക്കൾക്കും പറയപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് അത്. (*) തേനീച്ചകളുടെ പ്രധാന മേച്ചൽ സ്ഥാനം പൂക്കളാകുന്നു. കായകളും പഴങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നതും പൂക്കളിൽ നിന്ന്തന്നെ. തേനീച്ച തിന്നുന്നത് ഏതുതരം ഫലങ്ങളിൽ നിന്നായിരുന്നാലും അത് തേനിന്റെ ഉൽപാദനത്തിന് തടസ്സമാകുകയില്ല എന്ന ഒരു സൂചന مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ (എല്ലാ ഫലങ്ങളിൽനിന്നും) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതാകുന്നു. كُلِي (തിന്നുകൊള്ളുക) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന്- പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-പൂക്കളിൽനിന്നും, പഴങ്ങളിൽ നിന്നും തേൻ വലിച്ചെടുത്തു കൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ശേഖരിക്കുകയല്ല തേനീച്ച ചെയ്യുന്നതെന്നും, തേനീച്ച അവയെ സമീപിക്കുന്നത് അതിന്റെ ഭക്ഷണാവശ്യാർഥമാണെന്നും, താഴെ പറയുംപ്രകാരം പിന്നീട് അതിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് തേൻ പുറത്തുവരികയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാതരം ഫലങ്ങളിൽനിന്നും ഇഷ്ടംപോലെ ഭക്ഷിക്കാമെന്ന് നിർദേശിച്ചശേഷം فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا (സുഗമമായ നിലയിൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽ-അഥവാ റബ്ബ് നിശ്ചയിച്ചു തന്ന മാർഗങ്ങളിലൂടെ- പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുക.) എന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർഥവ്യാപ്തിയിൽ തേനീച്ചയുടെ എല്ലാ ജീവിതക്രമങ്ങളും, പ്രവർത്തന സ്വഭാവങ്ങളും മൊത്തത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടിൽനിന്നും ഭക്ഷണം തേടിപ്പോകേണ്ടുന്ന മാർഗങ്ങൾ, ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞശേഷം ഉന്നം തെറ്റാതെ തിരിച്ചുവരേണ്ടുന്ന വിധങ്ങൾ, കൂട്ടിൽവെച്ച് സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങൾ, ഓരോ കൃത്യവും പാലിക്കേണ്ട മുറകൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ ചെറുവാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവയൊന്നും തെറ്റാതെ നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ബോധവും പ്രചോദനവും അല്ലാഹു ആ ചെറു ജീവിക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നർഥം. തേനീച്ചക്ക് മാത്രമല്ല, എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും അതതിന്റേതായ പ്രകൃതരൂപം നൽകുകയും, അനന്തരം ഓരോന്നിനും വേണ്ടുന്ന മാർഗനിർദേശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തവനാണല്ലോ നമ്മുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു. (رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى - طه)

ആയിരക്കണക്കിലും, പതിനായിരക്കണക്കിലുമുള്ള ജോലിക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു തൊഴിൽ ശാലയത്രെ തേൻകൂട്. ആ തൊഴിൽശാലയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വിഭവമാണ് തേൻ. അതെ, يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ (അവയുടെ വയറുകളിൽനിന്നും ഒരു പാനീയം പുറത്ത്വരുന്നു.) പാനീയംകൊണ്ട് വിവക്ഷ തേൻ തന്നെ. കുടിക്കുവാൻ പറ്റിയ ദ്രവവസ്തുവാകകൊണ്ട് പാനീയം(شَرَابٌ) എന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതോടുകൂടി പാല് പോലെ തന്നെ ഉത്തമമായ ഒരു ഭക്ഷ്യപദാർഥം കൂടിയാണ് തേൻ. തേനീച്ചകളുടെ ജാതിവ്യത്യാസവും, അവയുടെ മേച്ചൽസ്ഥാനങ്ങളുടെയും കാലദേശങ്ങളുടെയും വ്യത്യാസവും അനുസരിച്ച് തേനിന്റെ വർണത്തിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നു. അതാണ് مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ (അതിന്റെ നിറങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ചുവപ്പ്, മഞ്ഞ, കറുപ്പ്, വെള്ള എന്നീ നിറങ്ങൾക്കാണ് അതിൽ മുൻതൂക്കം കാണപ്പെടാറുള്ളത്. ചിലയിനം തേനിന് മറ്റു ചിലതിനെക്കാൾ ഗുണം കൂടുമെങ്കിലും എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉപകാരം മൊത്തത്തിൽ ഒരുപോലെതന്നെ. പാനീയവും ഭക്ഷ്യപദാർഥവുമെന്നപോലെ, തേൻ ഒരു വലിയ ഔഷധവീര്യമുള്ള വസ്തു കൂടിയാണല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, ഔഷധവ

(*) كما فى المفردات

സ്തുവെന്ന നിലക്കാണ് സാധാരണക്കാർക്കിടയിൽ അതിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ളതും. എത്രയോ രോഗങ്ങൾക്ക് തനിച്ചായും, മിശ്രമായും തേൻ കൈകണ്ട ഔഷധമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ(അതിൽ മനുഷ്യർക്ക് രോഗശമനമുണ്ട്) എന്ന വാക്യം അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

അബൂസഈദിൽ ഖുദ്‌രി (റ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരു പുരുഷൻ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്റെ സഹോദരന് വയറിളക്കം (അതിസാരം) ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'നീ പോയി അവന് തേൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുക'. അയാൾപോയി തേൻ കൊടുത്തു. പിന്നീട് വന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: റസൂലേ, ഞാൻ അവനെ തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് വയറിളക്കം അധികമാവുകയല്ലാതെ ഉണ്ടായില്ല. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നീ പോയി അവന്ന് തേൻ കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുക: അയാൾ പിന്നെയും തേൻ കുടിപ്പിച്ചു. പിന്നീടും അയാൾ വന്നു, 'അതവന്ന് വയറിളക്കം അധികരിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്തില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റസൂൽﷺപറഞ്ഞു: അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞു. നിന്റെ സഹോദരന്റെ വയർ കളവും പറഞ്ഞു. നീ പോയി അവന് തേൻ കുടിപ്പിക്കുക.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (വീണ്ടും) പോയി അവന് തേൻ കൊടുത്തു. അപ്പോൾ അയാൾക്ക് സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (ബു;മു) ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യങ്ങളിൽ അയാളുടെ വയറ്റിലെ ദുഷ്ടതകൾ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നും, തേൻ ഉഷ്ണവീര്യമുള്ളതാകകൊണ്ട് ആ ദുഷ്ടതകൾ അത് ഇളക്കിപ്പുറത്താക്കുകയാണ് ആദ്യം ഉണ്ടായതെന്നും, അവ നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതോടെ അവസാനം വയറിന് പൂർണസുഖം കിട്ടിയെന്നുമാണ് ഈ ഹദീഥിന് ഭിഷഗ്വരന്മാരായ ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. തേനിന്റെ ഗുണത്തെപ്പറ്റി വേറെയും ഹദീഥുകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

തേനീച്ചകളെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയ പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അൽപം ചില സംഗതികൾ കൂടി ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. മേൽ വിവരിച്ച ചില വശങ്ങളിലേക്ക് അതിൽനിന്ന് അൽപംകൂടി വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അവർ പറയുന്നു: ഒരു തേനീച്ചക്കൂട്ടിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ഈച്ചകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ, പതിനായിരം വരെയും ഉണ്ടാവാം. ഓരോ കൂട്ടിലും അതിലെ മുഴുവൻ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഈച്ചയുണ്ടായിരിക്കും. ഇത് 'റാണി' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ നിർദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും മറ്റുള്ളവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ ഏതാണ്ട് നൂറോ അഞ്ഞൂറോ എണ്ണം ആണീച്ചകളായിരിക്കും. ഇവക്ക് റാണിയുമായി ഇണചേരുകയല്ലാതെ വേറെ പ്രത്യേകം ജോലിയൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് 'മടിയൻമാർ' എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം 'അധ്വാനിക്കുന്നവരാ'യിരിക്കും. റാണി ഈച്ച ദിവസേന ധാരാളക്കണക്കിൽ മുട്ടയിടും. റാണിയെയും, ആണീച്ചകളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുക, പുറത്തുപോയി പൂമ്പൊടി തുടങ്ങിയ ആഹാരങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുക, തേൻ സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അറകൾ നിർമിക്കുക, അതിൽ തേൻ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുക, പുതുതായി ജനിക്കുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുക, ഉറുമ്പ് മുതലായ ശത്രുക്കളെ ചെറുക്കുക, കൂടും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുക തുടങ്ങിയ എല്ലാ ജോലികളും ഈ മൂന്നാം വിഭാഗത്തിന്റെ ജോലിയാകുന്നു. പൂക്കളിൽനിന്നും മറ്റും ഈമ്പിയെടുത്തു ഭക്ഷിച്ച തേൻ, പിന്നീട് ഈച്ചയുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് ഊറിവ

രുന്ന ഒരുതരം ഉമിനീരും കലർന്നുകൊണ്ട് വായിലൂടെ പുറത്തേക്ക് വരുന്നു. ഇത് അറകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു കലർപ്പുകളിൽനിന്ന് ശുദ്ധിയാക്കപ്പെടുന്നു. കൂടിന്റെ ഓരോ അറയും പ്രഗൽഭരായ എഞ്ചിനീയർമാർക്ക് പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സമകൃത്യത്തിലുള്ള ആറ് കോണാകൃതിയിൽ തൊട്ടു തൊട്ടും, കലാപരമായും, ഭംഗിയായും നിർമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. വേറെ ആകൃതികളിൽ നിർമിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അറകൾക്കിടയിൽ മിക്കവാറും അൽപാൽപം വിടവുകൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് കരുതിയായിരിക്കാം ഈ ആകൃതി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. الله اعلم

ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുതകൾ ഓർമിച്ചുകൊണ്ട് തേനീച്ചയെയും തേനിനെയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവം, പരിപാലനമുറകൾ, മനുഷ്യന്റെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ഭൂമിയിൽ സജ്ജമാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ ആദിയായവക്ക് അതിൽനിന്ന് ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. അതെ, إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (നിശ്ചയമായും അതിൽ ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.)

وَٱللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّىٰكُمْ ۚ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ അല്ലാഹുവത്രെ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്; പിന്നീട് നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു. ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റം താഴേകിട [ദുർബ്ബലാവസ്ഥ]യിലേക്ക് ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും; അറിവിന്ന് ശേഷം (പിന്നെയും) യാതൊന്നും അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

﴾70﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു, സൃഷ്ടിച്ചത് ثُمَّ പിന്നീട് يَتَوَفَّاكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ പൂർണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നു(മരിപ്പിക്കുന്നു) وَمِنكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും, നിങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലർ) مَنْ يُرَدُّ മടക്ക (ആക്ക-ഒഴിവാക്കി വിട) പ്പെടുന്നവർ إِلَىٰ أَرْذَلِ ഏറ്റം താണപടി (ദുർബ്ബലസ്ഥിതി) യിലേക്ക് الْعُمُرِ ആയുഷ്ക്കാലത്തിന്റെ, ആയുസ്സിന്റെ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ അവർ അറിയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി بَعْدَ عِلْمٍ അറിവിനുശേഷം شَيْئًا യാതൊന്നും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

ചില ജീവികളിലും, പദാർത്ഥങ്ങളിലും അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ശേഷം, മനുഷ്യരിൽ തന്നെയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചു ഈ നിലക്കെത്തിച്ച അല്ലാഹുതന്നെ അവന്റെ ആയുഷ്ക്കാലവും നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ചിലർ ചെറുപ്പത്തിലേ മരണമടയുന്നു. ചിലർ ഏതാനും വയസ്സുവരെ ജീവിക്കുന്നു. ചിലരാകട്ടെ, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. അങ്ങനെ, മുമ്പ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന അറിവും തന്റേടവും നഷ്ട

പ്പെടുകയും, ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചു ശിശുക്കൾ കണക്കെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ, ദൃഢഗാത്രനും ആരോഗ്യവാനുമായത് കൊണ്ടോ മറ്റോ ദീർഘകാലം ജീവിക്കുമെന്നോ, വേറൊരാൾ അവശഗാത്രനും ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞവനുമാകകൊണ്ട് നേരത്തെ മരണമടയുമെന്നോ നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം.

സൂഃ റൂം 54 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങളെ ബലഹീനതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച വൻ അല്ലാഹുവത്രെ. പിന്നീട്, ബലഹീനതക്ക് ശേഷം അവൻ ശക്തിയുണ്ടാക്കി. പിന്നെ, ശക്തിക്ക് ശേഷം ബലഹീനതയും, നരയും ഉണ്ടാക്കി. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.' യാസീൻ: 68 ൽ പറയുന്നു: 'ആർക്ക് നാം ദീർഘായുസ്സ് നൽകുന്നുവോ അവർക്ക് സൃഷ്ടിയിൽ (പ്രകൃതിയിൽ) നാം വിപരീതാവസ്ഥ നൽകുന്നു: 'നബിﷺ ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: *(*)* 'പിശുക്ക്, ഉദാസീനത, വാർധക്യക്ഷീണം, അവശപ്രായം, ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷ, ദജ്ജാലിന്റെ കുഴപ്പം, ജീവിതത്തിലെയും മരണത്തിലെയും കുഴപ്പം എന്നിവയിൽ നിന്ന് (അല്ലാഹുവേ), ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുന്നു.' (ബു)

വിഭാഗം - 10

وَٱللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِى ٱلرِّزْقِ ۚ فَمَا ٱلَّذِينَ فُضِّلُوا۟ بِرَآدِّى رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَـٰنُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَآءٌ ۚ أَفَبِنِعْمَةِ ٱللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾

《71》 അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ആഹാര (വിഷയ) ത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ശ്രേഷ്ഠമാക്കപ്പെട്ടവർ തങ്ങളുടെ ആഹാരത്തെ തങ്ങളുടെ വലംകൈ ഉടമയാക്കിയവർക്ക് [അടിമകൾക്ക്] വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവരല്ല; എന്നിട്ട് അവർ (രണ്ടുകൂട്ടരും) അതിൽ സമമായിരിക്കുക (-അതുണ്ടാകുകയില്ല.) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെയോ അവർ നിഷേധിക്കുന്നത്?!

《71》 وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) فَضَّلَ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി, മെച്ചമാക്കി بَعْضَكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലരെ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ فِي الرِّزْقِ ആഹാരത്തിൽ, ഉപജീവനത്തിൽ. فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠ (മെച്ച) മാക്കപ്പെട്ടവർ അല്ല بِرَادِّي മടക്കു (വിട്ടുകൊടുക്കു) ന്നവർ رِزْقِهِمْ അവരുടെ ആഹാരത്തെ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർക്ക് أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലംകൈകൾ فَهُمْ എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) അവർ فِيهِ അതിൽ سَوَاءٌ സമ

(*) أعوذُ بكَ من البُخلِ والْكَسلِ والهرم وأَرْذَلِ الْعُمرِ وَعَذابِ القَبْرِ وَفِتْنَةِ الدَّجَّال وَفِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْممَاتِ– البخارى

മാണ് (എന്നുള്ളത്) أَفَبِنِعۡمَةِ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹത്തെയാണോ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ يَجۡحَدُونَ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു, നിരാകരിക്കുന്നു.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ-അഥവാ ഉപജീവനമാർഗങ്ങളിൽ- എല്ലാവരും ഒരേ നിലക്കായിരായിട്ടല്ല ഉള്ളത്. ചിലർക്ക് കൂടുതലും, ചിലർക്ക് കഷ്ടിച്ചുമായിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അത് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ സാമർഥ്യമോ, ബുദ്ധിയോ, പ്രാപ്തിയോ അല്ല അതിന്റെ മാനദണ്ഡം. ബാഹ്യമായി നോക്കുമ്പോൾ അവർക്കും അതിൽ സ്ഥാനങ്ങളുണ്ടെന്നത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, യഥാർഥത്തിലുള്ള മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമാകുന്നു. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പ്രാപ്തരും ബുദ്ധിമാൻമാരുമായ എല്ലാ വ്യക്തികളും ധനാഢ്യന്മാരാകേണ്ടതും, അല്ലാത്തവരെല്ലാം ദരിദ്രൻമാരാകേണ്ടതുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമതികളും അതിസമർഥരുമായ എത്രയോ ആളുകൾ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിച്ചുവരുന്നതും, വിവേകമോ പ്രാപ്തിയോ ഇല്ലാത്ത എത്രയോ ആളുകൾ ധനസമൃദ്ധിയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുമുള്ളവരായി കഴിയുന്നതും നാം കണ്ടുവരുന്നതാണല്ലോ. ഈ യാഥാർഥ്യം മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു: أَهُمۡ يَقۡسِمُونَ رَحۡمَتَ رَبِّكَۚ نَحۡنُ قَسَمۡنَا بَيۡنَهُم مَّعِيشَتَهُمۡ.... ''അവരാണോ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്?! ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ജീവിതമാർഗം നാമത്രെ അവർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ ചിലരെ ചിലർക്കുമീതെ പല പടികൾ നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു...'' (സുഖ്റുഫ്: 32) ഇങ്ങനെ ജീവിതമാർഗം വ്യത്യസ്ത രീതിയിലാക്കി നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള ചില കാരണങ്ങളും അവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് അവിടെ നോക്കുക.

പ്രസ്തുത തത്വം വിവരിക്കലല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളെ അവർക്ക് വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ശിർക്കിന്റെ അർഥശൂന്യത ഒരു ഉദാഹരണത്തിലൂടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. എല്ലാവർക്കും ഒരേ തോതിലല്ല അല്ലാഹു ഉപജീവനമാർഗം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. യജമാനൻമാരെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയുന്ന അടിമകൾ നിർധനരായിരിക്കും. എന്നാൽ യജമാനവർഗം തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെയും പങ്കുകാരാക്കി ഇരുകൂട്ടരും അതിൽ സമാവകാശികളാകാറില്ല. അഥവാ അതിന്നവർ കൂട്ടാക്കുകയില്ല. അതേ സമയത്ത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും ഉടമയിലുമായ ചില സൃഷ്ടികൾക്ക് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ അവരെ ആരാധിക്കുകയും, അല്ലാഹു നൽകിയ സ്വത്തിൽ ഒരു പങ്ക് നേർച്ച വഴിപാടുകളും മറ്റും വഴി അവർക്ക് നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടത് തങ്ങളുടെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശങ്ങൾ അവന്റെ അടിമകൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തു അവരെ അവനോട് സമമാക്കുന്നു. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹത്തെ നിഷേധിക്കലും അവനോട് കാണിക്കുന്ന ഒരു ധിക്കാരവുമാണിത്. ഇതത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വഴിയെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന സൂ: റൂമിലെ 28-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് ഈ ആശയം കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُمۡ (അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അടിമകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബ

ന്ധിച്ചും, അതിന് വികൃതമായ ചില അർഥങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിൽ അടിമത്തം എന്നൊന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന ചിലരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൂ: മുഅ്മിനൂന്റെ ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും, ഇസ്‌ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അടിമത്തത്തെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്സാബിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത വാദക്കാരായ ചിലർ മറ്റൊരു പുത്തൻ ചിന്താഗതിക്ക് ക്വുർആന്റെ സാധൂകരണമുണ്ടെന്ന് വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഈ വചനത്തിന് ഒരു പുതിയ അർഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണുന്നു. കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കിനൊത്ത് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലുള്ള താൽപര്യവും അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിലുള്ള അഭിമാനവുമാണ് അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്ന് അൽപം ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ആഹാരവിഷയത്തിൽ മെച്ചം ലഭിച്ചവർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളത് തങ്ങളുടെ വേലക്കാർ, ജോലിക്കാർ മുതലായ സാധുക്കൾക്ക് നൽകേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വത്തിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. ചിലപ്പോഴൊക്കെ നിയമദൃഷ്ട്യാ തന്നെ അത് വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബന്ധം കൂടിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതിലെല്ലാം അവർ സമാവകാശികളാണെന്നും, അത് നിർബന്ധമാണെന്നുമുള്ള സിദ്ധാന്തം ഇസ്‌ലാമികമോ ക്വുർആനികമോ അല്ല. ക്വുർആൻ ഒരു പഴഞ്ചനല്ലെന്നുള്ളതിനോട് നാം തികച്ചും യോജിക്കുന്നു. എന്നാലത് ഒരു നവീന ഗ്രന്ഥമാണോ? അതുമല്ല, പഴഞ്ചനും നവീനവുമല്ലാത്ത–അഥവാ പഴയകാലത്തേക്കും നവീന കാലത്തേക്കും ഒരുപോലെ യുക്തവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത് എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സന്ദർഭം മറ്റൊന്നായത് കൊണ്ട് ഈ വിഷയകമായി ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:–

(1) مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ എന്ന വാക്കിന് 'അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിലുള്ളവർ' എന്ന് അർഥം കൽപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജോലിക്കാരും വേലക്കാരുമൊക്കെയാണ് അത് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തത് ശരിയല്ല. ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിലോ ക്വുർആനിലോ അതിന് തെളിവുമില്ല.

(2) فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ എന്ന വാക്കിന് 'വാസ്തവത്തിൽ അവർ അതിൽ സമാവകാശികളാകുന്നു' വെന്ന് അർഥം കൽപിച്ചതും ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം അത്തരക്കാർക്ക് നൽകണമെന്നാണ് ഇത് മൂലം ക്വുർആൻ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് വ്യാഖ്യാനിച്ചതും ഇവർ കരുതിക്കൂട്ടി നടത്തിയ ഒരു കയ്യേറ്റമായേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ. فَهُمْ(ഫഹും) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് وَهُمْ (വഹും) എന്നായിരുന്നു ഉള്ളതെങ്കിൽ ഈ അർഥവ്യാഖ്യാനം ഒരു വിധത്തിലെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുക്കാമായിരുന്നു. അറബി ഭാഷയെയും, അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രങ്ങളെയും കുറിച്ച് സ്വൽപം പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഈ സംഗതി വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാകും. അല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കുറച്ചൊരു വിശദീകരണം ആവശ്യമായി വന്നേക്കും. അതിനിവിടെ സൗകര്യം പോരതാനും. ക്വുർആൻ അവതരിച്ചു പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുന്നതുവരെ ഒരു പണ്ഡിതന്നും ഒരു വ്യാഖ്യാതാവിന്നും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു പുതിയ അർഥകൽപനയാണ് ഇവർ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് തന്നെ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വാസ്തവം ഗ്രഹിക്കുവാൻ മതിയായ ഒരു തെളിവാണല്ലോ.

(3) പുതുതായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതും ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരമുള്ളതുമായ നവീ

നാശയങ്ങൾക്ക് ഖുർആന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ മുമ്പുതന്നെ അത് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വരുത്തുന്നതിൽ ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ സത്യദീക്ഷയില്ലാത്തവിധം അമിതമായ താൽപര്യം കാണിക്കാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് കാറൽ മാർക്സിന്റെ സ്ഥിതിസമത്വവാദ (സോഷ്യലിസ) ത്തിന് ഒപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ ശ്രമവും. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇത് ഖുർആന്റെ ഒരു മഹത്വമാണെന്ന് വരുത്താനുള്ള ശ്രമമാണെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ ഖുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തരം താഴ്ത്തലും, അതിന്റെ യഥാർഥ അധ്യാപനത്തെ വികൃതമാക്കലുമാകുന്നു. കാറൽ മാർക്സിന്റെ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും, ഖുർആന്റെ സാമ്പത്തിക സിദ്ധാന്തവും തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും ചില വിശദാംശങ്ങളിൽ യോജിപ്പുണ്ടായേക്കുമെന്നതൊഴിച്ചാൽ, അടിസ്ഥാനപരമായി രണ്ടും പരസ്പരം യോജിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് യഥാർഥം.

(4) ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം വേലക്കാർ, ജോലിക്കാർ മുതലായവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നാണല്ലോ ഖുർആൻ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'അവരുടെ ആഹാരം' എന്നർഥമായ رِزْقِهِمْ എന്ന വാക്കിന് 'അവരുടെ കയ്യിലുള്ള ആഹാരം' എന്നാണ് ഇവർ അർഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാനവേളയിലാകട്ടെ, 'അവരുടെ ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള ആഹാരം' എന്നാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇത് ഖുർആനെ മാർക്സിസത്തോട് യോജിപ്പിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യാർഥമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ 'അവരുടെ ആഹാരം' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനെ 'ആവശ്യം കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ളതാ'ക്കുവാൻ എന്താണ് ന്യായം?

(5) ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചപോലെയാണെന്നും, ഇവരുടെ ഈ അർഥവ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും കുറേക്കൂടി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു വചനം നോക്കുക:

ضَرَبَ لَكُم مَّثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَل لَّكُم مِّن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُم مِّن شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ......الروم

ഈ വചനത്തിന് അതേ ആളുകൾ തന്നെ കൽപിച്ച അർഥം ഇപ്രകാരമാണ്. 'നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിതാ ഒരു ഉപമ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയ ധനത്തിൽ വല്ല പങ്കാളികളും ഉണ്ടോ? എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അതിൽ സമാവകാശികളായിരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളുകളെ ഭയപ്പെടുംപോലെ അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനതക്കുവേണ്ടി ഇങ്ങനെയാണ് നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത്.' (റൂം: 28) ഇതിൽ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ എന്ന വാക്കിന് 'നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ' എന്ന് അർഥം കൽപിച്ചത് ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം ശരിയായ രൂപത്തിൽ തന്നെ ഇവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. فَأَنتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ എന്ന വാക്കിന് 'വാസ്തവത്തിൽ അവരതിൽ സമാവകാശികളാണ്' എന്ന് ഇവരും ഇവിടെ അർത്ഥമാക്കുന്നില്ലതാനും. അപ്പോൾ, സൂ: റൂമിൽ അതിന് ശരിക്ക് അർഥം കൽപിക്കുന്ന ഇവർ ഈ വചനത്തിൽ ആ വാക്കിന് ഇങ്ങനെ ഒരു പുതിയ അർഥം കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിലിരിപ്പ് എന്തായിരിക്കുമെന്ന്

ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാവരെയും സൽബുദ്ധിയും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സും നൽകപ്പെട്ട സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَٰجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ ۚ

《72》 അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇണകളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മക്കളെയും, പേരമക്കളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

أَفَبِٱلْبَٰطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ ٱللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾

എന്നിരിക്കെ, അയഥാർഥമായതിലാണോ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്?! അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അവർ അവിശ്വസി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (വോ)?

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ شَيْـًٔا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾

《73》 അല്ലാഹുവിന് പുറമെ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ആകാശങ്ങളിൽനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും അവർക്ക് വല്ലതും ആഹാരം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തമാവുകയാകട്ടെ, (വല്ല കാര്യത്തിന്നും) സാധ്യമാകുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തവയെ.

فَلَا تَضْرِبُوا۟ لِلَّهِ ٱلْأَمْثَالَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾

《74》 അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്ന് ഉപമകൾ ഉണ്ടാക്കരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, (യഥാർഥം) അറിയുന്നു; നിങ്ങളാകട്ടെ, അറിയുന്നില്ലതാനും.

《72》 وَٱللَّهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവത്രെ جَعَلَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയതും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِّنْ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽനിന്ന്, നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) നിന്നുതന്നെ أَزْوَٰجًا ഇണകളെ, ഭാര്യമാരെ وَجَعَلَ അവൻ ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِّنْ أَزْوَٰجِكُم നിങ്ങളുടെ

وَرَزَقَكُمْ ഇണ (ഭാര്യ) കളിൽനിന്ന് بَنِينَ മക്കളെ وَحَفَدَةً പേരമക്കളെയും, പൗത്രരെയും وَرَزَقَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു مِنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട-പരിശുദ്ധ) വസ്തു ക്കളിൽനിന്ന് أَفَبِالْبَاطِلِ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) അയഥാർഥ (നിരർത്ഥ) മായതിലോ يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു وَبِنِعْمَةِ അനുഗ്രഹത്തിലാകട്ടെ, അനുഗ്രഹത്തെ اللَّهِ അല്ലാ ഹുവിന്റെ هُمْ അവർ يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കുന്നു, നിഷേധിക്കുന്നു. ﴾73﴿ وَيَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, കൂടാതെ مَا لَا يَمْلِكُ അധീനമാക്കാത്ത (സാധിക്കാത്ത-പ്രാപ്തമാകാത്ത)തിനെ لَهُمْ അവർക്ക് رِزْقًا ഉപജീവ നത്തിന്, ആഹാരം നൽകുവാൻ مِنَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിൽ നിന്ന് وَالْأَرْضِ ഭൂമി യിൽനിന്നും شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും, വല്ലതും, ഒരു വസ്തുവും وَلَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധ്യമാകുകയില്ല ﴾74﴿ فَلَا تَضْرِبُوا എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ വിവരിക്കരുത് (ഉണ്ടാക്ക രുത്) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് الْأَمْثَالَ ഉപമ (ഉദാഹരണം)കളെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അറിയുന്നു وَأَنتُمْ നിങ്ങളാകട്ടെ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നുമില്ല, നിങ്ങൾക്കറി ഞ്ഞുകൂടാ.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നൽകുന്നത് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങൾ അവയൊന്നും തന്നെ നൽകുന്നില്ല. അവർക്കതിന് സാധ്യവുമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അനുഗ്രഹദാതാവായ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ചു ഒരു നന്മയും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവയെ അല്ലാഹുവിന് തുല്യമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നതിന്റെ നിരർഥതയും, അപ ലപനീയതയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴ വർഷിപ്പിച്ചും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചും കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉപജീവന മാർഗം മനുഷ്യന് ഒരുക്കി ക്കൊടുക്കുന്നു. അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾക്ക് അതിനും കഴിവില്ല. എന്നിട്ടും അവ യെയാണ് അവർ ആരാധിക്കുന്നത് എന്നത്രെ 73-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ ഏതെങ്കിലും വസ്തു വിന്ന് അവനോട് സമത്വവും, സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണല്ലോ ശിർക്ക് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. യഥാർഥം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അത്തരത്തിലുള്ള യാതൊരു ഉപമയും സാദൃശ്യവും അവന് ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും, അതിന്റെ ഗൗര വവും അതുമൂലം നേരിടുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അല്ലാഹുവിനാണ് അറിയുക- നിങ്ങൾക്ക റിയുകയില്ല- അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയൊക്കെ വിസ്തരിച്ചും ആവർത്തിച്ചും വിവ രിക്കുന്നതെന്നുമാണ് 74-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം.

۞ ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَن رَّزَقْنَٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنفِقُ مِنْهُ سِرًّا

﴾75﴿ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമ വിവരി ക്കുകയാണ്: ഒരു കാര്യത്തിനും കഴി യാത്ത ഉടമയാക്കപ്പെട്ട ഒരു അടിമയെ (യും), - യാതൊരുവനെയും: അവന് നമ്മുടെ വകയായി നാം നല്ലതായ ഉപജീവനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: എന്നിട്ട് അവൻ അതിൽനിന്ന് രഹസ്യ മായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിച്ചു

وَجَهْرًا ۖ هَلْ يَسْتَوُۥنَ ۚ

വരുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെയും). ഇവർ [ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ] സമമാകുമോ?! [ഇല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ.]

ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

അല്ലാഹുവിന്നത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ أَحَدُهُمَآ أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَىٰهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُّ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ ۖ هَلْ يَسْتَوِى هُوَ وَمَن يَأْمُرُ بِٱلْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾

《76》 അല്ലാഹു (വേറെ) ഒരു ഉപമയും വിവരിക്കുന്നു- രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ: ആ രണ്ടിലൊരുവൻ ഊമയാകുന്നു; അവന്ന് ഒരു കാര്യത്തിനും കഴിയുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, തന്റെ രക്ഷാധികാരിക്ക് ഒരു ഭാരവുമാണ്:- അയാൾ അവനെ എങ്ങോട്ട് തിരിച്ചുവിട്ടാലും അവൻ ഒരു നന്മയും കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല.(ഇങ്ങിനെയുള്ള) അവനും, (ജനങ്ങളോട്) നീതിയെക്കുറിച്ച് കൽപിക്കുന്നവനും-അവനാകട്ടെ നേരെ (ചൊവ്വാ) യുള്ള പാതയിലുമാണ്-സമമാകുമോ?!

《75》 ضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു) اللهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം عَبْدًا ഒരടിമയെ مَمْلُوكًا ഉടമയാക്കപ്പെട്ട لَا يَقْدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല عَلَىٰ شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും وَمَنْ യാതൊരുവനും رَزَقْنَاهُ അവന് നാം നൽകി مِنَّا നമ്മിൽനിന്ന്, (നമ്മുടെ വക) رِزْقًا ഉപജീവനം, ആഹാരം, ഒരു നൽകൽ حَسَنًا നല്ലതായ فَهُوَ എന്നിട്ടവൻ يُنْفِقُ ചിലവഴിക്കുന്നു مِنْهُ അതിൽ നിന്ന് سِرًّا രഹസ്യമായി وَجَهْرًا പരസ്യമായും هَلْ يَسْتَوُونَ അവർ സമമാകുമോ الْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വവും - മുഴുവൻ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുകയില്ല, അറിയുന്നില്ല. 《76》 وَضَرَبَ ആക്കുക (വിവരിക്കുക)യും ചെയ്തു, വിവരിക്കുകയുമാണ് اللهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ رَجُلَيْنِ രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ أَحَدُهُمَا രണ്ടിലൊരുവൻ أَبْكَمُ ഊമയാകുന്നു لَا يَقْدِرُ അവന് കഴിയുകയില്ല عَلَىٰ شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തിനും وَهُوَ അവനാകട്ടെ كَلٌّ ഒരു ഭാര (വു)മാണ് عَلَىٰ مَوْلَاهُ അവന്റെ രക്ഷാധികാരിക്ക്, യജമാനന് أَيْنَمَا എവിടെത്തന്നെ, എങ്ങോട്ട് يُوَجِّهْهُ അയാൾ അവനെ തിരിച്ചുവിട്ടാൽ لَا يَأْتِ അവൻ വരികയില്ല بِخَيْرٍ ഒരു നന്മയും കൊണ്ട് هَلْ يَسْتَوِي സമമാകുമോ هُوَ അവനും وَمَنْ يَأْمُرُ കൽപിക്കുന്നവനും بِالْعَدْلِ നീതിക്ക്, നീതിയെപ്പറ്റി وَهُوَ

അവനാകട്ടെ عَلَىٰ صِرَٰطٍ പാതയിലുമാണ് مُّسْتَقِيمٍ നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർഥതയും, വിഗ്രഹാരാധകന്മാരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വ്യക്തമാക്കുന്ന രണ്ട് ഉപമകളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്:

(1) മറ്റൊരാളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ളവനും ഇഷ്ടംപോലെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവോ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഇല്ലാത്തവനുമായ ഒരടിമ. മാന്യനും, ധനികനും, രഹസ്യ പരസ്യ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉദാരമായി ചിലവഴിക്കാറുള്ളവനുമായ ഒരു സ്വതന്ത്രൻ, ഈ രണ്ടുപേരും മനുഷ്യൻമാർ തന്നെ. പക്ഷേ, സ്ഥാനമാനങ്ങളിലും, പദവിയിലും, ഉപകാരത്തിലുമൊക്കെ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ യാതൊരു സാമ്യവുമില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അന്നദാതാവും, അനുഗ്രഹദാതാവും, സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊരു ഗുണദോഷവും ചെയ്വാനോ, സ്വന്തം കാര്യങ്ങളെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ബിംബങ്ങളെ സമമാക്കുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്തുണ്ട്?!

(2) യാതൊന്നും സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവനും, ഒരു കാര്യത്തിനും ഏൽപിച്ചുവിടുവാൻ കൊള്ളാത്തവനും, അങ്ങനെ, രക്ഷകർത്താക്കൾക്ക് ഒരു ഭാരമായി മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവനുമായ ഒരാൾ. ബുദ്ധിയും, തന്റേടവും ഉള്ളതോടുകൂടി സൻമാർഗനിരതനും, മറ്റുള്ളവർക്ക് സദുപദേശിയുമായി വർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ. മാനുഷിക ഗുണങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടുപേരും സമൻമാരായി ബുദ്ധിയുള്ള ആരെങ്കിലും ധരിക്കുമോ?! എന്നിരിക്കെ, നിർജ്ജീവികളും, നിഷ്ചേഷ്ടങ്ങളുമായ ബിംബങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിനോട് സമപ്പെടുത്തി ആരാധിക്കുകയും പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം വേറെ എന്താണുള്ളത്?!

വിഭാഗം - 11

وَلِلَّهِ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَآ أَمْرُ ٱلسَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ ٱلْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ അല്ലാഹുവിന്നത്രെ, ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യ (ജ്ഞാന) മുള്ളത്. അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യം, കണ്ണിമവെട്ടുന്നത് പോലെ (വേഗത്തിൽ) അല്ലാതെ ഇല്ല; അഥവാ അത് അതിനെക്കാൾ അടുപ്പം [വേഗത] ഉള്ളതായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.

﴾77﴿ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ് غَيْبُ അദൃശ്യം (അദൃശ്യജ്ഞാനം) السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും وَمَاأَمْرُ കാര്യമല്ല السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ إِلا كَلَمْحِ ഇമവെട്ടുന്നത് പോലെയല്ലാതെ الْبَصَرِ കണ്ണിന്റെ أَوْهُوَ അല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) അത് أَقْرَبُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) അടുത്തതാകുന്നു إِنَّاللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَى كُلِّشَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ്.

അദൃശ്യവിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കാതെ ആർക്കും അതറിയാവതല്ല. അദൃശ്യങ്ങളിൽ വളരെയേറെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന വിഷയമാണ് അന്ത്യസമയം. അതെപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് അവനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ല. അത് സംഭവിക്കുന്നതാകട്ടെ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്നത്ര വേഗത്തിലായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെക്കാൾ വേഗത്തിലാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ് എന്ന് സാരം. ഇതും അല്ലാഹു മാത്രമേ ആരാധ്യനാകുവാൻ പാടുള്ളൂവെന്നതിന് മതിയായ കാരണമാണല്ലോ. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱللَّهُ أَخْرَجَكُم مِّنۢ بُطُونِ أُمَّهَٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْـًٔا وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

﴾78﴿ അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ വയറുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിൽ നിങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കവൻ കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾78﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു أَخْرَجَكُمْ നിങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു مِنۢ بُطُونِ വയറുകളിൽ നിന്ന് أُمَّهَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ മാതാക്കളുടെ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിലയിൽ شَيْئًا യാതൊന്നും وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു. لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് السَّمْعَ കേൾവിയെ وَالأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും, ദൃഷ്ടികളും وَالأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങളായേക്കും تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും.

ഹൃദയംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് മനുഷ്യർ ഈ ലോകത്ത് ജനിക്കുന്നത്. പിന്നീട് കാര്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനും കേട്ടുമനസ്സിലാക്കുവാനും ചിന്തിച്ചറിയുവാനുമുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹു നൽകുന്നു. ഇതിന് സദാ നന്ദികാണിക്കുവാനും കടപ്പെട്ടവനാണ് മനുഷ്യൻ. എന്നിട്ടും ആ കടമ അവൻ നിർവഹിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക വഴി അവനോട് നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സാരം. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഇൽ പറയുന്നു: إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا (നിശ്ചയമായും, കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവുമെല്ലാം തന്നെ അതാതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു. (ഇസ്റാഉ് 36)

أَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلطَّيْرِ مُسَخَّرَٰتٍ فِى جَوِّ ٱلسَّمَآءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا ٱللَّهُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

﴿79﴾ ആകാശാന്തരീക്ഷത്തിൽ കീഴ്പെടുത്തപ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട് (പറക്കുന്ന) പക്ഷികളിലേക്ക് അവർ നോക്കിക്കാണുന്നില്ലേ? അവയെ അല്ലാഹു അല്ലാതെ (ആരും) പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

﴿79﴾ أَلَمْ يَرَوْا അവർ (നോക്കി) കാണുന്നില്ലേ, കണ്ടില്ലേ إِلَى الطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക് مُسَخَّرَاتٍ കീഴ്പ്പെടുത്ത (നിയന്ത്രിക്ക- വിധേയമാക്ക)പ്പെട്ടവയായിക്കൊണ്ട് فِي جَوِّ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, വായുമണ്ഡലത്തിൽ السَّمَاءِ ആകാശത്തിന്റെ مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നില്ല إِلَّا اللَّهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

കരണം മറിയുകയോ, വീണുപോകുകയോ ചെയ്യാതെ, മുകളിൽ നിന്ന് പിടിച്ചു നിറുത്തുവാനോ താഴെ നിന്ന് താങ്ങിനിറുത്തുവാനോ ആരുമില്ലാതെ, പക്ഷികൾ യഥേഷ്ടം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന കാഴ്ച എല്ലാവരും കാണാറുള്ളതാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് ഇതിൽ നിന്നും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. കീഴ്പോട്ട് വീഴാതെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പറക്കുവാൻ പക്ഷികൾക്ക് കഴിയുമാറാകുന്നതിന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ പറയുവാനുള്ളത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ആ കാരണങ്ങൾ ഒരുക്കിയതും, സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലല്ലോ. അതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്ന് പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ 'പ്രകൃതിയുടെ വികൃതി' എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ രഹസ്യമൊന്നും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരും. എന്നാൽ, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് വളരെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനുണ്ട് നിശ്ചയം. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ ٱلْأَنْعَٰمِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۙ

﴿80﴾ അല്ലാഹു (തന്നെ), നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്നും താമസം [താമസ സൗകര്യം] ഏർപ്പെടുത്തിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; കാലികളുടെ തോലുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ വീടുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ യാത്രാദിവസവും, നിങ്ങളുടെ താമസദിവസവും നിങ്ങൾ അവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ്.

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَٰثًا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٨٠﴾

അവയുടെ രോമങ്ങളിൽ നിന്നും, സൂചിമുടികളിൽ നിന്നും, മുടികളിൽ നിന്നും (പല) ഉപകരണങ്ങളും, ഒരു കാലംവരെക്കുള്ള ഉപയോഗവും (അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

﴾80﴿ وَاللَّهُ അല്ലാഹു (തന്നെ) جَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)തന്നു مِنْ بُيُوتِكُمْ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിന്ന് سَكَنًا പാർപ്പിടം, താമസം, താമസസൗകര്യം وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു مِنْ جُلُودِ തോലുകളിൽ നിന്ന് الْأَنْعَامِ കാലികളുടെ بُيُوتًا വീടുകളെ تَسْتَخِفُّونَهَا നിങ്ങളവയെ ലഘുവായി ഉപയോഗിക്കുമാറ് يَوْمَ ദിവസം ظَعْنِكُمْ നിങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ وَيَوْمَ ദിവസവും إِقَامَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ താമസത്തി(പാർപ്പി)ന്റെ وَمِنْ أَصْوَافِهَا അവയുടെ രോമങ്ങളിൽ നിന്നും وَأَوْبَارِهَا അവയുടെ സൂചിമുടി (കട്ടിയുള്ളമുടി) കളിൽ നിന്നും وَأَشْعَارِهَا അവയുടെ മുടികളിൽ നിന്നും أَثَاثًا ഉപകരണങ്ങൾ وَمَتَاعًا ഉപയോഗവും إِلَىٰ حِينٍ ഒരു കാലം (കുറച്ചുകാലം)വരെ.

മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവെയും ഉഷ്ണപ്രദേശങ്ങൾ, ശൈത്യപ്രദേശങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ മുതലായവയിൽ വസിക്കുന്നവർക്ക് വിശേഷിച്ചും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില സൗകര്യങ്ങളെ എടുത്തുകാണിക്കുകയാണ്.

(1) ചൂട്, തണുപ്പ്, വെയിൽ, മഴ പോലെയുള്ള ശല്യങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വസ്ഥമായി ഇഷ്ടാനുസരണം താമസിക്കുവാനുള്ള വീടുകളുണ്ടാക്കുവാൻ മനുഷ്യന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തു കൊടുത്തത്.

(2) യാത്രകളിൽ കൂടെകൊണ്ടുപോകുവാനും, താമസത്തിനുദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ നിഷ്പ്രയാസം കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനും, ആവശ്യംവരുമ്പോൾ വേഗം നീക്കം ചെയ്യുവാനും സാധിക്കുമാറ് കാലികളുടെ തോലുകൊണ്ട് തമ്പും കൂടാരവുമുണ്ടാക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയത്.

(3) ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ രോമങ്ങളും മുടികളും കൊണ്ട് വസ്ത്രം, പുതപ്പ്, തമ്പ് തുടങ്ങി സന്ദർഭങ്ങൾക്കൊത്ത പലതരം ഉപകരണങ്ങളുണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിപ്പിച്ചത്. അതാതിന് വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതിന്ന് പുറമെ, ഓരോന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗനിർദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതും, ഓരോന്നിനും ഉപയുക്തമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെ മറ്റാരിൽ നിന്നുമല്ലല്ലോ.

ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളാണ് **أنعام**(അൻആം). ഓരോന്നിന്റെയും രോമം നേർമയിലും ബലത്തിലും തടിയിലും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. കൂട്ടത്തിൽ നേരിയതും മിനുത്തതും നെയ്യാടിന്റെ രോമമാകുന്നു. ഇതിന് **صوف** (രോമം) എന്ന് പറയപ്പെടും. കൂടുതൽ തടിയും ബലവുമുള്ളത് ഒട്ടകത്തിന്റെതുമാകുന്നു. ഇതിന് **وبر**(സൂചിമുടി) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. കോലാടിന്റെയും മറ്റും രോമങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ **شعر** (മുടി)

اصواف، اوبار، എന്നും പറയപ്പെടും. (*) ഇവയുടെ ബഹുവചനങ്ങളാണ് ക്രമപ്രകാരം اشعارا എന്നിവ.

وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَٰلًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَٰنًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

﴾81﴿ അല്ലാഹു, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തണലുകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മലകളിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒളിയിടങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് ചൂട് തടുത്തുതരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും നിങ്ങൾക്കവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ (യുദ്ധത്തിന്റെ) കാഠിന്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് തടുത്തുതരുന്ന ഉടുപ്പുകളെയും (ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു). അപ്രകാരം, അവന്റെ അനുഗ്രഹം അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നു, നിങ്ങൾ (അനുസരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങുവാൻ വേണ്ടി.

﴾81﴿ وَ اللهُ അല്ലാഹു جَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തന്നു مِمَّا خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതിൽ നിന്ന് ظِلاَلاً തണലുകളെ وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന് أَكْنَانًا ഒളിയിടം (മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പതി)കളെ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു سَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകൾ تَقِيكُمُ നിങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന, നിങ്ങൾക്ക് തടുക്കുന്ന الْحَرَّ ചൂടിനെ (ചൂടിൽ നിന്ന്) وَسَرَابِيلَ ഉടുപ്പുകളും تَقِيكُمْ അവ നിങ്ങളെ കാക്കുന്നു بَأْسَكُمْ നിങ്ങളുടെ (പടയുടെ) ഊക്കിനെ, (യുദ്ധ) കാഠിന്യത്തെ كَذَلِكَ അപ്രകാരം يُتِمُّ അവൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നു نِعْمَتَهُ അവന്റെ അനുഗ്രഹം عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്ക് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം تُسْلِمُونَ നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങും.

ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാണിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ:

(1) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുമാറ് തണലേകുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ, കുന്നുകൾ, ഭിത്തികൾ തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ സജ്ജമാക്കിയത്. വെയിലിന്റെ ഉഷ്ണത്തിൽ തണൽ കിട്ടാതിരുന്നാലത്തെ സ്ഥിതി ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(2) വേണ്ടിവരുമ്പോൾ അഭയം പ്രാപിക്കുവാനും ഒളിഞ്ഞിരിക്കുവാനും ഉതകുമാറ് തുരങ്കങ്ങൾ, ഗുഹകൾ, മാളങ്ങൾ, പൊത്തുകൾ മുതലായവ മലകളിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വല്ല ആവശ്യങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി മലകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കേണ്ടി വരുന്ന

(*) الشعر : ما ينبت من مسام البدن ليس بصوف ولاوبر هـ المنجد

വർക്കും ചില അടിയന്തരഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവരക്ഷക്ക് തന്നെയും, ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരിക്കും.

(3) ഉഷ്ണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷനൽകുന്ന പലതരം ഉടുപ്പും വസ്ത്രവും നൽകിയത്.

(4) യുദ്ധവേളയിൽ നേരിടുന്ന കഠിനപരിക്കുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷകിട്ടുവാനുതകുന്ന പടയങ്കി, പടച്ചട്ട, പടത്തൊപ്പി മുതലായ ഉടുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുമാറാക്കിയത്. ഇതെല്ലാം ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനേകമനേകം അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിച്ചും, അവന്ന് കീഴൊതുങ്ങിയും, ജീവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ ﴿٨٢﴾

《82》 എനി, അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ, എന്നാൽ, (നബിയേ) നിന്റെമേൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണുള്ളത്.

《82》 فَإِن تَوَلَّوْا എനി (എന്നാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിൽ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ എന്നാൽ നിന്റെ മേൽ الْبَلَاغُ എത്തിക്കൽ, പ്രബോധനം (മാത്രം) الْمُبِينُ സ്പഷ്ടമായ

സൻമാർഗം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ അവരെ സൻമാർഗത്തിലാക്കേണ്ട ചുമതല നബിﷺക്കില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം.

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿٨٣﴾

《83》 അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ (ശരിക്കും) അറിയുന്നു; (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവരതിനെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. അവരിൽ അധികമാളുകൾ (നന്ദികെട്ട) അവിശ്വാസികളുമത്രെ.

《83》 يَعْرِفُونَ അവർ അറിയുന്നു نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ ثُمَّ പിന്നെ (എന്നിട്ടും) يُنكِرُونَهَا അവരതിനെ നിഷേധിക്കുന്നു وَأَكْثَرُهُمُ അവരതിൽ അധികം (ആളുകൾ) الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികളത്രെ, നന്ദികെട്ടവരാണ്.

ഇതാണ് സത്യനിഷേധികളുടെ സ്ഥിതി. സത്യാവസ്ഥ അറിയാതെ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുക തന്നെ വേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം - 12

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ

《84》 എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും ഓരോ സാക്ഷിയെ നാം

لَا يُؤۡذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُواْ وَلَا هُمۡ يُسۡتَعۡتَبُونَ ﴿٨٤﴾

(നിയോഗിച്ച്) എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക)! പിന്നെ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് (ഒഴികഴിവ്) പറയുവാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയില്ല; അവരോട് (ഖേദിച്ചുമടങ്ങി) തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനാവശ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ ٱلۡعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمۡ وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٨٥﴾

《85》 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ശിക്ഷ (കണ്ണിൽ) കണ്ടാലാകട്ടെ, അപ്പോൾ (പിന്നെ), അതവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർ (ക്ക് ഇടനൽകി) കാത്തുനിറുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.

《84》 وَيَوْمَ ദിവസം نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപി (നിയോഗി)ക്കുന്ന مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ പിന്നെ അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയില്ല لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് وَلَا هُمْ അവരല്ലതാനും يُسْتَعْتَبُونَ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാൻ (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ) ആവശ്യപ്പെടും 《85》 وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ فَلَا يُخَفَّفُ അപ്പോൾ ലഘുവാക്കപ്പെടുന്നതല്ല. عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽ നിന്ന് وَلَا هُمْ അവരല്ലതാനും يُنْظَرُونَ അവർ നോക്ക (കാത്തുനിറുത്ത-ഒഴിവ് നൽക)പ്പെടുക.

89-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നത്പോലെ, അതതു സമുദായങ്ങളിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബിമാർ ആ സമുദായങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചതിനെയും, നിരസിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു ക്വിയാമത്തുനാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും. അപ്പോൾ, വല്ല ഒഴികഴിവും പറഞ്ഞു ഒഴിവാകുവാനാകട്ടെ, ഖേദിച്ചു മടങ്ങി അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി സമ്പാദിക്കുവാനാകട്ടെ അവിശ്വാസികൾക്ക് അവസരം നൽകപ്പെടുകയില്ല. അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്ക് ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ശിക്ഷ കൺമുമ്പിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, പിന്നെ അതിൽ അവർക്ക് വല്ല ഇളവും നൽകുകയോ, പിന്നേക്ക് നീട്ടിവെക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. ക്വിയാമത്തുനാളിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٥ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ (അവർ- വ്യാജമാക്കുന്നവർ-മിണ്ടാത്ത ദിവസമാണ് ഇത്. അവർക്ക് അനുവാദം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നാലവർക്ക് ഒഴികഴിവ് പറയാമായിരുന്നു. (77 :35,36)

وَإِذَا رَءَا ٱلَّذِينَ أَشۡرَكُواْ شُرَكَآءَهُمۡ قَالُواْ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ

《86》 (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കുചേർത്തവർ തങ്ങളുടെ (തങ്ങൾ പങ്കുചേർത്ത) പങ്കാളികളെ കണ്ടാൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ,

شُرَكَآؤُنَا ٱلَّذِينَ كُنَّا نَدۡعُواْ مِن دُونِكَ ۖ فَأَلۡقَوۡاْ إِلَيۡهِمُ ٱلۡقَوۡلَ إِنَّكُمۡ لَكَٰذِبُونَ ﴿٨٦﴾

(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരത്രെ നിനക്ക് പുറമെ ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ [ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർത്ത] പങ്കാളികൾ.' അപ്പോൾ, അവർ [ആ പങ്കാളികൾ] 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്' എന്നുള്ള വാക്ക് അവരുടെ നേരെ (മറുപടി) ഇട്ടുകൊടുക്കും.

وَأَلۡقَوۡاْ إِلَى ٱللَّهِ يَوۡمَئِذٍ ٱلسَّلَمَ ۖ وَضَلَّ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ അന്ന് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ കീഴടക്കം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത് (ഒക്കെയും) അവരെ വിട്ടു (തെറ്റി) മറയുകയും ചെയ്യും.

ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَصَدُّواْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ زِدۡنَٰهُمۡ عَذَابًا فَوۡقَ ٱلۡعَذَابِ بِمَا كَانُواْ يُفۡسِدُونَ ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തടയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർക്ക് ശിക്ഷക്കുമീതെ നാം ശിക്ഷയെ വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം.

﴾86﴿ وَإِذَا رَأَى കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്തവർ شُرَكَاءَهُمْ അവരുടെ പങ്കാളികളെ قَالُوا അവർ പറയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ هَٰؤُلَاءِ (ഇതാ) ഇക്കൂട്ടർ شُرَكَاؤُنَا തങ്ങളുടെ പങ്കാളികളാണ് الَّذِينَ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നവർ نَدْعُوا ഞങ്ങൾ വിളിക്കു-പ്രാർഥിക്കു(മായിരുന്ന) مِن دُونِكَ നിനക്ക് പുറമെ, നിന്നെ കൂടാതെ فَأَلْقَوْا അപ്പോൾ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കും إِلَيْهِمُ അവരിലേക്ക്, അവരുടെ നേരെ الْقَوْلَ വാക്ക് إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ لَكَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവു) പറയുന്നവർ തന്നെ (എന്നുള്ള) ﴾87﴿ وَأَلْقَوْا അവർ ഇടുക (കാട്ടുക- പ്രദർശിപ്പിക്കു)യും ചെയ്യും إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം السَّلَمَ കീഴൊതുക്കം, സമാധാനം وَضَلَّ തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരെ വിട്ട് مَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. ﴾88﴿ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا അവർ തടുക്കുകയും ചെയ്തു عَن سَبِيلِ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ زِدْنَا നാം വർധിപ്പിക്കും هُمْ അവർക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷയെ فَوْقَ മീതെ الْعَذَابِ ശിക്ഷയുടെ بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതിലും അവനോട് പങ്കുചേർത്തു കൊണ്ട് ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും- അത് വിഗ്രഹങ്ങളോ, മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ മറ്റോ ആവട്ടെ- ഉദ്ദേശിച്ചാണ് شركاء (പങ്കാളികൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആരും തന്നെ അവരുടെ ആരാധകൻമാരെ സഹായിക്കുകയോ രക്ഷിക്കുകയോ ഇല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ അവരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, അവർക്കെതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല, ഞങ്ങളതിന് തൃപ്തിപ്പെട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾ കളവ് പറയുകയാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. സൂ: മർയമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'തങ്ങൾക്ക് ഒരു (സഹായ) ശക്തിയായിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ ചില ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയല്ല, അവർ ഇവരുടെ ആരാധനയെ (തന്നെ) നിഷേധിക്കുകയും, ഇവർക്ക് അവർ എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.' (മർയം: 81,82) അങ്ങനെ, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങൾ അവർക്ക് ഉപകരിക്കാതാകുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിന്ന് വിനയപൂർവ്വം കീഴൊതുക്കം കാണിക്കും. പക്ഷേ, ഇഹത്തിൽ ഗർവ്വിഷ്ടരായിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ഫലം അതുകൊണ്ട് ഇല്ലാതായിത്തീരുകയില്ല.

വിഗ്രഹങ്ങൾ നിർജീവ വസ്തുക്കളായിരിക്കെ, അവ എങ്ങിനെ അവയുടെ ആരാധകർക്കെതിരെ വാദിക്കുമെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്ത്വെച്ച് അതും അതിലധികവും സംഭവിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിയും ജീവനുമില്ലാതിരുന്ന വസ്തുക്കൾപോലും അവിടെ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും സാക്ഷികളായി വരുന്നതുമൊക്കെ ക്വുർആൻകൊണ്ടും ഹദീഥ് കൊണ്ടും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് മറ്റുള്ളവരെ തടയുകയും ചെയ്തവർക്ക് അവർ സ്വയം വഴിപിഴച്ചതിന്റെയും, മറ്റുള്ളരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അതുവഴി ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെയും ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണ് അവർക്ക് ശിക്ഷക്കുമേൽ ശിക്ഷ വർധിപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِى كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَـٰٓؤُلَآءِ ۚ

﴾89﴿ എല്ലാ സമുദായത്തിലും അവരിൽ നിന്ന് തന്നെ അവരുടെ മേൽ (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന) ഒരു സാക്ഷിയെ നാം എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർമിക്കുക)! (നബിയേ) ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണ്.

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَـٰبَ تِبْيَـٰنًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾

എല്ലാകാര്യത്തിനും വിവരണമായിക്കൊണ്ട് നിന്റെമേൽ നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; മാർഗദർശനവും, കാരുണ്യവും, 'മുസ്ലിം' കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും (അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

﴾89﴿ وَيَوْمَ ദിവസം نَبْعَثُ നാം എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു (അയക്കുന്നു, നിയോഗിക്കുന്നു) فِي كُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിലും شَهِيدًا ഒരു സാക്ഷിയെ عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ مِنْ أَنْفُسِهِمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ നിന്ന്, അവരിൽ നിന്ന്തന്നെ وَجِئْنَا നാം വരുകയും ചെയ്യും. بِكَ നിന്നെക്കൊണ്ട് شَهِيدًا സാക്ഷിയായി عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുക (അവതരിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെമേൽ الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം تِبْيَانًا വിവരണമായിട്ട് لِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَرَحْمَةً കാരുണ്യമായും وَبُشْرَىٰ സന്തോഷവാർത്തയായും لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്

ഓരോ സമുദായത്തിലെയും നബിമാർ, തങ്ങളുടെ പ്രബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് തങ്ങളുടെ സമുദായം എന്ത് നിലപാട് സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. കൂട്ടത്തിൽ, നബി തിരുമേനിﷺ ഈ സമുദായത്തിനും സാക്ഷിയായി വരും. ആ സാക്ഷ്യം തങ്ങൾക്ക് എതിരാകാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: നിസാഉ്: 41 ലും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ വാചകം ഇതാണ് ....فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ(എല്ലാ സമുദായത്തിൽ നിന്നും നാം ഓരോ സാക്ഷിയെ കൊണ്ടുവരുകയും, ഇക്കൂട്ടരുടെമേൽ സാക്ഷിയായി നിന്നെ നാം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങിനെയായിരിക്കും (ഇവരുടെ സ്ഥിതി)?! ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അന്നത്തെ ദിവസം രക്ഷ കിട്ടുവാനും, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സാക്ഷ്യം അനുകൂലമായിരിക്കുവാനുമുള്ള ഏകമാർഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കലാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിൽ ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ക്വുർആന്റെ സവിശേഷതകളായി ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടിയത് നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു.

1. تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ (എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിവരണമാണത്). അതായത്, നൻമകൾ സമ്പാദിക്കുവാനും, തിൻമകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അതിൽ സവിസ്തരം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സാരം. വേറൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്തിയിട്ടില്ല) (6:38)

2. وَهُدًى (മാർഗദർശനവുമാണത്). അതായത്, ദുർമാർഗത്തിൽ പതിക്കാതെ സൻമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണത്.

3. وَرَحْمَةً (കാരുണ്യവുമാണത്). അതെ, മനുഷ്യർ ദുർമാർഗത്തിലകപ്പെട്ടു ശിക്ഷാർഹരായിത്തീരാതിരിക്കുവാനും, അവർക്ക് മോക്ഷവും വിജയവും കൈവരുവാനും വേണ്ടി അവരുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനുഗ്രഹമാണത്. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ (ലോകർക്ക് കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. 21:107). പക്ഷേ, അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് മാത്രമേ അനുഗ്രഹം ആസ്വദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാ

യിരിക്കുകയുള്ളൂ. അവരത്രെ മുസ്‌ലിംകൾ.

4. وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ (മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമാണ്.) അപ്പോൾ, യഥാർഥ മുസ്‌ലിംകളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് സന്തോഷവാർത്തയായിരിക്കുകയില്ല–താക്കീത് മാത്രമായിരിക്കും– എന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

ക്വുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണ് (تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ കാലാകാലം ഏർപെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചെറുതും വലുതുമായ സകല കാര്യങ്ങളുടെയും വിധി സവിസ്തരം ക്വുർആനിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നോ, ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത എല്ലാ കാര്യവും മനുഷ്യന് അവന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നോ ധരിച്ചുകൂടാ. ക്വുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണമാണെ' ന്ന് ഇവിടെയും 'എല്ലാ കാര്യവും നാം ശരിക്ക് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്ന് സൂ: ഇസ്‌റാഉ് 12 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യവും സവിശദം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ. ഇതുമൂലം അതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ വിവരണം ലഭിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിപ്രകാരമാകുന്നു:-

(1) വളരെയധികം വിഷയങ്ങൾ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ സവിശദം ക്വുർആൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. തൗഹീദ്, ശിർക്ക്, പരലോകജീവിതം എന്നിങ്ങനെ മൗലിക പ്രധാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങൾ തുടങ്ങി വുദ്വൂ, തയമ്മും, അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ കർമാനുഷ്ഠാനപരമായ ഏതാനും കാര്യങ്ങൾവരെ പലതും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(2) ക്വുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെയും, അതിലെ ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ വാക്ക് മുഖേനയും, പ്രവൃത്തി മുഖേനയും നബിതിരുമേനിﷺയും വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിനാണ് നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് (ചര്യ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിൽ നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്.' (33:21) എന്നും മറ്റുമുള്ള ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ഇതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എനിക്ക് ക്വുർആനും, അതോടൊപ്പം അത്രയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' (ദാ.) എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതും അതാണ് കുറിക്കുന്നത്. നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിനെ പിൻപറ്റുന്നത് യഥാർഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ പിൻപറ്റൽ തന്നെയാണ്താനും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ (ആർ റസൂലിനെ അനുസരിച്ചുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. (4:80). ചെറുതും വലുതുമായി ലോകാവസാനംവരെയുണ്ടാകുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, അത് പ്രായോഗികമല്ലെന്നും വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് റസൂലിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റുവാനും റസൂലിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുവാനും അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതും.

(3) എനി, ക്വുർആനിലും, സുന്നത്തിലും വ്യക്തമായി വിധി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിഷയവും നേരിടുമ്പോൾ, ആ രണ്ടിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട തത്വങ്ങൾ, നിർദേശങ്ങൾ, സൂചനകൾ ആദിയായവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അർഹതയും പ്രാപ്തിയുമുള്ള ആളുകൾ അവയിൽ നിന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു അവക്ക് പരിഹാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇതാണ് 'ഇജ്തിഹാദ്' (الاجتهاد) എന്ന സാങ്കേതിക നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്.

ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുവാൻ ഇവിടെ സൗകര്യമില്ല. അതിന് അതിന്റെതായ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്. ഖുർആൻ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിവരണവും വിശദീകരണവുമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ബാഹ്യാർഥം മാത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഖുർആൻ മാത്രമെ മുസ്‌ലിംകൾ പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും, നബിﷺയുടെ സുന്നത്തും മറ്റും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണമല്ലെന്നുമൊക്കെ ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ വാദിച്ചുവരാറുണ്ട്. അവരുടെ വാദപ്രകാരം ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നപക്ഷം, നമസ്കാരം സക്കാത്ത് തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക്പോലും ഒരു നിശ്ചിത രൂപമോ, നിയമവ്യവസ്ഥയോ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരും. *(*)* നമസ്കാരം എന്ന് പേർ പറയപ്പെടാവുന്ന വല്ല കർമരൂപവും എപ്പോഴെങ്കിലും ആചരിച്ചാൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ കടമതീർന്നുവെന്നും, സകാത്ത് എന്ന് പറയപ്പെടാവുന്നവിധം വല്ലതും ചിലവഴിച്ചാൽ ആ കടമയും തീർന്നുവെന്നുമായിരിക്കും ഫലത്തിൽ ആ വാദത്തിന്റെ അർഥം. ചുരുക്കത്തിൽ മതപരമായ തനി അരാജകത്വത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ് അതെന്ന് അൽപം ബുദ്ധിയും, ശകലം സത്യവിശ്വാസവുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. മാത്രമല്ല, ആ വാദികൾപോലും പ്രമാണമായി അംഗീകരിക്കുന്ന വളരെയേറെ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു നിലയും വിലയുമില്ലാതാക്കുന്ന ഒരു വാദമാണത്. (**معاذ الله**)

വിഭാഗം - 13

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

﴾90﴿ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതി ചെയ്‌വാനും, നന്മ ചെയ്‌വാനും, കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുവാനും കൽപിക്കുന്നു; നീചവൃത്തിയെയും, ദുരാചാരത്തെയും, അതിക്രമത്തെയും കുറിച്ച് അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ ഓർമ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.

﴾90﴿ إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَأْمُرُ കൽപിക്കുന്നു بِالْعَدْلِ നീതിയെപ്പറ്റി (നീതി ചെയ്‌വാൻ) وَالإِحْسَانِ നന്മ (പുണ്യം) ചെയ്‌വാനും وَإِيتَاءِ കൊടുക്കുവാനും ذِي الْقُرْبَى അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർക്ക് وَيَنْهَى അവൻ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു عَنِ الْفَحْشَاءِ നീചവൃത്തിയെക്കുറിച്ച് وَالْمُنْكَرِ വെറുക്കപ്പെട്ടതിനെയും, ദുരാചാരത്തെയും وَالْبَغْيِ അതിക്രമത്തെ (ക്രമം തെറ്റുന്നതിനെ-ധിക്കാരത്തെ)യും يَعِظُكُمْ അവൻ

(*) മർഹൂം ഡോക്ടർ മുസ്തഫാ സബാഇൗയുടെ **السنة ومكانتها فى التشريع الاسلامى** *എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയം വേണ്ടത് പോലെ വിവരിച്ചുകാണാം. 'നബിചര്യയും ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്തിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനവും' എന്ന പേരിൽ ഈയുള്ളവൻ അതിനെ മലയാളത്തിലേക്ക് ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്.* الحمد لله

നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുന്നു, ഉപദേശം നൽകുകയാണ് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കും تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ഉറ്റാലോചിക്കും, ഓർമവെക്കും.

എല്ലാ നന്മകളുടെയും, തിന്മകളുടെയും നിദാനം അടങ്ങിയതും, സൻമാർഗ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതുമായ ഒരു വചനമത്രെ ഇത്.

ഇബ്നു ജരീർ, ത്വബ്റാനീ, ഹാകിം (റ) മുതലായവരും, ബുഖാരീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അദബി'ലും, ബൈഹകീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ശുഅബി'ലും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ആയത്ത് اللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല- ജീവത്തായുള്ളവനാണ്, സർവനിയന്താവായുള്ളവനാണ്) എന്ന ആയത്താകുന്നു. നന്മയും, തിന്മയും ഏറ്റവുമധികം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആയത്ത് സൂറത്തുന്നഹ്ലിലെ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالإِحْسَانِ(നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നീതി ചെയ്വാനും നന്മ ചെയ്വാനും കൽപിക്കുന്നു) എന്ന (ഈ) ആയത്താകുന്നു. കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആയത്ത് وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مَخْرَجًا... (ആർ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ അവന് അവൻ പോംവഴി-രക്ഷാമാർഗം-ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും, അവൻ വിചാരിക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യും. (ത്വലാക്:2) എന്നുള്ള ആയത്താകുന്നു. സുപ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതിൽ ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായത് قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ.... (പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് അതിരുകവിഞ്ഞ അടിമകളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ആശ മുറിയരുത്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പാപങ്ങൾ മുഴുവനും പൊറുക്കുന്നതാണ്. (സുമർ: 53) എന്ന ആയത്താകുന്നു.'

ഹാഫിള് അബൂയഅ്ലാ (الحَافظ اَبُويَعْلى - رح)യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അറേബ്യയിലെ ഒരു തത്വജ്ഞാനിയായിരുന്ന അക്ഥമുബ്നു സ്വൈഫിയ്യു (اَكْثم بن صَيفى) നബിﷺയുടെ വെളിപാടിനെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, നേരിൽ ചെന്നു വിവരമറിയുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ആളയച്ചിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഈ (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ) ആയത്തിനെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടയായി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അദ്ദേഹം- നബിﷺ ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിക്കുന്നതായും, നികൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ തലകളായിരിക്കണം-വാലുകളായി തീരരുത്. (മുമ്പൻമാരാവണം. പിമ്പന്മാരാവരുത്.)'

മൂന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്.

1-ാമ ത്തെത്: العدل(നീതി). അമിതമാക്കുകയോ, വീഴ്ച വരുത്തുകയോ ചെയ്യാതെ, ഓരോ കാര്യത്തിലും അതതിന്റെ മദ്ധ്യമവും മിതവുമായ നില കൈക്കൊള്ളുക എന്നത്രെ നീതികൊണ്ട് വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ, സൃഷ്ടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നതോ ആയ ഏത് കാര്യത്തിലും-സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും- ഇത് നിർബന്ധമാകുന്നു നീതി പാലിക്കപ്പെടാത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം അനീതിയും അക്രമവും തന്നെ. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ് (റ) ന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സംഭവത്തിൽ നബിﷺ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'നിശ്ചയമായും, തന്റെ ശരീരത്തോട് തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; തന്റെ കണ്ണുകളോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്; തന്റെ ഭാര്യയോടും തനിക്ക് കട

മയുണ്ട്; തന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നവരോടും തനിക്ക് കടമയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ മാസ ത്തിലും താൻ മൂന്ന് (സുന്നത്ത്) നോമ്പ് നോറ്റാൽ മതി. കാരണം, തനിക്ക് ഓരോ നന്മക്കും പത്തിരട്ടി (പ്രതിഫലം) ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ അത്, കാലം മുഴുവനും നോമ്പുപിടിക്കലായി' (ബു.മു.)

നീതിപാലനത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാ വകാശങ്ങളും, മഹത്വങ്ങളും അവന് മാത്രം വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയെന്ന തൗഹീദും, അനീതികളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയത് അതിന്റെ വിപരീതമായ ശിർക്കുമാകു ന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതെ, إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ (നിശ്ചയമായും, ശിർക്ക് വമ്പിച്ച അനീതിയാകുന്നു. (31:13) മുഹമ്മദുബ്നുൽ ക്വുറളീ (റ) (**محمد بن القرظى**)യിൽ നിന്ന് ഇബ്നു അബീ ഹാതിം (റ) ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എന്നെ (ഖലീഫഃ) ഉമറുബ്നു അബ്ദിൽ അസീസ് (റ) വിളിച്ചു 'എനിക്ക് നീതിയെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചു തരണം' എന്നാ വശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അഹോ! വലിയൊരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ ചോദിച്ചത്. ചെറിയ മനുഷ്യർക്ക് നിങ്ങൾ പിതാവും, വലിയവർക്ക് മകനും, സമൻമാർക്ക് സഹോദരനും, അതേപ്രകാരം തന്നെ സ്ത്രീകളോടും ആയിക്കൊള്ളുക. ജനങ്ങളോട് അവരുടെ കുറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും, അവരുടെ ശരീരങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ശിക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ദേഷ്യം നിമിത്തം ഒരാളെയും ഒരൊറ്റ ചമ്മട്ടി യടിയും അടിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾ അക്രമിയായിത്തീരും.' നീതിയുടെ വ്യാപ്തി മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ.

2-ാമത്തെത്: **الاحسان**(നന്മ ചെയ്യൽ- അഥവാ പുണ്യം ചെയ്യൽ). നിർബന്ധ കടമ കൾ എന്നപോലെ ഐച്ഛികമായ ദാനധർമങ്ങൾ, ആരാധനാ കർമങ്ങൾ, ജനോപകാര പ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ മുതലായ എല്ലാ പുണ്യകർമങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങോട്ട് തിന്മ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ട് തിന്മ ചെയ്യാതെ നന്മ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നത് ഏറ്റവും മേലേകിടയിലുള്ള നന്മയത്രെ. ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ് ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീഥിൽ **إحسان** എന്ന വാക്കിന് നബിﷺ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങിനെയാണ്: **ان تعبد الله كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك** (നീ അല്ലാഹു വിനെ കാണുന്നുവെന്നപോലെ അവനെ നീ ആരാധിക്കുകയാണ്. നീ അവനെ കാണു ന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കാണുന്നുണ്ട്).

3-ാമത്തെത് **ايتاء ذى القربى** (കുടുംബ ബന്ധമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കൽ). ഇത് വാസ്ത വത്തിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം നിമിത്തം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവുമനുസ രിച്ച് അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് ധനംകൊണ്ടും, വാക്ക് കൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന എല്ലാ നന്മകളുമാണ് വിവക്ഷ. കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അത് മുറിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എത്രയോ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും, നബിവചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ കൽപിച്ചതുപോലെ, മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

1-ാമത്തെത്: **الفحشاء** (നീചവൃത്തി). സ്വേച്ഛകൾക്കും, വികാരങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊ ണ്ടുണ്ടാകുന്ന വ്യഭിചാരം, മോഷണം, മദ്യപാനം പോലെയുള്ള ദുർവൃത്തികളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

2-ാമത്തെത്: المنكر (ദുരാചാരം-അഥവാ വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യം). മതദൃഷ്ട്യാ നിഷിദ്ധ മായതും, ജനമദ്ധ്യെ ആക്ഷേപകരമായതും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയും തന്റേടവുമുള്ള ആളു കൾ വെറുക്കുന്നതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇതിൽപെടുന്നു.

3-ാമത്തെത് البغى (അതിക്രമം). അക്രമമമായോ, അഹംഭാവംകൊണ്ടോ, അസൂയ നിമി ത്തമോ, സ്വാർഥ താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയോ ഉണ്ടാകുന്ന കയ്യേറ്റം, വാക്കേറ്റം മുതലായ എല്ലാ അതിരുകവിച്ചലുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും, ചില കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങളുടെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിയാണ്-അല്ലാഹുവിന് അതുമൂലം യാതൊന്നും നേടുവാനില്ല. നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തി ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കാം. അതു കൊണ്ട് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കണം എന്നൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വചനം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു: يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (നിങ്ങൾ ഓർമ വെക്കുവാനായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് സദുപദേശം നൽകുകയാണ്.) ഈ വചനത്തിൽ മൊത്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുടെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِ ٱللَّهِ إِذَا عَـٰهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا۟ ٱلْأَيْمَـٰنَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ ٱللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

﴿91﴾ നിങ്ങൾ കരാർ (അഥവാ ഉട മ്പടി) ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ നിങ്ങൾ നിറവേറ്റു കയും ചെയ്യുവിൻ; സത്യ (വാചക) ങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, നിങ്ങൾ അവയെ ലംഘിക്കുകയും അരുത്; നിങ്ങളുടെ മേൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹു വിനെ ജാമ്യക്കാരനാക്കി (അഥവാ സാക്ഷിയാക്കി) ക്കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നതാണ്.

﴾91﴿ وَأَوْفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുക (പൂർണമാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ بِعَهْدِ കരാ റിനെ, ഉടമ്പടിയെ, പ്രതിജ്ഞയെ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ إِذَا عَاهَدْتُمْ നിങ്ങൾ കരാർ (ഉട മ്പടി) ചെയ്താൽ وَلَا تَنْقُضُوا നിങ്ങൾ ഉടക്കുക (ലംഘിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് الأَيْمَانَ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളെ بَعْدَ ശേഷം, പിന്നീട് تَوْكِيدِهَا അവയെ ബലപ്പെടുത്തിയ (ഉറ പ്പിച്ച) തിന്റെ وَقَدْ جَعَلْتُمُ നിങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കെ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങ ളുടെ മേൽ كَفِيلًا ജാമ്യക്കാരൻ, ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഉത്തരവാദി إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു مَا تَفْعَلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനെ

عهد الله (അല്ലാഹുവിന്റെ വക കരാർ) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതെന്താണെന്നു ള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം.

കൂടുതൽ യോജിപ്പുള്ളതായി തോന്നുന്നതും ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ, ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിൽ മനുഷ്യർ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്ന എല്ലാതരം കരാറ് ബാധ്യതകളും നിറവേറ്റേണ്ടതാണ് എന്നുള്ള ഒരു പൊതുകൽപനയും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ശപഥങ്ങളൊന്നും ലംഘിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കൽപനയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ശപഥങ്ങളും നിറവേറ്റുവാൻ കടപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ കടമ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുന്നുവെന്നും, അതാണ് بَعْدَتَوْ كِيدِهَا (അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

മനഃപൂർവമല്ലാതെ വന്നുപെടുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്ന് 2:225 ലും, 5:92 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യത്തിൽ സത്യം ചെയ്തശേഷം, അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് മറ്റൊന്നായിരുന്നുവെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ആദ്യത്തെ സത്യം ലംഘിക്കുകയും, അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം (كفارة) ചെയ്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ ഉത്തമമായത് സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് നബിﷺയും *(*)* അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ബു.മു.) അപ്പോൾ, ഈ രണ്ട്രൂപവും ഒഴിച്ചുള്ള സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചായിരിക്കും ഇവിടെ بَعْدَتَوْ كِيدِهَا(അവയെ ഉറപ്പിച്ചശേഷം) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. والله اعلم നിങ്ങൾ സത്യങ്ങളും കരാറുകളും ചെയ്യുന്നതും, അവ ലംഘിക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അതൊക്കെ വളരെ സൂക്ഷ്മമായി ചെയ്യേണ്ടതാണ്; ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും എന്നൊക്കെയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَلَا تَكُونُوا۟ كَٱلَّتِى نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنۢ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَـٰثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَـٰنَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِىَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ

﴾92﴿ (പിരിമുറുക്കി) ഉറപ്പുണ്ടായശേഷം തന്റെ നൂൽ (പിരി) ഉടഞ്ഞ തുണ്ടങ്ങളായി ഉടച്ചുകളയുന്ന ഒരുവളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്; നിങ്ങളുടെ (കരാറുകളിലെ) സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതിമാർഗമാക്കിക്കൊണ്ട്; ഒരു സമൂഹം ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ വളർന്നത് [പെരുപ്പമുള്ളത്] ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ.

إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ ٱللَّهُ بِهِۦ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ

അത് മുഖേന അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യു

***(*)** ഹദീഥിന്റെ പൂർണരൂപം അൽബകറഃയിലെ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.*

لَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

ന്നത്. യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് ഖിയാ മത്ത് നാളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുക തന്നെ ചെയ്യുന്ന താണ്.

﴾92﴿ وَلَاتَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യരുത് كَالَّتِي യാതൊരുവളെപ്പോലെ نَقَضَتْ അവൾ ഉടച്ചു غَزْلَهَا അവളുടെ നൂൽ مِنۢ بَعْدِ ശേഷം قُوَّةٍ ശക്തിയുടെ, ഉറപ്പിന്റെ أَنكَاثًا ഉടഞ്ഞവയായി (ഉടഞ്ഞ തുണ്ടങ്ങളായി, ഇഴകളായി) تَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ആക്കിക്കൊണ്ട് أَيْمَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ دَخَلًا കടന്നുകൂടുന്നത് (ചതിമാർഗം) بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ أَن تَكُونَ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ أُمَّةٌ ഒരു സമൂഹം هِيَ അത് أَرْبَىٰ അധികം വളർന്നത്, പൊന്തിനിൽക്കുന്നത് (പെരുപ്പമുള്ളത്) مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമൂഹത്തെക്കാൾ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു بِهِ അതുകൊണ്ട് (മൂലം) وَلَيُبَيِّنَنَّ അവൻ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) തരുക തന്നെ ചെയ്യും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ مَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ فِيهِ അതിൽ تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കും, (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും.)

ഒരുകൂട്ടർ മറ്റേ കൂട്ടരെക്കാൾ ഉയർച്ചയും വളർച്ചയും ഉള്ളവരാണെന്ന കാരണത്താൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ചതിയും കുഴപ്പവും കടന്നുകൂടുവാൻ ഇടവരുത്തുമാറ് തമ്മിൽതമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള സത്യങ്ങളും ശപഥങ്ങളും നിങ്ങൾ ലംഘിക്കരുത്. നൂൽനൂൽക്കാറുള്ള ഒരു സ്ത്രീ വളരെ പണിപ്പെട്ടു നല്ലപോലെ പിരിമുറുക്കി നൂലുണ്ടാക്കിയശേഷം, വീണ്ടും ആ നൂൽ ഉടച്ചു പഴയപടി ഉടഞ്ഞ ധൂളങ്ങളാക്കിമാറ്റുന്നത് പോലെ ബുദ്ധിഹീനമായ ഒരു ഏർപ്പാടാണ് ഒരിക്കൽ ഉറപ്പിച്ച സത്യം പിന്നീട് ലംഘിക്കുന്നത്. ഒരുകൂട്ടർ എണ്ണത്തിലും, വണ്ണത്തിലും കൂടുതലും മറ്റേവർ കുറവുമായിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. ആകയാൽ ശക്തമായ വിഭാഗം അശക്തമായ വിഭാഗത്തോട് കൂടുതൽ സത്യവും മര്യാദയും പാലിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പിന്നെ, അഭിപ്രായാദർശ ങ്ങളിൽ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പിന്റെ കാര്യമാണുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഖിയാമ ത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു വേണ്ടപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളും. ഒരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യ ഉട മ്പടി നടന്നശേഷം, കൂടുതൽ ശക്തരായ മറ്റൊരു കൂട്ടരുമായി സഖ്യത്തിന് അവസരം കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ സഖ്യം ലംഘിക്കുക അറബികളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന തിനെ നിരോധിക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നും, അതല്ല, മുസ്ലിംക ളുമായി ഉടമ്പടി നടന്നശേഷം ഖുറൈശികളുടെ ശക്തിപ്രതാപം കണ്ടു ആ ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും, ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തവും എല്ലാ കരാറ് ലംഘന ങ്ങളെയും പൊതുവെ ബാധിക്കുന്നതും തന്നെ.

മുആവിയഃ (റ) യുടെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് നടന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അദ്ദേഹവും, റോമായിലെ രാജാവുമായി ഒരു സമാധാനസന്ധി നടന്നു. കാലാവധി അവസാനിക്കാറായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സൈന്യവുമായി പുറപ്പെട്ടു റോമാ

യുടെ അതിർത്തിക്കടുത്ത ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്നിറങ്ങി. അവധി അവസാനിക്കുന്നതോടെ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് ആക്രമണം നടത്തുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ അംറുബ്നു അബസഃ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അക്ബർ! മുആവിയാ, കരാർ നിറവേറ്റുക! വഞ്ചിക്കുകയല്ല ചെയ്യേണ്ടത്. റസൂൽﷺ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: 'ആർക്കെങ്കിലും അവന്റെയും, ഒരു ജനതയുടെയും ഇടക്ക് വല്ല അവധി നിശ്ചയവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ, ആ അവധി തീരുന്നത് വരെ അതിലെ ഒരു കെട്ടും അവൻ അഴിക്കരുത്. (ഒരു നിശ്ചയവും ലംഘിക്കരുത്)' അങ്ങനെ മുആവിയഃ(റ) സൈന്യവുമായി മടങ്ങിപ്പോന്നു. (ഇബ്നു കഥീർ)

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

《93》 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.

《93》 وَلَوْ شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ اللَّهُ അല്ലാഹു لَجَعَلَكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു, ആക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു أُمَّةً وَاحِدَةً ഒരേ സമുദായം, സമൂഹം وَلَٰكِنْ എങ്കിലും يُضِلُّ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَيَهْدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَلَتُسْأَلُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചോദിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും عَمَّا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഒരുകൂട്ടർ മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കാൾ അധികമുള്ളവരും ശക്തരുമായിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു പരീക്ഷണമാണെന്നും, എല്ലാവരും ഒരേ ആശയാദർശക്കാരായിരിക്കയില്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യസമുദായം സന്മാർഗികൾ മാത്രമോ, ദുർമാർഗികൾ മാത്രമോ ആയ ഒരേതരക്കാരായിരിക്കുവാനല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. സന്മാർഗികളും ദുർമാർഗികളും മിശ്രമായ ഒരു സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ഓരോ കൂട്ടരെപ്പറ്റി അവൻ ചോദ്യം ചെയ്തു വേണ്ട നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്ന് സാരം.

ഒരേ സമുദായമാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും മുമ്പ് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനം മുതൽ സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സംസാരം തുടരുന്നു:-

وَلَا تَتَّخِذُوٓاْ أَيۡمَٰنَكُمۡ دَخَلَۢا بَيۡنَكُمۡ فَتَزِلَّ قَدَمُۢ بَعۡدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُواْ ٱلسُّوٓءَ بِمَا صَدَدتُّمۡ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِۖ وَلَكُمۡ عَذَابٌ عَظِيمٞ ﴿٩٤﴾

﴾94﴿ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (കടന്നുകൂടുന്ന) ഒരു ചതിമാർഗമാക്കിത്തീർക്കരുത്; അപ്പോൾ, (അത്നിമിത്തം) വല്ല പാദവും- അത് ഉറച്ചതിന്റെ ശേഷം-ഇടറിപ്പോയേക്കും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞ(അഥവാ തട്ടിത്തിരിച്ച)ത് മൂലം നിങ്ങൾ തിന്മ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; നിങ്ങൾക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

وَلَا تَشۡتَرُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ إِنَّمَا عِندَ ٱللَّهِ هُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡ إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ﴿٩٥﴾

﴾95﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിന് നിങ്ങൾ അൽപമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത് തന്നെയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമം -നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണെങ്കിൽ.

مَا عِندَكُمۡ يَنفَدُ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٖۗ وَلَنَجۡزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓاْ أَجۡرَهُم بِأَحۡسَنِ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿٩٦﴾

﴾96﴿ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളത് തീർന്നുപോകുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളതാകട്ടെ, ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ക്ഷമിച്ചവർക്ക് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫലം തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

﴾94﴿ وَلَا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത് أَيۡمَانَكُمۡ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ دَخَلًا കടന്നുകൂടുന്നത് (ചതി, വഞ്ചന) بَيۡنَكُمۡ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ فَتَزِلَّ എന്നാൽ ഇടറി (വഴുതി)പ്പോകും قَدَمٌ വല്ല പാദവും (കാലും) بَعۡدَ ثُبُوتِهَا അത് ഉറച്ച (സ്ഥിരപ്പെട്ട) ശേഷം وَتَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുക (അനുഭവിക്കുക)യും ചെയ്യും السُّوٓءَ തിന്മയെ, മോശമായത് (കഷ്ടത) بِمَا صَدَدتُّمۡ നിങ്ങൾ തട്ടിത്തിരിഞ്ഞത് കൊണ്ട്, തിരിച്ചുവിട്ടത് നിമിത്തം عَن سَبِيلِ മാർഗത്തിൽനിന്ന്, മാർഗം വിട്ട് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَلَكُمۡ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ عَظِيمٌ വമ്പിച്ചതായ ﴾95﴿ وَلَا تَشۡتَرُوا നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത് بِعَهۡدِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിന്, ഉടമ്പടിക്ക് (പകരം) ثَمَنًا വില, ക്രയം قَلِيلًا കുറഞ്ഞ,

അൽപമായ إِنَّمَا നിശ്ചയമായും യാതൊന്ന് عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള هُوَ خَيْرٌ അത് തന്നെ ഉത്തമം لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന (താണെങ്കിൽ), നിങ്ങൾ അറിയുന്നു(വെങ്കിൽ) ﴾96﴿ مَا عِندَكُمْ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ (അടുക്കൽ)ഉള്ളത് يَنفَدُ തീർന്നു (കഴിഞ്ഞു) പോകും وَمَا عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉള്ള താകട്ടെ بَاقٍ ശേഷിക്കുന്നതാണ് وَلَنَجْزِيَنَّ തീർച്ചയായും നാം പ്രതിഫലം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓا۟ ക്ഷമിച്ചവർക്ക് أَجْرَهُم അവരുടെ കൂലി, പ്രതിഫലം بِأَحْسَنِ നല്ലത് (അധികം നല്ലത്) അനുസരിച്ച് مَا كَانُوا۟ അവരായിരുന്നതിൽ يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സത്യപ്രതിജ്ഞകളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുമ്പും പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ വീണ്ടും ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുകയാണ്. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവമാണിത് കുറിക്കുന്നത്. മുമ്പ് പറഞ്ഞത് പോലെ, നിരോധത്തിലും ആക്ഷേപത്തിലും എല്ലാതരം ശപഥങ്ങളും ലംഘനവും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബിﷺയുമായി നടത്തപ്പെട്ട പ്രതിജ്ഞകളെ ലംഘിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചില താക്കീതുകളുടെ സ്വരം നോക്കുമ്പോഴും അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. ശപഥങ്ങളും കരാറുകളും ലംഘിക്കുന്നത് ചതിയും കുഴപ്പവും സൃഷ്ടിക്കലുമാണെന്നുള്ളതിന് പുറമെ, (1) അത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ നേരായ മാർഗത്തിൽ കാലുറച്ചുനിന്നശേഷം അതിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനമാണെന്നും, (2) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് തെറ്റിത്തിരിഞ്ഞു പോകുവാനും മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിത്തിരിക്കുവാനും അത് കാരണമാകുന്നതിനാൽ അതിന്റെ കടുത്ത ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും കൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ താക്കീത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിർത്തി ചെയ്യുന്ന ഉടമ്പടികളെ ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ അർഥം, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്ക് അതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുക എന്നാണല്ലോ. ലംഘനം നിമിത്തം ഇഹത്തിൽ എന്ത് തന്നെ നേട്ടം ലഭിച്ചാലും അത് കേവലം തുച്ഛവും നിസ്സാരവുമായിരിക്കും. നേരെ മറിച്ചു പാലനം നിമിത്തം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളാകട്ടെ, വമ്പിച്ചതും നിലനിൽക്കുന്നതുമാകുന്നു. സത്യപ്രതിജ്ഞകൾ ശരിക്ക് പാലിക്കുവാൻ കുറെയൊക്കെ ക്ഷമയും, സഹനവും ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. എന്നാലതിന് അല്ലാഹു ഏറ്റം നല്ല പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

مَنْ عَمِلَ صَٰلِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُۥ حَيَوٰةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ

﴾97﴿ ആണാവട്ടെ, പെണ്ണാവട്ടെ ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽക്കർമം പ്രവർത്തിച്ചാൽ, അവനെ, തീർച്ചയായും, നാം നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു ജീവിതം ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

مَا كَانُواْ يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

തിൽ (വെച്ച്) നല്ലതനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവർക്ക് തീർച്ചയായും നാം നൽകുകയും ചെയ്യും.

﴾97﴿ مَنْ عَمِلَ ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ صَالِحًا നല്ലതിനെ, സൽക്കർമം مِنْ ذَكَرٍ ആണിൽനിന്ന്, ആണാവട്ടെ أَوْ أُنْثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണിൽനിന്ന്, പെണ്ണാവട്ടെ وَهُوَ അവൻ (താൻ, അയാൾ) ആകട്ടെ مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയാണ് فَلَنُحْيِيَنَّهُ എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാമവനെ ജീവിപ്പിക്കും حَيَاةً (ഒരു) ജീവിതം طَيِّبَةً നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ തീർച്ചയായും അവർക്ക് നാം പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും أَجْرَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം بِأَحْسَنِ مَا യാതൊന്നിൽ വെച്ച് നല്ലതനുസരിച്ച് كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിൽ പുരുഷനും സ്ത്രീയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ല. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമങ്ങളേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസികളല്ലാത്തവരുടെ സൽകർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഇഹത്തിൽ വെച്ച് തന്നെ അല്ലാഹു കൊടുത്തു തീർക്കുന്നു. ഈ യാഥാർഥ്യം ക്വുർആനിൽ വേറെ സ്ഥലത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി ചെയ്തിരുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിഫലം കൂടി നൽകപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അനുവദനീയവും ഉത്തമവുമായ ഉപജീവനമാർഗം ലഭിക്കുക, ഉള്ളതിൽ സംതൃപ്തിയുണ്ടാകുക, അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുക, മോക്ഷം സിദ്ധിക്കുക, സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കുക എന്നിങ്ങിനെ حَيَاةً طَيِّبَةً (നല്ല ജീവിതം) എന്ന വാക്കിന് പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകിക്കാണാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) പറയുകയാണ്: 'ഇതെല്ലാം തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്ന വാക്കായ حَيَاةً طَيِّبَةً എന്നുള്ളതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്.' അനന്തരം ഇതിന് തെളിവായി താഴെ കാണുന്ന ഹദീഥുകളും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, തിർമദി, നസാഈ (റ) എന്നിവർ പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'മുസ്ലിമായിത്തീരുകയും, അത്യാവശ്യത്തിനുള്ള ഉപജീവന മാർഗം നൽകപ്പെടുകയും അല്ലാഹു അവനെ താൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ സംതൃപ്തനാക്കുകയും ചെയ്തവൻ തീർച്ചയായും വിജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.' അഹ്മദും, മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരു നന്മയിലും സത്യവിശ്വാസിയോട് അല്ലാഹു അനീതി ചെയ്കയില്ല (അവന് കുറവ് വരുത്തുകയില്ല). ഇഹത്തിൽ അതിന് പകരം അവന് കൊടുക്കപ്പെടും. അതിന്റെ പേരിൽ അവന് പരലോകത്ത് വെച്ചും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ അവിശ്വാസിയാകട്ടെ, അവന്റെ നന്മകൾക്ക് (പ്രതിഫലമായി) അവന് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ആഹാരം നൽകപ്പെടും. അങ്ങനെ, അവൻ പരലോകത്ത് എത്തിച്ചേർന്നാൽ അവന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്ന ഒരു നന്മയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.'

പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, കുറേ സമ്പത്തും ഭൗതികനേട്ടങ്ങളും കൈവരുകയെന്നല്ല 'നല്ല ജീവിതം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. സമ്പത്തും സുഖാഡംബര മാർഗങ്ങളും എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, മനസ്സമാധാനവും, സംതൃപ്തിയും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ആ ജീവിതം ദുഷ്കരവും കുടുസ്സായതും തന്നെ. ഒരു ഹദീഥിൽ ഈ യാഥാർഥ്യമാണ് നബിﷺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'ധനം എന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ് ധനം.' (ബു.മു) 'പരിഷ്കൃത'ങ്ങളെന്നും 'സമ്പന്ന' ങ്ങളെന്നും ഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളിലെ 'ലക്ഷപ്രഭു'ക്കളും 'കോടീശ്വര'ൻമാരും, അവരുടെ മക്കളും തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സമാധാനമില്ലാതെ, ആത്മഹത്യപോലുള്ള കടുംകൈകൾക്ക് മുതിരുന്നത് ഇക്കാലത്ത് ഒരു നിത്യസംഭവമായിരിക്കയാണല്ലോ. ഒരു യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവന്റെ ജീവിതനിലവാരം ഉയർന്നതാവട്ടെ, താണതാവട്ടെ- അവൻ സന്തുഷ്ടനും അല്ലാഹു തനിക്ക് നൽകിയതിൽ സംതൃപ്തനുമായിരിക്കും. അഹങ്കാരമോ, അതിമോഹമോ, അസമാധാനമോ, നൈരാശ്യമോ അവനെ തീണ്ടുകയില്ല. അധികമുള്ളതിൽ അവൻ നന്ദിയുള്ളവനും, കുറവുള്ളതിൽ അവൻ ക്ഷമാലുവുമായിരിക്കും. സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്തു സമ്പാദിച്ചുവെക്കണമെങ്കിൽ പിശാചിന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കണമല്ലോ. അതിനുള്ള മാർഗം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

فَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

﴾98﴿ എന്നാൽ, (നബിയേ) നീ ക്വുർആൻ ഓതുന്നതായാൽ, ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് നീ ശരണം തേടിക്കൊള്ളുക.

إِنَّهُۥ لَيْسَ لَهُۥ سُلْطَٰنٌ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

﴾99﴿ നിശ്ചയമായും അവൻ [പിശാച്] - വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ (തന്നെ കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽ അവന് ഒരധികാരവും ഇല്ല.

إِنَّمَا سُلْطَٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ അവന്റെ അധികാരം, അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന (അഥവാ കാര്യകർത്താവാക്കുന്ന)വരുടെയും, അവനോട് [അല്ലാഹുവിനോട്] പങ്കുചേർക്കുന്നവരായുള്ളവരുടെയും മേൽ മാത്രമാകുന്നു (ഉള്ളത്).

﴾98﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ എന്നാൽ നീ വായിച്ചാൽ, ഓതുന്നതായാൽ الْقُرْآنَ ക്വുർആനെ فَاسْتَعِذْ നീ ശരണം (കാവൽ-രക്ഷ) തേടുക بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് مِنَ الشَّيْطَانِ പിശാചിൽ നിന്ന്, ചെകുത്താനെപ്പറ്റി الرَّجِيمِ ആട്ടപ്പെട്ട (ശപിക്ക

പ്പെട്ട) ﴾99﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَيْسَ لَهُ അവന്ന് ഇല്ല سُلْطَانٌ ഒരധികാരവും (ശക്തിയും) عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരുടെമേൽ وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെമേൽ يَتَوَكَّلُونَ അവർ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഭരമേൽപിച്ചും വരുന്നു ﴾100﴿ إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ) سُلْطَانُهُ അവന്റെ അധികാരം, ശക്തി عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (മാത്രം) ആകുന്നു يَتَوَلَّوْنَهُ അവനെ ബന്ധുവാക്കുന്ന, കാര്യകർത്തൃത്വം ഏൽപിക്കുന്ന, അധികാരിയാക്കുന്ന وَالَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും هُمْ അവർ بِهِ അവനോട് (അല്ലാഹുവോട്) مُشْرِكُونَ ശിർക്ക് ചെയ്യുന്ന (പങ്കു ചേർക്കുന്ന) വരാണ്.

ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിനെക്കുറിച്ച് രക്ഷ തേടിക്കൊള്ളണമെന്ന് നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളോട് പൊതുവെയുള്ള കൽപനയാണത്. നബിﷺ പോലും പിശാചിൽനിന്ന് രക്ഷ തേടുവാൻ കൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരിൽ അതിന്റെ ആവശ്യം കൂടുതൽ ശക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ കൽപന ഒരു നിർബന്ധ കൽപനയല്ലെന്നും, പ്രധാനമായ ഒരു ഉപദേശം എന്ന നിലക്കുള്ള കൽപനയാണെന്നുമാണ് മിക്കവാറും എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ക്വുർആൻ ഓതുമ്പോൾ, അതിന്റെ പ്രസ്താവനകളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ പതിയാതിരിക്കുക, ആശയങ്ങൾ തെറ്റി മനസ്സിലാക്കുക, വക്രമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുക മുതലായ പലതിനും പിശാച് ദുഷ്പ്രേരണകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് തേടുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ പിശാചിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് രക്ഷതേടുവാൻ കൽപിക്കുന്നത്.

പാരായണം തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് സ്വാഭാവികമായും ഈ രക്ഷതേടലിന്റെ ആവശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും അത്തന്നെ. രക്ഷതേടൽ ഇന്നിന്നവാക്കുകളിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നില്ലെങ്കിലും, നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിൽനിന്ന് കൂടുതൽ സുചരിചിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന വാചകം **أعوذ بالله من الشيطان الرجيم** (ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്ന് ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശരണം തേടുന്നു) എന്നാകുന്നു. ഈ കൽപനയിൽ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാചകത്തോട് ഏറ്റവും യോജിക്കുന്നതും അതാണല്ലോ. ഈ ശരണം തേടുന്നതിനാണ് സാധാരണ 'അഊദുഓതൽ' (**التعوذ او الاستعاذة**) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂറത്തുൽ ഫാതിഹഃയുടെ ആരംഭത്തിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്.

'ഈമാനും തവക്കുലും' (സത്യവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിക്കലും) ഉള്ളവരെ പിശാചിന് വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും, അവിശ്വാസികളും അവനെ ബന്ധുവും മിത്രവും കൈകാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുകളും മാത്രമായിരിക്കും അവന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വശംവദരാകുന്നതെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം - 14

وَإِذَا بَدَّلْنَآ ءَايَةً مَّكَانَ ءَايَةٍ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوٓا۟ إِنَّمَآ أَنتَ مُفْتَرٍۭ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

﴿101﴾ ഒരു 'ആയത്തി'ന്റെ [സൂക്തത്തിന്റെ] സ്ഥാനത്ത് വേറെ ഒരു 'ആയത്ത്' [സൂക്തം] നാം പകരമാക്കിയാൽ - അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് - അവർ പറയും; 'നിശ്ചയമായും' നീ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ്' എന്ന്. പക്ഷേ, (അതല്ല) അവരിൽ അധികമാളുകൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ.

قُلْ نَزَّلَهُۥ رُوحُ ٱلْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِٱلْحَقِّ لِيُثَبِّتَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

﴿102﴾ പറയുക: അത് [ക്വുർആൻ] നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് യഥാർഥപ്രകാരം ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്; വിശ്വസിച്ചവർക്ക് (വിശ്വാസത്തിൽ) അത് സ്ഥൈര്യം നൽകുവാൻ വേണ്ടി; മാർഗദർശനവും, മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമായിക്കൊണ്ടും.'

﴿101﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا നാം പകരമാക്കിയാൽ, മാറ്റം ചെയ്താൽ آيَةً ഒരു ആയത്തിനെ, സൂക്തം مَكَانَ സ്ഥാനത്ത് آيَةٍ ഒരു ആയത്തിന്റെ وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يُنَزِّلُ അവൻ ഇറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) أَنْتَ നീ مُفْتَرٍ ഒരു കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവൻ (തന്നെ -മാത്രം) بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല ﴿102﴾ قُلْ നീ പറയുക نَزَّلَهُ അതിനെ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു رُوحُ الْقُدُسِ പരിശുദ്ധാത്മാവ് مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് بِالْحَقِّ യഥാർഥപ്രകാരം, മുറപ്രകാരം لِيُثَبِّتَ അത് ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ وَهُدًى മാർഗദർശനമായും وَبُشْرَى സന്തോഷവാർത്തയായും لِلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾക്ക്.

ഒരു ക്വുർആൻ വചനത്തിലടങ്ങിയ വിധി മറ്റൊരു വചനം മുഖേന നീക്കം ചെയ്യുക ('നസ്ഖ്' ചെയ്യുക)- അഥവാ ഒരു വചനമനുസരിച്ച് നിലവിലുള്ള താൽക്കാലികമായ ഒരു മതവിധിയെ മാറ്റി അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് കൂടുതൽ സ്ഥിരവും പ്രായോഗികവുമായ വേറൊരു വിധി നിർദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വചനം അവതരിക്കുക- എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇങ്ങിനെ പുതിയ വല്ല ആയത്തുകളും അവതരിക്കുമ്പോൾ, ക്വുർആന്റെ വൈരികൾ ആരോപിക്കാറുള്ള ഒരാരോപണം എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് അതിന് മറുപടി നൽകുകയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. 'ഒരിക്കൽ ഒന്ന് കൽപിക്കുകയും, പിന്നീടത് മാറ്റി

വേറൊന്ന് കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏർപ്പാട് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അത്കൊണ്ട് ഈ ക്വുർആൻ മുഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് വാദിക്കുക മാത്രമാണ്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞത് പിന്നെ മാറ്റിപ്പറയേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല.' എന്നിങ്ങനെയാണ് അവരുടെ ആരോപണം. അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എന്തൊക്കെയാണ്, അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്തൊക്കെയാണ്, സന്ദർഭത്തിനും പരിസ്ഥിതികൾക്കും അനുയോജ്യമായത് എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാണ് കൂടുതൽ അറിയുക. അതനുസരിച്ചാണ് എല്ലാം അവൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, മിക്ക ആളുകളും ഈ വക യാഥാർഥ്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരാണ്. എന്നിങ്ങനെ അതിലെ ചില യുക്തിവശങ്ങളെ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവർക്ക് മറുപടി നൽകുന്നു. അതായത്:-

ഈ ക്വുർആൻ ആരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതല്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവന്റെ വിശ്വസ്തദൂതനായ പരിശുദ്ധാത്മാവ്- ജിബ്‌രീൽ (അ) ഇറക്കിയതാണത്. ന്യായയുക്തവും കാര്യസമ്പൂർണവും മാത്രമാണത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന് അതുമൂലം സ്ഥൈര്യവും ദൃഢതയും ലഭിക്കുന്നു. സൻമാർഗവും ദുർമാർഗവും വേർതിരിച്ചുകാട്ടുന്ന മാർഗദർശനവും, അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മുസ്‌ലിംകൾക്ക് സന്തോഷവാർത്തയുമാണത് എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. സത്യനിഷേധികൾ ക്വുർആനെ കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുന്നവരാകകൊണ്ട് ഇതൊന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗവും സ്വീകരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ ആയത്തും ഓരോ സൂറത്തും അവർക്ക് മാർഗദർശനവും വിശ്വാസദാർഢ്യവും വർധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരിൽ ചിലർ പറയും: നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഇത് വിശ്വാസം വർധിപ്പിച്ചത് എന്ന്. എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ചവർക്ക് അത് വിശ്വാസം വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കത് മ്ലേഛതയിലൂടെ മ്ലേഛത വർധിപ്പിക്കുകയും, അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ട് മരണമടയുകയും ചെയ്യും.' (തൗബഃ : 124, 125)

'നസ്ഖ്' (نسخ)ന്റെ നിർവചനം, ക്വുർആനിൽ അതുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യത, കാരണം, അതിന്റെ യുക്തിവശം, നസ്ഖിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ന്യായം, അതിനുള്ള മറുപടി ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് സൂറ: അൽബക്വറഃ 106-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുഖവുരയിലും ആവശ്യമായ വിവരണം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായിരിക്കെ അതിൽ 'നസ്ഖ്' ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയേ ഇല്ലെന്ന് കരുതുന്നവർ ഈ രണ്ട് വചനങ്ങൾ ശരിക്കൊന്ന് മനസ്സിരുത്തുകയും തുറന്ന മനസ്സോടെ അൽപമൊന്ന് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ആ വിചാരം തീരെ കഴമ്പില്ലാത്തതാണെന്നും, ഈ ന്യായവാദത്തിന്റെ തുടക്കം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് മുശ്‌രിക്കുകളിൽ നിന്നാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ് والله الموفق

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُۥ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ ٱلَّذِى

﴾103﴿ അവർ പറയുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട്: 'അവന്ന് [നബിക്ക്]' ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുക തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്' എന്ന്. യാതൊരുവനി

يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾

ലേക്ക് അവർ ദുസ്സൂചന നൽകുന്നുവോ അവന്റെ ഭാഷ അനറബിയാകുന്നു; ഇതാകട്ടെ, [ഖുർആനാകട്ടെ] സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയുമാകുന്നു.

﴾103﴿ وَلَقَدْ نَعْلَمُ തീർച്ചയായും നാം അറിയുന്നുണ്ട് أَنَّهُمْ يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നുവെന്ന് إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ അവന്ന് പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യൻ لِسَانُ الَّذِي യാതൊരുവന്റെ ഭാഷ يُلْحِدُونَ അവർ തെറ്റി (മറിഞ്ഞു) പോകുന്ന (ദുസ്സൂചന നൽകുന്ന) إِلَيْهِ അവനിലേക്ക് أَعْجَمِيٌّ അനറബി (അറബിയല്ലാത്തത്) ആകുന്നു وَهَٰذَا ഇതാകട്ടെ لِسَانٌ ഭാഷയാണ് عَرَبِيٌّ അറബിയായ مُبِينٌ സ്പഷ്ടമായ (തനി)

മുശ്രിക്കുകളുടെ മറ്റൊരു ആരോപണവും, അതിന്റെ മറുപടിയുമാണിത്. മക്കയിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരനോ മറ്റോ ആയിരുന്ന ഒരു അനറബിയുടെ അടുക്കൽ നബിﷺ ചില അവസരങ്ങളിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. വല്ലതും ചോദിച്ചാൽ, കഷ്ടിച്ച് ഉത്തരം പറയത്തക്കവണ്ണം ചില അറബി വാക്കുകൾ അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവത്രെ. ഈ പഴുതുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് മുഹമ്മദിന്റെ ഈ ഖുർആൻ എന്ന് മുശ്രിക്കുകൾ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. ഈ ആരോപണത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി അവർ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യൻ കേവലം ഒരു അറബിയല്ല. അറബി ഭാഷ അയാൾക്ക് വേണ്ടത്പോലെ അറിയുകയുമില്ല. ഖുർആനാണെങ്കിൽ, തനി അറബിയിലുള്ളതും, അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ അപ്രാപ്യ നിലവാരത്തിലുള്ളതും-എന്നിരിക്കെ, ഈ ആരോപണം നിരർഥമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ബുദ്ധിശൂന്യതയും കൂടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രസ്തുത അനറബി ആരായിരുന്നുവെന്ന് നിർണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ കാണാമെന്നല്ലാതെ, ഒന്നും തീർത്തു പറയത്തക്ക ബലവത്തല്ല അവ. പേരറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേകം പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലതാനും.

إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ ٱللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, അവരെ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും ഉണ്ട്.

إِنَّمَا يَفْتَرِى ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ۖ وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ മാത്രമേ വ്യാജം കെട്ടിപ്പറയൂ. അവർ തന്നെയാണ് വ്യാജവാദികളും.

﴾104﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളിൽ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ لَا يَهْدِيهِمُ അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ ﴾105﴿ إِنَّمَا يَفْتَرِي കെട്ടിച്ചമക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവ് الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ الْكَاذِبُونَ കളവ് പറയുന്നവർ

മേൽ കണ്ടത്പോലെയുള്ള കള്ളവാദങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകൾ വാദിക്കുവാൻ കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരായതാണ്. മുഹമ്മദ് നബിﷺ അവയിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കെ, അവരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കള്ളവും വ്യാജവും കെട്ടിപ്പറയുകയില്ല തന്നെ എന്നു താൽപര്യം.

مَن كَفَرَ بِٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ إِيمَـٰنِهِۦٓ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُۥ مُطْمَئِنٌّۢ بِٱلْإِيمَـٰنِ

﴾106﴿ ആരെങ്കിലും തന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം, അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ചാൽ, സത്യവിശ്വാസം കൊണ്ട് തന്റെ ഹൃദയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നിർബന്ധത്തിന് വിധേയനായവൻ ഒഴികെ- [അവൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാണ്.]

وَلَـٰكِن مَّن شَرَحَ بِٱلْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ ٱللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

പക്ഷേ, ആർ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് നെഞ്ച് [ഹൃദയം] വികാസപ്പെട്ടുവോ, എന്നാൽ അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും കോപമുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ ٱسْتَحَبُّوا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ അത്, പരലോകത്തെക്കാൾ ഐഹികജീവിതത്തോട് അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചത്കൊണ്ടാകുന്നു; അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളത് കൊണ്ടും (ആകുന്നു).

أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَـٰرِهِمْ

﴾108﴿ അക്കൂട്ടരത്രെ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും, കേൾവിക്കും, കാഴ്ചകൾക്കും അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി

وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡغَٰفِلُونَ ﴿١٠٨﴾

യിട്ടുള്ളവർ. അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് അശ്രദ്ധൻമാരും.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ هُمُ ٱلۡخَٰسِرُونَ ﴿١٠٩﴾

《109》 നിസ്സംശയമത്രെ, പരലോകത്തിൽ അവർ തന്നെയാണ് നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്.

《106》 مَنۡ كَفَرَ ആർ അവിശ്വസിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ بِاللّٰهِ അല്ലാഹുവിൽ مِنۢ بَعۡدِ ശേഷമായി إِيمَانِهِ അവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ إِلَّا ഒഴികെ مَنۡ أُكۡرِهَ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടവൻ (നിർബന്ധത്തിനുവിധേയൻ) وَقَلۡبُهُ അവന്റെ ഹൃദയമാകട്ടെ مُطۡمَئِنٌّ സമാധാനമടഞ്ഞതാണ് بِالۡإِيمَانِ വിശ്വാസംകൊണ്ട് وَلَٰكِن എങ്കിലും مَن شَرَحَ വിശാലപ്പെട്ടവൻ بِالۡكُفۡرِ അവിശ്വാസംകൊണ്ട് صَدۡرًا നെഞ്ചു (ഹൃദയം), ഹൃദയത്താൽ فَعَلَيۡهِمۡ എന്നാൽ അവരുടെമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കും غَضَبٌ കോപം مِنَ اللّٰهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് وَلَهُمۡ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച 《107》 ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّهُمُ അവർ എന്നുള്ളത് കൊണ്ടാണ് اسۡتَحَبُّوا അവർ സ്നേഹം കാണിച്ചു الۡحَيَاةَ الدُّنۡيَا ഐഹിക ജീവിതത്തോട് عَلَى الۡآخِرَةِ പരലോകത്തെക്കാൾ وَأَنَّ اللّٰهَ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതും لَا يَهۡدِي അവൻ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല (എന്നുളളതും) الۡقَوۡمَ ജനങ്ങളെ, ജനതയെ الۡكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളായ 《108》 أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരാകുന്നു طَبَعَ اللّٰهُ അല്ലാഹു മുദ്രകുത്തി عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങളിൽ وَسَمۡعِهِمۡ അവരുടെ കേൾവിക്കും, കേൾവിയിലും وَأَبۡصَارِهِمۡ അവരുടെ കാഴ്ചകൾക്കും, കണ്ണുകളിലും وَأُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർതന്നെ الۡغَافِلُونَ അശ്രദ്ധർ, സുബോധംകെട്ടവർ 《109》 لَا جَرَمَ നിസ്സംശയം (തെറ്റല്ല) أَنَّهُمۡ അവർ എന്നുള്ളത് فِي الۡآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ هُمُ അവർ തന്നെ (എന്നുള്ളത്) الۡخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം, പിന്നീട് അവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മനസ്സിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസവും, അതിൽ സന്തുഷ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതോട് കൂടി, ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല നിർബന്ധത്തിനും വിധേയമായ കാരണത്താൽ അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നവർ അതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും മനഃപൂർവം അവിശ്വാസത്തിന് വഴങ്ങുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ട്. അവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കും കേൾവിക്കും കാഴ്ചക്കുമെല്ലാം അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കും; അഥവാ സത്യവും ന്യായവും ആലോചിച്ചറിയുവാനോ, കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ലാതാകും; തന്റേടവും, സുബോധവുമില്ലാതെ ചിന്താശൂന്യരായിരിക്കും അവർ; പരലോകത്താകട്ടെ, സകല ഗുണങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നു. ആ മഹാപാതകത്തിന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന ഗൗരവം എത്ര മഹത്തരമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്ത

മാണ്. അവിശ്വാസിയായ ഒരാൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭയങ്കരമാണ്, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ പിന്നീട് അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് മാറുന്നതെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

അമ്മാറുബ്നു യാസിർ (റ)ന്റെ വിഷയത്തിലാണ് إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ الخ (ഹൃദയം വിശ്വാസംകൊണ്ട് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവനായി നിർബന്ധത്തിന് വിധേയമായവനൊഴികെ) എന്ന വാക്യം അവതരിച്ചതെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിച്ചുകാണാം. ശത്രുക്കളുടെ തുടരെത്തുടരെയുള്ള അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ അസഹനീയമായപ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം അദ്ദേഹം നബിﷺ യെക്കുറിച്ച് ചില പഴിവാക്കുകൾ പറയുകയും അവരുടെ, ദൈവങ്ങളെക്കുറിച്ച് നല്ല വാക്കുകൾ പറയുകയും ചെയ്തു രക്ഷപ്പെട്ടു. വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ആ വിവരം അദ്ദേഹം നബിﷺയെ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, തന്റെ മനഃസ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നബിﷺ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. തന്റെ മനസ്സ് ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) കൊണ്ട് സമാധാനമടഞ്ഞതായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: إن عادوا فعد(അവർ ആവർത്തിച്ചാൽ നീയും ആവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക) ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം. അവതരണ സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തിന്റെ വിധി പൊതുവായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. സംശയമില്ല.

സത്യവിശ്വാസം ത്യജിക്കുവാൻ വേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് അസഹ്യമായ മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, തൽക്കാലം രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനായി പുറമെ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) അഭിനയിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അമ്മാർ (റ)ന്റെ സംഭവത്തിൽ നബിﷺ പറഞ്ഞതും അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പൊതുവെ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലതാനും. നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കാതെ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിക്കുവാൻ തന്നെ വല്ലവരും തയ്യാറാകുകയാണെങ്കിൽ അതാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്നും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നബി തിരുമേനിﷺയിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ പേരിൽ മുശ്രിക്കുകളുടെ ഏറ്റവും കടുത്ത മർദ്ദനമുറകൾക്ക് വിധേയരായിത്തീർന്ന ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ്, അമ്മാറിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ رضى الله عنهم മുതലായ സ്വഹാബികളുടെ ചരിത്രം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ബിലാൽ (റ)ന്റെ കഴുത്തിൽ കയറിട്ടു അദ്ദേഹത്തെ കുട്ടികൾക്ക് കളിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക, പതച്ചമണലിൽകിടത്തി വലിയ പാറക്കല്ലുകൾ നെഞ്ചിൽ കയറ്റിവെക്കുക മുതലായ കടുംകൈകൾ ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹം احد احد(ഒരുവൻ! ഒരുവൻ!) എന്ന് ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് തൗഹീദിന്റെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനെക്കാൾ കോപം വമിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാക്ക് എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു ഞാൻ പറയുക എന്ന്പോലും ആ ധീരമനസ്കനായ സ്വഹാബി (റ) പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ! അമ്മാർ (റ)ന്റെ മാതാപിതാക്കളായ യാസിറും, സുമയ്യയും (റ) ശത്രുമർദ്ദനങ്ങളുടെ കാഠിന്യത്താൽ കൊല്ലപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. മാതാവിനെ രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങൾക്കിടയിൽ കെട്ടിവിടുക മുതലായ കടുംകൈകളൊന്നും ഫലിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ ആ കഠിന ഹൃദയൻമാർ അവസാനം അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്ത് കുന്തം തറച്ചു അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇവർ രണ്ടുപേരുമായിരുന്നു ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ രണ്ട് രക്തസാക്ഷികൾ. ഖബ്ബാബ് (റ)ന്റെ യജമാനത്തി അദ്ദേഹത്തെ

ഇരുമ്പ് കോൽ ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചു ശരീരത്തിൽ ചൂടുകുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈമാൻ വർധിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇത് പോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സ്വഹാബികളുടെ- വിശേഷിച്ചും പൂർവസ്വഹാബികളുടെ -ചരിത്രത്തിൽ സുലഭമാകുന്നു فر ضى الله عنهم وارضاهم അല്ലാഹു തുടരുന്നു:

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُواْ مِنۢ بَعۡدِ مَا فُتِنُواْ ثُمَّ جَٰهَدُواْ وَصَبَرُوٓاْ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعۡدِهَا لَغَفُورٞ رَّحِيمٞ ﴿١١٠﴾

《110》 പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, കുഴപ്പത്തിൽ [മർദ്ദനത്തിൽ] അകപ്പെട്ടതിന് ശേഷം 'ഹിജ്റഃ' [നാടുവിട്ട്] പോകുകയും, പിന്നീട് സമരം ചെയ്കയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്- അതിന്ശേഷം വളരെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

《110》 ثُمَّ പിന്നീട് إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لِلَّذِينَ യാതൊരുവർക്ക് هَاجَرُوا അവർ ഹിജ്റഃ പോയി مِنۢ بَعْدِ ശേഷം مَافُتِنُوا അവർ കുഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ثُمَّ جَاهَدُوا പിന്നെ അവർ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തു وَصَبَرُوا അവർ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് مِنۢ بَعْدِهَا അതിനുശേഷം لَغَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻതന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

നബി ﷺ ഹിജ്റഃ പോകുമ്പോൾ, ദുർബ്ബലരായിരുന്ന പല സത്യവിശ്വാസികളും മക്കയിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കഴിവുകേട് നിമിത്തം അവർക്ക് മക്കവിട്ടു പോകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കുറച്ചിട ക്വുറൈശികൾക്കിടയിൽ നിന്ദ്യരായും, അവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങിക്കൊണ്ടും, കുഫ്റിന്റെ വേഷം അനുവർത്തിച്ചു കൊണ്ടും അവർ കഴിയേണ്ടി വന്നു. ക്രമേണ ഓരോ സന്ദർഭത്തിലായി അവരും മദീനയിൽ ചെന്നു അഭയം പ്രാപിക്കുകയും മുസ്ലിംകളൊന്നിച്ചു സമരങ്ങളിലും മറ്റും പങ്ക് വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതനുസരിച്ച് ഈ വചനം മദീനയിൽ അവതരിച്ചതായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ ചില വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ആ ഇടക്കാലത്ത് അവർ സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്ന നയങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പാക്കി വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നായിരിക്കും ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. അബൂജൻദൽ, സലമത്തുബ്നുഹിശാം, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലമഃ അബൂജഹലിന്റെ സഹോദരൻ അയ്യാശ് (റ) മുതലായവർ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരായിരുന്നു.

വിഭാഗം - 15

۞ يَوۡمَ تَأۡتِي كُلُّ نَفۡسٖ تُجَٰدِلُ عَن

《111》 എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും [ആളും] അതിന്റെ സ്വന്തം

نَّفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

(കാര്യ)ത്തിന്നായി തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട് വരുന്ന (ആ) ദിവസം (ഓർക്കുക)! എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തി (ആൾ)ക്കും അത് പ്രവർത്തിച്ചത് [പ്രവർത്തനഫലം] നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;- അവരാകട്ടെ, (അവരോട്) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല. [അങ്ങിനെയുള്ള ആ ദിവസം!]

﴾111﴿ يَوْمَ تَأْتِي വരുന്ന ദിവസം كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, ആത്മാവും, വ്യക്തിയും تُجَادِلُ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ട് عَنْ نَفْسِهَا അതിന്റെ സ്വന്തത്തിന് വേണ്ടി وَتُوَفَّىٰ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തിക്കും, ആൾക്കും مَا عَمِلَتْ അത് പ്രവർത്തിച്ചത് وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَا يُظْلَمُونَ അക്രമിക്ക (അനീതി ചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല

കിയാമത്തുനാളിനെയാണ് ആ ദിവസംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തം. പ്രവാചകൻമാർപോലും ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് 'എന്റെ കാര്യം! എന്റെ കാര്യം! (نَفْسِى نَفْسِى) എന്ന് പറയുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾ, മക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പരസ്പര ബന്ധങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം കാര്യമല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യം ഊഹിക്കുവാൻപോലും ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം ഗൗരവമേറിയതായിരിക്കും അന്നത്തെ രംഗം. അതെ, ഓരോരുത്തന്നും മതിയാവോളം അവന്റെ കാര്യം തന്നെ തികച്ചും ഉണ്ടായിരിക്കും. لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ (അവനവന് ഗുണകരമായ ന്യായങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുക, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിവ് കിട്ടുവാനുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുക മുതലായവയാണ് 'സ്വന്തം കാര്യത്തിനായി തർക്കം നടത്തുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ ٱللَّهِ فَأَذَاقَهَا ٱللَّهُ لِبَاسَ ٱلْجُوعِ وَٱلْخَوْفِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ അല്ലാഹു ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുകയാണ്- ഒരു രാജ്യത്തെ: അത് നിർഭയമായതും ശാന്തമായതുമായിരുന്നു; എല്ലാ സ്ഥലത്തുനിന്നും അതിന്റെ (ആവശ്യത്തിനുള്ള) ആഹാരം അതിന് സുഭിക്ഷമായി വന്നെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും;- എന്നിട്ട് [അതിലെ ആളുകൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചു [നന്ദികേട് കാണിച്ചു]. അപ്പോൾ [അതിലെ ആളുകൾ]

പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് നിമിത്തം അതിന് [അവർക്ക്] അല്ലാഹു വിശപ്പും, ഭയവുമാകുന്ന വസ്ത്രം ആസ്വദിപ്പിച്ചു;

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ وَهُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿١١٣﴾

《113》 അവർക്ക് അവരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ ചെല്ലുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവർ അക്രമികളായിരിക്കെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി.

《112》 وَضَرَبَ ആക്കിയിരിക്കുന്നു (വിവരിക്കുകയാണ്) اللَّهُ അല്ലാഹു مَثَلًا ഒരു ഉപമ قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ كَانَتْ അതായിരുന്നു آمِنَةً നിർഭയമായത് مُّطْمَئِنَّةً ശാന്തമായത് يَأْتِيهَا അതിന് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കും رِزْقُهَا അതിന്റെ ആഹാരം رَغَدًا സുഭിക്ഷമായി مِّن كُلِّ مَكَانٍ എല്ലാ സ്ഥലത്ത് നിന്നും فَكَفَرَتْ എന്നിട്ടത് അവിശ്വസിച്ചു (നിഷേധിച്ചു, നന്ദികേട് കാട്ടി) بِأَنْعُمِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ അപ്പോൾ അതിന് അല്ലാഹു ആസ്വദി (അനുഭവി)പ്പിച്ചു لِبَاسَ വസ്ത്രത്തെ الْجُوعِ വിശപ്പിന്റെ وَالْخَوْفِ ഭയത്തിന്റെയും بِمَا كَانُوا അവരായിരുന്നത് നിമിത്തം يَصْنَعُونَ അവർ തൊഴിലാക്കുക (പ്രവർത്തിക്കുക) 《113》 وَلَقَدْ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വരുക (ചെല്ലുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട് رَسُولٌ ഒരു റസൂൽ مِّنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള فَكَذَّبُوهُ എന്നാലവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَأَخَذَهُمُ അപ്പോൾ അവർക്ക് പിടിപെട്ടു, അവരെ പിടികൂടി الْعَذَابُ ശിക്ഷ وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ ظَالِمُونَ അക്രമികളുമാണ്, അക്രമികൾ.

ഇവിടെ രാജ്യം (قَرْيَة) എന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ഒരു പ്രത്യേക രാജ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല അല്ലാഹു വിവരിച്ച രൂപത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തെ പൊതുവെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്-എന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇതിലെ വിവരണം മക്കാനിവാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ലതാനും. യുദ്ധങ്ങളും അക്രമങ്ങളും ഭയപ്പെടുവാനില്ലാതെ നിർഭയമായും, ശാന്തമായും ഇരിക്കുന്ന രാജ്യമാണത്. ആ രാജ്യക്കാർക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ നാനാദിക്കുകളിൽ നിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരിൽ നിന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു ഒരു റസൂലിനെയും-നബി തിരുമേനിﷺയെ- അയച്ചുകൊടുത്തു. റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുകയും അക്രമം അഴിച്ചുവിടുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. എന്നിപ്രകാരം ഇബ്നുകഥീർ (റ) രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. ധിക്കാരം മുഴുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഭക്ഷണക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുത്തി, ഏഴുകൊല്ലം നീണ്ടുനിന്ന ആ കഠിനക്ഷാമത്തിൽ, ഒട്ടകത്തിന്റെ രക്തവും രോമവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു അപ്പമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുവാൻപോലും അവർ

നിർബന്ധിതരായി. റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ മദീനാ ഹിജ്റഃയെത്തുടർന്ന് അധികം താമസിയാതെതന്നെ– അവരിൽ യുദ്ധഭീതിയും ആക്രമണഭയവും സർവത്ര കടന്നുകൂടി. സ്വൈരജീവിതം അവർക്കില്ലാതായി. ബദ്ർ യുദ്ധത്തോടെ അവരുടെ നട്ടെല്ലും ഒടിഞ്ഞു പോയി. ഒടുക്കം പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്കും ശേഷം നിരുപാധികം അവർ കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും മക്കക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർഥത്തിൽ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞതാകുന്നു.

ഈ ഉപമ മക്കക്കാരെയും, അതിലെ നിവാസികളെയും സംബന്ധിച്ചായാലും മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചായാലും ശരി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചട്ടത്തെയാണ് ഈ ഉപമ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഉപമയിൽ നിന്ന് പഠിക്കേണ്ടുന്ന പാഠം അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്:–

فَكُلُوا۟ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَٱشْكُرُوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

﴿114﴾ അതിനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയവും നല്ല (വിശിഷ്ടമായ)തുമായത് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ!

﴿114﴾ فَكُلُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്ന് حَلَالًا അനുവദനീയമായത് طَيِّبًا നല്ല, വിശിഷ്ടമായ وَاشْكُرُوا നന്ദി കാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ نِعْمَةَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ إِيَّاهُ അവനെ (തന്നെ) تَعْبُدُونَ നിങ്ങളാരാധിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ)

മറ്റുള്ളവരെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിനോട് കൂറുകാണിക്കലും– രണ്ടുംകൂടി–ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരാധനയും നന്ദിയും അവന് തന്നെ ആയിരിക്കണം. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ അനുവദനീയവും നല്ലതുമായിരിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ; ഉപയോഗിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ കുറേ അധികമുണ്ടോ എന്ന് തോന്നിയേക്കാം. അത് അധികമൊന്നുമില്ലെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നറിയിക്കുന്നു:–

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ ٱلْمَيْتَةَ وَٱلدَّمَ وَلَحْمَ ٱلْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ ٱللَّهِ بِهِۦ ۖ فَمَنِ ٱضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

﴿115﴾ ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറുക്കപ്പെട്ട]തും മാത്രമേ അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. എനി ആരെങ്കിലും (നിയമലംഘനം) കാംക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിരുവിട്ടവനല്ലാതെയും (ഭക്ഷിക്കു

فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾	വാൻ) നിർബന്ധിതനാകുന്നപക്ഷം, -അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

﴾115﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ عَلَيْكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ الْمَيْتَةَ ശവത്തെ وَالدَّمَ രക്തത്തെയും وَلَحْمَ മാംസവും الْخِنزِيرِ പന്നിയുടെ وَمَا യാതൊന്നും أُهِلَّ ശബ്ദം ഉയർത്ത (അറുക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لِغَيْرِ اللَّهِ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതുവഴി فَمَنِ എനി ആർ, വല്ലവനും اضْطُرَّ നിർബന്ധിതനായി غَيْرَ بَاغٍ തേടുന്ന (കാംക്ഷിക്കുന്ന-ധിക്കരിക്കുന്ന)വനല്ലാതെ وَلَا عَادٍ അതിരുകടന്നവനുമല്ലാതെ فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غَفُورٌ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്

ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സംഗതികളും, ആശയങ്ങളും അൽബക്വറഃ 173 ലും, അൻആം 145 ലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാഇദഃയിലും, അൻആമിലും വേണ്ടത്ര വിശദീകരണങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ഇത്രയും കുറഞ്ഞ വസ്തുക്കളേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരുടെ സ്വന്തം വകയായി വേറെയും പലതും നിഷിദ്ധമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നത്:-

وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ ٱلْكَذِبَ هَٰذَا حَلَٰلٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ	﴾116﴿ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ വ്യാജവിവരണം നൽകി വരുന്നതിനാൽ (മാത്രം) നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്: 'ഇത് അനുവദനീയമാണ്: ഇത് നിഷിദ്ധവുമാണ്' (എന്നിങ്ങിനെ); നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതാണതിന്റെ കലാശമാകുക.]
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾	നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.
مَتَٰعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾	﴾117﴿ അൽപ (മാത്ര) മായ ഒരു സുഖാനുഭവം! അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

﴾116﴿ وَلَا تَقُولُوا۟ നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത് لِمَا تَصِفُ വിവരിക്കുന്നതിനാൽ أَلْسِنَتُكُمُ നിങ്ങളുടെ നാവുകൾ ٱلْكَذِبَ വ്യാജം هَٰذَا ഇത് حَلَٰلٌ അനുവദനീയ മാണ് وَهَٰذَا ഇത് حَرَامٌ നിഷിദ്ധമാണ് لِتَفْتَرُوا۟ നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) ٱلْكَذِبَ വ്യാജം إِنَّ നിശ്ചയമായും ٱلَّذِينَ يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ٱلْكَذِبَ വ്യാജം لَا يُفْلِحُونَ അവർ വിജയിക്കുകയില്ല ﴾117﴿ مَتَٰعٌ ഒരു സുഖാനുഭവം, സുഖം, ഉപയോഗം قَلِيلٌ അൽപ മായ, കുറഞ്ഞ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട്താനും عَذَابٌ ശിക്ഷ أَلِيمٌ വേദനയേറിയ

എന്തെങ്കിലും തെളിവോ വല്ല പ്രമാണമോ കൂടാതെ, സ്വന്തം നാവിനാൽ ഉരുവിടുന്ന ചില ന്യായങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹു ഹലാലാക്കി (അനുവദനീയമാക്കി) യ ചില വസ്തുക്കളെ ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും), ഹറാമാക്കിയ ചില വസ്തുക്കളെ ഹലാലുമാക്കിക്കൊണ്ട് മുശ്രിക്കുകൾ മതവിധികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്. മതത്തിൽ ഹലാലെന്നും ഹറാമെന്നും വിധി കൽപിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും, അവകാശവും അല്ലാഹുവിനായിരിക്കെ, ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ല. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് തുച്ഛമായ വല്ല കാര്യലാഭവും ലഭിച്ചേക്കാമെങ്കിലും പരലോകത്ത് അവർക്ക് കഠിനശിക്ഷയായിരിക്കും ഫലം എന്ന് സാരം.

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശവം, പന്നിമാംസം മുതലായവയെ അവർ അനുവദനീയമായി ഗണിച്ചിരുന്നു. 'ബഹീറത്ത്' 'സാഇബത്ത്' എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ പല കാലികളെയും വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വഴിപാടാക്കി വിടലും പതിവായിരുന്നു. ചിലതിനെ പുരുഷന്മാർക്ക് മാത്രം അനുവദനീയവും, സ്ത്രീകൾക്ക് നിഷിദ്ധവുമാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (5:106: 6:139 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക) ഇത്തരം സംഗതികളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇത് അനുവദനീയമെന്നും, ഇത് നിഷിദ്ധമെന്നും പറയരുതെന്ന് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത് പോലെ–ഈ സംഗതികൾ മാത്രമല്ല ഈ വിരോധത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അംഗീകൃതമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ നിർമിക്കപ്പെടുന്ന അനാചാരങ്ങളും, ഖുർആനിന്നും സുന്നത്തിന്നും എതിരായി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഫത്‌വകളും നിയമങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അബൂനദ്റഃ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'സൂറത്തുന്നഹ്ലിലെ وَلَا تَقُولُوا الخ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം ഞാൻ വായിച്ചു. അതിനാൽ, അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ ഞാൻ ഫത്‌വാ (മതകാര്യങ്ങളിൽ വിധി) നൽകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُوا۟ حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِن قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

﴾118﴿ യഹൂദികളായവരുടെ മേലും (തന്നെ) മുമ്പ് നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചുതന്നവയെ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി. അവരോട് നാം അനീതി ചെയ്തിട്ടില്ല; എങ്കിലും അവർ അവരോട് തന്നെയായിരുന്നു അനീതി ചെയ്തിരുന്നത്.

﴾118﴿ وَعَلَى ٱلَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ هَادُوا യഹൂദരായ حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി مَا قَصَصْنَا നാം കഥനം ചെയ്തത്, (വിവരിച്ചത്) عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെമേൽ مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ നാം അവരോട് അനീതി, (അക്രമം) ചെയ്തിട്ടുമില്ല وَلَٰكِن كَانُوا എങ്കിലും അവരായിരുന്നു أَنفُسَهُمْ തങ്ങളോട് തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ يَظْلِمُونَ അക്രമിക്കും (അനീതി ചെയ്യും)

അൽപം ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ മാത്രമേ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിയമിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്ന് 115-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, യഹൂദികളുടെമേൽ മുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള ചില വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നത് ശരിയാണെന്നും, അത് അവരോട് അല്ലാഹു ചെയ്ത ഒരു അനീതിയായിരുന്നില്ല-അവർ സ്വയം ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു-എന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. 'മുമ്പ് വിവരിച്ചുതന്നത്' എന്ന് പറഞ്ഞത് സൂറഃഅൻആം 146-ാം വചനത്തിലാകുന്നു. നഖമുള്ള വസ്തുക്കളെയും, ആടുമാടുകളുടെ കൊഴുപ്പുകളും അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, അതവരുടെ ധിക്കാരം മൂലമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് അവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം വിശിഷ്ടമായ ചില വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് സൂ: നിസാഉ് 160 ലും കാണാം.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا۟ ٱلسُّوٓءَ بِجَهَٰلَةٍ ثُمَّ تَابُوا۟ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوٓا۟ إِنَّ رَبَّكَ مِنۢ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٩﴾

﴾119﴿ പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, വിഡ്ഢിത്തം (അഥവാ വിവരക്കേട്) നിമിത്തം തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീട് അതിന് ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തവർക്ക്, (അതെ) നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അതിന് ശേഷം വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാകുന്നു.

﴾119﴿ ثُمَّ പിന്നീട്, പിന്നെ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لِلَّذِينَ عَمِلُوا പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് السُّوءَ തിന്മയെ, മോശം بِجَهَالَةٍ വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ട്, വിവരക്കേട് നിമിത്തം ثُمَّ تَابُوا പിന്നെ അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു مِن بَعْدِ ശേഷം ذَٰلِكَ അതിന്റെ وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു, (കർമങ്ങളെ) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് مِن بَعْدِهَا അതിന് ശേഷം لَغَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെയാണ് رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിയമങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക പോലെയുള്ള ഗുരുതരമായ പാപങ്ങൾ വല്ലതും വിവരക്കേട് കൊണ്ട് ചെയ്തുപോയാൽ തന്നെയും പിന്നീട് ഖേദിച്ചുമടങ്ങി സ്വന്തം നില നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും

കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം - 16

إِنَّ إِبْرَٰهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِّلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾

﴾120﴿ നിശ്ചയമായും ഇബ്‌റാഹീം, അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്ത്യാനുസരണമുള്ള ഋജുമാനസനായ ഒരു (പ്രത്യേക) സമുദായം (അഥവാ മാതൃകാനേതാവ്) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.

شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ ٱجْتَبَىٰهُ وَهَدَىٰهُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾

﴾121﴿ അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ (ആയിരുന്നു). അദ്ദേഹത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വെ) യുള്ള ഒരു പാതയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَءَاتَيْنَٰهُ فِى ٱلدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ لَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿١٢٢﴾

﴾122﴿ ഇഹത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നന്മ നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പരലോകത്തിലാകട്ടെ, സദ്‌വൃത്തന്മാരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ.

ثُمَّ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ أَنِ ٱتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٣﴾

﴾123﴿ പിന്നീട് (ഇപ്പോൾ), നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്'; [സന്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നു: ഋജുമാനസനായ നിലയിൽ (ആയിരുന്ന) ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ മാർഗത്തെ പിൻപറ്റണമെന്ന്; അദ്ദേഹം മുശ്‌രിക്കുകളിൽപെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.

﴾120﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ നിശ്ചയമായും ഇബ്‌റാഹീം كَانَ ആകുന്നു, ആയിരുന്നു أُمَّةً ഒരു സമുദായം (മാതൃകാ നേതാവ്) قَانِتًا ഭക്തിയുള്ള, ഒതുക്കമുള്ള, അനുസരണമുള്ള (വൻ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവോട് حَنِيفًا ഋജുമാനസനായ (നിഷ്കളങ്കഹൃദയനായ) وَلَمْ يَكُ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല, ആയിട്ടില്ല مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ (പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ-ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ) പെട്ട (വൻ) ﴾121﴿ شَاكِرًا നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ, നന്ദി കാണിച്ചുകൊണ്ട് لِأَنْعُمِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് اجْتَبَاهُ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു وَهَدَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നയിക്കുക (വഴിചേർക്കുകയും)

ചെയ്തിരിക്കുന്നു إِلَىٰ صِرَاطٍ ഒരു പാത (വഴി) യിലേക്ക് مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള ﴾122﴿ وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകുകയും ചെയ്തു فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ حَسَنَةً നന്മ, നല്ലത് അദ്ദേഹമാകട്ടെ, وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ لَمِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തരിൽപെട്ട (വൻ) തന്നെ ﴾123﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا പിന്നെ നാം വഹ്‌യ് നൽകി إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് أَنِ اتَّبِعْ നീ പിൻപറ്റുക എന്ന് مِلَّةَ മാർഗത്തെ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ حَنِيفًا ഋജുമാനസ (നിഷ്ക്കളങ്ക ഹൃദയ) നായ നിലയിലുള്ള وَمَا كَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നുമില്ല مِنَ الْمُشْرِكِينَ മുശ്‌രിക്കു (ബഹുദൈവ വിശ്വാസി) കളിൽപ്പെട്ട (വൻ)

മുശ്‌രിക്കുകൾ മതാചാരങ്ങളായി ആചരിച്ചുവന്നിരുന്ന ശിർക്ക് പരമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇബ്റാഹീം നബി(അ) യുടെ പിൻഗാമികളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃകയും, നടപടിക്രമവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുവെന്ന നിലക്കാണ് അതെല്ലാം അവർ ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നതും. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന മാർഗമാകട്ടെ, അതിനെല്ലാം കടകവിരുദ്ധവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതി ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേമാർഗം സ്വീകരിക്കുവാനും, അത് പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും തന്നെയാണ് നബി തിരുമേനിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ്.

'സമുദായം, സമൂഹം' എന്നീ അർഥങ്ങളിലാണ് أُمة(ഉമ്മത്ത്) എന്ന വാക്ക് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെന്നും, ചിലപ്പോൾ വേറെ അർഥങ്ങളിലും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, അവയിൽ ഒന്ന് മാതൃകാനേതാവ്' എന്നാണെന്നും സൂ: ഹൂദിലെ 8-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചുവല്ലോ. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തിന് മാതൃകയും, നേതൃത്വവും നൽകിയ മഹാനായത് കൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം (അ) ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം തന്നെയാണെന്ന് പറയത്തക്കവിധം ശ്രേഷ്ഠനും ഉത്തമനും തന്നെയാണ് താനും. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രശംസിച്ചുപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

(1) അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തിയും അനുസരണവും ഉള്ളവനായിരുന്നു.

(2) വക്രമാർഗങ്ങളിലേക്കൊന്നും തുനിയാതെ നേർമാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ഋജുമാനസനായിരുന്നു.

(3) ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ തൗഹീദിൽ അടിയുറച്ചവനായിരുന്നു.

(4) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നു.

(5) അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹത്തെ അവൻ നേർമാർഗത്തിന്റെ മാതൃകയും, സൻമാർഗികളുടെ നേതാവും, ശിർക്കിന്റെ കണ്ഠകോടാലിയും, തൗഹീദിന്റെ പതാകവാഹകനുമാക്കി ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.

(6) ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു നയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലേക്ക് നയിച്ചുകൊടുത്തവർ പിന്നെ വഴിതെറ്റുന്ന പ്രശ്നമില്ലല്ലോ.

(7) ഇഹത്തിൽ അവൻ അദ്ദേഹത്തിന് നന്മ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് സിദ്ധിച്ച നിസ്തുലമായ നന്മകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. വേദക്കാരും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും കാലാവസാനം വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൽപേരും സൽകീർത്തിയും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് അവയിൽ ഒന്നത്രെ.

(8) പരലോകത്ത് സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കും അദ്ദേഹം. പരലോകത്ത് മനുഷ്യന് ലഭിക്കുവാനുള്ള സർവ്വനേട്ടങ്ങളുടെയും മാനദണ്ഡം അവൻ സദ്വൃത്തനും സൽക്കർമിയും ആയിരിക്കുകയെന്നതാണല്ലോ.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുവന്ന അതേ മാർഗവും നടപടിക്രമവും, പിൻപറ്റുവാനാണ് നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. ഇതോടുകൂടി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ട് ഗുണങ്ങളെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ച് ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വക്രമാർഗങ്ങളെല്ലാം വിട്ട് നേർമാർഗത്തിൽ മാത്രം ഉറച്ചുനിന്ന നിഷ്ക്കളങ്കഹൃദയനായിരുന്നു (حَنِيفًا) എന്നും, ശിർക്കിന്റെ മാർഗങ്ങളിലൊന്നും അദ്ദേഹം പ്രവേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല (وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ) എന്നുമാണത്. എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളുടെയും ഉറവിടം ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധനമാർഗത്തിന്റെ അടിത്തറയും അവ തന്നെ.

إِنَّمَا جُعِلَ ٱلسَّبْتُ عَلَى ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٢٤﴾

﴾124﴿ 'ശബ്ബത്ത്' (ആചരണം) ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്, അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ വെച്ച്, വിധി കൽപിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

﴾124﴿ إِنَّمَا جُعِلَ ആക്കപ്പെടുക (ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്തിരിക്കുന്നു السَّبْتُ ശബ്ബത്ത് (ആചരണം) عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ മേൽ (മാത്രം) اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി فِيهِ അതിൽ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَيَحْكُمُ അവൻ വിധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ فِيمَا യാതൊന്നിൽ كَانُوا അവരായിരുന്നു فِيهِ അതിൽ يَخْتَلِفُونَ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലാകും.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റുവാൻ നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായ വേദക്കാർ ശനിയാഴ്ച ദിവസം ആഴ്ചതോറും ആചരിച്ചുവരുന്ന ശബ്ബത്താചരണം എന്ത് കൊണ്ട്

നബിﷺ നടത്തുന്നില്ല? അതേ സമയം വെള്ളിയാഴ്ച പ്രധാന ദിവസമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്ന് ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. ശബ്ബത്തിന്റെ ആചരണം ഇബ്‌റാഹീംനബി (അ)യുടെ കാലശേഷമാണ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അത് ആരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവർ തന്നെയാണ് അതിൽ ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ അവരോട് യോജിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ നബിﷺ ഇബ്‌റാഹീംനബി(അ)യുടെ മാർഗത്തിന് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുവാനില്ല. അവരുടെ ഭിന്നതയെക്കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനം അല്ലാഹു ഖിയാമത്ത് നാളിൽ നടത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ സാരം.

ഇമാം ശാഫിഈ, ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവർ അബൂഹുറയ്റഃ (റ) യിൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'നാം അവസാനം വന്നവരാകുന്നു, ഖിയാമത്തു നാളിൽ നാം മുമ്പൻമാരുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അവർക്ക് (വേദക്കാർക്ക്) നമ്മുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുകയും, നമുക്ക് അവരുടെ ശേഷം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നെ, ഈ ദിവസ (വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസ) മാണ് അവരുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട് അവരതിൽ ഭിന്നിച്ചു. എന്നാൽ അല്ലാഹു നമ്മെ അതിലേക്ക് വഴിചേർത്തു തന്നിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മനുഷ്യർ അതിൽ നമ്മുടെ പിന്നിലാണുള്ളതും. യഹൂദികൾ നാളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ മറ്റന്നാളും'. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'മൂസാ നബി(അ) യഹൂദികളോട് ജുമുഅഃദിനം (വെള്ളിയാഴ്ച) ആചരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നായി (ആരാധനാകർമങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി) ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അന്ന് നിങ്ങൾ ജോലികളൊന്നും ചെയ്യരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അത് വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. അവർ അതിന് വിസമ്മതിച്ചു. അല്ലാഹു സൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവായ ദിവസമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഇത് ശനിയാഴ്ചയാണ്. അങ്ങനെ ആ ദിവസം അദ്ദേഹം അവരിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും, അവരുടെമേൽ (കർമങ്ങൾ) കർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഈസാ നബി(അ)യും വെള്ളിയാഴ്ച കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു: അവരുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം നമ്മുടെ പെരുന്നാളിന് ശേഷമായിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അങ്ങനെ, അവർ ഞായറാഴ്ച സ്വീകരിച്ചു.

ശബ്ബത്തിൽ അവർ ഭിന്നിച്ചു (اخْتَلَفُوا فِيهِ) എന്നതിന്റെ താൽപര്യം, വേദക്കാർ അവരുടെ നബിമാരുടെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരുന്നുവെന്നാണെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ശബ്ബത്ത് നാളിനെ യഥാവിധി ആചരിക്കാതെ യഹൂദികളിൽ ചിലർ അന്ന് മൽസ്യം പിടിച്ചതും അതിനെത്തുടർന്ന് അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും അല്ലാഹു (7:163-166) വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. ഇതിന് ഇവിടെ പ്രസക്തി കാണുന്നില്ല. യഹൂദികൾക്കിടയിലുള്ള ഭിന്നിപ്പാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. യഹൂദികൾക്കിടയിൽ ശബ്ബത്ത് നാളിന്റെ ആചരണ സ്വഭാവത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ദിവസനിർണയത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. യഹൂദികൾക്കും, അവരിൽനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നവർക്കും ഇടയിൽ മാത്രമേ അതിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഇത് പോലെത്തന്നെ, ഇബ്‌റാഹീം നബി(അ) വെള്ളിയാഴ്ച ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നുവെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇതിനും തെളിവുകളില്ല. ഈസാനബി(അ)യുടെ കാലത്ത് ശനിയാഴ്ച ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു ശബ്ബത്താചരണം നടന്നിരുന്നതെന്നും പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ സഭകളാണ്

അതിനു പകരം ഞായറാഴ്ചയുടെ ആചരണം നടപ്പിൽ വരുത്തിയതെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രേഖകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. *(*)*

ഇബ്‌റാഹീംനബി(അ)യുടെ മാർഗത്തെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടതെന്ന് കൽപിച്ചശേഷം, അദ്ദേഹം ആ മാർഗത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാനും നബിﷺയോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:-

ٱدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِٱلْحِكْمَةِ وَٱلْمَوْعِظَةِ ٱلْحَسَنَةِ ۖ وَجَٰدِلْهُم بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿١٢٥﴾

[125] (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് യുക്തിതത്വവും, നല്ല സദുപദേശവും മുഖേന നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. കൂടുതൽ നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ച് അവരോട് വിവാദം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗം വിട്ട് പിഴച്ചുപോകുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവൻ; അവൻ (തന്നെ), നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾125﴿ ادْعُ നീ ക്ഷണിക്കുക, വിളിക്കുക إِلَىٰ سَبِيلِ മാർഗത്തിലേക്ക് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ بِالْحِكْمَةِ യുക്തി (തത്വം-വിജ്ഞാനം) കൊണ്ട് (മുഖേന) وَالْمَوْعِظَةِ സദുപദേശവും الْحَسَنَةِ നല്ലതായ وَجَادِلْهُمْ അവരോട് തർക്കം (വിവാദം-വാഗ്വാദം- വാദപ്രതിവാദം)

(*) 'ശബ്ബത്ത്' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: 'ഇക്കാലത്ത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച പൊതുവെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, 'കർത്താവിന്റെ ദിവസം' എന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. എന്നാൽ, യഹൂദൻമാർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഏഴാം ദിവസത്തെ 'ശബ്ബത്ത്' എന്നും, ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തെ 'കർത്താവിന്റെ ദിവസ'മെന്നും പറഞ്ഞുവെന്ന് ധരിക്കണം...... ആദ്യ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ, യഹൂദ മതത്തിൽനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളായവർ ഏഴാം ദിവസം ശബ്ബത്തായി ആചരിച്ചുവെങ്കിലും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം കർത്താവിന്റെ ദിവസമായി ആചരിക്കുക കൂടുതൽ പ്രചാരമായിത്തീരുകയാൽ, ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ യഹൂദപ്രമാണം ക്ഷയിച്ചപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദിവസം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളാൽ ആചരിക്കപ്പെട്ടു. എബ്രായർ ശബ്ബത്തിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഭാരമേറിയ കൽപനകളാൽ ജനങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് വി. പൗലോസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവസങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.... ക്രമേണ സഭ വളർന്നുവന്നതോടുകൂടി ദിവസംതോറും ഓരോരുത്തരും ആരാധനക്ക് വരുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണെന്ന് കണ്ട് ഒരു നിശ്ചിത ദിവസം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നു..... ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം ആരാധനാദിവസമായിത്തീർന്നു.... അതിന്ന് ശബ്ബത്ത് എന്നും പേരിട്ടു.'

أَحْسَنُ നടത്തുകയും ചെയ്യുക بِالَّتِي യാതൊന്നുമായി, യാതൊന്നനുസരിച്ച് هِيَ അത് കൂടുതൽ നല്ലതാണ് إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ അവൻ (തന്നെ) أَعْلَمُ നല്ല വണ്ണം (ഏറ്റം കൂടുതൽ) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ) വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗംവിട്ട്, മാർഗത്തിൽ നിന്ന് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനു മാണ് بِالْمُهْتَدِينَ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി.

സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നത് നിർബന്ധം ചെലുത്തിയോ, ശക്തിയും സ്വാധീനവും ഉപയോഗിച്ചോ ആവരുത്. അതിന് മൂന്ന് രീതികളാണുള്ളതെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. (1) യുക്തിതത്വങ്ങൾ (حِكْمَة). (2) നല്ല രൂപത്തിലുള്ള സദുപദേശം (الْمَوْعِظَة الْحَسَنَة). (3) കൂടുതൽ നല്ല രീതിയിലുള്ള വിവാദം (المجَادلة بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) ഉപദേശിക്കുന്ന വിഷയത്തിന്റെ യഥാർഥം ഗ്രഹിക്കുമാറ് അതിന്റെ യുക്തി, തെളിവ്, ലക്ഷ്യം ആദിയായവ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക എന്ന് ഒന്നാമത്തെതിനും, അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത് അനുഷ്ഠിക്കുവാനും, ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ആവശ്യമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും പ്രേരണകളും ന്യായങ്ങളും നൽകുകയെന്ന് രണ്ടാമത്തെതിനും സാമാന്യമായി വിവക്ഷ നൽകാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ, ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ളവരിൽ ഒന്നാമത്തെ രീതിയും, സാധാരണക്കാരിൽ രണ്ടാമത്തെ രീതിയും കൂടുതൽ ഫലവത്തായിരിക്കും.

എല്ലാവരും സാത്വികന്മാരും, സത്യാന്വേഷണ തൽപരരുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ളവരോട് തർക്കവും വാദവും നടത്തേണ്ടതായി വരും. എന്നാലത്, വായടപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതോ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ ആയിരിക്കരുത്. സന്ദർഭത്തിനും ആൾക്കും, പരിതഃസ്ഥിതിക്കും അനുസരിച്ച് കൂടുതൽ നയത്തോടും മയത്തോടും കൂടിയും, സത്യസന്ധമായും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. സംഭാഷണം പ്രതിയോഗിയുടെ പരാജയത്തെ മാത്രം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടാവരുത്. സത്യം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാവണം ലക്ഷ്യം. സംസാരശൈലിയും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളും വെറുപ്പിക്കുന്ന രൂപത്തിലാവരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, പ്രതിയോഗി ഉത്തരംമുട്ടി പരാജയപ്പെട്ടാൽപോലും സത്യത്തോട് ഇണങ്ങാതിരിക്കുകയായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക. ന്യായവും തെളിവും സമർപ്പിക്കുന്നത് ഇരുവിഭാഗക്കാരും അംഗീകരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനം തെറ്റാതെ ആയിരിക്കുകയും വേണം. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഓരോ കക്ഷിയും മനസ്സിരുത്തായ്ക കൊണ്ടാണ് രണ്ട് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായഗതിക്കാർ തമ്മിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഫലശൂന്യമായിത്തീരുന്നതും, പരസ്പരം വിദ്വേഷം വളർത്തുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതും.

ക്ഷണിക്കുന്ന മാർഗവും, രീതിയും എത്രതന്നെ നല്ലതായിരുന്നാലും ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നവരെല്ലാം സത്യം സ്വീകരിക്കുക വിരളമായിരിക്കും. അത് ക്ഷണകർത്താവിന്റെ ചുമതലയുമല്ല. നബിﷺയോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു .... لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ(അവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കൽ നിന്റെമേൽ ബാധ്യതയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നു (2:272) ...إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ(നിശ്ചയമായും നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതല്ല. (28:56). നേർമാർഗത്തിലാക്കൽ (ഹിദായത്ത്) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയായിരിക്കും അവൻ

നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതെന്നുമുള്ള വസ്തുത അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ, യുക്തമായ മാനദണ്ഡമൊന്നുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ നേർമാർഗത്തിലും, കുറേ ആളുകളെ ദുർമാർഗത്തിലുമായി നിശ്ചയിക്കുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർഥം. ആരൊക്കെയാണ് നേർമാർഗം സ്വീകരിക്കാതെ പിഴച്ചു പോകുന്നവർ, ആരൊക്കെയാണ് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെ അവന് നല്ലത്പോലെ അറിയാം. അഥവാ അവനാണ് അത് അറിയുക. ഈ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അത് എന്നത്രെ അവസാനവാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا۟ بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُم بِهِۦ ۖ وَلَئِن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّٰبِرِينَ ﴿١٢٦﴾

﴾126﴿ നിങ്ങൾ പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളോട് എടുക്കപ്പെട്ടത്പോലെയുള്ള നടപടി കൊണ്ട് (അങ്ങോട്ടും) പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അത് (ആ) ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തമം തന്നെയാണ്താനും.

وَٱصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِٱللَّهِ ۚ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٧﴾

﴾127﴿ (നബിയേ) നീ ക്ഷമിച്ചു കൊള്ളുക: നിന്റെ ക്ഷമ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ [അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം കൊണ്ടല്ലാതെ ഉണ്ടാകുക] ഇല്ലതാനും. അവരുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ ഞെരുക്കത്തിൽ (മനഃസ്താപത്തിൽ) ആയിരിക്കുകയും അരുത്.

إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ وَّٱلَّذِينَ هُم مُّحْسِنُونَ ﴿١٢٨﴾

﴾128﴿ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെകൂടെയാകുന്നു; യാതൊരു കൂട്ടർ (നിഷ്കളങ്കം) സുകൃതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണോ അവരുടെ (കൂടെയാകുന്നു).

﴾126﴿ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ നിങ്ങൾ പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം فَعَاقِبُوا നിങ്ങൾ പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നുപോലെയുള്ളത് (തുല്യമായത്) കൊണ്ട് عُوقِبْتُم بِهِ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോട് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു وَلَئِن صَبَرْتُمْ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചുവെങ്കിലോ لَهُوَ അത് തന്നെ خَيْرٌ നല്ലതാണ്, കൂടുതൽ ഉത്തമമാണ് لِلصَّابِرِينَ ക്ഷമിക്കുന്നവർക്ക് ﴾127﴿ وَاصْبِرْ നീ ക്ഷമിക്കുകയും

وَمَاصَبۡرُكَ ചെയ്യുക വേണ്ടി നിന്റെ ക്ഷമ അല്ല إِلَّا بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ وَلَا تَحۡزَنۡ നീ വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത് عَلَيۡهِمۡ അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെ പേരിൽ وَلَا تَكُ നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് فِي ضَيۡقٖ ഇടുക്ക (ഞെരുക്ക)ത്തിൽ مِّمَّا يَمۡكُرُونَ അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ﴾128﴿ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു مَعَ കൂടെയാകുന്നു ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوا۟ സൂക്ഷ്മതപാലിച്ചവർ وَٱلَّذِينَ യാതൊരുവരുടെയും هُم അവർ مُّحۡسِنُونَ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (സുകൃതം ചെയ്യുന്ന) വരാണ്, നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്നവരാണ്

സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വീകരിക്കാതെ, അതിനെതിരിൽ അക്രമവും, ശത്രുതയും, കുതന്ത്രവും, പ്രയോഗിക്കുന്നവരോട് അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയമെന്താണെന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങോട്ട് ചെയ്തത് പോലെയുള്ള അക്രമം അതേ അളവിൽ അങ്ങോട്ടും പ്രയോഗിക്കാം. പക്ഷേ, പ്രതികാര നടപടി എടുക്കാതെ ക്ഷമയും വിട്ടുവീഴ്ചയും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലതും കരണീയവുമായിട്ടുള്ളതുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ തത്വം പലപ്പോഴും ക്വുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. ക്ഷമകൈക്കൊള്ളുകയാണ് കൂടുതൽ ഉത്തമമെന്ന് പൊതുവിൽ ഉപദേശിച്ചശേഷം, നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അത് പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്ഷമിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യസനപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, അവർ അതിനെതിരെ അഴിച്ചുവിടുന്ന കുതന്ത്രങ്ങളെ കരുതി മനഃസ്താപപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും നബിﷺയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഭയഭക്തൻമാർക്കും, സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നിഷ്കളങ്കൻമാർക്കും ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല-അല്ലാഹു അവരുടെ ഭാഗത്താണുള്ളത്. അവന്റെ സഹായം അവർക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ ആമീൻ.

اللهم لك الحمد والشكر ولك الفضل والمنة

﴿انتهى تسويد تفسير هذه السورة المباركة ليلة الاثنين الرابعة عشر من رمضان المبارك سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ١٩٧٧/٨/٢٨ م ومن تبييضها ضحوة يوم الاثنين الثالث من جمادى الاخرى سنة ١٣٩٩ هـ الموافق ١٩٧٩/٤/٣٠ م هـ م نى﴾

سورة الاسرآء

17. സൂറത്തുൽ ഇസ്റാഅ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 111 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 12

ജുസ്ഉ് - 15

[‘സൂറത്ത് ബനൂ ഇസ്റാഈൽ’ എന്നും ‘സൂറത്ത് സുബ്ഹാന’ എന്നും ഈ സൂറത്തിന് പേര് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ പലതും ഇതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്നാണ് ‘സൂറത്ത് ബനൂഇസ്റാഈൽ’ എന്ന പേര് വന്നത്. ‘സുബ്ഹാന’ എന്ന പേര് സൂറത്തിന്റെ തുടക്കത്തെയും, ‘ഇസ്റാഅ്’ എന്ന പേര് ആദ്യവചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഇസ്റാഅ് (രാപ്രയാണ) സംഭവത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽപെട്ടതായി എണ്ണപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവസാനത്തിലെ ഏതാനും ചില വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അവ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നുള്ളതിൽ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമില്ല.]

എല്ലാ രാത്രിയിലും നബി തിരുമേനി ﷺ സൂറത്ത് ബനൂഇസ്റാഈലും, സൂറത്തുസ്സുമറും ഓതാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ആഇശാ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, തിർമദി, നസാഈ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

سُبْحَـٰنَ ٱلَّذِىٓ أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِۦ لَيْلًا مِّنَ ٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ إِلَى ٱلْمَسْجِدِ ٱلْأَقْصَا ٱلَّذِى بَـٰرَكْنَا حَوْلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنْ ءَايَـٰتِنَآ

﴾1﴿ യാതൊരുവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! തന്റെ അടിയാനെ ഒരു രാത്രിയിൽ ‘മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ’ [പവിത്രമായ പള്ളിയിൽ] നിന്ന് അവൻ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചിരിക്കുന്നു. ചുറ്റുപാടും നാം ആശീർവദിച്ചിട്ടുള്ള (അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള) ‘മസ്ജിദുൽ അക്സ്വാ’ [അങ്ങേഅറ്റത്തെ പള്ളി]യിലേക്ക്; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലതെല്ലാം) അദ്ദേ

ഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി.

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْبَصِيرُ ۝١

നിശ്ചയമായും അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനുമായുള്ളവൻ.

《1》 سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ, ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു الَّذِي أَسْرَى രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യിച്ചവനെ بِعَبْدِهِ തന്റെ അടിമയെ, അടിയാനെ لَيْلًا ഒരു രാത്രിയിൽ مِنَ الْمَسْجِدِ മസ്ജിദിൽ (പള്ളിയിൽ) നിന്ന് الْحَرَامِ ഹറാമായ (അലംഘനീയമായ-പവിത്രമായ) إِلَى الْمَسْجِدِ മസ്ജിദിലേക്ക് (പള്ളിയിലേക്ക്) الْأَقْصَى അക്‌സ്വായാകുന്ന (അങ്ങേ അറ്റത്തുള്ള) الَّذِي യാതൊരു (പള്ളി) بَارَكْنَا നാം ബർക്കത്ത് (ആശീർവ്വാദം- അനുഗ്രഹം-ഗുണവർധന) ചെയ്തിരിക്കുന്നു حَوْلَهُ അതിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ لِنُرِيَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് إِنَّهُ هُوَ നിശ്ചയമായും അവനത്രെ السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ الْبَصِيرُ കാണുന്നവൻ, കാണുന്നവനായ

[നമ്മുടെ അടിയാന്ന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലതെല്ലാം) കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ നിന്ന് ഒരു രാത്രിയിൽ ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ചിട്ടുള്ള 'മസ്ജിദുൽ അക്‌സ്വാ'യിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ (അല്ലാഹു) മഹാപരിശുദ്ധൻ തന്നെ. അവനത്രെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമായുള്ളവൻ]

ഒരു രാത്രിയിൽ മക്കയിൽ നിന്ന് ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്കും, പിന്നീട് അവിടെ നിന്ന് ആകാശത്തേക്കും നബി ﷺ ചെയ്ത രണ്ട് യാത്രകളിൽ ഒന്നാമത്തെത് الإِسْرَاء (രാപ്രയാണം-അഥവാ രാവുയാത്ര) എന്നും, രണ്ടാമത്തെത് المِعْرَاج (ആകാശാരോഹണം-അഥവാ-വാനയാത്ര) എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും അവയെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തവർ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ആകാശാരോഹണത്തെ ('മിഅ്റാജിനെ') സംബന്ധിച്ച ചില പരാമർശങ്ങൾ സൂറത്തുന്നജ്മ്: 13-18 ൽ കാണാവുന്നതാണ്. (ആ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) രാപ്രയാണത്തെ ('ഇസ്റാഉ്' നെ) ക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത രണ്ട് സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിശദവിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത് പരിശോധിക്കാം.

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ (തന്റെ അടിയാനെ രാപ്രയാണം ചെയ്യിച്ചവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ.) എന്നുള്ള 'തസ്ബീഹി' ന്റെ പ്രയോഗം, ആ പ്രയാണം കേവലം സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു യാത്രയല്ലെന്നും, അൽഭുതകരവും അസാധാരണവുമായ ഒരു യാത്രയായിരുന്നുവെന്നും കാണിക്കുന്നു. سُبْحَانَ (സുബ്ഹാന) എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതായി ക്വുർആനിൽ വന്നിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. أَسْرَى (അസ്റാ) എന്ന ക്രിയയിൽ നിന്ന്

തന്നെ ആ യാത്ര രാത്രി കാലത്തായിരുന്നുവെന്നറിയാമെങ്കിലും ഒരു രാത്രിയുടെ ഏതാനും ഭാഗമേ അതിന് എടുത്തിട്ടുള്ളൂവെന്ന് لَيْلًا(ഒരു രാത്രിയിൽ) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. യാത്രയുടെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ('മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ' നിന്ന്) എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.

കഅ്ബഃയുടെ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പള്ളിക്കാണ് സാധാരണയായി 'മസ്ജിദുൽഹറാം' എന്ന് പറയാറുള്ളത്. ഹദീഥുകളിലാകട്ടെ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ നിന്ന് എന്നും, ഉമ്മുഹാനീ (റ)യുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് എന്നും, ഹിജ്റിൽ നിന്ന് എന്നും രിവായത്തുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് താനും. അതുകൊണ്ട് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് - പല മഹാൻമാരും പറയുന്നത് പോലെ, മക്കാഹറമോ, മക്കാരാജ്യമോ ആണെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മക്കയെയും, മക്കാഹറമിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' എന്ന് പറയാമെന്നും അൽബക്വറഃ 191, 196 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്താനും. ഉമ്മുഹാനീ (റ) യുടെ വീടും മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ പരിസരത്തിലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും, ഹിജ്ർ കഅ്ബയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നുള്ളതും ***(*)*** പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇതും ഹദീഥിന്റെ രിവായത്തുകളും കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നബിﷺ സഹോദരി ഉമ്മുഹാനി (റ)യുടെ വീട്ടിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നേടത്ത് നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലേക്ക് പോയെന്നും, പിന്നീട് ഹിജ്റിൽവെച്ച് തിരുമേനി ഉറക്കത്തിനും ഉണർച്ചക്കുമിടയിലുള്ള (ശരിക്കും ഉറങ്ങികഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത) അവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഇസ്റാഇന്റെ തുടക്കമുണ്ടായതെന്നും, കിടന്നിരുന്ന വിരുപ്പിൽ തന്നെ യാത്ര കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയെത്തിയെന്നും പല മഹാൻമാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى 'മസ്ജിദുൽ അക്വ്സ്വാ' യിലേക്ക് -അഥവാ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസുവരെ- ആയിരുന്നു ആ യാത്ര. അവിടുന്നങ്ങോട്ട് ഉപരി ലോകത്തേക്കുണ്ടായ യാത്രയാണ് 'മിഅ്റാജ്'. അതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പരാമർശമൊന്നുമില്ല. ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലെ പള്ളി മക്കയിൽ നിന്ന് വളരെ- അഥവാ അക്കാലത്ത് ഒരു മാസത്തെ യാത്രാ ദൂരം- അകലെയായത്കൊണ്ടും, അക്കാലത്ത് അതിനപ്പുറം പള്ളി ഇല്ലാതിരുന്നത് കൊണ്ടുമാണ് അതിനെ അങ്ങേഅറ്റത്തേത് (الْأَقْصَى) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ (ചുറ്റുപാടും നാം അനുഗ്രഹിച്ചാശീർവദിച്ചത്) എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധതരം കൃഷികളാലും തോട്ടങ്ങളാലും സമൃദ്ധവും അനുഗ്രഹീതവുമത്രെ അന്നും ഇന്നും ആ പ്രദേശങ്ങൾ. അതോട്കൂടി,ഇബ്റാഹീം നബി (അ) മുതൽ അനേകം പ്രവാചകൻമാരുടെയും അവരുടെ മതപ്രബോധന സംരംഭങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾക്ക് ചിരകാലസാക്ഷ്യം വഹിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും ആ നാടുകൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. ഇതായിരുന്നു ആ പ്രയാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രസ്തുത യാത്രാവേളയിൽ നബിﷺ കണ്ടതും, അനുഭവിച്ചതുമായി പ്രബലമായ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള അത്ഭു

(*) ഇപ്പോഴുള്ള കഅ്ബഃ കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽപെടുത്താതെ, അതോട്ചേർത്ത് അൽപം ഉയരത്തിൽ മതിൽ കെട്ടപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതും, സാക്ഷാൽ കഅ്ബഃയുടെ സ്ഥാനം തന്നെ ഉള്ളതുമായ സ്ഥലത്തിനത്രെ ഹിജ്ർ- അഥവാ ഹിജ്ർ ഇസ്മാഈൽ-എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്.

തകരമായ സംഭവങ്ങളും അവിടുത്തേക്ക് സിദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളുമായിരിക്കും അതു കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഒരു രാത്രിയുടെ ഏതാനും സമയം കൊണ്ട് ഒരു മാസത്തെ വഴിദൂരമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തി മടങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞത്, ചരിത്രപ്രധാനമായ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസും പള്ളിയും കണ്ടത്, കഴിഞ്ഞു പോയ പല പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തിയത് എന്നിങ്ങനെ ഹദീഥുക ളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു.

തന്റെ അടിയാന്റെ -നബി തിരുമേനിﷺയുടെ-എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും കേട്ടും കണ്ടും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് അസാധാരണവും അത്ഭുതകരവുമായ ഈ യാത്രപോലെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചതും. ഇങ്ങിനെയുള്ള സൂചനയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (നിശ്ചയമായും, അവൻ കേട്ടറിയുന്നവനും കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു)

'ഇസ്റാഉം', 'മിഅ്റാജും'.

(രാവുയാത്രയും, വാനയാത്രയും)

ഉമർ, അലി, ഇബ്നുമസ്ഊദ്, അനസ്, അബൂഹുറയ്റഃ, അബൂദർറ്ഃ, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുതലായ സ്വഹാബീ പ്രമുഖൻമാരിൽ നിന്നും, ഉമ്മുഹാനീ, അസ്മാഉ് (റ) എന്നീ പ്രമുഖ വനിതാ സ്വഹാബികളിൽ നിന്നുമായി ബുഖാരീ, മുസ്‌ലിം (റ) തുട ങ്ങിയ ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാർ പല മാർഗങ്ങളിൽക്കൂടി ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം ഹദീഥുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ സുദീർഘമായും, ചിലതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശദാംശങ്ങളിൽ ചില രിവായ ത്തുകൾ തമ്മിൽ അൽപം ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണപ്പെടുമെങ്കിലും പ്രധാന വശങ്ങ ളിൽ അവ തമ്മിൽ യോജിപ്പ് കാണാവുന്നതാണ്. മിക്കവാറും ഹദീഥുകളും രിവായ ത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇസ്റാഇനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം താഴെ കൊടുക്കുന്നു:-

'നബിﷺ ഉണർച്ചയിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ-സ്വപ്നത്തിലല്ല- മക്കയിൽ നിന്ന് ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്ക് 'ബുറാക്വി'ൻമേൽ രാത്രിയിൽ തിരുമേനി കൊണ്ടുപോക പ്പെട്ടു. പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കലെത്തിയപ്പോൾ മൃഗത്തെ (ബുറാക്വിനെ) വാതിൽക്കൽ കെട്ടി. പള്ളിയിൽ കടന്ന് രണ്ട് റക്അത്ത് 'തഹിയ്യത്ത്' *(*)* നമസ്കരിച്ചു. പിന്നീട് 'മിഅ്റാജ്' ***(**)*** കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. പല പടികളുള്ള കോണിപോലെയായിരുന്നു അത്. അതിലായി അടുത്ത ആകാശത്തിലേക്കും, മറ്റുള്ള ആകാശത്തിലേക്കും തിരുമേനി കയ റിപ്പോയി. അതതിലെ പ്രധാനികളായ ആളുകൾ (മലക്കുകൾ) തിരുമേനിയെ സ്വീക രിച്ചു. ആകാശങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ ***(***)*** അവരവരുടെ പദവിക്രമമനു സരിച്ച് നബിﷺ സലാം പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, ആറാം ആകാശത്തിൽ 'കലീ

(*) പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ഉപചാരമെ ന്നോണം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന നമസ്കാരമാണ് തഹിയ്യത്ത്.

(**) കയറിപ്പോകാനുള്ള സാധനം.

(***) ഈ കാഴ്ചയെപ്പറ്റിയും മറ്റും താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

മായ' (അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം നേരിൽ കേട്ട പ്രവാചകനായ) മൂസാനബി(അ)യുടെയും, ഏഴാം ആകാശത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ ഉറ്റ ചങ്ങാതി എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ച) ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെയും അടുക്കൽ തിരുമേനി ചെന്നു. പിന്നീട് അവിടെ നിന്നും അപ്പുറം കടന്നു അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പേനകളുടെ ചലനം കേൾക്കുമാറുള്ള ഒരു മണ്ഡലത്തിൽ തിരുമേനി എത്തി. 'സിദ്റതുൽ മുൻതഹാ'*(*)* എന്ന വൃക്ഷവും കണ്ടു. അതിമഹത്തായ പല കാര്യങ്ങളും കണക്കറ്റ വർണങ്ങളും, മലക്കുകളും അതിനെ ആവരണം ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് ജിബ്രീൽ (അ)നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽരൂപത്തിൽ അറുന്നൂറ് ചിറകുകൾ സഹിതം തിരുമേനി കാണുകയുണ്ടായി ***(**).*** ബൈതുൽമഅ്മൂറും തിരുമേനി കണ്ടു ***(***).*** ഭൂമിയിലെ 'കഅ്ബഃ' യുടെ സ്ഥാപകനായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) അതിലേക്ക് പുറംചാരി ഇരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് തിരുമേനി കണ്ടത്. കാരണം അത് ആകാശത്തിലെ 'കഅ്ബഃ'യാകുന്നു. ദിവസംതോറും എഴുപതിനായിരം മലക്കുകൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചു ആരാധനാകർമങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അവർ പിന്നീട് ക്വിയാമത്തുനാൾവരെ അതിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയില്ല. തിരുമേനി സ്വർഗവും നരകവും കണ്ടു. അമ്പത്നേരത്തെ നമസ്കാരം അവിടെ വെച്ച്നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം (മൂസാനബിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചതനുസരിച്ച് എണ്ണം കുറേശ്ശെ ചുരുക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട്) അതിൽ ലഘുത്വം നൽകി. അത് അഞ്ച്നേരമാക്കി ഇളവ് ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നമസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്വവും, മനുഷ്യരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കാരുണ്യവും നിമിത്തമാണത്. പിന്നീട് തിരുമേനി ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോരുകയും (അവിടെ വെച്ചുകണ്ട) പ്രവാചകൻമാരെയും കൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട്, തിരുമേനി ബുറാക്വിൻമേൽ കയറിക്കൊണ്ട് (നിശാന്ത്യത്തിലെ) ഇരുട്ടത്ത് തന്നെ മക്കയിലേക്ക് മടങ്ങിവരുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ആ യാത്രയിൽ നബിﷺക്ക് പാലും തേനും മറ്റും കാണിക്കപ്പെട്ടതും അവിടുന്ന് പാൽ തിരഞ്ഞെടുത്തതും ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിൽ വെച്ചാണെന്നും, ആകാശത്ത് വെച്ചാണെന്നും (രിവായത്ത്) വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, രണ്ടിടത്ത് വെച്ചും അത് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. കാരണം, സന്ദർശനത്തിന് വരുന്ന ആൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു സൽക്കാരം പോലെയുള്ളതാണല്ലോ അത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ['ഇബ്നു കഥീറി' ന്റെ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചു].

നേരം പുലർന്നശേഷം രാത്രിയിലുണ്ടായ അസാധാരണവും അൽഭുതകരവുമായ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് നബിﷺ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ട താമസം, ജനമധ്യെ അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ കോലാഹലങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. കൈകൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നവർ, തലയിൽ കൈവെച്ചു ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ പലരൂപത്തിലും

(*) സ്വർഗത്തിനടുത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരൽഭുത മഹാവൃക്ഷമാണ് 'സിദ്റതുൽ മുൻതഹാ' (سدرة المنتهى) ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറതുന്നജ്മ്, 14-18ലും, ഹദീഥുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂറതുന്നജ്മിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക.

(**) ഇതിനെപറ്റിയും സൂറതുന്നജ്മിൽ പരാമർശമുണ്ട്.

(***) സദാ പെരുമാറ്റമുള്ള ഭവനം എന്നാണ്. 'ബൈതുൽ മഅ്മൂർ' എന്ന വാക്കിന്റെ സാരം. തുടർന്നുള്ള വിവരണത്തിൽ നിന്ന് ഇതിനെപ്പറ്റി സാമാന്യം ഗ്രഹിക്കാം.

അവർ പരിഹാസത്തിന്റെയും, നിഷേധത്തിന്റെയും പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി. ചിലർ അബൂബക്ർ (റ)ന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഓടി വിവരം പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികരണം ആരാഞ്ഞു. നബിﷺ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുവോ? എന്ന് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് അറിയേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 'അതെ, അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു' എന്നറിഞ്ഞതോടെ അബൂബക്ർ (റ) പറഞ്ഞു: 'അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് സത്യമാണെന്ന് ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.' 'ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് അവൻ ശാമിൽ പോയി വന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത് താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായ വിഷയത്തിലും ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിക്കും. ആകാശത്ത്നിന്നുള്ള വർത്തമാനത്തിൽ ഞാനദ്ദേഹത്തെ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു.' -ഇത് മുതൽക്കാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'സിദ്ദീക്' (**الصديق** മഹാ സത്യവാൻ-അഥവാ സത്യസന്ധൻ) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടുവന്നതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

പിന്നീട്, ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസ് നേരിൽ പോയി കണ്ടിട്ടുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ആ പള്ളിയെപ്പറ്റി പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് മുശ്‌രിക്കുകൾ നബിﷺയെ പരീക്ഷണം നടത്തിനോക്കി. നബിﷺയുടെ വിവരണം തികച്ചും ശരിയാണെന്ന് അവർക്ക് ബോധ്യമായി. 'ഈ വിവരണമൊക്കെ ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ഒരു വർത്തകസംഘം ശാമിലേക്ക് പോയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വർത്തമാനമെന്താണ്? ഇതായിരുന്നു അടുത്ത ചോദ്യം. ആ സംഘത്തിൽ ഇത്ര ആളുകളുണ്ട്. ഇത്ര ഒട്ടകങ്ങളുണ്ട്; ഇന്ന ദിവസം അവർ തിരിച്ചെത്തും എന്നൊക്കെ നബിﷺ പ്രതിവചിച്ചു. അത്പോലെ അവർ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഇത്കൊണ്ടൊന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'മുഹമ്മദിന്റെ സിഹ്ർ വല്ലാത്ത സിഹ്ർ തന്നെ' എന്ന് പറഞ്ഞു തടിതപ്പിക്കളയുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്.'

ബലവത്തായ അനേകം ഹദീഥുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇസ്റാഇലും മിഅ്റാജിലും നടന്ന പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ ഇന്നവയാണെന്ന് ഇബ്നുകഥീർ (റ)ന്റെ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. ഇസ്റാഇന്റെ ലക്ഷ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട്. لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا(അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഏറെക്കുറെ അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. മിഅ്റാജിൽ നടന്ന ചില സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറതുന്നജ്മിലെ വചനങ്ങളിലും ഇത്പോലെ അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൂറതുന്നജ്മിൽ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى (തീർച്ചയായും, അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിന്റെ അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞുകാണാം. കൂടാതെ, ഹദീഥുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേലുദ്ധരിച്ചതിൽപെട്ട ചില കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

യുക്തിവാദക്കാർക്കും, ക്വുർആനിലോ, ഹദീഥിലോ കാണപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ കഴിവതും സാധാരണവൽക്കരിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമെടുക്കുന്നവർക്കും ഇസ്റാഇന്റെയും മിഅ്റാജിന്റെയും വിവരണത്തിൽ പലതും ദഹിക്കാത്തവയുണ്ടായിരിക്കും. അത് സ്വാഭാവികവുമാണ്. നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഏതുകാര്യവും മുഖവിലക്ക് തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകുന്നു. ഒരു രാത്രി കൊണ്ട് മക്കയിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസിൽ പോയി വന്നത്, ഒരു മനുഷ്യൻ ആകാശത്തേക്ക് കയറി തിരിച്ചുവന്നത്; മരണപ്പെട്ടുപോയ പ്രവാചകൻമാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് രൂപം

നൽകപ്പെട്ടത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെ നമ്മുടെ അറിവിലും പരിചയത്തിലുമുള്ള പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കതീതം തന്നെ. പക്ഷേ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അവയൊന്നും അസംഭവ്യങ്ങളല്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ മാറ്റം സ്വീകരിക്കാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നില്ലതാനും. പ്രകൃതിയെന്ന് നാം ഏതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നുവോ അത്, അല്ലാഹു സാധാരണമായി നടപ്പാക്കിവരുന്ന ചില നടപടി ക്രമങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. നമുക്ക് അതിൽ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നത് ശരി. അല്ലാഹുവിന്, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. (ويفعل الله ما يشاء)

ഉണർച്ചയിൽ നബിﷺയുടെ ശരീരത്തോട് കൂടിതന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്നും, ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നരൂപത്തിലായിരുന്നു അതെന്നും രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ നിലവിലുണ്ട്. ആധുനിക കാലത്ത് ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിന് പൂർവാധികം സ്വീകരണവും, പ്രചാരവും കാണുമെങ്കിലും, സ്വഹാബികൾതൊട്ട് അടുത്ത കാലംവരെയുള്ള-മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമടങ്ങുന്ന - ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ആഇശ:, മുആവിയ, ഹസൻ (റ) എന്നിവർ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇസ്റാഉ് ശാരീരികവും മിഅ്റാജ് ആത്മീയവും (അഥവാ സ്വപ്നത്തിലും) ആയിരുന്നുവെന്ന മൂന്നാമതൊരു അഭിപ്രായവും നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം പറഞ്ഞ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളും തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായേ അത് ഗണിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

നബിﷺ ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തോടും ആത്മാവോടും കൂടിത്തന്നെയായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് താഴെ കാണുംവിധം പല തെളിവുകളും ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുകഥീർ, റാസീ (റ) പോലെയുള്ള പ്രമുഖ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ) പോലെയുള്ള ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും അവരവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി:-

(1) سُبْحَانَ الَّذِي الخ എന്ന 'തസ്ബീഹിന്റെ വാക്യത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു ഇസ്റാഇനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത്. വമ്പിച്ച കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള തസ്ബീഹിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുക പതിവ്. അത് കേവലം ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ പ്രയോഗത്തിന് ഇവിടെ വിശേഷിച്ച് സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല.

(2) അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നെങ്കിൽ, ക്വുറൈശികൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുവാനോ ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച ചിലർ സംശയത്തോടെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ മുതിരുമായിരുന്നില്ല. അബൂബക്ർ (റ) ആ വാർത്ത കേട്ട ഉടനെ അത് ശരിവെച്ചതിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനും അവകാശമില്ല. അത് നബിﷺയുടെ സത്യസന്ധതക്ക് ഒരു തെളിവായിരിക്കുകയുമില്ല. സ്വപ്നത്തിൽ ഇത്പോലെയുള്ള പലതും സംഭവിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരാരും തർക്കിക്കുകയില്ലല്ലോ.

(3) أَسْرَى بِعَبْدِهِ (തന്റെ അടിയാനെ അവൻ രാവുയാത്ര ചെയ്യിച്ചു) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ആത്മാവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു അടിയാൻ (عَبْد) എന്ന് പറയപ്പെടാറില്ല.

(4) 'ബുറാക്വ്' എന്ന ഒരു മൃഗത്തിന്റെ പുറത്തായിരുന്നു ആ യാത്രയെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്നല്ലാതെ- ആത്മാവിന് ഒരു മൃഗത്തിൻമേൽ

സവാരി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

(5) രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും ഓരോ മാസത്തെ വഴിദൂരം സുലൈമാൻ നബി (അ)യെയും കൊണ്ട് കാറ്റ് ചലിച്ചിരുന്നുവെന്നും 34:12ലും, കണ്ണടച്ചു മിഴി തുറക്കുമ്പോഴേക്കും യമനിലെ രാജ്ഞിയുടെ സിംഹാസനം അവിടെ നിന്ന് ശാമിൽ സുലൈമാൻ (അ)ന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതായി 27:40ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ രാത്രിയിൽ ഒരു മാസത്തെ ദൂരം നബിﷺ സഞ്ചരിച്ചതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല.

(6) ക്വുർആനിലും ഹദീഥുകളിലും വന്ന വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ നേർക്കുനേരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് ആ യാത്ര ശാരീരികവും ഉണർച്ചയിലും ആയിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ ആത്മീയമെന്നോ, സ്വപ്നക്കാഴ്ച എന്നോ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ന്യായമല്ല.

(7) സ്വഹാബികളിൽപെട്ട ചുരുക്കം പേർ അത് ആത്മീയമായിരുന്നുവെന്നോ, സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്നോ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരെക്കാൾ എത്രയോ അധികം സ്വഹാബികൾ അതിന് എതിരായിക്കെ ചിലരുടെ മാത്രം പ്രസ്താവന തെളിവായി എടുത്തുകൂടാത്തതാണ്. മാത്രമല്ല, എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അറിയപ്പെടുന്ന സ്വഹാബികൾ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നബിﷺയുമായി അധികകാലം സഹവസിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമാകുന്നുവെന്നുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ആത്മീയമായിരുന്നു, അഥവാ സ്വപ്നമായിരുന്നു എന്നതിന് പറയപ്പെടാറുള്ള പ്രധാന തെളിവുകൾ ഇവയാകുന്നു:

(1) അന്ന് റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ ശരീരം കാണപ്പെടാതായിട്ടില്ല എന്ന് ആഇശാ (റ)യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന.

(2) അത് സ്വപ്നത്തിൽ അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത കാഴ്ചയായിരുന്നുവെന്ന മുആവിയഃ(റ)യുടെ പ്രസ്താവന. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് തെളിവുകളും വിമർശന വിധേയങ്ങളാകുന്നു. കാരണം, നബിﷺയുടെ ആ യാത്ര ഉണ്ടായകാലത്ത് ആഇശഃ(റ) നബിയുടെ പത്നിയായിട്ടില്ലെന്ന്മാത്രമല്ല, വളരെ ചെറുപ്പവുമായിരുന്നു. മുആവിയഃ (റ) ആകട്ടെ, ആ സംഭവകാലത്ത് മുശ്രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായതും. ആ സ്ഥിതിക്ക് ആ രണ്ടുപേർക്കും വിഷയത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിക്ക് അറിയുവാനിടയില്ല. പിന്നീടത് ഏതാനും ചില യുക്തിന്യായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയെ അതേ നിലവാരത്തിലുള്ള യുക്തിന്യായങ്ങൾ കൊണ്ട്തന്നെ വിമർശിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. والله اعلم

ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ റസൂലാണ് നബിതിരുമേനിﷺ. എക്കാലത്തേക്കും ബാധകവും പക്വവുമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും നിയമസംഹിതയുമാണ് തിരുമേനിക്ക് ജനമധ്യെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ളതും. നബിﷺക്കാണെങ്കിൽ, വല്ല പാഠശാലയിൽ നിന്നോ, അന്യരുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ വെച്ചോ മറ്റോ ഒന്നും പഠിച്ചറിയുവാൻ സന്ദർഭം കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോ, ചരിത്രകൃതികളോ വായിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. എഴുത്തും വായനയുംപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യസമുദായമാകട്ടെ, ബുദ്ധിപരവും, ചിന്താപരവും, ശാസ്ത്രപരവുമെല്ലാം തന്നെ വളർന്നു വളർന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന് ക്രമേണ സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനമണ്ഡലങ്ങളുടെയും പരോഗമന

സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ഫലമായി ഭാവിതലമുറകൾ പുതിയ പുതിയ അറിവുകളും അനുഭവങ്ങളും നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഓർക്കുവാൻപോലും കഴിയാത്ത പല കാര്യങ്ങളും, അന്ന് അസംഭവ്യമാണെന്ന് പരക്കെ കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഇന്ന് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ നിത്യസംഭവങ്ങളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഉദാഹരണമായി: വായുവിൽ മനുഷ്യൻ യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുൻകാലത്ത് വിഭാവനം ചെയ്‌വാൻപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇന്ന് വായുവിലെ യാത്രയെ അല്ല- വായുമണ്ഡലത്തിനപ്പുറം കടന്നു- ഗോളാന്തരയാത്രകൾകൂടി മനുഷ്യൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാളത്തെ കഥ എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ! അപ്പോൾ, മനുഷ്യസാധാരണമായ പ്രകൃതിയുടെ പരിമിതികളെ കവച്ചുവെക്കുമാറ് ആത്മീയ സവിശേഷതകളാൽ അനുഗൃഹീതരായ പ്രവാചകൻമാർക്ക് -വിശേഷിച്ചും പ്രവാചക പ്രഭുവായ നബിതിരുമേനി ﷺ ക്ക്-ഈ ഭൗതിക മണ്ഡലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചില യാഥാർഥ്യങ്ങൾ സർവ്വശക്തനും, സർവ്വജ്ഞനുമായ അല്ലാഹു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, പ്രവാചകൻമാരല്ലാത്ത മനുഷ്യർക്ക് സിദ്ധിക്കാവതല്ലാത്ത ചില സിദ്ധികൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യുക്തിവിരുദ്ധമായി എന്താണുള്ളത്? ഇത് ബാഹ്യലോകത്തിനപ്പുറം നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും വിഭാവനത്തിനും അതീതമായ കണക്കറ്റ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ നടമാടുന്ന മറ്റൊരു ആത്മീയ ലോകമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഇസ്റാഇലോ, മിഅ്റാജിലോ അസംഗതമായി ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹു നബി ﷺ യോട് പറയുന്നു: وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا (നിനക്ക് അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരികയും നിനക്കറിയാതിരുന്നത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. (സൂറഃ നിസാഉ്: 113)

وَءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَٰهُ هُدًى لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا۟ مِن دُونِى وَكِيلًا ﴿٢﴾

⟨2⟩ മൂസാക്ക് നാം (വേദ)ഗ്രന്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നു; അതിനെ നാം ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് മാർഗദർശനമാക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നെക്കൂടാതെ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവെക്കരുതെന്ന് (കൽപിച്ചുകൊണ്ട്);

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ﴿٣﴾

⟨3⟩ നൂഹിന്റെ കൂടെ നാം (കപ്പലിൽ) കയറ്റിയവരുടെ സന്തതികളേ! [നിങ്ങളോടാണ് ഇങ്ങിനെ കൽപിച്ചത്.] നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം വളരെ നന്ദിയുള്ള ഒരു അടിയാനായിരുന്നു.

⟨2⟩ وَآتَيْنَا നാം നൽകി مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം وَجَعَلْنَاهُ അതിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു هُدًى മാർഗദർശനം لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് أَلَّا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കരുത് (സ്വീകരിക്കരുത്-ഏർപ്പെടുത്തരുത്) എന്ന് مِن دُونِي എന്നെ

ക്കൂടാതെ, എനിക്ക്പുറമെ وَكِيلًا ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ, കൈകാര്യക്കാരനെ. ﴾3﴿ ذُرِّيَّةَ സന്തതികളേ مَنْ حَمَلْنَا നാം വഹിച്ച (കയറ്റിയ) വരുടെ مَعَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ഒപ്പം إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം كَانَ ആയിരുന്നു عَبْدًا ഒരു അടിയാൻ, അടിമ شَكُورًا വളരെ നന്ദിയുള്ള.

'ഇസ്റാഉ്' എന്ന രാവുയാത്ര മുഖേന നബിﷺയെ അനുഗ്രഹിച്ചാദരിച്ച സംഭവ ത്തെതുടർന്നു മൂസാനബി (അ) ക്ക് തൗറാത്ത് നൽകി അനുഗ്രഹിച്ച വിവരം ഉണർത്തു കയാണ്. നബി തിരുമേനിﷺയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം മൂസാനബി(അ)യെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പതിവുള്ളതാകുന്നു. ഒരു വമ്പിച്ച സമുദാ യത്തെ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും കീഴിൽ ഏകീകരിച്ചു സമു ദ്ധരിക്കുകയെന്ന ഗൗരവമേറിയ ചുമതലാനിർവഹണത്തിൽ, നബിﷺക്ക് മുമ്പ് ഒരു ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച പ്രവാചകവര്യനാണല്ലോ അദ്ദേഹം. പ്രസ്തുത കൃത്യനിർവഹണ ത്തിൽ മൂസാ നബി(അ)യുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് നബിﷺക്ക് പലതും പഠിക്കുവാനു ള്ളതായിരിക്കണം അതിന് കാരണം.

ഇസ്റാഈല്യർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുവാനും, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരെയും കൈകാര്യക്കാരാക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് മൂസാ (അ)ക്ക് വേദഗ്രന്ഥം നൽകി യതെന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ആ മാർഗദർശനം സ്വീകരിക്കു വാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ ഒരു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരാണ് നിങ്ങൾ– അഥവാ നൂഹ് നബി(അ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കപ്പലിൽ കയറി ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ പ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികളുടെ സന്താനപരമ്പരയാണല്ലോ നിങ്ങൾ– എന്ന് ഇസ്റാഈ ല്യരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നൂഹ് നബി(അ)യാണെങ്കിൽ, അല്ലാ ഹുവിനോട് വളരെ കൂറും നന്ദിയും അനുസരണവുമുള്ള ആളായിരുന്നു. ആ മാതൃക നിങ്ങളും പിൻപറ്റേണ്ടതാണല്ലോ എന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ മാതൃകക്കും പാര മ്പര്യത്തിനും എതിരായി ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഉണ്ടായ ചില ചെയ്തികളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:–

وَقَضَيْنَآ إِلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ فِى ٱلْكِتَٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤﴾

﴾4﴿ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് (ആ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം തീരു മാനി (ച്ചറിയി)ക്കുകയും ചെയ്തു; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും; തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ വലിയ ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം) കാണിക്കു കയും ചെയ്യും.

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ أُولَىٰهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ أُو۟لِى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا۟ خِلَٰلَ ٱلدِّيَارِ ۚ

﴾5﴿ അങ്ങനെ, ആ രണ്ടിൽ ആദ്യ ത്തേതിന്റെ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാവധി) വന്നാൽ, നമ്മുടെ കടുത്ത ശൗര്യശാ ലികളായ ചില അടിയാൻമാരെ നാം നിങ്ങളുടെമേൽ നിയോഗിക്കുന്ന താണ്; എന്നിട്ടവർ (നിങ്ങളുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ തേടിത്തി

രിഞ്ഞു നടക്കുന്നതാണ്.

وَكَانَ وَعۡدٗا مَّفۡعُولٗا ۝٥

അത് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം (തന്നെ) ആയിരുന്നുതാനും.

ثُمَّ رَدَدۡنَا لَكُمُ ٱلۡكَرَّةَ عَلَيۡهِمۡ وَأَمۡدَدۡنَٰكُم بِأَمۡوَٰلٖ وَبَنِينَ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ أَكۡثَرَ نَفِيرًا ۝٦

《6》 പിന്നീട്, അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾക്ക് നാം ഊക്ക് (വിജയം) തിരിച്ചുതന്നു; സ്വത്തുക്കളും മക്കളും കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് നാം സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങളെ നാം വളരെ കൂടുതൽ സംഘ (ബല)മുള്ള വരാക്കുകയും ചെയ്തു.

《4》 وَقَضَيۡنَا നാം തീരുമാനം നടത്തി (തീരുമാനം അറിയിച്ചു) إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക് فِي ٱلۡكِتَٰبِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ لَتُفۡسِدُنَّ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കും, നാശമുണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും فِي ٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയിൽ مَرَّتَيۡنِ രണ്ടു പ്രാവശ്യം وَلَتَعۡلُنَّ നിങ്ങൾ ഔന്നത്യം കാണിക്ക (പൊങ്ങച്ചം കാട്ടുക)യും തന്നെ ചെയ്യും. عُلُوًّا ഔന്നത്യം (പൊങ്ങച്ചം) كَبِيرًا വലുതായ 《5》 فَإِذَا جَآءَ അങ്ങനെ വന്നാൽ وَعۡدُ വാഗ്ദത്തം, താക്കീത് أُولَىٰهُمَا ആ രണ്ടിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ بَعَثۡنَا നാം അയക്കും, എഴുന്നേൽപിക്കും (നിയോഗിക്കും) عَلَيۡكُمۡ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്കെതിരെ عِبَادًا ചില അടിയാൻമാരെ لَّنَآ നമ്മുടെ أُوْلِي ഉള്ളവരായ, ഉടയവരായ بَأۡسٍ ശൗര്യം (പരാക്രമശക്തി) شَدِيدٍ കഠിനമായ, കടുത്ത فَجَاسُواْ എന്നിട്ടവർ തേടിത്തിരഞ്ഞു നടക്കും, നാശവിഹാരം ചെയ്യും, പരതും خِلَٰلَ ഇടയിലൂടെ ٱلدِّيَارِ വീട് (വസതി- വാസസ്ഥലം) കളുടെ وَكَانَ അതായിരിക്കുന്നു, (ആകുന്നു) താനും وَعۡدًا ഒരു വാഗ്ദത്തം مَّفۡعُولٗا ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന) 《6》 ثُمَّ رَدَدۡنَا പിന്നെ നാം മടക്കി (തിരിച്ചു) തരുന്നതാണ് لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ٱلۡكَرَّةَ എടുത്തുചാട്ടം (ശക്തി-വിജയം) عَلَيۡهِمۡ അവരുടെമേൽ (എതിരെ) وَأَمۡدَدۡنَٰكُم നിങ്ങൾക്ക് നാം സഹായം (പോഷണം) നൽകുകയും ചെയ്യും بِأَمۡوَٰلٖ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടും وَبَنِينَ മക്കളും (കൊണ്ടും) وَجَعَلۡنَٰكُمۡ നിങ്ങളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്യും. أَكۡثَرَ വളരെ അധികമുള്ളവർ نَفِيرًا സംഘം (കൂട്ടം)

إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ أَحۡسَنتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡۖ وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ فَلَهَاۚ

《7》 നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക് (തന്നെ) നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് (ചെയ്യുന്നത്). നിങ്ങൾ തിൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലാകട്ടെ, അതിന്നായിരിക്കും (അതും).

فَإِذَا جَآءَ وَعۡدُ ٱلۡأٓخِرَةِ لِيَسُـۥٓـُٔواْ وُجُوهَكُمۡ وَلِيَدۡخُلُواْ ٱلۡمَسۡجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٖ وَلِيُتَبِّرُواْ مَا عَلَوۡاْ تَتۡبِيرًا ﴿٧﴾

എന്നാൽ, അവസാനത്തേതിന്റെ വാഗ്ദത്തം (ശിക്ഷാ വിധി) വന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവർ (ശത്രുക്കൾ) വഷളാക്കുവാനും, ആദ്യപ്രാവശ്യം അവർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചത്പോലെ, (വീണ്ടും) അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും, അവർ ഔന്നത്യം നേടിയത് (ജയിച്ചടക്കിയത്) അവർ ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ നശിപ്പിച്ചു തകർക്കുവാനും (അവരെ നാം നിയോഗിക്കും).

عَسَىٰ رَبُّكُمۡ أَن يَرۡحَمَكُمۡۚ وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَاۘ وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ حَصِيرًا ﴿٨﴾

《8》 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുമാറായേക്കാം.

നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുവെങ്കിൽ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് 'ജഹന്നമി' നെ (നരകത്തെ) നാം തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《7》 إِنۡ أَحۡسَنتُمۡ നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നപക്ഷം أَحۡسَنتُمۡ നിങ്ങൾ നൻമ ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു) لِأَنفُسِكُمۡ നിങ്ങൾക്ക്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്ക് وَإِنۡ أَسَأۡتُمۡ നിങ്ങൾ തിൻമ ചെയ്തുവെങ്കിലാകട്ടെ فَلَهَا എന്നാലതിന് (തന്നെ), അതിന്നായിരിക്കും فَإِذَا جَآءَ എനി (എന്നാൽ) വന്നാൽ وَعۡدُ വാഗ്ദത്തം الآخِرَةِ അവസാനത്തേതിന്റെ لِيَسُوءُوا അവർ തിൻമ (മോശം-വഷളത്വം) ചെയ്വാൻ വേണ്ടി وُجُوهَكُمۡ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ وَلِيَدۡخُلُوا അവർ പ്രവേശിക്കുവാനും الۡمَسۡجِدَ പള്ളിയിൽ كَمَا دَخَلُوهُ അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചത്പോലെ أَوَّلَ مَرَّةٖ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം وَلِيُتَبِّرُوا അവർ നശിപ്പിക്കുവാനും, തകർക്കുവാനും, مَا عَلَوۡا അവർ ഔന്നത്യം (മേൻമ-വിജയം-ഊക്ക്) നേടിയതിനെ تَتۡبِيرًا ഒരു (കടുത്ത) നശിപ്പിക്കൽ. 《8》 عَسَى ആയേക്കാം رَبُّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَن يَرۡحَمَكُمۡ നിങ്ങളോട് (നിങ്ങൾക്ക്) കരുണ ചെയ്യുമാറ് وَإِنۡ عُدتُّمۡ നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെങ്കിലോ, ആവർത്തിച്ചാലാകട്ടെ عُدۡنَا നാം (നാമും) മടങ്ങുന്നതാണ്, ആവർത്തിക്കുകയായി وَجَعَلۡنَا നാം ആക്കുന്നതുമാണ്, ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ لِلۡكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് حَصِيرًا തടങ്ങൽ സ്ഥാനം, ഒരു തടങ്ങൽ, പായ

മുൻകൂട്ടി വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകിയിട്ടും അതിനെ വിലവെക്കാതെ ഇസ്റാഈല്യർ കൈക്കൊണ്ട ചില അഴിമതികളെയും, അതിന്റെ അനന്തര

ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മതകൽപനകളെ ലംഘിക്കലും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കലും ഇസ്റാഈല്യരിൽ നിത്യസംഭവങ്ങളായിരുന്നു. അവയിൽ ഏറ്റവും അതിരുകവിഞ്ഞ രണ്ട്അവസരങ്ങളെ (അഥവാ കുഴപ്പങ്ങളെ)പ്പറ്റി അല്ലാഹു അവരെ പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്തിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കുഴപ്പത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ശഅ്യാഉ് (شَعْيَاء – ع) നബി കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും, അവർക്ക് നേരിടുവാൻ പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന അർമിയാഉ് (അ) ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അത്പോലെ, രണ്ടാമത്തെ കുഴപ്പത്തിന്റെ കാലത്താണ് സകരിയ്യാ (അ) യഹ്‌യാ (അ) എന്നീ നബിമാർ കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്നും പറയപ്പെട്ടുകാണുന്നു.

രണ്ടിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ, അവർ പിൻമാറാത്തപക്ഷം അവർക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അനുഭവങ്ങളെയും ദുരിതങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നേരത്തെ തന്നെ അവർക്ക് അല്ലാഹു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു. ഒന്നാം പ്രാവശ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതാണ് 5-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ ചിലരെ അവരിൽ നിയോഗിക്കും. അവർ കനത്ത പരാക്രമശാലികളും ഊക്കൻമാരുമായിരിക്കും. അവർ നാട്ടിലൂടെയും പാർപ്പിടങ്ങളിലൂടെയും പരതി നടക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു താക്കീതിന്റെ ചുരുക്കം. അഥവാ, കണ്ടതും കിട്ടിയതുമെല്ലാം നശിപ്പിക്കും. തേടിത്തിരിഞ്ഞു കണ്ടുകിട്ടിയവരെയെല്ലാം കൊല്ലുകയോ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയോ അടിമകളാക്കുകയോ ചെയ്യും. കൊള്ളയും കവർച്ചയും നടത്തും. അങ്ങനെ അവരെയും അവരുടെ സർവസ്വവും നശിപ്പിക്കും എന്ന് സാരം. അത് അപ്പടി തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. 'ഈ അടിയാൻമാർ' ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ട് മൂന്നഭിപ്രായങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു. (1) ജാലൂത്ത് (جَالُوت) രാജാവും സൈന്യവുമാണെന്നും, (2) സൻഹാരീബ് (سَنْحَارِيب) രാജാവും കൂട്ടരുമായിരുന്നുവെന്നും (3) ബുഖ്തുനസ്വറും (بُخْتُنَصر) സൈന്യവുമായിരുന്നുവെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ.

ഇവയിൽ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം കാണുന്നത് **الله اعلم** ജാലൂത്തിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽബക്വറഃയിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേരെ പടയെടുക്കുകയും, വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിവെക്കുകയും നിർദ്ദയം കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു സൻഹാരീബ്. ***(*)*** ബുഖ്തുനസ്വറും ഒരു ബാബിലോണ്യൻ രാജാവായിരുന്നു. ഇയാൾ ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലെ പള്ളിയും, ഇസ്റാഈല്യരുടെ മതസംസ്കാര ചിഹ്നങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം തകർക്കുകയും അവരെ കൂട്ടത്തോടെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്തു. ***(**)*** ബാബിലോണ്യരുടെ ആക്രമങ്ങളിൽ തൗറാത്തിന്റെ

(*) ക്രി. മു.701 ൽ സൻഹേരീബ് സിരിയാ രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. നാൽപത്താറ് കോട്ടകൾ പിടിച്ചു. രണ്ടുലക്ഷം ജനങ്ങളെ അടിമകളാക്കി നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി... പിന്നീട് യെരുശലേം പട്ടണത്തെ വളഞ്ഞു. (വേ.പു. നിഘണ്ടു. പേ. 28)

(**) നെബൂഖദ് നേസർ (ബുഖ്തുന്നസ്വർ) ക്രി.മു. 604 മുതൽ 561 വരെ രാജ്യം ഭരിച്ചു... യെരുശലേമിനെ വീണ്ടും വന്ന് നിരോധിച്ചു. അതിലെ ജനങ്ങളെ ആസകലം ബന്ധനസ്ഥരാക്കി ബാബിലോണ്യായിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ശലെമോൺ ▸▸

പകർപ്പുകളെല്ലാം- സാക്ഷാൽ തൗറാത്തുപോലും-അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. (പിന്നീട് കുറേ കാലത്തിന് ശേഷം സ്വന്തം ഓർമയിൽ നിന്നും മറ്റുമായിട്ടാണ് ഉസൈർ (അ) ന്റെ കാലത്ത് അത് പുനർലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന ശിക്ഷകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈ മൂന്നിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, പിന്നീട് അതിന്ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ സ്ഥിതി ഗതി മാറി. അവർ നന്നായിത്തീരുകയും അന്യരുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യവും രാഷ്ട്രവും പുനർനിർമാണം ചെയ്യുവാനും, സംസ്കാരവും പ്രതാപവും നിറഞ്ഞ ഭരണങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു. ജനസംഖ്യയിലും സമ്പൽസമൃദ്ധിയിലും അവർ മികച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. പല രാജാക്കൻമാരും പ്രവാചകൻമാരും അവരെ നയിക്കുവാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 6-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവരുടെ സ്വന്തം നിലപാട് നന്നായിത്തീർന്നപ്പോഴാണ് അവരുടെ ദുഃസ്ഥിതി മാറി നൻമ കൈവന്നതെന്നും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന നൻമ തിൻമകളുടെ ഫലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അതോടൊപ്പം 7-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാലക്രമത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നില വീണ്ടും പഴയപടിയായിത്തീർന്നു. മതമൂല്യങ്ങൾക്ക് വിലകൽപിക്കാതായി. ശിർക്കിലും തോന്നിയവാസങ്ങളിലും മുഴുകി. ഈ ഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ് 7-ാം വചനത്തിൽ പിന്നീട് പറയുന്നത് എന്നത്രെ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നിങ്ങളിൽ വരുത്തിത്തീർത്ത അതേമാതിരി നാശനഷ്ടങ്ങളും അക്രമമർദ്ദനങ്ങളും വീണ്ടും അഴിച്ചുവിടുമാറ് നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ശത്രുക്കളെ നിയോഗിക്കുമെന്ന് സാരം. രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ഇസ്റാഈല്യർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകൾ ആരുടെ കൈകൊണ്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടതെന്ന് നിർണയിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചില റോമൻ കൈസർമാരുടെ കാലത്ത് ഇസ്റാഈല്യർ കണക്കറ്റ അക്രമങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ജൂദ- ക്രിസ്തീയ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇവയുടെ നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ കാണാം. ഇവയിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ഇമാം റാസീ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഏതുകാലത്ത് ആരുടെ കൈക്കാണത് സംഭവിച്ചതെന്ന് നിർണയിച്ചറിയായ്കകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങൾ നൽകുന്ന പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

അവസാനം ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

(1) عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്തേക്കാം) നിങ്ങളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം രണ്ടു പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമാകേണ്ടി വന്നാലും അവന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ നിങ്ങൾ നന്നാക്കിത്തീർത്താൽ അവന്റെ കാരുണ്യം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു അവരിൽ പാലിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എല്ലാ നിലക്കും ആ സമുദായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്.

▶▶ ***(സുലൈമാൻ നബി) പണിത ദേവാലയത്തെ (ബൈതുൽ മുക്വദ്ദസ് പള്ളിയെ) ക്രി.മു. 586-ൽ ഇവൻ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു. (വേ.പു.നി.പേജ് 209,390)***

(2) وَإِنۡ عُدتُّمۡ عُدۡنَا (നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കും). അതായത് പിന്നെയും നിങ്ങളുടെ നില മുമ്പുണ്ടായതുപോലെ വഷളായിത്തീരുന്നപക്ഷം നിങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുവാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്ന് താൽപര്യം. ഈ മുന്നറിയിപ്പും അവരിൽ സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുണ്ടായി. തൗറാത്തിന്റെയും പ്രവാചകൻമാരുടെയും അധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നകന്ന് കൊണ്ടിരുന്ന അവർ, നബി തിരുമേനി ﷺ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെയും ഇസ്ലാമിന്റെയും കഠിനശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. നബിﷺക്കും ഇസ്ലാമിനുമെതിരിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാട് കുപ്രസിദ്ധമാണ്. അതിൻഫലമായി മുസ്ലിംകളുടെ കൈക്ക് പല അവശതകളും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയും ഒടുക്കം അറേബ്യയിൽ നിന്ന് കൂട്ടത്തോടെ അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്ലാമിക ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ട് കുറേയൊക്കെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം ദുഃസ്വാർഥങ്ങൾമൂലം ഇസ്ലാമിനെതിരെയുള്ള ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അടുത്തകാലം വരെ അവഹേളിക്കപ്പെട്ട ഒരധമ സമൂഹമായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ലോകത്ത് ജീവിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാലു ദശകങ്ങൾക്കപ്പുറം ജർമനിയിലെ സർവാധിപതിയായിരുന്ന ഹിററ്ലറുടെ കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന കൂട്ടക്കൊലകളുടെയും കഷ്ടതകളുടെയും കഥ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഹിറ്റ്ലറുടെ എതിരാളികളായിരുന്ന വൻകോയ്മകളുടെ ഇടപെടൽ നിമിത്തം അവരുടെ വകയായി ഫലസ്തീനിൽ ഒരു ഇസ്റാഈൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോടെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ അവരുടെ ധിക്കാരവും വൈരവും പൂർവാധികം ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുത ഇന്നാരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതിന്റെ ഫലം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കൈക്ക് അവർ അനുഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. 'നിങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാൽ നാമും ആവർത്തിക്കുമെ' ന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പുലരാതിരിക്കുകയില്ല.

(3) وَجَعَلۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَٰفِرِينَ حَصِيرًا (അവിശ്വാസികൾക്ക് നാം ജഹന്നമിനെ തടങ്ങൽ സ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു). മേൽകണ്ടതെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് വെച്ചുതന്നെയുള്ള നടപടികളാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരായ അവിശ്വാസികളടക്കം എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും പരലോകത്ത് നരകമായിരിക്കും ആധാരമെന്ന് സാരം. ഇസ്റാഈല്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, അവരുടെ ചരിത്രമെന്ന നിലക്കുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതെങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ടെന്ന് തീർച്ച. അതിനുവേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇസ്റാഈൽ സമുദായത്തെപ്പോലെ മുസ്ലിം സമുദായം ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകിയാൽ അവരും ഇതുപോലെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് പാത്രമാകേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതിന് പുറമെ മറ്റൊരു പാഠംകൂടി നാം ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, ഇസ്റാഈല്യർക്ക് നേരിട്ട കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സത്യവിശ്വാസത്തിലും സൻമാർഗത്തിലും മികച്ചുനിന്നിരുന്ന മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്റെ കൈക്കായിരുന്നില്ല. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച ചില സമുദായക്കാരുടെ കൈക്കായിരുന്നു അത്. അതുപോലെ മുസ്ലിം സമുദായം ദുഷിക്കുമ്പോഴും അവരെക്കാൾ ദുഷിച്ച മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ കൈക്കാവാം അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും. ചരിത്രം

പരിശോധിച്ചാൽ ഈ യാഥാർഥ്യത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ ഇതഃപര്യന്തം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്താനും. അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് സൻമാർഗവും തന്റേടവും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

إِنَّ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانَ يَهْدِى لِلَّتِى هِىَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٩﴾

﴾9﴿ നിശ്ചയമായും ഈ ഖുർആൻ ഏറ്റവും ചൊവ്വായ (അഥവാ ബലവത്തായ) തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു. സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വലുതായ പ്രതിഫലം ഉണ്ടെന്ന് അതവരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ, അവർക്ക് നാം വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും.

വിഭാഗം - 2

وَيَدْعُ ٱلْإِنسَـٰنُ بِٱلشَّرِّ دُعَآءَهُۥ بِٱلْخَيْرِ ۖ وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ عَجُولًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ മനുഷ്യൻ ഗുണത്തിനു പ്രാർഥിക്കുന്ന പ്രകാരം, ദോഷത്തിനും പ്രാർഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ധൃതികൂട്ടുന്നവനാകുന്നുതാനും.

﴾9﴿ إِنَّ هَـٰذَا നിശ്ചയമായും ഇത് ٱلْقُرْءَانَ (ഈ) ഖുർആൻ يَهْدِي മാർഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴികാട്ടും لِلَّتِي യാതൊന്നിലേക്ക് هِيَ അത് أَقْوَمُ ഏറ്റം ചൊവ്വായതാണ്, കൂടുതൽ ബലവത്താണ് وَيُبَشِّرُ അതു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ٱلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ സൽകർമങ്ങളെ أَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന് أَجْرًا പ്രതിഫലം, കൂലി كَبِيرًا വലിയ ﴾10﴿ وَأَنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِٱلْـَٔاخِرَةِ പരലോകത്തിൽ أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നും) لَهُمْ അവർക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷ أَلِيمًا വേദനയേറിയ ﴾11﴿ وَيَدْعُ പ്രാർഥിക്കുന്നു ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ بِٱلشَّرِّ ദോഷത്തിന്, തിൻമയെക്കുറിച്ച് دُعَآءَهُۥ അവന്റെ പ്രാർഥന بِٱلْخَيْرِ ഗുണത്തിന്, നൻമയെപ്പറ്റി وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു)താനും عَجُولًا ധൃതി കൂട്ടുന്നവൻ.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവദോഷമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അനിഷ്ടകരമായ വല്ല കാര്യവും വന്നു ഭവിക്കുമ്പോഴേക്കും അവൻ അക്ഷമനും വികാരഭരിതനു

മായിത്തീരുന്നു. തനിക്കോ, തന്റെ മക്കൾ, സ്വത്തുക്കൾ മുതലായവക്കോ ദോഷകരമായ പ്രാർഥനകളും ശാപവാക്കുകളും അവനിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നു. 'ഞാൻ മരിച്ചെങ്കിൽ! ഇവൻ നശിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു! തുലഞ്ഞു നശിക്കട്ടെ!' എന്നിത്യാദി പലതും അവന്റെ നൻമക്കുവേണ്ടി ധൃതിപ്പെടുന്ന അതേ രൂപത്തിൽ തിൻമക്കും അവൻ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഭവിഷ്യത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാനോ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള സുപ്രതീക്ഷയോടു കൂടിയിരിക്കുവാനോ അവനു കഴിയാതെ പോകുന്നു. പക്ഷേ, അവന്റെ കഥകേടും അക്ഷമയുമെല്ലാം അറിയുന്നവനും, പരമകാരുണികനുമാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പ്രാർഥനകളെ അപ്പടി സ്വീകരിക്കാതെ അല്ലാഹു അവനോട് വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ (സാരം: മനുഷ്യർ ഗുണത്തിന് ധൃതികാണിക്കുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്ക് ദോഷത്തെ ധൃതികൂട്ടിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് അവരുടെ അവധി തീരുമാനമാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. (10:11) ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കോ, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കോ എതിരായി പ്രാർഥിക്കരുത്. അല്ലാഹു പ്രാർഥനകൾക്കുത്തരം ചെയ്യുന്ന വല്ല സമയവുമായി അത് ഒത്തുകൂടിയെന്നു വരാം.' (മു) അഥവാ അതിന് ഇടവരുന്നത് സൂക്ഷിക്കണമെന്നർഥം.

وَجَعَلْنَا ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ءَايَتَيْنِ ۖ فَمَحَوْنَآ ءَايَةَ ٱلَّيْلِ وَجَعَلْنَآ ءَايَةَ ٱلنَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا۟ فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا۟ عَدَدَ ٱلسِّنِينَ وَٱلْحِسَابَ ۚ

《12》 രാത്രിയെയും പകലിനെയും നാം രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, രാത്രിയാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം മായിച്ചു (ഇരുട്ടിയതാക്കി) വെച്ചു; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ തേടിയെടുക്കാൻ വേണ്ടി പകലാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നാം കാണത്തക്ക (വെളിച്ചമുള്ള)താക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും, കണക്കും അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും.

وَكُلَّ شَىْءٍ فَصَّلْنَٰهُ تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾

എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാമത് വിസ്തരിച്ച് വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. (ആവശ്യമായതൊന്നും നാം വിവരിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.)

《12》 وَجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. اللَّيْلَ രാത്രിയെ وَالنَّهَارَ പകലിനെയും آيَتَيْنِ രണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ فَمَحَوْنَا എന്നാൽ (എന്നിട്ട്-അങ്ങനെ) നാം മായിച്ചു آيَةَ اللَّيْلِ രാത്രിയുടെ (രാത്രിയാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു آيَةَ النَّهَارِ പകലിന്റെ (പകലാകുന്ന) ദൃഷ്ടാന്തത്തെ مُبْصِرَةً കാണത്തക്കത് (കാണാവുന്നത്) لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടു (തേടിയെടുക്കു-അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടി فَضْلا അനു

ഗ്രഹത്തെ, ദയവിനെ مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള وَلِتَعْلَمُوا നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും عَدَدَ എണ്ണം السِّنِينَ കൊല്ലങ്ങളുടെ وَالْحِسَابَ കണക്കും وَكُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യവും (വസ്തുവും) فَصَّلْنَاهُ നാമതിനെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു تَفْصِيلًا ഒരു (നല്ല)വിശദീകരണം.

ശാന്തത, സ്വസ്ഥത, വിശ്രമം എന്നിവക്ക് ഉതകുമാറ് രാത്രിയെ ഇരുട്ടുമയമാക്കിയത്, ഉപജീവന മാർഗങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യങ്ങളും അന്വേഷിച്ചു നേടിയെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് പകലിനെ വെളിച്ചമാക്കിയത്, രാവും പകലും മാറി മാറിക്കൊണ്ടു വരുന്നത് എന്നിവയിലൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിതമഹത്വങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ക്വുർആനിൽ ഉണർത്തിക്കാണാം. രാപ്പകലുകളുടെ മാറ്റത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ സമയങ്ങളുടെയും മറ്റും കണക്കുകൾ നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത്. സൂ: ക്വസ്വസ്വ് 71, 72 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, സദാസമയവും പകലോ, രാത്രിയോ മാത്രമായിരുന്നാലത്തെ അവസ്ഥയെന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

وَكُلَّ إِنسَٰنٍ أَلْزَمْنَٰهُ طَٰٓئِرَهُۥ فِى عُنُقِهِۦ

《13》 എല്ലാ മനുഷ്യനും തന്നെ, അവന്റെ ശകുനം അവന്റെ കഴുത്തിൽ നാം ഏർപ്പെടുത്തി (ഉറപ്പിച്ചു) വെച്ചിരിക്കുന്നു.

وَنُخْرِجُ لَهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ كِتَٰبًا يَلْقَىٰهُ مَنشُورًا ﴿١٣﴾

ക്വിയാമത്തു നാളിൽ അവന് ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ) നാം വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (തുറന്നു) വിരുത്തപ്പെട്ടതായി അതവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

ٱقْرَأْ كِتَٰبَكَ

《14》 (പറയപ്പെടും:) 'നിന്റെ ഗ്രന്ഥം നീ വായിച്ചുകൊള്ളുക!-

كَفَىٰ بِنَفْسِكَ ٱلْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾

നിന്റെ പേരിൽ കണക്ക്നോക്കുന്നവനായി ഇന്ന് നീ തന്നെ മതി!'

《13》 وَكُلَّ إِنسَانٍ എല്ലാ മനുഷ്യനും أَلْزَمْنَاهُ അവനു നാം ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു (അനിവാര്യമാക്കി-വേറിടാതാക്കിയിരിക്കുന്നു) طَائِرَهُ അവന്റെ ശകുനം, ലക്ഷണം فِي عُنُقِهِ അവന്റെ കഴുത്തിൽ وَنُخْرِجُ നാം പുറപ്പെടുവിക്കുക (വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുക)യും ചെയ്യും. لَهُ അവന് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തു നാളിൽ كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം, രേഖ, يَلْقَاهُ അതവൻ കാണും, കണ്ടെത്തും مَنْشُورًا വിരുത്ത(നിവർത്ത)പ്പെട്ടതായി 《14》 اقْرَأْ വായിക്കുക كِتَابَكَ നിന്റെ ഗ്രന്ഥം كَفَى മതി بِنَفْسِكَ നീ തന്നെ, നിന്റെ സ്വന്തം الْيَوْمَ ഇന്ന് عَلَيْكَ നിന്റെ പേരിൽ حَسِيبًا കണക്ക് നോക്കുന്നവനായി.

കൂട്ടിൽ നിന്ന് പക്ഷികൾ വലത്തോട്ട് പാറിയാൽ ശുഭം, ഇടത്തോട്ട് പാറിയാൽ അശുഭം എന്നും മറ്റും പക്ഷികളുടെ ചലനം നോക്കി ശകുനം നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് അറബികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് 'പക്ഷി' എന്നർഥമുള്ള طَائِر(ത്വാഇർ) എന്ന വാക്ക് 'ശകുനം' എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വന്നു. ഇവിടെയും ഈ അർഥമാണ് അതിനുള്ളത്. പക്ഷേ, ഇവിടെ പക്ഷിയല്ല-മനുഷ്യകർമങ്ങളാണ്-പക്ഷി (ശകുനം) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഓരോരുത്തന്റെയും ശകുനം അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി വെച്ചിട്ടുള്ള താലി പോലെ അവനോടൊപ്പം തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും കർമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് അവന്റെ ശുഭാശുഭ ഫലങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. പക്ഷികളെയോ മറ്റോ ആശ്രയിച്ചല്ല അത്. അതിന് പുറമെ, ഖിയാമത്തുനാളിൽ, ഓരോരുവന്റെയും സകല കർമങ്ങളും സവിസ്തരം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അതിൽ എല്ലാം അവന് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തി കാണാവുന്നതായിരിക്കും. അത് കാണുമ്പോൾ, തന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെയും, രക്ഷാശിക്ഷകളെയും, നേട്ടകോട്ടങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും ശരിക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പരസഹായമൊന്നും കൂടാതെ, തന്റെ കണക്ക് തികച്ചും തനിക്കുതന്നെ പരിശോധിച്ചറിയാം.

مَّنِ ٱهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ

﴾15﴿ ആർ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ, തന്റെ സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടിതന്നെയാണ് നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴിപിഴച്ചുവോ അവൻ അതിനെതിരായി തന്നെയാണ് വഴിപിഴക്കുന്നതും. കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും (അഥവാ ആത്മാവും) മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല.

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

ഒരു റസൂലിനെ അയക്കുന്നത്വരെ നാം (ആരെയും) ശിക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കില്ലതാനും.

﴾15﴿ مَنِ ആർ, ആരെങ്കിലും, യാതൊരുവൻ اهْتَدَى നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചു (എങ്കിൽ) فَإِنَّمَا يَهْتَدِي എന്നാലവൻ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നത് لِنَفْسِهِ തനിക്കുവേണ്ടി തന്നെ, തന്റെ സ്വന്തത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം وَمَنْ ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും ضَلَّ വഴിപിഴച്ചു (എങ്കിൽ) فَإِنَّمَا يَضِلُّ എന്നാലവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത് عَلَيْهَا അതിന്റെമേൽ (എതിരിൽ) തന്നെ وَلَا تَزِرُ (കുറ്റം) പേറുക (വഹിക്കുക)യില്ല وَازِرَةٌ ഒരു (കുറ്റം) പേറിയ ദേഹം (ആൾ) وِزْرَ കുറ്റത്തെ, കുറ്റഭാരം أُخْرَى മറ്റേതിന്റെ, മറ്റൊന്നിന്റെ وَمَا كُنَّا നാമായിരിക്കുകയുമില്ല مُعَذِّبِينَ

ശിക്ഷിക്കുന്നവർ حَتَّىٰ نَبۡعَثَ നാം അയക്കുന്ന (എഴുന്നേൽപിക്കുന്ന)തുവരെ رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ.

മനുഷ്യരുടെ രക്ഷാശിക്ഷകളിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂന്ന് അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

(1) ഓരോ ആളുടെയും സൽക്കർമ ദുഷ്കർമങ്ങളുടെ ഫലം ആ ആൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക.

(2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയോ, വഹിക്കേണ്ടി വരുകയോ ഇല്ല. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. 1-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 10:108; 27:92;39:41 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, 2-ാമത്തേതിനെപ്പറ്റി 6:164; 35:18; 39:7; 53:38 മുതലായ വചനങ്ങളിലും നോക്കുക.

(3) റസൂലുകളെ അയച്ചു നേർമാർഗവും, ദുർമാർഗവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെ അല്ലാഹു ആരെയും ശിക്ഷിക്കുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടുകയോ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവ് ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നപക്ഷം, അവർ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കയില്ല എന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

പക്ഷേ, ഒരു സമുദായത്തിലും അല്ലാഹു നബിമാരെ അയക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَإِنْ مِّنْ أُمَّةٍ إِلاَّ خَلاَ فِيهَا نَذِيرٌ (ഒരു സമുദായവും അതിൽ ഒരു താക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതിരുന്നിട്ടില്ല. 35:24) പ്രവാചകന്മാരുമായി നേരിൽ ബന്ധപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് അവരുടെ അധ്യാപനങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു മതോപദേഷ്ടാക്കൾ വഴിയോ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഴിയോ അറിവായാലും മതിയല്ലോ. നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരായിത്തീരുന്ന ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോൾ, നരകത്തിന്റെ കാവൽക്കാർ അവരോട് നിങ്ങൾക്ക് ഒരു താക്കീതുകാരനും വന്നില്ലേ (أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ نَذِيرٌ) എന്ന് ചോദിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ അവർ: ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീതുകാർ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണുണ്ടായതെന്ന് (بَلَىٰ قَدۡ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبۡنَا الخ) അവർ മറുപടി പറയുമെന്നും സൂറതുൽ മുൽകിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَإِذَآ أَرَدۡنَآ أَن نُّهۡلِكَ قَرۡيَةً أَمَرۡنَا مُتۡرَفِيهَا فَفَسَقُواْ فِيهَا فَحَقَّ عَلَيۡهَا ٱلۡقَوۡلُ فَدَمَّرۡنَٰهَا تَدۡمِيرًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ഒരു രാജ്യത്തെ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിലെ സുഖിയൻമാരോട് നാം കൽപിക്കും (അനുസരിക്കുവാൻ കൽപന കൊടുക്കും): എന്നിട്ട് അവർ അതിൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും; അങ്ങനെ, അതിന്റെമേൽ (ആ) വാക്ക് (ന്യായമായി) സ്ഥിരപ്പെടും; അപ്പോൾ, നാം അതിനെ ഒരു തകർക്കൽ തകർക്കുന്നതാണ്.

﴾16﴿ وَإِذَا أَرَدْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചാൽ أَن نُّهْلِكَ നാം നശിപ്പിക്കുവാൻ قَرْيَةً ഒരു രാജ്യത്തെ, വല്ല രാജ്യത്തെയും أَمَرْنَا നാം കൽപിക്കുന്നതാണ് مُتْرَفِيهَا അതിലെ സുഖിയൻ (സുഖ ലോലുപൻ) മാരോട് فَفَسَقُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ തോന്നിയവാസം (തെമ്മാടിത്തം-ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും فِيهَا അതിൽ فَحَقَّ അപ്പോൾ സ്ഥിരപ്പെടും, ന്യായമാകും, അവകാശപ്പെടും, യഥാർഥമാകും عَلَيْهَا അതിന്റെ മേൽ الْقَوْلُ വാക്ക് (ആ പറഞ്ഞത്) فَدَمَّرْنَاهَا അപ്പോൾ നാം അതിനെ തകർക്കും تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ.

റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള കൽപനകളെ വകവെക്കാതെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് രാജ്യത്തുള്ള നേതാക്കൾ, മൂപ്പൻമാർ തുടങ്ങിയ സുഖലോലുപൻമാർ തോന്നിയവാസത്തിലും, ദുർമാർഗത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നാട്ടിൽ ധാർമികമായ അരാജകത്വം നടമാടുകയും അപ്പോൾ രാജ്യം ഉന്മൂല നാശത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴാണ് അല്ലാഹു അവിടെ ഉൻമൂലനാശം വരുത്തുന്നത്. അല്ലാതെ, നാട്ടുകാർ പൊതുവെ നിരപരാധികളായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു രാജ്യവും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കാറില്ല, അങ്ങിനെ അവന് ഉദ്ദേശവുമില്ല എന്ന് സാരം. എവിടെ നോക്കിയാലും തോന്നിയവാസത്തിലും, സദാചാര ലംഘനങ്ങളിലും മുമ്പന്മാരായിരിക്കുക അവിടത്തെ സുഖലോലുപന്മാരായിരിക്കുമല്ലോ. പൊതുജനങ്ങളും, സാധാരണക്കാരും ക്രമേണ അവരുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്ക്വഴങ്ങി അവരിൽ ലയിക്കുകയാണ് പതിവ്. അതുകൊണ്ടാണ് സുഖിയൻമാരുടെ തോന്നിയവാസത്തെപ്പറ്റി എടുത്തുപറയുന്നത്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ ٱلْقُرُونِ مِنۢ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ നൂഹിനുശേഷമായി എത്ര (യേറെ) തലമുറകളെയാണ് നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?! തന്റെ അടിയാന്മാരുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമായി നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെ മതിതാനും!

﴾17﴿ وَكَمْ എത്രയാണ്, എത്രയോ أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളിൽ (കാലക്കാരിൽ) നിന്നും مِنۢ بَعْدِ ശേഷം, ശേഷമായിട്ട് نُوحٍ നൂഹിന്റെ وَكَفَى മതിതാനും بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് (തന്നെ) بِذُنُوبِ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി عِبَادِهِ തന്റെ അടിയാന്മാരുടെ خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയായിട്ട് بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവനായിട്ട്, കാണുന്നവനായ.

നൂഹ് നബി(അ)യുടെ കാലശേഷം മുതൽ ഇതുവരെയായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകേണ്ടിവന്ന എത്രയോ ജനസമൂഹങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്! ഓരോ കൂട്ടരുടെയും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നും, അത് എത്രമാത്രം കവിഞ്ഞുപോയിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് അവരെ അവൻ ശിക്ഷിച്ചതും. അല്ലാതെ ഒരു മൊത്തക്കണക്കിലോ, ഏകദേശ അനുമാനപ്രകാരമോ അല്ല അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്തത് എന്ന് താൽപര്യം. അതുപോലെയുള്ള വല്ല പൊതുശിക്ഷക്കും ബാധ്യസ്ഥ

രായിത്തീർന്നേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന് നിലവിലുള്ള ഈ മുശ്‌രിക്കുകളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

مَّن كَانَ يُرِيدُ ٱلْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُۥ فِيهَا مَا نَشَآءُ لِمَن نُّرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُۥ جَهَنَّمَ يَصْلَىٰهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ആർ (ഈ) ക്ഷണികമായതിനെ (ഐഹിക ജീവിതത്തെ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അതിൽ അവന്- (അതെ) നാം വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് നാം വേഗമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്; പിന്നെ, അവന് നാം 'ജഹന്നമി'നെ (നരകത്തെ) ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. അതിൽ അവൻ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് കടന്നെരിയും.

وَمَنْ أَرَادَ ٱلْـَٔاخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُم مَّشْكُورًا ﴿١٩﴾

﴾19﴿ ആർ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് അതിനുവേണ്ടി അതിന്റേതായ പരിശ്രമം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു (വോ), എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

كُلًّا نُّمِدُّ هَـٰٓؤُلَآءِ وَهَـٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ

﴾20﴿ എല്ലാവർക്കും - ഇക്കൂട്ടർക്കും അക്കൂട്ടർക്കും (തന്നെ) - നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതിയിൽ (ദാനത്തിൽ) നിന്നും നാം അയച്ചു (നീട്ടി) കൊടുക്കുന്നതാണ്.

وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٠﴾

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതി (ദാനം) മുടക്കം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായിരിക്കില്ല താനും.

﴾18﴿ مَنْ كَانَ ആർ ആയിരുന്നു (വോ), ആരെങ്കിലും ആയിരുന്നാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കും الْعَاجِلَةَ ധൃതിയിൽ തീരുന്നതിനെ, വേഗം കഴിയുന്നത്, ക്ഷണികമായത് عَجَّلْنَا നാം ധൃതിയാക്കി (വേഗമാക്കി) കൊടുക്കും لَهُ അവന് فِيهَا അതിൽ مَا نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, വേണമെന്ന് വെക്കുന്നത് لِمَنْ نُرِيدُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ثُمَّ جَعَلْنَا പിന്നെ നാം ആക്കും (ഏർപ്പെടുത്തും) لَهُ അവന് جَهَنَّمَ ജഹന്നമിനെ يَصْلَاهَا അവൻ അതിൽ എരിയും, കടക്കും

(കടന്നെരിയും) مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്ക (കുറ്റപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ടവനായിട്ട് مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ട (അകറ്റപ്പെട്ട) വനായി. ﴾19﴿ وَمَنْ أَرَادَ ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ, ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചാൽ الْآخِرَةَ പിന്നീടുള്ളതിനെ (പരലോകത്തെ) وَسَعَىٰ لَهَا അതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുക (യത്നിക്കുക) യും (ചെയ്താൽ) سَعْيَهَا അതിന്റെ (തായ) പരിശ്രമം وَهُوَ അവൻ, അവ നാകട്ടെ مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ് فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ كَانَ ആയിരിക്കും سَعْيُهُم അവരുടെ പരിശ്രമം مَشْكُورًا നന്ദി ചെയ്യപ്പെടുന്ന (നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കപ്പെ ടുന്ന) ത്. ﴾20﴿ كُلًّا എല്ലാവർക്കും نُمِدُّ നാം അയച്ചുകൊടുക്കും, നീട്ടിക്കൊടുക്കും. هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്, ഇവർക്ക് وَهَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്കും, അവർക്കും مِنْ عَطَاءِ കൊടുതിയിൽ (ദാനത്തിൽ) നിന്ന് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ وَمَا كَانَ ആയിട്ടില്ല ആയിരിക്കയില്ല عَطَاءُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൊടുതി مَحْظُورًا മുടക്കപ്പെട്ട (തടയപ്പെട്ട)ത്.

ക്ഷണികമായ ഈ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നവരിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇഹത്തിൽ താനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതാനും ചില നേട്ടങ്ങൾ അല്ലാഹു തൽക്കാലം നൽകിയേക്കും. എല്ലാവർക്കും പൂർണമായി ലഭിക്കുകയില്ല. അവരുടെ പര്യ വസാനം നരകവുമായിരിക്കും. ശാശ്വതമായ പരലോക സുഖസൗകര്യങ്ങളെ ലക്ഷ്യം വെക്കുകയും, അതോടുകൂടി അതിനുവേണ്ടി വിശ്വാസപൂർവം പ്രയത്നം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനം അല്ലാഹു സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും, അർഹമായ പ്രതിഫലം അവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും. ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ ആദിയായ ഭൗതികാനുഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാവർക്കും അവൻ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കു കയും ചെയ്യും. അതിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല, എന്നൊ ക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കമെന്ന് പറയാം. എന്നാൽ, അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് പല കാര്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി:-

(1) ഐഹിക ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ, പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا(അതിനുവേണ്ടി അതിന്റെ തായ പരിശ്രമം നടത്തി) എന്നോ മറ്റോ ഒരു ഉപാധി പറഞ്ഞിട്ടില്ല, എന്തുകൊണ്ടെ ന്നാൽ പരലോകത്ത് ഗുണം കിട്ടുമെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമുള്ള സൽകർമ ങ്ങളും അനുഷ്ഠാനമുറകളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ദീനിൽ പുതു തായി നിർമിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ബിദ്അത്തുകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കു കയില്ലെന്നും അവ തള്ളപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും നിർദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം പരലോക വിജയമായിരിക്കണം.

(2) എന്നാൽ ഐഹിക നേട്ടങ്ങളെ ലക്ഷ്യംവെക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യ ങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചുകിട്ടുമോ? അതുമില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അവൻ കണ ക്കാക്കിയതും മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളുതാനും. ആർക്കൊക്കെ, എന്തൊക്കെയാണ് വേണ്ടത് എന്നുള്ള കാര്യവും അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതി നപ്പുറം വല്ലതും നേടുവാൻ അവർക്കും സാധ്യമല്ല.

(3) പരലോകത്തെ ഉന്നംവെക്കുന്നവരുടെ യത്നങ്ങളും കർമങ്ങളും അല്ലാഹു ഒന്നും പാഴാക്കുകയില്ല. എല്ലാം നന്ദിപൂർവം സ്വീകരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ, അവരുടെ ഓരോ ചലനങ്ങൾക്കും ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ പ്രതിഫലം നൽകുകയും, അവയെ വളർത്തി പോഷിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

(4) ജീവിതലക്ഷ്യത്തെ ആസ്പദമാക്കി മനുഷ്യർ മേൽക്കണ്ടപ്രകാരം രണ്ടു തരക്കാരായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആഹാരം, ആരോഗ്യം, ധനം, സന്താനം ആദിയായ ഭൗതികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ആ വിവേചനം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, ഇഹലോക ജീവിതത്തെ ഉന്നംവെച്ചവൻ എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അല്ലാഹു എല്ലാവർക്കും അത് പ്രദാനം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയുടെ തോത് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ മാനദണ്ഡം അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമത്രെ. അടുത്ത വചനത്തിൽ ഈ യാഥാർഥ്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَلْـَٔاخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَٰتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ﴿٢١﴾

《21》 നോക്കുക; അവരിൽ (മനുഷ്യരിൽ) ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്ന്! പരലോകമാകട്ടെ, പദവികളിൽ ഏറ്റം വലുതും, ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ഏറ്റം വലുതും തന്നെയാകുന്നു.

《21》 انظُرْ നോക്കുക كَيْفَ എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാണ് فَضَّلْنَا നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കി (മെച്ചപ്പെടുത്തി)യത് بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ وَلَلْآخِرَةُ പരലോകം തന്നെ أَكْبَرُ ഏറ്റം വലുത് دَرَجَاتٍ പദവികളിൽ, പടികളാൽ, وَأَكْبَرُ ഏറ്റം വലുതും تَفْضِيلًا ശ്രേഷ്ഠത നൽകുന്നതിലും (ശ്രേഷ്ഠതയാലും.)

ധനം, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, ആരോഗ്യം, സുഖം, ദുഃഖം, സന്താനലാഭം, സന്താനനഷ്ടം, ജ്ഞാനം, അജ്ഞാനം, ബുദ്ധി, ഭോഷത്തം ആദിയായ അനേകമനേകം ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊതുവെ വ്യത്യാസപ്പെടാറില്ല. പക്ഷേ, രണ്ടു വിഭാഗത്തിലെയും വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഇതിന്-വ്യക്തിപരമോ സാഹചര്യപരമോ ആയ- ബാഹ്യമായ വല്ല കാരണങ്ങളും നമുക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. എന്നാൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവിന്റെ സാക്ഷാൽ കാരണം അല്ലാഹുവിനേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തെയും, നിയന്ത്രണത്തെയും മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് അതുള്ളത് എന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ബുദ്ധിമതികളും, വിദ്യാസമ്പന്നരും, അതിസമർഥരുമായ ആളുകളെ ദരിദ്രന്മാരും രോഗികളുമായി കാണപ്പെടുകയും, മറിച്ച് ഭോഷൻമാരും വിഡ്ഢികളും ദുർബ്ബലരുമായവരെ ആരോഗ്യവാന്മാരും, ധനാഢ്യൻമാരുമായി കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് ദുർല്ലഭമല്ലല്ലോ. ആവശ്യമായ പോഷകാംശങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഭക്ഷണക്രമവും ആരോഗ്യശാസ്ത്രവിധികളും മുറതെറ്റാതെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന വ്യക്തികൾക്ക് മഹാരോഗം പിടിപെടു

ന്നതും, താളും തവരയും തിന്നും, വൈദ്യോപദേശങ്ങൾ അറിയാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന വ്യക്തികൾ അരോഗദൃഢഗാത്രന്മാരായി നടക്കുന്നതും അപൂർവമല്ല. അപ്പോൾ, ഇതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ ഒരു അദൃശ്യമായ നിയന്ത്രണം നടക്കുന്നുവെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അത് അല്ലാഹുവിന്റെതല്ലാതെ മറ്റാരുടെതുമല്ല. അതാണ് ഈ വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വിഷയം സൂ: അൻആം 165; സുഖ്റുഫ് 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരും കുറഞ്ഞവരുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, പരലോകത്തിൽ ഈ ഏറ്റക്കുറവ് ഏറ്റവും അധികം വമ്പിച്ച തോതിലായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ നിത്യാനന്ദരായിരിക്കും. ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകീയ കഠിനശിക്ഷകൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും. ഇരുവിഭാഗക്കാരിലുമുള്ള വ്യക്തികളാകട്ടെ, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പദവികളിൽ വ്യത്യസ്തരുമായിരിക്കും. നബി ﷺ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ സദ്വൃത്തരായ അടിയാന്മാർക്ക് ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരാളുടെ മനസ്സിലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്തതും (ആയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ) അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു;മു.) മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ തിരുമേനി പറയുന്നു: 'ഉന്നത പദവിക്കാരായ ആളുകൾ 'ഇല്ലിയ്യീനി'ൽ വസിക്കുന്നവരെ കാണുന്നത് നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ വിദൂര നക്ഷത്രങ്ങളെ കാണുന്നതുപോലെയായിരിക്കും' (ബു:മു.) സ്വർഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങളിൽ തന്നെയുള്ള പദവി വ്യത്യാസമാണ് നബി ﷺ ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതുപോലെ നരകവാസികൾക്കിടയിലും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.

പരലോകത്തെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസത്തോടുകൂടി പരലോക നന്മക്ക്‌വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയാണ് വിജയത്തിനുള്ള മാർഗമെന്ന് മുൻവചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ. ആ മാർഗം ഏതാണെന്നുള്ളതിന് ഒരു വിശദീകരണമാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ. സ്വാഭാവികമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസമാണ് എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിത്തറയെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَّا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ അല്ലാഹുവോട്കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തരുത്; എന്നാൽ (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ), നീ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായും, കൈവെടിയപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

വിഭാഗം - 3

۞ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓا۟ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا ۚ

﴾23﴿ നിന്റെ റബ്ബ് തീരുമാനി (ച്ചു കൽപി) ച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന്; മാതാപിതാക്കളിൽ നന്മ ചെയ്യണമെന്നും.

إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾

അവർ രണ്ടിലൊരാൾ അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും (തന്നെ) നിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചേക്കുന്ന പക്ഷം, അവരോട് 'പ്‌ഫെ!' (അഥവാ-'ച്ഛെ!') എന്ന് നീ പറയരുത്; അവരോട് കയർക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവരോട് നീ മാന്യമായ വാക്ക് പറയുകയും ചെയ്യുക.

وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

《24》 കാരുണ്യം നിമിത്തം എളിമയുടെ ചിറക് അവർക്ക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക. നീ പറയുകയും ചെയ്യണം: 'റബ്ബേ! അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പ [പ്രായ]ത്തിൽ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിയത്‌പോലെ നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!' എന്ന്.

《22》 لَا تَجْعَلْ നീ ആക്ക (ഉണ്ടാക്ക-ഏർപ്പെടുത്ത)രുത് مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ആരാധ്യനെ فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരുന്നുപോകും, ഇരിക്കേണ്ടിവരും مَذْمُومًا ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായി مَخْذُولًا കൈവെടിയപ്പെട്ട (സഹായം ലഭിക്കാത്ത)വനായി. 《23》 وَقَضَىٰ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു (കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു), വിധിച്ചു رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് أَلَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്ന് إِلَّا إِيَّاهُ അവനെയല്ലാതെ وَبِالْوَالِدَيْنِ മാതാപിതാക്കളോട് إِحْسَانًا നന്മ ചെയ്‌വാനും, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണമെന്ന്) إِمَّا يَبْلُغَنَّ പ്രാപിച്ചേക്കുന്നപക്ഷം عِندَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ الْكِبَرَ വാർദ്ധക്യം أَحَدُهُمَا ആ രണ്ടിലൊരാൾ أَوْ كِلَاهُمَا അല്ലെങ്കിൽ അവർ രണ്ടാളും فَلَا تَقُل എന്നാൽ നീ പറയരുത് لَّهُمَا അവർ രണ്ടാളോട് أُفٍّ പ്‌ഫെ!, ച്ഛെ! (എന്ന്) وَلَا تَنْهَرْهُمَا അവരോട് കയർക്കുക (അധിക്ഷേപിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് وَقُل നീ പറയുകയും ചെയ്യുക لَّهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും قَوْلًا വാക്ക്, പറയൽ كَرِيمًا മാന്യമായ, ആദരവുള്ള. 《24》 وَاخْفِضْ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക لَهُمَا അവർക്ക് جَنَاحَ ചിറക്, പക്ഷം الذُّلِّ എളിമയുടെ, താഴ്മയാകുന്ന مِنَ الرَّحْمَةِ കാരുണ്യത്താൽ, കരുണ നിമിത്തം وَقُل നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ ارْحَمْهُمَا അവർ രണ്ടാളോടും (രണ്ടാൾക്കും) നീ കരുണ ചെയ്യണേ كَمَا رَبَّيَانِي രണ്ടുപേരും എന്നെ വളർത്തിയ (പരിപാലിച്ച) തുപോലെ صَغِيرًا ചെറുപ്പമായിരിക്കെ (ചെറുപ്പത്തിൽ).

ഈ വചനങ്ങളിലും, തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും 'നീ' എന്നും 'നിന്റെ' എന്നും പോലെയുള്ള സംബോധനകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ അവ സമുദായത്തെ മുഴുവനും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊ

ണ്ടുള്ളതാകുന്നു. പ്രസംഗവേളകളിൽ സദസ്യരെ മുഴുവനും ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ട് 'സഹോദരാ' എന്നും മറ്റും ഏകവചന രൂപത്തിൽ സംബോധന ചെയ്യാറുണ്ടല്ലോ.

യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ട് കൽപനകളും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും ആരാധിക്കരുതെന്ന്. ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

(2) മാതാപിതാക്കളോട് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന്. മനുഷ്യന്റെ ജന്മത്തിന് കാരണക്കാരും, അവൻ ജീവിക്കുവാൻ സ്വയംപര്യാപ്തനായിത്തീരുന്നതുവരെ കണക്കറ്റ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് അവനെ പരിപാലിച്ചു വളർത്തിപ്പോന്നവരും അവരാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിനോട് മനുഷ്യനുള്ള ഏറ്റവും മഹത്തായ കടമയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ഉടനെ തന്നെ–അതോട് ചേർത്തുകൊണ്ട്– മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾ നിറവേറ്റേണ്ടുന്ന കടമയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചതിൽ നിന്ന് അവരോടുള്ള കടമകൾക്ക് അല്ലാഹു കൽപിച്ച പ്രാധാന്യം എത്ര വമ്പിച്ചതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല, വേറെ പല വചനങ്ങളിലും ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇതുപോലെ അല്ലാഹു കൂട്ടിച്ചേർത്തു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വക ഒരു വസ്വിയ്യത്ത്കൂടിയായിട്ടാണ് മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്ന കാര്യം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. (അൻകബൂത്ത് 8; ലുക്മാൻ 14; അഹ്ക്വാഫ് 15 എന്നിവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യണമെന്ന് കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, അതിനൊരു രൂപരേഖയെന്നോണം തുടർന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ നൽകിയ ആ വിവരണങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:

(1) മാതാവോ, പിതാവോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാളുമോ വാർധക്യം പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, മക്കൾ അവരോട് 'പ്ഫെ! ച്ചെ!' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അറപ്പിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൂടാ. എക്കാലത്തും അവരോട് അനുവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു കടമ തന്നെയാണ് ഇത്. എങ്കിലും പ്രായാധിക്യം നേരിടുമ്പോൾ അവരുടെ വാക്കിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാരായ മക്കൾക്ക് രുചിക്കാത്ത പലതും കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുക സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രായാധിക്യം വരുമ്പോഴത്തെ കാര്യം പ്രത്യേകം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

(2) അവരോട് കയർത്തു സംസാരിക്കുകയോ, പരുഷവാക്കുകൾ പറയുകയോ ചെയ്യരുത്.

(3) അതും പോരാ, അവരോട് സംസാരിക്കുന്നത് മാന്യമായ വാക്കുകളിലായിരിക്കുക കൂടി വേണം. അഥവാ, അച്ചടക്കവും, മര്യാദയും, ബഹുമാനവും പ്രകടമാവുന്ന വാക്കുകളായിരിക്കണം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ'മാന്യമായ വാക്ക്' (قَوْلًا كَرِيمًا) കൊണ്ട് എന്താണുദ്ദേശ്യമെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, സഈദുബ്നുൽ മുസയ്യബ് (റ) ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ (റ) നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: **قول العبد المذنب للسيد الفظ** (പാപം ചെയ്ത അടിമ കഠിന സ്വഭാവിയായ യജമാനനോട് പറയുംപ്രകാരമുള്ള വാക്ക്.) അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുക്കാത്ത മഹാപാപമാണല്ലോ ശിർക്ക്. ആ ശിർക്ക് ചെയ്വാൻ വല്ല മാതാപിതാക്കളും മക്കളോട് നിർബന്ധം ചെലു

വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, സൂറത്ത് ലുക്മാനിൽ അവരോട് ഇഹത്തിൽ സദാചാരമനുസരിച്ച്- നല്ല നിലയിൽ-സഹവസിക്കുകയും വേണം (وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا) എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

(4) അവർക്ക് എളിമയാകുന്ന ചിറക് താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കണം. തള്ളക്കോഴി അതിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവാൽസല്യം നിമിത്തം അതിന്റെ ചിറകുവിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിനുള്ളിൽ അവയെ അണച്ചു കൂട്ടാറുള്ളതിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു അലങ്കാരപ്രയോഗമാണ് 'ചിറക് താഴ്ത്തൽ (خفض الجناح) ഒരു കാലത്ത് സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടുകൂടി അവർ ഇങ്ങോട്ട് പെരുമാറിയപോലെ, ഇപ്പോൾ അവരോടങ്ങോട്ട് താഴ്മയോടും വിനയത്തോടും പെരുമാറണമെന്ന് താൽപര്യം. ഇത് കേവലം ഒരു പ്രകടനമോ, അഭിനയമോ ആയിക്കൂടാ. അവരുടെ നേരെയുള്ള കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും കൃപയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതായിരിക്കുകയും വേണം എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതാണ് مِنَ الرَّحْمَةِ (കാരുണ്യം നിമിത്തം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

(5) അവർക്കുവേണ്ടി رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (എന്റെ റബ്ബേ, അവർ രണ്ടാളും എന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ വളർത്തിയുണ്ടാക്കിയതുപോലെ നീ അവരോട് കരുണ ചെയ്യേണമേ!) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണം. അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട മാതൃകകൂടി അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുകയാണ്. ചെറുപ്പകാലത്ത് എന്നെ വളർത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവർ വളരെയധികം ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അവരോടുള്ള എന്റെ കടപ്പാട് വേണ്ടത്പോലെ നിർവഹിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പേരിൽ നീ തന്നെ നിന്റെ കാരുണ്യം അവരിൽ ചൊരിയേണമേ! എന്നാണാ പ്രാർത്ഥനയുടെ താൽപര്യം.

മാതാപിതാക്കൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല, അവരുടെ മരണശേഷവും മക്കൾക്ക് അവരോട് ചില കടപ്പാടുകളുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർഥന. 'എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരണപ്പെട്ടശേഷം അവർക്ക് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന വല്ല പുണ്യവും എന്റെ മേൽ ബാക്കിയുണ്ടോ?' എന്ന് ഒരാൾ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി: 'ഉണ്ട്. നാല് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവരുടെ പേരിൽ (ജനാസഃ) നമസ്കരിക്കുകയും, അവർക്ക് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യലും, അവരുടെ വാഗ്ദത്തം നടപ്പിലാക്കലും, അവരുടെ ചങ്ങാതിമാരെ ആദരിക്കലും, അവർ മുഖാന്തിരം മാത്രമുണ്ടാകുന്ന രക്തബന്ധം (കുടുംബബന്ധം) പാലിക്കലും. ഇവയാണ് അവരുടെ മരണശേഷം അവരോട് ചെയ്യേണ്ടുന്ന പുണ്യത്തിൽ നിന്റെമേൽ ബാക്കിയുള്ളത്.' (അ;ദാ;ജ.) ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഒരിക്കൽ മക്കയിലെ ഒരു തെരുവീഥിയിൽ വെച്ച് ഒരു 'അഅ് റാബി'യെ (ഗ്രാമീണനെ) കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് സലാം ചൊല്ലി വാഹനപ്പുറത്ത് നിന്നിറങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ അതിൻമേൽ ഒന്നിച്ചിരുത്തുകയും, തന്റെ തലപ്പാവ് അദ്ദേഹത്തിന് സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇബ്നുദീനാർ (റ) പറയുകയാണ്: 'ഈ അഅ്റാബികൾക്ക് അൽപം കൊടുത്താലും അവർ തൃപ്തിപ്പെടുമല്ലോ' എന്ന് ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ ഇബ്നു ഉമർ (റ) നോട് പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇയാളുടെ പിതാവ് (എന്റെ പിതാവായ) ഉമറിന്റെ ഒരു ഇഷ്ടക്കാരനായിരുന്നു. റസൂൽﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുമുണ്ട്. 'പുണ്യത്തിൽ വെച്ചു വളരെ

നല്ല ഒരു പുണ്യമാണ് പിതാവ് പിന്നിട്ടുപോയ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടക്കാരോട് ബന്ധം ചേർക്കുന്നത്.' (മു.)

മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യലും, അവരോടുള്ള കടപ്പാടുകളും സംബന്ധിച്ച് പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും നിലവിലുള്ളതിന് പുറമെ, ധാരാളം ഹദീഥുകളും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഓർമക്കായി, ചുരുക്കം ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

1. ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുകയാണ്: 'അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമം ഏതാണ്?' ഞാൻ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചു: അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ് . ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യലാണ്.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്.' (ബു;മു.)

2. റസൂൽﷺ പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറയ്റ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: മാതാപിതാക്കളെ (അന്യരുടെ) അടിമകളായി കണ്ടിട്ട് അവരെ വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി മോചിപ്പിച്ചാലല്ലാതെ ഒരു സന്താനത്തിന് അവരോട് പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.' (മു.)

3. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ-ഒരാളെയോ രണ്ടാളെയും തന്നെയോ- (അവരുടെ) വാർദ്ധക്യകാലത്ത് തനിക്ക് കിട്ടിയിട്ട് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവൻ നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്! നിന്ദ്യനാണ്!' (മു.)

4. നബിﷺ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറിബ്നിൽ ആസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മഹാപാപങ്ങൾ എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കുചേർക്കലും, മാതാപിതാക്കളെ വെറുപ്പിക്കലും, ആളെ കൊലപ്പെടുത്തലും, കള്ളസത്യം ചെയ്യലുമാകുന്നു.' (ബു;മു.) പിതാക്കളെക്കാൾ മാതാക്കളോടാണ് മക്കൾക്ക് കൂടുതൽ കടപ്പാടുള്ളതെന്നും ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഗർഭകാലത്തും പ്രസവിച്ചശേഷം മുലകുടി കഴിഞ്ഞു പിരിയുന്നതുവരെയും മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഏറ്റവുമധികം ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടപ്പാടും അനുഭവിക്കുന്നത് മാതാക്കളാണല്ലോ. സൂ: ലുക്മാനിലെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളോട് എത്രമാത്രം സൗമ്യത്തിലും മയത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ധാർമിക മൂല്യങ്ങളും, മാനുഷിക ഗുണങ്ങളും ഓരോന്നോരോന്നായി ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്-മീതെയുള്ളവരോട് ബഹുമാനവും സമന്മാരോട് സ്നേഹവും താഴെയുള്ളവരോട് കൃപയും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത്-മാതാപിതാക്കളോട് മക്കൾക്ക് പ്രത്യേക കടമകളൊന്നുമില്ലെന്നും, അവർ നിമിത്തമാണ് നാം ഈ ജീവിത ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ ഇടയായതെന്നും തുറന്നാക്ഷേപിക്കുവാൻ പോലും ചില മനുഷ്യരൂപികൾ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്ത് - ഖുർആനിലും നബിﷺയുടെ ഹദീഥിലും വിശ്വാസമുള്ള ഓരോ മുസ്ലിമും ഈ തുറയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, പക്ഷേ ,അനുഭവം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, കുറേയൊക്കെ അറിവും പഠിപ്പുമുള്ളവരിൽ പോലും വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളുടെ നേരെ അനാദരവും, അലംഭാവ നയവും കാണിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെന്നുള്ളത് വളരെ ഖേദകരവും ലജ്ജാവഹവുമത്രെ! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُوا۟ صَـٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا ﴿٢٥﴾

《25》 നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്; നിങ്ങൾ നല്ലവരായിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ (മനസാ ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുന്നവർക്ക് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു.

《25》 رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി فِي نُفُوسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം (മനസ്സു) കളിൽ إِن تَكُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുന്നപക്ഷം صَالِحِينَ നല്ലവർ, സദ്വൃത്തർ فَإِنَّهُ كَانَ എന്നാൽ അവനാകുന്നു لِلْأَوَّابِينَ (മനസാ) മടക്കമുള്ളവർക്ക് غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

മനുഷ്യമനസ്സുകളിലെ വിചാര വികാരങ്ങളും, ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുമൊക്കെ മനുഷ്യനെക്കാൾ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അതനുസരിച്ചായിരിക്കും അവന്റെ ചെയ്തികളെ അവൻ വിലയിരുത്തുക. മനുഷ്യൻ സൽക്കർമങ്ങൾ മുഖേന നല്ലവനായിത്തീരുന്ന പക്ഷം-സ്വന്തം പാകപ്പിഴവുകളെയും, തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഖേദവും പശ്ചാത്താപവുമുണ്ടായിരിക്കുക അതിന്റെ അനിവാര്യഫലവുമാണ്-അതിന്റെ വീഴ്ചകളും കുറ്റങ്ങളും അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് സാരം.

ഇപ്പറഞ്ഞത് ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണെങ്കിലും-സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ-ഇതിൽ ചില സൂചനകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. (1) മാതാപിതാക്കളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിലും നയത്തിലും നിങ്ങളുടെ യഥാർഥ മനഃസ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഹൃദയം തീണ്ടാത്ത ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളൊന്നും അവന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ലെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു. (2) സദുദ്ദേശ്യത്തോട്കൂടിയും, ആത്മാർഥതയോടുകൂടിയും നിങ്ങളാൽ കഴിയുന്നവിധം നല്ല നിലക്ക് നിങ്ങൾ അവരോട് പെരുമാറുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾ അറിയാതെയോ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെയോ വരുന്ന പോരായ്മകളെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരും.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവർക്ക് പുറമെയുള്ള അടുത്ത ബന്ധുക്കളോടും മറ്റും പാലിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ﴿٢٦﴾

《26》 അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവന് അവന്റെ അവകാശം നീ നൽകുകയും ചെയ്യുക; സാധുവിനും, വഴിപോക്കനും (അവരുടെ അവകാശവും). (ദുർവ്യയമായി) വിതറിക്കളയുകയും ചെയ്യരുത്.

إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَـٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَـٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا ﴿٢٧﴾

《27》 നിശ്ചയമായും (ദുർവ്യയമായി) വിതറുന്നവർ പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരന്മാരായിരിക്കുന്നതാണ്. പിശാച് അവന്റെ റബ്ബിനോട് വളരെ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നുതാനും.

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ٱبْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا ﴿٢٨﴾

《28》 നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നും നീ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല കാരുണ്യത്തെയും ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ, നീ അവരിൽനിന്ന് (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, അവരോട് എളുപ്പമുള്ള (സൗമ്യതയുള്ള) വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

《26》 وَآتِ നൽകുകയും ചെയ്യുക ذَا الْقُرْبَىٰ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവന് حَقَّهُ അവന്റെ അവകാശം, അവന്റെ (അവനോടുള്ള) കടമ وَالْمِسْكِينَ സാധുവിന്നും, പാവപ്പെട്ടവനും وَابْنَ السَّبِيلِ വഴിപോക്കനും وَلَا تُبَذِّرْ വിതറുക (വിതക്കുക- ധൂർത്തടിക്കുക-ദുർവ്യയം ചെയ്യുക) യും അരുത് تَبْذِيرًا ഒരു വിതറൽ, ധൂർത്തടി, ദുർവ്യയം 《27》 إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ നിശ്ചയമായും വിതറുന്ന (ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന)വർ كَانُوا ആയിരിക്കുന്നു إِخْوَانَ സഹോദരന്മാർ الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ وَكَانَ ആകുന്നു (ആയിരിക്കുന്നു)താനും الشَّيْطَانُ പിശാച് لِرَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന് كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ 《28》 وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ നീ എങ്ങാനും (വല്ലപ്പോഴും) തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുന്നപക്ഷം عَنْهُمُ അവരെപ്പറ്റി, അവരിൽനിന്ന് ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹിച്ചു (തേടി) ക്കൊണ്ട് رَحْمَةٍ വല്ല കാരുണ്യവും (അനുഗ്രഹവും) مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് تَرْجُوهَا നീ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചു (അഭിലഷിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു فَقُلْ എന്നാൽ നീ പറയുക لَهُمْ അവരോട് قَوْلًا വാക്ക് مَيْسُورًا എളുപ്പമുള്ള (ലഘുവായ-സൗകര്യപ്പെട്ട-സൗമ്യതയുള്ള).

حَقّ (കടമ-അഥവാ അവകാശം) എന്നതിൽ ധനപരമായും, സ്വഭാവ സംബന്ധമായും പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന എല്ലാ ബാധ്യതകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ധനപരമായ ബാധ്യത നിറവേറ്റലാണെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു ചിലവഴിക്കുക, അനാവശ്യ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുക, അനുവദനീയമല്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുക-ഇതെല്ലാം ധനം ധൂർത്തടിക്കലാകുന്നു. ധൂർത്തടിക്കൽ തനി പൈശാചിക സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാണെന്നും അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തൽക്കാലം കയ്യിലൊന്നുമില്ല. എന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് താമസിയാതെ വല്ലതും ലഭിച്ചേക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുമുണ്ട്. കിട്ടിയാൽ

അതിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ മേൽപറഞ്ഞവർ സമീപിച്ചാൽ അവരോട് നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം-മുറുമുറുപ്പും വെറുപ്പും ഉണ്ടായിത്തീരരുത്- എന്ന് കൂടി കൽപിക്കുന്നു.

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ നിന്റെ കൈ നിന്റെ പിരടിയിലേക്ക് കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അതിനെ നീ മുഴുവൻ (അങ്ങ്) നീട്ടിവിടുകയും അരുത്; എന്നാൽ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, (വലഞ്ഞു) ഖേദപ്പെട്ടവനായും ഇരിക്കേണ്ടിവരും.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ

﴾30﴿ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) വിശാലമാക്കുകയും, കണക്കാ (കുടുസ്സാ) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٣٠﴾

നിശ്ചയമായും, അവൻ, തന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മജ്ഞനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾29﴿ وَلَا تَجْعَلْ ആക്കുകയും ചെയ്യരുത് يَدَكَ നിന്റെ കൈ مَغْلُولَةً ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത് إِلَىٰ عُنُقِكَ നിന്റെ പിരടിയിലേക്ക് وَلَا تَبْسُطْهَا അതിനെ വിരുത്തുക (നീട്ടുക) യും ചെയ്യരുത് كُلَّ الْبَسْطِ മുഴുവൻ വിരുത്തൽ (നീട്ടൽ) فَتَقْعُدَ എന്നാൽ നീ ഇരിക്കും (ഇരിക്കേണ്ടിവരും) مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത (ആക്ഷേപിക്ക) പ്പെട്ടവനായി مَحْسُورًا ഖേദപ്പെട്ടവനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടവനായി ﴾30﴿ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് يَبْسُطُ നീട്ടും, വിരുത്തും (വിശാലമാക്കും) الرِّزْقَ ആഹാരം, ഉപജീവനം لِمَن يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقْدِرُ കണക്കാ (കുടുസ്സാ) ക്കുകയും ചെയ്യും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ كَانَ ആകുന്നു بِعِبَادِهِ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ.

ആവശ്യത്തിന്പോലും ചിലവഴിക്കാതെ പിശുക്ക് പിടിക്കരുതെന്നത്രെ, കൈ പിരടിയിലേക്ക് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ആവശ്യവും കഴിവും നോക്കാതെ അമിതവ്യയം ചെയ്യരുതെന്നത്രെ കൈ മുഴുവനും അങ്ങ് നീട്ടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സ്വന്താവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാകട്ടെ ധനം ചിലവഴിക്കുമ്പോൾ അതിൽ മിതത്വം പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്ന് സാരം. പിശുക്ക് പിടിക്കുന്നവൻ- അല്ലാഹുവിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും അടുക്കൽ-ആക്ഷേപവിധേയനും, അമിത വ്യയം ചെയ്യുന്നവൻ ഉള്ളത് നഷ്ടപ്പെട്ടു ഖേദക്കാരനും ആയിത്തീരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ ചിലർക്ക് വിശാലമായും, ചിലർക്ക് പരിമിതമായും നൽകപ്പെടുന്നത് അല്ലാ

ഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണെന്നും, ആർക്ക് അധികം നൽകണം, ആർക്ക് കുറച്ചു കൊടുക്കണം എന്നൊക്കെ അവന് ശരിക്കും കൃത്യമായും അറിയാമെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വളരെ നിഷ്കർഷമായി ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമത്രെ മിതവ്യയം. വിളവെടുപ്പ് നടത്തുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടുന്ന കടമ തീർക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (അമിതമാക്കുകയും അരുത്. അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ - അല്ലാഹു - ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. (6:141) മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അവൻ അമിതമാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. (7:31). സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽഗുണങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ സൂറഃ ഫുർക്വാനിൽ പറയുന്നു: وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا (സാരം: ചിലവഴിക്കുമ്പോൾ അമിതവ്യയം ചെയ്യുകയാകട്ടെ, പിശുക്ക് കാണിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാതെ അതിനിടയിൽ അത് മിതമായ നിലക്കായിരിക്കുന്നവരും). അഹ്മദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ പറയുന്നു: 'മിതവ്യയം പാലിച്ചവന് ദാരിദ്ര്യം പിണയുകയില്ല'. ബൈഹക്വീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ, 'മിതത്വം പാലിക്കൽ ഉപജീവനമാർഗത്തിന്റെ പകുതിയാകുന്നു' എന്നും വന്നിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 4

وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَـٰدَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَـٰقٍ ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ﴿٣١﴾

﴾31﴿ ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്ന് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത്. നാമത്രെ, അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ഉപജീവനം (ആഹാരം) നൽകുന്നത്.

നിശ്ചയമായും, അവരെ കൊല്ലൽ ഭീമമായ ഒരു തെറ്റാകുന്നു.

﴾31﴿ وَلَا تَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുക (വധിക്കുക) യും ചെയ്യരുത് أَوْلَادَكُمْ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ خَشْيَةَ ഭയന്നതിനാൽ إِمْلَاقٍ ദാരിദ്ര്യത്തെ, വലയുന്നതിനെ نَحْنُ നാം (തന്നെ) നാമത്രെ نَرْزُقُهُمْ അവർക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നത് وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങൾക്കും إِنَّ قَتْلَهُمْ നിശ്ചയമായും അവരെ കൊല്ലൽ كَانَ ആകുന്നു خِطْئًا ഒരു തെറ്റ്, കുറ്റം كَبِيرًا വലിയ, ഭീമമായ.

ഉപജീവനമാർഗം വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ, പെൺമക്കൾ ജനിക്കുന്നത് ദാരിദ്ര്യത്തിന് കാരണമാകാമെന്ന് കരുതി സ്വന്തം മക്കളെ കൊന്നുകളയുന്ന മുൻകാല അറബികളുടെ പതിവിനെ നിരോധിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയുമാണ്

അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. ആ കുട്ടികൾ ബാക്കിയായാൽ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വഴിയുണ്ടാക്കുന്നത് നിങ്ങളല്ല, അവർക്കും നിങ്ങൾക്കുതന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്, എന്നിരിക്കെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെ കൊല്ലുന്നതിന് അർഥമില്ല, അത് വളരെ വമ്പിച്ച ഒരു അപരാധമാണ് എന്ന് താക്കീതും നൽകുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെ സൂറഃ അൻആം: 151-ാം വചനത്തിലും വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് നാം കണ്ടു. പക്ഷേ, അവിടെ നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം (مِنْ إِمْلَاقٍ) കൊല്ലരുത് എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ ദാരിദ്ര്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന ഭയം നിമിത്തം (خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ) കൊല്ലരുത് എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിരോധത്തെത്തുടർന്ന് അവിടെ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ (നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും, ഇവിടെ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ (അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത് നാമാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസവും ചിന്താശക്തിയും ഉള്ളവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ട് വാക്യങ്ങളാണിവ.

ശിർക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച പാപമാണ് മനുഷ്യവധം. അത് നിർദ്ദോഷിയും, പാവവുമായ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ കൂടിയാകുമ്പോൾ ആ പാപം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ടതായിത്തീരുന്നു. കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാരണം ദാരിദ്ര്യഭയം കൂടിയാകുമ്പോൾ അപരാധത്തിന്റെ കാഠിന്യം വീണ്ടും കൂടിപ്പോകുന്നു. ആഹാരത്തിന്റെ കാര്യം മുഴുവനും തങ്ങളുടെ കയ്യിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണ-അല്ല, അഹങ്കാരം-ആണല്ലോ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. അടുത്ത രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം വിരോധിക്കുന്നുണ്ട്. സൂറഃ അൻആമിലാകട്ടെ, അതേ ആയത്തിൽ തന്നെ അത് വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അപ്പോൾ, പൊതുവായ ആ നിരോധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെ, ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ മക്കളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ആ അപരാധത്തിന്റെ ഗൗരവം കൊണ്ടുതന്നെ.

നമ്മുടെ രാജ്യമടക്കം 'പരിഷ്കൃത രാജ്യ'ങ്ങളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളിലും-ചില സങ്കൽപക്കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി-അടുത്ത ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പേരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണത്തിനും, ആ ആവശ്യാർഥം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ലജ്ജാവഹവും, സംസ്കാരശൂന്യവുമായ പല സംരംഭങ്ങൾക്കും ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ എന്തായിരിക്കും സ്ഥാനമുള്ളതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അതിന് സന്താനഹത്യയെന്ന് പേർ പറയാതെ, മറ്റെന്തെങ്കിലും അഭികാമ്യമായ പേരുകൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നത് കൊണ്ടോ, ജനിച്ചശേഷം കൊല ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ എന്ന സമർഥനംകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും അതിന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. 'ദാരിദ്ര്യം നിമിത്ത'വും, 'ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയന്നും' കൊല ചെയ്യരുതെന്നും, 'നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും', 'അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും' ഞാനാണ് ആഹാരം നൽകുന്നതെന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ ശരിക്കും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട് ആലോചിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിൽ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ പതിവിനെ ആസ്പദമാക്കി 'കൊലപ്പെടുത്തരുത്' എന്ന വാക്കാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ നിരോധത്തിന് ആധാരമായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അതേ കാരണങ്ങൾ ഇന്നത്തെ സന്താന നിയന്ത്രണത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. സന്താന നിയന്ത്രണം നിർബന്ധപൂർവം നടപ്പിലാക്കിയ ചില പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ കുറയുകയും പിൽക്കാലത്ത് കൂടു

തൽ പ്രസവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രോത്സാഹന സമ്മാനങ്ങൾ നൽകിവരുന്നതും ഇത്ത രുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

ഇബ്നുമസ്ഊദ് (ர) പറയുന്നു: പാപത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചത് ഏതാണെന്ന് ഞാൻ നബിﷺയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചത് അല്ലാ ഹുവായിരിക്കെ, അവന് നീ സമന്മാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാകുന്നു'. പിന്നെ ഏതെന്ന് ചോദി ച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ സന്താനം നിന്നോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിക്കുമെന്ന് ഭയന്നു- അതിനെ നീ കൊല്ലലാകുന്നു.' പിന്നെ ഏതാണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവി ടുന്നു പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ പത്നിയെ നീ വ്യഭിചരിക്കുകയാണ്.' (ബു:മു) സൂറഃ അൻആമിലെ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർമിക്കുക.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلزِّنَىٰٓ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَٰحِشَةً وَسَآءَ سَبِيلًا ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ നിങ്ങൾ വ്യഭിചാരത്തെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും അത് ഒരു നീചവൃത്തിയാകുന്നു; വളരെ ദുഷിച്ച മാർഗവുമാണ്.

﴾32﴿ وَلَاتَقْرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക [അടുക്കുക]യും ചെയ്യരുത് الزِّنَا വ്യഭിചാ രത്തെ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അത് ആകുന്നു فَاحِشَةً ഒരു നീചവൃത്തി وَسَاءَ അത് വളരെ ദുഷിച്ചതുമാണ് سَبِيلًا മാർഗം.

വ്യഭിചരിക്കരുത് എന്ന് പറയാതെ, അതിനെ സമീപിക്കരുതെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. വളരെ ശ്രദ്ധേയമാണിത്. വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതോ, അതിന് വഴിവെ ക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാര്യവും വർജ്ജിക്കണമെന്നാണിതിന്റെ താൽപര്യം. അന്യ സ്ത്രീ പുരുഷൻമാർ തമ്മിൽ നോക്കുന്നതും, കൂടിക്കലരുന്നതുമൊക്കെ ഇസ്ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അത്കൊണ്ടു തന്നെയാകുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ സ്ത്രീ പുരുഷ സമ്പർക്കങ്ങൾക്കും പ്രേമ പ്രകടനങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും, പുരോഗ മനത്തിന്റെയും പേരു നൽകി പ്രോത്സാഹനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് വ്യഭിചാരം ഒരു വൻകുറ്റമായി ഗണിക്കപ്പെടാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, കാല ദേശങ്ങളുടെയോ, ജനാഭിലാഷങ്ങളുടെയോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എക്കാലത്തും വ്യഭി ചാരം വളരെ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ഒരു മഹാപാപമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കു ന്നത്.

ഈ വചനത്തിലും, അടുത്ത ചില വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ വിഷയ ങ്ങളെപ്പറ്റിയും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ സൂറത്തുകളിലുമായി കൂടുതൽ വിവ രങ്ങൾ കാണാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഓരോന്നിനെയും പറ്റി കൂടുതലൊന്നും വിവരി ക്കുന്നില്ല.

وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ۗ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ

﴾33﴿ അല്ലാഹു (കൊല) നിഷിദ്ധമാക്കിയ (അഥവാ പരിപാവനമാക്കിയ) ദേഹത്തെ (ആളെ) ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും

جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِۦ سُلْطَـٰنًا فَلَا يُسْرِف فِّى ٱلْقَتْلِ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ مَنصُورًا ﴿٣٣﴾

ചെയ്യരുത്. അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായ നിലയിൽ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നപക്ഷം, അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരന് നാം ഒരധികാരം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലവൻ കൊലയിൽ അതിര് കവിഞ്ഞുപോകരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹായിക്കപ്പെടുന്നവനാകുന്നു.

《33》 وَلَاتَقْتُلُوا നിങ്ങൾ കൊല്ലുകയും ചെയ്യരുത് النَّفْسَ ദേഹത്തെ, ആത്മാവിനെ الَّتِي حَرَّمَ നിഷിദ്ധമാക്കിയതായ, പരിപാവനമാക്കിയ اللهُ അല്ലാഹു إِلَا بِالْحَقِّ ന്യായ(മുറ-അവകാശ) പ്രകാരമല്ലാതെ وَمَنْ قُتِلَ ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ مَظْلُومًا അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിക്കൊണ്ട് فَقَدْ جَعَلْنَا എന്നാൽ തീർച്ചയായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടുണ്ട് لِوَلِيِّهِ അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരന്, ബന്ധുവിന് سُلْطَانًا ഒരു അധികാരം, ശക്തി فَلَا يُسْرِفْ എന്നാലവൻ അമിതമാക്കരുത് فِي الْقَتْلِ കൊലയിൽ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു مَنْصُورًا സഹായിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

കൊലക്കുപകരം കൊലയായോ, കൊലശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട കുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയായോ അല്ലാതെ മറ്റു തരത്തിലുള്ള കൊലകളൊന്നും പാടില്ലെന്നാണ് إِلَا بِالْحَقِّ (ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് സൂറഃഅൻആം 151-ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ അക്രമമായി ആരെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടുന്നതായാൽ അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കൾക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും, ആ അധികാരം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി നിരപരാധികളെ കയ്യേറ്റം ചെയ്തോ, പ്രതികാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ കാഠിന്യം കൂട്ടിയോ മറ്റോ അതിരു കവിഞ്ഞു പോകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വിശദീകരണം സൂറഃ അൽബക്വറഃ 178-ലും നിസാഉ് 92, 93ലും മാഇദഃ 32ലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا(നിശ്ചയമായും അവൻ സഹായിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊല്ലപ്പെട്ടവനെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അവന്റെ കൈകാര്യക്കാരനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒരുപോലെതന്നെ. വധിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ഭാഗത്തിനാണ്- അന്യായമായി വധിച്ചവന്റെ ഭാഗത്തിനല്ല- സഹായം നൽകപ്പെടേണ്ടതെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ ۚ وَأَوْفُوا۟ بِٱلْعَهْدِ ۖ إِنَّ ٱلْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔولًا ﴿٣٤﴾

《34》 ഏറ്റവും നല്ലതേതോ അതനുസരിച്ചല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവൻ അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ. നിങ്ങൾ കരാറ് നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും കരാർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ നിങ്ങൾ അള(ന്നു കൊടു)ക്കുമ്പോൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (കൃത്രിമമില്ലാതെ) ചൊവ്വിന്നിലകൊള്ളുന്ന തുലാസ്സു കൊണ്ട് തൂ(ക്കിക്കൊടു)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അത് കൂടുതൽ ഗുണ(കര)വും, ഏറ്റവും നല്ല പര്യവസാനമുള്ളതുമാണ്.

﴿34﴾ وَلَاتَقۡرَبُوا നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് مَالَ സ്വത്തിനെ الۡيَتِيمِ അനാഥയുടെ إِلَا بِالَّتِي യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ هِيَ അത് أَحۡسَنُ ഏറ്റം (കൂടുതൽ) നല്ലതാണ് حَتَّى يَبۡلُغَ അവൻ എത്തുന്ന (പ്രാപിക്കുന്ന)തുവരെ أَشُدَّهُ അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) وَأَوۡفُوا നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ بِالۡعَهۡدِ കരാറിനെ, ഉടമ്പടിയെ إِنَّ الۡعَهۡدَ നിശ്ചയമായും കരാർ كَانَ ആകുന്നു مَسۡـُٔولًا ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ﴿35﴾ وَأَوۡفُوا നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുക (പൂർത്തിയാക്കുക) യും ചെയ്വിൻ الۡكَيۡلَ അളത്തം إِذَا كِلۡتُمۡ നിങ്ങൾ അളന്നാൽ وَزِنُوا തൂക്കുകയും ചെയ്യുക بِالۡقِسۡطَاسِ തുലാസ്സുകൊണ്ട് الۡمُسۡتَقِيمِ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള ذَٰلِكَ അത് خَيۡرٌ ഗുണമാണ്, കൂടുതൽ നൻമയാണ് وَأَحۡسَنُ ഏറ്റം (അധികം) നല്ലതുമാണ് تَأۡوِيلًا പര്യവസാനം

ഏറ്റവും നല്ല മാർഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ അനാഥയുടെ സ്വത്തിനെ സമീപിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂറഃ അൻആം 152-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിച്ചുവോ, അതിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ നിറവേറ്റിയോ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നത്രെ കരാറ് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അളത്തത്തിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി വല്ലതും വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, തൽക്കാലം അതൊരു നേട്ടമായി തോന്നാമെങ്കിലും അതിന്റെ ഭാവി നഷ്ടത്തിലാണ് കലാശിക്കുകയെന്നും, രണ്ടിലും കൃത്യം പാലിക്കുന്നതുമൂലം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൻമയും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്നുമാണ് അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ നിനക്ക് അറിവില്ലാത്തതിനെ നീ പിൻതുടരുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവും, അവ എല്ലാം തന്നെ, അ(താ)തിനെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

﴿36﴾ وَلَاتَقۡفُ നീ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യരുത് مَالَيۡسَ ഇല്ലാത്തതിനെ لَكَ بِهِ നിനക്ക് അതിനെപ്പറ്റി عِلۡمٌ ഒരറിവും, അറിവ് إِنَّ السَّمۡعَ നിശ്ചയമായും കേൾവി وَالۡبَصَرَ കാഴ്ചയും

وَٱلْفُؤَادَ ഹൃദയവും كُلُّ أُولَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടരെല്ലാം (അവയെല്ലാം) كَانَ ആകുന്നു عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി مَسْـُٔولًا ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ശരിയായ അറിവ് ലഭിക്കാതെ വിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതും, ഊഹത്തെയും ധാരണയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കാര്യങ്ങൾ നിർണയിക്കുന്നതും ഈ വചനംമൂലം അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാണിത്. ഊഹം പലപ്പോഴും തെറ്റായിരിക്കും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ (ഊഹത്തിൽ മിക്കതിനെയും നിങ്ങൾ വർജിക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഊഹത്തിൽ ചിലത് കുറ്റകരമായിരിക്കും (49:12) വീണ്ടും പറയുന്നു: وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (നിശ്ചയമായും, ഊഹം യാഥാർഥ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയില്ല. (53:28). നബിﷺ പറയുന്നു: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ (നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം ഊഹം വർത്തമാനത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റം കളവായതാകുന്നു. (ബു.) വേറൊരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: بئس مطية الرجل زعموا ('ആളുകൾ പറയുന്നു' വെന്നുള്ളത് മനുഷ്യന്റെ വളരെ ദുഷിച്ച വാഹനമാകുന്നു (ദാ.) അതായത്, തക്കതായ അറിവ്കൂടാതെ, കേട്ടുകേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വല്ലതും പറയുകയും, 'ആളുകൾ അങ്ങിനെ പറയുന്നു' വെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു ഉത്തരവാദിത്വം അന്യരുടെ മേൽവെച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് വളരെ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായമാണെന്ന് സാരം.

കാതുകൊണ്ട് കേട്ടും കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടും, ഹൃദയംകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചും ഇങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിലാണല്ലോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിയായ അറിവ് സമ്പാദിക്കുക. അതതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട പ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചുവോ ഇല്ലേ, എന്തിലെല്ലാമാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നിത്യാദി സംഗതികളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഈ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടൽ ഒരർഥത്തിൽ ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും, യഥാർഥത്തിൽ അത് നടക്കുക പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കും. അതെ, നാവും കയ്യും, കാലുമെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ആ ദിവസത്തിൽ. (يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم)

എന്നാൽ, മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യന് ശരിയായ അറിവ്-അഥവാ ഉറപ്പായ വിവരം- സാധ്യമല്ലെന്നും, ഉറപ്പായ അറിവ് ലഭിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളുമുണ്ടെന്നും തീർച്ചയാണ്. അപ്പോൾ, ഉറപ്പായ അറിവ് ലഭിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അത് കൊണ്ടാണ്, മൗലികമായതും, വിശ്വാസപരമായതുമായ കാര്യങ്ങളിലും, സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുള്ള വിഷയങ്ങളിലും يقين (ഉറപ്പായ അറിവ്) ഉണ്ടായിരിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നും, ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിന് സാധ്യതയുള്ള ശാഖാപരവും, അനുഷ്ഠാനപരവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഉറപ്പായ അറിവുണ്ടായിരിക്കൽ നിർബന്ധമില്ലെന്നും പണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളുടെ സ്ഥാനം 'ഉസ്വൂലി' ന്റെ (മതനിദാന ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ) ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്നു.

وَلَا تَمْشِ فِى ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ

﴾37﴿ നീ ഭൂമിയിലൂടെ അഹന്ത കാട്ടി നടക്കുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ച

لَن تَخْرِقَ ٱلْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا ﴿٣٧﴾

യമായും നീ, ഭൂമിയെ (കീറി) പിളർക്കുകയില്ലതന്നെ; നീളത്തിൽ നീ മലകളോളം എത്തുകയുമില്ല തന്നെ.

﴿37﴾ وَلَا تَمْشِ നീ നടക്കുകയും ചെയ്യരുത് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مَرَحًا അഹന്തയായി إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَن تَخْرِقَ നീ കീറുക (പിളർക്കുക-ചീന്തുക)യേ ഇല്ല الْأَرْضَ ഭൂമിയെ وَلَن تَبْلُغَ നീഎത്തുകയുമില്ലതന്നെ الْجِبَالَ പർവതങ്ങളോളം طُولًا നീളത്തിൽ, നീളംകൊണ്ട്

നടത്തത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും അഹന്തയും അഹങ്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു വളരെ ഗൗരവപൂർവം വിരോധിക്കുന്നു. നീ എത്രതന്നെ അഹന്ത കാണിച്ചാലും ഭൂമിയെ പിളർക്കുവാനോ, വലുപ്പംകൊണ്ട് മലകളോളം എത്തുവാനോ നിനക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന് അത്തരക്കാരെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള കടുത്ത വെറുപ്പാണിത് കാണിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുള്ളതായി ഇബ്നുകഥീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന് ആരെങ്കിലും താഴ്മ കാണിച്ചാൽ, അല്ലാഹു അവനെ ഉയർത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ നിസ്സാരനും, ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വലിയവനുമായിരിക്കും. ആരെങ്കിലും ഗർവ്വ്നടിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനെ താഴ്ത്തുന്നതാണ്. അവൻ തന്റെ മനസ്സിൽ വലിയവനും ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിസ്സാരനുമായിരിക്കും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അവൻ അവരുടെ അടുക്കൽ നായയെക്കാളും പന്നിയെക്കാളും നിസ്സാരനായിരിക്കും.

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ (മേൽപറഞ്ഞ) അതെല്ലാം (തന്നെ), അതിലെ ദുഷിച്ചത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ ۗ

﴿39﴾ അത് (ഒക്കെയും) നിന്റെ റബ്ബ് വിജ്ഞാനമായി നിനക്ക് 'വഹ്‌യ്' [സന്ദേശം] നൽകിയതിൽപെട്ടതാകുന്നു.

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ﴿٣٩﴾

അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; എന്നാൽ, കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനായും, ആട്ടപ്പെട്ടവനായും കൊണ്ട് നീ 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] ഇടപ്പെടും.

﴿38﴾ كُلُّ ذَٰلِكَ അതെല്ലാം كَانَ ആകുന്നു سَيِّئُهُ അതിൽ ദുഷിച്ചത് عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ مَكْرُوهًا വെറുക്കപ്പെട്ടത് ﴿39﴾ ذَٰلِكَ അത് مِمَّا أَوْحَىٰ വഹ്‌യ്

നൽകിയതിൽപെട്ടതാണ് إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് مِنَ الْحِكْمَةِ വിജ്ഞാനത്തിൽ (തത്വത്തിൽ) നിന്ന് وَلَا تَجْعَلْ നീ ആക്കുക (ഏർപെടുത്തുക)യും അരുത്. مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കൂടെ (ഒപ്പം) إِلَٰهًا ആരാധ്യനെ, ദൈവത്തെ آخَرَ വേറെ فَتُلْقَىٰ എന്നാൽ നീ ഇടപ്പെടും فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ مَلُومًا കുറ്റപ്പെടുത്ത (ആക്ഷേപിക്ക) പ്പെട്ടവനായി مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി

23-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരെയും ആരാധിക്കരുത് എന്ന് തുടങ്ങി ഇതേവരെയായി പല ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളും, വിധിവിലക്കുകളും അല്ലാഹു നൽകുകയുണ്ടായി. അവയിലേക്ക് ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്: അവയിൽ ചെയ്യരുതാത്തതും വിലക്കപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും, അവൻ വെറുക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളാണ്; അതുകൊണ്ടാണവൻ അവ നിരോധിച്ചത്; ആകയാൽ അവയൊന്നും ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ വെറുപ്പ് സമ്പാദിക്കരുത് എന്നൊക്കെ. അനന്തരം, മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും നബിﷺ മുഖാന്തരം ജനങ്ങൾക്ക്വേണ്ടി അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്ന തത്വവിജ്ഞാനങ്ങളാണെന്ന് വീണ്ടും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏറ്റവും ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ച കാര്യം-അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്നുള്ള ഏറ്റവും മൗലിക പ്രധാനമായ ഉപദേശം- അവസാനം ഒരു വട്ടം കൂടി ഓർമിപ്പിക്കുകയും, ഈ ഉപദേശം വിലവെക്കാത്തപക്ഷം, കാരുണ്യത്തിന്റെയും അനുഭാവത്തിന്റെയും കണികപോലും ലഭിക്കാതെ കാലാകാല നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് താക്കീത് ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ മുഴുവനും കഴിവതും അനുസരിക്കുകയും അവന്റെ വിരോധങ്ങൾ മുഴുവനും വർജിക്കുകയും ചെയ്വാൻ അവൻ നമുക്ക് തൗഫീക് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

أَفَأَصْفَٰكُمْ رَبُّكُم بِٱلْبَنِينَ وَٱتَّخَذَ مِنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنَٰثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, (ഹേ, മുശ്രിക്കുകളേ,) നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആൺമക്കളെക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുകയും, മലക്കുകളിൽ നിന്ന് പെണ്ണുങ്ങളെ [പെൺമക്കളെ] അവൻ സ്വീകരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയുമാണോ? നിശ്ചയമായും, വമ്പിച്ച ഒരു വാക്ക് തന്നെയാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്!

﴾40﴿ أَفَأَصْفَاكُمْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി)വെച്ചിരിക്കയാണോ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് بِالْبَنِينَ ആൺമക്കളെ (പുത്രൻമാരെ)ക്കൊണ്ട് وَاتَّخَذَ അവൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-സ്വീകരിച്ചു) വെച്ചിരിക്കുകയും مِنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് إِنَاثًا പെണ്ണുങ്ങളെ إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ لَتَقُولُونَ പറയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു قَوْلًا ഒരു വാക്ക് عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് ജൽപിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ ആരാധ്യദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന മുശ്രിക്കുകളോടാണ് ഈ ചോദ്യം. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണെങ്കിൽ, മക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത കൽപിക്കപ്പെടുന്ന ആൺമ

ക്കളെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുകയും, താണതരക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന പെൺമക്കളെ അവൻ എടുത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർഥം. ഇതൊട്ടും നീതിയായില്ല. കളവ് പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതി?! എന്ന് സാരം. أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الأُنثَى ۝ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى (നിങ്ങൾക്ക് ആണും അവന് പെണ്ണുമാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അത് നീതികെട്ട ഒരു വിഭജനമാകുന്നു. (സൂറഃ അന്നജ്മ് 21,22) മറ്റുള്ള ശിർക്കിന്റെ വാദങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കടുത്തതും നികൃഷ്ടമായതുമായ ഒരു വാദമാണിത്. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കി താഴ്ത്തുക, അവന്റെ അവകാശം മറ്റുള്ളവർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കുക, മലക്കുകളെ സ്ത്രീകളാക്കി സങ്കൽപിക്കുക, എന്നിട്ട് ഇല്ലാത്ത ആ സ്ത്രീകളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാക്കുകയും അവരെ ആരാധ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുക ഇങ്ങിനെ പലതും. അതേ സമയത്ത് അവർക്കൊരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിത്തീർന്നാലോ? അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പും ലജ്ജയും. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവരോട് 'നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ഒരു വാക്കുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്' (إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

വിഭാഗം - 5

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا۟ وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി തീർച്ചയായും, ഈ ക്വുർആനിൽ നാം (കാര്യങ്ങൾ) വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതവർക്ക് വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ വർധിപ്പിക്കുന്നില്ലതാനും!

﴾41﴿ وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് صَرَّفْنَا വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആനിൽ لِيَذَّكَّرُوا അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി وَمَا يَزِيدُ അത് വർധിപ്പിക്കുന്നുമില്ല هُمْ അവർക്ക് إِلَّا نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമല്ലാതെ

ക്വുർആൻ കാര്യങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കാത്തത്കൊണ്ടല്ല അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്. ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമാറ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചും മറിച്ചും ആവർത്തിച്ചു ഈ ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ആലോചിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും ഒരുക്കമില്ലാതെ വിരണ്ടോടുകയേ അവർ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُۥٓ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّٱبْتَغَوْا۟ إِلَىٰ ذِى ٱلْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ (നബിയേ) പറയുക: അവർ (ഈ) പറയുന്നതുപോലെ അവനോടൊപ്പം (വേറെ) വല്ല ആരാധ്യരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നാൽ - സിംഹാസനാധിപന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവർ വല്ല മാർഗവും തേടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٣﴾

《43》 അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കാൾ അവൻ ഉന്നതനാകുന്നു, വമ്പിച്ച ഉന്നതി.

《42》 قُلْ നീ പറയുക لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ مَعَهُۥٓ അവനോടൊപ്പം (കൂടെ) ءَالِهَةٌ വല്ല ആരാധ്യരും كَمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതുപോലെ إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَّابْتَغَوْا അവർ തേടുക (അന്വേഷിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ അർശിന്റെ ഉടയവനിലേക്ക് (സിംഹാസനാധിപനിലേക്ക്) سَبِيلًا ഒരു മാർഗം, വല്ലവഴിയും 《43》 سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു وَتَعَالَىٰ അവൻ വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു, മേലെയുമായിരിക്കുന്നു عَمَّا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെക്കാൾ عُلُوًّا ഒരു ഉന്നതി, മേൻമ كَبِيرًا വലുതായ, വമ്പിച്ച

ഏത് വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ചുവരുന്നവരും ആ വസ്തുക്കളെ സാക്ഷാൽ സ്രഷ്ടാക്കളായോ, ലോകത്തിന്റെ സർവാധികാരികളായ കൈകാര്യകർത്താക്കളായോ ഗണിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള ശുപാർശക്കാരും, അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥൻമാരുമായേ അവയെ കണക്കാക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, അവയെല്ലാം ആരാധ്യവസ്തുക്കളാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും അവയൊക്കെ സർവാധിനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും സാമീപ്യവും ആവശ്യമുള്ളവരും അവനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്നവരുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലാത്ത അവയെ ആരാധിക്കുന്നതിന് എന്താണർഥം?! അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ സഹായവും സാമീപ്യവും നേർക്കുനേരെയങ്ങു തേടുകയല്ലേ ഇവർ ചെയ്യേണ്ടത്?! തങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉണ്ടെന്ന് ഇവർ വാദിച്ചുവരുന്ന എല്ലാ സങ്കൽപങ്ങളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമത്രേ അല്ലാഹു എന്ന്സാരം.

تُسَبِّحُ لَهُ ٱلسَّمَٰوَٰتُ ٱلسَّبۡعُ وَٱلۡأَرۡضُ وَمَن فِيهِنَّۚ

《44》 ഏഴ് ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുന്നു.

وَإِن مِّن شَيۡءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهِۦ وَلَٰكِن لَّا تَفۡقَهُونَ تَسۡبِيحَهُمۡۗ إِنَّهُۥ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവന് 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാതെയില്ല. എങ്കിലും, അവരുടെ 'തസ്ബീഹ്' നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ സഹനശീലനും, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

﴾44﴿ تُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്നു لَهُ അവന് السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ السَّبْعُ ഏഴ് وَالأَرْضُ ഭൂമിയും وَمَن فِيهِنَّ അവയിലുള്ളവരും وَإِن ഇല്ല, ഇല്ല താനും مِّن شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും തന്നെ إِلا يُسَبِّحُ തസ്ബീഹ് ചെയ്യാതെ, സ്തോത്ര കീർത്തനം നടത്താതെ بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് وَلَـٰكِن എങ്കിലും لا تَفْقَهُونَ നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവില്ല تَسْبِيحَهُمْ അവരുടെ തസ്ബീഹ് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവ നാകുന്നു حَلِيمًا സഹനശീലൻ غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ.

ആകാശഭൂമികളും അവയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കു കയും അവന് സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നും, പക്ഷേ, മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്കത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഈ വചന ത്തിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും സ്തോത്രകീർത്ത നരൂപത്തെപ്പറ്റി ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇനി അതിന്റെത് ഇന്നിന്നപ്രകാര ത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് ആർക്കും അഭിപ്രായം പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനും ഏകത്വത്തിനും അവ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുവെന്നോ, ഓരോ വസ്തുവും ചില പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിരിക്കുകയാണെന്നോ അതിന് വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തി അടയുന്നതും ശരിയല്ല. ഓരോ വസ്തുവും അതതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഹംദും തസ്ബീഹും (സ്തുതിയും സ്തോത്രകീർത്തനവും) നടത്തുന്നുവെന്നും, ബുദ്ധിജീവികളുടെയെന്നപോലെതന്നെ, അല്ലാത്തവയുടെയും ഹംദും, തസ്ബീഹും അതിനോട് യോജിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരിക്കുമെന്നും, ബുദ്ധിജീ വികളുടെ ഹംദ്-തസ്ബീഹുകളിൽ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ളതും ഇഷ്ടാനുസരണമല്ലാ ത്തതും കൂടിയുണ്ടാവുമെന്നും നമുക്ക് മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

രാവും പകലും മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:20); പർവത ങ്ങളും പറവകളും തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. (21:79) ഇഷ്ടാനുസരണമോ, നിർബന്ധ പൂർവമോ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അവരുടെ നിഴലുകളും ചെയ്യുന്നു. (13:15) ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, മലക്കുകളും സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു. (16:49) എന്നിങ്ങനെ പല പ്രസ്താവന കളും ക്വുർആനിൽ കാണാം. നബിﷺയൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചപ്പോൾ ഭക്ഷണം തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നത് സ്വഹാബികൾ കേൾക്കയുണ്ടായെന്നും, നബിﷺക്ക് പ്രസം ഗിക്കുവാൻ ഒരു 'മിമ്പർ' (പ്രസംഗപീഠം) ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അത്വരെ നബിﷺ ചാരി നിന്ന് പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഈന്തത്തടി തേങ്ങിക്കരയുകയുണ്ടായെന്നും, മക്കയിൽ നബിﷺക്ക് ഒരു കല്ല് സലാം പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും, നബിﷺയുടെ കൈയിൽ വെച്ച് ചരൽക്കല്ല് തസ്ബീഹ് ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും മറ്റും പ്രബലങ്ങളായ ഹദീഥുക ളിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ജീവവർഗത്തിനും അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേക ഗ്രഹണശ ക്തികളുണ്ടെന്നും ചില പ്രത്യേക ശബ്ദങ്ങളോ ചേഷ്ടകളോ വഴി അവയുടെ ഇംഗിത ങ്ങൾ അവ കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും ഇന്നത്തെ ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ സിദ്ധാന്തിക്കു കയും ചെയ്യുന്നു. അത്രയുമല്ല, സസ്യങ്ങൾക്ക് ഗാനാലാപങ്ങൾമൂലം ചില പ്രതികരണ ങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നുപോലും ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പല വസ്തുക്കളിലും മുമ്പ് മനുഷ്യർക്ക് അജ്ഞാതവും ദുരൂഹ വുമായിരുന്ന പല രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു

കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മേലിലും കൂടുതൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം. എങ്കിലും എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ പരിപൂർണ മായി അറിയുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ കഴിയുകയില്ലെന്ന് തീർത്തും പറയാം. മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് താഴെ 85-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا أُوتِيتُم مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (അറിവിൽ നിന്ന് അൽപമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല) ലോകാവസാനം വരെ മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അറിവുക ളെല്ലാം ഈ 'അൽപമായ' അറിവിന്റെ പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതാകുന്നു. ആ പരിധിക്ക് പുറമെയുള്ളതത്രെ ഈ തസ്ബീഹും, ഹംദും, സുജൂദുമൊക്കെ. والله اعلم

മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലുമെന്നപോലെ 'ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ' എന്ന് അല്ലാഹു ഇവി ടെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഏഴിനെപ്പറ്റി മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നി ലധികം സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

وَإِذَا قَرَأْتَ ٱلْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ (നബിയേ) നീ ക്വുർആൻ വായിക്കുന്നതായാൽ, നിന്റെയും, പര ലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരു ടെയും ഇടയിൽ മറക്കപ്പെട്ട[ദൃശ്യമ ല്ലാത്ത] ഒരു മറയെ നാം ഏർപ്പെടു ത്തുന്നതാണ്.

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِىٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ

﴾46﴿ അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (തട സ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളും അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) ഭാരവും നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى ٱلْقُرْءَانِ وَحْدَهُۥ وَلَّوْا۟ عَلَىٰٓ أَدْبَـٰرِهِمْ نُفُورًا ﴿٤٦﴾

ക്വുർആനിൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ (കുറിച്ച്) മാത്രം നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ അവർ വിറളിയെടുത്തു തങ്ങളുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി തിരിഞ്ഞുപോകു ന്നതാണ്.

﴾45﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ നീ വായിച്ചാൽ, ഓതിയാൽ الْقُرْآنَ ക്വുർആൻ جَعَلْنَا നാം ആക്കും, ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ് بَيْنَكَ നിന്റെ ഇടയിൽ وَبَيْنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ ഇടയിലും لا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല بِالآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ حِجَابًا ഒരു മറ مَسْتُورًا മറ ക്കപ്പെട്ടതായ ﴾46﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും عَلَى قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ أَكِنَّةً ചില മൂടികളെ أَنْ يَفْقَهُوهُ അവരതിനെ ഗ്രഹിക്കു ന്നതിന് (തടസ്സമായി) وَفِي آذَانِهِمْ അവരുടെ കാത് (ചെവി)കളിലും وَقْرًا ഒരു ഭാരം, കട്ടി

وَإِذَا ذَكَرْتَ നീ പ്രസ്താവിച്ചാൽ فِي الْقُرْآنِ ക്വുർആനിൽ رَبَّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ وَحْدَهُ അവനെ മാത്രം, ഏകനായി وَلَّوْا അവർ തിരിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ അവരുടെ പിൻപുറങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം) نُفُورًا വിരണ്ടോട്ടമായി, വിറളിയെടുത്ത്, അറച്ച്

പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആ അവിശ്വാസികൾ ക്വുർആൻ കേട്ടാൽ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുകയോ, ചെവികൊടുക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവിധം അവർക്കും നബിﷺക്കുമിടയിൽ അദൃശ്യമായ ഒരുതരം മറ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തും. അഥവാ അവരുടെ അവിശ്വാസം അതിന് അവർക്ക് തടസ്സമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധകൊടുക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നത് അവർക്ക് വമ്പിച്ച വെറുപ്പാകുന്നു. അത് കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ വിറളിപിടിച്ചു പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയാണ് ചെയ്യുക എന്ന് സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അറച്ചു ചുളുങ്ങുന്നതാണ്. അവന് പുറമെയുള്ളവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, അപ്പോൾ അവരതാ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്!' (സുമർ : 45)

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِۦٓ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰٓ إِذْ يَقُولُ ٱلظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അവർ നിന്നിലേക്ക് (ശ്രദ്ധിച്ചു) ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ചെവികൊടുക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ചു നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും-അതായത്, 'മാരണം ബാധിച്ച ഒരു പുരുഷനെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല' എന്ന് ആ അക്രമികൾ പറയുന്ന സന്ദർഭം- (നാം നല്ല വണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്)

ٱنظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا۟ لَكَ ٱلْأَمْثَالَ فَضَلُّوا۟ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ (നബിയേ) നോക്കൂ: എങ്ങിനെയാണ് അവർ നിനക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചതെന്ന്! അങ്ങനെ, അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; എനി, അവർക്ക് ഒരു മാർഗവും (പ്രാപിക്കുക) സാധ്യമാകുകയില്ല.

﴾47﴿ نَحْنُ أَعْلَمُ നാം ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി, ഏതൊന്നു നിമിത്തം (എന്ന്) يَسْتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നു بِهِ അത്കൊണ്ട്, അത് നിമിത്തം, അതിനെപ്പറ്റി إِذْ يَسْتَمِعُونَ അവർ ചെവികൊടുക്കുമ്പോൾ, (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന സന്ദർഭം) إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് وَإِذْ هُمْ അവരായിരിക്കുമ്പോഴും, അവരാകുന്ന

സന്ദർഭവും نَجْوَى സ്വകാര്യം (രഹസ്യം) പറയുന്നവർ إِذْيَقُولُ അതായത് പറയുമ്പോൾ الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِن تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നില്ല (എന്ന്) إِلَّا رَجُلًا ഒരു പുരുഷനെ مَسْحُورًا മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (ബാധിച്ച) ﴾48﴿ انظُرْ നോക്കുക كَيْفَ ضَرَبُوا അവർ എങ്ങിനെ ആക്കി (വിവരിച്ചു) لَكَ നിനക്ക്, തനിക്ക് الْأَمْثَالَ ഉപമകളെ فَضَلُّوا അങ്ങനെ അവർ വഴിപിഴച്ചു فَلَا يَسْتَطِيعُونَ എനി അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല سَبِيلًا ഒരു മാർഗവും

മുശ്‌രിക്കുകൾ ചിലപ്പോൾ, നബിﷺ ഖുർആൻ ഓതുന്നത് രഹസ്യമായി ചെവി യോർത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടി യല്ല. പരിഹാസത്തിനും നിഷേധത്തിനും വല്ല മാർഗവും കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം. പിന്നീട്, ഇവന് ആരോ മാരണം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്, ഇവന്റെ ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയി രിക്കുന്നു, ഇവനെ പിൻപറ്റുന്നതിന്റെ അർഥം ഭ്രാന്തനെ പിൻപറ്റുക എന്നാണ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഈ ഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളും, അതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കാരണങ്ങളുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്ന് നന്നായറിയാം എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. നബിﷺയെപ്പറ്റി മാരണം ബാധിച്ചവൻ, ഗണിതക്കാരൻ, ഭ്രാന്തൻ, മാരണക്കാരൻ, കവി എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ പറയാറു ള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

وَقَالُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവർ പറയുകയാണ്: 'നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുകളും ആയി ത്തീർന്നിട്ടാണോ?- നിശ്ചയമായും നാം, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി (വീണ്ടും) എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്നവ രാകുന്നു?!'

قُلْ كُونُوا۟ حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ നീ പറയുക: 'നിങ്ങൾ കല്ലോ, ഇരുമ്പോ, ആയിക്കൊള ളുക:-

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا

﴾51﴿ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിൽ വലുതായി ത്തോന്നുന്ന (മറ്റു) വല്ല സൃഷ്ടിയോ (ആയിക്കൊള്ളുക). [നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും നിങ്ങൾ എഴു ന്നേൽപിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല] അപ്പോൾ, (വഴിയെ) അവർ പറ ഞ്ഞേക്കും: 'ആരാണ് നമ്മെ മട(ക്കി സൃഷ്ടി) ക്കുക?!'

قُلِ ٱلَّذِى فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰٓ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾

പറയുക: 'ഒന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ (തന്നെ).' അപ്പോൾ, നിന്റെ നേരെ അവർ തങ്ങളുടെ തലയാട്ടിയേക്കും; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: എപ്പോഴായിരിക്കും അത്?!'

നീ പറയുക: അത് അടുത്ത് (തന്നെ) ആയേക്കാവുന്നതാണ്.'

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِۦ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾

《52》 (അതെ) അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയും, അപ്പോൾ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ (ആ വിളിക്ക്) ഉത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം; നിങ്ങൾ അൽപമല്ലാതെ താമസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യും.

《49》 وَقَالُوا അവർ പറയുകയാണ്, പറയുകയും ചെയ്യുന്നു أَءِذَا كُنَّا നാം ആയിത്തീർന്നിട്ടാണോ عِظَامًا എല്ലുകൾ وَرُفَاتًا തുരുമ്പും أَءِنَّا നമ്മളോ, നിശ്ചയമായും നാമോ لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ (തന്നെ ആകുന്നു) خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി جَدِيدًا പുതുതായ 《50》 قُلْ നീ പറയുക كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുക حِجَارَةً കല്ല് أَوْحَدِيدًا അല്ലെങ്കിൽ ഇരുമ്പ് 《51》 أَوْخَلْقًا അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സൃഷ്ടി, വല്ല സൃഷ്ടിയും مِمَّا يَكْبُرُ വലുതായിരിക്കുന്ന (വലുതായി തോന്നുന്ന) فِي صُدُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിൽ فَسَيَقُولُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ വഴിയെ പറഞ്ഞേക്കും مَنْ يُعِيدُنَا നമ്മെ ആർ മടക്കും, ആർ നമ്മെ ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കും قُلِ നീ പറയുക الَّذِي فَطَرَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതം നൽകിയ (നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ) വൻ أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം فَسَيُنْغِضُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർ ആട്ടും, ഇളക്കും إِلَيْكَ നിന്റെ നേരെ, നിന്നിലേക്ക് رُءُوسَهُمْ അവരുടെ തലകളെ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും مَتَى هُوَ എപ്പോഴാണ് അത് قُلْ നീ പറയുക عَسَى ആയേക്കാം أَنْ يَكُونَ അതായിരിക്കുക قَرِيبًا അടുത്ത്, സമീപത്തിൽ 《52》 يَوْمَ يَدْعُوكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ വിളിക്കുന്ന ദിവസം فَتَسْتَجِيبُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകും (നൽകുന്ന) بِحَمْدِهِ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, അവന്റെ സ്തുതിയോടെ وَتَظُنُّونَ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുക (ധരിക്കുക-കരുതുക)യും ചെയ്യും إِنْ لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല (എന്ന്) إِلا قَلِيلا അൽപമല്ലാതെ, കുറച്ചൊഴികെ

പുന:രുത്ഥാനത്തെയും, പരലോകത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന അവർ പരിഹാസത്തോടും ആശ്ചര്യത്തോടും കൂടി ചോദിക്കുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങളും, മറുപടികളുമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. മരണശേഷം എല്ലും തുരുമ്പുമായി നശിച്ചു മണ്ണോട് കലർന്ന ശേഷം മനുഷ്യർ രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്? ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം. ഒരിക്കൽ ജീവനുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളാണല്ലോ ആ എല്ലും തുരുമ്പുമൊക്കെ. എന്നാൽ ജീവന്റെ പ്രവേശനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കരിങ്കല്ലോ, ഇരുമ്പോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അതിനെക്കാൾ വിദൂരമായിത്തോന്നുന്ന വേറെ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ തന്നെ ആയിത്തീർന്നാലും അത് സംഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല എന്നാണതിന് നൽകിയ മറുപടി. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇന്നിന്ന തരത്തിൽപെട്ട വസ്തുക്കൾക്കേ ജീവൻ നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നില്ല. എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കൽ ആ വിഷയത്തിൽ ഒരുപോലെയാണ് എന്ന് സാരം. ശരി, എന്നാൽ, ആരാണ് രണ്ടാമത് ജീവിപ്പിക്കുന്നവൻ? അഥവാ ആർക്കാണതിന് കഴിയുക? ഇതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. നിങ്ങളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ ആരോ അവൻ തന്നെ എന്നാണതിനുള്ള മറുപടി. ശുദ്ധ ശൂന്യതയിൽ നിന്ന് ആദ്യമായുണ്ടാക്കിയവന്ന് അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് രണ്ടാമതും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുമോ? അഥവാ അതല്ലേ കൂടുതൽ എളുപ്പമായത്? എന്ന് സാരം.

ഇത് ഒരു വായടപ്പൻ മറുപടി തന്നെയാണെങ്കിലും ന്യായത്തിൽ മുട്ടിയതുകൊണ്ട് സത്യനിഷേധികളുണ്ടോ അടങ്ങുന്നു? അവർ നബി ﷺ യുടെ നേരെ തലയാട്ടി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിക്കും: എന്നാൽ എപ്പോഴായിരിക്കും അത് സംഭവിക്കുക? പുന:രുത്ഥാനത്തിന്റെ സമയമാകട്ടെ, ആർക്കും അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുക്കാത്ത ഒരു പരമരഹസ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് മറുപടിയിൽ അതിന്റെ സമയം ഇന്നതാണെന്ന് പറയാതെ, ഒരു പക്ഷേ അടുത്ത് തന്നെ ആയേക്കാം എന്ന് മാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. വരാനിരിക്കുന്നതെല്ലാം സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. എപ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുക എന്നല്ല നിങ്ങൾ ആരായേണ്ടത്; ആ സമയം വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ വേണ്ടിവരും. ആ ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ജീവിതം വളരെ തുഛമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അപ്പോഴേക്കും വേണ്ടുന്ന മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത്. എന്നുകൂടി അതോടൊപ്പം സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം - 6

وَقُل لِّعِبَادِى يَقُولُوا۟ ٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَـٰنَ يَنزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ ٱلشَّيْطَـٰنَ كَانَ لِلْإِنسَـٰنِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ (നബിയേ) എന്റെ അടിയാന്മാരോട് പറയുകയും ചെയ്യുക: 'കൂടുതൽ നന്നായുള്ളതേതോ അത് [ആ വാക്ക്] അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ' എന്ന്. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, പിശാച് അവർക്കിടയിൽ (കുഴപ്പം) ഇളക്കിവിടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യന് സ്പഷ്ടമായ ഒരു ശത്രുവാകുന്നു.

﴾53﴿ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക لِعِبَادِي എന്റെ അടിയാന്മാരോട് يَقُولُوا അവർ പറയട്ടെ الَّتِي യാതൊന്ന്. ഏതോ ഒന്ന് هِيَ അത് أَحْسَنُ കൂടുതൽ (ഏറ്റം) നല്ലതാണ് إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് يَنزَغُ ഇളക്കിവിടും, തോണ്ടിവിടും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു لِلْإِنسَانِ മനുഷ്യന് عَدُوًّا ശത്രു مُّبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ, തനി

സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലും, മറ്റുള്ളവരോടും സംഭാഷണങ്ങളിൽ കഴിയുന്നത്ര നല്ല വാക്കും ശൈലിയും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് അവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ നബിﷺയോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അവർക്കിടയിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പങ്ങളോ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളോ ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളെ അന്യോന്യം ഇളക്കിവിടുവാൻ പിശാച് നിങ്ങളുടെ സംസാരത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും. അവൻ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിന് ഇടവരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നിങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരന് നേരെ ആയുധം കൊണ്ട് ആംഗ്യം കാണിക്കരുത്. കാരണം, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കും അറിയുകയില്ല; പിശാച് അവന്റെ കൈക്ക് കുഴപ്പം ഇളക്കിവിട്ടേക്കാമെന്ന്. അങ്ങനെ, അവൻ നരകക്കുണ്ടിൽ വീണേക്കും'. (അ;ബു;മു.)

رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِن يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ

﴾54﴿ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം-അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٤﴾

(നബിയേ) നിന്നെ നാം അവരുടെ മേൽ (അധികാരം) ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി അയച്ചിട്ടില്ലതാനും.

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ

﴾55﴿ നിന്റെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്രെ.

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ٱلنَّبِيِّۦنَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿٥٥﴾

നബിമാരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദാവൂദിന് നാം 'സബൂർ' [ഏട്] നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

بِكُمْ ﴿54﴾ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ ഏറ്റം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി إِنْ يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يَرْحَمْكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ കരുണ ചെയ്യും أَوْ അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാത്തപക്ഷം إِنْ يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം يُعَذِّبْكُمْ നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ലതാനും عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ وَكِيلًا ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനായി ﴿55﴾ وَرَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് بِمَنْ യാതൊരുവരെപ്പറ്റി فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ള وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَلَقَدْ فَضَّلْنَا നാം തീർച്ചയായും ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിട്ടുണ്ട് بَعْضَ ചിലരെ النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരെക്കാൾ وَآتَيْنَا നാം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു دَاوُودَ ദാവൂദിന് زَبُورًا സബൂർ (ഏട്)

നിങ്ങളിൽ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരും, ദുർമാർഗികളായിത്തീരുന്നവരും ആരാണ്? പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും ആരാണ്? എന്നൊക്കെയുള്ള വിവരം സവിശദം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും അവൻ നൽകുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഇന്നിന്നവർക്ക് കാരുണ്യവും, ഇന്നിന്നവർക്ക് ശിക്ഷയും ലഭിക്കുവാൻ അർഹരാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ല. നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കാരുണ്യത്തിന്റെ മാർഗം പിൻപറ്റുകയും, ശിക്ഷയുടെ മാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കയുമാണ് നിങ്ങളുടെ കടമ. നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് ഉപദേശിക്കുകയല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ നന്മതിന്മകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമോ, നിങ്ങളെയൊക്കെ നേർവഴിയിലാക്കുവാനുള്ള ചുമതലയോ, അധികാരമോ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാത്രമല്ല, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. അവരിൽ ഉൽകൃഷ്ടരും, ഉന്നതന്മാരും ആരാണ് എന്നൊക്കെ അവനറിയാം. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നബിമാരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനങ്ങൾ അവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതും. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ദാവൂദ് നബിക്ക് 'സബൂർ' നൽകിയത്. അതുപോലെ മുഹമ്മദ് നബിക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമാണ് ക്വുർആനും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

زَبُور (സബൂർ) എന്ന വാക്കിന് 'ഗ്രന്ഥം', അഥവാ 'ഏട്' എന്നർഥം. ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് നൽകപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥത്തെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചും 'സബൂർ' എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ട്. 'സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആ പുസ്തകമാണ് അതെന്നാണ് സാധാരണയായി പറയപ്പെടുന്നത്, എങ്കിലും ബൈബ്ളിൽ ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിൽ അതിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കാമെങ്കിലും അതുതന്നെയാണ് യഥാർഥ സബൂർ എന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്ത പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരായണത്തിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളടങ്ങുന്ന സംഗീതാലാപനങ്ങളിലും ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് ചില സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ക്വുർആനിൽനിന്നും ഹദീഥിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മലകളും, പറവകളും തസ്ബീഹ് ചെയ്തിരുന്നതായി 21:79 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചി

രിക്കുന്നു. ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കാണാം: 'ദാവൂദി' ന് ക്വുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) ലഘുവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. *(*)* അദ്ദേഹം തന്റെ മൃഗ ത്തിന് ജീനി ഇടുവാൻ കൽപിച്ചിട്ട് അത് തീരും മുമ്പായി അദ്ദേഹം അത് ഓതിത്തീർക്കു മായിരുന്നു.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ സവിശേഷതകളെ മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കാം അദ്ദേ ഹത്തിന് സബൂർ നൽകപ്പെട്ടത് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. الله اعلم ഒരു മഹാരാജാവും, പ്രവാചകവര്യനും എന്ന നിലക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രത്യേകത കളും ക്വുർആനിൽ പലേടത്തുമായി അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്താനും.

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱلَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِهِۦ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ ٱلضُّرِّ عَنكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ നീ പറയുക: 'അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെ നിങ്ങൾ (ദൈവങ്ങളെന്ന്) വാദിച്ചവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചുകൊള്ളുവിൻ;- എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉപദ്രവത്തെ (നീക്കി) തുറവിയാക്കുവാനാകട്ടെ, സ്ഥിതിമാറ്റം വരുത്തുവാനാകട്ടെ, അവർക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ ٱلْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُۥ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُۥٓ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ അവർ വിളി (ച്ചു പ്രാർഥി) ക്കുന്നവരായ അക്കൂട്ടർ,-തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് സമീപനമാർഗം തേടി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതായത്, അവരിൽ അധികം അടുത്തവരേതോ അവർ (തന്നെ). അവർ അവന്റെ കാരുണ്യം അഭിലഷിക്കുകയും അവന്റെ ശിക്ഷ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ശിക്ഷ (ജാഗ്രതയോടെ) സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

﴾56﴿ قُلْ നീ പറയുക ادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർഥിക്കുവിൻ الَّذِينَ യാതൊരുവരെ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ വാദിച്ച, ജൽപിച്ച مِنْ دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ فَلَا يَمْلِكُونَ എന്നാൽ അവർ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല (അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല) كَشْفَ തുറവിയാക്കൽ, നീക്കുവാൻ الضُّرِّ ഉപദ്രവത്തെ عَنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് وَلَا تَحْوِيلًا (സ്ഥിതി) മാറ്റം വരുത്തുവാനുമില്ല ﴾57﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളി

(*) ഈ ഹദീഥിൽ 'ക്വുർആൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സബൂറി' നെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'ക്വുർആൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും പ്രയോഗത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സൂ: റഅ്ദ് 31-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് ഇതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

ക്കുന്ന (പ്രാർഥിക്കുന്ന) വരായ يَبْتَغُونَ അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു إِلَىٰ رَبِّهِمُ അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് الْوَسِيلَةَ സമീപന മാർഗം (മാധ്യമം) أَيُّهُمْ അവരിൽ ഏതോ (അവർ) أَقْرَبُ ഏറ്റവും അടുത്തവർ وَيَرْجُونَ അവർ അഭിലഷിക്കുക (ആശിക്കുക-പ്രതീക്ഷിക്കുക) യും ചെയ്യുന്നു رَحْمَتَهُۥ അവന്റെ കാരുണ്യം وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു عَذَابَهُۥٓ അവന്റെ ശിക്ഷയെ إِنَّ عَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَحْذُورًا ജാഗ്രത വെക്കപ്പെടേണ്ടത് (സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടത്- കരുതിയിരിക്കേണ്ടത്)

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും പ്രാർഥിച്ചുംകൊണ്ട് അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ തക്ക അർഹത തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരെ തങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വരുന്നതെന്നും മുശ്‌രിക്കുകൾ വാദിക്കുന്നതിന്റെ ഖണ്ഡനമാണിത്. നിങ്ങൾ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളായി സങ്കൽപിച്ചുവരുന്ന ഏതൊന്നിനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിച്ചാലും യാതൊരു ഫലവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ വല്ല വിഷമതകളും നീക്കുവാനോ, അതിൽ വല്ല മാറ്റവും വരുത്തുവാനോ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിങ്ങിനെ ആദ്യം ഓർമപ്പെടുത്തിയശേഷം, ആ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളുടെ യഥാർഥ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുന്നു. അതായത്: ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തവരായ ആളുകൾ-മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ മുതലായവർ പോലും അവന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അവന്റെ കാരുണ്യം ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി എല്ലാവരും സദാ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ട് അവർ അതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഭയപ്പാടോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ അടുത്ത ആളുകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റുള്ള ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്ന് പിന്നെ പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലല്ലോ. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ആരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടോ, ആരാധിച്ചതുകൊണ്ടോ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും കാരുണ്യവും മറ്റുള്ളവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് എങ്ങിനെ കഴിയും?!

وَسِيلَة (വസീലഃ) എന്ന വാക്കിന് സമീപമാർഗം-അഥവാ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാനുള്ള മാർഗം (**مايتوسل به الى المقصود**) എന്നാണ് വാക്കർഥം. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് സമീപനമാർഗം തേടുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം സൽക്കർമങ്ങൾ വഴി അവന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ യത്നിക്കുക എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാകുന്നു. (സൂ: മാഇദഃ 38-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയ വിവരണം ഓർക്കുക.)

وَإِن مِّن قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۚ

﴾58﴿ ഒരു രാജ്യവും (തന്നെ) ഇല്ല, ക്വിയാമത്തുനാളിന് മുമ്പ് നാം അതിനെ (അതിലെ നിവാസികളെ) നശിപ്പിക്കുന്നവരോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുന്നവരോ ആയിരിക്കാതെ.

كَانَ ذَٰلِكَ فِي ٱلْكِتَٰبِ مَسْطُورًا ﴿٥٨﴾

അത് ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമായിരിക്കുന്നു.

﴾58﴿ وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യവും ഇല്ല إِلَّا نَحْنُ നാം അല്ലാതെ مُهْلِكُوهَا അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നവർ قَبْلَ يَوْمِ ദിവസത്തിനു മുമ്പ് الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തിന്റെ أَوْ مُعَذِّبُوهَا അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നവർ عَذَابًا ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും شَدِيدًا കഠിനമായ كَانَ ذَلِكَ ആയിരിക്കുന്നു فِي الْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ مَسْطُورًا രേഖപ്പെടുത്ത (എഴുത)പ്പെട്ടത്

ഖിയാമത്ത്നാളിൽ, സകല രാജ്യങ്ങളും അവയിലെ വസ്തുക്കളും നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അതിന് മുമ്പ്തന്നെ, ഒരു നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിലും തോന്നിയവാസത്തിലും അതിരുകവിയുമ്പോൾ, ആ ജനതയെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വല്ല കഠിനശിക്ഷയും അവർക്ക് നൽകുകയോ അല്ലാഹു ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. ഇക്കാര്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ-'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദ്വി'ൽ -മുമ്പേ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കാര്യമാകുന്നു എന്ന് സാരം. 'കഠിനമായ ശിക്ഷ' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, യുദ്ധം, കലഹം, കൊടുങ്കാറ്റ്, ഭൂകമ്പം, വെള്ളപ്പൊക്കം ആദിയായവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. الله اعلم

ജനങ്ങൾ ധിക്കാരത്തിൽ മുഴുകുമ്പോൾ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവരുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ എടുക്കുമെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ, രാജ്യത്തുള്ളവർ നിർദ്ദോഷികളായിരുന്നാൽപോലും എല്ലാ രാജ്യത്തെയും നശിപ്പിക്കുകയോ, പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയമാക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ (രാജ്യക്കാർ അക്രമികളായിരിക്കവെയല്ലാതെ നാം അവയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരല്ല. (28:59). നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ (നാം അവരോട് അക്രമം ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. (11:101)

وَمَا مَنَعَنَآ أَن نُّرْسِلَ بِٱلْـَٔايَٰتِ إِلَّآ أَن كَذَّبَ بِهَا ٱلْأَوَّلُونَ ۚ

وَءَاتَيْنَا ثَمُودَ ٱلنَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا۟ بِهَا ۚ وَمَا نُرْسِلُ بِٱلْـَٔايَٰتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നതിന് നമ്മെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല; പൂർവ്വികന്മാർ അവയെ വ്യാജമാക്കിയെന്നതല്ലാതെ.

ഥമൂദ് (ഗോത്രത്തി)ന് നാം ഒട്ടകത്തെ കണ്ടറിയത്തക്കവിധം [പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായി] നൽകി; എന്നിട്ട് അത് സംബന്ധിച്ച് അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. ഭയപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടല്ലാതെ, നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അയക്കുന്നില്ലതാനും.

﴾59﴿ وَمَا مَنَعَنَا നമ്മെ മുടക്കി (നമുക്ക് തടസ്സമാ)യിട്ടില്ല أَنْ نُرْسِلَ നാം അയക്കുന്നതിന് بِالْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി إِلَّا أَنْ كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയെന്നതല്ലാതെ بِهَا അവയെ الْأَوَّلُونَ ആദ്യത്തെവർ, പൂർവ്വികൻമാർ وَآتَيْنَا നാം നൽകി, നൽകുകയും ചെയ്തു ثَمُودَ ഥമൂദിന് النَّاقَةَ ഒട്ടകത്തെ مُبْصِرَةً കാണത്തക്കതായി (പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ട്) فَظَلَمُوا എന്നിട്ടവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു بِهَا അത് നിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ചു وَمَا نُرْسِلُ നാം അയക്കുന്നില്ല, അയക്കാറില്ല بِالْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ إِلَّا تَخْوِيفًا ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനല്ലാതെ

ഇമാം അഹ്മദ്, നസാഈ, ഇബ്നുജരീർ, ത്വബ്റാനി, ഹാകിം, ബസ്സാർ (റ) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'മക്കാ നിവാസികൾ നബിﷺയോട് സ്വഫാ എന്ന കുന്ന് (جَبَل صَفَا) സ്വർണമാക്കി കൊടുക്കണമെന്നും, അവരിൽനിന്ന് (മക്കായിലെ) മലകൾ നീക്കം ചെയ്തു കൃഷി ചെയ്യുമാറാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ നബിﷺയോട് പറയപ്പെട്ടു: വേണമെങ്കിൽ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകാം. (അവർക്ക് തൽക്കാലം ഒഴിവ് നൽകാം.) അവർ ചോദിച്ചതുതന്നെ വേണമെങ്കിൽ അതും ചെയ്യാം. എന്നിട്ട് അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സമുദായങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെടും. നബിﷺ പറഞ്ഞു: (വേണ്ടാ.) എന്നാൽ ഞാൻ അവർക്ക് സാവകാശം നൽകിക്കൊള്ളാം. ഈ അവസരത്തിൽ وَمَا مَنَعَنَا.... എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് തന്നെ വേറൊരു മാർഗത്തിലൂടെ ഇങ്ങിനെയും നിവേദനം വന്നിട്ടുണ്ട്: സ്വാലിഹ് നബി(അ)യും (മറ്റു) നബിമാരും കൊണ്ടുവന്നതുപോലെ, താൻ ഞങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവന്നെങ്കിൽ! എന്ന് ജനങ്ങൾ നബിﷺയോട് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കാം. അവൻ അത് ഇറക്കിയിട്ട് നിങ്ങൾ അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നാശമടയും. അപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.' (അ;ബ.) ഏതാണ്ട് ഈ സ്വഭാവത്തിലുള്ള രിവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം.

മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്ന് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. അതായത്, ഈ അവിശ്വാസികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ–അവർ കെട്ടിച്ചോദിക്കുന്നതോ, സ്വാലിഹ്നബി (അ), മൂസാനബി (അ) മുതലായവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ളതോ ആയ പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ–നാം അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാത്തതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്: 'മുൻ സമുദായങ്ങൾക്ക് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ട് അവർ അവയെ വ്യാജമാക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ നാശത്തിന് വിധേയരാകുകയുമാണ് ചെയ്തത്. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിനും നാശം സംഭവിക്കുവാൻ ഇടവരരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ്. മുൻ സമുദായങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയതിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണമാണ് സ്വാലിഹ്നബി(അ)യുടെ സമുദായമായ ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന് നൽകിയിരുന്ന ഒട്ടകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് ആ പ്രത്യക്ഷദൃഷ്ടാന്തം അവർക്ക് നൽകിയത്. അവർ ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, ആ ഒട്ടകത്തെ അക്രമിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അത്മൂലം അവർ പൊതുശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുകയും ചെയ്തു'.

ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിന്റെ ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ജനങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ സത്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടിയോ, നിർബന്ധപൂർവം ജനങ്ങളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുകയോ അല്ല- അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ഭയവും ബോധവും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങിനെ, സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുകയുമാണ്- ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥിൽ നിന്ന് ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതായത് നബിﷺയുടെ പുത്രൻ ഇബ്റാഹീം എന്ന കുട്ടി ചരമമടഞ്ഞ ദിവസം സൂര്യഗ്രഹണമുണ്ടായി. അത് കുട്ടിയുടെ മരണം നിമിത്തമാണെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട രണ്ട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഒരാളുടെയും മരണം നിമിത്തമോ, ജീവിതം നിമിത്തമോ അവക്ക് ഗ്രഹണം ബാധിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അത് രണ്ടും മുഖേന അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ, അത് (ഗ്രഹണം) നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അവന്റെ സ്മരണയിലേക്കും, പ്രാർഥനയിലേക്കും, പാപമോചനം തേടുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു; 'മുഹമ്മദിന്റെ സമുദായമേ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ സത്യം! എനിക്കറിയാവുന്നത് നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അൽപം (മാത്രം) ചിരിക്കുകയും, ധാരാളം കരയുകയും ചെയ്തേക്കുമായിരുന്നു.' (ബു:മു.)

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِٱلنَّاسِ ۚ وَمَا جَعَلْنَا ٱلرُّءْيَا ٱلَّتِىٓ أَرَيْنَٰكَ إِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَٱلشَّجَرَةَ ٱلْمَلْعُونَةَ فِى ٱلْقُرْءَانِ ۚ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَٰنًا كَبِيرًا ﴿٦٠﴾

《60》 'നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് മനുഷ്യരെ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് നാം നിന്നോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതന്നതായ (ആ) കാഴ്ചയെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടല്ലാതെ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല. ക്വുർആനിലെ (ആ) ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും (ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു.) നാം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതവർക്ക് വലുതായ അതിരുകവിയലിനെ [ധിക്കാരത്തെ]യല്ലാതെ വർധിപ്പിക്കുന്നില്ല.

《60》 وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لَكَ നിന്നോട് إِنَّرَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് أَحَاطَ വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, ചൂഴ്ന്നിരിക്കുന്നു بِالنَّاسِ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരിൽ وَمَاجَعَلْنَا നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല الرُّؤْيَا കാഴ്ചയെ الَّتِيأَرَيْنَاكَ നിനക്ക് നാം കാണിച്ചു (കാട്ടി) തന്ന إِلا فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണമല്ലാതെ لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് وَالشَّجَرَةَ വൃക്ഷ (മര)ത്തെയും الْمَلْعُونَةَ ശപിക്കപ്പെട്ട فِيالْقُرْآنِ ക്വുർആനിൽ (ഉള്ള) وَنُخَوِّفُهُمْ നാം അവരെ

ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു فَمَا يَزِيدُهُمْ എന്നാൽ (എന്നിട്ടും) അത് അവർക്ക് വർധിപ്പിക്കുന്നില്ല إِلَّا طُغْيَانًا അതിരുവിടൽ (ധിക്കാരം) അല്ലാതെ كَبِيرًا വലുതായ

നാലു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

(1) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു വലയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നബി ﷺക്ക് അല്ലാഹു മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും നൽകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാര നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ വലയത്തിലാണ് മനുഷ്യരുള്ളത്. ആ വലയം ലംഘിച്ചു നബി ﷺയെ ദ്രോഹിക്കുവാനോ, പ്രബോധന കൃത്യത്തിന് തടസ്സം വരുത്തുവാനോ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ കൃത്യം ശരിക്ക് നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി ﷺക്ക് അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരം. സൂറഃ മാഇദഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ (അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് നിന്നെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതാണ്.)

(2) നബി ﷺക്ക് അല്ലാഹു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ആ കാഴ്ച ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം മാത്രമായിരുന്നു. അഥവാ വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസം വർധിക്കുവാനും, അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധം കൂടുതൽ മൂർഛിക്കുവാനും അത് കാരണമാകുമെന്ന് സാരം.

الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ (നിനക്ക് നാം കാണിച്ചുതന്ന ആ കാഴ്ച) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്താണെന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടുമൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായ അഭിപ്രായം ഈ സൂറത്തിലെ 1-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട 'ഇസ്റാഇ'ന്റെ യാത്രയിൽ നബി ﷺക്ക് അല്ലാഹു കാട്ടിക്കൊടുത്ത അത്ഭുതദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആ വാർത്ത സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിനും, അവിശ്വാസികൾക്ക് നിഷേധ വർധനവിനും കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വാക്യത്തിലെ 'കാഴ്ച' (الرُؤْيَا) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'ഇസ്റാഇ'ന്റെ രാത്രിയിൽ നബി ﷺക്ക് കൺകാഴ്ചയായി കാണിക്കപ്പെട്ട കാഴ്ചയാണെന്നും, 'ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം' (الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'സക്കൂം' (الزقُوم) വൃക്ഷമാണെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികഭാഗവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ അഭിപ്രായം തന്നെയാകുന്നു. *(*)*

(3) ക്വുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തെയും അല്ലാഹു ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതായത്: നരകത്തിൽ 'സക്കൂം' എന്ന ഒരു വൃക്ഷമുണ്ടെന്നും അത് പാപികളുടെ ഭക്ഷണമാണെന്നും അതും അവരുടെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽപെട്ട ഒന്നാണെന്നും

***(*)** الرُؤْيَا എന്ന വാക്ക് സ്വപ്നക്കാഴ്ചയിലാണ് കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ചയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, 'ഇസ്റാഉം, മിഅ്റാജും' സ്വപ്നത്തിലായിരുന്നുവെന്ന വാദക്കാർ ഈ വാക്ക് തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ടെന്നും, അത് ശരിയല്ലെന്നും 1-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.*

അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ (സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ദുഖാൻ, വാക്വിഅഃ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ, 'നരകം കല്ലുകൾ പോലും കരിച്ചുകളയുമെന്ന് മുഹമ്മദ് പറയുന്നു, അതേ സമയത്ത് അതിൽ വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടെന്നും അവൻ പറയുന്നു. തീയിൽ കരിഞ്ഞുപോകുന്ന വൃക്ഷം തീയിൽ എങ്ങനെ മുളച്ചുണ്ടാകും? എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു അബൂജഹ്ൽ മുതലായ മുശ്രിക്കുകൾ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നരകത്തെക്കുറിച്ച് അതവർക്ക് കൂടുതൽ ഭയപ്പാടുളവാക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളൂതാനും. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ക്വുർആനിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട ആ വൃക്ഷത്തെയും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. ശപിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സക്വൂ'മിനെപ്പറ്റിയാണെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചുവല്ലോ. സ്വർഗത്തിലെയും നരകത്തിലെയും വസ്തുക്കൾക്ക് ഭൗതികവസ്തുക്കളുമായി നാമമാത്ര സാമ്യമേ ഉള്ളൂ. മനുഷ്യർക്ക് പരിചിതമായ പേരുകളിലും വാക്കുകളിലുമല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽ തന്നെ തീയിൽ കരിഞ്ഞുപോകാത്ത ചിലതുണ്ടെന്നും, ചില വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്ന് തീ ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടാമെന്നും ആലോചിക്കുമ്പോൾ നരകാഗ്നിയിൽ വൃക്ഷം വളരുവാനുള്ള സാധ്യതയിൽ സംശയത്തിന്നവകാശമില്ല. അത്രയും ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്.

(4) മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവർക്ക് വലിയ അതിരുകവിയലും ധിക്കാരവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, താക്കീതുകൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുതലായവ മനുഷ്യർക്ക് ഭയപ്പാടുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങനെ അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നന്നായിത്തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് നൽകിവരുന്നത്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികൾ അതുകൊണ്ടൊന്നും ഭയപ്പെടുകയോ, മാനസാന്തരപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ നിഷേധവും പരിഹാസവും വർധിക്കുകയാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 7

ആദം നബി(അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, മലക്കുകളോട് അദ്ദേഹത്തിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൽപിക്കുകയും ശപിക്കപ്പെട്ട ഇബ്ലീസ് മാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളുമാണ് തുടർന്നുള്ള ചില വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി മുകളിൽ അൽബക്വറഃ, അഅ്റാഫ്, ഹിജ്ർ എന്നീ സൂറത്തുകളിലും, താഴെ അൽകഹ്ഫ്, ത്വാഹാ, സ്വാദ് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിഷയം ഇവിടെ അധികമൊന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവും, ആജീവനാന്ത ശത്രുവുമാണ് ഇബ്ലീസും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളുമെന്നും, അവൻ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനും, പലതരം ദുരുപദേശങ്ങളും ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും അതിനായി അവൻ ഉപയോഗിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ അവനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണ് ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പലേടത്തും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് നാം പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകളിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِءَادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ﴿٦١﴾

﴿61﴾ 'നിങ്ങള്‍ ആദമിന് 'സുജൂദ് ചെയ്യുവിന്‍' എന്നു മലക്കുകളോട് നാം പറഞ്ഞ സന്ദര്‍ഭം (ഓര്‍ക്കുക). അപ്പോള്‍, അവര്‍ 'സുജൂദ്' ചെയ്തു-ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ.

അവന്‍ പറഞ്ഞു: 'നീ കളിമണ്ണിനാല്‍ സൃഷ്ടിച്ചവന് ഞാന്‍ 'സുജൂദ്' ചെയ്യുകയോ?!'

قَالَ أَرَءَيْتَكَ هَٰذَا ٱلَّذِى كَرَّمْتَ عَلَىَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ അവന്‍ പറഞ്ഞു: 'കണ്ടുവോ, ഇവനോ എന്നെക്കാള്‍ നീ ആദരിച്ചിട്ടുള്ളവന്‍? (ഒന്നു പറഞ്ഞുതരൂ)! തീര്‍ച്ചയായും, ക്വിയാമത്തുനാള്‍വരെ നീ എന്നെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചുവെങ്കില്‍, ഇവന്റെ സന്തതികളെ അല്പം ഒഴിച്ച് (ബാക്കിയെല്ലാം) ഞാന്‍ അടക്കി ഒതുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

قَالَ ٱذْهَبْ فَمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُورًا ﴿٦٣﴾

﴿63﴾ അവന്‍ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നീ പോയിക്കൊള്ളുക. എന്നാല്‍, അവരില്‍ നിന്ന് നിന്നെ ആര്‍ പിന്തുടര്‍ന്നുവോ, അപ്പോള്‍ നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമായിരിക്കും; (അതെ) പൂര്‍ണമാക്കപ്പെട്ട പ്രതിഫലം!

وَٱسْتَفْزِزْ مَنِ ٱسْتَطَعْتَ مِنْهُم بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِم بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِى ٱلْأَمْوَٰلِ وَٱلْأَوْلَٰدِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦٤﴾

﴿64﴾ 'നിന്റെ ശബ്ദം [ക്ഷണം] കൊണ്ട് അവരില്‍ നിന്നും നിനക്ക് സാധ്യമായവരെ നീ ഇളക്കിവിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക; അവര്‍ക്കെതിരെ നിന്റെ കുതിരപ്പടയെയും, നിന്റെ കാലാള്‍പടയെയും നീ വിളിച്ച് കൂട്ടിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക; സ്വത്തുക്കളിലും, മക്കളിലും അവരുമായി നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക; അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും ചെയ്തുകൊള്ളുക.' വഞ്ചനയല്ലാതെ പിശാച് അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും.

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാർ-അവരുടെ മേൽ നിനക്ക് ഒരധികാരശക്തിയുമില്ല.' (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുന്നവനായി നിന്റെ റബ്ബ്തന്നെ മതിതാനും!

﴾61﴿ وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ لِآدَمَ ആദമിന് فَسَجَدُوا എന്നിട്ട് (അപ്പോൾ) അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു إِلَّا إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَأَسْجُدُ ഞാൻ സുജൂദ് ചെയ്യുകയോ, ചെയ്യുമോ لِمَنْ خَلَقْتَ നീ സൃഷ്ടിച്ചവന് طِينًا കളിമണ്ണാൽ ﴾62﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَرَأَيْتَكَ നീ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞുതരുക) هَٰذَا الَّذِي ഈയൊരുവനെ, യാതൊരുവൻ ഇവനോ كَرَّمْتَ നീ ആദരിച്ചു عَلَيَّ എന്നെക്കാൾ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ തീർച്ചയായും എന്നെ നീ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കിത്തന്നു)വെങ്കിൽ إِلَىٰ يَوْمِ നാൾവരേക്ക് الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തിന്റെ لَأَحْتَنِكَنَّ ഞാൻ അടക്കി ഒടുക്കും (ഒതുക്കും), അധികാരം നടത്തും, പറ്റെ നശിപ്പിക്കും ذُرِّيَّتَهُ അവന്റെ സന്തതികളെ إِلَّا قَلِيلًا അല്പമൊഴികെ, കുറച്ചല്ലാതെ ﴾63﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു اذْهَبْ നീ പോകുക فَمَنْ എന്നാൽ ആർ, വല്ലവനും تَبِعَكَ നിന്നെ തുടർന്ന്, നിന്നെ പിൻതുടർന്നുവോ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് فَإِنَّ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും جَهَنَّمَ ജഹന്നം, നരകം جَزَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമാകുന്നു جَزَاءً ഒരു പ്രതിഫലം مَوْفُورًا നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട, പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട (പൂർണമായ) ﴾64﴿ وَاسْتَفْزِزْ നീ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുക مَنِ اسْتَطَعْتَ നിനക്ക് സാധിച്ചവരെ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് بِصَوْتِكَ നിന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ട് وَأَجْلِبْ വിളിച്ചു കൂട്ടുക (ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കുക-ശേഖരിച്ചു കൂട്ടുക)യും ചെയ്യുക عَلَيْهِمْ അവർക്കെതിരെ, അവരുടെമേൽ (എതിരായി) بِخَيْلِكَ നിന്റെ കുതിര(പ്പട്ടാളം) കൊണ്ട്, കുതിരപ്പടയെ وَرَجِلِكَ നിന്റെ കാലാൾ (പട്ടാളം) കൊണ്ടും, കാലാൾപ്പടയെയും وَشَارِكْهُمْ അവരോട് നീ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യുക فِي الْأَمْوَالِ സ്വത്തുക്കളിൽ وَالْأَوْلَادِ മക്കളിലും وَعِدْهُمْ അവരോട് നീ വാഗ്ദാനവും ചെയ്യുക وَمَا يَعِدُهُمُ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും الشَّيْطَانُ പിശാച് إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന (കൃത്രിമം) അല്ലാതെ ﴾65﴿ إِنَّ عِبَادِي നിശ്ചയമായും എന്റെ അടിയാൻമാർ لَيْسَ لَكَ നിനക്കില്ല عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ, അവർക്കെതിരെ سُلْطَانٌ ഒരു അധികാരവും, അധികാരശക്തി وَكَفَىٰ മതിതാനും بِرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബ് (തന്നെ) وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനായി)

62-ാം വചനത്തിൽ إِلَّا قَلِيلًا (അൽപം ആളുകളൊഴികെ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരായ ആളുകളാണെന്ന് 65-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത് പിശാചിന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത സജ്ജനങ്ങളോട് അവന്റെ അധികാരശക്തിയോ കുസൃതിയോ വിലപ്പോകുകയില്ലെന്ന്

താൽപര്യം. 'നിഷ്കളങ്കരായ നിന്റെ അടിയാൻമാരൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെയാണ് ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുക' എന്ന് ഇബ്‌ലീസും, 'നിന്നെ പിൻപറ്റിയ വഴികെട്ടവരുടെ മേലല്ലാതെ നിനക്കൊരു അധികാരശക്തിയുമില്ല.' എന്ന് അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞതായി സൂ: 'ഹിജ്ർ 40,42 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതും ഈ നല്ല അടിയാൻമാരെക്കുറിച്ചുതന്നെ. മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുന്ന എല്ലാ മാർഗങ്ങളും നിർവിഘ്നം നടത്തുവാൻ നിനക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, നീ എന്ത്തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ വശീകരിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും, നിനക്ക് സാധ്യമാകുന്നതല്ല. നിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് അടിമപ്പെടുന്നവരെ മാത്രമെ നിന്റെ കെണിയിൽ പെടുത്തുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നത്രെ ഇബ്‌ലീസിനോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇബ്‌ലീസിന്റെ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളും, കാലദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ച പരിഷ്കൃതങ്ങളായ പ്രചരണ പരിപാടികളുംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം മുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്-അവന്റെ വക്താക്കളും, സഹകാരികളും, അനുയായികളുമായ ജനക്കൂട്ടം ധാരാളക്കണക്കിൽ വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു-അവന്റെ ശബ്ദത്തെയും, കുതിരപ്പടയെയും കാലാൾപ്പടയെയും, കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അൽപം സത്യവിശ്വാസവും നിഷ്കളങ്കബുദ്ധിയുമുള്ള ഏവർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്.

ധനത്തിന്റെ സമ്പാദനം, വിനിയോഗം, ക്രയവിക്രയം, മക്കളുടെ പരിപാലനം, പരിശീലനം, ശിക്ഷണം, പഠനം ആദിയായ തുറകളിലെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങൾക്കും പ്രീതിക്കും വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുമാറ് മനുഷ്യരിൽ ദുഷ്പ്രേരണയും സ്വാധീനവും ചെലുത്തുക എന്നത്രെ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളിലും മക്കളിലും പങ്കുചേർന്നുകൊള്ളുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നിസാഉ്: 118- 120 വചനങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) പിശാചിന് മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ സുലഭമാണെങ്കിലും അതിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഏകമാർഗവും കൂടി وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا (ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി) എന്ന വാക്യത്തിലൂടെ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെ, പിശാചിനെ കൈകാര്യകർത്താവാക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽ മാത്രം എല്ലാം അർപിക്കുകയും, അവന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, പിശാചിന്റെ വലയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടാം എന്നത്രെ ആ സൂചന.

رَّبُّكُمُ ٱلَّذِى يُزْجِى لَكُمُ ٱلْفُلْكَ فِى ٱلْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا۟ مِن فَضْلِهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ കപ്പലിനെ ചലിപ്പിച്ചുതരുന്നവനത്രെ. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തേടുവാൻ വേണ്ടി, നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങളിൽ കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.

وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِى ٱلْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمْ إِلَى

﴾67﴿ സമുദ്രത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം ബാധിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വിളി (ച്ചുപ്രാർഥി)ക്കുന്നവർ (നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ നിന്ന്)

ٱلْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ

അപ്രത്യക്ഷമാകും- അവൻ (മാത്രം) ഒഴികെ. എന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങളെ കരയിലേക്ക് രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുകയായി!

وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

മനുഷ്യൻ നന്ദികെട്ടവനാകുന്നു താനും!

﴾66﴿ رَبُّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ٱلَّذِي يُزْجِي ഇളക്കി (ചലിപ്പിച്ചു)വിടുന്ന (തെളിക്കുന്ന)വനത്രെ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ٱلْفُلْكَ കപ്പലിനെ فِي ٱلْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ لِتَبْتَغُوا നിങ്ങൾ തേടു(അന്വേഷിക്കു)വാൻ വേണ്ടി مِن فَضْلِهِ അവന്റെ ദയവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) നിന്ന് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അവൻ ആകുന്നു بِكُمْ നിങ്ങളിൽ നിങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് رَحِيمًا കരുണയുള്ളവൻ ﴾67﴿ وَإِذَا مَسَّكُمُ നിങ്ങളെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ ٱلضُّرُّ ഉപദ്രവം, കഷ്ടത فِي ٱلْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ ضَلَّ വഴിതെറ്റി (മറഞ്ഞു-അപ്രത്യക്ഷമായി)പോകും مَن تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർഥിക്കുന്ന)വർ إِلَّا إِيَّاهُ അവൻ ഒഴികെ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ إِلَى ٱلْبَرِّ കരയിലേക്ക് أَعْرَضْتُمْ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുന്നതാണ് وَكَانَ ٱلْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു كَفُورًا നന്ദികെട്ടവൻ.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവന മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനും സമ്പാദിക്കുവാനും വേണ്ടി സമുദ്രത്തിലൂടെ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളവൻ ആരാണോ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ന് അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അഥവാ ഈ ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽതന്നെ അവനാണ് നിങ്ങളുടെ ഏക റബ്ബ് എന്നും, അത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തു തന്ന വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നും നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാകുമെന്ന് താൽപര്യം. പക്ഷേ, അനുഗ്രഹത്തിന് സദാ നന്ദി ചെയ്‌വാൻ കടപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ നന്ദിക്കുപകരം നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും തുടർന്നുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത് സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് കാറ്റും കോളുംപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തുകളും നേരിടുമ്പോൾ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയും, ആരാധ്യൻമാരെയുമെല്ലാം മറന്നുകളയുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷക്കായി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാലാകട്ടെ, വീണ്ടും പഴയ നില തന്നെ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇതെത്ര മാത്രം കടുത്ത നന്ദികേടാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഇത്തരം നന്ദികെട്ട മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَفَأَمِنتُمْ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ ٱلْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا

﴾68﴿ അപ്പോൾ (ഹേ, കൂട്ടരേ,) നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? കരയുടെ ഭാഗത്ത് നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ! അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ വല്ല

تَجِدُواْ لَكُمْ وَكِيلاً ﴿٦٨﴾

ചരൽമഴയും അവൻ അയക്കുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും (ചെയ്യുന്നതിനെ)!

أَمْ أَمِنتُمْ أَن يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ ٱلرِّيحِ فَيُغْرِقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ ثُمَّ لَا تَجِدُواْ لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِۦ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ അതല്ല, നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? അതിൽ [സമുദ്രത്തിൽ] മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ (വീണ്ടും) മട(ക്കി എത്തി)ക്കുന്നതിനെ! എന്നിട്ട് ഒരു (ശക്തിയായ) കൊടുങ്കാറ്റ് നിങ്ങളുടെമേൽ അവൻ അയച്ചു നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചതിന്ന് നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊന്നു കളയുന്നതിനെ! പിന്നെ നിങ്ങൾ, നമുക്കെതിരിൽ അതിനെപ്പറ്റി (നടപടി എടുക്കുവാൻ) പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയും (ചെയ്യുന്നതിനെ)!

﴾68﴿ أَفَأَمِنتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുന്നുവോ أَن يَخْسِفَ അവൻ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നതിനെ بِكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് جَانِبَ ഭാഗത്ത്, ഭാഗത്തെ الْبَرِّ കരയുടെ أَوْ يُرْسِلَ അല്ലെങ്കിൽ അയക്കുന്നതിനെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ حَاصِبًا വല്ല ചരൽ വർഷവും, ഒരു ചരൽമഴ, കൊടുങ്കാറ്റ് ثُمَّ لَا تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَكِيلًا ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്നവനെ (ഏറ്റെടുക്കുന്നവനെ) ﴾69﴿ أَمْ അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം أَمِنتُمْ നിങ്ങൾ നിർഭയരായോ أَن يُعِيدَكُمْ അവൻ നിങ്ങളെ മടക്കുന്ന (ആവർത്തിക്കുന്ന)തിനെ فِيهِ അതിൽ تَارَةً പ്രാവശ്യം أُخْرَى വേറെ, മറ്റു فَيُرْسِلَ എന്നിട്ട് അയക്കുകയും عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ قَاصِفًا ഒരു കഠോരമായത്, രൂക്ഷമായത് مِنَ الرِّيحِ കാറ്റിൽ നിന്ന് فَيُغْرِقَكُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളെ മുക്കി നശിപ്പിക്കുക بِمَا كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ച (നന്ദികേട് കാണിച്ച)തിന് (പകരം) ثُمَّ لَا تَجِدُوا പിന്നെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്താതെയും لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَلَيْنَا നമ്മുടെമേൽ, നമുക്കെതിരെ بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അതിന് تَبِيعًا പിന്നാലെ കൂടുന്ന ഒരാളെയും

സാരം:–മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആപത്തുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു കരയിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ വീണ്ടും പഴയ ശിർക്കിലേക്ക്തന്നെ മടങ്ങുകയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആപത്തുകളിലൊന്നും പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയുകയില്ലെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ വിചാരം?! ഉദാഹരണമായി: കരയിൽ എത്തിയശേഷം നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുക, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിൽ വല്ല ചരൽമ

ഴയും വർഷിപ്പിച്ചു നശിപ്പിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ എനിയും ഒരു തവണ നിങ്ങളെ സമുദ്ര ത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുത്തി വീണ്ടും ഒരു കൊടുങ്കാറ്റയച്ചു നിങ്ങളുടെ നന്ദികേടിന് പകരം നിങ്ങളെ മുക്കിക്കൊല്ലുക മുതലായവയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ അങ്ങി നെയൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നുമാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്! അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏറ്റെടുക്കുവാനോ നിങ്ങളെ സഹാ യിക്കുവാനോ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹുവിനെതിരെ വല്ല അനന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാനും നിങ്ങൾക്ക് ആരെയും കിട്ടുകയില്ല.

മക്കാവിജയത്തിൽ ക്വുറൈശികൾ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങിയ അവസരത്തിൽ ഇക്‌രി മത്തുബ്നു അബീജഹ്ൽ (റ) നബി (സ്വ)യിൽ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കപ്പലിൽ കയറി അബ്സീനിയയിലേക്ക് യാത്രയായി. സമുദ്രത്തിൽവെച്ചു കപ്പൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിലും കോളിലും അകപ്പെട്ടു. ഈ സമയത്ത് അല്ലാഹുവിനോട്മാത്രം പ്രാർഥി ക്കുന്നത്കൊണ്ടല്ലാതെ ഫലമില്ലെന്ന് കപ്പലിലുള്ളവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ രക്ഷനൽകുവാൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണുള്ളതെങ്കിൽ, കരയിലും അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്ന് ഇക്‌രിമഃ (റ) യുടെ ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തോട് മന്ത്രിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്വയം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! ഈ ആപത്തിൽ നിന്ന് നീ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്നാൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, മുഹമ്മദിന്റെ അടു ക്കൽ ചെന്നു എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുമെന്ന് (ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുമെന്നു) ഞാനിതാ കരാർ ചെയ്യുന്നു.' പ്രസ്തുത ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നബി ﷺ യുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങി വന്നു മുസ്‌ലിമാകു കയും ചെയ്തു. ഇസ്‌ലാമിനുവേണ്ടി വളരെ ധീരമായ സേവനങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ച ഒരു യുവസ്വഹാബിയായിത്തീർന്നു ഇക്‌രിമഃ (റ).

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِىٓ ءَادَمَ وَحَمَلْنَٰهُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَفَضَّلْنَٰهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ തീർച്ചയായും, ആദമിന്റെ സന്തതികളെ (മനുഷ്യരെ) നാം ആദ രിച്ചിട്ടുണ്ട്; കരയിലും കടലിലും അവരെ നാം [വാഹനം] കയറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നല്ല [വിശിഷ്ട] വസ്തുക്കളിൽനിന്നും അവർക്ക് നാം ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തിരി ക്കുന്നു; നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ഒരു വലിയ ശ്രേഷ്ഠത അവർക്ക് നാം നൽകു കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾70﴿ وَلَقَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ട് كَرَّمْنَا നാം ആദരിക്കുക - മാനിക്കുക (ഉണ്ടായിട്ടു ണ്ട്) بَنِي آدَمَ ആദമിന്റെ മക്കളെ وَحَمَلْنَا നാം വഹിക്കു(കയറ്റുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു هُمْ അവരെ فِي الْبَرِّ കരയിൽ وَالْبَحْرِ കടലി(സമുദ്രത്തി)ലും وَرَزَقْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം (ആ ഹാരം - ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مِنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തു ക്കളിൽ നിന്ന് وَفَضَّلْنَاهُمْ അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുക(മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തി

രിക്കുന്നു عَلَىٰ كَثِيرٍ പലരെയും (മിക്കവരെയും, അധികത്തെയും)കാൾ مِّمَّنْ خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ നിന്ന് تَفْضِيلًا ഒരു ശ്രേഷ്ഠമാക്കൽ, മെച്ചപ്പെടുത്തൽ

ആദം സന്തതികളാകുന്ന മനുഷ്യവർഗത്തിന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്:

(1) അവരെ നാം ആദരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. ഇതരജീവികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യർക്ക് പ്രകൃത്യാ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ വിശേഷതകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇരുകാലുകളിൽ നിവർന്ന് നിൽക്കുകയും നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശരീരപ്രകൃതി, കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചനശക്തി, പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേന കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാനുള്ള ഗ്രഹണശക്തി, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവി കാലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതരജീവികളെ അടക്കിഭരിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തി, ഭൂവിഭവങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള സാമർഥ്യം, കൈകൊണ്ട് ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങൾ എടുത്തുതിന്നുവാനുള്ള കഴിവ്, ഇതരജീവികൾക്കൊന്നും സാധ്യമല്ലാത്ത എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശരീരഘടന, വേഷഭൂഷാദി അലങ്കാരങ്ങളും സൗന്ദര്യവിഭവങ്ങളും ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള വാസനയും കഴിവും, വിവിധ ജീവിതമാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാനുള്ള സാമർഥ്യം, എഴുത്തും വായനയും ശീലിക്കുവാനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള സാധ്യത, സംസാരശേഷി എന്നിത്യാദി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

(2) കരയിലും, കടലിലും അവരെ നാം വഹിച്ചു -അഥവാ വാഹനത്തിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. വായുവിലൂടെയും, ശൂന്യാകാശത്തിലൂടെയും മനുഷ്യൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന പതിവ് മുൻകാലത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും അതതു കാലത്ത് മനുഷ്യന് യഥേഷ്ടം സഞ്ചാരം ചെയ്വാനുതകുന്ന വിവിധതരം വാഹനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ആ വാഹനങ്ങൾ വഴി സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വാഹനങ്ങൾ ജീവജന്തുക്കളായിരുന്നാലും, മനുഷ്യനിർമിത വസ്തുക്കളായിരുന്നാലും അവയെ അവന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തതും, നിർമാണത്തിന് വേണ്ടുന്ന സാധനസാമഗ്രികളും, സംവിധാനങ്ങളും ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ.

(3) നല്ല വിശിഷ്ടമായ ആഹാരവസ്തുക്കളെ നാം അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. ഹൃദ്യവും, രുചികരവും, പോഷകകരവുമായ എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാർഥങ്ങളും, ധാന്യങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, മൽസ്യമാംസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുംالطَّيِّبَات (നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(4) നാം സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കളിൽ മിക്കതിനെക്കാളും അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന്. മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾക്ക്പുറമെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ച് ബുദ്ധിയും, അറിവും, പരിചയവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പുരോഗമനപരവും, സാൻമാർഗികവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാനും ആത്മീയ പുരോഗതി നേടി പാരത്രിക മോക്ഷം ലഭിക്കുവാനും മനുഷ്യന് സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യന്റെ സവിശേഷത തന്നെ.

എല്ലാവിധ സൃഷ്ടികളിലും വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന് പലരും പ്രസ്താ

വിച്ചു കാണാറുണ്ട്. പുരോഗമനവാദികളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ചിലരിൽ ഈ ധാരണ കുറേക്കൂടി ശക്തമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചില വ്യക്തികൾ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ മഹത്വങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, മനുഷ്യൻ പുരോഗമിച്ചു പുരോഗമിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉന്നതപദവി വരേക്കും എത്തിച്ചേർന്നേക്കുമെന്ന് തോന്നിപ്പോകും! (**تعالى الله عن ذلك**) അതേ സമയത്ത് മലക്കുകളെപ്പറ്റി ഇവർ വർണിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ, അവർ കേവലം യന്ത്രസമാനമായ ചില ജീവികളാണെന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു!

മറ്റൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ– സന്ദർഭവശാൽ– മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ സംബന്ധിച്ച് ചില സൂചനകൾ നൽകുകയല്ല അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കലത്രെ. ഇതോർത്തുകൊണ്ട്.....وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്ന് മിക്കവരെക്കാളും നാം അവരെ– മനുഷ്യരെ– ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യം ഒന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. നാം സൃഷ്ടിച്ചവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കി' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ മിക്കവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി' എന്നേ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്റെ അത്രയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവനെക്കാൾ അധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള മറ്റു വല്ല സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടാവാം–അഥവാ ഉണ്ടായിരിക്കും–എന്നാണല്ലോ ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, ആ സൃഷ്ടി ആരാണെന്നോ, ഏതാണെന്നോ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം മനുഷ്യന് പുറമെ, ജിന്നുകളും മലക്കുകളും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സമുദായമാണ് ബുദ്ധിജീവികളായി വേറെയുള്ളത്. എങ്കിലും, ഈ രണ്ടു വർഗമല്ലാതെ വേറെയും വല്ല ബുദ്ധിവർഗവും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നില്ലല്ലോ. ആ രണ്ടു സമുദായത്തെക്കുറിച്ചും വേണ്ടത്ര നമുക്കറിയുകയുമില്ലതാനും.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ(നിന്റെ റബ്ബിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74:31) وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (നിങ്ങൾ അറിയാത്തത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യും. 16:8) يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. 24 :45) يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ(സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ വർധിപ്പിക്കുന്നു. (35:1) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ (അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും അവ രണ്ടിലും ജീവിയായി അവൻ വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെയും സൃഷ്ടിച്ചത് 42:29) അപ്പോൾ, ആകാശങ്ങളിൽ മലക്കുകളല്ലാത്തതും, നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വേറെയും ജീവിവർഗം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരെപ്പറ്റി പൊതുവെ മലക്കുകൾ എന്ന് പറയപ്പെടുമെന്ന് വന്നാലും അവരിൽ പല തരക്കാരും പല പദവിക്കാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും അനിഷേധ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സർവസൃഷ്ടികളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠരാണ് മനുഷ്യരെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മനുഷ്യനെപ്പോലെയോ അതിലധികമോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള വേറെയും സൃഷ്ടികളുണ്ടാവാമെന്നാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നതും, ഈ സൃഷ്ടികൾ ഒരു പക്ഷേ, മലക്കുകളല്ലാത്ത വേറെ വല്ല കൂട്ടരുമാവാം. അല്ലെങ്കിൽ മലക്കുകളുടെ വർഗമോ, അവരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും വിഭാഗമോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം والله اعلم بالصواب

വിഭാഗം - 8

يَوْمَ نَدْعُوا۟ كُلَّ أُنَاسٍۭ بِإِمَـٰمِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِىَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَـٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

﴾71﴿ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ നേതാവ് സഹിതം നാം വിളിക്കുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ ആർക്ക് തന്റെ (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം തന്റെ വലം കയ്യിൽ നൽകപ്പെടുന്നുവോ അക്കൂട്ടർ അവരുടെ (രേഖാ)ഗ്രന്ഥം വായിക്കുന്നതാണ്. അവർ ഒരു തരിമ്പും (ഒട്ടും) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

وَمَن كَانَ فِى هَـٰذِهِۦٓ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

﴾72﴿ ഇവിടത്തിൽ (ഇഹത്തിൽ) ആർ അന്ധനായിരുന്നുവോ അവൻ പരത്തിലും അന്ധനായിരിക്കും; ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചവനുമായിരിക്കും.

﴾71﴿ يَوْمَ ദിവസം نَدْعُو നാം വിളിക്കുന്ന كُلَّ أُنَاسٍ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും بِإِمَامِهِمْ അവരുടെ മുമ്പൻ (നേതാവ്) സഹിതം فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ أُوتِيَ നൽകപ്പെട്ടു كِتَابَهُ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം بِيَمِينِهِ തന്റെ വലങ്കയ്യിൽ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ ആ കൂട്ടർ, അവർ يَقْرَءُونَ വായിക്കും, വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും كِتَابَهُمْ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം وَلَا يُظْلَمُونَ അവർ അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല فَتِيلًا ഒരു ആരോളം (തരിമ്പും-ഒട്ടും) ﴾72﴿ وَمَنْ كَانَ ആർ ആയിരുന്നാൽ فِي هَٰذِهِ ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) أَعْمَىٰ അന്ധൻ فَهُوَ എന്നാലവൻ فِي الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ أَعْمَىٰ അന്ധനായിരിക്കും وَأَضَلُّ ഏറ്റം(കൂടുതൽ) പിഴച്ചവനും سَبِيلًا വഴി

اِمَام(ഇമാമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'നേതാവ്' എന്നർഥം കൽപിച്ചത്. 'മുമ്പിൽ നില കൊള്ളുന്നത്, പിൻപറ്റപ്പെടുന്നത്, മാതൃക, 'തുറന്ന വഴി' എന്നൊക്കെ അതിന് അർഥങ്ങൾ വരും. ഇവിടെ 'അവരുടെ നേതാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ഓരോ മനുഷ്യസമൂഹവും തങ്ങൾക്ക് മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്ന നേതാക്കളാണെന്നും, അവരുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥരേഖകളാണെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും തമ്മിൽ എതിരില്ലതാനും. ഓരോ സമൂഹത്തിനുമുള്ള നബിമാരെയും സാക്ഷികളെയും കർമരേഖകളെയും മഹ്ശറിൽ ഹാജരാക്കുമെന്ന്ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (സൂ: സുമർ: 69 ഉം മറ്റും നോക്കുക). വലങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക സജ്ജനങ്ങൾക്കും, ഇടങ്കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെടുക ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കുമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം കയ്യിൽ കിട്ടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ സൽകർമങ്ങൾ മുഴുവനും അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടുസന്തോഷിക്കുകയും, സാവേശം അത് വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇട

ങയ്യിൽ നൽകപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, 'അത് കയ്യിൽ കിട്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന് കൊതിച്ചുപോകും. (സൂറഃ അൽഹാക്കഃ 19,20,25,26,27 നോക്കുക.)

സജ്ജനങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവം അത് വായിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് 'അവർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കും' എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കർമം അതിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെയോ, ഏതെങ്കിലും കർമത്തിന് തക്കപ്രതിഫലം നൽകപ്പെടാതെയോ വരുകയില്ല എന്നത്രെ 'അവരോട് തരിമ്പുപോലും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. فَتِيلًا (ഫതീലൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ഒരു തരിമ്പും- അഥവാ ഒട്ടും' എന്ന് നാം അർഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വാക്കിന്റെ അർഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും കുറിച്ചു സൂറഃ നിസാഉ് 49 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

72-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം ഇതാണ്: നേർമാർഗം അന്വേഷിക്കുക, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ചെയ്യാതെ, ഈ ലോകത്ത് അന്ധരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയവർ പരലോകത്ത് യാതൊരു രക്ഷാമാർഗവും കാണാതെ അന്ധരായിതന്നെ കഴിയേണ്ടിവരും. ഏറ്റവും പിഴച്ചവരും ഏറ്റവും നഷ്ടം പിടിപെട്ടവരുമായിരിക്കും അവർ. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 46-ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ..... (സാരം: കണ്ണുകൾക്കല്ല അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്).

وَإِن كَادُوا۟ لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ ٱلَّذِىٓ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنَا غَيْرَهُۥ ۖ وَإِذًا لَّٱتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ﴿٧٣﴾

﴿73﴾ (നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവർ നിന്നെ (തെറ്റിച്ചു) കുഴപ്പത്തിലാക്കുമാറായിരിക്കുന്നു: ഇതല്ലാത്തത് (വല്ലതും) നമ്മുടെ പേരിൽ നീ കെട്ടിച്ചമക്കുവാൻ വേണ്ടി. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിന്നെ ഒരു ചങ്ങാതിയാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

وَلَوْلَآ أَن ثَبَّتْنَٰكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ﴿٧٤﴾

﴿74﴾ നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നീ അവരിലേക്ക് അല്പമൊന്ന് ചാഞ്ഞു പോയേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

إِذًا لَّأَذَقْنَٰكَ ضِعْفَ ٱلْحَيَوٰةِ وَضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ

﴿75﴾ എന്നാൽ (ചാഞ്ഞുപോയാൽ) നിനക്ക് നാം (ഈ) ജീവിതത്തിലെ ഇരട്ടി (ശിക്ഷ)യും മരണത്തിലെ ഇരട്ടി (ശിക്ഷ) യും ആസ്വദിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ ഒരു സഹാ യകനെയും നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.	عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

﴾73﴿ وَإِن كَادُوا നിശ്ചയമായും അവരാകാറായിരിക്കുന്നു, ആകുമാറായി لَيَفْتِنُونَكَ നിന്നെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുക തന്നെ عَنِ الَّذِي യാതൊന്നിൽ നിന്ന് أَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് നൽകിയ إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് لِتَفْتَرِيَ നീ കെട്ടിച്ചമക്കു (കെട്ടിപ്പറയു)വാൻ عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ غَيْرَهُ ഇതല്ലാ (അതല്ലാ) ത്തതിനെ وَإِذًا അപ്പോൾ, അന്നേരം, എന്നാൽ لَاتَّخَذُوكَ അവർ നിന്നെ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ് خَلِيلًا ഒരു ചങ്ങാതി, സുഹൃത്ത് ﴾74﴿ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ أَن ثَبَّتْنَاكَ നിന്നെ നാം ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തൽ لَقَدْ كِدتَّ തീർച്ചയായും നീ ആയേക്കും (ആകുമാറാകുന്നതാണ്) تَرْكَنُ നീ ചായുക, ചെരിയുക إِلَيْهِمْ അവരിലേക്ക് شَيْئًا قَلِيلًا കുറഞ്ഞ വസ്തു (അൽപമൊന്ന്- കുറച്ചൊന്ന്) ﴾75﴿ إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَّأَذَقْنَاكَ നിനക്ക് (നിന്നെ) നാം ആസ്വദി (അനുഭവി)പ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ضِعْفَ ഇരട്ടി الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ (ലെ) وَضِعْفَ ഇരട്ടിയും الْمَمَاتِ മരണത്തിന്റെ (ലെ) ثُمَّ لَا تَجِدُ പിന്നെ നീ കണ്ടെത്തുക (നിനക്ക് കിട്ടുക)യില്ല لَكَ നിനക്ക് عَلَيْنَا നമുക്കെതിരെ نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും.

തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ നബിﷺ വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ കാണിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾക്ക് നബിﷺയുമായുള്ള വൈരം അവസാനിപ്പിക്കുകയും, അനുഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതിനായി അവർ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും ചിലപ്പോൾ ചില ഉപാധികൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ സമ്മർദത്തിന്റെ ശക്തിയും അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നബിﷺക്കുള്ള അതീവതാൽപര്യവും നോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ആവശ്യത്തിന് നബിﷺ കുറച്ചെങ്കിലും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറാകുവാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. കാരണം, സത്യത്തിന്റെ നേർരേഖയിൽ നിന്ന് അണുപോലും തെറ്റാതെ അല്ലാഹു നബിﷺയെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നബിﷺ സ്വാഭാവികമായും അവരുടെ നേരെ അൽപമൊന്നു ചാഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. എനി, നബിﷺക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു ചായ്‌വുണ്ടായെന്നു സങ്കൽപിക്കുക. എന്നാലത് അല്ലാഹു ഒരിക്കലും അവഗണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിന്റെ പേരിൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ അതിനു ശിക്ഷ നൽകുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമായാലാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് രക്ഷ നൽകുവാൻ ഒരാൾക്കും സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

(1) എത്ര ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ള ആളായാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക കാവൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം, സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ പ്രവാഹം നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അബദ്ധത്തിൽ പതിച്ചേക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബിﷺ ഇപ്രകാരം പ്രാർഥി

ച്ചതായി കഥാദഃ (ററ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: **اللهم لا تكلنى إلى نفسى طرفة عين** സാരം: അല്ലാഹുവേ, ഒരു കണ്ണിമവെട്ടുന്ന നേരം പോലും നീ എന്നെ എന്നിലേക്ക് തന്നെ ഭരമേൽപിച്ചു വിടരുതേ!) അഥവാ എന്റെ എല്ലാ കാര്യവും എല്ലായ്പ്പോഴും നീ തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു നല്ല നിലയിലാക്കിത്തരണേ എന്നുദ്ദേശ്യം.

(2). ഒരാളുടെ ഉന്നത പദവിയോ, ഉൽകൃഷ്ട സ്ഥാനമോ നിമിത്തം അയാൾ ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അയാൾക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടുകയില്ല. പ്രവാചകൻമാർ പാപമുക്തരാണ്. നബി തിരുമേനിﷺയാകട്ടെ, അവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനും. എന്നിട്ട്പോലും നബിﷺയോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നീ അങ്ങിനെ ചെയ്തുപോയാൽ നിനക്ക് ഈ ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും-അഥവാ മരണശേഷവും- ഇരട്ടിശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുമെന്ന്'. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് പറയുന്നു: 'നീയെങ്ങാനും ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിന്റെ കർമം നിഷ്ഫലമാകുകയും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടുപോകുകയും തന്നെ ചെയ്യും'. (സുമർ 65) നബിﷺയോടും പ്രവാചകൻമാരോടുമുള്ള ഇത്തരം കനത്ത താക്കീതുകളുടെയും ഉന്നം പ്രധാനമായും അവരുടെ സമുദായങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണ്.

(3) ഉന്നതൻമാരായ ആളുകളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് സാധാരണക്കാരുടെതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ തോതിലായിരിക്കും ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുകയെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചാണ് നബിﷺയുടെ പത്നിമാരോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ . . . . الآية (നബിയുടെ പത്നിമാരേ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും വ്യക്തമായ വല്ല നീചവൃത്തിയും കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം, അവൾക്ക് രണ്ടിരട്ടിയായി ശിക്ഷ ഇരട്ടിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു നിസ്സാരമായ കാര്യമാകുന്നു. (അഹ്സാബ്: 30)

وَإِن كَادُوا۟ لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ ٱلْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا ۖ وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَـٰفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾

《76》 നിശ്ചയമായും, അവർ നിന്നെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് മിരട്ടി വിടുമാറായിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി. എന്നാൽ, (അപ്പോൾ) നിന്റെ പിന്നീട് അവർ അൽപമല്ലാതെ (അവിടെ) താമസിക്കുകയില്ലതാനും.

سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا ۖ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾

《77》 (അതെ) നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽനിന്ന് നിന്റെ മുമ്പ് നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളവരുടെ (കാര്യത്തിലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടം! നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് ഒരു ഭേദഗതിയും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല.

《76》 وَإِنْ كَادُوا നിശ്ചയമായും അവർ ആകാറായിരിക്കുന്നു لَيَسْتَفِزُّونَكَ നിന്നെ ഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടുക തന്നെ ചെയ്യുക مِنَ الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് لِيُخْرِجُوكَ

നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻവേണ്ടി مِنْهَا അതിൽ (അവിടെ) നിന്ന് وَإِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَا يَلْبَثُونَ അവർ താമസിക്കുക (കഴിഞ്ഞുകൂടുക)യില്ല خِلَافَكَ നിന്റെ പിന്നീട്, നിനക്കെതിരിൽ [خَلْفَكَ നിന്റെ പിന്നിൽ] إِلَّا قَلِيلًا അൽപം (കുറച്ച്) അല്ലാതെ ﴿77﴾ سُنَّةَ നടപടിച്ചട്ടം, പതിവ് مَنْ യാതൊരുവരുടെ قَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായ قَبْلَكَ നിന്റെ മുമ്പ് مِن رُّسُلِنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളിൽ നിന്ന് وَلَا تَجِدُ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല لِسُنَّتِنَا നമ്മുടെ നടപടിച്ചട്ടത്തിന് تَحْوِيلًا ഒരു സ്ഥിതിമാറ്റം (ഭേദഗതി) വരുത്തൽ

خِلَافَكَ എന്ന വാക്കിന് 'നിന്റെ പിന്നീട്' എന്നും 'നിനക്കെതിരിൽ' എന്നും അർത്ഥമാകാവുന്നതാണ്. خَلْفَكَ ഖൽഫക ('നിന്റെ പിന്നിൽ') എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് അപ്പോഴും കലാശിക്കുന്നത്.

കുതന്ത്രങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും വഴി നബിﷺയെ മക്കയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി സൈ്വരം കെടുത്തുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന യത്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. രാജ്യം ത്യജിച്ചുപോകുവാൻ നബിﷺയെ നിർബന്ധിതനാക്കുമാറുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലതും അവർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുവരെ അവർക്കതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാലാകട്ടെ, അവർക്കതുകൊണ്ട് രക്ഷ കിട്ടുവാനും പോകുന്നില്ല. നബിﷺ ബഹിഷ്കൃതനായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീടവർക്ക് അധികമൊന്നും അവിടെ സമാധാനത്തോടിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മുൻപ്രവാചകൻമാരുടെ ചരിത്രത്തിലും അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചുവന്ന ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണ്, അവരുടെ ജനത അവരെ ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാകുമെന്നുള്ളത്. ഇവരുടെ ഗതിയും അതുതന്നെയായിരിക്കും. ആ ചട്ടത്തിൽ ഭേദഗതിയൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. നബിﷺ ഹിജ്റഃ പോയി രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ബദ്റിൽവെച്ച് അവരിലുള്ള നെടും തൂണുകളായിരുന്ന എഴുപതുപേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, എഴുപതുപേർ ബന്ധനസ്ഥരാകുകയും ചെയ്തു. നട്ടെല്ലൊടിഞ്ഞ അവർ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകൾക്ക്ശേഷം, അധികം താമസിയാതെ മുഴുവൻ ഇസ്‌ലാമിന് കീഴൊതുങ്ങേണ്ടി വരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം - 9

أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِدُلُوكِ ٱلشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ ٱلَّيْلِ وَقُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ ٱلْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ സൂര്യൻ (ഉച്ച) തിരിയുമ്പോൾ (മുതൽ) രാത്രി ഇരുട്ടുന്നത് വരെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക; പ്രഭാത (നമസ്കാര)ത്തിലെ [ക്വുർആൻ] പാരായണവും [നിലനിറുത്തുക] നിശ്ചയമായും, പ്രഭാത [നമസ്കാര]ത്തിലെ [ക്വുർആൻ] പാരായണം, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِۦ نَافِلَةً لَّكَ

﴿79﴾ രാത്രിയിൽനിന്നും [തന്നെ, അൽപസമയം] അതുമായി നീ 'തഹ

ജ്ജുദ്' [ഉറക്കമുണര്‍ന്നുള്ള നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊള്ളുക; നിനക്ക് [നിര്‍ബന്ധത്തിന് പുറമെ] കൂടുതലായുള്ള ഒരു കാര്യം (ഐച്ഛികം) എന്ന നിലക്ക്.

عَسَىٰٓ أَن يَبۡعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامٗا مَّحۡمُودٗا ﴿٧٩﴾

നിന്റെ റബ്ബ് നിന്നെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് എഴുന്നേല്‍പിച്ചു തന്നേക്കാം.

﴾78﴿ أَقِمِ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക لِدُلُوكِ നീക്കത്തിന്, തിരിയുന്നതിന് (തിരിയുമ്പോള്‍) الشَّمْسِ സൂര്യന്റെ, സൂര്യന്‍ إِلَىٰ غَسَقِ ഇരുട്ടു (ന്നത്) വരെ اللَّيْلِ രാത്രി وَقُرْآنَ പാരായണവും, ഖുര്‍ആനും الْفَجْرِ പ്രഭാത (നമസ്കാര) ത്തിലെ إِنَّ قُرْآنَ നിശ്ചയമായും പാരായണം, ഖുര്‍ആന്‍ الْفَجْرِ പ്രഭാതത്തിലെ كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مَشْهُودًا സാക്ഷ്യം വഹിക്കപ്പെടുന്നത്, ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നത് ﴾79﴿ وَمِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയില്‍ നിന്ന് (തന്നെ) فَتَهَجَّدْ നീ തഹജ്ജുദ് (നമസ്കാരം) ചെയ്യുക بِهِ അതു മായി, അതുകൊണ്ട് نَافِلَةً കൂടുതലായുള്ള (അധികമുള്ള) തെന്ന നിലക്ക് لَكَ നിനക്ക് عَسَىٰ ആയേക്കാം أَن يَبْعَثَكَ നിന്നെ നിയോഗിക്കുക, എഴുന്നേല്‍പിക്കുക, അയക്കുക رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് مَقَامًا ഒരു സ്ഥാനത്ത് مَحْمُودًا സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ

സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പ്രഭാതത്തിലെ ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണം (قُرْآنَ الْفَجْرِ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാര കര്‍മത്തിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ സുജൂദ് (السجود സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യല്‍),റുകൂഉ് الركوع (കുമ്പിടല്‍), ഖിയാമ് (القيامة–നിറുത്തം) എന്നിവ പോലെയുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകം തന്നെയാണ് ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണവും. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാര കര്‍മത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ മൂന്നു വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതുപോലെ 'ഖുര്‍ആന്‍' (പാരായണം ചെയ്യല്‍) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്കിലും സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചതില്‍– ചില വ്യാഖ്യാതാക്കള്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ–സ്വുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തില്‍ മറ്റു നമസ്കാരങ്ങളെക്കാള്‍ ഖുര്‍ആന്‍ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്ന ഒരു സൂചന കാണാം. നബിﷺയുടെ ചര്യ പരിശോധിക്കുമ്പോള്‍ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് കാണപ്പെടുന്നതും. 'തഹജ്ജുദ്' (تهجد) എന്ന വാക്കിന് ഉറക്കില്‍ നിന്നുണരുക എന്നും മറ്റുമാണ് അര്‍ത്ഥം. രാത്രിയില്‍ അല്‍പമെങ്കിലും ഉറങ്ങിയശേഷം എഴുന്നേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിന് صلوة التهجد (തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം) എന്നു പറയുവാന്‍ കാരണം ഇതില്‍നിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ദിനംപ്രതി അഞ്ചുനേരത്തെ നിര്‍ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളാണല്ലോ ഇസ്ലാമിലുള്ളത്. അവയില്‍ ളുഹ്ര്‍, അസ്വര്‍, മഗ്രിബ്, ഇശാഅ് എന്നീ നാലും സൂര്യന്‍ ഉച്ചതിരിഞ്ഞത് മുതല്‍ രാത്രി ശരിക്കും ഇരുട്ടുമൂടുന്നതു വരെയുള്ള സമയങ്ങളിലാകുന്നു. ഈ നാലും സമയം തെറ്റാതെ കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടി നിര്‍വഹിച്ചുപോരണമെന്നും അഞ്ചാമത്തെ

തായ സ്വുബ്ഹു നമസ്കാരം പ്രഭാതവേളയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. കൽപന നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടാണെങ്കിലും എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പ്രഭാത നമസ്കാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണ്(مشهود)എന്ന് ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ നമസ്കാരത്തിങ്കൽ മലക്കുകൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുകയും, അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് 'അത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തപ്പെടു'മെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മിക്ക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നതും അത് തന്നെ. സ്വുബ്ഹു നമസ്കാരവേളയിൽ രാത്രിയിലെ മലക്കുകളും, പകലിലെ മലക്കുകളും ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതാണെന്നും അതിൽ അവർ സംബന്ധിക്കുമെന്നും നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഒന്നിലധികം ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.(അ;ബു; തി;ന) ഉറക്കിൽനിന്ന് ഉണർച്ചയിലേക്കും, സ്വസ്ഥതയിൽനിന്ന് ജോലിത്തിരക്കിലേക്കും, ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കും പോലെയുള്ള പല സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സമയമാണ് അതെന്നത്രെ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അതിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. الله اعلم

തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സംബന്ധിച്ച് പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബിവചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. പുണ്യകർമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വളരെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു കർമമാണിത്. നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപിച്ച ശേഷം, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് തന്നെ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. نَافِلَةً لَّكَ (നിനക്ക് കൂടുതലായുള്ള കാര്യം) എന്ന് നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(1) നബിﷺക്കും അവിടുത്തെ സമുദായത്തിനും അഞ്ചുനേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് പുറമെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഐച്ഛിക കർമമാണത്.

(2) മറ്റുള്ളവർക്കൊന്നും കൂടാതെ നബിﷺക്ക് പ്രത്യേകമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിർബന്ധ കർമമാണത്. നബിﷺയല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഐച്ഛികവുമായിരിക്കും.

രണ്ടായാലും ശരി, രാത്രിയിലെ ഐച്ഛിക നമസ്കാരത്തിൽ നബിﷺ വളരെയധികം നിഷ്കർഷ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നും, കാലിൽ നീര് കെട്ടുമാറ് ദീർഘനേരം നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. അങ്ങയുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു പൊറുത്തുതന്നിരിക്കെ, ഇത്രയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത് എന്തിനാണെന്ന് ആഇശഃ (റ) ചോദിച്ചപ്പോൾ افلا اكون عبدا شكورا(ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞാനൊരു നന്ദിയുള്ള അടിയാനായിരിക്കേണ്ടേ?!) എന്നായിരുന്നു തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞത്.

നമസ്കാരങ്ങളെ നിലനിറുത്തുവാനും, രാത്രിയിൽ തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കുവാനും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു:عَسَىٰٓ أَن يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا(നിന്റെ റബ്ബ് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് നിന്നെ എഴുന്നേൽപിച്ചു തന്നേക്കാം.) 'ഉണ്ടായേക്കാം' എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്ന കാര്യം ഉണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ കൽപനകൾ പാലിക്കുന്നപക്ഷം, എല്ലാവരാലും സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഉന്നത സ്ഥാനം നബിﷺക്ക് നൽകു

മെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനവും ആ കൽപനകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രോത്സാഹനവും കൂടിയാണിത്. 'സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനം' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും മഹ്ശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ താഴെ കാണുന്നവിധം സൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം ആശ്വാസം ലഭിക്കുമാറ് നബിﷺക്ക് ശുപാർശ ചെയ്വാൻ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആ സ്ഥാനമാണതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്ന് ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇബ്നുജരീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികമാളുകളുടെ അഭിപ്രായവും അതു തന്നെയാണ്.

ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള സൃഷ്ടികളെല്ലാം സമ്മേളിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ സദസ്സാണല്ലോ മഹ്ശർ. അവിടെ വെച്ച് എല്ലാവരും അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ ദീർഘകാലം ഭയവിഹ്വലരായി കഴിയുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ വിചാരണ കഴിച്ചു രണ്ടിലൊരു തീരുമാനമെടുത്തു തരുവാൻ അല്ലാഹുവിനോട് ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് പ്രവാചക പ്രമുഖന്മാരായ പലരോടും ജനങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കും. ഓരോരുത്തരും ഓരോ കാരണം പറഞ്ഞു അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകും. അവസാനം അവർ നബി തിരുമേനിﷺയെ സമീപിക്കും. തിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അതിനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു എല്ലാവരെയും വിചാരണ നടത്തി ഓരോരുത്തരെയും സംബന്ധിച്ച തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് പ്രസ്തുത ഹദീഥുകളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം.

സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതും, എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസം നൽകുന്നതും എല്ലാവരുടെയും സ്തുതിക്ക് കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായ ശുപാർശയാണത്. **الشفاعة الكبرى**(ഏറ്റവും മഹത്തായ ശുപാർശ) എന്ന പേരിൽ അതറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രബലങ്ങളായ-ചെറുതും വലുതുമായ-പല ഹദീഥുകളും നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ കേവലം ചെറുതായ ഒരു ഹദീഥ് മാത്രം ഓർമക്കായി ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ, മനുഷ്യർ മുട്ടുകുത്തി വീണവരായിത്തീരും. ഇന്നവരേ, ഇന്നവരേ, ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഓരോ സമുദായവും അതിന്റെ നബിമാരുടെ പിന്നാലെ കൂടും. അവസാനം ഈ ശുപാർശ നബിﷺയിൽ ചെന്നവസാനിക്കും. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആ ദിവസം.' (ബുഖാരി).

'ബാങ്കുവിളി കേട്ടാൽ (അത് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നവർക്ക് ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ എന്റെ ശുപാർശ ലഭിക്കുന്നതാണ്, എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ജാബിർ (റ) വഴി ഇമാം ബുഖാരീ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: **اللّٰهُمَّ رَبَّ هذه الدَّعْوَةِ التَّامَّة وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ** (സാരം: ഈ പരിപൂർണമായ വിളിയുടെയും, നിലനിന്നുപോരുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെയും അധിപനായ അല്ലാഹുവേ! മുഹമ്മദിന് നീ 'വസീലത്തും,' 'ഫദ്വീലത്തും' നൽകേണമേ! അദ്ദേഹത്തോട് നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്തുതിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തെ എഴുന്നേൽപിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! 'വസീലത്ത്' എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യമാകുന്ന ഉന്നത പദവി എന്നും, 'ഫദ്വീലത്ത്' എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠം പദവി എന്നും സാമാന്യമായി പറയാം. (**كما يظهر - فتح البارى**)

وَقُل رَّبِّ أَدۡخِلۡنِی مُدۡخَلَ صِدۡقٍ وَأَخۡرِجۡنِی مُخۡرَجَ صِدۡقٍ وَٱجۡعَل لِّی مِن لَّدُنكَ سُلۡطَـٰنًا نَّصِیرًا ﴿٨٠﴾

﴾80﴿ [നബിയേ] നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: 'എന്റെ റബ്ബേ! എന്നെ നീ സത്യത്തിന്റേതായ പ്രവേശനം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, സത്യത്തിന്റേതായ പുറപ്പാട് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് എനിക്ക് സഹായകമായ ഒരു (അധികൃത) ശക്തിയും നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!'

﴾80﴿ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ أَدْخِلْنِي എന്നെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കണേ مُدْخَلَ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ (പ്രവേശനം) صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ وَأَخْرِجْنِي എന്നെ നീ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും വേണമേ مُخْرَجَ പുറപ്പെടുവിക്കൽ (പുറപ്പാട്) صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ وَاجْعَلْ നീ ആക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു) കയും വേണമേ لِي എനിക്ക് مِن لَدُنْكَ നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് سُلْطَانًا ശക്തി, അധികാരം نَصِيرًا സഹായിക്കുന്ന (സഹായകമായ)

مُدْخَلَ صِدْق എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിന്റെ പ്രവേശിപ്പിക്കൽ' എന്നും مُخْرَجَ صِدْق എന്ന വാക്കിന് 'സത്യത്തിന്റെ പുറപ്പെടുവിക്കൽ' എന്നുമാണ് സാക്ഷാൽ വാക്കർഥം നൽകേണ്ടത്. ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമെന്ന നിലക്ക് പരിഭാഷയിൽ കണ്ടപ്രകാരം രണ്ട് വാക്കിന് ഉദ്ദേശ്യാർഥം കൊണ്ട് മതിയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. നബിﷺയോട് പ്രാർഥിക്കുവാൻ കൽപിച്ച ഈ പ്രാർഥനയുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: 'ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രവേശനം സത്യത്തിന്റെ പാതയിൽ അധിഷ്ഠിതവും പ്രശംസനീയവുമായതും ആക്കിത്തരേണമേ! ഞാൻ വല്ല കാര്യത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പുറത്തുവരുന്നതും സത്യത്തിന്റെ പാത പിഴക്കാതെ ശുഭകരവും തൃപ്തികരവുമായ വിധത്തിൽ ആക്കിത്തരേണമേ! എന്റെ കൃത്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ നിർവ്വഹിക്കുവാനും, അതിനെതിരിൽ വിലങ്ങടിക്കുന്ന തടസ്സങ്ങളെ അതിജയിക്കുവാനും സഹായകമായ അധികാരശക്തിയും ന്യായബലവും എനിക്ക് തന്നരുളേണമേ!'

ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിലുള്ള പ്രവേശനമെന്നും, ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാട് എന്നും നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഏതെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പ്രവേശനവും പുറപ്പാടുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെച്ച് ഈ പ്രാർഥനയെ പരിമിതപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മദീനയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മരണശേഷം ഖബ്റിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും പിന്നീട് പുനരുത്ഥാന ദിവസം മഹ്ശറയിലേക്കുള്ള പുറപ്പാടും അടക്കം ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലേക്കുമുള്ള പ്രവേശനങ്ങളും, എല്ലാ വിഷയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പുറപ്പാടുകളും സത്യത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ ആക്കിക്കിട്ടുവാനുള്ള പ്രാർഥനയാണിതെന്ന് വെക്കുവാനാണ് ന്യായം.

അഹ്മദ്, തിർമദി, ഹാകിം, ത്വബ്റാനീ (റ) തുടങ്ങിയവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നബിﷺ മക്കയിലായിരുന്നു. പിന്നീട് തിരുമേനിയോട് ഹിജ്റഃ പോകുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതും.' ഈ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായവരും മദീനയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടും, മദീനയിൽ ചെന്നതിന്നു ശേഷം ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കുവാനുള്ള സഹായശക്തിയുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവതരണ സന്ദർഭം അതായിരുന്നാൽ തന്നെയും അക്കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം അതിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ, മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങളും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതിന് അത് തടസ്സമാകുന്നില്ല. മദീനയിലെ പ്രവേശനത്തെയും, മക്കയിൽനിന്നുള്ള പുറപ്പാടിനെയും, ഇസ്ലാമിന് പിന്നീട് ലഭിച്ച ശക്തിപ്രതാപത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നബിﷺയുടെ ഈ പ്രാർഥന തികച്ചും ഫലവത്തായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലതാനും. അടുത്ത വചനത്തിൽ അതിലേക്കുള്ള ഒരു സൂചനയും കാണാം.

وَقُلْ جَآءَ ٱلْحَقُّ وَزَهَقَ ٱلْبَـٰطِلُ ۚ إِنَّ ٱلْبَـٰطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾

﴿81﴾ (ഇങ്ങിനെയും) പറയുക: 'യഥാർഥം (വെളിക്കു)വന്നു; അയഥാർഥം (നശിച്ചു) നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു. 'നിശ്ചയമായും അയഥാർഥം നാമാവശേഷമാകുന്നതാകുന്നു.

﴿81﴾ وَقُلْ പറയുകയും ചെയ്യുക جَاءَ വന്നു الْحَقُّ യഥാർഥം وَزَهَقَ നശിച്ചുപോയി, നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്തു الْبَاطِلُ അയഥാർഥം إِنَّ الْبَاطِلَ നിശ്ചയമായും അയഥാർഥം كَانَ ആകുന്നു زَهُوقًا നശിച്ചു (തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു- നാമാവശേഷമായി) പോകുന്നത്

മുശ്രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു അന്ത്യശാസനവും, കനത്ത താക്കീതുമാണതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തൗഹീദും, തൗഹീദിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സത്യമാർഗവും ഇതാ പുലർന്നുകഴിഞ്ഞു. ശിർക്കും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ദുർമാർഗവും ഇതാ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ എത്രതന്നെ എതിർപ്പും നിഷേധവും കാണിച്ചാലും അതിന്റെ സമയം ഇതാ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മിഥ്യയായുള്ളതിന് നിലനിൽപില്ല. അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ മുശ്രിക്കുകൾ ഈ യഥാർഥം അനുഭവത്തിൽ കാണുകയും ചെയ്തു. മക്കാ വിജയദിവസം കഅ്ബഃയിലും പരിസരങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന നൂറുകണക്കിലുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കൊള്ളിക്കഷ്ണം കൊണ്ടു കുത്തിക്കൊണ്ട് നബിﷺ ഈ വചനവും, സൂ: സബഇലെ 49-ാം വചനവും ഓതിയിരുന്നതായി ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَنُنَزِّلُ مِنَ ٱلْقُرْءَانِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۙ وَلَا يَزِيدُ ٱلظَّـٰلِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴿٨٢﴾

﴿82﴾ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ശമനവും, കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ ഖുർആനിലൂടെ നാം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്ക് അത് നഷ്ടമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല.

﴾82﴿ وَنُنَزِّلُ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു مِنَ الْقُرْآنِ ക്വുർആനിൽ നിന്നായി (ക്വുർആനിലൂടെ) مَا യാതൊന്ന് هُوَ അത് شِفَاءٌ ശമനം ആശ്വാസം وَرَحْمَةٌ കാരുണ്യവും لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് وَلَا يَزِيدُ അത് വർധിപ്പിക്കുകയുമില്ല الظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക് إِلَّا خَسَارًا നഷ്ടമല്ലാതെ

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സംശയം, ആശയക്കുഴപ്പം, അന്ധവിശ്വാസം, കാപട്യം, വക്രത, അജ്ഞത ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്ക് ക്വുർആൻ ശമനം നൽകുന്നു. അതിന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും വഴി ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്ക് സിദ്ധിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത അക്രമികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ അതിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയോ, അതിന്റെ മാർഗനിർദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളൊന്നും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവർക്കതു മൂലം നഷ്ടം വർധിക്കുകയേ ചെയ്കയുള്ളുതാനും. കാരണം, ക്വുർആന്റെ ഓരോ ഭാഗം അവതരിക്കുമ്പോഴും അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും എതിർക്കുകയുമാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്. അതോടെ അവരുടെ നഷ്ടം വർധിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കും.

وَإِذَآ أَنْعَمْنَا عَلَى ٱلْإِنسَـٰنِ أَعْرَضَ وَنَـَٔا بِجَانِبِهِۦ ۖ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ كَانَ يَـُٔوسًا ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ മനുഷ്യന് നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുത്താൽ അവൻ (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുകയും, (ഊരതിരിച്ച്) അവന്റെ പാർശ്വവും കൊണ്ട് അവൻ അകന്നുപോകുകയും ചെയ്യും. അവന് ദോഷം ബാധിച്ചാലാവട്ടെ, അവൻ വളരെ നിരാശനുമായിരിക്കും.

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِۦ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ പറയുക: 'എല്ലാവരും അവ(രവ)രുടെ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, മാർഗം കൂടുതൽ നേരെയുള്ളവനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.'

﴾83﴿ وَإِذَا أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്താൽ عَلَى الْإِنْسَانِ മനുഷ്യന്, മനുഷ്യന്റെ മേൽ أَعْرَضَ അവൻ തിരിഞ്ഞുകളയും وَنَأَى അവൻ അകന്നുപോകയും ചെയ്യും بِجَانِبِهِ അവന്റെ പാർശ്വവുംകൊണ്ട് (അവന്റെ പാട്ടിൽ-ഊര തിരിച്ച്) وَإِذَا مَسَّهُ അവനെ സ്പർശി(ബാധി)ച്ചാൽ الشَّرُّ ദോഷം, തിൻമ كَانَ അവനായിരിക്കും يَئُوسًا തീരെ ആശയറ്റവൻ ﴾84﴿ قُلْ പറയുക كُلٌّ എല്ലാവരും يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നു عَلَى شَاكِلَتِهِ അവന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ, ആകൃതി (രീതി) അനുസരിച്ച് فَرَبُّكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് أَعْلَمُ അധികം (നന്നായി) അറിയുന്നവനാണ് بِمَنْ യാതൊരുവനെപ്പറ്റി هُوَ أَهْدَى അവൻ കൂടു

തൽ നേർമാർഗി (നേരെയുള്ളവൻ) ആണ് سَبِيلًا മാർഗം, മാർഗത്താൽ

നന്മയും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമ്പോൾ നന്ദികാണിക്കാതെ, അവഗണിച്ചുതള്ളലും, അഹങ്കാരപൂർവ്വം ഊര തിരിച്ചു പിൻമാറിപ്പോകലും, തിന്മയും ഉപദ്രവവും വരുമ്പോൾ നിരാശയും അക്ഷമയും കാണിക്കലും മനുഷ്യന്റെ പൊതു സ്വഭാവമാണെന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചവർക്കേ ഈ സ്വഭാവ ദൂഷ്യം ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻകഴിയുകയുള്ളൂ. മുശ്‌രിക്കുകളടക്കമുള്ള എല്ലാ ദുർന്നടപ്പുകാർക്കുമുള്ള ഒരു താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്. അതായത്, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ഹിതവും ആശയാദർശവും അനുസരിച്ച് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും കർമങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആർക്കും ഇപ്പോൾ അതിന് തടസ്സമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർ, ആരാണ് മോശപ്പെട്ടവർ എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അതനുസരിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ മേലും പിന്നീട് അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് താൽപര്യം.

വിഭാഗം - 10

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'ആത്മാവ് എന്റെ റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും.'

﴾85﴿ وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും عَنِ الرُّوحِ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി قُلِ പറയുക الرُّوحُ ആത്മാവ് مِنْ أَمْرِ കാര്യത്തിൽപെട്ടതാണ് رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ وَمَا أُوتِيتُمْ നിങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലതാനും مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്ന് إِلا قَلِيلا അൽപം (കുറച്ച്) അല്ലാതെ

ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ഒരു വസ്തുവിൽ കാണപ്പെടുമ്പോൾ അതിന് ജീവനുണ്ടെന്നും, അതില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന് ആത്മാവില്ലെന്നും നാം പറയുന്നു. എന്നാൽ, ആത്മാവ് എന്നാലെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ്? എവിടെ നിന്നു വന്നു? എങ്ങോട്ട് പോകുന്നു? ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂക്ഷ്മവും ശരിയുമായ അറിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ആത്മാവിന് കൃത്യവും ശരിയുമായ ഒരു നിർവചനം നൽകുവാൻപോലും മനുഷ്യന് ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആ അജ്ഞാത രഹസ്യം കണ്ടെത്തുവാൻ വേണ്ടി വിവിധ തരത്തിലുള്ള നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പില്ലാത്ത പല അറിവുകളും അതുമൂലം അവർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നിന്ന വസ്തു ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായി ത്തീരുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് വല്ലതും പറയുവാനോ, ആത്മാവിനെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുവാനോ, കാണുവാനോ, വസ്തുനിഷ്ഠമായി അപഗ്രഥിക്കുവാനോ ഇന്നേവരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കഴിയുകയുമില്ല. മനുഷ്യന്റെ അറിവും കഴിവും എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അതൊക്കെ പദാർഥലോകവും, ബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയായി

രിക്കും. ആത്മീയലോകവും, അദൃശ്യലോകവും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന മാത്രം ലഭിക്കുന്നവയത്രെ. പദാർഥ ലോകത്തെയും ബാഹ്യലോകത്തെയും സംബന്ധിച്ചു തന്നെയും മനുഷ്യന്റെ അറിവ് പൂർണമാണോ? അതുമല്ല. അറിവ് വർധിക്കുന്തോറും അവന്റെ അജ്ഞതയുടെ ആഴവും പരപ്പും അവന് കൂടുതൽ വ്യക്തമാവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതെ, وَمَا أُوتِيتُم مِنَ الْعِلْمِ إِلا قَلِيلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല.) എന്ന് മനുഷ്യന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതാണല്ലോ.

الرُّوح(റൂഹ്) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്നും, ഈസാ നബി(അ)യാണെന്നും, ക്വുർആനാണെന്നും മറ്റും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണാം. ക്വുർആനിൽ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ അത് വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, ഹദീഥിന്റെ പിൻബലമുള്ളതും, ഭൂരിഭാഗം ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും ജീവാത്മാവ് തന്നെയാണ് ഇവിടെ 'റൂഹ്' കൊണ്ട് വിവക്ഷ എന്നത്രെ. ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (റ) അടക്കം പല മഹാന്മാരും ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) ൽ നിന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മദീനയിൽ വെച്ച് നബിﷺ ഒരു യഹൂദ സംഘത്തിന്റെ അടുക്കൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ, അദ്ദേഹത്തോട് റൂഹിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചുനോക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് ചോദിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടകരമല്ലാത്ത മറുപടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുകയെന്നും വേറെ ചിലരും പറഞ്ഞു. അവസാനം അവർ ചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അൽപനേരം നബിﷺ മൗനമവലംബിച്ചു. അപ്പോൾ നബി (സ്വ)ക്ക് വഹ്‌യ് വരികയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.പിന്നീട് നബി ﷺമൗനമവംലബിച്ചു. അപ്പോൾ നബി(സ്വ)ക്ക് വഹ്‌യ് വരികയാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. പിന്നീട് നബിﷺ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِഎന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു'. നബിﷺയെ ഉത്തരംമുട്ടിച്ചു വിജയഭേരി അടിക്കാമെന്ന് കരുതിയ യഹൂദികൾ ചോദിച്ച ഈ ചോദ്യത്തിൽ പറഞ്ഞ 'റൂഹ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജീവാത്മാവല്ലാത്ത മറ്റൊന്നുമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നും, ജീവാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് അവർ ചോദിച്ചതെന്നും ഇമാം ക്വുർത്വുബി (റ) പോലുള്ള ചില മഹാന്മാർ ന്യായസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സ്ഥലദൈർഘ്യം ഭയന്ന് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

وَلَئِن شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِۦ عَلَيْنَا وَكِيلًا ﴿٨٦﴾

﴿86﴾ നാം ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് നാം വഹ്‌യ് (സന്ദേശം) നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ നാം കൊണ്ടുപോകുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; പിന്നെ, നമുക്കെതിരിൽ അതിന് ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാളെയും നിനക്ക് നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല;-

إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُۥ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ﴿٨٧﴾

﴿87﴾ പക്ഷേ, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യമായിട്ടത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തത്). നിശ്ചയമായും, നിന്റെ മേൽ അവന്റെ അനു

﴾86﴿ وَلَئِن شِئْنَا തീർച്ചയായും നാം ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ لَنَذْهَبَنَّ നാം പോകുക തന്നെ ചെയ്യും بِالَّذِي أَوْحَيْنَا നാം വഹ്യ് (സന്ദേശം) നൽകിയതുംകൊണ്ട് إِلَيْكَ നിനക്ക് ثُمَّ പിന്നെ لَا تَجِدُ لَكَ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല بِهِ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേൽ (എതിരെ) وَكِيلًا ഒരു ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന (ഏറ്റെടുക്കുന്ന)വനെ ﴾87﴿ إِلَّا رَحْمَةً പക്ഷേ കാരുണ്യമായിട്ട്, കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള إِنَّ فَضْلَهُ നിശ്ചയമായും അവന്റെ ദയവ്, അനുഗ്രഹം, പുണ്യം كَانَ ആകുന്നു عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ كَبِيرًا വലിയത്

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ജനഹൃദയങ്ങളിലാകട്ടെ, 'മുസ്ഹഫു'കളിലാകട്ടെ അവശേഷിക്കാത്ത വിധം ക്വുർആനെ മായിച്ചു നീക്കം ചെയ്‌വാൻ അവന് കഴിയും. അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ അതിനെതിരായ ഒരു നടപടിയും എടുക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ആരും തന്നെ ഇല്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല. നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അതിമഹത്തരമായതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ക്വുർആനെ ലോകാവസാനം വരെ നിലനിറുത്തുവാനാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

قُل لَّئِنِ ٱجْتَمَعَتِ ٱلْإِنسُ وَٱلْجِنُّ عَلَىٰٓ أَن يَأْتُوا۟ بِمِثْلِ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِۦ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'തീർച്ചയായും, ഈ ക്വുർആൻ പോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവരുവാൻ മനുഷ്യരും, ജിന്നുകളും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും, ഇതുപോലെയുള്ളത് അവർ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ല; അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് പിൻതുണ നൽകുന്നവരായിരുന്നാലും ശരി.

﴾88﴿ قُلْ പറയുക لَئِنِ തീർച്ചയായും എങ്കിൽ اجْتَمَعَتِ ഒരുമിച്ചുകൂടി (യെങ്കിൽ) الْإِنسُ മനുഷ്യർ وَالْجِنُّ ജിന്നുകളും عَلَىٰ أَن يَأْتُوا അവർ വരുവാൻ بِمِثْلِ പോലെയുള്ളത് കൊണ്ട് هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആൻ لَا يَأْتُونَ അവർ വരികയില്ല بِمِثْلِهِ ഇത് (അത്) പോലെയുള്ളതുകൊണ്ട് وَلَوْ كَانَ ആയിരുന്നാലും ശരി بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ لِبَعْضٍ ചിലർക്ക് ظَهِيرًا പിൻതുണ (സഹായം) നൽകുന്നവർ

ക്വുർആന്റെ അമാനുഷികതയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന സുവ്യക്തമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം. മനുഷ്യവർഗവും, ജിന്ന് വർഗവുമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമശാസനങ്ങൾക്ക് വിധേയരായവർ. ഈ രണ്ട് വർഗവും കൂടി ഒത്തൊരുമിച്ചു പരസ്പരം സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ഈ ക്വുർആനോട് കിടയൊത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. ക്വുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം ഈ വെല്ലുവിളി അതിൽ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്വുർആന്റെ മുരത്ത ശത്രുക്കളായി ധാരാളം ആളുകളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇക്കാലം വരെ ആർക്കും അതിന് സാധിച്ചി

ട്ടില്ല. മേലിലും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും തീർച്ച തന്നെ.

ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഈ വചനത്തിൽ ശത്രുക്കളെ വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ഖുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും പത്ത് സൂറത്ത് പോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 11:13 ലും, ഒരു സൂറത്തുപോലെയുള്ളത് കൊണ്ടുവന്നാലും മതിയെന്ന് 10:38 ലും, 2:23 ലും അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇവയിൽ ഒന്നിനെ നേരിടുവാൻ പോലും ഇന്നോളം ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും കഴിയുകയില്ലതാനും. (കൂടുതൽ വിവരണം അവിടങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِى هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

﴿89﴾ തീർച്ചയായും, ഈ ഖുർആനിൽ എല്ലാ (വക) ഉപമകളെയും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും നന്ദികേട് കാണി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുന്നതിന്നല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

وَقَالُوا۟ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ ٱلْأَرْضِ يَنۢبُوعًا ﴿٩٠﴾

﴿90﴾ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഭൂമിയിൽനിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കിത്തരുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല;-

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ ٱلْأَنْهَٰرَ خِلَٰلَهَا تَفْجِيرًا ﴿٩١﴾

﴿91﴾ 'അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയും, മുന്തിരിയുമായി ഒരു തോട്ടമുണ്ടായിരിക്കുക; എന്നിട്ട് അതിന്റെ ഇടയിലൂടെ നീ അരുവികളെ ഒരു (ശക്തമായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ ഒഴുക്കുക:-

أَوْ تُسْقِطَ ٱلسَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِىَ بِٱللَّهِ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ قَبِيلًا ﴿٩٢﴾

﴿92﴾ 'അല്ലെങ്കിൽ, നീ ജൽപിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തെ കഷ്ണങ്ങളായി വീഴ്ത്തുക; അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും നീ അഭിമുഖമായി കൊണ്ടുവരിക;-

---

﴿89﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا തീർച്ചയായും നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് فِى هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ഖുർആനിൽ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ ഉപമകളെയും, എല്ലാ ഉപമയിൽനിന്നും فَأَبَىٰ എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു أَكْثَرُ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും

ഞങ്ങൾ لَنْ نُؤْمِنَ നന്ദികേടിനല്ലാതെ إِلا كُفُورًا ﴾90﴿ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ഞങ്ങൾക്ക് لَنَا വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല. لَكَ നിന്നെ حَتَّى تَفْجُرَ നീ പൊട്ടി ഒഴുക്കുന്നതുവരെ مِنَ الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് يَنْبُوعًا ഒരു ഉറവിടത്തെ ﴾91﴿ أَوْ تَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാവുക, ഉണ്ടാകുന്നത് (വരെ) لَكَ നിനക്ക് جَنَّةٌ ഒരു തോട്ടം مِنْ نَخِيلٍ ഈത്തപ്പനയാൽ وَعِنَبٍ മുന്തിരിയാലും فَتُفَجِّرَ എന്നിട്ട് നീ പൊട്ടി ഒഴുക്കുക, ഒഴുക്കുന്നത് (വരെ) الأَنْهَارَ അരുവി (നദി-തോടു) കളെ خِلَالَهَا അതിന്റെ (അവയുടെ) ഇടയിൽ تَفْجِيرًا ഒരു (ശക്തമായ) പൊട്ടി ഒഴുക്കൽ ﴾92﴿ أَوْ تُسْقِطَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വീഴ്ത്തുക, വീഴ്ത്തുന്നത് (വരെ) السَّمَاءَ ആകാശത്തെ كَمَا زَعَمْتَ നാം ജൽപിച്ച (വാദിച്ച) പോലെ عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ كِسَفًا കഷ്ണങ്ങളായി أَوْ تَأْتِيَ അല്ലെങ്കിൽ നീ വരുക, വരുന്നതു (വരെ) بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെകൊണ്ട് وَالْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളെയും قَبِيلًا അഭിമുഖമായി

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِى ٱلسَّمَآءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَٰبًا نَّقْرَؤُهُۥ ۗ

﴾93﴿ 'അല്ലെങ്കിൽ, നിനക്ക് തങ്കം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുക, (ഇവ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുണ്ടാവാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.) ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഞങ്ങളിൽ നീ ഇറക്കിത്തരുന്നതുവരെ നിന്റെ കയറിപ്പോക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല തന്നെ,'

قُلْ سُبْحَانَ رَبِّى هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٣﴾

(നബിയേ) പറയുക: ' എന്റെ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! (അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു.) ഞാൻ ഒരു റസൂലായ മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റു വല്ലവനും) ആകുന്നുവോ?!'

﴾93﴿ أَوْ يَكُونَ അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുക, ഉണ്ടാകുന്നതു (വരെ) لَكَ നിനക്ക് بَيْتٌ ഒരു വീട് مِنْ زُخْرُفٍ തങ്കം (സ്വർണം) കൊണ്ട്, തങ്കത്താൽ أَوْ تَرْقَى അല്ലെങ്കിൽ നീ കയറുക. കയറിപ്പോകുന്നത്(വരെ) فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ وَلَنْ نُؤْمِنَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ലതന്നെ لِرُقِيِّكَ നിന്റെ കയറിപ്പോക്കിനെ حَتَّى تُنَزِّلَ നീ ഇറക്കുവോളം (ഇറക്കാതെ) عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ كِتَابًا ഒരു ഗ്രന്ഥം نَقْرَؤُهُ ഞങ്ങളിതിനെ വായിക്കുമാറ് (ഞങ്ങൾക്ക് വായിക്കാവുന്ന) قُلْ നീ പറയുക سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു) رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ) هَلْ كُنْتُ ഞാനാകുന്നുവോ إِلا بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ رَسُولًا റസൂലായ, (ദൈവ) ദൂതനായ

സത്യം വേണ്ടത്പോലെ ഗ്രഹിക്കുവാനാവശ്യമായ എല്ലാതരം വിശദീകരണങ്ങളും തെളിവുകളും ഈ ക്വുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു നൽകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും നന്ദി പൂർവം അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, നന്ദികേടും നിഷേധവുമാണ് മിക്ക മനുഷ്യരും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ധിക്കാരപരമായ കുറേ മുട്ടുചോദ്യങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും നടത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ക്വുറൈശീ പ്രമാണികൾ നബിﷺയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച ചില ആവശ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും, നീ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്വുർആൻ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നുമാണല്ലോ നിന്റെ വാദം. അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന് കഴിയാത്ത കാര്യമൊന്നുമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും സംഭവിച്ചു കാണാതെ നിന്റെ വാക്ക് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നത്. അവർ ഉന്നയിച്ച സംഗതികൾ ഇവയാണ്:-

(1) വെള്ളമില്ലാതെ വരണ്ടുകിടക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ, ഭൂമിയിൽ നിന്നൊരു ഉറവിടം പൊട്ടി ഒഴുക്കി വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷാമം വേണ്ടതുപോലെ തീർത്തുതരുക.

(2) അല്ലെങ്കിൽ, ഈ തരിശായിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടിൽ ഈത്തപ്പനയും മുന്തിരിയും മുറ്റി നിൽക്കുന്ന ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു തോട്ടമുണ്ടാക്കി അതിനിടയിലൂടെ അരുവികളും തോടുകളും ഒഴുകുമാറാക്കുക.

(3) അല്ലെങ്കിൽ, ഒരിക്കൽ ഈ ലോകം നശിക്കുമെന്നും, അപ്പോൾ ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമെന്നുമൊക്കെ നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ, ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ മീതെ ആകാശം തുണ്ടുതുണ്ടായി വീഴ്ത്തിക്കാണിക്കുക.

(4) അതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ സത്യവാനാണെന്ന് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമാറ് അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളെയും കൂട്ടത്തോടെ ഇങ്ങ് കൊണ്ടുവരിക.

(5) അല്ലെങ്കിൽ, തങ്കത്താൽ നിർമിതമായ ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിക്കാണുക.

(6) ഇതുമല്ലെങ്കിൽ, നീ ആകാശത്തിലൂടെ ഒന്ന് കയറിപ്പോകുന്നത് കാണുക. പക്ഷേ, വല്ല മായവിദ്യയും കാട്ടി ഞങ്ങളെ കബളിപ്പിച്ചാൽ പോരാ. നീ യഥാർഥത്തിൽ കയറിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ഞങ്ങൾക്ക് നേരിൽ തന്നെ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന വിധം ഒരു ഗ്രന്ഥം നീ അവിടെനിന്ന് കൊണ്ടുവരിക കൂടി വേണം. എന്നാലേ അത് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലും ചെയ്തു കാണിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന് ആ ധിക്കാരികൾ ശഠിച്ചുപറഞ്ഞു. മലക്കുകളെ ഇറക്കിയാലും, മരണപ്പെട്ടവർ എഴുന്നേറ്റു വന്നു സംസാരിച്ചാലും, എന്നുവേണ്ടാ, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും ഒന്നായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി കാണിച്ചാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണവർ എന്ന് 6:111 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ ദുർബുദ്ധികൾ ഇത്തരം ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചതിലുണ്ടോ വല്ല ആശ്ചര്യവും!

സദുദ്ദേശ്യത്തിന്റെയോ സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെയോ കണികപോലുമില്ലാതെ, ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഈ വെല്ലുവിളിക്ക് നബിﷺയോട് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയൊന്നു നോക്കുക! هَلْ كُنتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا (ഞാൻ റസൂലായ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ മറ്റു വല്ലവനുമാണോ?) ഹാ! എന്തൊരു നയത്തിലും മയത്തിലുമുള്ള മറുപടി?! അതോടൊപ്പം വളരെ അർഥഗർഭവും, വിശേഷബു

ദ്ധിയുള്ള ആരെയും ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോന്നതും! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ അത്ഭുതകരം തന്നെ. ഞാനൊരു റസൂലാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഞാനൊരു മനുഷ്യന ല്ലാതാകുമോ? ഒരു മനുഷ്യന് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? എന്ന് സാരം. അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ കാണിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുമെന്ന് മാത്രം. നബിയായത്കൊണ്ടോ, റസൂലായത്കൊണ്ടോ മറ്റോ ആർക്കും അതിന് സാധ്യമല്ല എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിന് എടുത്തുപറയാറുള്ള വേറെ ഒരു കാരണവും അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

വിഭാഗം - 11

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓا۟ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿٩٤﴾

《94》 മനുഷ്യർക്ക് സന്മാർഗം വന്നപ്പോൾ, അവർ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നതിന് അവരെ മുടക്കം ചെയ്തിട്ടില്ല. 'അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ ഒരു റസൂലായി നിയോഗി (ച്ചയ) ച്ചിരിക്കുകയോ?' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞ [വാദിച്ച] തല്ലാതെ!

قُل لَّوْ كَانَ فِى ٱلْأَرْضِ مَلَٰٓئِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿٩٥﴾

《95》 (നബിയേ) പറയുക: 'ഭൂമിയിൽ (സമാധാനപൂർവം) അടങ്ങിയവരായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല മലക്കുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരിൽ ആകാശത്തുനിന്ന് നാം മലക്കിനെ ഒരു റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു.'

《94》 وَمَامَنَعَ മുടക്കിയിട്ടില്ല, തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല النَّاسَ മനുഷ്യരെ أَنْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്, വിശ്വസിക്കലിനെ إِذْ جَاءَهُمُ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ الْهُدَى സന്മാർഗം, മാർഗദർശനം إِلاَّأَنْ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയലല്ലാതെ أَبَعَثَ അയച്ചു (നിയോഗിച്ചു-എഴുന്നേൽപിച്ചു)വോ اللهُ അല്ലാഹു بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യനായി رَسُولاً റസൂലായി, റസൂലിനെ 《95》 قُلْ നീ പറയുക لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مَلاَئِكَةٌ മലക്കുകൾ, വല്ല മലക്കുകളും يَمْشُونَ നടക്കുന്ന مُطْمَئِنِّينَ അടങ്ങിക്കൊണ്ട്, സമാധാനമടഞ്ഞവരായി لَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവരുടെ മേൽ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَلَكًا മലക്കായിട്ട്, മലക്കിനെ رَسُولاً ഒരു റസൂലിനെ, റസൂലായി

അല്ലാഹു അയക്കുന്ന റസൂലുകൾ മലക്കുകളായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? എന്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയക്കുന്നു? ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ഞങ്ങൾ എങ്ങിനെ പിൻപറ്റും? എന്നൊക്കെ പൂർവകാലം മുതൽക്കേ അവിശ്വാസികൾ വാദിച്ചു

വന്നിരുന്നു. അതുപോലെ മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളും പറഞ്ഞുവന്നു. റസൂൽ തിരുമേനി(സ്വ)യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന് അതവർ ഒരു ന്യായമായി എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്തുത വാദവും, രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ അതിനുള്ള മറുപടിയുമാണ് കാണുന്നത്. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഭൂമിയിൽ സമാധാനപൂർവം അടങ്ങി ഒതുങ്ങിക്കഴിയുകയും മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറേ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മലക്കിനെ അവർക്ക് റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഭൂമിയിൽ അങ്ങിനെയുള്ള മലക്കുകൾ ഇല്ലല്ലോ. ഒരു കൂട്ടരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ അവരുമായി ഇടപഴകുവാൻ പറ്റിയവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ആത്മീയ ജീവികളും മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരുമായ മലക്കുകളെ മനുഷ്യരിലേക്ക് റസൂലായി അയച്ചിട്ട് എന്തുകാര്യം? അയച്ചാൽ തന്നെയും-സൂ:അൻആം: 9-ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ - ആ മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലുമൊക്കെ മനുഷ്യനാക്കേണ്ട തായും വരും. അപ്പോഴും ഈ ആക്ഷേപവും സംശയം നിലനിൽക്കുമല്ലോ.

ഭൂമിയിൽ മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ നട ന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (يَمْشُونَ) എന്നും. സമാധാനപ്പെട്ടു അടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർ (مُطْمَئِنِّينَ) എന്നും രണ്ട് ഉപാധികൾ കൂടി മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരി ക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ ഓരോ ആവശ്യാർഥം മലക്കുകൾ വന്നും പോ യുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ഭൂമിയിലെ ചില കാര്യങ്ങളിൽ മലക്കുകളും ബന്ധപ്പെടാ റുണ്ടെന്നും ക്വുർആൻ കൊണ്ടും, ഹദീഥുകൾ കൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ്. എന്നാലും അക്കാരണംകൊണ്ട് മലക്കിനെ റസൂലായി അയക്കുന്നതിന് അർഥമില്ല. അവരും മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഇവിടെ താമസിച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നുണ്ടെങ്കിലേ അതിന് അർഥമുള്ളൂ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചന അതിൽ കാണാം. മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് നൽകിയ ഈ മറുപടിയുടെ അർഥവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ചുകൊണ്ട് 'ജിന്ന്' എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗമില്ലെന്നും, മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ചില വിഭാഗക്കാരാണ് ജിന്നുക ളെന്നും വാദിക്കുന്ന ചില പുത്തൻ ആശയക്കാർ 95-ാം വചനം തങ്ങൾക്കൊരു തെളി വാക്കുവാൻ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹിജ്റിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ മുമ്പ് വിശദമായി സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

قُلْ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنِى وَبَيْنَكُمْ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴿٩٦﴾

《96》 (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, അവൻ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനും, കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

وَمَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ

《97》 ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവനത്രെ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ.

وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِهِۦ ۖ

അവൻ ഏതൊരുവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ, അവർക്ക് അവനെക്കൂടാതെ യാതൊരു മിത്രങ്ങളെ (അഥവാ രക്ഷാകർത്താക്കളെ) യും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേ അല്ല.

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۖ

(മാത്രമല്ല) ഖിയാമത്ത്നാളിൽ അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി [മുഖം കുത്തി]ക്കൊണ്ട് നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും; അന്ധന്മാരും, ഊമകളും, ബധിരന്മാരുമായിക്കൊണ്ട്.

مَّأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَـٰهُمْ سَعِيرًا ﴿٩٧﴾

അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് (ജ്വാല) അടങ്ങുമ്പോഴെല്ലാം അവർക്ക് നാം ആളിക്കത്തൽ വർധിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

﴾96﴿ قُلْ പറയുക كَفَىٰ മതി بِٱللَّهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) شَهِيدًا സാക്ഷിയായി بَيْنِي എന്റെ ഇടയിൽ وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനാകുന്നു بِعِبَادِهِۦ അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ بَصِيرًا കണ്ടറിയുന്നവൻ ﴾97﴿ وَمَن ആർ, ഏതൊരുവൻ يَهْدِ ٱللَّهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നുവോ فَهُوَ എന്നാലവനത്രെ ٱلْمُهْتَدِ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ وَمَن ഏതൊരുവൻ (ആർ) يُضْلِلْ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ (നിനക്ക് ലഭിക്കുകയേ ഇല്ല) لَهُمْ അവർക്ക് أَوْلِيَاءَ ബന്ധുക്കളെ, ഒരു രക്ഷാകർത്താക്കളെയും مِن دُونِهِ അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ وَنَحْشُرُهُمْ അവരെ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളിലായി عُمْيًا അന്ധന്മാരായി وَبُكْمًا ഊമകളായും وَصُمًّا ബധിരന്മാരായും مَأْوَاهُمْ അവരുടെ പ്രാപ്യ (സങ്കേത) സ്ഥാനം جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു كُلَّمَا خَبَتْ അത് അടങ്ങി (ഒതുങ്ങി) പ്പോകുമ്പോഴെല്ലാം زِدْنَاهُمْ അവർക്ക് നാം വർധിപ്പിക്കും سَعِيرًا ജ്വാല, ആളിക്കത്തൽ

അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുക എന്നും, അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുക എന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞതാകുന്നു. വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കണ്ടും, കേട്ടും, മനസ്സിലാക്കുകയോ, പറയുകയോ, പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, സത്യത്തിനും സൻമാർഗത്തിനും കടകവിരുദ്ധമായിട്ടാണല്ലോ സത്യനിഷേധികൾ ഈ ലോകത്ത് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിന് തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷകൾ തന്നെ പരലോകത്തുവെച്ച് അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

ക്വിയാമത്തു നാളിൽ ക്വബ്റുകളിൽ നിന്ന് മഹ്ശറിലേക്ക് സൃഷ്ടികൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ ആ കുറ്റവാളികളെ മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക എന്നതാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. നരകത്തിൽ വെച്ചും മുഖംകുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെ അവർ വലിച്ചിഴക്കപ്പെടും (يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ) എന്ന് സൂറത്തുൽ ക്വമർ: 48 ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'മനുഷ്യർ എങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ (മുഖം കുത്തിക്കൊണ്ട്) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുക?' എന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നബി ﷺ ഇപ്രകാരം ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അവരെ അവരുടെ കാലുകളിൽ നടത്തിയവൻ, അവരെ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നടത്തുവാനും നിശ്ചയമായും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.' (അ;ബു;മു.) അബൂഹുറയ്റഃ (റ) വഴി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: 'ക്വിയാമത്തു നാളിൽ മനുഷ്യർ മൂന്നു തരക്കാരായി ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. ഒരു തരക്കാർ കാൽനടക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ വാഹനക്കാർ, ഒരുതരക്കാർ തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിലായി'. (ദാ;തി;ബ; ഇബ്നുജരീർ). ഇത്രയും കടുത്ത ശിക്ഷകൾക്ക് അവർ പാത്രമാകുവാൻ കാരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُواْ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَـٰمًا وَرُفَـٰتًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٩٨﴾

《98》 അത് അവരുടെ പ്രതിഫലമത്രെ; നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും, ചെയ്തത് നിമിത്തം: 'നാം എല്ലുകളും തുരുമ്പുമായിരുന്നാലുമോ? നിശ്ചയമായും, നാം ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണോ!'? എന്ന്.

۞ أَوَلَمْ يَرَوْاْ أَنَّ ٱللَّهَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰٓ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ

《99》 അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ?- ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവരെപ്പോലെയുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്ന്!- അവർക്ക് അവൻ ഒരു അവധി ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു-അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല.

فَأَبَى ٱلظَّـٰلِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ﴿٩٩﴾

എന്നാൽ (ഈ) അക്രമികൾ നന്ദികേട് കാണി (ച്ചു നിഷേധി) ക്കുന്നതിനല്ലാതെ വിസമ്മതിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

《98》 ذَلِكَ അത് جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലമാണ് بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളത് നിമിത്തം كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നുള്ളത്) بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-സൂക്തം) കളിൽ وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു

(വെന്നതും) أَئِذَا كُنَّا നാം ആയാലോ, ആയിട്ടാണോ عِظَامًا എല്ലുകൾ وَرُفَاتًا തുരുമ്പും, നുരുമ്പും أَئِنَّا നിശ്ചയമായും നാമോ لَمَبْعُوثُونَ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ (ആകുന്നത്) خَلْقًا ഒരു സൃഷ്ടിയായി جَدِيدًا പുതിയ ﴾99﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ أَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) വെന്ന് الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനായ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضَ ഭൂമിയെയും قَادِرٌ കഴിവുള്ളവനാണ് (എന്ന്) عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ مِثْلَهُمْ അവരെപ്പോലെ (യുള്ളവരെ) وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَهُمْ അവർക്ക് أَجَلًا ഒരവധി لَا رَيْبَ സന്ദേഹമേ ഇല്ല, സംശയമില്ലാത്ത فِيهِ അതിൽ فَأَبَىٰ എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِلَّا كُفُورًا നന്ദികേടിനല്ലാതെ

സൂറഃ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ കാര്യംതന്നെ.' (40:57) സൂറഃ അഹ്ക്വാഫിൽ പറയുന്നു: 'അവർക്ക് കണ്ടുകൂടേ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് ക്ഷീണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവനായ അല്ലാഹു, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്?!' (46:33) അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചെറുതും വലുതുമെന്നോ, ഒന്നാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പും രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പുമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. എല്ലാം അവന് ഒരുപോലെ തന്നെ. എങ്കിലും ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന്ന് ഇവരെ പോലുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും, ശൂന്യതയിൽനിന്ന് ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവന് രണ്ടാമത് ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും കൂടുതൽ എളുപ്പമായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. പക്ഷേ, അതിന് ഒരു അവധി അവൻ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധിയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും അവകാശമില്ല. അത് വരുമ്പോഴേ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ ഉണ്ടാകൂ എന്നു മാത്രം.

قُل لَّوْ أَنتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ إِذًا لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ ٱلْإِنفَاقِ ۚ وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ قَتُورًا ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ എന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഖജനാക്കളെ അധീനമാക്കിയിരുന്നാൽ പോലും എന്നാൽ- ചിലവഴിക്കുന്നതിന് ഭയപ്പെട്ടു നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.' മനുഷ്യൻ വളരെ പിശുക്കനാകുന്നു.

﴾100﴿ قُلْ നീ പറയുക لَوْ أَنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ تَمْلِكُونَ നിങ്ങൾ ഉടമയാക്കിയിരുന്നു, അധീനമാക്കിയിരുന്നു (വെങ്കിൽ) خَزَائِنَ ഖജനാക്കളെ, നിക്ഷേപങ്ങളെ, ഭണ്ഡാരങ്ങളെ رَحْمَةِ കാരുണ്യ (അനുഗ്രഹ) ത്തിന്റെ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ إِذًا എന്നാൽ, അന്നേരം لَأَمْسَكْتُمْ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും خَشْيَةَ ഭയന്നിട്ട്, ഭയത്താൽ الْإِنْفَاقِ ചിലവഴിക്കൽ, ചിലവാക്കുന്നതിനെ وَكَانَ ആകുന്നു الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ قَتُورًا (വളരെ) പിശുക്കൻ, ഇറുക്കിപ്പിടിക്കുന്നവൻ

സജ്ജന ദുർജന വ്യത്യാസം കൂടാതെ, കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നോ തീർന്നുപോകുമെന്നോ ഭയപ്പെടാതെ, അല്ലാഹു അവന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നിക്ഷേപ ഭണ്ഡാരങ്ങളത്രയും നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിൽപോലും അവ തീർന്നുപോകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു അവയിൽനിന്ന് ചിലവഴിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുക തന്നെ ചെയ്തേക്കും. കാരണം, മനുഷ്യൻ സ്വതവേ മഹാപിശുക്കനാകുന്നു. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺപറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ഏറ്റവും നിറഞ്ഞതാകുന്നു. യാതൊരു ചിലവും അതിൽ കുറവ് വരുത്തുകയില്ല. രാവും പകലും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് മുതൽ അവൻ ചിലവഴിച്ചത് നിങ്ങൾ കണ്ടോ?! എന്നിട്ട് അവന്റെ വലങ്കൈയിലുള്ളത് നിശ്ചയമായും, ചുരുങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല.' (ബു.മു.)

വിഭാഗം – 12

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ ۖ فَسْـَٔلْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ إِذْ جَآءَهُمْ

《101》 തീർച്ചയായും, മൂസാക്ക് വ്യക്തങ്ങളായ ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് നീ ചോദി (ച്ചുനോ) ക്കുക.

فَقَالَ لَهُۥ فِرْعَوْنُ إِنِّى لَأَظُنُّكَ يَٰمُوسَىٰ مَسْحُورًا ﴿١٠١﴾

(അതെ) അപ്പോൾ, ഫിർഔൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ– മൂസാ–മാരണം പിണഞ്ഞ ഒരുവനാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു.'

《101》 وَلَقَدْ آتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട് مُوسَى മൂസാക്ക് تِسْعَ ഒമ്പത് آيَاتٍ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ, സ്പഷ്ടങ്ങളായ فَاسْأَلْ എന്നാൽ ചോദിക്കുക (അന്വേഷിക്കുക) بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് إِذْ جَاءَهُمْ അദ്ദേഹം അവരിൽ ചെന്ന സന്ദർഭത്തെ فَقَالَ لَهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ إِنِّي لَأَظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു يَا مُوسَى മൂസാ مَسْحُورًا ഒരു മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട (പിടിപെട്ടവനെന്ന്)

നബി തിരുമേനിﷺയോട് മുശ്രിക്കുകൾ, തങ്ങളാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായ വിവരം കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, മൂസാ നബി (അ) സ്പഷ്ടമായ ഒമ്പത് പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം ഫിർഔന്റെയും ജനതയുടെയും അടുക്കൽ ചെല്ലുകയുണ്ടായിട്ടും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. അനന്തരമുണ്ടായ ചരിത്രങ്ങൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്റാഈല്യർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. വേണമെങ്കിൽ അവരോട് അന്വേഷിച്ചു നോക്കാവു

ന്നതുമാണ്. ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊക്കെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടും ഫിർഔൻ മൂസാ (അ) നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് നീ മാരണത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണ്-നിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ തകരാറ് പറ്റിയിരിക്കുന്നു- എന്നായിരുന്നു. ഇവർക്കും അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്താൽ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നത് അതുപോലെത്തന്നെയായിരിക്കും. സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ല അവർ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കാവശ്യപ്പെടുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

മൂസാ നബി(അ)യുടെ കൈക്ക് ഈജിപ്തിൽ വെച്ചും, പിന്നീടുമായി വെളിപ്പെട്ട അത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ക്വുർആനിൽ പലതും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഏതിനെയൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് تِسۡعَ آيَاتٍ(ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ന് തിട്ടമായി എണ്ണിപ്പറയുക സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിന് മുമ്പുണ്ടായ ഒമ്പതെണ്ണമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ ഒമ്പതെണ്ണം നിജപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാമെങ്കിലും, കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും, ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളോട് കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും ഇവയാണെന്നാകുന്നു: 1 ഉം, 2 ഉം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിയും, കൈയും തന്നെ. ഈ രണ്ടിനെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെപ്പറ്റി فِي تِسۡعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهِۦٓ (ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ ജനതയുടെയും അടുക്കലേക്കുള്ള ഒമ്പത് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.) എന്ന് സൂറഃ നംല്. 12-ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 3 മുതൽ 9 കൂടിയവ സൂ: അഅ്റാഫ്: 130, 133 ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഏഴ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. അതായത് മഴ ഇല്ലായ്മ മൂലമുണ്ടായ വരൾച്ച, ഉൽപന്നങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യം, ജലപ്രളയം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം എന്നിവ. ഇവയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിന്ശേഷം അവയെപ്പറ്റി **ايات مفصلات** (വിശദമാക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ) എന്നും അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സ്പഷ്ടങ്ങളായ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടും ഫിർഔനിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം 'മൂസാ, നീ ഒരു മാരണം പിടിപെട്ട ആളായിട്ടാണ് ഞാൻ നിന്നെ കരുതുന്നത്' (.........إِنِّي لَأَظُنُّكَ) എന്നായിരുന്നു. അതിന് മൂസാ നബി (അ) പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക:

قَالَ لَقَدۡ عَلِمۡتَ مَآ أَنزَلَ هَٰٓؤُلَآءِ إِلَّا رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ بَصَآئِرَ

﴾102﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(ഫിർഔനേ) തീർച്ചയായും, നീ അറി(ഞ്ഞുകഴി) ഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: ഉൾക്കാഴ്ച (നൽകുന്ന തെളിവു) കളായിക്കൊണ്ട് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും റബ്ബല്ലാതെ (മറ്റാരും) ഇവയെ ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന്.

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَٰفِرۡعَوۡنُ مَثۡبُورٗا ١٠٢

നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഫിർഔനേ-നിന്നെ ഒരു നാശം പിണഞ്ഞവനായി വിചാരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

﴾102﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَقَدْعَلِمْتَ തീർച്ചയായും നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് مَاأَنزَلَ ഇറക്കിയിട്ടില്ല എന്ന് هَٰؤُلَاءِ ഇവയെ إِلَّا رَبُّ റബ്ബല്ലാതെ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും بَصَائِرَ ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്നവയായി, തെളിവുകളായിട്ട് وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ഞാനാവട്ടെ لَأَظُنُّكَ നിന്നെ ഞാൻ കരുതുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു يَافِرْعَوْنُ ഫിർഔനേ مَثْبُورًا ആട്ടിവിടപ്പെട്ടവൻ, നാശം പിണഞ്ഞവൻ

ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന സത്യം നിനക്ക് തികച്ചും ബോധ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാണ്. എന്നിട്ടും, കൽപിച്ചുകൂട്ടി നീ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുന്നത് നിന്റെ ഔദ്ധത്യം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാശത്തിലേക്കാണ് നിന്റെ നീക്കം എന്ന് ഞാനിതാ നിന്നെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു എന്ന് താൽപര്യം.

فَأَرَادَ أَن يَسْتَفِزَّهُم مِّنَ ٱلْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ جَمِيعًا ﴿١٠٣﴾

﴾103﴿ എന്നാൽ, അവൻ [ഫിർഔൻ] അവരെ [ഇസ്റാഈല്യരെ] ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിന്നു മിരട്ടിവിടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കയാണ് ചെയ്തത്; ആകയാൽ, അവനെയും, അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവനും നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

وَقُلْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ لِبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱسْكُنُوا۟ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ ٱلْءَاخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ അവന്റെ (നാശത്തിനു) ശേഷം ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] താമസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; അങ്ങനെ, പരലോകത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം (അഥവാ നിശ്ചയം) വന്നാൽ, നിങ്ങളെ നാം കൂട്ടമായി (ഒരുമിച്ചു) കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്.'

﴾103﴿ فَأَرَادَ എന്നാൽ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു أَنْيَسْتَفِزَّهُمْ അവരെ ഇളക്കി (മിരട്ടി) വിടുവാൻ مِنَ الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്ന് فَأَغْرَقْنَاهُ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവനെ നാം മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു) وَمَنْ مَعَهُ അവന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും جَمِيعًا മുഴുവനും ﴾104﴿ وَقُلْنَا നാം പറയുകയും ചെയ്തു مِنْ بَعْدِهِ അവന്റെ ശേഷം لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളോട് اسْكُنُوا നിങ്ങൾ പാർത്തു (താമസിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) فَإِذَا جَاءَ അങ്ങനെ (എന്നിട്ട്-എന്നാൽ) വന്നാൽ وَعْدُ വാഗ്ദത്തം, നിശ്ചയം الْآخِرَةِ പരലോകത്തിന്റെ جِئْنَا നാം വരുന്നതാണ് بِكُمْ നിങ്ങളെ കൊണ്ട് لَفِيفًا കൂട്ടമായിട്ട്, ഒരുമിച്ചു കൂടിയതായി

മർദ്ദിച്ചും കൊന്നൊടുക്കിയും ഇസ്റാഈല്യരെ ആ നാട്ടിൽനിന്ന് തുരത്താനാണ് ഫിർഔൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. നാം നേരെ മറിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചു. അവനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിച്ചു. ഇസ്റാഈല്യരെ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയായ ഫലസ്തീനിൽ *(*)* കുടിയിരുത്തി സുഖമായി കഴിയുവാൻ ഏർപ്പാടും ചെയ്തു. ക്വിയാമത്തു നാൾ വന്നാൽ, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുമടക്കം എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു എന്ന് സാരം.

ഈ സംഭവം ഓർമിപ്പിച്ചതിൽ, നബിﷺക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ശുഭസൂചകമായ ഒരു ഭാവിയുടെ സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ മർദ്ദിച്ചു തുരത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും നശിപ്പിക്കുകയും, മർദ്ദനത്തിന് വിധേയരായവർക്ക് സ്വൈരജീവിതവും സ്വാധീനവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതു പോലെ, മക്കയിലെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നല്ലൊരു ഭാവി താമസിയാതെ പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നത്രെ സൂചന. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ച് അധികം താമസിയാതെ, നബിﷺയെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും മക്കയിൽനിന്ന് തുരത്തിവിടുവാൻ ശത്രുക്കൾ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അവർക്ക് മദീനയിൽ അല്ലാഹു അഭയം നൽകുകയും, പിന്നീട് നാട്ടിൽ- മക്കയിൽ തന്നെയും-സ്വൈരവും സ്വാധീനവും നൽകുകയും ഉണ്ടായല്ലോ.

وَبِٱلْحَقِّ أَنزَلْنَـٰهُ وَبِٱلْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ أَرْسَلْنَـٰكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ യഥാർഥമനുസരിച്ച് തന്നെ നാം ഇതിനെ [ക്വുർആനെ] അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; യഥാർഥപ്രകാരം തന്നെ ഇത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനുമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല.

وَقُرْءَانًا فَرَقْنَـٰهُ لِتَقْرَأَهُۥ عَلَى ٱلنَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَـٰهُ تَنزِيلًا ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ ക്വുർആനെയാകട്ടെ, നാം അതിനെ വേർതിരി (ച്ചു വിശദീകരി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിനെ നീ മനുഷ്യർക്ക് താമസത്തോടെ [സാവധാനത്തിൽ] ഓതിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. അതിനെ നാം ഒരു (ക്രമേണയായ) ഇറക്കൽ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(*) ഇസ്റാഈല്യർ, ഫിർഔനിനെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിയശേഷം ഈജിപ്തിൽ താമസിച്ചതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

﴾105﴿ وَبِالْحَقِّ യഥാർഥ പ്രകാരം (യഥാർത്ഥത്തോടെ) തന്നെ أَنزَلْنَاهُ നാം ഇതിനെ (അതിനെ) അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَبِالْحَقِّ യഥാർഥ പ്രകാരം (അനുസരിച്ചു) തന്ന نَزَلَ അത് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَمَآ أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടുമില്ല إِلَّا مُبَشِّرًا സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ وَنَذِيرًا താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പു) കാരനും ﴾106﴿ وَقُرْآنًا ക്വുർആനെ, ക്വുർആനെയാകട്ടെ فَرَقْنَاهُ അതിനെ നാം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവേചി (ച്ചു വിവരി) ച്ചിരിക്കുന്നു لِتَقْرَأَهُ അതിനെ നീ ഓതുവാൻ വേണ്ടി عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, മനുഷ്യരിൽ عَلَىٰ مُكْثٍ താമസത്തോടെ, സാവധാനത്തിൽ وَنَزَّلْنَاهُ അതിനെ നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു تَنزِيلًا ഒരു (തരം) ഇറക്കൽ

فَرَقْنَا (ഫറക്വ്നാ) എന്നും فَرَّقْنَا (ഫർറക്വ്നാ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ക്വുർആനിൽ വേണ്ടപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നാം വേർതിരിച്ചു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ക്വുർആനെ പല ഗഡുക്കളായി പിരിച്ചിരിക്കുന്നു- അഥവാ, കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെയായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു-വെന്നും അർഥമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ക്വുർആനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ബന്ധപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. വീണ്ടും ക്വുർആനിലേക്കുതന്നെ സംസാരഗതി തിരിഞ്ഞുവന്നിരിക്കുകയാണ്. ക്വുർആനെ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതും, അത് അവതരിച്ചതും യഥാർഥ പ്രകാരം തന്നെ. അതായത് സത്യയാഥാർഥ്യങ്ങൾ, ന്യായയുക്തങ്ങളായ തെളിവുകൾ, സുസ്ഥിരങ്ങളായ സനാതന തത്വങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആവശ്യമായതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ക്വുർആനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, ഏറ്റക്കുറവോ കൂടാതെ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ സുരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അത് നബി ﷺയിലേക്ക് അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് ആരെയും അടിച്ചേൽപിക്കുവാൻ നബി ﷺയോട് കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കുക, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക, ധിക്കരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക, ഇതു മാത്രമേ നബി ﷺയോട് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഓരോ കാര്യവും സവിശദം വേർതിരിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുള്ളത്. സന്ദർഭവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ച് ജനങ്ങളെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെ പല ഗഡുക്കളായിട്ടാണ് അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

قُلْ ءَامِنُوا۟ بِهِۦٓ أَوْ لَا تُؤْمِنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦٓ إِذَا

﴾107﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഇതിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക! [രണ്ടായാലും ക്വുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരുപോലെയാണ്.] നിശ്ചയമായും, ഇതിനുമുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ,

يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٠٧﴾

അവർക്കത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവർ താടികുത്തി 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്തുകൊണ്ട് നിലംപതിക്കുന്നതാണ്.

وَيَقُولُونَ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ﴿١٠٨﴾

《108》 അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് മഹാ പരിശുദ്ധൻ! [അവനെ ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തുന്നു.] നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ വാഗ്ദാനം പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്നത് തന്നെയാകുന്നു.'

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۩ ﴿١٠٩﴾

سجود ۩

《109》 അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് താടികുത്തി നിലംപതിക്കുകയും, അതവർക്ക് ഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

《107》 قُلْ പറയുക ا آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ بِهِۦ ഇതി (അതി) ൽ ا أَوْ لَا تُؤْمِنُوا അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവിൻ إِنَّ നിശ്ചയമായും ا الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവർ الْعِلْمَ അറിവ് مِن قَبْلِهِۦ ഇതിന് (അതിന്) മുമ്പ് إِذَا يُتْلَىٰ അത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക (ഓതിക്കൊടുക്ക) പ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് يَخِرُّونَ അവർ വീഴും, നിലംപതിക്കും, അടഞ്ഞുവീഴും لِلْأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടികുത്തി) ا سُجَّدًا സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി 《108》 وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും سُبْحَانَ മഹാപരിശുദ്ധൻ (വാഴ്ത്തുന്നു) رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് (റബ്ബിനെ) إِن كَانَ നിശ്ചയമായും ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു وَعْدُ വാഗ്ദാനം (നിശ്ചയം) رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ لَمَفْعُولًا ചെയ്യപ്പെടുന്ന (പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുന്ന)ത് തന്നെ 《109》 وَيَخِرُّونَ അവർ വീഴുക (നിലംപതിക്കുക)യും ചെയ്യും لِلْأَذْقَانِ താടികളിലേക്ക് (താടി കുത്തി) يَبْكُونَ അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് وَيَزِيدُهُمْ അതവർക്ക് വർധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും خُشُوعًا ഭക്തി, ഭയപ്പാട്

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിത്. يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ എന്ന വാക്കിലെ പദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ 'താടികളിലേക്കു വീഴും' എന്നാണെങ്കിലും 'താടി കുത്തിവീഴും' എന്നത്രെ അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ.

വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുക- നിങ്ങളുടെ യുക്തം പോലെയാവാം-രണ്ടായാലും അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ. നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്നുവെച്ച് ക്വുർആന് യാതൊരു ന്യൂനതയും കുറവും ബാധിക്കുവാനില്ല.

വിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ട് അതിന് ഒരു മേന്മയും ലഭിക്കുവാനുമില്ല. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരിചയം സിദ്ധിക്കാത്ത നിങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥമാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അഥവാ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ റസൂലാണിതെന്നും. അദ്ദേഹം മുഖേന അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് ക്വുർആനെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലാകും. അങ്ങനെ, അത് കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിവിനയം നിമിത്തം അവർ മുഖംകുത്തി നിലംപതിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും അവന് സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെ ആ അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നു.

ഇതിനു മുമ്പ് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടവർ (ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْعِلْمَ مِن قَبْلِهِۦ) എന്ന വാക്കിൽ വേദക്കാർ മൊത്തത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും, നബിﷺയുടെ വെളിപാടിന് മുമ്പ്തന്നെ, അന്ത്യപ്രവാചകൻ വരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നും തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥം വഴി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരിലെ സത്യവാന്മാരാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്വുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ ഭയഭക്തി നിമിത്തം അവർ സുജൂദായി താടികുത്തി വീഴുമെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണ്. ഇന്നത്തെ ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ-മുസ്‌ലിം പാമരൻമാരെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ നടത്താറുള്ള പല സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി- ഇതുപോലെയുള്ള ചില അരമുറി ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട്- തങ്ങളെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ വളരെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങൾ സത്യമാർഗത്തിലാണെന്ന് ക്വുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമൊക്കെ തട്ടിമൂളിക്കാറുണ്ട്. സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തും, അവരെക്കുറിച്ചു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്വുർആൻ അർഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പല യാഥാർഥ്യങ്ങളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെപ്പടി വിദ്യയത്രെ അത്. അവർ ജൽപിക്കുന്നതിൽ സത്യത്തിന്റെ വല്ല അംശവും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, ആ തട്ടിമൂളിക്കുന്ന ആളുകൾ ആദ്യമായി തങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുന്ന ആ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഭക്തിവിനയം പ്രകടിപ്പിക്കലും, കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയലുമൊക്കെ സദ്‌വൃത്തരായ സജ്ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷണമത്രെ. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെട്ടത് നിമിത്തം കരയുന്ന മനുഷ്യൻ, (മൃഗത്തിന്റെ) പാൽ അകിട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതുവരെ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലെ പൊടിയും, നരകത്തിന്റെ പുകയും ഒരുമിച്ചു കൂടുകയില്ല.' (തി;ന; മു.)

قُلِ ٱدْعُوا۟ ٱللَّهَ أَوِ ٱدْعُوا۟ ٱلرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَّا تَدْعُوا۟ فَلَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ۚ وَلَا

﴿110﴾ (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ 'അല്ലാഹു' എന്ന് വിളിച്ചുകൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് വിളിച്ചുകൊള്ളുക. ഏത്തന്നെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നതായാലും (നല്ല

تَجۡهَرۡ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتۡ بِهَا وَٱبۡتَغِ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلٗا ﴿١١٠﴾

ത്തന്നെ; കാരണം) അവന് ഏറ്റം നല്ല (ഉൽകൃഷ്ട) നാമങ്ങളുണ്ട്. നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കരുത്; അതിനെ നീ പതുക്കെയുമാക്കരുത്;- അതിന് (രണ്ടിന്നും) ഇടയിൽ ഒരു മാർഗം നീ തേടുകയും ചെയ്യുക.

﴾110﴿ قُلِ പറയുക ادۡعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുക ٱللَّهَ അല്ലാഹു എന്ന്, 'അല്ലാഹു'വിനെ أَوِ ادۡعُوا അല്ലെങ്കിൽ വിളിക്കുക ٱلرَّحۡمَٰنَ റഹ്മാൻ എന്ന്, 'അർറഹ്മാനെ' أَيًّا مَّا ഏത് തന്നെ تَدۡعُوا നിങ്ങൾ വിളിച്ചാലും, വിളിക്കുന്നുവോ فَلَهُ എന്നാൽ അവനുണ്ട് ٱلۡأَسۡمَآءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ ٱلۡحُسۡنَىٰ ഏറ്റം നല്ല (അത്യുൽകൃഷ്ടമായ) وَلَا تَجۡهَرۡ നീ ഉച്ചത്തിലാക്കുക (ഉറക്കെയാക്കുക) യും ചെയ്യരുത് بِصَلَاتِكَ നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ وَلَا تُخَافِتۡ നീ പതുക്കെയാക്കു (ഒതുക്കു) കയും അരുത് بِهَا അതിനെ وَٱبۡتَغِ നീ തേടുകയും ചെയ്യുക بَيۡنَ ذَٰلِكَ അതിനിടയിൽ سَبِيلٗا ഒരു മാർഗം

രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കുമ്പോൾ 'അല്ലാഹു' എന്നോ 'റഹ്മാൻ' (പരമകാരുണികൻ) എന്നോ വിളിക്കാം. രണ്ടായാലും നല്ലത് തന്നെ. വേറെയും പല ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങൾ അവനുണ്ട്. അവയിൽ ഏത് നാമം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. (2) നമസ്കാരം-അഥവാ അതിലെ ക്വുർആൻ പാരായണം, പ്രാർഥന, ദിക്ർ എന്നിവ-അധികം ഉച്ചത്തിലോ, വളരെ പതുക്കെയോ ആയിരിക്കാതെ, രണ്ടിനും മധ്യെ ഒരു മിതമായ ശബ്ദത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുവാൻ കാരണമായ ചുറ്റുപാട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു:-

നമസ്കാരത്തിൽ നബിﷺ 'അല്ലാഹുവേ' എന്നും, 'റഹ്മാനേ' എന്നും (يَا الله يا رحمن) പറയുന്നതായി ചില മുശ്‌രിക്കുകൾ കേട്ടു. ഇവൻ ഒരു ദൈവത്തെ വിളിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, രണ്ടു ദൈവങ്ങളെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അവർ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ഈ വചനം അവതരിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മക്ഹൂൽ (റ) എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായ പലരും രിവായത്ത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. യമാമഃയിൽ കള്ളപ്രവാചകനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മുസൈലിമത്തുൽ കദ്ദാബിന് رحمن اليمامة(യമാമഃയിലെ റഹ്മാൻ) എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരുന്നത് കൊണ്ട് അവനെയാണ് നബിﷺ 'റഹ്മാനേ' എന്നു വിളിക്കുന്നതെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ പറഞ്ഞതായും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തിൽ റഹ്മാൻ (പരമകാരുണികൻ) എന്ന് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, നബിﷺ ആ പേർ വളരെ കുറച്ചേ പറയാറുള്ളൂവെന്നും ചില വേദക്കാർ പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ ഇത് അവതരിച്ചുവെന്നും ളഹ്ഹാക് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വേറെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: മക്കയിൽ നബിﷺ മറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്ത്

(നമസ്കാരം മുതലായവ പരസ്യമായി നടത്തിയിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത കാലത്ത്) وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا(നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ നീ ഉറക്കെയാക്കുകയും, അതിനെ പതുക്കെയാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടാ) എന്നുള്ള ആയത്ത് അവതരിച്ചു. റസൂൽﷺ സഹാബികളോട് കൂടി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ക്വുർആൻ ഉറക്കെ ഓതുമായിരുന്നു. മുശ്‌രിക്കുകൾ അത് കേട്ടപ്പോൾ, അവർ ക്വുർആനെയും, അത് അവതരിപ്പിച്ചവനെയും അത് കൊണ്ടുവന്ന ആളെയും പഴിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ ക്വുർആൻ കേട്ടുപഴിക്കുവാൻ ഇടയാകുമാറ് നമസ്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുതെന്നും, സ്വഹാബികൾക്ക് കേട്ടുപഠിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമാറ് പതുക്കെയാക്കരുതെന്നും, രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മാർഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറഞ്ഞു. ഇബ്നു സീരിനിൽ (റ) നിന്ന് ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഇങ്ങിനെയും ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: അബൂബക്ർ (റ) നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം താഴ്ത്തുമായിരുന്നു. ഉമർ (റ) നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താങ്കൾ എന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അബൂബക്ർ (റ) നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എന്റെ റബ്ബുമായി സ്വകാര്യഭാഷണം (അഥവാ കൂടിക്കാഴ്ച) നടത്തുകയാണ്, എന്റെ ആവശ്യം അവന്നറിയാം.'അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ഉമർ (റ) നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ പിശാചിനെ ആട്ടുകയും, ഉറങ്ങിത്തൂങ്ങുന്നവരെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്.' അത് നല്ലത് എന്ന് പറയപ്പെട്ടു. ...وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ(നിന്റെ നമസ്കാരത്തെ ഉറക്കെയാക്കരുത്.....) എന്നുള്ള വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അബൂബക്ർ (റ) നോട് (ശബ്ദം) അൽപം ഉയർത്തണമെന്നും, ഉമർ (റ) നോട് അൽപം താഴ്ത്തണമെന്നും പറയപ്പെട്ടു.

മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണികളിൽനിന്ന് ഈ വചനത്തിലെ രണ്ട് കൽപനകളും അവതരിച്ച ചുറ്റുപാടുകൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതായത്

(1) മുശ്‌രിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറയുക പതിവില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നബിﷺ 'റഹ്മാൻ' എന്ന് പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നബി ﷺക്കെതിരായി ആക്ഷേപത്തിനും ദുഷ്പ്രചാരണത്തിനും അവർ അതൊരു ആയുധമാക്കിയ ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു നിങ്ങൾ അല്ലാഹു എന്നോ, റഹ്മാൻ എന്നോ വിളിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന കൽപനയുണ്ടായതും അല്ലെങ്കിൽ 'അല്ലാഹു'എന്ന നാമത്തിന്റെ അത്ര തന്നെ റഹ്മാൻ എന്ന നാമത്തെ നബിﷺ പ്രാർഥനയിലും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി യഹൂദികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചുറ്റുപാടിലായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ഈ രണ്ടും ഒരേ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നുവെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

(2) നമസ്കാരത്തിലെ ക്വുർആൻ പാരായണം ഉച്ചത്തിലും പതുക്കെയും നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ രണ്ടിലും ചില നന്മകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഓരോന്നും ചില ദോഷത്തിന് കാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരം ഉറക്കെയും പതുക്കെയും ആക്കാതെ ഒരു മധ്യനില കൈക്കൊള്ളണമെന്ന കൽപനയുണ്ടായത്.

നിങ്ങൾ ഏത് തന്നെ വിളിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ നാമങ്ങൾ ഉണ്ട് (أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ)എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് 'അല്ലാഹു' 'റഹ്മാൻ' എന്നുമല്ലാത്ത ഏത് നാമങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കാമെന്നും, എന്നാൽ ആ നാമങ്ങൾ അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. സൂറഃ അഅ്റാഫിൽ പറയുന്നു: ....وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا(അല്ലാഹുവിന് ഏറ്റം നല്ല

ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളുണ്ട്. അവകൊണ്ട് അവനെ വിളിക്കുവിൻ, അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേട് കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് അവർക്ക് വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. (അഅ്റാഫ്: 180) അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധതക്കും മഹത്വത്തിനും യോജിക്കുന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളോ വിശേഷണങ്ങളോ അവനെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. (ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിവരം അഅ്റാഫിൽ പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും, സൂറത്തുൽഹശ്ർ അവസാനത്തെ വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും കാണാം. നമസ്കാരത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, നമസ്കാരത്തിന് പുറത്തും തന്നെ എല്ലാ ദിക്റുകളിലും പൊതുവെ ശബ്ദം അധികം ഉയർത്താതെയും, അധികം താഴ്ത്താതെയും മിതമായ ഒരു നില കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് പല മഹാന്മാരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുമ്പ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളിൽ 'അല്ലാഹു' എന്ന തിരുനാമം കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും സ്ഥാനം ക്വുർആനിൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് 'റഹ്മാൻ' (പരമകാരുണികൻ) എന്ന നാമത്തിനാകുന്നു. മറ്റൊരു വിശേഷണവും കൂടാതെ പലപ്പോഴും ആ നാമം സ്വതന്ത്രമായി അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ക്വുർആൻ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. الرَّحْمَنُ عَلَّمَ الْقُرْآنَ، عِبَادُ الرَّحْمَنِ، وَعَدَ الرَّحْمَنُ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തും വിശാലവുമായ കാരുണ്യത്തെയാണല്ലോ അത് കുറിക്കുന്നത്. ഈ നാമം വേദക്കാർക്കിടയിൽ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെങ്കിലും, അറബി മുശ്രിക്കുകൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അത് ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് -സൂ: ഫുർക്വാൻ: 60-ൽ കാണുന്നതുപോലെ, 'റഹ്മാനിന്ന് സുജൂദ് ചെയ്വിൻ' എന്ന് പറയപ്പെട്ടാൽ 'റഹ്മാൻ എന്താണ് '? (وما الرحمن) എന്ന് അവർ ചോദിച്ചിരുന്നതും ഹുദൈബിയാ സന്ധിപത്രത്തിൽ بسم الله الرحمن الرحيم (ബിസ്മില്ലാഹിർറഹ്മാനിർറഹീം) എന്ന് എഴുതുവാൻ നബി ﷺ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ 'ഞങ്ങൾക്ക് റഹ്മാനും, റഹീമും അറിയുകയില്ല എന്ന് അവർ പറഞ്ഞതും, അവരുടെ പതിവ് പ്രകാരം بسمك اللهم (ബിസ്മികല്ലാഹുമ്മ) *(*)* എന്നെഴുതണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചതും.

കരുണയില്ലാത്ത ഒരു ക്രൂരനായി മാത്രമേ പൗരാണിക മനുഷ്യർ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് കരുതിയിരുന്നുള്ളുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന 'റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നും ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാറുണ്ട്. പൗരാണിക ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ വല്ലവർക്കും അങ്ങിനെ ഒരന്ധവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ക്വുർആന്റെ അവതരണകാലത്തുള്ളവരിൽ അങ്ങിനെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണവർ ' റഹ്മാൻ' എന്ന നാമത്തെ എതിർത്തതെന്നുമുള്ളതിന് തെളിവൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇസ്റാഈല്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്ക് ആ നാമം മുമ്പേ സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ഉദാഹരണമായി: ഹാറൂൻ നബി (അ) ഇസ്റാഈല്യരോട് وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് റഹ്മാനാകുന്നു ; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുകയും എന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ.) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. (ത്വാഹാ: 90) സുലൈമാൻ നബി(അ) ബിൽക്വീസിനയച്ച കത്തിൽ

(*) അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ എന്നർത്ഥം.

إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا (ബിസ്മി.....) എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (നംല്: 30) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (ഞാൻ റഹ്മാനിന്ന് നോമ്പ് നോറ്റിരിക്കുന്നു) എന്ന് മർയം ബീവി(അ)യും പറയുകയുണ്ടായി. (മർയം: 26) തൗറാത്തിൽ റഹ്മാൻ എന്ന് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പറയുന്നുണ്ടെന്നും, താങ്കൾ ആ പേര് പറയൽ കുറവാണെന്നും വേദക്കാർ നബിﷺയോട് പറഞ്ഞതായി ളഹ്ഹാക് (റ) ൽ നിന്നുള്ള ഒരു രിവായത്ത് നാം അൽപം മുമ്പ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാർക്കിടയിൽ ആ പേര് സുപരിചിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. അല്ലാഹു സ്നേഹവും കൃപയുമുള്ളവനാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല വാക്യങ്ങളും നിലവിലുള്ള ബൈബ്ളിലും കാണാം.

അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 'റഹ്മാൻ' എന്നും 'റഹീം' എന്നുമുള്ള നാമങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നതിലല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ അവർക്ക് എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയുന്നില്ല. ആ നാമം അവർക്കിടയിൽ പരക്കെ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും അത് അവർക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ലെന്ന് സൂ: സുഖ്റുഫ്: 20-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. മുശ്രിക്കുകൾ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചിരുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി لَوْ شَاءَ الرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَاهُم (റഹ്മാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.) എന്ന് പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, വേദക്കാരിൽനിന്ന് ആ പേര് അവർ കേട്ടുപരിചയിക്കുവാൻ തികച്ചും സാധ്യതയുമുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അറബികൾക്കിടയിൽ ആ വാക്ക് അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുക പതിവില്ലാത്തതും, കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം നബി ﷺയെ എതിർക്കുന്നതിനും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വെമ്പലും നിമിത്തമായിരുന്നു അവർ 'റഹ്മാൻ' എന്ന പ്രയോഗത്തെ ആക്ഷേപിച്ചത് എന്ന് പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ.

ഒരു വസ്തുത കൂടി ഇവിടെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതായത്, ഓരോ മതക്കാർക്കും, സമുദായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് അവർ ഉപയോഗിച്ചുവരാറുള്ള ചില പ്രത്യേക നാമവിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി: 'അല്ലാഹു, പടച്ചവൻ, കാരുണ്യവാൻ' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും, 'ഈശ്വരൻ, കരുണാകരൻ' പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിലും, 'കർത്താവ്' എന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിലുമാണ് അധികം ഉപയോഗം. ആ വാക്കുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിപ്പില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഒരുകൂട്ടർ പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ വൈമനസ്യമുണ്ടായിരിക്കും. അന്യോന്യം വെറുപ്പിലും വിദ്വേഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും വെറുപ്പ് തോന്നുക സ്വാഭാവികമാകുന്നു.

وَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ

﴾111﴿ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക: 'യാതൊരു അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)! അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; രാജാധികാരത്തിൽ അവന് ഒരു പങ്കാളിയും ഇല്ല; എളിമ [ദൗർബ്ബല്യം] നിമിത്തം അവന് ഒരു ബന്ധുവും

وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ وَلِيٌّ مِّنَ ٱلذُّلِّ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًۢا ﴿١١١﴾

ഇല്ല. (അങ്ങിനെയുള്ള അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി) അവനെ നീ ഒരു (പരിപൂർണമായ) മഹത്വപ്പെടുത്തൽ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക! [അവന്റെ മഹത്വത്തെ പരിപൂർണ മായി കീർത്തനം ചെയ്കയും ചെയ്യുക]

﴾111﴿ وَقُلِ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക اَلْحَمْدُ സ്തുതി (മുഴുവൻ) لِلّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു الَّذِي യാതൊരുവനായ لَمْ يَتَّخِذْ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല) وَلَدًا സന്താനം وَلَمْ يَكُنْ ഇല്ലതാനും لَهُ അവന് شَرِيكٌ ഒരു പങ്കാളി, കൂറുകാരൻ فِي الْمُلْكِ രാജത്വ (രാജാധികാര) ത്തിൽ وَلَمْ يَكُنْ ഇല്ലതാനും لَهُ അവന് وَلِيٌّ ഒരു മിത്ര (ബന്ധു-കൈകാര്യകർത്താ)വും مِنَ الذُّلِّ നിന്ദ്യത (എളിമ-ദുർബ്ബലത) നിമിത്തം وَكَبِّرْهُ അവനെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തുക (മഹത്വ കീർത്തനം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക تَكْبِيرًا ഒരു മഹത്വപ്പെടുത്തൽ (മഹത്വകീർത്തനം)

'തസ്ബീഹ്' (സ്തോത്ര കീർത്തനം) കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച ഈ സൂറത്ത് 'ഹംദും' (സ്തുതി കീർത്തനവും) 'തക്ബീറും' (മഹത്വ കീർത്തനവും) കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ രണ്ടിനുമിടയിലായി, തൗഹീദിന്റെ മർമപ്രധാനവും, അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധിക്കും നിദാനവുമായിരിക്കുന്ന മൂന്ന് യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(1) അവൻ ഒരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്. അഥവാ യഥാർത്ഥ മക്കളോ പോറ്റുമക്കളോ, ദത്തുമക്കളോ അവനില്ല. യഹൂദികൾ ഉസൈർ (അ) നെയും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈസാ (അ) നെയും, മുശ്‌രിക്കുകൾ മലക്കുകളെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്താനങ്ങളാക്കുന്നു. മറ്റു ചില മതക്കാർ വേറെ ചിലരെയും അവന്റെ സന്താനങ്ങളായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം സന്താന വാദങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ പരിശുദ്ധനത്രെ.

(2) രാജാധികാരത്തിൽ അവന് യാതൊരു പങ്കാളികളുമില്ലെന്ന്. അതെ, അവന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും, കൈകാര്യ നടത്തിപ്പിലും നാമമാത്രമായ ഒരു പങ്ക് പോലും ആർക്കുമില്ല.

(3) എളിമ നികത്തുവാൻ അവന് ഒരു ബന്ധുവുമില്ലെന്ന്; അതായത്, അവന്റെ ഏതെങ്കിലും ദൗർബല്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണത്താൽ അവന് ബന്ധുമിത്രാദികളോ, സഖികളോ, സഹായികളോ ആയി ആരുമില്ല. അതെ, هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ അവൻ ഏകനായ അല്ലാഹുവാണ്; അവൻ സർവ്വാശ്രയനായ യജമാനനാണ്; അവന് സന്താനം ജനിച്ചിട്ടില്ല; അവൻ ജനിച്ചുണ്ടായവനുമല്ലെന്ന്; അവന് തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല.)

يقول افقر الورى الى عفوالله ورحمته محمد بن حسن الامانى: فرغت من تسويد هذه النسخة من

تفسير القرآنالكريم من سورة الفاتحة الى آخر سورة الاسراء ليلة الثلثاء الرابعة عشرة من شوال سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٩/٢٧ م بعد ان كان الشروع فيه ضحى يوم الاحد الثامن من رمضان سنة ١٣٩٥ هـ الموافق ٧٥/٩/١٤ م. وقد كان الفراغ من تبييضه ليلة الاحد الثامنة رجبالحرام سنة ١٣٩٩ هـ الموافق ١٩٧٩/٦/٢م ـ ولله الحمد أولا وآخرا۞

سورة الكهف

18. സൂറതുൽ കഹ്ഫ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 110 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 12

'കഹ്ഫ്'എന്നാൽ ഗുഹ എന്നർത്ഥം. 9 മുതൽ 26 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഗുഹയിൽ അഭയം തേടിയ ഒരു കൂട്ടം വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് 'സൂറതുൽ കഹ്ഫ്' എന്ന് പേര് ലഭിക്കാൻ കാരണമതാണ്.

ആരെങ്കിലും സൂറതുൽ കഹ്ഫിന്റെ ആദ്യത്തിൽ നിന്ന് പത്തു വചനങ്ങൾ പഠിച്ചാൽ അവൻ ദജ്ജാലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ് എന്ന് അബൂദാവൂദ്, നസാഈ, തിർമദീ (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിമും, നസാഈയും(റ) ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു ഹദീഥിൽ അൽകഹ്ഫിൽ നിന്നുള്ള പത്ത് ആയത്തുകൾ ഓതിയാൽ എന്നാണുള്ളത്. 'ജുമുഅഃ ദിവസം (വെള്ളിയാഴ്ച) സൂറത്തുൽ കഹ്ഫ് ഓതുന്നവന് അവന്റെയും രണ്ടു ജുമുഅഃയുടെയും ഇടയിലുള്ള കാലം പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതമായിരിക്കുന്നതാണ്' എന്ന് ഹാകിം, ബൈഹക്വീ (റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കുന്നത് അർത്ഥസാരം ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഓതുന്നത് അർത്ഥവും ആശയവും ഓർത്തുകൊണ്ടും ആയിരിക്കണമെന്ന് പ്രത്യേകംപറയേണ്ടതില്ല. والتوفيق من الله

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَىٰ عَبۡدِهِ ٱلۡكِتَـٰبَ وَلَمۡ يَجۡعَل لَّهُۥ عِوَجَاۜ ﴿١﴾

《1》 അല്ലാഹുവിന് സർവ്വസ്തുതിയും! – തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ വേദഗ്രന്ഥം – അതിന് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാക്കാത്ത [വരുത്താത്ത] നിലയിൽ അവതരിപ്പിച്ചവനത്രെ (അവൻ).

قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ٱلَّذِينَ يَعْمَلُونَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ﴿٢﴾

﴿2﴾ അതായത്: ചൊവ്വായനിലയിൽ (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); അവങ്കൽ നിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൊതുവിൽ) താക്കീത് നൽകുവാനും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെ- നല്ലതായ പ്രതിഫലം അവർക്കുണ്ടെന്ന്- സുവിശേഷം അറിയിക്കാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്);

مَّٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ﴿٣﴾

﴿3﴾ അവർ അതിൽ [പ്രതിഫലത്തിൽ] എന്നെന്നും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിലയിൽ

وَيُنذِرَ ٱلَّذِينَ قَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا ﴿٤﴾

﴿4﴾ അല്ലാഹു സന്താനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരെ (പ്രത്യേകം) താക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (അവതരിപ്പിച്ചത്).

مَّا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِءَابَآئِهِمْ ۚ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ ۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿٥﴾

﴿5﴾ അവർക്കാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കൾക്കാകട്ടെ, അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ല. അവരുടെ വായകളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന (ആ) വാക്ക് വമ്പിച്ചത് തന്നെ!

അവർ കളവല്ലാതെ പറയുന്നില്ല.

فَلَعَلَّكَ بَٰخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا۟ بِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿٦﴾

﴿6﴾ ഈ വിഷയത്തിൽ [ക്വുർആനിൽ] അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദുഃഖിച്ച് നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം!

﴿1﴾ اَلْحَمْدُ സ്തുതി (സർവ്വസ്തുതിയും) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الَّذِي أَنْزَلَ അവതരിപ്പിച്ചവൻ عَلَىٰ عَبْدِهِ തന്റെ അടിയാന്റെ മേൽ الْكِتَابَ ഗ്രന്ഥം (വേദഗ്രന്ഥം) وَلَمْ يَجْعَلْ ആക്കിയിട്ടുമില്ല (വരുത്തീട്ടുമില്ല) لَهُ അതിന് عِوَجًا വളവ്, വക്രത ﴿2﴾ قَيِّمًا ചൊവ്വായനിലയിൽ لِيُنْذِرَ താക്കീത് ചെയ്‌വാനായി, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാനായി بَأْسًا ശിക്ഷയെ (ക്കുറിച്ച്) شَدِيدًا കഠിനമായ مِنْ لَدُنْهُ അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَيُبَشِّرَ സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം) അറിയിക്കുവാനും الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

أَجْرًا പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങളെ أَنَّ لَهُمْ അവർക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് أَجْرًا പ്രതിഫലം حَسَنًا നല്ലതായ ﴿3﴾ مَاكِثِينَ താമസിച്ചുകൊണ്ട്, കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ട് فِيهِ അതിൽ أَبَدًا എന്നെന്നും ﴿4﴾ وَيُنذِرَ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും الَّذِينَ قَالُوا പറഞ്ഞ വരെ, പറയുന്നവരെ اتَّخَذَ اللَّهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു (- എന്ന്) وَلَدًا സന്താനത്തെ ﴿5﴾ مَا لَهُمْ അവർക്കില്ല بِهِ അതിനെപ്പറ്റി مِنْ عِلْمٍ യാതൊരു അറിവും وَلَا لِآبَائِهِمْ അവരുടെ പിതാക്കൾക്കുമില്ല كَبُرَتْ വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി, എത്ര വലിയതാണ് كَلِمَةً (ആ-) ഒരു വാക്ക് تَخْرُجُ പുറത്തുവരുന്ന مِنْ أَفْوَاهِهِمْ അവരുടെ വായകളിൽനിന്ന് إِن يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നില്ല إِلَّا كَذِبًا കളവല്ലാതെ, വ്യാജമല്ലാതെ ﴿6﴾ فَلَعَلَّكَ (എന്നാൽ-) നീ ആയേക്കാം بَاخِعٌ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ, നശിപ്പിക്കുന്നവൻ نَفْسَكَ നിന്റെ ആത്മാവിനെ, നിന്നെ തന്നെ عَلَىٰ آثَارِهِمْ അവരുടെ പിന്നാലെ (അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി) إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ഈ വിഷയത്തിൽ أَسَفًا ദുഃഖത്താൽ, വ്യസനത്താൽ.

സത്യവചനങ്ങൾ വക്രമോ, അവ്യക്തമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ഒരു കാര്യത്തിന്റെ സത്യതക്കുള്ള സാർവ്വത്രികമായ ഭാഷാപ്രയോഗം, കെട്ടിക്കുടുക്കും വക്രതയുമില്ലാതെ, ചൊവ്വായതും, വ്യക്തമായതുമായിരിക്കും. ക്വുർആന്റെ വാക്കുകളിലാകട്ടെ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാകട്ടെ, തത്വങ്ങളിലാകട്ടെ, യാതൊരുവിധ വക്രതയുമില്ല; വചനങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും നേരായ വചനം അതാകുന്നു എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു ക്വുർആനെ വർണിക്കുന്നു. മനുഷ്യലോകത്തിന്റെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ സൗഭാഗ്യങ്ങൾക്ക് നിദാനമായ ആ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനിﷺയുടെമേൽ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അവൻ അവനെത്തന്നെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ക്വുർആന്റെ അവതരണോദ്ദേശ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താലുണ്ടാകുന്ന സൽഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുക (تبشير) നിഷേധവും, അവിശ്വാസവും കൈക്കൊണ്ട് ദുഷ്ക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ ദുഷ്ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുക (انذار) എന്നീ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ്, എക്കാലത്തും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ക്വുർആനും അതേ ആവശ്യാർത്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടു മാർഗങ്ങളിൽ പ്രായേണ ക്വുർആൻ പ്രാധാന്യം നൽകിക്കാണുന്നത് താക്കീതിനാകുന്നു. അജ്ഞതയിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും മുഴുകിക്കിടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അതിൽ നിന്ന് വിമുക്തരാക്കി സത്യപാതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഒന്നാമതായി വേണ്ടത് അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന മാർഗത്തിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും നബിമാരെപ്പറ്റി താക്കീത് നൽകുന്നവൻ (نذير) എന്ന് ക്വുർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ قُمْ فَأَنذِرْ(എഴുന്നേറ്റു താക്കീത് ചെയ്യുക!) എന്നും ٢١٤ : الشعراء - وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (നിന്റെ അടുത്ത ബന്ധു

ക്കൾക്ക് താക്കീത് ചെയ്യുക!) എന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നരകവാസികളോട് മലക്കുകൾ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നതാണ്; أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ - الملك : ٨١ (നിങ്ങൾക്ക് താക്കീതുകാരൻ വന്നിരുന്നില്ലേ?!) ഇതെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

താക്കീത് നൽകുന്നതിന് സ്വാഭാവികമായുള്ള ഈ സ്ഥാനം ഇവിടെയും വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ രണ്ട് ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും എടുത്തു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യുവാൻ (لِيُنذِرَ بَأْسًا) എന്നാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞത്. പൊതുവിലുള്ള താക്കീതിനുശേഷം, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവർക്ക് പ്രത്യേകം ഒരു താക്കീതും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സന്തോഷ വാർത്തകൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആപൽക്കരം, താക്കീതുകൾ വിലവെക്കാതിരിക്കുന്നതാണ്.

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകളും, ഉസൈർ (**عزير**) ദൈവ പുത്രനാണെന്ന് ജൂതന്മാരും, യേശുക്രിസ്തു (**عيسى - ع**) ദൈവ പുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നു. നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമായ ഇത്തരം കളവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുന്നവരെ പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യുകയെന്നത്, ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യമാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൃഷ്ടികളുമായി യാതൊരുവിധ സാദൃശ്യവും സങ്കൽപിക്കപ്പെടാവതല്ലാത്തവണ്ണം എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമത്രെ അവൻ. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അവന്റെ പേരിൽ ഇത്തരം അപവാദങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കരമാണ്! യുക്തിക്കും ലക്ഷ്യത്തിനും നിരക്കാത്ത ആ വാദം മനുഷ്യനെ അങ്ങേയറ്റം വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലും അതിലില്ല; വെറും പരമ്പരാഗതമായ ജൽപനങ്ങൾ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടരെപ്പറ്റി ക്വുർആൻ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പലപ്പോഴും ആക്ഷേപിച്ചു പറയുന്നത്.

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വം മുതൽ ഹിജ്‌റഃ വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിന് 'മക്കീകാലഘട്ടം' (**العهد المكى**) എന്നും അതിനുശേഷമുള്ളതിന് 'മദനീകാലഘട്ടം'(**العهد المدنى**) എന്നും പറയുന്നു. മക്കീകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്ത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. നബിﷺയുടെ അവസ്ഥയാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചും. അപാരമായ വ്യസനത്താൽ അവിടുത്തെ ഹൃദയം തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോരിക്കൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളിൽ സന്മാർഗബോധം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വല്ല മാർഗവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അതിനുപോലും അവിടുന്ന് തയ്യാറാകുമായിരുന്നു. സുവ്യക്തവും, അനിഷേധ്യവുമായ തെളിവുകൾപോലും ജനങ്ങൾ കണ്ണടച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നത് കണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതെ അവിടുത്തെ ഹൃദയം വെന്തുനീറുകയാണ്.

ജനങ്ങളിൽ സത്യബോധവും, സന്മാർഗനിഷ്ഠയും ഉണ്ടായിക്കാണുകയെന്നത് പ്രവാചകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കേവലം തങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചുകിട്ടേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം മാത്രമല്ല; അത് അവരുടെ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ആഗ്രഹം കൂടിയാണ്. മനുഷ്യരുടെ ദുർമാർഗവാസന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് മാറാവ്രണമാണ്. അവർ സന്മാർഗികളായിത്തീരണമെന്ന അതിരുകവിഞ്ഞ ആഗ്രഹം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അധീനമാക്കുന്നു.

ഒരാൾ സത്യത്തിൽ നിന്ന് മുഖം തിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കവിഞ്ഞ ഒരു മനോവ്യഥ അവർക്ക് ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഒരാൾ സന്മാർഗബോധമുള്ളവനായിക്കാണുന്നതിലധികം ആഹ്ളാദകരമായ ഒരു കാര്യവും അവർക്കില്ല. സൂറതുത്തൗബഃയിൽ നബിﷺയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ- التوبة (നിങ്ങൾ വിഷമിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്ന് അസഹ്യമാണ്, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അത്യാഗ്രഹിയാണ്, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ച് കൃപയുള്ളവനും, കരുണയുള്ളവനുമാണ്)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിന് ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും സാക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാം. 6-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടതും ഇതിലേക്കുള്ള സൂചനയാകുന്നു. ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബിയേ! ജനങ്ങളുടെ ദുർമാർഗവാസനയും, ധിക്കാര മനഃസ്ഥിതിയും കാരണമായി, ഈ ക്വുർആനിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിലുള്ള വ്യസനാധിക്യത്താൽ പിൻതിരിഞ്ഞുപോകുന്ന അവരുടെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ ഓർത്തു ജീവനാശം പോലും വരുത്തുന്നതിന് താൻ മുതിരുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അത്ഭുതമില്ല; അത്രയ്ക്കും വലുതാണ് തന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷേ, ദുർമാർഗത്തിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞവർ, അതിൽനിന്ന് മടങ്ങുക പ്രയാസമാണ്. അവരെക്കുറിച്ച് താൻ ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല; തന്റെ ദൗത്യം നിർവഹിച്ചാൽ മതിയാകും. فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ- الرَّعد (പ്രബോധനം മാത്രമേ നിനക്ക് കടമയുള്ളു; വിചാരണ നമ്മുടെ ബാദ്ധ്യതയാണ്)

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾

《7》 നിശ്ചയമായും, ഭൂമുഖത്തുള്ളതിനെ നാം അതിന്ന് അലങ്കാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] ആരാണ് കൂടുതൽ കർമം നല്ലവരെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

وَإِنَّا لَجَٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ﴿٨﴾

《8》 അതിന്മേലുള്ളതിനെ നാം തന്നെ, തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കിക്കളയുന്നതുമാകുന്നു.

《7》 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം جَعَلْنَا നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു مَا യാതൊന്ന് عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ള, ഭൂമുഖത്തുള്ള زِينَةً അലങ്കാരം, ഭംഗി لَّهَا അതിന് لِنَبْلُوَ (നാം) പരീക്ഷിക്കുവാനായി هُمْ അവരെ أَيُّهُمْ അവരിൽ ആരാണ് (എന്ന്) أَحْسَنُ കൂടുതൽ നല്ലവൻ عَمَلًا കർമം, പ്രവൃത്തി 《8》 وَإِنَّا നാം തന്നെ لَجَاعِلُونَ ആക്കുന്നതുമാണ്, ആക്കുന്നവരാണ് مَا عَلَيْهَا അതിന്മേലുള്ളത് صَعِيدًا വെൺഭൂമി, മണ്ണ് جُرُزًا തരിശ്, പാഴ്ഭൂമി

ജീവികൾ, സസ്യാദികൾ, ധാതുവസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങനെ ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം അതിന് അലങ്കാരം നൽകുന്നു. സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാനും, ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും മനുഷ്യന് വേണ്ടതെല്ലാം അതിലുണ്ട്; അവയെ അവന് യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ, താൽക്കാലിക സുഖ സൗകര്യങ്ങളും, ദേഹേച്ഛകളും നിറവേറ്റി തൃപ്തി അടയുവാൻ മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല അവ. അവയിൽ അടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും,

തത്വസാരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുക, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ സർവ്വശക്തന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങളെപറ്റി ചിന്തിക്കുക, അങ്ങനെ അവനിൽ ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുക. അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുക എന്നിവയിലെല്ലാം ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും നിലപാടെന്തായിരിക്കുമെന്ന് പരീക്ഷണം നടത്തുവാനും കൂടിയാണ് അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ആ അലങ്കാര വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് വേണ്ടപോലെ ചിന്തിച്ചുഅവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവന് പുണ്യഫലവും, അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നവന് ശിക്ഷയും അല്ലാഹു നൽകും. അഥവാ, ജയാപജയം പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണാലയമായിട്ടാണ് ഈ ലോകം കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഉമർ (റ) പറയാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാക്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അലങ്കാരമാക്കിത്തന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുവാനല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! അതിനെ അതിന്റെ മുറയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിനിയോഗിക്കുവാൻ (സഹായം നൽകണമെന്ന്) ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. (اللهم إنا لا نستطيع إلأ أن نفرح بما زينته لنا اللهم إنى أسألك أن أُنفقه فى حقه– رواه البخاري) പരീക്ഷണ രംഗമായ ഈ ഭൂമിയും, അതിലുള്ള സർവ വസ്തുക്കളും ഒരിക്കൽ നാശമടയും. അതിന് ശാശ്വതമായ നിലനിൽപ്പില്ല. അന്ന് എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരായി തങ്ങളുടെ സകല കർമങ്ങളെക്കുറിച്ചും കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. അന്നാണവരുടെ കർമഫലങ്ങൾ ശരിക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അത്കൊണ്ട്- നബിയേ- തന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് കണ്ടുംകേട്ടും വരുന്ന ധിക്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇത്രയധികം വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല, എന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്.

ഭൂമിയുടെ മുകളിലുള്ളതിനെ തരിശായ വെൺഭൂമിയാക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ലോകാവസാന സംഭവമാകുന്നു. സൂഃ ത്വാഹയിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു എന്നാൽ നീ പറയുക: എന്റെ രക്ഷിതാവ് പൊടിച്ചുപാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് , അതിനെ സമനിരപ്പായ മൈതാനമാക്കി വിട്ടേക്കും. യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ അവിടെ നീ കാണുകയില്ല.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفاً ٥ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفاً ٥ لا تَرَى فِيها عِوَجاً وَلاَ أَمْتاً ٥

ഗുഹാവാസികൾ (اصحاب الكهف)

താഴെ 9 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫ്- അഥവാ, ഗുഹാവാസികൾ- എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം സത്യവിശ്വാസികളുടെ കഥാവിവരണമാണുള്ളത്. ഇതിൽ നിന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറതുൽ കഹ്ഫ് (ഗുഹയുടെ അദ്ധ്യായം) എന്ന് പേര് വന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മനുഷ്യന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിനും ഒരു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ആ സംഭവം. ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ക്വുർആൻ അവതരിക്കുംമുമ്പുതന്നെ, അറബികൾക്കിടയിൽ ചില ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അതിൽ ക്വുർആനിനോട് യോജിക്കുന്ന ഭാഗം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. ക്വുർആനിന്നും യുക്തിക്കും എതിരായിക്കാണുന്നത് അസ്വീകാര്യവുമായിരിക്കും. ക്വുർആനിൽ കാണാത്തതും, മറ്റു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനം അവലംബിക്കുകയേ നിവൃത്തി

യുള്ളൂ. കഥ ഇപ്രകാരമാണ്:-

ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരു കാലത്ത് ദുർമാർഗത്തിൽ മുഴുകിപ്പോകുകയും, അവർക്കിട യിൽ വിഗ്രഹാരാധന പടർന്നുപിടിക്കുകയുമുണ്ടായി. അന്ന് 'ദക്‌യാനൂസ്' (Decius- دقيانوس) എന്ന് പേരായ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ജനങ്ങളെ വിഗ്ര ഹാരാധന ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിച്ചുവന്നു. നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങാത്ത കുറച്ച് യുവാ ക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവ് അവരെ മർദ്ദിക്കുകയും, കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തു കയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറിയില്ല. അവ രുടെ ഇളംപ്രായത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് കുറച്ച് കാലത്തേക്ക് രാജാവ് അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുത്തു. അതിനുശേഷം അവർ മടങ്ങാത്തപക്ഷം കൊലപ്പെടുത്തുമെന്നും നിശ്ചയി ച്ചു. ഈ ഇടക്ക് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പ്രചരണാർത്ഥം രാജാവ് ഒരു സഞ്ചാരം നടത്തു കയുണ്ടായി.

ഈ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ യുവാക്കൾ സ്ഥലം വിട്ടു. തങ്ങളുടെ നാടായ എഫെസൂസ്- അല്ലെങ്കിൽ ത്വർസൂസ്- (افسوس او طرسوس)എന്ന പട്ടണം *(*)* വിട്ടുപോയി. അടുത്തുള്ള നീഖായൂസ്(نيخيوس)മലയിലെ ഒരു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.ഏഴുപേരുള്ള ആ യുവാക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, വഴിമദ്ധ്യെ ഒരു ആട്ടിട യനും വന്നുചേർന്നു. അവന്റെ നായയും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് ഗൂഢമായി ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നത് അവരിൽ ഒരാളായ തംലീഖാ(تمليخا)ആയി രുന്നു. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം വെളിയിൽ പോയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, രാജാവ് തിരിച്ചു വന്നി ട്ടുണ്ടെന്നും, തങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും വിവരം അറിയിച്ചു. അവർ പരിഭ്രമത്തിലും വ്യസനത്തിലുമായി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരു ഉറക്ക് നൽകി. ദക്‌യാനൂസാകട്ടെ, അവരുടെ പിതാക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയായി. ഒടുവിൽ അവർ തങ്ങളുടെ മക്കളെപ്പറ്റി വിവരം കൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. ഉടനെ രാജാവ് ആ ഗുഹാമുഖത്തെത്തി. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ആ യുവാക്കളെ അകത്താക്കിക്കൊണ്ട് ഗുഹാമുഖം അടച്ചുകളഞ്ഞു.

സത്യവിശ്വാസം ഉള്ളിൽ മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന രണ്ടുപേർ രാജാവിന്റെ പരിവാരങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു- ബൈദറൂസും, റൂനാസും, (بيدروس وروناس) ഇവർ, ആ യുവാക്ക ളുടെ പേരുകളും, ചരിത്രവും രണ്ട് കൽപലകകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തി ഒരു ചെമ്പുപെട്ടി യിലാക്കി അവിടെ സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. കാലം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ദക്‌യാനൂസിന്റെ ഭരണവും പേരുമെല്ലാം കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയി.

(*) തുർക്കിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ കടൽക്കരയിൽ, അസ്മീർ (ازمير) യിൽനിന്ന് 40-50 നാഴിക അകലെ- സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് മൂന്ന് നാഴിക ദൂരത്ത്- സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പ്രധാന റോമൻ പട്ടണമായിരുന്നു എഫെസൂസ് (Ephesus). അവിടെ ഒരു കുന്നിന്മേൽ വമ്പിച്ച ഒരു ആരാധനാസ്ഥലവും, മലഞ്ചെരിവിൽ 24,000 ആളുകൾക്ക് ഇരിക്കാവുന്ന ഒരു രംഗസ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഖലീഫാ വാഥികിന്റെ (الواثق) കാലത്ത് അയക്കപ്പെട്ട ഒരു നിരീക്ഷണസംഘം അവിടെ, 'അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫി'ന്റെതാണെന്ന് അനുമാനിക്കപ്പെടുന്ന ഗുഹയും മറ്റും കണ്ട തായി പറയപ്പെടുന്നു. 'തർസൂസ്' തുർക്കിയുടെ തെക്കേ കടലോരപ്രദേശത്ത് കിഴ ക്കോട്ട് നീങ്ങിനിൽക്കുന്നു. ഭൂപടം (നമ്പർ- 2) നോക്കുക.

അനന്തരം, ബൈദറൂസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായി. 68 കൊല്ലത്തോളം ഭരണം നടത്തിയ അദ്ദേഹം, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളായിരുന്നു. പ്രജകളിലാകട്ടെ, വിശ്വാസികളും, അവിശ്വാസികളുമുണ്ട്. രാജാവിന് ഈ നില സഹിക്കവയ്യായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് പരലോക ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ബോധമുണ്ടാകത്തക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെട്ടുകാണുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈയിടയ്ക്ക് ഒരു ആട്ടിടയൻ– തന്റെ ആടുകൾക്ക് ഒരു താവളം ശരിപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യാർത്ഥം– ആ ഗുഹാമുഖത്ത് ചെന്നു പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ട് പൊളിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ശതവർഷങ്ങളായി ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഉണർന്നത്. അവർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തുകയായി.

നാം എത്രസമയം ഉറങ്ങിയിരിക്കുമെന്ന് അവർ അന്യോന്യം ചോദിച്ചു. ഒരു മുഴുവൻ ദിവസമെന്നും, കുറച്ച് നേരമെന്നും മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ഒരാൾ പുറത്തുപോയി നമ്മുടെ കയ്യിലുള്ള വെള്ളി കൊടുത്തു ഭക്ഷണപദാർത്ഥം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വരട്ടെ എന്നായി. പതിവ് പ്രകാരം തംലിഖാ തന്നെ പുറപ്പെട്ടു. ദക്‌യാനൂസ് രാജാവിനെ ഭയന്ന് വളരെ കാത്തും സൂക്ഷിച്ചും കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അങ്ങാടിയിൽവന്നു. വഴിയിൽവെച്ച് മസീഹിന്റെ (ഇ ൗസാനബിയുടെ) നാമം കേൾക്കുവാൻ ഇട വന്നതിൽ അയാൾക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. തനിക്ക് സ്ഥലം മാറിപ്പോയോ? അതോ താൻ സ്വപ്നം കാണുകയാണോ? എന്നൊക്കെ അയാൾ സംശയിച്ചുപോയി.

ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് തംലീഖാ ഭക്ഷണ സാധനത്തിനുവേണ്ടി വെള്ളികൊടുത്തു. ആ നാണയം അയാൾക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നു. അയാൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പലരും അത് തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. ഇത് പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന ദക്‌യാനൂസിന്റെ കാലത്തെ നാണയമാണല്ലോ! തനിക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് നിക്ഷേപം കിട്ടിയത്? എന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. പിന്നീട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ആ നാട്ടിലെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്തതിൽ, തംലീഖാ സംഗതികൾ വിവരിച്ചു: ഞങ്ങളിതാ ഇന്നലെയാണ് ഗുഹയിൽ ചെന്നത്, വേണമെങ്കിൽ തന്റെ കൂട്ടുകാരെ കാണിച്ചുതരാം, എന്ന് അദ്ദേഹം ഉണർത്തിച്ചു. ചെന്നുകണ്ടപ്പോൾ ന്യായാധിപന്മാർക്ക് വമ്പിച്ച അത്ഭുതമായി. ഈ ന്യായാധിപന്മാരുടെ പേരുകൾ 'അർയൂസ്' എന്നും, 'ത്വൻത്വിയൂസ്'(اريوس وطنطيوس) എന്നും ആയിരുന്നു. ഗുഹയിൽ പണ്ട് നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചെമ്പുപെട്ടിയിലെ പലകകൾ അവർ കാണുകയും, അതിൽ നിന്ന് കാര്യം മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്തു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു.

അത്ഭുതപരവശനായ രാജാവ് പരിവാരസമേതം ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് യുവാക്കളെ സന്ദർശിച്ചു. ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിന് സുജൂദിൽ വീഴുകയും, യുവാക്കളെപ്പിടിച്ചു ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് യുവാക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് മടങ്ങുകയും അവിടെ വെച്ച് മരണമടയുകയുമുണ്ടായി. അവരെ പെട്ടിയിൽ മറവ് ചെയ്യുവാനും അവിടെ ഒരു ആരാധനാസ്ഥലം പണിയുവാനും രാജാവ് ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. ആ ദിവസം അവർ ഒരു ഉത്സവദിവസമായി ഗണിച്ചുപോന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ കഥയുടെചുരുക്കമാണിത്. മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതത്തിന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടു

ത്തുകാട്ടിയിരുന്നു. ഖുർആനാകട്ടെ, പരലോകജീവിതത്തിന് ഇത് മാത്രമല്ല, അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും ഉണ്ടെന്നും, ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവം മാത്രം വലിയൊരു ആശ്ചര്യസംഭവമായി എടുത്തുപറയുവാനില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യബുദ്ധികളെ ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَٰبَ ٱلْكَهْفِ وَٱلرَّقِيمِ كَانُوا۟ مِنْ ءَايَٰتِنَا عَجَبًا ﴿٩﴾

﴾9﴿ **(നബിയേ,) അല്ലാ!- ഗുഹയുടെയും, 'റഖീമി'ന്റെയും ആൾക്കാർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഒരു ആശ്ചര്യമായിരുന്നുവെന്ന്, നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?**

إِذْ أَوَى ٱلْفِتْيَةُ إِلَى ٱلْكَهْفِ فَقَالُوا۟ رَبَّنَآ ءَاتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ **(ആ) യുവാക്കൾ ഗുഹയിലേക്ക് (ചെന്ന്) അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് കാരുണ്യം നൽകേണമേ! ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് നേർമാർഗം സജ്ജമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!!'**

فَضَرَبْنَا عَلَىٰٓ ءَاذَانِهِمْ فِى ٱلْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ **അങ്ങനെ, ഗണ്യമായ വർഷങ്ങളോളം ആ ഗുഹയിൽവെച്ച് നാം അവരുടെ കർണപുടങ്ങളെ അടച്ചുകളഞ്ഞു. (അവരെ ഉറക്കി)**

ثُمَّ بَعَثْنَٰهُمْ لِنَعْلَمَ أَىُّ ٱلْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوٓا۟ أَمَدًا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ **പിന്നെ, രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ്, അവർ താമസിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തിയതെന്നും അറിയുവാനായി അവരെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.**

﴾9﴿ أَمْ അല്ലാ (ഒരു പക്ഷേ) حَسِبْتَ നീ വിചാരിച്ചു(വോ) أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ നിശ്ചയമായും ഗുഹയുടെ ആൾക്കാർ (ഗുഹാവാസികൾ) وَالرَّقِيمِ റഖീമിന്റെയും كَانُوا അവരായിരുന്നു (എന്ന്) مِنْ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് عَجَبًا ഒരു (വലിയ) ആശ്ചര്യം ﴾10﴿ إِذْ أَوَى അഭയം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, ചെന്ന് ചേർന്നപ്പോൾ الْفِتْيَةُ (ആ) യുവാക്കൾ إِلَى الْكَهْفِ ഗുഹയിലേക്ക് فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ آتِنَا ഞങ്ങൾക്ക് നൽകേണമേ مِنْ لَدُنْكَ നിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് رَحْمَةً കാരുണ്യം, ദയ, അനുഗ്രഹം وَهَيِّئْ സജ്ജമാക്കി (ഒരുക്കി)ത്തരുകയും വേണമേ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് مِنْ أَمْرِنَا ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് رَشَدًا നേർമാർഗം, തന്റേടം ﴾11﴿ فَضَرَبْنَا അങ്ങനെ നാം അടിച്ചു (അടച്ചുകളഞ്ഞു) عَلَى آذَانِهِمْ

അവരുടെ കാതുകൾക്ക് (കർണപുടങ്ങളെ) فِي الْكَهْفِ ഗുഹയിൽ വെച്ച് سِنِينَ വർഷങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങൾ عَدَدًا ഗണ്യമായ, കുറെ എണ്ണം ﴾12﴿ ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട് بَعَثْنَاهُمْ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു لِنَعْلَمَ നാം (നമുക്ക്) അറിയുവാൻ വേണ്ടി أَيُّ الْحِزْبَيْنِ രണ്ട് കക്ഷികളിൽ ഏതാണ് (എന്ന്) أَحْصَىٰ തിട്ടപ്പെടുത്തി, സൂക്ഷിച്ചു വിലയിരുത്തി, അധികം കണക്കാക്കിയവർ لِمَا لَبِثُوا അവർ താമസിച്ചതിനെ, കഴിച്ചുകൂട്ടിയതിനെ أَمَدًا കാലം

റക്വീം (الرقيم) എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഗുഹാവാസികളുടെ പേരുവിവരം എഴുതി ഗുഹയുടെ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ലിഖിതഫലകമാണെന്നാണ് പല മുഫസ്സിറുകളും (ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അത് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) ക്വത്താദഃ (റ) എന്നിവരിൽ നിന്നും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, ഐലഃ(ايلة)യുടെ അടുത്തുള്ള ഒരു താഴ്വരയാണ് റക്വീം എന്നത്രെ. അൽ അക്വബഃ എന്ന പേരിലാണ് ഇന്ന് ഐലഃ അറിയപ്പെടുന്നത്. കൂടാതെ ബൈബ്ളിലും റക്വീമിനെ (രേക്കേം) സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അൽ അക്വബഃ ഉൾക്കടലിന്റെയും, സീനാ ഉപദ്വീപിന്റെയും വടക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പർവ്വതനിരകളെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന പീഠപ്രദേശത്തായിരുന്നു റക്വീം സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. കാലാന്തരത്തിൽ ഈ രാജ്യം പെത്രാ (Petraea) എന്ന് പൊതുവിലും, ബിത്വ്റാ (بطرا اوبطرية) എന്ന് അറബികൾക്കിടയിലും അറിയപ്പെട്ടു. (*) സിരിയായിലെ കർഷക വർഗക്കാരായിരുന്ന നബ്ത്വീ വർഗക്കാർ (انباط الشام) ഇവിടെ വസിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ചില വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നടത്തപ്പെട്ട ചരിത്രഗവേഷണങ്ങളിൽ ഇവിടെ രണ്ട് ഗുഹകൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ കിടപ്പ്, ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വെയിലും സൂര്യകിരണവും ഉള്ളിൽ കടക്കാത്ത വിധത്തിലാകുന്നു. മറ്റേതിന്റെ മുൻവശത്ത് ചില കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, കൽത്തൂണുകളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളുമുണ്ട്. അത് ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലമാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ച കാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ, അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫിന്റെ കഥ- അതിൽ പല നീക്കുപോക്കുകളുണ്ടെങ്കിലും ശരി- പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. ശാമിൽനിന്ന് വരുന്ന വേദക്കാരും, നബ്ത്വീ വർഗക്കാരും, അറബി

(*) സേലാ, സേലാപെത്രാ (Sela, Petra) എന്നും ഈ രാജ്യത്തിന് പേരുണ്ട്. ചാവുകടലിന് (ബഹ്ർലൂത്വ്) തെക്ക് 50 നാഴിക ദൂരത്ത് കിഴുക്കാന്തൂക്കായ വന്മലകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട അഗാധമായ താഴ്വരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു ഗ്രാമമാണിത്. ഏദോം (آدوم) രാജ്യം നാമാവശേഷമായതിനുശേഷം ('നബാത്യൻ' Nabations الانباط) എന്ന വർഗക്കാർ അവിടെ തങ്ങളുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അന്ന് അവിടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് ശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്. മലഞ്ചെരുവുകളിൽ നൈപുണ്യത്തോടെ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ക്ഷേത്രങ്ങളും കല്ലറകളും ധാരാളം ഇന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സന്ദർശകൻമാർ അവ കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകും. യവനർ ഇതിനെ പാറ എന്നർത്ഥമുള്ള 'പൈത്രാ' എന്ന് വിളിച്ചുവന്നു. 'സേല' എന്നതിനും, 'പാറ', 'കിഴക്കാന്തൂക്കായ മല' എന്നാണർത്ഥം (വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽനിന്ന്) ഭൂപടം 3ഉം 4ഉം നോക്കുക.

കളുമായി കച്ചവടപരമായും മറ്റും സമ്പർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ നിലക്ക് ഈ സംഭവം അവരിൽ നിന്നായിരിക്കും മിക്കവാറും അറബികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക. തുർക്കിയിലെ എഫസൂസിൽ നടന്ന സംഭവത്തിന് അറബികൾക്കിടയിൽ അത്ര പ്രചാരം ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമാണ്. താബിഉകളിൽപെട്ട ചില മഹാന്മാർ റക്വീം എന്നത് അവരുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നും, ചിലർ അത് ഐലഃയുടെ അടുത്താണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, പെത്രായുടെ പേര് മുമ്പ് രേക്കം- അല്ലെങ്കിൽ രേഖാ എന്നായിരുന്നതും, ഈ സംഭവം നടന്നത് ശാമിലായിരുന്നുവെന്ന് ചില മുഫസ്സിറുകൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും- എല്ലാം കൂടി- നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി തോന്നുന്നത്. الله اعلم

നാം അവരുടെ കർണപുടങ്ങളെ അടച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് **فضربنا على آذانهم** (അവരുടെ ചെവികളിൽ അടച്ചു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമത്രെ. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളൊന്നും കേൾക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവർക്ക് അല്ലാഹു ഉറക്കം നൽകി എന്ന് സാരം. കർണപുടങ്ങളെ അടച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ കണ്ണുകളെപറ്റി അല്ലാഹു ഒന്നും പറയുന്നില്ല; 18-ാം വചനത്തിൽ, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരാണെങ്കിലും ഉണർന്നവരാണെന്ന് തോന്നുമെന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് അവർ ഉറക്കിലായിരുന്നപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു കൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്, ചില മുഫസ്സിറുകൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നുമുണ്ട്.

രണ്ട് കക്ഷികൾ (**الحزبين**) എന്ന പറഞ്ഞത്, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലത്തെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഗുഹവാസികളും, അവരുടെ എതിർ കക്ഷിയായ അവിശ്വാസികളുമാണെന്നും വരാം. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് 12-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം: ഏത് കക്ഷിയാണ്, അവർ ഉറങ്ങിക്കിടന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയുക എന്ന് പുലരുവാൻ വേണ്ടി അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചുവെന്നായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളും, അവരുടെ ശത്രുക്കളുമായ ഇരുകക്ഷികളിൽ ഏതാണ് ആ കാലത്തിന് കൂടുതൽ വിലയിരുത്തിയത് എന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്നും സാരമാകുന്നു. അതായത് നൂറുക്കണക്കായ കൊല്ലങ്ങൾ ആ ഗുഹയിൽ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലത്ത് ലോകത്ത് നടന്നിരുന്ന അക്രമങ്ങളും ദുർമാർഗങ്ങളും ഒന്നും അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർ ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റതോടെ- അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും അതിനുവേണ്ടി അവർ വരിച്ച ത്യാഗത്തിന്റെയും ഫലമായി പെട്ടെന്ന് നാട്ടിലാകമാനം വമ്പിച്ച പ്രത്യാഘാതമുണ്ടായി. പരലോക ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന എത്രയോ പേർ സത്യവിശ്വാസികളായി മാറി. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ, കേവലം വളരെക്കാലമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്ന അവരാണ് ആ കാലത്തിന് കൂടുതൽ വിലയിരുത്തി സൂക്ഷിച്ചതെന്നും, അക്കാലമത്രയും അവിശ്വാസികൾ കെട്ടിപ്പൊക്കി സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസത്തിന്റെ കോട്ട തകർന്നു പോയെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. മേൽ കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളുടെ ചുരുക്കസാരം ഇതാണ്: കൂടുതൽ നല്ലവർ ആരാണെന്ന് പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഭൂമുഖത്ത് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവം ഒരു വമ്പിച്ച ആശ്ചര്യമൊന്നുമല്ല. അൽപം യുവാക്കൾ, തങ്ങളുടെ സർവസ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, അവനിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ജനങ്ങൾക്ക് അജ്ഞാതമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു അവരെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം

ഉറക്കി, പിന്നീട് സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹു അവരെ എഴു ന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമാത്രം!

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ അറബികൾക്കും, വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ മുമ്പേ പ്രചാര ത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ അതിൽ സത്യാസത്യങ്ങളും ഭിന്നാ ഭിപ്രായങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ആകയാൽ, ഈ കഥയിൽനിന്ന് പഠിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട് സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം സംക്ഷിപ്തമായി അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 2

نَّحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِٱلْحَقِّ ۚ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا۟ بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَـٰهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അവരുടെ വർത്തമാനം നാം നിനക്ക് യഥാർത്ഥ (രൂപ)ത്തിൽ വിവ രിച്ചുതരാം. അവർ കുറച്ച് യുവാക്ക ളായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷി താവിൽ വിശ്വസിച്ചു; നാം അവർക്ക് സന്മാർഗം (സന്മാർഗ ബോധം) വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا۟ فَقَالُوا۟ رَبُّنَا رَبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ لَن نَّدْعُوَا۟ مِن دُونِهِۦٓ إِلَـٰهًا ۖ لَّقَدْ قُلْنَآ إِذًا شَطَطًا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ അവർ (സത്യത്തിൽ) നില കൊണ്ടപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയ ങ്ങൾക്ക് നാം ദാർഢ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശ ഭൂമികളുടെ റബ്ബാകുന്നു; അവന് പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതേയല്ല; അങ്ങനെയാ യാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അക്രമം പറയുകയായിത്തീരും.

هَـٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ

﴾15﴿ ഇവർ- നമ്മുടെ ജനത- അവ നുപുറമെ, പല ആരാധ്യന്മാരെയും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

لَّوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَـٰنٍۭ بَيِّنٍ ۖ

അവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വ്യക്ത മായ ലക്ഷ്യം ഇവർ കൊണ്ടുവരാ ത്തത് എന്താണ്!

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا ﴿١٥﴾

അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ കളവ് കെട്ടി ച്ചമയ്ക്കുന്നവനെക്കാൾ അക്രമിയാ യിട്ടുള്ളവൻ ആരാണുള്ളത്?!

وَإِذِ ٱعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ وَمَا يَعۡبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ فَأۡوُۥٓاْ إِلَى ٱلۡكَهۡفِ

《16》 (അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു:) അവരെയും അല്ലാഹുവിനെ ഒഴിച്ച് അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക് എനി, (ആ) ഗുഹയിൽ ചെന്നഭയം പ്രാപിക്കുവിൻ:-

يَنشُرۡ لَكُمۡ رَبُّكُم مِّن رَّحۡمَتِهِۦ وَيُهَيِّئۡ لَكُم مِّنۡ أَمۡرِكُم مِّرۡفَقٗا ﴿١٦﴾

നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് (വേണ്ടുന്ന) സൗകര്യം ശരിപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

《13》 نَحۡنُ നാം നമ്മൾ نَقُصُّ (നാം) വിവരിച്ച് തരുന്നു عَلَيۡكَ നിനക്ക് نَبَأَهُم അവരുടെ വർത്തമാനം بِٱلۡحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ശരിക്ക് إِنَّهُمۡ നിശ്ചയമായും അവർ فِتۡيَةٌ (കുറച്ച്) യുവാക്കളാണ് آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു بِرَبِّهِمۡ അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽ وَزِدۡنَاهُمۡ അവർക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു هُدًى സന്മാർഗം, സന്മാർഗ ബോധം 《14》 وَرَبَطۡنَا നാം ദാർഢ്യം (ഉറപ്പ്) നൽകുകയും ചെയ്തു عَلَىٰ قُلُوبِهِمۡ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് إِذۡ قَامُوا അവർ നിന്നപ്പോൾ അവർ നിലകൊണ്ടപ്പോൾ فَقَالُوا അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു رَبُّنَا നമ്മുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَالأَرۡضِ ഭൂമിയുടെയും لَن نَّدۡعُوَ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല, വിളിക്കുന്നതേയല്ല مِن دُونِهِ അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ إِلَٰهًا ഒരു ഇലാഹിനെയും, ആരാധ്യനെയും لَقَدۡ قُلۡنَا തീർച്ചയായും നാം പറഞ്ഞുപോകും (പറഞ്ഞതായിത്തീരും) إِذًا അപ്പോൾ, അങ്ങിനെയായാൽ شَطَطًا അക്രമം, അനീതി 《15》 هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇവർ قَوۡمُنَا നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ اتَّخَذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു مِن دُونِهِ അവനു പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ آلِهَةً പല ആരാധ്യന്മാരെ, പല ദൈവങ്ങളെ لَوۡلَا يَأۡتُونَ അവർ വരാത്തതെന്ത്, അവർക്ക് വന്നുകൂടേ عَلَيۡهِم അവരെ സംബന്ധിച്ച് بِسُلۡطَٰنٍ വല്ല ലക്ഷ്യവും (വല്ല തെളിവും) കൊണ്ട് بَيِّنٍ വ്യക്തമായ فَمَنۡ അപ്പോൾ ആരാണ് أَظۡلَمُ അധികം അക്രമി مِمَّنِ افۡتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാൾ, കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നവനെക്കാൾ عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ كَذِبًا കളവ് വ്യാജം 《16》 وَإِذِ اعۡتَزَلۡتُمُوهُمۡ നിങ്ങൾ അവരെ വിട്ടകന്നുനിന്ന സ്ഥിതിക്ക് وَمَا يَعۡبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും إِلَّا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ ഒഴികെ فَأۡوُوا അതുകൊണ്ട് അഭയം പ്രാപിക്കുവിൻ إِلَى الۡكَهۡفِ ഗുഹയിലേക്ക് (ചെന്നു) يَنشُرۡ വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരും لَكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് رَبُّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് مِن رَّحۡمَتِهِ

അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന്, കാരുണ്യത്തെ وَيُهَيِّئْ സജ്ജമാക്കി (ശരിപ്പെടുത്തി)ത്തരികയും ചെയ്യും لَكُم നിങ്ങൾക്ക് مِنْ أَمْرِكُمْ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് مِرْفَقًا സൗകര്യത്തെ, ആവശ്യമായകാര്യത്തെ

സ്വജനതയെയും, ഭരണകർത്താവിനെയും വകവെക്കാതെ ആ യുവാക്കൾ ഏക ഇലാഹിൽ വിശ്വസിച്ചു; അവനെ മാത്രം ആരാധ്യനായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ അത് സധൈര്യം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്ത് കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചാലും അതിൽ നിന്ന് തരിമ്പ്പോലും പിൻവാങ്ങുകയില്ലെന്ന് ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തു. നാട്ടുകാരുമായി ഒരു വിധേനയും യോജിച്ചു കഴിയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് കണ്ട അവർ, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും സഹായവും നിശ്ചയമായും ലഭിക്കുമെന്ന പൂർണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി നാടും, വീടും, കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ഗുഹയെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബാണ് എന്ന് തുടങ്ങിയ അവരുടെ വാക്യങ്ങളിൽ തൗഹീദിന്റെ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ) മൂലതത്വങ്ങളും, ശിർക്കിന്റെ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ) നിരർത്ഥതയും ചുരുക്കത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'അവന് പുറമെ യാതൊരു ആരാധ്യനെയും ഞങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയല്ല' എന്ന വാക്യത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ശിർക്കിന്റെ പ്രധാന ഇനമാണെന്ന വസ്തുതയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗുഹയുടെ കിടപ്പിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَتَرَى ٱلشَّمْسَ إِذَا طَلَعَت تَّزَٰوَرُ عَن كَهْفِهِمْ ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَت تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ ٱلشِّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ

ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ ۗ

مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ സൂര്യൻ ഉദിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഗുഹവിട്ട് വലത്തോട്ട് ചാഞ്ഞു പോകുന്നതായും, അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അതവരെ മുറിച്ചുകടന്നു ഇടത്തോട്ട് പോകുന്നതായും നിനക്കു കാണാം; അവരാകട്ടെ അതിൽനിന്നുള്ള ഒരു വിശാല സ്ഥലത്തുമാകുന്നു.

അത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്.

അല്ലാഹു ആരെയെങ്കിലും നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവനാണ് നേർമാർഗം സിദ്ധിച്ചവൻ; അവൻആരെയെങ്കിലും ദുർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ അവന് നേർവഴി നൽകുന്ന യാതൊരു ബന്ധുവെയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ലതന്നെ.

﴾17﴿ وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും الشَّمْسَ സൂര്യനെ إِذَا طَلَعَتْ അത് ഉദിക്കുമ്പോൾ, ഉദിച്ചാൽ تَزَاوَرُ തെറ്റുന്നതായി, ചായുന്നതായി عَنْ كَهْفِهِمْ അവരുടെ ഗുഹവിട്ട്

ذَاتَ الْيَمِينِ വലഭാഗം, വലത്തോട്ട് وَإِذَا غَرَبَتْ അത് അസ്തമിക്കുമ്പോൾ, അസ്തമിച്ചാൽ تَقْرِضُهُمْ അതവരെ മുറിച്ചു കടക്കും ذَاتَ الشِّمَالِ ഇടത്ഭാഗം, ഇടത്തോട്ട് وَهُمْ അവരാകട്ടെ فِي فَجْوَةٍ ഒരു വിശാലസ്ഥലത്തിലാണ് مِنْهُ അതിൽനിന്ന് ذَٰلِكَ അത് مِنْ آيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് مَنْ ആരെയെങ്കിലും يَهْدِ اللَّهُ അല്ലാഹു നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതായാൽ فَهُوَ എന്നാൽ അവനാണ് الْمُهْتَدِ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ وَمَنْ يُضْلِلْ ആരെയെങ്കിലും അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതായാൽ فَلَنْ تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല, കണ്ടെത്തുകയില്ലതന്നെ لَهُ അവന് وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെ مُرْشِدًا നേർമാർഗം നൽകുന്ന, തന്റേടം നൽകുന്ന

ഗുഹ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത് ഏത് രാജ്യത്തായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഈലിയാ (ايليا) എന്ന ബൈതുൽ മുഖദ്ദസിൽ ആണെന്നും, മൗസുലിനടുത്ത് നീനുവായിലാണെന്നും, റോമായിലാണെന്നും *(*)* മറ്റും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 9-ാം വചനത്തിൽ റഖീമിന്റെ വിവരണത്തിൽ, അത് ഗുഹാവാസികളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പേരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും, അതിന് ഉപോൽബലം നൽകുന്ന ചില വിവരങ്ങളും നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ.

സൂര്യൻ, രാവിലെ വലത്തോട്ടും, വൈകുന്നേരം ഇടത്തോട്ടും തെറ്റിപ്പോകുമെന്നും, അങ്ങനെ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നവരെ വെയിലിന്റെ ശല്യം ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അപ്പോൾ ഗുഹയുടെ കിടപ്പ് തെക്കുവടക്കായിരിക്കുമെന്നും, ഗുഹാമുഖം മിക്കവാറും വടക്കോട്ടായിരിക്കുമെന്നും കരുതാവുന്നതാകുന്നു. കാരണം, മേൽ പറഞ്ഞ ഏത് അഭിപ്രായം നാം എടുത്താലും, ഭൂമദ്ധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ 30 ഡിഗ്രിയോ അതിലധികമോ വടക്കായിരുന്നു ആ രാജ്യമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. സൂര്യനാകട്ടെ, വടക്കേ അയനത്തിലും തെക്കേ അയനത്തിലും 23 1/2 ഡിഗ്രി മാത്രമേ നീങ്ങുകയുള്ളൂ. ഗുഹാമുഖം വടക്കോട്ടല്ലാതാകുന്ന പക്ഷം, പകലിൽ കുറച്ച് സമയമെങ്കിലും വെയിൽ അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതായാലും, ഗുഹയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വല്ലതും അറിയുന്നതിൽ നമുക്ക് വല്ല പ്രത്യേക പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അത് എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് നാം കൂടുതൽ ആരായേണ്ടതില്ല. والله اعلم

വിഭാഗം - 3

وَتَحْسَبُهُمْ أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ

﴾18﴿ (നീ അവരെ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ,-) അവർ ഉണർന്ന് കിടക്കുന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, ഉറങ്ങുന്നവരുമാകുന്നു;

وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ ٱلْيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِ ۖ

നാം അവരെ വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;

(*)പടങ്ങൾ 1, 2, 6 നോക്കുക,

وَكَلْبُهُم بَٰسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِٱلْوَصِيدِ ۚ لَوِ ٱطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿١٨﴾

അവരുടെ നായ, ഗുഹാമുഖത്ത് അതിന്റെ രണ്ട് മുഴങ്കൈകളും നീട്ടി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അവരെ നീ എത്തിനോക്കിക്കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഓടി രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി അവരിൽനിന്നും നീ പിന്തിരിഞ്ഞു പോകുകയും, അവർ നിമിത്തം നീ ഭയനിർഭരനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

﴾18﴿ وَتَحْسَبُهُمْ നീ അവരെ വചാരിക്കും, ഗണിക്കും أَيْقَاظًا ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് وَهُمْ അവരാകട്ടെ رُقُودٌ ഉറങ്ങുന്നവരാണ് وَنُقَلِّبُهُمْ നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ذَاتَ الْيَمِينِ വലത്തോട്ടും وَذَاتَ الشِّمَالِ ഇടത്തോട്ടും وَكَلْبُهُمْ അവരുടെ നായ بَاسِطٌ നീട്ടിയതാണ്, നീട്ടിവെച്ചിരിക്കയാണ് ذِرَاعَيْهِ അതിന്റെ രണ്ട് മുഴംകൈകൾ بِالْوَصِيدِ ഗുഹാമുഖത്ത്, ഉമ്മരത്ത് لَوِ اطَّلَعْتَ നീ എത്തിനോക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ, അവരെ لَوَلَّيْتَ നീ പിൻമാറിക്കളയും, നീ പിന്തിരിയും مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് فِرَارًا പേടിച്ചോടിക്കൊണ്ട് وَلَمُلِئْتَ നീ നിറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, നീ നിർഭരനാകുകയും ചെയ്യും مِنْهُمْ അവരാൽ, അവർ നിമിത്തം رُعْبًا ഭയത്താൽ

അവർ ഗുഹയിൽ കിടക്കുന്നത് ഒരാൾ നോക്കിക്കാണുന്നപക്ഷം, അവർ ഉണർന്നു കിടക്കുകയാണെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നിപ്പോകുകയും, പേടിച്ചോടുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്തോ ആവശ്യാർത്ഥം കുറച്ച് യുവാക്കൾ അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നു, ഒരു കൂറ്റൻ നായ പടിവാതുക്കൽ പാറാവുമുണ്ട്, എന്ന ഒരു പ്രതീതിയായിരിക്കും അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുക. അവരുടെ കർണപുടങ്ങളെ അല്ലാഹു അടച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാധാരണ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള മറ്റു യാതൊരു മാറ്റവും അവരിൽ കാണപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഇടക്കിടെ അവർ, ചരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 17-ാം വചനത്തിൽ ഗുഹയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, ഈ വചനത്തിൽ ഗുഹയിൽ അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوا۟ بَيْنَهُمْ ۚ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ

﴾19﴿ അപ്രകാരം,- അവർ അന്യോന്യം ചോദ്യം നടത്തുവാനായി- നാം അവരെ (ഉറക്കിൽ നിന്ന്) എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. അവരിൽനിന്ന് ഒരാൾ (മറ്റുള്ളവരോട്) പറഞ്ഞു:

كَمۡ لَبِثۡتُمۡۖ	നിങ്ങൾ എത്രയാണ് (ഉറങ്ങി) കഴിഞ്ഞു കൂടിയത്?
قَالُواْ لَبِثۡنَا يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۚ	അവർ പറഞ്ഞു; നാം ഒരു ദിവസമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അൽപ ഭാഗമോ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കും.
قَالُواْ رَبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثۡتُمۡ	(തിട്ടം പറയുവാൻ സാധിക്കാതെ) അവർ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കൂടിയതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (അതിൽ നാം തർക്കിക്കേണ്ട)
فَٱبۡعَثُوٓاْ أَحَدَكُم بِوَرِقِكُمۡ هَٰذِهِۦٓ إِلَى ٱلۡمَدِينَةِ فَلۡيَنظُرۡ أَيُّهَآ أَزۡكَىٰ طَعَامٗا فَلۡيَأۡتِكُم بِرِزۡقٖ مِّنۡهُ وَلۡيَتَلَطَّفۡ	എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളെ ഈ വെള്ളിയും കൊണ്ട് പട്ടണത്തിലേക്ക് അയക്കുക. എന്നിട്ട് അവൻ അവിടെ ഏത് സ്ഥലമാണ്, ഭക്ഷണസാധനം കൂടുതൽ നല്ലത് എന്ന് നോക്കട്ടെ; അവിടെ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ആഹാരവും അവൻ (വാങ്ങി)ക്കൊണ്ടു വരട്ടെ! അവൻ സൂക്ഷ്മനയം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ;
وَلَا يُشۡعِرَنَّ بِكُمۡ أَحَدًا ١٩	നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരാളെയും അറിയിക്കാതിരിക്കുകയും വേണം.
إِنَّهُمۡ إِن يَظۡهَرُواْ عَلَيۡكُمۡ يَرۡجُمُوكُمۡ أَوۡ يُعِيدُوكُمۡ فِي مِلَّتِهِمۡ	﴾20﴿ (കാരണം:) നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലും; അല്ലെങ്കിൽ (ബലംപ്രയോഗിച്ച്) നിങ്ങളെ അവരുടെ മതത്തിൽ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തേക്കും.
وَلَن تُفۡلِحُوٓاْ إِذًا أَبَدٗا ٢٠	എന്നാൽ (പിന്നെ) നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ലതന്നെ.

﴾19﴿ وَ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം بَعَثۡنَٰهُمۡ നാം അവരെ എഴുന്നേൽപിച്ചു لِيَتَسَآءَلُوا അവർ അന്യോന്യം ചോദിക്കുവാനായി بَيۡنَهُمۡ അവർക്കിടയിൽ, അവർ തമ്മിൽ قَالَ പറഞ്ഞു قَآئِلٌ ഒരു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ), ഒരു വക്താവ് مِّنۡهُمۡ അവരിൽ നിന്ന് كَمۡ എത്ര (കാലം)

لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَبِثْنَا നാം പാർത്തു, കഴിഞ്ഞുകൂടി يَوْمًا ഒരു ദിവസം أَوْ അല്ലെങ്കിൽ بَعْضَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ കുറച്ചു ഭാഗം قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് أَعْلَمُ കൂടുതൽ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെപ്പറ്റി فَابْعَثُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ അയക്കുവിൻ أَحَدَكُمْ നിങ്ങളിലൊരാളെ بِوَرِقِكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളിയുമായി هَٰذِهِ ഇത് (ഈ) إِلَى الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തിലേക്ക് فَلْيَنظُرْ എന്നിട്ട് അവൻ നോക്കട്ടെ أَيُّهَا അതിൽ ഏതാണ് (ഏത് സ്ഥലമാണ്) أَزْكَىٰ കൂടുതൽ നല്ലത് طَعَامًا ഭക്ഷണസാധനം فَلْيَأْتِكُم എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് അവൻ കൊണ്ടുവരട്ടെ بِرِزْقٍ ആഹാരത്തെ مِّنْهُ അതിൽ നിന്ന് (അവിടെ നിന്ന്) وَلْيَتَلَطَّفْ അവൻ സൂക്ഷ്മ നയം (സൗമ്യം) സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ وَلَا يُشْعِرَنَّ അവൻ അറിയിക്കാതെയും ഇരിക്കട്ടെ بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി أَحَدًا ഒരാളെയും ﴾20﴿ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ إِن يَظْهَرُوا അവർക്ക് വ്യക്തമായാൽ, കണ്ടുമുട്ടിയാൽ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി يَرْجُمُوكُمْ അവർ നിങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകൊല്ലും أَوْ അല്ലാത്ത പക്ഷം, അല്ലെങ്കിൽ يُعِيدُوكُمْ നിങ്ങളെ അവർ മടക്കും (ആക്കിത്തീർക്കും) فِي مِلَّتِهِمْ അവരുടെ മാർഗത്തിൽ (മതത്തിൽ) وَلَن تُفْلِحُوا നിങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നതേ അല്ല إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ, അങ്ങിനെ ആയാൽ أَبَدًا ഒരിക്കലും

യാതൊരു അപായമോ കേടുപാടോ കൂടാതെ, ദീർഘകാലം ഗുഹയിൽ ഉറക്കിക്കിടത്തി സംരക്ഷിച്ചത് പോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു അവരെ എഴുന്നേൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കഴിച്ചുകൂട്ടിയ കാലത്തെപ്പറ്റി അവർ പരസ്പരം അന്വേഷിക്കുകയായി. മാസങ്ങളോ കൊല്ലങ്ങളോ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ ഊഹിച്ചതേ ഇല്ല. ദിവസമോ, മണിക്കൂറുകളോ എന്ന് മാത്രമാണ് അവർക്ക് സംശയം. തിട്ടം പറയുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. ഏതായാലും, സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു ഉറക്കമായിരുന്നു അതെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഒടുക്കം അല്ലാഹുവിന് അറിയാം എന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ സമാധാനിച്ചു.

ഭക്ഷണത്തിനായി കയ്യിലുള്ള പണവും കൊണ്ട് ഒരാളെ അങ്ങാടിയിലേക്ക് അയച്ചു. പോകുന്ന ആളോട്, തങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ അറിയുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം മുൻകരുതലുകൾ വേണമെന്നും ഉണർത്തി. തങ്ങൾ ഗുഹയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴത്തെ ജനങ്ങളും ചുറ്റുപാടുമാണ് ഇപ്പോഴും ഉള്ളതെന്നാണ് അവരുടെ ധാരണ. അതിനാൽ, നാട്ടുകാർ തങ്ങളെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് അവർ ഓർത്തു. പക്ഷേ, ഭക്ഷണത്തിനുപോയ ആളിൽനിന്നുതന്നെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി അറിയുവാനിടവന്നതും. അയാളുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന നാണയം അവർ ഗുഹയിൽ വരുന്ന കാലത്തെ നാണയമാണല്ലോ. അത് കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ അയാളെ പിടികൂടുകയും, രഹസ്യം പുറത്തുവരികയും ചെയ്തേക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ എന്നും, നിങ്ങളുടെ എന്നുമുള്ള പ്രയോഗം അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സംസാര ശൈലിയാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടത്തിലുള്ള ആൾ, തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ സംസാരിക്കുമ്പോൾ

'നാം' എന്നതിന് പകരം 'നിങ്ങൾ' എന്ന് പറയുക പതിവാണ്. മലയാളികൾക്കിട യിലും, ഈ സമ്പ്രദായം ചിലപ്പോൾ കാണപ്പെടാറുണ്ട്.

وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَآ

﴾21﴿ അത്പോലെ (ഉറക്കിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ചത്പോലെ) ത്തന്നെ- അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥ മാണെന്നും, അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സന്ദേഹമി ല്ലെന്നും അവർ (ജനങ്ങൾ) അറിയു വാനായി- നാം അവരെ വെളിവാക്കി ക്കൊടുത്തു.

إِذْ يَتَنَٰزَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ۖ فَقَالُوا۟ ٱبْنُوا۟ عَلَيْهِم بُنْيَٰنًا ۖ رَّبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ

അവർ തമ്മിൽ, അവരുടെ (ഗുഹാവാസികളുടെ) കാര്യത്തിൽ തർക്കിച്ചു: അവരുടെ പേരിൽ ഒരു കെട്ടിടം നിർമിക്കണം; അവരെപ്പറ്റി അവരുടെ റബ്ബിന് കൂടുതൽ അറിയാം എന്ന് (ഒരു കക്ഷി) പറ ഞ്ഞപ്പോൾ,-

قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُوا۟ عَلَىٰٓ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴿٢١﴾

കാര്യത്തിൽ വിജയം നേടിയവർ പറഞ്ഞു: 'നമുക്ക് അവരുടെമേൽ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കുകതന്നെ വേണം.' എന്നും

﴾21﴿ وَ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം തന്നെ أَعْثَرْنَا നാം വെളിവാക്കിക്കൊടുത്തു عَلَيْهِمْ അവരെ لِيَعْلَمُوا അവർ അറിയുവാൻ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം حَقٌّ യഥാർത്ഥമാണ്, സത്യമാണ് (എന്ന്) وَأَنَّ السَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം (ലോകാ വസാന ഘട്ടം) لَا رَيْبَ സന്ദേഹമില്ല, സംശയമില്ല (എന്നും) فِيهَا അതിൽ إِذْ يَتَنَازَعُونَ അവർ തർക്കിക്കുമ്പോൾ بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ فَقَالُوا അങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞു ابْنُوا നിങ്ങൾ നിർമിക്കണം, സ്ഥാപിക്കണം عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ بُنْيَانًا ഒരു കെട്ടിടം رَبُّهُمْ അവരുടെ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ് أَعْلَمُ بِهِمْ അവരെപ്പറ്റി കൂടു തൽ അറിയുന്നവനാണ് قَالَ പറഞ്ഞു الَّذِينَ غَلَبُوا വിജയം നേടിയവർ عَلَىٰ أَمْرِهِمْ തങ്ങ ളുടെ കാര്യത്തിൽ لَنَتَّخِذَنَّ നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ വേണം (നാം ഉണ്ടാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും), നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാക്കും عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ مَسْجِدًا ഒരു പള്ളി

തങ്ങളുടെ രഹസ്യം പുറത്തറിയാതിരിക്കുവാൻ ആ യുവാക്കൾ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അല്ലാഹു അത് പരസ്യമാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. ആ സംഭവം, എന്നെന്നേക്കും ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു പാഠവും ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തവും

ആയിത്തീർന്നു. ഒരു കാലത്ത് ജനങ്ങളുടെ അക്രമം സഹിക്കവയ്യാതെ ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ആ യുവാക്കൾ ഇന്ന് ജനങ്ങളുടെ അങ്ങേയറ്റത്തെ ബഹുമാനാദരവുകൾക്ക് പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. മരണശേഷം മനുഷ്യർ ജീവിക്കുകയെന്നത് അസംഭവ്യമല്ല- എത്രതന്നെ കാലം കഴിഞ്ഞാലും മരണശേഷം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും- എന്ന് ഈ സംഭവം അവർക്ക് തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. രഹസ്യം പുറത്തായതോടെ ജനക്കൂട്ടം അവരെ കാണുവാൻ സകുതൂഹലം വന്നിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഏറെത്താമസിയാതെ, യുവാക്കൾ ഗുഹയിൽവെച്ച് മരണമടഞ്ഞുവെന്നാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് അറിയാം. ഏതായാലും അവരുടെ സ്മരണ നിലനിർത്തുവാൻ എന്ത് വേണമെന്നായി. ഗുഹയുടെ അടുത്ത് ഒരു കെട്ടിടം പണിയാമെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടായെങ്കിലും, കാര്യത്തിൽ കെൽപ്പും, യോഗ്യതയും ഉള്ളവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കുവാനായിരുന്നു.

ഒരു കുറിപ്പ്: ക്വുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രം വീക്ഷിച്ചു സാധാരണ സംഭവങ്ങളാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ള ചിലരുണ്ട്. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലും അവർ അതിന് മുതിർന്നു കാണാം. അതിനായി പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അവരുടെതായ വിവരണവും അവർ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തെ അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- ആദ്യം അവർ മർദ്ദനം ഭയന്നു ഗുഹയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഐഹിക സുഖങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. നാട്ടിലെ അന്തരീക്ഷം മാറി അവർക്ക് അനുകൂലമായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർ ഗുഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. അഥവാ സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചു. തപസ്സ് ചെയ്യുന്നവർ ഇരുന്നും നിന്നും പല പ്രകാരത്തിലും അത് സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. അവർ അതേ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ, അവരുടെ മരണത്തിന് മുമ്പും പിമ്പും ആരും അലട്ടുകയോ, പരിശോധിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അങ്ങിനെ, കാലാവസ്ഥ അനുകൂലമാകുകയും, ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ അക്രമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവർ മുമ്പ് തപസ്സിലായിരുന്ന അതേ നിലയിൽ- നിന്നും ഇരുന്നും കൊണ്ട്- തന്നെ മരണശേഷവും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ആ മൃതദേഹങ്ങൾ അവശേഷിക്കും, ഇങ്ങിനെ, ഗുഹാവാസികളും അവർ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴത്തെ അതേ അവസ്ഥയിൽ മരണമടഞ്ഞു. ഇതാണ് അവരുടെ വിവരണരൂപം.

ഇതിന് തെളിവായി ക്വുർആനിൽനിന്ന് ഇവർക്ക് കൊണ്ടുവരാനുള്ളത്: 18-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ മരണശേഷമുള്ള സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണെന്ന വാദവും, ആ വാദത്തിന് ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ സ്വന്തം വ്യാഖ്യാനവുമാകുന്നു. 11-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ- ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ- കുറിക്കുന്നതും 18-ാം വചനം രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടത്തെ- മരണശേഷമുള്ള അവസ്ഥയെ- കുറിക്കുന്നതും ആകുന്നുവെന്നാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ഇത് ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും, വിവരണക്രമത്തിനും നിരക്കാത്തതാണെന്ന് കാണാം.

ആദ്യം 9-ാം വചനം, ഗുഹാവാസികളുടെ സംഭവത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചു. ശേഷം 10-12 വചനങ്ങളിൽ അതിനെ ചുരുക്കി വിവരിക്കുന്നു. 13-ാം വചനത്തിൽ അവരുടെ കഥ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചുതരാം എന്ന ഒരു മുഖവുരയോടുകൂടി, മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ച സംക്ഷിപ്ത രൂപത്തെ 14 മുതൽ 20 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ

വിശദീകരിക്കുകയാണ് ക്വുർആൻ ചെയ്യുന്നത്. അതെ, അവർ ഗുഹയിൽ ചെന്നതും, അതിന്റെ കാരണവും, അതിൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നതും, അവരുടെ രഹസ്യം പുറത്തായതും വീണ്ടും വിശദീകരിക്കുന്നു. 21 മുതൽ 26 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ, രഹസ്യം പുറത്താ യതിനുശേഷം അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളുമാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആയത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ, ഈ വസ്തുത സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കു വാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്.

13-ാം വചനത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ മുഖവുരയെത്തുടർന്നുകൊണ്ട്- 16-ാം വചനം വരെ- ഗുഹാവാസികൾ ആരാണ്, ഗുഹയിൽ വരുവാൻ കാരണമെന്ത്, എന്ന് വിവരിക്കുന്നു. 17 ൽ ഗുഹയുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ വിവരിക്കുന്നു. 19-20 ൽ അവരെ ഉറക്കിൽ നിന്ന് എഴു ന്നേൽപിച്ചു എന്ന് തുടങ്ങി അനന്തര സംഭവങ്ങളെയും വിവരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അവ രുടെ ആദ്യഘട്ടത്തെ - മരണത്തിന് മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിയെ- കുറിച്ച് പറഞ്ഞതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരിക്കെ ഇടയ്ക്കുവെച്ച് 18-ാം വചനത്തിൽ അവരുടെ മരണശേഷ മുള്ള വർത്തമാനമാണ് പറയുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നത് തനി സാഹസമത്രെ. ഇങ്ങിനെ സമർത്ഥിക്കുകവഴി, തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുമാറാക്കുന്നതിന്ന് വേണ്ടി ആ വചന ത്തിന്റെ അർത്ഥസാരത്തിലും ഇവർക്ക് കൈകടത്തേണ്ടിവന്നുപോയിട്ടുണ്ട്:-

അവർ ഉണർന്നവരാണെന്ന് നീ ധരിച്ചുപോകും, അവരാകട്ടെ ഉറങ്ങുന്നവരാണ് (وَتَحۡسَبُهُمۡ أَيۡقَاظٗا وَهُمۡ رُقُودٞ) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം എന്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇവർ അതിന് കൽപിക്കുന്ന താൽപര്യമനുസരിച്ച് അതിന് ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം വരുന്നു: അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നും, വാസ്തവ ത്തിൽ അവർ മരണപ്പെട്ടവരാണ്. ആശ്ചര്യം! ഉറക്കം (رُقُود) എന്ന് മരണത്തിനും, ഉണർച്ച (يقظة) എന്ന് ജീവിതത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നത് സർവസാധാരണമാണ് എന്നും, അതാണിവിടെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാദം കൊണ്ട് വാദം തെളിയിക്കുക മാത്രമാണിത്. അലങ്കാര രൂപത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ അങ്ങിനെ അറബിഭാഷ യിൽ പറഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും, ഇവിടെ അതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അത് സർവസാധാര ണമാണ് എന്നും പറഞ്ഞതിന് തെളിവ് കൊണ്ടുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വലത്തോട്ടും, ഇടത്തോട്ടും നാം അവരെ മറിച്ചിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കും. (وَنُقَلِّبُهُمۡ ذَاتَ ٱلۡيَمِينِ وَذَاتَ ٱلشِّمَالِ) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും വ്യക്തമാണ്. ഇതിന് ഇവർ കൽപിക്കുന്ന സാരം നോക്കുക: ഗുഹയുടെ രണ്ടറ്റത്തുനിന്നും ശക്തിയായി കാറ്റടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക യും, അപ്പോൾ അവരുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കു കയും ചെയ്യും എന്നാണ്പോൽ! ഇരുഭാഗത്ത് നിന്നും വരുന്ന കാറ്റുകളുടെ ശക്തിയും എണ്ണവും ഏറെക്കുറെ സമമായിരിക്കുമെന്ന് ഇവർ സ്ഥാപിച്ചു കാണാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, ചിലപ്പോൾ കാറ്റിന്റെ ശക്തിയാൽ ഇവർ പുറത്തേക്ക് ഉരുണ്ടുപോകുവാൻ ഇടയില്ലേ?! തപസ്സ് ചെയ്യുന്നവർ ഇരുന്നും, നിന്നും, സാഷ്ടാംഗം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും, അതേ നിലയിൽ തന്നെ അവർ മരണമടയുകയും ചെയ്യും, നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അതേ അവസ്ഥ യിൽതന്നെ മൃതദേഹങ്ങൾ ശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഉണർന്നി രിക്കുന്നവരാണെന്ന് തോന്നുന്നത് എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇവരുടെ ജൽപനങ്ങൾ. അപ്പോൾ, ഗുഹയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്ന് അടിക്കുന്ന കാറ്റ്, നിൽക്കുന്നവരെയും ഇരി ക്കുന്നവരെയും നിലം പതിപ്പിച്ചശേഷം, മറുഭാഗത്തുനിന്ന് വരുന്ന കാറ്റ് വീണ്ടും അവരെ ഇരുത്തുകയും എഴുന്നേറ്റുനിർത്തുകയും വേണമല്ലോ. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവർ തപസ്സി രുന്ന നില മാറി മരിച്ചവരെപ്പോലെ കിടക്കേണ്ടിവരികയില്ലേ?! ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോ

ചിച്ചുനോക്കുക! ഇല്ലാത്തത് കെട്ടിപറയുമ്പോഴും അൽപം പാകത വേണ്ടതായിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ 18-ാം വചനവും, അവരുടെ ആദ്യഘട്ടത്തിലെ ഒരു അവസ്ഥയെ- ഗുഹയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ- തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചോ, മരണശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചോ അല്ല. അതിനെപറ്റി ക്വുർആനിൽ വിശേഷിച്ചൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരുടെ പേരിൽ ഒരു കെട്ടിടം നിർമിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ തർക്കത്തെക്കുറിച്ച് 21-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ, അവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രം. അത് എങ്ങിനെയാണ് സംഭവിച്ചതെന്നോ, മരണശേഷം അവരുടെ മൃതദേഹങ്ങൾ ഏത് നിലയിലായിരുന്നുവെന്നോ ക്വുർആനിൽ പറയുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

سَيَقُولُونَ ثَلَٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ

《22》 (ഗുഹാവാസികൾ) മൂന്നാളാണ്, അവരിൽ നാലാമത്തെത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ (ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ) പറയും;

وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ

അഞ്ചാളുകളാണ് ആറാമത്തെത് അവരുടെ നായയാണ് എന്നും അവർ [ഒരു വിഭാഗം] പറയും;

رَجْمًۢا بِٱلْغَيْبِ ۖ

അദൃശ്യകാര്യത്തിൽ ഊഹപ്രകടനം നടത്തുകയത്രെ (അവർ ചെയ്യുന്നത്)!

وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ

ഏഴുപേരാണ് എട്ടാമത്തെത് അവരുടെ നായയുമാണ് എന്നും [മറ്റൊരു വിഭാഗം] പറയുന്നു.

قُل رَّبِّىٓ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِم مَّا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۗ

(നബിയേ!) പറഞ്ഞേക്കുക: അവരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് എന്റെ രക്ഷിതാവ് ശരിക്കറിയുന്നവനാകുന്നു; അൽപം ആളുകളല്ലാതെ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നതല്ല.

فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَآءً ظَٰهِرًا

എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷതരത്തിലുള്ള ഒരു തർക്കമല്ലാതെ നീ തർക്കിക്കരുത്;

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِم مِّنْهُمْ أَحَدًا ﴿٢٢﴾

അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അവരിൽ (ജനങ്ങളിൽ) ഒരാളോടും തീരുമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്.

﴾22﴿ سَيَقُولُونَ അവർ പറയും ثَلَاثَةٌ മൂന്നാളാണ് رَابِعُهُمْ അവരിൽ നാലാമത്തെത് كَلْبُهُمْ അവരുടെ നായയാണ് وَيَقُولُونَ അവർ പറയും خَمْسَةٌ അഞ്ചാളാണ് سَادِسُهُمْ അവരിൽ ആറാമത്തെത് كَلْبُهُمْ അവരുടെ നായയാണ് رَجْمًا ഊഹപ്രകടനം (നടത്തുന്നു.) بِالْغَيْبِ അദൃശ്യകാര്യത്തെ (മറഞ്ഞ കാര്യത്തെ)പ്പറ്റി وَيَقُولُونَ അവർ പറയും سَبْعَةٌ ഏഴു പേരാണ് وَثَامِنُهُمْ അവരിൽ എട്ടാമത്തെത് كَلْبُهُمْ അവരുടെ നായയാണ് قُلْ നീ പറയുക رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ് أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് (കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ്) بِعِدَّتِهِمْ അവരുടെ എണ്ണത്തെപ്പറ്റി مَا يَعْلَمُهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല إِلَّا قَلِيلٌ അൽപം ആളുകളല്ലാതെ فَلَا تُمَارِ അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നീ തർക്കിക്കരുത് فِيهِمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ إِلَّا مِرَاءً ഒരു (തരം) തർക്കമല്ലാതെ ظَاهِرًا പ്രത്യക്ഷമായ وَلَا تَسْتَفْتِ നീ തീരുമാനമാവശ്യപ്പെടുകയും വേണ്ട فِيهِمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് أَحَدًا ഒരാളോടും, ആരോടും

ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം മൂന്നാണ്, അഞ്ചാണ്, നായ നാലാമതാണ് ആറാമതാണ്, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളും, തർക്കങ്ങളും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ നടമാടിയിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, അതെല്ലാം അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ ഊഹപ്രകടനം- അഥവാ അന്ധകാരത്തിലെ അസ്ത്രപ്രയോഗം (رَجْمًا بِالْغَيْبِ) -ആണെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം, അവർ ഏഴുപേരും എട്ടാമത്തെത് നായയുമാണെന്ന വേറെ ഒരു അഭിപ്രായവും ഉദ്ധരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അവരുടെ എണ്ണം അല്ലാഹുവിന് നല്ലവണ്ണം അറിയാം (رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ) എന്നും, ചുരുക്കം ചിലർക്കല്ലാതെ അവരെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ല (مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ) എന്നും പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്ന്, ഗുഹാവാസികളുടെ എണ്ണം ഏഴും, എട്ടാമത്തെത് നായയുമാണെന്ന അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നും, ആ അഭിപ്രായക്കാർ കുറച്ചേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഞാൻ ആ കുറഞ്ഞ ആളുകളിൽ പെട്ടവനാണ് എന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ക്വുർആൻ അവരുടെ എണ്ണം ഇത്രയാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ബലപ്പെട്ട ഹദീഥിലും അതുകാണുന്നില്ല.

അവരുടെ എണ്ണം എത്രയായിരുന്നുവെന്നതല്ല ഇവിടെ ചിന്താവിഷയം; അവർ വരിച്ച ത്യാഗം എന്തായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ഇത്തരം സംഗതികളിൽ, തർക്കങ്ങളോ, ചുഴിഞ്ഞ ന്വേഷണമോ നടത്തുന്നത് പാഴ്വേലയായിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ അറിവിനപ്പുറമുള്ള അദൃശ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഊഹിച്ചു പറയുന്നത് ശരിയല്ല. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അറിവല്ലാതെ അവയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടത്തുകയല്ല- ഗുണപാഠങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയാണ്- നാം ചെയ്യേണ്ടത്.

വിഭാഗം - 4

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْىْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഞാനത് നാളെ ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് നിശ്ചയമായും നീ പറഞ്ഞുപോകരുത്;-

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ (എന്ന് ചേർത്തുകൊണ്ട്) അല്ലാതെ. നീ (അത്) മറന്നുപോകുന്ന പക്ഷം, നീ നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർത്തുകൊള്ളുക; ഇതിനെക്കാൾ അടുത്ത (സൗകര്യപ്രദമായ) നേർമാർഗത്തിലേക്ക് എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ നയിച്ചേക്കാം എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുക.

﴾23﴿ وَلَا تَقُولَنَّ തീർച്ചയായും (ഒരിക്കലും) നീ പറയരുത് لِشَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും إِنِّي فَاعِلٌ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ചെയ്യുന്നവനാണ് (എന്ന്) ذَٰلِكَ അത് غَدًا നാളെ ﴾24﴿ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലെന്ന നിലക്കല്ലാതെ (إن شاء الله എന്ന് പറയാതെ) وَاذْكُر നീ ഓർക്കുക رَبَّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിനെ إِذَا نَسِيتَ നീ മറന്നാൽ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക عَسَىٰ ആയേക്കാം أَن يَهْدِيَنِ എന്നെ നയിച്ചേക്കാം, എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിയേക്കാം رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ് لِأَقْرَبَ കൂടുതൽ അടുത്തതിലേക്ക് مِنْ هَٰذَا ഇതിനെക്കാൾ رَشَدًا നേർമാർഗം, തന്റേടം, (വിജയമാർഗം)

ഗുഹാവാസികളുടെ കഥ വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കുവെച്ച് പ്രധാനമായ ഒരു വിഷയം അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം പിന്നീട് ഞാൻ ചെയ്യുമെന്ന് മനുഷ്യൻ പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിലേ അത് നടപ്പിൽ വരികയുള്ളൂവെന്ന് അവൻ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു കാര്യം തീർത്ത് പറയുമ്പോൾ إنْ شَاء الله(അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ) എന്ന് ചേർത്ത് പറയേണ്ടതാകുന്നു. സംഗതിവശാൽ തൽസമയത്ത് അത് മറന്നുപോയാലും ഓർമ വരുമ്പോൾ അത് നികത്തേണ്ടതാണ്. ഇന്നകാര്യം പ്രവർത്തിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ പറയും എന്നൊരാൾ പറഞ്ഞുവെന്ന് വെക്കുക: അയാൾ അതിന് മുമ്പ് മരണപ്പെടുകയോ, എന്തെങ്കിലും തടസ്സം അതിന് നേരിടുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് നിശ്ചയമായും തീരുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ, തന്റെ നിശ്ചയം അർത്ഥവത്താക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനും അതാവശ്യമത്രെ. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭക്തിയാദരവുകളുടെ ഒരു ലക്ഷണം കൂടിയാണത്.

ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചും, ഗുഹാവാസികളെയും ദുൽക്വർനൈനിയെയും സംബന്ധിച്ചും– യഹൂദരുടെ പ്രേരണ പ്രകാരം– അറബികൾ നബിﷺയോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നാളെ പറഞ്ഞുതരാമെന്ന് തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ എന്ന് പറഞ്ഞതുമില്ല. പിന്നീട് വഹ്‌യ് (ദിവ്യസന്ദേശം) വരുവാൻ കുറേ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ, തിരുമേനി വിഷമത്തിലായി. ഈ അവസരത്തിലാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത്.

24–ാം ആയത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, ഗുഹാവാസികളുടെതുപോലെ ഒരു സംഭവം നബി തിരുമേനിﷺക്കും സംഭവിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടെന്ന ഒരു സൂചന അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാ

യിക്കാണാം. അതെ, സത്യമാർഗത്തിൽ സ്വജനതയുടെ അപാരമായ ശത്രുത നിമിത്തം അവിടുത്തേക്ക് നാടുവിടേണ്ടി വന്നു, ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കേണ്ടി വന്നു. അനന്തരം ആ ത്യാഗങ്ങളുടെയെല്ലാം ഫലമായി അതിമഹത്തായ വിജയവും, നേട്ടവും അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കഥയുടെ ബാക്കിഭാഗം വിവരിക്കുന്നു:-

وَلَبِثُواْ فِي كَهۡفِهِمۡ ثَلَٰثَ مِاْئَةٖ سِنِينَ وَٱزۡدَادُواْ تِسۡعٗا ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അവർ തങ്ങളുടെ ഗുഹയിൽ മുന്നൂറ് കൊല്ലം താമസിച്ചു; ഒമ്പത് (കൊല്ലം) അവർ കൂടുതലുമെടുത്തു.

قُلِ ٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا لَبِثُواْۖ

﴾26﴿ (നബിയേ!) പറയുക: അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്

لَهُۥ غَيۡبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ

ആകാശങ്ങളിലെയും, ഭൂമിയിലെയും അദൃശ്യജ്ഞാനം അവന്നാണുള്ളത്.

أَبۡصِرۡ بِهِۦ وَأَسۡمِعۡۚ

അവനെത്ര (വലിയ) കാഴ്ചയുള്ളവൻ! എത്ര (വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ!

مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِيّٖ وَلَا يُشۡرِكُ فِي حُكۡمِهِۦٓ أَحَدٗا ﴿٢٦﴾

അവനല്ലാതെ, അവർക്ക് (മനുഷ്യർക്ക്) ഒരു രക്ഷകനുമില്ല; അവന്റെ അധികാരത്തിൽ ആരെയും അവൻ പങ്ക് ചേർക്കുകയുമില്ല.

﴾25﴿ وَلَبِثُوا അവർ താമസിച്ചു فِي كَهْفِهِمْ അവരുടെ ഗുഹയിൽ ثَلَاثَ مِائَةٍ മുന്നൂറ് سِنِينَ കൊല്ലങ്ങൾ وَازْدَادُوا അവർ അധികമെടുത്തു تِسْعًا ഒമ്പത് (കൊല്ലം) ﴾26﴿ قُلِ നീ പറയുക اللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ് بِمَا لَبِثُوا അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി لَهُ അവനാകുന്നു غَيْبُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലെ അദൃശ്യജ്ഞാനം وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലെയും أَبْصِرْ بِهِ അവനെത്ര കാഴ്ചയുള്ളവൻ, (അവൻ വലിയ കാഴ്ചയുള്ളവൻ) وَأَسْمِعْ എത്ര (വലിയ) കേൾവിയുള്ളവൻ مَا لَهُمْ അവർക്കില്ല مِنْ دُونِهِ അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ مِنْ وَلِيٍّ ഒരു രക്ഷകനും, ഒരു ബന്ധുവും, കൈകാര്യകർത്താവും وَلَا يُشْرِكُ അവൻ പങ്ക് ചേർക്കുകയുമില്ല فِي حُكْمِهِ അവന്റെ അധികാരത്തിൽ, വിധിയിൽ, ഭരണത്തിൽ أَحَدًا ഒരാളെയും, ആരെയും

സൗരവർഷക്കണക്കനുസരിച്ച് 300 കൊല്ലവും, ചാന്ദ്രവർഷക്കണക്കനുസരിച്ച് 309 കൊല്ലവുമായിരുന്നു അവരുടെ ഗുഹാവാസക്കാലം. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുന്നൂറ്റി ഒമ്പത് കൊല്ലം എന്ന് പറയാതെ, ആദ്യം മുന്നൂറ് കൊല്ലം താമസിച്ചു

എന്നും, തുടർന്നുകൊണ്ട് ഒമ്പത് കൊല്ലം കൂടുതലുമെടുത്തു എന്നും പ്രസ്താവിച്ചതെന്ന് മുഫസ്സിറുകൾ (ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ) പറയുന്നു. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോൾ ഇത് സംബന്ധിച്ച് ജനമദ്ധ്യെ നടന്നിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളിൽ, അവരുടെ ഗുഹാവാസകാലം 300 കൊല്ലമെന്നും, 309 കൊല്ലമെന്നും തർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ കണക്ക് ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചതെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രവും, വാനശാസ്ത്രവും പഠിക്കാത്ത നബിﷺ ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്‌യ് മൂലമാണ് അറിവ് ലഭിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ചാന്ദ്ര വർഷവും സൗരവർഷവും തമ്മിൽ ഏകദേശം 11 ദിവസത്തെ ഏറ്റക്കുറവുണ്ടെന്നും, 100 സൗരവർഷത്തിന് 103 ചാന്ദ്രവർഷം വരുമെന്നും അറിയുവാൻ ശാസ്ത്രീയമായ അറിവ് വേണമല്ലോ.

25-ാം വചനം ഗുഹാവാസികളുടെ വാസകാലം വ്യക്തമാക്കിയതല്ല- 22-ാം വചനത്തിൽ ജനങ്ങൾ പറയുന്നതായി ഉദ്ധരിച്ച മൊഴികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്- എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നു. اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا (അവർ താമസിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇതിനെ ബലപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും അവർ പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

وَٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ

﴾27﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് നിനക്ക് 'വഹ്‌യ്' (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് നീ പാരായണം ചെയ്തുകൊള്ളുക.

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ

അവന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് ഭേദഗതി വരുത്തുന്ന ഒരുത്തനുമില്ല.

وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٧﴾

അവനല്ലാതെ യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും നിനക്ക് (ഒരിക്കലും) കിട്ടുന്നതുമല്ല.

وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ

﴾28﴿ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് കാലത്തും, വൈകുന്നേരവും അവനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ നിന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക; ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അവരിൽനിന്ന് നിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ വിട്ടുപോകരുത്.

وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُۥ

നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നാം ആരുടെ ഹൃദയത്തെ ബോധരഹിതമാക്കുകയും,

തന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ പിന്തുടരുകയും, തന്റെ കാര്യം അതിരു കവിഞ്ഞതായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവനെ, നീ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.	وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمْرُهُۥ فُرُطًا ﴿٢٨﴾

﴾27﴿ وَاتْلُ നീ പാരായണം ചെയ്യുക, ഓതുക مَاأُوحِيَ വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടത് إِلَيْكَ നിനക്ക് مِنْ كِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ لَامُبَدِّلَ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നവനില്ല, മാറ്റിമറിക്കുന്നവനില്ല لِكَلِمَاتِهِ അവന്റെ വചനങ്ങളെ وَلَنْ تَجِدَ നിനക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല, നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല مِنْ دُونِهِ അവനല്ലാതെ, അവനെക്കൂടാതെ مُلْتَحَدًا ഒരു രക്ഷാവലംബം ﴾28﴿ وَاصْبِرْ നീ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക, ക്ഷമവരുത്തുക نَفْسَكَ നിന്നെ, നിന്റെ ആത്മാവിനെ, ദേഹത്തെ, മനസ്സിന്ന് مَعَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരോടുകൂടെ يَدْعُونَ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു رَبَّهُمْ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനെ بِالْغَدَاةِ രാവിലെ وَالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരവും يُرِيدُونَ (അവർ) ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് وَجْهَهُ അവന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) وَلَاتَعْدُ വിട്ടുപോകരുത് عَيْنَاكَ നിന്റെ (രണ്ട്) കണ്ണുകൾ, ദൃഷ്ടികൾ عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് تُرِيدُ നീ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് زِينَةَ അലങ്കാരത്തെ, ഭംഗിയെ الْحَيَاةِالدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ وَلَاتُطِعْ നീ അനുസരിക്കരുത് مَنْ യാതൊരുവനെ أَغْفَلْنَا നാം ബോധരഹിതമാക്കി (അശ്രദ്ധമാക്കി)യിരിക്കുന്നു قَلْبَهُ അവന്റെ ഹൃദയത്തെ عَنْ ذِكْرِنَا നമ്മുടെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, സ്മരണയെക്കുറിച്ച് وَاتَّبَعَ അവൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തു هَوَاهُ അവന്റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ وَكَانَ ആകുകയും ചെയ്തു أَمْرُهُ അവന്റെ കാര്യം فُرُطًا അതിരു കവിഞ്ഞത്, അതിരുവിട്ടത്

ആരുടെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ നോക്കാതെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യുവാനും, സധൈര്യം പ്രബോധനം നടത്തുവാനും അല്ലാഹു നബിﷺയോട് കൽപിക്കുന്നു. അവന്റെ കൽപനകളെയും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും മാറ്റിമറിക്കുവാനോ, അതിൽ ഭേദഗതി കൊണ്ടുവരുവാനോ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; അത് അനുസരിക്കുന്നതിലല്ലാതെ ആർക്കും രക്ഷയുമില്ല എന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതെ തന്നിഷ്ടമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തിയില്ലാതെ അക്രമവും അനീതിയും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്– ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി– കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരുടെ സേവയും സന്തോഷവും വകവെക്കേണ്ടതില്ല. നേരെ മറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ഭയഭക്തരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ജനങ്ങൾ– അവർ എത്രതന്നെ ദുർബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ– അവരോട്കൂടിയാണ് സഹവാസവും, കൂട്ടുകെട്ടും വേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ തൽക്കാലം നന്നേ കുറച്ചേയുള്ളൂ, അവർ അശരണരാണ്, അവർക്ക് വലിയ പ്രതാപമൊന്നുമില്ല എന്നിരുന്നാലും അവർ സത്യപ്രബോധത്തിനുള്ള ബീജങ്ങളാകുന്നു. അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ ധാരാളം ഉന്നത ഫലങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂറ്റൻ

വൃക്ഷങ്ങളായി അവർ വളരുന്നതായിരിക്കും. അവരെപ്പറ്റിയാണ് മനസ്സ് വെക്കേണ്ടത്. നിഷേധബുദ്ധിയും, മർക്കടമുഷ്ടിയും ഉള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- വേണമെങ്കിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ- അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്, ഈ സംഗതി അടുത്ത ആയത്തിൽ കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു:

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ

《29》 നീ പറയുക: (ഈ) സത്യം നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള താകുന്നു;

فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ

അത്കൊണ്ട് വേണ്ടുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; വേണ്ടുന്നവർ അവിശ്വസിച്ചും കൊള്ളട്ടെ

إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ

നിശ്ചയമായും അക്രമികൾക്ക് നാം ഒരു അഗ്നി [നരകം] ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു: അതിന്റെ പുറമൂടി അവരെ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ يُغَاثُوا۟ بِمَآءٍ كَٱلْمُهْلِ يَشْوِى ٱلْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ ٱلشَّرَابُ

അവർ വെള്ളത്തിനപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം, ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള ഒരു (തരം) വെള്ളംകൊണ്ട് അവർക്ക് രക്ഷനൽകപ്പെടും; അത് (അവരുടെ) മുഖങ്ങളെ ചുട്ടെരിച്ചുകളയുന്നതാകുന്നു.എത്ര ചീത്ത പാനീയം!

وَسَآءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٢٩﴾

അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ച വിശ്രമസ്ഥലവും!!

《29》 وَقُلِ നീ പറയുക ٱلْحَقُّ സത്യം, യഥാർത്ഥം, (ഈ പറയുന്ന സത്യം) مِن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു فَمَنْ അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും شَآءَ വേണമെന്നുവെച്ചാൽ, ഉദ്ദേശിച്ചാൽ فَلْيُؤْمِنْ (എന്നാൽ) അവൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ وَمَن شَآءَ ആർക്കെങ്കിലും വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ فَلْيَكْفُرْ അവർ അവിശ്വസിച്ചു കൊള്ളട്ടെ إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു لِلظَّٰلِمِينَ അക്രമികൾക്ക് نَارًا ഒരു അഗ്നി (നരകം) أَحَاطَ വലയം ചെയ്യുന്നതാണ് بِهِمْ അവരെ سُرَادِقُهَا അതിന്റെ പുറമൂടി, (പുകപടലമാകുന്ന) വിരി وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ അവർ വെള്ളത്തിന് അപേക്ഷിച്ചാൽ, മുറവിളികൂട്ടിയാൽ يُغَاثُوا۟ അവർക്ക് രക്ഷ (സഹായം) നൽകപ്പെടും بِمَآءٍ ഒരു (തരം) വെള്ളംകൊണ്ട് كَٱلْمُهْلِ (ചെമ്പ് മുതലായവ ഉരുക്കിയ) ലോഹദ്രാവകം പോലെയുള്ള, എണ്ണക്കീടംപോലെയുള്ള يَشْوِي അത് ചുട്ടെരിക്കും ٱلْوُجُوهَ മുഖങ്ങളെ بِئْسَ എത്ര (വളരെ)

ചീത്തയാണ് الشَّرَابُ (ആ) പാനീയം وَسَاءَتْ അത് (നരകം) എത്ര ദുഷിച്ചതുമാണ് مُرْتَفَقًا വിശ്രമസ്ഥലം

സത്യം ഇതാ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അത് വിശ്വസിക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും തയ്യാറുള്ളവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, ആരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. അത് നബിﷺയോ മറ്റോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല- ജനങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം! വിശ്വസിക്കാത്ത അക്രമികൾക്ക് അതികഠോരമായ നരകശിക്ഷയാണ് അനുഭവപ്പെടുക. അതിന്റെ ഭയങ്കരതക്ക് ഒരൊറ്റ ഉദാഹരണം മതിയാകും: ദാഹം സഹിക്കവയ്യാതെ നരകവാസികൾ വെള്ളത്തിന് മുറവിളി കൂട്ടുമ്പോൾ നൽകപ്പെടുന്ന ആ വെള്ളം! ദാഹാധിക്യം നിമിത്തം അത് അവരങ്ങു കുടിച്ചുപോകും; അവരുടെ മുഖമാസകലം വെന്തുരുകിപ്പോകും! ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാനും മാർഗമില്ല. അഗ്നിജ്വാലയും, അതിന്റെ കരിമ്പുകയുമാകുന്ന വിരികൾ നാനാഭാഗത്തു നിന്നും അവരെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, അത് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿٣٠﴾

《30》 നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, (അങ്ങനെ) പ്രവർത്തനം നന്നാക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കുന്നതല്ലതന്നെ.

أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمْ جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهِمُ ٱلْأَنْهَٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِّن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِـِٔينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ

《31》 അക്കൂട്ടരോ, അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ അധിവാസത്തിന്റെ ആരാമങ്ങൾ [സ്വർഗങ്ങൾ] അവർക്കാണുള്ളത്; അവർക്ക് അവിടെ സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള വളകൾ അണിയിക്കപ്പെടും; മിനുസപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും, പരുത്ത പട്ടിൽനിന്നുമുള്ള പച്ച വസ്ത്രങ്ങൾ അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും; (അവർ) അവിടെ അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ ചാരിയിരുന്നു (സുഖിച്ച്) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിലായിരിക്കും.

نِعْمَ ٱلثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٣١﴾

(ആ) പ്രതിഫലമത്രെ വിശിഷ്ടമായത്! വളരെ നല്ല വിശ്രമസ്ഥലവും!

﴾30﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَا نُضِيعُ നാം പാഴാക്കുന്നതല്ല أَجْرَ مَنْ ഒരുവന്റെ (ഒരു കൂട്ടരുടെ) പ്രതിഫലം أَحْسَنَ അവർ നന്നാക്കി عَمَلًا പ്രവർത്തനം, കർമം ﴾31﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവർക്കാണ്, അവർക്കുണ്ട് جَنَّاتُ عَدْنٍ അധിവാസത്തിന്റെ (നിത്യവാസത്തിന്റെ) സ്വർഗങ്ങൾ تَجْرِي ഒഴുകും, സഞ്ചരിക്കും, നടക്കും مِنْ تَحْتِهِمُ അവരുടെ താഴ്ഭാഗത്ത് കൂടി الْأَنْهَارُ നദികൾ, ആറുകൾ, അരുവികൾ يُحَلَّوْنَ അവർക്ക് അണിയിക്കപ്പെടും فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ مِنْ أَسَاوِرَ വള (കൈവള)കളിൽ നിന്ന്, കങ്കണങ്ങളിൽ നിന്ന് مِنْ ذَهَبٍ സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള وَيَلْبَسُونَ അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്യും ثِيَابًا വസ്ത്രങ്ങളെ خُضْرًا പച്ചയായ مِنْ سُنْدُسٍ മിനുസപ്പെട്ട (നേരിയപട്ട്) കൊണ്ടുള്ള وَإِسْتَبْرَقٍ പരുത്ത (കട്ടിയുള്ള) പട്ടും مُتَّكِئِينَ ചാരിയിരുന്ന് (സുഖിച്ചു)കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ عَلَى الْأَرَائِكِ പര്യങ്കങ്ങളിൽ, അലംകൃത കട്ടിലുകളിൽ نِعْمَ എത്ര (വളരെ) വിശിഷ്ടം الثَّوَابُ (ആ) പ്രതിഫലം وَحَسُنَتْ അത് വളരെ നല്ലതും مُرْتَفَقًا വിശ്രമസ്ഥലം

സ്വർഗീയവസ്തുക്കൾ ഏതും തന്നെ. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള ഭൗതികവസ്തുക്കളെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, സ്വർഗീയ വസ്തുക്കൾക്ക് തികച്ചും യോജിക്കുന്ന പേരുകൾ നമ്മുടെ ഭാഷകളിലും, വാക്കുകളിലും ഇല്ലാത്തതിനാൽ, നമുക്ക് പരിചയമുള്ള പേരുകൾ മൂലം നമ്മെ പരിചയപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് നരകവസ്തുക്കളുടെയും നില. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: സ്വർഗത്തിലെ ഒരു ചമ്മട്ടി വെക്കുന്നത്രസ്ഥലം ഇഹത്തെക്കാളും അതിലുള്ളതിനെക്കാളും ഉത്തമമാകുന്നു. (موضع سوط فى الجنة خير من الدنيا وما فيها— متفق عليه)

വിഭാഗം - 5

۞ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ (നബിയേ!) അവർക്ക് ഒരു ഉപമ അതായത്: രണ്ടാളുകളെക്കുറിച്ച്- നീ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക:

അവരിൽ ഒരുവന് പല (തരം) മുന്തിരികളുടെ രണ്ട് തോട്ടങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു; ഈത്തപ്പനകൾകൊണ്ട് അവ രണ്ടിനെയും നാം വലയവും ചെയ്തു; അവ രണ്ടിനുമിടയിൽ നാം കൃഷിയും ഉണ്ടാക്കി.

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ

﴾33﴿ ആ തോട്ടങ്ങൾ രണ്ടും അവയുടെ ഫലങ്ങൾ നൽകിവന്നു;

تَظْلِم مِّنْهُ شَيْـًٔا ۚ

അതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും അത് വരുത്തിയില്ല. [ശരിക്കു ഫലം നൽകി.]

وَفَجَّرْنَا خِلَٰلَهُمَا نَهَرًا ﴿٣٣﴾

രണ്ട് (തോട്ടത്തി)ന്റെയും ഇടയിൽകൂടി നാം നദി കീറുകയും ചെയ്തു.

﴾32﴿ وَاضْرِبْ നീ വിവരിച്ച് കൊടുക്കുക لَهُم അവർക്ക് مَثَلًا ഉരു ഉപമ, ഉദാഹരണം رَجُلَيْنِ രണ്ടാളുകളെ, രണ്ട് പുരുഷന്മാരെ جَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി لِأَحَدِهِمَا അവരിൽ ഒരാൾക്ക് جَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോട്ടങ്ങൾ مِنْ أَعْنَابٍ പല [തരത്തിലുള്ള] മുന്തിരികളിൽ നിന്നും وَحَفَفْنَاهُمَا അവ രണ്ടിനെയും നാം വലയം ചെയ്തു بِنَخْلٍ ഈത്തപ്പനകൊണ്ട് وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു بَيْنَهُمَا രണ്ടിന്നുമിടയിൽ زَرْعًا വിള, കൃഷി ﴾33﴿ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ രണ്ട് തോട്ടവും آتَتْ നൽകിവന്നു, കൊടുത്തു أُكُلَهَا അതിന്റെ കനി [ഫലം] وَلَمْ تَظْلِمْ അത് ക്രമക്കേടും വരുത്തിയില്ല مِنْهُ അതിൽ, അതിൽനിന്ന് شَيْئًا ഒന്നും, ഒന്നിനെയും وَفَجَّرْنَا നാം കീറി, പൊട്ടി ഒഴുക്കി, നടത്തി خِلَالَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിൽക്കൂടി نَهَرًا നദി, പുഴ, നീർച്ചാൽ

ഫലസമൃദ്ധവും, വിവിധ ഇനങ്ങളുള്ളതുമായ രണ്ട് വലിയ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ, ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനത്തോട്ടങ്ങളും, ഇടയിൽ പലതരം കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും, ഇടക്കിടെ വെള്ളച്ചാലുകളും. ഹാ! എന്തൊരു കൗതുകം! ഒന്നിലും ഒരു പോരായ്കയില്ല- ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചം!

وَكَانَ لَهُۥ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَٰحِبِهِۦ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ

﴾34﴿ അവന് (വേറെയും പല) വരുമാനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, തന്റെ ചങ്ങാതിയോട്- അവനുമായി (അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും) വാഗ്വാദം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവൻ പറയുകയാണ്:

أَنَا۠ أَكْثَرُ مِنكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿٣٤﴾

ഞാൻ നിന്നെക്കാൾ ധനം കൂടുതലുള്ളവനും, അധികം സംഘബലമുള്ളവനുമത്രെ.

وَدَخَلَ جَنَّتَهُۥ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِۦ قَالَ مَآ أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَٰذِهِۦٓ أَبَدًا ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ അവൻ തന്നോട്തന്നെ അക്രമിയായും കൊണ്ട് തന്റെ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു; അവൻ പറഞ്ഞു: ഒരുകാലത്തും ഇത് (ഈ തോട്ടം) നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.

وَمَآ أَظُنُّ ٱلسَّاعَةَ قَآئِمَةً وَلَئِن رُّدِدتُّ إِلَىٰ رَبِّى لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنقَلَبًا ﴿٣٦﴾

《36》 അന്ത്യസമയം, സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അഥവാ എന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ, നിശ്ചയമായും, മടങ്ങിചെല്ലുന്നതിന് ഇതിനെക്കാൾ നല്ലതായ ഒരു സ്ഥാനം എനിക്ക് (അവിടെ) കിട്ടുന്നതാണ്.

《34》 وَكَانَ لَهُ അവനുണ്ടായിരുന്നു ثَمَرٌ വരുമാനങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, സമൃദ്ധി فَقَالَ അങ്ങനെ അവൻ പറഞ്ഞു لِصَاحِبِهِ തന്റെ ചങ്ങാതിയോട് وَهُوَ അവൻ يُحَاوِرُهُ അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തുകയായിരുന്നു أَنَا ഞാൻ أَكْثَرُ അധികമുള്ളവനാണ് مِنْكَ നിന്നെക്കാൾ مَالًا ധനം, സ്വത്ത് وَأَعَزُّ അധികം പ്രതാപം (ശക്തി) ഉള്ളവനുമാണ് نَفَرًا ആൾ, കൂട്ടം, സംഘം 《35》 وَدَخَلَ അവൻ പ്രവേശിച്ചു جَنَّتَهُ അവന്റെ തോട്ടത്തിൽ وَهُوَ അവൻ ظَالِمٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നവനാണ് لِنَفْسِهِ അവന്റെ ആത്മാവിനോട്, തന്നോട് തന്നെ (സ്വയംതന്നെ) قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു مَا أَظُنُّ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല أَنْ تَبِيدَ നശിച്ചുപോകുമെന്ന് هَذِهِ ഇത്, ഇവ أَبَدًا ഒരിക്കലും, ഒരു കാലത്തും 《36》 وَمَا أَظُنُّ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നുമില്ല السَّاعَةَ അന്ത്യസമയത്തെ قَائِمَةً നിലനിൽക്കുന്നതാണെന്ന്, സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് وَلَئِنْ رُدِدْتُ ഞാൻ മടക്കപ്പെടുന്നതായാൽ തന്നെ إِلَى رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് لَأَجِدَنَّ തീർച്ചയായും എനിക്ക് കിട്ടും خَيْرًا ഉത്തമമായത് مِنْهَا ഇതിനെക്കാൾ مُنْقَلَبًا മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം

മനുഷ്യന്റെ ഗർവും അഹങ്കാരവും അവനെക്കൊണ്ട് പലതും പറയിക്കുന്നതും, ചെയ്യിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കുറെ ധനവും, ഫലസമൃദ്ധിയും– അതോടൊന്നിച്ച് ആരോഗ്യവും കൂടി– ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ ദോഷം ബാധിക്കാത്തവർ വളരെ വിരളമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ കാണപ്പെടാത്തവർ മഹാഭാഗ്യവാന്മാർതന്നെ!

قَالَ لَهُۥ صَاحِبُهُۥ وَهُوَ يُحَاوِرُهُۥٓ

《37》 അവന്റെ ചങ്ങാതി അവനോട് വാഗ്വാദം നടത്തിക്കൊണ്ട് (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞു:

أَكَفَرْتَ بِٱلَّذِى خَلَقَكَ مِن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّىٰكَ رَجُلًا ﴿٣٧﴾

മണ്ണിൽ നിന്നും, അനന്തരം ശുക്ലബിന്ദുവിൽ നിന്നും നിന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, പിന്നീട് നിന്നെ ഒരു പുരുഷനായി (രൂപം നൽകി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനിൽ (അല്ലാഹുവിൽ) നീ അവിശ്വസിക്കുകയാണോ?!

لَّٰكِنَّا۠ هُوَ ٱللَّهُ رَبِّي وَلَآ أُشۡرِكُ بِرَبِّيٓ أَحَدٗا ﴿٣٨﴾

《38》 പക്ഷേ, ഞാൻ; അത് (കാര്യം): അല്ലാഹു എന്റെ രക്ഷിതാവാകുന്നു; എന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് ഞാൻ ഒന്നിനെയും പങ്ക്ചേർക്കുന്നതുമല്ല എന്നത്രെ (പറയുന്നത്).

《37》 قَالَ പറഞ്ഞു لَهُۥ അവനോട് صَاحِبُهُۥ അവന്റെ ചങ്ങാതി وَهُوَ അവൻ يُحَاوِرُهُۥٓ അവനോട് വാഗ്വാദം ചെയ്യുകയായിരുന്നു أَكَفَرۡتَ നീ അവിശ്വസിക്കുകയാണോ بِٱلَّذِي യാതൊരുവനിൽ خَلَقَكَ നിന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِن تُرَابٖ മണ്ണിൽനിന്ന് ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം مِن نُّطۡفَةٖ ശുക്ലബിന്ദുവിൽ നിന്ന്, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് ثُمَّ പിന്നീട് سَوَّىٰكَ നിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെടുത്തി رَجُلٗا ഒരു പുരുഷനായി 《38》 لَّٰكِنَّا۠ എന്നാൽ, ഞാനിതാ, പക്ഷേ ഞാൻ هُوَ അവൻ, അത്, കാര്യം ٱللَّهُ رَبِّي അല്ലാഹു എന്റെ രക്ഷിതാവാകുന്നു وَلَآ أُشۡرِكُ ഞാൻ പങ്ക്ചേർക്കുകയില്ല بِرَبِّيٓ എന്റെ റബ്ബിനോട്, രക്ഷിതാവിനോട് أَحَدٗا ഒരാളെയും

നിന്റെ ആദ്യപിതാവ് മണ്ണിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. മാത്രമല്ല, മണ്ണിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്ന സസ്യാദിഭക്ഷണങ്ങൾ നിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ കഴിക്കുന്നു. അതിൽ നിന്ന് രക്തം ഉണ്ടാകുന്നു, അതിന്റെ സത്തായി ഇന്ദ്രിയം ഉണ്ടാകുന്നു, ആ ഇന്ദ്രിയ ബീജത്തിൽനിന്ന് നിന്റെ സൃഷ്ടി ഉടലെടുത്തു. അങ്ങിനെ, ഘട്ടങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞശേഷം നീ ഒരു തികഞ്ഞ മനുഷ്യനായി ഈ ലോകത്തുവന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവിൽ- ഈ ധനസമൃദ്ധിയിലും, സുഖജീവിതത്തിലും വഞ്ചിതനായിക്കൊണ്ട്- അവിശ്വസിക്കുവാനാണോ നിന്റെ ഭാവം?! എന്നാൽ ഞാനതിന് തയ്യാറില്ല. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം: അല്ലാഹു എന്റെ റബ്ബാണ്, ഞാൻ അവന്റെ ഏകത്വത്തിൽ അചഞ്ചലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന് ആ സത്യവിശ്വാസിയായ ചങ്ങാതി അവനോട് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:-

وَلَوۡلَآ إِذۡ دَخَلۡتَ جَنَّتَكَ قُلۡتَ مَا شَآءَ ٱللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِٱللَّهِۚ إِن تَرَنِ أَنَا۠ أَقَلَّ مِنكَ مَالٗا وَوَلَدٗا ﴿٣٩﴾

《39》നിന്റെ (ഈ) തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിനക്ക് പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നോ: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതത്രെ (ഇതെല്ലാം); അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു ശക്തിയും (ആർക്കും) ഇല്ല' എന്ന്?!. നിന്നെക്കാൾ ധനവും സന്താനവും കുറഞ്ഞവനായി എന്നെ നീ കാണുന്നുവെങ്കിൽ-

فَعَسَىٰ رَبِّيٓ أَن يُؤۡتِيَنِ خَيۡرٗا مِّن

《40》 എന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ തോട്ടത്തെക്കാൾ എറ്റവും നല്ലത് എനിക്ക് നൽകുവാനും, അതിന്മേൽ (നിന്റെ

جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ﴿٤٠﴾

തോട്ടത്തിന്മേൽ) ആകാശത്തുനിന്ന് ഇടിവാൾ അയക്കുവാനും അങ്ങനെ, അത് വഴുതുന്ന മൺപ്രദേശമായിത്തീരുവാനും മതി.

أَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُۥ طَلَبًا ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അല്ലെങ്കിൽ അതിലെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീരുകയും ചെയ്തേക്കാം; പിന്നെ അത് തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിവുണ്ടാകുകയില്ലതന്നെ.

﴾39﴿ وَلَوْلَا ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ട് ആയിക്കൂടാ إِذْ دَخَلْتَ നീ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ جَنَّتَكَ നിന്റെ തോട്ടത്തിൽ قُلْتَ നീ പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞേക്കുക) مَا شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് (ആകുന്നു ഇത്) لَا قُوَّةَ ഒരു ശക്തിയുമില്ല إِلَّا بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ إِن تَرَنِ أَنَا എന്നെ നീ കാണുന്ന പക്ഷം أَقَلَّ അധികം കുറഞ്ഞവനായി مِنكَ നിന്നെക്കാൾ مَالًا ധനം وَوَلَدًا മക്കളും, സന്താനവും ﴾40﴿ فَعَسَىٰ എന്നാൽ ആകുവാനും മതി, ആയേക്കാം رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ് أَن يُؤْتِيَنِ എനിക്ക് നൽകുവാൻ خَيْرًا ഏറ്റവും നല്ലത്, ഉത്തമം مِّن جَنَّتِكَ നിന്റെ തോട്ടത്തെക്കാൾ وَيُرْسِلَ അയക്കുകയും عَلَيْهَا അതിന്മേൽ حُسْبَانًا ഇടിവാൾ, ഇടിയമ്പ്, മഴ, ഇടിമിന്നൽ, മിന്നൽപിണർ مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് فَتُصْبِحَ അങ്ങനെ അതായിത്തീരും (തീരുക) صَعِيدًا മൺപ്രദേശം زَلَقًا വഴുതുന്ന (ചെളിമയമായ) ﴾41﴿ أَوْ يُصْبِحَ അല്ലെങ്കിൽ ആയിത്തീരും, (തീരുകയും) مَاؤُهَا അതിലെ വെള്ളം غَوْرًا വറ്റിയത് فَلَن تَسْتَطِيعَ അപ്പോൾ നിനക്ക് സാധിക്കുകയില്ല തന്നെ لَهُ അതിനെ طَلَبًا തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ

നിന്റെ സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, അഭിവൃദ്ധിയും കണ്ടു നീ മതിമറന്നുപോകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിനക്ക് പ്രദാനം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ നീ ധിക്കരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നതാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതേ ഉണ്ടാകൂ. എന്നിങ്ങിനെ, മിതവും മര്യാദയുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽപോരേ?! ഒരുപക്ഷേ, ഇതിനെക്കാൾ നല്ല സമ്പത്ത് അല്ലാഹു എനിക്ക് തന്നുവെന്നുവരാം. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു ദിവസം നേരം പുലരുമ്പോഴേക്കും ഒരു വമ്പിച്ച ഇടിവർഷമുണ്ടായി നിന്റെ തോട്ടമാകെ നശിച്ചുപോയെന്നും വരാം; അതുമല്ലെങ്കിൽ, ഈ ജലം അപ്പടി വറ്റിപ്പോയെന്നു വരാം. ഇതൊന്നുംതന്നെ സംഭവിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് കുറച്ചൊരു വിനയത്തിലും, ദൈവവിചാരത്തിലും നടക്കുകയാണ് തനിക്ക് ഉത്തമം. എന്നൊക്കെ ആ ഉപദേഷ്ടാവ് പറഞ്ഞുനോക്കുന്നു. പക്ഷേ, തോട്ടക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ അതൊന്നും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. ഫലമെന്തായി? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ!-

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِۦ

﴾42﴿ അവന്റെ സമൃദ്ധി (മുഴുവനും, ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടുപോയി!

فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَآ أَنفَقَ فِيهَا

അങ്ങനെ, അതിൽ ഇവൻ ചിലവിറക്കിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ട് കൈപടങ്ങളും മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക (വ്യസനിച്ച് കൈ മലർത്തുക) യായി!

وَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

അവയാകട്ടെ(തോട്ടങ്ങളാകട്ടെ), അവയുടെ പന്തലുകളോടെ വീണടിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്!

وَيَقُولُ يَـٰلَيْتَنِى لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّىٓ أَحَدًا ﴿٤٢﴾

അവൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു: അഹോ! ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനോട് ആരെയും പങ്കുചേർക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു! എന്ന്.

وَلَمْ تَكُن لَّهُۥ فِئَةٌ يَنصُرُونَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴿٤٣﴾

《43》 അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ, അവനെ (സഹായിച്ചു) രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കൂട്ടരും അവനുണ്ടായില്ല; അവൻ സ്വയം രക്ഷപ്രാപിച്ചവനായതുമില്ല.

هُنَالِكَ ٱلْوَلَـٰيَةُ لِلَّهِ ٱلْحَقِّ

《44》 അവിടെ (ഇത്തരം സന്ദർഭത്തിൽ) രക്ഷാധികാരം, യഥാർത്ഥാസ്തിത്വമുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്.

هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴿٤٤﴾

അവൻ, പ്രതിഫലം (നൽകുന്നതിൽ) ഉത്തമനായുള്ളവനും, പര്യവസാനം (ശുഭകരമാക്കുന്നതിൽ) ഉത്തമനായുള്ളവനും ആകുന്നു.

《42》 وَأُحِيطَ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു بِثَمَرِهِ അവന്റെ ധനസമൃദ്ധി, ഫലസമൃദ്ധി, فَأَصْبَحَ അങ്ങിനെ അവൻ ആയി يُقَلِّبُ മറിക്കുക (മലർത്തുക) كَفَّيْهِ അവന്റെ കൈപടങ്ങൾ (കൈകൾ) عَلَىٰ مَآ أَنْفَقَ അവൻ ചിലവഴിച്ചതിനെപ്പറ്റി فِيهَا ആ തോട്ടത്തിൽ وَهِيَ അതാകട്ടെ خَاوِيَةٌ വീണടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണ് عَلَىٰ عُرُوشِهَا അതിന്റെ പന്തലോടെ, പന്തലുകളുടെ മീതെ وَيَقُولُ അവൻ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു يَالَيْتَنِي അഹോ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു لَمْ أُشْرِكْ ഞാൻ പങ്ക് ചേർക്കാതെ بِرَبِّي എന്റെ റബ്ബിനോട് أَحَدًا ആരെയും, ഒരാളെയും 《43》 وَلَمْ تَكُنْ ഉണ്ടായതുമില്ല لَهُ അവന് فِئَةٌ ഒരു സംഘം, ഒരു കൂട്ടർ يَنْصُرُونَهُ അവർ അവനെ സഹായിക്കും, രക്ഷിക്കുന്ന مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ وَمَا كَانَ അവൻ ആയതുമില്ല مُنْتَصِرًا (പ്രതികാരം ചെയ്തു) സ്വയം രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നവൻ 《44》 هُنَالِكَ അവിടെ, ആ സ്ഥലത്ത് الْوَلَايَةُ രക്ഷാധികാരം (സഹായം

നൽകൽ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الْحَقِّ യഥാർത്ഥാസ്തിത്വമുള്ള, യഥാർത്ഥസ്ഥിരതയുള്ള هُوَ അവൻ خَيْرٌ ഉത്തമനാണ് ثَوَابًا പ്രതിഫലം (നൽകുന്നതിൽ) وَخَيْرٌ ഉത്തമനുമാണ് عُقْبًا പര്യവസാനം, അന്ത്യഫലം (ശുഭമാക്കുന്നതിൽ)

മേൽ വിവരിച്ച ഉപമയെസംബന്ധിച്ച് വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായമുണ്ട്: ബനൂഇസ്റാഈലിൽ (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളിൽ) നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെന്ന് ഒരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നു. ഉദാഹരണാർത്ഥം പറയപ്പെട്ട ഒരു സങ്കൽപ കഥയാണെന്നാണ് മറ്റു പലരുടെയും അഭിപ്രായം. രണ്ടായിരുന്നാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. ഉദാഹരണവും ഉപമയും പറയുമ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ പാഠമെന്താണെന്നേ നാം നോക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

സത്യമതം സ്വീകരിക്കുന്നതും, സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമാണ്- അതിൽ ബലാൽക്കാരമില്ല. പക്ഷേ, വിശ്വസിച്ചവരുടെ സൽക്കർമഫലം അവർ അനുഭവിക്കും; വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമഫലം അവരും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് അല്ലാഹു ആദ്യം ഉണർത്തി. പാരത്രിക രക്ഷാശിക്ഷകളുടെയും, പ്രതിഫലങ്ങളുടെയും സാമാന്യരൂപവും വിവരിച്ചു. അതെ, സത്യനിഷേധികൾക്ക് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകാഗ്നിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സുഖാനുഭൂതികൾ നിറഞ്ഞ നിത്യസ്വർഗവും ആണെന്ന് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, സത്യനിഷേധികൾ പരലോകത്ത് മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തും ദൗർഭാഗ്യകരമായ പല നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കും വിധേയരായേക്കുമെന്ന് മറ്റൊരു താക്കീതുകൂടി നൽകുകയാണ്. താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ട് അവർ വഞ്ചിതരാകരുതെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. നേരെ മറിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളോട് അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക വിഷമതകളും, നിസ്സഹായതയും കണ്ടു നിരാശപ്പെടരുത്, ഐഹിക സുഖാഡംബരങ്ങൾ നിലനിൽപില്ലാത്തതാണ്, നാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവക്ക് നിമിഷങ്ങളേ താമസമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ, മനുഷ്യന്റെ ഊക്കും ശക്തിയും അവിടെ ഫലം ചെയ്യുകയില്ല, എന്നിങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രസ്തുത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ഒരു ഉപമമൂലം വ്യക്തമാക്കിയതാണ് മുകളിൽ നാം കാണുന്നത്. അതായത്, രണ്ടാളുകൾ: ഒരാൾക്ക് സുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റേവന് ഒന്നുമില്ല. ആദ്യത്തെവൻ വഞ്ചിതനാകുന്നു, രണ്ടാമത്തെവനെ അവൻ നിസ്സാരനായിക്കാണുന്നു. അഹങ്കാരത്തോടെ അതിരുവിട്ട് പലതും അവൻ അവനോട് പറയുന്നു. അതേസമയത്ത് രണ്ടാമത്തെവൻ അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നു: ഇതെല്ലാം കണ്ട് നീ വഞ്ചിതനാകേണ്ടതില്ല, ഞൊടിയിടകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ നാശപ്പെട്ടുപോയിക്കൂടെന്നില്ല എന്നൊക്കെ. മറ്റവനത് പരിഹാസ്യമായി ഗണിക്കുന്നു. അതാ, പെട്ടെന്നൊരു പ്രഭാതം! അവനെ അഹങ്കാരഭരിതനാക്കിയ തോട്ടങ്ങളും, ധനവിഭവങ്ങളുമെല്ലാം തകർന്നുതരിപ്പണമായിത്തീർന്നു! അവന്റെ അഹങ്കാരം അതാ, നിൽക്കുന്നു! ആശകൾ നശിക്കുന്നു! ഖേദിച്ചു കൈമലർത്തുന്നു! ഇതാണ് ഉപമയുടെ ചുരുക്കം.

അഹങ്കാരിയായ തോട്ടക്കാരനെപ്പോലെ, മക്കയിലെ ക്വുറൈശി പ്രധാനികളെയും, അവരെപ്പോലെയുള്ള ഇതര ധിക്കാരികളെയും കരുതാം. അബലരും നിർധനരുമായ സത്യവിശ്വാസികളെ, ആ സാധുസഹോദരന്റെ പക്ഷക്കാരായും ഗണിക്കാം. മേൽകണ്ട തോട്ടത്തിന്റെ ചിത്രീകരണം അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അനുയോജ്യമായതാണ്. സിരിയായിലെ മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾപോലെയുള്ള രണ്ട് വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ.

ചുറ്റുപാടും ഈത്തപ്പനകൾ തലപൊക്കി നിൽക്കുന്നു. തോട്ടത്തിന്റെ ഏത് ഭാഗത്തും വെള്ളം എത്തിക്കുന്ന തോടുകൾ മദ്ധ്യത്തിലും. ഇരുകരകളിലും, ചാഞ്ചാടിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷിപ്പാടങ്ങൾ. ഇതിലപ്പുറം അറബികൾക്കിടയിൽ സുഖൈശ്വര്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉപാധികളായി മറ്റെന്താണുള്ളത്?! എന്നാൽ, തോട്ടക്കാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു ഉപമയല്ല ഇത്. ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ലഭിച്ച് അഹങ്കാരികളും, ആഡംബരപ്രിയരുമായി മതിമറന്ന് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഏവനെയും താക്കീത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഇത്. ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെയും ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെയും മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 6

وَٱضۡرِبۡ لَهُم مَّثَلَ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا كَمَآءٍ أَنزَلۡنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخۡتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلۡأَرۡضِ فَأَصۡبَحَ هَشِيمٗا تَذۡرُوهُ ٱلرِّيَٰحُۗ

﴿45﴾ (നബിയേ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപമ അവർക്ക് നീ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക: (അത്) ഒരു വെള്ളം പോലെയാണ്: ആകാശത്തു നിന്ന് നാം അത് (മഴയായി) ഇറക്കുന്നു; എന്നിട്ട്, ഭൂമിയിലെ സസ്യവർഗം അതുമൂലം (തഴച്ചുവളർന്ന്) ഇടതിങ്ങി വരുന്നു; എന്നിട്ട് അത്, കാറ്റുകൾ പാററിക്കളയുന്ന തുരുമ്പായിത്തീരുന്നു.

وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ مُّقۡتَدِرًا ﴿٤٥﴾

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

ٱلۡمَالُ وَٱلۡبَنُونَ زِينَةُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ

﴿46﴾ ധനവും മക്കളും ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരമാകുന്നു.

وَٱلۡبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيۡرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابٗا وَخَيۡرٌ أَمَلٗا ﴿٤٦﴾

നല്ലതായ ശാശ്വതകാര്യങ്ങളത്രെ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ പ്രതിഫലത്തിൽ ഗുണമേറിയതും; പ്രത്യാശക്ക് ഗുണമായുള്ളതും.

﴿45﴾ وَاضْرِبْ നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക لَهُمْ അവർക്ക് مَثَلَ ഉദാഹരണം, ഉപമ الْحَيَاةِالدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ, ഇഹലോകജീവിതത്തിന്റെ كَمَاءٍ ഒരു വെള്ളം പോലെ أَنْزَلْنَاهُ നാം അത് ഇറക്കി مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് فَاخْتَلَطَ എന്നിട്ട് ഇടതിങ്ങി (തഴച്ചുകൂടി) കലർന്നു بِهِ അതിനാൽ, അതുകൊണ്ട് نَبَاتُالأَرْضِ ഭൂമിയിലെ സസ്യങ്ങൾ (സസ്യവർഗം) فَأَصْبَحَ എന്നിട്ട് അതായി هَشِيمًا തുരുമ്പ് تَذْرُوهُ അതിനെ പാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കും الرِّيَاحُ കാറ്റുകൾ وَكَانَاللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلَى كُلِّشَيْءٍ എല്ലാ

കാര്യത്തിനും مُقْتَدِرًا കഴിവുള്ളവൻ ﴾46﴿ الْمَالُ ധനം وَالْبَنُونَ മക്കളും زِينَةُ അലങ്കാരമാണ് الْحَيَاةِالدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ وَالْبَاقِيَاتُ ശാശ്വതമായവ, നിലനിൽക്കുന്നവ, അവശേഷിക്കുന്നവ (കർമങ്ങൾ) الصَّالِحَاتُ നല്ലതായ خَيْرٌ ഗുണമേറിയതാണ്, നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ് عِندَرَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ثَوَابًا പ്രതിഫലത്തിൽ وَخَيْرٌ നല്ലതുമാണ് أَمَلًا പ്രത്യാശക്ക്

ഐഹികജീവിതവും അതിലെ സുഖസന്തോഷങ്ങളുമെല്ലാം താൽക്കാലികമത്രെ. ആ നിലക്കുള്ള വിലമാത്രമെ അതിന് കൽപിക്കാവൂ. ധനവും സന്താനങ്ങളും നല്ല മാർഗത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, അതുകൊണ്ട് ഗുണത്തെക്കാളേറെ ദോഷമാണുണ്ടാവുക. സൽക്കർമങ്ങളായി ഈ ലോകത്തുവെച്ച് എന്തുചെയ്യുന്നുവോ അതിന് മാത്രമെ നിലനിൽപും യഥാർത്ഥഫലവും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു ഉപമയാണ് നാം ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഹൃദയാകർഷകങ്ങളായ ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ ഉള്ളുകള്ളി വേണ്ടതുപോലെ പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ സർവശക്തൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച സമയം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഒരു നിമിഷനേരവും അതിന് ശേഷിപ്പില്ല.

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ ٱلْجِبَالَ وَتَرَى ٱلْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ പർവ്വതങ്ങളെ (തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന്) നാം ചലിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമിയെ വെളിപ്പെട്ടതായി [നഗ്നമായി] നിനക്ക് കാണുമാറാവുകയും അവരെ [മനുഷ്യരെ] നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അവരിൽനിന്ന് ഒരാളെയും വിട്ടുകളയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം:

وَعُرِضُوا۟ عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا

﴾48﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ (അന്ന്) അവർ അണിയായി (നിറുത്തി) കാണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്,

لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَٰكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍۭ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا ﴿٤٨﴾

(നാം അവരോട് പറയും:) ആദ്യ പ്രാവശ്യം നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകാരം നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്; പക്ഷേ, (ഇങ്ങിനെ) ഒരു നിശ്ചിത സമയം നിങ്ങൾക്ക് നാം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതേയല്ല എന്ന് നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുകയുണ്ടായി.

وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ

﴾49﴿ (ഓരോരുത്തന്റെ കൈയിലും അവന്റെ നന്മ തിന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ) പുസ്തകം വെക്കപ്പെടും;

فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا ٱلْكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا ۚ

അപ്പോൾ, അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഭയവിഹ്വലരായിക്കൊണ്ട് കുറ്റവാളികളെ നിനക്ക് കാണാവുന്നതാണ്. അവർ പറയും: അഹോ! ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടം! എന്താണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്? ചെറിയതോ വലിയതോ ആയ ഒന്നും തന്നെ ക്ളിപ്തപ്പെടുത്താതെ അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ലല്ലോ!

وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟ حَاضِرًا ۗ

അവർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത് (അവരുടെ മുമ്പിൽ) ഹാജറുള്ളതായി അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമാണ്.

وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿٤٩﴾

നിന്റെ റബ്ബ് ആരോടും അനീതി ചെയ്യുകയില്ല.

﴾47﴿ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ നാം ചലിപ്പിക്കുന്ന (നീക്കിക്കളയുന്ന) ദിവസം الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ, മലകളെ وَتَرَى നീ കാണുമാറാകുകയും الْأَرْضَ ഭൂമിയെ بَارِزَةً വെളിവായി, നഗ്നമായി (സമനിരപ്പായി തെളിഞ്ഞുകാണുന്ന) وَحَشَرْنَاهُمْ നാം അവരെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയും ചെയ്യും فَلَمْ نُغَادِرْ അപ്പോൾ നാം വിട്ടുകളയുകയില്ല مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് أَحَدًا ആരെയും, ഒരാളെയും ﴾48﴿ وَعُرِضُوا അവർ കാണിക്കപ്പെടും, (അവരെ കൊണ്ടുവരും) عَلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ صَفًّا അണിയായി لَقَدْ جِئْتُمُونَا തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു كَمَا خَلَقْنَاكُمْ നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചപോലെ أَوَّلَ مَرَّةٍ ആദ്യപ്രാവശ്യം, ഒന്നാം പ്രാവശ്യം بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു أَلَّن نَّجْعَلَ നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയില്ലതന്നെ എന്ന്, നിശ്ചയിക്കുകയില്ലെന്ന് لَكُم നിങ്ങൾക്ക് مَّوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിത സമയം (ഹാജറാകുന്ന സമയം) ﴾49﴿ وَوُضِعَ വെക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും الْكِتَابُ പുസ്തകം, ഗ്രന്ഥം فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണും الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ مُشْفِقِينَ പേടിച്ചവരായി, ഭയവിഹ്വലരായി مِمَّا فِيهِ അതിൽ ഉള്ളതിനെപറ്റി وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും يَا وَيْلَتَنَا അഹോ! ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടമേ, നാശമേ مَا എന്താണ് لِهَٰذَا الْكِتَابِ ഈ പുസ്തകത്തിന് لَا يُغَادِرُ അത് വിട്ടുകളയുന്നില്ല صَغِيرَةً ഒരു ചെറിയ കാര്യവും وَلَا كَبِيرَةً ഒരു വലിയ കാര്യവും (വിട്ടുകളയുന്നില്ല) إِلَّا أَحْصَاهَا അതിനെ ക്ളിപ്തപ്പെടുത്താതെ, കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്താതെ وَوَجَدُوا അവർ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും مَا عَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചത്, അവർ എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ അത് حَاضِرًا സന്നിഹിതമായി, തയ്യാറായി وَلَا يَظْلِمُ അക്രമം ചെയ്യുകയില്ല അനീതി കാണിക്കയില്ല رَبُّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവ്

أَحَدًا ആരെയും, ഒരാളെയും, ആരോടും

47-ാം വചനത്തിൽ പർവ്വതങ്ങളെ നടത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത്, ലോകാവസാന സമയത്തുണ്ടാകുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവ വികാസങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെയെല്ലാം പുനർജീവിപ്പിച്ചു വിചാരണാനിലയത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും, ഓരോരുത്തരുടെയും നന്മതിന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഏടുകൾ അവരവരുടെ കയ്യിൽ നൽകപ്പെടുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ എല്ലാവരും വിചാരണക്ക് കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതും വിവരിക്കുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, അവിശ്വാസികളും പാപികളുമായ ആളുകളുടെ വ്യസനവും ഖേദവും അതിരറ്റതായിരിക്കും. ഇവ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും തുടർന്നുള്ള സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ധനം, സ്വാധീനം മുതലായവ ലഭിച്ചതുനിമിത്തം സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചുവരുന്ന അഹങ്കാരികളെപ്പറ്റി വിവരിച്ച ശേഷം, ആഭിജാത്യത്തിന്റെയും വർഗമാഹാത്മ്യത്തിന്റെയും പേരിൽ ദൈവകൽപനയെ ധിക്കരിച്ച ഇബ്‌ലീസിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവായ അവന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകളെ സദാസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

വിഭാഗം - 7

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِـَٔادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ ٱلْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِۦٓ ۗ

﴾50﴿ (ഓർക്കുക:) നാം മലക്കുകളോട്: നിങ്ങൾ ആദമിന് സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ (തല കുനിക്കുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു- ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ; അവൻ ജിന്നുവർഗത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു; അതിനാൽ, അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കൽപനയെ ധിക്കരിച്ചുകളഞ്ഞു.

أَفَتَتَّخِذُونَهُۥ وَذُرِّيَّتَهُۥٓ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۢ ۚ

എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ എന്നെവിട്ട് അവനെയും, അവന്റെ സന്തതികളെയും കാര്യകർത്താക്കളാക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളുമാണ്!

بِئْسَ لِلظَّـٰلِمِينَ بَدَلًا ﴿٥٠﴾

അക്രമികൾക്ക് (സ്വീകരിക്കുവാൻ) പകരം കിട്ടിയത് വളരെ മോശമത്രെ!

۞ مَّآ أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ

﴾51﴿ ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, അവരെത്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനാകട്ടെ, നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല.

وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ ٱلْمُضِلِّينَ عَضُدًا ﴿٥١﴾

വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ഞാൻ സഹായകരായി സ്വീകരിക്കുന്നവനല്ല തന്നെ.

﴿50﴾ وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞപ്പോൾ لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ, തലകുനിക്കുവിൻ لِآدَمَ ആദമിന് فَسَجَدُوا അപ്പോൾ അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു إِلَّا إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസ് ഒഴികെ كَانَ അവനായിരുന്നു مِنَ الْجِنِّ ജിന്നുവർഗത്തിൽ (പെട്ട വൻ) فَفَسَقَ അതിനാൽ അവൻ ധിക്കരിച്ച് عَنْ أَمْرِ കൽപനയെ رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ أَفَتَتَّخِذُونَهُ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ അവനെ ആക്കുകയോ? وَذُرِّيَّتَهُ അവന്റെ സന്താനങ്ങളെയും أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, രക്ഷാധികാരികൾ مِنْ دُونِي എന്നെ വിട്ട്, എനിക്ക് പുറമെ, എന്നെക്കൂടാതെ وَهُمْ അവരാകട്ടെ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് بِئْسَ വളരെ മോശമാകുന്നു لِلظَّالِمِينَ അക്രമികൾക്ക് بَدَلًا പകരം (കിട്ടിയത്) ﴿51﴾ مَا أَشْهَدْتُهُمْ നാം അവരെ സാക്ഷിയാക്കിയിട്ടില്ല, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല خَلْقَ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും وَلَا خَلْقَ സൃഷ്ടിച്ചതിനുമില്ല أَنْفُسِهِمْ അവരെത്തന്നെ وَمَا كُنْتُ ഞാനാകുന്നതുമല്ല, ഞാനല്ലതാനും مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ ആക്കുന്നവൻ (സ്വീകരിക്കുന്നവൻ) عَضُدًا സഹായകന്മാരായി, സഹായമായി

ആദം നബി (അ) നെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം, മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ഔന്നത്യം സ്ഥാപിക്കുവാനായി അദ്ദേഹത്തിന് തലകുനിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് കൽപിച്ചു. കൽപന ഇബ്‌ലീസിന് ബാധകമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവന്റെ വർഗീയ ദുരഹങ്കാരം അവനെ വഞ്ചിച്ചു. അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവന് തല കുനിക്കുകയോ? എന്ന് പറഞ്ഞു അവൻ കൽപന നിരസിച്ചുകളഞ്ഞു; അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപത്തിന് ഇരയാകുകയും ചെയ്തു. അതോടെ അവൻ മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യനാകട്ടെ, ഇതെല്ലാം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് അവനെയും, അവന്റെ വർഗക്കാരെയും കാര്യകർത്താക്കളായി സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു! അവരുടെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്ക് വശംവദരായി പിഴച്ചുപോവുകയും ചെയ്യുന്നു! മനുഷ്യന്റെ ഈ ദുരവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപവും അത്ഭുതവുമാണ് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ സംഭവം ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സൂറഃ ത്വാഹയിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

ആകാശഭൂമികളെയോ മറ്റോ സൃഷ്ടിച്ചതിലൊന്നും തന്നെ, പിശാചിനും അവന്റെ സന്തതികൾക്കും യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ഇടപെടലും, പങ്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അങ്ങനെ വല്ല തരത്തിലുള്ള ഒരു പങ്കും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നതിൽ മനുഷ്യന് എന്തെങ്കിലും ന്യായമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. എനി, പിശാചിനെ ബന്ധുവും കാര്യകർത്താവുമായി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഫലമാകട്ടെ, അതെത്രമാത്രം മോശപ്പെട്ടതായിരിക്കുമെന്ന് താഴെ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

وَيَوۡمَ يَقُولُ نَادُواْ شُرَكَآءِيَ ٱلَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ فَدَعَوۡهُمۡ فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَهُمۡ

《52》 (അല്ലാഹു അക്രമികളോടായി:) നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ പങ്കുകാരെ വിളിച്ചുകൊൾവിൻ എന്ന് പറയുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)!- അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളി(ച്ചു നോ)ക്കുന്നതാണ്: എന്നാൽ അവർ അവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല.

وَجَعَلۡنَا بَيۡنَهُم مَّوۡبِقٗا ﴿٥٢﴾

നാം (അല്ലാഹു) അവർക്കിടയിൽ ഒരു അപകടസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്.

وَرَءَا ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٱلنَّارَ فَظَنُّوٓاْ أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا

《53》 കുറ്റവാളികൾ നരകത്തെ (നേരിൽ) കാണും, അപ്പോൾ അവർക്ക് വിചാരം വരും (മനസ്സിലാകും): നിശ്ചയമായും തങ്ങൾ അതിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നവരാണെന്ന്.

وَلَمۡ يَجِدُواْ عَنۡهَا مَصۡرِفٗا ﴿٥٣﴾

അതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു പോകുവാനുള്ള ഒരു മാർഗവും അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

《52》 وَيَوۡمَ يَقُولُ അവൻ പറയുന്ന ദിവസം نَادُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ شُرَكَاءِيَ എന്റെ പങ്കുകാരെ الَّذِينَ زَعَمۡتُمۡ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നവരായ فَدَعَوۡهُمۡ അപ്പോൾ അവർ അവരെ വിളിക്കും فَلَمۡ يَسۡتَجِيبُوا എന്നാൽ അവർ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല لَهُمۡ അവർക്ക് وَجَعَلۡنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും, ആക്കുകയും ചെയ്യും بَيۡنَهُمۡ അവർക്കിടയിൽ مَوۡبِقًا ഒരു അപകടസ്ഥലം 《53》 وَرَأَى الۡمُجۡرِمُونَ കുറ്റവാളികൾ കാണും النَّارَ നരകം فَظَنُّوا അപ്പോൾ വിചാരം വരും, (അവർക്ക് മനസ്സിലാകും) أَنَّهُمۡ مُوَاقِعُوهَا അവർ അതിൽ അകപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് وَلَمۡ يَجِدُوا അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല, അവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല عَنۡهَا അതിൽ നിന്ന് مَصۡرِفًا തിരിഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള സ്ഥലം (മാർഗം)

പരലോകവിശ്വാസവും, നരകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും ഇല്ലാതിരുന്ന അവർ, നരകം ഇപ്പോൾ കണ്ണിൽ കാണുകയാണ്. അത് യഥാർത്ഥംതന്നെയാണെന്നും, തങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്ന് രക്ഷയില്ലെന്നും അവർക്കിപ്പോൾ ശരിക്കും ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. നിഷേധത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനപോലും അവരിൽ ഇല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം - 8

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَا فِي هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانِ

《54》 തീർച്ചയായും, ജനങ്ങൾക്ക്

لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ

വേണ്ടി എല്ലാ (വക) ഉപമകളെയും ഈ ക്വുർആനിൽ നാം വിവിധ തരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

وَكَانَ ٱلْإِنسَـٰنُ أَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

മനുഷ്യൻ, ഏത് വസ്തുവെക്കാളുമധികം തർക്ക (സ്വഭാവ) മുള്ളവനാകുന്നു.

﴾54﴿ وَلَقَدْ തീർച്ചയായും صَرَّفْنَا നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ ഈ ക്വുർആനിൽ لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി مِنْ كُلِّ مَثَلٍ എല്ലാ(വിധ) ഉപമകളിൽ നിന്നും وَكَانَ الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ ആകുന്നു أَكْثَرَ شَيْءٍ ഏത് വസ്തുവിലും കൂടുതലുള്ളവൻ جَدَلًا തർക്കം (തർക്കസ്വഭാവം, തർക്കവാസന)

ക്വുർആന്റെ വിവരണരീതി ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ളതാകുന്നു. അതിന്റേതായ ഒരു ശൈലിയും, പ്രതിപാദന രീതിയുമാണ് അതിനുള്ളത്. ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സാഹിത്യകൃതികൾ, ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായവപോലെയുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം അത് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ധ്യായങ്ങൾ, പർവങ്ങൾ, പംക്തികൾ എന്നിവയൊന്നും നിർണയിക്കുക അതിന് പതിവില്ല. അതിന്റെ വിവരണരീതിയെ സംബന്ധിച്ച് എത്രയോ മഹാന്മാർ നീണ്ടുനീണ്ട ലേഖനങ്ങളും, ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ചുരുങ്ങിയ വാചകങ്ങളിൽ അതിന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വഭാവം വരഞ്ഞു കാണിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഉപദേശം, നിർദ്ദേശം, നിയമം, ചരിത്രം, കഥ, ഉപമ, സംഭവം, സുവിശേഷം, താക്കീത്, പ്രകൃതിവർണന, ചിന്താപാഠം, ദൃഷ്ടാന്തം എന്നിങ്ങിനെ പലതും ഇടകലർന്നും, ഒന്നൊന്നിനെതുടർന്നും കാണാം. ഒരേ കാര്യംതന്നെ– ഒരേ സംഭവംതന്നെ– ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കും. പക്ഷേ, ഓരോ സ്ഥലത്തും മറ്റേ സ്ഥലത്ത് കാണപ്പെടാത്ത സവിശേഷതയോടുകൂടിയായിരിക്കും അത്. ഒരിടത്ത് സംക്ഷിപ്തമാണെങ്കിൽ, വേറൊരിടത്തു സവിസ്തരമായിരിക്കും. സജ്ജനങ്ങളുടെ പുണ്യഫലങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളും വിവരിക്കുന്നത് കാണാം. ചെറുതും, വലുതും, സങ്കൽപവും, സംഭവിച്ചതുമായ ഉപമകളും ഇടക്കിടെ സാധാരണമാണ്. നിയമവശങ്ങളെക്കാൾ ധാർമികവശത്തിന്നാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കാണുക. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ, ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ള മനുഷ്യരെ മടുപ്പുതോന്നിക്കാതെയും, മുഷിപ്പിക്കാതെയും ആകർഷിക്കുകയും, ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണ് അതിനുള്ളത്.

എന്നാൽ, മനുഷ്യനാകട്ടെ, സ്വഭാവേന താർക്കികനാണ്. വേണ്ടതിനും വേണ്ടാത്തതിനും അവൻ തർക്കം നടത്തും; ബോധ്യംവന്നാലും വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സമാധാനപൂർവം കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ അവന് ക്ഷമയുണ്ടാകുകയില്ല. ഇത്യാദി സ്വഭാവങ്ങൾ നിമിത്തം ക്വുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പലപ്പോഴും അവന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. സൂറത്ത്– സുമറിലെ ഒരു വചനം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمْ

اللّٰهُ وَأُولٰئِكَ هُمْ أُولُواالأَلْبَابِ O –سورة الزمر സാരം: 'പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുകയും, എന്നിട്ട്, അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്ന എന്റെ അടിയാന്മാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അവരാണ് അല്ലാഹു സന്മാർഗത്തിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ; അവർതന്നെയാണ് ബുദ്ധിമാന്മാരും'.

ഇമാം അഹ്മദ് (റ), ബുഖാരി (റ), മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ഒരു ദിവസം രാത്രി നബി തിരുമേനി ﷺ, അലി (റ)യുടെയും ഫാത്തിമഃ (റ)യുടെയും വാതിൽക്കൽചെന്നു) ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: നിങ്ങൾ രണ്ടാളും (രാത്രി നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ അലി (റ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൈവശമാണല്ലോ. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ഞങ്ങളെ അവൻ എഴുന്നേൽപിക്കുന്നതാണ്. അലി (റ) പറയുകയാണ്: ഞാനിത് പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി എന്നോട് മറുപടി ഒന്നും പറയാതെ വിട്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അവിടുന്ന് തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ, തന്റെ കൈകൊണ്ട് തുടക്ക് കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടു: وكان الانسان أكثر شيء جدلا (മനുഷ്യൻ ഏത് വസ്തുവെക്കാളും തർക്കമുള്ളവനാകുന്നു.)

وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤْمِنُوٓا۟ إِذْ جَآءَهُمُ ٱلْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا۟ رَبَّهُمْ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ ٱلْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ തങ്ങൾക്ക് സന്മാർഗദർശനം വന്നപ്പോൾ (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ തടയുന്നത്, പൂർവികന്മാരുടെ [അവരിൽ കഴിഞ്ഞ ശിക്ഷയുടെ] നടപടികൾ അവർക്ക് വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് ശിക്ഷവരുകയോ വേണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ (വേറെ) എന്താണ്?!

وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ وَيُجَـٰدِلُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِٱلْبَـٰطِلِ لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ ۖ وَٱتَّخَذُوٓا۟ ءَايَـٰتِى وَمَآ أُنذِرُوا۟ هُزُوًا ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീത്നൽകുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ മുർസലുകളെ [ദൂതന്മാരെ] നാം അയക്കാറില്ല. മിഥ്യാവാദവുമായി അവിശ്വസിച്ച ആളുകൾ തർക്കിക്കുന്നു.സത്യത്തെ അതുകൊണ്ടവർതകർത്തുകളയുവാൻവേണ്ടി.

എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെയും, അവർക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെയും അവർ പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

﴾55﴿ وَمَامَنَعَ തടയുന്നതെന്താണ്?!, തടയുന്നില്ല النَّاسَ മനുഷ്യരെ أَنۡ يُؤۡمِنُوٓا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് إِذۡ جَآءَهُمُ അവർക്ക് വന്നെത്തിയപ്പോൾ الۡهُدَىٰ മാർഗദർശനം, സന്മാർഗം وَيَسۡتَغۡفِرُوا അവർ പാപമോചനം തേടുന്നതും رَبَّهُمۡ അവരുടെ രക്ഷിതാവിനോട് إِلَّآ أَن تَأۡتِيَهُمۡ അവർക്ക്‌വന്നെത്തണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ سُنَّةُ الۡأَوَّلِينَ പൂർവികന്മാരുടെ (മുൻഗാമികളുടെ) നടപടി أَوۡ يَأۡتِيَهُمُ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വരണമെന്ന് الۡعَذَابُ ശിക്ഷ قُبُلًا പെട്ടെന്ന്, അഭിമുഖമായി ﴾56﴿ وَمَا نُرۡسِلُ നാം അയക്കാറില്ല الۡمُرۡسَلِينَ മുർസലുകളെ, ദൂതന്മാരെ إِلَّا مُبَشِّرِينَ സുവിശേഷം (സന്തോഷവാർത്ത) അറിയിക്കുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ وَمُنذِرِينَ താക്കീത് ചെയ്യുന്നവരും وَيُجَٰدِلُ തർക്കിക്കുന്നു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ بِالۡبَٰطِلِ നിരർത്ഥമായതുകൊണ്ട്, മിഥ്യാവാദം കൊണ്ട് لِيُدۡحِضُوا അവർ തകർക്കുവാൻ വേണ്ടി, ഉടക്കുവാൻവേണ്ടി بِهِ അതുകൊണ്ട് الۡحَقَّ സത്യത്തെ, യഥാർത്ഥത്തെ وَاتَّخَذُوٓا അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു ءَايَٰتِي എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ وَمَآ أُنذِرُوا അവർക്ക് താക്കീത്‌നൽകപ്പെട്ടതിനെയും هُزُوًا പരിഹാസ്യം

ആദ്, ഥമൂദ് (عاد، ثمود) മുതലായ സമുദായങ്ങളിൽ അക്രമവും തോന്നിയവാസവും മുഴുത്തപ്പോൾ അവർക്ക് സംഭവിക്കുകയുണ്ടായതുപോലെയുള്ള ശിക്ഷാനടപടികളാണ്, പൂർവികന്മാരുടെ ശിക്ഷാനടപടി (سُنَّةُ الۡأَوَّلِينَ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. നീ സത്യവാനാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ കൊണ്ടുവരിക! (ائۡتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ- العنكبوت : ٢٩) എന്ന് ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനത അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ, ക്വുറൈശികളായ ധിക്കാരികൾ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ക്ഷണം നിരസിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോട് പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: അല്ലാഹുവേ! ഈ പറയുന്നതാണ് നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള സത്യമെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കല്ലുമഴ വർഷിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരിക!. (اللّهمّ إنْ كانَ هذا هُوَ الْحقَّ من عنْدكَ فأمْطرْ علَيْنا حجارةً من السَّماء أو ائْتنا بعذاب أليمٍ - الانفال : ٣٢) ഇത്രയും നിഷ്ഠൂരമായ മനഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്ന് മേൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

وَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ فَأَعۡرَضَ عَنۡهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتۡ يَدَاهُۚ

﴾57﴿ തന്റെ റബ്ബിന്റെ ആയത്തുകൾ [ലക്ഷ്യങ്ങൾ] മുഖേന ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ട് അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞുകളയുകയും, തന്റെ കൈകൾ [താൻ] മുമ്പ് ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ളതിനെ [ദുഷ്കർമങ്ങളെ] മറന്നുകളയുകയും ചെയ്തവരെക്കാൾ അക്രമി ആരാണുള്ളത്?!

إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِيٓ ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ

നിശ്ചയമായും, അത് ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (കഴിയാത്തവണ്ണം) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരുതരം മൂടികളും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം കട്ടിയും നാം ആക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾

നീ അവരെ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതായാൽ- അങ്ങിനെയിരിക്കെ- ഒരിക്കലും അവർ സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

وَرَبُّكَ ٱلْغَفُورُ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۖ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا۟ لَعَجَّلَ لَهُمُ ٱلْعَذَابَ ۚ

﴿58﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്, കരുണയുള്ളവനാണ്. അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതിന് അവരോട് അവൻ നടപടി എടുക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്ക് അവൻ ശിക്ഷ തൽക്ഷണം തന്നെ കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا۟ مِن دُونِهِۦ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾

പക്ഷേ, അവർക്കൊരു നിശ്ചിതസമയമുണ്ട്; അതിനെ വിട്ട് യാതൊരു രക്ഷാവലംബവും അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേ അല്ല.

وَتِلْكَ ٱلْقُرَىٰٓ أَهْلَكْنَٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا۟ وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ അതാ (ആ) രാജ്യങ്ങൾ! അവർ [അതിലെ നിവാസികൾ] അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. (അതുപോലെ) ഇവരുടെ നാശത്തിനും നാം ഒരു നിശ്ചിതസമയം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴿57﴾ وَمَنْ ആരാണ് أَظْلَمُ അധികം അക്രമി مِمَّنْ യാതൊരുവനെക്കാൾ ذُكِّرَ അവന് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടു بِآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ലക്ഷ്യങ്ങൾമുഖേന رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ فَأَعْرَضَ എന്നിട്ട് അവൻ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു عَنْهَا അതിൽനിന്ന് وَنَسِيَ അവൻ മറക്കുകയും ചെയ്തു مَاقَدَّمَتْ മുമ്പ്ചെയ്തത് يَدَاهُ അവന്റെ കരങ്ങൾ, കൈകൾ (അവൻ) إِنَّا جَعَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കുമീതെ أَكِنَّةً ഒരുതരം മൂടികളെ أَنْ يَفْقَهُوهُ അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് (ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ) وَفِيٓ آذَانِهِمْ അവരുടെ കാതുക

إِلَى الْهُدَىٰ ളിലും ഒരുതരം കട്ടിയെ وَقْرًا ۖ നീ അവരെ വിളിക്കുന്നതായാൽ وَإِن تَدْعُهُمْ സന്മാർഗത്തിലേക്ക് فَلَن يَهْتَدُوا എന്നാൽ അവർ സന്മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയില്ല, പ്രാപിക്കുകയില്ല إِذًا അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകയാൽ أَبَدًا ഒരിക്കലും, ഒരുകാര്യവും ﴾58﴿ وَرَبُّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് الْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് ذُو الرَّحْمَةِ കാരുണ്യമുള്ളവനാണ് لَوْ يُؤَاخِذُ അവൻ പിടികൂടുകയായണെങ്കിൽ (നടപടിയെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ) هُم അവരെ, അവരോട് بِمَا كَسَبُوا അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയതുകൊണ്ട്, സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് لَعَجَّلَ അവൻ തൽക്ഷണം നൽകുമായിരുന്നു, ധൃതിയായി കൊടുക്കുമായിരുന്നു لَهُمُ അവർക്ക് الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ بَل പക്ഷേ, എങ്കിലും لَّهُم അവർക്കുണ്ട് مَّوْعِدٌ ഒരു നിശ്ചിതസമയം لَّن يَجِدُوا അവർക്ക് കിട്ടുന്നതേയല്ല مِن دُونِهِ അതിനെവിട്ട്, അത്കൂടാതെ مَوْئِلًا ഒരു രക്ഷാവലംബവും ﴾59﴿ وَتِلْكَ അതാ الْقُرَىٰ (ആ) രാജ്യങ്ങൾ أَهْلَكْنَاهُمْ നാം നശിപ്പിച്ചു هُمْ അവരെ (ആ രാജ്യക്കാരെ) لَمَّا ظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്തപ്പോൾ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു لِمَهْلِكِهِم അവരുടെ നശീകരണത്തിന്, നാശസമയത്തിന് مَّوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിതസമയം, ഒരു നിശ്ചയം

ആദ്, ഥമൂദ് മുതലായ ഗ്രോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളും അവയെ നാമാവശേഷമാക്കിക്കളഞ്ഞ വമ്പിച്ച ശിക്ഷകളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളും അറബികൾക്ക് ഏറെക്കുറെ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്. അവിശ്വാസികളുടെ നിഷേധവും, ധിക്കാരവും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ചിന്തക്ക് പകരം പരിഹാസം, ബുദ്ധിക്ക് പകരം മർക്കടമുഷ്ടി, ഇതാണവരിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കല്ലുപോലെ ഉറച്ചു നിർജ്ജീവമായിരിക്കുകയാണ്. സത്യോപദേശത്തിന് അതിലേക്ക് പ്രവേശനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. അതൊന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുവാൻ പോലും അവർ തയ്യാറല്ല. കാതിൽ എന്തോ ഒരു കട്ടി നിറഞ്ഞു കേൾവി നഷ്ടപ്പെട്ടപോലെയാണുള്ളത്. നിർഭാഗ്യകരമായ ഈ നിലപാടിൽ അല്ലാഹു അവരെ തൽക്കാലം സ്വതന്ത്രമാക്കി വിട്ടിരിക്കയാണ്. പെട്ടെന്നുള്ളതും, അതിദാരുണവുമായ ശിക്ഷക്ക് അവർ തികച്ചും അർഹതയുള്ളവർ തന്നെ. എങ്കിലും കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തുള്ള അവന്റെ നിയമനടപടിയനുസരിച്ച് അവർക്ക് തൽക്കാലം ഒഴിവ് നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ, യഥാർത്ഥവും കൃത്യവുമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിന് ഒരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്. അത് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ യാതൊരു ഒഴിവും ആർക്കും തന്നെ അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ധാർമികബോധമുള്ള ആളുകൾക്ക് ഈ ലോകത്ത് മിക്കവാറും കഷ്ടപ്പാടും, പലവിധ ദുരിതങ്ങളും ആണല്ലോ അനുഭവം. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വാസികളും, അക്രമികളുമായ ജനങ്ങൾക്ക് സുഖസന്തോഷങ്ങളും! എന്താണിത്? എന്നാൽ, നല്ലതെന്നോ, ഭാഗ്യമെന്നോ നാം അനുമാനിക്കുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചീത്തയും, ദൗർഭാഗ്യകരവും ആയിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീട് നമുക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. അപ്പോഴാണ്, നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ അനുമാനങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുക. കാര്യങ്ങളുടെ ബാഹ്യാവസ്ഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ജീവിക്കുവാനേ നമുക്കിവിടെ നിർവ്വാഹമുള്ളൂവെന്നത് വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും- രഹസ്യവും പരസ്യവും- തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വൈരുദ്ധ്യ

മുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് താഴെ വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ച നിബന്ധനകൾക്കെതിരായി- ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്നത്. സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥം തുറന്നുകാണുമ്പോഴേ, അവയെ സംബന്ധിച്ച അവസാനത്തെതും, ഏറ്റവും ശരിയായതുമായ തീരുമാനം കൽപിക്കുവാൻ സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ. ഈ പറഞ്ഞതിനുദാഹരണമായെടുക്കുവാൻ ഒരു സംഭവ കഥയാണ് തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ കാണുന്നത്.

മൂസാനബി (അ)യുടെയും ഖിദ്വ്ർ നബി (അ)യുടെയും കഥ

(موسى و الخضر عليهما السلام)

ആയത്തുകളിൽ പ്രവേശിക്കും മുമ്പായി കഥയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തരൂപം മുൻകൂട്ടി അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇമാം ബുഖാരി (റ), മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ അവരുടെ ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഈ കഥ പല മാർഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഇവിടെ അത് വിവരിക്കുന്നത്:-

ഇസ്‌റാഈല്യരിലെ പ്രവാചകനായ മൂസാനബി (അ) ഒരിക്കൽ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: താങ്കളെക്കാൾ അറിവുള്ള മറ്റു വല്ലവരെയും താങ്കൾക്കറിയാമോ? അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞത് 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം (الله اعلم) എന്ന് പറയുകയുണ്ടായില്ല. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിന് യോജിച്ചത് അതായിരുന്നു.) ഇതിനെത്തുടർന്നു: ഉണ്ട്- എന്റെ ഒരു അടിയാൻ നിന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവനുണ്ട്- രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കാണാം. എന്ന് അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ) ന് വഹ്‌യ് നൽകി. ഒരു മത്സ്യം കൂടെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നും അത് കാണാതാവുന്ന സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു. ഒരു ചത്ത മത്സ്യവുമായി പോകണം, അതിന് ജീവനുണ്ടാകുന്നിടത്തുവെച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാണുക എന്നിങ്ങിനെയാണ് ഹദീഥിന്റെ ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

അങ്ങനെ, മൂസാ നബി (അ) തന്റെ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉം (يُوشَع بن نون - ع) കൂടി യാത്രയായി. അവർ ഒരു പാറക്കല്ലിനടുത്തെത്തി അവിടെ വിശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ ചാടിപ്പോയി. യൂശഉ് നബി (അ) അത് അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, മൂസാനബി (അ) ഉണർന്നശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അത് അറിയിക്കുവാൻ മറന്നുപോയി. പിന്നീട് കുറെ നടന്നു ക്ഷീണിച്ച മൂസാനബി (അ) ഭക്ഷണസാധനം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് യൂശഉ് (അ) മത്സ്യത്തിന്റെ കാര്യം ഓർമിച്ചത്. അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപോന്നു. മത്സ്യം പോയ സ്ഥലത്തെത്തി. അവിടെവെച്ച് ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. മൂസാ നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന് സലാം പറഞ്ഞു. ഇന്നാട്ടിലെവിടെയാണ് സലാം (ശാന്തി)? എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം, നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) പേരും ഗ്രോത്രവും പറഞ്ഞറിയിച്ചശേഷം ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: നിങ്ങളുടെ അറിവിൽനിന്ന് എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചു തരുവാനായി ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ച് വരട്ടെയോ? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്ക് തൗറാത്ത് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, വഹ്‌യും വരാറുണ്ട്,

ഏതായാലും എനിക്ക് ചില അറിവുകളുണ്ടായിരിക്കും, അത് താങ്കൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ചും ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ, താങ്കൾ എന്റെ ഒന്നിച്ച് കൂടുന്നപക്ഷം, ഏത് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ വിവരിച്ചു തരുന്നതുവരെ, എന്നോട് താങ്കൾ ചോദ്യം ചെയ്യരുത്. മൂസാ (അ) ഈ നിബന്ധന സമ്മതിച്ചു. ബാക്കി ഭാഗം ആയത്തുകളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്:-

വിഭാഗം - 9

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَىٰهُ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰٓ أَبْلُغَ مَجْمَعَ ٱلْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِىَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ മൂസാ തന്റെ വാലിയക്കാരനോട്; രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിച്ചേരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ദീർഘകാലം നടക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ ഞാൻ (ഈ) യാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്ന് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക).

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا

﴾61﴿ അങ്ങിനെ, അത് രണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ മത്സ്യത്തെ (അതിന്റെ കാര്യം) മറന്നുപോയി.

فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾

എന്നിട്ട് അത് സമുദ്രത്തിൽ (ചാടി) അതുപോയവഴി ഒരു തുരങ്കം (പോലെ) ആക്കിത്തീർത്തു.

﴾60﴿ وَإِذْقَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ مُوسَى മൂസാ (നബി) لِفَتَاهُ തന്റെ വാലിയക്കാരനോട്, ഭൃത്യനോട് لاأَبْرَحُ ഞാൻ വിരമിക്കയില്ല, തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കും حَتَّىٰأَبْلُغَ ഞാൻ എത്തുവോളം مَجْمَعَالْبَحْرَيْنِ രണ്ടു സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്നിടത്ത് أَوْ أَمْضِيَ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നടക്കും حُقُبًا ദീർഘകാലം ﴾61﴿ فَلَمَّا بَلَغَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും എത്തിയപ്പോൾ مَجْمَعَبَيْنِهِمَا അത് രണ്ടും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്ത് نَسِيَا അവർ (രണ്ടാളും) മറന്ന് حُوتَهُمَا അവരുടെ മൽസ്യം فَاتَّخَذَ എന്നിട്ട് അത് ആക്കി, ഉണ്ടാക്കി سَبِيلَهُ അതിന്റെ വഴി, അതുപോയ മാർഗം فِيالْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ سَرَبًا ഒരു തുരങ്കം, മാളം (പോലെ)

രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ ഏതാണെന്നും, അവ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിനെപറ്റി ഒരു ഉറച്ച തീരുമാനം എടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഖുർആനിലൊ ഹദീഥിലോ വ്യക്തമായി ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പലരും പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ടാഞ്ചീറി (طنجة) ൽ ആണെന്നും, *(*)* ആഫ്രിക്കയിൽ ആണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായ

(*) പടം 7 -ൽ നോക്കുക

ങ്ങൾ കാണാം. ചെങ്കടലിന്റെ രണ്ട് ശാഖകളായ അകബഃ ഉൾക്കടലും, സൂയസ് ഉൾക്കടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലമായ ഐലഃ (الايلة) യിലാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ന്യായമായിക്കാണുന്നത്. ഈ രണ്ട് ഉൾക്കടലുകൾക്കിടയിലാണ് ഇസ്റാഈല്യരുടെ വളരെക്കാലത്തെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന സീനാ താഴ്വര. സീനാ താഴ്വരയും ഔറേബ് വനാന്തരങ്ങളുമെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും ആ പരിസരങ്ങളിലാണെന്ന് ഭൂപടം നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. *(*)* മൂസാ നബി (അ) ക്ക് തൗറാത്ത് ലഭിച്ചതും അക്കാലത്താണല്ലോ.

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَىٰهُ ءَاتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَـٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ അങ്ങനെ, രണ്ടുപേരും കടന്നുപോയാറെ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] തന്റെ വാലിയക്കാരനോട് പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ പ്രാതൽ [ഭക്ഷണം] കൊണ്ടുവാ; നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം [വളരെ] ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു!

قَالَ أَرَءَيْتَ إِذْ أَوَيْنَآ إِلَى ٱلصَّخْرَةِ فَإِنِّى نَسِيتُ ٱلْحُوتَ وَمَآ أَنسَىٰنِيهُ إِلَّا ٱلشَّيْطَـٰنُ أَنْ أَذْكُرَهُۥ ۚ

﴿63﴾ അവൻ പറഞ്ഞു: കണ്ടുവോ! നാം, [ആ] പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക് ചെന്നു കൂടിയപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ മത്സ്യത്തെപറ്റി മറന്നുപോയി. അത് ഉണർത്തുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചത് പിശാചല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾

അത് [മത്സ്യം] സമുദ്രത്തിൽ അതിന്റെ മാർഗത്തെ ഒരു ആശ്ചര്യമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ

﴿64﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അതുതന്നെയാണ് നാം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

فَٱرْتَدَّا عَلَىٰٓ ءَاثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾

ഉടനെ, രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ കാൽപാടുകളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മടങ്ങി.

﴿62﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا രണ്ടാളും വിട്ടുപോയാറെ, (പോയപ്പോൾ) قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لِفَتَاهُ തന്റെ വാലിയക്കാരനോട് آتِنَا നമുക്ക് കൊണ്ടുവാ غَدَاءَنَا നമ്മുടെ പ്രാതൽ, ഭക്ഷണം لَقَدْ لَقِينَا തീർച്ചയായും നാം അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു (അനുഭവിച്ചു) കണ്ടു مِنْ سَفَرِنَا നമ്മുടെയാത്ര നിമിത്തം هَذَا ഈ (യാത്ര) نَصَبًا ക്ഷീണം, ബുദ്ധിമുട്ട് ﴿63﴾

(*) പടം 4 നോക്കുക

قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَرَأَيْتَ കണ്ടുവോ إِذْأَوَيْنَا നാം ചെന്നെത്തിയപ്പോൾ إِلَى الصَّخْرَةِ (ആ) പാറക്കല്ലിങ്കലേക്ക് فَإِنِّي അപ്പോൾ ഞാൻ نَسِيتُ ഞാൻ മറന്നു الْحُوتَ മത്സ്യത്തെ, മത്സ്യത്തെപറ്റി وَمَا أَنْسَانِيهُ അത് എന്നെ മറപ്പിച്ചിട്ടില്ല إِلَّا الشَّيْطَانُ പിശാചല്ലാതെ أَنْ أَذْكُرَهُ ഞാൻ അത് പറയുവാൻ, ഉണർത്തുവാൻ وَاتَّخَذَ അത് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു سَبِيلَهُ അതിന്റെ (അതുപോയ) മാർഗം فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ عَجَبًا ഒരു ആശ്ചര്യം, ആശ്ചര്യകരം ﴾64﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ذَٰلِكَ അത്, അതാണ് مَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നത് نَبْغِ നാം തേടിക്കൊണ്ട് فَارْتَدَّا അങ്ങനെ രണ്ടാളും മടങ്ങി عَلَىٰ آثَارِهِمَا അവരുടെ കാൽപാടുകളെ قَصَصًا അന്വേഷിച്ചു (നോക്കി)ക്കൊണ്ട്

മുമ്പ് പറഞ്ഞത്പോലെ, മത്സ്യത്തെ കാണാതാകുന്ന സ്ഥലത്താണല്ലോ അവർ തേടി പോകുന്ന ആൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക. അവർ പാറക്കല്ലിന്നടുത്ത് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ ചാടിപ്പോയ മാർഗം ഒരു തുരങ്കംപോലെ അവശേഷിച്ചതുകണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ

﴾65﴿ അപ്പോൾ, നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽ ഒരു അടിയാനെ അവർ കണ്ടെത്തി;

ءَاتَيْنَٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَٰهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾

നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാരുണ്യം നാം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നു; നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു (പ്രത്യേക) ജ്ഞാനം നാം അദ്ദേഹത്തിന്ന് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അടിയാനെ).

قَالَ لَهُۥ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ മൂസാ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു: സന്മാർഗജ്ഞാനമായി താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും താങ്കൾ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്റെ മേൽ [പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തോടെ] ഞാൻ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?

﴾65﴿ فَوَجَدَا അപ്പോൾ അവർ കണ്ടെത്തി عَبْدًا ഒരു അടിയാനെ مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽപെട്ട آتَيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തിന്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു رَحْمَةً ഒരു കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം مِنْ عِنْدِنَا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് وَعَلَّمْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കു

കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന് (തന്നെ) നമ്മുടെ വക عِلْمًا ഒരു അറിവ്, ജ്ഞാനം ﴾66﴿ قَالَ لَهُۥ അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു مُوسَىٰ മൂസാ هَلْ أَتَّبِعُكَ ഞാൻ താങ്കളെ പിന്തുടരട്ടെയോ, അനുഗമിക്കട്ടെയോ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ താങ്കൾ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്നതിന്റെ പേരിൽ (നിശ്ചയത്തിന്മേൽ) مِمَّا عُلِّمْتَ താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന് رُشْدًا നേർമാർഗജ്ഞാനമായി, നേർമാർഗമായി, സന്മാർഗമായി

നമ്മുടെ അടിയാൻ എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖിദ്വ്ർ നബി (അ) നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഹദീഥിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഖിദ്വ്ർ (അ) ഒരു നബി (പ്രവാചകൻ) ആയിരുന്നുവെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ലക്ഷ്യമൊന്നും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ക്വുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാകുന്നു. عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا (നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽപെട്ട ഒരു അടിയാൻ) എന്നും, وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا(നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന് നാം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപറ്റി പറയുന്നു. ഇതൊന്നും ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് ചെയ്തതല്ല എന്ന് അദ്ദേഹം മൂസാ നബി (അ) നോട് പറഞ്ഞതായി 82-ാം വചനത്തിലും കാണാം. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നത്രെ വ്യക്തമാകുന്നത്.

قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ അദ്ദേഹം [ഖിദ്വ്ർ] പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും, താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ സഹിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാകുകയില്ലതന്നെ,

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِۦ خُبْرًا ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ താങ്കൾക്ക് സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം മുഴുമിപ്പിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യത്തെപറ്റി താങ്കൾ എങ്ങിനെ സഹിക്കും?!

قَالَ سَتَجِدُنِىٓ إِن شَآءَ ٱللَّهُ صَابِرًا وَلَآ أَعْصِى لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, സഹിക്കുന്നവനായി എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാവുന്നതാണ്; ഞാൻ താങ്കളുടെ ഒരു കൽപനക്കും എതിര്പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമല്ല.

قَالَ فَإِنِ ٱتَّبَعْتَنِى فَلَا تَسْـَٔلْنِى عَن

﴾70﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, താങ്കൾ എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നപക്ഷം, ഏതൊരു കാര്യത്തെ

شَيْءٍ حَتَّىٰٓ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾

ക്കുറിച്ചും, താങ്കൾക്ക് ഞാൻ അതിനെപറ്റി പ്രസ്താവന നൽകുന്നതു വരെ എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത്!

﴾67﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താങ്കൾ لَن تَسْتَطِيعَ താങ്കൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല തന്നെ مَعِيَ എന്റെ ഒന്നിച്ച്, എന്റെ കൂടെ صَبْرًا സഹിക്കുവാൻ, ക്ഷമിക്കുവാൻ ﴾68﴿ وَكَيْفَ എങ്ങിനെയാണ് تَصْبِرُ താങ്കൾ സഹിക്കുക عَلَىٰ مَا ഒരു കാര്യത്തെപറ്റി لَمْ تُحِطْ താങ്കൾക്ക് മുഴുവിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ല (വേണ്ടതുപോലെ കിട്ടിയിട്ടില്ല) بِهِ അതിനെ പറ്റി خُبْرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ﴾69﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു سَتَجِدُنِي എന്നെ താങ്കൾക്ക് കാണാറാകും, താങ്കൾ കണ്ടെത്തിക്കും إِن شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ اللَّهُ അല്ലാഹു صَابِرًا സഹിക്കുന്നവനായി, ക്ഷമിക്കുന്നവനായി وَلَا أَعْصِي ഞാൻ എതിര് നടക്കുകയുമില്ല لَكَ താങ്കൾക്ക് أَمْرًا ഒരു കൽപനക്കും, ഒരു കാര്യത്തിനും ﴾70﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നാൽ فَلَا تَسْأَلْنِي എന്നോട് താങ്കൾ ചോദ്യം ചെയ്യരുത്, ചോദിക്കരുത് عَن شَيْءٍ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും حَتَّىٰ أُحْدِثَ ഞാൻ പറഞ്ഞുതരുന്നതുവരെ, ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതുവരെ لَكَ താങ്കൾക്ക് مِنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച് ذِكْرًا ഒരു പ്രസ്താവന (നിരൂപണം)

താങ്കൾക്ക് രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പലതും നമ്മുടെ സഹവാസ മദ്ധ്യേ താങ്കൾ കണ്ടേക്കും; പിന്നീട് അതിന്റെ രഹസ്യം ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പറഞ്ഞുതരികയും ചെയ്യും. അതിനിടക്ക് അക്ഷമനായി ചോദ്യം ചെയ്യരുത് എന്ന് സാരം. മൂസാ നബി (അ) അത് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം - 10

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا فِي ٱلسَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ

﴾71﴿ അനന്തരം, രണ്ടുപേരും പോയി. അങ്ങനെ, അവർ കപ്പലിൽ കയറിപ്പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹം [ഖിദ്ർ] അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി.

قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا إِمْرًا ﴿٧١﴾

അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ഇതിലെ ആൾക്കാരെ മുക്കിക്കളയുവാനായി താങ്കൾ അതിനെ പിളർക്കുകയോ? തീർച്ചയായും, ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തത്!

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾

《72》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയോ; നിശ്ചയമായും താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്?!

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِى بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِى مِنْ أَمْرِى عُسْرًا ﴿٧٣﴾

《73》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ മറന്നു (ചോദിച്ചു) പോയതിനെപറ്റി താങ്കൾ എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത്; എന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രയാസപ്പെട്ട ഒന്നിന് എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത്!

《71》 فَانْطَلَقَا അനന്തരം (എന്നിട്ട്) രണ്ടാളുംപോയി حَتَّىٰٓ إِذَا رَكِبَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും കയറിയപ്പോൾ (കയറിപ്പോകുമ്പോൾ) فِي السَّفِينَةِ കപ്പലിൽ خَرَقَهَا അദ്ദേഹം അതിന് പിളർപ്പുണ്ടാക്കി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَخَرَقْتَهَا അതിനെ താങ്കൾ പിളർക്കുകയോ لِتُغْرِقَ താങ്കൾ മുക്കിക്കളയുവാൻ أَهْلَهَا അതിലെ ആൾക്കാരെ لَقَدْ جِئْتَ തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി (ചെയ്തു) شَيْئًا ഒരു കാര്യം إِمْرًا വമ്പിച്ചതായ, ഗൗരവമുള്ള 《72》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَلَمْ أَقُلْ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയോ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താൻ, താങ്കൾ لَنْ تَسْتَطِيعَ തനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ലതന്നെ مَعِيَ എന്റെ കൂടെ صَبْرًا സഹിക്കുന്നതിന് 《73》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَا تُؤَاخِذْنِي എന്നെ പിടികൂടരുത്, എന്നോട് നടപടി എടുക്കരുത് بِمَا نَسِيتُ ഞാൻ മറന്നതുകൊണ്ട് وَلَا تُرْهِقْنِي എന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയും ചെയ്യരുത് مِنْ أَمْرِي എന്റെ കാര്യത്തിൽ, കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് عُسْرًا ഒരു പ്രയാസത്തിന്, ഞെരുക്കമായ കാര്യത്തിന്

എന്റെ മറവികൊണ്ടുണ്ടായ ഇത്തരം സംഗതികൾ, താങ്കളൊന്നിച്ച് സഹവസിച്ചു പലതും പഠിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാക്കി എന്നെ വിഷമിപ്പിക്കരുതേ! ഇനി, മേലിൽ ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്കയില്ല എന്ന് സാരം.

അവർ കപ്പലിലായിരുന്നപ്പോൾ, ഒരു കുരുവി വന്ന് കപ്പലിന്റെ ഒരുഭാഗത്ത് ഇരിക്കുകയും, അതിന്റെ കൊക്ക്കൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അത് ഒന്ന് കൊത്തുകയും ഉണ്ടായി എന്നും, അപ്പോൾ ഖിദ്ർ (അ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുവെന്നും മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഹദീഥിൽ കാണാം: താങ്കളുടെ അറിവും, എന്റെ അറിവും, സൃഷ്ടികളെല്ലാവരുടെ അറിവും കൂടിയാലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിനെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ കുരുവിയുടെ കൊക്ക് സമുദ്രജലത്തിൽ വരുത്തിയ കുറവ്പോലെയല്ലാതെ- അതിൽ കവിഞ്ഞു ഒരു കുറവും- വരുത്തുകയില്ല. താമസിയാതെ അദ്ദേഹം ഒരു മഴു എടുത്ത് കപ്പലിന്റെ പലകക്ക് പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയത്രെ.

فَٱنطَلَقَا حَتَّىٰٓ إِذَا لَقِيَا غُلَـٰمًا فَقَتَلَهُۥ قَالَ	﴾74﴿ എന്നിട്ട്, രണ്ടാളും പോയി. അങ്ങനെ, ഒരു ബാലനെ അവർ കണ്ടുമുട്ടുകയും, ഉടനെ അദ്ദേഹം അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു:
أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ	നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ- മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമായിട്ടല്ലാതെ- താങ്കൾ കൊന്നുകളഞ്ഞുവോ?!
لَّقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾	തീർച്ചയായും, ആക്ഷേപാർഹമായ ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ് താങ്കൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്!

ജുസ്ഉ് - 16

۞ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِىَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾	﴾75﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: താങ്കളോട്, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയോ: താങ്കൾക്ക് എന്റെ കൂടെ ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്ന്?!
قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَىْءٍۭ بَعْدَهَا فَلَا تُصَـٰحِبْنِى ۖ	﴾76﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: ഇതിന്ശേഷം വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിക്കുന്നപക്ഷം, പിന്നെ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല
قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّى عُذْرًا ﴿٧٦﴾	എന്റെ പക്കൽ നിന്നു തന്നെ, താങ്കൾക്ക് ഒഴികഴിവ് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

﴾74﴿ فَانْطَلَقَا എന്നിട്ട് രണ്ടാളും പോയി حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا അങ്ങനെ രണ്ടാളും കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ غُلَامًا ഒരു ബാലനെ, ആൺകുട്ടിയെ فَقَتَلَهُ എന്നിട്ട് അവനെ അദ്ദേഹം കൊല ചെയ്തു قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَقَتَلْتَ താങ്കൾ കൊല ചെയ്തുവോ نَفْسًا ഒരു ആത്മാവിനെ (ഒരാളെ) زَكِيَّةً പരിശുദ്ധമായ (നിർദ്ദോഷിയായ) بِغَيْرِ نَفْسٍ മറ്റൊരാൾക്ക് പകരമല്ലാതെ (പ്രതികാരമായിട്ടല്ലാതെ) لَقَدْ جِئْتَ തീർച്ചയായും താങ്കൾ വരുത്തി, ചെയ്തു شَيْئًا ഒരു കാര്യം نُكْرًا ആക്ഷേപാർഹമായ, വെറുക്കത്തക്ക ﴾75﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَلَمْ أَقُلْ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലയോ لَكَ തന്നോട്, താങ്കളോട് إِنَّكَ നിശ്ചയമായും താങ്കൾ لَنْ تَسْتَطِيعَ താങ്കൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല എന്ന് مَعِيَ എന്റെ കൂടെ صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ

﴾76﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِن سَأَلْتُكَ ഞാൻ താങ്കളോട് ചോദിച്ചാൽ عَن شَيْءٍ വല്ല വസ്തുവെക്കുറിച്ചും بَعْدَهَا ഇതിന്ശേഷം فَلَا تُصَاحِبْنِي എന്നാൽ താങ്കൾ എന്നോട് സഹവസിക്കേണ്ടതില്ല, സഹവസിക്കേണ്ട قَدْ തീർച്ചയായും بَلَغْتَ താങ്കൾക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു (താങ്കൾ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു) مِن لَّدُنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്ന്, എന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് عُذْرًا ഒഴികഴിവ് (ഒഴികഴിവിങ്കൽ)

ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ, മൂസാ നബി (അ) ചോദ്യം ചെയ്യാതെ കുറേക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് ഇനിയും പല ജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളും കാണുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുഭക്തിയും, സാങ്കോചവും ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിതനാക്കി.

فَٱنطَلَقَا

﴾77﴿ പിന്നെയും, അവർ രണ്ടാളും പോയി.

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ أَهْلَ قَرْيَةٍ ٱسْتَطْعَمَآ أَهْلَهَا

അങ്ങനെ, അവർ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ, ആ നാട്ടുകാരോട് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു;

فَأَبَوْا۟ أَن يُضَيِّفُوهُمَا

എന്നാലവർ, അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കയാണ് ചെയ്തത്;

فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُۥ ۖ

അപ്പോൾ, അവിടെ പൊളിഞ്ഞുവീഴുവാൻ പോകുന്ന ഒരു മതിൽ അവർ കണ്ടെത്തി. ഉടനെ, അദ്ദേഹം [ഖിദ്വ്ർ] അത് നേരെയാക്കി നിറുത്തി.

قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾

അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, അതിന് വല്ല പ്രതിഫലവും നിശ്ചയി(ച്ചു മേടി)ക്കാമായിരുന്നു!

قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِى وَبَيْنِكَ ۚ

﴾78﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇത്, ഞാനും താങ്കളും തമ്മിലുള്ള വേർപാടാണ്;

سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾

താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ ഉൾസാരം ഞാൻ താങ്കൾക്ക് അറിയിച്ചുതരാം:

﴾77﴿ فَانْطَلَقَا എന്നിട്ട് (പിന്നെയും) രണ്ടാളും പോയി حَتَّىٰٓ إِذَآ أَتَيَآ അങ്ങനെ അവർ ചെന്നപ്പോൾ أَهْلَ قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യക്കാരുടെ അടുക്കൽ اسْتَطْعَمَآ അവർ ഭക്ഷണത്തിന്നാവശ്യപ്പെട്ട أَهْلَهَا അതിലെ ആളുകളോട്, ആ നാട്ടുകാരോട് فَأَبَوْا എന്നാലവർ വിസമ്മതിച്ചു أَن يُضَيِّفُوهُمَا അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന് فَوَجَدَا അപ്പോൾ അവർ കണ്ടു فِيهَا അതിൽ جِدَارًا ഒരു മതിൽ يُرِيدُ അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (ശ്രമിക്കുന്നു, പോകുന്നു) أَن يَنقَضَّ അത് പൊളിഞ്ഞു വീഴുവാൻ فَأَقَامَهُۥ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത്നേരെയാക്കി നിറുത്തി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَوْ شِئْتَ താങ്കൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَتَّخَذْتَ താങ്കൾക്ക് നിശ്ചയിക്കാമായിരുന്നു, ഏർപ്പെടുത്താമായിരുന്നു عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെ പേരിൽ أَجْرًا ഒരു പ്രതിഫലം, കൂലി ﴾78﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هَٰذَا ഇത് فِرَاقُ വേർപാടാണ്, പിരിയലാണ് بَيْنِى എന്റെ ഇടക്കും وَبَيْنِكَ താങ്കളുടെ ഇടക്കും (ഞാനും താങ്കളും തമ്മിൽ) سَأُنَبِّئُكَ ഞാൻ താങ്കൾക്ക് പറഞ്ഞുതരാം, മനസ്സിലാക്കിത്തരാം بِتَأْوِيلِ ഉൾസാരത്തെ, ആന്തരാർത്ഥത്തെ, വ്യാഖ്യാനത്തെ مَا യാതൊരു കാര്യത്തിന്റെ لَمْ تَسْتَطِع താങ്കൾക്ക് സാധിച്ചില്ല عَّلَيْهِ അതിനെപറ്റി صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ

കേവലം വിദേശികളായ രണ്ടാളുകളെ– അവർ ഭക്ഷണം നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുകൂടി– ആദരിക്കാതിരുന്ന ആ നാട്ടുകാരുടെ മതിലിന്റെ കേട് തീർത്തുകൊടുക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രതിഫലം നിശ്ചയിക്കുന്നത് അന്യായമല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, നമ്മുടെ തൽക്കാലാവശ്യങ്ങൾക്കായി അങ്ങിനെ ചെയ്യാമായിരുന്നുവെന്നാണ് മൂസാ നബി (അ) പറയുന്നത്. എന്നാൽ, നിശ്ചയപ്രകാരം ഒഴികഴിവ് പറയുവാനുള്ള അവസാനത്തെ അവസരവും ഇതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഖിദ്ർ നബി (അ), തന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ രഹസ്യങ്ങളും, അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ആന്തര തത്വങ്ങളും ഇങ്ങിനെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു:–

أَمَّا ٱلسَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَٰكِينَ يَعْمَلُونَ فِى ٱلْبَحْرِ

﴾79﴿ എന്നാൽ, (ആ) കപ്പൽ; അത് കടലിൽ ജോലി ചെയ്തു വരുന്ന ചില സാധുക്കളുടെതായിരുന്നു;

فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا

അതിനാൽ, ഞാൻ അതിന് കേടു വരുത്തണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു.

وَكَانَ وَرَآءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾

(കാരണം:) അവരുടെ പിറകിൽ എല്ലാ (നല്ല) കപ്പലും പിടിച്ചെടുത്തു കൈവശപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു.

وَأَمَّا ٱلْغُلَٰمُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ

﴾80﴿ (ആ) ബാലനാകട്ടെ: അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു;

فَخَشِينَآ أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَـٰنًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾

അതിക്രമത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിനും (മതനിഷേധത്തിനും) അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന് നാം ഭയപ്പെട്ടു.

فَأَرَدْنَآ أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوٰةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾

《81》 അതിനാൽ അവന്പകരം അവനെക്കാൾ പരിശുദ്ധതയിൽ ഉത്തമനും, കരുണയിൽ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളവനുമായ ഒരുവനെ (ഒരു സന്തതിയെ) അവരുടെ റബ്ബ് അവർക്ക് നൽകണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിച്ചു.

وَأَمَّا ٱلْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَـٰمَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِى ٱلْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُۥ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَـٰلِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَآ أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ

《82》 (ആ) മതിലാണെങ്കിലോ; അത് (ആ) പട്ടണത്തിലെ അനാഥരായ രണ്ട് ബാലന്മാരുടെതായിരുന്നു; അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ അവർക്കായുള്ള ഒരു നിക്ഷേപവുമുണ്ട്; അവരുടെ പിതാവ് ഒരു നല്ല മനുഷ്യനുമായിരുന്നു. അതിനാൽ, രണ്ടുപേരും അവരുടെ പൂർണവളർച്ച (യൗവ്വനം) പ്രാപിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം അവർ പുറത്തെടുക്കുകയും വേണമെന്ന് നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചു. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമായിട്ടത്രെ (അത്).

وَمَا فَعَلْتُهُۥ عَنْ أَمْرِى ۚ ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾

ഞാൻ ഇത് (ഒന്നും) എന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല. താങ്കൾക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഉൾസാരം ഇതാണ്.

《79》 أَمَّا السَّفِينَةُ എന്നാൽ കപ്പൽ فَكَانَتْ അതായിരുന്നു لِمَسَاكِينَ ചില സാധുക്കൾക്കുള്ളത്, പാവങ്ങൾക്കുള്ളത് يَعْمَلُونَ ജോലി ചെയ്യുന്ന, പ്രവൃത്തി എടുക്കുന്ന فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ فَأَرَدْتُ അപ്പോൾ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു أَنْ أَعِيبَهَا ഞാൻ അത് കേടുവരുത്തുവാൻ وَكَانَ ഉണ്ടായിരുന്നു وَرَاءَهُمْ അവരുടെ പിറകിൽ مَلِكٌ ഒരു രാജാവ് يَأْخُذُ അവൻ എടുക്കും, കൈവശപ്പെടുത്തും كُلَّ سَفِينَةٍ എല്ലാ കപ്പലും غَصْبًا പിടിച്ചെടുത്തു, കയ്യേറിയതായി 《80》 وَأَمَّا الْغُلَامُ എന്നാൽ ബാലനാകട്ടെ فَكَانَ ആയിരുന്നു أَبَوَاهُ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ مُؤْمِنَيْنِ രണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾ فَخَشِينَا അപ്പോൾ നാം ഭയ

പ്പെട്ടു أَن يُرْهِقَهُمَا അവരെ അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമെന്ന് طُغْيَانًا അതിക്രമത്തിന്, അതിരു വിടുന്നതിന് وَكُفْرًا അവിശ്വാസത്തിനും ﴾81﴿ فَأَرَدْنَا അപ്പോൾ നാം ഉദ്ദേശിച്ചു أَن يُبْدِلَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും പകരം നൽകണമെന്ന് رَبُّهُمَا അവരുടെ രക്ഷിതാവ് خَيْرًا ഉത്തമ മായവനെ مِّنْهُ അവനെക്കാൾ زَكَاةً പരിശുദ്ധതയിൽ وَأَقْرَبَ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ള വനും رُحْمًا കരുണയിൽ, ദയയിൽ ﴾82﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ എന്നാൽ മതിലാകട്ടെ فَكَانَ അതാ യിരുന്നു لِغُلَامَيْنِ രണ്ടു ബാലന്മാർക്കുള്ളത് يَتِيمَيْنِ അനാഥകളായ فِي الْمَدِينَةِ പട്ടണത്തി ലുള്ള وَكَانَ تَحْتَهُ അതിന്റെ ചുവട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു كَنزٌ ഒരു നിക്ഷേപം, നിധി لَّهُمَا അവർക്ക് (രണ്ടുപേർക്ക്) وَكَانَ ആയിരുന്നു أَبُوهُمَا അവരുടെ പിതാവ് صَالِحًا ഒരു നല്ല വൻ, ഒരു സൽക്കർമി فَأَرَادَ അപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചു رَبُّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവ് أَن يَبْلُغَا അവർ (രണ്ടാളും) എത്തുവാൻ, പ്രാപിക്കുവാൻ أَشُدَّهُمَا അവരുടെ പൂർണവളർച്ച, ശക്തമായ ഘട്ടം (യൗവ്വനം) وَيَسْتَخْرِجَا അവർ പുറത്തെടുക്കുവാനും, പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും كَنزَهُمَا അവരുടെ നിക്ഷേപം رَحْمَةً അനുഗ്രഹമായിട്ട്, അനുഗ്രഹമത്രെ, കരുണയായി مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള وَمَا فَعَلْتُهُ ഞാൻ അതു ചെയ്തിട്ടില്ല عَنْ أَمْرِي എന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, (എന്റെ സ്വന്തം കാര്യമെന്ന നിലക്ക്) ذَٰلِكَ അത്, ഇത് تَأْوِيلُ ഉൾസാരമാണ്, ആന്തരാർത്ഥമാണ്, വ്യാഖ്യാനമാണ് مَا യാതൊരു കാര്യത്തിന്റെ لَمْ تَسْطِعْ താങ്കൾക്ക് സാധ്യമായിട്ടില്ല عَلَيْهِ അതിനാൽ, അതിനെപറ്റി صَبْرًا ക്ഷമിക്കുവാൻ, സഹി ക്കുവാൻ

ഈ ലോകത്ത് നടമാടുന്ന സംഭവങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവയ്ക്ക് രണ്ട്‌വശ ങ്ങൾ ഉള്ളതായി കാണാം: ബാഹ്യവശവും, ആന്തരവശവും അഥവാ പ്രത്യക്ഷവും, യാഥാർത്ഥ്യവും. യാഥാർത്ഥ്യവശങ്ങളെപറ്റി സസൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ, വിശ ദവിശകലനം നടത്തുവാനോ നമുക്ക് സാധ്യമാകുകയില്ല. പക്ഷേ, പൊതുവിൽ അത് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ല. ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംശയരഹിതമായ ഒരു വിധി നാം, കൽപിക്കുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അനേക കാര്യങ്ങളെ നാം കെട്ടി പ്പടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്ശേഷം ആ അടിസ്ഥനം തന്നെ പരമാബദ്ധമായിരു ന്നുവെന്ന് പിന്നീട് പലപ്പോഴും നാം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങിനെ, അതിന്മേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തിരുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അബദ്ധമോ, വിരുദ്ധഫലം നൽകുന്നതോ ആണെന്ന് നമുക്ക് സ്വയം ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽ തന്നെ ഇതിന് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണും. ശാസ്ത്രത്തിനോ യുക്തിക്കോ ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കു വാൻ സാധ്യമല്ല.

എന്നാൽ, ബാഹ്യാവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ മനുഷ്യന് ഈ ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടുക സാധ്യമാണോ? ഇല്ലതാനും. കാരണം: മനുഷ്യന് ബാഹ്യവശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമെ അറിയുകയുള്ളൂ. കാര്യകാരണങ്ങളുടെ പട്ടികയും, അവ തമ്മി ലുള്ള പരസ്പരബന്ധവും ആ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ അവന് കണക്കി ലെടുക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആകയാൽ, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ലോകത്തിന് ബാഹ്യലോകം عالم الظاهر എന്ന് പറയാം. യഥാർത്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന

ത്തിൽ മാത്രം കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരവസ്ഥയും ഇവിടെത്തന്നെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണവ്യവസ്ഥ ഇവിടെയും, എവിടെയും നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടത്രേ, മനുഷ്യന്റെ അനുമാനങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ഇടവരുന്നതും.

ബാഹ്യാവസ്ഥയനുസരിച്ച് ജനങ്ങളിൽ വിധി കൽപിക്കുകയാണ് പ്രവാചകന്മാർ ചെയ്യുന്നത്. നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു: **نحن نحكم با لظواهر والله يتولى السرائر** (ഞങ്ങൾ ബാഹ്യങ്ങളനുസരിച്ച് വിധിക്കുന്നു, രഹസ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുന്നു) മൂസാ നബി (അ) ഉം, ഖിദ്വ്ർ നബി (അ) ഉം തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവം, ബാഹ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമായിരുന്നു. ഖിദ്വ്ർ നബിക്ക് രഹസ്യലോകത്തെ (**عالم الباطن**) ചില വിവരങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ബാഹ്യജ്ഞാനമല്ലാത്ത ഒരുതരം അറിവും ഉണ്ട്; മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ അറിയുന്നവനായാലും അവന് അറിയുവാൻ കഴിയാത്ത ജ്ഞാനലോകം ഒന്നുവേറെയുണ്ട്; ഈ ബോധം അവനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്; എന്ന വസ്തുത ചില അനുഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനായി, അല്ലാഹു മൂസാ നബി (അ) നെ ഖിദ്വ്ർ നബി (അ)ന്റെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിക്കുവാൻ അയച്ചതായിട്ടാണ് നമുക്ക് ഇവിടെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്- അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുത്താൽ- മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രംഗമാണ് ആന്തരികജ്ഞാനം. അതും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച അളവിൽ മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് മൂസാ നബി (അ) യെക്കുറിച്ച് നബി ﷺ തിരുമേനി പറഞ്ഞത്: 'അദ്ദേഹം കുറേക്കൂടി ക്ഷമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഇനിയും പല രഹസ്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു' എന്ന്.

മൂസാ നബി (അ) ക്ക് അസഹനീയമായിരുന്ന മൂന്ന് സംഭവങ്ങളാണല്ലോ ഖിദ്വ്ർ നബി (അ) യിൽ നിന്നും സംഭവിച്ചത്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായി നാം കാണുന്നത് ഒരേ തത്വമാണ്: രണ്ട് ആപത്തുകൾ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം കാണുമ്പോൾ- അഥവാ രണ്ടിലൊന്ന് സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് വരുമ്പോൾ വലിയതിനെ തടയുവാനായി ചെറിയത് സഹിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഈ തത്വം പൊതുവിൽ ലോകം അംഗീകരിച്ചുവരുന്നതാണ്. ചില രോഗികളുടെ അവയവം മുറിച്ചുകളഞ്ഞു ചികിത്സിക്കുന്നതും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വം നടമാടുമ്പോൾ വ്യക്തികളെ കൊന്നുകളയുന്നതുമെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലത്രെ. ഇവിടെ, അതാ ആ കപ്പലിനു ഒരു കേടുവരുത്താത്ത പക്ഷം ആ കപ്പൽതന്നെ, ആ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുവാൻ പോവുകയായിരുന്നു. ആ ബാലനെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവനും, അവന്റെ മാതാപിതാക്കളും ധിക്കാരികളായി നരകവാസികളായിപ്പോകുമായിരുന്നു. ആ മതിൽ ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ അനാഥകളുടെ ധനം അന്യാധീനപ്പെട്ടുപോകുവാൻ ഇട വരുമായിരുന്നു.

ആദ്യവും അവസാനവും പറഞ്ഞ രണ്ട് സംഭവവും കേൾക്കുന്നമാത്രയിൽതന്നെ, ന്യായീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസം തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ, രണ്ടാമത്തേത്- കുട്ടിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയത്- സംബന്ധിച്ച് ഒരു പക്ഷേ; ചിലർക്ക് വേഗത്തിൽ തൃപ്തി അടയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്ന് വരും. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്ക് ദുർവ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ പോലും ചിലർ ഇവിടെ മുതിർന്നുകാണുന്നതും. ഒരു കാര്യം നാം

പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്: അല്ലാഹു ഖിദ്ർ നബി (അ) ക്ക് അവന്റെ വക ഒരു പ്രത്യേകജ്ഞാനം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് 65-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടു. മേൽപറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ചെയ്തതല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായി 82-ാം വചനത്തിലും നാം കാണുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ പ്രത്യേക അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് താൻ അതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചതെന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എനി ഇവിടെ യാതൊരു സംശയത്തിനും അവകാശമില്ല. ഇമാം ബുഖാരി (റ)യും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ നിന്ന് വിഷയം കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാകുന്നു; റസൂൽ തിരുമേനിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ഉബയ്യുബ്നു കഅബ് (റ) പറയുന്നു: **ان الغلام الذى قتله الخضر طبع كافر ولوعاش لارهق ابويه طغيانا وكفرا - متفق عليه** (നിശ്ചയമായും, ഖിദ്ർ നബി (അ) കൊലപ്പെടുത്തിയ കുട്ടി അവിശ്വാസപ്രകൃതിയോട് കൂടിയവനായിരുന്നു. അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും അതിക്രമത്തിനും അവൻ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു- അഥവാ നിർബന്ധിക്കുമായിരുന്നു.)

ഈ കഥയിൽ നിന്ന് നാം പഠിക്കേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികളുണ്ട്:

(1) യാതൊരു സംശയത്തിനും, മാറ്റത്തിനും വിധേയമാവാത്ത- തികച്ചും ദൃഢപൂർണമായ- അറിവ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നത്മാത്രമാണ്. ഒരു വിഷയത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഒരാൾക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ബാഹ്യലോകനീതിക്ക് അത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ എതിരായിരുന്നാലും, ആ വിഷയത്തിൽ ആ അറിവനുസരിച്ച് അയാൾ ഇടപെടേണ്ടതാകുന്നു. അനുമാനം, പരിചയം, ഗവേഷണം ആദിയായവക്ക് ഇവിടെ സ്ഥാനമില്ല. യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് മാത്രമെ പരിഗണനയുള്ളൂ.

(2) മനുഷ്യൻ തന്റെ അറിവുകൊണ്ട് സംതൃപ്തനാകരുത്. തനിക്ക് നല്ലതെന്ന് കാണുവാൻ കഴിയാത്തതൊക്കെ ദോഷമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന്വെച്ചു- ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്താതെ- ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. താനറിയാത്ത വല്ല രഹസ്യവും ഇതിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ കരുതണം.

(3) സത്യനിഷേധവും, അവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ച അക്രമികളെ പെട്ടെന്നു ശിക്ഷിക്കാതെ അയച്ചുവിടുക, അവർക്ക് പലപ്പോഴും സജ്ജനങ്ങളെക്കാൾ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുക, നേരെമറിച്ച് സത്യവാന്മാരും ശുദ്ധന്മാരുമായവർക്ക് വിഷമങ്ങളും, കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അനുഭവപ്പെടുക, ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വമ്പിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

(4) നമ്മുടെ യുക്തിക്കും ന്യായത്തിനും നിരക്കാത്തതായി ഈ ലോകത്ത് പല സംഗതികളും നടമാടുന്നത് ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപെട്ടതാകുന്നു.

ഖിദ്ർ നബി (അ) പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം നമുക്ക് ഇങ്ങിനെ നിരൂപിക്കാം: ഞാൻ ഈ ചെയ്തതെല്ലാം സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽപെട്ടതല്ല. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക കൽപന അനുസരിച്ച് നടന്നവയാകുന്നു. താങ്കൾക്ക് അറിയാത്ത പലതും ഈ ലോകത്ത് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്ന് ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണ് താങ്കൾ കണ്ടത്. [ഈ കഥയെസംബന്ധിച്ച് പല വിവരവും സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്].

വിഭാഗം - 11

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَن ذِى ٱلْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا۟ عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ (നബിയേ) ദുൽകർനൈനിയെ സംബന്ധിച്ച് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. നീ പറയുക: അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപിച്ചുതരാം.

﴾83﴿ وَيَسْأَلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ദുൽകർനൈനിയെക്കുറിച്ച് قُلْ നീ പറയുക سَأَتْلُوا ഞാൻ ഓതിക്കേൾപിക്കാം عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ذِكْرًا ഒരു പ്രസ്താവന

മുമ്പൊരിക്കൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചത്പോലെ, നബി തിരുമേനിﷺയോട് അവിശ്വാസികൾ പലതും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നാണ് ദുൽകർനൈനിയെ സംബന്ധിച്ച ചോദ്യവും. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുമ്പോൾ ചോദ്യകർത്താക്കൾക്ക് ഗുണപാഠങ്ങളും, ഉപദേശങ്ങളും ലഭിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തി നൽകുകയും, അല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപറ്റി മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ക്വുർആനിലും, ഹദീഥിലും സാധാരണ കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. അതനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും മറുപടി നൽകുന്നത്. ദുൽകർനൈനി എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആ മഹാൻ ആരായിരുന്നു? അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലവും രാജ്യവും ഏതായിരുന്നു? ആദിയായവയെപറ്റി ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ചരിത്രകാലത്തിന് മുമ്പായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അധിക വിവരമൊന്നും നമുക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. ക്വുർആന്റെ മൗനത്തിൽ ഒരു രഹസ്യംകൂടി അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ചരിത്രം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനുള്ള ജിജ്ഞാസ അത് നമ്മിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

കർന്(قَرْن) എന്ന പദത്തിന്റെ ദ്വിവചനമാണ് കർനൈനി (قَرْنَيْن) ഈ വാക്കിന് കൊമ്പ്, തലമുറ, നൂറ്റാണ്ട് എന്നൊക്കെ അർത്ഥമുണ്ട്. ദുൽകർനൈനി എന്ന് പറയുമ്പോൾ, രണ്ട് കൊമ്പുള്ളവൻ, രണ്ട് തലമുറ- അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് നൂറ്റാണ്ട്- കാലം ജീവിച്ചവൻ എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥമാകുന്നു. രണ്ട് കൊമ്പുകൾകൊണ്ട് വിവക്ഷ, രണ്ട് രാജ്യങ്ങളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേരല്ല എന്നാണ് കരുതേണ്ടത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലും, ചരിത്രകാരന്മാരിലും ഒരു വിഭാഗക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ഇദ്ദേഹം, റോമക്കാരനായ ഫിലിപ്പ് മകൻ അലക്സാണ്ടർ (اسكندر بن فيلبس) രാജാവാകുന്നുവെന്നാണ്. ഇദ്ദേഹം മഖ്ദൂനിയാ (മാസിഡോണിയാ)യിലെ രാജാവായിരുന്നു. *(*)* ക്രിസ്തുവിന് 330 കൊല്ലം മുമ്പാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം. പേർഷ്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന ഡേരിയൂസി (دَارِيُوس) നെ- അഥവാ ദര്യാവേശിനെ- അദ്ദേഹം തോൽപിച്ചു രാജ്യം കൈക്കലാക്കി. ഇന്ത്യയിലും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ആക്രമണം നടത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഈജിപ്തി (مصر)ൽ ചെന്ന് ഭരണം

(*) പടം 2 നോക്കുക.

ഉറപ്പിച്ചു. അവിടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അലക്സാൺഡ്രിയഃ (**اسكندرية**) പട്ടണം സ്ഥാപിച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂവിഭാഗം, മിക്കവാറും ജയിച്ചു അധീനപ്പെടുത്തിയ ഒരു രാജാവായിരുന്നു, അലക്സാണ്ടർ.

പുരാതന അറബിഗ്രോത്രമായ ഹിംയർ (**حمير**) *(*)* വർഗത്തിൽപെട്ട ഇഫ്രീക്വശ് മകൻ അബൂകർബ് (**ابو كرب بن افريقش**) എന്ന രാജാവാണ്, ദുൽക്വർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ട്. ഇദ്ദേഹം മദ്ധ്യധരണ്യാഴി പ്രദേശങ്ങളിൽ പടഎടുക്കുകയും, തുനീസ്യാ, മൊറോക്കോ (**تونس ، مراكش**) മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും, അഫ്രീകിയഃ (**افريقية**) പട്ടണം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ആഫ്രിക്കാവൻകര മുഴുവനും ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഹിംയർ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചക്കാലം ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് 115 മുതൽ ക്രിസ്ത്വബ്ദം 552 വരെ നീണ്ടുനിന്നു. തുബ്ബഉ് **تبع** എന്ന പേരിലാണ് ഈ രാജവംശം അറിയപ്പെടുന്നത്.

മീദിയാ (മേദ്യാ)യും, *(**)* പേർഷ്യയും കൂട്ടിചേർത്തു ഭരിച്ച ഒരു പേർഷ്യൻ രാജാവാണ് ദുൽക്വർനൈനി എന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബൈബ്ളിൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകം 8-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ, ഇത് സംബന്ധിച്ച് ദാനിയേലിന്ന് (**دانيال عليه السلام**) ഉണ്ടായ ഒരു ദർശനവും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും കാണാം. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ഞാൻ ഊലായീ *(***)* നദീതീരത്ത് നിൽക്കുന്നതായി ദർശനത്തിൽ കണ്ടു. ഞാൻ തല പൊക്കിയപ്പോൾ രണ്ട് കൊമ്പുള്ള ഒരു കൊറ്റൻ നദീതീരത്ത് നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. ആ കൊമ്പുകൾ നീണ്ടവയായിരുന്നു. ഒന്ന് മറ്റേതിനെക്കാൾ നീണ്ടത്; അധികം നീണ്ടത് ഒടുക്കം മുളച്ചുവന്നതായിരുന്നു. ആ ആട് പടിഞ്ഞാറോട്ടും വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും ഇടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. ഒരു മൃഗത്തിനും അതിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല... (ദാനിയേൽ 8: 1 – 4) പ്രസ്തുത ദർശനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നു: രണ്ട് കൊമ്പുള്ളതായി നീ കണ്ട ആട് കൊറ്റൻ പാർസ്യാരാജാക്കന്മാരെ കുറിക്കുന്നു... (8: 21) ഈ ദർശനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് സൈറസ്സ് (**قورش**) രാജാവാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ചിലർ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. ഇത് സൈറസ്സാവാൻ തരമില്ലെന്നും, ഡേരിയസ്സ് (ദര്യാവേശ്) *(****)* ഒന്നാമനായിരിക്കണമെന്നും വേറെ ചിലർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞ ദുൽക്വർനൈനി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും, നീതിമാനും, സൽക്കർമിയും ആയിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ നിലക്ക് അത് അലക്സാണ്ടറാണെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. താഴെ വരുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഹേ, ദുൽക്വർനൈൻ! എന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു പറയുന്നത് കാണുമ്പോൾ,

(*) പടം 11 നോക്കുക. (**) പേർഷ്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് കാസ്പിയൻ തടാകത്തിനടുത്ത രാജ്യങ്ങൾ മദ്യോ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പടം 1 & 6 നോക്കുക. (***) പടം 6 നോക്കുക. (****) ദാരിയൂസ് എന്ന പേരിൽ മൂന്ന് പേർഷ്യൻ രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1-ാമൻ ക്രി. മു. 521 – 485ഉം, 2-ാമൻ ക്രി. മു. 424 – 406ഉം, 3-ാമൻ ക്രി. മു. 336 – 330 ഉം കൊല്ലങ്ങളിലായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത് ['വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' & 'മുൻജിദ്'].

അദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനുംകൂടിയായിരിക്കുമോ, എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വളരെ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായമല്ലെങ്കിലും, മുൻഗാമികളിൽ ചിലർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം, ദുൽകർനൈനി ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സംബോധന നടന്നത്, അക്കാലത്തുള്ള പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരമോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ചോ ആയിരിക്കാമെന്നും അവർ പറയുന്നു. മിദിയായും, പേർഷ്യായും കൂടി ഭരിച്ച സൈറസ്സാണെങ്കിൽ ഒരു സൽപുരുഷനായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം ക്രിസ്തുവിന് 559 കൊല്ലം മുമ്പാണ്. താഴെ വരുന്ന വിവരണങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇദ്ദേഹം ദുൽകർനൈനി ആയിരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ അഭിപ്രായവും വിമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഏതായാലും, ദുൽകർനൈനി അക്കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങളിൽ സ്വാധീനവും, പ്രതാപവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മഹാരാജാവും, ഒരു സൽപുരുഷനും ആയിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله اعلم

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُۥ فِى ٱلْأَرْضِ وَءَاتَيْنَٰهُ مِن كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ നിശ്ചയമായും, നാം ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാധീനം നൽകുകയും (വേണ്ടപ്പെട്ട) എല്ലാ കാര്യത്തിനും മാർഗം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരു മാർഗം തുടർന്നു. (പടിഞ്ഞാറ്ഭാഗത്തേക്ക് തിരിച്ചു.)

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِى عَيْنٍ حَمِئَةٍ

﴾86﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യാസ്തമയ സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് കരിഞ്ചളിമയമായ ഒരു ജലാശയത്തിൽ അസ്തമിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു;

وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِمَّآ أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّآ أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

അതിന്റെ (ജലാശയത്തിന്റെ) അടുക്കൽ ഒരു ജനതയെയും അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. നാം പറഞ്ഞു: ഹേ, ദുൽകർനൈൻ! ഒന്നുകിൽ നീ (ഇവരെ) ശിക്ഷിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇവരിൽ നീ ഒരു നല്ലനില ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക! (രണ്ടിലൊന്നുവേണം).

قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُۥ

﴾87﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, ആർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവോ, അവനെ നാം ശിക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു കൊള്ളാം;

ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهُۥ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

പിന്നെ, അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ അവൻ അവനെ കഠിനതരമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതാണ്.

وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَلَهُۥ جَزَآءً ٱلْحُسْنَىٰ ۖ

《88》 എന്നാൽ, ആർ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, പ്രതിഫലമായി ഏറ്റവും നല്ലത് [സ്വർഗം] ഉണ്ടായിരിക്കും;

وَسَنَقُولُ لَهُۥ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്നും എളുപ്പമുള്ളത് അവനോട് നാം പറയുക [കൽപിക്കുക]യും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്.

《84》 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം مَكَّنَّا സ്വാധീനം നൽകി, സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം (ശരിപ്പെടുത്തി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു مِنْ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ (ആവശ്യമായ) കാര്യത്തിനും سَبَبًا മാർഗം (വേണ്ടുന്ന സൗകര്യം) 《85》 فَأَتْبَعَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പിന്തുടർന്നു سَبَبًا ഒരു മാർഗം 《86》 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ مَغْرِبَ الشَّمْسِ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നിടത്ത് وَجَدَهَا അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു, കണ്ടെത്തി تَغْرُبُ അത് അസ്തമിക്കുന്നതായി فِي عَيْنٍ ഒരു ജലാശയത്തിൽ حَمِئَةٍ കരിഞ്ചളിയായ وَوَجَدَ അദ്ദേഹം കാണുകയും ചെയ്തു عِنْدَهَا അതിനടുത്ത് قَوْمًا ഒരു ജനതയെ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ ഹേ ദുൽഖർനൈൻ, إِمَّا ഒന്നുകിൽ أَنْ تُعَذِّبَ നീ ശിക്ഷിക്കുക وَإِمَّا ഒന്നുകിൽ (അല്ലെങ്കിൽ) أَنْ تَتَّخِذَ നീ ഉണ്ടാക്കുക, ഏർപ്പെടുത്തുക فِيهِمْ അവരിൽ حُسْنًا നല്ലത്, നല്ല നില 《87》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَمَّا എന്നാൽ, അപ്പോൾ مَنْ ظَلَمَ ആർ അക്രമം ചെയ്തുവോ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ എന്നാൽ അവനെ നാം ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം ثُمَّ പിന്നെ يُرَدُّ അവൻ മടക്കപ്പെടും إِلَىٰ رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് فَيُعَذِّبُهُ അപ്പോൾ അവൻ അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൊള്ളും عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷ نُكْرًا കഠിനമായ, വഷളായ 《88》 وَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ ഒരുവനോ آمَنَ അവൻ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلَ അവൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു صَالِحًا സൽക്കർമ്മം فَلَهُ എന്നാലവനുണ്ട് جَزَاءً പ്രതിഫലമായിട്ട് الْحُسْنَىٰ ഏറ്റവും നല്ലത് (സ്വർഗം) وَسَنَقُولُ നാം പറയുകയും ചെയ്യും (കൽപിക്കും) لَهُ അവനോട് مِنْ أَمْرِنَا നമ്മുടെ കൽപനയിൽനിന്ന്, കാര്യത്തിൽനിന്ന് يُسْرًا എളുപ്പമായത്

പടിഞ്ഞാറോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്ര ഒരു സമുദ്രതീരത്തുചെന്ന് അവസാനി

ക്കുന്നു. കറുത്തിരുണ്ട ചളിവെള്ളമുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ വർണത്തിലുള്ളതോ ആയ ഒരു ജലാശയത്തിൽ ദിനംപ്രതി സൂര്യൻ മറയുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ സമുദ്രതീരത്തുനിന്ന് നോക്കുന്നപക്ഷം, അത് പതുക്കെപതുക്കെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിപോകുന്നതായി തോന്നുന്ന കാഴ്ച നമുക്ക് അനുഭവമാണല്ലോ, 'പകലീശൻ പടിഞ്ഞാറെ കടലിൽപോയി കുളിക്കുന്നു' എന്ന് ഒരു കവി സൂര്യാസ്തമയത്തെ വർണിച്ചുപാടിയത് ഇത്കൊണ്ടാണ്.

ഈ കടൽ ഏതായിരുന്നുവെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപറയുക സാധ്യമല്ല. ദുൽഖർനൈനി ആരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്ര ഏതുവരെ എത്തിയിരുന്നു, എന്നീ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ ഉറച്ച തീരുമാനമെടുക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഈജിയൻ കടലായിരുന്നുവെന്നും, കരിങ്കടലായിരുന്നുവെന്നും *(*)* മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഓരോ അഭിപ്രായക്കാരും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ഓരോ ന്യായങ്ങളും പറയുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, വടക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ തുനീസ്യായും, മൊറാക്കാശും കടന്നുപോയി പടിഞ്ഞാറെ കരയിലെത്തി അത്‌ലാന്തിക്ക് മഹാസമുദ്ര *(**)* തീരത്തുവെച്ചായിരിക്കാം അത് സംഭവിച്ചത്. ചിലർ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഏതായാലും അത് കേവലം ഒരു ചെറിയ തടാകമായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

പടിഞ്ഞാറൻ യാത്രയെപറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ സൂര്യാസ്തമയസ്ഥലത്തെത്തിയെന്നും, കിഴക്കൻ യാത്രയെപറ്റി പറയുമ്പോൾ, സൂര്യോദയസ്ഥാനത്തെത്തിയെന്നും ക്വുർആൻ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഒരു കാര്യം നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്: അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റംവരെയും, കിഴക്കേ അറ്റംവരെയും അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഈ പ്രയോഗത്തിന് വിശിഷ്യാ അർത്ഥമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. നീലവർണമായ സമുദ്രജലം അസ്തമയസമയത്ത് ചളിമയമായിക്കാണുക മിക്കവാറും എല്ലാ സമുദ്രതീരത്തും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ആ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ട ജനങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അദ്ദേഹം നടപ്പിൽവരുത്തിയ നയം വളരെ യുക്തമായിട്ടുണ്ട്. ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോട് നന്നായി പെരുമാറുവാനും, ധിക്കാരികളെ ശിക്ഷിക്കുവാനുമാണ് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചത്. ശക്തിയും പ്രതാപവും വേണ്ടതുപോലെയുള്ള ഒരു രാജാവ് ഇത്രയും പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഭരണനയം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വളരെ ഗുണസമ്പന്നനായിരിക്കുമല്ലോ.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

﴾89﴿ പിന്നീട് അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗം തുടർന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ ٱلشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل

﴾90﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അത് ഒരു (തരം) ജനതയുടെമേൽ ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു: അവർക്ക് അതിൽ [സൂര്യനിൽ]

(*) പടം 2 നോക്കുക *(**) പടം 7 നോക്കുക*

لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾	**നിന്നും നാം [അല്ലാഹു] ഒരു മറയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. (അങ്ങനെയുള്ള ജനത).**
كَذَٰلِكَ	**﴿91﴾ അപ്രകാരം തന്നെയാണ് (ഉണ്ടായത്).**
وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾	**അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഉള്ളതിനെ (എല്ലാം, നമ്മുടെ) സൂക്ഷ്മജ്ഞാനംകൊണ്ട് നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്താനും.**

﴾89﴿ ثُمَّ പിന്നീട് أَتْبَعَ അദ്ദേഹം തുടർന്നു سَبَبًا ഒരു മാർഗം ﴾90﴿ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ مَطْلِعَ الشَّمْسِ സൂര്യോദയസ്ഥലത്ത് وَجَدَهَا അതിനെ അദ്ദേഹം കണ്ടു تَطْلُعُ ഉദയം ചെയ്യുന്നതായി عَلَىٰ قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽ, ജനതയുടെമേൽ لَّمْ نَجْعَل നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല, ഏർപെടുത്തിയിട്ടില്ല لَّهُم അവർക്ക് مِّن دُونِهَا അതിൽനിന്ന്, അതിനുമുമ്പിൽ سِتْرًا ഒരു മറയും ﴾91﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് وَقَدْ أَحَطْنَا നാം വലയം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട് بِمَا لَدَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുള്ളതിനെ خُبْرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്താൽ

കിഴക്കോട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ യാത്രയും ഏതുവരെയായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽനിന്ന്, അന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളുടെ അറ്റം വരെ എത്തിയിരിക്കും എന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വളരെ ലളിതമായ നിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരുതരം അപരിഷ്കൃത ജനങ്ങളെയാണ് അദ്ദേഹം അവിടെ കാണുന്നത്. അത്രയും ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്നവരെ അദ്ദേഹം കണ്ടിരിക്കുകയില്ല. വെയിലിൽനിന്നും (സൂര്യോഷ്ണത്തിൽ നിന്നും) രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടുന്ന വീടുകളൊ, മരത്തണലുകളൊ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ, വല്ല ഗുഹയിലും താമസിച്ചുവരികയും, ഉഷ്ണമില്ലാത്തപ്പോൾ പുറത്തിറങ്ങി ജീവിതമാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കാം അവർ. അഥവാ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നു അവരുടേതെന്ന് കരുതാവുന്നതാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ വിവിധ ജീവിതരീതി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിൽ ചിന്താഗ്രസ്തനാവുകയും, യുക്തമായ നിലയിൽ അവരോട് ഇടപെടുകയും ചെയ്യുവാൻ ഈ യാത്രകൾ അദ്ദേഹത്തിന് സഹായകമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഈ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ച കൃത്യങ്ങൾ ഏതാണ്ട് പടിഞ്ഞാറൻ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ അതേമാതിരി കൃത്യങ്ങളായിരിക്കുമെന്ന്, كَذَٰلِكَ (അപ്രകാരമാണുണ്ടായത്) എന്ന നാലക്ഷരംകൊണ്ട് അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലുള്ള അറിവും, കഴിവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റെല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹുവിന് സൂക്ഷ്മമായും, പരിപൂർണമായും അറിയാവുന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിൽപെട്ട നന്മകൾ അദ്ദേഹം ആ നാട്ടുകാരിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒടുവിലത്തെ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾

《92》 പിന്നെയും, അദ്ദേഹം (വേറെ) ഒരു മാർഗം പിന്തുടർന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ ٱلسَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

《93》 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം രണ്ടു മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അവയ്ക്കപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജനതയെ അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി:

പറയുന്നതൊന്നും അവർ ഗ്രഹിക്കുമാറാകുന്നില്ല (അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനത).

قَالُوا۟ يَٰذَا ٱلْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰٓ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

《94》 അവർ പറഞ്ഞു: ഹേ! ദുൽകർനൈൻ! നിശ്ചയമായും, യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും ഈ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്.

അതുകൊണ്ട് താങ്കൾ, ഞങ്ങൾക്കും അവർക്കും ഇടയിൽ ഒരു കെട്ടുണ്ടാക്കിത്തരുമെന്നതിന്റെമേൽ [പ്രസ്തുത നിശ്ചയത്തോടെ] താങ്കൾക്ക് ഞങ്ങൾ ഒരു പുറപ്പാട് [വരി] നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ?

《92》 ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നെയും أَتْبَعَ അദ്ദേഹം തുടർന്ന് سَبَبًا ഒരു മാർഗം 《93》 حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയപ്പോൾ بَيْنَ السَّدَّيْنِ രണ്ട് മലക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ وَجَدَ അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി مِنْ دُونِهِمَا അവയുടെ ഇപ്പുറത്ത് قَوْمًا ഒരു ജനതയെ لَا يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകുന്നില്ല يَفْقَهُونَ ഗ്രഹിക്കുവാൻ (മനസ്സിലാക്കുവാൻ) قَوْلًا പറയുന്നത്, ഒരു വാക്കും 《94》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَاذَا الْقَرْنَيْنِ ഹേ ദുൽകർനൈൻ إِنَّ يَأْجُوجَ നിശ്ചയമായും യഅ്ജൂജും وَمَأْجُوجَ മഅ്ജൂജും مُفْسِدُونَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരാണ് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ فَهَلْ نَجْعَلُ അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചു തരട്ടെയോ لَكَ താങ്കൾക്ക് خَرْجًا ഒരു പുറപ്പാട്, ഒരു വരി عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ താങ്കൾ ഉണ്ടാക്കിത്തരുന്നതിന്റെ പേരിൽ (ആ നിശ്ചയത്തിൽ) بَيْنَنَا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ وَبَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിലും (ഇരുകൂട്ടർക്കും ഇടയിൽ) سَدًّا ഒരു കെട്ട്, മതിൽകെട്ട്

യഅ്ജൂജും, മഅ്ജൂജും ഞങ്ങളുടെ നാടുകളിൽ വന്ന് പലവിധ അക്രമവും നടത്തി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഞങ്ങൾക്ക് അവരെ നേരിടുവാൻ തക്ക ശക്തിയില്ല, ഈ മലയിടുക്കിൽകൂടിയാണ് അവരുടെ പ്രവാഹം നടക്കുന്നത്. അവിടെ ഒരു കെട്ടു നിർമിച്ച് ആ മാർഗം അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് ഞങ്ങ

ളുടെ രാജ്യം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങിനെ ഒരു കെട്ടു നിർമിക്കുവാനുള്ള കഴിവില്ല. താങ്കൾ വിചാരിച്ചാൽ അത് സാധ്യമാകുന്നതാണ്, ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് പുറപ്പാട് തന്നുകൊള്ളാം. താങ്കൾ അത് നിർവഹിച്ചുതരണം. ഇതായിരുന്നു, ഈ ജനത ദുൽകർനൈനിയുടെ മുമ്പിൽ സമർപിച്ച അപേക്ഷ. അദ്ദേഹം അതിന് നൽകിയ മറുപടി:-

قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

《95》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: യാതൊന്നിൽ എന്റെ രക്ഷിതാവ് എനിക്ക് സ്വാധീനം നൽകിയിരിക്കുന്നുവോ അത്, ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. ആകയാൽ, ശക്തികൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെയും അവരുടെയും ഇടക്ക് ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട് ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം;-

ءَاتُونِى زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ ۖ

《96》 നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഇരുമ്പുകട്ടികൾ കൊണ്ടുവന്നുതരുവിൻ

حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ قَالَ ٱنفُخُوا۟ ۖ

അങ്ങനെ, (ആ) രണ്ട് മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിൽ (ഇരുമ്പുകട്ടികളാൽ) സമമാക്കിത്തീർത്തപ്പോൾ, ഊതുവിൻ എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ نَارًا قَالَ ءَاتُونِىٓ أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

അങ്ങനെ, അത് തീയാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ അടുക്കൽ ചെമ്പുദ്രാവകം കൊണ്ടുവരുവിൻ, ഞാൻ അതിന്മേൽ ഒഴിക്കാം എന്ന്.

فَمَا ٱسْطَٰعُوٓا۟ أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ لَهُۥ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

《97》 പിന്നെ, അതിന് മീതെ കയറിമറിയുവാൻ അവർക്ക് (യഅ്ജൂജ്-മഅ്ജൂജിന് സാധ്യമായില്ല;അതിന് തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാനും അവർക്ക് സാധ്യതയുണ്ടായില്ല.

《95》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَا യാതൊന്ന് مَكَّنِّي എനിക്ക് സ്വാധീനം തന്നിരിക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ് خَيْرٌ നല്ലതാണ്, ഉത്തമമാണ് فَأَعِينُونِي അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ സഹായിക്കുവിൻ بِقُوَّةٍ ശക്തികൊണ്ട് أَجْعَلْ ഞാൻ ഉണ്ടാക്കാം. ഏർപ്പെടുത്താം بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ وَبَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിലും رَدْمًا ഒരു ശക്തിമത്തായ കെട്ട് 《96》 آتُونِي നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, എനിക്ക്

حَتَّىٰٓ إِذَا سَاوَىٰ കൊണ്ടുതരുവിൻ زُبَرَ ٱلْحَدِيدِ ഇരുമ്പിന്റെ കട്ടികൾ (കഷ്ണങ്ങൾ) قَالَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം സമമാക്കിയപ്പോൾ بَيْنَ ٱلصَّدَفَيْنِ രണ്ടു മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٱنفُخُوا۟ നിങ്ങൾ ഊതുവിൻ حَتَّىٰٓ إِذَا جَعَلَهُۥ അങ്ങനെ അതിനെ ആക്കിയപ്പോൾ نَارًا തീ, അഗ്നി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ءَاتُونِىٓ നിങ്ങൾ എനിക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരുവിൻ أُفْرِغْ ഞാൻ ഒഴിക്കാം عَلَيْهِ അതിന്മേൽ قِطْرًا ചെമ്പുദ്രാവകം, ഈയദ്രാവകം ﴾97﴿ فَمَا ٱسْطَٰعُوٓا۟ പിന്നെ അവർക്ക് സാധിച്ചില്ല أَن يَظْهَرُوهُ അതിനുമീതെ കയറുവാൻ, കയറിമറിയുവാൻ وَمَا ٱسْتَطَٰعُوا۟ അവർക്ക് സാദ്ധ്യമായതുമില്ല لَهُۥ അതിന്, അതിനെ نَقْبًا തുരങ്കത്തിന്, തുരങ്കമുണ്ടാക്കുവാൻ

നിങ്ങളുടെ വരിസംഖ്യയോ പുറപ്പാടോ എനിക്കാവശ്യമില്ല; ജോലിക്കാരെ ശേഖരിച്ചുതന്നും, ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നുതന്നും നിങ്ങളുടെ കഴിവ് ഉപയോഗപെടുത്തി എന്നെ സഹായിച്ചാൽ മതിയാകും; അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള സ്വാധീനവും, അനുഗ്രഹവും യാതൊരു പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെ ഞാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നത്രെ ദുൽഖർനൈനി (അ) അവരോട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഹാ! നമ്മുടെ ഭരണ കർത്താക്കളും ഈ മാതൃക സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ!

ദുൽഖർനൈനിയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഈ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്ത് രണ്ട് വലിയ കടും തൂക്കായ പർവതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടിനും ഇടയിൽകൂടി, അപ്പുറത്തുനിന്ന് കടന്നുവരത്തക്ക ഒരു വഴിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ചുരമാർഗത്തിൽ കൂടി യഅ്ജൂജ്, മഅ്ജൂജ് വർഗക്കാർ ഇപ്പുറം കടന്നുവന്ന് കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ അക്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ആ നാട്ടുകാർ കുഴങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ഇരുമ്പുകട്ടികളാൽ ആ മലയിടുക്ക് തൂർത്ത് മലയോടൊപ്പമാക്കി; പിന്നീട് ചൂളവെച്ച് ഒലോക്കുകൾ കൊണ്ട് ഊതി അതൊരു വമ്പിച്ച തീക്കട്ടയാക്കി; അതിനുശേഷം ചെമ്പ് (അല്ലെങ്കിൽ ഈയം) ഉരുക്കിയ ദ്രാവകം അതിന്മേൽ ഒഴുക്കി. അങ്ങിനെ, അത് ഒരൊറ്റ ഇരുമ്പുഭിത്തിയാക്കിത്തീർത്തു. ഇതോടെ യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ പ്രവാഹം നിശ്ശേഷം തടയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّى ۖ

﴾98﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇത് എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (വലുതായ) അനുഗ്രഹമത്രെ!

فَإِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّى جَعَلَهُۥ دَكَّآءَ ۖ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّى حَقًّا ﴿٩٨﴾

എനി, എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നിശ്ചയം (നിശ്ചിത സമയം) വന്നാൽ, അവൻ അത് (തകർത്തു) നിരപ്പാക്കുന്നതാണ്. എന്റെ റബ്ബിന്റെ നിശ്ചയം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

﴾98﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هَٰذَا ഇത് رَحْمَةٌ ഒരു കാരുണ്യമാണ്, അനുഗ്രഹമാണ് مِّن رَّبِّى എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള فَإِذَا جَآءَ എനി വന്നാൽ وَعْدُ رَبِّى എന്റെ

രക്ഷിതാവിന്റെ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം جَعَلَهُۥ അതിനെ അവൻ ആക്കുന്നതാണ് دَكَّآءَ തകർത്തത്, നിരപ്പായത് (തകർന്നുനിരപ്പായത്) وَكَانَ ആയിരിക്കുന്നതാണ്, ആകുന്നതാണ് وَعۡدُ رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ നിശ്ചയം, വാഗ്ദത്തം حَقًّا സത്യമായത്, യഥാർത്ഥം

ഇത്രയും വലിയ ഒരു മഹൽകൃത്യം ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇത് എന്റെ കൈക്ക് നടന്ന ഒരു കാര്യമാണെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാത്രമാണിത് സാധിച്ചത്. ഈ കെട്ട് തകർക്കുവാനും, മീതെ കയറിമറിയുവാനും ഇപ്പോൾ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, നിശ്ചിത സമയം വരുവാനുണ്ട്, അത് വന്നാൽ പിന്നെ, ഇതെല്ലാം തകർന്നു തരിപ്പണമാകും. അത് വരാതിരിക്കയുമില്ല. (ദുൽഖർനൈനിയെയും, യഅ്ജൂജ് – മഅ്ജൂജിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഈ അദ്ധ്യായം, അവസാനിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകം കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.)

۞ وَتَرَكۡنَا بَعۡضَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ يَمُوجُ فِي بَعۡضٖۖ وَنُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَجَمَعۡنَٰهُمۡ جَمۡعٗا ﴿٩٩﴾

﴾99﴿ അന്ന് അവരിൽ ചില വിഭാഗത്തെ (മറ്റു) ചില വിഭാഗത്തിൽ അലമറിയുന്നതായ നിലയിൽ നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്; കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ നാം അവരെ ശേഖരിച്ചു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു;

وَعَرَضۡنَا جَهَنَّمَ يَوۡمَئِذٖ لِّلۡكَٰفِرِينَ عَرۡضًا ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ അന്നത്തെ ദിവസം, അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ നാം ശരിയാംവണ്ണം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്:-

ٱلَّذِينَ كَانَتۡ أَعۡيُنُهُمۡ فِي غِطَآءٍ عَن ذِكۡرِي وَكَانُواْ لَا يَسۡتَطِيعُونَ سَمۡعًا ﴿١٠١﴾

﴾101﴿ അതായത്: എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച് തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ മൂടിയിലായിരിക്കുകയും, കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവർക്ക്.

﴾99﴿ وَتَرَكۡنَا നാം വിട്ടേക്കും, ഒഴിച്ചുവിടും بَعۡضَهُمۡ അവരിൽ ചിലരെ, ഒരു വിഭാഗത്തെ يَوۡمَئِذٖ അന്ന്, ആ ദിവസം يَمُوجُ അലമറിയുന്നതായി فِي بَعۡضٖ ചിലരിൽ, ഒരു വിഭാഗത്തിൽ وَنُفِخَ ഊതപ്പെടുകയും ചെയ്യും فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَجَمَعۡنَا അപ്പോൾ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ് هُمۡ അവരെ جَمۡعًا ഒരു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരിക്കൽ ﴾100﴿ وَعَرَضۡنَا നാം കാണിച്ചുകൊടുക്കും, പ്രദർശിപ്പിക്കും جَهَنَّمَ നരകത്തെ يَوۡمَئِذٖ അന്ന്, ആ ദിവസം لِلۡكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് عَرۡضًا ഒരു കാണിക്കൽ, (ശ

أَعۡيُنُهُمۡ അവരുടെ കണ്ണുകൾ فِي غِطَاءٍ മൂടിയിൽ عَنۡ ذِكۡرِي എന്റെ ബോധനത്തെ സംബന്ധിച്ച്, എന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന് وَكَانُوا അവർ ആകുകയും ചെയ്തു لَا يَسۡتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധിക്കാതെ سَمۡعًا കേൾക്കുവാൻ, കേൾക്കുന്നതിന്

രിയാംവണ്ണം) ﴾101﴿ الَّذِينَ അതായത് യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് كَانَتۡ ആയിരുന്നു

ദുൽകർനൈനി (അ) പ്രവചിച്ചപ്രകാരം, കാലാന്തരത്തിൽ- സമുദ്രജലം അലയടിക്കുന്നത്പോലെ- ജനങ്ങൾ പരസ്പരം അക്രമിച്ചും, കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയും കൊണ്ടിരിക്കും. നാട്ടിൽ സമാധാനഭംഗവും, അധാർമികാവസ്ഥയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. പിന്നീട് കാഹളം ഊതുന്ന അവസരം- ലോകാവസാനഘട്ടം- വന്നെത്തും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നതും, ഓരോരുത്തനും തക്ക പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ബോധനങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവിശ്വാസികൾക്ക് അതികഠിനമായ നരകശിക്ഷയും, സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്ക് സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ഇരു വിഭാഗക്കാരെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണുക:

വിഭാഗം - 12

أَفَحَسِبَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَن يَتَّخِذُواْ عِبَادِى مِن دُونِىٓ أَوۡلِيَآءَۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا جَهَنَّمَ لِلۡكَـٰفِرِينَ نُزُلاً ﴿١٠٢﴾

﴾102﴿ എന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർ വിചാരിക്കുന്നുവോ: എനിക്കുപുറമെ, എന്റെ അടിയാന്മാരെ രക്ഷാകർത്താക്കളായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന്?!

നിശ്ചയമായും നാം അവിശ്വാസികൾക്ക് നരകത്തെ വിരുന്നുസൽക്കാരമായി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

قُلۡ هَلۡ نُنَبِّئُكُم بِٱلۡأَخۡسَرِينَ أَعۡمَـٰلاً ﴿١٠٣﴾

﴾103﴿ (നബിയേ) പറയുക: പ്രവൃത്തികൾ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ച് നാം നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ?-

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعۡيُهُمۡ فِى ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا وَهُمۡ يَحۡسَبُونَ أَنَّهُمۡ يُحۡسِنُونَ صُنۡعًا ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ (അവർ) യാതൊരു കൂട്ടരാകുന്നു: ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ പരിശ്രമം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, തങ്ങൾ പ്രവൃത്തി നന്നായിചെയ്യുന്നുവെന്ന് വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ്).

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِمْ وَلِقَآئِهِۦ

﴾105﴿ അക്കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, അവനുമായി കാണുന്നതിലും അവിശ്വസിച്ചവരാണ്;

فَحَبِطَتْ أَعْمَٰلُهُمْ

അതിനാൽ, അവരുടെ കർമങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾

അതുകൊണ്ട് ക്വിയാമത്തുനാളിൽ നാം അവർക്ക് യാതൊരു തൂക്കവും നിറുത്തുന്നതല്ല. [ആ കർമങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും വില കൽപിക്കുകയില്ല].

ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُواْ وَٱتَّخَذُوٓاْ ءَايَٰتِى وَرُسُلِى هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ അത്- അവരുടെ പ്രതിഫലം നരകമാണെന്നുള്ളത്- അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും, എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, എന്റെ ദൂതന്മാരെയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്തത് നിമിത്തമാകുന്നു.

﴾102﴿ أَفَحَسِبَ എന്നാൽ വിചാരിക്കുന്നുവോ, കണക്കാക്കിയോ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ أَنْ يَتَّخِذُوا അവർ സ്വീകരിക്കാമെന്ന്, ആക്കുവാൻ عِبَادِي എന്റെ അടിയാന്മാരെ مِنْ دُونِي എനിക്ക് പുറമെ, എന്നെ കൂടാതെ أَوْلِيَاءَ കാര്യകർത്താക്കളായി إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം أَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു جَهَنَّمَ നരകത്തെ, ജഹന്നമിനെ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് نُزُلًا സൽക്കാരമായി, വിരുന്നായി ﴾103﴿ قُلْ പറയുക هَلْ نُنَبِّئُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം പറഞ്ഞു (അറിയിച്ചു)തരട്ടെയോ بِالْأَخْسَرِينَ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരെപ്പറ്റി أَعْمَالًا പ്രവർത്തനങ്ങൾ ﴾104﴿ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് ضَلَّ പിഴച്ചുപോയി, പാഴായിപ്പോയി سَعْيُهُمْ അവരുടെ പരിശ്രമം فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിൽ وَهُمْ അവരാകട്ടെ يَحْسَبُونَ വിചാരിക്കുന്നു أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ يُحْسِنُونَ നന്നായി ചെയ്യുന്നു (എന്ന്) صُنْعًا പ്രവൃത്തി ﴾105﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ, അവർ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാണ് بِآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ, ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ وَلِقَائِهِ അവനുമായി കാണുന്നതിലും فَحَبِطَتْ അതിനാൽ നിഷ്ഫലമായി, ഫലശൂന്യമായി أَعْمَالُهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ فَلَا نُقِيمُ അതുകൊണ്ട് നാം നിറുത്തുകയില്ല (വകവെക്കുകയില്ല) لَهُمْ അവർക്ക് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ وَزْنًا ഒരു തൂക്കവും ﴾106﴿ ذَٰلِكَ അത് جَزَاؤُهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലം جَهَنَّمُ നരകമാകുന്നു (എന്നുള്ളത്) بِمَا كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചതുകൊണ്ടാണ് وَاتَّخَذُوا അവർ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത് കൊണ്ട് آيَاتِي എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ

وَرُسُلِي എന്റെ ദൂതന്മാരേയും هُزُوًا പരിഹാസ്യം, പരിഹാസം

അല്ലാഹുവിലും, പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ കർമങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമാകുന്നതല്ല. ഈ വസ്തുത പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു (സൂറത്തുന്നൂർ 39 ലും ഫുർക്വാൻ 23 ലും മറ്റും കാണാവുന്നതാണ്). സൽക്കർമങ്ങളും ദുഷ്കർമങ്ങളുമെല്ലാം തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ, ഇവരുടെ സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ തൂക്കം നൽകപ്പെടുകയില്ല.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّٰتُ ٱلْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ വിശ്വസിക്കുകയും: സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും ഫിർദൗസാകുന്ന (അത്യുന്നത) സ്വർഗങ്ങൾ അവർക്ക് ആതിഥ്യ സൽക്കാരമായിരിക്കുന്നതാണ്;-

خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

﴾108﴿ അവർ അതിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവിധം അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിലായിരിക്കും.

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

﴾109﴿ (നബിയേ) പറയുക: എന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് [അത് എഴുതുന്നതിന്] സമുദ്രം മഷിയായിരുന്നാലും- അതിന്റെ അത്ര തന്നെ (വേറെയും സമുദ്രം) നാം സഹായകമായി കൊണ്ടുവന്നാൽപോലും- എന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങൾ തീരുന്നതിന് മുമ്പായി സമുദ്രം തീർന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴾107﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങളെ, സൽപ്രവൃത്തികളെ كَانَتْ ആയിരിക്കുന്നതാണ് لَهُمْ അവർക്ക് جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ ഫിർദൗസാകുന്ന (ഉന്നതമായ) സ്വർഗങ്ങൾ نُزُلًا സൽക്കാരം, അതിഥിസൽക്കാരം ﴾108﴿ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ, ശാശ്വതന്മാരായി فِيهَا അതിൽ لَا يَبْغُونَ അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല, തേടുകയില്ല عَنْهَا അതിൽനിന്ന്, حِوَلًا വിട്ടുപോകാൻ, നീങ്ങിപ്പോകാൻ. ﴾109﴿ قُلْ നീ പറയുക لَوْ كَانَ ആയിരുന്നാൽ الْبَحْرُ സമുദ്രം مِدَادًا മഷി لِكَلِمَاتِ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങൾക്ക് لَنَفِدَ തീർന്നുപോകുകതന്നെ ചെയ്യും الْبَحْرُ സമുദ്രം قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ തീരും മുമ്പായി

كَلِمَاتُ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനങ്ങൾ وَلَوْ جِئْنَا നാം വന്നാലും ശരി بِمِثْلِهِ അതിന്റെ അത്രയുംകൊണ്ട്, അതുപോലുള്ളതും കൊണ്ട് مَدَدًا സഹായകമായി

സർവജ്ഞനും, സർവശക്തനുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവുകൾക്ക് യാതൊരു അതിരും, കണക്കും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. സമുദ്രങ്ങൾ എത്രതന്നെ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അതിന് ഒരു പരിധിയും അളവും കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ ജ്ഞാനവാർത്തകളും, അവന്റെ വചനങ്ങളും എഴുതിത്തീർക്കുവാൻ എങ്ങിനെ സാധിക്കും?! മറ്റൊരുസ്ഥലത്ത് ഇതിനെപറ്റി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരമാണ് പറയുന്നത്: ഭൂമിയിലുള്ള മരങ്ങളെല്ലാം പേനകളായിരിക്കുകയും, (നിലവിലുള്ള) സമുദ്രവും, അതിനുപുറമെ ഏഴു സമുദ്രങ്ങളുംകൂടി അതിന് മഷിയായി സഹായം നൽകുകയും ചെയ്താൽപോലും, അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ തീരുന്നതല്ല.

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ - لقمان

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ നമ്മുടെ അറിവിന് വിധേയമായിട്ടുള്ളതിനെയും നാം നിത്യേന അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുമാത്രം അൽപമൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക: ഈ വാസ്തവം നമുക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അത്ഭുതകരമായ നിലയിൽ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങളും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംനവങ്ങളായ അറിവുകളും ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനം, സൃഷ്ടിവൈഭവം ആദിയായവയെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ അറിവ് അങ്ങേഅറ്റം പരിമിതമത്രെ. അവന്റെ അറിവും കഴിവും വർദ്ധിക്കുന്തോറും ആ പരിധിയുടെ തോത് വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. ഓരോ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും ശക്തിക്കും യാതൊരു കയ്യും കണക്കുമില്ലാത്തതാണെന്ന് വിളിച്ചോതുന്നു. അടുത്തകാലത്തെ ചില ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ ഈ ക്വുർആൻ വചനത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെപറ്റി നമുക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അമേരിക്കയിലെ പെൻസിൽവാനിയ യൂനിവേർസിറ്റിയിലെ *(*)* പ്രൊഫസറായ ജയിൻസ് അൽപം കൊല്ലങ്ങൾക്ക്മുമ്പ് പ്രഖ്യാപിച്ച ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവത്തെക്കുറിച്ചും, അവന്റെ അറിവിന്റെ വിപുലവിശാലതയെക്കുറിച്ചും നമ്മെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ ആ തത്വങ്ങൾ പര്യാപ്തങ്ങളാകുന്നു. *(**)* അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണിവ:

1. നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക് രണ്ടു മില്യൻ വയസ്സുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1 മില്യൻ– 10 ലക്ഷം) മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിട്ട് 3 ലക്ഷം കൊല്ലമേ ആയിട്ടുള്ളൂവെന്നാണ് ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം (Geology) നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നത്. ഭൂലോകമൊഴിച്ചുള്ള ലോകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്

(*) Pencylvania University. (**) ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിന് അൽപം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള ചില ശാസ്ത്രീയ നിയമങ്ങളാണവ. ഈ പതിപ്പാകുമ്പോഴേക്കും ശാസ്ത്രം അന്നത്തെക്കാൾ എത്രയോ മുമ്പോട്ട് കടന്നിരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ചില നിഗമനങ്ങളെ അത് പൊളിച്ചെഴുതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങളാകട്ടെ പൂർവാധികം അത്ഭുതം നിറഞ്ഞവയുമാകുന്നു. കാലം ചെല്ലുന്തോറും ▶▶

അടുത്തകാലംവരെ, ഒന്നും അറിയാത്ത ഒരു ശിശുവായിരുന്നു മനുഷ്യൻ. ഇപ്പോൾ അവൻ വേറെയും അനേകം ലോകങ്ങളുണ്ടെന്ന് അറിയുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

2. സൂര്യൻ തുടങ്ങി നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കോടിക്കണക്കിലുള്ള ഗോളങ്ങൾക്ക് ഒരു അവസാനമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അവയ്ക്ക് അപ്പുറം സ്ഥതി ചെയ്യുന്ന ശുദ്ധശൂന്യമണ്ഡലത്തിന് യാതൊരു ഒടുക്കവും അവസാനവും ഇല്ലാത്തതാകുന്നു. നമ്മുടെ കാഴ്ചയിൽ അകപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും കൂടി ഒരൊറ്റ ഗോളമണ്ഡലമത്രെ.

3. കമ്പിയില്ലാ കമ്പിയിൽ (വയർലസ്സിൽ) നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഒരു സിഗ്നൽ (അടയാളം) $^1/_7$ സെക്കന്റ് സമയം കൊണ്ട് ഭൂമിയെ ഒരു വട്ടം വൃത്തം വെക്കുന്നു. പ്രകാശമാകട്ടെ, ഒരു സെക്കന്റിൽ 1,86,000 നാഴിക സഞ്ചരിക്കുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ വേഗതയും ഇതുതന്നെ. എന്നാൽ അതേ പ്രകാശം ആ ഗോളമണ്ഡലത്തെ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിവരുവാൻ ലക്ഷം മില്യൻ (100,000,000,000) കൊല്ലക്കാലം ആവശ്യമാകുന്നു. (ഈ കാലവും $^1/_7$ സെക്കന്റും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക?)

4. സൂര്യൻ ഭൂമിയെക്കാൾ പതിമൂന്ന് ലക്ഷം ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ളതാണ്. എന്നാലത് ശൂന്യാകാശത്തിലെ അനേകം സൗരയൂഥ സമൂഹങ്ങളിലെ ഒരു ചെറുകിടഗോളം മാത്രമാകുന്നു. അതായത്: ഏറെക്കുറെ 30,000 മില്യൻ വരുന്ന സൗരയൂഥകുടുംബങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമത്രെ സൂര്യൻ. *(*)*

5. ഉപരിയാകാശമണ്ഡലത്തിൽ പ്രഭാപടലങ്ങൾക്കപ്പുറം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണക്കറ്റ ധൂമതാര (Nabula) ങ്ങളിൽ ചിലത് നമ്മുടെ സൂര്യനെപോലുള്ള 10 മില്യൻ സൂര്യന്മാർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുവാൻ പോരുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ അടങ്ങുന്നവയാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് ആ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ ലാഘവമാണെങ്കിലോ, അത് അതിലേറെആശ്ചര്യകരമാകുന്നു. അതിന്റെ ഒരു റാത്തൽ തൂക്കത്തിലുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ വലുപ്പം, യൂറോപിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പർവതമായ മാറ്റർഹോണി *(**)* ന്റെ വലുപ്പത്തിന് സമമായിരിക്കും!. (അപ്പോൾ അതിന്റെ ആകെ വലുപ്പം ഒന്നു ആലോചിച്ച് നോക്കുക!)

6. അമേരിക്കയിൽ, മുണ്ടുവിത്സന്റെ ശ്രുതിപ്പെട്ട ദൂരദർശിനി (Telescope) യന്ത്രം അങ്ങിനെയുള്ള ഏതാണ്ട് രണ്ട് മില്യൻ നബുലകളെ (ധൂമതാരങ്ങളെ) കാട്ടിത്തരുന്നു. കൂടുതൽ വമ്പിച്ച യന്ത്രങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ കാണുവാൻ കഴിയുന്ന നബുലകൾ എത്രയായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

7. ശൂന്യാകാശ മണ്ഡലത്തിൽ നീന്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രതാരങ്ങളുടെ

▸▸ ***അങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ശാസ്ത്രം എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും മനുഷ്യൻ കണ്ടെത്തുക സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് തീർച്ചതന്നെ.***

(*) സൂര്യനെക്കാൾ ഒരു ലക്ഷം മടങ്ങ് അധികം പ്രകാശമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രത്തെ വടക്കെ ഇറ്റലിയിലെ ആസ്യാഗോള ജ്യോതിർമണ്ഡല നിരീക്ഷണാലയത്തിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചതായി ഇതെഴുതുന്ന കാലത്ത് പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. 'സൂപ്പർനോവ' എന്നാണതിന് പേർ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

(**) Matterhorn.

ഏതാണ്ട് ഒരു തുക പറയുകയാണെങ്കിൽ, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം 2 എന്ന അക്കത്തിന്റെ നേരെ 24 പൂജ്യം ചേർത്തു വായിക്കേണ്ടതായിവരും. (അഥവാ രണ്ടായിരം കോടിക്കോടി ക്കോടി) ഇത്രയെണ്ണം മണൽതരികൾ നിരത്തുന്നപക്ഷം ബ്രിട്ടീഷ് ദീപ്സമൂഹത്തിന്റെ ഉപരിതലം നൂറുക്കണക്കായ അടികൾ ഉയർന്നുപോകുന്നതാണ്.

8. ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ചെറിയതിന് സൂര്യന്റെ 1/25 ഭാഗം വെളിച്ചമാണുള്ളത്. എന്നാൽ, ഏറ്റവും വലിയതായ മിഥുന (Gemini) നക്ഷത്രത്തിന് അതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി വെളിച്ചമുണ്ട്. ഈ ഗ്രഹം സൂര്യനെക്കാൾ 25 മില്യൻ ഇരട്ടി വലിപ്പവും കൂടുന്നു. അപ്പോൾ അവ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം, ഒരു വലിയ വൈദ്യുതദീപവും, ഒരു മിന്നാമിനുങ്ങും തമ്മിലുള്ളതുപോലെയാണെന്നു പറയാം.

9. സൂര്യന്റെ ഓരോ ചതുരശ്ര ഇഞ്ച് സ്ഥലത്ത്നിന്നും പ്രവഹിക്കുന്ന വെളിച്ചം 50 കുതിരശക്തിയുള്ളതത്രെ. എന്നാൽ, വേറെ ചില ഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്ന വെളിച്ചം ഒരു ചതുരശ്ര ഇഞ്ചിന് 30,000 കുതിരശക്തിയുള്ളതാകുന്നു.

10. സൂര്യനിൽനിന്ന് നിത്യേന രശ്മികൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്കൊണ്ട് അതിന്റെ ശരീരധാതുവിൽനിന്ന് നിമിഷം പ്രതി 250 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി 3,60,000 മില്യൻ ടൺ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യനിപ്പോൾ ഏതാണ്ട് ഒരു കോടി മില്യൻ (കോടിമില്യൻ) വയസുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ തോതിൽ ഇനിയും ലക്ഷക്കണക്കായ കോടികൊല്ലങ്ങളോളം അതിന് ജീവിക്കാൻ കഴിയുമായിരിക്കും. [അവസാനിച്ചു] *(*)*

കേവലം ഉദാഹരണാർത്ഥം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ച ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ വാനമണ്ഡലത്തെയും, വൻഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയ വസ്തുതകളാണല്ലോ. എന്നാൽ

(*) പ്രൊഫസർ ജയിൻസിന്റെ മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസംഗം അൽപം വർഷത്തെ പഴക്കം ചെന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ അന്ന് ബഹിരാകാശയാത്ര ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല, എന്നാൽ നമ്മുടെ അച്ചടി ഏതാണ്ട് ഇവിടെ എത്താറായപ്പോൾ, പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു വിജ്ഞാനവാർത്തയും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അമേരിക്ക ഇയ്യിടെ തൊടുത്തുവിട്ട ഒരു ഉപഗ്രഹത്തിൽ ബഹിരാകാശയാത്ര നടത്തിയ മി: ജോൺഗ്ലെൻ ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവനയിലെ ചില ഭാഗങ്ങളുടെ ചുരുക്കമാണ് താഴെ കാണുന്നത്. ബഹിരാകാശ യാത്രക്ക് അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നൽകപ്പെട്ട ഒരു പുസ്തകത്തിൽ, ശൂന്യാകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച് അനേകവിവരങ്ങളുള്ളതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ച രണ്ട് ഖണ്ഡികകളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്:-

ഒരു സെക്കന്റിൽ 1,86,000 നാഴികദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രകാശം ഒരു കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന ദൂരത്തിന് ഒരു ദീപ്തി വർഷം (പ്രകാശവർഷം) എന്ന് പറയുന്നു. അതായത്, ഏതാണ്ട് 6 കോടിക്കോടി നാഴിക. നമ്മുടെ ഭൂമി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രഭാപടലത്തിന് 1 ലക്ഷം ദീപ്തിവൽസരം വ്യാസമാണുള്ളത്. (സൂര്യൻ ഈ പ്രഭാപടലത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് 30,000 പ്രകാശവർഷം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു അപ്രധാന നക്ഷത്രമാകുന്നു) ഈ പ്രകാശപടലം അതിന്റെ ഭ്രമണത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ചുറ്റിത്തിരിയുവാൻ 20 കൊല്ലം വേണം. ഇതോർക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ സൗരമണ്ഡലത്തിനപ്പുറമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിസ്തൃതിയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻ എത്ര വിഷമം! ▶▶

▶▶ *നമ്മുടെ ഈ പ്രകാശമണ്ഡലത്തിലുള്ള നക്ഷത്രങ്ങളോടെ ഇതിന്റെ അറ്റം അവസാനിക്കുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം ലക്ഷക്കണക്കിൽ (?) വേറെയും പ്രകാശപടല ങ്ങളുണ്ട്. അവയെല്ലാം അതീവ ദുർഗ്രഹമായ വേഗതയോടുകൂടി ഒന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൂരദർശിനിമൂലം വീക്ഷിക്കാവുന്ന പ്രപഞ്ചം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഏത് ഭാഗത്തേക്കും- കുറഞ്ഞപക്ഷം- 200 കോടി പ്രകാശവർഷത്തോളം ദൂരെ കിടക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം എത്ര വിപുലമാണെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കു ന്നു.*

ഇനി, പരമാണുവിന്റെ ഘടനയൊന്ന് ചിന്തിക്കാം. വസ്തുവിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ അംശമാണല്ലോ അത്. പരമാണുവിന് സൗരമണ്ഡലത്തോട് വലിയ സാദൃശ്യമുണ്ട്. ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ ഒരു കേന്ദ്രത്തെ (ന്യൂക്ളിയസ്) ചുറ്റിക്കൊണ്ടുള്ള ഇല ക്ട്രോണുകൾ (വൈദ്യുത തരികൾ) അതിനുമുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന അത്ഭുതാവഹമായ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്, സൂക്ഷ്മമായ പരമാണുതൊട്ട് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ വസ്തുവരെ, ലക്ഷക്കണക്കായ പ്രകാശവർഷം അകലത്തോളം പരന്നുകിടക്കുന്ന നക്ഷത്ര പടലങ്ങൾവരെ- എല്ലാം തന്നെ നിശ്ചി തമായ ഒരു ഭ്രമണപഥത്തിൽ, ഒന്നിനോടൊന്ന് ബന്ധപ്പെട്ടു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്നു.

ഇത് യാദൃച്ഛികമായി സംഭവിച്ചതാണോ? കുറെ മരക്കഷ്ണങ്ങളും, എങ്ങു നിന്നോ വന്ന സാമാനങ്ങളും കൂടി പെട്ടെന്ന് ഒരുമിച്ചുകൂടി സ്വന്തമായ ഒരു ഗതി ക്രമം ഉണ്ടാക്കി വ്യവസ്ഥയോടെ ചലിച്ചു തുടങ്ങിയെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുക യില്ല. സുനിശ്ചിതമായ ഒരു ആസൂത്രണം ഇതിലുണ്ട്. ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന ഒരു വലിയ കാര്യമാണ് ഇത്.

നാം തൊടുത്തുവിട്ടിട്ടുള്ള 'മർക്കുറി' ഉപഗ്രഹത്തിന്റെ വേഗതയെ ഒന്ന് തുലനം ചെയ്യാം. ഇതിൽ നാം കേമന്മാരാണെന്ന് നടിക്കുന്നു. മണിക്കൂറിൽ 18,000 നാഴിക- സെക്കന്റിൽ ഏതാണ്ട് 5 നാഴിക-യാണ് നമുക്ക് എത്താൻ കഴിഞ്ഞത്. ഭൗതിക മായ തോത്വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ഇത് വല്ലാത്ത വേഗത തന്നെ. നല്ല ഉയരവും! അതെ, 100 നാഴികയിൽ അൽപം കൂടുതൽ ഉയരത്തിലും നാം എത്തുന്നു. എന്നാൽ ശൂന്യകാശത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾവെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ എത്ര തുച്ഛം!

ശാസ്ത്രീയമായ ഭാഷയിൽ ദൈവത്തെ നിങ്ങൾക്ക് അളക്കുവാൻ കഴിയുകയി ല്ല. ആത്മീയ ശക്തിയെ നിങ്ങൾക്ക് കാണുവാനോ, ആസ്വദിക്കുവാനോ, മണത്തറി യുവാനോ സ്പർശിക്കുവാനോ സാധ്യവുമല്ല. ഇന്ദ്രിയശക്തികൾക്ക് അതീതമാണ ത്.

ഒരു വിമാനത്തിന് ഏറ്റവും ശക്തിമത്തായ ഒരു എഞ്ചിനും, ഏറ്റവും വിശിഷ്ട മായ യന്ത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ, എന്നാൽ അതിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ, നമുക്ക് തൊടാനോ, കാണാനോ, കഴിയാത്ത ചില ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനമില്ലെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. കാരണം, അതിന് ഒരു ലക്ഷ്യനിയ ന്ത്രണം വേണം. കോമ്പസ്സ് (Compass- തവുക്ക-ദിക്ക് നിർണയ യന്ത്രം) നോക്കി യാണ് നാം ഇത് ചെയ്യുന്നത്. കോമ്പസ്സിനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന ആ ശക്തി നമ്മുടെ എല്ലാ ജ്ഞാന ശക്തിയെയും മറികടക്കുന്നതാണ്. നമുക്കത് കാണുവാനോ, തൊടുവാനോ, രുചിച്ചറിയുവാനോ സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ പ്രവർത്തനഫലം നാം കാണുന്നത്കൊണ്ട്, അങ്ങിനെ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു...' [1963 ഏപ്രിൽ 13 ലെ ചന്ദ്രിക വാരാന്തപ്പതിപ്പിൽനിന്ന്].

ഏറ്റവും ചെറുതായി നാം ഗണിച്ചുവരുന്ന അണുക്കളെയും, ഏറ്റവും നിസ്സാര വസ്തുവായി ഗണിച്ചുവരുന്ന എട്ടുകാലി വലയുടെ നൂലുകളെയും സംബന്ധിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾകൂടി നമ്മുടെ ഓർമയിൽ ഇരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും

മണൽത്തരിപോലുള്ള ഓരോ തരിപദാർത്ഥവും കോടാനുകോടി പരമാണു (Atom) കളുടെ സമൂഹമത്രെ. ഈ അണുക്കളാണെങ്കിൽ, അവ പൊള്ളയായി ഇട ഒഴിഞ്ഞ് കിടക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അഥവാ അവ തികച്ചും ഇടതൂർന്ന് ഒട്ടിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നവയല്ല. ആ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങൾ ശരിക്കും പദാർത്ഥങ്ങളാൽ നിറക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ മണൽത്തരിയും അനേകം ടൺ തൂക്കം വരുന്നതാകുന്നു. ആറ്റം (അണു) ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു പരമരഹസ്യമത്രെ ഇത്. ഈ ഒഴിവുസ്ഥലങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും, വ്യാപരിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത വേറെ അനേകം വൈദ്യുത തരികൾ മിന്നൽവേഗത്തിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പണ്ടുകാലത്ത്, തികച്ചും കട്ടികളാൽ തൂർക്കപ്പെട്ടതാണ് പദാർത്ഥളെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, പദാർത്ഥങ്ങൾ മിക്കവാറും ശൂന്യങ്ങളാണെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു. ഉപപരമാണുക്കളുടെതാണ് പദാർത്ഥ ഘടന. ഇവയുടെ വലുപ്പം ഒരു ഇഞ്ചിന്റെ 1250 ലക്ഷത്തിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്ന വ്യാസമായിരിക്കും. അനേകം പരമാണുക്കൾ ചേർന്നതാണ് ഒരു അണു. അണുക്കൾക്കിടയിലുള്ള വൈദ്യുത ശൂന്യ സ്ഥലങ്ങൾ മുഴുവനും അതാത് വസ്തുവിന്റെ പദാർത്ഥങ്ങളാൽ തൂർക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു വമ്പിച്ച വസ്തു കേവലം ഒരു അണുവായി മാറിപ്പോകും . ഈ ഭൂലോകം ആകപ്പാടെ, പ്രസ്തുത വലക്കണ്ണികൂടാതെയുള്ള ഒരൊറ്റ കട്ടി പദാർത്ഥമാക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം– ഭൂമിയുടെ തൂക്കത്തിലുള്ള അണുക്കളെ ശൂന്യത കൂടാതെ കൂട്ടിചേർക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അത് ഏകദേശം 1/2 നാഴികമാത്രം വ്യാസം വരുന്ന ഒരു ഗോളമായി മാറും പോൽ! അപ്പോൾ, ലോകവും ലോകരുമെല്ലാം ശൂന്യതയുടെ സമാഹാരമല്ലേ– ഓർത്തുനോക്കുക!

നാം നിത്യം കാണാറുള്ളതും, ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകാറില്ലാത്തതുമായ നിസ്സാരവസ്തുവാണല്ലോ എട്ടുകാലിവല. എന്നാൽ, അതിന്റെ നിർമാണകൃത്യമാകട്ടെ, വലിയ എഞ്ചിനിയർമാർക്ക് (യന്ത്രകലാവിദഗ്ധന്മാർക്ക്) പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സൂക്ഷ്മ പ്ളാനോടുകൂടിയാകുന്നു. അതിന്റെ ആകൃതിയും നിർമാണ സമ്പ്രദായവും ചിന്തകന്മാരെ അത്യാശ്ചര്യഭരിതരാക്കുന്നവയാണ്. വലയുടെ ഓരോ നൂലിന്റെയും, നേർമയും, ബലഹീനതയും ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ നൂലുകളെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രനിപുണന്മാരായ ചിലർ നിരീക്ഷണം നടത്തിയതിൽ അത്ഭുതകരമായ ചില വസ്തുതകൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ നൂലും നന്നാലു ഉപനാരുകളാൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപെട്ടവയാണുപോൽ. ഈ നാലിൽ ഓരോന്നും തന്നെ, വേറെ ആയിരം നേരിയ ഇഴകളാൽ നിർമിക്കപ്പെട്ടവയുമാണ്! അങ്ങിനെ, നാം കാണുന്ന ഓരോ നൂലും 4000 ഇഴകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതിനെക്കാളെല്ലാം ആശ്ചര്യകരം, ആ ഓരോ ഇഴയും, എട്ടുകാലിയുടെ ശരീരത്തിലുള്ള വെവ്വേറെ ദ്വാരങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് പുറത്ത് വരുന്നതെന്ന വസ്തുതയാണ്. ഈ ഇഴകളും നമ്മുടെ താടിരോമങ്ങളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്ന പക്ഷം 16 നുശേഷം 12 പൂജ്യം ചേർത്താലുള്ള ഇഴകൾ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ അവ ഒരു മുടിയോളം തടികൂടുകയുള്ളൂ. ഹാ! അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവം! വീടുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ദുർബലമായ വീടാണ് എട്ടുകാലിയുടെ വീട്– 29:41 (إِنَّ أَوْهَنَ ٱلْبُيُوتِ لَبَيْتُ ٱلْعَنكَبُوتِ) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വീട്ടിലെ ചില രഹസ്യങ്ങളാണ് ഇതെങ്കിൽ, നഭോമണ്ഡലത്തിലും, അതിന

പ്പുറവും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങളുടെ നിലയെന്തായിരിക്കും?! فَسُبْحَانَ الذي بِيَدِهِ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (അപ്പോൾ, സകല വസ്തുക്കളുടെയും സർവ്വാധികാരസ്ഥാനം യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവനെത്ര മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. (36:83)

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവുകളും, അവയെക്കുറിക്കുന്ന വചനങ്ങളും എഴുതിക്കണക്കാക്കുവാൻ സാധ്യമേ അല്ല എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം, അൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും വേണ്ടപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ശാസ്ത്രീയ വാർത്തകൾ വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗനരകങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും, പരലോക സംബന്ധമായ ചില വാർത്തകളെക്കുറിച്ചും ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വന്നിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ– ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ– ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലർന്നതായിരിക്കയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ താഴെകാണുന്ന രണ്ടുമൂന്ന് ഹദീഥുകൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതും സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. നബി തിരുമേനിﷺ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:–

١ . قال الله تعالى أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر واقرءوا إن شئتم: فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين- متفق عليه

സാരം: (1) ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിലും ഉദയം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ എന്റെ സദ്വൃത്തരായ അടിയാന്മാർക്ക് ഞാൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് (ഇതിനു തെളിവായി) ഈ ക്വുർആൻ വാക്യം വായിക്കാം: നയനാനന്ദകരമായി അവർക്കുവേണ്ടി ഒളിച്ചുവെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് ഒരാൾക്കും അറിയാവതല്ല. (ബു. മു)

٢ . إن في الجنة شجرة يسير الراكب في ظلها مائة عام لا يقطعها ولقاب قوس أحدكم في الجنة خير مما طلعت عليه الشمس أو تغرب – متفق عليه

(2) സ്വർഗത്തിലുണ്ട്, ഒരു വൃക്ഷം! അതിന്റെ നിഴലിൽ ഒരു വാഹനക്കാരന് നൂറു കൊല്ലം സഞ്ചരിക്കാം. എന്നാലും, അവനത് മുറിച്ചുകടന്നു കഴിയുകയില്ല. നിങ്ങളുടെ വില്ലിന്റെ അത്ര സ്ഥലം സ്വർഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നത്, സൂര്യൻ ഉദിക്കുകയോ, അസ്തമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തെ (ഭൂമിയെ)ക്കാൾ ഗുണമേറിയതാകുന്നു. (ബു. മു.)

٣ . قال عليه السلام ناركم جزء من سبعين جزءا من نار جهنم قيل يا رسول الله إن كانت لكافية قال فضلت عليهن بتسعة وستين جزءا كلهن مثل حرها – متفق عليه

(3) നിങ്ങളുടെ (സാധാരണ) തീ നരകാഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള എഴുപതിൽ ഒരു അംശമാകുന്നു എന്ന് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇത്തന്നെ മതിയാകുമല്ലോ! (ഈ തീ തന്നെ എത്രയോ ചൂട് മതിയായതാണല്ലോ). തിരുമേനി പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, ഇതിനെക്കാൾ 69 മടങ്ങ് ചൂട് അതിന് കൂടുതൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ മടങ്ങും ഈ തീയിന്റെ അത്ര ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു. (ബു: മു.)

പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനങ്ങൾ ഓരോന്നും

തന്നെ, നിഷ്പക്ഷമായും നിഷ്കളങ്കമായും ചിന്തിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അവനോടുള്ള ഭയഭക്തിയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് ഭൗതിക മനഃസ്ഥിതി മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഏത് പുരോഗമനവും മനുഷ്യന് തീരാനഷ്ടമായിട്ടാണ് പര്യവസാനിക്കുക. മേലുദ്ധരിച്ച ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളിൽനിന്ന് നഭോമണ്ഡലഗോളങ്ങളിൽ സൂര്യനുള്ള സ്ഥാനം കേവലം നിസ്സാരമാണെന്ന് നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതേ സൂര്യന്റെ ഒരു ഗ്രഹമാണ്, 8000 ത്തിൽപരം നാഴിക മാത്രം മദ്ധ്യവ്യാസമുള്ള നമ്മുടെ ഭൂമി. ചന്ദ്രനാകട്ടെ, ഭൂമിയെക്കാൾ പല മടങ്ങും ചെറുതും അങ്ങിനെയുള്ള ചന്ദ്രനിലേക്ക് മനുഷ്യന് പോയിവരുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന പരീക്ഷണത്തിന്റെ അന്ത്യതീരുമാനം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ഇന്നുവരെ മനുഷ്യൻ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ അവനെ കൂടുതൽ വിജയത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാമെന്ന് നമുക്ക് ആശിക്കുക. *(*)* പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും മനുഷ്യന്റെ ധിക്കാര മനഃസ്ഥിതി അതിരു കവിഞ്ഞുപോയിരിക്കുകയാണ്! ബഹിരാകാശത്തിൽ പോയി തിരിച്ചുവന്നവർക്ക് അവിടെ ദൈവത്തെ കണ്ടില്ലഎന്ന് പറയുവാൻ കരളുറപ്പുണ്ടായെങ്കിൽ, അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് അതിനെക്കാൾ എത്രയോ സഹനവും, കരുണയും ഉള്ളവനാണെന്ന് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സമാധാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുമ്പോഴും, കേൾക്കുമ്പോഴും അവർക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയേ ചെയ്യുകയുള്ളൂ.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ –الأنفال:٢

(സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പറയപ്പെടുന്നതായാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങിപോവുകയും, അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അതവർക്ക് വിശ്വാസത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ അവർ (കാര്യങ്ങളിൽ) ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. (സൂ: അൻഫാൽ: 2)

ഈ സൂറത്ത് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

قُلْ إِنَّمَآ أَنَا۠ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَمَن كَانَ

《110》 (നബിയേ) പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഒരേ ഒരു ഇലാഹാ

***(*)* ഇതെഴുതി ഏഴെട്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം (ക്രി. 1969 ജൂലായ് മാസത്തിൽ) മനുഷ്യൻ ഒന്നാമതായി ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഇറങ്ങി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി ചരിത്രം സൃഷ്ടിക്കുകയും, തുടർന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ചില ചന്ദ്രയാത്രകൾ നടത്തപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. (നാനാഭാഗങ്ങളിലും, അവരിൽതന്നെയും നാം അവർക്ക് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴിയെ കാട്ടിക്കൊടുക്കും (41: 52) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.**

يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا

ണെന്ന് എനിക്ക് വഹ്‌യ് [ഉൽബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നു. (ഇതാണ് എന്റെ പ്രത്യേകത). അതിനാൽ, ആരെങ്കിലും തന്റെ റബ്ബുമായി കാണുവാൻ ആശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ സൽക്കർമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ;

وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا ﴿١١٠﴾

തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ ഒരാളെയും (അവനോട്) അവൻ പങ്ക്ചേർക്കാതെയുമിരിക്കട്ടെ.

﴾110﴿ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا നിശ്ചയമായും (മാത്രമാണ്) أَنَا ഞാൻ بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനാണ് مِّثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള يُوحَىٰ വഹ്‌യ് (ഉൽബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നു إِلَيَّ എനിക്ക് أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് (ആരാധ്യൻ) إِلَٰهٌ ആരാധ്യനാണ്, ഇലാഹാണ് (എന്ന്) وَاحِدٌ ഏകനായ, ഒരുവനായ فَمَن അതിനാൽ ആരെങ്കിലും كَانَ يَرْجُو ആശിക്കുന്ന (അഭിലഷിക്കുന്ന- പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന- പേടിക്കുന്ന)വനായിരുന്നാൽ لِقَآءَ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നത്, റബ്ബിനെ കാണുന്നത് فَلْيَعْمَلْ എന്നാൽ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ عَمَلًا കർമം, പ്രവൃത്തി صَالِحًا നല്ലതായ (സൽക്കർമം) وَلَا يُشْرِكْ അവൻ പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ بِعِبَادَةِ ആരാധനയിൽ, ഇബാദത്തിൽ رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ أَحَدًا ഒരാളെയും, ആരെയും

പ്രധാനമായ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു; (1) മറ്റെല്ലാ മനുഷ്യരെപോലെത്തന്നെ നബി തിരുമേനി ﷺ യും ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു. (2) ശിർക്കിന്റെ- പരദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ- വല്ല അംശവും കലർന്നുകൊണ്ടുള്ള യാതൊരു കർമവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല.

ഭക്ഷണം, ഉറക്കം, മറവി എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിലും, മറഞ്ഞ കാര്യം അറിയാതിരിക്കുക, ഇഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുക മുതലായ വിഷയങ്ങളിലുമെല്ലാം നബി തിരുമേനി ﷺ, സാധാരണ മനുഷ്യനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനങ്ങളെ കണക്കാക്കുവാൻ തിരുമേനിക്കും സാധ്യമല്ല. ഇത്യാദി വസ്തുതകളെല്ലാം ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളായി ഇതെല്ലാം ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വിശദമായിത്തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. എന്നാൽ, വഹ്‌യും, നുബൂവ്വത്തും (ദിവ്യോൽബോധനവും, പ്രവാചകത്വവും) നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നത് സാധാരണ ജനങ്ങളിൽനിന്ന് നബി ﷺ യെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അക്കാരണത്താൽ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു അവിടുത്തേക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തേക്കും; അവിടുത്തെ കൈക്ക് അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിന് തെളിവായി ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കും. എന്നല്ലാതെ നബി ﷺ ക്ക് സ്വന്തം നിലക്ക് അതിനൊന്നും കഴിവില്ലതന്നെ.

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുകയും, സകല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരികയും ചെയ്യുമെന്ന ബോധമുള്ളവരും, അവന്റെ പക്കൽനിന്ന് സൽഫലങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്ന മോഹവും, ലഭിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും ഉള്ളവരും തങ്ങളുടെ ആരാധനാകർമങ്ങളിൽ ഒന്നുംതന്നെ, ശിർക്കിന്റെ യാതൊരു അംശവും കലർത്തരുതെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഈ താക്കീതിൽ വലിയ ശിർക്കും ചെറിയ ശിർക്കും, (الشِرك الاكبر والشرك الاصغر) പരസ്യമായ ശിർക്കും രഹസ്യമായ ശിർക്കും 'الشرك الجلى والشرك الخفى' ഉൾപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പ്രീതിയോ, ബഹുമാനമോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങളും, മറ്റുള്ളവർ കണ്ടേക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങളും ശിർക്കിൽപെട്ടതാണ്, ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

اعاذنا الله من أنواع الشرك وله الفضل والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്- 1

മൂസാ നബിയുടെയും ഖിദ്വ്ർ നബിയുടെയും (عليهما السلام) കഥയിൽ ചിലർ കടത്തിക്കൂട്ടിയ അഭിപ്രായങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ച നിരൂപണങ്ങളും

അസ്ഹാബുൽ കഹ്ഫിന്റെ (ഗുഹാവാസികളുടെ) കഥയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഈ കഥയിലും ചിലർ ചില പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു കാണാം. ഖുർആൻ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കും, നബി വചനങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്തവയായതുകൊണ്ട് അവയെപറ്റി ഇവിടെ നമുക്ക് അൽപം സ്പർശിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ പൊതുജനമദ്ധ്യെ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള അടിസ്ഥാനരഹിതമായ പ്രസ്താവനകളെ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ആ വിഷയത്തിന് ഒരു രൂപം നൽകിയശേഷം ആ രൂപത്തെ ഖണ്ഡിക്കുക, അക്കൂട്ടത്തിൽ ആ വിഷയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം തന്നെ മാറ്റി പുതിയ ഒരു രൂപത്തിൽ ചിത്രീകരിക്കുക എന്നുള്ളത് തൽപരകക്ഷികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ അടവ് ഇക്കൂട്ടരും പലേടത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതായിക്കാണാം. അൽകഹ്ഫ് 65 ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അടിയാൻ- മൂസാ നബി (അ) ന്റെ ഗുരുവായ ഖിദ്വ്ർ നബി (അ) ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ്യ്(ولي) ആയിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തെയും, വലിയ്യ് എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു തരം സന്യാസവേഷം ധരിച്ചവർക്കാണെന്ന് പാമരജനങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള അന്ധവിശ്വാസത്തെയും പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇവിടെ സംസാരിച്ചുകാണുന്നത്.

കേവലം കാട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സന്യാസിയുടെ അടുക്കൽ പോയി പരിശീലനം നേടുവാൻ മൂസാ നബി (അ)- പ്രവാചകന്മാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ- എങ്ങിനെ കൽപിക്കപ്പെടും? പ്രവാചകനല്ലാത്ത ഒരാളോട് ഒരു പ്രവാചകൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടെയോ എന്ന് എങ്ങിനെ ചോദിക്കും? ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ട് ഞാനാണ് എന്ന് മൂസാ നബി (അ) എങ്ങിനെ ഉത്തരം പറയും? ഈ അഹംഭാവം കാരണമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഖിദ്വ്ർ നബി (അ)ന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചത് എന്ന് പറയുന്നത് നബിമാരുടെ നിലപാടിന്ന് എങ്ങിനെ യോജിക്കും? എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവരുടെ പുതിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) ക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് നബിമാർക്ക് പലവിധ പരിശീലനങ്ങളും നൽകപ്പെടാറുള്ളതിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം. ഫിർഔന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ വളർന്നത്

മൂലം പലതരം പരിശീലനങ്ങളും മൂസാ നബി (അ) നേടിയിട്ടുണ്ട്; ഇനിയും ചില വശങ്ങള്‍ ബാക്കിയുണ്ട്; അതിനുപറ്റിയ ഒരു ഗുരു ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം കേട്ടു; മൂസാ നബി (അ) അങ്ങോട്ട് പുറപ്പെട്ടു. അഥവാ അല്ലാഹു അത് തോന്നിപ്പിച്ചു എന്നാണ് ഇവര്‍ പറയുന്നത്. പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പായിരുന്നു ഈ യാത്ര എന്ന് വരുത്തിത്തീര്‍ക്കുവാന്‍ വേണ്ടി, **مجمع البحرين**(രണ്ട് സമുദ്രങ്ങള്‍ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നൈല്‍ നദിയുടെ രണ്ട് ശാഖകള്‍ പിരിയുന്ന സ്ഥലം ആയിരിക്കുമെന്നും ഇവര്‍ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മൂസാ നബി (അ) കൂടെകൊണ്ടുപോയ മത്സ്യത്തെപ്പറ്റി ഇവര്‍ പറയുന്നത് നോക്കുക: അക്കാലത്തെ മനുഷ്യജീവിതം മിക്കവാറും പ്രാകൃതജീവിതമായിരുന്നത്കൊണ്ട് അപ്പപ്പോള്‍ വേട്ടയാടിയോ, മത്സ്യം പിടിച്ചോ ആയിരിക്കും അവര്‍ വിശപ്പടക്കുക. അതനുസരിച്ച് മൂസാ നബി (അ)ന്റെ ഭൃത്യനും ഒരു പാറയുടെ അടുത്തുചെന്നുകൂടി നദിയില്‍ നിന്നും മത്സ്യം പിടിച്ചു. സാധാരണ മത്സ്യം പിടുത്തക്കാര്‍ ചെയ്യാറുള്ളത്പോലെ അതിന്റെ വക്കത്തൊരു കുഴിയുണ്ടാക്കി ആ കുഴിയിലിട്ടു. നദിയിലെ വെള്ളം കണ്ടപ്പോള്‍ മത്സ്യത്തിന് വെമ്പലുണ്ടായി. അത്ഭുതകരമായ നിലക്ക് അത് അതിന്റെ വഴിക്ക് പോയിക്കളഞ്ഞു. വളരെ നേരത്തേക്ക് മത്സ്യത്തിന്റെ കാര്യം മറന്നുപോയതുകൊണ്ടാണ് അത് ചാടിപ്പോയത്. അപ്പോള്‍ ഇതൊരു അസാധാരണ മത്സ്യമൊന്നുമല്ല, വേണ്ടാത്ത കഥകള്‍ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. **وما أنسانيه الا الشيطان**(പിശാചല്ലാതെ എന്നെ അത് മറപ്പിച്ചില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഇവിടെ വിശേഷാര്‍ത്ഥമൊന്നുമില്ല. പണ്ട് യൂസുഫ് നബി (അ) തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഉണര്‍ത്തുവാനായി, ജയിലില്‍ നിന്ന് പുറത്തുപോയിരുന്ന ജയില്‍പുള്ളിയെ ഏല്‍പിച്ചിട്ട് അയാളത് മറന്നുപോയല്ലോ. ഇതിനെപറ്റിയും പിശാച് മറപ്പിച്ചു (**فانساه الشيطان**) എന്ന് ക്വുര്‍ആനില്‍ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക് മാത്രമാണിത്. എന്നിങ്ങിനെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇവര്‍ക്കുണ്ട്.

ഖിദ്ര്‍ നബി (അ) ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവോ, അതോ ചില വിജ്ഞാനങ്ങള്‍ നല്‍കപ്പെട്ട ഒരു മഹാന്‍ മാത്രമായിരുന്നുവോ അഥവാ- അദ്ദേഹം നബിയോ വലിയ്യോ- എന്ന കാര്യത്തില്‍ പണ്ഡിതന്മാര്‍ക്കിടയില്‍ മുമ്പ് തന്നെ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ക്വുര്‍ആന്റെ പ്രസ്താവനകളില്‍നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നതും, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയാണെന്നാകുന്നു. *(*)* ഹദീഥില്‍ ഇതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഈ വസ്തുത 65-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തില്‍ നാം പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്ദേഹം ഒരു നബിയായിരുന്നുവെന്ന് കാര്യകാരണസഹിതം ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എനി, അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ്യായിരുന്നുവെന്ന് തന്നെ വെക്കുക. എന്നാലും വലിയ്യ് എന്ന് പറഞ്ഞാല്‍ സന്യാസി എന്നല്ല അര്‍ത്ഥം. അല്ലാഹുവിനെ അറിഞ്ഞും ആരാധിച്ചും വരുന്നത്നിമിത്തം അവന്റെ സ്നേഹത്തിനും അടുപ്പത്തിനും പാത്രമായവന്‍ എന്നാകുന്നു. ഭക്തരായ വിശ്വാസികളെയാണ് അല്ലാഹു ഔലിയാഉ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് (10: 63) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, വലിയ്യ് എന്നാല്‍ കാട്ടില്‍ തപസ്സ് ചെയ്യുന്ന സന്യാസിയാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടര്‍ ജല്‍പിക്കുന്നത് പാമര ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാന്‍ മാത്രം ഉതകുന്ന ഒരു വഞ്ചനയാണ്.

ഈ കഥയുടെ പൂര്‍ണരൂപം വിവരിക്കുന്ന പ്രബലമായ ഹദീഥുകള്‍ സ്വഹീഹുല്‍

(*) راجع فتح البارى: ج ٦ وغيره

ബുഖാരിയിലും മറ്റു പ്രധാന ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇന്നതാണെന്നും നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ പുത്തൻ ജൽപനങ്ങൾ മിക്കതും ആ ഹദീഥുകളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കലോ, അവഹേളിക്കലോ ആണെന്ന് കാണാം. ഹദീഥിനെ ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിക്കും പ്രസ്തുത ഹദീഥുകളിലെ ചില വാചകങ്ങൾ കാണുന്നമാത്രയിൽതന്നെ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. ഇമാം ബുഖാരി (റ) പ്രവാചകന്മാരുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിലും, احاديث الانبياء സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും സുദീർഘമായ പല രിവായത്തുകൾവഴി നബി ﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്ന് ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ ഇവിടെ പകർത്തുന്നപക്ഷം, വളരെ പേജുകൾ വേണ്ടിവരുന്നത്കൊണ്ട് സ്ഥലോചിതമായി വരുന്ന വാക്യങ്ങൾ മാത്രം അതിൽനിന്ന് നമുക്ക് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) ഈ വചനം ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള കാരണവും ഹദീഥിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നൗഫുൽ ബികാലി (نوف البكالى) എന്ന് പേരായ ഒരാൾ- ഇദ്ദേഹം ഒരു കഥാകാരൻ, അഥവാ കഥ ഉദ്ധരിച്ചു പ്രസംഗിക്കാറുള്ളവൻ ആയിരുന്നു- കൂഫഃയിൽവെച്ച് ഈ കഥ പറയുകയുണ്ടായി. കഥാപാത്രങ്ങളിൽപെട്ട മൂസാ, ഇസ്റാഈൽ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട മൂസാ നബി (അ) അല്ലെന്നും, മറ്റേതോ ഒരു മൂസാ ആണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് സഈദുബ്നു ജുബൈർ (റ)- ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, പ്രമുഖ താബിഉകളിൽപെട്ട ഒരു സുപ്രസിദ്ധപണ്ഡിതനാകുന്നു- ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) നോട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ സ്വഹാബികളിൽ അഗ്രഗണ്യനാണെന്ന് പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. അതിന് മറുപടിയായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ): كذب عدو الله (അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു കളവ് പറഞ്ഞതാണ്) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും, നബിﷺ പറഞ്ഞു കേട്ടതായി ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (റ) തനിക്ക് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹദീഥ് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. ഉബയ്യ് (റ)നെപറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം നബിﷺയുടെ എഴുത്തുകാരനും, തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത്തന്നെ ക്വുർആൻ മനഃപ്പാഠമാക്കിയ മഹാനും, അൻസ്വാരികളുടെ നേതാവ് (سيد الانصار) എന്ന് നബി ﷺസ്ഥാനപ്പേര് നൽകിയ ആളുമാണ്. സംഭവത്തിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ, മൂസാ നബി (അ) മറ്റൊരാളാണെന്ന് മാത്രം നൗഫുൽബികാലീ പറഞ്ഞതിനെ സംബന്ധിച്ച് കളവ് പറഞ്ഞുവെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു എന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, സംഭവത്തിന്റെ രൂപത്തെതന്നെ- ക്വുർആന്റെ വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പ്രബലമായ ഹദീഥുകൾക്കും നിരക്കാത്തനിലയിൽ- വളച്ചു തിരിച്ചുകാണിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം ആക്ഷേപാർഹമാണ്?! ഈ കഥയെപറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഉബയ്യുബ്നു കഅ്ബ് (റ)നോട് ചോദിച്ചറിയുവാനുണ്ടായ കാരണവും ഇമാംബുഖാരി (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: ഹുർറുബ്നു കൈസും (حربن قيس - ر) താനും തമ്മിൽ, മൂസാ നബി (അ)യുടെ ഗുരുവായിത്തീർന്ന ആൾ ഖിദ്ർ നബി (അ) ആയിരുന്നോ, വേറെ ആളായിരുന്നോ എന്നൊരു തർക്കം നടക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴായിരുന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഉബയ്യ് (റ) നോട് അന്വേഷണം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹം നബിﷺയുടെ തിരുവചനം കേൾപിച്ചതും *(*)*

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഹദീഥ് ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങുന്നു:-

حدثنى أبى بن كعب انه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ان موسى قام خطيبا فى بنى اسرائيل فسئل اى الناس أعلم فقال انا فعتب الله عليه اذلم يرد العلم اليه فاوحى الله اليه ان لى عبدا بمجمع البحرين هو أعلم منك قال موسى يا رب فكيف لى به قال تأخذ معك حوتا فتجعله فى مكتل فحيثما فقدت الحوت فهو ثم . . . .

സാരം: റസൂൽﷺ പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ഉബയ്യ് (റ) എനിക്ക് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുതന്നിരിക്കുന്നു: മൂസാ നബി (അ) ഇസ്റാഈല്യരിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: മനുഷ്യരിൽവെച്ച് അധികം അറിവുള്ളവൻ ആരാണ്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ'. അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിച്ചു. അഥവാ കുറ്റപ്പെടുത്തി. കാരണം: അതിനെ സംബന്ധിച്ച അറിവ് അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വഹ്യ് നൽകി: രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്ന സ്ഥലത്ത് എന്റെ ഒരു അടിയാനുണ്ട്, അദ്ദേഹം തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവനാണ്. മൂസാ നബി (അ) ചോദിച്ചു:റബ്ബേ! ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എങ്ങിനെ കാണും? അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: നീ നിന്റെ ഒന്നിച്ചു ഒരു കൊട്ടയിൽ *(**)* ഒരു മത്സ്യത്തെയും എടുത്തുകൊണ്ടുപോവുക. എന്നിട്ട് ആ മത്സ്യം എവിടെ വെച്ചു നിനക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു (കാണാതായി) പോകുന്നുവോ അവിടെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരിക്കും....

ഇതിനെക്കാൾ വ്യക്തമായ മറ്റൊരു രിവായത്ത് കൂടി കാണുന്നത് നന്നായിരിക്കും. അത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم موسى رسول الله قال ذكر الناس يوما حتى اذا فاضت العيون ورقت القلوب ولى فادركه رجل فقال أى رسول الله هل فى الارض أحد اعلم منك فقال لا فعتب عليه اذ لم يرد العلم الى الله قيل بلى قال يا رب فاين قال بمجمع البحرين قال أى رب اجعل لى علما أعلم ذلك منه

റസൂൽ തിരുമേനിﷺ പറഞ്ഞു: അത് (കഥയിൽ പറഞ്ഞ മൂസാ) അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ മൂസാ നബി (അ) ആകുന്നു എന്ന്. തിരുമേനി പറയുകയാണ്: അദ്ദേഹം ഒരു ദിവസം ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം നൽകി. അതിനാൽ (ജനങ്ങൾക്ക്) കണ്ണുനീർ ഒഴുകുകയും, ഹൃദയങ്ങൾക്ക് അലിവുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ചെന്ന് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെക്കാൾ അറിവുള്ള വല്ലവരും ഉള്ളതായി നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ? അദ്ദേഹം 'ഇല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പ്രതിഷേധിച്ചു. കാരണം: അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിനാണുള്ളതെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തോട് പറയപ്പെട്ടു: ഇല്ലാതെ! (ത

(*) راجع فتح البارى والبخاري فى كتاب العلم

(**) 'മിക്തൽ' (مكتل) എന്നാണ് ഹദീഥിലെ വാക്ക്. ഈത്തപ്പനയോല കൊണ്ടുള്ള കൊട്ട, വട്ടി (زنبيل من خوص) എന്നും മറ്റുമാണ് വാക്കർത്ഥം.

ന്നെക്കാൾ അറിവുള്ളവർ ഭൂമിയിൽ വേറെയുണ്ട്.) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ! എവിടെയാണുള്ളത്? അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്താണുള്ളത്. അദ്ദേഹം: റബ്ബേ! അത് അറിയുവാനുള്ള ഒരു അടയാളം നീ എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ!- **فقال عمرو قال حيث يفارقك الحوت** (തുടർന്നുകൊണ്ട് ബുഖാരിയുടെ നിവേദനപരമ്പരയിൽപെട്ട ഒരാളായ) അംറ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'മത്സ്യം നിന്നെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഥലത്തായിരിക്കും അദ്ദേഹം' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. **قال خذ حوتا ميتا حيث ينفخ فيه الروح وقال لى يعلى** (വേറൊരു പരമ്പരയിലെ) ഒരാളായ യഅ്ലായുടെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണ്: നീ ഒരു ചത്ത മത്സ്യം കൊണ്ടുപോവുക. അതിന് എവിടെവെച്ച് ജീവനുണ്ടാകുന്നുവോ അവിടെയായിരിക്കും അദ്ദേഹം **فأخذحوتا فجعله في مكتل** അങ്ങനെ മൂസാ നബി (അ) ഒരു മത്സ്യം ഒരു കൊട്ടയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി...'

വേറെയും രിവായത്തുകൾ ബുഖാരിയിലുണ്ടെങ്കിലും, ഇവയുമായി സാരത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലാത്തത്കൊണ്ട് അവ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിന്റെ വാക്യത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പലതും സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കാം:-

1. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും (നുബുവ്വത്തും, രിസാലത്തും) കിട്ടിയതിന് ശേഷമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സംഭവം നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ അതിന് മുമ്പല്ല. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന് തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുക കൂടിചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതേ ഹദീഥിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് താഴെ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

2. അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈല്യരിൽ ഹൃദയസ്പർശിയായ ഒരു ഉപദേശ പ്രസംഗം ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ആരോ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അതിന് അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ഒരുവിധേന ശരിയായിരുന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നതമായ നിലപാടിന് യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല അത്. അതാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു പരിശീലനത്തിന്- അല്ലെങ്കിൽ പരീക്ഷണത്തിന്- അദ്ദേഹം വിധേയനാക്കപ്പെടുവാൻ കാരണം.

3. അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യം- ഇക്കൂട്ടർ പുച്ഛസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞത് പോലെ- ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി ആരാണ് എന്നല്ലായിരുന്നു. ആ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ- മൂസാനബിയെന്നല്ല- ഒരു സാധാരണക്കാരനായ സത്യവിശ്വാസിപോലും ഏറ്റവും വലിയ ജ്ഞാനി അല്ലാഹുവാണ് എന്നുമാത്രമെ ഉത്തരം പറയുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, അക്കാലത്ത് ഭൂമിയിലുള്ള മനുഷ്യരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും അറിവുള്ള ആൾ ആരാണ്. മൂസാനബിയെക്കാൾ അറിവുള്ള വേറെ വല്ലവരും അന്ന് ഭൂമിയിലുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ചതല്ലാത്ത മൂന്നാമതൊരു രിവായത്തിൽ: **هل تعلم أحدا أعلم منك** (നിങ്ങളെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരാളെ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?) എന്നാണ് ചോദ്യത്തിന്റെ വാചകം. സാരത്തിൽ ഈ രിവായത്തുകളെല്ലാം ഒന്നുതന്നെ. ഏതായാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം ഭൂമിയിൽ തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഇല്ലായിരുന്നുതാനും. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇല്ല എന്നോ, ഞാൻതന്നെ എന്നോ മറുപടി കൊടുത്തു. ഉണ്ടെന്ന് അറിവില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഉണ്ട് എന്ന് മറുപടി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അങ്ങിനെ ഒരാൾ വേറെ ഭൂമിയിൽ എവിടെയും ഇല്ലെന്ന് സൂക്ഷ്മമായ അറിവ് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്കൊണ്ട് ഇല്ല എന്ന് തീർത്തുപറഞ്ഞത്

അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മര്യാദകേടുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന് അറിയാം (الله اعلم) എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം മറുപടി പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണക്കാരനല്ല, ഒരു വൈദൂതനാണ്, ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവനാണ്. ആകയാൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. ആളുകളുടെ നിലനോക്കിയാണല്ലോ പ്രവൃത്തികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. വാസ്തവ ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ വാക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനും, കൂടുതൽ മര്യാദ ശീലിക്കുവാനും കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഈ ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാർ ചിത്രീകരിച്ചു കാണിച്ചത്പോലെ, മൂസാ നബി (അ) ഒരു അഹംഭാവിയാണെന്നോ, അഹംഭാവത്തിന്റെ ശിക്ഷയായിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഖിദ്ർ നബി (അ)യെ സന്ദർശിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ വരുത്തിക്കൂട്ടുവാൻ ഇവിടെ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്ന് ഈ നബി വാകൃങ്ങൾകൊണ്ട് ധാരാളം തെളിഞ്ഞു വല്ലോ. മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ അറിവുള്ളവൻ ആരാണ് എന്ന് പണ്ഡിതനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ വിവരം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിട്ടേക്കുന്നത്- അല്ലാഹുവിന റിയാമെന്ന് മറുപടിപറയുന്നത് നന്നായിരിക്കും

باب ما يستحب للعالم اذا سئل أى الناس أعلم فيكل العلم إلى الله എന്ന തലക്കെട്ട് കൊടുത്തു കൊണ്ട് ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഈ ഹദീഥിൽ ഒരിടത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം അസ്ക്വലാനി (റ) ഈ സംഗതി വിശദീകരിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചി ട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. പക്ഷേ, സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കുമാത്രം വില കൽപിക്കുന്ന ഇവർക്ക് അതൊന്നും ബാധകമല്ലല്ലോ!

4. തനിക്ക് പരിശീലനവും അറിവും നൽകുവാൻ പറ്റിയ വല്ലവരെയും, കിട്ടുമോ എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടുപോകുകയോ, തന്നെക്കാൾ അറിവുള്ള ഒരു ഗുരു എവി ടെയോ ഉണ്ടെന്ന് കേട്ട് തേടിപ്പോകുകയോ അല്ല മൂസാ നബി (അ) ചെയ്തത്. ഇതെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ സ്വന്തം സങ്കൽപങ്ങളാണ്. മൂസാ നബി (അ) യെക്കാൾ അറി വുള്ള ഒരാൾ ഉണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഇന്ന സ്ഥലത്താണുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ നബിയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചായിരുന്നു ഈ യാത്രയുണ്ടായത്. പ്രവാചകനാകുവാൻ പോകുന്ന ഒരാൾക്ക്- അല്ലാഹു പ്രവാചകത്വസ്ഥാനം നൽകുന്നതിന് മുമ്പ്- അതിനെപറ്റി ഒരു മുന്നറിവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആകയാൽ, പരിശീലനാർത്ഥം ഒരു ഗുരുവിനെ തേടി പ്പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യം അക്കാലത്ത്- പ്രവാചകത്വത്തിനുമുമ്പ്- ആദ്ദേഹത്തിന് നേരി ടുവാനുമില്ല.

5. പുഴയോരത്തിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണാവശ്യാർത്ഥം പിടിച്ച ഒരു മത്സ്യമാ യിരുന്നില്ല മൂസാ നബി (അ)യുടെ മത്സ്യം. നേരെമറിച്ച് ഖിദ്ർ നബി (അ)യെ കണ്ടെ ത്തുന്ന സ്ഥലം അറിയുന്നതിനുള്ള അടയാളമെന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ അല്ലാഹു തന്നെ കൽപിച്ചതും, ആ കൽപനയനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം നേരത്തെത്തന്നെ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോയിരുന്നതുമായിരുന്നു അത്.

6. അതെ, പുഴക്കരികെ ഒരു കുഴികുത്തി അതിൽ പിടിച്ചിട്ട മത്സ്യമായിരുന്നില്ല, ആ മത്സ്യം. അത് ചാടിപ്പോയത് ഒരു കുഴിയിൽനിന്നുമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു കൊട്ടയിലോ മറ്റോ കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നാണത് വെള്ളത്തിലേക്ക് ചാടിപ്പോയത്. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ ഹദീഥിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കാണാം.

7. ഈ മത്സ്യം കേവലം ഒരു സാധാരണ മത്സ്യമായിരുന്നില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥ് വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് നമുക്കിത് കൂടുതൽ ദൃഢമായി ഗ്രഹിക്കാം. ഈ വ്യാഖ്യാനക്കാർ അതൊരു അസാധാരണ മത്സ്യമൊന്നുമായിരുന്നില്ല എന്ന് ജൽപിക്കുന്നത് അബദ്ധം മാത്രമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. കാരണം, കൊട്ടപോലെയുള്ള പാത്രത്തിലിട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്ന മത്സ്യം ജീവനില്ലാത്തതായിരിക്കുമല്ലോ. യഅ്ലായുടെ രിവായത്ത് അത് സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുമുണ്ട്. മത്സ്യം ചാടിപ്പോയതിനെപറ്റി ഹദീഥിലെ വാക്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഈ പരമാർത്ഥം വീണ്ടും കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകും. യാത്രയാണെങ്കിൽ സാധാരണമല്ലാത്ത ഒരു യാത്ര. യാത്രക്കാരൻ ഒരു പ്രവാചകവര്യൻ, അദ്ദേഹത്തെ കൽപിച്ചയക്കുന്നത് അല്ലാഹു, അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രത്യേക അടയാളമാണ് ആ മത്സ്യം. അത് സമുദ്രത്തിലൂടെ പോയ വഴി ഒരു തുരങ്കംപോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, (فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا) എന്നും, ആ വഴി അതൊരു ആശ്ചര്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (وَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ عَجَبًا) എന്നും അല്ലാഹു തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തീർച്ചയായും അതിലൊരു അസാധാരണത്വം ഉണ്ടെന്നത്രെ നാം വിശ്വസിക്കുന്നത്.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികൾ മിക്കതും ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഹദീഥിൽനിന്ന് മാത്രമാണ് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. മൂസാ നബി (അ) സന്ദർശിക്കുവാൻ പോയ ആ ആളുടെ പേരും ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. നമ്മുടെ അടിയാന്മാരിൽപെട്ട ഒരു അടിയാൻ (**عبد من عبادنا**) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ആ അടിയാൻ ഖിദ്ർ ***(*)*** (അ) ആയിരുന്നുവെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) യെക്കാൾ എല്ലാ വിഷയത്തിലും കൂടുതൽ അറിവ് ഖിദ്ർ നബി (അ)ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നു കൂടുതൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നത് എന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. കാരണം: മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം കാണാവുന്നതാകുന്നു:-

قال من أنت قال أنا موسى بنى اسرائيل قال نعم قال فما شأنك قال جئت لتعلمنى مما علمت رشدا

സാരം: ഖിദ്ർ ചോദിച്ചു: താൻ ആർ? അദ്ദേഹം മൂസാ- (അ) പറഞ്ഞു: മൂസയാണ് ഖിദ്ർ നബി (അ) ചോദിച്ചു: ഇസ്റാഈല്യരുടെ മൂസായോ? മൂസാ നബി (അ): അതെ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. താങ്കളുടെ കാര്യം എന്താണ് (ഉദ്ദേശ്യമെന്ത്?) എന്ന് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) മറുപടി പറഞ്ഞു: താങ്കൾക്ക് നേർമാർഗമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അറിവിൽനിന്ന് എനിക്ക് വല്ലതും താങ്കൾ പഠിപ്പിച്ചു തരുവാൻവേണ്ടി ഞാൻ വന്നതാണ്

قال اما يكفيك ان التوراة بيدك وان الوحى يأتيك يا موسى ان لى علما لا ينبغى لك ان تعلمه وان لك علما لا ينبغى لى ان اعلمه

ഖിദ്ർ പറഞ്ഞു: താങ്കളുടെ കൈവശം തൗറാത്ത് ഉണ്ട്, താങ്കൾക്ക് വഹ്‌യ് വരുന്നു

(*) ഖിദ്ർ എന്നും, ഖദിർ എന്നും (خَضِر، خِضْر) ഈ പേര് വായിക്കപ്പെടുന്നു.

ണ്ട്, അതുപോരേ? ഹേ! മൂസാ! എനിക്ക് ചില അറിവുകളുണ്ട്- താങ്കൾക്ക് അത് അറിയേണ്ടതില്ല; താങ്കൾക്കും ചില അറിവുകളുണ്ട്- അത് എനിക്കും അറിയേണ്ടതില്ല എന്ന് പ്രതിവചിച്ചു.

ഒരു രിവായത്തിലെ വാചകം ഇതാണ്:

وفي رواية إنى على علم من علم الله علمنيه لا تعلمه أنت وأنت على علم من الله علمك الله لا أعلمه

'എനിക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്- അത് താങ്കൾക്ക് അറിയുകയില്ല; താങ്കൾക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്ന ചില അറിവുകളുണ്ട്. അത് എനിക്കും അറിയുകയില്ല.

രണ്ടിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ചില പ്രത്യേക ജ്ഞാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അത് മറ്റെയാൾക്കില്ലെന്നും, ഖിദ്ർ നബി (അ) ന്റെ പ്രത്യേക അറിവിൽ നിന്ന് പഠിക്കുവാനായിരുന്നു മൂസാ നബി (അ) അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് ശരിക്ക് വ്യക്തമാണല്ലോ. 65-68 ആയത്തുകളിൽ നിന്നും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് തരം അറിവുകളെപറ്റി 82-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേണ്ടത്പോലെ ഗ്രഹിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖിദ്ർ നബി (അ) ഒരു നബി അല്ലെന്നുവന്നാൽ തന്നെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിന് അവകാശമില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരിക്കെ, 82-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗത്തിൽ നിന്നും മറ്റുമായി അദ്ദേഹം ഒരു നബിതന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമാകുമ്പോൾ പിന്നെ യാതൊരു സംശയത്തിനും ഇവിടെ അവകാശമില്ല.

66-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്പോലെ, هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰٓ أَن تُعَلِّمَنِ (താങ്കൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്ന് എനിക്ക് താങ്കൾ പഠിപ്പിച്ചുതരുമെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ ഞാൻ താങ്കളെ അനുഗമിക്കട്ടെയോ?) എന്ന് മൂസാ നബി (അ) ചോദിച്ചുവല്ലോ. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം സ്പഷ്ടമാണ്. അതായത്: ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെ സഹവസിക്കട്ടെയോ? അതിനായി നിങ്ങളൊന്നിച്ചു ഞാൻ വരട്ടെയോ? എന്ന് തന്നെ. അഥവാ ഇക്കൂട്ടർ പറയുംപോലെ ഒരു പ്രവാചകനല്ലാത്തവൻ ഒരു പ്രവാചകനെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നപ്രകാരം ഞാൻ നിങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കട്ടെയോ? എന്നല്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, എന്നോട് ചോദ്യം ചെയ്യരുത് എന്നും, എന്റെ ഒന്നിച്ച് തനിക്ക് ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നും പറഞ്ഞു പ്രവാചകനല്ലാത്ത മൂസാ നബി (അ)യെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുവാൻ, പ്രവാചകനായ ഖിദ്ർ നബി (അ)ക്ക് പാടുണ്ടോ?! അപ്പോൾ- മൂസായും താനും ഓരോ പ്രവാചകന്മാരായിരിക്കെ- അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിനപ്പുറമുള്ള വല്ലതും തന്റെ പക്കൽ കണ്ടേക്കാമെന്ന് കരുതിയാണ് ഖിദ്ർ നബി (അ) അത് പറയുന്നത് എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. 65 - 70 വചനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ തന്നെ അത് വ്യക്തമാകും. 'അത്തബിഉ' (اتبع) എന്ന ക്രിയാപദത്തിന് അനുഗമിക്കുക. ഒപ്പം പോകുക, പിൻപറ്റുക, പിൻതുടരുക എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ അർത്ഥം വരാം. അവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്.

'രണ്ട് പ്രധാന അബദ്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇവിടെ ഉണർത്താം' എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടി ഇമാം അസ്ഖലാനീ (റ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം: ഒന്ന്: ഈ കഥയെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ട് ചില വിഡ്ഢികൾക്ക് മൂസാ നബി (അ) യെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആളാണ് ഖിദ്ർ നബി (അ) എന്നൊരു ധാരണ പിണഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ കഥയെപറ്റി ശരിക്കും പരിചിന്തനം ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്ത- മൂസാ നബി (അ)ക്ക്

അല്ലാഹു നൽകിയ രിസാലത്ത് (ദിവ്യദൗത്യം) അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേൾക്കൽ, എല്ലാ വിജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ തൗറാത്ത് ലഭിക്കൽ ആദിയായവയെപറ്റി ഗൗനിക്കാത്ത- ആളുകൾക്കാണ് ഇത്തരം അമളി പിണയുന്നത്. ഇസ്റാഈൽ ഗോത്ര ങ്ങളിലെ പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം തന്നെ- ഈസാ നബി (അ) പോലും- അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിർബന്ധിതരാണ്. (ഇതിന് ക്വുർ ആനിൽപലരേഖകളുണ്ട്. . . . . يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي (മൂസാ! എന്റെ ദൗത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും ഞാൻ നിശ്ചയമായും നിന്നെ ജന ങ്ങളെക്കാൾ (ഉന്നതനായി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.) എന്ന ഒരൊറ്റ ആയത്തുതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രേഖ മതി. ഖിദ്ർ നബി (അ) ഒരു പ്രവാചകനാണെങ്കിലും, ഒരു റസൂ ലല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. റസൂലല്ലാത്ത പ്രവാചകനെക്കാൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ആളാണ് റസൂൽ. എനി, അദ്ദേഹം ഒരു റസൂലുംകൂടി ആയിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽ പോലും, മൂസാ നബി (അ)ന്റെ രിസാലത്ത് കൂടുതൽ മഹത്വമേറിയ തും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം കൂടുതൽ വലിയതുമാകുന്നു. ഖിദ്ർ നബി (അ) ആക ട്ടെ, കവിഞ്ഞപക്ഷം അദ്ദേഹം ഇസ്റാഈൽ സമുദായത്തിലെ നബിമാരിൽപെട്ട ഒരാളാ യിരിക്കും; മൂസാ നബി (അ) അവരിൽ വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനും.....

രണ്ടാമത്തെ അബദ്ധ ധാരണയെക്കുറിച്ച് അസ്ക്വലാനീ (റ) പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: ശരീഅത്ത്നിയമങ്ങൾ സാധാരണക്കാർക്ക്മാത്രം ബാധകമായതാണ്, ഹൃദയമാലിന്യതകളിൽ നിന്ന് സംശുദ്ധമായവർക്ക് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ വിധിക ളനുസരിച്ചു നടന്നാൽ മതിയാകും, എന്നൊക്കെ ഈ കഥയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിലർ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. അത് തനി നിർമതത്വവും, അവിശ്വാസവുമാകുന്നു. (فتح البارى)

'ബഹ്ർ' (البحر) എന്ന പദത്തിന് സമുദ്രം എന്നർത്ഥം. ചിലപ്പോൾ അത് നദിക്കും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ (രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, സാക്ഷാൽ സമുദ്രങ്ങളോ നദികളോ എന്ന് ഖണ്ഡിത മായി പറയുവാൻ വയ്യ. പക്ഷേ, ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാരുടെ വാദം സംഭവം നട ന്നത് മൂസാ നബി (അ) ഒരു നബിയാകുന്നതിന് മുമ്പാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മത്സ്യം തൽക്കാലം ഭക്ഷണാർത്ഥം പിടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, പിടിച്ചിട്ട കുഴിയിൽ നിന്ന് അത് തക്കത്തിൽ ചാടിപ്പോയതാണെന്നും മറ്റുമാണല്ലോ. ഈ വാദങ്ങൾക്ക് ന്യായീകരണം നൽകുന്നതിന്വേണ്ടി ആ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ട് നദികൾ കൂടിയ സ്ഥലമാണെ ന്നും, ആ നദികൾ മിക്കവാറും നൈൽ നദിയുടെ രണ്ട് ശാഖകളാണെന്നും അവർ അനുമാനിക്കുന്നത്, സ്വന്തം വാദത്തിന് ഉപോൽബലകമായി മാത്രമാണ്. അതിന് പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തിടത്തോളം കാലം, രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ (بَحْرَيْنِ) എന്ന് പറഞ്ഞത് കേവലം രണ്ട് സമുദ്രങ്ങൾ തന്നെയാണെന്ന് പറയുവാനേ നിവൃ ത്തിയുള്ളൂ. 61-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇതിനെപറ്റി നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മത്സ്യത്തെപറ്റി അൽപംകൂടി ശ്രദ്ധിക്കാം: മത്സ്യം എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ മൂസാ നബി (അ) തന്റെ വാലിയക്കാരനായ യൂശഉ് നബി (അ) യോട് പറയുന്നത് ഇപ്ര കാരമാണ്: لا اكلفك الا ان تخبرنى بحيث يفارقك الحوت (ഈ മത്സ്യം നിന്നെ വിട്ടുപോ കുന്നിടത്ത്വെച്ച് നീ എന്നോട് വിവരം അറിയിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നോട് ശാസി ക്കുന്നില്ല.) ഇതിന് യൂശഉ് നബി (അ) ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ما كلفت كثيرا (താ ങ്കൾ അധികമൊന്നും ശാസിക്കുന്നില്ലല്ലോ.) അതിന് പ്രയാസമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ എന്ന്

സാരം. 60-ാം വചനം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഹദീഥ് ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു:

فبينما هو فى ظل صخرة فى مكان ثريان اذ تضرب الحوت (*) وموسى نائم فقال لا أوقظه حتى اذا استيقظ فنسى أن يخبره وتضرب الحوت حتى دخل البحر فامسك الله عنه جرية البحرحتى كأن اثره فى حجر.

സാരം: അങ്ങനെ മൂസാ നബി (അ) ഒരു പാറക്കല്ലിന്റെ നനവുള്ള ഒരു സ്ഥലത്താ യിരുന്നപ്പോൾ മത്സ്യം പിടച്ചുചാടി. മൂസാ നബി (അ) ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ വാലിയക്കാരൻ: ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കിൽനിന്ന് ഉണർത്തുന്നില്ല എന്ന് (സ്വയം) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഉണർന്നപ്പോൾ അത് പറയാൻ ഞാൻ മറന്നുപോവുകയും ചെയ്തു. മത്സ്യം പിടച്ചുചാടി സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു സമുദ്രത്തിന്റെ ഒഴുക്ക് അതിൽനിന്നും തടഞ്ഞുനിറുത്തി. മത്സ്യത്തിന്റെ അടയാളം (അത് പോയവഴി) ഒരു കല്ലിൽ പതിഞ്ഞാലുള്ളതുപോലെയായിത്തീർന്നു.

هكذا - وعلق - يعنى عمرو - بين إبهاميه والتى تليانهما (നിവേദകന്മാരിൽ ഒരാളായ) അംറ്: അത് ഇപ്രകാരമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രണ്ടുതള്ളവിരലുകളും അത് രണ്ടിനോടും തൊട്ടവിരലുകളും കൂട്ടിചേർത്ത് വൃത്താകൃതിയിൽ കാണിക്കുകയുണ്ടായി. (62-ാം വച നത്തിൽ പറഞ്ഞത്പോലെ) മൂസാ നബി (അ) പറഞ്ഞു: **لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا** 'നമ്മുടെ ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു'.

ബുഖാരി (റ)യുടെ ഒരു രിവായത്തിൽ വന്ന വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

فصار مثل الطلق فقال هكذا مثل الطلق فانطلقا يمشيان بقية ليلتهما ويومهما حتى اذا كان من الغد قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا.... ولم يجد موسى النصب حتى جاوز حيث امره الله....

സാരം: അങ്ങനെ, അത് (മത്സ്യത്തിന്റെ അടയാളം) ഒരു വെടിപ്പഴുത്പോലെയായി ത്തീർന്നു. എന്നിട്ട് അവർ രാത്രിയിലെ ബാക്കി സമയവും പകലും നടന്നു. പിറ്റേദിവസ മായപ്പോൾ മൂസാ നബി (അ) വാലിയക്കാരനോട്: ഈ യാത്ര നിമിത്തം നാം ക്ഷീണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സ്ഥലം (മത്സ്യം ചാടിപ്പോകുന്ന സ്ഥലം) വിട്ടുകടന്നുപോകുന്നതുവരെ മൂസാ നബി (അ) ക്ക് ക്ഷീണം ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇതിൽനിന്ന് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:- (1) മത്സ്യം അസാധാരണമായനിലയിൽ പിടച്ചുചാടിപ്പോയതായിരുന്നു- നദീജലം കണ്ട വെമ്പൽമൂലം കുഴിയിൽനിന്ന് കുതിച്ചുചാടിയതല്ല. (2) മത്സ്യം വെള്ളത്തിൽ ചാടിപ്പോ യവഴി, ആശ്ചര്യകരമാംവിധം തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കാരണം: വെള്ളം ഇട തൂർന്നു പോകാതെ ഒരു മാളമെന്നോണം അത് അവശേഷിച്ചിരുന്നു. (3) മൂസാ നബി (അ)ക്ക് യാത്രാക്ഷീണം അനുഭവപ്പെട്ടത് മത്സ്യം പോയിക്കഴിഞ്ഞ സമയം മുതൽക്കാ യിരുന്നു.

---

* وفى رواية سفيان اضطرب الحوت

63-ാം ആയത്ത് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദീഥിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: فكان للحوت سربا ولموسى وفتاه عجبا(അങ്ങനെ, മത്സ്യംപോയ മാർഗം മത്സ്യത്തിന് ഒരു തുരങ്കവും, മൂസാ നബി (അ)ക്കും വാലിയക്കാരനും ഒരു ആശ്ചര്യവും ആയിത്തീർന്നു.) ഇത് മത്സ്യത്തിന്റെ അസാധാരണത്വത്തെ കുറിക്കുന്നുവല്ലോ. 61-ാം വചനത്തിൽ മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിന്റെ വഴി ഒരു തുരങ്കമാക്കിത്തീർത്തു (فَٱتَّخَذَ سَبِيلَهُۥ فِى ٱلْبَحْرِ سَرَبًا) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. തുരങ്കം എന്ന് അർത്ഥം നൽകുന്നത് 'സറബൻ' (سَرَبا) എന്ന വാക്കിനാണ്. മാളം, ഗുഹ, തോട് എന്നൊക്കെ ഈ വാക്കിനർത്ഥം വരും. ഈ അർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം മത്സ്യം പോയവഴി ഒരു ആശ്ചര്യമായി പരിണമിക്കുമെന്ന് കണ്ടു നമ്മുടെ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ വാക്യത്തിന് അർത്ഥം നൽകുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: മത്സ്യം സമുദ്രത്തിൽ അതിന്റെ വഴിക്ക്പോയി. സ്വയം താൽപര്യത്തിന് ഒപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ ക്വുർആനിന്ന് അർത്ഥം നിർമിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം ക്വുർആന്റെ പേരിൽ ആർക്കും എന്തും പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. الله اكبر

മത്സ്യം തന്നെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ എന്നെ ഓർമപ്പെടുത്തണമെന്ന് മൂസാ നബി (അ) യൂശഉ് നബി (അ)നോട് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരുന്നു. അതൊരു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ എന്നദ്ദേഹം മറുപടിയും പറഞ്ഞു. എന്നാൽ, മത്സ്യം ചാടിപ്പോയത് കണ്ണിൽ കണ്ടിട്ടുപോലും, മൂസാ നബി (അ) ഉണർന്ന ഉടനെയെങ്കിലും അത് ഓർമിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. അവരുടെ യാത്രോദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിയാകുന്നത്തന്നെ അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്താനും. പിന്നെയും കുറെയധികം നടന്നു വിഷമിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരാൻ മൂസാ നബി (അ) ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാത്രമേ വാലിയക്കാരന് അത് പറയുവാൻ ഓർമ വന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ, ഈ മറവി വാസ്തവത്തിൽ ഗൗരവമേറിയ ഒരു മറവിതന്നെ. അതുകൊണ്ടത്രെ, ഞാനത് മറന്നുപോയി എന്ന് പറയാതെ, അത് പറയുവാൻ എന്നെ മറപ്പിച്ചത് പിശാചല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല (وما أنسانيه الا الشيطان) എന്ന് വാലിയക്കാരൻ പറഞ്ഞതും. ഈ പ്രയോഗം ഒരു വിശേഷാർത്ഥത്തെ - വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവവും മറന്നുപോയതിലുള്ള ഒഴികഴിവും- ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു. അഥവാ ഒരു വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കൽ മാത്രമല്ല അതിലുള്ളത്. യൂസുഫ് നബി (അ) ജയിലിലായിരുന്നപ്പോൾ ജയിൽ വിമുക്തനായി പുറത്ത് പോരുന്നവനോട് തന്നെപറ്റി രാജാവിനെ ഓർമിപ്പിക്കുവാൻ പറഞ്ഞത് അയാൾ മറക്കുകയുണ്ടായി. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം- അതുംതന്നെ, യൂസുഫ് നബി (അ)നെക്കൊണ്ട് ഒരു വമ്പിച്ച ആവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ- മാത്രമേ ഓർമവരുകയുണ്ടായുള്ളൂ. ആ ഗൗരവമേറിയ മറതിയെപറ്റിയും സൂറത്ത് യൂസുഫിൽ 'എന്നിട്ട് പിശാച് അവനെ മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു' فَأَنسَاهُ ٱلشَّيْطَٰنُ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത്തരം ഗൗരവപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങളിലല്ലാതെ, ഏതെങ്കിലും കാര്യം മറന്നുപോകുന്നിടത്തെല്ലാം പിശാച് മറപ്പിച്ചു എന്ന് ക്വുർആനിലോ മറ്റോപറയാറില്ല. സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിലൊന്നും വിശേഷാർത്ഥം കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്ന് വരികയില്ല. പക്ഷേ, വാസ്തവം മുകളിൽ കണ്ടതാണ്.

ഖിദ്ർ നബി (അ) കൊല ചെയ്തത് ഒരു ബാലനെയായിരുന്നുവെന്നതിനോടും ഇക്കൂട്ടർ യോജിക്കുന്നില്ല. ഇവർക്ക് മുമ്പും ചിലർ ഇവരുടെ ഈ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുലാം (غلام) എന്നാണ് 74-ാം വചനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച പദം. അടിമ, യുവാവ്,

ഭൃത്യൻ, ബാലൻ എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾക്കെല്ലാം ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട് ഖുർആനിൽ ഈ വാക്ക് (37: 101; 19: 7; 12: 19) മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) ഉപയോഗിച്ചത് നോക്കുമ്പോഴും, ഹദീഥിൽ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വാചകം നോക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ ഗുലാം എന്ന വാക്കിന് കുട്ടി എന്നോ ബാലൻ എന്നോ അർത്ഥം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ഹദീഥിൽ ഇങ്ങിനെയാണുള്ളത്: **فانطلقا اذاهما بغلام يلعب مع الغلمان فاخذ الخضر برأسه فقطعه** (അങ്ങിനെ രണ്ടുപേരും പോയി. അപ്പോൾ അവർ ബാലന്മാരോടൊന്നിച്ച് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഗുലാമിനെ (ബാലനെ) കണ്ടു. എന്നിട്ട് ഖിദ്ർ അവന്റെ തലപിടിച്ചു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു) ഇവിടെ ഗുലാം എന്ന് പറഞ്ഞത് കുട്ടി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഖിദ്ർ നബി (അ) കൊലപ്പെടുത്തിയ ആ കുട്ടി അവിശ്വാസ പ്രകൃതിയോടുകൂടിയവനായിരുന്നു; അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അവിശ്വാസത്തിനും അക്രമത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഹദീഥ് (**ان الغلام الذى قتله الخضر.... طغيانا و كفرا**) നാം ഇതിന് മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം കൂടി നോക്കുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും ആ ഗുലാം ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ യുവാവായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ തരമില്ല.

പ്രായം തികയാത്ത ഒരു ബാലൻ മതശാസനങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിധേയനാകും? എങ്ങനെയാണ് അവന്റെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക? എന്നൊക്കെയാണ് ഇക്കൂട്ടർക്ക് സംശയം. അതുകൊണ്ടാണ്, ഖിദ്ർ നബി (അ) കൊലപ്പെടുത്തിയത് ഒരു ബാലനെയല്ല, യുവാവിനെയാണ് എന്ന് ഇവർ പറയുന്നത്. അന്യരെ, നിർബന്ധപൂർവം മതം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയെന്ന സാർവലൗകിക നിയമമനുസരിച്ചാണ് ഖിദ്ർ നബി (അ) ആ യുവാവിനെ കൊല ചെയ്തതെന്ന് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആ യുവാവ്- അല്ലെങ്കിൽ ബാലൻ- തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ നിർബന്ധിച്ചുവെന്നോ, ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നോ ഖുർആനിലും, ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഭാവിയിൽ അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തേക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു (**فخشينا**) എന്ന് മാത്രമേ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ആ അവസരത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) ചോദിച്ച ചോദ്യവും ചിന്താർഹമാണ്. **أَقَتَلْتَ نَفْساً زَكِيَّةً** (നിർദ്ദോഷിയായ- അഥവാ പരിശുദ്ധമായ- ഒരു ജീവനെ താൻ കൊല്ലുകയോ?) എന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. അവനൊരു ബാലനായിരുന്നുവെന്ന് ഈ ചോദ്യവും കാണിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു യുവാവാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽപോലും ആ കൊല നടന്ന അവസരത്തിൽ തീർച്ചയായും അവൻ നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നുവെന്നും, ഭാവിയിൽ അവൻ മൂലം ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദോഷത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അത് ചെയ്തതെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ഹദീഥിലും തന്നെ **ولو عاش لارهقهما** (അവൻ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ അവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമായിരുന്നു.) എന്നാണുള്ളത്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് കൊല സാർവലൗകിക നിയമമനുസരിച്ചോ, ഐക്യരാഷ്ട്ര പ്രമാണമനുസരിച്ചോ ഉണ്ടായ ഒന്നല്ലെന്നും, നാം മുമ്പ് വിവരിച്ച അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതായത് മൂസാ നബി (അ) ന് പരിചയമില്ലാതിരുന്നതും, ഖിദ്ർ നബി (അ) ന് പ്രത്യേകം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ചില രഹസ്യജ്ഞാനം അനുസരിച്ച് നടത്തപ്പെട്ട ഒരു കൃത്യമായിരുന്നു അത്. അവനെക്കാൾ ഉത്തമമായ സന്താനത്തെ അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ റബ്ബ് പകരം കൊടുക്ക

ണമെന്ന് നാം ഉദ്ദേശിച്ചു എന്ന് 81-ാം വചനത്തിലും, ഇതൊന്നും എന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ചെയ്തതല്ല എന്ന് 82-ാം വചനത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത് ഈ വസ്തുതയാണ് കുറിക്കുന്നത്. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, ക്വുർആനിലും മറ്റും അതിന് വല്ല നിയമവും ഉണ്ടോ? എന്ന ഇവരുടെ ചോദ്യത്തിന് സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനകളും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി ബലപ്പെട്ട ഹദീഥുകളിൽ വന്ന വിവരങ്ങളും നമുക്ക് മുഖവിലക്ക്തന്നെ സ്വീകരിക്കുക. അതിന് എതിരായതും വിരുദ്ധമായതുമായ എല്ലാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നമുക്ക് ധൈര്യസമേതം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം.

والله أعلم بالصواب

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്- 2

ദുല്‍ക്വര്‍നൈനിയുടെ കെട്ടും, യഅ്ജൂജ് - മഅ്ജൂജും

ദുല്‍ക്വര്‍നൈനി സ്ഥാപിച്ച കെട്ട് എവിടെയായിരുന്നു? യഅ്ജൂജ്-മഅ്ജൂജ് വര്‍ഗക്കാര്‍ ഏതാണ്? അവര്‍ പുറത്ത്‌വരുന്നത് എന്നായിരിക്കും? വേഗത്തില്‍ ഖണ്ഡിതമായ മറുപടി പറയാവുന്ന ചോദ്യങ്ങളല്ല ഇവ.

കെട്ട് നിര്‍മിച്ചത് എവിടെയാണെന്നുള്ളതില്‍ ക്വുര്‍ആന്‍ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാരന്മാരും പല അഭിപ്രായങ്ങളും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദര്‍ബീജാന്നും അര്‍മേനിയക്കും (**أذربيجان وارمينية**) ഇടയിലാണെന്ന് ചിലര്‍ പറയുന്നു. കാസ്പിയന്‍ കടലിനും ക്വാക്കസ് പര്‍വതത്തിനും (**بحر الخزر وجبل قوقاس**) ഇടയില്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, ബാബുല്‍ അബ്‌വാബ് (**باب الابواب**) എന്ന പേരില്‍ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ ദര്‍ബന്തി (**دربند**)ല്‍ ആണെന്നും ചിലര്‍ പറയുന്നു. മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ ബുഖാറാ (**بخاري**) നഗരത്തില്‍നിന്ന് ഏതാണ്ട് 150 നാഴിക അകലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന മലകളിലാണെന്ന് മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടരും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം വടക്കെ അക്ഷാംശം 38 ലും, കിഴക്കെ ധ്രുവാംശം 67ലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ബുസ്ഘൂല്‍ഖാന (Buzghoolkhana) എന്ന പേരില്‍ ഈ സ്ഥലം അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 15-ാം നൂറ്റാണ്ടില്‍ തിമൂര്‍ലങ്ക് (**تيمورلنك**) ചക്രവര്‍ത്തി ഈ സ്ഥലവും, കെട്ടും കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തിന് ബാബുല്‍ഹദീദ് (**باب الحديد**) അഥവാ ഇരുമ്പ്‌വാതില്‍- എന്നും പേരുണ്ട്. ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാര്‍ ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഏതായാലും മങ്കോളിയന്‍ വര്‍ഗക്കാരുടെ ആക്രമണത്തില്‍നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാന്‍വേണ്ടി നിര്‍മിക്കപ്പെട്ടതും, ലോകാത്ഭുതങ്ങളില്‍ എണ്ണപെട്ടുവരുന്നതുമായ ശ്രുതിപെട്ട ചൈനാഭിത്തിയല്ല ദുല്‍ക്വര്‍നൈനിയുടെ കെട്ട് എന്ന് തീര്‍ച്ചയാണ്. *(*)* 4-ാമതായി വേറൊരഭിപ്രായവും കൂടി നിലവിലുണ്ട്: കോക്കേഷ്യയുടെ ഉള്‍പ്രദേശങ്ങളില്‍ ദാരിയാല്‍ചുരം (Darial Pass) എന്ന പേരില്‍ ഒരു ചുരം കാണാം. അവിടെയായിരുന്നു അതെന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായം. ഇത് തിഫ്‌ലീസിനും വിലാദീഖൂഖാസിനും (Viladikukaz) ഇടയില്‍ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. [മേല്‍പറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം ഭൂപടം 1 ല്‍ നോക്കുക].

ഈ ഒടുവില്‍പറഞ്ഞ അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുവാന്‍ കൂടുതല്‍ ന്യായം കാണു

(*) ചിലര്‍ക്ക് ഇതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാതില്ല.

ന്നു. നോശേർവാൻ (أنوشروان) ചക്രവർത്തിയാണ് ഈ ചുരമാർഗത്തിലെ കെട്ട് സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് സാധാരണ ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുവെങ്കിലും, പൂർവകാല ചരിത്രങ്ങൾകൊണ്ട് തെളിയുന്നത് ആ കെട്ട് ആദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നാകുന്നു. നോശേർവാന്റെ കാലം ക്രിസ്ത്വബ്ദം 531 – 579 ആകുന്നു. അതിന്റെ മുമ്പ്തന്നെ ആ കെട്ടുള്ളതായി പൂർവ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. ഇസ്കന്തർ (അലസ്കാന്തർ- الاسكندر الرومى) ആണത് നിർമിച്ചതെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. അതിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ ഇല്ല.

ഇസ്കന്തറിന്റെ ഏതാണ്ട് 200 കൊല്ലം മുമ്പാണ് പേർഷ്യക്കാരനായ സൈറസിന്റെ കാലം. അതായത് ക്രിസ്തുവിന് ഏകദേശം 500 കൊല്ലം മുമ്പ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് സേത്യൻ ഗോത്രക്കാരുടെ ആക്രമണത്തെ അദ്ദേഹം തടഞ്ഞിരുന്നതായി ചരിത്രം ഉണ്ട്. ഇസ്കന്തർ അങ്ങിനെ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ 'ഫാക്ക്കോറായി' എന്നും 'കാപാൻകോറായി' എന്നും ഇ ൗ ചുരത്തിന് മുൻകാലത്ത് പേരുണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു. കോറാവാതിൽ എന്നത്രെ ഇ ൗ രണ്ട് പേരുകളുടെയും അർത്ഥം. 'കോറാ' എന്ന് പറഞ്ഞത് 'സൈറസ്സിന്റെ' സാക്ഷാൽ നാമമായ 'കോരേസ്' ലോപിച്ചതായിരിക്കാം. *(*)* ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അഹ്നീദർവാസഃ എന്നും അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ ഈ ചുരത്തിന് പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

കെട്ട് നിർമിക്കപ്പെട്ടത് ഇരുമ്പ്കട്ടികളും ചെമ്പ്ദ്രാവകവും ഉപയോഗിച്ചാണെന്ന് ക്വുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയതാണല്ലോ. ബാബുൽ അബ്വാബിലെ കെട്ട് കല്ലുകളാൽ നിർമിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. കൊക്കേഷ്യയിലെ അഹ്നീദർവാസയാകട്ടെ, ഇരുമ്പ് ഉപയോഗിച്ചു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ജോർജിയാ (جورجيا)യിൽ അതിന് ഇരുമ്പുവാതിൽ എന്ന് പറയുന്നതും. ഇരുഭാഗത്തും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന രണ്ട് മലന്തിട്ടകൾക്കിടയിലായിരുന്നു ദുൽകർനൈനി കെട്ടി ഉയർത്തിയതെന്ന് ക്വുർആൻ പറയുന്നു. ബാബുൽ അബ്വാബിലെ കെട്ടാകട്ടെ, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം (പടിഞ്ഞാറ്) കാക്കസസ് മലയുണ്ടെങ്കിലും മറുഭാഗം (കിഴക്ക്) കാസ്പിയർ കടലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദാരിയാൽ ചുരമാകട്ടെ, കാക്കസസ് പർവതനിരയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ഇടുക്ക്വഴിയുമാകുന്നു. ദുൽകർനൈനിയുടെ കെട്ട് അസർബീജാന്നും, അർമേനിയക്കും മദ്ധ്യെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രണ്ട് മലകൾക്കിടയിലാണ് എന്ന് പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും

(*) കോരേശിനെ (Cyrus قورش) പറ്റി 'വേദപുസ്തകനിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം:- ഇവൻ പാർസ്യയിലെ രാജാവായിരുന്നു. മേദ്യാചക്രവർത്തിയേയും, ചിറ്റാസ്യാ (ഏഷ്യാമൈനർ) രാജാക്കളേയും ജയിച്ചു. ക്രി. മു. 539 ൽ ബാബിലോന്യ ജയിച്ചു. അവിടെ അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരെ പലരേയും വിട്ടയച്ചു. യഹൂദർക്ക് മോചനം നൽകി. ശൂന്യമാക്കപ്പെട്ട യെരൂശലേമിനെ (ബൈത്തുൽ മുകദ്ദസിനെ) വീണ്ടും അറ്റകുറ്റം തീർക്കുന്നതിനും, ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നതിനും യഹോവയാൽ (ദൈവത്താൽ) അഭിഷേകം പ്രാപിച്ചവനും; അവന്റെ പ്രിയനുമായ കോരേശു രാജാവിനെക്കുറിച്ച് യെശയ്യാ 40–48 ൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇവൻ യഹൂദനല്ലെങ്കിലും യഹോവയെ ആരാധിച്ചുവന്നുവെന്നുള്ളത് നിസ്സംശയമാണ്. വേ. പു. നി. പേജ് 112)

പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതും ഈ അഭിപ്രായത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണം തടയുവാനായി മുൻകാലങ്ങളിൽ പല മർമസ്ഥലങ്ങളിലും പലരാലും, ഭിത്തിക്കെട്ടുകൾ നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ പഴയ ഭിത്തിക്കെട്ടുകൾ കാണുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ.

ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന് ബൈബ്ളും പിൻബലം നൽകുന്നു. യെഹെസ്കേലിന്റെ (حزقيل - ع) പ്രവചനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: മനുഷ്യപുത്രാ, രോശ് (റഷ്യ), മെശെക്ക് (മോസ്കോ), തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ മാഗോഗ് (മഅ്ജൂജ്) ദേശത്തിലുള്ള ഗോഗി (യഅ്ജൂജി)ന്റെ നേരെ നീ മുഖം തിരിച്ചു അവനെക്കുറിച്ച് പ്രവചിച്ചു പറയേണ്ടത്: യഹോവയായ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: രോശ്, മെശേക്ക്, തൂബൽ എന്നിവയുടെ പ്രഭുവായ ഗോഗേ, ഞാൻ നിനക്ക് വിരോധമായിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഗോഗിന്റെ വരവിന്റെ സ്വഭാവവും, കൊള്ള മുതലായ വിക്രിയകളെയും വിവരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, അവരുടെ വരവ് വടക്കേ അറ്റത്ത്നിന്നാണെന്നും, യിസ്രായേൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ അവർ വരുമെന്നും ബൈബ്ൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ദുൽക്വർനൈനിയുടെ കെട്ട് കാക്കസസ് പ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. കാരണം: ബുഖാറാ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് ഗോഗിന്റെ പ്രവാഹമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ, അത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തുകൂടിയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കാക്കസസ് പ്രദേശമാണ് അവരുടെ അടുത്തും, വടക്കുഭാഗത്തുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. (പടം 1 നോക്കുക) റഷ്യയിൽനിന്നും മോസ്കോവിൽനിന്നും ഇസ്റാഈൽ പ്രദേശത്തേക്ക് വരുന്നത് ആ മാർഗത്തിൽ കൂടിയാണ്താനും. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നെല്ലാം കാക്കസസ് പർവ്വത നിരകൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദാരിയേൽ ചുരമാർഗത്തിലായിരുന്നു ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞ ദുൽക്വർനൈനിയുടെ കെട്ട് എന്നാണ് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. الله اعلم

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർമിക്കുന്നത് നന്ന്. പേർഷ്യൻ രാജാവായിരുന്ന സൈറസ്സാണ് ദുൽക്വർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ, കെട്ടിന്റെ സ്ഥലം കാക്കസസിലായും, ഇസ്കന്തറാണ് ദുൽക്വർനൈനി എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ കെട്ടിന്റെ സ്ഥാനം ബുഖാറാ പരിസരങ്ങളിലായും ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങളുണ്ട്: സുദീർഘവും ചരിത്ര പ്രധാനവുമായ ഒരു യാത്രക്ക്ശേഷമാണല്ലോ കെട്ട് നിർമിക്കപ്പെട്ടത്. അതോടുകൂടി ആ രാജ്യക്കാരുടെ ഭാഷ ദുൽക്വർനൈനിക്ക് അപരിചിതവുമായിരുന്നു. യൂനാൻ (ഗ്രീക്കു)കാരനായ ഇസ്ക്കന്തറിന് കാക്കസസ് പ്രാന്തങ്ങളും പേർഷ്യക്കാരനായ സൈറസിന് ബുഖാറാ പ്രദേശങ്ങളും വളരെയൊന്നും അപരിചിതമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇതാണതിന് കാരണമെന്ന് പറയാം. *(*)*

ഇനി, നമുക്ക് യഅ്ജൂജ്– മഅ്ജൂജിനെപറ്റി അൽപം ആലോചിക്കാം. ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ അടുത്ത കാലത്ത് പെട്ടെന്ന് പ്രത്യക്ഷപെടുന്നവരും, ഏതോ ചില വികൃത സ്വഭാവത്തോട്കൂടിയവരുമായ ഒരു അജ്ഞാതവർഗമാണ് ഇവരെന്ന് പൊതുവിൽ പലരും ധരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില കഥകളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്വുർആനിൽ അവരെപറ്റി പ്രസ്താവിച്ചത്– സൂ: അൽ കഹ്ഫിൽ– നാം കണ്ടുവല്ലോ. മറുനാടുകളിൽ, അക്രമം, കുഴപ്പം, കവർച്ച മുതലായവ നടത്തി അസമാധാനമുണ്ടാക്കിയിരുന്ന ഒരു കൂട്ടരായിരുന്നു അവർ. രണ്ടു

(*) أكثر ما تقدم فى سد ذى القرنين مأخوذ عن ترجمان القرآن لمولانا أبى الكلام آزاد رحمه الله

മലകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഒരു മാർഗത്തിൽകൂടിയായിരുന്നു അവർ പ്രവഹിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ഇരുമ്പ്ഭിത്തിമൂലം അത് ദുൽക്വർനൈനിയുടെ കൈക്ക് നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അവർ തൽക്കാലം തടയപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അവർ വീണ്ടും വെളിക്ക്‌വരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ട്. അന്ന് അവർ ആ കെട്ടിന് പുറത്ത്‌വരുന്നതും, ആ കെട്ട് തകർന്നുപോകുന്നതുമാണ് എന്നിങ്ങിനെ അദ്ദേഹം പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം ക്വുർആനിൽ നിന്ന്തന്നെ നമുക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതാകുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ എത്രയോ മുമ്പ്തന്നെ ഇക്കൂട്ടർ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

അൽകഹ്ഫ് 98 ൽ, ദുൽക്വർനൈനി പ്രവചിച്ച ആ നിശ്ചിത സമയം- കെട്ട് തരിപ്പണമാകുകയും അവർ പുറത്ത് വരുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം- ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ച് സൂഃ അൻബിയാഉ് 96 ൽ ഇപ്രകാരം കാണാം:-

حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ..... الأنبياء

(അങ്ങനെ, യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും തുറന്നുവിടപ്പെടുകയും- അവരാകട്ടെ, എല്ലാ കുന്നുകളിൽ കൂടിയും ഓടി വരുന്നതുമാണ്- യഥാർത്ഥമായ ആ വാഗ്ദാനസമയം അടുത്തെത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവിശ്വാസികളുടെ നേത്രങ്ങൾ (അന്തംവിട്ട്) തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.) യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദാനസമയം എന്ന് പറഞ്ഞത് ലോകാവസാന സമയമാകുന്നു. അതിന്റെ അവസരം അടുത്തു കൂടുമ്പോഴാണ് ഇവർ തുറന്നുവിടപ്പെടുന്നത്- അഥവാ പുറത്തുവരുന്നത്- എന്നത്രെ ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. (ഈ ആയത്തിന്റെ വിവരണം നോക്കുക.) ഒരിക്കൽ നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി:-

ويل للعرب من شر قد اقترب فتح اليوم من ردم يأجوج ومأجوج مثل هذه وحلق بإصبعه الإبهام والتي تليها

സാരം: ആസന്നമായ ആപ ത്ത് നിമിത്തം അറബികൾക്ക് നാശം. യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ കെട്ട് ഇന്ന് ഇത്രകണ്ടു തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പെരുവിരലും അതിന്റെ തൊട്ട വിരലും ചേർത്ത് ഒരു വട്ടകണ്ണിപോലെയാക്കി കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. (ബുഖാരി) ഈ ക്വുർആൻ വചനവും, നബി വചനവും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട്, ദുൽക്വർനൈനിയുടെ പ്രവചനം പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ, ഇല്ലേ? പുലർന്നു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഏതാണ് ഇക്കൂട്ടർ? എന്നാണ് നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാനുള്ളത്.

നൂഹ് നബി (അ)യുടെ മകനായ യാഫേഥ് (**يافث**)ന്റെ സന്തതികളാണ് യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് (Gog and Magog) എന്നതിൽ, മുഫസ്സിറുകൾക്കും ചരിത്രകാരന്മാർക്കുമിടയിൽ പറയത്തക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. താർത്താരി വർഗക്കാർ (**التتر**) യഅ്ജൂജും, മുഗിളവർഗക്കാർ (**المغول**) മഅ്ജൂജും ആണെന്നും, രണ്ട് കൂട്ടരും തുർക്കി (**ترك**) വർഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണെന്നുമുള്ളതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. ഈ വർഗങ്ങൾ- ഓരോ കാലത്തും ഓരോ സ്ഥലത്തുമായി- പല പേരിലും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുവിൽ ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം ഉത്തരേഷ്യയാകുന്നു. തെക്കുഭാഗത്ത് തിബത്തും ചൈനയും തുടങ്ങി വടക്ക് ശാന്തസമുദ്രംവരെയും, പടിഞ്ഞാറ് തുർക്കിസ്ഥാൻവരെയും അത് നീണ്ടുകിടക്കുന്നു. (ആസ്യാവൻകരയുടെ ഭൂപടങ്ങൾ നോക്കുക.)

കേവലം അപരിഷ്കൃതരും ക്രൂരസ്വഭാവികളുമായിരുന്ന ഇവരിൽ പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും, ഉപവർഗങ്ങളും ഉണ്ട്. മുൻകാലത്ത് മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പർവതപ്രാന്തങ്ങളിൽകൂടിയും, പല ചുരമാർഗങ്ങളിൽ കൂടിയും കടന്നുവന്നു ദക്ഷിണേന്ത്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പലതും, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിൽപെട്ട പല രാജ്യങ്ങളും ഇവർ ആക്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പലേടങ്ങളിലും കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തു. ചൈനയിലും, പശ്ചിമേഷ്യയിലും അപ്രകാരം തന്നെ. അവർക്ക് ഇങ്ങോട്ട് കടന്നുവരുവാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ പലതുണ്ടെന്ന് ഭൂപടങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. നബിﷺയുടെ കാലത്തോ, അതിന് ശേഷം ഹിജ്റഃ 7-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയോ ഇവരുടെ പ്രവാഹങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

ഹിജ്റഃ 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തിൽ, മദ്ധ്യേഷ്യയിലെ പീഠഭൂമികളിൽ കൂടിയും, പർവ്വതമാർഗങ്ങളിൽകൂടിയും മുഗിളവർഗക്കാരായ ചങ്കീസ്ഖാനും (جنكيز خان)സൈന്യവും ചൈനയെയും പല മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളെയും ആക്രമിച്ചു. ക്വുവാറസം *(*)* (خوارزم) സുൽത്താനായ ക്വുത്ബുദ്ദീനെ (قطب الدين) കീഴടക്കുകയും, ചരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്തതും, മൃഗങ്ങളെപോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതുമായ അനേകം അക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടി യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ പ്രവാഹം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ചങ്കീസ്ഖാന്റെ ശേഷം തന്റെ പിൻഗാമികൾ റഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലും, റോമായിലും, ചൈനയിലും അക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. 'അന്ന് ചില വിഭാഗത്തെ ചില വിഭാഗക്കാരിൽ അലമറിയുന്നതായി നാം വിട്ടേക്കുന്നതാണ്' എന്ന് ഇവരെക്കുറിച്ച് 99-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

അനന്തരം, 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, ഇസ്ലാമീ ഖിലാഫത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന ബഗ്ദാദ്നഗരം ഹലാക്കോ (هولاكو) പിടിച്ചടക്കി. അന്നത്തെ അബ്ബാസീഖലീഫയായ മുസ്തഅ്സ്വിമിനെ (المستعصم بالله) കൊന്നുകളഞ്ഞു. ഏഴ്ദിവസം രാജ്യമാസകലം കൊള്ളയും, കവർച്ചയും, വിവിധ അക്രമങ്ങളും നടത്തി. അനവധി രക്തപ്പുഴകളും ഒഴുക്കി. കണ്ണിൽപെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ചുടൈഗ്രീസ്നദിയിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ടു. കുന്നുകൂടിക്കിടക്കുന്ന ആ ഗ്രന്ഥക്കെട്ടുകളെ പാലമാക്കിക്കൊണ്ട്, അതിന്മേൽകൂടി കുതിരപ്പട്ടാളത്തെ അവർ മാർച്ച് ചെയ്യിച്ചു. അബ്ബാസിയ്യാ ഖിലാഫത്ത് അതോടെ അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർമൂലം മുസ്ലിം ലോകത്തിന് സംഭവിച്ച നഷ്ടം അവർണനീയവും, അപരിഹാര്യവുമത്രെ. ബഗ്ദാദും, ഇറാക്വും, പേർഷ്യയും അവർ അധീനപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഭാഗ്യവശാൽ, ശാമിലും ഹിജാസിലും പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് ആരാണെന്നും, അവർ പുറത്തുവരുമെന്ന പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. الله اعلم *(**)*

മുസ്ലിംകളെയും, മുസ്ലിം രാജ്യങ്ങളെയും ചങ്കീസ്ഖാൻ ഇത്രത്തോളം അക്രമിക്കുവാനുള്ള കാരണം, സുൽത്താൻ ക്വുത്ബുദ്ദീൻ അയാളുടെ ദൂതന്മാരെ കൊലപ്പെ

(*) പടം 1 ൽ കാണാം.

(**) യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ പുറപ്പാടിന്റെ തുടക്കം ആരംഭിച്ചുവെന്നർത്ഥം. കുട്ടത്തോടെയുള്ള യഥാർത്ഥ പുറപ്പാട്കാലാവസാനത്തിലായിരിക്കുന്നതാണ്. കാരണം ഇമാം മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ നവ്വാസുബ്നുസംആൻ (റ) വഴി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ▶▶

ടുത്തിയതായിരുന്നു. അത് സംബന്ധിച്ച് ചങ്കീസ്ഖാൻ എഴുതി അയച്ച ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു കത്ത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് എന്നെന്നേക്കും ഒരു പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിലെ ചിന്താർഹമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിലേക്ക് കുറച്ചുകൂടി വെളിച്ചം വീശുവാനും അത് ഉപകരിക്കും. കത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:-

'.......നിങ്ങൾ എന്റെ ആളുകളോട് ഇത്രയും ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും. എന്റെ കച്ചവടവും ധനവും പിടിച്ചടക്കുന്നതും എന്തിനായിട്ടാണ്!? .....ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കുഴപ്പങ്ങളെ വിളിച്ചുണർത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ!? ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആപത്തുകളെ വെളിക്കു വരുത്തുകയാണോ!? ധനികന്മാർ വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്നതും, നിങ്ങളിലുള്ള

▸▸ *ദീർഘമായ നബി വചനത്തിൽ നിന്ന് കാലാവസാനത്തിൽ ഈസാ നബി (അ) ആകാശത്ത്നിന്ന് ഇറങ്ങിവരുകയും, ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്നായിരിക്കും യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ പുറപ്പാടുണ്ടാവുക എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതേസമയത്ത് കുഴപ്പങ്ങളെസംബന്ധിച്ച് വിവരിക്കുന്ന 'കിതാബുൽ ഫിതൻ' (كتاب الفتن) എന്ന് ഖണ്ഡത്തിൽപെട്ട രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളിലും മറ്റു ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലുമായി ഇമാംബുഖാരീ (റ) ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീഥാണ് (ويل للعرب من شرقد اقترب) (ആസന്നമായ ഒരു ആപത്ത്നിമിത്തം അറബികൾക്ക് നാശം!...) എന്ന് തുടങ്ങിയ മേൽകണ്ട നബിവചനം. ബുഖാരിയുടെ പ്രസിദ്ധ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥമായ 'ഫത്ഹുൽബാരി'യിൽ പ്രസ്തുത രണ്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളിലും ഇമാം അസ്ക്വലാനീ (റ) ഈ ഹദീഥിന്റെ വിവരണമദ്ധ്യെ യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ അണക്കെട്ട് തുറക്കപ്പെടുന്നതുസംബന്ധിച്ച് നൽകിയ വിവരങ്ങളും, പല മഹാന്മാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ച ഉദ്ധരണികളും, അതോടൊപ്പം ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഹദീഥ് വ്യാഖ്യാതാക്കളും യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിനെപറ്റി നൽകിയിട്ടുള്ള മറ്റുവിവരങ്ങളുംകൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതാണ്: യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാടിനെപറ്റിയാണ് ഈസാ നബി (അ)ന്റെ വരവിന്ശേഷം സംഭവിക്കുന്നതായി നവ്വാസ് (റ)ൽ നിന്നുള്ള ഹദീഥിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന് മുമ്പ്തന്നെ അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാട് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലതാനും താർത്താരികളുടെ മേൽ ചൂണ്ടി ക്കാട്ടിയ പ്രവാഹവും, അറബികൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കും എതിരെയുണ്ടായ മറ്റു ചില കലഹങ്ങളും അവരുടെ ഭാഗികമായ പുറപ്പാടുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ നിലക്കാണ് താർത്താരികളുടെ പ്രവാഹത്തോട്കൂടി യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ പുറപ്പാടിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം പുലർന്നുകഴിഞ്ഞതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. നവ്വാസ് (റ)ന്റെ ഹദീഥിൽ പറഞ്ഞത്പ്രകാരമുള്ള അവരുടെ കൂട്ടത്തോടെയുള്ള പുറപ്പാട് ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ സമീപകാലത്ത് ഈസാ നബി (അ)ന്റെ വരവും ദജ്ജാലിന്റെ കൊലയും സംഭവിച്ചശേഷം വേറെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.*

الله اعلم – *മുഹമ്മദ് അമാനി.*

﴿راجع فتح البارى فى كتاب الفتن باب قول النبى (ص) ويل للعرب من شرقد اقترب وباب يأجوج ومأجوج وغيرهما﴾

അബലന്മാരോട് ദുഷ്ടന്മാർ അനീതികാണിക്കുന്നതും തടയുവാൻ നിങ്ങളുടെ നബി നിങ്ങളോട് ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ലേ!? നിങ്ങളുടെ ഉപദേഷ്ടാവ് നബി നിങ്ങളോട്: തുർക്കികൾ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുന്ന കാലത്തോളം നിങ്ങൾ അവരെ ഒഴിവാക്കിവിട്ടേക്കണം (اتركو الترك ماتركوكم) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ!? എന്തിനായിട്ടാണ് നിങ്ങൾ അയൽക്കാരെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്?! അയൽക്കാരെപറ്റി നിങ്ങളുടെ നബിﷺ നിങ്ങളോട് വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടില്ലേ?! .....ഇതാ, യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ ഭിത്തിക്കെട്ട് തുറക്കുംമുമ്പായി ഉണർന്നു കൊള്ളുക! ....അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനെ ദൈവം സഹായിക്കും. എല്ലാ കുന്നിൻ പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടിയും യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജ് പാഞ്ഞിറങ്ങി വരുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (وهم من كل حدب ينسلون)

അക്രമത്തിന്റെയും, ദൈവനിഷേധത്തിന്റെയും, പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഉത്തരേഷ്യക്കാരുടെ പ്രവാഹത്തെയും വിക്രിയകളെയും ഇന്ന് ലോകം ഭീതിയോടെ ഉറ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെയും അതിന്റെ മാതൃരാജ്യമായ സോവ്യറ്റുനാട്ടിന്റെയും, അവയുടെ സഖ്യനാടുകളുടെയും ഭൂത-വർത്തമാനകാല സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും, ഭാവികാലമോഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്ന് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ലോകാവസാനദിവസം അല്ലാഹു എല്ലാവരെയും ഒരേ നിലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതാകുന്നു. ആദിവസം ഒരിക്കൽ പെട്ടെന്ന് സംഭവിക്കും. അതിന് മുമ്പ് എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഈ ഭൂമുഖത്തുണ്ടാവുക എന്ന് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല.

മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഗോഗ്മാഗോഗിന്റെ (യഅ്ജൂജ് മഅ്ജൂജിന്റെ) അധിവാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ എവിടെയും മുസ്‌ലിംകളും സജ്ജനങ്ങളും ഇല്ലെന്നോ, അവിടെയുള്ളവരെല്ലാം അത്തരക്കാരാണെന്നോ ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യോഗ്യന്മാരും, പണ്ഡിതന്മാരുമായ എത്രയോ സൽപുരുഷന്മാർ അവിടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴുമുണ്ട്- എനിയും ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തേക്കാം. الحمد لله

والله أعلم بالصواب

سورة مريم

19. സൂറതു മർയം

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 98 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 6

[വചനങ്ങൾ 99 ആക്കിയും ചിലർ എണ്ണിയിട്ടുണ്ട്. 58-ാം വചനമായ സജദഃയുടെ ആയത്ത് മദനീ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാകുന്നു. ബാക്കി ഭാഗങ്ങളാണ് മക്കീ ഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചത്.]

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾

《1》 'കാഫ്- ഹാ- യാ- ഐൻ- സ്വാദ്.'

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُۥ زَكَرِيَّآ ﴿٢﴾

《2》 നിന്റെ രക്ഷിതാവ് അവന്റെ അടിയാൻ സകരിയ്യാക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയാണ് (ഇത്.)

《1》 كهيعص (ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനറിയാം) 《2》 ذِكْرُ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്, പറയുകയാണ് رَحْمَةِ കാരുണ്യം, അനുഗ്രഹം رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ عَبْدَهُ തന്റെ അടിയാന് زَكَرِيَّا സകരിയ്യാക്ക്

ഈ സൂറത്തിലെ ഒന്നാം ആയത്തിലെന്നപോലെ, വേറെ ചില സൂറതുകളുടെ ആരംഭത്തിലും ഇപ്രകാരമുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ആകെ 29 അദ്ധ്യായങ്ങളിലാണ് അതുള്ളത്. ഈ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. സൂറതുകളുടെ പേരുകളാണെന്നും, ചില സൂചനാർത്ഥങ്ങളാണ് അവകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്നും നബിﷺക്കും ഇടയിലുള്ള ചില സ്വകാര്യ സൂചനകളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. (കൂടുതൽ വിവരം സൂറതുൽ ബക്വറഃയുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണുക.)

إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ نِدَآءً خَفِيًّا ﴿٣﴾

﴾3﴿ (അതായത്) അദ്ദേഹം തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചപ്പോൾ (പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ);-

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ ٱلۡعَظۡمُ مِنِّي وَٱشۡتَعَلَ ٱلرَّأۡسُ شَيۡبًا وَلَمۡ أَكُنۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾

﴾4﴿ അദ്ദേഹം (ഇങ്ങനെ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ എല്ലുകൾ ബലഹീനമായിരിക്കുന്നു; തല നരയാൽ കത്തിത്തിളങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ- എന്റെ റബ്ബേ- ഞാൻ ദുർഭാഗ്യവാനാവുകയുണ്ടായിട്ടുമില്ല!

وَإِنِّي خِفۡتُ ٱلۡمَوَٰلِيَ مِن وَرَآءِي وَكَانَتِ ٱمۡرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്റെ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെ (പിൻ തുടർച്ചക്കാരെ)ക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; എന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയായിരിക്കുകയുമാണ്. അതുകൊണ്ട്, നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഒരു (നല്ല) ബന്ധുവെ (പിൻതുടർച്ചാവകാശിയെ) എനിക്ക് നീ ദാനം നൽകേണമേ!

يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنۡ ءَالِ يَعۡقُوبَۖ وَٱجۡعَلۡهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾

﴾6﴿ എനിക്കും, യഅ്ക്വൂബ് കുടുംബത്തിനും അനന്തരാവകാശിയായിത്തീരുന്ന (ഒരു ബന്ധുവെ), അവനെ- എന്റെ റബ്ബേ- നീ ഒരു സുസമ്മതനാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

﴾3﴿ إِذۡ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ, പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ رَبَّهُۥ തന്റെ റബ്ബിനെ, രക്ഷിതാവിനെ نِدَآءً ഒരു വിളി, പ്രാർത്ഥന خَفِيًّا രഹസ്യമായ ﴾4﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ وَهَنَ ബലഹീനമായിരിക്കുന്നു الْعَظْمُ എല്ല് مِنِّي എന്നിലുള്ള (എന്റെ) وَاشْتَعَلَ കത്തിത്തിളങ്ങുകയും (വെളുത്തുപോകുകയും) ചെയ്തു الرَّأْسُ തല شَيْبًا നരയാൽ وَلَمْ أَكُنْ ഞാൻ ആയിട്ടുമില്ല بِدُعَائِكَ നിന്നോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതിൽ رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ شَقِيًّا ദുർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ ﴾5﴿ وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ خِفْتُ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു, ഭയപ്പെടുന്നു الْمَوَالِيَ ബന്ധുകുടുംബങ്ങളെ, പിൻതുടർച്ചക്കാരെ مِنْ وَرَائِي എന്റെ പിറകിലുള്ള, ശേഷമുള്ള وَكَانَتِ ആകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു امْرَأَتِي എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ സ്ത്രീ عَاقِرًا വന്ധ്യ فَهَبْ അതുകൊണ്ട് ദാനം നൽകണേ لِي എനിക്ക് مِنْ لَدُنْكَ നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് (നിന്റെ വകയായി) وَلِيًّا ഒരു ബന്ധുവെ (പിൻതുടർച്ചാവകാശിയെ) ﴾6﴿ يَرِثُنِي അവൻ എന്നെ അനന്തരമെടുക്കും وَيَرِثُ അനന്തരമെ

ടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مِنْ آلِ يَعْقُوبَ യഅ്കൂബിന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന് وَاجْعَلْهُ അവനെ ആക്കുകയും വേണമേ رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ رَضِيًّا സുസമ്മതൻ, തൃപ്തൻ

സുലൈമാൻ നബി (അ)യുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട ആളാണ് സകരിയ്യാ നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിന് 75 ഓ 80 ഓ വയസ്സായി തല മുഴുവനും നരച്ചുവെളുത്തു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ, ഈസാ നബി (അ)യുടെ മാതൃസഹോദരിയും, ഇംറാന്റെ (عِمْرَان) മകളും ആകുന്നു. അവർ ഇതേവരെ പ്രസവിച്ചിട്ടില്ല. തൗഹീദും, സത്യമതവും പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യം തന്റെ മരണശേഷം നിർവഹിക്കുവാൻ തക്ക പിൻഗാമികളെ അദ്ദേഹം കാണുന്നില്ല. തന്റെ പിതാക്കളായിരുന്ന മുൻ പ്രവാചകൻമാർ മുതൽക്കേ തുടർന്നു വന്നതാണ് ഈ മഹൽ കൃത്യം. അത് തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ആളില്ലാതെ മുറിഞ്ഞുപോകുന്നതിലുള്ള വ്യസനം അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സമാധാനമില്ലാതാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഇതല്ലാതെ, തനിക്കൊരു സന്താനമുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന വ്യസനമല്ല അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. നിലവിലുള്ള തന്റെ കുടുംബങ്ങളാകട്ടെ, അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആ നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവരായി അദ്ദേഹം കണ്ടതുമില്ല. അങ്ങനെ തനിക്കൊരു സന്താനം നൽകേണമേ എന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥന നടത്തിയത് ജനസദസ്സിൽ വെച്ചായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലഹീനതയും, പരിതഃസ്ഥിതിയും ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ എടുത്തു പറയുകയും, നൽകപ്പെടുന്ന കുട്ടി നല്ലവനായിരിക്കണമെന്നുകൂടി അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും, ഏത് വിഷമാവസ്ഥയിലും അല്ലാഹുവിനോട് മാത്രമേ താൻ പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ളൂവെന്നും, അവയെല്ലാം തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അത്പോലെ ഈ പ്രാർത്ഥനയും സ്വീകരിച്ചനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് സൽക്കർമങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ഇടതേട്ടത്തി (توسل)ന്റെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുആ (دُعاء) സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

يَٰزَكَرِيَّآ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَٰمٍ ٱسْمُهُۥ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُۥ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

﴾7﴿ 'ഹേ, സകരിയ്യാ! നിശ്ചയമായും നാം, നിനക്ക് ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു; അവനു പേർ, 'യഹ്‌യാ' എന്നാകുന്നു;' അവനു മായി പേരൊത്ത ഒരാളെയും മുമ്പ് നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.'

قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِى غُلَٰمٌ وَكَانَتِ ٱمْرَأَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ ٱلْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

﴾8﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എങ്ങനെയാണ് എനിക്കൊരു ആൺകുട്ടിയുണ്ടാവുക? എന്റെ ഭാര്യ മച്ചിയായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വാർദ്ധക്യത്താൽ വരൾച്ച പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.'

قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿٩﴾

《9》 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: (കാര്യം) അങ്ങനെത്തന്നെ; നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു: അത് എനിക്ക് ഒരു നിസ്സാര കാര്യമത്രെ; നീ യാതൊരുവസ്തുവും ആയിരുന്നില്ലാതിരിക്കെ-മുമ്പ്- നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചുവല്ലോ.'

《7》 يَازَكَرِيَّا ഹേ, സകരിയ്യാ إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം نُبَشِّرُكَ നിനക്ക് നാം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു بِغُلَامٍ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ (ബാലനെ)ക്കുറിച്ച് اسْمُهُ അവന്റെ പേര് يَحْيَىٰ യഹ്‌യാ എന്നാണ് لَمْ نَجْعَل لَّهُ നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല, ആക്കിയിട്ടില്ല لَهُ അവന് مِن قَبْلُ മുമ്പ് سَمِيًّا പേരൊത്തവനെ, തുല്യമായവനെ, നാമധാരിയെ 《8》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ أَنَّىٰ يَكُونُ എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടാവുക لِي എനിക്ക് غُلَامٌ ഒരു ആൺകുട്ടി وَكَانَتِ ആയിരിക്കുന്നു امْرَأَتِي എന്റെ ഭാര്യ, എന്റെ സ്ത്രീ عَاقِرًا മച്ചി, പ്രസവിക്കാത്തവൾ وَقَدْ بَلَغْتُ ഞാൻ എത്തിയിട്ടുമുണ്ട്, പ്രാപിച്ചിട്ടുമുണ്ട് مِنَ الْكِبَرِ വാർദ്ധക്യത്താൽ عِتِيًّا വരൾച്ച (ബലഹീനത) 《9》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു كَذَٰلِكَ അങ്ങനെത്തന്നെ قَالَ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു هُوَ അത് عَلَيَّ എനിക്ക് هَيِّنٌ നിസ്സാര കാര്യമാണ് وَقَدْ خَلَقْتُكَ നിന്നെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَلَمْ تَكُ നീ ആയിരുന്നില്ല (എന്നിരിക്കെ) شَيْئًا ഒരു വസ്തുവും, യാതൊന്നും തന്നെ

തനിക്കൊരു ആൺകുട്ടി ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് അൽഭുതം തോന്നി. അല്ലാഹുവിന് എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാം. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്തതും. താനൊരു യുവാവായിരുന്ന കാലത്ത്പോലും പ്രസവിക്കാത്ത മച്ചിയായിരുന്ന ഭാര്യയും താനും ഇപ്പോൾ, അങ്ങേഅറ്റം വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് വല്ല മാറ്റവും സംഭവിച്ചോ അതല്ല- പുതിയ ഭാര്യവഴിയോ, മറ്റേതെങ്കിലും തരത്തിലോ, എങ്ങനെയാണിത് സംഭവിക്കുക? ഇതറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് വെമ്പലുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന മറുപടി തനിക്ക് മനസ്സമാധാനത്തിനും മറ്റുള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും ഉതകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, മേൽകണ്ട ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയാകട്ടെ, വളരെ അർത്ഥഗർഭവുമായിരുന്നു.

യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെ പേരിന്റെ അറബിയിലുള്ള ഉച്ചാരണ രൂപമാണ് 'യഹ്‌യാ' (يَحْيَى). വേദക്കാർ അദ്ദേഹത്തെ 'യോഹന്നാ' (يُوحَنا) എന്നാണ് വിളിച്ചു വരുന്നത്. 'പേരൊത്ത ഒരാളെയും നാം മുമ്പ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ പേരുള്ള ഒരാൾ മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ 'സമിയ്യൻ' (سَميا) എന്ന വാക്കിന് 'തുല്യൻ' അല്ലെങ്കിൽ 'സമൻ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, അക്കാലത്ത് അത്രയോഗ്യനായ ഒരാൾ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് യാതൊരു പാപവും ചെയ്യുകയാകട്ടെ, പാപം

ചെയ്യണമെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുകയാകട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല താനും.

അല്ലാഹു നൽകിയ സന്തോഷവാർത്തയെ നന്ദിപൂർവം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, നേരത്തെത്തന്നെ അത് കണ്ട് ആസ്വദിക്കുവാനും സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് ആഗ്രഹമായി:-

قَالَ رَبِّ ٱجْعَل لِّىٓ ءَايَةً ۚ قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! (എന്നാൽ,) നീ എനിക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ?'

അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു; 'ശരിയായ നിലയിൽ, മൂന്ന് രാത്രി [ദിവസം], നീ ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണ് നിനക്ക് ദൃഷ്ടാന്തം.'

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ مِنَ ٱلْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰٓ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا۟ بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

﴾11﴿ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന് (പുറത്തുവന്നു) തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു; എന്നിട്ട്, 'നിങ്ങൾ രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊള്ളുക' എന്ന് അവരുടെ നേരെ ആഗ്യംകാണിച്ചു. [സൂചന നൽകി.]

﴾10﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ اجْعَلْ നീ നിശ്ചയിച്ചു തരേണമേ, ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ لِي എനിക്ക് آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, അടയാളം قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു آيَتُكَ നിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം أَلَّا تُكَلِّمَ നീ സംസാരിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ് النَّاسَ ജനങ്ങളോട്, മനുഷ്യരോട് ثَلَاثَ لَيَالٍ മൂന്ന് രാത്രി (ദിവസം) سَوِيًّا ശരിയായ നിലയിൽ ﴾11﴿ فَخَرَجَ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു عَلَىٰ قَوْمِهِ തന്റെ ജനങ്ങൾക്ക്, ജനങ്ങളിൽ مِنَ الْمِحْرَابِ മിഹ്റാബിൽ നിന്ന്, പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന് فَأَوْحَىٰ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ആംഗ്യം കാട്ടി, സൂചന നൽകി إِلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരോട് أَنْ سَبِّحُوا നിങ്ങൾ സ്തോത്രകീർത്തനം (തസ്ബീഹ്) ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്ന് بُكْرَةً രാവിലെ, കാലത്ത് وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും വൈകിയിട്ടും, സന്ധ്യാസമയത്തും

'ശരിയായ നിലയിൽ' എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് سَوِيًّا (സവിയ്യൻ) എന്ന പദത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. ഇത് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; രോഗമോ അംഗവൈകല്യമോ കൂടാതെ ശരിക്ക് ആരോഗ്യവാനായിരിക്കെത്തന്നെ സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് മൂന്ന് ദിവസം സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണെന്നും, ശരിക്കും മൂന്ന് രാത്രി- മൂന്ന് ദിവസം- സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമെന്നും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ

പറഞ്ഞാൽ: 'ശരിയായ നിലയിൽ' എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷണം (حال) സകരിയ്യാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചും രാത്രിയെ സംബന്ധിച്ചും ആയിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട് എന്ന് സാരം. ദിവസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് لَيْلَة (രാത്രി) എന്ന് പറയുക അറബിഭാഷയിൽ സാധാരണമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതേ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആലുഇംറാൻ 41-ൽ 'മൂന്ന് ദിവസം' (ثَلاثة ايام) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. مِحْرَاب (മിഹ്റാബ്) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധാരണ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള മിഹ്റാബ് അല്ല. പള്ളികളിൽ ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലുള്ള മിഹ്റാബ് നബി ﷺ ക്ക് ശേഷം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽ അതിലെ പുരോഹിതൻമാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മണ്ഡപമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സകരിയ്യാ (അ) പതിവ്പ്രകാരം ജനങ്ങളൊന്നിച്ച് പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക മണ്ഡപത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു നോക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് സംസാരിക്കുവാൻ വയ്യാതായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, താൻ കൂടാതെത്തന്നെ രണ്ടുനേരവും അത് നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യം മൂലം അവരോട് കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹം ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസ് പള്ളിയിലെ നേതാവായിരുന്നുവെന്നത് സ്മരണീയമാകുന്നു. മൂന്ന് ദിവസം ജനങ്ങളോടൊപ്പം സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നത് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാഞ്ഞതുകൊണ്ട് മാത്രം ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല; ആ ദിവസങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ഏകാന്തമായിക്കൊണ്ട് സ്തോത്രനമസ്കാരാദികർമങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടായത് കൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വരാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും, ഇസ്റായീല്യർക്ക്- അവരാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത- രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും ചില പ്രാർത്ഥനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത അതാ, സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു! പുത്രൻ ജനിക്കുന്നു- സാധാരണ കുട്ടികളെപ്പോലെയല്ലാത്ത ഒരു പുത്രൻ! അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക;

يَـٰيَحْيَىٰ خُذِ ٱلْكِتَـٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ

﴾12﴿ 'ഹേ, യഹ്യാ! വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക' (എന്നും നാം പറഞ്ഞു).

وَءَاتَيْنَـٰهُ ٱلْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, നാം അവന് (വേദ) വിജ്ഞാനം നൽകുകയും ചെയ്തു;-

وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَوٰةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് അനുകമ്പയും, പരിശുദ്ധിയും (നൽകി); അവൻ ഒരു ഭക്തനും ആയിരുന്നു;

وَبَرًّۢا بِوَٰلِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا

﴾14﴿ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നവനും (ആയിരുന്നു);

عَصِيًّا ﴿١٤﴾

അനുസരണമില്ലാത്ത ക്രൂരനായിരുന്നതുമില്ല.

وَسَلَٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അവൻ ജനിച്ച ദിവസവും, മരിക്കുന്ന ദിവസവും, ജീവനുള്ളവനായി എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും അവന് സലാം! [ശാന്തിയുണ്ട്.]

﴾12﴿ يَايَحْيَى ഹേ, യഹ്‌യാ خُذِ നീ സ്വീകരിക്കുക, എടുക്കുക الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം بِقُوَّةٍ ബലമായി, ശക്തിയോടെ وَ آتَيْنَاهُ അവന് നാം കൊടുത്തു الْحُكْمَ വിജ്ഞാനം, യുക്തി, വിധി صَبِيًّا ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ ﴾13﴿ وَحَنَانًا അനുകമ്പയും, ദയയും مِنْ لَدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്ന് وَزَكَاةً പരിശുദ്ധിയും وَكَانَ അവൻ ആയിരുന്നുതാനും تَقِيًّا ഭക്തൻ, ഭയഭക്തിയുള്ളവൻ, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവൻ ﴾14﴿ وَبَرًّا നന്മ ചെയ്യുന്നവനും بِوَالِدَيْهِ തന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് وَلَمْ يَكُنْ അവൻ ആയിരുന്നതുമില്ല جَبَّارًا ക്രൂരൻ, നിഷ്ഠൂരൻ, ഡംഭുകാരൻ, കഠിനൻ عَصِيًّا അനുസരണമില്ലാത്തവനായ, വിപരീതം ചെയ്യുന്ന ﴾15﴿ وَسَلَامٌ ശാന്തി, സലാം عَلَيْهِ അവന് (ഉണ്ട്, ഉണ്ടാവട്ടെ) يَوْمَ وُلِدَ അവൻ ജനിച്ച ദിവസം وَيَوْمَ يَمُوتُ അവൻ മരിക്കുന്ന ദിവസവും وَيَوْمَ يُبْعَثُ എഴുനേൽപിക്കപ്പെടുന്ന (മരണാനന്തരം ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന) ദിവസവും حَيًّا ജീവനുള്ളവനായിക്കൊണ്ട്

വേദഗ്രന്ഥം എന്ന് പറഞ്ഞത് തൗറാത്തിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈസാ നബി (അ)യുടെ മുമ്പ് മതനിയമ ഗ്രന്ഥമായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത് അതായിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാനും, ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന കഴിവും പ്രാപ്തിയും അദ്ദേഹത്തിന് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്തു. വളരെ സൽസ്വഭാവിയും, സൽഗുണസമ്പൂർണനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

حُكْم (ഹുക്മ്) എന്ന പദത്തിനാണ് നാം ഇവിടെ 'വിജ്ഞാനം' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. നീതിബോധം, വിധി എന്നും മറ്റും അതിന് അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകത്വമാണ് ഇവിടെ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും, അദ്ദേഹം മൂന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏഴോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ തന്നെ പ്രവാചകനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ് അത് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. ഏതായാലും ശൈശവം മുതൽക്ക്തന്നെ അദ്ദേഹം അസാധാരണ ഗുണസമ്പന്നനും, ആരാധനാനിമഗ്നനുമായിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയാകുന്നു.

ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനകഥ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് ഈ സൂറത്ത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ അതിര് കവിഞ്ഞ പല വാദങ്ങളെയും, ജൂതൻമാരുടെ പല വ്യാജപ്രസ്താവനകളെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സംഭവമാണ് യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെയും, അവർ തമ്മിൽ കുടുംബ ബന്ധമുള്ളത്പോലെത്തന്നെ, ദൗത്യനിർവഹണ കാര്യത്തിലും

ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈസാ (അ)ന്റെ പ്രബോധനത്തിന് വഴി തെളിയിക്കുന്ന ഒരു മുന്നോടിയായിട്ടാണ് യഹ്‌യാ (അ)ന്റെ ആഗമനം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. മാത്രമല്ല, സൂറഃ ആലു ഇംറാനിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത്പോലെ, ഈസാ നബി (അ)യുടെ മാതാവിനെ സംരക്ഷിച്ചുവന്നതും സകരിയ്യാ നബി (അ) ആയിരുന്നു. മാതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനാഫലമായി മർയമിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് ആവേശം നൽകുകയുണ്ടായി. മക്കളില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് സത്യപ്രബോധനം നടത്തുന്നതിൽ തന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരനായി വരത്തക്ക ഒരു മകനുണ്ടായിക്കാണുവാൻ അതിയായ ആഗ്രഹം തോന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടാണ് അദ്ദേഹം മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ദുആ ചെയ്തത്. ഇങ്ങനെ, പല നിലക്കും പരസ്പരബന്ധമുള്ള രണ്ട് സംഭവ കഥകളാണ് യഹ്‌യാ നബിയുടെതും, ഈസാ നബിയുടെതും. عَلَيْهما السلام

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മർദ്ദനം നിമിത്തം മക്കയിൽനിന്ന് ചില സ്വഹാബികൾ അബിസീനിയാ (**حبشة**)യിലേക്ക് ഹിജ്‌റഃ പോകുകയും, നജ്ജാശീ (നെഗാശീ) രാജാവിനെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ഉണ്ടായല്ലോ. അവർ അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത് അവരെ തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകിട്ടണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, മുസ്‌ലിംകളുടെ മേൽ പല അപവാദങ്ങളും ആരോപിച്ചുകൊണ്ടും ക്വുറൈശികളുടെ ഒരു നിവേദകസംഘം നജ്ജാശീ രാജാവിനെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ അവസരത്തിൽ രാജാവ് ആ സ്വഹാബികളെ വിളിപ്പിച്ച് പലതും അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. രാജാവ് ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായുണ്ടായ സംഭാഷണത്തിൽ ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബ് (**جَعفَر بن ابى طَالب - رض**) രാജാവിന് സൂറത്ത് മർയം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. രാജാവ് സംതൃപ്തനാവുകയും, ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈസാ (അ)യെക്കുറിച്ച് 'ഇൻജീലി'ൽ അദ്ദേഹം കണ്ടതിനോട് ക്വുർആൻ യോജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇന്ന് നമുക്ക് ബൈബ്ളുകളിൽ കാണുവാൻ കഴിയുന്ന ഇൻജീലുകൾ (സുവിശേഷങ്ങൾ) അന്നത്തേതിൽനിന്നും കേവലം വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളതെന്ന കാര്യം നിസ്സംശയമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെ ജനനകഥയിൽ ഇന്നത്തെ ഇൻജീലും ഏറെക്കുറെ ക്വുർആനുമായി യോജിച്ചുകാണാം. അതിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:-

'യഹൂദ്യാ *(*)* രാജാവായ ഫെറോദാവി *(**)*ന്റെ കാലത്ത് അബീയാക്കൂറിൽ സെഖര്യാവ് എന്ന് പേരുള്ളൊരു പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ഭാര്യ അഹ്‌റോ *(***)*ന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരുത്തിയായിരുന്നു. അവൾക്ക് എലിശബേത്ത് എന്നു പേർ, ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിയുള്ളവരും, കർത്താവിന്റെ സകല കൽപനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും കുറ്റമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. എലിശബത്ത് മച്ചിയാകകൊണ്ട് അവർക്ക് സന്തതികളില്ലാഞ്ഞു; ഇരുവരും വയസ്സ് ചെന്നവരുമായിരുന്നു.... പൌരോഹിത്യ മര്യാദപ്രകാരം, കർത്താവിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ചെന്ന് ധൂമം കാട്ടുവാൻ അവന് നറുക്ക് വന്നു, അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ധൂമപീഠത്തിന്റെ വലഭാഗത്ത് വന്നു നിൽക്കുന്നവനായിട്ട് അവനു പ്രത്യക്ഷമായി...... ദൂതൻ അവനോട് പറഞ്ഞത്:

(*) യഹൂദ്യാ പടം 3 ൽ കാണാം. (**) ഹിറോദോത്തസ് هِير ودوتس (***) ഈ അഹ്‌റോൻ اهرون അക്കാലത്തുള്ള ഒരാളാകുന്നു. മൂസാ (അ)ന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) അല്ല. 28-ാം വചനത്തിൽ വരുന്ന ഹാറൂൻ ഇദ്ദേഹമാണെന്ന് ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

'സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരമായി നിന്റെ ഭാര്യ എലിശബേത്ത് നിനക്ക് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന് 'യോഹന്നാൻ' എന്ന് പേരിടണം. നിനക്ക് സന്തോഷവും ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും. അവന്റെ ജനനത്തിൽ പലരും സന്തോഷിക്കും. അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വലിയവൻ ആകും. വീഞ്ഞും മദ്യവും കുടിക്കുകയില്ല. അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ട് നിറയും. അവൻ യിസ്റായേൽ മക്കളിൽ പലരെയും അവരുടെ ദൈവമായ കർത്താവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുവരുത്തും.......'

'സെഖര്യാവ് ദൂതനോട്: 'ഇത് ഞാൻ എന്തൊന്നിനാൽ അറിയും? ഞാൻ വൃദ്ധനും എന്റെ ഭാര്യ വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലോ' എന്ന് പറഞ്ഞു. ദൂതൻ അവനോട്: 'ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ *(*)* ആകുന്നു: നിന്നോട് സംസാരിപ്പാനും, ഈ സദ്വർത്തമാനം നിന്നോട് അറിയിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു. തക്കസമയത്ത് നിവൃത്തി വരുവാനുള്ള എന്റെ ഈ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കും വരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ കഴിയാതെ മൌനമായിരിക്കും' എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ജനം സെഖര്യാവിനായി കാത്തിരുന്നു......... അവൻ പുറത്തു വന്നാറെ, അവരോട് സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല...... അവൻ അവർക്ക് ആംഗ്യം കാട്ടി......' (ലൂക്കോസ്: 1 ൽ 5– 23)

ജിബ്രീൽ (അ) വന്ന് സുവിശേഷം അറിയിച്ചപ്പോൾ അത് വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലാണ് സകരിയ്യാ നബി (അ)ക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതെവന്നതെന്നാണല്ലോ ഇൻജീലിൽ കണ്ടത്. ഇത് ക്വുർആൻ പറഞ്ഞതിന് എതിരാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് അത് നമുക്ക് അവഗണിക്കാം. യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെ കഥയിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും:-

(1) അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യവും, കാരുണ്യവും അതിരറ്റതാകുന്നു. ഏത് സന്ദിഗ്ധഘട്ടത്തിലും നാം നിരാശപ്പെടരുത്. നാം ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുള്ളതിലെല്ലാം അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടും, ഭക്തിയാദരവോടുംകൂടി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

(2) സാധാരണ പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്ക് അതീതമായി ചില സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് വെളിപ്പെടുത്തിയേക്കാവുന്നതാണ്.

(3) രഹസ്യമായി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന പ്രത്യേക ഫലം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു ശരിക്ക് അറിയുന്നവനാണെങ്കിലും നമ്മുടെ സാധുത്വവും അശക്തിയും സമ്മതിക്കുകയെന്ന നിലക്ക് പ്രാർത്ഥനയിൽ അത് വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നത് നല്ലതാകുന്നു. ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടും, നിഷ്കളങ്കതയോടും കൂടിയായിരിക്കണം പ്രാർത്ഥന. രഹസ്യമായ പ്രാർത്ഥന ഇതിന് കൂടുതൽ ഉതകുന്നു.

(4) സന്താനങ്ങൾക്ക് നല്ലതും പുതിയതുമായ പേരുകൾ വെക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പേരിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തന്നെ, തിരിച്ചറിയുകയാണല്ലോ. അടുത്തടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരേ പേർ ഒന്നിലധികം ആളുകൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് കോട്ടം പറ്റുന്നു. നല്ല അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന പേരിടുന്നതിനെ നബിﷺ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഹദീഥുകളിലും കാണാം.

* *എന്ന മലക്ക്* جبريل عليه السلام

(5) മക്കളുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി മാതാപിതാക്കൾ ദുആ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

(6) മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മചെയ്യുക എന്നത് മക്കളുടെ– അവർ എത്ര യോഗ്യൻമാരായാലും ശരി– പ്രധാന കടമയും, മഹത്തായ പുണ്യകർമവുമാകുന്നു.

(7) പൊതുപ്രവർത്തനത്തിലും, സമുദായസേവനത്തിലും ഏർപ്പെടുന്ന ആൾ പൊതുജനസമ്മതനായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

യഹ്‌യാ നബി (അ)ക്ക് ശൈശവത്തിൽ തന്നെ വേദഗ്രന്ഥം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള പരിപക്വതയും, കല്പനയും നൽകിയതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില പ്രത്യേകതകളും കൂടി നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്: (1) അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനം നൽകി (2) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക അനുകമ്പ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് വളരെ കനിവും, അനുകമ്പയും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. (3) പാപങ്ങളിൽ നിന്നും, മാന്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധി നൽകിയിരുന്നു. (4) അദ്ദേഹം പാപം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സകല നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും ശരിക്ക് അനുസരിച്ചിരുന്നു. (5) അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കൾക്ക് വളരെ നന്മ ചെയ്യുന്ന ആളായിരുന്നു. (6) ഡംഭ്, അഹംഭാവം, ക്രൂരത, കാഠിന്യം ആദിയായ സ്വഭാവദോഷങ്ങളില്ലാത്ത സൗമ്യശീലനും, അനുസരണശീലനുമായിരുന്നു.

വിഭാഗം – 2

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ مَرْيَمَ إِذِ ٱنتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾

﴿16﴾ (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മർയമിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: അവൾ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന്, കിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്ത് വിട്ടു (മാറി) താമസിച്ചപ്പോൾ;

فَٱتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا

﴿17﴾ അങ്ങനെ, അവൾ അവരിൽനിന്ന് (മറയത്തക്ക) ഒരു മറ സ്വീകരിച്ചു:

فَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

അപ്പോൾ, നാം അവളുടെ അടുക്കലേക്ക് നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ [ജിബ്‌രീലിനെ] അയച്ചു; എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം ശരിയായ ഒരു മനുഷ്യനായി അവൾക്ക് രൂപപ്പെട്ടു.

﴿16﴾ وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക, പറയുക فِى ٱلْكِتَـٰبِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ (ക്വുർആനിൽ) مَرْيَمَ മർയമിനെക്കുറിച്ച് إِذِانْتَبَذَتْ അവൾ വിട്ടുമാറി താമസിച്ചപ്പോൾ, വിട്ടുപോയപ്പോൾ مِنْ أَهْلِهَا അവളുടെ സ്വന്തക്കാരിൽ (കുടുംബത്തിൽ, ആൾക്കാരിൽ)നിന്ന് مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്ത് شَرْقِيًّا കിഴക്ക് ഭാഗത്തുള്ള ﴿17﴾ فَاتَّخَذَتْ എന്നിട്ട് അവൾ സ്വീകരിച്ചു, ഏർപ്പെടുത്തി مِنْ دُونِهِمْ അവരിൽ നിന്ന് حِجَابًا ഒരു മറ فَأَرْسَلْنَا അപ്പോൾ നാം അയച്ചു إِلَيْهَا അവ

ളുടെ അടുക്കലേക്ക് رُوحَنَا നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ فَتَمَثَّلَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം രൂപപ്പെട്ടു, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു لَهَا അവൾക്ക് بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനായി سَوِيًّا ശരിയായ (സാധാരണപോലുള്ള)

മർയം (അ) ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിലെ പരിചാരികയായിരുന്നു. അവർ കിഴക്കുഭാഗത്തായി ഒരിടത്ത് ഏകാന്തവാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ജിബ്‌രീൽ (അ) പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. സകരിയ്യാ നബി (അ)യുടെ ഭാര്യ ഗർഭം ധരിച്ചതിന്റെ ആറാം മാസത്തിലാണ് ഇത് ഉണ്ടായതെന്നും, മർയം (അ) അന്ന് സ്വപിതാവിന്റെ രാജ്യമായ നസറേത്ത് *(*)* എന്ന ഗലീലാ (الناصرية او جليليا) പട്ടണത്തിലായിരുന്നുവെന്നും, ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം (1:26) പറയുന്നു. الله اعلم

'നമ്മുടെ ആത്മാവ്' (رُوحَنَا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'റൂഹ്' (ആത്മാവ്) എന്നും, 'റൂഹുൽക്വുദ്സു' (പരിശുദ്ധാത്മാവ്) എന്നും ജിബ്‌രീലിനെക്കുറിച്ച് ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം ഉദ്ധരിക്കുന്നേടത്ത് 'ഗബ്രിയേൽ' എന്ന് ബൈബ്ളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, തനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് മലക്കാണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്നത്കൊണ്ട് മർയം പരിഭ്രമിച്ചു:-

قَالَتْ إِنِّيٓ أَعُوذُ بِٱلرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അവൾ പറഞ്ഞു: 'നീ ഒരു ഭക്തിയുള്ളവനാണെങ്കിൽ, നിന്നിൽ നിന്ന് ഞാൻ പരമകാരുണികനായുള്ളവനിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു.'

قَالَ إِنَّمَآ أَنَا۠ رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَٰمًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിനക്ക് പരിശുദ്ധനായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെ (കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം) പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനായി, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൂതൻ മാത്രമാണ് ഞാൻ.'

قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അവൾ പറഞ്ഞു: 'എങ്ങനെയാണ് എനിക്ക് കുട്ടിയുണ്ടാകുന്നത്? ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടുമില്ല; ഞാൻ ദുർവൃത്തയായിരുന്നതുമില്ല (എന്നിരിക്കെ)!?'

قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۖ وَلِنَجْعَلَهُۥٓ ءَايَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ

﴾21﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(കാര്യം) അപ്രകാരം തന്നെ; നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു: 'അത് എനിക്ക് ഒരു നിസ്സാര കാര്യമാണ്; അവനെ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും, നമ്മുടെ

(*) പടം 3 നോക്കുക

പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യവും ആക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു.

وَكَانَ أَمۡرٗا مَّقۡضِيّٗا ﴿٢١﴾

ഇത് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാര്യവുമായിരിക്കുന്നു.'

﴾18﴿ قَالَتۡ അവൾ പറഞ്ഞു إِنِّيٓ നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَعُوذُ ഞാൻ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു, അഭയം തേടുന്നു بِٱلرَّحۡمَٰنِ റഹ്മാനിൽ, പരമകാരുണികനിൽ مِنكَ നിന്നിൽനിന്ന് إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ تَقِيّٗا ഭക്തിയുള്ളവൻ ﴾19﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنَّمَآ أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ رَسُولُ ദൂതൻ (മാത്രം) ആകുന്നു رَبِّكِ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ لِأَهَبَ ഞാൻ ദാനം ചെയ്യാൻ لَكِ നിനക്ക് غُلَٰمٗا ഒരു ആൺകുട്ടിയെ زَكِيّٗا പരിശുദ്ധനായ ﴾20﴿ قَالَتۡ അവൾ പറഞ്ഞു أَنَّىٰ يَكُونُ എങ്ങനെയാണുണ്ടാവുക لِي എനിക്ക് غُلَٰمٞ ഒരു ആൺകുട്ടി وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي എന്നെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല, തൊട്ടിട്ടില്ലാതെ بَشَرٞ ഒരു മനുഷ്യനും وَلَمۡ أَكُ ഞാൻ ആയിട്ടുമില്ല بَغِيّٗا ഒരു ദുർവൃത്ത, തോന്ന്യാസക്കാരി ﴾21﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു كَذَٰلِكِ അങ്ങനെത്തന്നെ, അപ്രകാരം തന്നെ قَالَ رَبُّكِ നിന്റെ റബ്ബ് പറയുന്നു هُوَ عَلَيَّ അത് എനിക്ക് هَيِّنٞ നിസ്സാര കാര്യമാണ് وَلِنَجۡعَلَهُۥٓ അവനെ നാം ആക്കുവാനുമാണ് ءَايَةٗ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِّلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക് وَرَحۡمَةٗ مِّنَّا നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യവും وَكَانَ അതായിരിക്കുന്നു أَمۡرٗا കാര്യം مَّقۡضِيّٗا തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെട്ട

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം (ءَايَةٗ) അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള കാരുണ്യം അഥവാ അനുഗ്രഹം (رَحۡمَةٗ) ഇങ്ങനെ രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് ഈസാ (അ)നെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ട് വാക്കുകളിൽ അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെയും അല്ലാഹു ചുരുക്കി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ. അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച ദിവ്യോൽബോധനങ്ങളും, അദ്ദേഹം സമുദായത്തിന് ചെയ്ത ഉപദേശങ്ങളുമെല്ലാം മനുഷ്യസമുദായത്തിന് കാരുണ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ 21-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം (ءَايَةٗ لِّلنَّاسِ وَرَحۡمَةٗ مِّنَّا) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപമാകുന്നു ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്ന് പറയാം.

۞ فَحَمَلَتۡهُ فَٱنتَبَذَتۡ بِهِۦ مَكَانٗا قَصِيّٗا ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ അങ്ങനെ, അവൾ അവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു; എന്നിട്ട് അവൾ അതുമായി ഒരു ദൂരപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് വിട്ട് (മാറി) താമസിച്ചു.

فَأَجَآءَهَا ٱلۡمَخَاضُ إِلَىٰ جِذۡعِ ٱلنَّخۡلَةِ

﴾23﴿ അനന്തരം, പ്രസവവേദന അവളെ ഈത്തപ്പന മരത്തിനടുക്കലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു.

قَالَتْ يَـٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هَـٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٣﴾

അവൾ പറഞ്ഞു: 'ഹാ! ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഞാൻ മരിക്കുകയും, തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയ ഒരാളായി ത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ!

《22》 فَحَمَلَتْهُ അങ്ങനെ അവൾ അവനെ ഗർഭം ധരിച്ചു فَٱنتَبَذَتْ എന്നിട്ടവൾ വിട്ടുപോയി بِهِۦ അതുമായി, അതുകൊണ്ട് مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് قَصِيًّا ദൂരപ്പെട്ട 《23》 فَأَجَآءَهَا അനന്തരം അവളെ വരുത്തി, കൊണ്ടുവന്നു ٱلْمَخَاضُ പ്രസവവേദന إِلَىٰ جِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ ഈത്തപ്പനമരത്തിങ്കലേക്ക് قَالَتْ അവൾ പറഞ്ഞു يَـٰلَيْتَنِى ഹാ ഞാൻ ആയെങ്കിൽ നന്നായേനേ مِتُّ ഞാൻ മരണപ്പെട്ടുപോയി (എങ്കിൽ) قَبْلَ هَـٰذَا ഇതിന്മുമ്പ് وَكُنتُ ഞാൻ ആയിത്തീരുകയും (ചെയ്തെങ്കിൽ) نَسْيًا مَّنسِيًّا തീരെ മറക്കപ്പെട്ടുപോയ (ഒരാൾ), പറ്റെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു

ഭർത്താവില്ലാതെ ഗർഭവതിയായ സ്ത്രീക്ക് ജനങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ടകന്നു പോകുവാൻ തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. മർയം (അ) സ്വജനങ്ങളെ വിട്ടു യഹൂദ്യായിലെ ബെത്ത്‌ലഹേമിലേക്ക് *(*)* പോയി എന്നാണ് ബൈബ്ൾ (ലൂക്കോസ്: 2 ൽ 5) പറയുന്നത്. പ്രസവ വേദന വന്നപ്പോൾ, ചാരിയിരുന്നു ആശ്വസിക്കുവാനായി ഈത്തപ്പനയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് തന്റെ നിസ്സഹായതയിൽ അവർ വ്യസനിച്ചു. 'നേരത്തെത്തന്നെ ഞാൻ മരിച്ചുപോകുകയും, എന്റെ കാര്യം ജനങ്ങളിൽനിന്ന് തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോകുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഹാ– എത്ര നന്നായേനേ!' എന്നിങ്ങനെ വിലപിച്ചു.

'തീരെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ' എന്നത് نَسْيًا مَّنسِيًّا എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമാകുന്നു. 'ശരാശരി' എന്നും 'കൃകൃത്യം' എന്നും നാം (മലയാളക്കാർ) പറയാറുള്ളത്പോലെ– ശക്തികൂട്ടി പറയുമ്പോൾ– അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണത്. നേരെ വാക്കർത്ഥം 'മറക്കപ്പെട്ടുപോയ മറന്നത്' എന്നാകുന്നു. അങ്ങനെ, മർയം (അ) അവിടെവെച്ച് പ്രസവിച്ചു.

فَنَادَىٰهَا مِن تَحْتِهَآ أَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

《24》 ഉടനെ, അവൻ അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് അവളെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: 'വ്യസനിക്കേണ്ട, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിന്റെ കീഴിൽ ഒരു മഹാനെ ആക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്:

وَهُزِّىٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَـٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

《25》 'നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് (കാരക്ക വീണുകിട്ടുവാൻ) ഈത്തപ്പന കുലുക്കിക്കൊള്ളുക. അത് നിനക്ക് പുതിയ ഈത്തപ്പഴം വീഴ്ത്തിത്തരുന്നതാണ്.

(*) പടം 3 നോക്കുക

فَكُلِي وَٱشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ ٱلْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِيٓ إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ ٱلْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ 'അങ്ങനെ, നീ തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും, (സന്തോഷത്താൽ) കണ്ണ് കുളിർക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഇനി, നീ മനുഷ്യരിൽ വല്ലവരെയും കാണുകയാണെങ്കിൽ, 'പരമകാരുണികന് [അല്ലാഹുവിന്] വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുകയാണ്; ആകയാൽ, ഞാൻ ഇന്ന് ഒരു മനുഷ്യനോടും സംസാരിക്കുകയില്ലതന്നെ' എന്ന് നീ പറഞ്ഞേക്കുക.'

﴾24﴿ فَنَادَاهَا അപ്പോൾ അവൻ അവളെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു) مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന്, അവളുടെ അടിയിൽ നിന്ന് أَلَّا تَحْزَنِي നീ വ്യസനിക്കേണ്ട എന്ന് قَدْ جَعَلَ ആക്കിയിട്ടുണ്ട് رَبُّكِ നിന്റെ റബ്ബ് تَحْتَكِ നിന്റെ താഴെ, നിന്റെ കീഴിൽ سَرِيًّا ഒരു മഹാനെ, മാന്യനെ, ഒരു ഉറവുചാൽ ﴾25﴿ وَهُزِّي നീ കുലുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക إِلَيْكِ നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് بِجِذْعِ النَّخْلَةِ ഈത്തപ്പനമരത്തെ, ഈന്തത്തടിയെ تُسَاقِطْ അത് വീഴ്ത്തിത്തരും عَلَيْكِ നിനക്ക് رُطَبًا ഈത്തപ്പഴം (പഴുത്തത്) കാരക്ക جَنِيًّا പുതിയ, പുതുതായി പറിച്ചെടുത്ത ﴾26﴿ فَكُلِي അങ്ങനെ നീ തിന്നുക وَاشْرَبِي നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുക وَقَرِّي നീ കുളിർക്കുകയും ചെയ്യുക, അടങ്ങുകയും ചെയ്യുക عَيْنًا കണ്ണ് فَإِمَّا تَرَيِنَّ ഇനി നീ കാണുന്നപക്ഷം مِنَ الْبَشَرِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് أَحَدًا ഒരാളെ, ആരെയെങ്കിലും فَقُولِي അപ്പോൾ നീ പറയുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ نَذَرْتُ ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നു, നേർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന് (റഹ്മാനായ അല്ലാഹുവിന്) صَوْمًا വ്രതം, നോമ്പ് فَلَنْ أُكَلِّمَ ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുകയില്ലതന്നെ الْيَوْمَ ഇന്ന് إِنسِيًّا ഒരു മനുഷ്യനോടും

വ്രതം (നോമ്പ്) അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ സംസാരിക്കാതെ മൗനം അവലംബിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. മർയമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ജനസംസാരം ഇല്ലാതായിക്കിട്ടുവാനും ഈ മൗനവ്രതം സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഈത്തപ്പനയുടെ ചുവട്ടിൽ നിന്ന് വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് അപ്പോൾ ജനിച്ച ആ ശിശു– അതെ, ഈസാ (അ)– തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം പറയുന്നത്. ഈസാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ല. വാചകത്തിന്റെ ഘടനയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അങ്ങനെത്തന്നെയാണ് മനസ്സിലാകുന്നതും. തൊട്ടിലിൽ ശിശുവായിക്കൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുന്നതാണ് (وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ) എന്ന് സൂറഃ ആലുഇംറാൻ 46-ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. താഴെ 30-ാം വചനത്തിൽ, അപ്രകാരം അദ്ദേഹം

സംസാരിച്ചതായി കാണുകയും ചെയ്യാം. മർയമിന് മനസ്സമാധാനവും, മനോധൈര്യവും, ഉണ്ടാക്കുവാനായി അല്ലാഹു കുട്ടിയെ സംസാരിപ്പിച്ചതായിരിക്കും. മറ്റൊരു വിഭാഗക്കാർ പറയുന്നത്: വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് മലക്ക് ആയിരുന്നുവെന്നാകുന്നു. ഏതായാലും 26-ാം ആയത്തിന്റെ അവസാനം വരെയുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

سَرِيًّا (സരിയ്യൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ഒരു മഹാൻ' എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞത്. താൻ പ്രസവിച്ച കുട്ടിയുടെ ഭാവിയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മർയമിന്റെ വ്യസനം ഇല്ലാതാക്കി സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു 'നിന്റെ കീഴിൽ ഒരു മഹാനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു'വെന്ന് പറഞ്ഞത്. ഭാവിയിൽ ഒരു വലിയ മഹാനാകുവാൻപോകുന്ന കുട്ടിയാണ് നീ പ്രസവിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കുട്ടി; നിനക്ക് തൽക്കാലം ഇവിടെ തിന്നുവാനും, കുടിക്കുവാനും വിഷമമില്ല; ആകയാൽ കുട്ടിയോട്കൂടി മനസ്സമാധാനത്തിലും സന്തോഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊള്ളുക എന്ന് സാരം. سَرِيًّا എന്ന വാക്കിന് ഉറവുചാൽ എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. ഈ അർത്ഥമാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ, 'ഇതാ- നിന്റെ താഴെയുള്ള ഉറവുചാലിൽനിന്ന് നിനക്ക് വെള്ളവും ഉപയോഗിക്കാം' എന്ന് സാരമാകുന്നു.

فَأَتَتْ بِهِۦ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُۥ ۖ قَالُوا۟ يَـٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ അനന്തരം, അവനെ [കുട്ടിയെ] വഹിച്ചു [എടുത്തു] കൊണ്ട് അവൾ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു.

അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹേ, മർയം! അത്യാശ്ചര്യകരമായ ഒരു കാര്യം നീ ചെയ്തിരിക്കുന്നു!-

يَـٰٓأُخْتَ هَـٰرُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ ٱمْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ ഹാറൂന്റെ സഹോദരീ! നിന്റെ പിതാവ് ഒരു ചീത്ത മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല; നിന്റെ മാതാവ് ഒരു ദുർവൃത്തയും ആയിരുന്നില്ല.

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا۟ كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِى ٱلْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ അപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ [കുട്ടിയുടെ] നേരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവർ പറഞ്ഞു: '(കേവലം) ഒരു ശിശുവായിക്കൊണ്ട് തൊട്ടിലിൽ ഉള്ള ഒരുവനോട്- ഞങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് സംസാരിക്കുക?'

﴿27﴾ فَأَتَتْ بِهِ അങ്ങനെ അവൾ അവനെയും കൊണ്ട്വന്നു, ചെന്നു قَوْمَهَا അവളുടെ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ تَحْمِلُهُ അവനെ വഹിച്ചു (എടുത്തു)കൊണ്ട് قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു

فَرِيًّا ഹേ മർയം شَيْـًٔا ലَقَدْ جِئْتِ തീർച്ചയായും നീ ചെയ്തു വരുത്തി شَيْـًٔا ഒരു കാര്യം يَامَرْيَمُ
അത്യാശ്ചര്യകരമായ (ആക്ഷേപകരമായ) ﴿28﴾ يَٰٓأُخْتَ هَٰرُونَ ഹാറൂന്റെ സഹോദരീ
ആയിരുന്നില്ല أَبُوكِ നിന്റെ പിതാവ് امْرَأَ سَوْءٍ ഒരു ദുഷിച്ച (ചീത്ത) മനുഷ്യൻ مَا كَانَ
ആയിരുന്നതുമില്ല أُمُّكِ നിന്റെ മാതാവ് بَغِيًّا ഒരു ദുർവൃത്ത, തോന്ന്യാസക്കാരി وَمَا كَانَتْ
﴿29﴾ قَالُوا അപ്പോൾ അവൾ ചൂണ്ടി (ആംഗ്യം) കാട്ടി إِلَيْهِ അവനിലേക്ക് فَأَشَارَتْ
അവർ പറഞ്ഞു مَن كَانَ എങ്ങനെയാണ് كَيْفَ ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുക نُكَلِّمُ ആയിട്ടു
ള്ളവനോട് فِي الْمَهْدِ തൊട്ടിലിൽ صَبِيًّا ശിശു, ശിശുവായിക്കൊണ്ട്

മർയമിന്റെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട സദ്‌വൃത്തനായ ഒരാളായിരുന്ന ഹാറൂനെ ഉദ്ദേശി ച്ചുകൊണ്ടാണ്, ജനങ്ങൾ 'ഹാറൂന്റെ സഹോദരി' എന്ന് മർയമിനെ സംബോധന ചെയ്യു ന്നത്. പൂർവ്വ നബിമാരുടെയും, സജ്ജനങ്ങളുടെയും പേരുകൾ സ്വീകരിക്കുക അന്ന് പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇമാം മുസ്‌ലിം, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ മുഗീറഃ (مغيرة بن شعبة رضـ)യിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയി ട്ടുണ്ട്. ആ നല്ല മനുഷ്യന്റെ ചാർച്ചയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവളും, മാന്യരായ മാതാപിതാക്കളുടെ മകളുമായ നീ, ഇത്തരം അപരാധകൃത്യം ചെയ്തുകളഞ്ഞുവല്ലോ എന്ന് സാരം.

قَالَ إِنِّي عَبْدُ ٱللَّهِ ءَاتَىٰنِيَ ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ അവൻ [കുട്ടി] പറഞ്ഞു: ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനാകുന്നു:- എനിക്ക് അവൻ വേദഗ്രന്ഥം തന്നിരിക്കുന്നു: എന്നെ പ്രവാചകനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَٰنِي بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

﴿31﴾ 'ഞാൻ എവിടെയായിരുന്നാലും എന്നെ അവൻ അനുഗൃഹീതനാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തെല്ലാം നമസ്കാരവും 'സകാത്തും' അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അവൻ എന്നോട് ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു,

وَبَرًّۢا بِوَٰلِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ എന്റെ മാതാവിന് നന്മചെയ്യുന്നവനും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു); എന്നെ അവൻ ഒരു നിർഭാഗ്യവാനായ ക്രൂരനാക്കിയിട്ടുമില്ല.

وَٱلسَّلَٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ 'ഞാൻ ജനിച്ചദിവസവും, മരണപ്പെടുന്ന ദിവസവും, ഞാൻ ജീവനോടെ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും എനിക്ക് സമാധാനം [ശാന്തി] ഉണ്ടായിരിക്കും.'

﴾30﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ عَبْدُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനാകുന്നു آتَانِيَ അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നു الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം وَجَعَلَنِي എന്നെ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു نَبِيًّا പ്രവാചകൻ, നബി ﴾31﴿ وَجَعَلَنِي എന്നെ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു مُبَارَكًا അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ, അനുഗൃഹീതൻ أَيْنَ مَا كُنتُ ഞാൻ എവിടെ ആയിരുന്നാലും وَأَوْصَانِي എന്നോട് അവൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും (വസിയ്യത്ത് ചെയ്യുകയും) ചെയ്തു بِالصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിന്നും وَالزَّكَاةِ സകാത്തിനും, വിശുദ്ധധർമത്തിന്നും مَا دُمْتُ ഞാൻ ആയിരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം حَيًّا ജീവനുള്ളവൻ ﴾32﴿ وَبَرًّا നന്മ ചെയ്യുന്നവനും, ഗുണം ചെയ്യുന്നവനും بِوَالِدَتِي എന്റെ മാതാവിന്ന് وَلَمْ يَجْعَلْنِي എന്നെ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല جَبَّارًا ക്രൂരൻ, കഠിനൻ, ഡംഭുകാരൻ شَقِيًّا നിർഭാഗ്യവാനായ ﴾33﴿ وَالسَّلَامُ സമാധാനം, ശാന്തി, രക്ഷ عَلَيَّ എന്റെ മേൽ ഉണ്ട് يَوْمَ وُلِدتُّ ഞാൻ ജനിച്ച ദിവസം, പ്രസവിക്കപ്പെട്ട ദിവസം وَيَوْمَ أَمُوتُ ഞാൻ മരിക്കുന്ന ദിവസവും وَيَوْمَ أُبْعَثُ ഞാൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസവും حَيًّا ജീവനുള്ളവനായി

ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ ഈസാ (അ) പ്രവാചകനാവുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. 'വേദഗ്രന്ഥം നൽകി' എന്നും, 'പ്രവാചകനാക്കി' എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ആ രണ്ട് കാര്യവും അടുത്ത് സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നവയാണെന്ന് തീർച്ചപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടാകുന്നു. ശ്രോതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി, വരാനിരിക്കുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുക പതിവാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ذَٰلِكَ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ ٱلْحَقِّ ٱلَّذِى فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അതാണ്, 'മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ [യേശു]. *(*)* (എന്നുവെച്ചാൽ;) യാതൊന്നിൽ അവർ തർക്കമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ (വിഷയത്തിലുള്ള) സത്യവചനം!

مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ ۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ ഒരു സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന് ഉണ്ടാകാവതല്ലതന്നെ- അവനെത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനിക്കുന്നതായാൽ, 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് മാത്രം അതിനോട് അവൻ പറയുന്നു; അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.

(*) 'യേശു' (يسوع- Jesus) എന്നും, 'മശീഹാ' (المسيح- Messiah) എന്നും 'ക്രിസ്തു' (Christ) എന്നും 'യേശുക്രിസ്തു' എന്നുമെല്ലാം പറയപ്പെടുന്നത് ഈസാ (അ)നെക്കുറിച്ചുതന്നെയാകുന്നു.

﴾36﴿ (ഈസാപ്രഖ്യാപിച്ചു:) 'നിശ്ച യമായും, അല്ലാഹു എന്റെയും, നിങ്ങ ളുടെയും രക്ഷിതാവാകുന്നു.

ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ (മാ ത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ; ഇതത്രെ ചൊവ്വായമാർഗം.'

وَإِنَّ ٱللَّهَ رَبِّى وَرَبُّكُمْ فَٱعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

﴾34﴿ ذَٰلِكَ അത്, അതാണ് عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ قَوْلَ الْحَقِّ സത്യവചനം, യഥാർത്ഥ വാക്ക് الَّذِي യാതൊരു (വചനം) فِيهِ അതിൽ يَمْتَرُونَ അവർ തർക്കിക്കുന്നു, സംശയിക്കുന്നു ﴾35﴿ مَا كَانَ ഉണ്ടാകാവതല്ല, പാടുള്ളതല്ല لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് أَنْ يَتَّخِذَ അവൻ സ്വീകരിക്കൽ, സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് مِنْ وَلَدٍ ഒരു സന്താനവും سُبْحَانَهُ അവൻ എത്ര പരിശുദ്ധൻ إِذَا قَضَى അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ أَمْرًا ഒരു കാര്യം فَإِنَّمَا يَقُولُ എന്നാലവൻ പറയുക മാത്രം ചെയ്യും لَهُ അതിനോട്, അതിനെക്കുറിച്ച് كُنْ ഉണ്ടാകുക എന്ന് (മാത്രം) فَيَكُونُ അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകും ﴾36﴿ وَإِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവാകുന്നു وَرَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും فَاعْبُدُوهُ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ هَٰذَا ഇത്, ഇതാണ് صِرَاطٌ മാർഗമാണ്, മാർഗം مُسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ

33-ാം വചനം വരേക്കും ഈസാ നബി (അ)യുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, ഉൽബോധനത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരമായിരുന്നു. 34-ാം വചനം, ഈ വിഷയത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥം ഇത്രമാത്രമാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയവാദവും, വ്യഭിചാരപുത്രനാണെന്ന യഹൂദവാദവും തനി അജ്ഞാനവും, ദുർമാർഗവുമാണെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 35-ാം വചനത്തിൽ, ഈസാ നബി (അ)യാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്താനമാണെന്ന്വരുവാൻ യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ലെന്ന് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈസാ നബി (അ)യുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പെട്ടതാണ് 36-ാം വചനം. ഇടയ്ക്കുവെച്ച് 34 ഉം 35 ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകളാണുള്ളത്.

ഈസാ (അ) ദൈവപുത്രനാണെന്ന സിദ്ധാന്തം, സെന്റ് പോൾ (പൗലോസ്) പ്രചരിപ്പിച്ചതാകുന്നു. ആദമിന്റെ സന്താനമായ മനുഷ്യൻ ജൻമനാ പാപിയാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൻമേലാണ് ഈ വാദം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത്. ആ പാപത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് മുക്തി ലഭിക്കുവാൻ ഒരു പരിഹാരം അനിവാര്യമായിരുന്നുവെന്നും, അതിനായി ദൈവകാരുണ്യം 'ദൈവപുത്ര' രൂപത്തിൽ അവതരിച്ചു ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തുവെന്നും, പ്രസ്തുത രക്തം മുഖേന മനുഷ്യപാപത്തെ കഴുകിക്കളയുകമാത്രമായിരുന്നു അതിന് പരിഹാരമെന്നും ആണ്, ചുരുക്കത്തിൽ ആ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സാരം.

ബിംബാരാധനയുടെ ഒരു പകർപ്പായ ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ ക്വുർആൻ ശക്തിയായി എതിർക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനാശ്രയത്വവും, സാർവ്വത്രികമായ കഴിവും, സൃഷ്ടിഗുണങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാമുള്ള പരിശുദ്ധിയും അത് (ക്വുർആൻ) സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പാപപരിഹാരത്തിന് ഒരു മനുഷ്യനെ മകനായി സ്വീകരിച്ചു കുരിശിൽ കയറ്റുകയല്ലാതെ വേറെ മാർഗമില്ലെന്ന് വരത്തക്കവണ്ണം അത്രയും ബലഹീനന

ല്ല, അല്ലാഹു. അന്യാശ്രയം ആവശ്യമുള്ളവർക്ക്മാത്രം യോജിച്ചതത്രെ അത്. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്നതുകൊണ്ട് ഈസാ (അ) മനുഷ്യനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും അല്ലാതാകുന്നില്ല. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഉണ്ടാകണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകമാത്രമേ വേണ്ടൂ– അത് ഉണ്ടായിക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഈ വസ്തുത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും അറിയാവുന്നതത്രെ. പിന്നെ എന്താണീ വാദത്തിന് ഒരു അർത്ഥമുള്ളത്?!

ഈസാ നബി (അ)യുടെതിനെക്കാൾ അത്ഭുതകരമാണ് ആദം നബി (അ)യുടെ ഉത്ഭവം. അദ്ദേഹത്തിന് പിതാവുമില്ല, മാതാവുമില്ല. എന്നിട്ടും, അദ്ദേഹം മനുഷ്യനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയും അല്ലാതാകുന്നില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഈസാ നബിയുടെ നില, ആദമിന്റെ നിലപോലെത്തന്നെ: അവൻ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു; പിന്നീട് അതിനോട് 'ഉണ്ടാവുക' എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോഴതാ (അത്) ഉണ്ടാകുന്നു!' إنّ مَثَلَ عيسى عِنْدَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرابٍ ثمّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُون – آل عمران : ٥٩

ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനകഥാവിവരണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില സംഗതികൾ:–

(1) ഈ ലോകത്ത് നടപ്പിലുള്ളതായി കാണപ്പെടുന്ന കാര്യകാരണബന്ധങ്ങൾ സുസ്ഥിരവും അഖണ്ഡവുമല്ല. പ്രകൃതിനിയമമെന്ന് നാം വിചാരിച്ചും, പറഞ്ഞും വരുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ, സാധാരണമായി ചില പതിവുകളിൽ നിന്നും, നമ്മുടെ പരിചയത്തിൽ നിന്നും അറിയപ്പെടുന്ന നിഗമനങ്ങൾക്കാകുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ, ആ പ്രകൃതി മറ്റൊരു പ്രകൃതിക്ക് വിധേയമായിരിക്കാം. അത് സൃഷ്ടികൾക്ക് ഗ്രഹിക്കുക സാദ്ധ്യവുമല്ല. ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനസംഭവം ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തികച്ചും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

(2) ഒരു കാര്യത്തിന്റെ സത്യാവസ്ഥ ജനങ്ങളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനോ പ്രയാസമായിവരികയും, പറയുന്നത് അവർ വിലവെക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവിടെ മൗനം അവലംബിക്കുന്നത് നല്ലതാകുന്നു.

(3) നമസ്കാരവും, സകാത്തും ഈ സമുദായത്തിലെന്നപോലെ, മുൻ സമുദായങ്ങളിലും കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ട് പ്രധാന പുണ്യകർമങ്ങളാകുന്നു. അവയുടെ വിശദീകരണങ്ങളിലോ, അനുഷ്ഠാന സമ്പ്രദായങ്ങളിലോ വ്യത്യാസമുണ്ടായെന്ന് വരാം.

(4) ഒരാൾ നിഷ്കളങ്കനും, സത്യവാനും ആകുന്നപക്ഷം ജനങ്ങളെല്ലാം അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ഒരു പ്രത്യേക സംരക്ഷണത്തിലായി അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതാണ്.

فَٱخْتَلَفَ ٱلْأَحْزَابُ مِنۢ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ എന്നിട്ട്, അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് കക്ഷികൾ ഭിന്നിച്ചു! അതിനാൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തെ കാഴ്ച [അനുഭവം] നിമിത്തം (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നാശം!

أَسۡمِعۡ بِهِمۡ وَأَبۡصِرۡ يَوۡمَ يَأۡتُونَنَا لَٰكِنِ ٱلظَّٰلِمُونَ ٱلۡيَوۡمَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ അവർ വരുന്ന ദിവസം, അവർക്ക് എന്തൊരു കേൾവിയും, കാഴ്ചയുമായിരിക്കും! പക്ഷേ, ഇന്നാകട്ടെ, (ആ) അക്രമികൾ വ്യക്തമായ ദുർമാർഗത്തിലാകുന്നു.

وَأَنذِرۡهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡحَسۡرَةِ إِذۡ قُضِيَ ٱلۡأَمۡرُ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ وَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ (നബിയേ) നെടുംഖേദത്തിന്റെ ദിവസത്തെ- കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തെ- സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക. അവരാകട്ടെ, അശ്രദ്ധയിലാണ്; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല.

إِنَّا نَحۡنُ نَرِثُ ٱلۡأَرۡضَ وَمَنۡ عَلَيۡهَا وَإِلَيۡنَا يُرۡجَعُونَ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും, ഭൂമിയെയും, അതിലുള്ളവരെയും അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നത് നാമാണ്; നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക്തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

﴿37﴾ فَاخْتَلَفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായി الأَحْزَابُ കക്ഷികൾ مِنۢ بَيْنِهِمْ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് فَوَيْلٌ അതിനാൽ നാശം لِلَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് مِن مَّشْهَدِ (അനുഭവപ്പെടുന്ന) കാഴ്ചയാൽ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ عَظِيمٍ വമ്പിച്ചതായ ﴿38﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ അവർക്ക് എന്തൊരു കേൾവിയാണ് (വല്ലാത്തൊരു കേൾവി) وَأَبْصِرْ എന്തൊരു കാഴ്ചയാണ് (വല്ലാത്ത കാഴ്ച) يَوْمَ يَأْتُونَنَا അവർ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന ദിവസം لَـٰكِنِ പക്ഷേ, എങ്കിലും الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ الْيَوْمَ ഇന്ന് فِي ضَلَالٍ ദുർമാർഗത്തിലാകുന്നു مُبِينٍ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ ﴿39﴾ وَأَنذِرْهُمْ അവർക്ക് നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുക يَوْمَ الْحَسْرَةِ നെടുംഖേദത്തിന്റെ ദിവസം إِذْ قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ الأَمْرُ കാര്യം وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയിലാണ്, ബോധമില്ലായ്മയിലാണ് وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ لا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല ﴿40﴾ إِنَّا نَحْنُ നിശ്ചയമായും നാമാണ്, നാം തന്നെ نَرِثُ നാം അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നു الأَرْضَ ഭൂമിയെ وَمَنْ عَلَيْهَا അതിനുമീതെയുള്ളവരെയും وَإِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ يُرْجَعُونَ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നു

ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാലം മുതൽക്ക്തന്നെ ഇസ്റാഈല്യർ രണ്ട് വിഭാഗക്കാരായി: അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരും, അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരും. അതായത്: ജൂതരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും. പിന്നീട് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പിളർപ്പുണ്ടായി. ആദ്യം

അവർ മൂന്ന് കക്ഷികളായിത്തീർന്നു. ഓരോന്നിനും വെവ്വേറെ നേതാക്കളും, അഭിപ്രായങ്ങളുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1. യേശു ദൈവംതന്നെയായിരുന്നു, അദ്ദേഹം വന്നു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചു വാനലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയതാണ് എന്ന് വാദിക്കുന്ന 'യാക്കോബിയൻ' വിഭാഗം. (**اليعقبية** - Jacobites) 2. യേശു ദൈവപുത്രനാണ്, കുറച്ച് കാലത്തേക്ക് ദൈവം പുത്രനെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചു. പിന്നീട് മടക്കിവിളിച്ചതാണ് എന്ന് പറയുന്ന 'നസ്ത്വൂരിയൻ' വിഭാഗം (**النسطورية**-Nestoriens) 3. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയായ അടിയാനായിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന 'ഖുസ്ത്വൻത്വീൻ' (**قسطنطين**) രാജാവിന്റെ കക്ഷി (**الملكانية**- Melchits)

പിന്നീട് ഇവരിൽ പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഓരോ കക്ഷിക്കും പ്രത്യേകമായ പല വിശ്വാസാചാരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിതാവ്, പുത്രൻ, മാതാവും (ദൈവവും, യേശുവും, മറിയയും) ഇങ്ങനെ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളാണെന്നും, പിതാവും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ 'ത്രിഭൂതങ്ങൾ' (**الأقانيم الثلثة**) ചേർന്ന 'ത്രിയേക്യശക്തി'യാണ് ദൈവമെന്നും മറ്റുമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പിന്നീട് ഉടലെടുത്തതാകുന്നു. ***(*)*** ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തമാണ് ഇന്ന് ക്രൈസ്തവലോകം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചുവരുന്നത്. പിതാവ്, അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനാകുന്ന ദൈവം- ഇങ്ങനെ രണ്ട് അഭിപ്രായമുണ്ട്- മർയമിൽ അവതരിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവോട് ചേർന്നു മനുഷ്യരൂപമെടുത്തു യേശുവായി ജനിച്ചതാണെന്നും മറ്റുമാണവർ പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇതൊന്നുംതന്നെ, ഈസാ പ്രവാചകൻ (അ) അറിഞ്ഞതോ, പറഞ്ഞതോ, പഠിപ്പിച്ചതോ അല്ല എന്നുള്ളതിൽ ഒട്ടും സംശയമില്ല. പക്ഷേ, ഒന്നിലധികം ദൈവങ്ങളിലും, ദൈവാവതാരങ്ങളിലും, പാപപരിഹാരാദികളിലും വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കിടയിൽ ക്രൈസ്തവമതപ്രചരണാർത്ഥം പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ സഭകളും, പുരോഹിതൻമാരും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാകുന്നു. അങ്ങനെ വിഗ്രഹാരാധകൻമാർക്കും തങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വേഗം യോജിക്കാവുന്ന ഒരു പുത്തൻ മതം അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ താത്വികവശം വിവരിച്ചു കേൾക്കുമ്പോൾ, ഒന്ന് മൂന്നായും, മൂന്ന് ഒന്നായും പിതാവ് പുത്രനായും, പുത്രൻ പിതാവായും, ദൈവം മകനായും, മകൻ ദൈവമായും- അങ്ങനെ വൈരുദ്ധ്യത്തിനുമേൽ വൈരുദ്ധ്യം- കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമത്രെ ഇന്ന് ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തം.

മേൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ വാദങ്ങളെയും ഖുർആൻ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(١) ولاَ تَقُولوا ثَلاثَةٌ انْتهوا خَيرا لَكُمْ – النساء: ١٧١

(٢) لَقَدْ كَفَرَ الَّذينَ قالُوا إنّ اللّهَ هُوَ الْمَسيحُ ابْنُ مَرْيَمَ– المائدة: ٧٢

(٣) لَقَدْ كَفَرَ الّذينَ قالُوا إنَّ اللّهَ ثَالِثُ ثَلاثَةٍ – المَائدة: ٧٣

സാരം: (1) 'നിങ്ങൾ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളെന്ന് പറയരുത്; നിങ്ങൾ വിരമിച്ചുകൊള്ളുക; അത് നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായിരിക്കും.' (2) 'അല്ലാഹു തന്നെയാണ് മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹ് എന്ന് പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.' (3) 'അല്ലാഹു മൂന്നിൽ

(*) ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തം മുതലായവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം മാഇദഃ നിസാഉ് എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ കാണാം.

മൂന്നാമനാണെന്ന് പറയുന്നവർ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാര്യത്തിൽ ജൂതരുടെ വാദം അങ്ങേഅറ്റം നികൃഷ്ടവും നിന്ദ്യവുമാകുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദമാകട്ടെ, ഇങ്ങേഅറ്റം അതിരുക വിഞ്ഞതുമാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ നിന്ന് ദിവ്യത്വ ത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുമ്പോൾ, ജൂതൻമാർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യഭിചാരപുത്രനായും, ആഭി ചാരിയായും തരം താഴ്ത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടത്രെ, ജൂതൻമാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാ കുന്ന വേദക്കാരോടായി അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്:

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوٓا۟ أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا۟ مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا۟ كَثِيرًا وَضَلُّوا۟ عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ -المائدة

സാരം: 'ഹേ, വേദക്കാരേ! നിങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തിൽ സത്യമല്ലാത്തവിധം നിങ്ങൾ അതിരു കവിഞ്ഞുപോകരുത്. മുമ്പ് വഴിപിഴക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പി ക്കുകയും, നേർമാർഗത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ജനതയുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.' (മാഇദഃ 77)

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ الخ -النساء

'ഹേ, വേദക്കാരേ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതവിഷയത്തിൽ അതിരുകവിയരുത്. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യമല്ലാത്തത് പറയുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, മർയ മിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന മസീഹ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും (ദൂതനും) അവന്റെ വചന വും- അത് അവൻ മർയമിലേക്ക് എത്തിച്ചതാണ്- അവന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവും മാത്രമാകുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദൂതൻമാരിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ'. (നിസാഉ് 171)

പരമ്പരാഗതമായി സിദ്ധിച്ച ആ വിശ്വാസം ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അടി യുറച്ചുപോയി സത്യം കേൾക്കുവാനുള്ള കാതും, കാണുവാനുള്ള കണ്ണും അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്. അന്ന് അവരുടെ ബധി രതയും, അന്ധതയുമെല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാകുന്നു. പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല. തീരാത്ത നെടുംഖേദവും, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയുമാണവിടെ അവർക്ക് അനുഭവപ്പെ ടുക. ഈ ഭൂമിയിൽ ആരും സ്ഥിരമായി ജീവിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന് ഒഴി ഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലേണ്ടിവരും. അതിനാൽ, രക്ഷക്കുള്ള മാർഗം ഇപ്പോൾ തന്നെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒരു താക്കീ താണ് 39-ഉം, 40-ഉം വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്.

ഇമാം ബുഖാരീ (റ) ഇമാം മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവരും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'സ്വർഗക്കാരായ സജ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ ത്തിലും, നരകക്കാരായ ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം, ഇരു കൂട്ടരെയും വിളിച്ചു അവരുടെ മുമ്പാകെ മരണത്തെ ഒരു കൊറ്റനാടായി രൂപാന്തരപ്പെ ടുത്തി അതിനെ അറുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. പിന്നീട് ഇരുകൂട്ടരോടും ഇപ്രകാരം പറ യപ്പെടും: 'ഹേ, സ്വർഗക്കാരേ! ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല. ഹേ, നരകക്കാരേ! ശാശ്വതജീവിതം! എനി മരണമില്ല.' തുടർന്നുകൊണ്ട് തിരുമേനി: 'നെടുംഖേദത്തിന്റെ

ദിവസത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക' (وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ.....) എന്ന 39 -ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു' ഈ ഹദീഥിൽ നിന്ന് 'നെടുംഖേദത്തിന്റെ ദിവസം' മരണാനന്തരമുള്ളതാണെന്ന് വരുന്നു. മിക്ക മുഫസ്സിറുകളും (ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും) അങ്ങനെയാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. ഈ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് താഴെ പറയുന്ന മറ്റൊരു അഭിപ്രായംകൂടിയുണ്ട്. ഹദീഥിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ആയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോട് യോജിച്ചു കാണാവുന്നത്കൊണ്ടും ആ അഭിപ്രായവും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് നന്നായിരിക്കും.:-

37 -ാം ആയത്തിൽ يَوْمٍ عَظِيمٍ(വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസം) എന്നും 38-ാം വചനത്തിൽ يَوْمَ يَأْتُونَنَا (നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുന്ന ദിവസം) എന്നും പ്രസ്താവിച്ചത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പിന്നീട് അതിന്ശേഷം 'നെടുംഖേദത്തിന്റെ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക' എന്ന് 39-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം ഒന്ന് എടുത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കെ, അത് മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചായിരിക്കുമെന്ന് കരുതാമല്ലോ. ക്രൈസ്തവ ലോകത്തിനാകമാനം ബാധിക്കുന്ന ഒരു മഹാവിപത്തായിരിക്കണം അത്. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു വിപത്ത് അവർക്ക് സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

സൂറത്തുമർയം അവതരിച്ചു 25 കൊല്ലം കഴിഞ്ഞില്ല- അപ്പോഴേക്കും അവർക്ക് അത് വന്നെത്തി. ക്രിസ്തീയ തലസ്ഥാനവും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുണ്യഗേഹവും, അവരുടെ കേന്ദ്രവുമായി പരിലസിച്ചിരുന്ന ജറൂശലേം (ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസ്പട്ടണം)- അതാ പെട്ടന്ന്- അവരുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ഒരു പുതിയ ജനതയുടെ- മുസ്‌ലിംകളുടെ- കയ്യിലേക്ക് നീങ്ങിയെന്ന വാർത്ത ക്രിസ്തീയലോകത്തെ ആകമാനം സ്തംഭിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്ബൺ (Gibbon) പറയുകയാണ്: ഈ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, ഒരക്ഷരം മിണ്ടുവാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരവസ്ഥയാണ് ക്രൈസ്തവലോകത്തെ ആകമാനം ആവരണം ചെയ്തത്. കാരണം; തങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ഈ അപമാനം തടയുവാൻ, മതാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വല്ല അമാനുഷികശക്തിക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ ബൈസന്തീൻ *(*)* സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വമ്പിച്ച സൈന്യശക്തിക്കോ സാധ്യമായില്ല. ബൈത്തുൽമുക്വദ്ദസിന്റെ മാത്രം പതനമായിരുന്നില്ല അത്. ഏഷ്യയിലെയും, ആഫ്രിക്കയിലെയും മുഴുവൻ ക്രൈസ്തവരുടെയും പതനം കുറിക്കുന്ന സംഭവമായിരുന്നു അത്.

സിരിയായുടെ പകുതിഭാഗം വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിൽ ഏർപ്പെടാത്തപക്ഷം, സിരിയ മുഴുവനും, റോമാ പകുതിയും നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഹിർക്കലിയൂസ് *(**)* ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞുനോക്കിയെങ്കിലും, ക്രിസ്തീയപുരോഹിതൻമാർ വിസമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഒടുക്കം സംഭവിച്ചത് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെയായിരുന്നു. അബൂബക്ർ (റ) സിരിയായിലേക്ക് സൈന്യത്തെ അയച്ചു. ഉമർ (റ) ആ കൃത്യം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. എണ്ണംകൊണ്ടും, സന്നാഹംകൊണ്ടും ആയിരക്കണക്കിന് തങ്ങൾക്ക് വർദ്ധനവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആ ഖേദത്തിന്റെ ദിവസം അനുഭവിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒഴിവ് കിട്ടിയില്ല; സിരിയായിൽനിന്ന് അന്ത്യയാത്ര പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ ലബ്നാനിലെ ഉന്നത ഗോപുരങ്ങളെനോക്കി- കപ്പലിന്റെ

(*) ബൈസന്തീൻ (بيزنطي- Byzantine)= റോമാസാമ്രാജ്യം. (**) റോമൻകൈസറായ هرقل (Hercules).

മുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട്- ഗദ്ഗദസ്വരത്തിൽ ഹിർക്കലിയൂസ് ആ രാജ്യത്തോട് അന്ത്യ യാത്ര പറഞ്ഞത് ഇന്നും ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിലും, ചരിത്രകാരൻമാരുടെ നാവുക ളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'പ്രിയപ്പെട്ട സിരിയാ! വിടതന്നാലും! നിനക്ക് സലാം! ഇനിമേൽ നാം തമ്മിൽ കാണുകയില്ല! സലാം!' ക്രൈസ്തവലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു നെടുംഖേദത്തിന്റെ ദിവസംതന്നെയായിരുന്നില്ലേ? ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! 40-ാം വചന ത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തോട് യോജിക്കുന്നത് കാണാം. والله اعلم

അടുത്ത ആയത്തുമുതൽ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ കഥ ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 3

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَـٰبِ إِبْرَٰهِيمَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾

﴾41﴿ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇബ്റാഹീമിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം പരമ സത്യവാനും, പ്രവാചകനുമായിരുന്നു.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَـٰٓأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِى عَنكَ شَيْـًٔا ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക:) 'എന്റെ പിതാവേ! എന്തിനായിട്ടാണ്, കേൾക്കുകയാകട്ടെ, കാണുകയാകട്ടെ, ഒരു കാര്യത്തിനും നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യാത്തതിനെ [ബിംബത്തെ] നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്?!

يَـٰٓأَبَتِ إِنِّى قَدْ جَآءَنِى مِنَ ٱلْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَٱتَّبِعْنِىٓ أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ 'എന്റെ പിതാവേ! നിങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില അറിവ് എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻതുടരുക, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ശരിയായ മാർഗം കാണിച്ചു തന്നുകൊള്ളാം.

يَـٰٓأَبَتِ لَا تَعْبُدِ ٱلشَّيْطَـٰنَ ۖ إِنَّ ٱلشَّيْطَـٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَـٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ എന്റെ പിതാവേ! നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്: നിശ്ചയമായും പിശാച് പരമകാരുണികനോട് [അല്ലാഹുവിനോട്] അനുസരണമില്ലാത്തവനാകുന്നു.

يَـٰٓأَبَتِ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ ٱلرَّحْمَـٰنِ فَتَكُونَ

﴾45﴿ എന്റെ പിതാവേ! പരമകാരുണികനിൽനിന്നുള്ള ശിക്ഷ നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതിനെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു; അപ്പോൾ,

നിങ്ങൾ പിശാചിന് ഒരു ബന്ധുവായി ത്തീരുന്നതാണ്.' لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

﴿41﴾ وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക, പറയുക فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെക്കുറിച്ച്, ഇബ്റാഹീമിനെ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം كَانَ ആയിരുന്നു صِدِّيقًا പരമസത്യവാൻ, സത്യസന്ധൻ نَبِيًّا പ്രവാചകൻ ﴿42﴾ إِذْقَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ പ്പോൾ لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിനോട് يَاأَبَتِ എന്റെ പിതാവേ لِمَ تَعْبُدُ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നത്, ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നത് مَالَا يَسْمَعُ കേൾക്കാത്തതിനെ وَلَا يُبْصِرُ കാണു കയുമില്ലാത്ത وَلَا يُغْنِي ഉപകരിക്കുകയുമില്ലാത്ത عَنكَ താങ്കൾക്ക് شَيْئًا ഒരു കാര്യത്തി നും, ഒട്ടും തന്നെ ﴿43﴾ يَاأَبَتِ എന്റെ പിതാവേ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ قَدْ جَاءَنِي എനിക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട് مِنَ الْعِلْمِ അറിവിൽ നിന്ന് (ചിലത്) مَالَمْ يَأْتِكَ നിങ്ങൾക്ക് സിദ്ധിക്കാത്ത, വന്നെത്താത്തത് فَاتَّبِعْنِي അതുകൊണ്ട് എന്നെ പിൻതുടരുക أَهْدِكَ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരാം, മാർഗദർശനം നൽകാം صِرَاطًا മാർഗം, മാർഗത്തിലേക്ക്, മാർഗ ത്തിൽ سَوِيًّا ശരിയായ, നേരായ ﴿44﴾ يَاأَبَتِ എന്റെ പിതാവേ لَاتَعْبُدِ നിങ്ങൾ ആരാധി ക്കരുത്, ഇബാദത്ത് ചെയ്യരുത് الشَّيْطَانَ പിശാചിന് إِنَّ الشَّيْطَانَ നിശ്ചയമായും പിശാച് كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന്, റഹ്മാനായുള്ളവന് عَصِيًّا അനുസരണമില്ലാത്തവൻ, എതിര് നടക്കുന്നവൻ, അനുസരണം കെട്ടവൻ ﴿45﴾ يَاأَبَتِ എന്റെ പിതാവേ إِنِّي أَخَافُ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَن يَمَسَّكَ നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കും (ബാധിക്കും) എന്ന് عَذَابٌ വല്ല ശിക്ഷയും مِنَ الرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണിക നിൽ നിന്ന് فَتَكُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങളായിത്തീരും لِلشَّيْطَانِ പിശാചിന് وَلِيًّا ബന്ധു

ബിംബാരാധനയിൽ മുളച്ചുവളർന്ന ഒരാളായിരുന്നു, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പിതാവായ ആസർ (آزَرْ). പിതൃബഹുമാനവും, വാൽസല്യവും സർവ്വത്ര പ്രകടമാക്കി ക്കൊണ്ട് ഇബ്റാഹീം (അ) പിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നിരർത്ഥ തയും, അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തും പിതാവ് പിഴച്ചുപോകുന്നതിലുള്ള താങ്ങാനാവാത്ത വ്യസ നവും ആ വാചകങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നു. 'എന്റെ പിതാവേ, എന്റെ പിതാവേ' എന്നാ വർത്തിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ട് വളരെ ആദരവോടെയാണ് അദ്ദേഹം പിതാവിനെ ഉപദേശി ക്കുന്നത്. പിതാവാകട്ടെ, പിശാചിന്റെ പ്രേരണകൾക്കും അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കും തികച്ചും അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത്കൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ പിശാചിനെ ആരാധിക്കരുത്' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നതും. പുത്രന്റെ ഉപദേശം പിതാവ് വിലവെക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, പുത്രനോട് കയർക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു:

﴿46﴾ അയാൾ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ഇലാഹുകളെ [ആരാധ്യൻമാരെ] വേണ്ടെന്ന്വെക്കുന്നവനാണോ നീ -ഇബ്റാഹീമേ!? നീ (ഇതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടുകതന്നെ

قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ ءَالِهَتِى يَٰٓإِبْرَٰهِيمُ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ ۖ

وَٱهۡجُرۡنِي مَلِيّٗا ﴿٤٦﴾

ചെയ്യും; സുരക്ഷിതനായി നീ എന്നെ വിട്ടേച്ച് പോയിക്കൊള്ളുക!'

﴾46﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَرَاغِبٌ താൽപര്യമില്ലാത്തവനാണോ, ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണോ أَنتَ നീ عَنْ آلِهَتِي എന്റെ ഇലാഹുകളെ വിട്ടു (കളയുവാൻ) يَاإِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ നീ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ لَأَرْجُمَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ എറിഞ്ഞാട്ടും وَاهْجُرْنِي നീ എന്നെ വിട്ടേച്ചു (ഉപേക്ഷിച്ചു) പോകണം مَلِيًّا സുരക്ഷിതനായ നിലയിൽ, കുറേകാലം

ഇതായിരുന്നു പിതാവിന്റെ മറുപടി. ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നത്പോകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻപോലും പിതാവ് തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല, മകന് കനത്ത ഒരു താക്കീതും! തൗഹീദിൽ (ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ) നിന്ന് വിരമിച്ചുശിർക്കിന്റെ (ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെ) മാർഗം സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നിന്നെ ഞാൻ എറിഞ്ഞാട്ടും, തൽക്കാലം നിനക്ക് രക്ഷ വേണമെങ്കിൽ നീ എന്നെ വിട്ടേച്ചുപോയിക്കൊള്ളുക. ഇതായിരുന്നു താക്കീത്. مَلِيًّا (മലിയ്യൻ) എന്ന വാക്കിന് കുറേ കാലത്തേക്ക് എന്നും അർത്ഥം വരാം. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. ഇബ്റാഹീം (അ) പിതാവിന് നൽകുന്ന പ്രത്യുത്തരം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيۡكَۖ سَأَسۡتَغۡفِرُ لَكَ رَبِّيٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ بِي حَفِيّٗا ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്ക് സലാം'! നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനോട് പാപമോചനത്തിനർത്ഥിച്ചു കൊള്ളാം; നിശ്ചയമായും, അവൻ എന്നോട് വളരെ കനിവുള്ളവനാകുന്നു'.

وَأَعۡتَزِلُكُمۡ وَمَا تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَأَدۡعُواْ رَبِّي عَسَىٰٓ أَلَّآ أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّي شَقِيّٗا ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ 'നിങ്ങളെയും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചുവരുന്നതിനെയും ഞാൻ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോകയാണ്; ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യും. എന്റെ റബ്ബിനെ വിളിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ ദൗർഭാഗ്യവാനാകാതിരുന്നേക്കാം.

﴾47﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു سَلَامٌ സലാം, സമാധാനം عَلَيْكَ നിങ്ങൾക്ക് سَأَسْتَغْفِرُ ഞാൻ പാപമോചനം തേടാം لَكَ നിങ്ങൾക്ക് (വേണ്ടി) رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനോട് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ كَانَ ആകുന്നു بِي എന്നെപ്പറ്റി, എന്നിൽ حَفِيًّا വളരെ കനിവുള്ളവൻ ﴾48﴿ وَأَعْتَزِلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നു وَمَاتَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളി

وَأَدْعُو ക്കുന്നതിനെയും, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെയും مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ عَسَى ഞാൻ വിളിക്കുകയും (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും) ചെയ്യും رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവിനെ ആയേക്കാം أَلَّا أَكُونَ ഞാൻ ആകാതിരിക്കുവാൻ بِدُعَاءِ വിളിക്കുന്നത് (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്) കൊണ്ട് رَبِّي എന്റെ റബ്ബിനെ شَقِيًّا ദുർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ

പുത്രവാൽസല്യം പോലും പ്രകടമാക്കാത്ത മറുപടിയായിരുന്നു പിതാവ് നൽകിയതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെ, ഇബ്റാഹീം (അ) പിതാവിനോട് സലാം ചൊല്ലിപ്പിരിഞ്ഞു. അപ്പോഴും പിതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം തേടിക്കൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം വിടവാങ്ങുന്നത്. അദ്ദേഹം അത് ചെയ്കയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവും പിശാചിന്റെ ബന്ധുവും തന്നെയാണെന്ന് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പായി. അതോടെ അത് നിർത്തലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِّلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ - التوبة

സാരം: ഇബ്റാഹീം തന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നർത്ഥിച്ചത് അദ്ദേഹത്തോട് ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനം മൂലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് തനിക്ക് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് താൻ ഒഴിഞ്ഞ് നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. (തൗബഃ 114)

തൗഹീദിന്റെ മാർഗത്തിൽ എന്ത് ത്യാഗവും വരിക്കുവാൻ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) തയ്യാറായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നാടും, വീടും കുടുംബവുമെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് സ്വദേശമായ ഇറാക്വിൽനിന്ന് ശാമിലേക്ക് വന്നു. കൻആൻ പ്രദേശത്ത് *(*)* താമസമാക്കി. കൂടെ സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത് നബി (അ)യും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് മക്കളും, മക്കളുടെ മക്കളുമായി ആ കുടുംബം പെരുകിപ്പെരുകി വരികയും, പുതിയൊരു ലോകചരിത്രം തന്നെ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. (ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ ചരിത്രം വിശദമായി സൂറത്തു ഇബ്റാഹീമിന്റെ തുടക്കത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

《49》 അങ്ങനെ, അവരെയും, അവർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ആരാധിച്ചു വരുന്നവരെയും അദ്ദേഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു പോയാറെ, അദ്ദേഹത്തിന് (പുത്രൻ) ഇസ്ഹാക്വിനെയും, (പൗത്രൻ) യഅ്ക്വൂബിനെയും നാം പ്രദാനം ചെയ്തു; എല്ലാ (ഓരോരു) വരെയും നാം നബിമാരാക്കുകയും ചെയ്തു.

(*) സ്ഥലങ്ങൾ പടം 6 ൽ കാണുക.

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും, സത്യത്തിന്റെ ഉന്നതമായ (സൽ) കീർത്തി അവർക്ക് ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

﴾49﴿ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ وَمَا يَعْبُدُونَ അവർ ആരാധിക്കുന്നവയെയും مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ وَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്തു, ദാനം കൊടുത്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാകിനെ وَيَعْقُوبَ യഅ്ക്വൂബിനെയും وَكُلًّا എല്ലാവരെയും, ഓരോരുത്തരെയും جَعَلْنَا നാം ആക്കി نَبِيًّا നബി, പ്രവാചകൻ ﴾50﴿ وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു لَهُم അവർക്ക് مِن رَّحْمَتِنَا നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന്, കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന് وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു لَهُمْ അവർക്ക് لِسَانَ صِدْقٍ സത്യത്തിന്റെ കീർത്തി (സൽകീർത്തി) عَلِيًّا ഉന്നതമായ, ഉന്നതമായ നിലയിൽ

ഒരു കാലത്തും മങ്ങിപ്പോകാത്തവണ്ണം ജനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രശംസയും, അഭിനന്ദനവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സാരം. ജൂതർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ, മുസ്ലിംകൾ എന്നീ തരവ്യത്യാസമില്ലാതെ, ദൈവിക മതസ്ഥരെല്ലാം തന്നെ അവരെ പ്രശംസിക്കുന്നവരും ബഹുമാനിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. ലോകാവസാനം വരെ ഈ കീർത്തി നിലനിൽക്കയും ചെയ്യും. നമസ്കാരം, ഹജ്ജ് മുതലായ കർമങ്ങളിൽപോലും ഈ പ്രവാചക കുടുംബത്തിന്റെ സ്മരണകൾ കാണാവുന്നതാണ്.

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പുത്രനാണ് ഇസ്ഹാക് (അ). ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനാണ് യഅ്ക്വൂബ് (അ). പ്രവാചകൻമാരിൽ അധികഭാഗവും യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ) യുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽപെട്ടവരാകുന്നു. പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങളുള്ള ഇസ്റാഈൽ (യിസ്റായേൽ) വംശത്തിന്റെ പിതാവുമാണ് അദ്ദേഹം. ഇസ്ഹാക് നബി (അ)യുടെ സഹോദരനായ ഇസ്മാഈൽ നബി (അ)യുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നാണ് മുഹമ്മദ് തിരുമേനി ﷺ ജനിച്ചത്. അപ്പോൾ വമ്പിച്ച രണ്ട് വംശപരമ്പരകളായ ഇസ്റാഈൽ വംശങ്ങളും ഇസ്മാഈൽ വംശങ്ങളും(അറബികളും) ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ സന്തതികളാകുന്നു. *(*)*

ഒരു കാര്യം ഇവിടെവെച്ച് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. 48-ാം വചനത്തിൽ, 'നിങ്ങൾ വിളിച്ചുവരുന്നവ' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നവ' (وَمَا تَدْعُونَ) എന്നും 'ഞാൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും' അല്ലെങ്കിൽ 'പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും' (وَأَدْعُوا) എന്നും പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ട് ക്രിയാരൂപങ്ങളുടെയും ധാതു (الْمَصْدَر) അതേ വചനത്തിൽ തന്നെ കാണുന്ന 'ദുആ' (دُعَاء) എന്ന പദമാകുന്നു. ഇതിന് 'വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക, തേടുക, ക്ഷണിക്കുക, അപേക്ഷിക്കുക' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. ഒരു അദൃശ്യശക്തിക്ക് മുമ്പിൽ ഭക്തിയോട്കൂടി ചെയ്യുന്ന അപേ

(*) 12 ഇസ്റാഈൽ ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ പടം 5 ലും അറബി ഗോത്രങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ പടം 8 ലും 11 ലും കാണാം.

ക്ഷക്കാണ് 'പ്രാർത്ഥന' എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് 'ദുആ' എന്ന പദവും, അതിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്ന മറ്റുള്ള പദരൂപങ്ങളും അധികവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ 'പടച്ചവനെ വിളിക്കുക' എന്നും അല്ലാഹുവിനോട് തേടുക എന്നും മറ്റും മലയാളികളായ നാം പറയാറുള്ളത്പോലെ, ദുആയുടെ അർത്ഥത്തിൽ അറബിഭാഷയിലും വേറെ ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി 3-ാം വചനത്തിൽ സകരിയ്യ (അ) പ്രാർത്ഥിച്ചതിനെപ്പറ്റി 'വിളിച്ചു' എന്നർത്ഥമാകുന്ന 'നാദാ' (**نَادَى**) എന്ന പദമാണല്ലോ ഉള്ളത് ആ 'വിളി' (**نداء**) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'പ്രാർത്ഥന' തന്നെയാണെന്ന് അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗത്തിൽനിന്ന് തന്നെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, സകരിയ്യാ നബി (അ)യുടെ അതേ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂറഃ ആലുഇംറാൻ 38 ൽ 'സകരിയ്യാ തന്റെ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു' (**دَعَازَ كَرِيَّارَبَّهُ**) എന്നാണ് പറയുന്നതും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ 'ദുആ'യുടെയും 'പ്രാർത്ഥന' യുടെയും അർത്ഥത്തിൽ വേറെയും പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്;

മേൽകാണിച്ച അർത്ഥത്തിലുള്ള എല്ലാ 'ദുആ'യും (പ്രാർത്ഥനയും) 'ഇബാദത്താ'കുന്ന ആരാധന (**عِبَادَة**)യിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു. 'ഇബാദത്താ'കട്ടെ, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ പ്രാർത്ഥന (ദുആ) ചെയ്യാനും പാടില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. 48, 49 വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. 48-ാം വചനത്തിൽ ഇബ്റാഹീം നബി (അ); 'ഞാൻ നിങ്ങളെയും നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവരെയും വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് പോകുന്നു' എന്നും, 'എന്റെ റബ്ബിനെ വിളിക്കു'മെന്നും പറഞ്ഞു. 49-ാം വചനത്തിൽ അദ്ദേഹം വിട്ടൊഴിഞ്ഞുപോയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, 'അവരെയും അവർ ആരാധിക്കുന്നവ (ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നവ)യെയും വിട്ടുപോയാറെ' എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത് പോലെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. എന്ന് വെച്ചാൽ, ഒരേ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ 'ദുആ' എന്നും, 'ഇബാദത്ത്' എന്നും ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. 'ഇബാദത്തി'ൽ ഉൾപെട്ടതാണെന്ന് മാത്രമല്ല, ഇബാദത്തിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായത് കൂടിയാണ് 'ദുആ' എന്ന പ്രാർത്ഥന. നബി തിരുമേനിﷺ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: **الدُعَآءُ مخ العِبَادة - الترمذى**പ്രാർത്ഥന, ആരാധനയുടെ മജ്ജയാകുന്നു (തി). മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്: **الدُعَآءُ هُوَ العِبَادَة - احمد، ابوداود، وغيرهما** (പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് ആരാധന (അ; ദാ). ഇതുകൊണ്ടാണ്, പലപ്പോഴും 'ദുആ' (**دُعَاء**) എന്ന ധാതുവിൽനിന്ന് ഉൽഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്ന വേളയിൽ, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ 'ഇബാദത്ത്' (**عِبَادة**) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള പദങ്ങളെക്കൊണ്ട് വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നതും.

വിഭാഗം - 4

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ مُوسَىٰٓ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾

﴿51﴾ (നബിയേ) വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ മൂസായെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ഒരു നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു; ഒരു ദൂതനും പ്രവാ

ചകനും [റസൂലും നബിയും] ആയിരുന്നു.

وَنَٰدَيْنَٰهُ مِن جَانِبِ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَٰهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ (സീനാ) പർവ്വതത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത്നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നാം വിളിക്കുകയും, ഒരു രഹസ്യ ഭാഷിതനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സാമീപ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَوَهَبْنَا لَهُۥ مِن رَّحْمَتِنَآ أَخَاهُ هَٰرُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനിനെ ഒരു പ്രവാചകനായ നിലയിൽ, നാം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു.

﴾51﴿ وَاذْكُرْ പറയുക, പ്രസ്താവിക്കുക فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ مُوسَى മൂസാ യെക്കുറിച്ച് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു مُخْلَصًا നിഷ്കളങ്കൻ (ശുദ്ധൻ) وَكَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു, ആവുകയും ചെയ്തിരുന്നു رَسُولًا ഒരു റസൂൽ, ദൂതൻ نَبِيًّا പ്രവാചകൻ, പ്രവാചകനായ ﴾52﴿ وَنَادَيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു مِنْ جَانِبِ الطُّورِ (സീനാ) പർവ്വതത്തിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്ന് الْأَيْمَنِ വലത്തെ وَقَرَّبْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സാമീപ്യം (അടുപ്പം) നൽകുകയും ചെയ്തു نَجِيًّا സ്വകാര്യഭാഷിതനായി, സ്വകാര്യം പറയുന്നവനായി ﴾53﴿ وَوَهَبْنَا നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് مِنْ رَحْمَتِنَا നമ്മുടെ അനുഗ്രഹത്താൽ, കാരുണ്യത്താൽ أَخَاهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനെ هَارُونَ ഹാറൂനിനെ نَبِيًّا പ്രവാചകനായി, നബിയായി

മൂസാ നബി (അ)യുടെ ചരിത്രം അടുത്ത സൂറത്തിൽ സുദീർഘം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അധികവിവരം അവിടെ വെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. ആ ചരിത്രത്തിലെ ചില വശങ്ങൾ സ്പർശിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. പ്രബോധനകൃത്യം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ തന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു സഹായകനായി സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെയും നിശ്ചയിച്ചു കൊടുക്കണമെന്ന് മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മൂസാ നബി (അ)യുടെ സഹായകനും ഒരു നബിയുമായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണ മറ്റു നബിമാർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരനുഗ്രഹമാണത്. ഇത്പോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഷണം മദ്ധ്യവർത്തിയില്ലാതെ നേരിട്ട് കേട്ടതും മൂസാ നബി (അ)ക്ക്മാത്രം സിദ്ധിച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു.

'ത്വൂർ' (الطُّور) എന്ന വാക്കിന് പർവ്വതം എന്നർത്ഥമാണെങ്കിലും സീനാപർവ്വതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പല സ്ഥലത്തും ക്വുർആനിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് ആദ്യമായി വഹ്‌യ് (ദിവ്യസന്ദേശം) ലഭിച്ചതും, അല്ലാഹുവിന്റെ സംഭാഷണം കേൾക്കുകയെന്ന മഹാഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതും, തൗറാത്ത് ലഭിച്ചതുമെല്ലാം സീനാ

യിൽ വെച്ചായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മദ്‌യനിൽ *(*)* നിന്ന് ഈജിപ്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ തന്നെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നിൽക്കുന്ന പർവ്വതത്തിന്റെ വലത്ത്ഭാഗത്ത്വെച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വിളിയുണ്ടായത്. സീനാ അർദ്ധദ്വീപ് അറേബ്യയുടെ ഏതാണ്ട് വടക്കു പടിഞ്ഞാറും, ഈജിപ്തിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് തെക്കുകിഴക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. *(**)*

'ലാമി'ന് 'ഇ'കാര (كَسرة)ത്തോട് കൂടി مُخْلِصًا എന്നും, 'അ'കാര (فتحة)ത്തോട് കൂടി مخلَصا എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ വായന അനുസരിച്ചാണ് 'നിഷ്കളങ്കൻ' എന്ന് നാം ആയത്തിന് തർജ്ജമ കൽപിച്ചത്. രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്കിന് 'ശുദ്ധി ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ' എന്നോ 'തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവൻ' എന്നോ അർത്ഥം പറയാവുന്നതാകുന്നു.

وَٱذۡكُرۡ فِي ٱلۡكِتَٰبِ إِسۡمَٰعِيلَۚ إِنَّهُۥ كَانَ صَادِقَ ٱلۡوَعۡدِ وَكَانَ رَسُولٗا نَّبِيّٗا ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇസ്മാഈലിനെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക: നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യംപാലിക്കുന്നവനായിരുന്നു; ഒരു റസൂലും നബിയും [ദൂതനും പ്രവാചകനും] ആയിരുന്നു.

وَكَانَ يَأۡمُرُ أَهۡلَهُۥ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱلزَّكَوٰةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِۦ مَرۡضِيّٗا ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ അദ്ദേഹം തന്റെ ആൾക്കാരോട് നമസ്കാരത്തിനും 'സകാത്തി'നും [വിശുദ്ധധർമത്തിനും] ആജ്ഞാപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു; തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അദ്ദേഹം സുസമ്മതനുമായിരുന്നു.

﴾54﴿ وَاذْكُرْ പ്രസ്താവിക്കുക فِي الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ إِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെക്കുറിച്ച് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു صَادِقَ الْوَعْدِ വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യം പാലിക്കുന്നവൻ وَكَانَ അദ്ദേഹം ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു رَسُولًا റസൂൽ, ദൂതൻ نَبِيًّا നബി, പ്രവാചകൻ ﴾55﴿ وَكَانَ അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു يَأْمُرُ അദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിക്കും أَهْلَهُ തന്റെ ആൾക്കാരോട്, സ്വന്തക്കാരോട് بِالصَّلَاةِ നമസ്ക്കാരത്തിന് وَالزَّكَاةِ സകാത്തിനും, വിശുദ്ധ ധർമത്തിനും وَكَانَ അദ്ദേഹം ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു عِنْدَ رَبِّهِ തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ مَرْضِيًّا സുസമ്മതൻ, തൃപ്തൻ

ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പുത്രനും, അറബികളുടെ വംശപിതാവുമായ ഇസ്മാഈൽ നബി (അ)യുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം ഈ രണ്ട് ആയത്തുകളിൽ അടങ്ങുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂന്ന് സവിശേഷഗുണങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്: (1) അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനത്തിൽ സത്യം പാലിച്ചിരുന്നു. (2) അദ്ദേഹം സ്വന്തക്കാരോട് നമ

(*) (**) പടം 4 നോക്കുക

സ്കാരത്തിനും വിശുദ്ധധർമത്തിനും ആജ്ഞാപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. (3) അദ്ദേഹം റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സുസമ്മതനായിരുന്നു.

'നിന്നെ അറുക്കുവാൻ എനിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെ'ന്ന് പിതാവ് അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ! കൽപിക്കപ്പെട്ടത് ചെയ്തു കൊള്ളുക! അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ക്ഷമയുള്ളവനായി എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാ വുന്നതാകുന്നു.' (يَاأَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ - الصافات : ١٠٢) ഈ വാഗ്ദാനം അദ്ദേഹം പാലിച്ച സംഭവം ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നിരിക്കെ ഒന്നാമത്തെ സവിശേഷ ഗുണത്തിന് വേറെ ഉദാഹരണം ആവശ്യമില്ല. വർത്തമാനത്തിൽ കളവുപറ യുക, വിശ്വസിച്ചാൽ ചതിക്കുക, വാഗദാനം ലംഘിക്കുക എന്നീ മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ കപട വിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണെന്നത്രെ നബി തിരുമേനിﷺ അരുളിചെയ്യുന്നത്. ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിലകൊള്ളുന്നവയുമാണ്. വാഗ്ദാനപാലന ത്തിന് ഇസ്‌ലാം കൽപിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സ്ഥാനം ഇതിൽനിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം.

ജനങ്ങളോട് പൊതുവിലും, സ്വന്തക്കാരോട് പ്രത്യേകിച്ചും സൽക്കർമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉപദേശിക്കലും,ദുഷ്കർമങ്ങളെപ്പറ്റി വിരോധിക്കലും ഇസ്‌ലാമിൽ വളരെ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا - التحريم: ٦ നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തക്കാരെയും നരകാഗ്നിയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കാത്തുരക്ഷിക്കുവിൻ) എന്ന ത്പോലെയുള്ള പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും, പല ഹദീഥുകളും ഇക്കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നുണ്ട്. സൽക്കർമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങളാണ് നമസ്കാരവും സകാത്തും. അല്ലാഹുവിനും അടിയാനും ഇടക്കുള്ള ബാധ്യതകളിൽവെച്ച് നമസ്കാരവും, അടിയാനും ജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബാധ്യതകളിൽവെച്ച് സക്കാത്തും കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത അർഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, സ്വന്തം നിലക്കും, മറ്റുള്ളവരെ സംബ ന്ധിക്കുന്ന ബാധ്യത എന്ന നിലക്കും ഉള്ള എല്ലാ പ്രധാന കടമകളും ഇസ്മാഈൽ (അ) നിറവേറ്റിയിരുന്നു എന്ന് സാരം വരുന്നു.

ഒരു സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും, നേതാവുമാകുന്ന ആൾക്ക് അവശ്യം ഉണ്ടായി രിക്കേണ്ടുന്ന ഗുണമാണ് വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, വാഗ്ദാനത്തിലും സത്യം പാലി ക്കുക എന്നത്. അതും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം, ഭയഭക്തി, അനുസരണശീലം ആദിയായവ സ്വജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുക, അഥവാ, അവരെ ആത്മീയശുദ്ധിയുള്ള ജനതയാക്കിത്തീർക്കുക, ഇതാണ് നേതാവിന്റെ മറ്റൊരു കടമ. ഇതിനും പുറമെ, ആ ജനത ഒരു സുസംഘടിത ജനതയായിത്തീരുന്നതിന് അവരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം പരസ്പര സഹായസഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിലും, സ്നേഹത്തിലും ആക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇസ്മാഈൽ നബി (അ) ശരിക്കും നിർവഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും മേൽകണ്ട ചരിത്രസംക്ഷേപത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ തീർച്ചയായും സുസമ്മതനായി രിക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

وَٱذْكُرْ فِى ٱلْكِتَٰبِ إِدْرِيسَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇദ്‌രീസി നെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുക; നിശ്ച യമായും അദ്ദേഹം ഒരു പരമസത്യവാ നും, പ്രവാചകനും ആയിരുന്നു.

وَرَفَعۡنَٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴾56﴿ وَاذۡكُرۡ പ്രസ്താവിക്കുക فِي ٱلۡكِتَٰبِ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ إِدۡرِيسَ ഇദ്‌രീസിനെക്കുറിച്ച് إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നു صِدِّيقًا പരമസത്യവാൻ, സത്യസന്ധൻ نَّبِيًّا നബി, പ്രവാചകൻ ﴾57﴿ وَرَفَعۡنَٰهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു مَكَانًا ഒരു സ്ഥാനത്ത് عَلِيًّا ഉന്നതമായ, ഉയർന്ന

ഉന്നതമായ സ്ഥാനവും നിലപാടും അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്നുഎന്ന് സാരം. ഈ ഒടുവിലെ വചനത്തിന് 'ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് നാം അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു' എന്ന് ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചുകാണുന്നു. ആകാശത്തിലേക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗത്തിലേക്കോ ഇദ്‌രീസ് നബി (അ)യെ അല്ലാഹു ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം അവിടെയാണ് ഇപ്പോഴും ഉള്ളതെന്നും ആ അർത്ഥത്തിന് അവർ വ്യാഖ്യാനവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന് വിശദീകരണം കൊടുക്കുന്ന പല കഥകളും ചില കിതാബുകളിലുണ്ട്. ഖുർആനിലോ, ഹദീഥിലോ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് പിൻബലം കാണുന്നില്ല.

ഇദ്‌രീസ് (അ)ന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ 'ഹാനോഖ്' അല്ലെങ്കിൽ 'അഖ്നോഖ്' (خنوخ أو أخنوخ) എന്നാകുന്നു. 'ഊസരീസ്' (اوزريس) എന്നും, 'അസ്വീരിസ്' (اسويرس) എന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്. ഇദ്‌രീസ് (ادريس) എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേരിന്റെ അറബി വകഭേദമാണെന്നും, സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്. അദ്ദേഹം നൂഹ് നബി (അ)യുടെ പിതാവിന്റെ പിതാമഹനായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത് 'ഹാനൂക്കിന്റെ ആയുഷ്കാലം ആകെ മുന്നൂറ്ററുപത്തഞ്ചു സംവത്സരമായിരുന്നു. ഹാനൂക്ക് ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു. ദൈവം അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയതിനാൽ കാണാതെയായി.' എന്ന് ബൈബ്ൾ (ഉൽപത്തി: 5 ൽ 23, 24) പറയുന്നു. ഒരു പക്ഷേ, ഈ പറഞ്ഞതിൽ നിന്നായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കഥകൾ ഉടലെടുത്തത്. الله اعلم

ആദ്യമായി പേനകൊണ്ടെഴുതിയത്, വസ്ത്രം തുന്നുവാൻ തുടങ്ങിയത്,ഗണിതവും കണക്കും ആദ്യം പഠിച്ചത്, ഇങ്ങനെ പലതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളായി പല ചരിത്രകാരൻമാരും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകപ്രധാനികളായ പലരെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمَ ٱللَّهُ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مِن ذُرِّيَّةِ ءَادَمَ

﴾58﴿ അക്കൂട്ടർ [മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവർ] ആദമിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരാകുന്നു.

وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْرَٰٓءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَٱجْتَبَيْنَآ

നൂഹിന്റെ കൂടെ നാം [അല്ലാഹു; കപ്പലിൽ] വഹിച്ചു കൊണ്ടു പോയ വരിലും ഇബ്റാഹീമിന്റെയും, ഇസ്റാ ഈലിന്റെ [യഅ്ക്വൂബിന്റെ]യും സന്തതികളിലും പെട്ടവരും; നാം സൻമാർഗം നൽകുകയും തിരഞ്ഞെ ടുക്കുകയും ചെയ്തവരിൽപെട്ടവരും ആകുന്നു.

سجود ۩

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتُ ٱلرَّحْمَٰنِ خَرُّوا۟ سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۩ ﴿٥٨﴾

'പരമകാരുണിക'ന്റെ [അല്ലാഹു വിന്റെ] ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതി ക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗം] ചെയ്യുന്നവ രായും, കരയുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ നിലംപതിച്ചു പോകുന്നതാണ്.

﴾58﴿ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ (അവരെല്ലാം) الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് أَنْعَمَ اللهُ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَلَيْهِمْ അവരിൽ, അവർക്ക് مِنَ النَّبِيِّينَ നബിമാരിൽ, നബി മാരായുള്ള مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ ആദമിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്ന് وَمِمَّنْ യാതൊരു കൂട്ടരിൽനിന്നും حَمَلْنَا നാം വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോയ مَعَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ കൂടെ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീ മിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നും وَإِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈലിന്റെ (യഅ്ക്വൂബിന്റെ)യും وَمِمَّنْ هَدَيْنَا നാം മാർഗദർശനം ചെയ്തവരിൽ നിന്നും وَاجْتَبَيْنَا നാം തിരഞ്ഞെടുക്കു കയും ചെയ്തു إِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാന്റെ (പരമകാരുണികന്റെ) ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വേദ വാക്യങ്ങൾ) خَرُّوا അവർ നിലപതിക്കും, വീണുപോകും سُجَّدًا സാഷ്ടാംഗം (സുജൂദ്) ചെയ്യുന്നവരായി وَبُكِيًّا കരയുന്നവരായും

സുജൂദിന്റെ ആയത്തുകളിൽ- ഓതുകയോ, കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണ്- ഈ ആയത്തും. അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം) ചെയ്യാൻ പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വേറെ ചില ആയ ത്തുകൾക്ക്ശേഷവും ഇതുപോലെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് നബിﷺയുടെ സുന്ന ത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് (سُجود التلاوة) എന്ന പേരിലാണ് ഈ സുജൂദു കൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ നബിമാരുടെ ഒരു മാതൃക എന്ന നിലക്ക് ഇവിടെ നാമും അല്ലാഹുവിന് ഒരു സുജൂദ് ചെയ്യുന്നത് അനുയോജ്യമാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറ യേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ സൂറത്തിൽ ഇത്വരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ നബിമാരും, ആദംനബിയുടെ സന്തതികൾ തന്നെ. നൂഹ് നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ജലപ്രളയ ത്തിൽ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളിലും എല്ലാവരും

ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ സന്തതികളിൽ ഇസ്ഹാക്, യഅ്ക്വൂബ്, ഇസ്മാഈൽ, മൂസാ, ഹാറൂൻ, സകരിയ്യാ, യഹ്‌യാ, ഈസാ എന്നീ നബിമാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇസ്റാഈൽ എന്ന യഅ്ക്വൂബിന്റെ സന്തതികളിൽ മൂസാ, ഹാറൂൻ, സകരിയ്യാ, യഹ്‌യാ, ഈസാ عليهم السلام (എല്ലാവരിലും സമാധാനശാന്തി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!) എന്നിവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. 'നാം സന്മാർഗം നൽകുകയും, തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ എല്ലാവരും വീണ്ടും ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പറഞ്ഞ മഹാൻമാരെല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹുവോട് അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഭക്തിയുള്ളവരും, അവന്റെ കൽപനകളും, സന്ദേശങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ വിശ്വാസമുള്ളവരും ആയിരുന്നു. അവരുടെ വിനയാധിക്യവും, ഭയഭക്തിയും നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും അവർ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് സുജൂദായി വീണുപോകുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുവചനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ കരയുക എന്നത് അതിനോടുള്ള ബഹുമാനവും, അവനോടുള്ള ഭക്തിയുമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ കരയുന്നതിന് നബിവചനങ്ങളിൽ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇത് കൊണ്ടാകുന്നു.

۞ فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾

《59》 എന്നാൽ, അവരുടെ [ആ നബിമാരുടെ]ശേഷം, ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ പിന്നീട് സ്ഥാനത്ത് വന്നു; അവർ നമസ്കാരം പാഴാക്കിക്കളയുകയും, സ്വേച്ഛകളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തു; അതിനാൽ, അവർ ദുർമാർഗ(ഫലം) പുറകെ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്:-

إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا فَأُوْلَٰٓئِكَ يَدۡخُلُونَ ٱلۡجَنَّةَ وَلَا يُظۡلَمُونَ شَيۡـٔٗا ﴿٦٠﴾

《60》 പശ്ചാത്തപിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ ഒഴികെ, അവരാകട്ടെ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്; അവർ ഒട്ടുംതന്നെ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല;-

---

《59》 فَخَلَفَ എന്നാൽ പിന്നീട് സ്ഥാനത്തുവന്നു, എന്നിട്ട് പിന്നിട്ടുണ്ടായി مِنۢ بَعۡدِهِمۡ അവരുടെ (ആ നബിമാരുടെ) ശേഷം خَلۡفٌ ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ أَضَاعُوا അവർ പാഴാക്കി الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَاتَّبَعُوا അവർ പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു الشَّهَوَاتِ ദേഹേച്ഛകളെ, സ്വേച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ فَسَوۡفَ ആകയാൽ പുറകെ, വഴിയെ يَلۡقَوۡنَ അവർ കണ്ടെത്തും غَيًّا ദുർമാർഗം (ദുർമാർഗഫലം) 《60》 إِلَّا مَنۡ യാതൊരുവരൊഴികെ تَابَ അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, ഖേദിച്ചുമടങ്ങി وَآمَنَ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു وَعَمِلَ അവർ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു صَالِحًا സൽക്കർമം, നല്ലത് فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ

يَدْخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കും الْجَنَّةَ സ്വർഗത്തിൽ وَلا يُظْلَمُونَ അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയുമില്ല شَيْئًا ഒട്ടും, ഒന്നും.

മേൽപറഞ്ഞ നബിമാരുടെ കാലങ്ങൾക്ക്ശേഷം അവരുടെ പിൻഗാമികളായി രംഗത്ത്വന്ന ഓരോ തലമുറകൾ, ആ പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സത്യമാർഗത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിന്റെ സത്തയും അന്തസ്സാരവും പാഴാക്കി. അവർ തങ്ങളുടെ ദേഹേച്ഛകളെ പൂജിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നു. ഇന്നും ആ മഹാൻമാരുടെ പിൻഗാമികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന കക്ഷികളുടെ നില മിക്കവാറും അത് തന്നെ. അതിന്റെ ദുരന്തഫലം അവർ അനുഭവിക്കാതിരിക്കയില്ല.

മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പിഴച്ചുപോയാലും, അതിൽനിന്ന് ഖേദിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും. അവൻ കാരുണ്യവാനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു. പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ശരിയായ വിശ്വാസവും, അതിന്റെ അനിവാര്യഫലം സൽക്കർമവുമാണ്. അതിനാൽ, അത്രണ്ടും പ്രകടമാകുമ്പോഴേ പശ്ചാത്താപം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുകയുള്ളൂ. ഇത്തരത്തിലുള്ള പശ്ചാത്താപം മൂലം, ചെയ്തുപോയ പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുമെന്ന് മാത്രമല്ല, പാപം ചെയ്യാത്തവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 'അവർ ഒട്ടും അക്രമിക്കപ്പെടുകയില്ല' (وَلا يُظْلَمُونَ شَيْئًا) എന്ന വാക്യത്തിൽന്നിന്ന്തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. 'പാപത്തിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവൻ പാപമില്ലാത്തവനെപോലെയാകുന്നു (التائب من الذنب كمن لاذنب له) എന്ന് നബിവചനത്തിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. അത്രയുമല്ല, പാപങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് കാരുണ്യവാനായ അല്ലാഹു പുണ്യകർമങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം നൽകുകകൂടി ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് സൂറത്തുൽ ഫുർഖാനിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ - الفرقان ٧٠

'......പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമം പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ –അവരാകട്ടെ, അവരുടെ തിന്മകളെ അല്ലാഹു നന്മകളാക്കി മാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്.'

പ്രവാചകൻമാരുടെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചവരുടെ രണ്ട് ദുർഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞത്– നമസ്കാരം പാഴാക്കിയതും, സേച്ഛകളെ പിൻപറ്റിയതും, –ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ആരാധനകളുടെ കഴമ്പായ നമസ്കാരം വിശ്വാസത്തിന്റെ ചൈതന്യമാകുന്നു. അതിന്റെ സാക്ഷാൽ ചൈതന്യം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ള നന്മകളെല്ലാം നഷ്ടമായിത്തീരുന്നതാണ്. നേരെമറിച്ച് പാപങ്ങളുടെയെല്ലാം നിദാനം ഇച്ഛാപൂജയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്?! ദൈവവിശ്വാസികളും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും നമസ്കാരം മുഖേനയാണ് യഥാർത്ഥീകരിക്കുന്നത്. ഒരു ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾ, അവൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചും, ആ ദൈവത്തെ ഭക്തിപൂർവം ആരാധിച്ചും വരുക സ്വാഭാവികമാണ്. ദൈവനിഷേധികൾക്കാകട്ടെ, സ്വേച്ഛകൾ പൂർത്തിയാക്കുകയെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു ഒന്നും വേണ്ടതായിട്ടില്ലല്ലോ.

അതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരമാകുന്ന പ്രാർത്ഥനാകർമം വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അടയാളമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നമസ്കാരത്തിന്റെ നിർവഹണ രൂപങ്ങളിൽ, മതങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, എല്ലാ മതസ്ഥരും അവരുടെ മതജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം നമസ്കാരത്തിൻമേൽ കെട്ടിപ്പടുത്തു കാണാവുന്നതാണ്. ഇത് അലങ്കോ

ലപ്പെട്ടുപോകുന്നതോടുകൂടി മതപരമായ ജീവിതവും താറുമാറായിത്തീരുന്നു. ഒരാളുടെ വിശ്വാസത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും ഇടക്കുള്ള വരമ്പ് നമസ്കാരമാണെന്ന് നബി തിരുമേനി ﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥ് (بين العبد والكفر ترك الصلوة -مسلم) ഈ പരമാർത്ഥമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു കുറവും കോട്ടവും പറ്റാതെ, സ്വർഗം പൂകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. പ്രസ്തുത സ്വർഗത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ വിവരണമാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിലുള്ളത്.

جَنَّٰتِ عَدۡنٍ ٱلَّتِي وَعَدَ ٱلرَّحۡمَٰنُ عِبَادَهُۥ بِٱلۡغَيۡبِۚ

《61》 അതായത്, പരമകാരുണികൻ [അല്ലാഹു] അവന്റെ (സ്വന്തം) അടിയാന്മാരോട്, അദൃശ്യമായ നിലയിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിൽ (പ്രവേശിക്കും);

إِنَّهُۥ كَانَ وَعۡدُهُۥ مَأۡتِيّٗا ﴿٦١﴾

നിശ്ചയമായും, അവന്റെ വാഗ്ദാനം (നിറവേറ്റി) കൊടുക്കപ്പെടുന്നത് തന്നെയാകുന്നു.

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوًا إِلَّا سَلَٰمٗاۖ وَلَهُمۡ رِزۡقُهُمۡ فِيهَا بُكۡرَةٗ وَعَشِيّٗا ﴿٦٢﴾

《62》 അവർ അവിടെവെച്ച് 'സലാമ'ല്ലാതെ- നിരർത്ഥകമായ യാതൊന്നും- കേൾക്കുകയില്ല. അവർക്ക് അവിടെ, തങ്ങളുടെ ഉപജീവനം [ആഹാരം] കാലത്തും, വയ്യിട്ടും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

تِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِي نُورِثُ مِنۡ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيّٗا ﴿٦٣﴾

《63》 നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് ആർ ഭയഭക്തരായിരുന്നുവോ അവർക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന സ്വർഗമത്രെ, അത്.

《61》 جَنَّاتِ عَدْنٍ (അതായത്) സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങൾ الَّتِي യാതൊരുവിധമുള്ള وَعَدَ الرَّحْمَنُ റഹ്മാൻ (പരമകാരുണികൻ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു عِبَادَه അവന്റെ അടിയാൻമാരോട് بِالْغَيْبِ അദൃശ്യമായ (കാണപ്പെടാത്ത) നിലയിൽ إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും ആകുന്നു وَعْدُهُ അവന്റെ വാഗ്ദാനം مَأْتِيًّا നൽകപ്പെടുന്നത്, കൊടുക്കപ്പെടുന്നത്. 《62》 لَا يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല فِيهَا അതിൽ, അവിടെവെച്ച് لَغْوًا ഒരു നിരർത്ഥവും, അനാവശ്യവും إِلَّا سَلَامًا 'സലാമല്ലാതെ, സമാധാനശാന്തിയ

ല്ലാതെ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും رِزْقُهُمْ അവരുടെ ആഹാരം, ഉപജീവനം, ജീവിത വിഭവം فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ بُكْرَةً രാവിലെ, കാലത്ത് وَعَشِيًّا വൈകുന്നേരവും, വയ്യിട്ടും ﴾63﴿ تِلْكَ അത് (അപ്പറഞ്ഞത്) الْجَنَّةُ സ്വർഗമാകുന്നു الَّتِي യാതൊരു (സ്വർഗം) نُورِثُ നാം അവകാശപ്പെടുത്തികൊടുക്കും مِنْ عِبَادِنَا നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് مَنْ كَانَ ആയിട്ടുള്ളവന് تَقِيًّا ഭയഭക്തൻ, സൂക്ഷ്മതയുള്ളവൻ.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് പാത്രീഭവിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരായ അവന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത സ്വർഗത്തിൽ- അത് നേരിൽ കാണാതെത്തന്നെ- അവർ വിശ്വസിക്കുകയും, ആ മഹാഭാഗ്യസിദ്ധിക്ക്വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. കേവലം അദൃശ്യമെന്നുവെച്ച് അവർ അത് അവഗണിച്ചില്ല. അതിനാൽ സർവ സുഖസമ്പൂർണമായ നിലയിൽ അതവർക്ക് അല്ലാഹു അവകാശപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്. അനാവശ്യങ്ങളോ, അസഭ്യങ്ങളോ ആയ ഒരു ശബ്ദവും അവർ അവിടെ കേൾക്കേണ്ടിവരികയില്ല. എവിടെയും- മലക്കുകളിൽ നിന്നും തമ്മതമ്മിലുമായി- ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സന്ദേശമാകുന്ന സലാം മാത്രമായിരിക്കും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലുമെല്ലാം തന്നെ, മനുഷ്യന് എറ്റവുമധികം ആനന്ദപ്രദമായി സമാധാനമല്ലാതെ മറ്റെന്താണുള്ളത്?! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, മുസ്ലിംകൾ തമ്മിൽ കാണുമ്പോഴും, നമസ്കാരത്തിലുമൊക്കെ സലാമിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ജീവിത വിഭവങ്ങൾ നിരന്തരമായും, പരിപൂർണമായും അവർക്കവിടെ ലഭിക്കുന്നു. അവർ ഇച്ഛിക്കുകയും, ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തോ അതെല്ലാം അവർക്കവിടെയുണ്ട്. وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ - فصلت : ٣١ (നിങ്ങൾ എന്ത് ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അത് നിങ്ങൾക്ക് അവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്ത് ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും നിങ്ങൾക്ക് അവിടെയുണ്ട്.) 'കാലത്തും വയ്യിട്ടും' എന്നുപറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം നിത്യവും നിരന്തരവും എന്നത്രെ.

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ പ്രവാചകൻമാരിൽ പലരുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിച്ചു. പിന്നീട് അവരുടെ പിൻഗാമികളുടെ നിലപാടുകളും വിവരിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ചു സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ മഹത്തായ പ്രതിഫലത്തെപ്പറ്റി ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അടുത്തതായി പ്രവാചകൻമാർക്ക് ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന മലക്കുകൾ വരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം മാത്രമാണെന്നും, പ്രവാചകൻമാർ ആശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അത് ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് നബിﷺയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരവസരത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺക്ക് വഹ്‌യ് (ദിവ്യസന്ദേശം) വരുവാൻ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞു താമസിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത ഭാഗ്യം എപ്പോഴും സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തിരുമേനിക്ക് അതിനാൽ മനഃക്ലേശം നേരിട്ടു. അതിനും പുറമെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പരിഹാസവാക്കുകളും കേട്ടപ്പോൾ മനോദുഃഖം അധികമാകുകയും, ആവേശം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ജിബ്‌രീൽ (അ) വന്നപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'ഇപ്പോൾ സന്ദർശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും കൂടുതലായി നമ്മെ സന്ദർശിക്കുന്നതിന്ന് താങ്കൾക്കെന്താണ് മുടക്കം?!' (ما يمنعك ان تزورنا اكثر مماتزورنا؟)

ഇതിനെത്തുടർന്നു ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വലിയ തത്വം അടക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള താഴെ കാണുന്ന വചനം- മലക്കിന്റെ ഭാഷയിലായി -അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു:-

وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ ۖ لَهُۥ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ (നബിയേ,) തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമല്ലാതെ ഞങ്ങൾ [മലക്കുകൾ] ഇറങ്ങുന്നില്ല; നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളതും, പിന്നിലുള്ളതും, അതിനിടയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവന്റെത്തന്നെ; തന്റെ രക്ഷിതാവ് വിസ്മരിക്കുന്നവനല്ല;

رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَٱعْبُدْهُ وَٱصْطَبِرْ لِعِبَٰدَتِهِۦ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُۥ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ '(അവൻ) ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതിന്റെയും റബ്ബാകുന്നു. അതിനാൽ, അവനെ (മാത്രം) നീ ആരാധിച്ചുകൊള്ളുക; അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ സഹനമെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അവനോട് പേരൊത്ത വല്ലവരെയും താൻ അറിയുമോ?! [ഇല്ല.]'

﴾64﴿ وَمَا نَتَنَزَّلُ ഞങ്ങൾ ഇറങ്ങുന്നില്ല إِلا بِأَمْرِ കൽപന പ്രകാരമല്ലാതെ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ لَهُ അവന്റെതാണ്, അവന്നാണ് مَا بَيْنَ أَيْدِينَا നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത് وَمَا خَلْفَنَا നമ്മുടെ പിന്നിലുള്ളതും وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ അതിന്റെ ഇടയിലുള്ളതും وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ്, തന്റെ റബ്ബ് نَسِيًّا മറക്കുന്നവൻ, മറതിക്കാരൻ. ﴾65﴿ رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَالأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും فَاعْبُدْهُ ആകയാൽ നീ അവനെ ആരാധിക്കുക وَاصْطَبِرْ സഹനമെടുക്കുക (ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്യുക لِعِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനായി هَلْ تَعْلَمُ നീ അറിയുമോ, നിനക്കറിയാമോ لَهُ അവന് سَمِيًّا പേരൊത്തവനെ, തുല്യനെ, നാമധാരിയെ

ആകാശഭൂമികളെയും, അവയ്ക്കിടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മറ്റു വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചു രക്ഷിച്ചു പരിപാലിച്ചുവരുന്ന രക്ഷിതാവ്, പ്രപഞ്ചകാര്യങ്ങളുടെ നിയന്താവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള നാമത്തിന് അർഹൻ തന്റെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഈ പേരിനോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ വർണിച്ചു കാണിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും നാമങ്ങൾക്കോ അർഹതയുള്ള വേറെ വല്ലവരെയും തനിക്ക് അറിയാമോ? ഇല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ. ആ വിഷയത്തിൽ നേരിട്ടേക്കുന്ന എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും, വിഷമങ്ങളെയും സഹനപൂർവം തരണം ചെയ്തു

മുന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം എന്ന് സാരം. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, ഈ കൽപന നബി ﷺ യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, സമുദായത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തി യെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. പ്രപഞ്ചകർത്താവായ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുക, അതിൽ നേരിടുന്ന എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയും സഹനത്തോടെ തരണം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങിനെ രണ്ട് കാര്യമാണ് ഈ കൽപനയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കു ന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിൽ ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ എല്ലാ നന്മകളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാം.

വിഭാഗം - 5

وَيَقُولُ ٱلْإِنسَـٰنُ أَءِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ **മനുഷ്യൻ പറയുന്നു: 'ഞാൻ മരണപ്പെട്ടുപോയാലുണ്ടോ, ജീവനുള്ളവനായി പിന്നെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു?! [അത് സംഭവ്യമല്ല]' എന്ന്.**

أَوَلَا يَذْكُرُ ٱلْإِنسَـٰنُ أَنَّا خَلَقْنَـٰهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ **മനുഷ്യൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ: താൻ യാതൊന്നുംതന്നെ ആയിരുന്നില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ, മുമ്പ് അവനെ നാം പടച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന്?!**

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَٱلشَّيَـٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ **(നബിയേ,) എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, അവരെയും (എല്ലാ) 'ചെകുത്താൻമാരെ' [പിശാചുക്കളെ]യും നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതാണ്; പിന്നീട്, അവരെ മുട്ടുകുത്തിയവരായ നിലയിൽ, നരകത്തിന് ചുറ്റും നാം ഹാജരാക്കുകയും ചെയ്യും.**

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى ٱلرَّحْمَـٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ **പിന്നീട്, പരമകാരുണികനായുള്ളവനോട് കൂടുതൽ ധിക്കാരം കഠിനമായിരുന്നവരേതോ അവരെ, എല്ലാ കക്ഷികളിൽനിന്നും നാം വേർതിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.**

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِٱلَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ **പിന്നെ, അതിൽ [നരകത്തിൽ]കടന്ന് എരിയുവാൻ അവരിൽ ഏറ്റവും അർഹതയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.**

﴾66﴿ وَيَقُولُ പറയും, പറയുന്നു الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ أَإِذَا مَا مِتُّ ഞാൻ മരിച്ചുപോയാലുണ്ടോ, ഞാൻ മരണപ്പെട്ടിട്ടാണോ لَسَوْفَ തീർച്ചയായും പിന്നീട് أُخْرَجُ ഞാൻ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു حَيًّا ജീവനുള്ളവനായി ﴾67﴿ أَوَلَا يَذْكُرُ ഓർക്കുന്നില്ലേ الْإِنسَانُ മനുഷ്യൻ أَنَّا خَلَقْنَاهُ നാം അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു (പടച്ചു)ണ്ടാക്കി എന്ന് مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَلَمْ يَكُ അവൻ ആയിരുന്നില്ലാത്തപ്പോൾ, അവൻ ആയിരുന്നതുമില്ല شَيْئًا ഒരു വസ്തുവും, യാതൊന്നും ﴾68﴿ فَوَرَبِّكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ لَنَحْشُرَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും وَالشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെയും, ചെകുത്താൻമാരെയും ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട് لَنُحْضِرَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ ഹാജരാക്കും حَوْلَ جَهَنَّمَ 'ജഹന്നമി'ന് (നരകത്തിന്) ചുറ്റും جِثِيًّا മുട്ടുകുത്തിയവരായിക്കൊണ്ട്. ﴾69﴿ ثُمَّ പിന്നെ لَنَنزِعَنَّ നിശ്ചയമായും നാം വേർതിരിക്കും, നീക്കി എടുക്കും مِن كُلِّ شِيعَةٍ എല്ലാ കക്ഷിയിൽ നിന്നും أَيُّهُمْ അവരിൽ ഏതുകൂട്ടരാണോ (അവരെ) أَشَدُّ കൂടുതൽ കഠിനമായവർ عَلَى الرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികനോട് عِتِيًّا ധിക്കാരം ﴾70﴿ ثُمَّ പിന്നെ لَنَحْنُ തീർച്ചയായും നാം أَعْلَمُ നല്ലപോലെ അറിയുന്നവനാണ് بِالَّذِينَ ഒരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി هُمْ അവർ أَوْلَىٰ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവരാണ്, കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാണ് بِهَا അതിന്, അതിനോട് صِلِيًّا കടന്നെരിയുവാൻ, കടന്നെരിയുന്നതിന്

അല്ലാഹുവിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവരെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു ചോദ്യമാണ് 67-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന ചോദ്യം. അതെ, മനുഷ്യൻ യാതൊന്നും തന്നെ അല്ലാതിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, മുമ്പ് അവനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൻ ഓർക്കുന്നില്ലേ?!' ഒരു പക്ഷേ, പെട്ടെന്ന് വല്ലവരും ഉത്തരം പറഞ്ഞേക്കും: 'ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽ ജനിച്ചവനാണല്ലോ' എന്ന്. അല്ലെങ്കിൽ 'ഇന്ദ്രിയത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി' എന്നോ, 'മണ്ണിൽനിന്ന് ഉൽഭൂതനായി' എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ, ഓരോരുത്തന്റെയും ഉൽഭവത്തെപ്പറ്റി പിന്നോട്ട് പിന്നോട്ട് കടന്നുചെന്നു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ബുദ്ധി- നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ ബുദ്ധി- ഒടുക്കം ഒരു ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ ചെന്നെത്താതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതെ, അങ്ങനെതികച്ചും ശുദ്ധമായ ഒരവസ്ഥയിൽ നിന്നാണ് മനുഷ്യനെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ബോധം അവന് വരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ കാര്യം നിരാശാജനകംതന്നെ. ഈ ഓർമ അവനുണ്ടാകുന്നപക്ഷം, അവൻ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിലും, ഭാവിജീവിതത്തിലുമെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല താനും.

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

﴾71﴿ അതിനടുക്കൽ [നരകത്തിങ്കൽ] വരുന്നവരല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ (ആരും) ഇല്ല; അത് [അക്കാര്യം] നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അനിവാര്യവും, തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ

﴾72﴿ പിന്നീട് സൂക്ഷിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരെ [സജ്ജനങ്ങളെ] നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, അക്രമകാരികളെ മുട്ടു

കുത്തിയവരായിക്കൊണ്ട് അതിൽതന്നെ വിട്ടേക്കുന്നതുമാണ്. | ٱلظَّـٰلِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

﴾71﴿ وَإِن مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽ ഇല്ല إِلَّا وَارِدُهَا അതിനടുക്കൽ വരുന്നവരല്ലാതെ كَانَ അതാകുന്നു, അതായിരിക്കുന്നു عَلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ حَتْمًا അനിവാര്യം, (ഒഴിവില്ലാത്തത്) مَّقْضِيًّا തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്, വിധിക്കപ്പെട്ടത് ﴾72﴿ ثُمَّ പിന്നീട് نُنَجِّي നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ് الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെ اتَّقَوا അവർ സൂക്ഷിച്ചുവന്നു, കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു (ഭയഭക്തികാണിച്ചു) وَنَذَرُ നാം വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും الظَّالِمِينَ അക്രമികളെ فِيهَا അതിൽ جِثِيًّا മുട്ടുകുത്തിയവരായിക്കൊണ്ട്

എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു നരകത്തിന് ചുറ്റും ഹാജരാക്കുന്നു. അനന്തരം ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിച്ചുവന്ന ഭയഭക്തൻമാരെ അതിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, കുറ്റവാളികളെ അതിൽ കടത്തി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നരകത്തിലെ അതിഭയങ്കരമായ കാഴ്ചകൾ, ചുറ്റുപാടും നിന്ന് നോക്കിക്കണ്ടറിഞ്ഞശേഷം, സൽഭാഗ്യവാൻമാർ അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, കർമത്തിന്റെയും നിലപാടനുസരിച്ചുള്ള വേഗതയിൽ, അവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. മിന്നൽവേഗത്തിൽ, വായുവേഗത്തിൽ, പക്ഷികളുടെ വേഗതയിൽ, കുതിരയുടെ വേഗതയിൽ ഇങ്ങനെ വിവിധ നിലയിലായിരിക്കും അവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയെന്ന് നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ദുർഭാഗ്യവാൻമാരാകട്ടെ, നരകത്തിൽനിന്ന് രക്ഷകിട്ടാതെ അതിൽ വീണു കരിയുകയും അവരവരുടെ അന്ധതയുടെയും, ധിക്കാരത്തിന്റെയും തോതനുസരിച്ച് ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ قَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

﴾73﴿ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുന്നതാണ്: 'രണ്ടിൽ ഏത്‌വിഭാഗക്കാരാണ്, ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥാനമുള്ളവരും, കൂടുതൽ ഭംഗിയുള്ള സഭക്കാരും?!' എന്ന്

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَـٰثًا وَرِءْيًا ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ എത്ര തലമുറകളെയാണ് ഇവരുടെ മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ളത്! അവരാകട്ടെ, സാധനസാമഗ്രികളിലും, കാൺമാനും (ഇവരെക്കാൾ) മെച്ചപ്പെട്ടവരുമായിരുന്നു.

﴾73﴿ وَإِذَا تُتْلَىٰ ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക് آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ بَيِّنَاتٍ വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ട് قَالَ പറയുന്ന

താണ് أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ രണ്ടു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ لِلَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോട് വിഭാഗത്തിൽ ഏതാണ്, രണ്ടിൽ ഏത് സംഘമാണ് خَيْرٌ നല്ലത്, കൂടുതൽ നല്ലത് مَقَامًا സ്ഥാനത്തിൽ وَأَحْسَنُ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതും, ഭംഗിയുള്ളതും نَدِيًّا സഭ, യോഗം, സഭയിൽ ﴾74﴿ وَكَمْ എത്ര, എത്രയോ أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു قَبْلَهُمْ അവരുടെ മുമ്പ് مِنْ قَرْنٍ തലമുറകളെ, തലമുറയിൽനിന്ന് هُمْ അവർ أَحْسَنُ നല്ലവർ, മെച്ചപ്പെട്ടവരാണ് أَثَاثًا സാധനസാമഗ്രികൾ, ഉപകരണങ്ങൾ وَرِئْيًا കാൺമാനും, കാഴ്ചയിലും

ഭൗതികമായ സ്വാധീനശക്തിയോ, സുഖസൗകര്യങ്ങളോ രൂപ ലാവണ്യങ്ങളോ ഒന്നും തന്നെ നമ്മുടെ ശിക്ഷണ നടപടികളിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായില്ല, എന്ന് സാരം.

قُلْ مَن كَانَ فِي ٱلضَّلَٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۚ حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا۟ مَا يُوعَدُونَ إِمَّا ٱلْعَذَابَ وَإِمَّا ٱلسَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٥﴾

﴾75﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'വല്ലവനും ദുർമാർഗത്തിലായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ അവന് അയച്ചയച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ!' -അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകപ്പെടുന്നത്- ഒന്നുകിൽ ശിക്ഷ, അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയം- അവർ കാണുമ്പോൾ.

ആരാണ് സ്ഥാനം (കൂടുതൽ) ചീത്തയായവരെന്നും, സംഘം കൂടുതൽ ബലഹീനമായവരെന്നും അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും!

وَيَزِيدُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ٱهْتَدَوْا۟ هُدًى ۗ وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

﴾76﴿ സൻമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു സന്മാർഗം [സൻമാർഗബോധം] വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നല്ല നല്ല ശാശ്വതകർമങ്ങൾ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുള്ളതും, ഉത്തമമായ പരിണാമഫലമുള്ളതുമാകുന്നു.

﴾75﴿ قُلْ നീ പറയുക مَنْ كَانَ ആരെങ്കിലും ആയെങ്കിൽ فِي الضَّلَالَةِ ദുർമാർഗത്തിൽ, വഴിപിഴവിൽ فَلْيَمْدُدْ അയച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളട്ടെ لَهُ അവന് الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ مَدًّا ഒരു അയച്ചുകൊടുക്കൽ (അയച്ചയച്ചു) حَتَّىٰ അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) إِذَا رَأَوْا അവർ കാണുന്നതായാൽ, കാണുമ്പോൾ مَا يُوعَدُونَ അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നത് إِمَّا الْعَذَابَ ഒന്നുകിൽ ശിക്ഷയെ وَإِمَّا السَّاعَةَ ഒന്നുകിൽ (അല്ലെങ്കിൽ) അന്ത്യസമയത്തെ فَسَيَعْلَمُونَ അപ്പോൾ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും مَنْ ആരാണ്, ഏത്കൂട്ടരാണ് هُوَ അവർ

(അക്കൂട്ടർ) അവൻ شَرٌّ ചീത്തയായവർ, മോശപ്പെട്ടവർ مَكَانًا സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്തിൽ وَأَضْعَفُ കൂടുതൽ ദുർബ്ബലരും, ശക്തി കുറഞ്ഞവരും جُندًا സംഘം, പട്ടാളം (ജനസ്വാധീനം) ﴾76﴿ وَيَزِيدُ اللَّهُ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കും الَّذِينَ اهْتَدَوْا സന്മാർഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവർക്ക്, സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചവർക്ക് هُدًى സൻമാർഗം (സൻമാർഗബോധം) وَالْبَاقِيَاتُ ശാശ്വത കർമങ്ങൾ, നിലനിൽക്കുന്നവ الصَّالِحَاتُ നല്ലവ خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലതാണ് عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ثَوَابًا പ്രതിഫലം وَخَيْرٌ ഉത്തമവും, നല്ലതും مَّرَدًّا പരിണാമം, മടക്കം, പര്യവസാനം

ഹിജ്റഃയുടെ മുമ്പ് മദ്ധ്യദശയിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ അദ്ധ്യായം. സത്യപ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അന്ന് ഭൗതികമായ കഴിവുകളൊന്നുമില്ലാത്ത ദുർബ്ബലരായിരുന്നു. നിഷേധകൻമാരുടെ നിലയാകട്ടെ, നേരെമറിച്ചും. ഐഹികമായ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അവർക്കുണ്ട്. നബി തിരുമേനിﷺയും സ്വഹാബികളും സമ്മേളിക്കുന്ന സദസ്സ് കേവലം ചെറുതാണ്. പേരും പ്രശസ്തിയുമില്ലാത്ത കുറേ സാധുക്കളാണ് അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതേ അവസരത്തിൽ ക്വുറൈശികൾ 'ദാറുന്നദ്‌വ'ത്തിൽ ***(*)*** ചേരുന്ന യോഗങ്ങളാകട്ടെ, കുബേരൻമാരുടെയും, നേതാക്കളുടെയും മഹാസമ്മേളനങ്ങളുമാണ്. സാധനസാമഗ്രികളിലും, ബാഹ്യമായ ആഢംബരമോടികളിലും അവരുടെ നില ഉന്നതമായിരുന്നു.

തൽഫലമായി, വിശുദ്ധ ക്വുർആനിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സന്തോഷവാർത്തകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിക്കുകയും, അഹങ്കാരപുർവ്വം പലതും പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചോദ്യങ്ങളും. ആർക്കാണ് കൂടുതൽ പ്രതാപവും സ്വാധീനവുമുള്ളത്? ആരുടെ സദസ്സാണ് കൂടുതൽ അന്തസ്സുള്ളത്? എന്നിങ്ങനെ പലതും. ഇത്തരം വാക്കുകൾ ഇന്നും ചില ആളുകൾ സദ്‌വൃത്തരായ ആളുകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണചട്ടം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ദുർമാർഗത്തിൽ അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു കുറേ അയച്ചുവിട്ടുകൊടുക്കുക പതിവാകുന്നു. അത്പോലെത്തന്നെ സൻമാർഗചാരികളായ ആളുകൾക്ക് സൻമാർഗബോധവും, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും അധികരിപ്പിച്ചുകൊടുക്കലും അവന്റെ പതിവത്രെ. ഈ നടപടിയാണ് ഇവിടെയും അവൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൽക്കർമ ദുഷ്കർമങ്ങൾക്ക് അപ്പപ്പോൾതന്നെ അവൻ തികഞ്ഞ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. ഓരോന്നിന്റെയും പ്രതിഫലം പൂർത്തിയായും, പരിപൂർണമായും നൽകപ്പെടുന്നതിന് ഒരു സമയമുണ്ട്. അപ്പോൾ മാത്രമേ ഓരോ വിഭാഗക്കാർക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥവും, സ്ഥിരവുമായ നിലപാടുകൾ ഇന്നതാണെന്ന് ശരിക്ക് വെളിപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലത്തെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും, സ്വാധീനശക്തികളും കണ്ടു അവർ വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല.

ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായ ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: ഒരു പ്രധാന സ്വഹാബിയായ ഖബ്ബാബുബ്നു– അറത്ത് (خَبَّاب بن الارت - رضـ) പറയുകയാണ്: 'എനിക്ക് ആസ്വുബ്നു വാഇലി (عاص بن وائل)ന്റെ

പക്കൽ നിന്ന് കുറച്ചു കടം കിട്ടുവാനുണ്ടായിരുന്നു. അത് തന്നുതീർക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ അയാളെ സമീപിച്ചു. അയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല- നീ മുഹമ്മദിൽ അവിശ്വസിക്കാതെ ഞാൻ അത് തന്നുതീർക്കയില്ല.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല- അല്ലാഹുവാണ! നീ മരണപ്പെടുകയും, പുനരെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഞാൻ മുഹമ്മദിൽ അവിശ്വസിക്കുകയില്ല.' അപ്പോൾ ആസ് പറഞ്ഞു: (ശരി) എന്നാൽ ഞാൻ മരണപ്പെട്ടു എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നീ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളുക; എനിക്കവിടെ സമ്പത്തും, സന്തതികളും ഉണ്ടായിരിക്കും; അപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ കടം തന്നുതീർത്തുകൊള്ളാം' ഈ അവസരത്തിലാണ് أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ .... എന്ന (അടുത്ത) വചനം അവതരിച്ചത്. ആസിനെ മാത്രമല്ല, പരലോകജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനെക്കുറിച്ച് പുച്ഛമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെയെല്ലാം തന്നെ കഠിനമായി താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَـٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ എന്നാൽ, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, 'എനിക്ക് നിശ്ചയമായും സ്വത്തും സന്താനവും നൽകപ്പെടുമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തവനെ നീ കണ്ടുവോ (നബിയേ)?!

أَطَّلَعَ ٱلْغَيْبَ أَمِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَـٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

﴾78﴿ അവൻ അദൃശ്യകാര്യത്തെ നോക്കിക്കണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, അഥവാ പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ അടുക്കൽ വല്ല ഉടമ്പടിയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടോ?!

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُۥ مِنَ ٱلْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

﴾79﴿ അങ്ങനെയല്ല:- അവൻ പറയുന്നത് നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു; അവന് നാം ശിക്ഷ കൂട്ടിക്കൂട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَنَرِثُهُۥ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

﴾80﴿ അവൻ (ആ) പറയുന്നത് [സ്വത്തും സന്താനവും] അവനോട് നാം അവകാശമെടുക്കുകയും, അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി വരുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

﴾77﴿ أَفَرَأَيْتَ എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ الَّذِي كَفَرَ അവിശ്വസിച്ചവനെ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു لَأُوتَيَنَّ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് നൽകപ്പെടും مَالًا സ്വത്തും, ധനം وَوَلَدًا സന്താനവും, മക്കളും ﴾78﴿ أَطَّلَعَ അവൻ നോക്കിക്കണ്ടുവോ الْغَيْبَ അദൃശ്യകാര്യം أَمِ അഥവാ, അതോ, അല്ലാത്തപക്ഷം اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിയി

രിക്കുന്നു (വോ) عِندَ الرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന്റെ അടുക്കൽ عَهْدًا വല്ല ഉടമ്പടിയും ﴾79﴿ كَلَّا അങ്ങനെയില്ല سَنَكْتُبُ നാം എഴുതുന്നതാണ്, രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ് مَا يَقُولُ അവൻ പറയുന്നത് وَنَمُدُّ لَهُ അവന് നാം കൂട്ടി (വർദ്ധിപ്പിച്ചു, നീട്ടി) ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും مِنَ الْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് مَدًّا ഒരു കൂട്ടൽ, നീട്ടൽ, വർദ്ധിപ്പിക്കൽ ﴾80﴿ وَنَرِثُهُ നാം അവനോട് അവകാശമെടുക്കുകയും ചെയ്യും مَا يَقُولُ അവൻ പറയുന്നത് وَيَأْتِينَا അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യും فَرْدًا ഒറ്റയായി, ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി

അവന്റെ സന്താനമോ, സമ്പത്തോ ഒന്നും തന്നെ അവിടെ- പരലോകത്ത്- ഉപകരിക്കുകയില്ല. അവൻ നിസ്സഹായനായിട്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വരുക. അവിടെ അവന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും എന്ന് സാരം. മനുഷ്യൻ താൽക്കാലിക സുഖലഹരിയിൽ മദോൻമത്തനായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതെല്ലാം തനിക്ക് സ്വായത്തവും, സ്ഥിരാവകാശവുമാണെന്ന് ധരിച്ചുപോകുന്നു. അവന്റെ ജീവിതവും, അതിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവംനവങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളും, അവയുടെ അനന്തരസംഭവങ്ങളും ഒന്നുംതന്നെ അവന്റെ അധീനത്തിലല്ല സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ പരമാർത്ഥത്തെ അവൻ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. അദൃശ്യവൃത്താന്തങ്ങൾ കണ്ടറിയുകയോ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് യാതൊരു കരാറും എഴുതിവാങ്ങുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അവൻ എങ്ങനെയാണതിന് ധൈര്യപ്പെടുന്നതെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. നിമിഷനേരംകൊണ്ട് കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് കുടിലിലേക്കും, സ്വന്തം മണിമാളികയിൽ നിന്ന് അന്യന്റെ കോലായിലേക്കും നീങ്ങുവാൻ ഇടവന്നേക്കാമെന്ന് അവൻ ഓർക്കാത്തത് ആശ്ചര്യം തന്നെ.

പരലോകനിഷേധികളെക്കുറിച്ച് പലതും വിവരിച്ചശേഷം, തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദിദൈവങ്ങളുടെ ശുപാർശ മൂലം തങ്ങൾക്ക് രക്ഷ കിട്ടിയേക്കുമെന്ന് ധരിച്ചുവരുന്ന ബഹുദൈവവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു;

وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ ءَالِهَةً لِّيَكُونُوا۟ لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

﴾81﴿ തങ്ങൾക്ക് സഹായശക്തി ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (മറ്റു) ചില ആരാധ്യൻമാരെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്-

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

﴾82﴿ അങ്ങനെയല്ല; അവർ ഇവരുടെ ആരാധനയെ (ത്തന്നെ) നിഷേധിക്കുകയും, ഇവർക്ക് എതിരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴾81﴿ وَاتَّخَذُوا അവർ സ്വീകരിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ آلِهَةً പല ദൈവങ്ങളെ لِيَكُونُوا അവർ ആയിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി لَهُمْ അവർക്ക് ഇവർക്ക് عِزًّا ശക്തി, സഹായശക്തി ﴾82﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ല; سَيَكْفُرُونَ അവർ നിഷേധിക്കും بِعِبَادَتِهِمْ അവരുടെ ആരാധനയെ وَيَكُونُونَ അവർ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും عَلَيْهِمْ അവർക്ക്,

ഇവർക്ക് ضِدًّا എതിർ, എതിരിൽ

പരദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുശ്രിക്കുകൾ ന്യായം പറഞ്ഞിരുന്നത്, അവർ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ, പരലോകത്ത് വെച്ച് സംഭവിക്കുന്നത് നേരെ മറിച്ചായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നുവെന്ന ത്പോലും ആ ദൈവങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും, അവർ അവരുടെ വിരോധികളായിത്തീരുകയുമാണുണ്ടാകുക.

വിഭാഗം - 6

أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا ٱلشَّيَـٰطِينَ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ (നബിയേ) നീ കാണുന്നില്ലേ- അവിശ്വാസികളിൽ- അവരെ ഇളക്കിഇളക്കി വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ- പിശാചുക്കളെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നത്?!

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ അതിനാൽ, അവരെപ്പറ്റി നീ ധൃതിപ്പെടേണ്ടതില്ല; അവർക്ക് (സമയമാകുന്നത്) നാം എണ്ണിഎണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

﴾83﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ أَنَّآ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് الشَّيَاطِينَ പിശാചുക്കളെ عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളിൽ تَؤُزُّهُمْ അവരെ ഇറക്കിവിട്ടുകൊണ്ട് أَزًّا ഒരു ഇളക്കിവിടൽ ﴾84﴿ فَلَا تَعْجَلْ ആകയാൽ നീ ധൃതിപ്പെടരുത് عَلَيْهِمْ അവരെപ്പറ്റി إِنَّمَا نَعُدُّ നാം എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുകമാത്രമാണ് لَهُمْ അവർക്ക് عَدًّا ഒരു എണ്ണൽ

അവിശ്വാസികൾക്ക് അവരുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് കൂത്താടി നടക്കുവാനും, സത്യത്തിന്റെ നേരെ കണ്ണടച്ചു പരിഹാസം കൊള്ളുവാനും അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുവിടുന്ന ഒരു തരം പിശാചുക്കളെ അല്ലാഹു അയച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ തടയുന്നില്ല. അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകുന്ന സമയം വിദൂരമൊന്നുമല്ല. ഓരോ നാഴികയും, ഓരോ വിനാഴികയും അതിലേക്കുള്ള സമീപനമത്രെ. അധികം താമസിയാതെ അതിന്റെ എണ്ണം പൂർത്തിയാകുന്നതാണ്. പൗരസ്ത്യ മഹാകവിയായ ശൗകീബേഗ് (**شوقى بك**) പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!- **دقات قلب المرء قائلة له ان الحياة دقائق وثوانى** (മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ മിടിപ്പുകൾ അവനോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; ജീവിതമെന്നാൽ, മിനുട്ടുകളും സെക്കന്റുകളുമാകുന്നു എന്ന്) അങ്ങനെ, ആ സമയം ഇതാ എത്താറായി. എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോന്നിന്റെയും, ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രതിഫലങ്ങൾ ശരിക്കും, കൃത്യമായും, നൽകപ്പെടും- സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. ബന്ധപ്പെടേണ്ടതുമില്ല. എല്ലാ ഓരോ കാര്യത്തിന്റെയും പ്രതിഫലം പരലോകത്ത്വെച്ച് മാത്രമാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, ഇവിടെവെച്ച് ഏതുപ്രവൃത്തിക്കും ഫലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയില്ല എന്നും ധരിക്കുന്നത് ശരി

യല്ല. പരലോകത്തേക്ക് നീട്ടിവെക്കുന്ന ഭാഗവും, ഇവിടെവെച്ച് തന്നെ അനുഭവപ്പെടുന്ന ഭാഗവും അതിലുണ്ടായിരിക്കും. നോക്കുക: അതാ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ധിക്കാരഫലം അവർ അനുഭവിക്കാൻ എത്ര കാലം കഴിയേണ്ടി വന്നു?! സൂറത്ത് മർയം അവതരിച്ചു കവിഞ്ഞപക്ഷം പത്തുകൊല്ലം മാത്രം! അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഭരണവും, ഭരണകൂടവും അവിടെനിന്ന് തുടച്ചു നീക്കപ്പെട്ടു. ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത്പോലെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

يَوْمَ نَحْشُرُ ٱلْمُتَّقِينَ إِلَى ٱلرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ ഭയഭക്തൻമാരെ പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ അടുക്കലേക്ക് അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം;

وَنَسُوقُ ٱلْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ചവരായിക്കൊണ്ട് നരകത്തിലേക്ക് നാം തെളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).-

لَّا يَمْلِكُونَ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَنِ ٱتَّخَذَ عِندَ ٱلرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ (അന്ന്) പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ അടുക്കൽ വല്ല കരാറും ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളവനല്ലാതെ, ശുപാർശക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

﴾85﴿ يَوْمَ نَحْشُرُ നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം الْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാരെ, സൂക്ഷിക്കുന്നവരെ إِلَى الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാന്റെ (പരമകാരുണികന്റെ) അടുക്കലേക്ക് وَفْدًا അതിഥികളെന്ന നിലയിൽ, നിവേദകസംഘമായി ﴾86﴿ وَنَسُوقُ നാം തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ إِلَى جَهَنَّمَ നരകത്തിലേക്ക് وِرْدًا ദാഹിച്ചവരായി ﴾87﴿ لَا يَمْلِكُونَ അവർക്ക് അധികാരമുണ്ടാകയില്ല, അധീനപ്പെടുത്തുകയില്ല, കഴിയുകയില്ല الشَّفَاعَةَ ശുപാർശക്ക് إِلَّا مَنِ ഒരുവനൊഴികെ اتَّخَذَ അവൻ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചു, ഏർപ്പെടുത്തി عِندَ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാന്റെ അടുക്കൽ عَهْدًا കരാറ്, ഉടമ്പടി

സജ്ജനങ്ങളായ ഭയഭക്തൻമാരെ അതിഥികളെപ്പോലെ ആദരിച്ചും, നിവേദകസംഘത്തെപ്പോലെ ബഹുമാനിച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കും കിയാമത്ത്നാളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക.ദുർജ്ജനങ്ങളാകുന്ന കുറ്റവാളികളെ ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ആട്ടിത്തെളിച്ചുകൊണ്ടുമത്രെ കൊണ്ടുവരപ്പെടുക. സജ്ജനങ്ങൾ, പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സ്വർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടും. ദുർജ്ജനങ്ങൾ, അവരുടെ ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വഴി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നല്ല നില സമ്പാദിച്ചവർക്കുമാത്രമേ അവിടെ ശുപാർശയുടെ പ്രശ്നമുള്ളൂ. ശുപാർശ ചെയ്യാനും, ശുപാർശ അനുഭവിക്കുവാനുമുള്ള അനു

വാദം അവർക്ക് മാത്രമേ നൽകപ്പെടുകയുമുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസത്തോട്കൂടി സൽക്കർമ ങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സൽഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അർഹരാ യിത്തീർന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് 'അല്ലാഹുവിങ്കൽ കരാറുണ്ടാക്കിവെച്ചവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത്.

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ അവർ പറയുന്നു: 'പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ [അല്ലാഹു] സന്താനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന്!

لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا إِدًّا ﴿٨٩﴾

﴾89﴿ (ഹേ, ഇത് പറയുന്നവരേ!) തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ഘോരമായ ഒരു കാര്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്!-

تَكَادُ ٱلسَّمَـٰوَٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ ٱلْأَرْضُ وَتَخِرُّ ٱلْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾

﴾90﴿ അതുനിമിത്തം, ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും, ഭൂമി വിണ്ടുകീറുകയും, മലകൾ (പൊട്ടിത്തകർന്ന്) വീഴുകയും ചെയ്യാറാകുന്നു.

أَن دَعَوْا۟ لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

﴾91﴿ (അതെ) പരമകാരുണികനായുള്ളവന് സന്താനം (ഉണ്ടെന്ന്) അവർ വാദിച്ചതിനാൽ! [അത്രയും ഗൗരവമേറിയതത്രെ, ആ വാദം.]

وَمَا يَنۢبَغِى لِلرَّحْمَـٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

﴾92﴿ സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നത് പരമകാരുണികനായുള്ളവന് യുക്തമായിരിക്കയില്ല.

إِن كُلُّ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ إِلَّآ ءَاتِى ٱلرَّحْمَـٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

﴾93﴿ ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും ഉള്ളവരെല്ലാം (ഓരോരുത്തനും) പരമകാരുണികന്റെ അടുക്കൽ അടിയാനായി വരുന്നവരല്ലാതെയില്ല.

لَّقَدْ أَحْصَىٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

﴾94﴿ തീർച്ചയായും, അവരെ (മുഴുവനും) അവൻ ക്ലിപ്തമായി അറിയുകയും, (ശരിക്ക്) എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَكُلُّهُمۡ ءَاتِيهِ يَوۡمَ ٱلۡقِيَـٰمَةِ فَرۡدًا ﴿٩٥﴾

﴿95﴾ അവരിൽ ഓരോരുത്തനും 'കിയാമത്ത്' നാളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരത്രെ.

﴿88﴾ وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ وَلَدًا സന്താനം, മക്കൾ ﴿89﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ചെയ്തു, വരുത്തി شَيْئًا ഒരു കാര്യം إِدًّا ഘോരമായ, നികൃഷ്ടമായ, വമ്പിച്ച ﴿90﴾ تَكَادُ ആവാറാകുന്നു وَتَنشَقُّ ആകാശങ്ങൾ السَّمَاوَاتُ പൊട്ടിപ്പിളരുവാൻ يَتَفَطَّرْنَ അത്നിമിത്തം مِنْهُ (വിണ്ടു) പിളരുവാനും الْأَرْضُ ഭൂമി وَتَخِرُّ വീണു (തകർന്നു) പോവാനും الْجِبَالُ മലകൾ هَدًّا തകർന്നു, ഇടിഞ്ഞു, പൊളിഞ്ഞു ﴿91﴾ أَن دَعَوْا അവർ വാദിച്ചതിനാൽ لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന് وَلَدًا സന്താനം (ഉണ്ടെന്ന്) മക്കളെ ﴿92﴾ وَمَا يَنبَغِي യോജിക്കുകയില്ല, യുക്തമാവുകയില്ല, ചേരുകയില്ല لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന് أَن يَتَّخِذَ അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നത് وَلَدًا സന്താനത്തെ ﴿93﴾ إِن كُلُّ എല്ലാവരും (ഓരോരുത്തനും) അല്ല مَن فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും إِلَّا آتِي വരുന്നവരല്ലാതെ, ചെല്ലുന്നവനല്ലാതെ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാന്റെ അടുക്കൽ عَبْدًا അടിയാനായി, അടിമയായി ﴿94﴾ لَقَدْ തീർച്ചയായും أَحْصَاهُمْ അവൻ അവരെ ക്ലിപ്തമായി അറിയുന്നതാണ് وَعَدَّهُمْ അവരെ എണ്ണുക (കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَدًّا ഒരു (ശരിയായ) എണ്ണൽ ﴿95﴾ وَكُلُّهُمْ അവരെല്ലാവരും آتِيهِ അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതാണ് يَوْمَ الْقِيَامَةِ കിയാമത്ത്നാളിൽ فَرْدًا ഒറ്റയായി, ഒറ്റപ്പെട്ടവനായി

സൃഷ്ടികളുടെ എണ്ണം, വണ്ണം, സ്വഭാവം, പ്രവൃത്തി, വാക്ക്, ശ്വാസം, പര്യവസാനം, എന്നുവേണ്ട ചെറുതും വലുതുമായ സർവ്വകാര്യങ്ങളും- സ്ഥലകാലവ്യത്യാസമില്ലാതെ- അല്ലാഹു അറിയുന്നു. ഓരോരുത്തനും, ഏകനും നിസ്സഹായനുമായിട്ടത്രെ കിയാമത്ത്നാളിൽ അവന്റെ മുമ്പാകെ വരുന്നത്. അവന്റെ രക്ഷയും തുണയുമല്ലാതെ അവിടെ ആർക്കും യാതൊരു അവലംബവും ഇല്ലതന്നെ. അവന്റെ പ്രീതിയും, രക്ഷയും ലഭിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗം അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ سَيَجۡعَلُ لَهُمُ ٱلرَّحۡمَـٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾

﴿96﴾ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ സ്നേഹം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

﴿96﴾ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا

അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങളെ سَيَجْعَلُ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും, ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും لَهُمُ അവർക്ക് الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ وُدًّا സ്നേഹം, താൽപര്യം

അതായത്: അല്ലാഹുവിന്റെയും, മലക്കുകളുടെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരുടെയുമെല്ലാം സ്നേഹം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി ബുഖാരി, മുസ്‌ലിം, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:

اذا احب الله عبدا يقول لجبريل انى قد أحببت فلانا فاحبه فينادى فى السمآء ثم تنزل له المحبة فى الارض فذلك قوله تعالى : ان الذين امنوا وعملوا الصالحات ـ الآية (الشيخان والترمذى وغيرهم)

സാരം: 'അല്ലാഹു ഒരു അടിയാനെ സ്നേഹിക്കുന്നപക്ഷം ജിബ്‌രീലിനോട് അവൻ പറയും: 'ഇന്ന ആളെ ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ നീയും അവനെ സ്നേഹിക്കുക' എന്ന്. അങ്ങനെ, അത് ആകാശത്തിൽ വിളിച്ചു പറയപ്പെടും പിന്നീട് അവന് ഭൂമിയിലും സ്നേഹമുണ്ടായിത്തീരുന്നു. അതാണ് അല്ലാഹു ഈ (96-ാം) വചനത്തിൽ പറയുന്നത്. തിരുമേനി ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ ٱلْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِۦ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

﴾97﴿ എന്നാൽ, ഇത് [ക്വുർആൻ] നാം നിന്റെ ഭാഷയിൽ (അവതരിപ്പിച്ചു) എളുപ്പമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്, ഭയഭക്തന്മാർക്ക് ഇത്കൊണ്ട് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, കുതർക്കികളായ ജനങ്ങളെ ഇത്മൂലം നീ താക്കീത് ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിതന്നെയാണ്.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ

﴾98﴿ എത്രയോ തലമുറകളെ ഇവർക്ക് മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًۢا ﴿٩٨﴾

അവരിൽനിന്ന് ഒരാളെയെങ്കിലും നീ കാണുന്നുണ്ടോ? അല്ലെങ്കിൽ, അവരുടെതായ വല്ല ലഘുശബ്ദവും നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ?!

﴾97﴿ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ എന്നാൽ നാമതിനെ എളുപ്പമാക്കിയിരിക്കുന്നു, സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു بِلِسَانِكَ നിന്റെ ഭാഷയിൽ لِتُبَشِّرَ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ (തന്നെ) بِهِ അത്കൊണ്ട്, അത്മൂലം الْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് وَتُنْذِرَ നീ താക്കീത് നൽകുവാനും, മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുവാനും (തന്നെ), بِهِ അത്കൊണ്ട് قَوْمًا ഒരു ജനതക്ക് لُدًّا കുതർക്കികളായ ﴾98﴿ وَكَمْ എത്രയോ, എത്ര أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിരി

ക്കുന്നു هَلۡ تُحِسُّ നീ അറിയുന്നുണ്ടോ, കാണുന്നുണ്ടോ مِنۡهُم അവരിൽ നിന്ന് مِّنۡ أَحَدٍ ഒരാളെയെങ്കിലും (ആരെയെങ്കിലും) أَوۡ تَسۡمَعُ അല്ലെങ്കിൽ നീ കേൾക്കുന്നുണ്ടോ لَهُمۡ അവരുടെ, അവർക്ക് رِكۡزًا ലഘുശബ്ദം (വല്ല നേരിയ ശബ്ദവും) قَبۡلَهُم ഇവരുടെ മുമ്പ് مِّن قَرۡنٍ തലമുറകളിൽ നിന്ന്, തലമുറകളായി

ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല. ഇങ്ങിനി മടങ്ങിവരാത്തവണ്ണം അവരെല്ലാം നാമാവശേഷമായിപ്പോയി! ഈ നിയമം ഇവർക്കും- നിലവിലുള്ള അവിശ്വാസികൾക്കും- ബാധകമാണെന്ന് ഇവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് സാരം. 'നിന്റെ ഭാഷയിൽ' (بلسانك) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അറബിഭാഷയിൽ എന്നാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്വുർആൻ അറബിഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാരണം അടുത്ത സൂറത്ത് 113-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ വെച്ച് നമുക്ക് വായിക്കാം. إنْ شاء الله

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ ചിലത് അവസാന വചനങ്ങളിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അതായത്: ഈസാ (അ)നെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള പിഴച്ച വിശ്വാസം 35, 36 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. അന്ത്യദിനത്തിൽ ജനങ്ങൾ രണ്ടുതരക്കാരായിരിക്കുമെന്നും, ഒന്ന് 'മുത്തക്വീ'കളും മറ്റൊന്ന് 'മുജ്‌രിമു'കളും ആണെന്നും, അഥവാ ദോഷബാധയെ സൂക്ഷിച്ചു നടക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരും, സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കുന്ന കുറ്റവാളികളും. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിന് മോക്ഷവും, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിന് ശിക്ഷയുമാണ് അനുഭവപ്പെടുക എന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ലോകത്തുള്ളത്പോലെ, ശുപാർശകൊണ്ട് രക്ഷനേടുവാൻ അവിടെ ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കി. എന്നിരിക്കെ, ഈസാ (അ)യെ മനുഷ്യപാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രായശ്ചിത്തമായി സങ്കൽപിക്കുന്നതിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശകൊണ്ട് മോക്ഷം നേടാമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിലും അർത്ഥമില്ലല്ലോ.

തുടർന്നുകൊണ്ട്: ഈസാ നബി (അ)യോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ ദൈവപുത്രനാണെന്ന വാദത്തിന്റെ കഴമ്പില്ലായ്മ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ആകാശഭൂമികളെയും, മറ്റെല്ലാ ചരാചരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന കർത്താവിന് ഒരു പുത്രന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടുവെന്ന് ധരിക്കുന്നതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണ്?! ഈ അന്ധവിശ്വാസത്തെ അടിയോടെ ഖണ്ഡിക്കുന്ന തത്വം ഒരൊറ്റ വാചകത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. യാതൊരു സംശയത്തിനും വകയില്ലാത്ത ആ വാക്യം സ്വയം വ്യക്തമാണ്. ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു ഖണ്ഡിത തത്വം! ഹൃദയത്തെ തട്ടിയുണർത്തുന്ന ശൈലിയും! إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ إِلاَّ آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا അതെ, സൃഷ്ടിലോകത്തുള്ള ഏതൊരുവനും- ഈസാ (അ)യാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ- സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അടിമയുടെ നില മാത്രമെയുള്ളൂ. എന്നുവെച്ചാൽ: യജമാനത്വവും, ആരാധ്യതയും- അഥവാ സംരക്ഷകത്വവും ദൈവത്വവും (الربوبية والالوهية) അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ്. മറ്റുള്ള വസ്തുവിനെല്ലാമുള്ളത് അടിമത്തവും, ആരാധനാർപ്പണവും (العبودية والعبادة) മാത്രം.

യേശുവിന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരേ! ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങൾക്ക് നിഷേധിക്കാമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ, ഈസാ നബി (അ)ക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വെറും അടിമയായിരിക്കുവാനേ അർഹതയുള്ളൂ- ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അർഹതയില്ല; ദാസനായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ- യജമാനനായിരിക്കുക സാധ്യമല്ല; ദൈവി

കവിധിക്ക് വിധേയനാകുവാനേ തരമുള്ളൂ- വിധികർത്താവായിരിക്കുവാൻ മാർഗമില്ല. സൃഷ്ടികളെല്ലാം അവന്റെ അടിയാൻമാരായിരിക്കുക, ഒരാൾമാത്രം അതിൽനിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കുക, അത് ഉണ്ടാകാവതല്ല.

96, 98 ൽ, സൂറത്തിനെ ഉപസംഹരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉപദേശമാകുന്നു. പ്രധാനമായ രണ്ട് തത്വങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്: (1) സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സൽക്കർമങ്ങളുടെയും മാർഗം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് താമസിയാതെ അല്ലാഹു ജനഹൃദയങ്ങൾ തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതും, അങ്ങനെ അവർ എല്ലാവർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി പരിണമിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഈ ഭാഗ്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞവർ- വ്യക്തിയാകട്ടെ, ജനതയാകട്ടെ- ഭൂമുഖത്ത് നേതൃത്വവും സ്വീകരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കുമല്ലോ. (2) സത്യത്തിനെതിരിൽ അക്രമവും ധിക്കാരവും കാണിക്കുന്നവർക്ക് മുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോയ ജനങ്ങളുടെ അനുഭവമാണ് ഉണ്ടാവുക. അഥവാ അവരുടെ 'പേരും ചൂരും' നിലനിൽക്കുകയില്ല. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് -അടുത്തടുത്ത കാലങ്ങളിലായി- നമ്മുടെ സമുദായം കണ്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്:-

അതാ, ഒരു കാലം നമുക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയി; ലോകം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു; മാനിച്ചു. നമ്മുടെ ഉപദ്രവമോ അക്രമമോ ഭയന്നിട്ടല്ല- നീതിയും മര്യാദയും കാംക്ഷിച്ചു മാത്രം. ജനങ്ങൾ നമ്മിലേക്ക് ഓടിവന്നു; നമ്മെ വിളിച്ചുവരുത്തി. പട്ടണങ്ങൾ അവയുടെ കവാടം നമുക്ക് തുറന്നുതന്നു. കോട്ടകളുടെ താക്കോലുകൾ നമുക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം? അന്ന് നമ്മുടെ വിശ്വാസകർമങ്ങൾ പരിശുദ്ധങ്ങളായിരുന്നു.

അജ്നാദീനിലെയും, യർമൂക്കിലെയും *(*)* പോർക്കളങ്ങളിൽ, ബൈസന്തീൻ (റോമാ) സാമ്രാജ്യസേന മുസ്ലിംകളോട് പടപൊരുതുമ്പോൾ, സിരിയാ നിവാസികൾ അവർക്ക് സ്നേഹസന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ബുസ്രാപട്ടണം അതിന്റെ കവാടം തുറന്നുകൊടുത്തു. ഹിംസ്വു (**حمص**) നിവാസികൾ അവർക്ക് പല ഒത്താശകളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. ത്വറാബൽസ് (**طرابلس**) അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വൂർ (**صور**) പട്ടണം, അതിന്റെ കോട്ടയിൽ കാവൽക്കാർ വേണ്ടതില്ലെന്നുവെച്ച് *(**)* മുസ്ലിംകൾ ഈജിപ്തിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങിയപ്പോൾ അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തത് ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. അവർ അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യാതൊരു മാർഗതടസ്സവും അവരെ ബാധിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, ഭക്ഷണാദി സാധന സാമഗ്രികൾക്ക്പോലും അവർ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നില്ല. ഇതെല്ലാം ഒന്നാം വിഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച പഴയ ചരിത്രങ്ങളാണ്.

രണ്ടാം വിഭാഗക്കാരുടെ കർമഫലത്തെക്കുറിച്ച് അധികമൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഈ ക്വുർആൻ വചനം അവതരിച്ചു 15 കൊല്ലങ്ങളായപ്പോഴേക്കും, വിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ പ്രബോധനത്തെ ധിക്കാരപൂർവം- സർവശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു- എതിർത്തിരുന്ന വൻശക്തികളെല്ലാം മുഖം കുത്തിനിലംപതിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ ചരിത്രം, ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ താളുകളിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണല്ലോ.

والحمدلله رب العالمين

(*) ശാം രാജ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട രണ്ട് രാജ്യങ്ങൾ

(**) സ്ഥലങ്ങൾ ഫലസ്തീൻ- സിരിയാ പടങ്ങളിൽ കാണാം.

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ഈസാ നബി(അ)യും ക്രിസ്ത്യാനികളും

ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് സൂറഃ മര്‍യമിലും, സൂറഃ ആലുഇംറാനിലും ആകുന്നു ക്വുര്‍ആന്‍ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സകരിയ്യാ നബി (അ)യുടെ പ്രാര്‍ത്ഥനയും, യഹ്‌യാ നബി (അ)യുടെ ജനനവും വിവരിച്ചതിനെത്തുടര്‍ന്നാണ് സൂറത്തുമര്‍യമില്‍ ആ വിവരണം ആരംഭിച്ചത്. നാല് ഇന്‍ജീലുകളില്‍ *(*)* ഒന്നായ സെന്റ് ലൂക്കോസിന്റെ ഇന്‍ജീല്‍ സൂറഃ മര്‍യമിലെ വിവരണത്തോട് മിക്കവാറും യോജിച്ചുകാണാം. ആലുഇംറാനിലാകട്ടെ, ഇതിന്മുമ്പുണ്ടായ മറ്റൊരു സംഭവത്തെ- മര്‍യം (അ)ന്റെ ജനനവും, ബൈത്തുല്‍ മുക്വദ്ദസില്‍ വെച്ചുള്ള അവരുടെ സംരക്ഷണവും- വിവരിച്ചതിനെ തുടര്‍ന്നാണ് ഈ കഥ വിവരിക്കുന്നത്. മര്‍യമിനെ സംബന്ധിച്ച വിഷയത്തില്‍ ഇന്‍ജീലുകള്‍ നാലും മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാല്‍ ക്രി. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടില്‍ വത്തിക്കാന്‍ ഗ്രന്ഥാലയത്തില്‍നിന്ന് 'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട, ഇന്‍ജീലുകളുടെ ചില കോപ്പികള്‍ പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. മര്‍യമിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് കാണാതായിപ്പോയ ഭാഗം ഇവമൂലം വെളിക്കുവന്നിരിക്കുകയാണ്

'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഇന്‍ജീലുകള്‍' എന്ന് പറഞ്ഞത്: ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതല്‍ 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭംവരേക്കും ക്രിസ്ത്യാനികള്‍ക്കിടയില്‍ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നതും, പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നതുമായ 21ലധികം ഇന്‍ജീലുകളാണ്. *(**)* പക്ഷേ, പിന്നീട് ക്രി. 325 ല്‍ ചേര്‍ന്ന ക്രിസ്തീയകൗണ്‍സില്‍ അവയില്‍ നാലെണ്ണം മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു ബാക്കിയെല്ലാം 'ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാ'യി തള്ളുകയാണുണ്ടായത്. ഈ തീരുമാനം ചരിത്രപരമോ, വിജ്ഞാനപരമോ ആയ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ഉണ്ടായത്. കേവലം ഒരു ഭാഗ്യപരീക്ഷണ രൂപത്തില്‍ മാത്രമായിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടത്.

വിശുദ്ധ ക്വുര്‍ആന്‍ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഈസാ (അ)യെ സംബന്ധിച്ച്

(*) മത്തായി, ലൂക്കോസ്, മാര്‍ക്കോസ്, യോഹന്നാന്‍ എന്നീ നാല് സുവിശേഷങ്ങള്‍. ഇവയാണ് 'പുതിയ നിയമപുസ്തകങ്ങള്‍' (New Testaments) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇന്‍ജീലിലെ പ്രധാന പുസ്തകങ്ങള്‍.

(**) 21ന് താഴെയെന്നും നൂറുക്കണക്കിലുണ്ടെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നാല് അടിസ്ഥാന വിശ്വാസങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

(1) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്ന വിശ്വാസം.

(2) ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് പുനർജീവിച്ചു എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന വിശ്വാസം.

(3) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്വ (**الالوهية**)ത്തിലുള്ള വിശ്വാസം.

(4) പാപപരിഹാര സിദ്ധാന്തം. അഥവാ മോക്ഷത്തിനുള്ള മാർഗം ഇപ്പോൾ കർമങ്ങ ളല്ല– മിസീഹാ (ഈസാ)യുടെ പാപ പരിഹാര തത്വ (**كفارة**)ത്തിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് എന്ന വിശ്വാസം.

കുരിശുസംഭവത്തെ– ഈസാ (അ) കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തെ (**عقيدة الصلب**) –ക്വുർആൻ പാടെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുമി ല്ല. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സംഭവം എന്താണെന്ന് അവർക്ക് തിരിയാതെ പോയതാണ് എന്ന് ക്വുർആൻ ഉറപ്പിച്ചു പഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂറഃ നിസാഉ്: 157.) അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നോ, ത്രിയേകദൈവമെന്നോ, ദൈവപുത്രനെന്നോ ഉള്ള ദൈവത്വവാദവും ക്വുർആൻ ഖണ്ഡിതമായി നിഷേധിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്ന തും, പറയുന്നതും തനി 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) ആണെന്ന് അത് ആവർത്തിച്ചുപറയുന്നു. പാപപരിഹാരത്തിന്റെയും, പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തവും ക്വുർആൻ എതിർക്കു ന്നു. പാപമോചനം ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗം അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലുള്ള വിശ്വാസ വും, സൽക്കർമങ്ങളും മാത്രമാണ്; ഒരാളുടെ പാപം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, മറ്റൊരാ ളുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയോ ഇല്ല എന്നും ക്വുർആൻ തീർത്തുപറയുന്നു.

എനി, മേൽപറഞ്ഞ നാല് വാദങ്ങളിൽ ബാക്കിയുള്ളത്, അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്ന കാര്യമാകുന്നു. മറ്റു മൂന്ന് വാദങ്ങളും പോലെ ഇതും സത്യമല്ലായിരുന്നു വെങ്കിൽ, ഇതും ക്വുർആൻ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ ഖണ്ഡിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല. പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണ് ഈസാ (അ)എന്ന നിഗമനം വെച്ചുകൊണ്ട് ക്വുർആൻ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ആ വാദത്തെ ക്വുർആൻ അനുകൂലി ക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, മറ്റു മൂന്ന് കാര്യവും പോലെ, ഈ വസ്തുത ക്വുർആൻ അത്ര വെട്ടിത്തുറന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, പിതാവി ല്ലാതെ ജനിച്ചുവെന്നതിന് എതിരായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ വിഷയത്തിൽ നടത്തു വാൻ ചില ആളുകൾ പരിശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വിഷ യകമായി വന്ന ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ എല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടും, അവയുടെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള പ്രസ്താവനകളും, അവയുടെ സന്ദർഭവും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടും അവയെ വീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, പിതാവില്ലാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തെ ക്വുർആൻ വ്യക്ത മായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാം.

ഈസാ (അ)ന്റെ ജനനത്തെസംബന്ധിച്ച് അങ്ങേഅറ്റം പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യമുള്ള രണ്ടുവാദങ്ങളാണ് ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്ന പരമാർത്ഥം നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. തികച്ചും നിഷിദ്ധമായ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്നാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതെന്ന് ഒരു കക്ഷി– അതെ, ജൂതൻമാർ– പറയുന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ അനു വദനീയമായ രൂപത്തിലാണെന്ന് മാത്രമല്ല– ദൈവികമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്റെ രൂപ ത്തിലും കൂടിയാണ് അതെന്ന് രണ്ടാമതൊരു കക്ഷിയും– ക്രിസ്ത്യാനികളും– വാദിക്കു

ന്നു. ഒരു മൂന്നാമനെന്നനിലക്കാണ് ഖുർആൻ ഇവിടെ തീരുമാനം കൽപിക്കേണ്ടതു ള്ളത്. യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്താതെ ഖുർആൻ അതിന്റെ വിധി പ്രഖ്യാപിക്കു കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അത് പറഞ്ഞു:-

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

അതായത്: (മർയമേ) നിശ്ചയമായും, നിന്നെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; നിന്നെ അവൻ ശുദ്ധിയുള്ളവളാക്കുകയും, ലോകവനിതകളെക്കാൾ പരിശുദ്ധിയുള്ളവ ളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂറഃ ആലുഇംറാൻ: 42) ജൂതൻമാരുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ ഇതിലപ്പുറം എനി എന്താണ് വേണ്ടത്? ഖുർആൻ ഇതുകൊണ്ടും മതിയാക്കിയില്ല. ജൂതൻമാരിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് ഹേതുക്കളായ സംഗ തികൾ എടുത്തുപറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അത് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا

സാരം: അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും, മർയമിന്റെ പേരിൽ വമ്പിച്ച അപരാധം (നുണ) അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടുമാണത്. (സൂറഃ നിസാഉ്: 156) ഇതിനും പുറമെ, ജനനസംഭവത്തെ ഇൻജീലിൽ പറഞ്ഞതിന് വിരുദ്ധമല്ലാത്ത രൂപത്തിൽ ഖുർ ആൻ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സൂറത്ത് മർയം 20-21 വചനങ്ങളിൽ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ (എനിക്ക് എങ്ങനെയാണ് കുട്ടി യുണ്ടാവുക?) എന്ന് തുടങ്ങിയ ഭാഗം നാം വായിച്ചുവല്ലോ. ബൈബ്ൾ ഇവിടെ പറയു ന്നത് നോക്കുക: 'മറിയ ദൂതനോട്: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ അത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്റെ മേൽ വരും. അത്യു ന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിടും.....' (ലൂക്കോസ്: 1 ൽ 34) ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്, പിതാവില്ലാതെയുള്ള ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനത്തെ ഖുർആൻ പരിപൂർണ മായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ജൂതൻമാർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഗ്രഹിച്ചതുമല്ലാത്ത മൂന്നാമ തൊരു വാദം കൂടി നിലവിലുണ്ട്. മർയമിന് യൂസുഫ് എന്ന് പേരായ ഒരു ഭർത്താവുണ്ടാ യിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണ് ഈസാ (അ)ന്റെ ജനനമെന്നും ആകുന്നു ആ വാദം. ഖുർആന്റെ അനുകൂലം ഈ വാദത്തിനുണ്ടെന്ന് വരുവാൻ യാതൊരു ന്യായ വുമില്ല. കാരണം, മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് വാദങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഇത്രയും പറഞ്ഞ ഖുർ ആൻ ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരക്ഷരവും പറയാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞുവെന്നോ?: ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങ ളിൽ യഥാർത്ഥ തീരുമാനവും, ഊഹാപോഹങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനപ്രദവും, യുക്തവുമായ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ഖുർആൻ, ഇതിനെപ്പറ്റി പാടെ മൗനം അവലംബിച്ചുവെന്നോ?!

ക്രിസ്ത്യാനികളും ജൂതൻമാരും തമ്മിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല ഭിന്നിപ്പുള്ളത്. ഈസാ നബി (അ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തിലും ജൂതർക്ക് നിഷേധമുണ്ട്. വെറും ഒരു വഞ്ചകനായ ജാലവിദ്യക്കാരനായേ അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ക്രിസ്ത്യാനി കളാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ പ്രവാചകനെന്നല്ല, ദൈവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ട് പക്ഷത്തെയും ഖുർആൻ ഉച്ചൈസ്തരം ഖണ്ഡിച്ചു. ഒരു കൂട്ടരിൽ ഇങ്ങേഅറ്റത്തെ വീഴ്ചയും, മറ്റേ കൂട്ടരിൽ അങ്ങേഅറ്റത്തെ അതിരുകവിച്ചലുമാണുള്ളതെന്ന് വെളിവാ ക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനായ ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമാണെന്ന് ഖുർആൻ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദത്തിന് അവർ ഏറ്റവും വലിയ അവലംബമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്ചര്യകരമായ ജനനത്തെയാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും ആ ജനനത്തെ ക്വുർആൻ നിഷേധിച്ചില്ല– അനുകൂലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ ആണെന്ന വാദങ്ങളെ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ അത് ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു. സാധാരണപോലെ ഒരു പിതാവിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ 'മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ' എന്നതിനുപകരം ഒരൊറ്റ പ്രാവശ്യമെങ്കിലും 'യൂസുഫിന്റെ മകൻ ഈസാ' എന്നൊരു വാക്ക് പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്ന ക്രിസ്തീയവാദം അടിയോടെ തകർന്നുപോകുവാൻ. അത് പറയാതെ, യേശു മർയമിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ താമസിച്ചു പ്രസവിക്കപ്പെടേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനും, ദൈവത്തിന്റെ അടിമയും ആയിത്തീരുന്നുവെന്ന് സമർത്ഥിക്കുകയാണ് ക്വുർആൻ ചെയ്യുന്നത്.

ഈസാ (അ)ന്റെ ജനനം കേവലം ഒരു സാധാരണസംഭവമായി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ചില ആളുകൾ മുതിരാറുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. മർയമിനും, യൂസുഫിനുമിടയിൽ നടന്നതായി (ലൂക്കോസ് 1: 27 ലും മറ്റും) പറയപ്പെടുന്ന ഒരു വിവാഹാലോചനയെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടർ ആ പാഴ്‌വേല നടത്തുന്നത്. വിവാഹാലോചന നടന്നത് ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെ ഇവർക്കിടയിൽ വിവാഹവും കൂട്ടുകെട്ടും നടന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല. കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു കഥാപാത്രമാണത്. ജൂതൻമാരുടെ ആദ്യകാല പ്രസ്താവനകളും അതിന് എതിരായിരുന്നു. അവർ മർയമിന്റെ പേരിൽ ആരോപണങ്ങൾ നടത്തിയപ്പോൾ, അതിൽ യൂസുഫിന്റെ പേർ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല; ഏതോ ഒരു പാന്ഥൻ അട്ടാലിയുടെ പേരായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈസാ (അ) പിതാവിൽ നിന്ന് ജനിച്ചതാണെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ആരുടെ പരിശ്രമവും, തനിസാഹസവും, വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയാം.

നാം, ക്വുർആനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അതിനെ അത്ഭുതപൂജകൻമാരുടെ ഒരു പുസ്തകമാക്കിക്കൊണ്ടാകരുത്. അത്പോലെത്തന്നെ, അവരിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാനായി, അതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം നടത്തിക്കൊണ്ടും ആകരുത്. അത് അറബിഭാഷയിലാണുള്ളത്. അതിന് അതിന്റേതായ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്; അറബിഭാഷയുടെതായ ചില ശൈലീസമ്പ്രദായങ്ങളുമുണ്ട്; സരളമായ വാചകഘടനയും, ഹൃദ്യമായ പ്രതിപാദനരീതിയുമുണ്ട്. ആകയാൽ, നിഷ്പക്ഷതയോടും, സത്യാന്വേഷണത്തോടുംകൂടി– അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്ന ബോധത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി– അത് എന്ത് പറഞ്ഞുതരുന്നുവോ അത് ഏറ്റക്കുറവ് ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള തയ്യാറോട്കൂടി– ആയിരിക്കണം, നാം അതിനെ സമീപിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കെട്ടിക്കുടുക്കും ഇടമുഴയും കൂടാതെ ഏതൊരു സാരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുവോ ആ സാരം യാതൊരു സങ്കോചവും വൈമനസ്യവും കാണിക്കാതെ, നാം സ്വീകരിക്കണം. വക്ര മനഃസ്ഥിതിയോ, ഒരു പ്രത്യേക താൽപര്യമോ അതിനുമുമ്പിൽ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ആകുന്നപക്ഷം, നമുക്ക് ക്വുർആനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഫലം ആകാശക്കോട്ടകൾ മാത്രമായിരിക്കും. വിജ്ഞാനവും, യാഥാർത്ഥ്യവുമാകുന്ന ഒരു കോടതി നമുക്കുണ്ട്. എല്ലാ കൃത്രിമവും അതിന്റെ വിചാരണയിൽ പരാജയപ്പെടുകയേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ.

ഈസാ നബി (അ)യുടെയും, ആദം നബി (അ)യുടെയും സ്ഥിതി (പിതാവില്ലാത്ത

വിഷയത്തിൽ) ഒരു പോലെയാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് 36-ാം വചനത്തിൽ നാം കണ്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനവും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവും മാത്ര മാണ് മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന് ക്വുർആൻ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞത് 40-ാം വചന ത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും നാം ഉദ്ധരിച്ചു. ഒരു മനുഷ്യനും എന്നെ സ്പർശിക്കുകയോ, ഞാനൊരു ദുർവൃത്തയായിരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് എനിക്ക് എങ്ങനെ കുട്ടിയുണ്ടാകുമെന്ന് മർയം മലക്കിനോട് ചോദിച്ചു. അത് ശരിയാണെന്നും, പക്ഷേ, ഇതൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും മലക്ക് മറുപടി പറ ഞ്ഞു. ഇത് ഇതേ സൂറത്ത് 20, 21 ൽ നാം വായിച്ചു. ആലുഇംറാൻ 47 ലും ഈ സംഗതി സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മർയം തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം (യാതൊരു ദുർവൃത്തിയും ചെയ്യാ തെ) കാത്ത് രക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവ് അവ ളിൽ ഊതിയത് നിമിത്തമാണ് അവൾക്ക് -അസാധാരണനിലയിൽ- മകനുണ്ടായതെന്ന് സൂറഃ അൻബിയാഉ് 91 ലും, സൂറഃ തഹ്‌രീമിന്റെ അവസാനത്തിലും കാണാം. എനിയും പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും ഇപ്പറഞ്ഞകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതായി കാണാം. എന്നിരിക്കെ, ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി വാദിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ഈസാ നബി (അ)യുടെ ജനനം ഏതെങ്കിലും ഒരു പിതാവിൽ നിന്നായിരിക്കുമോ എന്ന് സംശയിക്കുവാൻപോലും യാതൊരു ന്യായവും ഇല്ലതന്നെ. വല്ലവരും സംശയിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ ക്വുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ولله الحمد والمنة

سورة طه

20. സൂറത്തു ത്വാഹാ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 135 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 8

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طه ﴿١﴾

《1》 'ത്വാ-ഹാ'.

مَآ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْقُرْءَانَ لِتَشْقَىٰٓ ﴿٢﴾

《2》 (നബിയേ,) നീ ക്ലേശിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിനക്ക് നാം ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٣﴾

《3》 പക്ഷേ, ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ഒരു ഉപദേശമായിട്ടത്രെ (അവതരിപ്പിച്ചത്);-

تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَـٰوَٰتِ ٱلْعُلَى ﴿٤﴾

《4》 ഭൂമിയും, ഉന്നതമായ ആകാശങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ.

《1》 طه ത്വാഹാ 《2》 مَاأَنْزَلْنَا നാം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല عَلَيْكَ നിനക്ക് الْقُرْآنَ ക്വുർആനെ لِتَشْقَى നീ ക്ലേശിക്കുവാൻ, വിഷമിക്കുവാൻ 《3》 إِلا പക്ഷേ, അല്ലാതെ, ഒഴികെ تَذْكِرَةً ഉപദേശമായിട്ട്, സ്മരണയായിട്ട് لِمَنْ يَخْشَى ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് 《4》 تَنْزِيلا അവതരിപ്പിക്കൽ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടൽ مِمَّنْ خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് الأَرْضَ ഭൂമിയെ وَالسَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളെയും الْعُلا ഉന്നതങ്ങളായ, മീതെയുള്ളതായ

ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഖണ്ഡിതമായി നമുക്ക് ഒന്നും പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരം ഇതിനു

മുമ്പ് പലതവണ നാം പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അവയിൽപെട്ടത് തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ആയത്താകുന്ന 'ത്വാഹാ'യും. എന്നാൽ, 'ത്വാഹാ'യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ഹേ മനുഷ്യാ' (يارجل) എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് അതെന്ന് പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

സൂറത്തു മർയം പോലെത്തന്നെ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധന വിഷയത്തിൽ വിഷമം നിറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ചതാണ് ഈ സൂറത്തും. എവിടെ നോക്കിയാലും നിഷേധവും ധിക്കാരവും കൊടുമ്പിരിക്കൊള്ളുകയാണ്. സ്വാഗതവും നവീകരണവുമാകട്ടെ, നന്നേ കുറവും. സമുദായത്തിന് മുഴുവനും മാർഗദർശനം നൽകുവാൻ ഏതൊരു ഹൃദയം വെമ്പൽകൊള്ളുന്നുവോ ആ ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വന്തം കുടുംബവും നാട്ടുകാരും തന്നെ ഈ നില സ്വീകരിച്ചു കാണുമ്പോൾ അതിനുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖവും പരിഭ്രമവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും?! അതുകൊണ്ടത്രെ, ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അവതരിച്ച സൂറത്തുകളിൽ, നബി തിരുമേനിﷺ ക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്ന വളരെയധികം വചനങ്ങൾ കാണുന്നത്. ഇത്തരം സാന്ത്വന വാക്കുകൾ ഒന്നാമതായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് നബിﷺയെ ആണെങ്കിലും സത്യപ്രബോധന മാർഗത്തിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന അവിടുത്തെ അനുയായികൾക്കും അവ മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നുണ്ട്. വേണ്ടുന്ന കാര്യം ഉപദേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇഷ്ടമുള്ളവർ ക്ലേശിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് 2 ഉം 3 ഉം വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ചില ആളുകൾ രണ്ടാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം: 'നീ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കുവാനല്ല–ജീവിതപുരോഗതി നേടുവാനാണ് – ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നിങ്ങനെ വിവക്ഷിച്ചുകാണുന്നു. ഇതല്ല ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് 3-ാം വചനം കൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

'ഭയപ്പെടുന്നവർ' (مَن يَخْشَىٰ) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ ശിക്ഷയെയും ഭയപ്പെടുന്നവരത്രെ. ആകാശഭൂമികളുടെ സ്രഷ്ടാവിങ്കൽ നിന്നാണ് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് വരുമ്പോൾ, അവന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ എല്ലാവിധ നന്മക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ٱلرَّحْمَٰنُ عَلَى ٱلْعَرْشِ ٱسْتَوَىٰ ﴿٥﴾

《5》 പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لَهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ ٱلثَّرَىٰ ﴿٦﴾

《6》 അവന്റെതാണ്, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും, അവരണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും, മണ്ണിന്റെ അടിയിലുള്ളതും (എല്ലാം).

《5》 الرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികൻ عَلَى الْعَرْشِ അർശിൽ, സിംഹാസനത്തിൽ اسْتَوَىٰ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു 《6》 لَهُ അവന്റെതാണ്, അവന്നാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും وَمَا تَحْتَ

താഴെയുള്ളതും, ചുവട്ടിലുള്ളതും الثَّرَى മണ്ണിന്റെ

എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും ഭരണകൈകാര്യവും അവന്റേത് തന്നെ.

وَإِن تَجْهَرْ بِٱلْقَوْلِ فَإِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلسِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

《7》 നീ വാക്ക് ഉച്ചത്തിൽ പറയുന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ രഹസ്യവും, (അതിലും) കൂടുതൽ ഗൂഢമായതും അറിയുന്നതാണ് (എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളുക.)

ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ لَهُ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾

《8》 അല്ലാഹുവത്രെ (അവൻ)! അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല.

ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ അവന്നുണ്ട്.

《7》 وَإِنْ تَجْهَرْ നീ ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഉറക്കെ പറയുന്നുവെങ്കിൽ بِالْقَوْلِ വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ فَإِنَّهُ എന്നാൽ അവൻ يَعْلَمُ അറിയുന്നു السِّرَّ സ്വകാര്യം, രഹസ്യം وَأَخْفَى കൂടുതൽ ഗൂഢമായതും, അധികം മറഞ്ഞതും 《8》 اللهُ അല്ലാഹു വത്രെ لَا إِلَٰهَ ആരാധ്യനേ ഇല്ല, ഇലാഹില്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ لَهُ അവനുണ്ട് الْأَسْمَاءُ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ الْحُسْنَى ഏറ്റവും നല്ല

'പരമ കാരുണികനായുള്ളവൻ അർശിൽ (സിംഹാസനത്തിൽ) ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതിലെ 'ആരോഹണ'ത്തിന്റെ രൂപം എന്താണെന്ന് നമുക്ക് അറിയുക സാധ്യമല്ല. അപ്രകാരം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമങ്ങളുടെയും, ഉൽകൃഷ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെയും യാഥാർഥ്യത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്കധികമൊന്നും അറിയുവാൻ കഴിയില്ല. സൃഷ്ടികളിൽ നിന്ന് സകലവിധേനയും വ്യത്യസ്തനും, അത്യുന്നതനും, പരമ പരിശുദ്ധനുമായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് അവൻ തന്നെ നമുക്ക് അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതെല്ലാം, വാസ്തവവും പരമാർഥവുമാണെന്ന് നാം ധരിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഇമാം മാലിക്ക് (റ) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളായ മഹാപണ്ഡിതൻമാർ സ്വീകരിച്ച നയമാണ് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായിട്ടുള്ളത്. ആരോഹണത്തെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു' 'ആരോഹണം' എന്നത് നമുക്കറിയാം, അതിന്റെ രൂപം നമുക്ക് അജ്ഞാതമാകുന്നു.' (**الاستواء معلوم والكيفية مجهولة**) എന്നാൽ, പിൽക്കാലക്കാരായ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗക്കാർ, ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ 'തഅ്‌വീൽ' (**تأويل**) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പുതിയ നയം സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. അതായത് സന്ദർഭത്തോട് യോജിക്കുമെന്ന് കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൊടുത്തു യോജിപ്പിക്കുക എന്നാണ് അതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. മുൻഗാമികൾ സ്വീകരിച്ചുവന്ന നയമാണ് കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമായി നാം കാണുന്നത്. അതിൽ പിഴവും അബദ്ധവും പിണയുവാനില്ല.

ആകാശഭൂമികളും, അവയിലുള്ള സർവ വസ്തുക്കളും സൃഷ്ടിച്ചതും, പരിപാലിക്കു

ന്നതും, നിയന്ത്രിക്കുന്നതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അവൻ സർവശക്തനും, സർവ ജ്ഞനുമാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ചെറുതും, വലുതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും, അതിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഓരോ ചലനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻ അറിയുന്നു. രഹസ്യ പരസ്യമെന്നോ, ഉറക്കെ പതുക്കെ എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. സൂറത്തുൽ-മുൽക്കിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ' നിങ്ങളുടെ വാക്കുകളെ നിങ്ങൾ പതുക്കെ പറയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ഉറക്കെ പറയുകയോ ചെയതുകൊള്ളുക-നിശ്ചയമായും അവൻ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നവനാകുന്നു.' (وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ)

എന്നാൽ, 'ദിക്ർ', 'ദുആ' (الذكر والدعاء) - അഥവാ ദൈവകീർത്തനങ്ങൾ, പ്രാർഥനകൾ മുതലായവ അധികം ഉച്ചത്തിലല്ലെങ്കിലും, മിതമായ സ്വരത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുവാൻ നിർദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ കേൾവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർദേശിക്കപ്പെട്ടതല്ല. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം അവ നടത്തുന്നവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടുതൽ പതിയുവാനും, സാരം മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാനും ഉതകുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനസ്സാന്നിധ്യത്തിന് ഭംഗം വരുത്തുന്ന ഇതര വിഷയങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിയാതിരിക്കുവാനും ഇത് സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണതയുടെയും, പരിശുദ്ധതയുടെയും പാരമ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അവന്റെ തിരുനാമങ്ങളത്രെ 'ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ' എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇത്തരം തിരുനാമങ്ങൾക്കുള്ള അർഹത അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ക്വുർആനിലും, ഹദീഥിലും അവന്റെ തിരുനാമങ്ങളായി പലതും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവയാണ് الأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (ഏറ്റവും നല്ല നാമങ്ങൾ) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. അടുത്ത വചനം മുതൽ മൂസാ നബി(അ)യുടെ ചരിത്രകഥ ആരംഭിക്കുന്നു:-

وَهَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ مُوسَىٰٓ ﴿٩﴾

《9》 (നബിയേ) മൂസായുടെ വർത്തമാനം നിനക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടോ?-

إِذْ رَءَا نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ ٱمْكُثُوٓا۟ إِنِّىٓ ءَانَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىٓ ءَاتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى ٱلنَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

《10》 അതായത്: അദ്ദേഹം ഒരു തീ കണ്ടപ്പോൾ (സംഭവിച്ചത്): അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഇവിടെ) നിൽക്കുക, ഞാൻ ഒരു തീ കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിൽനിന്ന് ഒരു തീക്കൊള്ളി (കത്തിച്ചെടുത്തു) കൊണ്ടുവന്നേക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ തീയിങ്കൽ വെച്ച് ഒരു വഴികാട്ടിയെ കണ്ടെത്തിയേക്കാം'.

《9》 وَهَلْ أَتَاكَ നിനക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടോ, വന്നെത്തിയിട്ടുണ്ടോ حَدِيثُ مُوسَى മൂസായുടെ വർത്തമാനം, വൃത്താന്തം 《10》 إِذْ رَأَى അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ نَارًا ഒരു തീ, ഒരു അഗ്നി

فَقَالَ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لِأَهْلِهِ തന്റെ വീട്ടുകാരോട് امْكُثُوا നിങ്ങൾ താമസിക്കുക, (ഇവിടെ) നിൽക്കുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ آنَسْتُ ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു نَارًا ഒരു തീ لَعَلِّي آتِيكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നേക്കാം مِنْهَا അതിൽനിന്ന് بِقَبَسٍ ഒരു തീക്കൊള്ളി (കത്തിച്ചെടുത്തത്) أَوْ أَجِدُ അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയേക്കാം, എനിക്ക് കിട്ടിയേക്കും عَلَى النَّارِ തീയിങ്കൽ, തീയിന്നടുക്കൽ هُدًى വല്ല വഴികാട്ടിയെയും, മാർഗദർശനവും.

മൂസാ നബി (അ) യുടെ കഥ ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം മുതൽക്കല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യസന്ദേശവും ലഭിക്കുന്നത് മുതൽക്കാണ്. അതിന്മുമ്പുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ച് വഴിയെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ സ്വരാജ്യമായ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് കാരണവശാൽ മദ്‌യനിൽ (മിദ്യാനിൽ) പോയി കുറേകാലം അവിടെ അഭയാർഥിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയശേഷം, അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോരുകയായിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് സീനാ താഴ്‌വരയിൽ ഒരു മരത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം തീ കാണുന്നത്. ഈ സ്ഥലത്തിന് 'ഹോറേബ്' (حورب) എന്നാണ് തൗറാത്തിൽ പേര് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. തീ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് വലിയ ആശ്വാസമായി. തണുപ്പും ഇരുട്ടുംകൊണ്ട് മാത്രമല്ല, വഴി അറിയാതെയും അവർ ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നു. വഴിയിൽ വെച്ച് ഭാര്യ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അവർക്ക് തീ കായുവാൻ അൽപം തീ കിട്ടിയാൽ അത് ഉപകാരം, ഒരു പക്ഷേ തീയിന്നടുത്ത് ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന ആളിൽ നിന്ന് വല്ല വിവരവും ലഭിച്ചെങ്കിൽ അതും ഉപകാരം, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രതീക്ഷയോട് കൂടി മൂസാ (അ) വീട്ടുകാരെ വഴിയിൽ നിറുത്തി ആ തീ കണ്ട സ്ഥലത്തേക്ക് പോയി.

فَلَمَّآ أَتَىٰهَا نُودِىَ يَـٰمُوسَىٰٓ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ, (ഇപ്രകാരം) വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടു: 'ഹേ, മൂസാ!-

إِنِّىٓ أَنَا۠ رَبُّكَ فَٱخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِٱلْوَادِ ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

﴾12﴿ 'ഞാനത്രെ നിന്റെ റബ്ബ്! ആകയാൽ, നീ നിന്റെ ചെരിപ്പുകൾ രണ്ടും അഴിച്ചുവെക്കുക; നിശ്ചയമായും, നീ 'ത്വുവാ' എന്ന പരിശുദ്ധ താഴ്‌വരയിലാകുന്നു.

وَأَنَا ٱخْتَرْتُكَ فَٱسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰٓ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ (എന്റെ ദൗത്യത്തിനും സംഭാഷണത്തിനും) ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക.

إِنَّنِىٓ أَنَا ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدْنِى

﴾14﴿ 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു; ഞാനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അതുകൊണ്ട് നീ

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ لِذِكْرِيٓ ﴿١٤﴾

എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുക; എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിന്‌വേണ്ടി നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക.

إِنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ 'നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതാകുന്നു; ഓരോരോ ആൾക്കും താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിനായി ഞാനത് ഗോപ്യമായി വെക്കുമാറാകുന്നതാണ്.

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ 'അതിനാൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, തന്നിഷ്ടത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നവർ അതിൽനിന്ന് നിന്നെ തടഞ്ഞുകളയാതിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ; എന്നാൽ, [തടഞ്ഞാൽ] നീ നാശമടഞ്ഞുപോകും'

﴾11﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا അങ്ങനെ അതിനടുത്ത് ചെന്നപ്പോൾ نُودِيَ അദ്ദേഹം വിളിക്കപ്പെട്ടു يَامُوسَى ഹേ, മൂസാ ﴾12﴿ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَنَارَبُّكَ ഞാൻ നിന്റെ റബ്ബാണ്, ഞാനാണ് നിന്റെ റബ്ബ് فَاخْلَعْ അതുകൊണ്ട് അഴിച്ചുവെക്കുക نَعْلَيْكَ നിന്റെ രണ്ട് ചെരിപ്പുകൾ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ بِالْوَادِ താഴ്വരയിലാണ് الْمُقَدَّسِ പരിശുദ്ധമായ طُوًى ത്വുവാ എന്ന ﴾13﴿ وَأَنَااخْتَرْتُكَ ഞാൻ നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു فَاسْتَمِعْ ആകയാൽ നീ ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കുക لِمَايُوحَى വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ ﴾14﴿ إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَنَااللَّهُ ഞാൻ അല്ലാഹുവാണ്, ഞാനാണ് അല്ലാഹു لَا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും (ആരാധ്യനും) ഇല്ല إِلاأَنَا ഞാനല്ലാതെ فَاعْبُدْنِي ആകയാൽ എന്നെ നീ ആരാധിക്കുക, എനിക്ക് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുക وَأَقِمِالصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക لِذِكْرِي എന്നെ സ്മരിക്കുവാൻ, എന്റെ ഓർമക്ക്‌വേണ്ടി ﴾15﴿ إِنَّالسَّاعَةَ നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം (ലോകാവസാന സമയം) آتِيَةٌ വരുന്നതാണ് أَكَادُ ഞാൻ ആകുമാറാകും أُخْفِيهَا ഞാൻ അത് മറച്ചുവെക്കുവാൻ, ഗോപ്യമാക്കുവാൻ لِتُجْزَى പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതിന് كُلُّنَفْسٍ ഓരോ ആൾക്കും, ഓരോ ആത്മാവിനും بِمَاتَسْعَى താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്, അത് പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്, ﴾16﴿ فَلَايَصُدَّنَّكَ അതിനാൽ നിന്നെ തടഞ്ഞുപോകരുത് عَنْهَا അതിൽനിന്ന് مَنْلَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِهَا അതിൽ وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത هَوَاهُ തന്റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടം فتردى എന്നാൽ നീ നാശമടയും

മൂസാ (അ) ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ, തീക്കനൽ കൊണ്ടുപോരുവാനോ, തീ കായുവാനോ പറ്റുന്ന തീയല്ല അവിടെ കണ്ടത്. അസത്യത്തെയും, ധിക്കാരത്തെയും എരിച്ചു

കളയുന്ന ഒരു ദിവ്യപ്രകാശമായിരുന്നു അത്. അവിടെ വെച്ച് മേൽകണ്ട സന്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. അതോടെ, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായി (ദൂതനായി) നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇസ്ലാമിന്റെ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, തത്വങ്ങളും ഈ സന്ദേശത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് കാണാം.

ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ നഗ്നപാദത്തോടെ പ്രവേശിക്കുന്നത് പരക്കെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മര്യാദയാകുന്നു. ചെരിപ്പഴിച്ചുവെക്കുവാൻ പറഞ്ഞ ഈ കൽപന തൗറാത്തിലും (പുറപ്പാട്: 3 ൽ 5) കാണാം. മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ കഅ്ബഃയെ 'ത്വവാഫ്' (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുമ്പോഴും നഗ്നപാദരായിട്ടായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. ലോകസ്രഷ്ടാവുമായി സംഭാഷണം നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അവന്റെ അടിയാനായ മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ താഴ്മയും, ഭക്തിയും പ്രകടിപ്പിച്ചാലും അത് നല്ലതാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സന്ദേശങ്ങൾ നൽകിയശേഷം അല്ലാഹു മൂസാ (അ) യോട് ചോദിക്കുന്നു:

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَـٰمُوسَىٰ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ 'നിന്റെ വലതുകയ്യിൽ എന്താണത്-മൂസാ?'

قَالَ هِىَ عَصَاىَ أَتَوَكَّؤُا۟ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِى وَلِىَ فِيهَا مَـَٔارِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അത് എന്റെ വടിയാകുന്നു; ഞാനതിൻമേൽ (ആശ്വാസത്തിനായി) ഊക്കുകൊള്ളുകയും, അതുകൊണ്ട് എന്റെ ആടുകൾക്ക് (ഇല) തച്ചുകൊഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്; എനിക്ക് അതിൽ വേറെയും ഉപയോഗങ്ങളുണ്ട്.'

قَالَ أَلْقِهَا يَـٰمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അത് ഇടുക-മൂസാ!'

فَأَلْقَىٰهَا فَإِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു; അപ്പോഴതാ, അത് ഓടുന്ന ഒരു പാമ്പാകുന്നു!

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا ٱلْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അത് നീ എടുത്തുകൊള്ളുക-പേടിക്കേണ്ട! നാം അത് അതിന്റെ ആദ്യ സ്ഥിതിയിൽ (തന്നെ) ആക്കിത്തീർക്കും.'

﴾17﴿ وَمَاتِلْكَ അതെന്താണ് بِيَمِينِكَ നിന്റെ വലതു കയ്യിൽ يَامُوسَى ഹേ മൂസാ ﴾18﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هِيَ അത് عَصَايَ എന്റെ വടിയാണ് أَتَوَكَّأُ ഞാൻ ഊക്ക് കൊള്ളും, ബലംകൊള്ളും, ഊന്നും عَلَيْهَا അതിൻമേൽ وَأَهُشُّ ഞാൻ തച്ചുകൊഴിച്ചു

കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും بِهَا അതുകൊണ്ട് عَلَىٰ غَنَمِي എന്റെ ആടുകൾക്ക് وَلِيَ എനിക്കുണ്ട് فِيهَا അതിൽ, അതിനാൽ مَآرِبُ പ്രയോജനങ്ങൾ, ആവശ്യങ്ങൾ أُخْرَىٰ വേറെ ചില ﴾19﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَلْقِهَا അത് ഇടുക يَا مُوسَىٰ ഹേ മൂസാ ﴾20﴿ فَأَلْقَاهَا അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അത് ഇട്ടു فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത് حَيَّةٌ ഒരു പാമ്പാകുന്നു تَسْعَىٰ ഓടുന്ന, ഓടുന്നു ﴾21﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു خُذْهَا അത് നീ എടുക്കുക وَلَا تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട سَنُعِيدُهَا നാമതിനെ മടക്കും, ആക്കിത്തീർക്കും سِيرَتَهَا അതിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ, സമ്പ്രദായത്തിൽ الْأُولَىٰ ആദ്യത്തെ

മൂസാ നബി(അ)യുടെ കയ്യിലുള്ളത് ഒരു വടിയാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ അറിയാം. എന്നാലത്, കേവലം ഒരു സാധാരണ വടി മാത്രമാണെന്നും, ചില നിസ്സാര ഉപയോഗങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന് അതുകൊണ്ടൊന്നും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു. അതിന്ശേഷം അതേവരെ അദ്ദേഹത്തിന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും ഇടവരാത്ത ചില അത്ഭുത കൃത്യങ്ങൾ ആ വടിമൂലം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം തട്ടിയുണർത്തുവാനായിട്ടാണ് 'അതെന്താണ്' എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

മൂസാ നബി(അ)യാകട്ടെ, 'അതെന്റെ വടിയാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവുമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ തനിക്ക് സിദ്ധിച്ച ഈ അവസരം-ലോകത്ത് മറ്റാർക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-കൂടുതൽ ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള വെമ്പൽകൊണ്ട്, ആ വടിയാൽ തനിക്കുള്ള ഉപയോഗങ്ങളും അദ്ദേഹം എടുത്തുപറയുന്നു. ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു. എനിയും ചിലതെല്ലാം തുടർന്നു പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ആഗ്രഹമുണ്ട്. മര്യാദകേടായിപ്പോകുമോ എന്ന് ഭയന്നു 'വേറെയും പല ആവശ്യങ്ങൾ അതുകൊണ്ടുണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കുകയാണ്. ഒരുപക്ഷേ, എന്താണതെന്ന് ചോദിച്ചെങ്കിൽ വീണ്ടും കുറേക്കൂടി സംസാരിക്കുവാൻ അവസരം തനിക്ക് ലഭിക്കുമല്ലോ എന്നദ്ദേഹം കരുതിയിരിക്കാം. എന്നാൽ ആ വടി മുഖേന കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അതിമഹത്തായ ചില കാര്യങ്ങളാണ്. ശരി, എന്നാൽ ആ വടി താഴെ ഇടുക, എന്ന് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

നിലത്തിട്ട താമസം! അതാ, അതൊരു പെരുമ്പാമ്പായി മാറിയിരിക്കുന്നു! സാധാരണ പെരുമ്പാമ്പല്ല-കുതിച്ചോടുന്ന സർപ്പക്കുട്ടിയെപ്പോലെ ഓടുന്ന പാമ്പ്! ഈ പാമ്പിനെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ 7:107, 26:32 ൽ പെരുമ്പാമ്പ് (**ثعبان**) എന്നും, 27:10, 28:31 ൽ ചെറുസർപ്പംപോലെയുള്ളത് (**كأنها جان**) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ മൂസാ നബി(അ)ക്ക് പേടിതോന്നി പിന്നോട്ട് മാറുന്നു! അല്ലാഹു പറയുന്നു: പേടിക്കേണ്ട, പേടിക്കുവാനൊന്നുമില്ല, ധൈര്യസമേതം അതിനെ കൈകൊണ്ട് എടുത്തേക്കുക, അത് പഴയ വടിയായിത്തന്നെ മാറും. ഇതാ എനിയും നോക്കൂ:-

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً

﴾22﴿ 'നിന്റെ കൈ നിന്റെ പാർശ്വത്തിലേക്ക് ചേർത്തുവെക്കുക: എന്നാലത് മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട്-യാതൊരു ദൂഷ്യവും

أُخۡرَىٰ ﴿٢٢﴾

കൂടാതെ– വെളുത്തതായി പുറത്തുവരുന്നതാണ്:–

لِنُرِيَكَ مِنۡ ءَايَـٰتِنَا ٱلۡكُبۡرَى ﴿٢٣﴾

《23》 'നമ്മുടെ വലിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്ന് (ചിലത്) നിനക്ക് കാണിച്ചുതരുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അത്)

ٱذۡهَبۡ إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

《24》 'നീ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോകുക; നിശ്ചയമായും അവൻ അതിക്രമിയായിരിക്കുകയാണ്.'

《22》 وَٱضۡمُمۡ നീ ചേർത്തു (കൂട്ടി) വെക്കുക يَدَكَ നിന്റെ കൈ إِلَىٰ جَنَاحِكَ നിന്റെ പാർശ്വ (കക്ഷ)ത്തിലേക്ക് تَخۡرُجۡ അത് പുറത്തുവരും بَيۡضَآءَ വെള്ളനിറമുള്ളതായി (മിനുങ്ങിക്കൊണ്ട്) مِنۡ غَيۡرِ سُوٓءٍ യാതൊരു ദൂഷ്യവും (കേടുപാടും)കൂടാതെ آيَةً أُخۡرَىٰ മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായി 《23》 لِنُرِيَكَ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുവാൻ വേണ്ടി مِنۡ آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലത്) الۡكُبۡرَىٰ വലിയതായ, വമ്പിച്ച 《24》 اذۡهَبۡ നീ പോകുക إِلَىٰ فِرۡعَوۡنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ طَغَىٰ അതിക്രമിയായിരിക്കുന്നു, അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അക്രമം മുഴുത്തിരിക്കുന്നു

വലങ്കൈ ഇടത്തേ പാർശ്വത്തിൽ തോൾക്കയ്യിന് താഴെ (കക്ഷത്ത്) വെച്ചെടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ, അത് തനി വെള്ള വർണമായി പ്രകാശിക്കുന്നു! കയ്യിനോ, ദേഹത്തിനോ, ഒന്നും തന്നെ, അതുമൂലം യാതൊരു ദോഷവും ഇല്ല. തിരികെ വെച്ചാൽ പഴയപടി തന്നെ ആകുകയും ചെയ്യുന്നു! ഈ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. വളരെ ഗൗരവാവഹമായ ഒരു കൃത്യം നിർവഹിക്കുവാനാണ് മൂസാ (അ) നിയുക്തനാകുന്നത്. അതിനുള്ള അധികാരപത്രവും ലക്ഷ്യവുമാണ് ഈ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. അതുംകൊണ്ടാണ് താൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ജനതയെ സത്യമാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പോകുന്നത്. സ്വേച്ഛാധികാരിയായ ഒരു ഭരണകർത്താവാണ് ഫിർഔൻ. ഈജിപ്തിലെത്തിയാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടുന്നത് ഫിർഔനെയാണ്. താനാണെങ്കിൽ, ഫിർഔന്റെ കൊട്ടാരത്തിൻ കീഴിൽ വളർത്തപ്പെടുകയും അതിനുശേഷം, ഒരു കൊലപാതകത്തിന്റെ പേരിൽ നാട്‌വിട്ടു പോകുകയും ചെയ്ത ആളും. അവിടെച്ചെന്നാൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു പ്രവാചകന്റെ കർത്തവ്യമാകട്ടെ, വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഭയങ്കരമായ പല വിഷമങ്ങളും, പ്രതിബന്ധങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് തരണം ചെയ്യേണ്ടതായി നേരിട്ടേക്കും. ആകയാൽ മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവോട് പ്രാർഥിക്കുന്നു:–

വിഭാഗം – 2

قَالَ رَبِّ ٱشۡرَحۡ لِي صَدۡرِي ﴿٢٥﴾

《25》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ' എന്റെ റബ്ബേ! എന്റെ നെഞ്ച് [ഹൃദയം]

എനിക്ക് നീ വിശാലപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ!

وَيَسِّرۡ لِيٓ أَمۡرِي ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ 'എന്റെ കാര്യം എനിക്ക് എളുപ്പമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ

وَٱحۡلُلۡ عُقۡدَةٗ مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ 'എന്റെ നാവിൽനിന്നും നീ കെട്ടഴിച്ചു തരുകയും ചെയ്യേണമേ!-

يَفۡقَهُواْ قَوۡلِي ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ 'എന്നാലവർ [ജനങ്ങൾ] എന്റെ വാക്ക് ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളും.

وَٱجۡعَل لِّي وَزِيرٗا مِّنۡ أَهۡلِي ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ 'എന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽനിന്ന് എനിക്കൊരു 'വസീറി'നെ [സഹായകനെ] നീ നിശ്ചയിച്ചു തരുകയും വേണമേ!-

هَٰرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ 'അതായത്, എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ.

ٱشۡدُدۡ بِهِۦٓ أَزۡرِي ﴿٣١﴾

﴾31﴿ 'അവനെക്കൊണ്ട് എന്റെ ശക്തി നീ ഉറപ്പിച്ചു തരേണമേ!

وَأَشۡرِكۡهُ فِيٓ أَمۡرِي ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ 'എന്റെ (കൃത്യനിർവ്വഹണ) കാര്യത്തിൽ അവനെയും പങ്കു ചേർത്തു തരേണമേ!

كَيۡ نُسَبِّحَكَ كَثِيرٗا ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് സ്തോത്ര കീർത്തനം ധാരാളമായി ചെയ്വാനും.

﴾25﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ اشْرَحْ വികസിപ്പിച്ചു, (വിശാലപ്പെടുത്തി) തരേണമേ لِي എനിക്ക് صَدْرِي എന്റെ നെഞ്ച് (ഹൃദയം) ﴾26﴿ وَيَسِّرْ لِي എനിക്ക് എളുപ്പമാക്കിത്തരികയും വേണമേ أَمْرِي എന്റെ കാര്യം ﴾27﴿ وَاحْلُلْ അഴിച്ചുതരുകയും വേണമേ عُقْدَةً കെട്ട് مِنْ لِسَانِي എന്റെ നാവിൽനിന്ന് ﴾28﴿ يَفْقَهُوا അവർ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളും قَوْلِي എന്റെ വാക്ക്, ഞാൻ പറയുന്നത് ﴾29﴿ وَاجْعَلْ لِي എനിക്ക് നിശ്ചയിച്ചു (ഏർപ്പെടുത്തി) തരികയും ചെയ്യേണമേ وَزِيرًا ഒരു സഹായകനെ مِنْ أَهْلِي എന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന്, കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ﴾30﴿ هَارُونَ അതായത് ഹാറൂനെ أَخِي എന്റെ സഹോദരൻ ﴾31﴿ اشْدُدْ ഉറപ്പിച്ചു (ബലപ്പെടുത്തി) തരണം أَخِي അവനെക്കൊണ്ട് അവൻ മൂലം أَزْرِي എന്റെ മുതുകിനെ (ശക്തിയെ) ﴾32﴿ وَأَشْرِكْهُ അവനെ പങ്കു ചേർക്കുകയും വേണമേ فِي أَمْرِي എന്റെ കാര്യത്തിൽ ﴾33﴿ كَيْ نُسَبِّحَكَ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് തസ്ബീഹ് ചെയ്വാൻ വേണ്ടി, പ്രകീർത്തനം നടത്തുവാൻ, പരിശുദ്ധിയെ

കീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ, സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്‌വാൻ كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'ഞങ്ങൾ നിന്നെ അധികമായി സ്മരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്).

إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ നിശ്ചയമായും, നീ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.'

﴾34﴿ وَنَذْكُرَكَ ഞങ്ങൾ നിന്നെ സ്മരിക്കുക (ഓർക്കുക)യും ചെയ്‌വാൻ كَثِيرًا അധികം, ധാരാളം ﴾35﴿ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ كُنتَ നീ ആകുന്നു. ആയിരിക്കുന്നു بِنَا ഞങ്ങളെപ്പറ്റി, ഞങ്ങളെ بَصِيرًا കാണുന്നവൻ, കണ്ടറിയുന്നവൻ

മൂസാ നബി(അ) നിർവഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഭാരമേറിയ ചുമതല ശരിക്ക് നിറവേറ്റവാൻ ആവശ്യമായ സഹായവും, ചുറ്റുപാടും നൽകുവാനായി അദ്ദേഹം മേൽപ്രകാരം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഹൃദയവികാസം (شرح الصدر) ലഭിക്കുന്നത് ആന്തരമായ സഹായ സിദ്ധിയാണെങ്കിൽ, കാര്യം എളുപ്പമാക്കിക്കിട്ടുന്നത് (تيسير الامر) ബാഹ്യമായ സഹായത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മൂസാ നബി(അ)യുടെ നാവിലുള്ള കെട്ട് (**عقدة**) എന്ന് പറഞ്ഞത്, ചെറുപ്പകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ തീ പൊള്ളിയിരുന്നത് മൂലമുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടാണ് എന്നത്രെ ചില 'മുഫസ്സിറുകൾ' പറയുന്നത്. ബൈബ്ളിൽ ഇത് സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മൂസാക്ക് ജനനാൽ തന്നെ സംസാരത്തിൽ വിക്കും കൊഞ്ഞയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു സഹായകനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നാവിന് ശക്തി കൊടുക്കാമെന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞു, മൂസാ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. കർത്താവ് കോപിച്ചുകൊണ്ട്: ഹാറൂനെ നിശ്ചയിച്ചു തരാമെന്നും, അവൻ നിന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും അവൻ നിന്റെ നാവും, നീ അവന്റെ നേതാവുമാകണമെന്നും പറഞ്ഞു' (പുറപ്പാട് 4 ൽ 10-17) ഇതിൽ, കർത്താവ് (അല്ലാഹു) കോപിച്ചു എന്നും, കോപിക്കത്തക്കവണ്ണം മൂസാ(അ) നിർബന്ധിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞത് നമുക്ക് സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, ക്വുർആൻ അത് അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

ഏതായാലും മൂസാ നബി(അ)ക്ക് സംസാരവൈഭവം കുറവായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ നാവോട്ടവും, സംസാരസാമർഥ്യവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു ഹാറൂൻ (അ) എന്നും തീർച്ചയാണ്. ഇത് ക്വുർആനും തൗറാത്തും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സ്വസഹോദരനെന്ന നിലക്കും ഹാറൂൻ (അ) തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ക്വുർആനിൽ ഹാറൂൻ നബി(അ)യെക്കുറിച്ച് **هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا - القصص: ٣٤** (അവൻ എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനാണെ)ന്നും, തന്നെക്കുറിച്ച്: **وَلاَ يَنْطَلِقُ لِسَانِي - الشعراء: ١٣** (എന്റെ നാവോടുകയില്ല) എന്നും മൂസാ (അ) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഫിർഔൻ ഒരിക്കൽ മൂസാ നബി (അ)യെപ്പറ്റി **وَلاَ يَكَادُ يُبِينُ -الزخرف: ٥٢** (അവൻ വ്യക്തമായി സംസാരിക്കുകയുമില്ല) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിലുള്ള കെട്ട് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

മൂസാ നബി(അ)യുടെ അപേക്ഷകളെല്ലാം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അത് മാത്രമല്ല, അത്പോലെ മുമ്പും വലിയ വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.-

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَـٰمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

《36》 അവൻ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ! നീ ചോദിച്ചത് നിനക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰٓ ﴿٣٧﴾

《37》 തീർച്ചയായും, മറ്റൊരു പ്രാവശ്യവും നാം നിനക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്തു തന്നിട്ടുണ്ട്:-

إِذْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰٓ ﴿٣٨﴾

《38》 അതായത്: നിന്റെ മാതാവിന് ബോധനം നൽകപ്പെടേണ്ടത് നാം ബോധനം നൽകിയപ്പോൾ:-

أَنِ ٱقْذِفِيهِ فِى ٱلتَّابُوتِ

《39》 (എന്നുവെച്ചാൽ) 'നീ അവനെ പെട്ടിയിലിട്ടു നദിയിൽ ഇട്ടേക്കുക:-

فَٱقْذِفِيهِ فِى ٱلْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ ٱلْيَمُّ بِٱلسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّى وَعَدُوٌّ لَّهُۥ ۚ

എന്നിട്ട്, നദി അവനെ കരയിലിട്ടുകൊള്ളട്ടെ- എനിക്ക് ശത്രുവും, അവന് ശത്രുവുമായുള്ള ഒരാൾ അവനെ എടുത്തുകൊള്ളും.' എന്ന്.

وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّى وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِىٓ ﴿٣٩﴾

എന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്നേഹം നിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഇട്ടുതരികയും ചെയ്തു: എന്റെ നോട്ടത്തിലായി, നിന്നെ (വളർത്തി) ഉണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമാണ് (അതെല്ലാം).

《36》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു قَدْ أُوتِيتَ തീർച്ചയായും നിനക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു سُؤْلَكَ നീ ചോദിച്ചത്, നിന്റെ ചോദ്യം يَا مُوسَى ഹേ മൂസാ 《37》 وَلَقَدْ مَنَنَّا തീർച്ചയായും നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെ മേൽ مَرَّةً أُخْرَى മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം 《38》 إِذْ أَوْحَيْنَا നാം ബോധനം നൽകിയപ്പോൾ, അറിയിച്ചപ്പോൾ إِلَى أُمِّكَ നിന്റെ മാതാവിന് (ഉമ്മക്ക്) مَا يُوحَى ബോധനം നൽകപ്പെടേണ്ടത് 《39》 أَنِ اقْذِفِيهِ നീ അവനെ

ഇട്ടേക്കണമെന്ന് فِى ٱلتَّابُوتِ പെട്ടിയിൽ فَٱقْذِفِيهِ എന്നിട്ട് അതിനെ (അവനെ) ഇട്ടേക്കുക ٱلْيَمُّ നദിയിൽ, സമുദ്രത്തിൽ (ജലാശയത്തിൽ) فَلْيُلْقِهِ എന്നിട്ട് ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ ٱلْيَمُّ നദി, സമുദ്രം بِٱلسَّاحِلِ കരയിൽ, തീരത്ത് يَأْخُذْهُ അവനെ എടുത്തുകൊള്ളും عَدُوٌّ لِّى എനിക്കുള്ള ഒരു ശത്രു وَعَدُوٌّ لَّهُۥ അവനും ശത്രു (വായ) وَأَلْقَيْتُ ഞാൻ ഇടുകയും ചെയ്തു (നൽകി) عَلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്റെമേൽ مَحَبَّةً ഒരു സ്നേഹം مِّنِّى എന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള وَلِتُصْنَعَ നീ വളർത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെടുവാനും, നിന്നെ പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാനും عَلَىٰ عَيْنِىٓ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, എന്റെ നോട്ടത്തിൽ (പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ)

യൂസുഫ് നബി (അ) ഈജിപ്തിലെ (മിസ്റിലെ) ഭരണകർത്താവായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. സൂറത്ത് യൂസുഫിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി സവിസ്തരം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരൻമാരും-അഥവാ യഅ്ക്വൂബ് നബി(അ)യും കുടുംബവും- ഈജിപ്തിൽവന്നു താമസമാക്കിയിരുന്നു. യഅ്ക്വൂബ്നബി(അ) ക്ക് ഇസ്റാഈൽ എന്നും പേരുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ട് മക്കൾ വഴിക്കുള്ള സന്താന പരമ്പരകൾക്കാണ് ഇസ്റാഈൽ വർഗം (بنو اسرائيل) എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതെന്നും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇസ്റാഈല്യർ ക്രമേണ ഈജിപ്തിൽ പെരുകിപ്പെരുകി വന്നു. കാലക്രമത്തിൽ അവരുടെ പൂർവകാല പ്രശസ്തിയും, പ്രതാപവും നശിച്ചുപോയി. കിബ്ത്വി *(*)* വർഗക്കാരായ ഫിർഔൻ രാജാക്കളുടെ **(**)** ഭരണത്തിൽ ഇസ്റാഈല്യർ അങ്ങേഅറ്റം മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടുവന്നു. അടിമകളെപ്പോലെയുമല്ല, ആടുമാടുകളെക്കാൾ താണവർഗമായിട്ടാണ് കൊപ്തികൾ അവരെ ഗണിച്ചുവന്നത്. ഇസ്റാഈല്യരുടെ സംഖ്യാവർധനവും ശക്തിയും നശിപ്പിക്കുവാനായി അവരിൽ ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയുവാൻ ഒരു രാജാവ് കൽപന പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. ഇക്കാലത്താണ് മൂസാ നബി (അ) നബിയുടെ ജനനമുണ്ടായത്.

മാതാവ് തന്റെ ഓമനസന്താനത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതിയായി ഭയപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചു. അവർ കുട്ടിയെ ഒരു പെട്ടിയിലാക്കി നൈൽ നദിയിലിട്ടു. ഫിർഔന്റെ കൊട്ടാരത്തിനരികിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ നദി അത് കരക്കിട്ടു. ആരോ കണ്ടു പെട്ടിയെടുത്തു. അങ്ങിനെ, മൂസാ (അ) രക്ഷപ്പെട്ടു. ഭാവിയിൽ തങ്ങളുടെ രാജത്വവും പ്രതാപവുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുവാനും, തീരാദുഃഖത്തിനും ഈ കുട്ടി കാരണമാകുമെന്ന് അന്ന് അവർ എങ്ങിനെ അറിയുവാനാണ്!

ആരുടേതെന്നറിയപ്പെടാത്ത ആ സുന്ദര ശിശുവിനെ കൊട്ടാരമേൽനോട്ടത്തിൽ-രാജകീയ ലാളനയോട്കൂടി- വളർത്തപ്പെട്ടുവന്നു. കുട്ടിക്ക് മുലകൊടുപ്പാൻ അമ്മമാരെ നിശ്ചയിക്കുവാൻ നോക്കുമ്പോൾ, കുട്ടി ആരുടെയും മുല കുടിക്കുന്നില്ല. ആർക്കും ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം, അപ്പോൾ മൂസാ നബി(അ)ക്ക് മറ്റൊരു അനുഗ്രഹവും കൂടി ലഭിച്ചതായി അല്ലാഹു തുടർന്ന് ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു:-

---

(*) കിബ്ത്വി എന്ന കൊപ്തി (Coptic) വർഗം ഈജിപ്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളായിരുന്നു.

(**) അക്കാലത്ത് ഈജിപ്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന രാജാക്കൾ ഫിർഔൻ, അഥവാ 'ഫറവോൻ' (Pharaon - فِرْعَوْن) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

إِذۡ تَمۡشِيٓ أُخۡتُكَ فَتَقُولُ هَلۡ أَدُلُّكُمۡ عَلَىٰ مَن يَكۡفُلُهُۥۖ	﴾40﴿ നിന്റെ സഹോദരി നടന്നുവരികയും, എന്നിട്ട്; 'ഇവനെ ഏറ്റെടുക്കത്തക്ക ഒരാളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടയോ?' എന്ന് പറയുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക)!
فَرَجَعۡنَٰكَ إِلَىٰٓ أُمِّكَ كَيۡ تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَۚ	അങ്ങനെ, നിന്റെ മാതാവിങ്കലേക്ക്-അവൾ കണ്ണ് കുളുർക്കുവാനും, വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി- നിന്നെ നാം മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു.
وَقَتَلۡتَ نَفۡسٗا فَنَجَّيۡنَٰكَ مِنَ ٱلۡغَمِّ وَفَتَنَّٰكَ فُتُونٗاۚ	നീ ഒരാളെ കൊല്ലുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട്; (ആ) ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; പല (വിധ) പരീക്ഷണങ്ങളും നിന്നെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു;
فَلَبِثۡتَ سِنِينَ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ ثُمَّ جِئۡتَ عَلَىٰ قَدَرٖ يَٰمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾	അങ്ങനെ നീ മദ്‌യൻകാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറേ കൊല്ലങ്ങൾ താമസിച്ചു; പിന്നെ, ഒരു നിശ്ചയ പ്രകാരം നീ (ഇതാ) വന്നിരിക്കുന്നു-ഹേ, മൂസാ!
وَٱصۡطَنَعۡتُكَ لِنَفۡسِي ﴿٤١﴾	﴾41﴿ എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിന് [ദൗത്യത്തിന്] വേണ്ടി ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.'

﴾40﴿ إِذۡ تَمۡشِي നടന്നുവരുന്ന സന്ദർഭം أُخۡتُكَ നിന്റെ സഹോദരി فَتَقُولُ എന്നിട്ടു അവൾ പറയുന്നു هَلۡ أَدُلُّكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ عَلَىٰ مَنۡ ഒരാളെ പ്പറ്റി يَكۡفُلُهُۥ അവനെ ഏറ്റെടുക്കുന്ന فَرَجَعۡنَٰكَ അങ്ങനെ നിന്നെ നാം മടക്കി إِلَىٰٓ أُمِّكَ നിന്റെ മാതാവിങ്കലേക്ക്, ഉമ്മയിലേക്ക് كَيۡ تَقَرَّ കുളുർക്കുവാൻ (സന്തോഷത്താൽ) عَيۡنُهَا അവളുടെ കണ്ണ് وَلَا تَحۡزَنَ അവൾ വ്യസനിക്കാതിരിക്കുവാനും وَقَتَلۡتَ നീ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു نَفۡسٗا ഒരാളെ, ഒരു ദേഹത്തെ فَنَجَّيۡنَٰكَ എന്നിട്ട് നിന്നെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി مِنَ ٱلۡغَمِّ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് وَفَتَنَّٰكَ നിന്നെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു فُتُونٗا പല പരീക്ഷണങ്ങൾ فَلَبِثۡتَ അങ്ങനെ നീ താമസിച്ചു سِنِينَ കുറേ കൊല്ലങ്ങൾ فِيٓ أَهۡلِ مَدۡيَنَ മദ്‌യൻകാരിൽ (അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ) ثُمَّ جِئۡتَ പിന്നെ നീ വന്നു عَلَىٰ قَدَرٖ

ഒരു നിശ്ചയപ്രകാരം, കണക്കനുസരിച്ച്, യോഗ്യതയോടെ يَامُوسَى ഹേ, മൂസാ ﴾41﴿ وَاصْطَنَعْتُكَ നിന്നെ നാം തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു (പ്രത്യേക പരിഗണ നയോടെ വളർത്തി) لِنَفْسِي എനിക്ക് സ്വന്തമായി, എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിന്

നദിയിലെറിഞ്ഞ തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ സ്ഥിതി അന്വേഷിക്കുവാൻ മാതാവ് കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്തിരിക്കുമല്ലോ. അവർ കുട്ടിയുടെ സഹോദരിയെ അതിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. സഹോദരിയാകട്ടെ, അതും അതിലധികവും നിർവ്വഹിച്ചു; കുട്ടി ആരുടെയും മുല സ്വീക രിക്കാതിരിക്കുന്ന തക്കം നോക്കി, കുട്ടിയെ നല്ലവണ്ണം വളർത്തുവാൻ പറ്റിയ ആളെ താൻ കൊടുക്കാമെന്നറിയിച്ചു. അങ്ങിനെ, ആ 'കൊട്ടാരക്കുഞ്ഞി'നെ സ്വ മാതാവിന്തന്നെ വളർത്തുവാൻ അല്ലാഹു അവസരം നൽകി.

മൂസാ(അ) ഒരു യുവാവായിരുന്ന കാലത്ത് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി; ഒരു ക്വിബ്ത്വിയും, ഒരു ഇസ്റാഈലിയും തമ്മിൽ നടന്ന ശണ്ഠയിൽ, ഇസ്റാഈലിയുടെ അപേക്ഷപ്ര കാരം അദ്ദേഹം ഇടപെടുകയും, ക്വിബ്ത്വിയെ ഒരടികൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ അവന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞു. ഈ സംഭവം നടന്നത് പരസ്യമായ നിലക്കല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതേ ഇസ്റാഈലിയുടെ കാരണമായിതന്നെ രഹസ്യം പുറത്തായി. ജനങ്ങൾക്കിട യിൽ അത് ഒരു സംസാരവിഷയമായി. മൂസാ നബി(അ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാ ലോചന നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അറിവ് കിട്ടി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നാട് വിട്ടു. വളരെ അധികം ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ഫലസ്തീനിൽ ശുഐബ് (**شعيب**) നബി(അ)യുടെ രാജ്യമായ മദ്യനിൽ എത്തി. *(*)* അവിടെ ഒരു മാന്യവൃദ്ധന്റെ വീട്ടിൽ താമസമാക്കി. എട്ടോ പത്തോ കൊല്ലം തന്റെ ആടുകളെ മേച്ചുകൊടുക്കണ മെന്ന നിശ്ചയത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ ഒരു മകളെ മൂസാ നബി(അ)ക്ക് വിവാഹം ചെയ്ത് കൊടുത്തു. കരാർ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹം ഭാര്യാസമേതം സ്വരാജ്യ ത്തേക്ക് തിരിച്ചു. ഈ യാത്രയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്നതും. നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകും മുമ്പ് ഹോറേബ് (**حورب**) വനാന്തരത്തിൽ ആടുകളെ മേച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അഗ്നിദർശനം ഉണ്ടാ യെന്നാണ് (പുറപ്പാട്: 3-ൽ 1-3) തൗറാത്തിൽ കാണുന്നത്. ... മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സംഭവ ങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിസ്തീർണത്തോടെ സൂറ: ക്വസ്വസ്വിലും മറ്റുമായി താഴെ സൂറ ത്തുകളിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള പല പരീക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന മൂസാ നബി(അ)ക്ക് തഴക്കവും, പഴ ക്കവും, കാര്യക്ഷമതയും സിദ്ധിച്ചു. യുക്തമായ പ്രായവും എത്തി. ഈ അവസരത്തി ലാണ് അദ്ദേഹത്തെ നബിയായും, റസൂലായും നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്. അങ്ങനെ, സമയംകൊണ്ടും, പരിതഃസ്ഥിതി കൊണ്ടും അനുയോജ്യമായ ഒരു അവസരത്തിൽ ആ അസാധാരണമായ തീ- ആ ദിവ്യ വെളിച്ചം-അദ്ദേഹത്തെ മാടിവിളിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആ തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്വേണ്ടി തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പരിപാലിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതും. ഇതാണ്, 40-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗവും 41-ാം വച നവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

(*)പടം 4 നോക്കുക.

ഈ രണ്ട് മൂന്ന് ആയത്തുകളിലായി, അല്ലാഹു മൂസാ നബി(അ)ക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത എട്ട് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 1) പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലിടുവാൻ മാതാവിന് തോന്നിച്ചത്. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹം നൽകിയത്. 3) പ്രത്യേക പരിഗണനയിൽ വളർത്തിയത്. 4) മാതാവിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തത്. 5) കൊലയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. 6) പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ശുഭപര്യവസാനം ലഭിച്ചത്. 7) മദ്‌യനിൽ അഭയം നൽകി സുഖവാസ സൗകര്യം കൊടുത്തത്. 8) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് മാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതും, മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യത കൊണ്ടോ, പക്വത കൊണ്ടോ, ഒന്നും സിദ്ധിക്കാത്തതുമായ ആ മഹാഭാഗ്യം– പ്രവാചകത്വത്തിന്റെയും ദൗത്യത്തിന്റെയും ('നുബുവ്വത്തി'ന്റെയും, 'രിസാലത്തിന്റെ' യും) സ്ഥാനം നൽകിയത്.

മൂസാ നബി(അ)ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യങ്ങളും, ചുമതലകളും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:–

ٱذْهَبْ أَنتَ وَأَخُوكَ بِـَٔايَـٰتِى

《42》 'നീയും, നിന്റെ സഹോദരനും എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോകുക:

وَلَا تَنِيَا فِى ذِكْرِى ﴿٤٢﴾

എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ അമാന്തിക്കരുത്.

ٱذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُۥ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

《43》 നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക; നിശ്ചയമായും അവൻ അതിക്രമിയായിരിക്കുന്നു;

فَقُولَا لَهُۥ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُۥ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

《44》 എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അവനോട് സൗമ്യമായ വാക്ക് പറയുക; അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയോ, അല്ലാത്ത പക്ഷം ഭയപ്പെടുകയോ, ചെയ്തേക്കാം.'

قَالَا رَبَّنَآ إِنَّنَا نَخَافُ أَن يَفْرُطَ عَلَيْنَآ أَوْ أَن يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

《45》 അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവൻ ഞങ്ങളുടെ മേൽ അവിവേകം പ്രവർത്തിക്കുകയോ, അതിക്രമിക്കുകയോ ചെയ്തുകളയുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.'

قَالَ لَا تَخَافَآ ۖ إِنَّنِى مَعَكُمَآ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

《46》 അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്;– ഞാൻ കേൾക്കുകയും, കാണുകയും ചെയ്യും.'

﴾42﴿ اذْهَبْ നീ പോകുക أَنتَ നീ وَأَخُوكَ നിന്റെ സഹോദരനും بِآيَاتِي എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ട് وَلَا تَنِيَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളും അമാന്തിക്കരുത്, പിന്നോക്കമാകരുത് فِي ذِكْرِي എന്നെ സ്മരിക്കുന്നതിൽ, ഓർക്കുന്നതിൽ ﴾43﴿ اذْهَبَا രണ്ടാളും പോകുക إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക്, إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ طَغَىٰ അതിക്രമിയായി, അതിരുവിട്ടിരിക്കുന്നു. ﴾44﴿ فَقُولَا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയുവിൻ لَهُ അവനോട് قَوْلًا لَّيِّنًا സൗമ്യമുള്ള (മയമുള്ള) വാക്ക് لَّعَلَّهُ അവൻ ആയേക്കാം يَتَذَكَّرُ ചിന്തിക്കും, ഉപദേശം സ്വീകരിക്കും أَوْ يَخْشَىٰ അല്ലെങ്കിൽ പേടിക്കും (പേടിച്ചേക്കാം) ﴾45﴿ قَالَا അവർ (രണ്ടാളും) പറഞ്ഞു رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ إِنَّنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ نَخَافُ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു أَن يَفْرُطَ അവൻ അവിവേകം ചെയ്യുന്നത്, അതിര് കവിയുന്നത് عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളോട് أَوْ أَن يَطْغَىٰ അല്ലെങ്കിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ﴾46﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു لَا تَخَافَا നിങ്ങൾ (രണ്ടാളും) ഭയപ്പെടേണ്ട إِنَّنِي നിശ്ചയമായും ഞാൻ مَعَكُمَا നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട് أَسْمَعُ ഞാൻ കേൾക്കും وَأَرَىٰ ഞാൻ കാണുകയും ചെയ്യും.

---

43 മുതൽ 46 വരെ വചനങ്ങളിലെ വാചകങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ മൂസാ നബി(അ) ഒന്നിച്ച് ഹാറൂൻ നബി(അ)യും ഉള്ളതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. മൂസാ നബി(അ)യെ കാണുവാൻ വേണ്ടി സഹോദരൻ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന്വരുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവർ വഴിയിൽവെച്ച് ഒരുമിച്ചു കൂടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ബൈബ്ളും (പുറപ്പാട്: 4-ൽ 14;27) പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും, മേൽവചനങ്ങളിൽ രണ്ടാളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകാണുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ, ഈ കൽപനകൾ മൂസാ നബി(അ)ക്ക് സീനാ പർവ്വതത്തിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഒന്നാമത്തെ ദിവ്യസംഭാഷണത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നും വരാം. الله اعلم മൂസാ (അ) ഈജിപ്ത് വിട്ടപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന രാജാവായ ഫിർഔൻ മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഇപ്പോൾ വേറെ ഫിർഔനാണ് നിലവിലുള്ളതെന്നും പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ (4 ൽ 19) പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

പ്രബോധന മാർഗത്തിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാന നയമാണ് 44-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മൂസാ നബി(അ)യോടും ഹാറൂൻ നബി(അ)യോടും ഉപദേശിക്കുന്നത്. അതെ, സംസാരിക്കുന്നതും ഉപദേശിക്കുന്നതുമെല്ലാം സൗമ്യമായിക്കൊണ്ടാവണം എന്ന്. എത്ര അർത്ഥവത്തായ ഉപദേശം?! ഫിർഔനെയും, അവന്റെ പര്യവസാനത്തെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് നല്ലപോലെ അറിയാം. എങ്കിലും, അവർ നിരാശാഭരിതരാകാതെ ഇരിക്കുവാനായിരിക്കും 'അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭയപ്പെടുകയോ ചെയ്തേക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഫിർഔൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, ഭയപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണല്ലോ. ഫിർഔനെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ പരിചയമുള്ള ആ പ്രവാചകൻമാർ, അവൻ അവിവേകമോ, അതിക്രമമോ നടത്തിയേക്കുമെന്ന് ഭയം പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അതിന് മറുപടിയായി: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, ഞാൻ എല്ലാം കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് പറഞ്ഞു. ഇതിൽപരം ആശ്വാസപ്രദമായി മറ്റെന്താണ് അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ

《47》 എന്നി, നിങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടു പറയണം; 'ഞങ്ങൾ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൂതൻമാരാണ്; അതുകൊണ്ട് ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളെ നീ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വിട്ടയച്ചുതരണം; നീ അവരെ യാതന ഏല്പിക്കരുത്:-

قَدْ جِئْنَٰكَ بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكَ ۖ

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടത്രെ ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുള്ളത്.

وَٱلسَّلَٰمُ عَلَىٰ مَنِ ٱتَّبَعَ ٱلْهُدَىٰٓ ﴿٤٧﴾

സമാധാനശാന്തി [രക്ഷ], സൻമാർഗത്തെ പിൻതുടർന്നവർക്കായിരിക്കും.

إِنَّا قَدْ أُوحِىَ إِلَيْنَآ أَنَّ ٱلْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

《48》 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾക്ക് 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; വ്യാജമാക്കി പിൻമാറിക്കളയുന്നവർക്കാണ് ശിക്ഷയുള്ളതെന്ന്.

《47》 فَأْتِيَاهُ എന്നി നിങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക فَقُولَا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയുക إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ رَسُولَا رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (രണ്ട്) ദൂതൻമാരാണ് فَأَرْسِلْ അതുകൊണ്ട് വിട്ടയക്കണം, അയക്കുക مَعَنَا ഞങ്ങളുടെ കൂടെ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളെ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കരുത്, യാതന അനുഭവിപ്പിക്കരുത് قَدْ جِئْنَاكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു بِآيَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവുംകൊണ്ട് مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് وَالسَّلَامُ ശാന്തി, സമാധാനം, രക്ഷ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ പിൻതുടർന്നവർക്കാണ് الْهُدَى സൻമാർഗം 《48》 إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ قَدْ أُوحِيَ വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് أَنَّ الْعَذَابَ നിശ്ചയമായും ശിക്ഷ عَلَى مَنْ كَذَّبَ കളവാക്കിയവർക്കാണ് وَتَوَلَّى പിൻമാറുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ നബി(അ)യുടെ നിയമനലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാന കാര്യമായിരുന്നു, ഇസ്‌റാഈൽ വർഗത്തെ ക്വിബ്ത്തികളുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും, മർദ്ദനങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിപ്പിച്ചു അവരുടെ പൂർവ്വദേശമായ ഫലസ്തീനിലേക്ക് കൊണ്ടുവരൽ. ഈ മോചന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

സാരം: ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്തു

കൊടുക്കുകയും, അവരെ നേതാക്കൻമാരാക്കുകയും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്‌വാനാകുന്നു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് (ക്വസ്വസ്-5). അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാർ അങ്ങിനെ പ്രവചിച്ചിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഫലസ്തീൻ രാജ്യത്തിന് 'വാഗ്ദത്തഭൂമി' *(*)* എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്:

ഗർവ്വിഷ്ഠനായ മഹാരാജാവും, ദൈവത്വവാദിയായ സർവ്വാധിപതിയുമാണ് ഫിർഔൻ. കേവലം സാധാരണക്കാരും, തന്റെ കൊട്ടാരത്തിൻകീഴിൽ വളർന്നു വന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറഞ്ഞാലുണ്ടോ, അവൻ ചെവിക്കൊള്ളുന്നു? എങ്കിലും, ആ പ്രവാചകൻമാർ സധൈര്യം തങ്ങളുടെ ദൗത്യം നിർവഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. 'ഞങ്ങൾ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൂതൻമാരാണെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞത് ഫിർഔനിന് രസിച്ചില്ല. അവൻ കോപിച്ചു. 'അഹോ! അപ്പോൾ, ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കൊരു റബ്ബുണ്ടോ? അതാരാണ്- കേൾക്കട്ടെ!' എന്നായി. താനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടതും, ദൗത്യത്തിന്റെ നേതാവും മൂസാ നബി(അ)യായത്കൊണ്ട് അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالَ فَمَن رَّبُّكُمَا يَـٰمُوسَىٰ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവൻ ചോദിച്ചു: 'എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ (രണ്ടാളുടെയും) റബ്ബ് ആരാകുന്നു-ഹേ, മൂസാ!?'

قَالَ رَبُّنَا ٱلَّذِىٓ أَعْطَىٰ كُلَّ شَىْءٍ خَلْقَهُۥ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്, എല്ലാ വസ്തുവിനും അതതിന്റെ സൃഷ്ടി [പ്രകൃതരൂപം] കൊടുക്കുകയും, അനന്തരം (വേണ്ടുന്ന) മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തവനാകുന്നു.'

﴾49﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു, ചോദിച്ചു فَمَنْ എന്നാൽ ആരാണ് رَبُّكُمَا നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെ റബ്ബ് يَامُوسَى ഹേ മൂസാ ﴾50﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് الَّذِي أَعْطَى കൊടുത്തിട്ടുള്ളവനാണ്, നൽകിയവനാണ് كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും خَلْقَهُ അതിന്റെ സൃഷ്ടി, പ്രകൃതി, പ്രകൃതരൂപം ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം هَدَى മാർഗദർശനം നൽകി.

ഹാ! എത്ര അർത്ഥഗർഭമായ മറുപടി! അതിലെ പദങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളും ഒന്ന് എണ്ണിനോക്കുക. എന്നിട്ട് ആ ചെറുവാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യ വ്യക്തതയും, അതിലടങ്ങിയ തത്വത്തിന്റെ ഗൗരവവും, വിശാലതയും ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! സൃഷ്ടിലോകങ്ങളോളം വലുപ്പവും തൂക്കവും വരുന്ന സാരം! അതിന് മുമ്പിൽ ആരാണ് മുട്ടുകുത്താതിരിക്കുക?! മുട്ടുകുത്താത്തവനുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ചിന്താശൂന്യനല്ലെങ്കിൽ, മർക്കടമുഷ്ടിക്കാരനായിരിപ്പാനേ തരമുള്ളൂ. അത്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ ഉത്തരം കേട്ടഭാവം നടിക്കാതെ, ഫിർഔൻ (അടുത്ത ആയത്തിൽ കാണുന്നപോലെ) വേഗം ചോദ്യം മാറ്റിക്കളഞ്ഞതും. അവന്നറിയാം: വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അവയുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നിശ്ച

(*) فلسطين الموعود (The Promised land) പടം 5 നോക്കുക.

യിച്ചതുമെല്ലാം താനല്ലെന്ന്.

ലോകത്തിലുള്ള നാവുകളെല്ലാം ചേർന്നാലും പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തിന്, മൂസാ നബി(അ) നൽകിയതിലും നന്നായ ഒരു ഉത്തരം കൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. ഓരോ സൃഷ്ടിക്കും അതതിന്റെ അസ്തിത്വം നൽകുകയും, ഓരോന്നിന്റെയും ജീവിതത്തിനും നിലനിൽപിനും ജീവിതോദ്ദേശ്യം സഫലമാകുന്നതിനും ആവശ്യമായ മാർഗങ്ങളെല്ലാം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഏക മഹാശക്തി ഏതാകുന്നുവോ അവനാണ് റബ്ബ്; അവനാണ് രക്ഷിതാവ്; എന്നത്രെ മൂസാ (അ) പറയുന്നത്. എന്ന്വെച്ചാൽ; ഓരോ ജീവിക്കും വേണ്ടുന്ന സഹജബോധം, ആന്തരശക്തി, അവയവങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഏറ്റക്കുറവ്കൂടാതെ പ്രദാനം ചെയ്ത സ്രഷ്ടാവ്. ഓരോന്നിന്റെയും അവയവങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ, ശരീരത്തിൽ അവ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രീതി, ഓരോന്നും മറ്റേതുമായുള്ള ബന്ധം, ആദിയായ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കു മ്പോൾ, നാം ആശ്ചര്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. നമ്മുടെ മൂക്ക് മേല്പോട്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കണ്ണുകൾ മുന്നിലും പിന്നിലുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, വിരലുകൾ സമവലുപ്പത്തിലായിരു ന്നുവെങ്കിൽ.... അങ്ങിനെ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഓരോന്നും സർവശക്തനായ ഏക ഇലാഹിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നമുക്ക് കാണു വാൻ കഴിയും. മഹാനായ അബ്ദുല്ലാഹിൽയാഫിഈ (اليافعى رح) പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

لَهُ كُلُّ ذرات الوَجُودِ شَوَاهِدٌ عَلَى أنه البَارِي الإِلهُ المُصَوِّرُ

(രൂപകൽപന ചെയ്തു സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം അവൻ (അല്ലാഹു) തന്നെയാണെന്നുള്ള തിന് ലോകത്തുള്ള ഓരോ അണുവും അവന് സാക്ഷികളാകുന്നു)

ഒന്നുകിൽ, ഇതൊന്നും ആലോചിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയും ചിന്തയും ഫിർഔനിന് ഉണ്ടായില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ അഹങ്കാരവും അധികാരപ്രമത്തതയും കാരണം അവ നത് വകവെച്ചില്ല; അതുമല്ലാത്തപക്ഷം, ജനങ്ങൾ മൂസാ നബി(അ)യുടെ മറുപടിയിൽ ആകൃഷ്ടരായിപ്പോകുമെന്ന് അവൻ കരുതി. ഏതായാലും മറുപടിയുടെ വിശദീകരണം അവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. ചോദ്യം മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയാണ് ചെയ്തത്. മൂസാ നബി(അ)യെ ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടിയിൽ കുടുക്കിക്കളയാമെന്ന് അവൻ കരുതി.

قَالَ فَمَا بَالُ ٱلْقُرُونِ ٱلْأُولَىٰ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ അവൻ ചോദിച്ചു: '(ശരി) എന്നാൽ, മുൻതലമുറകളുടെ നില എന്താണ്?'

قَالَ عِلْمُهَا عِندَ رَبِّى فِى كِتَٰبٍ ۖ لَّا يَضِلُّ رَبِّى وَلَا يَنسَى ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അറിവ് എന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തി ലുണ്ട്;- എന്റെ റബ്ബ് പിഴച്ചുപോക യില്ല. അവൻ മറന്നുപോകയുമില്ല.

﴾51﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു فَمَا എന്നാലെന്താണ് بَالُ الْقُرُونِ തലമുറകളുടെ നില الأولَى പൂർവ്വികൻമാരായ, മുൻകഴിഞ്ഞ ﴾52﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു عِلْمُهَا അവയെ

فِي كِتَابٍ സംബന്ധിച്ച അറിവ്, അവയുടെ വിവരം عِندَ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലാണ് ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഒരു രേഖയിൽ (രേഖപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്) لَا يَضِلُّ പിഴച്ചുപോകയില്ല رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് وَلَا يَنسَى അവൻ മറക്കുകയുമില്ല

നിങ്ങൾ ഇപ്പറയുന്ന ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടും വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ലല്ലോ. അവരെല്ലാം പിഴച്ചവരും തെറ്റിയവരുമാണെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നത്?' ഇതാണ്, ഫിർഔൻ ചോദിക്കുന്നതിന്റെ സാരം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും, പഴക്കം ചെന്ന ദുരാചാരങ്ങളെയും കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ, ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉൽഭവിക്കുക സാധാരണമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ്, സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മാമൂലുകളെ ന്യായീകരിക്കാറുള്ളതും. ഈ ചോദ്യത്തിന് മൂസാ നബി(അ) നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്; 'അവരെപ്പറ്റി ഞാനെന്ത് പറയും? അവരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. അതൊക്കെ അവന്റെ അടുക്കൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും തക്ക പ്രതിഫലം അവൻ കൊടുത്തുകൊള്ളും. മറവിയോ പിഴവോ അവന് പിണയുകയില്ല. അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അമ്പേഷിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?.... പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉപദേശരീതിയും, തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെ വാദപ്രതിവാദരീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നോക്കുക! മൂസാ നബി(അ)യുടെ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വം സൂറത്തുൽ ബഖറഃയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു:-

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ - البقرة : ١٣٤

സാരം: അതൊക്കെ കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായം! അത് സമ്പാദിച്ചത് (പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം) അതിന്, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചത് നിങ്ങൾക്കും: അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യോത്തരങ്ങളെക്കാൾ പ്രസക്തമായത് ഒന്നാമത്തെതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മൂസാ നബി(അ)യുടെ ആദ്യത്തെ മറുപടിക്ക് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ വിശദീകരണം നൽകുന്നു:

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്ക് തൊട്ടിലാക്കിത്തരികയും അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് (പലവിധ) വഴികൾ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരികയും, ആകാശത്തുനിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവനത്രെ (അവൻ).

എന്നിട്ട്, അത് മൂലം നാം [അല്ലാഹു] വിഭിന്നങ്ങളായ സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പല ഇണകൾ [ജാതികൾ] ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

كُلُوا۟ وَٱرْعَوْا۟ أَنْعَـٰمَكُمْ ۗ

《54》 (മനുഷ്യരേ!) നിങ്ങൾ തിന്നു കൊള്ളുക! നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലി കളെ മേയിക്കുകയും ചെയ്യുക!

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَـٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلنُّهَىٰ ﴿٥٤﴾

നിശ്ചയമായും, അതിൽ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

വിഭാഗം - 3

۞ مِنْهَا خَلَقْنَـٰكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾

《55》 അതിൽ [ഭൂമിയിൽ] നിന്ന് തന്നെ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു, അതിൽതന്നെ നിങ്ങളെ നാം മടക്കുന്നു, അതിൽ നിന്ന് തന്നെ മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ നാം പുറത്ത് കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും.

《53》 الَّذِي യാതൊരുവൻ جَعَلَ അവൻ ആക്കി لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الأَرْضَ ഭൂമിയെ مَهْدًا തൊട്ടിൽ, വിരുപ്പ് وَسَلَكَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തു فِيهَا അതിൽ سُبُلًا വഴികളെ وَأَنْزَلَ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَاءً വെള്ളം (മഴ) فَأَخْرَجْنَا എന്നിട്ട് നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ أَزْوَاجًا പല ഇണകളെ, ഇനങ്ങളെ, ജാതികളെ مِنْ نَبَاتٍ സസ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് شَتَّى വിഭിന്നമായ, വിവിധമായ 《54》 كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ وَارْعَوْا മേയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ أَنْعَامَكُمْ നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِأُولِي النُّهَى ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് 《55》 مِنْهَا അതിൽനിന്ന് خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു وَفِيهَا അതിൽ തന്നെ نُعِيدُكُمْ നിങ്ങളെ നാം മടക്കുന്നു وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന്തന്നെ نُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു (ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നു) تَارَةً أُخْرَى മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം

مَهْد (തൊട്ടിൽ) എന്ന പദത്തിന് ശിശുക്കൾക്ക് കിടക്കുവാൻ സൗകര്യപ്പെടുത്തുന്ന 'വിരിപ്പ്' എന്നാണ് സാക്ഷാൽ അർഥം. യഥേഷ്ടം ഇരിക്കുവാനും, കിടക്കുവാനും, നടക്കുവാനും, ജോലി ചെയ്‌വാനുമെല്ലാം ഉതകുന്ന വിധത്തിൽ പാകപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് 'ഭൂമിയെ തൊട്ടിലാക്കിത്തന്നു' വെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. എല്ലാവരും നിത്യവും കണ്ടനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കെല്ലാം ചിന്തിച്ചറിയാവുന്നതുമായ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനും, അവനാണ് സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവും, ആരാധ്യനും എന്നതിനും അവ ഓരോന്നും തെളിവുകളാകുന്നു. മനുഷ്യനെ അവൻ മണ്ണിൽ നിന്ന്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോകുന്നതും മണ്ണിലേക്ക്തന്നെ. ആദ്യം മണ്ണിൽ നിന്ന് ഉൽപാദിപ്പിച്ച അവന് അതേ മണ്ണിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ വീണ്ടും ഒന്ന്കൂടി എഴുന്നേൽപിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിൽ ഒട്ടും സംശയത്തിന് അവകാശമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു ഫിർഔനിന്റെ കഥ തുടരുന്നു:-

وَلَقَدْ أَرَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ﴿٥٦﴾

﴿56﴾ അവന് [ഫിര്‍ഔനിന്] നാം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം തീര്‍ച്ചയായും കാണിച്ചുകൊടുത്തു; എന്നിട്ടും, അവന്‍ വ്യാജമാക്കുകയും വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَٰمُوسَىٰ ﴿٥٧﴾

﴿57﴾ അവന്‍ (മൂസായോട്) പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ നാട്ടില്‍ നിന്ന് നിന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാന്‍ വേണ്ടി, നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വന്നിരിക്കുകയാണോ-മൂസാ?!

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِۦ فَٱجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُۥ نَحْنُ وَلَآ أَنتَ مَكَانًا سُوًى

﴿58﴾ എന്നാല്‍, നിശ്ചയമായും ഇതേമാതിരിയുള്ള ജാലവിദ്യ നിന്റെ അടുക്കല്‍ ഞങ്ങളും കൊണ്ടുവരാം!

ആകയാല്‍, ഞങ്ങളുടെയും നിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് (മല്‍സരപ്പരീക്ഷക്കായി) ഒരു നിശ്ചയം ഏര്‍പ്പെടുത്തുക! ഞങ്ങളാകട്ടെ, നീയാകട്ടെ, അത് ലംഘിക്കാവതല്ല-മദ്ധ്യമമായ [ശരിയായ] ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് (ആയിരിക്കണം).'

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ ٱلزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ ٱلنَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളോട് നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഉല്‍സവ ദിവസമെന്നും, ഇളയുച്ചസമയത്ത് ജനങ്ങള്‍ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടണമെന്നും ആകുന്നു.'

﴿56﴾ وَلَقَدْ തീര്‍ച്ചയായും أَرَيْنَاهُ നാം അവന് കാണിച്ചുകൊടുത്തു آيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ كُلَّهَا അതെല്ലാം فَكَذَّبَ എന്നിട്ട് അവര്‍ വ്യാജമാക്കി وَأَبَىٰ അവന്‍ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു (കൂട്ടാക്കിയില്ല) ﴿57﴾ قَالَ അവന്‍ പറഞ്ഞു أَجِئْتَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കല്‍ വന്നിരിക്കുകയാണോ لِتُخْرِجَنَا ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാന്‍ مِنْ أَرْضِنَا ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയില്‍ (നാട്ടില്‍) നിന്ന് بِسِحْرِكَ നിന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് يَامُوسَىٰ ഹേ മൂസാ ﴿58﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ നിനക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തരാം بِسِحْرٍ ജാലവിദ്യയെ مِثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള فَاجْعَلْ ആകയാല്‍ നീ ഏര്‍പ്പെടുത്തുക, നിശ്ചയിക്കുക بَيْنَنَا ഞങ്ങള്‍ക്കിടയില്‍ وَبَيْنَكَ നിനക്കിടയിലും مَوْعِدًا ഒരു നിശ്ചയം,

കരാര്‍ لَانُخْلِفُهُ ഞങ്ങള്‍ അത് ലംഘിക്കുകയില്ല. എതിര് നടക്കുകയില്ല نَحْنُ ഞങ്ങള്‍ وَلَآأَنتَ നീയും ഇല്ല (ഇരുകൂട്ടരും ലംഘിക്കാത്ത) مَكَانًا ഒരു സ്ഥലത്ത് سوى ശരിയായ, മധ്യമമായ, നിരപ്പായ ﴾59﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَوْعِدُكُمْ നിങ്ങളുടെ (നിങ്ങളുമായുള്ള) നിശ്ചയം يَوْمُ الزِّينَةِ ഉത്സവദിവസമാണ്, അലങ്കാരത്തിന്റെ ദിവസമാണ് وَأَنْ يُحْشَرَ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടണമെന്നും, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടലും النَّاسُ മനുഷ്യര്‍ ضُحًى ഇളയുച്ചക്ക്, പൂര്‍വ്വാഹ്ന സമയം.

വിശ്വസിക്കുവാനും, ചിന്തിക്കുവാനും ആവശ്യമായ തെളിവുകളെല്ലാം അവര്‍ ഫിര്‍ഔനിന്റെ മുമ്പില്‍ വെച്ചു. വടിയുടെയും, കയ്യിന്റെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മൂസാ നബി(അ) കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അവന്‍ ചിന്തിക്കുവാനും, മടങ്ങുവാനും തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല, 'മൂസാ ഈ വാദവുംകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നത് നാട്ടുകാരെ വഞ്ചിച്ച നമ്മെ തുരത്തിക്കളയുവാനാണ്, അധികാരവും, സ്ഥാനവും കൈക്കലാക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്. ഇസ്റാഈല്യരെ മോചിപ്പിക്കുവാനെന്ന പേരില്‍ അതിന് സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുകയാണ്.' എന്നിങ്ങിനെ സമര്‍ത്ഥിച്ചു ജനങ്ങളുടെ കണ്ണില്‍ പൊടിയിടുവാന്‍ ശ്രമിക്കുകയാണ് അവന്‍ ചെയ്തത്. മൂസാ നബി(അ) കാണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം ജാലവിദ്യ (സിഹ്ര്‍) യാണെന്നും, അത്പോലെയുള്ള ജാലവിദ്യ ഞങ്ങളും കാണിച്ചുതരാമെന്നും വീരവാദം ചെയ്തു. ഒരു മല്‍സരപ്പരീക്ഷക്ക് മൂസാ നബി(അ)യെ ആഹ്വാനവും ചെയ്തു. അവന്‍ ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം അദ്ദേഹം സമയവും സ്ഥലവും നിര്‍ണയിച്ചു നാട്ടിലെ അടുത്ത പൊതു ഉല്‍സവ ദിവസം, പൂര്‍വ്വാഹ്നസമയം, മൈതാനത്ത്‌വെച്ച് നടത്താമെന്ന് ഇരുകൂട്ടരും ഉറച്ചു. അത് മേടവിഷുദിവസം (يوم النيروز) ആയിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُۥ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ അങ്ങനെ, ഫിര്‍ഔന്‍ തിരിഞ്ഞുപോയി; എന്നിട്ട് തന്റെ തന്ത്രങ്ങള്‍ ശേഖരിച്ചു; പിന്നീട്, അവന്‍ (നിശ്ചയപ്രകാരം) വന്നു.

﴾60﴿ فَتَوَلَّىٰ അങ്ങനെ തിരിഞ്ഞുപോയി (വിട്ടുമാറി) فِرْعَوْنُ ഫിര്‍ഔന്‍ فَجَمَعَ എന്നിട്ട് അവന്‍ ശേഖരിച്ചു كَيْدَهُ അവന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം ثُمَّ أَتَىٰ പിന്നെ അവന്‍ വന്നു (തയ്യാറായി)

ഫിര്‍ഔന്‍, സമര്‍ത്ഥന്‍മാരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ കഴിയുന്നത്ര ശേഖരിച്ചു. ജാലവിദ്യ, ആഭിചാരം മുതലായ 'സിഹ്ര്‍' വകുപ്പുകള്‍ക്ക് വളരെ പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നു അത്. അവര്‍ക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. കാണികളായി അനേകം ജനങ്ങളും വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് 'അവന്റെ തന്ത്രങ്ങള്‍ ശേഖരിച്ചു' എന്ന് പറഞ്ഞത്. കൂടുതല്‍ വിവരം സൂറഃ ശുഅറാഇല്‍ കാണാം. إِنْ شَاءَ الله

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا۟

﴾61﴿ മൂസാ അവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ നാശം! നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരില്‍ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചു

عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنِ ٱفْتَرَىٰ ﴿٦١﴾

ണ്ടാക്കരുത്; അവൻ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട് നിങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തു കളഞ്ഞേക്കും. കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ ആരോ അവൻ, തീർച്ചയായും പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്.'

فَتَنَٰزَعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا۟ ٱلنَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അപ്പോൾ, അവർ തമ്മിൽ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി; അവർ രഹസ്യമായി ഗൂഢസംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

﴾61﴿ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞു مُوسَىٰ മൂസാ وَيْلَكُمْ നിങ്ങളുടെ നാശം (കഷ്ടം) لَا تَفْتَرُوا നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമയ്ക്കരുത്, കെട്ടിപ്പറയരുത് عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ كَذِبًا വ്യാജം, കളവ് فَيُسْحِتَكُمْ എന്നാലവൻ നിങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യും, പറ്റെ നശിപ്പിക്കും بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ട് وَقَدْ خَابَ തീർച്ചയായും പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്, ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടും مَنِ افْتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമച്ചവർ ﴾62﴿ فَتَنَازَعُوا അപ്പോൾ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി, തമ്മിൽ വഴക്കായി أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ وَأَسَرُّوا അവർ രഹസ്യമായി നടത്തി النَّجْوَىٰ ഗൂഢസംസാരം, സ്വകാര്യ സംഭാഷണം

മൽസരപ്പരീക്ഷക്കുള്ള സദസ്സ് ശരിയായപ്പോൾ മൂസാ (അ) മേൽകണ്ട പ്രകാരം ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്തു. ഇത് അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു കോളിളക്കമുണ്ടാക്കി. പ്രവാചകൻമാരുടെ നാവുകളിൽ നിന്ന് നിർഗളിക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കമായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ദൈവികമായ ഒരു ആകർഷണശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ധിക്കാരബുദ്ധികളും– തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും–അതിന് മുമ്പിൽ തലതാഴ്ത്തിപ്പോകും. അങ്ങിന, ഫിർഔൻ ശേഖരിച്ച് ജാലവിദ്യക്കാർ മൂസാ നബി(അ)യുടെ താക്കീത് കേട്ടു അമ്പരന്നുപോയി. തങ്ങൾ എന്ത് വേണമെന്നായി. മൂസായോട് നേരിടേണമോ. അതോ പിൻമാറേണമോ എന്നുള്ളതിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരായിത്തീർന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്നിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽ ഏത് കക്ഷികളും, തങ്ങളുടെ അധൈര്യവും, ഭിന്നിപ്പും കഴിയുന്നത്ര പുറത്തറിയിക്കാതെ മറച്ചുവെക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. സ്വകാര്യാലോചനകളും, ഗൂഢസംസാരങ്ങളും നടത്തിയശേഷം അവർ ഇങ്ങിനെ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി!

قَالُوٓا۟ إِنْ هَٰذَٰنِ لَسَٰحِرَٰنِ

﴾63﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇവർ രണ്ടാളും ജാലവിദ്യക്കാർ തന്നെയാണ്:

يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ

ഇവർ, തങ്ങളുടെ ജാലവിദ്യ കൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാനും, നിങ്ങളുടെ മാതൃകാപരമായ മാർഗത്തെ

ٱلۡمُثۡلَىٰ ﴿٦٣﴾

കൊണ്ടുപോകുവാനും [നശിപ്പിക്കുവാനും] ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്.

فَأَجۡمِعُواْ كَيۡدَكُمۡ ثُمَّ ٱئۡتُواْ صَفًّاۚ وَقَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡيَوۡمَ مَنِ ٱسۡتَعۡلَىٰ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങൾക്ക് (ഒത്തൊരുമിച്ചു) പൂർണബലം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അണിയായി (രംഗത്ത്) വരുകയും ചെയ്യണം. തീർച്ചയായും, മേന്മ നേടുന്നതാരോ അവർ ഇന്ന് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്.'

﴾63﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു إِنْ هَٰذَانِ നിശ്ചയമായും ഈ രണ്ടുപേർ لَسَاحِرَانِ രണ്ട് ജാലവിദ്യക്കാർ തന്നെ يُرِيدَانِ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَن يُخْرِجَاكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ مِّنْ أَرْضِكُم നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ നിന്ന്) بِسِحْرِهِمَا അവരുടെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട് وَيَذْهَبَا അവർ പോകുവാനും بِطَرِيقَتِكُمُ നിങ്ങളുടെ മാർഗവുംകൊണ്ട് (അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാനും) الْمُثْلَىٰ മാതൃകാപരമായ, ഉത്തമമായ ﴾64﴿ فَأَجْمِعُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു ചെയ്യുവിൻ, പൂർണശക്തി നൽകുവിൻ كَيْدَكُمْ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങൾ ثُمَّ പിന്നീട് ائْتُوا നിങ്ങൾ വരുവിൻ صَفًّا അണിയായി, വരിയായി وَقَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും വിജയം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് الْيَوْمَ ഇന്ന് مَنِ اسْتَعْلَىٰ മേന്മ നേടിയവർ

അങ്ങനെ, ഭിന്നിപ്പുകളെല്ലാം ഒതുക്കിവെച്ചു ഒറ്റക്കെട്ടായി ധൈര്യസമേതം മുന്നോട്ട് വരുവാൻ തന്നെ അവർ ഉറച്ചു. മൽസരത്തിൽ വിജയിക്കുന്നപക്ഷം സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും പുറമെ, ഫിർഔൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച സമ്മാനങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു.

قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ﴿٦٥﴾

﴾65﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹേ മൂസാ! ഒന്നുകിൽ, നീ (ആദ്യം) ഇടുക; അല്ലാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ ആദ്യം ഇടുന്നവരാകുക (-ഏതാണ് വേണ്ടത്)?'

قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ﴿٦٦﴾

﴾66﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഇട്ടുകൊള്ളുക' (അങ്ങനെ, അവർ ഇടുകയും ചെയ്തു) അപ്പോഴേക്കതാ, അവരുടെ കയറുകളും, വടികളും -അവരുടെ ജാലവിദ്യ നിമിത്തം -അവ ഓടുകയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു!

قَالُوا ﴿65﴾ അവർ പറഞ്ഞു يَامُوسَى ഹേ മൂസാ إِمَّا ഒന്നുകിൽ أَنْ تُلْقِيَ നീ ഇടുക (പ്രയോഗിക്കുക) وَإِمَّا ഒന്നുകിൽ, അല്ലെങ്കിൽ أَنْ نَكُونَ ഞങ്ങളായിരിക്കുക أَوَّلَ ആദ്യ മായി, ഒന്നാമതായി مَنْ أَلْقَى ഇടുന്നവർ (പ്രയോഗിക്കുന്നവർ) ﴿66﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ, എങ്കിലും أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുവിൻ فَإِذَا അപ്പോൾ (അതാ) حِبَالُهُمْ അവരുടെ കയറുകൾ وَعِصِيُّهُمْ അവരുടെ വടികളും يُخَيَّلُ إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിപ്പി ക്കപ്പെടുന്നു, തോന്നുന്നു مِنْ سِحْرِهِمْ അവരുടെ ജാലം നിമിത്തം أَنَّهَا تَسْعَى അവ ഓടുന്നു (ഓടുകയാണ്) എന്ന്

മൂസാ നബി(അ)യുടെ വശം തന്റെ വടി മാത്രമാണുള്ളത്. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പക്ക ലാകട്ടെ, അവരുടെ ജാലസാമഗ്രികളായ വടി, കയർ മുതലായവയുണ്ട്. ആരാണ് ആദ്യം പ്രയോഗിച്ചുകാണിക്കേണ്ടതെന്ന് അവർ അന്വേഷിച്ചു. ഈ അന്വേഷണം കേവലം നീതിയും മര്യാദയുമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എങ്കിലും, വിജയപ്രതീക്ഷയിലുള്ള ദുര ഭിമാനമാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ, മൂസാ (അ) ആദ്യത്തെ സ്ഥാനം അവർക്ക് തന്നെ അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു. എന്തോ ചില ഉപായങ്ങൾമൂലം, അവരുടെ വടികളും കയറുകളും ഓടുന്ന പാമ്പുകളെപ്പോലെ ജനദൃഷ്ടിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അവ ഓടുന്നതായി മൂസാ നബി(അ)ക്കും തോന്നിപ്പോയി. അത് ജാലവിദ്യക്കാരുടെ ഉപായതന്ത്രം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് 66, 69 വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാണ്. സൂ: അഅ്റാ ഫിൽ (7:116) ഇതിനെക്കുറിച്ച് سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ (അവർ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ പകി ട്ടാക്കി) എന്നാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ജാലവിദ്യ കേവലം ഒരു പകിട്ട് മാത്രമാണ്. അതിൽ യാഥാർഥ്യം ഒന്നുമില്ല എന്ന് ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാം. ജാലവിദ്യ എന്നത് ഒരുതരം അസാധാരണ കഴിവാ ണെന്ന ഒരു ധാരണയും, വിശ്വാസവും ജനമദ്ധ്യേ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പല നാശങ്ങളും സമുദായമദ്ധ്യെ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഖുർആൻ ഈ വസ്തുത തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ട് പതിനാല് നൂറ്റാണ്ടുകളായി. എനിയും മുസ്ലിംകളിൽ പലരും ഈ പരമാർഥം മനസ്സിലാക്കാത്തത് അത്ഭുതംതന്നെ. 'സിഹ്ർ' (سِحر) എന്ന വാക്കി നാണ് 'ജാലവിദ്യ' എന്ന് അർഥം കൽപിച്ചത്. 'ഇന്ദ്രജാലം, ആഭിചാരം, പകിട്ട്, ചെപ്പടി വിദ്യ, കൺകെട്ട്വിദ്യ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർഥങ്ങളും അതിന് വരാവുന്നതാണ്. ആകർഷണം, മാരണം, മന്ത്രവാദം, വശ്യശക്തി ആദിയായ അർഥത്തിലും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാവാത്ത ഉപായകൃത്യങ്ങൾക്കാണ് പൊതു വിൽ 'സിഹ്ർ' എന്ന് പറയുന്നത്. 'ഇസ്മിന്റെ പണി' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന മന്ത്രവാദങ്ങളും (**طلسمات**) സിഹ്റിന്റെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ഏത് സിഹ്റും വിജയിക്കുകയില്ലെന്ന് മൂസാ നബി(അ)ക്ക് ശരിക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങൾ അത് കണ്ടു വഞ്ചിതരായിപ്പോകുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ആശങ്കക്ക് അവകാശമുണ്ടല്ലോ. അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِۦ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ അതിനാൽ, മൂസാക്ക് തന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു പേടി തോന്നി [അനുഭവപ്പെട്ടു]

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْأَعْلَىٰ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ നാം [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'പേടിക്കേണ്ട: നിശ്ചയമായും നീ തന്നെയാണ് മേലെയാകുന്നവൻ.

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوٓا۟ ۖ إِنَّمَا صَنَعُوا۟ كَيْدُ سَٰحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ നിന്റെ വലങ്കയ്യിലുള്ളത് [വടി] നീ ഇട്ടുകൊള്ളുക- അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയത് വെറും ജാലവിദ്യക്കാരുടെ തന്ത്രമാകുന്നു. ജാലവിദ്യക്കാരൻ എവിടെച്ചെന്നാലും വിജയിക്കുകയില്ല'.

﴾67﴿ فَأَوْجَسَ അതിനാൽ അനുഭവപ്പെട്ടു, തോന്നി فِي نَفْسِهِ തന്റെ മനസ്സിൽ خِيفَةً ഒരു പേടി مُوسَى മൂസാക്ക് ﴾68﴿ قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു لَا تَخَفْ നീ പേടിക്കേണ്ട إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ أَنْتَ നീയാണ് الْأَعْلَى മേലെയാകുന്നവൻ (വിജയി) ﴾69﴿ وَأَلْقِ നീ ഇട്ടുകൊള്ളുക مَا فِي يَمِينِكَ നിന്റെ വലങ്കയ്യിലുള്ളത് تَلْقَفْ അത് വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളും مَا صَنَعُوا അവർ ഉണ്ടാക്കിയത്, പ്രവർത്തിച്ചത് إِنَّمَا صَنَعُوا നിശ്ചയമായും അവർ ഉണ്ടാക്കിയത് كَيْدُ سَاحِرٍ ജാലവിദ്യക്കാരുടെ തന്ത്രം (മാത്രം) ആകുന്നു وَلَا يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല السَّاحِرُ ജാലവിദ്യക്കാരൻ حَيْثُ أَتَى അവൻ ചെന്നേടത്ത് (എവിടെ ചെന്നാലും)

അങ്ങനെ, മൂസാ നബി(അ) തന്റെ വടി നിലത്തിട്ടു. ഇടേണ്ട താമസം! അതാ അവർ-ആ ജാലവിദ്യക്കാർ-ജനങ്ങളെ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ച വ്യാജപാമ്പുകളെ അത് വിഴുങ്ങുന്നു! (فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ - الاعراف : ١١٧) ഇത് കണ്ടപ്പോൾ, മൂസാ നബി(അ) കാണിച്ചത് ജാലമോ, കപടമോ, അല്ലെന്നും, അദൃശ്യമായ ഒരു ദിവ്യഹസ്തത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാണതെന്നും ആ ജാലവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് ബോധ്യമായി.

فَأُلْقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا بِرَبِّ هَٰرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ ഉടനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗം [സുജൂദായി] പ്രക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു [നിലം പതിച്ചു].

അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹാറൂന്റെയും, മൂസായുടെയും റബ്ബിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു' എന്ന്!

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ ۖ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَـٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِى جُذُوعِ ٱلنَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ﴿٧١﴾

《71》 അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതം തരുന്നതിന് മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചുവല്ലോ?! തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവ് തന്നെയാണ്. ആകയാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ മുറിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളെ ഈത്തപ്പനത്തടികളിൽ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഞങ്ങളിൽ ആരാണ്, [-മൂസായുടെ റബ്ബോ ഞാനോ-] അതികഠിനവും ശാശ്വതവുമായ ശിക്ഷ നൽകുന്നത് എന്ന് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും.'

《70》 فَأُلْقِيَ ഉടനെ പ്രക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു, ഇടപെട്ടു, എറിയപ്പെട്ടു, (വീണു) السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ سُجَّدًا സുജൂദായി, സാഷ്ടാംഗം قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു بِرَبِّ റബ്ബിൽ, രക്ഷിതാവിൽ هَارُونَ وَمُوسَى ഹാറൂന്റെയും മൂസായുടെയും 《71》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു آمَنتُمْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവല്ലോ, വിശ്വസിച്ചുവോ لَهُ അവനെ قَبْلَ أَنْ آذَنَ ഞാൻ സമ്മതം തരുന്നതിനു മുമ്പ് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَكَبِيرُكُمُ നിങ്ങളുടെ നേതാവ് (നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ) തന്നെ الَّذِي عَلَّمَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്ന السِّحْرَ ജാലവിദ്യ فَلَأُقَطِّعَنَّ അതുകൊണ്ട് ഞാൻ നിശ്ചയമായും മുറിപ്പിക്കും أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ وَأَرْجُلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും مِنْ خِلَافٍ വ്യത്യസ്തമായി وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്രൂശിപ്പിക്കുക (ക്രൂശിൽ തറപ്പിക്കുക) യും ചെയ്യും فِي جُذُوعِ النَّخْلِ ഈത്തപ്പനയുടെ തടികളിൽ وَلَتَعْلَمُنَّ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കറിയാം أَيُّنَا ഞങ്ങളിൽ ആരാണ് (ഏതാളാണ്) أَشَدُّ അധികം കഠിനമായവൻ عَذَابًا ശിക്ഷ, ശിക്ഷയിൽ وَأَبْقَى അധികം നിലനിൽക്കുന്നവനും, ശാശ്വതമായവനും, ശേഷിക്കുന്നവനും

ജാലവിദ്യക്കാരുടെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ സ്ഥിതിമാറ്റം-അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത്-ഫിർഔനെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ വിശ്വസിച്ചത് മാത്രമല്ല, തന്റെ ജനത മുഴുവനും തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമോ എന്ന ഭയവും അവനെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. അതുകൊണ്ട് എനി ഒരാൾക്കും അതിന് ധൈര്യം വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ജാലവിദ്യക്കാരെ അതികഠിനമായ നിലയിൽ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അവൻ കരുതി. തന്റെ പരാജയത്തെ അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ ഒരു സൂത്രം

കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ്, 'അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നേതാവാണ്; എന്ന് തട്ടിമൂളിച്ചത്. എന്ന്വെച്ചാൽ നിങ്ങളും അവനും ഒരു ഗൂഢാലോചന നടത്തി ഒത്തൊരുമിച്ചു ചെയ്തതാണ് ഇത്, നിങ്ങൾ മനഃപൂർവം അവന ജയിപ്പിച്ചതാണ് എന്നർഥം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂറ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്:

إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ -الاعراف : ١٢٣

(സാരം: നിശ്ചയമായും ഇത്, ഇന്നാട്ടുകാരെ ഇവിടെ നിന്ന് പുറത്താക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതായ ഒരു ഗൂഢതന്ത്രം തന്നെ. അതുകൊണ്ട് താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും:)

കൈകാലുകൾ ഇടതും വലതുമായി-വ്യത്യാസപ്പെട്ട നിലയിൽ- മുറിച്ചുകളയുകയും, അനന്തരം അവരെ മരത്തടിയിൽ ക്രൂശിച്ചു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് കണ്ട് ജനങ്ങൾ പാഠം പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ സ്വേഛാധിപതിയുടെ തീരുമാനം. അങ്ങനെ- ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്പോലെ- കാലത്ത് ജാലവിദ്യക്കാരും, അവിശ്വാസികളുമായിരുന്ന അവർ, വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേക്കും രക്തസാക്ഷികളും പുണ്യവാളൻമാരുമായിത്തീർന്നു. الْحَمْدُ لِلّٰه

'ഹാറൂന്റെയും മൂസായുടെയും രക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു' എന്നാണല്ലോ ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. സൂറ: അഅ്റാഫിൽ (121, 122) 'ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൽ-അതായത്, മൂസായുടെയും ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു (آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ٥ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ) എന്നും പറഞ്ഞു കാണാം. ഇതിൽ ഒരു രഹസ്യം കിടപ്പുണ്ട്. 'ഞാനാണ്നിങ്ങളുടെഅത്യുന്നതനായറബ്ബ്' (أَنَا رَبُّكُمُ الأَعْلَى - النازعات: ٢٤) എന്നും 'ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ഇലാഹും ഉള്ളതായി ഞാൻ അറിയുന്നില്ല'

(مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي - القصص : ٣٨) എന്നും നിസ്സങ്കോചം പ്രസ്താവിച്ചവനാണ് ഫിർഔൻ. എന്നിരിക്കെ, 'ലോകരക്ഷിതാവിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു' എന്നു മാത്രം അവർ പറയുന്നപക്ഷം തന്നെപ്പറ്റിയാണ് അവർ അപ്പറഞ്ഞതെന്ന് ഫിർഔൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുവാനോ ഇടയുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണക്ക് ഇടം നൽകാതിരിക്കാനും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസദാർഢ്യത്തെ തുറന്നു കാണിക്കുവാനുമായിരിക്കാം അവർ 'മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും റബ്ബിൽ' എന്ന് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നത്. الله اعلم എന്നാൽ, ഫിർഔന്റെ ആ കടുത്ത ഭീഷണിക്ക് ജാലവിദ്യക്കാരുടെ- സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ മാധുര്യം ആസ്വദിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആ ധീരപുരുഷൻമാരുടെ -മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

قَالُوا۟ لَن نُّؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَآءَنَا مِنَ ٱلْبَيِّنَـٰتِ وَٱلَّذِى فَطَرَنَا ۖ

﴿72﴾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്ക് വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ള വ്യക്തായ തെളിവുകളെക്കാളും ഞങ്ങളെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനെക്കാളും നിനക്ക് ഞങ്ങൾ (ഒരിക്കലും) മുൻഗണന നൽകുകയില്ല തന്നെ!

فَٱقْضِ مَآ أَنتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِى هَٰذِهِ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَآ ﴿٧٢﴾

അതുകൊണ്ട് നീ വിധിക്കുന്നതെന്തോ അത് വിധിച്ചേക്കുക! നിശ്ചയമായും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിലേ നീ വിധിക്കുകയുള്ളൂ.

إِنَّآ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَٰيَٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ ٱلسِّحْرِ ۗ وَٱللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿٧٣﴾

《73》 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണ്- ഞങ്ങളുടെ (എല്ലാ) തെറ്റുകളും, നീ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു ചെയ്യിച്ച ജാലവൃത്തിയും അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുവാൻ വേണ്ടി.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ നല്ലവനും, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നവനുമത്രെ'.

《72》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَنْ نُؤْثِرَكَ ഞങ്ങൾ നിനക്ക് മുൻഗണന(പ്രാധാന്യം) നൽകുന്നതല്ലതന്നെ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടു (കിട്ടിയിട്ടു)ള്ളതിനെക്കാൾ مِنَ الْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളിൽ നിന്ന്, തെളിവുകളായി وَالَّذِي فَطَرَنَا ഞങ്ങളെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനെക്കാളും فَاقْضِ അതുകൊണ്ട് നീ വിധിക്കുക مَا യാതൊന്ന്, ഏതോ അത് أَنْتَ നീ قَاضٍ വിധിക്കുന്നവനാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളത്) إِنَّمَا تَقْضِي നിശ്ചയമായും നീ വിധിക്കുകയുള്ളൂ هَٰذِهِ الْحَيَاةَ ഈ ജീവിതത്തിൽ (മാത്രം) الدُّنْيَا ഐഹികമായ 《73》 إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു بِرَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ لِيَغْفِرَ അവൻ പൊറുത്തുതരുവാൻ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് خَطَايَانَا ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ وَمَا യാതൊന്നും أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ നീ അതിനായി ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു مِنَ السِّحْرِ ജാലവിദ്യയിൽ നിന്ന്, ജാലവൃത്തിയായി وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ خَيْرٌ വളരെ നല്ലവനാണ് وَأَبْقَىٰ ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ സൃഷ്ടികൾക്ക് യാതൊരുവിധ മുൻഗണനയും നൽകാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സൃഷ്ടികളെ-അവരെത്ര ശക്തൻമാരായാലും ശരി-ഭയപ്പെടാതിരിക്കുക, വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യം കണ്ട ഉടനെ സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുക, അതിനായി ആത്മാർപ്പണം പോലും ചെയ്‌വാൻ സന്നദ്ധരാവുക, സത്യത്തിനെതിരായി ഐഹികമായ യാതൊരു കാര്യലാഭവും മോഹിക്കാതിരിക്കുക ഇങ്ങിനെ പല മഹൽഗുണങ്ങളും ഈ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُۥ

《74》 നിശ്ചയമായും കാര്യം [വാസ്തവം]: ആരെങ്കിലും തന്റെ

جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ കുറ്റവാളിയായിക്കൊണ്ട് ചെല്ലുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അവന് നരകമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക: അതിൽ അവൻ മരിക്കുകയില്ല; ജീവിക്കുകയുമില്ല.

وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

﴾75﴿ ആരെങ്കിലും അവന്റെ അടുക്കൽ, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് ചെല്ലുന്നതായാൽ, അക്കൂട്ടർക്ക്തന്നെയാണ് ഉന്നതപദവികൾ.

جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ

﴾76﴿ അതായത്: താഴ്ഭാഗത്ത്കൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗാരാമങ്ങൾ! അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

പരിശുദ്ധത നേടിയവർക്കുള്ള പ്രതിഫലമത്രെ അത്!

﴾74﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം مَنْ يَأْتِ ആരെങ്കിലും വരുന്നതായാൽ, ചെല്ലുന്നതായാൽ رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ مُجْرِمًا കുറ്റവാളിയായിക്കൊണ്ട് فَإِنَّ لَهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവനുണ്ട് جَهَنَّمَ നരകം لا يَمُوتُ അവൻ മരിക്കയില്ല فِيهَا അതിൽ وَلا يَحْيَا ജീവിക്കയുമില്ല ﴾75﴿ وَمَنْ ആരെങ്കിലും يَأْتِهِ അവന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതായാൽ مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് قَدْ عَمِلَ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ لَهُمُ അവർക്കാണ്, അവർക്കുണ്ട് الدَّرَجَاتُ പദവികൾ الْعُلَى ഉന്നതമായ ﴾76﴿ جَنَّاتُ عَدْنٍ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങൾ تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും مِنْ تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്ത്കൂടി الأَنْهَارُ നദികൾ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ فِيهَا അതിൽ وَذَلِكَ അത്, ആയത് جَزَاءُ പ്രതിഫലമാണ് مَنْ تَزَكَّى

നരകത്തിൽ ജീവിതവും മരണവും ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, ഒരു കാലത്തും മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ശിക്ഷയായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക എന്നത്രെ. ഏതെങ്കിലും ഒരുകാലത്ത് മരണം സംഭവിക്കുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതോട്കൂടി നരകയാതനക്കൊരു അറുതികിട്ടുമെന്ന് ആശിക്കാമായിരുന്നു-അതില്ല. എന്നാലവിടെ ജീവിക്കുകയാണെന്ന് പറയത്തക്കവണ്ണം അൽപം വല്ല ആശ്വാസവും ലഭിക്കുമോ?അതുമില്ല! അല്ലാഹു പറയുന്നു:

لا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ - فاطر: ٣٦

സാരം: അവരിൽ മരിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം എടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അതിലെ ശിക്ഷ അവർക്ക് ലഘൂകരിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല. അങ്ങിനെയാണ് നന്ദികെട്ടവർക്കെല്ലാം നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്. تَزَكَّى (പരിശുദ്ധി നേടി) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, അവിശ്വാസം, നിഷേധം തുടങ്ങിയ അഴുക്കുകൾ പുരളാതെയും, പാപങ്ങളും കുറ്റങ്ങളുമാകുന്ന കറകൾ പററാതെയും ആത്മശുദ്ധിയുള്ളവരായിരിക്കുക എന്നാകുന്നു.

ഫിർഔനും തന്റെ ആൾക്കാരും ജാലവിദ്യാമൽസരത്തിൽ പരാജയമടഞ്ഞുവല്ലോ. ജാലവിദ്യക്കാരാകട്ടെ, മൂസാ നബി(അ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ഫിർഔനിന്റെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാവുകയും ചെയ്തു. ഇതോടെ, ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഭാഗം ശക്തിപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഉപദേശങ്ങൾ ചെയ്തും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തും കൊണ്ട് വളരെക്കാലം മൂസാ നബി(അ) ഫിർഔനിനെയും ജനതയേയും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വടിയും, കയ്യുമല്ലാത്ത വേറെയും ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മൂസാ നബി(അ)യുടെ കൈക്ക് അല്ലാഹു അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടൊന്നും അവർ തങ്ങളുടെ അക്രമവും നിഷേധവും നിറുത്തൽ ചെയ്തില്ല. അവ തുടർന്നുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യരെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കിയതുമില്ല. അങ്ങനെ അല്ലാഹു അവരിൽ താഴെ കാണുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എടുത്തു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

വിഭാഗം - 4

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَٰفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

《77》 മൂസാക്ക് നാം വഹ്‌യ് [ബോധനം] നൽകുകയുണ്ടായി: 'നീ എന്റെ അടിയാൻമാരെ [ഇസ്റാഈല്യരെ]യും കൊണ്ട് രാത്രി പോകുക; എന്നിട്ട് എത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനെ ഭയപ്പെടാതെയും, പേടിക്കാതെയും ഉണങ്ങിയതായ ഒരു വഴി സമുദ്രത്തിൽ അവർക്ക് നീ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക.'

《77》 وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا തീർച്ചയായും നാം വഹ്‌യ് അറിയിച്ചു, ബോധനം നൽകി إِلَى مُوسَى മൂസാക്ക് أَنْ أَسْرِ നീ രാത്രി പോകണമെന്ന് بِعِبَادِي എന്റെ അടിയാന്മാരെയും കൊണ്ട് فَاضْرِبْ എന്നിട്ട് നിശ്ചയിച്ചു (ഏർപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കുക لَهُمْ അവർക്ക് طَرِيقًا ഒരു വഴി, മാർഗം, فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ يَبَسًا ഉണങ്ങിയ لا تَخَافُ നീ ഭയപ്പെടാതെ, ഭയപ്പെടാത്ത دَرَكًا എത്തിപ്പിടിക്കുന്നത്, പിടികൂടുന്നത് وَلا تَخْشَى പേടിക്കാതെയും, പേടിക്കാത്തതുമായ

ശത്രുക്കൾ പിന്നാലെ വന്നു പിടികൂടുമെന്ന ഭയവും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുമെന്ന പേടിയും കൂടാതെ കടന്നുപോയിക്കൊള്ളുക എന്ന് സാരം. കൽപനപ്രകാരം, മൂസാ

നബി(അ)യും ഇസ്റാഈല്യരും രാത്രി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ചെങ്കടൽ കടന്നുപോയി.

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

《78》 അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോട്കൂടി അവരെ പിന്തുടർന്നു [പിന്നാലെ ചെന്നു]. അപ്പോൾ, സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞതെല്ലാം മൂടിക്കളഞ്ഞു!

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

《79》 ഫിർഔൻ തന്റെ ജനതയെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു- നേർമാർഗത്തിലാക്കുകയുണ്ടായതുമില്ല.

《78》 فَأَتْبَعَهُمْ അങ്ങനെ അവരെ പിൻതുടർന്നു فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ بِجُنُودِهِ അവന്റെ സൈന്യങ്ങളുമായി فَغَشِيَهُمْ അപ്പോൾ അവരെ മൂടി (ബാധിച്ചു) مِنَ الْيَمِّ കടലിൽ നിന്ന് مَاغَشِيَهُمْ അവരെ മൂടിയത്, ബാധിച്ചത് 《79》 وَأَضَلَّ വഴിപിഴപ്പിച്ചു فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ قَوْمَهُ തന്റെ ജനതയെ وَمَاهَدَى അവർ നേർമാർഗത്തിലാക്കിയില്ല, മാർഗദർശനം ചെയ്തതുമില്ല.

അല്ലാഹു കൽപിച്ച പ്രകാരം, മൂസാ നബി(അ) സമുദ്രത്തിൽ വടികൊണ്ട് അടിച്ചു. സമുദ്രം പിളർന്നു ഇരുപക്ഷങ്ങളിലും പർവ്വതസമാനം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ജലഭിത്തികൾക്കിടയിൽ, വിശാലമായ മാർഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. അതിൽക്കൂടി മൂസാ നബി(അ)യും ഇസ്റാഈല്യരും സുഖമായി മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരുടെ പുറപ്പാടറിഞ്ഞ ഫിർഔനും സൈന്യവും അവരെ പിടികൂടുവാൻവേണ്ടി പിൻതുടർന്നുവന്നു. ആ വഴിയിൽക്കൂടി സമുദ്രമധ്യേ എത്തിയപ്പോൾ, ജലഭിത്തികൾ തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്നു. അവർ ആകമാനം മുങ്ങി നാശമടയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർക്ക് ബാധിക്കേണ്ട ആപത്തുകളെല്ലാം ബാധിച്ചു. അത് പ്രത്യേകം വിസ്തരിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തുകളിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നതിൽ, ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ നടത്തിയ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് പ്രത്യേകം വായിക്കുക.

ഇസ്റാഈല്യരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്ത മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ചിലത് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

يَٰبَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَٰعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ

《80》 ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ! നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; 'ത്വൂറി' ന്റെ [സീനാ പർവ്വതത്തിന്റെ] വലതുഭാഗം നാം നിങ്ങളുമായി നിശ്ചയിക്കുകയും,

ٱلۡأَيۡمَنَ وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ ٱلۡمَنَّ وَٱلسَّلۡوَىٰ ﴿٨٠﴾

നിങ്ങൾക്ക് 'മന്ന'യും 'സൽവായും' ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു.

كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَلَا تَطۡغَوۡاْ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيۡكُمۡ غَضَبِيۖ وَمَن يَحۡلِلۡ عَلَيۡهِ غَضَبِي فَقَدۡ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

﴾81﴿ (നാം നിങ്ങളോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:) 'നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ സാധനങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക; അതിൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുത്: എന്നാൽ (അതിക്രമം ചെയ്താൽ), നിങ്ങളുടെമേൽ എന്റെ കോപം ഇറങ്ങിയേക്കും. എന്റെ കോപം ആരുടെമേൽ ഇറങ്ങുന്നുവോ തീർച്ചയായും അവൻ (നാശത്തിൽ) പതിച്ചു.

وَإِنِّي لَغَفَّارٞ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحٗا ثُمَّ ٱهۡتَدَىٰ ﴿٨٢﴾

﴾82﴿ നിശ്ചയമായും, പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നെ നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് ഞാൻ ധാരാളം പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനുമത്രെ.'

﴾80﴿ يَابَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളേ قَدْ أَنجَيْنَاكُم തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി مِنْ عَدُوِّكُمْ നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിൽ നിന്ന് وَوَاعَدْنَاكُمْ നിങ്ങളോട് നാം നിശ്ചയം (കരാർ) ചെയ്കയും ചെയ്തു جَانِبَ الطُّورِ ത്വൂറിന്റെ ഭാഗം الْأَيْمَنَ വലത്തെ وَنَزَّلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ الْمَنَّ മന്നയെ (ഒരുതരം തേൻ) وَالسَّلْوَى സൽവാ (കാടപ്പക്ഷി)യും ﴾81﴿ كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക مِنْ طَيِّبَاتِ പരിശുദ്ധ വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്, നല്ല സാധനങ്ങളിൽ നിന്ന് مَا رَزَقْنَاكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള وَلَا تَطْغَوْا നിങ്ങൾ അതിരുകവിയരുത്, അതിക്രമിക്കരുത് فِيهِ അതിൽ فَيَحِلَّ എന്നാൽ ഇറങ്ങും عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ غَضَبِي എന്റെ കോപം وَمَنْ യാതൊരുവൻ يَحْلِلْ عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ ഇറങ്ങുന്നതായാൽ غَضَبِي എന്റെ കോപം فَقَدْ هَوَى എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ (നാശത്തിൽ) പതിച്ചു (വീണു) ﴾82﴿ وَإِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لغفار വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ لِمَنْ യാതൊരുവന് تَابَ അവൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു (ഖേദിച്ചു മടങ്ങി) وَآمَنَ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു وَعَمِلَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു صَالِحًا സൽക്കർമം ثُمَّ പിന്നെ اهْتَدَى അവൻ നേർമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുകയും ചെയ്തു

ഫിർഔനിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്റാഈല്യർക്ക് അവരുടെ മാർഗ-നടപടി ക്രമങ്ങൾ അടങ്ങുന്ന വേദഗ്രന്ഥം (തൗറാത്ത്) സീനാപർവ്വതത്തിൽവെച്ച് നൽകാമെന്നും അതിനായി നാൽപത് ദിവസത്തോളം ഭജനം(اعْتِكَاف) ഇരിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു മൂസാ നബി(അ)ക്ക് ഉത്തരവ് നൽകിയിരുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകയെന്നത് സമുദായത്തിന് ആകമാനം വമ്പിച്ച ഒരനുഗ്രഹമാണല്ലോ. പൂർവ്വവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ തൗറാത്ത്. ചെങ്കടൽ കടന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതിന് ശേഷം അവർ നാൽപത് സംവത്സരങ്ങളോളം സീനാ താഴ്വരയാകുന്ന 'തീഹ്' *(*)* മരുഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് പല സംഭവങ്ങളും അവിടെവെച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്, അവർക്കവിടെ സുഭിക്ഷമായി കഴിഞ്ഞുകൂടത്തക്കവണ്ണം ആഹാരത്തിനായി 'മന്ന'യും 'സൽവാ'യും നൽകപ്പെട്ടത്. സസ്യങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്ന ഒരുതരം കട്ടിത്തേനാണ് 'മന്ന' (الْمَنّ) കാടപ്പക്ഷിയാണ് 'സൽവാ' (السَّلْوَى) 'ഒരേ ഭക്ഷണം മാത്രം കഴിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നതല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞു- മറ്റു പല വിഷയങ്ങളിലും അവർ ചെയ്തത്പോലെ ഇതിലും-നന്ദികേട് കാണിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഈ സംഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് മേൽവചനങ്ങളിൽ ഓർമിപ്പിച്ചത്.

തീഹ് വനാന്തരത്തിലെത്തിയശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ച് ഭജനമിരിക്കുവാനും, തൗറാത്ത് സ്വീകരിക്കുവാനും വേണ്ടി മൂസാ നബി(അ) സീനായിലേക്ക് പോയി. പോകുമ്പോൾ ജനതയുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി(അ)യെ ഏൽപിച്ചിരുന്നു. അടുത്ത വചനം ഈ സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും അന്നേരം മൂസാ നബി(അ)യുമായി നടന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സീനായിൽ വെച്ചു മൂസാ നബി(അ)യോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്:

۞ وَمَآ أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَـٰمُوسَىٰ ﴿٨٣﴾

《83》 'നിന്റെ ജനതയെ വിട്ടേച്ചു (വരുവാൻ) നിന്നെ ഇത്രയും ധൃതിപ്പെടുത്തിയതെന്താണ്- മൂസാ!?'

قَالَ هُمْ أُو۟لَآءِ عَلَىٰٓ أَثَرِى وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٤﴾

《84》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവരിതാ, എന്റെ പിന്നിൽ തന്നെയുണ്ട്;

എന്റെ രക്ഷിതാവേ! നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാനായി ഞാൻ നിങ്കലേക്ക് ധൃതിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്.'

《83》 وَمَاأَعْجَلَكَ നിന്നെ (ഇത്ര) ധൃതിപ്പെടുത്തിയതെന്താണ് عَنْ قَوْمِكَ നിന്റെ ജനങ്ങളെ വിട്ടു (പോരുവാൻ) يَامُوسَى ഹേ മൂസാ 《84》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هُمْ أُولَاءِ അവരിതാ عَلَى أَثَرِي എന്റെ പിന്നിൽ (അടുത്ത്) ഉണ്ട് وَعَجِلْتُ ഞാൻ ധൃതിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ് إِلَيْكَ നിങ്കലേക്ക്, നിന്റെ അടുക്കലേക്ക് رَبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ لِتَرْضَى നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി

***(*)* തീഹ് മരുഭൂമി (برية التيه) പടം 4-ൽ കാണാം. തീഹ് വനാന്തരം എന്നും അതിന് പറയാറുണ്ട്.**

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ ٱلسَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

《85》 അവൻ (അല്ലാഹു)പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിന്റെ ശേഷം നിന്റെ ജനതയെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്; 'സാമിരീ' അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

《85》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു فَإِنَّا എന്നാൽ നാം قَدْ فَتَنَّا തീർച്ചയായും നാം പരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു قَوْمَكَ നിന്റെ ജനതയെ مِنۢ بَعْدِكَ നിന്റെ (നീ പോന്നതിന്റെ) ശേഷം وَأَضَلَّهُمُ അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു السَّامِرِيُّ സാമിരീ

മൂസാ നബി(അ) സീനായിലേക്ക് പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ, 'സാമിരീ' എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരുവൻ ഇസ്റാഈല്യരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു. താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിക്കുവാൻ അവൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഈ സംഭവം മൂസാ (അ) അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സഹോദരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനങ്ങളെ പിന്നിൽ വിട്ടേച്ചു മനസ്സമാധാനത്തോടെ ധൃതിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അല്ലാഹു മേൽകണ്ട പ്രകാരം ചോദിക്കുന്നത്.

മൂസാ (അ) തന്റെ ജനതയെ വിട്ടുപോന്നിട്ട് അൽപദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. സഹോദരനെ പ്രതിനിധിയായി ഏൽപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. താൻ പോന്നിട്ടുള്ളത്തന്നെ തന്റെ ജനതക്ക് വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം കേൾക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് താനും. അതും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാണ്. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം ആ ജനങ്ങൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ഈ വിവരം - തന്റെ ജനത വഴിപിഴപ്പിക്കപ്പെട്ട വർത്തമാനം-അറിയുമ്പോൾ മൂസാ നബി(അ)ക്കുണ്ടാകുന്ന വ്യസനത്തിനും, കോപത്തിനും അതിരുണ്ടാകുമോ?!

فَرَجَعَ مُوسَىٰٓ إِلَىٰ قَوْمِهِۦ غَضْبَٰنَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ

《86》 അങ്ങനെ, കുപിതനും വ്യാകുലചിത്തനുമായിക്കൊണ്ട് മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവന്നു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നല്ലതായ ഒരു വാഗ്ദാനം നിങ്ങളോട് ചെയ്തിട്ടില്ലേ? [വേദഗ്രന്ഥം നൽകുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലേ?!]

أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ ٱلْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِى ﴿٨٦﴾

എന്നിട്ട് നിങ്ങൾക്ക് കാലം ദീർഘിച്ചുപോയോ? അഥവാ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് വല്ല കോപവും നിങ്ങളിൽ ഇറങ്ങണമെന്ന് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെ, എന്റെ നിശ്ചയം നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണോ?!'

﴾86﴿ فَرَجَعَ مُوسَىٰ അങ്ങനെ മൂസാമടങ്ങി إِلَىٰ قَوْمِهِ തന്റെ ജനതയിലേക്ക് غَضْبَانَ കുപിതനായി أَسِفًا വ്യാകുലചിത്തനായി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَا قَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَلَمْ يَعِدْكُمْ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലേ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് وَعْدًا حَسَنًا നല്ല ഒരു വാഗ്ദാനം أَفَطَالَ എന്നിട്ട് ദീർഘിച്ചു പോയോ عَلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിൽ الْعَهْدُ കാലം أَمْ أَرَدتُّمْ അഥവാ (അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ أَن يَحِلَّ ഇറങ്ങണമെന്ന്, വരണമെന്ന് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളിൽ غَضَبٌ കോപം مِّن رَّبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്ന് فَأَخْلَفْتُم അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ലംഘിച്ചിരിക്കുകയാണോ, വ്യത്യാസം ചെയ്തതാണോ مَّوْعِدِي എന്റെ നിശ്ചയത്തെ

ഇബ്‌റാഹീം (അ), യഅ്ക്വൂബ് (അ) എന്നീ പ്രവാചക വര്യൻമാരുടെ സന്താനപരമ്പരയാണല്ലോ ഇസ്റാഈൽ വർഗം. എങ്കിലും അവരുടെ പഴയ സ്ഥിതികളെല്ലാം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ, ഈജിപ്തുകാരിൽ നിന്ന് വിഗ്രഹാരാധനയും, പശുപൂജയും പഠിച്ചു ദീർഘകാലം അതിൽ പരിചയിച്ചു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടു പോരുന്ന വഴിക്ക് ബിംബങ്ങളെ വെച്ചു പൂജിച്ചുവരുന്ന ഒരു ജനതയെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ മൂസാ നബി(അ)യോട് പറഞ്ഞ വാക്കിൽ നിന്ന്, വിഗ്രഹാരാധനയിൽ അവർക്കുള്ള താൽപര്യം എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ..... (സാരം: അവർ പറഞ്ഞു: മൂസാ! ഇവർക്ക് പല ആരാധ്യവസ്തുക്കളും– ഇലാഹുകളും–ഉള്ളത്പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു ആരാധ്യവസ്തുവെ നിശ്ചയിച്ചുതാ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, വിഡ്ഢിത്തം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ജനതയാണ് നിങ്ങൾ. ഈ ജനതയാകട്ടെ, ഇവർ നിലകൊള്ളുന്ന മാർഗം നാശമടഞ്ഞതാണ്. ഇവർ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തി നിഷ്ഫലവുമാണ്. (7:138,139). ഇത്പോലെ, ബാലിശമായ ചോദ്യങ്ങളും, കൊള്ളരുതാത്ത സ്വഭാവങ്ങളും ഇസറാഈല്യരിൽ സാധാരണമായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ; മൂസാ നബി(അ) മടങ്ങിവരുന്നത്വരെ കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളും, ഹാറൂൻ നബി(അ)യുടെ താക്കീതുകളും ശ്രവിക്കുവാനുള്ള മനഃസ്ഥിതിയാകട്ടെ, അവർക്കുണ്ടായില്ല.

قَالُوا۟ مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَآ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ ٱلْقَوْمِ

﴾87﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹിതപ്രകാരം താങ്കളുടെ നിശ്ചയം ലംഘിച്ചിരിക്കുകയല്ല; എങ്കിലും, (ആ) ജനങ്ങളുടെ [കിബ്ത്വികളുടെ] അലങ്കാരവസ്തുക്കളിൽപ്പെട്ട കുറേ ഭാരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ വഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു;

فَقَذَفْنَٰهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى ٱلسَّامِرِىُّ ﴿٨٧﴾

അങ്ങനെ, ഞങ്ങളത് എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു; അപ്രകാരം സാമിരി (അത് തീയിൽ) എടുത്തിട്ടു.'

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُۥ خُوَارٌ فَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِلَٰهُكُمْ وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِىَ ﴿٨٨﴾

《88》 എന്നിട്ട്, അവന്‍ അവര്‍ക്കൊരു പശുക്കിടാവിനെ -മുക്കുറ ശബ്ദമുള്ള ഒരു ദേഹത്തെ- പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊടുത്തു.

അപ്പോള്‍ അവര്‍ (തമ്മില്‍) പറഞ്ഞു; 'നിങ്ങളുടെയും, മൂസായുടേയും ഇലാഹ് [ആരാധ്യന്‍] ഇതാ! അദ്ദേഹം [മൂസാ] മറന്നുപോയിരിക്കുകയാണ്.'

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

《89》 എന്നാല്‍, അവര്‍ കാണുന്നില്ലേ; അവരോട് അത് യാതൊരു വാക്കും മറുപടി പറയുന്നില്ല; അവര്‍ക്ക് ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ അതിന് സാധിക്കുന്നുമില്ല എന്ന്!?

《87》 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു مَاأَخْلَفْنَا ഞങ്ങള്‍ ലംഘിച്ചതല്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്തിട്ടില്ല مَوْعِدَكَ താങ്കളുടെ നിശ്ചയത്തെ بِمَلْكِنَا ഞങ്ങളുടെ ഹിതപ്രകാരം (ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചു) وَلَكِنَّا എങ്കിലും ഞങ്ങള്‍ حُمِّلْنَا വഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു (ഞങ്ങള്‍ പേറേണ്ടി വന്നു) أَوْزَارًا കുറേ ഭാരങ്ങള്‍ مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ (ആ) ജനങ്ങളുടെ അലങ്കാരവസ്തുക്കളില്‍ (ആഭരണങ്ങളില്‍) നിന്ന് فَقَذَفْنَاهَا എന്നിട്ട് ഞങ്ങളത് എറിഞ്ഞു فَكَذَٰلِكَ എന്നിട്ട് അപ്രകാരം أَلْقَى السَّامِرِيُّ സാമിരി എടുത്തിട്ടു, ഇട്ടു 《88》 فَأَخْرَجَ എന്നിട്ട് അവന്‍ പുറപ്പെടുവിച്ചു, പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി لَهُمْ അവര്‍ക്ക് عِجْلًا ഒരു പശുക്കിടാവിനെ, മൂരിക്കുട്ടിയെ جَسَدًا ഒരു ശരീരത്തെ, ഒരു ദേഹം لَهُ خُوَارٌ അതിന് മുക്കുറശബ്ദമുണ്ട് فَقَالُوا അപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ ഇതാ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഇലാഹും فَنَسِيَ എന്നിട്ട് അവന്‍ മറന്നുപോയിരിക്കുകയാണ്. 《89》 أَفَلَا يَرَوْنَ എന്നാലവര്‍ കാണുന്നില്ലേ أَلَّا يَرْجِعُ അതു മടക്കുന്നില്ല (മറുപടി പറയുന്നില്ല) എന്ന് إِلَيْهِمْ അവരോട് അവരിലേക്ക് قَوْلًا വാക്ക്, ഒരു വാക്കും وَلَا يَمْلِكُ അത് സ്വാധീനമാക്കുന്നുമില്ല, അതിനു സാധിക്കുന്നുമില്ല لَهُمْ അവര്‍ക്ക് ضَرًّا ഒരു ഉപദ്രവത്തിനും وَلَا نَفْعًا ഒരു ഉപകാരത്തിനും തന്നെ (സാധിക്കുന്നില്ല)

87-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ വാക്കുകള്‍ അവസാനിക്കുന്നതായും, 88-ാം വചനം മുതല്‍ക്കുള്ളത് ക്വുര്‍ആന്റെ പ്രസ്താവനയായുമാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്. അതായത്; ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ പക്കല്‍, ഈജിപ്തുകാരുടെ ധാരാളം സ്വര്‍ണാഭരണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അതും വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവര്‍ പോന്നിരുന്നത്. അവ ഉരുക്കി അതുകൊണ്ടാണ്, സാമിരി പശുക്കിടാവിനെ ഉണ്ടാക്കിയത്. മൂസാ നബി(അ)

അവരോട് കോപിച്ചപ്പോൾ ഒഴികഴിവ് പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 'ആ ജനങ്ങളുടെ കുറേ ആഭരണച്ചുമടുകൾ ഞങ്ങളുടെ വശമുണ്ടായിരുന്നത് ഞങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞു; വേറെയൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല; സാമിരി അതെടുത്തു തീയിൽ ഇട്ടു ഉരുക്കി ഒരു അത്ഭുത പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്' എന്നത്രെ അവർ പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യം. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചു ഒരു ഉൽസവത്തിന്റെയോ മറ്റോ കാരണം പറഞ്ഞു ക്വിബ്ത്വികളിൽ നിന്ന് ഇസ്റാഈല്യർ കുറേ ആഭരണങ്ങൾ വാങ്ങിയിരുന്നുവെന്നും അത് മടക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും പല മുഫസ്സിറുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. തൗറാത്തിലും ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പുറപ്പാട് 11 ൽ 2;12 ൽ 36). അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

عجل എന്ന വാക്കിന് 'പശുക്കിടാവ്, പശുക്കുട്ടി, മൂരിക്കുട്ടി, കാളക്കുട്ടി' എന്നൊക്കെ അർഥം വരാവുന്നതാണ്. തൗറാത്തിന്റെ മലയാളപ്പതിപ്പിൽ 'കാളക്കുട്ടി' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഏതോ ചില സൂത്രപ്പണികൾ മൂലം, കന്നുകാലികളുടെ മുക്കുറ (മൂക്കുകൊണ്ടു മുരളുന്ന ഒരു തരം ശബ്ദം) പോലെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നത് കൊണ്ട് അതൊരു അത്ഭുതവസ്തുവായി ഇസ്റാഈല്യർ കരുതി. കേവലം ജീവനില്ലാത്തതും, യാതൊന്നിനും കഴിവില്ലാത്തതുമാണ് അതെന്ന് അവർ ഗൗനിച്ചില്ല. മാത്രമോ? അത് തന്നെയാണ് മൂസാ നബി(അ) തേടിപ്പോയ ദൈവം, അദ്ദേഹം മറന്നുപോയതാണ്, എന്ന് പോലും അവർ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി.

വിഭാഗം - 5

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَـٰرُونُ مِن قَبْلُ يَـٰقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنتُم بِهِۦ ۖ وَإِنَّ رَبَّكُمُ ٱلرَّحْمَـٰنُ فَٱتَّبِعُونِى وَأَطِيعُوٓا۟ أَمْرِى ﴿٩٠﴾

《90》 മുമ്പ് തന്നെ ഹാറൂൻ അവരോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ! ഇത് (പശുക്കിടാവ്) മൂലം നിങ്ങൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുക തന്നെയാണ്; നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് പരമകാരുണികനത്രെ. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപററുവിൻ.' എന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'

قَالُوا۟ لَن نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَـٰكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

《91》 അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരുവോളം, ഞങ്ങൾ ഇതിന്റെ അടുക്കൽ ഭജനം നടത്തുന്നവരായിത്തന്നെയിരിക്കും.'

《90》 وَلَقَدْقَالَ തീർച്ചയായും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട് لَهُمْ അവരോട് هَارُونُ ഹാറൂൻ مِنْ قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പ് തന്നെ يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ إِنَّمَافُتِنتُمْ നിങ്ങൾ പരീക്ഷണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുക തന്നെയാണ് بِهِ ഇത്കൊണ്ട്, ഇത്മൂലം وَإِنَّ رَبَّكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് الرَّحْمَٰنُ റഹ്മാനാണ്, പരമകാരുണികനാണ് فَاتَّبِعُونِي അതുകൊണ്ട് എന്നെ നിങ്ങൾ

പിൻപറ്റുവിൻ وَأَطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ أَمْرِي എന്റെ കല്പന ﴿91﴾ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَن نَّبْرَحَ ഞങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട് തന്നെയിരിക്കും (വിടുകയില്ല) عَلَيْهِ അതിനടുക്കൽ عَاكِفِينَ ഭജനമിരിക്കുന്നവർ حَتَّىٰ يَرْجِعَ മടങ്ങിവരുന്നത്വരെ إِلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് مُوسَىٰ മൂസാ

ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കുട്ടിയെ പൂജിച്ചു വഴിപിഴക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുവാൻ ഹാറൂൻ നബി(അ) വളരെ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടന്ന് ഇതിൽ നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നു. പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപനയും ഉപദേശവും വിലവെച്ചില്ല. സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പോലെ, അവരുടെ അവിശ്വാസം മൂലം ആ പശുക്കിടാവിനോടുള്ള സ്നേഹം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കുടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുപോയി (وَأُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ - البقرة : ٩٣)മൂസാ നബി(അ) മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ പശുക്കിടാവിന് ചുറ്റും ഒരുമിച്ചുകൂടി നൃത്തം വെക്കുന്നതും, സംഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ച് ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ് കണ്ടെതെന്ന് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും ബൈബ്ളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

ഇമാം അബൂബക്ർ ത്വർശൂശീ (ابوبكر الطرشوشى - رح)യുടെ ഒരു ഫത്വാ സംക്ഷേപം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. ഇമാം ക്വുർത്വുബീ (قرطبي - رح) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ആ ഫത്വായും, അതിന്റെ ചോദ്യവും പല പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്:-

ചോദ്യം; 'കുറേ ആളുകൾ ചേർന്ന് 'ദിക്ർ' നടത്തുന്നു. ചെണ്ടകൊട്ടുക, നൃത്തം ചെയ്യുക മുതലായ പല കുചേഷ്ടകളും കാണിക്കുക, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക എന്നിങ്ങനെ പലതും ഇതിനിടയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നു. ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പാടുണ്ടോ, ഇല്ലേ?' ഇതാണ് ചോദ്യത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'സൂഫിയാക്കളുടെ ഇത്തരം നടപടി, തനി തോന്ന്യാസവും വിഡ്ഢിത്തവും പിഴച്ചതുമത്രെ. 'ഇസ്ലാം' എന്നാൽ കിതാബും സുന്നത്തും (ക്വുർആനും നബിചര്യയും) അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നൃത്തപ്രകടനങ്ങളെല്ലാം ആദ്യമായി നിർമിച്ചത് സാമിരിയാകുന്നു. അവൻ പശുക്കിടാവിനെ ഉണ്ടാക്കിയപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ അതിന്റെ ചുറ്റും കൂടി ചെയ്തു പോന്ന സമ്പ്രദായമാണിത്. അത് അവിശ്വാസികളുടെയും ഗോപൂജ (പശു ആരാധ)കൻമാരുടെയും മതമാകുന്നു. ചെണ്ടയാകട്ടെ, മുസ്ലിംകളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാനായി നിർമതവാദികൾ (الزنادقة) നടപ്പിൽ വരുത്തിയതുമാകുന്നു. നബിﷺയുടെയും സ്വഹാബികളുടെയും സദസ്സുകൾ അച്ചടക്കത്തോടുകൂടിയതായിരുന്നു. ഇത്തരക്കാർ പള്ളിയിലും മറ്റും പ്രവേശിക്കുന്നത് മുടക്കം ചെയ്യേണ്ടത് അധികാരപ്പെട്ടവരുടെ കടമയാണ്. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും അതിൽ പങ്കെടുക്കാനോ, അതിൽ സഹായിക്കുവാനോ പാടില്ല. നാല് ഇമാമുകളുടെയും, അല്ലാത്തവരുടെയും മദ്ഹബും ഇത് തന്നെയാകുന്നു.

മൂസാ (അ) ജനങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചശേഷം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالَ يَٰهَٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوٓا۟ ﴿٩٢﴾

﴿92﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഹാറൂൻ! ഇവർ വഴിപിഴച്ചതായി നീ കണ്ടപ്പോൾ, നിനക്ക് എന്ത് തടസ്സമാണുണ്ടായത്,-

أَلَّا تَتَّبِعَنِ ۖ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِى ﴿٩٣﴾

﴿93﴾ 'എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ? അപ്പോൾ, നീ എന്റെ കൽപനക്ക് എതിര് പ്രവർത്തിച്ചുവോ?!'

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَأْسِىٓ ۖ

﴿94﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ! എന്റെ താടിയും തലയും പിടിക്കരുത്!-

إِنِّى خَشِيتُ أَن تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِى ﴿٩٤﴾

ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിക്കളഞ്ഞു. എന്റെ വാക്ക് നീ ഗൗനിച്ചതുമില്ല. എന്ന് (എന്നെപ്പറ്റി) നീ പറയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.'

﴿92﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاهَارُونُ ഹാറൂനേ مَامَنَعَكَ നിനക്കു എന്തു തടസ്സമുണ്ടായി, നിന്നെ മുടക്കിയതെന്താണ് إِذْرَأَيْتَهُمْ നീ അവരെ കണ്ടപ്പോൾ ضَلُّوا അവർ വഴി പിഴച്ചതായി ﴿93﴾ أَلَاتَتَّبِعَنِ എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ أَفَعَصَيْتَ അപ്പോൾ നീ എതിരു പ്രവർത്തിച്ചുവോ أَمْرِي എന്റെ കൽപനക്ക് ﴿94﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاابْنَ أُمَّ എന്റെ മാതൃപുത്രാ (ഉമ്മയുടെ മകനേ) لاتَأْخُذْ നീ പിടിക്കേണ്ട بِلِحْيَتِي എന്റെ താടിക്ക് وَلابِرَأْسِي എന്റെ തലക്കും, തലയും (വേണ്ടാ) إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ خَشِيتُ ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു أَنْتَقُولَ നീ പറയുമെന്ന് فَرَّقْتَ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കി بَيْنَبَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്കിടയിൽ وَلَمْ تَرْقُبْ നീ വിവക്ഷിച്ചതുമില്ല, ഗൗനിച്ചതുമില്ല قَوْلِي എന്റെ വാക്ക്, ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

'പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരാ' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ' (يابن أم) എന്ന് പറഞ്ഞത്. മൂസാ (അ) സീനാപർവ്വതത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ സഹോദരനോട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلاتَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ - الاعراف : ١٤٢

സാരം: നീ എന്റെ ജനതയിൽ എനിക്ക് പ്രതിനിധിയായിരിക്കണം: നല്ലത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം; കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മാർഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്. (അഅ്റാഫ്) എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കാമല്ലോ. കോപം നിമിത്തം അദ്ദേഹം സഹോദരന്റെ തലപിടിച്ചു വലിച്ചതിന് പുറമെ, തൗറാത്തിന്റെ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കാര്യം

മനസ്സിലായപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സഹോദരന് വേണ്ടി ദുആ ചെയ്കയും പലകകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂ:അഅ്റാഫ് 150-154)

'എന്നെ പിൻതുടരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്ക് എന്ത് തടസ്സമാണുണ്ടായത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്: (1) ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ വിട്ടേച്ച് എന്റെ പിന്നാലെ വന്നുകൂടായിരുന്നുവോ? എന്നും, (2) ഞാൻ പോയപ്പോൾ ചെയ്ത ഉപദേശം പിൻപറ്റാമായിരുന്നില്ലേ? എന്നും. ഏതായാലും ആ കുഴപ്പത്തിൽ അവരെ വിട്ടുപോകുന്നതും, ബലം പ്രയോഗിച്ചു അവരെ അടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കൂടുതൽ കുഴപ്പത്തിന് ഇടയാകുമെന്ന് ഹാറൂൻ (അ) കരുതി. അനന്തരം മൂസാ നബി(അ) സാമിരിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَـٰسَـٰمِرِيُّ ﴿٩٥﴾

﴾95﴿ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: 'എന്നാൽ, നിന്റെ കാര്യം എന്താണ്- 'സാമിരീ'!

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا۟ بِهِۦ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ ٱلرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَٰلِكَ سَوَّلَتْ لِى نَفْسِى ﴿٩٦﴾

﴾96﴿ അവൻ പറഞ്ഞു: 'അവർ [ജനങ്ങൾ] കണ്ടിട്ടില്ലാത്തത് ഞാൻ കണ്ടു; അങ്ങനെ, ദൂതന്റെ [റസൂലിന്റെ] കാൽപാടിൽ നിന്നും ഒരു പിടി [അൽപം] ഞാൻ പിടിച്ചു; എന്നിട്ട് അത് ഇട്ടുകളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് എന്റെ മനസ്സ് എനിക്ക് പ്രേരണ നൽകിയത്.

﴾95﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു فَمَا എന്നാലെന്താണ് خَطْبُكَ നിന്റെ കാര്യം يَا سَامِرِيُّ ഹേ സാമിരീ ﴾96﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു بَصُرْتُ ഞാൻ കണ്ടു بِمَا യാതൊന്ന് لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ അവർ അത് കണ്ടിട്ടില്ല فَقَبَضْتُ അങ്ങിനെ ഞാൻ പിടിച്ചു, എടുത്തു قَبْضَةً ഒരു പിടി (അൽപം) مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ റസൂലിന്റെ കാല്പാടിൽ നിന്ന് فَنَبَذْتُهَا എന്നിട്ട് ഞാനത് ഇട്ടുകളഞ്ഞു وَ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം سَوَّلَتْ പ്രേരിപ്പിച്ചു, ഭംഗിയായി കാണിച്ചു لِي എനിക്ക് نَفْسِي എന്റെ മനസ്സ്.

അതായത്: ജനങ്ങൾക്ക് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ചില സൂത്രങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. റസൂലിന്റെ (താങ്കളുടെ) ഉപദേശങ്ങളും, അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ഞാൻ പേരിന് മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ; അത് ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ സ്വന്തം മനസ്സിന്റെ പ്രേരണയനുസരിച്ചാണ് ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തത് എന്നു സാരം. ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ്, ഇവിടെ ഇമാം റാസീ, ഇമാം നീസാബൂരീ (الرازى والنيسابورى - رح) മുതലായവർ ബലപ്പെടുത്തുന്നത്. ഈ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് 'റസൂൽ' എന്നു പറഞ്ഞത് മൂസാ നബി(അ)യും, 'കാൽപാട്' എന്ന് പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശ നിർദേശങ്ങളുമായിരിക്കും.

പല മുഫസ്സിറുകളുടെയും വ്യാഖ്യാനം മറ്റൊന്നാകുന്നു; 'റസൂൽ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. 'കാൽപാടിൽ നിന്ന് ഒരു പിടി എടുത്തു' എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ജിബ്‌രീലിന്റെ കുതിരയുടെ കാലടിയിൽ നിന്നൊരു പിടി മണ്ണെടുത്തു എന്നും സാരമാക്കുന്നു. എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണ്, സാമിരിക്ക് അത് കിട്ടിയത്? ഇതിനെക്കുറിച്ചു പല നീണ്ട കഥകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആ മണ്ണിൽ എന്തോ ഒരു വിശേഷത സാമിരി കണ്ടു. മറ്റാരും അത് കണ്ടിരുന്നില്ല. അവൻ അത് അൽപം എടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. അത് കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് പശുക്കുട്ടിയെ നിർമിച്ചത് എന്നൊക്കെയാണ് കഥകളുടെ താൽപര്യം. ഈ കഥകളുടെ സാധുതയും, നിവേദന മാർഗങ്ങളും പല നിലക്കും വിമർശനാർഹങ്ങളാകുന്നു.

ഒരു സമുദായത്തെ മിക്കവാറും വഴിപിഴപ്പിച്ചുകളഞ്ഞ ഈ കടുംകൃത്യം, താൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്തതാണെന്ന് സാമിരി സമ്മതിച്ചു. ഈ വമ്പിച്ച ധിക്കാരത്തിന് ഇഹത്തിൽ വെച്ചും, പരത്തിൽവെച്ചും അവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് മൂസാ നബി(അ) അറിയിക്കുന്നു:

قَالَ فَٱذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِى ٱلْحَيَوٰةِ أَن تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّن تُخْلَفَهُۥ ۖ وَٱنظُرْ إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ ٱلَّذِى ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَّنُحَرِّقَنَّهُۥ ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُۥ فِى ٱلْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

﴾97﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ നീ പോ! നിശ്ചയമായും (ഈ) ജീവിതത്തിൽ, 'തൊട്ടുകൂടാ' എന്ന് പറയൽ നിനക്കുണ്ടായിരിക്കട്ടെ!

നിശ്ചയമായും നിനക്കൊരു നിശ്ചിത സമയമുണ്ട്. അതൊരിക്കലും നിനക്ക് ലംഘിക്കപ്പെടുകയില്ല. നീ ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്റെ (ഈ) ആരാധ്യവസ്തുവെ നോക്കുക:

നാം അതിനെ ചുട്ടുകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്; പിന്നെ, നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ പൊടിപാറ്റി കടലിൽ വിതറിക്കളയുന്നതുമാണ്.

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَىْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

﴾98﴿ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ താനല്ലാതെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനുമില്ലാത്ത അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു; എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും, (അവന്റെ) അറിവ് വിശാലമായിരിക്കുന്നു.'

﴾97﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു فَاذْهَبْ എന്നാൽ നീ പോ فَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് (ഉണ്ടാവട്ടെ) فِي الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിൽ أَنْ تَقُولَ നീ പറയൽ لَا مِسَاسَ തൊട്ടുകൂടാ,

സ്പർശനമില്ല (എന്ന്) وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് مَوْعِدًا ഒരു നിശ്ചിത സമയം لَّن تُخْلَفَهُ അത് നിന്നോട് ലംഘിക്കപ്പെടുന്നതേ അല്ല وَانظُرْ നീ നോക്കുക إِلَىٰٓ إِلَٰهِكَ നിന്റെ (ഈ) ദൈവത്തിങ്കലേക്ക്, ആരാധ്യവസ്തുവിലേക്ക് ٱلَّذِى ظَلْتَ നീ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്ന عَلَيْهِ അതിനടുക്കൽ, അതിൽ عَاكِفًا ഭജനമിരിക്കുന്നവൻ لَّنُحَرِّقَنَّهُ നാമതിനെ ചുട്ടെരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ثُمَّ لَنَنسِفَنَّهُ പിന്നെ നാം അതിനെ പാറ്റിക്കളയുക തന്നെ ചെയ്യും فِى ٱلْيَمِّ സമുദ്രത്തിൽ, ജലാശയത്തിൽ نَسْفًا ഒരു പാറ്റൽ, പൊടിയായി ﴾98﴿ إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ٱللَّهُ ٱلَّذِى യാതൊരു അല്ലാഹുവാണ് لَآ إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹുമില്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ (താനല്ലാതെ) وَسِعَ അവൻ വിശാലമായിരിക്കുന്നു (ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) كُلَّ شَىْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും, എല്ലാറ്റിനെയും عِلْمًا (അവന്റെ) അറിവ്, അറിവാൽ, അറിവ് കൊണ്ട്

സാമിരി ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ജനങ്ങളുമായോ, ജനങ്ങൾ അവനുമായോ തൊടുവാനും, സഹവസിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അവൻ കാട്ടിൽ മൃഗങ്ങളുടെകൂടെ അലഞ്ഞുനടന്നു ജീവിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവനുമായി ആരെങ്കിലും തൊടുന്നപക്ഷം, എന്തോ സുഖക്കേട് അവന് അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. الله اعلم പശുക്കിടാവിനെ എരിച്ചുപൊടിച്ചു വെള്ളത്തിൽ വിതറുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവരം തൗറാത്തിലും കാണാം. പക്ഷേ, 'ചുട്ടു ഭസ്മമാക്കി അരച്ചു പർവ്വതത്തിൽ നിന്നൊഴുകുന്ന തോട്ടിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു' എന്ന് ആവർത്തനപുസ്തകം (9:21 ൽ) പറയുമ്പോൾ, പുറപ്പാട് പുസ്തകം (32:20 ൽ) പറയുന്നത്: 'ചുട്ടരച്ചു ഭസ്മം വെള്ളത്തിൽ വിതറി ഇസ്റാഈല്യരെ കുടിപ്പിച്ചു എന്നാകുന്നു. മൂസാ നബി(അ)യുടെ കഥാ വിവരണം ഇവിടെ അവസാനിച്ചു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ

﴾99﴿ (നബിയേ) ഇപ്രകാരം, മുൻകഴിഞ്ഞ സംഭവവൃത്താന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലത്) നിനക്ക് നാം വിവരിച്ചുതരുന്നു:

وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ള ബോധനം നാം നിനക്ക് നൽകിയിട്ടുമുണ്ട്.

﴾99﴿ كَذَٰلِكَ ഇപ്രകാരം, അപ്രകാരം نَقُصُّ നാം വിവരിച്ചുതരുന്നു, കഥ പറഞ്ഞുതരുന്നു عَلَيْكَ നിനക്ക് مِنْ أَنۢبَآءِ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് (ചിലത്) مَا قَدْ سَبَقَ മുൻ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളത് وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ നിനക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട് مِن لَّدُنَّا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് ذِكْرًا ബോധനം, സ്മരണ

مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ

﴾100﴿ ആരെങ്കിലും അതിനെവിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, തീർച്ചയായും

ٱلۡقِيَـٰمَةِ وِزۡرًا ﴿١٠٠﴾	അവൻ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ കുറ്റഭാരം വഹിക്കുന്നതാണ്;-
خَـٰلِدِينَ فِيهِ	﴾101﴿ അതിൽ (അവർ) ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കും.
وَسَآءَ لَهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَـٰمَةِ حِمۡلًا ﴿١٠١﴾	അവർക്ക് ഖിയാമത്ത് നാളിൽ, അത് എത്ര ചീത്തയായ ഭാരമാണ്!-
يَوۡمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ	﴾102﴿ കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം
وَنَحۡشُرُ ٱلۡمُجۡرِمِينَ يَوۡمَئِذٖ زُرۡقٗا ﴿١٠٢﴾	അന്നേ ദിവസം കുറ്റവാളികളെ നീലവർണമുള്ളവരായി നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും-
يَتَخَـٰفَتُونَ بَيۡنَهُمۡ إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا عَشۡرٗا ﴿١٠٣﴾	﴾103﴿ അവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം പതുക്കെ പറയും: 'പത്തു (ദിവസം) അല്ലാതെ നിങ്ങൾ (ഭൂമിയിൽ) പാർക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല' എന്ന്!
نَّحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذۡ يَقُولُ أَمۡثَلُهُمۡ طَرِيقَةً إِن لَّبِثۡتُمۡ إِلَّا يَوۡمٗا ﴿١٠٤﴾	﴾104﴿ അവർ പറയുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, അവരിൽ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗമുള്ളവൻ പറഞ്ഞുപോകുന്നു: 'ഒരു ദിവസമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പാർത്തിട്ടില്ല' എന്ന്!

﴾100﴿ مَنْ أَعْرَضَ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ عَنْهُ അതിനെവിട്ട്, അതിൽ നിന്ന് فَإِنَّهُ എന്നാലവൻ يَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ وِزْرًا കുറ്റം, ഭാരം (കുറ്റഭാരം) ﴾101﴿ خَالِدِينَ ശാശ്വതൻമാരായി, സ്ഥിരവാസികളായി فِيهِ അതിൽ وَسَاءَ എത്ര ചീത്ത: വളരെ മോശം لَهُمْ അവർക്ക് يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തുനാളിൽ حِمْلًا ചുമട്, ഭാരം. ﴾102﴿ يَوْمَ يُنْفَخُ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ وَنَحْشُرُ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യും الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ يَوْمَئِذٍ അന്ന്, അന്നേ ദിവസം زُرْقًا നീലവർണമുള്ളവരായി, നീലക്കണ്ണൻമാരായി ﴾103﴿ يَتَخَافَتُونَ അവർ അന്യോന്യം പതുക്കെ പറയും, ഒളിച്ചുപറയും بَيْنَهُمْ അവർ തമ്മിൽ إِنْ لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ പാർത്തിട്ടില്ല, താമസിച്ചിട്ടില്ല إِلَّا عَشْرًا പത്ത് (ദിവസം) അല്ലാതെ ﴾104﴿ نَحْنُ നാം, നമ്മൾ أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, ഏറ്റവും അറിയുന്നവ

നാണ് بِمَا يَقُولُونَ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി إِذْ يَقُولُ അപ്പോൾ പറയും, പറയുമ്പോൾ أَمْثَلُهُمْ അവരിൽവെച്ചു ഉത്തമൻ, മിതമായവൻ, മര്യാദക്കാരൻ طَرِيقَةً മാർഗം, മാർഗത്തിൽ إِن لَّبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല إِلَّا يَوْمًا ഒരു ദിവസമല്ലാതെ

زُرْقًا(സുർക്വൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് നീലവർണമുള്ളവർ എന്ന് അർത്ഥം പറഞ്ഞത്. പാപികളായ ആളുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾ കാണുമ്പോൾ, പരിഭ്രമം നിമിത്തം അവരുടെ നിറം നീലവർണമായി മാറുന്നു എന്ന് താൽപര്യം. ഈ വാക്കിന് 'നീലക്കണ്ണൻമാർ, കണ്ണുതുറിച്ചവർ, കാഴ്ചനഷ്ടപ്പെട്ടവർ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാകുന്നു. ഏതായാലും മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അസഹ്യതയുടെ കാഠിന്യത്തെയാണ് അത് കാണിക്കുന്നത്.

പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ ദൈർഘ്യവും, അവിടത്തെ കാഴ്ചകളും കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ അതേവരെ ഈ ഭൂമിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയകാലം നന്നേ കുറച്ചു മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് അവർ താനേ പറഞ്ഞുപോകുന്നു. പത്ത് ദിവസമെന്ന് ഒരാൾ പറയുമ്പോൾ, കുറേക്കൂടി നല്ല ഒരു തീരുമാനമെന്ന നിലക്ക് മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഇല്ലാ-ഒരേ ഒരു ദിവസം- എന്നേ പറയാവൂ' എന്ന്. ഭയവും സങ്കോചവും നിമിത്തം വളരെ സ്വകാര്യമായിട്ടാണ് അവർ ഈ സംഭാഷണം നടത്തുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇഹപരജീവിതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം, പാപികൾക്ക് അപ്പോഴേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

പാപികളായ ആളുകൾക്ക് ക്വബ്റുകളിൽവെച്ച് ചില ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ക്വുർആനിലും, ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ചിലർ, 103-ാം വചനം പോലെയുള്ള ആയത്തുകൾ അവർക്ക് രേഖയായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. ക്വബ്റിൽ അവർ കേവലം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതെന്നുമാണ് ഇവരുടെ വാദം. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112-ന്റെ വിവരണത്തിലും, ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാം. إِنْ شَاءَ اللّٰه

വിഭാഗം - 6

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّى نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ **(നബിയേ) പർവതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവർ [ജനങ്ങൾ] നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു; പറയുക: 'എന്റെ രക്ഷിതാവ് അതിനെ പൊടിച്ചു പാറ്റിക്കളയുന്നതാണ്.**

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ **എന്നിട്ട്, അവൻ സമനിരപ്പായ മൈതാനമായി അതിനെ വിട്ടേക്കുന്നതാണ്:-**

لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ **യാതൊരു താഴ്ചയാകട്ടെ, ഉയർച്ചയാകട്ടെ, നീ അവിടെ കാണുകയില്ല.**

يَوۡمَئِذٖ يَتَّبِعُونَ ٱلدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُۥۖ

﴿108﴾ അന്നത്തെ ദിവസം, വിളിക്കുന്നവനെ അവർ പിന്തുടർന്നുകൊള്ളും; അവനോട് യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടാകുകയില്ല [കാണിക്കുകയില്ല.]

وَخَشَعَتِ ٱلۡأَصۡوَاتُ لِلرَّحۡمَٰنِ فَلَا تَسۡمَعُ إِلَّا هَمۡسٗا ﴿١٠٨﴾

ശബ്ദങ്ങൾ (എല്ലാം) പരമകാരുണികനായുള്ളവന് കീഴടങ്ങുന്നതാണ്. അതിനാൽ, നേരിയ മുഴക്കമല്ലാതെ നീ കേൾക്കുകയില്ല.

﴿105﴾ وَيَسۡـَٔلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു عَنِ الْجِبَالِ പർവ്വതങ്ങളെപ്പറ്റി فَقُلْ എന്നാൽ നീ പറയുക يَنسِفُهَا അവയെ പാറ്റിക്കളയും رَبِّي എന്റെ രക്ഷിതാവ് نَسۡفًا ഒരു പാറ്റൽ, പൊടിച്ചു ﴿106﴾ فَيَذَرُهَا എന്നിട്ട് അതിനെ വിടും (ആക്കും) قَاعًا മൈതാനം, صَفۡصَفًا സമനിരപ്പായ, നിരന്നതായ ﴿107﴾ لَا تَرَىٰ നീ കാണുന്നതല്ല فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ عِوَجًا ഒരു വളവും, താഴ്ചയും وَلَا أَمۡتًا ഉയർച്ചയും, മേടും (കാണുക) ഇല്ല ﴿108﴾ يَوۡمَئِذٖ അന്ന്, അന്നേദിവസം يَتَّبِعُونَ അവർ പിൻപറ്റും, തുടർന്നുപോകും الدَّاعِيَ വിളിക്കുന്നവനെ, ക്ഷണിക്കുന്നവനെ لَا عِوَجَ യാതൊരു വക്രതയും (വളവും) ഇല്ലാതെ لَهُ അവനോട് وَخَشَعَتِ കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്യും, താഴ്മപ്പെടുകയും ചെയ്യും الأَصۡوَاتُ ശബ്ദങ്ങൾ لِلرَّحۡمَٰنِ പരമകാരുണികന് فَلَا تَسۡمَعُ അതിനാൽ നീ കേൾക്കുകയില്ല! إِلَّا هَمۡسًا നേരിയ ശബ്ദം (മുഴക്കം) അല്ലാതെ

നബി തിരുമേനിﷺയെ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുവാനും, പരിഹസിക്കുവാനും വേണ്ടി, അവിശ്വാസികൾ പല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്; ക്വിയാമത്തുനാളിൽ ഈ പർവ്വതങ്ങളെല്ലാം എന്തായിപ്പോകുമെന്നുള്ള ചോദ്യം. മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്; അവർ വിചാരിക്കുന്നത് പോലെ അസംഭവ്യമോ, നിസ്സാരമോ ആയ ഒരു കാര്യമല്ല ക്വിയാമത്ത് നാൾ എന്ന് പറയുന്നത്. പർവതങ്ങളെല്ലാം അന്ന് പൊടിപൊടിയായി പാറ്റപ്പെടുന്നു, യാതൊരു കുന്നും കുഴിയുമില്ലാതെ ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ അതിന്റെ സ്ഥിതി തന്നെ മറ്റൊന്നായി മാറുന്നു يَوْمَ تُبَدَّلُ الأَرْضُ غَيرَ الأَرْضِ– إبراهيم : ٤٨ (ഭൂമി ഇതല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഭൂമിയായി മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസം)

ഇത്രയും വമ്പിച്ച ആ ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ട കാര്യങ്ങൾ വേറെ ചിലതാകുന്നു: 'രാജാധിരാജനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്ക് ഹാജരാകുവാനായി ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു വിളി അന്ന് അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതാണ്. യാതൊരു വിധത്തിലും അത് നിരസിക്കുവാനോ, ക്ഷണിക്കുന്നവന്റെ ഒന്നിച്ചു നേർക്കുനേരെ പോകാതിരിക്കുവാനോ ആർക്കും തന്നെ സാധ്യമാകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വരുമ്പോൾ, ഏത് മഹാരഥൻമാരും പേടിച്ചുവിറച്ചുപോകും. ഉച്ചത്തിൽ മിണ്ടുവാൻപോലും അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. അധരങ്ങൾ അനക്കിയാൽതന്നെയും വ്യക്ത

മായി സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഒരു ദിവസമാണത്. ഇതാണ് അവർ മനസ്സിരുത്തേണ്ടത്.

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ ٱلشَّفَـٰعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَرَضِىَ لَهُۥ قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

﴿109﴾ അന്നേ ദിവസം, പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ ഏതൊരുവന്ന് അനുവാദം നൽകുകയും, അവന്ന് വേണ്ടി (വല്ലതും) പറയുവാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ. അങ്ങിനെയുള്ളവന്നല്ലാതെ ശുപാർശ ഫലം ചെയ്യുകയില്ല.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِۦ عِلْمًا ﴿١١٠﴾

﴿110﴾ അവരുടെ മുമ്പിലുള്ളതും, പിമ്പിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവൻ അറിയുന്നു; അതിനെക്കുറിച്ച് അവർ പരിപൂർണമായി അറിയുന്നില്ല.

۞ وَعَنَتِ ٱلْوُجُوهُ لِلْحَىِّ ٱلْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

﴿111﴾ ജീവത്തും, സർവനിയന്താവുമായുള്ളവന് മുഖങ്ങൾ (എല്ലാം) കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്;

ആർ അക്രമം വഹിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

﴿112﴾ ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് വല്ല സൽക്കർമങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ, അക്രമത്തെയാകട്ടെ, അനീതിയെയാകട്ടെ ഭയപ്പെടേണ്ടിവരികയില്ല;

﴾109﴿ يَوْمَئِذٍ അന്നേ ദിവസം لَا تَنْفَعُ ഫലം ചെയ്കയില്ല الشَّفَاعَةُ ശുപാർശ إِلَّا مَنْ ഒരുവന്നല്ലാതെ أَذِنَ لَهُ അവന്നു അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു الرَّحْمَنُ പരമകാരുണികൻ وَرَضِيَ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു لَهُ അവനുവേണ്ടി, അവന്റെ قَوْلًا പറയുവാൻ, വാക്ക് ﴾110﴿ يَعْلَمُ അവൻ അറിയുന്നു مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത് وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും وَلَا يُحِيطُونَ അവർ വലയം ചെയ്കയില്ല, പൂർണമായി അറിയുകയില്ല بِهِ അതിനെപ്പറ്റി, അവനെപ്പറ്റി عِلْمًا അറിവ്, അറിവുകൊണ്ട് ﴾111﴿ وَعَنَتِ കീഴൊതുങ്ങി, കീഴൊതുങ്ങുന്നതാണ് الْوُجُوهُ മുഖങ്ങൾ لِلْحَيِّ ജീവത്തായുള്ളവന്, സജീ

مَنْ حَمَلَ വമായുള്ളവന് الْقَيُّومِ സർവ്വനിയന്താവായ وَقَدْ خَابَ തീർച്ചയായും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ടു വഹിച്ചവൻ ظُلْمًا അക്രമത്തെ ﴾112﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ ആർ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ مِنَ الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങളിൽ നിന്ന് (വല്ലതും) وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് فَلَا يَخَافُ എന്നാലവൻ പേടിക്കുകയില്ല, പേടിക്കേണ്ടതില്ല ظُلْمًا ഒരു അക്രമവും وَلَا هَضْمًا അനീതിയെയും (ഇല്ല)

ഈ ലോകത്ത് നടപ്പുള്ള പ്രകാരം ഇഷ്ടംപോലെ ശുപാർശ നടത്തുവാനോ, സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനോ, മുൻകൂട്ടി സമ്മതം കിട്ടാതെ ശുപാർശ ചെയ്‌വാനോ, അവിടെ ആർക്കും ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. അവിടത്തെ വിധികർത്താവ് സൃഷ്ടികളുടെ ഭൂതവർത്തമാന ഭാവികാലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായും, പരിപൂർണമായും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

അവസാനമില്ലാതെ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന 'ജീവത്ത്' അല്ലെങ്കിൽ 'സജീവമായുള്ളവൻ' എന്നത്രെ 'അൽഹയ്യ്' (الحَى) എന്ന നാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അന്യാശ്രയം കൂടാതെ സ്വയംഭൂവായി നിലകൊള്ളുകയും സർവത്തെയും നിയന്ത്രിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്ന 'നിയന്താവ്' എന്ന് 'അൽഖയ്യൂം' (القَيُّوم) എന്ന നാമം കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളുടെ പൂർണമായ ആശയങ്ങളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന മലയാളപദങ്ങൾ വിരളമത്രെ. ചെയ്യാത്ത കുറ്റങ്ങൾ ചുമത്തി ശിക്ഷിച്ചോ, കുറ്റത്തിന്റെ തോതിൽ കവിഞ്ഞ ശിക്ഷ നൽകിയോ അല്ലാഹു ആരെയും അക്രമം ചെയ്കയില്ല. ചെയ്ത നൻമക്ക് പ്രതിഫലം നൽകാതെയോ, പ്രതിഫലത്തിൽ കുറവ്വരുത്തിയോ, ആരോടും അനീതി പ്രവർത്തിക്കുകയുമില്ല. ഇതാണ് അക്രമവും അനീതിയും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ ٱلْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

﴾113﴿ അപ്രകാരം, അറബി ഭാഷയിലുള്ള ഒരു ഖുർആനായി നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ, താക്കീതുകളെ വിവിധ തരത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു;- അവർ സൂക്ഷിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതവർക്ക് ഒരു ബോധം ഉളവാക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം.

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ ۗ وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ ۖ وَقُل رَّبِّ زِدْنِى عِلْمًا ﴿١١٤﴾

﴾114﴿ യഥാർഥ രാജാവായ അല്ലാഹു സർവ്വോന്നതനത്രെ!

ഖുർആൻ- അതിന്റെ ബോധനം നിനക്ക് പൂർണമായി നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി-നീ ധൃതിയിൽ ഓതരുത്. പറയുക: 'രക്ഷിതാവേ! നീ എനിക്ക് അറിവ് വർധിപ്പിച്ചു തരേണമേ!'

﴾113﴿ وَ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം أَنزَلْنَاهُ നാം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു قُرْآنًا ക്വുർആനായി (വായിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമായി) عَرَبِيًّا അറബി ഭാഷയിലുള്ള وَصَرَّفْنَا നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ مِنَ الْوَعِيدِ താക്കീതുകളെ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാം أَوْ يُحْدِثُ അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉളവാക്കി (ഉണ്ടാക്കി)യേക്കാം لَهُمْ അവർക്ക് ذِكْرًا ഒരു ബോധം, സ്മരണ, ഓർമ ﴾114﴿ فَتَعَالَى അപ്പോൾ സർവോന്നതനാകുന്നു, അതിപരിശുദ്ധനാകുന്നു اللَّهُ الْمَلِكُ രാജാവായ അല്ലാഹു الْحَقُّ സാക്ഷാലുള്ള, യഥാർഥമായ وَلَا تَعْجَلْ നീ ധൃതിപ്പെടരുത് (ധൃതിപ്പെട്ടു ഓതരുത്) بِالْقُرْآنِ ക്വുർആനിനെ مِن قَبْلِ മുമ്പായി أَن يُقْضَىٰ പൂർത്തിയായി നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതിന് إِلَيْكَ നിനക്ക് وَحْيُهُ അതിന്റെ വഹ്‌യ്, ബോധനം وَقُل നീ പറയുക رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ زِدْنِي എനിക്ക് വർധിപ്പിച്ചുതരേണമേ عِلْمًا അറിവ്

ക്വുർആന്റെ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള വിവരണ രീതിയെപ്പറ്റി സൂറ: അൽകഹ്ഫ് 54-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ ഇവിടെ സ്മരിക്കുക.

നബി തിരുമേനി ﷺ അറബിയായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അവിടുന്ന് ആദ്യമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് അറബികളെയായതുകൊണ്ടും ക്വുർആൻ അറബിഭാഷയിലായിത്തീർന്നു. അറബിയിൽ അല്ലാതിരിക്കുകയോ, സുഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത ഒരു ശൈലിയിൽ ആയിരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിന്റെ പ്രബോധനം നിർവഹിക്കുക വിഷമമായിരിക്കുമല്ലോ. ആ നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിന്റെ മതഭാഷയും, സാംസ്കാരികഭാഷയും ആയിരിക്കുവാൻ അറബി ഭാഷയെക്കാൾ കൂടുതൽ അർഹതയുള്ള മറ്റൊന്നും ഇല്ലതന്നെ. സാഹിത്യവശത്ത് കൂടി നോക്കിയാലും, ആ ഭാഷ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ക്വുർആന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തിന് ആകമാനമായതുകൊണ്ട് അത് മറ്റൊരു ഭാഷയിലായിരിക്കണമെന്ന് വെക്കുന്നപക്ഷം, ആ ഭാഷ ഏതായിരിക്കണം? ഈ പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണുക സാധ്യമല്ല. അതേ സമയത്ത് ക്വുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്ക് പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച നാടുകളിലെല്ലാം അറബിഭാഷക്ക് പ്രചാരമുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്രയുമല്ല, എത്രയോ നാടുകൾ അവയുടെ സ്വന്തം ഭാഷ തന്നെ വിസ്മരിച്ചു അറബിഭാഷ മാതൃഭാഷയായി സ്വീകരിക്കുക കൂടി ചെയ്ത ചരിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ക്വുർആൻ അറബി ഭാഷയിലാണെങ്കിലും, അതിന്റെ സ്വഭാവം മറ്റുള്ള അറബി ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെയല്ല. അതിന്റെ ശൈലിയും, വിവരണരീതിയും ഒന്ന് വേറെത്തന്നെയാണ്. മനുഷ്യഹൃദയത്തെ തട്ടിയുണർത്തുവാനുള്ള അതിന്റെ കഴിവ് അനിതരസാധാരണമത്രെ. അതിന്റെ ഭാഷയും, അതിന്റെ സാഹിത്യവും പരിചയമുള്ളവർക്കേ അതിന്റെ സവിശേഷത ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയൂ. അത് പഠിക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി രണ്ടിലൊരു ഗുണം കൈവരാതിരിക്കുകയില്ല: ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, പാപങ്ങളും അക്രമങ്ങളും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു സൂക്ഷിച്ചു നടക്കുവാനുള്ള മനഃസ്ഥിതി ഉളവാകുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ട് പോയി തന്റെ കടമകൾ നിർവഹിക്കുവാനും, സൽക്കർമനിരതനായിരിക്കുവാനുമുള്ള ബോധവും തന്റേടവും ഉണ്ടായിത്തീരുക. 113-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യഭാഗം ഈ യാഥാർഥ്യമാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ക്വുർആന്റെ വഹ്‌യുമായി ജിബ്‌രീൽ (അ) വന്നു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ, വഹ്‌യ്

അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ ധൃതിപ്പെട്ടു ഓതുവാൻ നബിﷺ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. മറന്നുപോയേക്കുമോ എന്ന ആശങ്ക നിമിത്തം മലക്ക് സ്ഥലം വിടും മുമ്പായി മനഃപാഠമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു അതിന് തിരുമേനിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും അറിവ് വർധിപ്പിച്ചുതരുവാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർഥിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. സൂറ: അൽകിയാമഃ 16-19 ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. إِنْ شَاء الله

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായുണ്ട്: (1) ഒരാളിൽ നിന്ന് വല്ലതും പഠിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധാപൂർവം കേൾക്കുകയും, സാവധാനത്തിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. (2) അറിവ് മനുഷ്യന് തികയുന്ന ഒന്നല്ല. അറിയുംതോറും കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ജിജ്ഞാസയുണ്ടായിരിക്കുകയും, കൂടുതൽ അറിവ് ലഭിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർഥിക്കുകയും വേണം. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പ്രാർഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്:-

اللهم انفعني بما علمتني وعلمني ماينفعني وزدني علما والحمد لله على كل حال- رواه الترمذى

സാരം : അല്ലാഹുവേ! നീ എനിക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് എനിക്ക് പ്രയോജനം നൽകേണമേ! എനിക്ക് ഉപകാരമുള്ളത് പഠിപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യേണമേ! എനിക്ക് അറിവ് വർധിപ്പിച്ചുതരികയും വേണമേ! എല്ലാ അവസ്ഥയിലും അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്രം! (തി). ഉപകാരമില്ലാത്ത അറിവ് നൽകരുതേ എന്നും നബിﷺ ദുആ ചെയ്തിരുന്നതായി ഹദീഥുകളിൽ കാണാം. അജ്ഞാനത്തെക്കാളധികം ദോഷം ചെയ്യുന്നത്, പലപ്പോഴും ഉപകാരമില്ലാത്ത അറിവാണെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതാകുന്നു.

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ إِلَىٰٓ ءَادَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُۥ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

《115》 മുമ്പ് നാം ആദമിന് നിർദേശം നൽകുകയുണ്ടായി:

എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയി; ദൃഢനിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തിന് നാം കണ്ടതുമില്ല.

《115》 وَلَقَدْعَهِدْنَا തീർച്ചയായും നാം നിർദേശം കൊടുത്തു, കൽപന കൊടുത്തു إِلَىٰٓ ءَادَمَ ആദമിന് مِن قَبْلُ മുമ്പ് فَنَسِيَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം മറന്നു, വിസ്മരിച്ചു وَلَمْ نَجِدْ നാം കണ്ടില്ല, കണ്ടെത്തിയില്ല لَهُۥ അദ്ദേഹത്തിന് عَزْمًا സ്ഥിരചിത്തത, ദൃഢനിശ്ചയം

മനുഷ്യന് സൂക്ഷ്മതയും, ബോധവും ഉണ്ടാകുവാനാണ് ക്വുർആനിൽ വിവിധ രൂപത്തിലുള്ള താക്കീതുകൾ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു. അശ്രദ്ധയും, സ്ഥിരചിത്തതയില്ലായ്മയും മനുഷ്യസഹജമായ ചില സ്വഭാവങ്ങളാകുന്നു. അതിനാൽ, മനുഷ്യപിതാവായ ആദം നബി(അ)യുടെ കഥ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ സദാ ശ്രദ്ധയും സ്ഥിരചിത്തതയും ഉള്ളവനായിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കാര്യത്തിലും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള നിർദേശങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം പാലിക്കണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം മനുഷ്യന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്, അതില്ലാതിരുന്നാൽ തീരാനഷ്ടത്തിന് ഇടയായിത്തീരുന്നതാണ് എന്ന് പ്രസ്തുത ചരിത്രത്തിൽനിന്നും നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനായിട്ടത്രെ, ആദം നബി(അ)യുടെ കഥ

പലേടത്തും ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത്. സംഭവം തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നു:

വിഭാഗം - 7

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَـٰٓئِكَةِ ٱسْجُدُوا۟ لِـَٔادَمَ فَسَجَدُوٓا۟ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

﴾116﴿ ആദമിന് 'സുജൂദ്' ചെയ്വിൻ (തലകുനിക്കുവിൻ) എന്ന് നാം മലക്കുകളോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); അവർ (എല്ലാവരും) സുജൂദ് ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ-അവൻ വിസമ്മതിച്ചുകളഞ്ഞു.

فَقُلْنَا يَـٰٓـَٔادَمُ إِنَّ هَـٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ ٱلْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰٓ ﴿١١٧﴾

﴾117﴿ അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു. 'ആദമേ! നിശ്ചയമായും ഇവൻ നിനക്കും നിന്റെ ഭാര്യക്കും ശത്രുവാകുന്നു: അതിനാൽ, (ഈ) സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്താക്കാതിരിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ നീ വിഷമിക്കേണ്ടതായി വരും.

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ﴿١١٨﴾

﴾118﴿ 'നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് അവിടെ വിശക്കാതിരിക്കുകയും, നഗ്നമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം;

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا۟ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ﴿١١٩﴾

﴾119﴿ 'നിനക്ക് അവിടെ ദാഹിക്കാതിരിക്കുകയും, വെയിൽ കൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.'

﴾116﴿ وَإِذْقُلْنَا നാം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം لِلْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളോട് اسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്വിൻ, തലകുനിക്കുവിൻ لآدَمَ ആദമിന് فَسَجَدُوا അപ്പോൾ അവർ സുജൂദ് ചെയ്തു إِلا إِبْلِيسَ ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ أَبَىٰ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു, കൂട്ടാക്കാതിരുന്നു ﴾117﴿ فَقُلْنَا അപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു يَا آدَمُ ആദമേ إِنَّ هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇവൻ عَدُوٌّ لَكَ നിനക്ക് ശത്രുവാണ് وَلِزَوْجِكَ നിന്റെ ഭാര്യക്കും فَلا يُخْرِجَنَّكُمَا അതിനാൽ നിങ്ങളെ അവൻ പുറത്താക്കാതിരിക്കട്ടെ مِنَ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് فَتَشْقَىٰ അപ്പോൾ നീ വിഷമിക്കേണ്ടിവരും ﴾118﴿ إِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് أَلا تَجُوعَ നിനക്ക് വിശക്കാതിരിക്കൽ فِيهَا അതിൽ, അവിടെ وَلا تَعْرَىٰ നീ നഗ്നമാകാതിരിക്കലും ﴾119﴿ وَأَنَّكَ لا تَظْمَأُ

നിനക്ക് ദാഹിക്കാതിരിക്കലും, ദാഹിക്കുകയില്ലെന്നും فِيهَا അതിൽ, അവിടെ وَلَا تَضْحَىٰ നിനക്ക് വെയിൽ (ചൂട്) കൊള്ളുകയില്ലെന്നും

ആദം നബി(അ)യെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് തലകുനിച്ചു സുജൂദ് ചെയ്വാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ മലക്കുകളെല്ലാം സുജൂദ് ചെയ്തു, ഇബ്ലീസ് മാത്രം വിസമ്മതിച്ചു. 'അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഞാൻ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന് തലകുനിക്കുകയോ?! എന്ന് പറഞ്ഞു കൽപന ധിക്കരിക്കുകയാണ് അവൻ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, ഇബ്ലീസ് മനുഷ്യപിതാവായ ആദമിനും, മനുഷ്യമാതാവും ആദമിന്റെ ഭാര്യയുമായ ഹവ്വാഇനും-അഥവാ മനുഷ്യവർഗത്തിന് തന്നെ ശത്രുവായിത്തീർന്നു. ഈ ജന്മശത്രുവിനെ സദാ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവൻ നിങ്ങളെ ഈ സ്വർഗീയ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടാക്കുന്നത് കാത്തുകൊള്ളണമെന്നും അല്ലാഹു ആദം നബി(അ)ക്ക് താക്കീത് നൽകി. പക്ഷേ, ആ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നതിൽ ആദം (അ) ദൃഢചിത്തത കൈക്കൊള്ളുകയുണ്ടായില്ല.

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ ٱلشَّيْطَٰنُ قَالَ يَٰٓـَٔادَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ ٱلْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ﴿١٢٠﴾

《120》 അങ്ങനെ, പിശാച് (ഇബ്ലീസ്) അദ്ദേഹത്തിന് ദുർബോധനം നൽകി: അവൻ പറഞ്ഞു: 'ആദമേ! നിത്യവാസത്തിനുള്ള വൃക്ഷത്തെയും, നശിച്ചുപോകാത്ത രാജത്വത്തെയും ഞാൻ നിനക്ക് അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ!?'

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۚ وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ﴿١٢١﴾

《121》 എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരും അതിൽ (വൃക്ഷത്തിൽ) നിന്ന് തിന്നു; ഉടനെ, അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെട്ടു; സ്വർഗത്തിലെ ഇലകളിൽനിന്നും (എടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെ മേൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ആദം തന്റെ രക്ഷിതാവിനോട് അനുസരണക്കേട് കാണിച്ചു, അങ്ങനെ വഴിപിഴച്ചു.

ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ﴿١٢٢﴾

《122》 പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ രക്ഷിതാവ് നന്നാക്കിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു; മാർഗദർശനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

《120》 فَوَسْوَسَ അങ്ങനെ ദുർബോധനം നടത്തി إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തോട് الشَّيْطَانُ പിശാച്, ചെകുത്താൻ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു يَا آدَمُ ആദമേ هَلْ أَدُلُّكَ നിനക്ക് ഞാൻ അറി

യിച്ചുതരട്ടെയോ وَمُلْكٍ ഒരു രാജ ത്വത്തെയും لَا يَبْلَىٰ നശിച്ചുപോകാത്ത ﴿121﴾ فَأَكَلَا അങ്ങനെ അവർ തിന്നു مِنْهَا അതിൽ നിന്ന് فَبَدَتْ ഉടനെ വെളിപ്പെട്ടു لَهُمَا അവർക്ക് രണ്ടാൾക്കും سَوْآتُهُمَا അവരുടെ നഗ്നത وَطَفِقَا രണ്ടാളും തുടങ്ങി, ശ്രമിച്ചു يَخْصِفَانِ പറ്റിക്കുവാൻ, ഒട്ടിക്കുവാൻ عَلَيْهِمَا അവരുടെമേൽ مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിലെ ഇലകളിൽനിന്ന് وَعَصَىٰ آدَمُ ആദം അനുസ രണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു, എതിര് കാണിച്ചു رَبَّهُ തന്റെ രക്ഷിതാവിന് فَغَوَىٰ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചു ﴿122﴾ ثُمَّ പിന്നീട് اجْتَبَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നന്നാക്കിയെടുത്തു, തിര ഞ്ഞെടുത്തു رَبُّهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് فَتَابَ എന്നിട്ട് പശ്ചാത്താപം(ഖേദം) സ്വീകരിച്ചു عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ وَهَدَىٰ മാർഗദർശനം ചെയ്കയും ചെയ്തു, മാർഗനിർദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു.

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം ഏതായിരുന്നുവെന്ന് പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഏതോ ഒരു വൃക്ഷത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട്: 'ഈ വൃക്ഷത്തോട് നിങ്ങൾ സമീപിക്കരുത്' (وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ - البقرة : ٣٥) എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് വിരോധിച്ചിരുന്നു. ആ വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഭുജിക്കുക വഴി അവരുടെ സ്വർഗീയ അനു ഗ്രഹങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ, മേൽകണ്ട പ്രകാരം പിശാച് അവരോട് ദുർമന്ത്രണം നടത്തി. അവർ അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. ഉടനെതന്നെ അതിന്റെ ഭവിഷ്യ ത്തുകൾ അവർ കണ്ടുതുടങ്ങി. അതെ, വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽനിന്നും ഫലം ഭുജിച്ചതോടെ അവർക്ക് തങ്ങളുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെട്ടു. അതേവരെ അവർക്ക് സ്വർഗീ യവസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് നീങ്ങിപ്പോയി. സൂറ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറ യുന്നു:

يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا - الاعراف : ٢٧ (അവർക്ക് രണ്ടുപേർക്കും തങ്ങളുടെ അപമാ നസ്ഥാനങ്ങൾ (നഗ്നത) കാണിക്കുവാനായി അവൻ (പിശാച്) അവരിൽനിന്ന് അവ രുടെ വസ്ത്രം നീക്കിക്കളഞ്ഞിരുന്നു......) പാപംമൂലം, ഈ വസ്ത്രം അവർക്ക് നഷ്ട പ്പെടുകയും, മാനംമറക്കുവാൻ ഇലകളെ അവലംബമാക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

ആദം നബി(അ)യും, ഭാര്യ ഹവ്വാഉം തങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്ന് വന്നുപോയ ഈ അബ ദ്ധത്തെപ്പറ്റി അങ്ങേയറ്റം ഖേദിച്ചു. അൽബക്വറഃ 37 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പോലെ, പശ്ചാത്തപിച്ചു പ്രാർഥിക്കുവാനുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് തന്നെ അവർക്ക് ലഭിച്ചു. അവർ ഇങ്ങിനെ പ്രാർഥിച്ചു:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ - الاعراف: ٢٣ (ഞങ്ങ ളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുകയും, ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാതിരുന്നാൽ, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടുപോകുന്നതാണ്. (സൂ: അഅ്റാഫ്-23) ഈ പ്രാർഥന അവരുടെ സന്തതികളായ നമുക്കും മാതൃകയാകുന്നു. പിന്നീട് ജനിക്കു വാനിരിക്കുന്ന ആളും, ആദമിന്റെ സന്തതികളിൽ വെച്ച് ശ്രേഷ്ഠനുമായ മുഹമ്മദ് നബി ﷺ യുടെ മഹത്വം മുൻനിറുത്തി പ്രാർഥിച്ചത് കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാ ത്താപം സ്വീകരിച്ചതെന്ന് ചില ആളുകൾ ജൽപിക്കാറുണ്ട്. ഇത് അടിസ്ഥാനരഹിതവും

ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചതിന് എതിരുമാണ്.

മാനുഷിക ജീവിതത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പരിചയിക്കുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ലാത്ത വ്യക്തിയായിരുന്നുവല്ലോ ആദം (അ). അല്ലാഹു ഈ ലോകത്ത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ പോകുന്ന ഒരു പുതിയ ജീവിതപ്രകൃതിയാണെങ്കിൽ, സുഖദുഃഖ സമ്മിശ്രവും, അധ്വാനത്തിനും കർമത്തിനും അനുസരിച്ചു ഫലം നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പരീക്ഷണവും ആകുന്നു. അല്ലാഹു ആദം നബി(അ)യുടെ പാപം പൊറുത്തു പരിശുദ്ധമാക്കുകയും, ആ പുതിയ ജീവിതത്തിലേക്കാവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും, മാർഗനിർദേശങ്ങളും നൽകുകയും ചെയ്തു.

قَالَ ٱهۡبِطَا مِنۡهَا جَمِيعَۢا ۖ بَعۡضُكُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ ۖ

《123》 അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിൽ (സ്വർഗത്തിൽ) നിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ! നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് ശത്രുവാകുന്നു.

فَإِمَّا يَأۡتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ ٱتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشۡقَىٰ ١٢٣

എന്നാൽ, എന്റെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല മാർഗദർശനവും നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ എന്റെ മാർഗദർശനം ആർ പിൻപറ്റുന്നുവോ അവൻ വഴിപിഴക്കുകയില്ല, വിഷമിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല.

《123》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു اهْبِطَا നിങ്ങൾ ഇറങ്ങിപ്പോകുവിൻ مِنْهَا ഇതിൽനിന്ന് جَمِيعًا എല്ലാവരും, മുഴുവനും بَعْضُكُمْ നിങ്ങളിൽ ചിലർ لِبَعْضٍ ചിലർക്ക് عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ എന്നാൽ (വല്ലപ്പോഴും) നിങ്ങൾക്ക് വന്നുകിട്ടിയാൽ مِنِّي എന്റെ പക്കൽനിന്ന് هُدًى വല്ല മാർഗദർശനവും فَمَنِ اتَّبَعَ അപ്പോൾ ആർ പിൻപറ്റിയോ هُدَايَ എന്റെ മാർഗദർശനം فَلَا يَضِلُّ അവൻ വഴിപിഴക്കുകയില്ല وَلَا يَشْقَى അവൻ വിഷമിക്കുകയുമില്ല.

ആദംനബിയോടും, ഹവ്വായോടും (عَلَيْهِمَا السَلَامَ) പ്രഥമമായും, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള അവരുടെ സന്താനങ്ങളോട് പൊതുവായും നൽകുന്ന ഒരു ഉൽബോധനമാണിത്. മനുഷ്യന്റെ ജന്മശത്രുവായ പിശാചിന്റെ പ്രേരണകൾക്ക് വശംവദനാകുന്നപക്ഷം, മനുഷ്യൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അറ്റമില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന ശക്തിയായ താക്കീതാണ് അതിൽ അടങ്ങുന്നത്.

ആദം നബി(അ)യുടെ കഥയെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും, ചിലർ ആ കഥയെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇറക്കുമതി ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളും അവയുടെ നിരൂപണവും സു: അൽബക്വറഃ ആയത്തിന് ശേഷം കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം. .

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُۥ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ أَعْمَىٰ ﴿١٢٤﴾

《124》 ആരെങ്കിലും, എന്റെ ഉൽബോധനത്തെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, നിശ്ചയമായും അവന് ഇടുങ്ങിയ ഒരു ജീവിതം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്; ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ, അവനെ നാം, അന്ധനായ നിലയിൽ (എഴുന്നേൽപിച്ചു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നതുമാണ്.

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

《125》 അവൻ പറയും: 'റബ്ബേ! എന്തിനാണ് നീ എന്നെ അന്ധനായ നിലയിൽ (എഴുന്നേൽപിച്ചു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത്-ഞാൻ (മുമ്പ്) കാഴ്ചയുള്ളവനായിരുന്നുവല്ലോ?!'

قَالَ كَذَٰلِكَ أَتَتْكَ ءَايَٰتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَٰلِكَ ٱلْيَوْمَ تُنسَىٰ ﴿١٢٦﴾

《126》 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: 'അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ്; നിനക്ക് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വന്നു. അപ്പോൾ നീ അത് മറന്നുകളഞ്ഞു; അപ്രകാരം ഇന്ന് നീയും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു.'

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنۢ بِـَٔايَٰتِ رَبِّهِۦ ۚ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٢٧﴾

《127》അങ്ങിനെയാണ്, അതിരുകവിയുകയും, തന്റെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക;

പരലോക ശിക്ഷയാകട്ടെ, ഏറ്റവും കഠിനവും, കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതും തന്നെയാണ്.

《124》 وَمَنْ أَعْرَضَ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ عَنْ ذِكْرِي എന്റെ ഉൽബോധനത്തെ വിട്ട്, സ്മരണവിട്ട് فَإِنَّ لَهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവന്നുണ്ട് مَعِيشَةً ഒരു ജീവിതം ضَنْكًا ഇടുങ്ങിയ, കുടുസ്സായ وَنَحْشُرُهُ നാം അവനെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ أَعْمَى അന്ധനായി, കണ്ണ് കാണാത്തവനായി. 《125》 قَالَ അവൻ പറയും رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ لِمَ حَشَرْتَنِي എന്തിനാണ് നീ എന്നെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയത് أَعْمَى അന്ധനായ നിലയിൽ وَقَدْ كُنْتُ ഞാൻ ആയിരുന്നുവല്ലോ بَصِيرًا കാഴ്ചയുള്ളവൻ 《126》 قَالَ അവൻ പറയും كَذَٰلِكَ അങ്ങിനെത്തന്നെ أَتَتْكَ നിനക്ക് വന്നു آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ فَنَسِيتَهَا അപ്പോൾ നീ അത് മറന്നുകളഞ്ഞു وَ كَذَٰلِكَ അത് പോലെ

وَ كَذَٰلِكَ ﴿127﴾ നീ (യും) വിസ്മരിക്കപ്പെടും (നിന്നെയും മറക്കും) تُنْسَىٰ ഇന്ന് الْيَوْمَ അപ്രകാരമാണ് نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് مَنْ യാതൊരുവന് أَسْرَفَ അവൻ അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു وَلَمْ يُؤْمِنْ വിശ്വസിച്ചതുമില്ല بِآيَاتِ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ തന്റെ رَبِّهِ രക്ഷിതാവിന്റെ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ തീർച്ചയായും പരലോകശിക്ഷ أَشَدُّ ഏറ്റവും കഠിനമായ താണ് وَأَبْقَىٰ ഏറ്റവും ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്, നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ്.

അല്ലാഹുവിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമോ, ഭൂതകാലത്തെച്ചൊല്ലിയുള്ള വ്യസനമോ അവനുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവൻ സന്തോഷത്തിൽ കൃതജ്ഞനും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമാലുവുമായിരിക്കും. അതിനാൽ, ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും അവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാനും, വിഷമിച്ചു വലയുവാനും ഇടവരികയില്ല. നേരെമറിച്ച് അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദേശങ്ങൾ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ സ്ഥിതിയാകട്ടെ, ഇതിന് നേരെ വിപരീതവുമായിരിക്കും. അവൻ സുഖസന്തോഷങ്ങളിൽ കൃതഘ്നനും സന്താപങ്ങളിൽ അക്ഷമനുമായിരിക്കും. അതിനാൽ അവന് എപ്പോഴും മനഃശാന്തിയും, സമാധാനവുമില്ലാതെ ഇടുങ്ങിയ ജീവിതവുമാണുണ്ടാവുക.

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ബോധനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുകയും, അവയെ അവഗണിച്ചു തോന്നിയപോലെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അനുയോജ്യമായ പ്രതിഫലമാണ് പരലോകത്ത് വെച്ച് അല്ലാഹു നൽകുന്നത്. അതെ, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ 'മഹ്ശർ' (الْمَحْشَر) മഹാസഭയിലേക്ക് അവരെ അന്ധന്മാരായിട്ടായിരിക്കും കൊണ്ടുവരിക. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് അന്ധനായിക്കൊണ്ട് ഈ ലോകത്ത് കഴിഞ്ഞുകൂടിയവൻ പരലോകത്തും അന്ധനായി ത്തന്നെയിരിക്കും. അത്രയുമല്ല, അതിനെക്കാൾ മാർഗം പിഴച്ചവനുമായിരിക്കും'.

(وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا - الاسراء : ٧٢)

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ ﴿١٢٨﴾

﴿128﴾ എത്രയോ തലമുറകളെ ഇവർക്ക് മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്- അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി ഇവർ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു- എന്നത് ഇവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ?! നിശ്ചയമായും അതിൽ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

വിഭാഗം - 8

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ

﴿129﴾ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് മുമ്പ് നടന്ന ഒരു

لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

വാക്കും, നിശ്ചിതമായ ഒരു അവധിയും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് [ശിക്ഷാ നടപടി] അനിവാര്യമാകുമായിരുന്നു.

فَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

《130》 അതുകൊണ്ട്, (നബിയേ) ഇവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക; സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പും, അസ്തമനത്തിന് മുമ്പും നീ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് സ്തോത്ര കീർത്തനവും ചെയ്യുക.

وَمِنْ ءَانَآيِٕ ٱلَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ ٱلنَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

രാത്രിസമയങ്ങളിലും, പകലിന്റെ ഭാഗങ്ങളിലും നീ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുക. എന്നാൽ നിനക്ക് സംതൃപ്തിയുണ്ടായേക്കാം.

《128》 أَفَلَمْ يَهْدِ മാർഗദർശനം നൽകുന്നില്ലേ, വ്യക്തമാകുന്നില്ലേ لَهُمْ അവർക്ക് كَمْ أَهْلَكْنَا നാം എത്രയോ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നുള്ളത്) قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ് مِنَ الْقُرُونِ തലമുറകളെ يَمْشُونَ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുന്നു فِي مَسَاكِنِهِمْ അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലൂടെ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ لِأُولِي النُّهَىٰ ബുദ്ധിമാൻമാർക്ക് 《129》 وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ كَلِمَةٌ ഒരു വാക്ക് سَبَقَتْ മുമ്പ് നടന്നിട്ടുള്ള, മുൻകഴിഞ്ഞ مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് لَكَانَ അത് ആകുമായിരുന്നു لِزَامًا അനിവാര്യമായത് وَأَجَلٌ ഒരു അവധിയും (ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ) مُسَمًّى നിശ്ചിതമായ, നിർണയിക്കപ്പെട്ട 《130》 فَاصْبِرْ അതുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കുക عَلَىٰ مَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി يَقُولُونَ അവർ പറയുന്ന وَسَبِّحْ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീർത്തനം) നടത്തുകയും ചെയ്യുക بِحَمْدِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്, സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് وَقَبْلَ غُرُوبِهَا അതിന്റെ അസ്തമനത്തിന് മുമ്പും وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ രാത്രിസമയങ്ങളിലും فَسَبِّحْ നീ തസ്ബീഹ് (കീർത്തനം) നടത്തുക وَأَطْرَافَ النَّهَارِ പകലിന്റെ ഭാഗങ്ങളിലും لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ നിനക്ക് സംതൃപ്തിയുണ്ടായേക്കാം, നീ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി

അവിശ്വാസവും, ദുർമാർഗവും കാരണമായി-മുമ്പ് ചില സമുദായങ്ങളെ കൂട്ടത്തോടെ നശിപ്പിച്ചത് പോലെ നബിﷺയുടെ സമുദായത്തെ ഉൻമൂലനാശം ചെയ്യുന്നതല്ലെന്ന് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതാണ് 'മുമ്പ് നടന്ന ഒരു വാക്ക്' കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. 'നിശ്ചിതമായ ഒരു അവധി' എന്ന് പറഞ്ഞത് ലോകാവസാന ദിവസവുമാകുന്നു. (بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ - القمر പക്ഷേ, അന്ത്യസമയമാണ് അവരുടെ നിശ്ചിത

സമയം.) എന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരം, ദിക്ർ, ദുആ മുതലായ ദൈവകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രത്യേക അവസരങ്ങളാണ് ഈ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ നാല് അവസരങ്ങളും. ഈ സമയങ്ങൾ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: റൂം 17-18 ൽ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. إنْ شاء الله

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

﴿131﴾ ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ മോടിയായി, അവരിൽനിന്ന് പല വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഏതൊന്നുകൊണ്ട്- അതിൽ അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി- നാം സുഖഭോഗം നൽകിയിരുന്നുവോ, അതിലേക്ക് നീ നിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ നീട്ടിപ്പോകരുത് (കണ്ണ് വെക്കരുത്) നിന്റെ റബ്ബ് നൽകുന്ന ഉപജീവനം ഉത്തമവും, അധികം ശേഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِٱلصَّلَوٰةِ وَٱصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَّحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَٱلْعَـٰقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾

﴿132﴾ നിന്റെ സ്വന്തക്കാരോട് നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും അതിനായി നീ സഹനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. നിന്നോട് ഉപജീവനം നൽകുവാൻ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല; നിനക്ക് നാം ഉപജീവനം നൽകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; ശുഭപര്യവസാനം ഭയഭക്തിക്കാകുന്നു.

﴾131﴿ وَلَا تَمُدَّنَّ നിശ്ചയമായും നീ നീട്ടരുത് عَيْنَيْكَ നിന്റെ ദൃഷ്ടികളെ (നീ കണ്ണ് വെക്കരുത്) إِلَىٰ مَا യാതൊന്നിലേക്ക് مَتَّعْنَا بِهِ അതുകൊണ്ട് നാം സുഖഭോഗം നൽകിയിരിക്കുന്നു أَزْوَاجًا പല വിഭാഗങ്ങൾക്ക്, പല തരക്കാർക്ക് مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് زَهْرَةَ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ മോടിയായി, അലങ്കാരമായി الدُّنْيَا ഇഹലോകത്തിന്റെ ഐഹികമായ لِنَفْتِنَهُمْ നാം അവരെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി فِيهِ അതിൽ وَرِزْقُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉപജീവനം, ആഹാരം خَيْرٌ ഉത്തമമായതാണ് وَأَبْقَى കൂടുതൽ ശേഷിക്കുന്നതുമാണ്, നിലനിൽക്കുന്നതുമാണ് ﴾132﴿ وَأْمُرْ നീ കൽപിക്കുക أَهْلَكَ നിന്റെ വീട്ടുകാരോട്, സ്വന്തക്കാരോട്, കുടുംബത്തോട്, ആൾക്കാരോട് بِالصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിന്, നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി وَاصْطَبِرْ നീ ക്ഷമ (സഹനം) കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക عَلَيْهَا അതിന്നായി, അതിന്റെ പേരിൽ لَا نَسْأَلُكَ നാം നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നില്ല, ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല رِزْقًا ആഹാരം, ഉപജീവനം نَحْنُ നാം തന്നെ, നാമാണ് نَرْزُقُكَ നിനക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്നു

وَ الْعَاقِبَةُ (ശുഭകരമായ) പര്യവസാനം, അവസാനഫലം, കലാശം لِلتَّقْوَى ഭയഭക്തിക്കാണ്, സൂക്ഷ്മതക്കാകുന്നു

തനിക്കും തന്റെ വീട്ടുകാർക്കും ഉപജീവനമാർഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. മനുഷ്യനും ഇതരജീവികൾക്കും ഉപജീവനം നൽകുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ്. അതിലേക്കുള്ള ചില പ്രത്യക്ഷമാർഗങ്ങളാണ് മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾ. ശാരീരികമായ ആഹാരത്തെക്കാൾ വില കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് ആത്മീയമായ ആഹാരം. ആത്മീയമായ ആരോഗ്യത്തിന് വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണം സൽക്കർമങ്ങളും, അവയിൽ പ്രധാനമായത് നമസ്കാരവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമസ്കാരവിഷയത്തിൽ മനുഷ്യൻ തനിക്കും തന്റെ കുടുംബത്തിനുംവേണ്ടി കൂടുതൽ പരിശ്രമവും സഹനവും നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്ത് ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ചു നമസ്കാരം അതിന്റെ ക്രമവും, സമയവും തെറ്റാതെ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുവാൻ ക്വുർആനും, ഹദീഥും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് അത്കൊണ്ടാകുന്നു. ഓരോരുത്തന്റെയും നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിലുള്ള കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും അവരവർ വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാകുന്നു. നബി ﷺ പറയുന്നു:

كلكم راع ومسؤل عن رعيته الامام راع ومسؤل عن رعيته والرجل راع فى اهله ومسؤل عن رعيته والمرأة راعية فى بيت زوجها ومسؤلة عن رعيتها والخادم راع فى مال سيده ومسؤل عن رعيته وكلكم راع ومسؤل عن رعيته - متفق عليه

'നിങ്ങളോരോരുത്തരും ഓരോ ഭരണകർത്താവും അവരവരാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു. നേതാവ് ഒരു ഭരണകർത്താവാണ്. അവൻ അവന്റെ ഭരണീയരെ (അവന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ളവരെ) പ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഒരു പുരുഷൻ അവന്റെ വീട്ടുകാരിൽ ഭരണകർത്താവും, തന്റെ ഭരണീയരെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നവനുമാകുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ വീട്ടിൽ ഭരണം നടത്തുന്നവളും, അവൾ ഭരിക്കുന്നവയെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നവളുമാകുന്നു. ഒരു ഭൃത്യൻ അവന്റെ യജമാനന്റെ സ്വത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്നവനും അവൻ ഭരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുന്നവനുമാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ ഭരണകർത്താക്കളും ഭരണീയരെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കപ്പെടുന്നവരുമാകുന്നു.'

مروا اولادكم بالصلاة وهم ابناء سبع سنين واضربوهم عليها وهم ابناء عشر وفرقوا بينهم فى المضاجع - ابوداود ونحوه للترمذى

'നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ഏഴ് വയസ്സ് പ്രായമാകുമ്പോൾ അവരോട് നമസ്കരിക്കുവാൻ കൽപിക്കണം; അവർക്ക് പത്ത് വയസ്സാകുമ്പോൾ (വേണ്ടിവന്നാൽ) അതിനായി അടിക്കുകയും ചെയ്യണം. കിടപ്പ് സ്ഥാനങ്ങളിൽ അവരെ വേർപെടുത്തുകയും വേണം.'

وَقَالُواْ لَوْلَا يَأْتِينَا بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّهِۦٓ

﴾133﴿ അവർ (അവിശ്വാസികൾ) പറയുന്നു: 'അവൻ (നബി) തന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക്

أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةُ مَا فِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ത്?!' പൂർവ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളതിന്റെ തെളിവ് അവർക്ക് വന്നിട്ടില്ലേ!?

وَلَوْ أَنَّآ أَهْلَكْنَٰهُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِۦ لَقَالُوا۟ رَبَّنَا لَوْلَآ أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَٰتِكَ مِن قَبْلِ أَن نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾

《134》 ഇതിന് മുമ്പായി വല്ല ശിക്ഷകൊണ്ടും നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുമായിരുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് ഒരു റസൂലിനെ [ദൂതനെ] എന്തുകൊണ്ട് അയച്ചുതന്നില്ല? എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ നിന്ദ്യരും അപമാനിതരുമായി ഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ നിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പിൻതുടരുമായിരുന്നല്ലോ!'

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا۟ ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَٰبُ ٱلصِّرَٰطِ ٱلسَّوِىِّ وَمَنِ ٱهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

《135》 (നബിയേ) പറയുക: '(നാം) എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെയാണ്; എന്നാൽ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും: നേരായ മാർഗത്തിലുള്ളവർ ആരാണെന്നും, ആരാണ് സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും!'

《133》 وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു لَوْلَا يَأْتِينَا അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് (നമുക്ക്) കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ് بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും مِنْ رَبِّهِ അവന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ അവർക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടില്ലയോ بَيِّنَةُ مَا യാതൊന്നിന്റെ തെളിവ് فِي الصُّحُفِ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള, ഏടുകളിലുള്ള الْأُولَىٰ പൂർവ, മുമ്പുള്ളതായ 《134》 وَلَوْ أَنَّا നാം ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ أَهْلَكْنَاهُمْ അവരെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നു (എങ്കിൽ) بِعَذَابٍ വല്ല ശിക്ഷകൊണ്ടും مِنْ قَبْلِهِ ഇതിന് മുമ്പ് لَقَالُوا അവർ പറയുമായിരുന്നു رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ لَوْلَا أَرْسَلْتَ നീ അയക്കാഞ്ഞതെന്താണ്, നീ അയച്ചു കൂടായിരുന്നോ إِلَيْنَا ഞങ്ങൾക്ക് رَسُولًا ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ فَنَتَّبِعَ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുമായിരുന്നു آيَاتِكَ നിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ مِنْ قَبْلِ മുമ്പായി أَنْ نَذِلَّ ഞങ്ങൾ നിന്ദ്യരാകുന്നതിന്, ഞങ്ങൾക്ക് നിന്ദ്യതയുണ്ടാകുന്നതിന് وَنَخْزَىٰ ഞങ്ങൾ അപമാനിതരാവുകയും, മാനംകെട്ടു പോകുകയും 《135》 قُلْ പറയുക كُلٌّ എല്ലാവരും مُتَرَبِّصٌ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ്, കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ് فَتَرَبَّصُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ പ്രതീ

ക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ فَسَتَعْلَمُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും مَنْ ആരാണ് എന്ന് وَمَنِ ആരാണ് أَصْحَابُ الصِّرَاطِ മാർഗക്കാർ, മാർഗത്തിലുള്ളവർ السَّوِيِّ നേരായ, ശരിയായ എന്നും اهْتَدَى സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള (ത്)

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധനത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി, മുശ്‌രിക്കുകൾ പല കുതർക്കങ്ങളും, ദുർന്യായങ്ങളും, പറയാറുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ്: 'മുമ്പുള്ള പ്രവാചകൻമാർ കൊണ്ടുവന്നത് പോലെയുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം മുഹമ്മദ് കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ്' എന്ന ആക്ഷേപവും. വാസ്തവത്തിൽ, ആത്മാർഥതയോടുകൂടിയുള്ള ഒരു ആക്ഷേപമായിരുന്നില്ല ഇത്. സത്യാന്വേഷണവും, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയവുമുള്ള ഏതൊരുവനും വിശ്വസിക്കത്തക്കവണ്ണം, തെളിവുകളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏത് കണ്ടാലും, അതെല്ലാം ആഭിചാരമാണ്, ജാലവിദ്യയാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുതള്ളുക അവരുടെ പതിവത്രെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ القمر

സാരം : 'അന്ത്യസമയം അടുത്തുവന്നു; ചന്ദ്രൻ പിളരുകയും ചെയ്തു. അവർ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാൽ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും. (മുമ്പേ) നടന്നുവന്നിരുന്ന ജാലമാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും; വ്യാജമാക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യും. (യഥാർഥത്തിൽ) എല്ലാ കാര്യവും സ്ഥിരപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. പിൻവാങ്ങുവാൻ മതിയായത്ര വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ: അൽകമർ: 1 - 4) കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ക്വമറിൽ കാണാം. إنْ شاء الله

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ വൃത്താന്തങ്ങൾ, പൂർവ പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധന ചരിത്രങ്ങൾ, നബി തിരുമേനിﷺയെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനങ്ങൾ ആദിയായി സാക്ഷാൽ പൂർവ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ തെളിവായും, സാക്ഷ്യമായും കൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ക്വുർആൻ, ഇതാ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്! അവർക്ക് സദുദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കൊന്നും ആവശ്യമില്ലതന്നെ. ഈ സംഗതി സൂറ: അൻകബൂത്തിൽ കുറേക്കൂടി വിശദമായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ العنكبوت: ٥١، ٥٠

(സാരം: അവർ പറയുന്നു: എന്താണ് അവന് അവന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇറക്കിക്കൊടുക്കാത്തത്?! പറയുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാണുള്ളത്. ഞാൻ ഒരു സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു. (നബിയേ,) നിനക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു, അവർക്കത് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇതവർക്ക് മതിയാകുന്നില്ലേ?! നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് അതിൽ അനുഗ്രഹവും, ഉപദേശവുമുണ്ട്.(അൻകബൂത്ത് : 50, 51)) നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:-

مامن نبى إلاوقد اوتي من الآيات ما آمن على مثله البشر وإنما كان الذى أوتيته وحيا أوحاه الله إليّ فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا يوم القيامة– متفق عليه

സാരം: 'മനുഷ്യർക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയാകുന്നത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെടാത്ത ഒരു പ്രവാചകനും (നബിയും) ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, എനിക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, അല്ലാഹു എനിക്ക് നൽകിയ 'വഹ്‌യ്' (ബോധനം) തന്നെയാണ്. അതിനാൽ ഞാൻ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ, അവരെക്കാളെല്ലാം കൂടുതൽ അനുഗാമികൾ ഉള്ളവനായിരിക്കുമെന്ന് ഞാനാശിക്കുന്നു.' (ബു;മു.)

സത്യനിഷേധികൾക്ക് വമ്പിച്ചൊരു താക്കീതോടുകൂടിയാണ് ഈ സൂറത്ത് ഉപസംഹരിക്കുന്നത്: ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു വേദപ്രമാണമോ, ദൈവദൂതനോ, (കിതാബോ, റസൂലോ) വന്നുകിട്ടാത്തത് കൊണ്ടാണല്ലോ ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുവാൻ ഇടവന്നതെന്ന് പറയാതിരിക്കുവാനായി, മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകൻമാരിലും വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു റസൂലിനെയും, മറ്റെല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും ഉന്നതമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തെയും അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും, അവർ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഫലം താമസിയാതെ അവർക്കറിയാറാകും– അവർ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്ന് സാരം.

അല്ലാഹു നമ്മെ സത്യബോധവും, സൻമാർഗവും പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! آمين

ولله الحمد والمنة

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്- 1

മൂസാ നബി(അ)യും, ഇസ്റാഈൽ ജനതയും ചെങ്കടൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും, ഫിർഔനും, അവന്റെ ജനതയും കടലിൽ മുങ്ങിനശിച്ചതും കേവലം ഒരു സാധാരണ സംഭവമായിരുന്നുവോ?

മൂസാ നബി(അ)യും, ഇസ്റാഈൽ ജനതയും സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതും, ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും അതിൽ മുങ്ങി നശിച്ചതും അത്യത്ഭുതകരമായ ഒരു അസാധാരണ സംഭവമായിരുന്നുവെന്ന് വേദക്കാരും, മുസ്ലിംകളും മതനിഷേധികളല്ലാത്ത മിക്ക ജനങ്ങളും തന്നെ-വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ക്വുർആനെ അംഗീകരിക്കുന്ന ആർക്കും അതിൽ ഒട്ടും തർക്കത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതാനും. അത്രയും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ ക്വുർആൻ ആ സംഭവം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റു പല സംഭവങ്ങളെയും പോലെ, ഈ സംഭവവും ക്വുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതിൽ നിന്നെല്ലാം കൂടി വേണം, സംഭവത്തിന്റെ മുഴുവൻ രൂപവും ശരിക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ. ഈ സംഭവം തൗറാത്തിലും (ബൈബ്ളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലും) വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചില സംഗതികൾ ഒഴിച്ച് ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ ക്വുർആനോട് എതിരല്ലാത്ത വിധത്തിലും, പലതും അതിനോട് ശരിക്ക് യോജിച്ചുകൊണ്ടും അതിലും കാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, കക്ഷിതാൽപര്യത്തിനോ, പുത്തൻ ആദർശങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനോ വേണ്ടി ചിലരും, ഭൗതിക മനോഗതിയിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളുടെയും, ശാസ്ത്രീയ ചിന്താഗതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റു ചിലരും ഈ സംഭവത്തെയും, ഇത്പോലെ ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുവരാറുണ്ട്. യഥാർഥമായ കഥകളിൽ കൂടി അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില ഭാഗങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാറുള്ള കഥാകാരൻമാരെക്കൊണ്ട് ക്വുർആന്റെ വ്യാഖ്യാനരംഗത്ത് ഉളവായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള നാശത്തെക്കാൾ കൂടുതലാണ്, ഇത്തരക്കാരുടെ ഈ പുതിയ നിഷേധ വിക്രിയകൾമൂലം ഉളവാകുന്നത്. ഇവരുടെ ചില ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി, സാധാരണക്കാരായ ആളുകളിൽ പല ആശയക്കുഴപ്പവും തെറ്റിധാരണയും ഉണ്ടാവുന്നത് കൊണ്ട് ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ കുറച്ചൊന്ന് വിവരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുകയാണ്.

ചെങ്കടൽ കടന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സംഗതികളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു:- ഇസ്റാഈല്യരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുവാനും, സമുദ്രത്തിൽ തന്റെ വടികൊണ്ട് അടിക്കു

വാനും മൂസാ (അ) യോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രജലം പിളർന്നു ഇരുവശങ്ങളിലും മലപോലെ ചിറച്ചുനിന്നു. മധ്യത്തിൽ തുറന്നുകിട്ടിയ-ഉണങ്ങി വിശാലമായിരുന്ന-ആ മാർഗത്തിൽകൂടി അവർ അക്കരെപ്പറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെ പിടികൂടുവാനായി പിന്നാലെ വന്നിരുന്ന ഫിർഔനും ജനതയും ആ വഴിക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നു. അവർ സമുദ്രത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ, വെള്ളം തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുകയും, അവരെല്ലാം മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു.

വടികൊണ്ടടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു. സമുദ്രമധ്യത്തിൽകൂടി നടന്നുപോകത്തക്ക ഒരു മാർഗമുണ്ടായി, ഇസ്റാഈല്യർ അക്കരെ പറ്റുന്നതുവരെ അത് നിലനിൽക്കുകയും, ശത്രുക്കൾ അതിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ വെള്ളം തമ്മിൽ കൂടിച്ചേരുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടരുടെ യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും കഴിയുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുകിൽ, ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഇവർ നിഷേധിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു തങ്ങളുടെ ഹിതത്തിനു യോജിപ്പിക്കണം. ഇതല്ലാതെ പോംവഴി ഇവർക്കില്ല. അങ്ങനെ, തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ രൂപത്തിൽ ഈ സംഭവത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി എത്രയോ സാഹസങ്ങൾ ഇവർക്ക് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുകയാണ്. സംഭവത്തിന് ഇവർ നൽകുന്ന രൂപം ഏതാണ്ട് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'മൂസാ നബി(അ)യും ജനതയും കടന്നുപോയ സ്ഥലത്ത് സമുദ്രം- ഇന്നത്തെപ്പോലെ-അധികം ആഴമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇടക്കിടെ മണൽതിട്ടകളും, വെള്ളവും ഇടകലർന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു ഉള്ളത്. ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിൽകൂടി വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും, സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നടന്നുപോകാവുന്ന വിധം ആഴംകുറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്റാഈല്യർക്ക്-മൂസാ നബിക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും-ആ വഴി പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, മൂസാ നബി(അ) തന്റെ വടികൊണ്ട് തപ്പിത്തടഞ്ഞുകൊണ്ട് അവരോട് കൂടി സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതല്ലാതെ, അദ്ദേഹം വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുകയോ, സമുദ്രം പിളരുകയോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവരുടെ പിന്നാലെ വന്ന ഫിർഔനും പട്ടാളവും- അവരുടെ കോപത്തിന്റെ ഉഗ്രതനിമിത്തം-യാതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ഇസ്റാഈല്യരുടെ നേർക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി. അവർക്കാകട്ടെ, സമുദ്രത്തിലെ കുന്നും കുണ്ടും ഇടകലർന്നുകൊണ്ടുള്ള ആ വഴിയൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. കോപാകുലരായ അവർക്ക്-ഇസ്റാഈല്യരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രത നിമിത്തം-അപകടത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ, അവരെല്ലാം ഒരു കയത്തിൽ ചെന്ന് ചാടി മുങ്ങിനശിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇതാണ് അവരുടെ കഥയുടെ ചുരുക്കം.

സൂറത്ത്-ശുഅറാഇൽ അല്ലാഹു ഈ സംഭവത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഭാഗം, ശാന്തമായും, തുറന്ന ഹൃദയത്തോട് കൂടിയും ഒന്ന് വായിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً - الشعراء

അർഥം : അപ്പോൾ, നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്യ്' നൽകി: 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിച്ചുകൊള്ളുക' എന്ന്. അപ്പോൾ, അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും (വിഭാഗവും) വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയിത്തീർന്നു. അവിടെ വെച്ച് നാം മറ്റെ കൂട്ടരെ

(ഫിർഔനിന്റെ ആൾക്കാരെ) അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസായേയും, തന്റെ ഒന്നിച്ചുള്ളവരെയും മുഴുവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് നാം മറ്റേ കൂട്ടരെ മുക്കിക്കൊന്നു. നിശ്ചയമായും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. (ശുഅറാഉ്: 63-67)

اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ(നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ-അഥവാ-സമുദ്രത്തിൽ-അടിക്കുക.) എന്ന വാക്യത്തിന് ഇക്കൂട്ടരുടെ അർഥം: 'നിന്റെ വടിയും കൊണ്ട് സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുക' എന്നാണ്. അറബി ഭാഷയിൽ അൽപ പരിചയമുള്ളവർ-ഹൃദയത്തിന് വക്രതയില്ലെങ്കിൽ-ഈ അർഥം കാണുമ്പോഴേക്ക് തന്നെ ഇതിലെ കൊള്ളരുതായ്മ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളും. അറബി ഭാഷയിൽ വേണ്ടത്ര പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക് വേണ്ടി ഇതിനെപ്പറ്റി അൽപമൊന്ന് വിശദീകരിക്കാവുന്നതാവശ്യമാണ്.

ضَرَبَ (ദ്വറബ) എന്ന ക്രിയക്ക് പല അർഥങ്ങളുമുണ്ട്. 'അടിച്ചു' എന്ന് മാത്രമല്ല; അവയിൽ ഒരർഥം 'യാത്ര ചെയ്തു' എന്നാണ്. സൂ: അന്നിസാഉ് 101 ൽ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര പോയാൽ' എന്നാകുന്നു.' ഇതാണ് ഇവർ അതിന് കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവ്. ഈ ആയത്തിൽ 'ദ്വറബ'യുടെ അർഥം ഇതാണെന്നുള്ളതിലും, 'ദ്വറബ'ക്ക് പല അർഥങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലും നമുക്ക് യാതൊരു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവുമില്ല. പക്ഷേ, ഒരു ക്രിയയുടെ സാധാരണ അർഥം മാറി മറ്റൊരു അർഥം വരുന്നതിന് ചില വ്യവസ്ഥകളെല്ലാമുണ്ട്: കർത്താവ്, കർമം, ക്രിയയോട് സംബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾ (**معمولات الفعل ومتعلقاته**) ആദിയായവയും സന്ദർഭവും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറയുക സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ വായനക്കാർക്ക് ചില യാഥാർഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനായി, അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ സാധാരണ കാണാവുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ കാണിക്കാം. അതിൽനിന്ന് 'ദ്വറബ'യുടെ പ്രയോഗങ്ങളും, അർഥ വ്യത്യാസങ്ങളും ഏറെക്കുറെ ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാം. ഓരോ 'ദ്വറബ'യും ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭവും, അതിന്റെ കർത്താവ്, കർമം മുതലായവയും ഗൗനിക്കുക:

ഇനങ്ങൾ	അറബി നിഘണ്ടുകളിൽ കാണാവുന്ന		അതനുസരിച്ച് മലയാളത്തിൽ 'ദ്വറബ'ക്കു വരുന്ന അർഥങ്ങൾ	കുറിപ്പുകൾ
	ഉദാഹരണങ്ങൾ	അറബിയിൽ അർഥങ്ങൾ		
1	ضَرَبَ اللَّيْلُ	اي طال	(രാത്രി) ദീർഘിച്ചു	'ദ്വറബ'ക്കു ഇവിടെ കർമമില്ല. കർത്താവിനനുസരിച്ച് അർഥം മാറുന്നു.
	،، العَقْرَبُ	،، لدغت	(തേൾ)കടിച്ചു (കുത്തി)	
	،، الزَّمَانُ	،، مضى	(കാലം) കഴിഞ്ഞു	
2	ضَرَبَ المَثَلَ	قاله و بيّنه	(ഉപമ) പറഞ്ഞു, വിവരിച്ചു	ഈ നാലിലും കർമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഓരോ കർമത്തിനും അനു
	،، الاَجَلَ	عينه (നിർണയിച്ചു)	(അവധി) നിശ്ചയിച്ചു	

ഇനങ്ങൾ	അറബി നിഘണ്ടുകളിൽ കാണാവുന്ന		അതനുസരിച്ച് മലയാളത്തിൽ 'ദ്വറബ'ക്കു വരുന്ന അർഥങ്ങൾ	കുറിപ്പുകൾ
	ഉദാഹരണങ്ങൾ	അറബിയിൽ അർഥങ്ങൾ		
	ضَرَبَ الدِّرْهَمَ	سبكه وطبعه	(പണം)അടിച്ചു/വാർത്തു	സരിച്ച് 'ദ്വറബ' യുടെ അർഥം മാറുന്നു.
	،، الطَّرِيقَ	جعله وبينه	(വഴി)നിശ്ചയിച്ചു (ഏർപ്പെടുത്തി)/ വ്യക്തമാക്കി	
3	ضَرَبَهُ	اصابه بضربة سيف اوعصا ونحوهما	(വാൾ, വടി മുതലായവ കൊണ്ട്) അടിച്ചു/ വെട്ടി	ഇതാണ് 'ദ്വറബ്'യുടെ സാക്ഷാൽ രൂപവും, സാധാരണ അർഥവും. ഇവിടെയും കർമം ആവശ്യമാണ്.
4	ضَرَبَهُ بِا لعصا	اصابه بضربة العصا	(വടികൊണ്ടുള്ള അടി) ബാധിപ്പിച്ചു (അടിച്ചു)	വാൾ കൊണ്ടാകുമ്പോൾ 'വെട്ടി' എന്നും, വടികൊണ്ടാകുമ്പോൾ'അടിച്ചു' എന്നും മാത്രമേ അർഥമുള്ളൂ.
	،، بالسَّيفِ	اصابه بضربه السيف	(വാൾകൊണ്ടുള്ള അടി) ബാധിപ്പിച്ചു (വെട്ടി)	
5	ضَرَبَ فِي الارض	سافر	(ഭൂമിയിൽ)യാത്ര ചെയ്തു	ഇവയിൽ 'ദ്വറബ' എന്ന ക്രിയ സംഭവിച്ചതു ഭൂമിയിലും. സമുദ്രത്തിലുമാകുമ്പോൾ 'യാത്ര ചെയ്തു' എന്നാണർഥം. കുഴലിൽ ആകുമ്പോൾ 'ഊതി' എന്നും, ഭക്ഷണത്തിലാകുമ്പോൾ അതിൽ 'പങ്കെടുത്തു' എന്നും അർഥമാകുന്നു.
	،، فِي البحْرِ	،،	(സമുദ്രത്തിൽ) ,,	
	،، فِي البُوقِ	نفخ	(കുഴലിൽ) ഊതി	
	،، مَعهُ فى الطَّعام	اشترك واكل	(ഭക്ഷണത്തിൽ) ഒന്നിച്ചു പങ്കെടുത്തു/ തിന്നു	
6	ضَرَبَ السِّتَّة فِي الخَمْسَهِ	كررفيها	(ആറിനെ അഞ്ചിൽ) ഗുണിച്ചു, പെരുക്കി	ഒന്നാമത്തെതിൽ കർമമുണ്ട് പക്ഷേ, അത് 'ആറ്' എന്ന സംഖ്യാ നാമമാ

ഇനങ്ങൾ	അറബി നിഘണ്ടുകളിൽ കാണാവുന്ന		അതനുസരിച്ച് മലയാളത്തിൽ 'ദ്വറബ'ക്കു വരുന്ന അർഥങ്ങൾ	കുറിപ്പുകൾ
	ഉദാഹരണങ്ങൾ	അറബിയിൽ അർഥങ്ങൾ		
	ضَرَبَ عَنْهُ	اعرض	(അതിനെ വിട്ട്) തിരിഞ്ഞുപോയി അവഗണിച്ചു	യതുകൊണ്ട് 'പെരുക്കി' എന്നർഥം വന്നു. രണ്ടാമത്തെതിൽ കർമമില്ല. فى (ഇൽ) എന്ന അവ്യയത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് عن (വിട്ട്) എന്ന അവ്യയമാണുള്ളത്.

മേൽകണ്ട ഓരോ ഉദാഹരണങ്ങളും, ഓരോന്നിനും നൽകപ്പെട്ട അർഥങ്ങളും പ്രധാന അറബി നിഘണ്ടുകളിൽ നിന്നുമാത്രം ഉദ്ധരിച്ചവയാകുന്നു. 'ദ്വറബ' എന്ന ക്രിയ സംഭവിക്കുന്നത് 'സമുദ്രത്തിൽ' (**فِي الْبَحَرِ**) ആയിരിക്കുകയും, 'വടികൊണ്ട്' (**بالعصا**) അല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നമുക്ക് ഈ ആയത്തിൽ അതിനു 'യാത്ര ചെയ്യുക' എന്നു അർഥം കൽപിക്കാമായിരുന്നു. ആയത്തിലാകട്ടെ, 'ദ്വറബ' യുടെ കർമം മാത്രമാണ് 'സമുദ്രം' (**الْبَحَرَ**) 'ദ്വറബ' സംഭവിക്കുന്നതോ 'വടികൊണ്ടും' (**بالعصا**) അപ്പോൾ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ എന്ന വാക്യത്തിന് 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുക' എന്ന് മാത്രമേ അറബിയിൽ അർഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അത്പോലെതന്നെ, 'ദ്വറബ'യുടെ കർമം 'വഴി' യും അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത് 'സമുദ്ര' വും ആകകൊണ്ട് സൂറ: ത്വാഹാ 77 ൽ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ എന്ന് പറഞ്ഞതിന് 'അവർക്ക് സമുദ്രത്തിൽ ഒരു വഴി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുക' എന്നാണർത്ഥമെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. സൂ:അൽബക്വറഃ 60 ൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا - البقرة

(മൂസാ തന്റെ ജനതക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ വടികൊണ്ട് പാറയെ അടിക്കുക' എന്ന്. അപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഉറവുകൾ പൊട്ടിയൊലിച്ചു.) ഇവിടെ 'സമുദ്ര' (**الْبَحَر**)ത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് 'പാറ' (**الحَجَر**)യാണ് കർമമായി നിൽക്കുന്നതെന്ന വ്യത്യാസം മാത്രമാണുള്ളത്. 'ദ്വറബ' യുടെ പ്രയോഗം രണ്ടിലും ഒരേ മാതിരിതന്നെ. ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്പോലെ അർഥം വരാമെങ്കിൽ, ഇവിടെ 'നിന്റെ' വടിയും കൊണ്ട് പാറയിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്യുക' എന്നു അർഥം വരേണ്ടതാണല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, 'നിന്റെ വടിയുംകൊണ്ട് സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുക' എന്ന് ആയത്തിന് അർഥം നൽകിയത് ഇവരുടെ സ്വന്തം വകയാണെന്നും, അത് ശരിയല്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമായി.

മൂസാനബിയുടെ വടി, കേവലം ഒരു സാധാരണ വടിയല്ല, ആടുകൾക്ക് ഇല കൊഴിച്ചുകൊടുക്കാനും മറ്റും അദ്ദേഹം അത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ അതി

നെല്ലാം പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം പാമ്പാക്കുവാനും, പാറയിൽ ഒരടി കൊടുത്തു പന്ത്രണ്ടു നീരുറവുകൾ പൊട്ടിയൊലിപ്പിക്കുവാനും, ഒരടികൊണ്ട് സമുദ്ര ജലം ഇരുപുറത്തേക്കും ഒഴിച്ചുനിറുത്തി നടുവിൽ ഉണങ്ങി വിശാലമായ ഒരു മാർഗം തുറക്കുവാനും ആ വടി കാരണമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി മാത്രമെ അതെല്ലാം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം 'നാം വഹ്യ് കൊടുത്തു' (اَوْحَيْنَا) എന്നും, 'നാം പറഞ്ഞു' (قُلْنَا) എന്നും, മറ്റുമുള്ള ചില വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. മൂസാനബി(അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ഇഷ്ടം അനുസരിച്ചല്ല ആ വടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എന്ന് സാരം. ഇത് ഒരു അസാധാരണ സംഭവമായത്കൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً(നിശ്ചയമായും അതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നത്. സൂറത്തു-ശുഅറാഇൽ-മൂസാനബിയുടെ മാത്രമല്ല- ഇബ്റാഹീം, നൂഹ്, സ്വാലിഹ്, ഹൂദ്, ലൂത്വ്, ശുഅയ്ബ് എന്നീ നബിമാരുടെയും (**عليهم السلام**) അവരുടെ ജനങ്ങളുടെയും കഥകൾ വിവരിച്ചശേഷമെല്ലാം ഈ വാക്യം അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് കാണാം. ഇതെല്ലാം എന്തിനായിട്ടാണെന്ന് മനസ്സാക്ഷിയോട്കൂടി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കറിയാം ഈ വാസ്തവം.

ഇസ്റാഈല്യർ സമുദ്രം കടന്നുപോയതിനെക്കുറിച്ച് : 'ബനൂഇസ്റാഈലിനെയും കൊണ്ടു നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടന്നു.' അഥവാ അവരെ നാം സമുദ്രം വിട്ടുകടത്തി (وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ-الاعراف) എന്നും, 'നാം നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് സമുദ്രം പിളർന്നു; അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.' (وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ-البقرة) എന്നും മറ്റുമാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതേസമയത്ത് ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും സംബന്ധിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്നത് എങ്ങിനെയാണെന്നു നോക്കുക: 1 'നാം അവരെ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു' (فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ-الاعراف) 2.'പിന്നെ നാം മറ്റേവരെ മുക്കിക്കൊന്നു.' (ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ-الشعراء) 3. 'മറ്റേ കൂട്ടരെ നാം അവിടെ വെച്ചു അടുപ്പിച്ചു' (وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ) 4. 'നാം അവരെ കടലിൽ എറിഞ്ഞു.' (فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ – القصص) 5.ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ കഠിനശിക്ഷ വലയംചെയ്തു. (وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ-المؤمن) എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകൾ.

ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്ത് 'ഇസ്റാഈല്യർ രക്ഷപ്പെട്ടു' വെന്നോ, അവർ സമുദ്രം കടന്നുവെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ 'ഫിർഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങി മരിച്ചു' വെന്നോ, 'സമുദ്രത്തിൽ വീണുപോയി' എന്നോ പറയുന്നില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു ചെയ്തതാണെന്നത്രെ പറഞ്ഞു കാണുക. ഇതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യവും കൂടാതെ, വെറുതെയങ്ങ് പറയുന്നതാണോ? ഇവിടെയെല്ലാം ഫിർഔനും കൂട്ടരും കയത്തിൽ വീണു മരിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും, ഇസ്റാഈല്യർ തപ്പിത്തടഞ്ഞു അക്കരെ പറ്റിയതാണെന്നും അർഥം കൽപിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ- ക്വുർആനിലാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിലാകട്ടെ-വിവിധ രൂപത്തിൽ വാചകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലുണ്ടോ വല്ല പ്രയോ

ജനവും?! ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും അതിനനുസരിച്ച വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നത് നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു.

الاعراف : ١٣٨ - وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَاءِيلَ الْبَحْرَ (ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെയും കൊണ്ട് നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടന്നു) എന്ന ആയത്തിന് ഇക്കൂട്ടർ നൽകുന്ന അർത്ഥം: 'ഇസ്റാഈല്യരെയും കൊണ്ട് നാം സമുദ്രത്തിന്റെ മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി.' എന്നാണ്. 'ജാവസ' (جَاوَزَ) എന്ന പദം 'മുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ' മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുക എന്നും ഇവർ സമർഥിക്കുന്നു. ഈ നിയമവും ഇവരുടെ സ്വന്തം വകയായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. കാരണം 'ജാവസ' യുടെ അർഥം. അതിനടുത്ത് പറഞ്ഞ കർമത്തെ (**مفعول**) 'വിട്ടുകടന്നു', അല്ലെങ്കിൽ കടന്നുപോയി'(**تعدية**) എന്നാകുന്നു. 'അൻ' (**عن**) എന്ന അവ്യയം അതിനോട് ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 'വിട്ടുകൊടുത്തു' എന്നും, 'മാപ്പു ചെയ്തു' എന്നും അർഥം വരും. മുകളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതിലും ഉപയോഗിക്കാമെന്നല്ലാതെ, അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിക്കൊള്ളണമെന്ന് നിബന്ധനയില്ല. എനി, അതും സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ തന്നെ, സമുദ്രത്തിന് മീതെ ഇസ്റാഈല്യർ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങിനെ ഇക്കൂട്ടർക്കും വാദമില്ലല്ലോ. അഥവാ അതവർ സമ്മതിച്ചെങ്കിൽ, അതും ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമായിത്തീരുന്നതാണ്. മുങ്ങിച്ചാവാൻ തക്ക വെള്ളമില്ലെങ്കിലും– ചിലേടങ്ങളിലെങ്കിലും–അവർ വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കടക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവർ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, ചിലേടത്ത് വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിയും, ചിലേടത്ത് മണൽത്തട്ടുകളുടെ മുകളിൽ കൂടിയും കടന്നുപോയിരിക്കണം. എനി, അല്ലാഹു പറയുന്ന രൂപത്തിലാണെങ്കിലോ? ഇസ്റാഈല്യർ ഇറങ്ങിക്കടന്ന വഴി ഉണങ്ങിയതും, (**يبسا**)തുറന്നു വിശാലമായതും, (**رهوا**) കൂടി ആയിരുന്നുതാനും. (*) അപ്പോൾ, അവർ കടന്നുപോയത് സമുദ്രത്തിന്റെ മീതെയല്ല, കേവലം അടിയിൽക്കൂടി (സമുദ്രത്തിന്റെ അടിഭാഗത്തുകൂടി)യായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. **جاوزت احمد**എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, 'ഞാൻ അഹ്മദിനെ വിട്ട് അപ്പുറം കടന്നു' വെന്നല്ലാതെ, 'അഹ്മദിന്റെ മുകളിൽ കൂടി കടന്നുപോയി' എന്ന് അർഥമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലല്ലോ.

എനി നമുക്ക് മൂസാ(അ) വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സംഭവിച്ചത് എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നോക്കാം. അതിനെപ്പറ്റി ശുഅറാഇൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് الشعراء: ٦٣ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ എന്നാണല്ലോ. അതെ, അപ്പോൾ, സമുദ്രം പിളർന്നു ; മാത്രമല്ല, എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആകുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ 'പിളർന്നു' എന്ന് നാം അർഥം കൊടുത്തത് **انفلق** (ഇൻഫലക്വ) എന്ന വാക്കിനും, 'പിളർപ്പ്' എന്ന് അർഥം കൽപിച്ചത് 'ഫിർക്വ്' (فِرْق) എന്ന വാക്കിനുമാണ്. 'ഫിർക്വ്' എന്ന പദത്തിന് 'പിളർപ്പ്', വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നത്, വിഭാഗം, വലിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം, ശിശുക്കളുടെ വിഭാഗം' എന്നൊക്കെയാണ് പ്രധാന നിഘണ്ടുകളിൽ അർഥം കാണുന്നത്. വല്ല നിഘണ്ടുവിലും–ഇവർ പറയുന്നത്പോലെ– വെറും 'ആൾക്കൂട്ടം' എന്നുള്ള അർഥവും കൂടി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അത് ഇവിടെ ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ലെന്ന് വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ക്വുർആനിലെ വാക്കുകൾക്ക്‌വേണ്ടി പ്രത്യേകം എഴുതപ്പെട്ട നിഘണ്ടുവാണ് ഇമാം

(*) ഈ രണ്ടു വാക്കുകളുടെയും വിവരണം താഴെവരുന്നുണ്ട്.

റാഗിബിന്റെ മുഫ്റദാത്ത് (**المفردات فى غريب القرآن للامام الراغب ـ رح**) ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം **فرق** ، **فلق** (ഫർക്വ്, ഫൽക്വ്) എന്നിവയെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നത് കാണാം:-

الفرق يقارب الفلق لكن الفلق يقال اعتبارا بالانشقاق والفرق يقال اعتبارا بالانفصال قال واذ فرقنابكم البحر والفرق القطعة المنفصلة ـ مفردات الراغب

('ഫർക്വ്' എന്ന പദം 'ഫൽക്വ്' എന്ന പദവുമായി അടുപ്പമുള്ളതാണ്. പക്ഷേ, 'ഫൽക്വ' (**فَلْق**) പിളർപ്പിനെ പരിഗണിച്ചും: 'ഫർക്വ്' (**فرق**) വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നതിനെ പരിഗണിച്ചും പറയപ്പെടുന്നു. 'നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ പിളർന്നു' (**واذ فرقنابكم البحر**) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'ഫിർക്വ' (**فرق**) എന്നാൽ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന ഭാഗം ആകുന്നു). അദ്ദേഹം തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:

الفلق شق الشيء وابانة بعضه عن بعض يقال فلقته فانفلق('ഫൽക്വ്' എന്നാൽ ഒരു വസ്തു പിളർക്കുകയും അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം മറ്റേ ഭാഗത്തുനിന്ന് വേർപ്പെടുത്തുകയുമാകുന്നു. 'ഫലക്വ്തുഹുഫൻഫലക്വ' (ഞാൻ അത് പിളർത്തി അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നതാണ്.)

ഇക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു ആധുനിക അറബി നിഘണ്ടുവാണ് 'മുൻജിദ്' (**المنجد**). അതിലും തന്നെ '**فلق الشيء شقه**' എന്നും '**انفلق انشق**' എന്നും കാണാം. 'ഫലക്വ്' എന്നാൽ പിളർത്തി എന്നും, 'ഇൻഫലക്വ' എന്നാൽ പിളർന്നു എന്നും സാരം. അറബി നിഘണ്ടുക്കളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് 'ക്വാമൂസ്' (**القاموس**) അതിലും ഇങ്ങനെ കാണാം: **وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فلقناه** 'നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട് നാം സമുദ്രം 'ഫർക്വു' ചെയ്ത് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ 'പിളർത്തി' എന്നാണർഥമെന്ന് സാരം. മുൻജിദിലെയും, ക്വാമൂസിലെയും, വാചകങ്ങളിൽ നിന്ന് 'ഫലക്വ' ക്ക് 'പിളർത്തി' എന്നും, 'ഇൻഫലക്വ' ക്ക് 'പിളർന്നു' എന്നുമാണ് അർഥമെന്ന് വ്യക്തമായി. മൂസാ (അ) വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, ഓരോ പിളർപ്പും വലിയ മലന്തിണ്ണപോലെ ആയിരുന്നുവെന്നും സൂറഃ ശുഅറാഇൽ നിന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിന് അർഥം കൊടുക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം.

സൂ. അൽബക്വറഃ 50 ൽ **وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ** (നാം നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട് സമുദ്രം പിളർന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ 'ഫറക്വ' യുടെ അർത്ഥം 'പിളർന്നു' എന്നാണെന്ന് 'മുഫ്റദാത്തി' ന്റെയും 'ക്വാമൂസി' ന്റെയും വാചകങ്ങളിൽ കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ, ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ വാക്യത്തിന് കൊടുക്കുന്ന അർഥവ്യാഖ്യാനം വളരെ വിചിത്രമാണ്! 'കുറെ, ആളുകൾ ഒന്നായിച്ചേർന്നു പുഴയോ മറ്റൊ കടക്കുമ്പോൾ അവർ കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥലത്തെ വെള്ളം കാണുകയില്ല. വെള്ളം രണ്ടായി പിളർന്നപോലെ തോന്നുമല്ലോ. ഇത്പോലെ, ഇസ്റാഈല്യർ സമുദ്രം കടന്നുപോകുമ്പോൾ സമുദ്രം രണ്ടായി പിളർന്നപോലെ തോന്നി' എന്നാണത്രെ ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം! **سبحان الله** 'ക്വുർആനാണ് ഏറ്റവും പ്രമാണയോഗ്യമായ ചരിത്രഗ്രന്ഥം' എന്നും ക്വുർആൻ ഒരു വിഷയം ഒരു സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമായും, മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അവ്യക്തമായും പറഞ്ഞാൽ, വ്യക്തമായി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് മറ്റേസ്ഥലം വിശദീകരിക്കണമെന്നും ഇക്കൂട്ടരും സമ്മതിച്ചു കാണാറുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക:

ക്വുർആന്റെ സുവ്യക്തങ്ങളായ പ്രസ്താവനകളെ ഇവർ വ്യാഖ്യാനിച്ചുഅവ്യക്തമാക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ആർക്കും കാണാവുന്നതാണ്! 'വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു' എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. 'അധികം ആളുകൾ ഒന്നിച്ചു കടന്നുപോയപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നത്പോലെ തോന്നിയതാണ്-സമുദ്രം പിളർന്നിട്ടൊന്നുമില്ല- എന്ന് ഇവരും പറയുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണ് വ്യക്തമായതെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ളവരെ പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ (**كالطود العظيم**) ആയി' എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ഇതിൽ നിന്നു സമുദ്രജലം ഇരുഭാഗത്തേക്കും വളരെ ഉയരത്തിൽ ചിറച്ചുനിന്നുവെന്നാണോ അതല്ല അധികം ആളുകൾ ഒന്നായിവെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ വെള്ളം ശക്തമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

'എല്ലാ ഓരോ പിളർപ്പും-അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ വിഭാഗവും-മലപോലെ ആയി' എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം-ഇവരുടെ വാദമനുസരിച്ചു - ഫിർഔന്റെ ആൾക്കൂട്ടവും, മൂസാനബിയുടെ ആൾക്കൂട്ടവും മലപോലെ ആയി എന്നാകുന്നു. അതേസമയത്ത് 'മുപ്പതോ നാൽപതോ പട്ടാളമുണ്ടായാലും മതി. ഇസ്റാഈല്യരെ പണിതീർക്കുവാൻ' ***(*)*** എന്നും ചിലപ്പോൾ ഇവർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. എന്നിരിക്കെ, വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണയോട് ഉപമിക്കുന്നത് പോകട്ടെ, ഒരു ചെറിയ കുന്നിനോടെങ്കിലും അവരെ ഉപമിക്കുവാൻ പറ്റുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, സാധനങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ കുന്നുകൂടുന്നതുപോലെയായിരിക്കുമോ, സമുദ്രത്തിൽ ആളുകൾ പരന്നു നടക്കുന്നത്?! വാസ്തവത്തിൽ, സമുദ്രത്തിൽ നിരന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തെ ഉപമിക്കേണ്ടത് പരന്ന മൈതാനത്തോടാണ്-മലയോടല്ല. ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞത് മുഴുവനും-അതെത്രതന്നെ അസാധാരണമായിരുന്നാലും- അപ്പടി ശരിയായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നവർക്കേ ഇത്തരം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ഗൗരവം ഊഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. **اللهم الهمنا السداد والصواب**

എനി, സമുദ്രത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) വടികൊണ്ട് അടിച്ചപ്പോൾ തുറന്നുകിട്ടിയ വഴിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ത്വാഹാ 77-ൽ ഈ വഴിയെപ്പറ്റി: 'ഉണങ്ങിയ വഴി' (يَبَسًا) എന്നും, സൂറഃ ദുഖാൻ 24 ൽ തുറന്നു വിശാലമായത്' (رَهْوًا) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്: 'മൂസാനബിയും ജനതയും കടന്നുപോയ സ്ഥലത്ത് സമുദ്രം അധികം ആഴമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മണൽതിട്ടകളും വെള്ളവും ഇടകലർന്ന താണും പൊന്തിയും കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൂടി വടികൊണ്ടു തപ്പിത്തടഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്' എന്നാണല്ലോ. ഇതിലേക്ക് തെളിവായി- 'വളരെ ശ്രദ്ധേയമായത്' എന്ന് അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ട്-ഇവർ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒന്നാണ് 'റഹ്‌വൻ' (رَهْوًا) എന്ന വാക്ക്. 'ഉയർന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സ്ഥലം' എന്ന് ഈ വാക്കിന് അർഥമുണ്ടെന്നും, പ്രധാന നിഘണ്ടുവായ 'ക്വാമൂസിൽ' ഈ അർഥം കാണാമെന്നും ഇവർ ജൽപിക്കുന്നു. 'ശ്രദ്ധേയമായ' ഈ ജൽപനം എത്രമാത്രം അബദ്ധം കലർന്നതാണെന്ന് വായനക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനായി, സാധാരണ തഫ്സീറുകളിലും ക്വാമൂസ് അടക്കമുള്ള ചില നിഘണ്ടുക്കളിലും ഈ വാക്കിന് കൊടുത്തുകാണുന്ന അർഥങ്ങളും നമുക്കൊന്ന് പരിശോധിക്കാം. പലതും നമുക്കതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

(*) ഇതിനെപ്പറ്റിയും താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

رَهْوًا (റഹ്‌വൻ) എന്ന വാക്കിനു തഫ്സീറുകളിൽ അർഥം

നമ്പർ	തഫ്സീറുകളിൽ കൊടുത്ത അർഥം	തഫ്സീറുകളിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ സാരം മലയാളത്തിൽ	കുറിപ്പുകൾ
1	سمتا	മാർഗം, നേരെ, ശരിയായ;	1 മുതൽ 6 കൂടിയ അർഥം മുൻഗാമികളായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നുമായി മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. മുൻഗാമികളുടെ തഫ്സീറുകളിൽ അതിപ്രധാനമായതാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീർ.
2	طريق	വഴി, മാർഗം;	
3	سهلا	എളുപ്പമായ, സൗകര്യമായ, നിരപ്പായ, വേഗമായ,	
4	دمثا	മൃദുവായ, സൗമ്യമായ;	
5	يبسا جددا	ഉണങ്ങി നിരന്നു ഉറച്ചുകിടക്കുന്ന,	
6	طريقا يابسا	ഉണങ്ങിയ വഴി	
7	ساكنا	ശാന്തമായ, അടങ്ങിയ, ഒതുങ്ങിയ	7-ാം നമ്പറിലെ അർഥങ്ങൾ, മഹാനായ ഇബ്നുകഥീർ, മറാഗീ, ശൗകാനി, ഫരീദുവജ്ദീ, ബൈദ്വാവി, ആലൂസി, റാസി, സമഖ്ശരി (കശ്ശാഫ്) എന്നീ തഫ്സീറുകളിൽ ഉള്ളവയാണ്.
	ساكنا بغير تشدد	വിഷമം കൂടാത്ത നിലയിൽ, ശാന്തമായ	
	ساكنا على حالته	അതേ നിലയിൽ ശാന്തമായ	
	ساكنا على هيئته	അതേ വിധം ശാന്തമായ	
	يبسا كهيئته	അതേ വിധം ഉണങ്ങിയ	
8	ساكنا	അടങ്ങിയ, ശാന്തമായ	ഇമാം ബുഖാരി നൽകിയ അർഥം
9	الفرجة الواسعة	വിശാലമായ വിടവ്	റാസി, കശ്ശാഫ്, ബൈദ്വാവീ എന്നിവയിൽ ഈ അർഥങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
	الفجوة الوسعة	വിശാലമായ ഒഴിവ്	
10	منفرجا	വിടർന്നത്, അകന്നത്	ശൗകാനീ, കശ്ശാഫ, ബൈദ്വാവീ എന്നിവയിൽ കാണാം.
	مفتوحا	തുറന്നത്	
	ذافرجة	വിടവുള്ളത്, ഒഴിവുള്ളത്	
11	تهما نهوا	ഒതുങ്ങിയ, അകന്ന	തഫ്സീർ ഹക്കാനീ (ഉർദു)
12	خشك	ഉണങ്ങിയ	തഫ്സീർ ഥനാഊ (ഉർദു)
13	As a furrow (divided)	(ഇരുഭാഗത്തേക്കു പകുക്കപ്പെട്ട) ഉഴവുചാല് പോലെയുള്ള	അല്ലാമാ യൂസുഫ് അലി (ഇംഗ്ലീഷ്)

നിഘണ്ടുക്കളിൽ رَهْوًا (റഹ്‌വൻ) എന്നതിന്റെ അർഥം

നിഘണ്ടു	അർത്ഥം	വാചകങ്ങളുടെ സാരം	കുറിപ്പുകൾ
مفردات الراغب (മുഫ്‌റദാത്ത്-റാഗിബ്)	(رهو) واترك البحر رهوا اى ساكنا وقيل سعة من الطريق وهو الصحيح الخ	(റഹ്‌വ്): 'സമുദ്രത്തെ റഹ്‌വാ' യി വിട്ടുപോകുക' (ഖു.ശ.) അതായത്: ശാന്തമായ നിലയിൽ എന്നും 'വഴിയിൽ നിന്ന് വിശാലമായ നിലയിൽ' എന്നും അർഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളത്....	
مفردات الراغب (മുഫ്‌റദാത്ത്-റാഗിബ്)	(الرهو) طائر يشبه الكركى. (- والرهوة) الجماعة من الناس - المكاف المرتفع او المنخفض بئر رهوا: واسعة الفم.... غاره رهو: متتابعة	[റഹ്‌വ്] എന്നാൽ 'കുർകീ' (കൊക്ക്- Crane) പോലെയുള്ള ഒരു പക്ഷി.... [റഹ്‌വും, റഹ്‌വത്തും]: മനുഷ്യരുടെ കൂട്ടം, ഉയർന്ന- അല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്ന- സ്ഥലം [റഹ്‌വായ കിണർ] എന്ന് പറഞ്ഞാൽ വായ (മുഖം) വിശാലമായ കിണർ..... [റഹ്‌വായ ഗുഹ] എന്ന് പറഞ്ഞാൽ തുടരെയുള്ള ഗുഹ എന്നർഥം.	മുൻജിദിൽ '-' ഈ വരയിടുന്നത്, ആദ്യം അർഥം പറയപ്പെട്ട ഈ പദം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതിന്റെ സൂചനയായിട്ടാകുന്നു. (- والرهوة) അപ്പോൾ, (الرهو والرهوة) എന്ന് വായിക്കണമെന്ന് സാരം.
القاموس المحيط (ഖാമൂസ്)	(الرهو) الفتح بين الرجلين والسير الهل والمكان المرتقع والمنخفض كالرهوة فيهما ضد... والجماعة من الناس ونشر الطائر جناحية والسكون	(റഹ്‌വ്) എന്നാൽ രണ്ടു കാലുകൾക്കിടയിലുള്ള ഒഴിവും, വേഗത്തിലുള്ള നടത്തവും, ഉയർന്ന സ്ഥലവും, താഴ്ന്ന സ്ഥലവും ആകുന്നു. ഈ (ഒടുവിലത്തെ രണ്ട് അർഥത്തിലും 'റഹ്‌വത്ത്' എന്ന വാക്കും ഇതുപോലെ തന്നെ. വിപരീതാർഥമുള്ള	ഖാമൂസിൽ 'റഹ്‌വത്ത് പോലെ' (كالرهوة) എന്നും, വിപരീതാർഥമുള്ളത് (ضد) എന്നും പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു വഴിയെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

നിഘണ്ടുക്കളിൽ رَهْوًا (റഹ്‌വൻ) എന്നതിന്റെ അർഥം

നിഘണ്ടു	അർത്ഥം	വാചകങ്ങളുടെ സാരം	കുറിപ്പുകൾ
الفرائد الدرية (ഫറാഇദുദ്ദുർരിയ്യ)	Crane رهوج رهاء (bird) crowd of men. - ورهوة Dapressed or elevated ground He has فعله رهوا done it easily	പദമാകുന്നു.... മനുഷ്യരുടെ സംഘവും, പക്ഷി അതിന്റെ ചിറകുകൾ വിടർത്തലും, ഒതുക്കവും. (ഇങ്ങിനെയും അർഥമുണ്ട്.). 'റഹ്‌വ്': ബഹുവചനം റിഹാഉ്: കൊക്ക് (പക്ഷി) ജനക്കൂട്ടം 'റഹ്‌വും റഹ്‌വത്തും' (രണ്ടായാലും) താണസ്ഥലം, അല്ലെങ്കിൽ ഉയർന്ന സ്ഥലം എന്നാണ്.' അവൻ അത് റഹ്‌വായി ചെയ്തു.' എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, ലഘുവായി ചെയ്തുവെന്നർഥം.	'ഫറാഇദുദ്ദുർരിയ്യ' എന്ന ഈ നിഘണ്ടുവിലും തന്നെ, മുൻജിദിലേതു പോലെ '-' എന്ന വര ആദ്യം പറഞ്ഞ പദം ആവർത്തിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്.

വായനക്കാർ ചില സംഗതികൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്:

(1) ഒരേ പദത്തിന് തന്നെ ചിലപ്പോൾ പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ അർഥങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. ആ അർഥങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേ സമയത്ത് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ല.

(2) ഉയർന്ന സ്ഥലത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ താഴ്ന്ന സ്ഥലത്തിനോ അല്ലാതെ (ഉയർന്നും, താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സ്ഥലം എന്ന അർഥത്തിൽ) 'റഹ്‌വ്' എന്ന പദവും, 'റഹ്‌വത്ത് എന്ന പദവും (الرَهو والرهوة) വരികയില്ല. അത് കാണിക്കുവാനാണ് 'മുൻജിദി' ൽ, (അല്ലെങ്കിൽ) എന്നും, 'ഫറാഇദി' ൽ or (അല്ലെങ്കിൽ) എന്നും, ആ രണ്ടു വാക്കുകൾക്കിടയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ക്വാമൂസിലാകട്ടെ, ഇതിനുപകരം ضد (വിപരീതം) എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അതായത്: ആ രണ്ടു പദവും തന്നെ 'ഉയർന്നസ്ഥലം' എന്നും, 'താഴ്ന്നസ്ഥലം' എന്നും വിപരീതാർഥങ്ങൾ ഉള്ളവയാണ് എന്ന് സാരം.

(3) ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ക്വുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെ ചില കൃത്രിമങ്ങൾ-അല്ലെങ്കിൽ അജ്ഞത- സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. 'റഹ്‌വി'ന്റെ അർഥം മാറ്റി തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുവാനായി 'ക്വാമൂസി' ലെ വാചകത്തിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്കനുകൂലമാണെന്ന് തോന്നുന്ന ഒരു ഭാഗം മാത്രം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് 'ഉയർന്നതും താഴ്ന്നതുമായ സ്ഥലം' എന്ന് ഇവർ അതിന് അർഥം നിശ്ചയിക്കുന്നു. 'റഹ്‌വത്തി' ൽ മാത്രമേ വിപരീതാർഥം വരികയുള്ളൂ; 'റഹ്‌വി' ന് രണ്ടും കൂടി ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള അർഥമാണുള്ളത് എന്നും, 'മുൻജിദി' ലും അപ്രകാരം കാണാം എന്നും മറ്റും ഇവർ ജൽപിച്ചു കാണാറുണ്ട്. ഈ ജൽപനങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ വായനക്കാർക്ക് വിധി പറയാവുന്നതാണ്.

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

رَهْوًا (റഹ്‌വൻ) എന്ന പദത്തിന്റെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യം, തുറന്നു വിശാലവും ശാന്തവുമായത് എന്നാണെന്ന് മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്നു വായനക്കാർക്ക് നല്ലപോലെ മനസ്സിലായല്ലോ. എനി ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിലേക്ക് നോക്കാം. സൂറഃ ദുഖാൻ 23, 24 ൽ അല്ലാഹു മൂസാനബിയോട് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ۝ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ - الدخان

(നീ എന്റെ അടിയാൻമാരെയുംകൊണ്ട് ഒരു രാത്രിയിൽ കടന്നുപോവുക. നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും. സമുദ്രത്തെ തുറന്നു കിടക്കുന്ന നിലയിൽ നീ വിട്ടുപോകുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അവർ-ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ - മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സേനയാകുന്നു). സൂറത്തുത്വാഹാ 77-ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഉണങ്ങിയ ഒരു വഴി സമുദ്രത്തിൽ നീ അവർക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക' എന്ന്.

അപ്പോൾ:

(1) മൂസാനബി വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചാൽ തുറന്നു കിട്ടുന്ന വഴി ഉണങ്ങിയതായിരിക്കും;

(2) ആ വഴിയിൽക്കൂടി അവർ അക്കരെ പറ്റുമ്പോഴേക്കും ഫിർഔനും കൂട്ടരും അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു ആ വഴിയിലൂടെ പ്രവേശിക്കും;

(3) അതിനായി ആ തുറന്നുകിട്ടിയ മാർഗം അങ്ങിനെ തുറന്നു വിശാലമായും, ശാന്തമായും കൊണ്ടുതന്നെ കിടക്കണം. അഥവാ അവർ പ്രവേശിക്കുംമുമ്പ് ആ മാർഗം അടഞ്ഞുപോയിക്കൂടാ. ഇത്രയും സംഗതികൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇസ്റാഈല്യർ അക്കരപറ്റിയശേഷം, ഫിർഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ വരുന്നത്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ട് സമുദ്രം പഴയപടി തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്നാൽ നന്നായിരുന്നുവെന്ന് മൂസാനബി ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴാണ് 'സമുദ്രത്തെ തുറന്നുകിടക്കുന്ന നിലയിൽ വിട്ടുപോകണ' മെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെന്ന് ഖത്താദഃ (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

ഈ വാസ്തവങ്ങളെ മറച്ചുവെക്കുവാനായി, നമ്മുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനക്കാർ 'റഹ്‌വി' ന്റെ അർഥം മാറ്റുക മാത്രമല്ല ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വ്യാകരണപരമായ ഘടനയിലും അവർ കൃത്രിമം നടത്തിയിരിക്കുന്നു. സമുദ്രം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അതിന്റെ സ്ഥിതി (**حَال**) എന്തായിരിക്കണമെന്ന് കാണിക്കുവാനാണ് 'റഹ്‌വൻ' എന്ന് ആയത്തിൽ പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ സമുദ്രത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷണം (**صفة**) എന്ന നിലക്കല്ല. സമുദ്രത്തിന്റെ വിശേഷണമായിരുന്നെങ്കിൽ വ്യാകരണമുറയനുസരിച്ചു 'അർറഹ്‌വ' (**البحر الرهو**) എന്നായിരുന്നു പറയേണ്ടത്. ***(*)*** ഇതെല്ലാം ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ ആയത്തിന് അർഥം പറയുന്നു: 'ഉയർന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന സമുദ്രത്തെ പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് പോയ്ക്കൊള്ളുക' എന്നു 'റഹ്‌വി' ന്റെ വാക്കർഥം ഇവർ ജൽപിച്ചത്പോലെയാണെന്ന് സങ്കൽപിച്ചാൽ തന്നെയും

(*) لان من شرط الصفة ان تكون موافقة الموصوف فى التنكير والتعريف

'സമുദ്രത്തെ ഉയർന്നും താഴ്ന്നും കിടക്കുന്ന നിലയിൽ വിട്ടുപോകുക' എന്നേ അർഥമാക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് അൽപമെങ്കിലും അറബി വ്യാകരണം അറിയുന്നവർക്കറിയാം. ഇതിന്പുറമെ, സമുദ്രം 'റഹ്‌വായി' ത്തീർന്നത് മൂസാനബിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഇടപെടലിന്റെ കാരണം കൊണ്ടുണ്ടായതാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അതിനെ 'റഹ്‌വായി' വിട്ടുപോകുക എന്നു പറഞ്ഞതിൽ അർഥമുള്ളൂ. നേരെമറിച്ച് സമുദ്രത്തിന് പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഒരു വിശേഷതയാണ്, 'റഹ്‌വ്' എങ്കിൽ, അതിനെ അങ്ങിനെ തന്നെ വിട്ടേച്ചുപോകണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നതിൽ വിശേഷിച്ചു അർഥമൊന്നും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. സമുദ്രമാണെങ്കിൽ അത് താഴ്ന്നും പൊന്തിയും കൊണ്ടല്ല നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും, കര മാത്രമേ ഉയർന്നും താഴ്ന്നും ഇരിക്കുകയുള്ളുവെന്നും സ്പഷ്ടവുമാണ്.

മൂസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് മുമ്പ് മദ്‌യനിൽ പോയതും, അവിടെ നിന്ന് മടങ്ങിയതും ചെങ്കടൽ കടന്നായിരിക്കും. അതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ആ സമുദ്രത്തിൽ കൂടി കുന്നും കുണ്ടും തപ്പി കയത്തിൽ വീഴാതെ കടന്നുപോകുവാനുള്ള വഴി അറിയാം. അക്കാലത്ത് ചെങ്കടൽ ഇന്നത്തെപോലെ ആഴമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. *(*)* എന്നൊക്കെ ഇക്കൂട്ടർ സങ്കൽപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് യാതൊരു തെളിവും ഇവർക്കില്ല. മാത്രമല്ല, ഉറ്റാലോചിക്കുന്നവർക്ക് മറിച്ചാണ് തെളിവുകളുള്ളതും:

(1) ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ (كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ) ആയി എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിലൂടെ നിലത്ത്കൂടി തുറന്നു കിടക്കുന്ന മാർഗം വളരെ താഴെയായിരിക്കണം. ഇത് സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തെ കാണിക്കുന്നു.

(2) ചെങ്കടലും മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന തോടാണ് സൂയസ്തോട്. *(**)* ഇതു വെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെടും മുമ്പ് ആ തോടുപോകുന്ന സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് കരയായി കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. *(***)* മുൻകാലത്ത് ആഫ്രിക്കാ വൻകരയും ഏഷ്യവൻകരയും തമ്മിൽ അഥവാ ഈജിപ്തും ഫല്സ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളും തമ്മിൽ – കരയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്ര വിദ്യാർഥികൾക്കുപോലും അറിയാം. ഈ കരവഴിയായിരുന്നു ഫലസ്തീൻ, ശാം (കൻആൻ) എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽക്കൂടി അശ്ശൂറിലേക്കും ബാബിലോണ്യയിലേക്കും ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് –ഒട്ടക മാർഗം– യാത്ര ചെയ്തിരുന്നത്.

(*) യഥാർഥത്തിൽ 4000 കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചെങ്കടലിന് ഇന്നത്തെക്കാൾ വളരെയധികം ആഴം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ചില യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത്.

(**) സൂയസ് തോട് ക്രി. 1869 ൽ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇത് ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തുള്ള സൂയസ് പട്ടണം തുടങ്ങി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ, പോർട്ട് സൈദിലെത്തുന്നത് വരെ 168 കിലോമീറ്റർ നീളത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. സൂയസ് പട്ടണം കടന്നു ചെറിയ മുർറ, വലിയ മുർറ, തിംസാഹ്, മൻസിലഃ മുതലായ തടാകങ്ങളും, കായലുകളും മുറിച്ചുകൊണ്ടാണ് തോട് പോകുന്നത്. ഇവ ഓരോന്നിനിടയിലും കരയിടുക്കുകൾ മുറിച്ചുകീറിക്കൊണ്ടാണ് തോട് വെട്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽപെട്ട തിംസാഹ് തടാകമാണ് ഇസ്‌റാഈല്യർ കടന്നതെന്നും ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

(***) പടം നമ്പ്ര് 9ഉം 4ഉം മറ്റും നോക്കുക.

(3) യൂസുഫ് നബി (അ) ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരസംഘം ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനായി ശാമിൽ നിന്ന് ഈജിപ്തിലേക്ക് പോയതും, വന്നതും ഒട്ടകം വഴിയായിരുന്നുവെന്ന് സൂറത്തു യൂസുഫ് 65,70,82 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഒട്ടകയാത്ര കര വഴിക്കാണുണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(4) അപ്പോൾ മൂസാനബി ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് മദ്‌യനിലേക്കുപോയതും, വന്നതും ഈ കരമാർഗങ്ങളിൽ കൂടിയായിരിക്കുവാനാണ് സാധ്യതയുള്ളതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

'മൂസാനബി മുൻപരിചയത്തെ മുൻനിർത്തി സമുദ്രത്തിൽക്കൂടി വടിയും തപ്പിപ്പോയത്കൊണ്ട് അദ്ദേഹവും ജനതയും രക്ഷപ്പെട്ടു; ഫിർഔനിന്നും കൂട്ടുകാർക്കും വഴി പരിചയമില്ലാത്തത്കൊണ്ടും, ഇസ്റാഈല്യരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയാൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെയും പെട്ടെന്ന് കയത്തിൽ ചാടി നശിച്ചു' എന്നാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. തനി ബാലിശമായ ഈ വിവരണം ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ത്വാഹാ 78-ൽ; 'അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അവരെ പിൻതുടർന്നു. അപ്പോൾ സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും അവരെ മൂടിക്കളഞ്ഞതെല്ലാം മൂടിക്കളഞ്ഞു!' എന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ഈ ആയത്തിൽ 'സൈന്യങ്ങൾ' എന്ന് നാം അർഥംകൊടുത്ത പദം 'ജുനൂദ്' (جنود) എന്നാണ്. ഇത് 'ജുൻദ് (جند) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. 'ജുൻദ്' എന്ന വാക്കുതന്നെ ഒരു പട്ടാളക്കാരനല്ല-ഒരു പട്ടാളസംഘത്തിന് പറയുന്ന വാക്കാകുന്നു. അപ്പോൾ 'ജുനൂദ്' എന്ന വാക്ക്കൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യം പല പട്ടാളസംഘങ്ങൾ എന്നായിരിക്കണമല്ലോ. ഇവരെല്ലാംകൂടി പെട്ടെന്ന് ഒരു കയത്തിൽ ചാടി നശിച്ചുവെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ബനൂഇസ്റാഈലിനെയും കൊണ്ട് രാത്രി കടന്നുപോകുവാൻ അല്ലാഹു വഹ്‌യ് നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞശേഷം സൂറഃ ശുഅറാ 53,54-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ O إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ O الشعراء :٥٣,٥٤

(അങ്ങനെ, ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ ആളുകളെ ശേഖരിക്കുന്നവരെ അയച്ചു. 'നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ കുറഞ്ഞ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമാണ്' (എന്ന് ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു) ഫിർഔന്റെ സൈന്യം വളരെ അധികമുണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്ത് അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇസ്റാഈല്യർ നിസ്സാരമാണെന്നുമാണ് സത്യം കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, ഫിർഔന്റെ സംഘം കേവലം 30 ഓ 40 ഓ മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന് വരുത്തുവാനുള്ള ഇവരുടെ പരിശ്രമവും നിരർഥമാണെന്ന് ആർക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

'അപ്പോൾ സമുദ്രം പിളർന്നു, എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെ ആയി' فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (എന്ന വാക്യത്തിന് ഇക്കൂട്ടർ കൽപിക്കുന്ന അർഥവ്യാഖ്യാനം 'സമുദ്രം പിളർന്നു, എന്നിട്ട് ഓരോ കൂട്ടവും- ഇസ്റാഈല്യരും, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരും-ഓരോ വലിയ കുന്നുപോലെ ആയി' എന്നാകുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും കുന്നുപോലെ കൂട്ടംകൂടിയിട്ട് പിന്നെയാണ് ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടരെ അല്ലാഹു അങ്ങോട്ട് അടുപ്പിച്ചതെന്നാണല്ലോ ഇത്കൊണ്ടുവരുന്നത്. 'സമുദ്രം പിളർന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഇവർ നൽകുന്ന വിവക്ഷയാണെങ്കിൽ, കുറേ ആളുകൾ കൂട്ടമായി പുഴയോ മറ്റോ കടക്കുമ്പോൾ ആ സ്ഥലത്തെ വെള്ളം രണ്ടായി പിളർന്നത്പോലെ തോന്നുമല്ലോ-അത്പോലെ തോന്നി-എന്നുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇവർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, ആദ്യം ഇരുകൂട്ടരും കുന്നുകൂടി നിൽക്കണം, പിന്നെയാവണം വെള്ളം പിളർന്നത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അങ്ങി

നെയല്ല-ആദ്യം സമുദ്രം പിളരുകയും, അനന്തരം ഓരോ പിളർപ്പും കുന്നുപോലെ ആകുകയും ചെയ്തുവെന്നുമാണ്. 'ഫിർക്വ്' (فِرق) എന്ന വാക്കിന് 'ജനക്കൂട്ടം' എന്നും, 'പിളർന്നു' (فانفلق) എന്ന വാക്കിന് 'പിളർന്നപോലെ തോന്നി' എന്നും അർഥം സമ്മതിച്ചുകൊടുത്താൽ പോലും, അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് ഇവരുടെ കഥ നിർമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് കാണാം. ഇനി ഇതും സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കുക- അപ്പോൾ മറ്റൊരു വൈരുധ്യം കാണാം.

കാരണം: സൂറഃ ശുഅറാഇലെ ഈ വചനത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:-

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الآخَرِينَO وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَO ثُمَّ أَغْرَقْنَا الآخَرِينَ - الشعراء :٦٤-٦٦

(അവിടെ വെച്ച് നാം മറ്റേ കൂട്ടരെ-ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ-അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസായെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മറ്റേ കൂട്ടരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.) അപ്പോൾ, ആദ്യം സമുദ്രം പിളർന്നു, പിന്നീട് ഓരോ പിളർപ്പും മലപോലെ ആയി, അവിടെവെച്ച് ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ അടുത്തുവന്നു. മൂസാനബിയും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു, എന്നിട്ട് പിന്നെയാണ് ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചത്. അഥവാ മൂസാ നബിയും കൂട്ടരും അക്കരപറ്റിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സൂറത്ത് യൂനുസ് 90 ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: നാം ഇസ്‌റഈൽ സന്തതികളെയും കൊണ്ട് സമുദ്രം കടന്നു, എന്നിട്ട് ഫിർഔനും അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും അവരെ പിൻതുടർന്നു.....' (وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَ جُنُودُهُ – يونس ٩٠) ഇതിൽനിന്ന് ഇസ്‌റാഈല്യർ അക്കരപറ്റിയശേഷമാണ് ഫിർഔനും കൂട്ടരും പിന്നാലെ ചെന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന്, ഇരുകൂട്ടരും ഒരേ അവസരത്തിൽ സമുദ്രത്തിൽ കുന്നുകൂടി നിന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് മലപോലെ ആയത് രണ്ട് 'ജനക്കൂട്ട'മല്ല-രണ്ട് ജലഭിത്തികളായിരുന്നു- എന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

സൂറഃ അൽബക്വറഃ 50-ൽ 'നിങ്ങളെയും കൊണ്ട് നാം സമുദ്രത്തെ പിളർന്നു' (وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ – البَقرَة) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഈ ആയത്തിൽ ബനൂഇസ്‌റാഈലിനെക്കൊണ്ട് സമുദ്രം പിളർന്നുവെന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞത്- വടികൊണ്ട് പിളർന്നു എന്നല്ലല്ലോ. ഒരു സ്ഥലത്ത് വ്യക്തമായും, മറ്റേ സ്ഥലത്ത് അവ്യക്തമായും പറഞ്ഞാൽ വ്യക്തമായത് കൊണ്ട് മറ്റേതിനെ വിശദീകരിക്കണമല്ലോ' എന്ന് ഇക്കൂട്ടർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇത് പൊതുജനങ്ങളെ മിരട്ടുവാൻ മാത്രം പോരുന്ന ഒരു ന്യായമാണ്, കാരണം:

(1) വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കലോ, സമുദ്രം പിളരലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇവർ ഇത് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്, ഈ ആയത്തിലെ പ്രയോഗം (നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട് പിളർന്നു എന്ന വാക്ക്) മറ്റുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഇതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ച വിവരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തമായതാണെന്ന് ഇവർക്ക് തോന്നുന്നത്. വാസ്തവമാകട്ടെ, നേരെ മറിച്ചാണ്താനും. (2) بِكُمْ (ബികും) എന്ന വാക്കിന് മലയാളത്തിൽ 'നിങ്ങളെയും കൊണ്ട്' എന്ന് തർജമ കൊടുത്ത അടിസ്ഥാനത്തിലുമാണ് ഈ ന്യായം. كُمْ (കും) എന്നാൽ 'നിങ്ങൾ' എന്നർഥം. بِ (ബി) എന്ന അവ്യയം അതോട്കൂടിചേരുമ്പോൾ അതിന് സന്ദർഭമനുസരിച്ച് പല പ്രകാരത്തിലും തർജമ പറയാം: 'നിങ്ങളെയുംകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ മൂലം,

നിങ്ങളോടുകൂടി, നിങ്ങൾ നിമിത്തം, നിങ്ങളോട്, നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ കാരണം' എന്നും മറ്റും അർഥം ആകാവുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, അകർമക്രിയ (لازم) യെ സകർമക്രിയ (متعدى) ആക്കുവാനും, ഒരു കർമമുള്ളതിനെ രണ്ട് കർമങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തുവാനും 'ബി' എന്ന അവ്യയം വരുന്നതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ വാക്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇവർ പറയുന്നത്പോലെ, ബനൂഇസ്റാഈൽ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങിയത് നിമിത്തം സമുദ്രം പിളർന്നത്പോലെ തോന്നിച്ചു എന്നല്ല, അവർ നിമിത്തം അല്ലാഹു സമുദ്രത്തെ പിളർത്തി-അഥവാ അവരുടെ കാരണത്താലാണ് ഇത് സംഭവിച്ചത് എന്നാകുന്നു.

'ഇതൊന്നും നമ്മുടെ സ്വന്തം വകയല്ല, ബൈദ്വാവിയും മറ്റും എടുത്തുനോക്കുക' എന്ന് സമർഥിച്ചുകൊണ്ട് സൂറഃ ത്വാഹാ 79 ന് (وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ) എന്നതിന് ഇക്കൂട്ടർ അർഥം പറഞ്ഞത് നോക്കുക: ഫിർഔൻ തന്റെ ജനതയെ തെറ്റായ വഴിയിലാണ് കൊണ്ടുപോയി ചാടിച്ചത്, ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുപയുക്തമായ മാർഗത്തിലല്ല'. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിന് ഇവരുടെതായ അർഥം. ഇത് വായിക്കുമ്പോൾ, സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് അൽപം രുചി തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും സൂത്രത്തിൽ സ്വന്തം താൽപര്യം നേടുവാൻ വേണ്ടി സാമർഥ്യപൂർവം നൽകിയ ഒരു അർഥമാണിതെന്ന് അൽപം അറബി അറിയാവുന്ന ആർക്കും വേഗം മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ഈ ആയത്തിന്റെ അർഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പരിശോധിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി ഒന്ന് രണ്ട് വസ്തുതകൾ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും'. അപ്പോഴേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്ക് വിധി പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സൂറഃ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ـ المؤمن : ٢٩

(ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ-നല്ലതെന്ന്-കാണുന്നതല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ കാണിച്ചുതരുന്നില്ല. നേർമാർഗത്തിലല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ നയിക്കുന്നുമില്ല.) അതേസമയത്ത് ഫിർഔന്റെ അതേ ജനതയിൽപെട്ട ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവരെ ഇങ്ങനെയും ഉപദേശിച്ചിരുന്നു: يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ـ المؤمن : ٣٨ (എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ നേർമാർഗത്തിൽ നയിക്കാം.) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ ആ ജനങ്ങൾ വിലവെച്ചില്ല. എന്നാൽ ഫിർഔന്റെ പ്രസ്താവന അവരിൽ അവർ അർഥവത്താക്കിയോ? അതുമില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്ന്വെച്ചാൽ: ഫിർഔൻ, അവർക്ക് ശരിയായ മാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും, അവരെ നേർമാർഗത്തിൽ നയിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു അവരെ കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, നേരെ മറിച്ചാണ് ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചത്. സന്മാർഗത്തിൽ നയിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല- വഴിപിഴപ്പിച്ചു ദുർമാർഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, ഇഹത്തിൽ, അവർ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കേണ്ടിവന്നു. പരത്തിലാകട്ടെ, കാലാകാലത്തെ നരകശിക്ഷയും! ഇതാണ് ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, ഫിർഔൻ അവരെയും കൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ കുണ്ടും കുഴിയും നോക്കാതെ തെറ്റായ വഴിയിൽകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കയത്തിൽ ചാടിച്ചു എന്നല്ലതന്നെ.

ഫിർഔൻ അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു (**اضل فرعون**) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം സൂറത്തുഹൂദ് 96-99 ൽ അല്ലാഹു ശരിക്ക് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഫിർഔന്റെയും, ജനതയുടെയും അടുക്കലേക്ക് മൂസാനബിയെ ശരിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അവർ ഫിർഔന്റെ കൽപന അനു

സരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഫിർഔന്റെ കൽപന നേർമാർഗമുള്ളതായിരുന്നില്ല. ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിലായി വന്നുകൊണ്ട് അവരെ നരകത്തിൽ ചാടിക്കും. ഈ ലോകത്തും ക്വിയാമത്ത്നാളിലും ശാപം അവരുടെ പിന്നാലെയുണ്ട്.''ഇപ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം ഇവർ ജൽപിച്ചതോ ശരി, അതേ നാം ഇപ്പറഞ്ഞതോ ശരി, എന്ന് വായനക്കാർക്ക് ചിന്തിക്കാം. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ ആയത്തിന് നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനവും ഇപ്രകാരം തന്നെയാകുന്നു.

എനി, ബൈദ്വാവീ (القاضى البيضاوى - رح) പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്താണെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം- അദ്ദേഹം ഈ ആയത്തിന് കൊടുത്ത വിവരണം ഇതാണ്: **او اضلهم فى الدين وماهداهم وهو تهكم به فى قوله وماهديكم الاسبيل الرشاد اواضلهم فى البحر وما نجا**(സാരം: അവൻ അവരെ മതവിഷയത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു അവരെ നേർമാർഗം കാണിച്ചില്ല. 'ഞാൻ നിങ്ങളെ നേർമാർഗത്തിലല്ലാതെ നയിക്കുകയില്ല' എന്ന് അവൻ (മുമ്പ്) പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിൽ അവനെ പരിഹസിച്ച് പറഞ്ഞതാണിത്. അല്ലെങ്കിൽ, (ഇങ്ങനെയും ആവാം:) അവൻ അവരെ സമുദ്രത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു, അവൻ രക്ഷപ്പെട്ടതുമില്ല എന്നായിരിക്കാം.) ഇതാണ് ബൈദ്വാവീ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ, 'സമുദ്രത്തിൽ വഴിപിഴപ്പിച്ചു' എന്നും ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വരാമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഇക്കൂട്ടർ ബൈദ്വാവീ നോക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ബൈദ്വാവീ (റ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ഫിർഔൻ അവരെ കയത്തിൽ ചാടിച്ചു എന്നായിരിക്കുമോ? സമുദ്രം പിളർന്നിട്ടില്ലെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടരും കുണ്ടും കുഴിയും അറിയാതെ, കയത്തിൽ ചാടിയാണ് നശിച്ചതെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ആളാണോ ബൈദ്വാവീ'? ഇതാണ് നോക്കേണ്ടത്, എന്നിട്ടുവേണം ആ അർഥത്തെപ്പറ്റി വിധി പറയുവാൻ.

സൂ: ശുഅറാഉ് 63 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ബൈദ്വാവീ പറയുന്നത് ഇങ്ങിനെയാണ്: **اى فضرب فانفلق وصار اثنى عشر فرقابينها مسالك.... فدخلوافى شعابه كل سبط فى شعب** (അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം-മൂസാനബി-അടിച്ചു, എന്നിട്ട് അത്-സമുദ്രം പിളർന്ന് 12 പിളർപ്പുണ്ടായി. അവയുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശനമാർഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു..... അങ്ങനെ, ഓരോ ഗോത്രവും ഓരോ ശാഖയിൽകൂടി പ്രവേശിച്ചു.) ഈ വാചകങ്ങൾ പറഞ്ഞ ഇമാം ബൈദ്വാവീ പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് 'ഫിർഔൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചു (وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ) എന്ന വാചകത്തിന് ഇവർ കൊടുത്ത അർഥം കൽപിക്കുക?! അവസാനം അവർ സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി നശിക്കുവാൻ ഫിർഔൻ ഇടവരുത്തിയെന്ന് മാത്രമാണ് ബൈദ്വാവീ ആ വാചകംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ വാക്കിന് അങ്ങനെയും ഒരു സാരം കൽപിക്കാമെന്ന് (ഒരു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമായിക്കൊണ്ട്) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, ആയത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത് നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അതേ മാതിരിത്തന്നെയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇബാറത്തിൽ' (വാചകത്തിൽ) നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

ഇക്കൂട്ടർ കൊണ്ടുവരുന്ന മറ്റൊരു ന്യായം ത്വാഹാ 77-ാം വചനത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാകുന്നു. അതിൽ 'നീ അവർക്ക് സമുദ്രത്തിൽ ഉണങ്ങിയ ഒരു മാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക' (فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا) എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന്ശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ അതായത്: 'ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടർ പിടികൂടുമെന്ന് ഭയപ്പെടാതെയും, 'മുങ്ങിപ്പോകുമെന്ന് പേടികൂടാതെയും'

എന്ന് സാരം. ഈ വാക്യം വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം ഒന്നുകിൽ അതിന്മുമ്പ് പറഞ്ഞ 'മാർഗ'ത്തി (**طريق**) ന്റെ ഗുണവിശേഷണം (**صفة**) ആയിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ മൂസാനബിയുടെ സ്ഥിതി വിശേഷണം (**حال**) ആവാം. രണ്ടായിരുന്നാലും, സമുദ്രത്തിൽകൂടി അവർക്ക് പോകുവാനുള്ള മാർഗം ഉണങ്ങി വരണ്ടതായിരിക്കണം. ശത്രുക്കളെയോ, മുങ്ങുന്നതിനെയോ ഭയപ്പെടേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തതുമായിരിക്കണം. ഇതേ വചനത്തിൽ **لاتخاف** (ലാതഖാഫു) എന്നിടത്ത് **لاتخف** (ലാതഖഫ്) എന്നും വായന (**قراءة**) ഉണ്ട്. 'ഭയപ്പെടരുത്' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ വാക്കർഥം. ഇതനുസരിച്ച് ഉദ്ദേശ്യം കുറേക്കൂടി വ്യക്തമാണ്.

സമുദ്രത്തിൽ ഉണങ്ങിയ ഒരു മാർഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതിന് ഇവരുടെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, 'സമുദ്രത്തിൽ വടികൊണ്ട് തപ്പി അധികം ആഴമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുക' എന്ന് സാരമാകുന്നു. അപ്പോൾ ആ മാർഗം ഉണങ്ങി വരണ്ടതായിരിക്കുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് വെള്ളവും ചളിയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവിടെ ഒരു പുതിയ സൂത്രം ഇവർ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിവന്നു: 'ഇടക്കിടെ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മണൽതിട്ടുകളുള്ളത്കൊണ്ടാണത്രെ, 'ഉണങ്ങിവരണ്ടത്' (**يبسا**) എന്ന വാക്ക് സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നത്. കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ന്യായീകരണം മാത്രമാണിത്. ഉണങ്ങിവരണ്ട ഒരു വഴി സമുദ്രത്തിൽകൂടി നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഭാഷ പരിചയമുള്ള ഒരാളും അതിന് ഈ സാരം കൽപിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉണങ്ങിവരണ്ടതും, ബാക്കിയെല്ലാം വെള്ളവും ചളിയും നിറഞ്ഞതും എന്നല്ലല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

മറ്റേ രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ-ശത്രു പിടികൂടുന്നതിനെയും മുങ്ങിപ്പോകുന്നതിനെയും പേടിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് പറഞ്ഞത്-ഇവർ ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു: 'മുൻ പരിചയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വലിയ കയത്തിൽ ചാടാതെ മണൽതിട്ടും ചെറിയ കുണ്ടും നോക്കിത്തപ്പി വളഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു സമുദ്രം കടക്കണം. ശത്രുക്കൾക്ക് അതൊന്നും അറിയാത്തതുകൊണ്ട് അവർ നേരെ വന്നു സമുദ്രത്തിൽ-വലിയ- കയത്തിൽ ചാടിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ അഹന്തയോടെ കുതിരപ്പുറത്ത് കുതിച്ചുപോകുന്ന ഫിർഔനും പട്ടാളവും പെട്ടെന്ന് ചെന്ന് ചാടിയത് ഒരു കയത്തിലാണ്. പണിയും തീർന്നു.' ഇതാണ് ഇവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതെല്ലാം കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ തന്നെ, ബുദ്ധിയും സത്യാന്വേഷണവുമുള്ള ആളുകൾ തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്. സമുദ്രത്തിൽ ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത ഫിർഔനും, പട്ടാളവും, അതിൽ കുണ്ടും കുഴിയും ഉണ്ടാകുമെന്ന് സംശയിക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ, ഒന്നായി സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുകയും, ഒന്നടങ്കം ഒരു കയത്തിൽ പോയി മറിയുകയും ചെയ്തുവെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്ക് മാത്രമേ ധൈര്യം വരൂ. അൽപമെങ്കിലും സങ്കോചമുള്ളവർക്ക് ഇങ്ങിനെയെല്ലാം വാദിക്കുവാൻ മനസ്സ് സമ്മതിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

ഫിർഔനിന്റെ കൂട്ടരുടെ വരവിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നതെന്താണ് എന്ന് നോക്കാം: 'ഫിർഔൻ അവന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി അവരെ പിൻതുടർന്ന് (فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ-طه: ٧٨) എന്നും, 'നിങ്ങൾ ഇസ്‌റാഈല്യർ- പിൻതുടരപ്പെടുന്നതാണ്' (إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ-الدخان) എന്നും മറ്റുമാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അല്ലാതെ അവർ നേരെ അങ്ങ് സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങി എന്നോ, മറ്റൊരു കുറുക്കുവഴിക്ക് പോയി എന്നോ അല്ലല്ലോ. 'അവരെ പിൻതുടർന്നു' എന്ന വാക്കിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ താൽപര്യം.

അവർ പോയ അതേ വഴിയിലൂടെതന്നെ പോയി എന്നത്രെ. ഇതിന് വേറെ അർഥം അന്വേഷിക്കുവാൻ മുതിരുന്നത് സ്വന്തം താൽപര്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പാഴ്‌വേല മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ക്വുർആനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്ക് ഒപ്പിക്കുന്നവരിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പതിവാണ്: ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും, കെട്ടുകഥകളും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ട് ആദ്യം അതിനൊരു രൂപം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുക, എന്നിട്ട്, കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലെന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്ന ആ രൂപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ അടവ്-മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ-ഇവർ ഇവിടെയും പ്രയോഗിച്ചുകാണാം. അത്തരം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ മുഫസ്സിറുകൾ വിമർശനം നടത്തിയിരിക്കുമല്ലോ. ആ വിമർശനങ്ങളെ ഇവർ തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ ആശയത്തിൽ ആ മുഫസ്സിറുകളും തങ്ങളോട് തികച്ചും യോജിച്ചവരാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും. ഇമാം റാസീ (റ) യുടെ ചില പ്രസ്താവനകളെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കഥയിൽ ഇവർ നടത്തിയ ശ്രമം ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് അൽപമൊന്ന് ശ്രദ്ധകൊടുക്കാം:

ചെങ്കടൽ യാത്രയെക്കുറിച്ച് കഥകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളെ ഇമാം റാസീ (റ) ആദ്യം ഉദ്ധരിച്ചു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതിലെ ചില വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിമർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മൂസാനബി വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തെ അടിച്ചപ്പോൾ 12 വഴികൾ ഉണ്ടായി; ഓരോന്നിനുമിടയിൽ വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലഭിത്തികൾ ഉയർന്നുനിന്നിരുന്നു: ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഓരോ ഗോത്രവും ഓരോന്നിൽകൂടി പ്രവേശിച്ചു; എന്നൊക്കെ കഥാവർത്തമാനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ചിലർ പറയുന്നത് ഒരു വഴി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നാകുന്നു. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായക്കാർക്കുള്ള തെളിവ് കഥകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും, ക്വുർആനിൽ: فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (എല്ലാ പിളർപ്പും-വിഭാഗവും-വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണ പോലെ ആയി) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ***(*)*** രണ്ടാം അഭിപ്രായക്കാർക്കുള്ള തെളിവ് فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا (സമുദ്രത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു ഉണങ്ങിയ വഴി ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുക) എന്ന ആയത്തുമാകുന്നു.' ***(**)***

(2) 'മൂസാ (അ) ഇസ്റാഈല്യർക്ക് വഴി കാണിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ തമ്മിൽതമ്മിൽ കാണത്തക്കവണ്ണം (ഓരോ വഴികളിൽനിന്ന് മറ്റേതിലേക്ക് കാണാവുന്ന) പഴുതുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ ശഠിച്ചുനിന്നു എന്ന് ചില നിവേദനങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഇത് കുറേ വിദൂരമാണ്. കാരണം, അങ്ങേ അറ്റത്തെ ഭയമുള്ള ഈ അവസരത്തിൽ അത്തരം മരവിച്ച വാശിപിടിക്കുക എങ്ങനെയാണ്?'

(*) 'എല്ലാ പിളർപ്പും' (كل فرق) എന്ന് പറയുമ്പോൾ പിളർപ്പ് രണ്ടെണ്ണം മാത്രമല്ല, അധികം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുക. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാക്ക് അവർ തെളിവാക്കുന്നത്.

(**) വഴി ഒന്ന് മാത്രമാണെന്നാണ് ഈ വാക്യംകൊണ്ട് വരുന്നത്.

(3) ഫിർഔൻ വലിയ ബുദ്ധിമാനും, തന്ത്രശാലിയുമായിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് എങ്ങനെയാണ്, ഈ നാശത്തിൽ ചെന്ന് ചാടുവാൻ മുതിരുന്നത്? സമുദ്രം പിളർന്നത് തന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചല്ല (അതൊരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമാണ്) എന്ന് അവന് അറിയുമല്ലോ! ഇതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്; ഒന്ന്; ജിബ്രീൽ (അ) ഒരു കുതിരപ്പുറത്തായിരുന്നു. (അദ്ദേഹം) ആദ്യം അതിൽ പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോൾ ഫിർഔന്റെ കുതിര അതിനെ പിൻതുടർന്നു എന്നാകുന്നു. വേണമെങ്കിൽ, ഒരാൾക്ക് ഇങ്ങിനെയും പറയാം: 'ഇത് വിദൂരമാണ്. കാരണം: ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ രാജാവ് പട്ടാളത്തിന്റെ മുമ്പിലായി പ്രവേശിക്കുക പ്രയാസമാണ്. അങ്ങിനെയാണെന്ന് വന്നാൽ തന്നെ, അപ്പോൾ ഫിർഔൻ (സ്വേച്ഛപ്രകാരമല്ലാതെ) നിർബന്ധിതനായി പ്രവേശിച്ചുവെന്നാണല്ലോ വരുക. അത് കൂടുതൽ ഭയമുളവാക്കുന്നതും, പ്രവേശനം നിറുത്തിവെക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുമാണല്ലോ! മാത്രമല്ല, ജിബ്രീലിന് എന്താവശ്യമുണ്ട്, ഈ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുവാൻ? അദ്ദേഹത്തിന് ആദ്യമേതന്നെ അവനെയും സൈന്യത്തെയും വെള്ളത്തിലേക്ക് പിടിച്ചെറിഞ്ഞുകളയാമല്ലോ!' എന്ന്. പക്ഷേ, (ന്യായം) പറയുവാൻ കൂടുതൽ തരപ്പെട്ടത് ഇപ്രകാരമാണ്: 'അവൻ തന്റെ മുന്നണി സൈന്യത്തോട് ആദ്യം പ്രവേശിക്കുവാൻ കൽപിച്ചു. അവർ വെള്ളത്തിലകപ്പെട്ടുപോകാതെ കണ്ടപ്പോൾ, തനിക്കും രക്ഷകിട്ടുമെന്ന് മിക്കവാറും ധരിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാവരും സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരെ മുക്കിക്കളഞ്ഞു.'

(4) 'ഫിർഔൻ വിശ്വസിച്ചുകളയുമെന്ന് കണ്ട് ജിബ്രീൽ, അവനെ വെള്ളത്തിലും ചെളിയിലും തട്ടിയിട്ടിരുന്നുവെന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നത് ശരിയല്ല. കാരണം വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുവാൻ മലക്കിനോ നബിക്കോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

(5) 'മൂസാ നബി സമുദ്രത്തോട്: 'നീ പിളരുക' എന്നും മറ്റും സംസാരിച്ചുവെന്നും, സമുദ്രം മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നത് (ശരിയാണെങ്കിൽ) നമ്മുടെ (അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ) പ്രമാണമനുസരിച്ച് അസംഭവ്യമൊന്നുമല്ല. കാരണം, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ ജഡകൂടം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധനയില്ല. 'മുഅ്തസില' കക്ഷിയുടെ അടുക്കൽ ആ സംസാരം യഥാർഥ സംസാരമായിരിക്കുകയില്ല-സാന്ദർഭികമായ വിവരണം മാത്രമായിരിക്കും'. [റാസിയുടെ വാക്യങ്ങൾ അവസാനിച്ചു. [اه ملخصا من ج ٦ ص ٦٠ من الرازى]

ഇമാം റാസി (റ) ഒന്നാമതായി ചെയ്തത്, സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ട മാർഗം ഒന്നോ പന്ത്രണ്ടോ എന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും, രണ്ടിനുമുള്ള തെളിവുകൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും മാത്രമാണ്. ഇവിട രണ്ടിലൊന്ന് അദ്ദേഹം ബലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സൂ: ശുഅറാഉ് 63 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മൂസാ നബിയോട് സമുദ്രത്തെ അടിക്കുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അടിച്ചു; അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു എന്നാണ് ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. കാരണം: ആ വാക്യത്തിൽനിന്ന് തന്നെ അത് അറിയപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അടിക്കൽ കൂടാതെ പിളരുകയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ അടിക്കുവാൻ (اضرب എന്ന്) കൽപിക്കുന്നത് നിരർഥമാണല്ലോ. മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി മുഖാന്തരമുള്ള അമാനുഷിക കൃത്യങ്ങളിലൊന്നായിട്ടാണ് അല്ലാഹു അതിനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും. മൂസാ നബിയുടെമേൽ കൂടുതൽ വലിയ അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൂടുതൽ സാധ്യമാവുന്നതും അങ്ങിനെ വരുമ്പോഴാണ്.' (പിന്നീട്, സമുദ്രത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ ശേഷം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:) 'അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തോട് : നിന്റെ വടി കൊണ്ട് അടി

ക്കുക എന്ന് പറയപ്പെട്ടു; അദ്ദേഹം അടിച്ചു; അത് പിളർന്നു; ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലപോലെ ആയി; അവരിൽ ഓരോ ഗോത്രത്തിനുമായി പന്ത്രണ്ട് മാർഗങ്ങളുണ്ടായി.' (പിന്നീട് ആ മാർഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിസ്തരിച്ചശേഷം റാസി (റ) പറയുന്നു:-)

'ഇത് പല നിലക്കും അമാനുഷികം (معجزة) ആയിരുന്നു: (1) വെള്ളം അങ്ങിനെ പിളർന്നത്. (2) ഓരോ ഭാഗത്തും വെള്ളം കുന്നുകൂടി മലപോലെ നിന്നത്. (3) ഫിർഔനും കൂട്ടുകാർക്കും കാറ്റും ഇരുട്ടും അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്ന് ചില രിവായത്തുകളിൽവ വന്നിട്ടുള്ളത് ശരിയാണെങ്കിൽ അത് മൂന്നാമത്തേതും. (4) ആ ഓരോ മാർഗങ്ങൾക്കിട യിലുള്ള ഭിത്തികളിൽ അതാത് വഴികളിൽ കൂടി പോകുന്നവർക്ക് പരസ്പരം കാണാമാ യിരുന്നവിധം പഴുതുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നത്. (5) ഫിർഔനും കൂട്ടരും പ്രവേശിച്ചു കഴിയു വോളം സമുദ്രം അങ്ങിനെത്തന്നെ നിന്നത്.' اه الرازى ج ٦ ص ٣٧٣، و ٢٧٤

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇമാം റാസിയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്ന് നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. പന്ത്രണ്ട് വഴികൾ സമുദ്രത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാണ് അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ പക്ഷം. ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞ റാസി (റ) പ്രസ്തുത സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അതൊരു സാധാരണ സംഭവം മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, ഫിർഔനും കൂട്ടരും അറിയാതെ കയ ത്തിൽ ചാടിയതാണെന്നും മറ്റും കരുതുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കുക!

2-ാമത്തെ വിമർശനംകൊണ്ട് റാസി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, പന്ത്രണ്ട് മാർഗങ്ങളുണ്ടെന്ന് പറയപ്പെട്ടതിനെയോ, അതിൽ പഴുതുകൾ ഉണ്ട് എന്ന് പറയപ്പെട്ടതിനെയോ അല്ല. ഇസ്‌റാ ഈല്യർ വാശി പിടിച്ചുനിന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രമാണ്. 3-ാമത്തെ വിമർശ നംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഫിർഔൻ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ മടിക്കുകയും, അവനെ ഇറ ക്കുവാനായി ജിബ്‌രീൽ കുതിരപ്പുറത്ത് മുന്നിൽ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തുവെന്നും, ആദ്യ മായി ഫിർഔനും, പിന്നെ പട്ടാളവും കടന്നു എന്നുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെ ഖണ്ഡി ക്കലാകുന്നു. അല്ലാതെ, സമുദ്രം പിളർന്നുവെന്നതിനെ വിമർശിക്കുകയല്ല അതെന്ന് തീർച്ചയാണ്. മൂന്നാം വിമർശനത്തിന്റെ ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാചകങ്ങൾ സൂക്ഷി ച്ചുനോക്കുക. 4-ാമത്തെയും, 5-ാമത്തെയും വിമർശനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അവയിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ രണ്ടും വെറും കഥയുടെ കൂട്ടത്തിലല്ലാതെ എണ്ണപ്പെടുവാൻ രേഖകളൊന്നുമില്ല.

3-ാം വിമർശനത്തിൽ റാസീ (റ) പ്രസ്താവിച്ച ചില ഭാഗങ്ങളെ ('ഇത്തരം സന്ദർഭ ങ്ങളിൽ രാജാവ് മുമ്പിലായിരിക്കും' എന്ന് തുടങ്ങി 'വെള്ളത്തിലേക്ക് പിടിച്ചെറിഞ്ഞുക ളയാമല്ലോ' എന്നത്‌വരെ) മാത്രം എടുത്തുദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ, ഇമാം റാസിയെയും തങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരനാക്കി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞത് തനി വഞ്ചനയാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇമാം ബൈദ്വാവിയെ തങ്ങളുടെ പക്ഷത്താക്കു വാൻ ശ്രമിച്ചതിലും കടുത്ത കൃത്രിമമാണ് ഇമാം റാസിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഇവരുടെ പ്രസ്താ വനകൾ. റാസിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്പോലെ തന്നെയായിരിക്കും, 'മറ്റുള്ള ഒരു വിഭാഗം മുഫസ്സിറുകളും' തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ടെന്ന് വരുത്തുന്ന പ്രസ്താവനയുടെയും കഥ! സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിലും വേണ്ടേ അൽപമെങ്കിലും നീതി ന്യായം?!

മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് യുക്തിവാദക്കാരുടെ പുത്തൻ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളോട് ഖുർ ആൻ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതിനാൽ തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളും ആശയങ്ങളും ന്യായീ കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ ഖുർആനിനെ വളരെയധികം വളച്ചുതിരിച്ചു ദുർവ്യാഖ്യാനം

ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ ശ്രമത്തിനിടയിൽ സത്യവും യുക്തിയും മറന്നുപോവുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.

മൂസാ നബിയും ഇസ്റാഈല്യരും സമുദ്രം കടന്ന സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ട് ആയിരക്കണക്കിന് കൊല്ലങ്ങളായി. ആ സംഭവത്തിൽ വല്ലവർക്കും വല്ല അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയൊക്കെ നിരൂപണം ചെയ്‌വാനെന്തുണ്ട്? എന്നിങ്ങിനെ വല്ലവർക്കും തോന്നുന്നപക്ഷം, അവരോട് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ആ ഒരു കഥയെ ബാധിക്കുന്ന വിഷയമല്ല, ക്വുർആനെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, അനിസ്‌ലാമികമായ ആശയങ്ങൾ ക്വുർആന്റെ പേരിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷയമാകകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടി വന്നത്.

അല്ലാഹുവേ! നീ ഞങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗം കാണിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ വഴിതെറ്റിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുത്തരുതേ! നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ. നീയാണ് വളരെ അധികം ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങൾക്കും, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഞങ്ങളെ മുൻകടന്നവർക്കും നീ പൊറുത്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരോട് യാതൊരു വെറുപ്പും അസൂയയും അനിഷ്ടവും ഉണ്ടാക്കരുതേ! നീ വളരെ ദയാലുവും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ـ الخ . ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا بالا يمان ـ الخ ، آمين

سورة الانبياء

20. സൂറതുൽ അൻബിയാഅ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 112 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 7

ജുസ്ഉ് - 17

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

ٱقۡتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمۡ وَهُمۡ فِي غَفۡلَةٖ مُّعۡرِضُونَ ﴿١﴾

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

《1》 ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ വിചാരണ ആസന്നമായിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, അശ്രദ്ധയിലായുംകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരുമാകുന്നു!

《1》 ٱقۡتَرَبَ ആസന്നമായി, അടുത്തുവന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് حِسَابُهُمۡ അവരുടെ വിചാരണ وَهُمۡ അവരോ, അവരാകട്ടെ فِي غَفۡلَةٖ അശ്രദ്ധയിലായിക്കൊണ്ട് (ബോധരഹിതരായി) مُّعۡرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു, അവഗണിക്കുന്നവരാകുന്നു

മനുഷ്യൻ അവന്റെ ആയുഷ്ക്കാലത്തിൽ ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകല കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സവിസ്തരം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ട്; അത് അധികമൊന്നും വിദൂരമല്ല; എപ്പോഴാണത് സംഭവിക്കുകയെന്ന് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ല; ലോകസ്രഷ്ടാവും, സകല രഹസ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനുമായ അല്ലാഹുവായിരിക്കും അന്ന് വിചാരണ നടത്തുന്നതും, വിധി കൽപിക്കുന്നതും; ഈ വിചാരണാഫലത്തെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും മനുഷ്യന്റെ കാലാകാല സുഖദുഃഖങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി തിർമദി (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു:-

لاتزول قدما عبد حتى يسأل عن عمره فيما افناه وعن علمه فيما فعل به وعن ماله من اين اكتسبه وفيماانفقه وعن جسمه فيماابلاه – الترمذى عن ابى برزة رضـ

(സാരം : ഏതൊരു അടിയാനോടും തന്നെ, ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ, അവന്റെ ആയു

ഷ്ക്കാലം എന്തിൽ ചിലവഴിച്ചുവെന്നും, അവന്റെ അറിവുകൊണ്ട് എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചു വെന്നും, അവന്റെ ധനം എവിടെ നിന്ന് സമ്പാദിച്ചുവെന്നും, അത് എന്തിൽ ചിലവാക്കി യെന്നും, അവന്റെ ശരീരം എന്തിൽ വിനിയോഗിച്ചുവെന്നും ചോദിച്ചല്ലാതെ, അവന്റെ കാലുകൾ- വിചാരണാനിലയത്തിൽനിന്ന്- നീങ്ങുന്നതല്ല.) മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ പറയുന്നു:

ما منكم من احد الا سيكلمه ربه ليس بينه وبينه ترجمان فينظر ايمن منه فلا يرى الا ما قدم وينظر اشأم منه فلايرى الا ما قدم وينطر بين يديه فلايرى الاالنار تلقآء وجهه فاتقوا النار ولوبشق تمرة ـ متفق عليه

(സാരം: നിങ്ങളിൽ ഒരാളോടും തന്നെ അല്ലാഹു സംസാരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല; അവനും അല്ലാഹുവിന്നുമിടയിൽ യാതൊരു മദ്ധ്യഭാഷകനും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ അവൻ വലത്തോട്ട് നോക്കും: താൻ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ച കർമമല്ലാതെ കാണു കയില്ല. ഇടത്തോട്ടും നോക്കും: അപ്പോഴും മുമ്പ് ചെയ്തതല്ലാതെ കാണുകയില്ല. മുമ്പോട്ട് നോക്കും: അപ്പോൾ മുഖത്തിനുനേരെ നരകമല്ലാതെ കാണുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു കാരക്കപ്പൊളി കൊണ്ടെങ്കിലും-കഴിവുപോലെ-നിങ്ങൾ നരകത്തെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളു വിൻ (ബു:മു.) ഇത്രയും ഗൗരവമേറിയ ഈ ദിവസത്തെ നേരിടേണ്ടതുണ്ടെന്ന ബോധ മില്ലാതെ-അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസമില്ലാതെ-അവഗണിച്ചു കളയുന്നതെത്രമാത്രം ഭയങ്കരം!

ഹദീഥിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഈ വിചാരണ, മരണാനന്തരം പരലോകത്ത് വെച്ച് എല്ലാ വരും നേരിടേണ്ടിവരുന്ന ആ മഹാസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിചാരണകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം-ചില മഹാന്മാ രായ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുപോലെ-മറ്റൊരു വിചാരണ ആയി രിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല. അതായത്: സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, സത്യനിഷേധി കൾക്കുമിടയിലുള്ള ഖണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം അടുത്തുതന്നെ-ഈ വചനം അവ തരിപ്പിച്ചത് മുതൽ വിദൂരമല്ലാത്ത ഒരു സമയത്തുതന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമായി രുന്നു. ഈ സൂറത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിലും, മധ്യത്തിലുമുള്ളതുപോലെ, ആരംഭത്തിലും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു താക്കീതായിരിക്കാം ഈ ഒന്നാമത്തെ വചനം. അതെ, ആ വിചാരണയുടെ അവസരം അടുത്ത് തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചത് മുതൽ അധികം താമസിയാതെ, മുസ്‌ലിംകൾ മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റ പോയി. അതോടെ സത്യപ്രബോധനത്തിന്റെ വിജയവും, പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽകൃ തമായി. അതോടൊപ്പം സത്യനിഷേധികളുടെ പരാജയവും, അധോഗതിയും ആരംഭിച്ചു. ഏറെത്താമസിയാതെ, അത് പരിപൂർണമാകുകയും ചെയ്തു. മക്കീ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യാവസരങ്ങളിലാണ് ഈ സൂറത്ത് അവതരിച്ചതെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മര ണീയമാകുന്നു.

مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا ٱسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾

﴾2﴿ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഏതൊരു ഉൽബോധനവും-അവർ കളിച്ചുംകൊണ്ട് അത് കേൾക്കുന്ന നിലയിലല്ലാതെ-അവർക്ക് വരുന്നില്ല.

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ وَأَسَرُّواْ ٱلنَّجْوَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُواْ هَلْ هَـٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ ٱلسِّحْرَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾

《3》 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ (അതിനെക്കുറിച്ച്) ബോധരഹിതമായിക്കൊണ്ട്. അവർ-അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ-പതുക്കെ ഗൂഢഭാഷണം നടത്തുന്നു:

'ഇവൻ [മുഹമ്മദ്] നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ, (മറ്റു വല്ലതും) ആണോ? എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ കണ്ടുംകൊണ്ട് തന്നെ (ആ) ജാലത്തിങ്കൽ ചെല്ലുകയാണോ?!'

قَالَ رَبِّى يَعْلَمُ ٱلْقَوْلَ فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٤﴾

《4》 അദ്ദേഹം [നബി] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രക്ഷിതാവ് ആകാശത്തും ഭൂമിയിലും വെച്ച് പറയുന്നത് അറിയുന്നു, അവൻ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.'

بَلْ قَالُوٓاْ أَضْغَـٰثُ أَحْلَـٰمٍۭ بَلِ ٱفْتَرَىٰهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِـَٔايَةٍ كَمَآ أُرْسِلَ ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾

《5》 എന്നല്ല, അവർ [ആ അക്രമികൾ] പറയുന്നു: 'ദുഃസ്വപ്നവാർത്തകളത്രെ [മുഹമ്മദ് പറയുന്നത്]; അതല്ല, അവൻ അത് കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്; അത്രയുമല്ല, അവൻ ഒരു കവിയാണ്; എന്നാൽ, (ഇവൻ പ്രവാചകനാണെങ്കിൽ) മുൻ പ്രവാചകന്മാർ അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് പോലെ, ഇവൻ നമുക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരട്ടെ!' (എന്നൊക്കെ)

مَآ ءَامَنَتْ قَبْلَهُم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَـٰهَآ ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

《6》 ഇവരുടെ മുമ്പ് നാം നശിപ്പിച്ച ഒരു നാടും [നാട്ടുകാരും] വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല; എന്നിരിക്കെ, ഇവരുണ്ടോ വിശ്വസിക്കുന്നു?!

《2》 مَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുന്നില്ല مِّن ذِكْرٍ ഒരുൽബോധനവും, ഉപദേശവും مِّن رَّبِّهِم അവരുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്ന് مُّحْدَثٍ പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന إِلَّا ٱسْتَمَعُوهُ അതിനെ അവർ കേട്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ, ചെവികൊടുത്തല്ലാതെ وَهُمْ يَلْعَبُونَ അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ 《3》 لَاهِيَةً അശ്രദ്ധയിലായിക്കൊണ്ട് قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയ

ങ്ങൾ وَأَسَرُّوا അവർ പതുക്കെപ്പറയുന്നു النَّجْوَى ഗൂഢഭാഷണം സ്വകാര്യ സംസാരം, ഗൂഢാലോചന الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ هَلْ هَذَا ഇവനാണോ إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (വല്ലതും) مِثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള أَفَتَأْتُونَ എന്നിരിക്കെ നിങ്ങൾ ചെല്ലുകയാണോ السِّحْرَ ജാലത്തിങ്കൽ, ജാലവിദ്യയിലേക്ക് وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ നിങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ട് തന്നെ, നിങ്ങളാകട്ടെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു ﴾4﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّي يَعْلَمُ എന്റെ രക്ഷിതാവ് അറിയും الْقَوْلَ പറയുന്നത്, വാക്ക് فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തുവെച്ചും وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَهُوَ അവൻ, അവനാകട്ടെ السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവനാണ് الْعَلِيمُ അറിയുന്നവനാണ് ﴾5﴿ بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ, എന്നല്ല, അത്രയുമല്ല قَالُوا അവർ പറയുന്നു أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ദുഃസ്വപ്നങ്ങളാണ് بَلِ افْتَرَاهُ അതല്ല അവൻ അത് കെട്ടിച്ചമച്ചതാണ്, കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ് بَلْ هُوَ അതുമല്ല അവൻ شَاعِرٌ ഒരു കവിയാണ് فَلْيَأْتِنَا എന്നാലവൻ നമുക്ക് കൊണ്ടുവരട്ടെ بِآيَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തെ كَمَا أُرْسِلَ (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടതുപോലെ الْأَوَّلُونَ പൂർവ്വന്മാർ (മുൻ പ്രവാചകൻമാർ) ﴾6﴿ مَا آمَنَتْ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ് مِنْ قَرْيَةٍ ഒരു നാടും, ഒരു രാജ്യവും (ഒരു നാട്ടുകാരും) أَهْلَكْنَاهَا നാം അതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള), നാം നശിപ്പിച്ച أَفَهُمْ എന്നിരിക്കെ ഇവരോ, ഇവരുണ്ടോ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു

അവിശ്വാസികളുടെ ചില ദുഃസമ്പ്രദായങ്ങളാണ്, നാം ഇവിടെ കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങളിലേക്ക് അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, അവർ തനി പരിഹാസത്തിലും, വിളയാട്ടത്തിലും മുഴുകിയിരിക്കുകയുമാകുന്നു. നബിﷺയെപ്പറ്റി എന്തെല്ലാം കള്ളപ്രചാരണങ്ങളാണ് നടത്തേണ്ടതെന്ന് അവർ ചിലപ്പോൾ ഗൂഢാലോചന നടത്തുന്നു; അങ്ങനെ പല അപവാദങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിനും, പരിഹാസത്തിനും ആ അപവാദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കുകയും ചെയ്യും. 'മുഹമ്മദ് നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണല്ലോ, പിന്നെ എങ്ങിനെയാണവൻ ദൈവദൂതനാവുക? ദൈവദൂതനാണെങ്കിൽ അവൻ ഒരു മലക്കായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ?' എന്നിങ്ങിനെ ജൽപിക്കും. 'പ്രവാചകനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആരാണ്?' ഇതാണ് അടുത്ത പ്രശ്നം. വ്യാജ പ്രസ്താവനകൾക്ക് സ്ഥിരതയുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. ഒരിക്കൽ ജാലവിദ്യക്കാരനാണെന്ന് പറയും; വേറൊരിക്കൽ ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു എന്തൊക്കെയോ പറയുകയാണെന്ന് വാദിക്കും. മറ്റൊരിക്കൽ അവൻ ഒരു കവിയാണെന്നും, പിന്നീടൊരിക്കൽ അവൻ കള്ളം കെട്ടിപ്പറയുകയാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഓരോരിക്കൽ ഓരോന്നായി പലതും പറഞ്ഞുപരത്തും. ചില അവസരങ്ങളിൽ, മുൻകഴിഞ്ഞ നബിമാരുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടിരുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾപോലെയുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ നബിﷺയെ അവർ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവരാനുള്ള വെല്ലുവിളിയെപ്പറ്റി സൂറ: ത്വാഹയിലെ 133- ാം വചനത്തിലും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടാതിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം കൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു: മുൻകഴിഞ്ഞ പല സമുദായങ്ങളും അവരുടെ നബിമാരോട് ഇത് പോലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്ക് ആഹ്വാനം നൽകുകയും,

ആവശ്യപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടാൽ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഏൽക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവരത് നിഷേധിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ ആകമാനം നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമാകുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. അതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നില ഇവരിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. ഈ വസ്തുതയാണ് 6-ാം വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

റസൂലുകൾ മലക്കുകളായിരിക്കുമെന്നും, നബിﷺ ഒരു മനുഷ്യനായതുകൊണ്ട് പ്രവാചകനായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുമുള്ള അവരുടെ ജൽപനങ്ങൾ നിരർഥവും, വാസ്തവവിരുദ്ധവുമാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

وَمَآ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِىٓ إِلَيْهِمْ ۖ فَسْـَٔلُوٓا۟ أَهْلَ ٱلذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾

《7》 (നബിയേ) പുരുഷൻമാരെയല്ലാതെ നിന്റെ മുമ്പ് നാം അയച്ചിട്ടില്ല; അവർക്ക് നാം 'വഹ്‌യ്' [ബോധനം] നൽകുന്നു. (ഇതാണവരുടെ പ്രത്യേകത). (അവിശ്വാസികളേ!) നിങ്ങൾ അറിയാത്തവരാകുന്നുവെങ്കിൽ വേദക്കാരോട് ചോദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

وَمَا جَعَلْنَٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ ٱلطَّعَامَ وَمَا كَانُوا۟ خَٰلِدِينَ ﴿٨﴾

《8》 നാം അവരെ, ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്ത ശരീരങ്ങളാക്കിയിട്ടുമില്ല; അവർ നിത്യജീവികളായിരുന്നതുമില്ല.

ثُمَّ صَدَقْنَٰهُمُ ٱلْوَعْدَ فَأَنجَيْنَٰهُمْ وَمَن نَّشَآءُ وَأَهْلَكْنَا ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿٩﴾

《9》 പിന്നെ അവർക്ക് നാം വാഗ്ദാനം സത്യമാക്കിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെയും, (അവരോടൊപ്പം) നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, അതിര് വിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു!

لَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ كِتَٰبًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

《10》 തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കുള്ള ഉപദേശം അതിലുണ്ട്. ഇനിയും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ?!

《7》 وَمَاأَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല, റസൂലാക്കിയിട്ടില്ല قَبْلَكَ നിനക്ക് മുമ്പ് إِلا رِجَالا പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ نُوحِي നാം വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകുന്നു إِلَيْهِمْ അവർക്ക് فَاسْأَلُوا

നിങ്ങൾ ചോദിച്ചു നോക്കുവിൻ أَهْلَ الذِّكْرِ ബോധനത്തിന്റെ ആൾക്കാരോട്, വേദക്കാരോട് إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ لَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയാതെ ﴾8﴿ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല جَسَدًا ശരീരം لَا يَأْكُلُونَ തിന്നാത്ത (കഴിക്കാത്ത) الطَّعَامَ ഭക്ഷണം وَمَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതുമില്ല خَالِدِينَ നിത്യജീവികൾ, അമൃത്യർ, മരിക്കാത്തവർ ﴾9﴿ ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട് صَدَقْنَاهُمُ നാം അവർക്ക് സത്യമാക്കി, സത്യമായി പ്പുലർത്തി الْوَعْدَ വാഗ്ദാനം, നിശ്ചയം فَأَنْجَيْنَاهُمْ അങ്ങനെ അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി وَمَنْ نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയും وَأَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു الْمُسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവരെ, അതിരുവിട്ടു പ്രവർത്തിച്ചവരെ ﴾10﴿ لَقَدْ أَنْزَلْنَا തീർച്ചയായും നാം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട് إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് كِتَابًا ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥം فِيهِ അതിലുണ്ട് ذِكْرُكُمْ നിങ്ങൾക്കുള്ള ഉപദേശം, ഉൽബോധനം أَفَلَا تَعْقِلُونَ എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ, ബുദ്ധികൊടുത്തു ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ

മുമ്പ് വഹ്‌യ് നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ട് റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യരായിരുന്നു; പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. ആരും മലക്കുകളായിരുന്നില്ല; സ്ത്രീകളുമായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസഹജമായ ഭക്ഷണം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളും, മരണവും, അവരെയും ബാധിച്ചിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ഭാര്യാമക്കളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. (13:38) എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യനായത്കൊണ്ട് റസൂലല്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നതിൽ എന്തർഥമാണുള്ളത്?! വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവരാണെന്ന കാരണത്താൽ, ഒരു പക്ഷേ ഈ വസ്തുത അവർക്ക് അറിയുകയില്ലെങ്കിൽ, അതിനെപ്പറ്റി വേദക്കാരോട് (ജൂതരോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും) ചോദിച്ചറിയാവുന്നതുമാണ്. മനുഷ്യവർഗത്തെ ഉപദേശിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആൾ മനുഷ്യനല്ലാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അത് അപ്രായോഗികവും, കൂടുതൽ സംശയത്തിന് ഇടയാക്കുന്നതുമായിരിക്കും. കാരണം: അദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ മലക്കിന്റെ പ്രകൃതിയോട് കൂടിയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, മനുഷ്യർക്ക് അദ്ദേഹവുമായി ഇടപെടുവാനും, സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമാകുന്നതല്ല. ഇനി മനുഷ്യരൂപത്തിലാണെങ്കിലോ, പഴയ സംശയം വീണ്ടും ഉളവായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്:

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ - الانعام: ٩

(സാരം: നാം അദ്ദേഹത്തെ-റസൂലിനെ-ഒരു മലക്കാക്കുന്നപക്ഷം, അതൊരു പുരുഷനാക്കേണ്ടിവരികയും, അവർ സംശയപ്പെടുന്ന അതേ സംശയത്തിൽ അവരെ ആക്കുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.) റസൂലുകളെ 'പുരുഷൻമാരാ' (رِجَالًا) ക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, അവർ സ്ത്രീകളും ആയിരിക്കുകയില്ലെന്ന് കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

9-ാം വചനം അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു താക്കീതാകുന്നു. അങ്ങിനെ മനുഷ്യരായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ദൂതൻമാരെ നിഷേധിച്ചവരെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; ദൂതൻമാരെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്കും ഇത് പാഠമായിരിക്കട്ടെ; വൃഥാ കുതർക്കത്തിന് മിനക്കെടരുത്! എന്ന് സാരം. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

വിഭാഗം - 2

وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ﴿١١﴾

《11》 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന എത്രയോ നാടുകളെ [നാട്ടുകാരെ] നാം ഉൻമൂലനം ചെയ്യുകയും, അവരുടെ (നാശത്തിന്) ശേഷം വേറെ ജനങ്ങളെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!

فَلَمَّآ أَحَسُّوا۟ بَأْسَنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾

《12》 അങ്ങനെ, നമ്മുടെ ശിക്ഷ കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ അതാ, അവർ അതിൽനിന്നും ചാടിപ്പോകുന്നു!

لَا تَرْكُضُوا۟ وَٱرْجِعُوٓا۟ إِلَىٰ مَآ أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُونَ ﴿١٣﴾

《13》 (അവരോട് പറയപ്പെട്ടു:) 'നിങ്ങൾ ചാടിപ്പോകേണ്ട-ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അതിലേക്കും, നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും നിങ്ങൾ മടങ്ങിക്കൊൾക; നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുമായിരിക്കാം?!'

قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿١٤﴾

《14》 അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹാ! ഞങ്ങളുടെ നാശം! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു!'

فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَىٰهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَٰهُمْ حَصِيدًا خَٰمِدِينَ ﴿١٥﴾

《15》 അങ്ങനെ-ചത്താറിയവരായ നിലയിൽ- അവരെ കൊയ്തിട്ട വിള (പോലെ) നാം ആക്കുന്നതുവരെയും, അത് തന്നെ അവരുടെ നിലവിളിയായിക്കൊണ്ടിരുന്നു!

《11》 وَكَمْ എത്രയോ, എത്രയാണ് قَصَمْنَا നാം ഉന്മൂലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറ്റെ നശിപ്പിച്ചു, ഒടിച്ചുമുറിച്ചു مِنْ قَرْيَةٍ നാട്ടിനെ (നാട്ടുകാരെ) كَانَتْ അതായിരുന്നു ظَالِمَةً അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് وَأَنْشَأْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു بَعْدَهَا അതിന് ശേഷം قَوْمًا ജനതയെ آخَرِينَ വേറെ 《12》 فَلَمَّا أَحَسُّوا അങ്ങനെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, അനുഭവപ്പെട്ടപ്പോൾ بَأْسَنَا നമ്മുടെ ശിക്ഷ إِذَاهُمْ അപ്പോഴതാ അവർ مِنْهَا അതിൽനിന്ന് يَرْكُضُونَ ചാടിപ്പോകുന്നു 《13》 لاتَرْكُضُوا നിങ്ങൾ ചാടിപ്പോകേണ്ട, ഓടിപ്പോകേണ്ട وَارْجِعُوا നിങ്ങൾ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുവിൻ إِلَى مَا യാതൊന്നിലേക്ക്

أُتْرِفْتُمْ നിങ്ങൾക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, സൗഖ്യം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു فِيهِ അതിൽ وَمَسَاكِنِكُمْ നിങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുമായിരിക്കാം, ചോദിക്കപ്പെടുവാനായി ﴾14﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു يَاوَيْلَنَا ഹാ ഞങ്ങളുടെ നാശം, നാശമേ, കഷ്ടമേ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു ظَالِمِينَ അക്രമികൾ ﴾15﴿ فَمَا زَالَتْ എന്നിട്ട് ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നു تِلْكَ അത് دَعْوَاهُمْ അവരുടെ വിളി, വിളിച്ചുപറയൽ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ നാം അവരെ ആക്കുന്നതുവരെ حَصِيدًا കൊയ്തിട്ട വിള (പോലെ) خَامِدِينَ കെട്ടാറിയവർ, ചത്താറിയവർ

പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉപദേശവും താക്കീതും അവർ വിലവെച്ചിരുന്നില്ല. പരിഹാസവും ധിക്കാരവുമായിരുന്നു അവർ സ്വീകരിച്ചത്. ' നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗത്തിൽ മടങ്ങി വരണം' (لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا – إبراهيم ١٣) എന്നൊക്കെ അവർ നബിമാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ, താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ അനുഭവമായി കണ്ടപ്പോഴത്തെ അവരുടെ അവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ ഓടിരക്ഷപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു! കുറ്റം സമ്മതിക്കുന്നു! വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു! ആ സന്ദർഭത്തിൽ അവരോട് ഹാസ്യരൂപത്തിൽ പറയപ്പെടുന്ന മറുപടിയാണ് 13-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. 'നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന സുഖഭോഗവസ്തുക്കളും, നല്ല പാർപ്പിടങ്ങളുമെല്ലാം നിങ്ങൾക്കുണ്ടല്ലോ; നിങ്ങളോട് പലർക്കും പലതും ചോദിക്കുവാനുമുണ്ടായിരിക്കും; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുക; എന്തിനാണ് അതെല്ലാം വിട്ടേച്ചു ഓടിപ്പോകുന്നത്!?' എന്ന് സാരം. വിളകൾ കൊയ്തിട്ടത് പോലെ വീണുമറിഞ്ഞു കിടക്കുകയും, തീ കെട്ടാറി ചാമ്പലായാലുള്ളത് പോലെ നിശ്ചലവും നിശ്ശേഷവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുവോളം ആ മുറവിളി-'നാശമേ കഷ്ടമേ' എന്ന നിലവിളി -അവർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്തു ഫലമുണ്ടാകുവാനാണ്?!

وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَآءَ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَـٰعِبِينَ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ **ആകാശവും, ഭൂമിയും, അവരണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും നാം കളിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല;**

لَوْ أَرَدْنَآ أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّٱتَّخَذْنَـٰهُ مِن لَّدُنَّآ إِن كُنَّا فَـٰعِلِينَ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ **ഒരു വിനോദം ഉണ്ടാക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്ന് ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു; നാം (അത്) ചെയ്യുന്നതല്ല.**

بَلْ نَقْذِفُ بِٱلْحَقِّ عَلَى ٱلْبَـٰطِلِ

﴾18﴿ **എന്നാൽ, നാം സത്യമായുള്ളത് കൊണ്ട് അസത്യമായുള്ളതിൻമേൽ എറിയുന്നു;**

فَيَدۡمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٞۚ

അപ്പോൾ അത് [സത്യം] അതിനെ തകർത്തുകളയുന്നു; അപ്പോഴേക്കും അതാ അത് നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നു!

وَلَكُمُ ٱلۡوَيۡلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

(സത്യനിഷേധികളേ) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു വരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് നാശം!

﴾16﴿ وَمَا خَلَقۡنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല ٱلسَّمَآءَ ആകാശം وَٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയും وَمَا بَيۡنَهُمَا അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതും لَٰعِبِينَ കളിച്ചുകൊണ്ട്, കളിയായി ﴾17﴿ لَوۡ أَرَدۡنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن نَّتَّخِذَ നാം ഉണ്ടാക്കുവാൻ, സ്വീകരിക്കുവാൻ لَهۡوًا വല്ല വിനോദവും لَّٱتَّخَذۡنَٰهُ നാമത് ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു مِن لَّدُنَّآ നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് إِن كُنَّا നാമല്ല, നാമാണെങ്കിൽ فَٰعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ ﴾18﴿ بَلۡ പക്ഷേ, എന്നാൽ نَقۡذِفُ നാം എറിയുന്നു بِٱلۡحَقِّ സത്യംകൊണ്ട്, ന്യായംകൊണ്ട്, യഥാർഥംകൊണ്ട് عَلَى ٱلۡبَٰطِلِ അസത്യത്തിൻമേൽ, നിരർഥത്തിൻമേൽ, അന്യായത്തിൻമേൽ فَيَدۡمَغُهُۥ എന്നിട്ട് അതതിനെ തകർക്കുന്നു (തലച്ചോർ ഉടക്കുന്നു) فَإِذَا هُوَ അപ്പോഴതാ അത് زَاهِقٞ നശിക്കുന്നു, നാമാവശേഷമാകുന്നു, ജീവൻ പോകുന്നു وَلَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് (ഉണ്ട്) ٱلۡوَيۡلُ നാശം, കേട്, കഷ്ടം مِمَّا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ

വളരെ സാരഗർഭങ്ങളായ മൂന്ന് വചനങ്ങളാണിത്. ആകാശഭൂമികളും, ചെറുതും വലുതുമായ അവയിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും-മനുഷ്യൻ വിശേഷിച്ചും-വൃഥാ വിനോദത്തിനോ, കളിയായിട്ടോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയല്ല. ഗൗരവമേറിയ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയും. യുക്തിമത്തായ ചില കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ആകുന്നു അത്. അതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും കണ്ടെത്തുക മനുഷ്യസാധ്യമല്ല. അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അതറിയുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ, സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയും ശരിയായ മാർഗത്തിലൂടെയും ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യന്-അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയുടെയും ചിന്താഗതിയുടെയും തോതനുസരിച്ച്-ഈ തുറയിൽ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ അല്ലാഹു സഹായിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം. ഭൗതികമായോ, ആത്മീയമായോ, പ്രകൃതിപരമായോ, ധാർമികമായോ ഏത് നിലക്കുള്ള ചിന്താഗതിയാണ് ഒരാൾക്കുള്ളതെങ്കിൽ, ആ തരത്തിൽപെട്ട അറിവായിരിക്കും അവന് സംജാതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. ഏതായാലും, അവൻ എത്രതന്നെ മുന്നോട്ട് നീങ്ങിയാലും, അവന്റെ അറിവിന് ഒരു പരിധി ഉണ്ടായിരിക്കും. 'നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല'. (وَمَا أُوتِيتُم مِّن الْعِلْمِ إِلاَّ قَلِيلاً)

അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കളിവിനോദമെന്നോ, പാഴ്വേലയെന്നോ ഒന്നില്ലതന്നെ. അവൻ പരമ പരിശുദ്ധനും, സർവോൽകൃഷ്ടനുമാകുന്നു 'ഈ കാണപ്പെടുന്നതെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യമൊന്നും മുൻനിറുത്തിയുള്ളവയല്ല, വെറുതെയങ്ങ് സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്, അനുനിമിഷം അതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ സംഭവങ്ങൾ യുക്തിരഹിതങ്ങളാണ്- അഥവാ വെറും ചില വഴക്കങ്ങളാണ്,' എന്നൊക്കെ വല്ലവരും ധരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽപരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണുള്ളത്?!

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ: ص- ٢٧

(ആകാശത്തെയും, ഭൂമിയെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിനെയും നാം നിരർഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അത് (അങ്ങിനെയാണെന്ന്) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ധാരണയാകുന്നു. എന്നാൽ, നരകം നിമിത്തം ആ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നാശം!

അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രതാപത്തെയും, പരമോൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളെയും വേണ്ട പോലെ ഗ്രഹിക്കുകയും, വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യാത്തതിന്റെ ഫലമായി, അവന് മനുഷ്യനെപ്പോലെ ഭാര്യാമക്കളുണ്ടെന്നും മറ്റും പറയുവാൻ ചിലർ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഭാര്യാമക്കളെപ്പോലെയുള്ള വല്ല വിനോദവും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി സങ്കൽപിക്കുന്നപക്ഷം- അതൊരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല-അത് ഈ ഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽനിന്നായിരിക്കുകയില്ല. ഉപരിലോകത്തും, ആത്മീയലോകത്തുമുള്ള അഭൗതിക വസ്തുക്കളിൽ നിന്നായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. അവനുണ്ടോ അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു?! അവൻ അതിൽനിന്നെല്ലാം അത്യുന്നതമായ നിലയിൽ പരിശുദ്ധനത്രെ! (تعالى عن ذلك علوا كبيرا)

18-ാം വചനത്തിൽ, ഈ ലോകത്ത് നടപ്പിലുള്ള-അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണചട്ടങ്ങളിൽപെട്ട -ഒരു ഭരണചട്ടമാണ് നാം കാണുന്നത്. സത്യം അസത്യത്തെ-അഥവാ യഥാർഥമായുള്ളത് നിരർഥമായുള്ളതിനെ- പരാജയപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നതാണത്. അവ രണ്ടും തമ്മിൽ ഒരിക്കലും സഖ്യമില്ലാത്ത പോരാട്ടമാണുണ്ടാവുക. നീതി, ന്യായം, മര്യാദ, ധർമം, യാഥാർഥ്യം ആദിയായവ സത്യത്തിന്റെ ചേരിയിലായിരിക്കും, അനീതി, അന്യായം, അക്രമം, അധർമം, നിരർഥത തുടങ്ങിയവ അസത്യത്തിന്റെ ചേരിയിലും. ഇരുചേരികളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന പോരാട്ടത്തിൽ പലപ്പോഴും അസത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തിന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ചില മോടിയും ധാടിയും കണ്ടേക്കും. നിമിഷങ്ങളല്ല, സംവത്സരങ്ങൾ തന്നെ അസത്യം സകുതൂഹലം നിലനിന്നേക്കും. അകംകണ്ണില്ലാത്തവനും, ഭൗതികായുഷ്ക്കാലത്തിന് മാത്രം അസ്തിത്വം കൽപിക്കുന്നവനും, അത്കണ്ടു വഞ്ചിതനായേക്കും. സത്യത്തെ അസത്യമായും, കാര്യത്തെ വിനോദമായും അവൻ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടേക്കും. പക്ഷേ, അതിനൊരു അതിരും അവധിയും അനിവാര്യമാകുന്നു. 'കനം തികഞ്ഞാൽ തൂങ്ങുക തന്നെ ചെയ്യും'. അസത്യത്തിന്റെ മൂപ്പെത്തുമ്പോൾ, സത്യമാകുന്ന ബോംബിനെ അല്ലാഹു അതിന്റെ നേരെ എറിയുന്നു; അസത്യത്തിന്റെ മൂർധാവിന് പറ്റി അതിന്റെ തലച്ചോറ് ഉടഞ്ഞുപോകുന്നു! അസത്യം ഉൻമൂലനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു! .... بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ

ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക: 11-ാം വചനത്തിലും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല ആയത്തുകളിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന രഹസ്യം ഇന്നതാണെന്ന് അപ്പോൾ കാണാവുന്നതാണ്. സമ്പൽസമൃദ്ധവും, ജനനിബിഡവുമായ കുറേ രാജ്യങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് കൊയ്തെടുക്കപ്പെടുന്നു. അതിൽ ആളിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചലന ചൈതന്യങ്ങളെല്ലാം കെട്ടാറി ചാമ്പലായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു മൂകമായ അവസ്ഥക്കുശേഷം അതാ, വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു; പുതിയൊരു തലമുറ രംഗത്ത് വരുന്നു! എന്തിനാണിതെല്ലാം? യുക്തിഹീനമായ ഒരു വികൃതിയാണോ ഇതൊക്കെ?! അല്ല, കാര്യമൊന്നുമില്ലാത്ത ചില നേരംപോക്കുകളാണോ?! അതുമല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല:-

സാർവലൗകികവും, അതിമഹത്തുമായ മേൽപറഞ്ഞ നിയമ ചട്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടു നടപ്പിലാക്കിയ ചില സംഭവങ്ങളത്രെ അവയെല്ലാം. ഈ പ്രപഞ്ചംകൊണ്ടും, അതിലെ വസ്തുക്കൾകൊണ്ടും, അവയുടെ സ്രഷ്ടാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും, ഉന്നതിയിലേക്കും അവ നീങ്ങണം-അവ നീങ്ങുകയാണ്, അതിനായി അസത്യവും അതിന്റെ സൈന്യവും സത്യത്തിന് വഴിമാറിക്കൊടുക്കണം. മാറിക്കൊടുക്കാത്തപക്ഷം ബലം പ്രയോഗിച്ചു മാറ്റപ്പെടും. അസത്യത്തിന് അറുതിവരാത്ത പക്ഷം, അത് പതനത്തിൽനിന്ന് പതനത്തിലേക്കും, നാശത്തിൽനിന്ന് നാശത്തിലേക്കുമാണ് നയിക്കുക. ലോകത്തെയും ലോകരെയും തീരാനാശത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ സത്യമാകുന്ന ഖഡ്ഗംകൊണ്ട് സ്രഷ്ടാവിനാൽ നിയമിതമായ പ്രകൃതി നിയമം അസത്യത്തെ വെട്ടുന്ന കാഴ്ചയാണ് അതെല്ലാം. അതെ, പ്രതാപശാലിയും സർവജ്ഞനുമായുള്ളവന്റെ നിയമനിർണയം! (ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ)

വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാകുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നേയും, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ട്, ഭാര്യയുമുണ്ട്, എന്നൊക്കെ ഒരു വശത്ത്; ഇതെല്ലാം കേവലം ചില വഴക്കങ്ങളാണെന്നല്ലാതെ അതിനപ്പുറം ഒന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല എന്നിങ്ങനെ വേറൊരു വശത്ത്; ഇങ്ങിനെ, പല അസംബന്ധങ്ങളും പറഞ്ഞും, വിവരിച്ചും, വർണിച്ചും വരുന്ന അവിശ്വാസികളെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം അവസാനിക്കുന്നത്.

وَلَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِندَهُۥ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾

《19》 ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവർ (എല്ലാം) അവന്റെതാകുന്നു. അവന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അഹങ്കാരം നടിക്കുകയില്ല; അവർ ക്ഷീണിച്ചു കുഴങ്ങുകയുമില്ല.

《20》 അവർ, രാവും പകലും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-അവർ തളരുന്നില്ല.

《19》 وَلَهُ അവനുള്ളതാണ്, അവന്റെതാണ് مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും وَمَنْ عِنْدَهُ അവന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ لَايَسْتَكْبِرُونَ അവർ അഹങ്കാരം നടിക്കുകയില്ല, അഹംഭാവം കാണിക്കുകയില്ല عَنْ عِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി وَلَايَسْتَحْسِرُونَ അവർ ക്ഷീണിച്ചു കുഴങ്ങുന്നതുമല്ല 《20》 يُسَبِّحُونَ അവർ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്ര കീർത്തനം) നടത്തുന്നു اللَّيْلَ രാത്രിയിൽ وَالنَّهَارَ പകലും لَايَفْتُرُونَ അവർ തളരുന്നില്ല, കുഴങ്ങുകയില്ല, ക്ഷീണിക്കുകയില്ല

എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സൃഷ്ടി, ഉടമസ്ഥത, നിയന്ത്രണം, കൈകാര്യം, ജീവിതം, മരണം, ശിക്ഷ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും യാതൊരു

വിധ പങ്കുമില്ല.

'അവന്റെ അടുക്കൽ ഉള്ളവർ' എന്ന് പറഞ്ഞത് മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അവർ എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിച്ചും, അവന്റെ സ്തുതിയും സ്തോത്രവും പ്രകീർത്തിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. തങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതിൽ ക്ഷീണം, തളർച്ച മുതലായതൊന്നും അവരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. വൈമനസ്യം, അഹങ്കാരം, അഹംഭാവം തുടങ്ങിയവ അവരിൽ ഉണ്ടാകുകയുമില്ല.

أَمِ ٱتَّخَذُوٓا۟ ءَالِهَةً مِّنَ ٱلْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ ﴿٢١﴾

《21》 അഥവാ, അവർ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് വല്ല ആരാധ്യൻമാരെയും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നുവോ, അവർ തന്നെ (മരണപ്പെട്ടവരെ) പുനർ ജീവിപ്പിക്കുന്നതാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവരെ)?!

لَوْ كَانَ فِيهِمَآ ءَالِهَةٌ إِلَّا ٱللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ

《22》 അവ രണ്ടിലും [ആകാശഭൂമികളിൽ] അല്ലാഹുവല്ലാതെ വല്ല ആരാധ്യന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവ രണ്ടും നാശപ്പെടുമായിരുന്നു!

فَسُبْحَـٰنَ ٱللَّهِ رَبِّ ٱلْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾

അപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞുവരുന്നതിൽ നിന്ന് 'അർശിന്റെ' നാഥനായ അല്ലാഹു എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ﴿٢٣﴾

《23》 അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല; അവരാകട്ടെ, ചോദിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്.

《21》 أَمِاتَّخَذُوا അഥവാ (അതല്ലാ) അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ, സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ آلِهَةً വല്ല ആരാധ്യന്മാരെയും, ദൈവങ്ങളെ مِنَ الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് هُمْ അവർ (സ്വയം) يُنْشِرُونَ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നു, എഴുന്നേൽപിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള) 《22》 لَوْ كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ فِيهِمَا അവ രണ്ടിലും آلِهَةٌ ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ, ഇലാഹുകൾ إِلاَّ اللّٰهُ അല്ലാഹു അല്ലാതെ لَفَسَدَتَا അത് രണ്ടും നശിച്ചു (വിഘടിച്ചു) പോകുമായിരുന്നു فَسُبْحَانَ اللهِ അപ്പോൾ അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധൻ (മഹാ പരിശുദ്ധൻ) رَبِّ الْعَرْشِ അർശിന്റെ (സിംഹാസനത്തിന്റെ) നാഥനായ عَمَّا يَصِفُونَ അവർ പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു) വരുന്നതിൽ നിന്ന് 《23》 لاَ يُسْأَلُ അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല عَمَّا يَفْعَلُ അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് وَهُمْ അവരാകട്ടെ يُسْأَلُونَ അവർ ചോദിക്കപ്പെടും

അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, ഭൂമിയിലുള്ള പലതിനെയും ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ഇലാഹുകളായി (ദൈവങ്ങളായി) സ്വീകരിക്കുന്നു. മരണപ്പെട്ടവരെ പുനർജീവിപ്പിച്ചു എഴുന്നേൽപിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടായിരിക്കുക ഇലാഹിന് അനിവാര്യമായ ഒരു ഗുണമത്രെ. ഈ കഴിവുള്ളവൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നെയില്ല. ആകാശഭൂമികളിൽ അവനല്ലാത്ത ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല, ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവയുടെ വ്യവസ്ഥ തികച്ചും താറുമാറാകുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഭൗതികവസ്തുക്കളിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും വസ്തു ഇലാഹാണെന്ന് വാദിക്കുന്നത് പോലെയുള്ള അവാസ്തവ പ്രസ്താവനകൾ എത്രമാത്രം നീചമായിട്ടുള്ളതാണ്?! അല്ലാഹു അതിൽ നിന്നെല്ലാം സർവോപരി പരിശുദ്ധനത്രെ! അഖില വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും, സാക്ഷാൽ ഭരണാധിപതിയുമായ അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ചോദ്യം ചെയ്വാൻ ഏതൊരുവനും കഴിവില്ല- അർഹതയുമില്ല, നേരെ മറിച്ച് സൃഷ്ടികളാകട്ടെ, അവരുടെ സകല കർമങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതുമാകുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യതയുമില്ല.

(ഇലാഹ്) എന്നാൽ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയുള്ളവൻ എന്നർഥം. സൃഷ്ടി, സംഹാരം,രക്ഷ, ശിക്ഷ മുതലായവയ്ക്ക് പരിപൂർണമായും കഴിവുള്ളവന് മാത്രമേ ഇലാഹായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ളവന് മാത്രമേ അതിന് അവകാശവുമുള്ളൂ. ഈ സംഗതി ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 21-ാം വചനത്തിലും അതിന്റെ സൂചനയുണ്ട്. ഇനിയും ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് വീണ്ടും കാണാവുന്നതുമാണ്. ആരാധ്യൻ, ദൈവം, കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഏതുപേരിൽ അറിയപ്പെട്ടാലും ശരി, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരു ഇലാഹ് ആകാശഭൂമികളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന 22-ാം ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ബുദ്ധിപൂർവകവും, അനുഭവസാക്ഷ്യമുള്ളതുമായ ആ തത്വത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ ഏത് ന്യായശാസ്ത്രത്തിനും കഴിവില്ലതന്നെ. ആകാശഭൂമികൾ ഉണ്ട്, അതിലെ വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്, അവയെല്ലാം ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് നിലകൊള്ളുന്നു എന്നുള്ള പരമാർഥം സമ്മതിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും ഖണ്ഡിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു യാഥാർഥ്യമാണുള്ളത്. കാരണം:

ഒന്നിലധികം ഇലാഹുകൾ ഉണ്ടെന്ന് നാം സങ്കൽപിക്കുക. ആ ഇലാഹുകൾ തമ്മിൽ ഒന്നുകിൽ യോജിപ്പുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ രണ്ടിലൊന്ന് അനിവാര്യമാണല്ലോ. തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പാണുള്ളതെങ്കിൽ, ഒരു കാര്യം ഒരേ സമയത്ത് ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഒരാളും, ഉണ്ടാവരുതെന്ന് മറ്റേയാളും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ കാര്യം ഒരേ അവസരത്തിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവുകയും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും വേണം. ഇത് അസംഭവ്യമാണല്ലോ. ഒരു കാര്യം ഇന്നപ്രകാരമാകണമെന്ന് ഒരുവനും, വേറൊരു പ്രകാരമാകണമെന്ന് മറ്റേവനും ഉദ്ദേശിച്ചാലുള്ള കഥയും ഇത് പോലെ തന്നെ. ഇനി, രണ്ടാളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും രണ്ട് സമയത്താണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് വെക്കുക. അപ്പോൾ, ഓരോ ഇലാഹിനും മറ്റേവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്ത സമയത്ത് മാത്രമേ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് കഴിവുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ രണ്ടുപേരും പൂർണമായ കഴിവില്ലാത്തവരാണെന്ന് ചുരുക്കം.

ഇനി, രണ്ട് ഇലാഹുകളും തമ്മിൽ യോജിപ്പാണുള്ളതെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക. ഒരു കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്ന് രണ്ടുപേരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവ ഓരോന്നും ഒന്നിലധികം ഉണ്ടാകേണ്ടതായി വരുന്നു. എന്ത് കൊണ്ടെന്നാൽ; ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിന് പൂർണമായ കഴിവുള്ളവരാണല്ലോ ഓരോ ഇലാഹും. ഇത് അസംഭ

വ്യമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇനി, ഒരു വസ്തുവിന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരു ഭാഗം ഒരാളും, മറ്റേ ഭാഗം വേറൊരാളുമാണ് നടത്തുന്നതെന്ന് വെക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ചിലത് ഒരാളും, മറ്റു ചിലത് മറ്റേയാളും നടത്തുകയാണെന്ന് വെക്കുക. ഇപ്പോഴും, ഓരോരുത്തനും സ്വന്തം നിലക്ക് മുഴുവൻ ശക്തിയില്ലാത്തവനാണെന്നും, ഭാഗികമായ കഴിവ് മാത്രമേ ഓരോരുത്തനും ഉള്ളൂവെന്നും വരുന്നു. ഇനി, ഒരുവൻ വെറുതെ ഇരിക്കുകയും, മറ്റേയാൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുകയും ആണെങ്കിൽ, വെറുതെ ഇരിക്കുന്നവൻ പ്രവർത്തന സ്വാധീനമില്ലാത്ത ഉപയോഗശൂന്യനാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് 22-ാം വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഇലാഹുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിനെതിരായി സങ്കൽപിക്കുകപോലും സാധ്യമല്ലെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

أَمِ ٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً ۖ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ ۖ

﴾24﴿ അഥവാ അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെ അവർ വല്ല ആരാധ്യൻമാരെയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവോ?! പറയുക: (അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ) നിങ്ങളുടെ പ്രമാണം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ!-

هَـٰذَا ذِكْرُ مَن مَّعِىَ وَذِكْرُ مَن قَبْلِى ۗ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْحَقَّ ۖ فَهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

ഇതാ, എന്റെ കൂടെയുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും [വേദവും], എന്റെ മുമ്പുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും [വേദവും]! എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളുകളും യഥാർഥം അറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്.

﴾24﴿ أَمِ اتَّخَذُوا അഥവാ (പക്ഷേ) അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവോ مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ آلِهَةً ആരാധ്യന്മാരെ, ദൈവങ്ങളെ قُلْ നീ പറയുക هَاتُوا നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ بُرْهَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രമാണം, തെളിവ് هَذَا ഇതാ ذِكْرُ مَن مَّعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനം وَذِكْرُ مَن قَبْلِي എന്റെ മുമ്പുള്ളവരുടെ ഉൽബോധനവും بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയുന്നില്ല الْحَقَّ യഥാർഥം, സത്യം فَهُم അതിനാൽ അവർ مُّعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ്

മുകളിൽ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞ തിരുവചനങ്ങളിൽ, ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ ഒട്ടും യോഗ്യതയില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ- വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായവയെ-ഇലാഹുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, ആകാശഭൂമികളിൽ എവിടെയും അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒരു ആരാധ്യൻ ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ലെന്ന് തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ബുദ്ധിയുടെയും അനുഭവത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു ന്യായീകരണവും സിദ്ധിക്കാത്ത ആ വാദത്തിന് പരദൈവവാദത്തിന്-ഏതെങ്കിലും വേദപ്രമാണം തെളിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ, എന്നാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ വെല്ലു

വിളിക്കുന്നത്. എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും– ക്വുർആനും അതിന് മുമ്പുള്ളവയും – ഏക ദൈവ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കെ, അതിനെതിരായി എന്ത് തെളിവാണ് അവർക്ക് കൊണ്ടുവരുവാനുള്ളത്?! അവരിൽ കുബുദ്ധികളായുള്ള പലരും അറിഞ്ഞു കൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അധികമാളുകളും പരമാർഥം ആലോചിച്ചറിയാതെ യഥാർഥം വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِىٓ إِلَيْهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ (നബിയേ) 'ഞാനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല, അതുകൊണ്ട് എന്നെ (മാത്രം) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ' എന്ന് നാം 'വഹ്‌യ്' നൽകുന്നതായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

﴾25﴿ وَمَاأَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِنْ قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ് مِن رَّسُولٍ ഒരു റസൂലിനെയും, ദൂതനെയും إِلَّا نُوحِي നാം 'വഹ്‌യ്' (ബോധനം) നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് أَنَّهُ കാര്യം ആണെന്ന് لَا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല إِلَّا أَنَا ഞാനല്ലാതെ فَاعْبُدُونِ ആകയാൽ എന്നെ (ത്തന്നെ) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവീൻ (എന്ന്)

ഇങ്ങിനെ, ഏതുവിധേന നോക്കിയാലും ഏറ്റവും ഗൗരവമേറിയ ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വമാണ് തൗഹീദ്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽപരം ഭയങ്കരം മറ്റേതാണ്?! ചിലർ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന് സമന്മാരും, പങ്കുകാരുമായിട്ടാണ് കരുതുന്നതെങ്കിൽ, വേറെ ചിലർ അവരുടെ ആരാധ്യന്മാരെ ദൈവസന്താനങ്ങളോ, ദൈവാവതാരങ്ങളോ ആയി ഗണിക്കുന്നു. ഖുസാഅഃ, ജുഹൈനഃ, ബനൂസലമഃ (خزاعة ، جهينة ، بَنُو سَلَمَةَ) മുതലായ അറബി ഗോത്രക്കാർ, മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇത് പോലെയുള്ള ഓരോതരം വിശ്വാസങ്ങൾ ഇന്നും പല സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും കാണാം. ഈ വിശ്വാസം തൗഹീദിന് വിരുദ്ധമാണെന്നതിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയും, അവനെ സൃഷ്ടിസമാനമാക്കി തരംതാഴ്ത്തുകയും കൂടി ചെയ്യുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടത്രെ, സന്താനവാദത്തെ ആക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നതും.

وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحْمَـٰنُ وَلَدًا ۗ سُبْحَـٰنَهُۥ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ സന്താനത്തെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന്! അവനെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! എന്നാൽ, (അവർ) ആദരണീയരായ അടിയാൻമാരത്രെ.

لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِۦ

﴾27﴿ അവനെ, വാക്കിൽ അവർ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവന്റെ കൽപന

يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾

അനുസരിച്ചുതന്നെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِۦ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും, അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു; അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടവർക്കല്ലാതെ അവർ ശുപാർശ ചെയ്കയുമില്ല. അവരാകട്ടെ, അവനെ സംബന്ധിച്ച ഭയം നിമിത്തം പേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണ്.

۞ وَمَن يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّىٓ إِلَٰهٌ مِّن دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ അവരിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും, ഞാൻ അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെയുള്ള ഒരു ആരാധ്യനാണെന്ന് പറയുന്നതായാൽ, അങ്ങിനെയുള്ളവന് നാം നരകത്തെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു. അപ്രകാരം, അക്രമകാരികൾക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാണ്.

﴿26﴾ وَقَالُوا അവർ പറയുന്നു اتَّخَذَ ഉണ്ടാക്കി, സ്വീകരിച്ചു الرَّحْمَٰنُ റഹ്മാൻ, പരമ കാരുണികൻ وَلَدًا സന്താനം, മക്കൾ سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, അവനെത്ര പരിശുദ്ധൻ, അവനെ പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ عِبَادٌ അടിയാന്മാരാകുന്നു مُكْرَمُونَ ആദരണീയരായ, ആദരിക്കപ്പെട്ടവരായ ﴿27﴾ لَايَسْبِقُونَهُ അവർ അവനെ മുൻകടക്കുകയില്ല بِالْقَوْلِ വാക്കിൽ, വാക്കുകൊണ്ട് وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ بِأَمْرِهِ അവന്റെ കൽപനയെ, കൽപന പ്രകാരം يَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ﴿28﴾ يَعْلَمُ അവൻ അറിയും مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത് وَمَاخَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും وَلَايَشْفَعُونَ അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതുമല്ല إِلَّالِمَنِ ഒരുവർക്കല്ലാതെ ارْتَضَى അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുള്ള وَهُمْ അവരാകട്ടെ, അവർ مِنْ خَشْيَتِهِ അവനെ ഭയപ്പെട്ടത് നിമിത്തം, അവനോടുള്ള ഭയത്താൽ مُشْفِقُونَ പേടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് ﴿29﴾ وَمَنْ يَقُلْ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ مِنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് إِنِّي إِلَٰهٌ ഞാൻ ഇലാഹാണ്, ആരാധ്യനാണ് (എന്ന്) مِنْ دُونِهِ അവനെക്കൂടാതെ فَذَٰلِكَ എന്നാൽ അവൻ نَجْزِيهِ അവന് നാം പ്രതിഫലം നൽകും جَهَنَّمَ നരകത്തെ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അപ്രകാരമാണ് نَجْزِي നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്, പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക الظَّالِمِينَ അക്രമകാരികൾക്ക്

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രികളാണെന്ന വാദത്തിന്റെ ഖണ്ഡനമാണിത്: അവർ ആദരണീയരും മാന്യന്മാരും തന്നെ. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് അവർ ആരാധ്യന്മാരായിരിക്കുന്നതിന് ഒരിക്കലും അർഹരല്ല. കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികള

ളായ അടിമകളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന കിട്ടാതെയോ, അവൻ പറഞ്ഞതിന പ്പുറമോ അവർ യാതൊന്നും പറയുകയില്ല. തികച്ചും അവന്റെ കൽപനകൾ അനുസ രിച്ച് നടക്കുന്നവരും, അതിനെതിരായി നടക്കാത്തവരുമാണവർ. അവരുടെ എല്ലാ കാര്യ ങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കും അറിയാം. അവരെ ആരാധിക്കുകമൂലം അവരുടെ വല്ല ശുപാർശ മുഖേനയും രക്ഷകിട്ടുമെന്ന് കരുതുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. എന്ത്കൊണ്ടെ ന്നാൽ, അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട് അനുവാദം കൊടുത്തവർക്കല്ലാതെ ശുപാർശ ചെയ് വാനും അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ അവന്റെ തൃപ്തി ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് സ്പഷ്ടവുമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളവരല്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് ശുപാർശ ചെയ്തു നോക്കുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബ ന്ധിച്ച് അത്രയും ഭയപ്പാടിലാണവർ. എന്നിരിക്കെ, അവരെ ആരാധ്യന്മാരോ ദൈവസ ന്താനങ്ങളോ ആക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അർഥമുള്ളത്?! താൻ ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനാണെന്ന് അവരിൽ ഒരാൾ പറയുന്നുവെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നരകശിക്ഷക്ക് വിധേയനാകാതിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാര ത്തിലുള്ള ഗുണമോ, സ്ഥാനമോ അതിന് തടസ്സമായിരിക്കുന്നതുമല്ല. അക്രമികൾ ആരാ യിരുന്നാലും, നിയമപ്രകാരം അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 3

أَوَلَمْ يَرَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَـٰهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ ٱلْمَآءِ كُلَّ شَىْءٍ حَىٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അവിശ്വസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ: ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും അടഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; എന്നിട്ട് അവ രണ്ടും നാം പിളർത്തിയിരിക്കു കയാണ് എന്ന്!? എല്ലാ ജീവവസ്തു ക്കളെയും നാം വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ?!

وَجَعَلْنَا فِى ٱلْأَرْضِ رَوَٰسِىَ أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ അവരെയും കൊണ്ട് ഭൂമി ചരിഞ്ഞുപോയേക്കുന്നതിന്, ഭൂമി യിൽ നാം ഉറച്ച പർവ്വതങ്ങൾ ഉണ്ടാ ക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ നേർ മാർഗം പ്രാപിക്കുവാനായി നാം അതിൽ വിശാലമായ നിലയിൽ (പല തരം) വഴികൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلْنَا ٱلسَّمَآءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ ءَايَـٰتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ ആകാശത്തെ നാം, സൂക്ഷിച്ചു നിറുത്തപ്പെട്ട ഒരു മേൽപു രയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരാ കട്ടെ, അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കു റിച്ച് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

وَهُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِى فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ രാവ്, പകൽ, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നിവയെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനത്രെ അവൻ (അല്ലാഹു). ഓരോന്നും, ഓരോ ഭ്രമണപഥത്തിൽ നീന്തി (സഞ്ചരിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

﴾30﴿ أَوَلَمْ يَرَ കണ്ടില്ലേ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ أَنَّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളാണെന്ന് وَالأَرْضَ ഭൂമിയും كَانَتَا അത് രണ്ടുമായിരുന്നു رَتْقًا അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്, ചേർന്നു നിൽക്കുന്നത്, തിങ്ങിച്ചേർന്നത് (എന്ന്) فَفَتَقْنَاهُمَا എന്നിട്ട് അത് രണ്ടും നാം പിളർത്തി وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും, (ഉണ്ടാക്കുകയും) ചെയ്തു مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന്, വെള്ളത്താൽ كُلَّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവെയും حَيٍّ ജീവനുള്ള أَفَلَا يُؤْمِنُونَ എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ ﴾31﴿ وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു فِي الأَرْضِ ഭൂമിയിൽ رَوَاسِيَ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെ, ആണികളെ, കീലങ്ങളെ أَنْ تَمِيدَ അത് ചരിഞ്ഞുപോകുന്നതിന് (ചരിയാതിരിക്കുവാനായി) بِهِمْ അവരെയുംകൊണ്ട് وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു فِيهَا അതിൽ فِجَاجًا വിശാലമായ നിലയിൽ سُبُلًا വഴികളെ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ അവർ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുവാനായി (അവർക്ക് വഴി അറിയുവാനായി)﴾32﴿ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ ആകാശത്തെ നാം ആക്കി سَقْفًا ഒരു മേൽപുര مَحْفُوظًا സൂക്ഷിച്ചു നിറുത്തപ്പെട്ട وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ عَنْ آيَاتِهَا അതിലെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ് ﴾33﴿ وَهُوَ അവൻ الَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ اللَّيْلَ രാത്രി وَالنَّهَارَ പകലും وَالشَّمْسَ സൂര്യനും وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനും كُلٌّ എല്ലാം തന്നെ فِي فَلَكٍ ഓരോ ഭ്രമണപഥത്തിൽ يَسْبَحُونَ നീന്തുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു

സൃഷ്ടികർതൃത്വത്തിലും, രക്ഷാകർതൃത്വത്തിലുമുള്ള ഏകത്വം, (التوحيد فى الخالقية والربوبية) ആരാധ്യതയിലെ ഏകത്വ (التوحيد فى الالوهية)ത്തിന് തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുക ഖുർആന്റെ ഒരു സാധാരണ പതിവാകുന്നു. അതാണ് നാം ഇവിടെയും കാണുന്നത്. യുക്തി, അനുഭവം, വേദപ്രമാണം എന്നിവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിവരണങ്ങൾക്ക് ശേഷം, സദാ മനുഷ്യൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യസത്യങ്ങളായ ആറേഴു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ നിരത്തിക്കാട്ടുന്നു. ഇവയെങ്കിലും ഈ സത്യനിഷേധികൾക്ക് ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞുകൂടേ- അവർ ഇതൊന്നും കാണുന്നില്ലേ- എന്നാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

أنّ السّموات والأرض كانتا رتقاً ففتقنا هما ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അവയെ നാം പിളർത്തി.) ഇതാണ് ഒന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാട്ടുന്നത്. رتق ('റത്ക്വുൻ') എന്നാൽ, 'അടഞ്ഞത് തിങ്ങിയത്, ഒട്ടിച്ചേർന്നത്, ഇടതൂർന്നത്

എന്നിങ്ങനെയും فتق ('ഫതക്') എന്നാൽ, 'പിളർന്നത്, അടർന്നത്, തുറന്നത്' എന്നിങ്ങനെയും അർഥം വരുന്നതാകുന്നു. ഈ അർഥങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നിലധികം വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഈ വാക്യത്തിന് നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. 'അവിശ്വസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ' എന്നാരംഭിച്ചുകൊണ്ട്, ഖുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തെ അവിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകമായും അല്ലാത്തവരെ പൊതുവായും ചിന്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും ഗ്രാഹ്യമാകുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണമല്ലോ. ഈ നിലവെച്ചു നോക്കുമ്പോഴും ഭൂരിപക്ഷം ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം നോക്കുമ്പോഴും, രണ്ടാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തവും (ജീവവസ്തുക്കളെ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുണ്ടാക്കി എന്നതും) ഇതും തമ്മിലുള്ള സ്വാഭാവിക ബന്ധം പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ഇവിടെ കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്നതും, ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), ഹസൻ ബസ്വരീ (റ) എന്നിവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. അതായത്:-

ആകാശങ്ങൾ മഴ വർഷിക്കാതെയും, ഭൂമി ഉൽപാദനം നൽകാതെയും അടഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് അല്ലാഹു ആകാശത്ത് നിന്ന് മഴ വർഷിപ്പിക്കുക വഴി അതിനെയും ഭൂമിയിൽ സസ്യലതാദികൾ മുളപ്പിക്കുക വഴി അതിനെയും പിളർത്തി- അഥവാ തുറന്നു. ഈ വസ്തുത ഭൂമി ഉല്പാദനയോഗ്യമല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലത്തെയും, അതിന് ശേഷമുള്ള കാലത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഭൂപ്രകൃതി ശാസ്ത്രവും ഇതിനോട് യോജിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഓരോ കൊല്ലവും ഉണ്ടാകുന്ന വേനൽക്കാലത്തെയും വർഷക്കാലത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചു നോക്കുന്നതായാലും ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയാകും. മഴ വർഷിക്കാതെ, ഭൂമി വരണ്ടും ഉണങ്ങിയും അടഞ്ഞും ഇറുകിക്കിടക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന അദൃശ്യഹസ്തം ആകാശത്തുനിന്ന് മഴ ഇറക്കി അതിനെ പിളർന്നു തുറക്കുന്നതും അത് പച്ചപിടിക്കുന്നതും നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവമാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ 'വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളെയും നാം ഉണ്ടാക്കി' (وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاء كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ) എന്ന് പറഞ്ഞ രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ, ജന്തുവർഗങ്ങളും സസ്യവർഗങ്ങളും ഉൽഭവിക്കുന്നത് വെള്ളത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് കാണാം. അഥവാ വളർച്ചയുള്ള എല്ലാ വസ്തുവിനും ജലം അനിവാര്യമത്രെ. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെയും-ആകാശത്ത് നിന്ന് ജലം ഇറക്കി ഭൂമിയെ ഉല്പാദനയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്റെയും, ജലത്തിൽ നിന്ന് ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും- കർത്താവ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് അവിശ്വാസികളും സമ്മതിക്കുന്ന പരമാർഥമാകുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആക്ഷേപമാണ് أَفَلا يُؤْمِنُونَ (എന്നിട്ടും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേ) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്.

ആകാശത്തിന്റെ അടഞ്ഞുകിടക്കലിനെയും ഭൂമിയുടെ പിളർപ്പിനെയും കുറിച്ചുള്ള രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഭൂമിയും ആകാശവും ഒരു കാലത്ത് തമ്മിൽ ഒട്ടിച്ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരേ വസ്തുവായിരുന്നു. പിന്നീട് അവ തമ്മിൽ പിളർത്തി ഭൂമിയെ അതിൽ നിന്നും വേർപെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രീയാഭിപ്രായത്തിന്റെ ആനുകൂല്യം ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനുണ്ട്. അഥവാ പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രീയവാദത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് താഴെകാണുന്ന വിശദീകരണം നൽകപ്പെടുന്നത്.

ക്രിസ്ത്വബ്ദം 17-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ശാസ്ത്രീയാഭി

പ്രായവും, പൊതുജനവിശ്വാസവും, ഭൂമി ഒരിടത്ത് നിശ്ചലമായി നിൽക്കുകയാണെന്നും, സൂര്യൻ അതിനെ ചുറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുമായിരുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അതുവരെയുള്ള ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മിക്കവാറും കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും. ക്രി. 17-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ഈ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിന് ഇളക്കം പറ്റുകയും, അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ അത് ശരിയല്ലെന്നും, വാസ്തവം മറിച്ചാണെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴു ഉപഗ്രഹങ്ങൾ- അതായത്: സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചൊവ്വ, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങൾ- *(*)* ഭൂമിക്ക് ചുറ്റും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അടിസ്ഥാനം മാറിയതോടുകൂടി സൂര്യന്റെ സ്ഥാനം ഇന്ന് ഭൂമിയും, ഭൂമിയുടെ സ്ഥാനം സൂര്യനും കൈക്കലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ചന്ദ്രൻ അന്നും ഇന്നും ഭൂമിയുടെ ഉപഗ്രഹമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ, സപ്തഗ്രഹങ്ങളിൽ ചന്ദ്രന്റെ പേർ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയും, പുതുതായി സൂര്യന്റെ ഉപഗ്രഹങ്ങളിൽ മൂന്ന് ഉപഗ്രഹങ്ങൾ (യുറാനസ്, നെപ്ട്യൂൻ, പ്ലൂട്ടോ) കൂടി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ, സൂര്യനും, അതിന്റെ ഉപഗ്രഹങ്ങളായ ഈ നവഗ്രഹങ്ങളും കൂടിയാണ് ഈ 'സൗരയൂഥം' (**المجموعة الشمسية**) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. സൂര്യനാകട്ടെ, മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഒരു നക്ഷത്രവുമാകുന്നു.

ഭൂമി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ നവഗ്രഹങ്ങൾ ഒരു കാലത്ത് സൂര്യന്റെ അംശങ്ങളായിരുന്നു. കണക്കറ്റ വേഗതയോടുകൂടി, കോടിക്കണക്കിൽ വർഷങ്ങളായി സ്വയം അച്ചുതണ്ടിൻമേൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നിഗോളമാണ് സൂര്യൻ. അതിന്റെ ഗതിവേഗത നിമിത്തം അതിൽനിന്ന് ഓരോ കാലത്തായി പൊട്ടിത്തെറിച്ചുപോയ തീയുണ്ടകളാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങൾ ഓരോന്നും പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ അകലത്തിലും വലിപ്പത്തിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ചലനവേഗതയിലും സഞ്ചാര ഗതിയിലും ഓരോന്നും ഓരോ വിധത്തിലാണുള്ളത്. ഓരോന്നിനും പ്രത്യേക സഞ്ചാര മാർഗങ്ങളുണ്ട്, എന്നൊക്കെയാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അഭിമതം. നിരീക്ഷണ സൗകര്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോൾ മുൻകാലത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായിരിക്കുക എന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പക്ഷേ, ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സുസ്ഥിരമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കൂടുതൽ തെളിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ മാറ്റമോ തിരുത്തലോ സംഭവിച്ചുകൂടാ എന്നില്ല. *(**)*

***(*)* ഇവയ്ക്ക് അറബിയിൽ السبع السيارة എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ക്രമപ്രകാരം അറബിയിലുള്ള പേരുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്.** الشمس (٢) القمر (٣) المشترى (٤) الزهل (٥) المريخ (٦) العطارد (٧) الزهرة (١)

***(**)* നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾ തമ്മിൽ യാദൃശ്ചികമായി കൂട്ടിമുട്ടി അവയിൽ നിന്ന് പൊട്ടിപ്പോന്ന ഖണ്ഡങ്ങളാണ് ഗ്രഹങ്ങളെന്നുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായം ഇപ്പോൾതന്നെ തള്ളപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനെ ശാസ്ത്രത്തോട് ഒപ്പിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശാസ്ത്രം ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ അർഥത്തോട് യോജിച്ചുകണ്ടാൽ അത് തീർച്ചയായും, സ്വീകരിക്കാമെന്ന് മാത്രം.**

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം സൂര്യനിൽ നിന്ന് തെറ്റിത്തെറിച്ചുപോന്ന നമ്മുടെ ഭൂമി, സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ ദിനംപ്രതി ഒരു പ്രാവശ്യവും, സൂര്യന് ചുറ്റുമായി ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യവും ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഈ ചലനത്തിൽ നിന്നത്രെ ദിവസങ്ങളും, സൗര വർഷങ്ങളും നാം കണക്ക് കൂട്ടുന്നത്. സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുമ്പോൾ സൂര്യന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന സ്ഥലം-ഇതെപ്പോഴും ഭൂഗോളത്തിന്റെ പകുതിഭാഗമായിരിക്കും- പകലായും, മറുവശം രാത്രിയായും ഇരിക്കും. ഈ രണ്ട് ചല നങ്ങൾക്ക് പുറമെ ഭൂമിയുടെ സ്വന്തം അച്ചുതണ്ട് അൽപം ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്ന കാരണത്താൽ, സൂര്യന്റെ മധ്യരേഖയിൽ നിന്ന് അത് അൽപം വട ക്കോട്ടും, തെക്കോട്ടും ചരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. മൂന്ന് മാസത്തോളം ഉത്തരഭാഗത്തേക്കു നീങ്ങുകയും അടുത്ത മൂന്ന് മാസത്തിൽ വീണ്ടും മധ്യരേഖയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ആറ് മാസക്കാലത്തിനാണ് ഉത്തരായന (സൂര്യൻ മധ്യരേഖയിൽ നിന്നു വടക്കായിരിക്കുന്ന) കാലം എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത്. പിന്നീട് ഇതേമാതിരി ദക്ഷിണഭാഗ ത്തേക്കും ചരിയുകയും തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ആറുമാസക്കാലമാണ് ദക്ഷി ണായന (തെക്കുഭാഗത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന) കാലം.

ഓരോ അയനങ്ങളിലുമുള്ള പോക്കുവരവിനെത്തുടർന്നു നമുക്ക് ചൂടും, തണുപ്പും, വെയിലും, മഴയും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് പുറമെ, രാപ്പകലിന്റെ ദൈർഘ്യ ത്തിൽ വ്യത്യാസവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ പോക്കുവരവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നാല് കാലങ്ങൾ (വസന്തകാലം, ഉഷ്ണകാലം, ശരൽക്കാലം, മഞ്ഞുകാലം എന്നിവ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതും. *(*)* വടക്കേഅയനത്തിൽ സൂര്യൻ നിൽക്കുമ്പോൾ ഭൂമധ്യരേ ഖയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ളവർക്ക് പകൽ അധികരിച്ചും, തെക്കേ അയനത്തിൽ സൂര്യ നുള്ളപ്പോൾ നേരെമറിച്ചും സംഭവിക്കുന്നു. മദ്ധ്യരേഖക്ക് നേരെ നിൽക്കുമ്പോൾ രാവും പകലും എല്ലായിടത്തും സമമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ഒരു കാലത്ത് സൂര്യശരീരത്തിന്റെ അംശമായിരുന്നു ഭൂമി. പിന്നീട് അതിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് അടർന്നുപോന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ആകാശ ങ്ങളും ഭൂമിയും അടഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതായിരുന്നു, എന്നിട്ട് അവ രണ്ടും പിളർത്തി' എന്ന് പറഞ്ഞതെന്നാണ് ആധുനിക കാലക്കാരായ ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. 17-ാം നൂറ്റാണ്ട്വരെ, അല്ലെങ്കിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ മിക്കവാറും അജ്ഞാതമായി രുന്ന ഈ തത്വത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 'അവിശ്വസിച്ചവർ കണ്ടില്ലേ' (أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا) എന്ന് ചോദിക്കുന്നതിൽ വളരെ അർഥമൊന്നുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, ഈ ചോദ്യം അവർക്ക് സാമാന്യ പരിചയമെങ്കിലുമുള്ള ഒന്നിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കണ മെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇതാലോചിക്കുമ്പോൾ, ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാന ത്തിൽ മുൻഗാമികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കാണ് ഇവിടെ പ്രസക്തി കാണു ന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും ശാസ്ത്രം കൊണ്ട് സത്യമായിപ്പുലർന്നു കഴിഞ്ഞ ഏതൊരു സിദ്ധാന്തത്തോടും ഇതേവരെ ഖുർആൻ എതിരായി കാണപ്പെട്ടി ട്ടില്ല- കാണപ്പെടുകയുമില്ല.

സൗരയൂഥത്തെപ്പറ്റിയും, ഭൂമിയെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ അൽപം വിവരിക്കുവാൻ കാരണം 31, 32, 33 എന്നീ ആയത്തുകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കും, ഖുർആനിലെ മറ്റു പല ആയ ത്തുകളിലേക്കും അത് വെളിച്ചം നൽകുന്നതാകകൊണ്ടാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറഞ്ഞു കൊള്ളട്ടെ. ആകാശഭൂമികളിലും, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന

(*) (١) الربيع (٢) الصيف (٣) الخريف (٤) الشتاء

പ്രകൃതി രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉണർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക ഖുർആന്റെ പതിവാണല്ലോ.

ഭൂഗോളം ആദ്യത്തിൽ ഒരു വമ്പിച്ച തീയുണ്ടയായിരുന്നുവെന്നും ഉരുകിയ ദ്രാവക മായിരുന്നുവെന്നും ശാസ്ത്രം സമർഥിക്കുന്നു. ക്രമേണ അത് തണുത്തുവന്നു. ഉപരി ഭാഗം ആദ്യം ചൂടാറുകയും ചൂടാറുന്നതോടൊപ്പം ഉപരിതലം ഉറച്ചു കരയായിത്തീരു കയും ജലാംശങ്ങൾ സമുദ്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഉഷ്ണവീര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു ചൂടാ റുമ്പോൾ ഉപരിതലത്ത് അൽപാൽപം ചുക്കിച്ചുളിവുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഈ നിമ്നോന്നതിയിൽ, ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ഭാഗം പർവ്വതങ്ങളും കുന്നുകളും പീഠഭൂ മിയും ആകുന്നു. താഴ്ന്നു നിൽക്കുന്ന ഭാഗം നദികളും, കടലുകളും, തടാകങ്ങളുമാ കുന്നു. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗം ഇന്നും ചുട്ടുപഴുത്തുകൊണ്ടേ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ദ്രാവകമാണ്. ഇടക്കിടെ അവിടവിടെ സംഭവിക്കുന്ന ഭൂകമ്പങ്ങളും, അഗ്നി പർവതങ്ങളും ഇതിന് സാക്ഷികളാകുന്നു. അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ ക്ഷോഭിക്കുമ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് പ്രവഹിക്കുന്ന 'ലാവ' എന്ന അത്യുഷ്ണദ്രാവകവും, അഗ്നിപർവതങ്ങ ളിൽ നിന്ന് നിത്യം വമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉഷ്ണനീരാവികളും ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗ ദ്രാവകത്തിൽ നിന്നുള്ളതത്രെ.

25000 നാഴികയോളം ചുറ്റളവും 8000 നാഴിക മധ്യവ്യാസവും വരുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ ഭൂഗോളം. ഏറ്റവും ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന പർവതങ്ങളുടെ ഉയരവും, ഏറ്റവും ആഴമുള്ള സമുദ്രങ്ങളുടെ ആഴവും അതിനോട് താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു മുഴം വ്യാസം വരുന്ന ഒരു പന്തിൻമേൽ ഒരു ഗോതമ്പുമണിയുടെ ഏഴിലൊരംശം മാത്രം വലിപ്പത്തിലുള്ള ഒരു മുഴയോ, കുഴിയോ ഉണ്ടായാലത്തെ മാതിരി മാത്രമേ ഉള്ളൂവെ ന്നതു ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും തൂക്കം ശരിപ്പെടുത്തി, ഒരു പുറത്തേക്ക് ചരിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ഉപരിതലം ദ്രാവകമയ മായ ഉൾഭാഗത്തേക്ക് പതിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും, അന്തർഭാഗത്തു തിങ്ങി വിങ്ങി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ പുറത്തോട്ടൊഴുകി ഉപരിതലം താറുമാറാകാതിരിക്കു ന്നതിനും വേണ്ടി പർവ്വതങ്ങളും പാറകളും അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വായുവെയും വെള്ളത്തെയുംപോലെ, ഇളകിമറിയുന്ന ലഘുപദാർത്ഥമായിരുന്നു ഭൂമുഖമെങ്കിൽ, അതെത്രമാത്രം വിഷമകരമായിരുന്നു?! കുന്നും കുണ്ടുമായും, കരയും വെള്ളവുമായും, നാടും കാടുമായും- അങ്ങിനെ പലതരത്തിലും- വ്യത്യസ്തവിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് ഭൂമി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരവസ്ഥ മാത്രമായിരുന്നു എല്ലാ ഇടത്തും ഉള്ളതെങ്കിൽ, അതും അങ്ങേ അറ്റം ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നേനെ!

ഇങ്ങിനെയുള്ള വ്യത്യസ്തമായ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടി മനുഷ്യന് അവന്റെ യാത്രാ മാർഗങ്ങൾ അല്ലാഹു സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് മറ്റൊരു മഹാ അനുഗ്രഹ മത്രെ. കരയിലും കടലിലും മാത്രമല്ല, വായുവിലും അവന് സഞ്ചാരമാർഗങ്ങൾ തുറ ന്നുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിലും ഉപരിയായി, ഇന്ന് ബഹിരാകാശത്തിലും അല്ലാഹു സഞ്ചാര സൗകര്യം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ മാർഗവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അറിവും, ഉപകരണങ്ങളും അവൻ മനുഷ്യന് നൽകിക്കൊ ണ്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി മനുഷ്യന് യഥേഷ്ടം സഞ്ചരിക്കാം. അവന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യാം.

ആകാശമണ്ഡലങ്ങളിലെ കണക്കറ്റ നക്ഷത്രഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നായ സൂര്യന്റെ നന്നേ ചെറിയ ഒരു ഉപഗ്രഹമാണല്ലോ ഈ ഭൂമി. അവയൊന്നും ഭൂമിയുടെ മീതെ വീഴാതെയും, തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടാതെയും അല്ലാഹു കാത്തുവരുന്നു. ഓരോന്നും ഓരോ വ്യവസ്ഥയനു സരിച്ച് നിശ്ചിത സ്ഥാനങ്ങളിലും, നിശ്ചിതതോതിലും നിലകൊള്ളുന്നു. 'അവന്റെ അനു

മതികൂടാതെ ഭൂമിയുടെമേൽ ആകാശം വീണുപോകുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നു.' (وَ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الأَرْضِ إِلا بِإِذْنِهِ - الحج : ٦٥)

അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക: ഒരു വലിയവീട്! ഭൂമി അതിന്റെ അടിനിലം! ആകാശം അതിന്റെ മേൽ പുര! പകലിൽ വെളിച്ചത്തിന് സൂര്യൻ! രാത്രിക്കു ചന്ദ്രൻ! അലങ്കാരത്തിനായി മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന അനേകകോടി നക്ഷത്രങ്ങളും! ജീവികളെല്ലാം അതിലെ ഗൃഹവാസികൾ! സസ്യലതാദികളെല്ലാം അവർക്ക് ഭക്ഷണപദാർഥങ്ങൾ! മറ്റുള്ളതെല്ലാം വീട്ടുപകരണങ്ങൾ! യഥേഷ്ടം ഇരിക്കാനും, കിടക്കാനും, തിന്നാനും, കുടിക്കാനും, വിശ്രമിക്കുവാനും മതിയായ സൗകര്യങ്ങൾ പുറമെയും! ഇതെല്ലാം ആരുണ്ടാക്കി? ആർ നിയന്ത്രിക്കുന്നു? ആർ മേൽനോട്ടം ചെയ്തു ഭരിക്കുന്നു? അല്ലാഹു! അവനല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! ആർക്കാണതിൽ പങ്കുള്ളത്?! അഥവാ, അവയെല്ലാം സ്വയമങ്ങ് അസ്തിത്വം പൂണ്ടതെന്നോ?അല്ല-ഒരിക്കലുമല്ല! യുക്തിചിന്ത അതിന് അനുവദിക്കുകയില്ല; ബുദ്ധി അതിന് സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കർതൃത്വം അവന്റെ മാത്രം കൃതി!

പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ ചിന്തിക്കുന്നില്ല! അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും വേണ്ടപോലെ ചിന്തിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണ്! (وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ)

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ ٱلْخُلْدَ ۖ أَفَإِيْن مِّتَّ فَهُمُ ٱلْخَٰلِدُونَ ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ (നബിയേ) നിനക്കുമുമ്പ് ഒരു മനുഷ്യനും നാം നിത്യജീവിതം നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കെ, നീ മരിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കുമോ?!

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ ٱلْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُم بِٱلشَّرِّ وَٱلْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ എല്ലാ ദേഹവും മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്. തിൻമ കൊണ്ടും നൻമകൊണ്ടും നിങ്ങളെ നാം ഒരു (ശരിയായ) പരീക്ഷണം പരീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَإِذَا رَءَاكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى يَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُم بِذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ هُمْ كَٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ അവിശ്വസിച്ചവർ നിന്നെക്കണ്ടാൽ, അവർ നിന്നെ പരിഹാസ്യമാക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുകയില്ല:-

'ഇവനാണോ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നവൻ?!' എന്ന്. അവരാകട്ടെ, പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ ഉൽബോധനത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്.

مِنۡ قَبۡلِكَ നാം ആക്കിയിട്ടില്ല, നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല لِبَشَرٍ ഒരു മനുഷ്യനും وَمَا جَعَلۡنَا ﴾34﴿ നിനക്കുമുമ്പ് ٱلۡخُلۡدَ നിത്യജീവിതം, ശാശ്വതജീവിതം أَفَإِيْن مِّتَّ അപ്പോൾ നീ മരിച്ചാൽ ആയിരിക്കുമോ فَهُمُ പിന്നെ അവർ ٱلۡخَٰلِدُونَ ശാശ്വതൻമാർ, സ്ഥിരവാസികൾ ﴾35﴿ كُلُّ نَفۡسٖ എല്ലാ ദേഹവും, ആളും, ആത്മാവും ذَآئِقَةُ ٱلۡمَوۡتِ മരണം ആസ്വദിക്കുന്നതാണ്, അനുഭവിക്കുന്നതാണ് وَنَبۡلُوكُم നിങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം നടത്തും بِٱلشَّرِّ തിൻമ കൊണ്ടും وَٱلۡخَيۡرِ നൻമകൊണ്ടും فِتۡنَةٗ ഒരു (ശരിയായ) പരീക്ഷണം وَإِلَيۡنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ تُرۡجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ് ﴾36﴿ وَإِذَا رَءَاكَ നിന്നെ കണ്ടാൽ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ അവിശ്വസിച്ചവർ إِن يَتَّخِذُونَكَ നിന്നെ അവർ ആക്കുകയില്ല إِلَّا هُزُوًا പരിഹാസ്യമല്ലാതെ أَهَٰذَا ഇവനാണോ (എന്ന്) ٱلَّذِي يَذۡكُرُ പറയുന്നവൻ (ആക്ഷേപിക്കുന്നവൻ) ءَالِهَتَكُمۡ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ, ദൈവങ്ങളെ وَهُم അവ രാകട്ടെ بِذِكۡرِ ٱلرَّحۡمَٰنِ റഹ്മാന്റെ (പരമകാരുണികന്റെ) ഉൽബോധനത്തിൽ, ഉപദേശ ത്തെപ്പറ്റി هُمۡ അവർ كَٰفِرُونَ അവിശ്വസിച്ചവരാണ്

മറ്റൊരാളോടുള്ള ഈർഷ്യതയും, വിരോധവും മുഴുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, സ്വന്തം നിലനിൽപിനെക്കാൾ, എതിർകക്ഷിയുടെ നാശത്തെ ആശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മനുഷ്യ രുടെ പതിവാണ്. അങ്ങിനെ, അവിശ്വാസികൾക്ക് നബി തിരുമേനിﷺ മരണപ്പെട്ടുപോ കുന്നതിലുള്ള ആഗ്രഹം വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. 'മുഹമ്മദ് അധികം താമസിയാതെ മര ണപ്പെട്ടുപോകും. അവൻ മരണപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം തീരും' എന്നിങ്ങിനെ അവർ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തിരുമേനി ചരമം പ്രാപിച്ചാൽ, അവർ മരണപ്പെടാതെ ശേഷിക്കുന്ന ഒരു ഭാവമാണ് അവരിൽ പ്രകടമായിക്കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ്, നീ മരിച്ചാൽ അവർ ശാശ്വതമായി ഇവിടെ ശേഷിക്കുമോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. മരണമാകട്ടെ, അതിൽ നിന്ന് ആർക്കും ഒഴിവില്ല; മുമ്പാർക്കും ഒഴിവ് കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. അതിൽ പ്രവാചകൻമാരും അല്ലാത്തവരും സമമാകുന്നു. അപ്പോൾ പ്രശ്നം മരിക്കുമോ ഇല്ലേ എന്നുള്ളതല്ല. പക്ഷേ, നൻമ തിൻമകൾ വഴിക്കുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമായിട്ടാണ് ഈ അൽപകാല ജീവിതം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിലെ ജയാപജയങ്ങളാണ് പ്രശ്നം. ആ ജീവിതം അവസാനിച്ചാൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കം, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്കുമാണ്. പരീക്ഷണത്തിൽ പരാജിതരായവർ ശരിക്കും അതിന്റെ ദുഷ്ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.

വിഗ്രഹങ്ങളെ ദൈവമായി സങ്കൽപിച്ചു ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മയെ നബിﷺ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും, തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതും മുശ്രിക്കുകൾക്ക് സഹിക്കവയ്യാത്തതായിരുന്നു. ഏത് അടവുകൾ എടുത്തിട്ടും തിരുമേനി അതിൽ നിന്ന് ഒട്ടും പിൻവാങ്ങുന്നുമില്ല. മാത്രമല്ല, പ്രബോധനം ദിനംപ്രതി ശക്തിപ്പെട്ടും, പ്രചാരം വർധിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തിരുമേനിക്കെതിരിൽ ന്യായമോ ലക്ഷ്യമോ അവർക്ക് തെളിയിക്കുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് തക്കം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ പരിഹസിക്കലും, അക്ര മപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ അവർ ഉപ യോഗിച്ചിരുന്ന ഒരു പരിഹാസ വാക്യമാണ്, നബിയെ കാണുമ്പോൾ; 'ഇവനാണോ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു പറയാറുള്ളവൻ-ഇവൻ അതിനുമാത്രമുണ്ടോ' എന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഭാവമര്യാദ

കൾ പരിഗണിച്ചെങ്കിലും, അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് അൽപം ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിന് പകരം, കാണുമ്പോഴെല്ലാം പരിഹാസത്തിന് മുതിരുകയാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്. യാതൊരു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്ത അവരുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ തരംതാഴ്ത്തുന്നുവെന്നാണല്ലോ അവർക്ക് നബിﷺയുടെ പേരിലുള്ള പരാതി. എന്നാൽ അവരുടെ നിലയെന്താണ്? അവർ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ ബോധനങ്ങളിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും പരമകാരുണികനുമായ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹുവാണല്ലോ. ഇതവർ ആലോചിക്കുന്നില്ല!

ഇപ്പറഞ്ഞത് ക്വുർആൻ അവതരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ സ്ഥിതികളാണെങ്കിലും, ഇതിൽ നമുക്ക് പാഠങ്ങളുണ്ട്. അനാചാരത്തിലും, ദുരാചാരത്തിലും മൂടുറച്ചവരോടും, അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ പാരമ്പര്യം സിദ്ധിച്ചവരോടും സത്യോപദേശം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇത്തരത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങൾ കണ്ടേക്കുന്നതാണ്. ചിന്തിച്ചു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ക്ഷമയും, സന്നദ്ധതയും ഇല്ലാത്തതാണ് അതിന് കാരണമാകുന്നതെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

خُلِقَ ٱلْإِنسَـٰنُ مِنْ عَجَلٍ ۚ سَأُو۟رِيكُمْ ءَايَـٰتِى فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿٣٧﴾

《37》 മനുഷ്യൻ ധൃതിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (താമസംവിനാ) വഴിയെ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നതാണ്; അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്നോട് ധൃതികൂട്ടരുത്.

《37》 خُلِقَ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الْإِنْسَانُ മനുഷ്യൻ مِنْ عَجَلٍ ധൃതിയാൽ, ബദ്ധപ്പാടിനാൽ سَأُرِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരും آيَاتِي എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്നോട് ധൃതികൂട്ടരുത്, ബദ്ധപ്പാട് കാട്ടരുത്.

ധൃതിപ്പെടുകയെന്നത് മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു പ്രകൃതിയാണ്. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അനിഷ്ടഫലങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കലും പരിഹസിക്കലും, അനന്തരഫലമായി ഭയങ്കരമായ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരലുമെല്ലാം ഈ സ്വഭാവംകൊണ്ട് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ക്ഷമാപൂർവം കാര്യങ്ങളെ നേരിടാതെ അല്ലാഹുവിനോട് എതിരിടുവാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം അത് നല്ലതിനല്ല എന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളണമെന്ന ഒരു താക്കീതാണിത്.

ഇവിടെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് അവകാശമുണ്ട്; മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയിൽതന്നെയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി സ്വഭാവമാണ് ധൃതി എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അല്ലാഹു മനുഷ്യന് ജൻമനാ നൽകിയ ആ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് ന്യായമല്ലല്ലോ? മനുഷ്യന്റെ സ്വാധീനത്തിലും, പ്രവർത്തനത്തിലുംപെടാത്ത ഒന്നിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നത്കൊണ്ട് എന്താണ് ഫലം? ഇതാണ് ചോദ്യം. ഇതിന് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയാം:-

അതെ, അതിൽ മനുഷ്യനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ധൃതി മനുഷ്യന് ആവശ്യംതന്നെയാണ്. ധൃതി സ്വഭാവം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, പ്രവർത്തനത്തിന്

ഔൽസുക്യവും, തക്കസമയത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ആവേശവും, സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ മുന്നോട്ട് വരുവാനുള്ള വാഞ്ഛയും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്തുത സ്വഭാവം അവന് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ, ഈ വചനത്തിലും മറ്റും ധൃതിയെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നത് ഈ സ്വഭാവം മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടെന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല– അതിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. കോപം, മോഹം മുതലായി പ്രകൃതിസിദ്ധമായ മറ്റു സ്വഭാവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇത് തന്നെ. സമയത്തും അസമയത്തും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ അളവ് പ്രകടിപ്പിക്കുക–ഇതാണ് ആക്ഷേപാർഹമായത്. എല്ലാ സന്ദർഭത്തിലും ധൃതിയില്ലാതെ ക്ഷമ സ്വീകരിക്കുക, ഏതവസരത്തിലും ദേഷ്യം വരാതെ ശാന്തമായിരിക്കുക, യാതൊന്നിലും മോഹമില്ലാതെ നിർവികാരനായിരിക്കുക എന്നിവയെല്ലാം മനുഷ്യനെ അങ്ങേഅറ്റം അധഃപതിപ്പിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്കയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്വഭാവങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള കഴിവും മാർഗദർശനവും അല്ലാഹു മനുഷ്യന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവ അനിയന്ത്രിതമായിത്തീരുന്നതാണ് ആക്ഷേപാർഹം. മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'മനുഷ്യനെ നാം വളരെ ചൊവ്വായ ഒരു പ്രകൃതിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.' (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) അപ്പോൾ, ഓരോ ജൻമസ്വഭാവത്തെയും, ആവശ്യവും അനാവശ്യവും നോക്കി നാം നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നബിﷺയുടെ ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാകുന്നു:–

(١) السمت الحسن والتؤدة والاقتصاد جزأ من اربعة وعشرين جزء من النبوة ـ الترمذى

(സാരം: നല്ല നേർക്കുനേരെയുള്ള നടപടി, സാവകാശശീലം, മിതവ്യയം എന്നിവ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാല് അംശത്തിൽ ഒരംശമാകുന്നു.

(٢) التؤدة فى كل شيء خير الا فى عمل الاخرة ـ أبوداود (സാവകാശം എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഗുണകരമാണ്– പരലോക കർമങ്ങളിൽ ഒഴികെ.) സൽക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം പരലോക കർമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുമല്ലോ.)

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾

《38》 അവർ പറയുന്നു: 'ഈ വാഗ്ദാനം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാവുക–നിങ്ങൾ സത്യവാദികളാണെങ്കിൽ?' എന്ന്!

لَوْ يَعْلَمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ ٱلنَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٣٩﴾

《39》 തങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ, മുതുകുകളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അഗ്നിയെ തടയാതിരിക്കുകയും, തങ്ങൾക്ക് സഹായം സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തെ അവിശ്വസിച്ചവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

بَلۡ تَأۡتِيهِم بَغۡتَةٗ فَتَبۡهَتُهُمۡ فَلَا يَسۡتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمۡ يُنظَرُونَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, അത് പെട്ടെന്ന് അവർക്ക് വന്നെത്തും: തന്നിമിത്തം അതവരെ അമ്പരപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോൾ അത് തടുക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നതല്ല; അവർക്ക് ഇടകൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല.

وَلَقَدِ ٱسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٖ مِّن قَبۡلِكَ فَحَاقَ بِٱلَّذِينَ سَخِرُواْ مِنۡهُم مَّا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ (നബിയേ) നിനക്ക് മുമ്പ് പല റസൂലുകളും പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ പുച്ഛിച്ചവരിൽ, ഏതൊന്നിനെ സംബന്ധിച്ച് അവർ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവോ അത് [അതേ ശിക്ഷ] വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്തു.

﴾38﴿ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു مَتَى എപ്പോഴാണ് (ഉണ്ടാകുക) هَٰذَاالْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാദികൾ, സത്യവാൻമാർ. ﴾39﴿ لَوْيَعْلَمُ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ حِينَ لَا يَكُفُّونَ അവർ തടയാത്ത സന്ദർഭത്തെ عَنْ وُجُوهِهِمُ അവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ നിന്ന് النَّارَ അഗ്നിയെ, നരകത്തെ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ നിന്നും തന്നെ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ അവർ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല, അവർക്ക് സഹായം സിദ്ധിക്കാത്തതുമായ ﴾40﴿ بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ تَأْتِيهِمْ അത് അവർക്ക് വരും بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, അവിചാരിതമായ നിലയിൽ فَتَبْهَتُهُمْ തന്നിമിത്തം അതവരെ അമ്പരപ്പിക്കും, പരിഭ്രമിപ്പിക്കും فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല رَدَّهَا അതിനെ തടുക്കുവാൻ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ അവർക്ക് ഒഴിവ് കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല, ഇട കൊടുക്കയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല ﴾41﴿ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് بِرُسُلٍ പല റസൂലുകളും مِنْ قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ് فَحَاقَ എന്നിട്ട് വന്നെത്തി, അനുഭവപ്പെട്ടു بِالَّذِينَ سَخِرُوا പുച്ഛിച്ചവർക്ക് مِنْهُمْ അവരെ مَا യാതൊന്ന് (ശിക്ഷ) كَانُوا അവരായിരുന്നു بِهِ അതിനെക്കുറിച്ച് يَسْتَهْزِئُونَ അവൻ പരിഹസിച്ചിരുന്നു.

36-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പരിഹാസമാണ് ഇതും. 'നിങ്ങൾ പറയുന്ന അന്ത്യസമയവും ശിക്ഷയുമെല്ലാം എപ്പോഴാണ് ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നത്' എന്നും മറ്റും അവർ ചോദിക്കും. അല്ലാഹു അതിന് നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാകുന്നു: അത് സംഭവിക്കുന്നത് എപ്പോഴാണെന്നല്ല അവർ ആലോചിക്കേണ്ടത്: അത് ഉണ്ടാകുന്നത് വളരെ പെട്ടെന്നായിരിക്കും. അപ്പോൾ അത് തടയുവാനോ, തടുക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്ന് വല്ല രക്ഷയും കിട്ടുവാനോ ഒരു മാർഗവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അവർ ഈ നില തുടർന്നുപോകുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ശരീരത്തെ മുഴുവനും ബാധി

ക്കുന്നതും, അവർക്ക് ഒരു പ്രകാരേണയും തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുമായ നരകശിക്ഷയാണ് അവർക്ക് ഉണ്ടാകുക. ഇത് പോലെ മുമ്പും പല നബിമാരെയും അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്ന അതേ ശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുമുണ്ട്. ഇതവർ ആലോചിച്ചു കൊള്ളട്ടെ!

വിഭാഗം - 4

قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ مِنَ ٱلرَّحْمَٰنِ ۗ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾

《42》 (നബിയേ) ചോദിക്കുക: 'പരമകാരുണികനായുള്ളവനിൽ നിന്ന് - രാത്രിയും പകലും - ആരാണ് നിങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നത്?'

എന്നാൽ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർമിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾

《43》 അഥവാ, നമ്മളിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന വല്ല ഇലാഹുകളും [ആരാധ്യന്മാരും] അവർക്കുണ്ടോ? അവർക്ക് (ആരാധ്യന്മാർക്ക്) തങ്ങളെത്തന്നെ സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല; അവർക്ക് നമ്മുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നും തുണയ്ക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

بَلْ مَتَّعْنَا هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ ٱلْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِى ٱلْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَآ ۚ أَفَهُمُ ٱلْغَٰلِبُونَ ﴿٤٤﴾

《44》 പക്ഷേ, ഇക്കൂട്ടർക്കും, ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും നാം സുഖഭോഗം നൽകുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെ, ആയുഷ്‌ക്കാലങ്ങൾ അവർക്ക് ദീർഘിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ നാം (ഇവരുടെ) ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അത് ചുരുക്കിക്കൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നത് ഇവർ കാണുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ ഇവരാണോ വിജയികൾ?!

《42》 قُلْ നീ പറയുക, ചോദിക്കുക مَن يَكْلَؤُ ആർ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നു كُم നിങ്ങളെ بِاللَّيْلِ രാത്രിയിൽ وَالنَّهَارِ പകലും مِنَ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാനിൽ നിന്ന് بَلْ എന്നാൽ, അതല്ല, പക്ഷേ هُمْ അവർ عَن ذِكْرِ ഓർമയെക്കുറിച്ച്, സ്മരണയെപ്പറ്റി رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ

مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു, വിമുഖരാകുന്നു ﴾43﴿ أَمْ അഥവാ, അതല്ലാ, എങ്കിലും (-ഉണ്ടോ) لَهُمْ അവർക്ക് آلِهَةٌ വല്ല ഇലാഹുകളും تَمْنَعُهُمْ അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന, തടയുന്ന مِنْ دُونِنَا നമ്മളിൽനിന്ന്, നമ്മെക്കൂടാതെ لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ അവരെത്തന്നെ (സ്വയംതന്നെ) സഹായിക്കുന്നതിന് وَلَا هُمْ അവരല്ല താനും مِنَّا നമ്മളിൽ നിന്ന്, നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് يُصْحَبُونَ തുണക്കപ്പെടും, സഹായിക്കപ്പെടും (ഇല്ല) ﴾44﴿ بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും مَتَّعْنَا നാം സുഖഭോഗം നൽകി, സൗകര്യം നൽകി هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക് وَآبَاءَهُمْ ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും حَتَّىٰ طَالَ ദീർഘിച്ചുകഴിയുവോളം, അങ്ങനെ ദീർഘിച്ചു عَلَيْهِمُ അവരിൽ, അവർക്ക് الْعُمُرُ ആയുഷ്ക്കാലങ്ങൾ أَفَلَا يَرَوْنَ എന്നാൽ ഇവർ കാണുന്നില്ലേ أَنَّا نَأْتِي നാം ചെല്ലുന്നുവെന്ന് الْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ نَنْقُصُهَا അതിനെ നാം ചുരുക്കിക്കൊണ്ട് مِنْ أَطْرَافِهَا അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് أَفَهُمُ അപ്പോൾ ഇവരാണോ الْغَالِبُونَ വിജയികൾ

പരലോക ശിക്ഷയെ ഒരു വിധത്തിലും അവർക്ക് തടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇഹലോകത്ത് വെച്ച്- രാത്രിയാകട്ടെ, പകലാകട്ടെ-അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വരുന്ന വിപത്തുകൾ തടയുവാൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അവർക്ക് മറ്റാരാണുള്ളത് എന്നത്രെ, ഇപ്പോൾ ചോദിക്കുന്നത്. പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർക്കും ദൈവങ്ങൾക്കും അതിന് കഴിവില്ല എന്ന് അവർക്കറിയാമല്ലോ. എന്നിട്ടും, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഓർമിക്കാതെ, ആ ആരാധ്യന്മാരുടെ സ്മരണകളിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നു! അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷയെ തടയുവാൻ ആ ദൈവങ്ങൾക്ക് കഴിയാത്തത്പോകട്ടെ, അവരുടെ സ്വന്തം രക്ഷക്ക് കൂടി അവർ പ്രാപ്തരല്ല.

ഈ അവഗണനാനയം ഇത്രയും മുഴുക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർക്കും അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അവർ വഞ്ചിതരായിപ്പോയതാണ്. സുഖസൗകര്യങ്ങൾ പാരമ്പര്യമായി അനുഭവിച്ചാസ്വദിച്ചുവന്നപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം തന്നെ തങ്ങളുടെ കുത്തകയാണ്, സ്വന്തം പ്രവർത്തനഫലമാണ്, ഇതൊന്നും ഇനി തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർ കരുതിവശായി. അങ്ങിനെ, ധിക്കാരലഹരി കയറിയിരിക്കുകയാണവർക്ക്. അത് മൂലം വരാനിരിക്കുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റി അവർ ഗൗനിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ അവർക്ക് സ്വാധീനവും, പ്രശസ്തിയുമുണ്ടായിരുന്ന നാടുകൾ അതാ, അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഇസ്ലാമിന് അധീനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അധികം താമസിയാതെ അവരുടെ സ്വന്തം പാർപ്പിടങ്ങളും കൂടി മുസ്ലിംകൾ ചെന്നു ജയിച്ചടക്കുവാൻ പോകുകയാണ്. അങ്ങനെ, അടുത്ത ഭാവിയിൽ, ക്ഷയിച്ചുവരുന്ന ഇവരുടെ ശക്തി പറ്റെ നശിച്ചുപോകുകയും, ഭൂമിയിൽ ഇവരുടെ പ്രതാപം തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് ഇവർ വിജയഭേരിയടിക്കുന്നത്?!

'നാം അവരുടെ ഭൂമിയിൽ ചെന്നു അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ചുരുക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൈന്യമായ സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയിൽ അവൻ നൽകുന്ന സ്വാധീനങ്ങളും, വിജയങ്ങളുമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ പറയുന്ന മൂസാ നബി(അ)യുടെ കഥയും, ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ

കഥയും–എന്ന് വേണ്ട മറ്റു നബിമാരുടെ കഥകളും–എല്ലാം തന്നെ, അതിന്റെ ലക്ഷ്യ ങ്ങളാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്ന സത്യസേനക്കാണ് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും, ഒടുവിൽ വിജയം കൈവരുന്നതെന്ന പാഠങ്ങളാണ് അവയെല്ലാം നമുക്ക് നൽകുന്നത്. നോക്കുക: നൂഹ് നബി, ഇബ്‌റാഹീം നബി, മൂസാ നബി, ഹാറൂൻ നബി, ലൂത്വ് നബി, ഇൽയാസ് നബി, യൂനുസ് നബി (**عليهم السلام**) മുതലായവരുടെ വിജയ ചരിത്രങ്ങൾ ഓരോന്നും വിവരിക്കുന്നതോടൊപ്പം 'ഇങ്ങിനെയാണ് പുണ്യവാൻമാർക്ക് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്' (**إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِين – الصافات: ٨٠**) എന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകാണാം. പ്രസ്തുത കഥകളെല്ലാം വിവരിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'നമ്മുടെ ദൂതൻമാരായ അടിയാൻമാരോട് നമ്മുടെ വാക്ക് മുമ്പേ ഉണ്ടായി ട്ടുണ്ട്: നിശ്ചയമായും അവർ തന്നെയാണ് സഹായിക്കപ്പെടുന്നവർ, നമ്മുടെ സൈന്യം തന്നെയാണ് വിജയികളും' എന്ന്.

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ

الصافات: ١٧١ - ١٧٣

ഈ ഒടുവിലത്തെ (44–ാം) വചനം മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ചില വ്യാഖ്യാ താക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് രാജ്യ ങ്ങൾ അധീനപ്പടുവാൻ തുടങ്ങിയതും, അവിശ്വാസികളുടെ സ്വാധീനം പല രാജ്യങ്ങ ളിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുവരുന്നതും വ്യക്തമാണ്. ഈ സൂറത്തിലെ മറ്റു വചനങ്ങൾ പോലെ ഇതും മക്കയിൽ തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്ന് വെക്കുക: എന്നാലും ഈ വസ്തുത ശരിയായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്ത് അവതരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് മദീനയിൽ നല്ല സ്വാധീനവും സ്വീകരണവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അബ്സീനിയായിലും സ്വാധീനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവിടങ്ങളിൽ ക്വുറൈശികളുടെ പ്രതാപം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ക്വുറൈശികളുടെ തലസ്ഥാന നഗരത്തിലും പരിസരങ്ങ ളിലും തന്നെ എത്രയോ പേർ ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതെല്ലാം അവർക്ക് വമ്പിച്ച നഷ്ടവും, അവ രുടെ കഴിവുകേടിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അവരുടെ എല്ലാ ശക്തിയും ഉപയോ ഗിച്ചിട്ടുപോലും, അത് തടയുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല; ഇസ്‌ലാമിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വിരാമമിടുവാനും അവർ ശക്തരായില്ല!

قُلْ إِنَّمَآ أُنذِرُكُم بِٱلْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ ٱلصُّمُّ ٱلدُّعَآءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിശ്ച യമായും 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യബോധനം] കൊണ്ടത്രെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നത്.' (ആ) ബധി രൻമാർ– അവർക്ക് താക്കീത് നൽക പ്പെടുമ്പോൾ–വിളിക്കുന്നത് കേൾക്കു കയില്ല. (പക്ഷേ)

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ

﴾46﴿ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒരു (നേരിയ) കാറ്റ്

رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَـٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٤٦﴾

അവരെ സ്പർശിച്ചാൽ, തീർച്ചയായും അവർ പറഞ്ഞുപോകും: ഹാ, ഞങ്ങളുടെ നാശം! നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അതിക്രമികളായിരുന്നു!;' എന്ന്.

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ لِيَوْمِ ٱلْقِيَـٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَـٰسِبِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ കിയാമത്ത് നാളിൽ നാം നീതിപൂർണമായ ത്രാസ്സുകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ, ഒരു ദേഹവും [ഒരാളും] ഒന്നും തന്നെ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയില്ല.

(കർമം) ഒരു കടുകുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും, അത് നാം കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. വിചാരണ ചെയ്യുന്നവരായി നാം തന്നെ മതി!

﴿45﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَآ أُنذِرُكُم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകുന്നത് بِالْوَحْيِ വഹ്‌യ് കൊണ്ടത്രെ وَلَا يَسْمَعُ കേൾക്കുകയില്ല الصُّمُّ കാത് കേൾക്കാത്തവർ, ബധിരൻമാർ الدُّعَاءَ വിളിയെ إِذَا مَا يُنذَرُونَ അവർക്ക് താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെടുമ്പോൾ ﴿46﴾ وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ അവരെ സ്പർശിച്ചാൽ, ബാധിച്ചാൽ نَفْحَةٌ ഒരു നേരിയ കാറ്റ് (അൽപം) مِّنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും يَا وَيْلَنَا ഹാ ഞങ്ങളുടെ നാശമേ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു ظَالِمِينَ അക്രമികൾ ﴿47﴾ وَنَضَعُ നാം ഏർപ്പെടുത്തും, സ്ഥാപിക്കും الْمَوَازِينَ ത്രാസ്സുകളെ, തുലാസ്സുകളെ الْقِسْطَ നീതിപൂർണമായ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ കിയാമത്തുനാളിന് (നാളിൽ) فَلَا تُظْلَمُ അതിനാൽ അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല نَفْسٌ ഒരാളും, ഒരു ദേഹവും, ഒരു ആത്മാവും شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും وَإِن كَانَ അത് (കർമം) ആയിരുന്നാൽ مِثْقَالَ حَبَّةٍ ഒരു (ധാന്യ) മണിത്തൂക്കം مِّنْ خَرْدَلٍ കടുകിൽനിന്നുള്ള أَتَيْنَا بِهَا നാം അതിനെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് (രംഗത്ത് വരും) وَكَفَىٰ മതിയാകും, മതി بِنَا നാം തന്നെ, നാം حَاسِبِينَ വിചാരണ ചെയ്യുന്നവരായി

ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന താക്കീതും മുന്നറിയിപ്പുമെല്ലാം എന്റെ വകയല്ല; അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്‌യ് കൊണ്ട് മാത്രമാണ് എന്ന് അവിശ്വാസികളോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിയോട് കൽപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ആ ബധിരൻമാരുണ്ടോ, അത് കേൾക്കുകയും, അതിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?! എന്നാൽ, ദൈവിക ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒരു നേരിയ സ്പർശനമെങ്കിലും അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴേക്കും അവർ കണ്ണ്

തുറന്നേക്കും. അപ്പോഴവർക്ക് വേണ്ടപോലെ ചെവി കേൾക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. തങ്ങൾക്ക് നാശം പിണഞ്ഞുപോയി, പിഴച്ചുപോയി എന്നൊക്കെ അപ്പോൾ അവർക്ക് മനസ്സിലാകും.

ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കർമങ്ങളും അന്ന്-ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ-ശരിക്ക് തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടും. അവനവൻ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം-ഗുണമെങ്കിൽ നൻമ, ദോഷമെങ്കിൽ തിൻമ-അവനവൻ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. അതിൽ ആരോടും യാതൊരു വിധ ക്രമക്കേടും അനീതിയും കാണിക്കപ്പെടുകയില്ല. നിസ്സാരമെന്നോ, ചെറുതെന്നോ വെച്ച് ഏത് കർമവും അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയുമില്ല. ഇങ്ങിനെ, ശരിക്ക് ശരിയായി എല്ലാവരുടെയും വിചാരണ കഴിച്ചു വിധി തീരുമാനിക്കുവാൻ മറ്റാരും ആവശ്യമില്ല, ആർക്കും അതിനധികാരവുമില്ല. അറിവുകൊണ്ടും കഴിവ് കൊണ്ടും അല്ലാഹു മാത്രം മതി, അതിന്!

ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ എല്ലാ കർമങ്ങളും തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നും, അതിനായി അന്ന് ഒരു തുലാസ് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുമെന്നും ക്വുർആനിലും, ഹദീഥിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആ തുലാസ് എങ്ങിനെയുള്ളതാണ്, കർമങ്ങളെ എങ്ങിനെയാണ് തൂക്കിക്കണക്കാക്കുക എന്നൊന്നും നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതെല്ലാം അദൃശ്യകാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. നാം അതിൽ വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധമാണ്. അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ. സൂറത്തുൽ ക്വാരിഅഃ (القَارِعَة) യുടെ വിവരണത്തിലും മറ്റും ഇതിനെപ്പറ്റി കുറേക്കൂടി വിവരണം നമുക്ക് കാണാം. إِنْ شَاء الله

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَـٰرُونَ ٱلْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ മൂസാക്കും, ഹാറൂനിനും നാം, വിവേചന പ്രമാണവും, വെളിച്ചവും, ഭക്തജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉൽബോധനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِٱلْغَيْبِ وَهُم مِّنَ ٱلسَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അതായത്: അദൃശ്യമായ നിലയിൽ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർ അന്ത്യസമയത്തെ സംബന്ധിച്ച് പേടിക്കുന്നവരുമാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക്).

وَهَـٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنزَلْنَـٰهُ ۚ أَفَأَنتُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ ഇതാകട്ടെ, നാം അവതരിപ്പിച്ച അനുഗൃഹീതബോധനമാകുന്നു. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ?

مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ﴿48﴾ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്, കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് മൂസാക്കും ഹാറൂനിന്നും ٱلْفُرْقَانَ വിവേചനം, വിവേചനപ്രമാണം وَضِيَآءً വെളിച്ചവും وَذِكْرًا ഉൽബോധനവും, ഉപദേശവും لِّلْمُتَّقِينَ ഭക്തജനങ്ങൾക്ക്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക്, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ﴿49﴾ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ അതായത് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ بِٱلْغَيْبِ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ وَهُم അവരാകട്ടെ مِّنَ ٱلسَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തെ സംബന്ധിച്ച് مُشْفِقُونَ പേടിയുള്ളവരാകുന്നു ﴿50﴾ وَهَٰذَا ഇതാകട്ടെ, ഇത് ذِكْرٌ ബോധ നമാണ്, ഉൽബോധനമാണ്, ഉപദേശം مُّبَارَكٌ അനുഗൃഹീതമായ, വർധിച്ച നൻമയുള്ള أَنزَلْنَٰهُ നാമത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു أَفَأَنتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളാണോ لَهُۥ അതിനെ مُنكِرُونَ നിഷേധിക്കുന്നവർ, വെറുക്കുന്നവർ

സത്യാസത്യങ്ങൾക്കും, ന്യായാന്യായങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വിവേചനം ചെയ്തു വേർതിരിച്ചുകാണിക്കുന്നത് കൊണ്ട് ക്വുർആനിനും തൗറാത്തിനും 'ഫുർക്വാൻ' (വിവേചനം) എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ തൗറാത്താകുന്ന വിവേചന പ്രമാണങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം. സൻമാർഗം കാണുന്നതിനുള്ള വെളിച്ചമാണ് 'ളിയാഉ' (വെളിച്ചം) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. 'ഭക്തജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉൽബോധനം' എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത്, ഉൽബോധനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അവർക്കാണ് ഉപയോഗപ്പെടുക എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു. ഭക്തജനങ്ങൾ ആരാണെന്ന് തുടർന്നു വിവരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അതെ, നേരിൽ കാണാതെതന്നെ, അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസദാർഢ്യം നിമിത്തം അവനെ-അഥവാ അവന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ലംഘിച്ചാലുണ്ടാകുന്ന വിപത്തുകളെ-ഭയപ്പെട്ടും, ലോകാവസാനദിവസം തങ്ങളുടെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന് പേടിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. നേരിൽ കണ്ടത് മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് ശഠിക്കുന്നവരെയും, ഭാവിയെക്കുറിച്ചോ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചോ ചിന്തിക്കാത്തവരെയും ഉപദേശിച്ചിട്ട് ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല. ഈ വസ്തുത ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മൂസാ നബി(അ)ക്ക് തൗറാത്തും, ദിവ്യബോധനവും ലഭിച്ചിരുന്ന വിവരം യഹൂദർ വഴി അറബികൾക്ക് കേട്ടു പരിചയമുള്ളതാണ്. അതവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. ക്വുർആനാകട്ടെ, മറ്റേത് വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കാളും കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടവും മഹത്തുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അത് അവർക്ക് മാർഗദർശനത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, മുഹമ്മദ് നബിﷺക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും, ദിവ്യബോധനവും ലഭിച്ചതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും അവർക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, 'എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ' എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അവർക്കറിയാവുന്ന മറ്റൊരു ചരിത്രമാണ്, അവരുടെ പിതാമഹനായ ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടേത്. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 5

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَآ إِبْرَٰهِيمَ رُشْدَهُۥ

﴿51﴾ തീർച്ചയായും, നാം മുമ്പേ ഇബ്റാഹീമിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്റേടം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

مِن قَبۡلُ وَكُنَّا بِهِۦ عَٰلِمِينَ ﴿٥١﴾

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു.

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا هَٰذِهِ ٱلتَّمَاثِيلُ ٱلَّتِيٓ أَنتُمۡ لَهَا عَٰكِفُونَ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ തന്റെ പിതാവിനോടും, ജനങ്ങളോടും അദ്ദേഹം 'നിങ്ങൾ ഭജനമിരുന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രതിമകൾ എന്താകുന്നു?' എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ:-

قَالُواْ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا لَهَا عَٰبِدِينَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അവയെ ആരാധിച്ചു വരുന്നവരായിട്ടാണ് ഞങ്ങൾ കണ്ടത്.'

قَالَ لَقَدۡ كُنتُمۡ أَنتُمۡ وَءَابَآؤُكُمۡ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും, നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും വ്യക്തമായ വഴി പിഴവിലായിരിക്കുന്നു.'

﴾51﴿ وَلَقَدۡ آتَيۡنَا തീർച്ചയായും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട് إِبۡرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന് رُشۡدَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്റേടം, നേർമാർഗം, ബോധം مِن قَبۡلُ മുമ്പ് തന്നെ, മുമ്പേ وَكُنَّا നാം ആയിരുന്നുതാനും بِهِ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി عَالِمِينَ അറിവുള്ളവർ ﴾52﴿ إِذۡ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ, ചോദിച്ചപ്പോൾ لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിനോട് وَقَوۡمِهِ തന്റെ ജനങ്ങളോടും مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ ഈ പ്രതിമകൾ (രൂപങ്ങൾ) എന്താണ് الَّتِي യാതൊരു (പ്രതിമകൾ) أَنتُمۡ لَهَا നിങ്ങൾ അതിന് عَاكِفُونَ ഭജനമിരിക്കുന്നവരാണ് ﴾53﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു وَجَدۡنَا ഞങ്ങൾ കണ്ടു, കണ്ടെത്തി آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ لَهَا അവയ്ക്ക്, അവയെ عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവരായി ﴾54﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَقَدۡ كُنتُمۡ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു أَنتُمۡ നിങ്ങൾ (തന്നെയും) وَآبَاؤُكُمۡ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും فِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമാർഗത്തിൽ مُبِينٍ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ

ഇബ്റാഹീം നബി(അ) സ്വദേശത്തായിരുന്ന കാലത്തെ സംഭവമാണിത്. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് സൻമാർഗബോധവും, തന്റേടവും നൽകി. അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ ഏകത്വത്തിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം അടിയുറച്ചതാണ്. അതിന്റെ പ്രബോധനത്തിനായി അദ്ദേഹം വരിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ അനിതരസാധാരണമാണ്. ധീരമനസ്കത, ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷതകളാകുന്നു. 'നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിയാമായിരുന്നു' എന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇത്തരം ഗുണങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു.

വിഗ്രഹാരാധനയുടെ പൊള്ളത്തരത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ നാട്ടുകാരെ അദ്ദേഹം ചിന്തിപ്പിക്കുന്നു. അൽപമൊന്ന് ചിന്തിച്ചാൽ അവർക്കുതന്നെ യാഥാർഥ്യം അറിയാറാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതുന്നു. അങ്ങിനെ, അന്വേഷണരൂപത്തിൽ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നിത്യേന ആരാധിച്ചും, പൂജിച്ചും വരുന്ന ഈ ബിംബങ്ങളൊക്കെ എന്താണ്? അഥവാ, ഇവയ്ക്ക് എന്തൊരു വിശേഷതയാണുള്ളത്? ഇവയെ ആരാധിച്ചിട്ട് നിങ്ങൾക്കെന്തു ഫലം കിട്ടുവാനാണ്....? 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളായി അവയെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു, അത് പാരമ്പര്യമായി ഞങ്ങളും പിൻപറ്റിപ്പോരുന്നു'. ഇതാണവരുടെ മറുപടി. അത്രമാത്രം! അന്ധവിശ്വാസത്തിലും, അനാചാരത്തിലും അടിയുറച്ചവർ, തങ്ങളുടെ നിലപാട് ന്യായീകരിക്കുവാൻ എക്കാലത്തും അവലംബമായി എടുക്കാറുള്ള ഒരു മാർഗമാണിത്-പൂർവീകൻമാരുടെ അനുകരണ (**تقليد الاباء**) വാദം. ദീർഘകാലത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നുവെച്ചോ, വളരെ ആളുകൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്കൊണ്ടോ ഒരു കാര്യവും-മതകാര്യം വിശേഷിച്ചും- ന്യായീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. മറ്റൊരാളുടെ അഭിപ്രായവും, നടപടിയും, കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നത് ബുദ്ധിഹീനതയും, ഉത്തരവാദബോധമില്ലായ്മയുമാകുന്നു. ഖുർആനിൽ പലേടത്തും ഈ അനുകരണവാദത്തെ അധിക്ഷേപിച്ചു കാണാം.

ഇബ്റാഹീം (അ) തന്റെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞ മറുപടി നോക്കുക: നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം തനി ദുർമാർഗമാണ്; നിങ്ങളത് സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ വഴിപിഴവിലായിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും അത് സ്വീകരിച്ചുവന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരും ദുർമാർഗത്തിലായിരുന്നു; എന്നല്ലാതെ പാരമ്പര്യമായി അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടൊന്നും ഇത് സൻമാർഗമായിത്തീരുകയില്ല എന്നത്രെ മറുപടിയുടെ സാരം. വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് പോലും മനുഷ്യനെ വലിച്ചിഴക്കുവാൻ കാരണം, ലക്ഷ്യം നോക്കാതെയുള്ള അനുകരണം (**تقليد**) ആണെങ്കിൽ, ആ ദുഃസ്വഭാവം മനുഷ്യനെ മറ്റെന്ത് ദുർമാർഗങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല?! അനുകരണവാദികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരും ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന ഒരേ ഒരു വസ്തുത ഓർക്കുമ്പോൾ ഹാ! അതെത്രമാത്രം നിന്ദ്യവും ലജ്ജാവഹവുമാണ്!

قَالُوٓاْ أَجِئۡتَنَا بِٱلۡحَقِّ أَمۡ أَنتَ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ (യഥാർത്ഥ) കാര്യവുമായി വന്നിരിക്കുകയാണോ, അഥവാ നീ കളിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണോ?'

قَالَ بَل رَّبُّكُمۡ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا۠ عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: (കളിയല്ല) എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് ആകാശഭൂമികളുടെ രക്ഷിതാവാകുന്നു; അവയെ (ല്ലാം) പടച്ചുണ്ടാക്കിയവനാകുന്നു.

ഞാൻ, അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനുമാണ്.

وَتَٱللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصۡنَٰمَكُم بَعۡدَ أَن تُوَلُّواْ مُدۡبِرِينَ ﴿٥٧﴾

《57》 അല്ലാഹു തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ പിൻതിരിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്.'

فَجَعَلَهُمۡ جُذَٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمۡ لَعَلَّهُمۡ إِلَيۡهِ يَرۡجِعُونَ ﴿٥٨﴾

《58》 അങ്ങനെ, അവരുടെ വലിയ ഒരു വിഗ്രഹമൊഴിച്ച് അവരെ [ബാക്കി ആരാധ്യൻമാരെ] അദ്ദേഹം തുണ്ടം തുണ്ടമാക്കി. അവർ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ.

《55》 قَالُوٓا അവർ പറഞ്ഞു أَجِئۡتَنَا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കയാണോ بِٱلۡحَقِّ യഥാർഥവുമായി أَمۡ أَنتَ അതല്ല നീ ആണോ مِنَ ٱللَّٰعِبِينَ കളിക്കുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) കാര്യംകൊണ്ട്, 《56》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു بَل رَّبُّكُمۡ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബാകുന്നു وَٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയുടെയും ٱلَّذِي فَطَرَهُنَّ അവയെ പടച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ وَأَنَا۠ ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ عَلَىٰ ذَٰلِكُم അതിന് مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ സാക്ഷികളിൽ, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽപെട്ടവനാണ് 《57》 وَتَٱللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെയാണ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് സത്യം لَأَكِيدَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും (കൊത്തിമുറിക്കും) أَصۡنَٰمَكُم നിങ്ങളുടെ ബിംബങ്ങളോട്, വിഗ്രഹങ്ങളോട് بَعۡدَ أَن تُوَلُّوا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോയശേഷം مُدۡبِرِينَ പിന്നിട്ടവരായി 《58》 فَجَعَلَهُمۡ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവരെ ആക്കി جُذَٰذًا തുണ്ടം തുണ്ടം, إِلَّا كَبِيرًا ഒരു വലിയതൊഴിച്ചു لَّهُمۡ അവരുടെ, അവർക്കുള്ള لَعَلَّهُمۡ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി إِلَيۡهِ തന്റെ (അവന്റെ-അതിന്റെ) അടുക്കലേക്ക് يَرۡجِعُونَ മടങ്ങുന്ന (വർ)

തങ്ങളും, തങ്ങളുടെ പിതാക്കളും പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇപ്പറയുന്നത് കാര്യമായിട്ടാണോ, അതല്ല കളിയായിട്ടാണോ എന്നവർ അന്വേഷിക്കുന്നു. കളിയാണെന്ന് പറഞ്ഞുകിട്ടിയാൽ അവർ സംതൃപ്തരായിക്കൊള്ളും. കാര്യമാണെന്ന് പറയുന്നപക്ഷം, പൂർവികൻമാരെയും അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും അവർക്ക് പലതും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കും. അതിനൊന്നും ഇടയാക്കി ദീർഘിപ്പിക്കാതെ അദ്ദേഹം കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു; 'ഈ ആകാശ ഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ; നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അതിലൊന്നും ഒരു പങ്കുമില്ലെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാം; അപ്പോൾ, ആ ഏകമഹാശക്തിയെയായിരിക്കണം നിങ്ങൾ ആരാധ്യനായി സ്വീകരിക്കുന്നത്; ഈ തത്വം അംഗീകരിച്ച സത്യസാക്ഷിയാണ് ഞാൻ; എന്നിരിക്കെ കളിയുടെ പ്രശ്നം തന്നെ ഇവിടെ ഇല്ല.' മാത്രമല്ല, അവരുടെ അഭാവത്തിൽ ആ വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഏർപ്പാട് ചെയ്യുമെന്ന് ഒരു ബലമായ താക്കീതും നൽകി. ഈ താക്കീത് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പറഞ്ഞതാണെന്നും, അതല്ല സ്വയം പറഞ്ഞതാണ്-പക്ഷേ, അത് ആരോ കേൾക്കുകയുണ്ടായെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും,

ജനങ്ങൾ ഒരു ഉൽസവത്തിനോ മറ്റൊ സ്ഥലം വിട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം മഴു എടുത്തു. വലിയ വിഗ്രഹത്തെ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം വെട്ടിമുറിച്ചു കളഞ്ഞു. മഴു വലിയ വിഗ്രഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ കൊളുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു.' (كما فى البخاري)

لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (അവർ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിയേക്കാം) എന്ന വാക്യം രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. താൻ ഈ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി തന്നോടു ചോദ്യം ചെയ്‌വാൻ വരട്ടെ-അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാം എന്ന സാരത്തിലും, വലിയ വിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മറ്റുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾ അതിനോട് വന്നു ചോദിക്കുകയും, അപ്പോൾ അതിന്റെ കഴിവില്ലായ്മ അവർ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടി എന്ന സാരത്തിലുമാണ് ആ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ. ഒന്നാമത്തെ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച് اليه (തന്റെ അടുക്കലേക്ക്) എന്നതിലുള്ള സർവനാമം (ضَمِير) ഇബ്റാഹിം നബിയെയും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് വലിയ വിഗ്രഹത്തെയും കുറിക്കുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചത് കാണുമ്പോൾ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന വ്യസനവും, കോപവും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ:-

قَالُوا۟ مَن فَعَلَ هَـٰذَا بِـَٔالِهَتِنَآ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ട് ഇത് ചെയ്തവൻ ആരാണ്?! നിശ്ചയമായും, അവൻ അക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ!'

قَالُوا۟ سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُۥٓ إِبْرَٰهِيمُ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ അവർ [ചിലർ] പറഞ്ഞു: ഒരു യുവാവ് അവരെപ്പറ്റി (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയുണ്ടായി; ഇബ്റാഹിം എന്നാണ് അവനു (പേർ) പറയപ്പെടുന്നത്.'

قَالُوا۟ فَأْتُوا۟ بِهِۦ عَلَىٰٓ أَعْيُنِ ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, അവനെ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കാം!'

قَالُوٓا۟ ءَأَنتَ فَعَلْتَ هَـٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا يَـٰٓإِبْرَٰهِيمُ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അവർ ചോദിച്ചു: നീയാണോ നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ട് ഇതു ചെയ്തത്-ഇബ്റാഹീമേ!'

قَالَ بَلْ فَعَلَهُۥ كَبِيرُهُمْ هَـٰذَا

﴾63﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, അത് അവരിലുള്ള ഈ വലിയവൻ ചെയ്തതാണ്;

فَسْـَٔلُوهُمْ إِن كَانُوا۟ يَنطِقُونَ ﴿٦٣﴾

'അവർ സംസാരിക്കുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവരോട് ചോദിച്ചു കൊൾവിൻ?'

﴾59﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു مَنْ فَعَلَ ആരാണ് ചെയ്തത് هَذَا ഇത്, (ഈ) പണി بِآلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരെ (ദൈവങ്ങളെ)ക്കൊണ്ട് إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ لَمِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ. ﴾60﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سَمِعْنَا ഞങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുന്നു فَتًى ഒരു യുവാവിനെ, ചെറുപ്പക്കാരനെ يَذْكُرُهُمْ അവൻ അവരെപ്പറ്റി (ആക്ഷേപിച്ചു) പറയുന്നതായി يُقَالُ لَهُ അവന് പറയപ്പെടും إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീം എന്ന് ﴾61﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു فَأْتُوا بِهِ എന്നാൽ അവനെക്കൊണ്ടുവരുവിൻ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ (മുമ്പാകെ) لَعَلَّهُمْ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി يَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന(വർ) ﴾62﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أَأَنتَ നീയാണോ فَعَلْتَ هَذَا ഇതു ചെയ്തത് بِآلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ട് يَا إِبْرَاهِيمُ ഇബ്റാഹീമേ ﴾63﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ فَعَلَهُ അത് ചെയ്തു كَبِيرُهُمْ അവരിൽ വലിയവൻ هَذَا ഇവൻ, ഈ فَاسْأَلُوهُمْ എന്നാൽ അവരോട് ചോദിച്ചു നോക്കുവിൻ إِنْ كَانُوا അവരാണെങ്കിൽ يَنْطِقُونَ സംസാരിക്കും.

വികാരഭരിതരായ ആ ജനങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇത്തരം 'അക്രമം' ചെയ്തവനെപ്പറ്റി പരസ്പരം അന്വേഷണമായി. ആരോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു; അത് ഇബ്റാഹീം എന്നു പേരുള്ള ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ വിക്രിയയായിരിക്കും എന്ന്. അദ്ദേഹം വിഗ്രഹാരാധനയെയും, വിഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ച് ആക്ഷേപിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് അവർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളോട് ഞാനൊരു തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ശപഥം ചെയ്തിരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു ചോദ്യം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി ശകലം ബുദ്ധിയെങ്കിലും ഉള്ളവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനും, വിരൽ കടിപ്പിക്കുവാനും തക്കതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അതാ ആ വലിയ വിഗ്രഹം! ആയാളതാ, മുഴുവനായി നിൽക്കുന്നു: അയാൾ ചെയ്തതായിരിക്കണം ഇത്. ഇവരൊക്കെ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരാണല്ലോ; ഇവർക്ക് അറിയുവാനും പറയുവാനും സാധിക്കണമല്ലോ; ഇവർ പറയട്ടെ– ഇവരോട് തന്നെ ചോദിച്ചുനോക്കുവിൻ.' കുറിക്ക് കൊണ്ട ഉത്തരം!

فَرَجَعُوٓا۟ إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوٓا۟ إِنَّكُمْ أَنتُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ അപ്പോൾ അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലേക്ക് മടങ്ങി; എന്നിട്ട്, അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ!'

﴾65﴿ പിന്നെ, അവർ തലകുത്തനെ മറിഞ്ഞു [ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി:] ഇവർ സംസാരിക്കുകയില്ലെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ!' (എന്നായി)

ثُمَّ نُكِسُوا۟ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰٓؤُلَآءِ يَنطِقُونَ ﴿٦٥﴾

﴾64﴿ فَرَجَعُوا അപ്പോൾ അവർ മടങ്ങി إِلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ അവരുടെ മനസ്സുകളിലേക്ക് فَقَالُوا എന്നിട്ട് അവർ പറഞ്ഞു إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ أَنتُمُ നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ ﴾65﴿ ثُمَّ പിന്നീട് نُكِسُوا അവർ കീഴ്മേലാക്കപ്പെട്ടു, കുത്തനെ മറിഞ്ഞു عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ തങ്ങളുടെ തലകളിൽ (തലകുത്തനെയായി) لَقَدْ عَلِمْتَ തീർച്ചയായും നിനക്കറിയാമല്ലോ مَا هَٰؤُلَاءِ ഇവരില്ല, ഇക്കൂട്ടരില്ല يَنطِقُونَ സംസാരിക്കുക, മിണ്ടുക

സ്വന്തം ദേഹങ്ങളിൽ നേരിടുന്ന ആപത്ത് പോലും തടുക്കുവാനോ, മനസ്സിലാക്കുവാനോ, പറഞ്ഞറിയിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ആ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെക്കുന്നത് കടുത്ത വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി അവരോട് പറഞ്ഞു. ഇബ്റാഹീം നബി(അ) കൊണ്ടുവന്ന ന്യായത്തിന്റെ അജയ്യശക്തിക്ക് മുമ്പിൽ അവർ, തൽക്കാലമെങ്കിലും ലജ്ജിച്ചു തലകുനിച്ചു. പക്ഷേ, താമസിയാതെ അവർ ഭാവം മാറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇവയ്ക്ക് സംസാരിക്കുവാൻ കഴിവില്ലെന്ന് നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ?! പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവയോട് ചോദിച്ചുനോക്കുവാൻ പറയുന്നത്?! എന്ന് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി:

﴾66﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ (പിന്നെ) അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ചെയ്യാത്തതിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയണോ?

قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾

﴾67﴿ ഛെ! നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളും! [ലജ്ജാവഹം!] നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ?'

أُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

﴾66﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَفَتَعْبُدُونَ അപ്പോൾ (എന്നാൽ പിന്നെ) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമേ مَا لَا يَنفَعُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും وَلَا يَضُرُّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത ﴾67﴿ أُفٍّ 'ഛെ,' 'ഫ്ഫെ' (ഞാൻ വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു) لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളോട് وَلِمَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനോടും مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ

ഇവയെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി സ്വീകരിച്ചതിൽ നിങ്ങളോടും, അവയോടും എനിക്കുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും ഞാനിതാ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു! അൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധി കൊടുത്തു നിങ്ങൾക്കൊന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കിക്കൂടേ?! എന്ന് സാരം. അനുകരണം മതാടിസ്ഥാനമാക്കിയ അവർ അതിന് തയ്യാറാവുക എളുപ്പമല്ലല്ലോ. അവർ കയ്യൂക്കും, അക്രമവും തന്നെ നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്ത് കടുംകൈ ഉപയോഗിച്ചും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് അവരുടെ ദുരഭിമാനം അവരോട് ശാസിച്ചു:

قَالُواْ حَرِّقُوهُ وَٱنصُرُوٓاْ ءَالِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَٰعِلِينَ ﴿٦٨﴾

《68》 അവർ പറഞ്ഞു: 'ഇവനെ നിങ്ങൾ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ- നിങ്ങൾ (വല്ലതും) ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ!'

قُلْنَا يَٰنَارُ كُونِى بَرْدًا وَسَلَٰمًا عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٦٩﴾

《69》 നാം [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'തീയേ! നീ ശീതളവും, ഇബ്റാഹീമിന് രക്ഷയും ആയിത്തീരുക!' എന്ന്.

وَأَرَادُواْ بِهِۦ كَيْدًا فَجَعَلْنَٰهُمُ ٱلْأَخْسَرِينَ ﴿٧٠﴾

《70》 അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് അവർ ഒരു തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു; എന്നാൽ, നാം അവരെത്തന്നെ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരാക്കി.

《68》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു حَرِّقُوهُ നിങ്ങൾ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ وَانْصُرُوا നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ آلِهَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെ إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ 《69》 قُلْنَا നാം പറഞ്ഞു يَا نَارُ ഹേ തീയേ كُونِي നീ ആയിത്തീരുക بَرْدًا ശീതളം, തണുപ്പ് وَسَلَامًا രക്ഷയും, ശാന്തിയും عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന് 《70》 وَأَرَادُوا അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു بِهِ അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് كَيْدًا ഒരു തന്ത്രം, ഉപായം, കെണി فَجَعَلْنَاهُمُ എന്നാൽ നാം അവരെ ആക്കി الْأَخْسَرِينَ ഏറ്റവും നഷ്ടപ്പെട്ടവർ, വലിയ നഷ്ടക്കാർ

അവർ വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നികുണ്ഡം തയ്യാറാക്കി. കുറേ ദിവസം തുടർച്ചയായി അതിൽ തീ കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ വെട്ടിനുറുക്കിയ കൊലപ്പുള്ളിയെ ചുട്ടെരിക്കുവാനുള്ള സംരംഭത്തിൽ സഹകരിക്കുവാൻ അവർ ഓരോരുത്തരും തയ്യാറെടുത്തിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. രോഗം സുഖപ്പെടുവാനായി ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലേക്ക് വിറകുകെട്ട് കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുവാൻ പല സ്ത്രീകളും നേർച്ച നേരുക കൂടി ചെയ്തതായി ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടു ഇത്പോലെ അനേകം അനാചാരങ്ങളെ പുണ്യകർമങ്ങളായി കരുതിപ്പോരുന്ന മുസ്‌ലിം സ്ത്രീ പുരുഷൻമാരെ നാം ഇന്നും കാണാറുള്ളതാണല്ലോ.

അങ്ങനെ തൗഹീദിന്റെ മാർഗത്തിൽ പടപൊരുതിയ ബാബിലോണിയായിലെ ഒന്നാമത്തെ സമരവീരൻ, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ഇലാഹാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഭൂമിയിൽ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച പതിനാറുകാരനായ ഏക യുവാവ്, ശിർക്കിന്റെ വൈതാളികൻമാരെ മണൽത്തരിയോളം ഭയപ്പെടാതെ 'ജിഹാദി'ന് (ധർമയുദ്ധത്തിന്) ഒരുങ്ങിയ ആ വിപ്ലവകാരി-അതെ, അനേകം പ്രവാചകൻമാർക്ക് ജനയിതാവും സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാതൃകയും, അന്ധവിശ്വാസികളോട് സമരം നടത്തുന്ന 'മുജാഹിദു' കൾക്ക് നായകനുമായ ഇബ്റാഹിം നബി(അ) ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ ആഹുതി ചെയ്യപ്പെട്ടു! തീയിൽ എറിയപ്പെട്ടു! ഇല്ല. അദ്ദേഹം വെന്തു കരിഞ്ഞില്ല! മരണപ്പെട്ടുപോയതുമില്ല! തീയിന് ചൂടു നിശ്ചയിച്ച അതേ സ്രഷ്ടാവ്- ഏതൊരുത്തന്റെ പരിശുദ്ധ നാമത്തിൽ അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ നരകത്തിന്റെ തീയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുവോ ആ നാഥൻ -തീയിനോട് തണുത്തുകൊള്ളുവാൻ ഉത്തരവിട്ടു. പോരാ-തണുത്താലും പോരാ- തന്റെ സുഹൃത്തിന് രക്ഷയും സമാധാനവും കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് കൽപിച്ചു. ആ വമ്പിച്ച തീകുണ്ഡഠം അദ്ദേഹത്തിന് ഉല്ലാസഭവനമായി മാറി! പിശാചിന്റെ സൈന്യം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു!

തീയിൽ എറിയപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം നബി(അ) حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ (എനിക്ക് അല്ലാഹു മതി: ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അവൻ എത്ര വിശിഷ്ടൻ) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ജിബ്രീൽ(അ) വന്ന് 'വല്ല ആവശ്യവും പറയുവാനുണ്ടോ' എന്നന്വേഷിച്ചു. 'താങ്കളോടൊന്നും പറയുവാനില്ല' എന്നായിരുന്നു ഉത്തരം. മലക്ക് വീണ്ടും ഉണർത്തിച്ചു: 'എന്നാൽ താങ്കളുടെ റബ്ബിനോട് ചോദിക്കുക!' അവിടുന്ന് പ്രതിവചിച്ചു: علمه بحالى يغنى عن سؤالى (എന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അവൻ അറിയുന്നത് കൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.)

ചിന്തിച്ചുനോക്കുക! ഇതാണ് ഈമാനിന്റെ മാതൃക! ഇതാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ ഹൃദയം! അതെ, 'നിശ്ചയമായും ഇബ്റാഹീമിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതായ മാതൃകയുണ്ട്.'

(قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ—الْمُمْتَحِنَة)

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം സൂ: ഇബ്റാഹീമിന്റെ പ്രാരംഭമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. അദ്ദേഹം അഗ്നിയിൽ എറിയപ്പെട്ട സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നിരൂപണം ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനം പ്രത്യേക വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

وَنَجَّيْنَٰهُ وَلُوطًا إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِي بَٰرَكْنَا فِيهَا لِلْعَٰلَمِينَ ﴿٧١﴾

﴿71﴾ അദ്ദേഹത്തെയും ലൂത്വിനെയും- യാതൊരു ഭൂമിയിൽ നാം ലോകർക്ക് വേണ്ടി ഗുണാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നുവോ അതിലേക്ക് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി:

وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ

﴿72﴾ ഇസ്ഹാക്വിനെയും കൂടുതലായി യഅ്ക്വൂബിനെയും അദ്ദേഹത്തിന് നാം ദാനം കൊടുക്കുകയും

ചെയ്തു;

وَكُلًّا جَعَلْنَا صَٰلِحِينَ ﴿٧٢﴾

എല്ലാവരെയും നാം സദ്വൃത്തരാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَجَعَلْنَٰهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِمْ فِعْلَ ٱلْخَيْرَٰتِ وَإِقَامَ ٱلصَّلَوٰةِ وَإِيتَآءَ ٱلزَّكَوٰةِ ۖ وَكَانُوا۟ لَنَا عَٰبِدِينَ ﴿٧٣﴾

《73》 അവരെ നാം നമ്മുടെ കൽപന പ്രകാരം (ജനങ്ങൾക്ക്) മാർഗദർശനം നൽകുന്ന നേതാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തു. നല്ല കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും, 'സകാത്ത്' (വിശുദ്ധധർമം) കൊടുക്കുവാനും നാം അവർക്ക് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർ നമ്മെ ആരാധിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു.

《71》 وَنَجَّيْنَاهُ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു وَلُوطًا ലൂതിനെയും إِلَى الأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക് الَّتِي بَارَكْنَا നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയ, ആശീർവാദം നൽകിയ فِيهَا അതിൽ لِلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്ക് വേണ്ടി 《72》 وَوَهَبْنَا നാം ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് إِسْحَاقَ ഇസ്ഹാക്വിനെ وَيَعْقُوبَ യഅ്ക്വൂബിനെയും نَافِلَةً കൂടുതലായി, വർധനവായി, അധികമായി وَكُلًّا എല്ലാവരെയും جَعَلْنَا നാം ആക്കി صَالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാർ, നല്ല ആളുകൾ 《73》 وَجَعَلْنَاهُمْ നാം അവരെ ആക്കുകയും ചെയ്തു أَئِمَّةً നേതാക്കൾ, മുമ്പൻമാർ يَهْدُونَ മാർഗദർശനം നൽകുന്ന بِأَمْرِنَا നമ്മുടെ കൽപന പ്രകാരം وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകുകയും ചെയ്തു إِلَيْهِمْ അവർക്ക് فِعْلَ الْخَيْرَاتِ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുവാനും وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും لَنَا നമുക്ക് നമ്മെ عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവർ

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ സഹോദരനായ ഹാറാന്റെ (هَارَان) മകനാണ് ലൂത് നബി (അ). രണ്ടുപേരും സ്വദേശം വിട്ട് പല യാത്രകൾക്കു ശേഷം ശാം പ്രദേശങ്ങളിൽ വന്നു താമസമുറപ്പിച്ചു. മതപരമായും, ഭൗതികമായും വരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച ഒരു അനുഗൃഹീത രാജ്യമാണ് ശാം. ഭൂമുഖത്ത് ജനവാസമുണ്ടായിരുന്ന നാടുകളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവുമധികം പ്രവാചകൻമാർ ജീവിച്ചിരുന്നതും, തൗറാത്ത്, ഇൻജീൽ മുതലായ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവതരിച്ചതും ആ ഭൂമിയിലായിരുന്നു. സമ്പൽസമൃദ്ധമായ ആ രാജ്യങ്ങൾ അന്നും ഇന്നും ഭൂമിശാസ്ത്ര പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു. പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ പ്രവാചകൻമാരിൽ അധികവും, ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ സന്താനപരമ്പരകളിൽപെട്ടവരത്രെ. 72,73 ആയത്തുകളിൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഓരോന്നും ഇബ്റാഹീം നബിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്കുള്ള സാമീപ്യത്തെയും, സ്നേഹത്തെയും കുറിക്കുന്നു. ഇസ്ഹാക് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ പുത്രനും, യഅ്ക്വൂബ് (അ) പൗത്രനുമാ

കുന്നു. തനിക്ക് ഒരു മകനുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്തിരുന്നു. മകന് പുറമെ മകന്റെ മകനെയും അല്ലാഹു നൽകി. അതുകൊണ്ടാണ് യഅ്ക്വൂബ് നബിയെ പ്പറ്റി ഔദാര്യമെന്ന നിലക്ക് കൂടുതലായി (نَافِلَةً) കൊടുത്തു എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ ശ്രേഷ്ഠതക്ക് മകുടം ചാർത്തുവാൻ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا (ഇബ്റാഹീമിനെ അല്ലാഹു സുഹൃത്തായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന് സൂറത്തുന്നിസാഉ് 125-ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യം മാത്രം മതിയാകും!

وَلُوطًا ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَٰهُ مِنَ ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِى كَانَت تَّعْمَلُ ٱلْخَبَٰٓئِثَ ۗ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَٰسِقِينَ ﴿٧٤﴾

《74》 ലൂത്വിനാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ന്യായവിധിയും, ജ്ഞാനവും നൽകി. ദുർവൃത്തികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന (ആ) നാട്ടിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ [ആ നാട്ടുകാർ] ദുർന്നടപ്പുകാരായ ഒരു ചീത്ത ജനതയായിരുന്നു.

وَأَدْخَلْنَٰهُ فِى رَحْمَتِنَآ ۖ إِنَّهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٧٥﴾

《75》 നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം സദ്വൃത്തൻമാരിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

《74》 وَلُوطًا ലൂത്വിനാകട്ടെ, ലൂത്വിനും തന്നെ آتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി حُكْمًا ന്യായവിധി, വിധി وَعِلْمًا അറിവും, ജ്ഞാനവും وَنَجَّيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു مِنَ الْقَرْيَةِ നാട്ടിൽ നിന്ന്, രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് الَّتِي كَانَتْ ആയിരുന്നതായ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ ദുർവൃത്തികൾ (നീചവൃത്തികൾ) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു قَوْمَ سَوْءٍ ഒരു ചീത്ത ജനത فَاسِقِينَ ദുർന്നടപ്പുകാരായ 《75》 وَأَدْخَلْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു فِي رَحْمَتِنَا നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ, അനുഗ്രഹത്തിൽ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്വൃത്തൻമാരിൽപ്പെട്ടവനാണ്.

ലൂത്ത്നബി(അ)ന്റെ നാട്ടുകാർ, തോന്നിയവാസികളും, ദുർവൃത്തിക്കാരുമായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് പകരം, പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ നിലയിൽ പുരുഷസംസർഗംകൊണ്ട് കാമനിവൃത്തി വരുത്തുകയെന്ന വൃത്തികെട്ട സമ്പ്രദായം അവർ സ്വീകരിച്ചുവന്നു. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം ഇറങ്ങുകയും, രാജ്യം ഒന്നാകെ കീഴ്മേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അതിഭയങ്കരമായ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂറത്ത് അഅ്റാഫ് (80-84), ഹൂദ് (77-83), ഹിജ്ർ (61-77) എന്നിവയിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൂറത്തു-ശുഅറാഇലും കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നതാണ്. ان شاء الله ലൂത്ത്കടൽ, (بحرلوط) ചാവുകടൽ (بحر الميت) എന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തടാകം അതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. *(*)* പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന് മുമ്പായി ലൂത്ത് നബിയെയും വീട്ടുകാരെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന് ന്യായ വിധി (حكم) നൽകി എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ പ്രവാചകത്വവും, കാര്യങ്ങളിൽ വിധികൊടു ക്കുവാനുള്ള അറിവും പ്രാപ്തിയും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 6

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَنَجَّيْنَـٰهُ وَأَهْلَهُۥ مِنَ ٱلْكَرْبِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

《76》 നൂഹിനെയും - അതായത്: മുമ്പ് അദ്ദേഹം വിളി(ച്ചുപ്രാർഥി)ച്ച സന്ദർഭം - (ഓർക്കുക). അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഉത്തരംനൽകി; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരെയും മഹാദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

وَنَصَرْنَـٰهُ مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَـٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾

《77》 നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നാം സഹായം (രക്ഷ) നൽകുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ ഒരു ചീത്ത ജനതയായിരുന്നു; അതിനാൽ നാമവരെ കൂട്ടത്തോടെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

《76》 وَنُوحًا നൂഹിനെയും (ഓർക്കുക) إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ (പ്രാർഥിച്ചപ്പോൾ) مِن قَبْلُ മുമ്പ് فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് فَنَجَّيْنَاهُ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി وَأَهْلَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരെയും مِنَ الْكَرْبِ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന്, ആപത്തിൽ നിന്ന് الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച 《77》 وَنَصَرْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം സഹായം (രക്ഷ) നൽകുകയും ചെയ്തു مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരായ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ إِنَّهُمْ كَانُوا നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു قَوْمَ سَوْءٍ ഒരു ചീത്ത ജനത فَأَغْرَقْنَاهُمْ അതിനാൽ അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു أَجْمَعِينَ കൂട്ടത്തോടെ, മുഴുവനും

വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ അദ്ദേഹം നൂറ്റാണ്ടു

(*)* പടം 5 ഉം മറ്റും നോക്കുക. സൂറ: ശുഅറാഇൽ ഈ തടാകത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരണം വരുന്നതാണ്.

കൾ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. എന്നിട്ടും അല്പമാത്രം ആളുകളൊഴിച്ചു മറ്റെല്ലാവരും അത് ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നത് നിമിത്തം അദ്ദേഹം വളരെ മനോദുഃഖത്തിലകപ്പെട്ടു. ഒടുക്കം, അവരെ ആകമാനം മുക്കിനശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞ ആ ജലപ്രളയം ഉണ്ടാവുകയും, അദ്ദേഹവും സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രം കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയുമാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂറ: അഅ്റാഫിലും, ഹൂദിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറ: ശുഅറാഇലും മറ്റും കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതുമാകുന്നു.

وَدَاوُۥدَ وَسُلَيْمَـٰنَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِى ٱلْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ ٱلْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَـٰهِدِينَ ﴿٧٨﴾

《78》 ദാവൂദിനെയും സുലൈമാനെയും അതായത്, വിളയുടെ കാര്യത്തിൽ- ജനങ്ങളുടെ ആടുകൾ അതിൽ രാത്രി കടന്നു മേഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടുപേരും വിധികൽപിക്കുന്ന സന്ദർഭം- (ഓർക്കുക). അവർ വിധികൽപിക്കുന്നതിന് നാം സാക്ഷിയായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

فَفَهَّمْنَـٰهَا سُلَيْمَـٰنَ ۚ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُۥدَ ٱلْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَٱلطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فَـٰعِلِينَ ﴿٧٩﴾

《79》 എന്നിട്ട് സുലൈമാന്ന് നാമത് (യുക്തമായ നിലയിൽ) ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തനും [രണ്ട് പേർക്കും] നാം ന്യായവിധിയും, ജ്ഞാനവും നൽകിയിരുന്നു. ദാവൂദിനോടൊപ്പം 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യുന്ന നിലയിൽ, പർവ്വതങ്ങളെയും, പറവകളെയും നാം കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നാം (ഇങ്ങിനെയെല്ലാം) ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു.

وَعَلَّمْنَـٰهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُم مِّنۢ بَأْسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنتُمْ شَـٰكِرُونَ ﴿٨٠﴾

《80》 നിങ്ങളുടെ (ഇടയിലുണ്ടാകുന്ന) പടയിൽ നിങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാനായി, നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പടച്ചട്ട നിർമാണം അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവരാണോ?

《78》 وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ ദാവൂദിനെയും സുലൈമാനെയും(ഓർക്കുക) إِذْيَحْكُمَانِ അവർ രണ്ടു പേരും വിധി കൽപിക്കുന്ന സന്ദർഭം فِي الْحَرْثِ വിളയുടെ കാര്യത്തിൽ إِذْنَفَشَتْ രാത്രി കടന്നുമേഞ്ഞപ്പോൾ فِيهِ അതിൽ غَنَمُ الْقَوْمِ ജനങ്ങളുടെ ആടുകൾ وَكُنَّا നാം

ആയിരുന്നു فَفَهَّمْنَاهَا ﴿79﴾ എന്നിട്ട് لِحُكْمِهِمْ അവരുടെ വിധിക്ക് شَاهِدِينَ സാക്ഷികൾ
നാം അതിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു سُلَيْمَانَ സുലൈമാന് وَكُلًّا എല്ലാവർക്കും തന്നെ آتَيْنَا നാം
കൊടുത്തിരുന്നു, നൽകിയിരിക്കുന്നു حُكْمًا ന്യായവിധി, വിധി وَعِلْمًا ജ്ഞാനവും
وَسَخَّرْنَا നാം കീഴ്പെടുത്തുക (വിധേയമാക്കുക)യും ചെയ്തു مَعَ دَاوُدَ ദാവൂദിനോടൊപ്പം
الْجِبَالَ പർവ്വതങ്ങളെ يُسَبِّحْنَ അവ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുന്ന നില
യിൽ وَالطَّيْرَ പറവകളെയും, പക്ഷികളോടുകൂടി وَكُنَّا നാം ആകുന്നു فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്ന
വർ ﴿80﴾ وَعَلَّمْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തു صَنْعَةَ നിർമാണം,
ഉണ്ടാക്കൽ لَبُوسٍ പടച്ചട്ട, അങ്കി لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി لِتُحْصِنَكُمْ അത് നിങ്ങളെ
കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻ مِنْ بَأْسِكُمْ നിങ്ങളുടെ പടയിൽ (പടയിലെ ആക്രമണത്തിൽ) നിന്ന്
فَهَلْ أَنْتُمْ എന്നിട്ട് നിങ്ങളാണോ شَاكِرُونَ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവർ, നന്ദിയുള്ളവർ

ഇസ്റാഈൽ ജനതയിൽ പ്രവാചകൻമാരും രാജാക്കളും കൂടിയായിരുന്ന രണ്ടാളുകളാണ് ദാവൂദ് നബി(അ)യും, പുത്രൻ സുലൈമാൻ നബി(അ)യും. ഇവരുടെ സന്തതികളും വളരെക്കാലം രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്നു. രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചും ക്വുർആനിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പലതും പ്രതിപാദിച്ചു കാണാം. ഭരണകർത്താക്കളെന്ന നിലക്കും, പ്രവാചകൻമാരെന്ന നിലക്കും ആവശ്യമായ എല്ലാ അറിവും, ബോധനവും, പ്രാപ്തിയും രണ്ടുപേർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിന് പുറമെ, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ചില പ്രത്യേകതകളും ഇവിടെ അല്ലാഹു എടുത്തുപറയുന്നു. മനുഷ്യന് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമാണ് ബുദ്ധി. അതിൽ മനുഷ്യന് യാതൊരു കയ്യുമില്ല. ജൻമസിദ്ധമായ ബുദ്ധിയുടെ തോതനുസരിച്ച് പരിചയത്തിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ അത് വികസിക്കുന്നു എന്ന് മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണ് ഇളം പ്രായക്കാരായ ചിലർക്ക് വളരെ തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരെപ്പോലും വെല്ലുന്ന ചിന്താശക്തിയും, ഗ്രഹണശക്തിയും ചിലപ്പോൾ നാം കാണുന്നത്. ഇതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ് സുലൈമാൻ നബി (അ).

ഒരു കൂട്ടരുടെ ആടുകൾ രാത്രി മറ്റൊരു കൂട്ടരുടെ വിളയിൽ ചാടി നശിപ്പിച്ചു. ഇത് സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ കേസ്സിൽ പിതാവും പുത്രനും വിധി പറയുകയുണ്ടായി. രണ്ടാളുടെ വിധികളിൽ കൂടുതൽ യുക്തവും ന്യായവുമായിരുന്നത് സുലൈമാൻ നബിയുടെതായിരുന്നു. ഇതാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കസാരം. വിധികൾ ഓരോന്നും എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പലരും പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ്:-

അന്യായക്കാരന്റെ വിളനഷ്ടത്തിന് പരിഹാരമായി പ്രതിയുടെ ആടുകളെ അയാൾക്ക് കൊടുക്കുവാൻ ദാവൂദ് നബി (അ) കൽപിച്ചു. പിതാവിന്റെ വിധി കേട്ടുകൊണ്ട് കക്ഷികൾ മടങ്ങിപ്പോവുകയായിരുന്നു. കേവലം ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്ന സുലൈമാൻ (അ) അവരെ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന് അന്ന് പതിനൊന്ന് വയസ്സായിരുന്നുപോൽ. ഇതിനെക്കാൾ യുക്തമായ തീരുമാനം മറ്റൊന്നായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിവരമറിഞ്ഞു പിതാവ് മകനെ വരുത്തി അന്വേഷിച്ചു. മകൻ പറഞ്ഞു: 'ആട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ, വിളയുടമസ്ഥന്റെ വില മുൻ സ്ഥിതി പ്രകാരം നന്നായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടുന്ന ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുക, അത്വരേക്കും ആടുകളുടെ പാൽ, രോമം, മക്കൾ മുതലായ ലഭ്യ

ങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവയെ കൈവശം വെക്കുക, വിളവ് മുൻസ്ഥിതി പ്രാപിച്ചാൽ ആടുകളെ തിരിച്ചുകൊടുക്കുക, ഇതാണ് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. മകന്റെ വിധി പിതാവ് ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ വിധിയിൽ, നഷ്ടപ്പെട്ട വിളക്ക് പകരം ആടുകളെ കൊടുക്കാനാണ് നിശ്ചയം. പുത്രന്റെ വിധിയാകട്ടെ, വിളയുടെ നഷ്ടം ആടുകളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വരുമാനം മൂലം നികത്തുവാനുമാണ്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആടുടമസ്ഥന് ആടുകൾ തിരിച്ചു കിട്ടുകയില്ല. ഇവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തമായത് രണ്ടാമത്തെ തീരുമാനമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഓരോ വിധിയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി കർമശാസ്ത്ര പണ്ഡിതൻമാർ ('ഫുകഹാ' ക്കൾ) പല വിശദീകരണങ്ങളും ഇവിടെ നൽകിയിട്ടുള്ളത് കാണാം.

സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെ ബുദ്ധിസാമർഥ്യത്തിന് ഉദാഹരണമായി, ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഓരോ കുട്ടികളുള്ള രണ്ടു സ്ത്രീകളിലെ ഒരുവളുടെ കുട്ടിയെ ചെന്നായ പിടിക്കുകയുണ്ടായി. ശേഷിച്ച കുട്ടി എന്റെതാണെന്ന് ഓരോരുത്തരും വാദിച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ദാവൂദ് നബി(അ)യുടെ അടുക്കൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം കുട്ടിയെ അവരിൽ ഒരുവൾക്ക് അവളായിരുന്നു വലിയവൾ- വിധിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ സ്ത്രീകൾ പിന്നീട് സുലൈമാൻ നബിയുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരു കത്തി കൊണ്ട് കുട്ടിയെ രണ്ടായി പിളർന്ന് ഒരു ഭാഗം ഒരുവൾക്കും, മറ്റേ ഭാഗം മറ്റേവൾക്ക് കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ചെറിയ സ്ത്രീ അങ്ങനെ ചെയ്യരുതെന്നപേക്ഷിച്ചു. മറ്റേവൾക്ക് ഈ വിധി സ്വീകാര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് കാര്യം മനസ്സിലായി. കുട്ടി ചെറിയവളുടെതാണെന്ന് വിധി കൽപിച്ചു. ഓരോരുത്തരുടെ മനഃസ്ഥിതിയും, സ്വന്തം കുട്ടിയുടെ നേരെയുണ്ടാകുന്ന പ്രത്യേക വാൽസല്യവും മനസ്സിലാക്കുവാനാണ്, കുട്ടിയെ പിളർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇമാം നസാഈ(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടു പ്രവാചകൻമാരുടെയും ഈ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് പ്രത്യേക നിർദേശം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയത്തിൽ, ഒരു വിധികർത്താവ്-അദ്ദേഹം വീഴ്ചവരുത്തിയിട്ടില്ലാത്തപക്ഷം- പിഴച്ചുപോയെങ്കിൽ അവൻ കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നത്രെ അത്. 79-ാം വചനത്തിൽ 'ഓരോരുത്തർക്കും നാം ന്യായവിധിയും ജ്ഞാനവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. (وَ كُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَ عِلْمًا) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു ഗ്രഹിക്കാം. നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

اذا حكم الحاكم فاجتهد فاصاب فله اجران واذاحكم فاجتهد فاخطأ فله اجر ـ متفق عليه

സാരം: ഒരു വിധികർത്താവ് വിധി പറയുമ്പോൾ, അവൻ സത്യം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്ന പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ട് സത്യം പ്രാപിച്ചാൽ അവന് രണ്ട് പ്രതിഫലമുണ്ട്: പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ട് പിഴച്ചുപോയാൽ ഒരു പ്രതിഫലവുമുണ്ട്. (ബു; മു) സത്യം കണ്ടതിനുള്ള പ്രതിഫലവും, അതിന് ഉൽസാഹിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവുമാണ് ആദ്യത്തേവനുള്ളത്. രണ്ടാമത്തെവന് അവൻ പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലവുമാണ്. സത്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ഉൽസാഹിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ചവരുത്തുകയോ, പരിശ്രമിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവൻ വിധി പറയുവാൻ മുതിരുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ-വാസ്തവത്തിൽ വിധി ശരിയായിരുന്നാൽ പോലും കുറ്റക്കാരനാകുമെന്നാണ് ഈ ഹദീഥ്കൊണ്ട് മനസ്സിലാകു

ന്നത്.

ദാവൂദ് നബി(അ)യോടൊപ്പം പറവകളും, മലകളും തസ്ബീഹ് (അല്ലാഹുവിന് സ്തോത്ര കീർത്തനം) നടത്തുമാറ് അവയെ അദ്ദേഹത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് ചെയ്ത ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമാകുന്നു. സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ ഈ അനുഗ്രഹം നൽകപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ, മലകളുടെയും പക്ഷികളുടെയും തസ്ബീഹ് എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് തീർത്തു പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَـٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ – الاسراء : ٤٤

(യാതൊരു വസ്തുവുംതന്നെ അവനെ സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് 'തസ്ബീഹ്' പ്രകീർത്തനം–ചെയ്യാതെയില്ല; പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അവരുടെ തസ്ബീഹ് ഗ്രഹിക്കുകയില്ല.) എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഓരോ വിധത്തിലുള്ള തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നുണ്ട് എന്നാണല്ലോ ഇതിൽ വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് സിദ്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേകാനുഗ്രഹമായി മലകളുടെയും, പറവകളുടെയും മാത്രം തസ്ബീഹ് എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവ രണ്ടുമല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ച് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമില്ല. ആകയാൽ, ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട തസ്ബീഹ് ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള തസ്ബീഹ് തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലത് എങ്ങിനെയുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് അറിയാവുന്നതല്ല.

ഭൗതിക കാഴചപ്പാടുകളിൽക്കൂടി മാത്രം ഇത്തരം സംഗതികൾ വീക്ഷിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. അത് ക്വുർആനെ അനാദരിക്കലും അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തലുമാകുന്നു. 'പർവ്വതങ്ങളെ ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം പർവ്വതങ്ങളിലെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നാണ്' എന്നും, 'പക്ഷികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർഥം പക്ഷിവർഗത്തിലെ വിവിധ ഇനങ്ങളെ നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുത്തു എന്നാണ്' എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണാം. ഇത് ശരിയല്ലെന്ന് മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ് സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്ക് പക്ഷികുടെ സംസാരം അറിഞ്ഞിരുന്നതായും, വേണ്ടതെല്ലാം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നതായും ക്വുർആനിൽ (സൂ: നംല് 16) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പക്ഷികളോ മലകളോ തസ്ബീഹ് നടത്തിയതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മലകളിലെ വിഭവങ്ങളെയാകട്ടെ, നാട്ടിന്റെയോ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക എന്ന കൃത്യം ദാവൂദ് നബി(അ) മാത്രമല്ല, സുലൈമാൻ നബി(അ)യും – ഒരുപക്ഷേ, പിതാവിനെക്കാൾ കൂടുതലായി ത്തന്നെ–ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നുതാനും. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമാണ് മലകൾ തസ്ബീഹ് നടത്തിയിരുന്നതെന്ന് (بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ) സൂ: സ്വാദ് 18 ൽ കാണാം. മലയിലെ വിഭവം ഉപയോഗപ്പെടുത്തൽ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാനം സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. സൂ: നംല്, സ്വാദ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.إِنْ شَاء الله

ദാവൂദ് (അ) പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ കയറി ദൈവിക സ്തോത്രങ്ങളും കീർത്തന ഗാനങ്ങളും ആലപിക്കുകയും, കിന്നരം വായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നും; അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ സ്വരമാധുര്യത്തിന്റെ സവിശേഷത നിമിത്തം, വൃക്ഷങ്ങളും പാറക്കല്ലുകളും ചാഞ്ചാടുമായിരുന്നു എന്നും ബൈബ്ളിൽ പറഞ്ഞുകാണാം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലരും ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഗാനാലാപനങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരായി, പറവകളും അദ്ദേഹത്തിനടുത്ത് സന്നിഹിതരാവുകയും, അവ അവയുടെ തസ്ബീഹ് നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നിരിക്കാം. എല്ലാ തരത്തിൽപെട്ട പക്ഷികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് പക്ഷികളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് ലഭിച്ച ദിവ്യബോധനമനുസരിച്ച് കോർവ ചെയ്യപ്പെട്ട സംഗീതകീർത്തനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് 'സബൂർ' (زَبُور)*(*)*

ദാവൂദ് നബി(അ)യുടെ ശബ്ദമാധുരിയും, കീർത്തന ഗാനങ്ങളും ശ്രുതിപ്പെട്ടതാണ്. അത്യാകർഷകമായ ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രതികരണം മനുഷ്യരിൽ മാത്രമല്ല, ഇതരജന്തുക്കളിലും, വസ്തുക്കളിലും, പ്രകടമാകുന്നതാകുന്നു. ചില പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ ശബ്ദത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് യന്ത്രത്തിന്റെയും, വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെയും ഉപയോഗത്താൽ പലതും നടത്തുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് പോലും ഇന്നത്തെ നിരീക്ഷണങ്ങളാൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെട്ട ആ ഒരു അനുഗ്രഹത്തെ നാം വില കുറച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ല. അബൂമൂസൽഅശ്അരീ (റ) ഒരു പ്രധാന സ്വഹാബിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം വളരെ ആകർഷകമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ രാത്രി ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നബി തിരുമേനിﷺ കേട്ടു അതിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. 'ദാവൂദ് കുടുംബത്തിന്റെ വീണസ്വരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്ന് തനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.' (لقد اوتيت مزمارا من مزامير داود - متفق عليه) ഖുർആൻ വായിക്കുന്നത് നല്ല ശബ്ദത്തോടുകൂടിയായിരിക്കുവാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹദീഥുകൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

തോക്ക് മുതലായ പരിഷ്കരിച്ച അഗ്നിയായുധങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് യുദ്ധങ്ങളിൽ ഇരുമ്പുകവചം ധരിക്കലായിരുന്നു വലിയ രക്ഷാമാർഗമായിരുന്നത്. ഇരുമ്പുകവചത്തിൽ (പടയങ്കിയിൽ) അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്കാരവും വരുത്തിയത് ദാവൂദ് നബി(അ) ആയിരുന്നു. (സൂ: സബഇൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.) ചരിത്രപരമായിത്തന്നെ ഇതിന് തെളിവുകളുണ്ട്. ക്രിസ്ത്വബ്ദത്തിന് 1000 കൊല്ലം മുമ്പ് വരെയും പടച്ചട്ടയുടെ ഉപയോഗമുണ്ടായിരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. പിന്നീടാണ് പടത്തൊപ്പിയും, പടയങ്കിയും പ്രചാരത്തിൽ വന്നതായി കാണപ്പെടുന്നത്. അലക്സാണ്ടറിന്റെ കാലത്ത് ഗ്രീക്ക് ഭടൻമാരും, പേർഷ്യൻ ഭടന്മാരും തല മുതൽ കാലുവരെയുള്ള കവചങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു.

ഓരോ തരം ആപത്തുകളിൽനിന്നും രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഓരോവിധ മാർഗവും അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിന് നാം എപ്പോഴും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നാണ്, 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കുന്നവരാണോ' (فهل انتم شاكرون) എന്ന ചോദ്യം കുറിക്കുന്നത്. 79-ാം വചനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ 'നാം അങ്ങിനെ പലതും ചെയ്യുന്നതാണ്.' (وَ كُنَّافَاعِلِينَ) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. മലകളും, പക്ഷികളും തസ്ബീഹ് നടത്തുക, അവയെ കീഴ്പ്പെടു

(*) 'സബൂർ: സങ്കീർത്തനങ്ങൾ (Psalms) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ത്തുക മുതലായ സംഗതികൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ചിലർക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നാം; ചിലർക്കത് വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും; ചിലർ അത് വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചേക്കും; എന്നാൽ, അതിലൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രയാസമോ, അസാംഗത്യമോ ഇല്ല; അതും അത് പോലെയുള്ള പലതും സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാചകം ഉണർത്തുന്നത്. അസാധാരണമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും അല്ലാഹു ഇത് പോലുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഉദാഹരണമായി അടുത്ത രണ്ട് വചനങ്ങളും നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَلِسُلَيْمَٰنَ ٱلرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِى بِأَمْرِهِۦٓ إِلَى ٱلْأَرْضِ ٱلَّتِى بَٰرَكْنَا فِيهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَىْءٍ عَٰلِمِينَ ﴿٨١﴾

《81》 ശക്തിയായടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ കാറ്റിനെ സുലൈമാന്നും (നാം കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു); നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് അത് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാം അറിയുന്നവരാകുന്നു.

وَمِنَ ٱلشَّيَٰطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُۥ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَكُنَّا لَهُمْ حَٰفِظِينَ ﴿٨٢﴾

《82》 അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടി (സമുദ്രത്തിൽ) മുങ്ങുകയും, അതല്ലാതെ (മറ്റു) ചില പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെ പിശാചുക്കളിൽനിന്നും (അദ്ദേഹത്തിന് നാം കീഴ്പ്പെടുത്തി); നാം അവരെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുവരുന്നവരായിരുന്നു.

《81》 وَلِسُلَيْمَانَ സുലൈമാന്നും (കീഴ്പ്പെടുത്തി) الرِّيحَ കാറ്റിനെ عَاصِفَةً ശക്തിയായി അടിക്കുന്ന (അടിച്ചുവീശുന്ന) നിലയിൽ تَجْرِي അത് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു, നടന്നിരുന്നു بِأَمْرِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപന പ്രകാരം إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക് الَّتِي بَارَكْنَا നാം ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയതായ فِيهَا അതിൽ وَكُنَّا നാമാകുന്നു بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും عَالِمِينَ അറിയുന്നവർ 《82》 وَمِنَ الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളിൽനിന്നും (കീഴ്പ്പെടുത്തി) مَن يَغُوصُونَ മുങ്ങുന്നവരെ لَهُ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി وَيَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ അതല്ലാത്ത പ്രവൃത്തി وَكُنَّا നാമായിരുന്നു لَهُمْ അവരെ حَافِظِينَ സൂക്ഷിച്ചു (കാത്തു) വരുന്നവർ

മറ്റുള്ളവർക്ക് സിദ്ധിക്കാറില്ലാത്ത രണ്ട് പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയതായി ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഈ രണ്ട് വചനങ്ങളുടെ അവസാനത്തിലും തന്നെ 79-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ, സാരഗർഭമായ ഓരോ ചെറുവാ

ക്യങ്ങളുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ശക്തിയായി അടിച്ചുവീശുന്ന കാറ്റിനെ സുലൈമാൻ നബി (അ)യുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് സഞ്ചരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം 'എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും നാം അറിയുന്നതാണ്.' (وَ كُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ) എന്നും, സമുദ്രത്തിൽ നിന്ന് മുത്ത് മുതലായവ എടുക്കുവാനായി മുങ്ങുക എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം പിശാചുക്കളെ അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തു എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്ന് നാം അവരെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നവരായിരുന്നു (وَ كُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ) എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ചിന്താർഹമാകുന്നു. സാധാരണ സമ്പ്രദായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നിടത്തെല്ലാം ഇത് പോലെ ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുക ക്വുർആനിലെ ഒരു പതിവാണെന്ന് നാം സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, മിക്കവാറും ആയത്തുകളുടെ അന്ത്യത്തിൽ സന്ദർഭോചിതമായ ചില അനുബന്ധ വാക്യങ്ങൾ (تَذْييل) ഇത്പോലെ കാണാവുന്നതാണ്. 'ഗുണാഭിവൃദ്ധി നൽകിയ ഭൂമി' എന്നത് കൊണ്ട് ഉദ്ദേശം ശാം ഭൂമിയും സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെ തലസ്ഥാന നഗരിയായ ജറുശലേമും *(*)* (اورشليم - البيت المقدس) ആകുന്നു. ആ അനുഗൃഹീത നാട്ടിനെക്കുറിച്ച് 71-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാറ്റിന്റെ സഹായത്തോട്കൂടി, മറ്റാർക്കും സാധിക്കാത്തത്ര വേഗത്തിലും സൗകര്യത്തിലും യാത്ര ചെയ്യുവാൻ സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്ക് സാധിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ആയത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. എന്നാൽ, കാറ്റിനെ അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് ഖണ്ഡിതമായിപ്പറയുവാൻ തക്ക തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരമാകുമ്പോഴേക്കും ഒരു മാസത്തെ വഴിദൂരം (സാധാരണ നിലക്ക് ഒരു മാസക്കാലംകൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴി) സഞ്ചരിച്ചു തിരിച്ചെത്തുവാൻ അത് വഴി അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നുവെന്ന് സൂറ: സബഇൽ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ എന്ന വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'സുലൈമാന്ന് കാറ്റ് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തു: അതിന്റെ കാലത്തെ പുറപ്പാട് ഒരു മാസവും, വൈകുന്നേരത്തെ മടക്കം ഒരു മാസവുമാണ്' എന്നാണ് ആ വചനത്തിന്റെ അർഥം. അദ്ദേഹത്തിനും പരിവാരത്തിനും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു തേരോ മറ്റോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ കയറി കാറ്റിന്റെ സഹായത്താൽ വായുവേഗത്തിൽ അദ്ദേഹം ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽ പോയിവന്നിരുന്നുവെന്നും പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞ എത്രയോ വർണ്ണനകൾ ഈ വാഹനത്തെപ്പറ്റി കഥ പറയുന്നവർക്ക് പറയുവാനുണ്ട്. അതത്രയും വിശ്വസിക്കാവതല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

സുലൈമാൻ നബി (അ) യുടെ രാജ്യം ഫലസ്തീനാണല്ലോ. *(**)* മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയും ചെങ്കടലും അതിന്റെ അടുത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. മധ്യധരണ്യാഴി തീരത്ത് സൂർ, യാഫാ മുതലായ പല തുറമുഖങ്ങളും കാണാം. ചെങ്കടലിന്റെ ശാഖയായ അൽ അക്വബ ഉൾക്കടൽ ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് ഐല തുറമുഖത്താണ്. ഇന്ന് ആ പട്ടണം അൽ അക്വബ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. *(***)* സുലൈമാൻ നബി (അ)യുടെ കാലത്ത് മദ്ധ്യധരണ്യാഴി വഴി

പശ്ചിമ രാജ്യങ്ങളുമായും, ചെങ്കടൽ വഴി ഇന്ത്യ മുതലായ പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളു

(*) പടം 5 നോക്കുക. (**) പടം 5 ഉം 4 ഉം നോക്കുക. (***) പടം 4 നോക്കുക.

മായും വ്യവസ്ഥാപിതമായ നിലയിൽ കച്ചവടബന്ധങ്ങൾ നടന്നിരുന്നുവെന്ന്, ബൈബ്ൾ കൊണ്ടും, മറ്റു ചരിത്ര രേഖകൾ കൊണ്ടും അറിയപ്പെടുന്നു. ഇത്രയും ദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി കപ്പൽ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്നും, അതിന് മുടക്കമോ, പ്രതികൂലമോ ഉണ്ടാകാതെ, ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം-അസാധാരണ സൗകര്യത്തോടെ-നിയന്ത്രിച്ചുപോരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് കാറ്റിനെ അനുകൂലമാക്കി കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. കാറ്റിന്റെ അനുകൂലാവസ്ഥ ആശ്രയിച്ചു മാത്രമാണല്ലോ മുൻകാലത്ത് കപ്പൽയാത്രകൾ സുലൈമാൻ നബി(അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേഗതയിൽ അവ കൊടുങ്കാറ്റുകളെപ്പോലെ ശക്തിയായി വീശുന്നവ (**عاصفة**) ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, യാതൊരു അപായത്തിനും ഇടവരാതെ ശരിക്കും സൗകര്യപ്രദമായിരുന്നു അവ. സൂറത്തു സ്വാദ് 36-ാം വചനത്തിൽ **رَخاء**(മാർദ്ദവമായത്) എന്ന് ആ കാറ്റിന്റെ സ്ഥിതിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഏതായാലും, തന്റെ സൗകര്യമനുസരിച്ച് സഞ്ചരിക്കുമാറ് സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്ക് കാറ്റിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത് മറ്റൊരാൾക്കും ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

സമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി മുത്തും, പവിഴവും എടുക്കുക, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമിക്കുക, ഭാരമേറിയതും സാധാരണ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതുമായ ജോലികൾ നിർവഹിക്കുക മുതലായ പല കൃത്യങ്ങളും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ജിന്ന് വർഗത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. സൂറത്ത് സബഉ് 12-13 ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ഇതും മറ്റാർക്കും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അനുഗ്രഹമാകുന്നു. സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്കും, ദാവൂദ് നബി(അ)ക്കും നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങൾ പലതും താഴെ സൂറത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. സന്ദർഭോചിതം അവയെപ്പറ്റി നമുക്ക് വിവരിക്കാം. **إِنْ شَاء الله**

ജിന്നും പിശാചും മനുഷ്യരിൽപെട്ട ചിലർ മാത്രമാണെന്ന വാദക്കാരും സാധാരണക്കെതിരായ സംഭവങ്ങളെ കഴിവതും വളച്ചു തിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവരും, ഈ രണ്ട് നബിമാരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച മിക്ക സംഗതികൾക്കും തങ്ങളുടെതായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുമെന്നത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇമാം റാസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ (സൂ: സബഇൽ വെച്ച്) പ്രസ്താവിച്ച ചില വരികളുടെ സാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-ചില ആളുകൾ പറയാറുണ്ട്: 'ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് മലകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളെപ്പോലെയുള്ള തസ്ബീഹ് അവയും നടത്തുമെന്നും അത് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നുമാണ്; സുലൈമാൻ നബി(അ)ക്ക് കാറ്റ് കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നതിന്റെ സാരം; വായുവേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന (മുന്തിയതരം) കുതിരകളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്; ദാവൂദ് നബി(അ)ക്ക് ഇരുമ്പിനെ മയമാക്കിക്കൊടുത്തു എന്നും സുലൈമാൻ നബിക്ക് ചെമ്പിന്റെ ഉറവ് ഒഴുക്കിക്കൊടുത്തു എന്നും (സൂ: സബഇൽ) പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം; ചെമ്പ് കൊണ്ടും ഇരുമ്പ് കൊണ്ടും പല സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമാറ് അവയെ തീകൊണ്ട് പതമാക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നാണ്; പിശാചുക്കളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നുവെച്ചാൽ, ചില മല്ലൻമാരായ മനുഷ്യരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നാണ്' എന്നൊക്കെ. ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം തെറ്റായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങിനെ പറയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ബലഹീനതയും, അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിനെ വിലവെക്കാതിരിക്കലുമാകുന്നു.' (**من الرازى ص ١٠ ج ٧**)

۞ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ أَنِّي مَسَّنِيَ ٱلضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿٨٣﴾

﴿83﴾ അയ്യൂബിനെയും (ഓർക്കുക). അതായത്: 'എനിക്ക് കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമത്രെ!' എന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു പറയുക [പ്രാർഥിക്കുക] യുണ്ടായ സന്ദർഭം.

فَٱسْتَجَبْنَا لَهُۥ فَكَشَفْنَا مَا بِهِۦ مِن ضُرٍّ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَٰبِدِينَ ﴿٨٤﴾

﴿84﴾ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകി; അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടായിട്ടുള്ളത് (എല്ലാം) നാം അകറ്റിക്കളഞ്ഞു [സുഖപ്പെടുത്തി]; നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹവും, ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഒരു സ്മരണയുമായിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാരെയും, അവരോടൊപ്പം അവരുടെ അത്ര (വേറെ) യും അദ്ദേഹത്തിന് നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

﴿83﴾ وَأَيُّوبَ അയ്യൂബിനെയും (ഓർക്കുക) إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ച (പ്രാർഥിച്ച)പ്പോൾ رَبَّهُ തന്റെ രക്ഷിതാവിനെ أَنِّي مَسَّنِيَ എനിക്ക് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് الضُّرُّ കഷ്ടപ്പാട്, വിഷമം, ഉപദ്രവം وَأَنْتَ നീ, നീയാകട്ടെ أَرْحَمُ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ് الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ﴿84﴾ فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് فَكَشَفْنَا അങ്ങിനെ നാം അകറ്റി, നീക്കി, തുറവിയാക്കി مَابِهِ അദ്ദേഹത്തിലുള്ളതിനെ مِنْ ضُرٍّ കഷ്ടപ്പാടായിട്ട്, വിഷമത്തിൽപെട്ടതായി وَآتَيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു أَهْلَهُ തന്റെ വീട്ടുകാരെ, സ്വന്തക്കാരെ وَمِثْلَهُمْ അത്രയും مَعَهُمْ അവരോടൊപ്പം رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ട് مِنْ عِنْدِنَا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള وَذِكْرَى ഉപദേശവും, സ്മരണയും لِلْعَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക്, ആരാധകൻമാർക്ക്

ബൈബ്ളിന്റെ 'പഴയ നിയമത്തിൽ' 'ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം' (صحيفة ايوب) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഏടുണ്ട്. 42 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം അത്രയും ഈ രണ്ട് വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയാം. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'ഊസ്' (عَوْص) ദേശത്ത് *(*)* ഇയ്യോബ് (അയ്യൂബ് - job) എന്ന നിഷ്കളങ്കനും

(*) ഊസ് ദേശം ബഹ്ർലൂതിന്റെ കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഒരു രാജ്യമാകുന്നു.

ഭക്തനുമായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നല്ലൊരു കുടുംബവും വമ്പിച്ച സ്വത്തും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. 7 പുത്രന്മാരും 3 പുത്രികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7000 ആട്, 3000 ഒട്ടകം, 1000 കാള, ചുമട് വഹിക്കുന്ന 500 കഴുത എന്നിവയും, അസംഖ്യം കൂലിക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, യാതൊരു ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും, പാപവും ചെയ്തിരുന്നില്ല. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആപത്തുകൾ കൂട്ടത്തോടെ വരികയായി. കാലികൾ കൊള്ള ചെയ്യപ്പെട്ടു; കൂലിക്കാർ കൊല്ലപ്പെട്ടു; മക്കൾ മരണമടഞ്ഞു; അങ്ങിനെ പലതും. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം ക്ഷമകേട് കാണിക്കുകയോ, നന്ദിയുടെ വാക്യമല്ലാതെ ഉച്ചരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. 'എല്ലാം അവൻ (അല്ലാഹു) തന്നത്, അവൻ തന്നെ എടുക്കുകയും ചെയ്തു' എന്ന് സമാധാനിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശരീരത്തിനും കേടുപറ്റി. വമ്പിച്ച രോഗം ബാധിച്ചു ബന്ധുക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. എന്നിട്ടും, ആക്ഷേപത്തിന്റെയോ വേവലാതിയുടെയോ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ഉരിയാടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ ദൃഢവിശ്വാസവും, ഹൃദയത്തിൽ സഹനവും, നാവിൽ നന്ദിയുടെ വാക്യങ്ങളും സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു! വേദനയുടെയും, ഞെരുക്കത്തിന്റെയും വിലാപങ്ങൾ ഉപദേശ രത്നങ്ങളായിരുന്നു! ഓരോ ഞെരക്കവും ഓരോ സ്തോത്ര കീർത്തനമായിരുന്നു! *(*)* കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശം എത്തുന്നു; പരീക്ഷണഘട്ടം അവസാനിക്കുന്നു; കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകുന്നു! അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയെല്ലാം മാറി. സമ്പത്തുകൾ ഇരട്ടിച്ചു. ബന്ധുമിത്രാദികൾ ചുറ്റും വന്നുകൂടി. പലരും സ്വർണവും മറ്റും സമ്മാനിച്ചു. മക്കൾ വീണ്ടും ജനിച്ചു. അതിസുന്ദരികളായ പുത്രികളും ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അദ്ദേഹം 140 കൊല്ലം ജീവിക്കുകയും, നാല് തലമുറയിലുള്ള മക്കളെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ചുരുക്കം.

أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ (എനിക്ക് കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു) എന്ന വാചകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ വിപത്തുകളുടെയും വർത്തമാനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'നീ എന്നെ കഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ 'കഷ്ടപ്പാട് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് എത്ര വിനയത്തോടെയാണ് അയ്യൂബ് (അ) പറയുന്നതെന്ന് നോക്കുക! രോഗങ്ങളും ആപത്തുകളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടും നിശ്ചയത്തോടുംകൂടി ഉണ്ടാകുന്നത് തന്നെ. എങ്കിലും, അവ മനുഷ്യന്റെ കാരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതോ, കൂടുതൽ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കും. പക്ഷേ, യാഥാർത്ഥ്യവും അനന്തരഫലങ്ങളും മനുഷ്യന് അപ്പപ്പോൾ അറിയുക സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യനെ വൃഥാ കഷ്ടപ്പെടുത്തണമെന്നോ, ഉപദ്രവിക്കണമെന്നോ ഒരിക്കലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ല. وَمَا اللّٰهُ يُرِيدُ ظُلْماً لِلْعَالَمِينَ– آل عمران: ١٠٧ (അല്ലാഹു ലോകർക്ക് യാതൊരനീതിയും ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.) إِنّ اللّٰهَ لاَيَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ – النساء: ٤٠ (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഒരു അണുത്തൂക്കവും അക്രമം ചെയ്യുന്നതല്ല.) ഇതുകൊണ്ടാണ്– അയ്യൂബ് നബി(അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനയിലെന്നപോലെ-തിന്മയോ ആപത്തോ ആയ ഒന്നിനെയും അല്ലാഹുവിനോട് ചേർത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ, മഹാന്മാരായ ആളുകളുടെ സംസാരങ്ങ

ഇത്▸▸ അറബിയിൽ عوض ، عوص ، عوسى എന്നിങ്ങിനെ എഴുതാറുണ്ട്.

(*) വാസ്തവത്തിൽ ഇവയുടെ സമാഹാരമാണ് 'ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം' എന്ന് പറയാം.

ളിൽ കാണപ്പെടാത്തത്. അക്ഷമയുടെ സൂചനപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഇത് നാമും മാതൃകയാക്കേണ്ടതാകുന്നു. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:

وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവ നാണ്)!

'ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തക'ത്തിലെ സുദീർഘമായ സ്തുതികീർത്തനങ്ങളെല്ലാം ഈ ഒറ്റവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സഹനത്തിന്റെയും, നന്ദിയുടെയും ഭാഗം അതിൽ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. അപേക്ഷയുടെയും, പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഹസ്തം അതിൽ നീട്ടിക്കാണുകയും ചെയ്യും. താഴ്മയുടെ നെറ്റിത്തടം വണക്കമാകുന്ന ഭൂമിയിൽ സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നതായും അതിൽ കാണാം. അതെ, അല്ലാഹുവേ! നീയാണ് എന്റെ യജമാനൻ. നിന്നെക്കാൾ കരുണയുള്ളവൻ മറ്റാരുമില്ല. നീ യജമാനനായിത്തീരുന്ന അടിയാന്നാണ് മംഗളം! (طوبى لعبد انت مولاه)

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ (നാം അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തരം നൽകി) എന്ന ഈ ചെറുവാക്യം ആ പുസ്തകത്തിലെ 38 മുതൽ നാല് അധ്യായങ്ങളുടെയും രത്നച്ചുരുക്കമാണ്. فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ (അദ്ദേഹത്തിൽ കഷ്ടപ്പാടായിട്ടുള്ളതിനെ നാം അകറ്റി) എന്ന വാക്യം അതിലെ രണ്ട് അധ്യായങ്ങളാകുന്നു. وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാരെയും, അവരോടൊപ്പം അവരുടെ അത്രയുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന് നാം നൽകി) എന്ന ഭാഗം ആ പുസ്തകത്തിലെ സകല വിശദീകരണങ്ങളെയും പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് ക്വുർആന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങളിൽപെട്ടതാകുന്നു.

ഇതെല്ലാം എങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു? അവയുടെ ആകെത്തുക എന്താണ്? رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا (നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാരുണ്യം) ഒന്നു മാത്രം! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ? ഈ അപേക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിന് അയ്യൂബ് (അ) യാതൊരു അവകാശവാദമോ, ന്യായവാദമോ ഹാജരാക്കിയിട്ടില്ല. 'നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ വെച്ച് അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവ നാണ്' എന്ന് മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന് ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അത ദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. ആ അപേക്ഷ, അങ്ങിനെ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചതും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കാരുണ്യമാണ്താനും! കാരുണ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി കാരുണ്യത്തിനപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, കാരുണ്യവാൻമാരിൽ വെച്ച് കാരുണ്യവാനായുള്ളവന്റെ കാരുണ്യം വർഷിക്കാതിരിക്കുമോ?! പോരാ. അതിന്പുറമെ, മറ്റൊരു അനുഗ്രഹവും കൂടി അതുൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്: ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്ക് എന്നെന്നും സ്മരിക്കത്തക്ക ഒരു പാഠംകൂടി അതിലുണ്ട്. (وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ) സാക്ഷാൽ ആരാധകൻമാർക്കേ ഇത്തരം നിഷ്കളങ്കഹൃദയമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അവർക്ക് ഇത്തരം കാരുണ്യാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. അയ്യൂബ് നബി(അ)യുടെ കഥ സൂറ: സ്വാദിൽ കൂടുതൽ വിവരണത്തോടെ കാണാം. إنْ شاء الله

وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا ٱلْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِّنَ ٱلصَّٰبِرِينَ ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ ഇസ്മാഈലിനെയും, ഇദ്‌രീസിനെയും, ദുൽകിഫ്‌ലിയെയും (ഓർക്കുക); ഓരോരുത്തരും ക്ഷമാശീലൻമാരിൽപെട്ടവരാകുന്നു.

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُم مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ അവരെ നാം, നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും അവർ സദ്‌വൃത്തൻമാരിൽപെട്ടവരാകുന്നു.

﴾85﴿ وَإِسْمَاعِيلَ ഇസ്മാഈലിനെയും (ഓർക്കുക) وَإِدْرِيسَ ഇദ്‌രീസിനെയും وَذَاالْكِفْلِ ദുൽകിഫ്‌ലിയേയും كُلٌّ എല്ലാവരും (ഓരോരുത്തരും) مِنَ الصَّابِرِينَ ക്ഷമാശീലന്മാരിൽപെട്ടവരാണ് ﴾86﴿ وَأَدْخَلْنَاهُمْ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു فِي رَحْمَتِنَا നമ്മുടെ കാരുണ്യത്തിൽ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ مِنَ الصَّالِحِينَ സദ്‌വൃത്തരിൽ (നല്ലജനങ്ങളിൽ) പെട്ടവരാണ്.

ഇസ്മാഈൽ നബി(അ)യെയും, ഇദ്‌രീസ് നബി(അ)യെയും കുറിച്ച് ഇതിനു മുമ്പ് പല വിവരങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ദുൽകിഫ്ൽ നബി(അ)യെക്കുറിച്ച് അധികവിവരമൊന്നും ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാവരുടെയും സൽഗുണങ്ങളെ എടുത്തുപറഞ്ഞ് ഓർമിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَٰهَ إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

﴾87﴿ 'ദു-ന്നൂനി' നെയും (ഓർക്കുക): അതായത്: അദ്ദേഹം കോപിഷ്ഠനായുംകൊണ്ട് പോയ സന്ദർഭം; അപ്പോൾ, നാം അദ്ദേഹത്തിന്റമേൽ നിശ്ചയമായും കുടുസ്സാക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു. അങ്ങനെ, അന്ധകാരങ്ങളിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): (റബ്ബേ!) നീയല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; നീയെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ അക്രമികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കുന്നു!' എന്ന്.

﴾88﴿ അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകുകയും (ആ) ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

﴾87﴿ وَذَا النُّونِ ദുന്നൂനിനെയും (ഓർക്കുക) إِذْ ذَهَبَ അതായത് അദ്ദേഹം പോയപ്പോൾ مُغَاضِبًا കോപിഷ്ഠനായിക്കൊണ്ട് (ദ്വേഷ്യഭാവത്തോടെ) فَظَنَّ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം

ധരിച്ചു (കരുതി) أَن لَّن نَّقْدِرَ നിശ്ചയമായും നാം കുടുസ്സാക്കുകയില്ല എന്ന് عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ فَنَادَىٰ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) فِي الظُّلُمَاتِ അന്ധകാരങ്ങളിൽ أَن لَّا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും ഇല്ല എന്ന് إِلَّا أَنتَ നീയല്ലാതെ سُبْحَانَكَ നീയെത്രയോ പരിശുദ്ധൻ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ كُنتُ ഞാൻ ആയിരിക്കുന്നു مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽപ്പെട്ട(വൻ) ﴾88﴿ فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് وَنَجَّيْنَاهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു مِنَ الْغَمِّ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന്, ആപത്തിൽ നിന്ന് وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം തന്നെ نُنجِي നാം രക്ഷിക്കും الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ

ذو النون(ദുന്നൂൻ) എന്ന വാക്കിന് 'മൽസ്യത്തിന്റെ ആൾ, മൽസ്യക്കാരൻ' എന്നിങ്ങനെയാണ് വാക്കർഥം. താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം യൂനുസ് നബി(അ) ഒരു മൽസ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ അകപ്പെടുകയുണ്ടായി. അത് കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ഈ പേർ വന്നത്. ഹിബ്രു (അബ്റാനീ - **العبرية**) ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ 'യോനാ' (Jonah) എന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നാല് അധ്യായങ്ങളുള്ള ഒരു ഏട് ബൈബ്ളിന്റെ ' പഴയ നിയമ' ത്തിൽ കാണാം. ആറാമീ , കൽദാനീ ഭാഷകളിലെന്നപോലെ മുൻകാലത്ത് അറബിഭാഷയിലും മൽസ്യത്തിനു 'നൂൻ' (**نون**) എന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. തിമിംഗല മൽസ്യമെന്നും ഈ വാക്കിന് അർഥമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പേർ മത്തായി (**متى**) എന്നാകുന്നു. ബൈബ്ളിൽ ഇത് 'അമിത്ഥാ' (Amithai) എന്ന് കാണാം.

അശ്ശൂരി *(*)* ന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന നീനുവാ (**نينوى**)യിലെ ജനങ്ങളിലേക്ക് യൂനുസ് നബി(അ) റസൂലായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവരെ അദ്ദേഹം തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവർ അത് സ്വീകരിക്കാതെ ശിർക്കിൽ ഉറച്ചുനിന്നു. ദൈവികശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീത് ചെയ്തിട്ടും അവർ പിൻമടങ്ങിയില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ കഴിവുകളെല്ലാം വിനിയോഗിച്ചുനോക്കിയിട്ടും ഫലപ്പെടാതെ കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് അവരോട് കോപവും രോഷവുമായി. അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടുപോയി. അതിന് ശേഷം ആ ജനതക്ക് ബോധം വന്നു. പ്രവാചകൻമാർ കളവ് പറയുകയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ അവർ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളും, ആടുമാടുകളുമടക്കം, മരുഭൂമിയിൽ വന്നു അല്ലാഹുവോട് പ്രാർഥിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. അവർ വിശ്വസിച്ചത് നിമിത്തം താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂറ: യൂനുസ് 98-ൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

യൂനുസ് നബി(അ)യാകട്ടെ, സ്ഥലം വിട്ടുപോയശേഷം, അദ്ദേഹം ഒരു കപ്പലിൽ കയറി. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാറ്റും കോളും നിമിത്തം കപ്പൽ മറിയാനുള്ള ഭാവമായി. കപ്പലിലെ ഭാരം കുറക്കേണ്ടുന്ന അടിയന്തിരഘട്ടം നേരിട്ടു. അതിനായി യാത്രക്കാരിൽ ചിലരെ സമുദ്രത്തിലേക്ക് പുറംതള്ളുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലാതെയായി. അത് ആരെയാണെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാനായി അവർ ഒരു നറുക്കെടുപ്പ് നടത്തി. നറുക്കിൽ

(*) പടം 6 നോക്കുക.

കിട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരായിരുന്നു. കപ്പൽക്കാർക്ക് മടിതോന്നി. വീണ്ടും വീണ്ടും നറുക്കിട്ടു. അപ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ തന്നെ പുറത്ത് വന്നു. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം സ്വയം തന്നെ കടലിൽ ചാടുകയും ചെയ്തു. ഏറെത്താമസിയാതെ ഒരു വലിയ മൽസ്യം കുതിച്ചു വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങി.

എല്ലാം, അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചിത പരിപാടിയനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തെ മൽസ്യത്തിന് ഭക്ഷണമാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പരീക്ഷണമെന്ന നിലക്ക് അൽപദിവസത്തേക്ക് ആ മൽസ്യത്തിന്റെ വയറ് അദ്ദേഹത്തിന് കാരാഗൃഹമായിരിക്കുവാനായിരുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. കുറേ (രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു) കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മൽസ്യം അദ്ദേഹത്തെ കരയിലേക്കിട്ടു. വളരെ വിഷമവും, അനാരോഗ്യവും ബാധിച്ചുവെങ്കിലും, ജീവാപായം വരാതെ രക്ഷപ്പെടുകയും, ആരോഗ്യം ക്രമേണ വീണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമതും അദ്ദേഹം ജനങ്ങളിലേക്ക് ദിവ്യദൂതനായി അയക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. സൂറ: വസ്സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. إِنْ شَاءَ الله

അദ്ദേഹം 'കോപിഷ്ടനായിക്കൊണ്ട്' (**مغاضبا**) പോയി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ ജനങ്ങളോടുള്ള കോപം നിമിത്തം രാജ്യം വിട്ടുപോയി എന്നർഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി അദ്ദേഹം അവരെ വിട്ടേച്ചുപോയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാടിന് യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല. അത്മൂലം, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഞെരുക്കത്തിലും, പരീക്ഷണത്തിലും താൻ അകപ്പെടുമെന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നില്ല; ഇതാണ് 'നാം അദ്ദേഹത്തിനു കുടുസ്സാക്കുകയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു' വെന്ന് പറഞ്ഞത്. 'അന്ധകാരങ്ങൾ' (**الظلمات**) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് ബാഹ്യമായ ഇരുട്ടും, ആത്മീയ അന്ധകാരവും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. സമുദ്രത്തിനുള്ളിൽ, മൽസ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽ, പോരാത്തത് രാത്രിയും കൂടിയായാൽ ഇരുളിന്റെ ശക്തി പറയേണ്ടതുണ്ടോ? തന്റെ പക്കൽ നിന്ന് വന്നുപോയ തെറ്റ്, അതിനാലുള്ള ദുഃഖം, രക്ഷക്കുള്ള മാർഗം പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ആപത്ത്, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം, ഇവയെക്കാൾ കവിഞ്ഞ മാനസികമായ അന്ധകാരം വല്ലതുമുണ്ടോ?!

മൽസ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവെച്ച് ദുന്നൂൻ നബി(അ) പ്രാർഥിച്ച لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ എന്ന ആ പ്രാർഥന, ഏതൊരു മുസ്ലിമും അവന്റെ റബ്ബിനോട്, ഹൃദയപൂർവം പ്രാർഥിക്കുന്നതായാൽ അവന് അല്ലാഹു ഉത്തരം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല എന്ന് നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇമാം ബൈഹകീ (റ)യും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആയത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം യൂനുസ് നബി(അ)യെ പ്രശംസിക്കുന്നതിന് പുറമെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എപ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ഉപദേശവും അടങ്ങുന്നു. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒരു അടിയാനുംതന്നെ, മത്തായുടെ മകൻ യൂനുസിനെക്കാൾ ഉത്തമനാണ് ഞാൻ എന്ന് പറയുവാൻ പാടില്ല.' (**لا ينبغى ان يقول انا خير من يونس بن متى - البخاري**)

وَزَكَرِيَّآ إِذۡ نَادَىٰ رَبَّهُۥ رَبِّ لَا تَذَرۡنِي فَرۡدًا وَأَنتَ خَيۡرُ ٱلۡوَٰرِثِينَ ﴿٨٩﴾

《89》 സകരിയ്യായെയും (ഓർക്കുക). അതായത്: 'രക്ഷിതാവേ! നീ എന്നെ (പിൻതുടർച്ചക്കാരില്ലാതെ) ഒറ്റയായി വിട്ടുകളയരുതേ! നീ അനന്തരമെടുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനായിട്ടുള്ളവനാണ്.' എന്ന് അദ്ദേഹം തന്റെ റബ്ബിനെ വിളിച്ച [പ്രാർഥിച്ച] സന്ദർഭം.

فَٱسۡتَجَبۡنَا لَهُۥ وَوَهَبۡنَا لَهُۥ يَحۡيَىٰ وَأَصۡلَحۡنَا لَهُۥ زَوۡجَهُۥٓۚ إِنَّهُمۡ كَانُواْ يُسَٰرِعُونَ فِي ٱلۡخَيۡرَٰتِ وَيَدۡعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًاۖ وَكَانُواْ لَنَا خَٰشِعِينَ ﴿٩٠﴾

《90》 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന് നാം ഉത്തരം നൽകി; യഹ്‌യായെ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനം ചെയ്കയും, തന്റെ ഭാര്യയെ തനിക്ക് നന്നാക്കി [പ്രസവിക്കുമാറാക്കി] ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നിശ്ചയമായും അവർ (എല്ലാവരും) സൽകാര്യങ്ങളിൽ ബദ്ധപ്പാട് കാണിക്കുകയും, ആശിച്ചും പേടിച്ച് കൊണ്ട് നമ്മോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു; അവർ നമ്മോട് ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു.

《89》 وَزَكَرِيَّا സകരിയ്യായെയും (ഓർക്കുക) إِذْنَادَى അദ്ദേഹം വിളിച്ച (പ്രാർഥിച്ച) സന്ദർഭം رَبَّهُ തന്റെ റബ്ബിനെ رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ لَاتَذَرْنِي നീ എന്നെ വിട്ടുകളയരുതേ فَرْدًا ഒറ്റയായി وَأَنْتَ നീ, നീയാകട്ടെ خَيْرُالْوَارِثِينَ അനന്തരമെടുക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണ് 《90》 فَاسْتَجَبْنَا അപ്പോൾ നാം ഉത്തരം നൽകി لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് وَوَهَبْنَالَهُ അദ്ദേഹത്തിന് നാം പ്രദാനവും ചെയ്തു يَحْيَى യഹ്‌യായെ وَأَصْلَحْنَا നാം നന്നാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു لَهُ അദ്ദേഹത്തിന് زَوْجَهُ തന്റെ ഭാര്യയെ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ كَانُوا അവരായിരുന്നു يُسَارِعُونَ ബദ്ധപ്പാട് (ധൃതി) കാണിച്ചിരുന്നു فِيالْخَيْرَاتِ സൽകാര്യങ്ങളിൽ وَيَدْعُونَنَا അവർ നമ്മോട് പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു رَغَبًا ആശിച്ചുകൊണ്ട് وَرَهَبًا പേടിച്ചുകൊണ്ടും وَكَانُوا അവർ ആയിരുന്നുതാനും لَنَا നമ്മോട് خَاشِعِينَ ഭക്തി കാണിക്കുന്നവർ

മേൽപറഞ്ഞ പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ചെല്ലാം ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് 90-ാം വചനത്തിൽ എടുത്തുപറയുന്ന സംഗതികൾ ഇവയാണ്. (1) അവർ സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കാതെ ഉത്സാഹപൂർവം മുന്നോട്ട് വന്നു പുണ്യം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടാക്ഷത്തെയും മാപ്പിനെയും ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, അവന്റെ

ശിക്ഷയെയും കോപത്തെയും പേടിച്ചുകൊണ്ടും എപ്പോഴും അവനോട് പ്രാർഥന നടത്തിയിരുന്നു. (3) അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവോട് സദാ വിനയവും ഭക്തിയും ഉള്ളവരായിരുന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ നില ഇതായിരുന്നുവെങ്കിൽ, കേവലം പാപങ്ങളിൽ നിരതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാം എങ്ങിനെയിരിക്കണമെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കുക!

സകരിയ്യാ നബി(അ)യുടെയും യഹ്‌യാ നബി(അ)യുടെയും കഥ സൂ: മർയമിൽ വായിച്ചുവല്ലോ. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി ഓർമിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

وَٱلَّتِىٓ أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَٰهَا وَٱبْنَهَآ ءَايَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿٩١﴾

《91》 തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ച [ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിച്ച] വളെയും (ഓർക്കുക) അങ്ങനെ, അവളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് നാം ഊതി; അവളെയും, അവളുടെ പുത്രനെയും നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

《91》 وَالَّتِي യാതൊരുവളെയും (ഓർക്കുക) أَحْصَنَتْ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു, കാത്തു രക്ഷിച്ചു فَرْجَهَا അവളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനം فَنَفَخْنَا അങ്ങനെ നാം ഊതി فِيهَا അവളിൽ مِنْ رُوحِنَا നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് وَجَعَلْنَاهَا അവളെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു وَابْنَهَا അവളുടെ പുത്രനെയും آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം لِلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്

'ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിച്ചവൾ' എന്ന് പറഞ്ഞത് മർയം (അ)യെയും 'അവളുടെ പുത്രൻ' എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈസാ (അ)നെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. പിതാവില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവിനാൽ മാത്രം ഈസാ (അ)ന്റെ ജനനസംഭവത്തെക്കുറിച്ച് സൂ: മർയമിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈസാ (അ) വ്യഭിചാര പുത്രനാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരികളായ ജൂതൻമാർ പറയാറുണ്ട്. 'ഈസാ (അ) ജനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മർയമിനെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആലോചനയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അന്യോന്യം വിവാഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തപ്പെട്ട 'കാമുകീ കാമുകൻമാർ' തമ്മിൽ അണഞ്ഞുപെരുമാറുന്നതിന് അക്കാലത്ത് വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അക്കൂട്ടത്തിൽ മർയമും തന്റെ 'കാമുകനാ' യ ഒരു യൂസുഫും തമ്മിൽ ഏർപ്പെട്ട സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നാണ് ഈസാ (അ) ജനിച്ചതെന്നും' (**معاذ الله**) വേറെ ചിലരും പറയാറുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്ത് രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത 'അഹ്മദീ' മതക്കാരിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതുകേൾക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം ഖണ്ഡനമായിക്കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനവും, ഇത് പോലെയുള്ള മറ്റു ചില വചനങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞവരുടെ വാദങ്ങൾക്ക് രണ്ട് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലുള്ള ഖണ്ഡനങ്ങൾ ഈ ഒരു ആയത്തിൽ കാണാം; (1) الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا (ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ചവൾ) അഥവാ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചു കാത്തവൾ എന്നതത്രെ. തന്റെ ഗുഹ്യസ്ഥാനത്തെ സൂക്ഷിച്ചവളാണ് മർയമെങ്കിൽ പിന്നെ, മർയം വ്യഭിചാരം ചെയ്തുവെന്നോ യൂസുഫുമായോ മറ്റോ പ്രണയബന്ധം മൂലം ഗർഭവതിയായെന്നോ പറയുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ സാധിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടെ

മർയമിനെപ്പറ്റി 'പാതിവ്രത്യമുള്ളവൾ' അല്ലെങ്കിൽ, 'പതിവ്രത' (المحصنة والعفيفة) എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാമായിരുന്നു. (2) فَنَفَخْنَا فِيهَا مِن رُّوحِنَا (നാം അവളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്നും ഊതി) എന്ന് പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ വക ഒരു പ്രത്യേക ആത്മാവ് മർയമിൽ ഊതിയത് കൊണ്ടാണ് ഈസാ (അ) ജനിച്ചത്- അല്ലാതെ മറ്റൊന്ന് കൊണ്ടുമല്ല-എന്ന് സാരം. (3) وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ (അവളെയും അവളുടെ മകനെയും നാം ലോകർക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കി) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒരു സ്വഭാവത്തിലാണ് ഈസാ (അ) ഉണ്ടായതെന്നും, ഈ ദൃഷ്ടാന്തം ലോകർക്കെല്ലാവർക്കും ചിന്തിക്കുമാറുള്ള ഒരു സംഭവമാണെന്നുമാണല്ലോ ഇതിന്റെ സാരം.

മേൽപറഞ്ഞ മഹാൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് പ്രബോധനം ചെയ്തതിന്റെ ആകെത്തുക -രത്നച്ചുരുക്കം-അടുത്ത വചനത്തിൽ വളരെച്ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും- വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് നോക്കുക:-

إِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾

﴾92﴿ (ഹേ, മനുഷ്യസമുദായമേ!) നിശ്ചയമായും, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ സമുദായം- ഏക സമുദായം! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ!

﴾92﴿ إِنَّ هَٰذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത് أُمَّتُكُمْ നിങ്ങളുടെ സമുദായമാണ് أُمَّةً وَاحِدَةً ഏകസമുദായം وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ് فَاعْبُدُونِ അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ

പല കാലത്തും പലേടത്തുമായി മനുഷ്യവർഗത്തെ സത്യത്തിലേക്കും, വിജയമാർഗത്തിലേക്കും പ്രവാചകൻമാർ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ അവർ പ്രബോധനം ചെയ്തു. എന്നാലവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരുന്നുവോ? അല്ല. അപ്പോൾ പ്രവാചകൻമാരും നിങ്ങളുമെല്ലാം- പൗരസ്ത്യരും, പാശ്ചാത്യരുമെന്നോ, കറുത്തവരും വെളുത്തവരുമെന്നോ, വലിയവരും ചെറിയവരുമെന്നോ, യോഗ്യൻമാരും സാധുക്കളുമെന്നോ, വിവിധ ഭാഷക്കാരും പ്രദേശക്കാരുമെന്നോ മറ്റോ ഉള്ള വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഒന്നാണ്. അതെ, നിങ്ങളെല്ലാവരും ഒരേ ഒരു സമുദായമാണ്. (إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً)

നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവും, പരിപാലകനും, രക്ഷകനും, നിയന്താവും ഒരേ ഒരുവനാണ്. നിങ്ങളെല്ലാം വന്നത് അവനിൽ നിന്നാണ്; പോകുന്നതും അവനിലേക്ക് തന്നെ. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷാശിക്ഷകൾ നൽകുന്നതും അവനാണ്. ഒരേ ഒരു മാർഗത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതും, ആ മാർഗം റസൂലുകൾ മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരുന്നതും അവൻ തന്നെ. അതെ, ഞാൻ (അല്ലാഹു)

മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബും! (وَأَنَا رَبُّكُمْ)

അപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ഉന്നം ഒന്നായിരിക്കണം; മാർഗം ഒന്നായിരിക്കണം; വിശ്വാസ മുറകൾ ഒന്നായിരിക്കണം; നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നതും, ഭക്തി അർപ്പിക്കുന്നതും, ആരാധിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഒരുവനെത്തന്നെയായിരിക്കണം. അതെ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എനിക്ക് (അല്ലാഹുവിന്) ഇബാദത്ത് ചെയ്യണം! (فَاعْبُدُونِ)

الله اكبر ചിന്തിച്ചു നോക്കുക! വാദം, തെളിവ്, ന്യായം, യുക്തി, ആജ്ഞ, ഉപദേശം, താക്കീത്, സുവിശേഷം എന്നിവയെല്ലാം ഒപ്പം അടങ്ങുന്ന ഒരു വചനം! സ്പഷ്ടമായ വിവരണവും! ശരിക്ക് ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ, മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ നൻമക്ക് അനിവാര്യമായ തൗഹീദിന്റെ എല്ലാ ഇനങ്ങളും, ഈ മൂന്ന് ചെറുവാക്യങ്ങൾ മാത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ആയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഒന്നാമത്തെ വാക്യം, സമുദായത്തിന്റെ ഏകത്വത്തെ (تَوْحِيد الامة)യും, രണ്ടാമത്തെത്, രക്ഷാകർതൃത്വത്തിന്റെയും, പരിപാലനത്തിന്റെയും ഏകത്വത്തെ (تَوْحِيدُ الرُبُوبِيَة)യും, മൂന്നാമത്തെത്, ആരാധനയിലും മതത്തിലുമുള്ള ഏകത്വത്തെ (تَوْحِيدُ الالوهِيَة اَوْ تَوْحِيدُ العِبَادَة)യും കാണിക്കുന്നു. ക്വുർആനിന്റെ അമാനുഷിക സാഹിത്യത്തിന്റെ സവിശേഷതയാണിത്! ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَتَقَطَّعُوٓاْ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ ۖ كُلٌّ إِلَيْنَا رَٰجِعُونَ ﴿٩٣﴾

﴾93﴿ അവരുടെ കാര്യത്തെ അവർ തങ്ങൾക്കിടയിൽ തുണ്ടംതുണ്ടമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്;- എല്ലാവരും നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങി വരുന്നവരാണ്.

വിഭാഗം - 7

فَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِۦ وَإِنَّا لَهُۥ كَٰتِبُونَ ﴿٩٤﴾

﴾94﴿ എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും-അവൻ സത്യവിശ്വാസിയായുംകൊണ്ട്- സൽകർമങ്ങളിൽപെട്ടത് (വല്ലതും) പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ, അവന്റെ (ആ) പരിശ്രമത്തോട് നന്ദികേട് കാണിക്കൽ ഉണ്ടാകുന്നതേയല്ല. നിശ്ചയമായും നാം അതിനെ എഴുതി (രേഖപ്പെടുത്തി) വെക്കുന്നവർ തന്നെയാണ്.

﴾93﴿ وَتَقَطَّعُوا അവർ തുണ്ടം തുണ്ടമാക്കി, മുറിച്ചെടുത്തു أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യം بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ كُلٌّ എല്ലാവരും إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് رَاجِعُونَ മടങ്ങിവരുന്നവരാണ് ﴾94﴿ فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ يَعْمَلْ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ مِنَ الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങളിൽപെട്ടത് وَهُوَ അവൻ ആയിക്കൊണ്ട് مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസി فَلَا كُفْرَانَ

എന്നാൽ നന്ദികേട് കാണിക്കൽ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല لِسَعْيِهِ അവന്റെ പരിശ്രമത്തിന്, യത്നത്തിന്, وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَهُ അതിനെ كَاتِبُونَ എഴുതിവെക്കുന്നവരാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ യാഥാർഥ്യങ്ങളും കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവവും ചിന്തിക്കാതെ, മനുഷ്യർ സത്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചു പല മതക്കാരും, പല കക്ഷികളുമായി മാറി. അവർ സത്യം വെട്ടിമുറിച്ചു പങ്കിട്ടുകളഞ്ഞു. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 53-ൽ പറഞ്ഞത് പോലെ ഓരോ കക്ഷിയും അവനവന്റെ പക്കലുള്ളതാണ് ശരിയെന്ന് സംതൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ അനുഭവപ്പെടും. എന്നാൽ സൽക്കർമത്തിന്റെ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒന്ന്- അതെത്ര ചെറുതാവട്ടെ- ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന് അവനോട് നന്ദി കാണിക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല; അതിന് തക്ക പ്രതിഫലം കിട്ടും

പക്ഷേ, ഏത് കാര്യവും സൽക്കർമമായി ഗണിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അവൻ സത്യവിശ്വാസമുള്ളവനായിരിക്കണം. അത്കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. സത്യവിശ്വാസി ചെയ്യുന്ന ഓരോ ചെറിയ നൻമയും വിട്ടുപോകാതെ രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതുമാണ്.

وَحَرَامٌ عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَآ أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

﴾95﴿ നാം നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു രാജ്യത്തിനും [ജനതക്കും] അവർ മടങ്ങിവരാതിരിക്കുക എന്നുള്ളത് പാടില്ലാത്ത [നിവൃത്തിയില്ലാത്ത]താകുന്നു.

حَتَّىٰٓ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُم مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنسِلُونَ ﴿٩٦﴾

﴾96﴿ അങ്ങനെ, യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും തുറന്നു വിടപ്പെട്ടാൽ അവരാകട്ടെ, എല്ലാ കുന്നുകളിൽക്കൂടിയും ഓടിവരുന്നതുമാണ്;-

وَٱقْتَرَبَ ٱلْوَعْدُ ٱلْحَقُّ

﴾97﴿ യഥാർഥമായ (ആ) വാഗ്ദാനസമയം അടുത്തെത്തുകയും (ചെയ്താൽ);-

فَإِذَا هِىَ شَٰخِصَةٌ أَبْصَٰرُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟

അപ്പോൾ, അവിശ്വസിച്ചവരുടെ നേത്രങ്ങൾ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്!-

يَٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا بَلْ كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٩٧﴾

'ഹാ! ഞങ്ങളുടെ നാശം! ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾ അശ്രദ്ധയിലായിപ്പോയല്ലോ! അതല്ല- ഞങ്ങൾ അക്രമകാരികളായിരുന്നു!' (എന്ന് അവർ പറഞ്ഞുപോകും.)

﴾95﴿ وَحَرَامٌ പാടില്ലാത്തതാണ് عَلَىٰ قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിനും أَهْلَكْنَاهَا നാമതിനെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള) أَنَّهُمْ അവർ ആകുകയെന്നുള്ളത് لَا يَرْجِعُونَ അവർ മടങ്ങിവരാതെ (യിരിക്കുക) ﴾96﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ അങ്ങനെ തുറന്നു വിടപ്പെട്ടാൽ, തുറക്കപ്പെട്ടാൽ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ യഅ്ജൂജും മഅ്ജൂജും وَهُمْ അവരാകട്ടെ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ എല്ലാ കുന്നുകളിൽകൂടിയും يَنْسِلُونَ ഓടിവരുന്നതാണ്, പരക്കംപായുന്നതാണ്. ﴾97﴿ وَاقْتَرَبَ അടുത്തെത്തുകയും (ചെയ്താൽ) الْوَعْدُ الْحَقُّ യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ شَاخِصَةٌ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതായിരിക്കും, ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നതായിരിക്കും أَبْصَارُ നേത്രങ്ങൾ, ദൃഷ്ടികൾ الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ يَا وَيْلَنَا ഞങ്ങളുടെ നാശമേ قَدْ كُنَّا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളായിരുന്നു, ആയിരുന്നുവല്ലോ فِي غَفْلَةٍ അശ്രദ്ധയിൽ مِنْ هَٰذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച് بَلْ كُنَّا അതല്ല (അത്രയുമല്ല) ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു ظَالِمِينَ അക്രമകാരികൾ

93-ാം വചനത്തിൽ, എല്ലാവരും നമ്മുടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനെ ഒന്നുകൂടി ഊന്നിപ്പറയുകയാണ് 95-ാം വചനം ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് മുമ്പ് പല രാജ്യങ്ങളും പല ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയെന്നോ, അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും നിഷേധത്തെയുംകുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നോ വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. അവരാരും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിവരാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എല്ലാവരും മടങ്ങിവരികയും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്ന് സാരം. ഈ വചനം ഇങ്ങിനെയും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു: 'അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന- ഉദ്ദേശിക്കുന്ന-ഏത് ജനതയാകട്ടെ, അവർക്ക് സൽബുദ്ധി തോന്നി സത്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുകയെന്ന കാര്യം ഉണ്ടാവാത്തതാണ്. അഥവാ, അത്തരത്തിലുള്ളവരെ മാത്രമേ അവൻ നശിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ. മൂന്നാമതൊരു വ്യാഖ്യാനവും ഇവിടെയുണ്ട്; 'അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏത് ജനതയും എനി ഭൂലോകത്തേക്ക് മടങ്ങിവരികയില്ല എന്ന കാര്യം ഖണ്ഡിതമാണ്' എന്നാണത്. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ മൂന്ന് വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഓരോന്നും സ്വീകരിച്ചു കാണാം. 'മടങ്ങി വരിക' എന്നതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഈ മൂന്നഭിപ്രായവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. പരലോകത്തേക്കുള്ള മടക്കം, സത്യത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം ഇഹലോകത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം, ഇവയിൽ ഏത് മടക്കമാണ് ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് പറയുന്നത്? ഇതാണ് അവയുടെ പശ്ചാത്തലം. ഏതായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

മനുഷ്യന്റെ ഭിന്നിപ്പും, ദുരവസ്ഥയും ഒരു അതിർത്തിവരെ മാത്രമേ നിലനിൽക്കുകയുള്ളൂ. അതിതാ, അവസാനിക്കാറായി. 'യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജ്' *(*)* തുറന്ന് വിടപ്പെടാറായി. അവർ പുറത്ത്വന്നാലാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ എല്ലാ മുക്കിലും, മൂലയിലും അവർ പാഞ്ഞെത്തും; എല്ലാ മാർഗത്തിൽക്കൂടിയും അവർ നുഴഞ്ഞുകടക്കും; നാട്ടിൽ കുഴപ്പവും അരാജകത്വവും പരത്തും. മനുഷ്യരിൽ അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ധാർമികബോധവും വിശ്വാസവും നശിപ്പിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. ലോകാവസാനത്തിന്റെ അടുപ്പത്തെ കാണിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാണ് അവരുടെ പുറപ്പാട്. അങ്ങിനെ, അധികം

(*) യഅ്ജൂജ്മഅ്ജൂജിനെക്കുറിച്ച് സു: അൽകഹ്ഫിലും തുടർന്നുള്ള 2-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

താമസിയാതെ പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ ആ യഥാർത്ഥ സംഭവം- അതെ, ലോകത്തിന്റെ അന്ത്യസമയം- വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി അവധി അവസാനിക്കുന്നു; യാതൊരു ആശക്കും പഴുതില്ലാതാകുന്നു; നിഷേധവും അവിശ്വാസവുമായി നടക്കുന്നവരും കണ്ണ് തുറക്കുന്നു; അളവില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്ക് അവർ വിധേയമാകുന്നു! അപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് പിഴച്ചുപോയെന്ന് എല്ലാവർക്കും ബോധംവരും! കുറ്റം ഏറ്റുപറഞ്ഞു മുറവിളി കൂട്ടുകയും ചെയ്യും! പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്?! അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ! ആമീൻ. അവരോട് പറയപ്പെടുന്നത് താഴെ പറയും പ്രകാരമായിരിക്കും:

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَٰرِدُونَ ﴿٩٨﴾

《98》 (അവിശ്വാസികളേ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും (എല്ലാംതന്നെ) നരകത്തിന്റെ ഇന്ധനമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ അതിലേക്ക് വന്നുചേരുന്നവരാകുന്നു.'

لَوْ كَانَ هَٰٓؤُلَآءِ ءَالِهَةً مَّا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٩٩﴾

《99》 ഇക്കൂട്ടർ (യഥാർഥത്തിൽ) ആരാധ്യൻമാരായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ [നരകത്തിൽ] അവർ വന്നുചേരുകയില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും അതിൽ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

《100》 അതിൽ അവർക്ക് ദീർഘശ്വാസം [ഏക്കം] ഉണ്ടായിരിക്കും; അതിൽവെച്ചു അവർ കേൾക്കുകയുമില്ല.

《98》 إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ وَمَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ حَصَبُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമി (നരകത്തി)ന്റെ ഇന്ധനമാണ്, വിറകാണ്, എറിയപ്പെടുന്നതാണ് أَنتُمْ നിങ്ങൾ لَهَا അതിലേക്ക് وَارِدُونَ വന്നുചേരുന്നവരാണ്, വരുന്നവരാണ്. 《99》 لَوْ كَانَ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ, ഇവർ آلِهَةً ആരാധ്യൻമാർ, ദൈവങ്ങൾ مَا وَرَدُوهَا അവർ അതിൽ വന്നുചേരുന്നതല്ല, അതിൽ വരികയില്ല وَكُلٌّ എല്ലാവരും فِيهَا അതിൽ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതൻമാരാണ് 《100》 لَهُمْ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും فِيهَا അതിൽ زَفِيرٌ ദീർഘശ്വാസം, ഏക്കംവലി, നെടുവീർപ്പ് وَهُمْ അവർ, فِيهَا അതിൽവെച്ച് لَا يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കുന്നതല്ല

നരകത്തിൽ കത്തിക്കപ്പെടുന്ന വിറക് മനുഷ്യരും കല്ലുമാണെന്ന് (وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ – البقرة : ٢٤) എന്ന് സൂറ: അൽബക്വറഃയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഗ്രഹങ്ങൾ, പ്രതിമകൾ മുതലായ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാണ് കല്ല്

കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇത്മൂലം, ആരാധകൻമാരുടെ ശിക്ഷക്ക് കാഠിന്യം വരുത്തലും, അവർക്ക് പരിഹാസവും സ്വൈരക്കേടും വർധിപ്പിക്കലും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. എനി, ആരാധിക്കപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നത് സദ്വൃത്തരായ മനുഷ്യരോ, മലക്കുകളോ ആണെന്ന് വെക്കുക; അവർ നരകശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അടുത്ത വചനത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് തങ്ങളെ ആരാധിക്കണമെന്ന് മറ്റുള്ളവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ആരാധ്യൻമാരാണെന്നിരിക്കട്ടെ: അവർ ആരാധകൻമാരെക്കാളധികം ശിക്ഷാർഹരുമായിരിക്കും. 29-ാം വചനത്തിൽ ഇതും വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. നരകത്തിൽവെച്ച് അവർ കേൾക്കുകയില്ല എന്ന് പറഞ്ഞത് അതിലെ ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യത്തെയും ഗൗരവത്തെയുമാണ് കുറിക്കുന്നത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُم مِّنَّا ٱلْحُسْنَىٰٓ أُو۟لَـٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾

﴾101﴿ നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് സൽവാർത്ത മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ ആ കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർ അതിൽ [നരകത്തിൽ] നിന്ന് ദൂരത്താക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു:-

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۖ وَهُمْ فِى مَا ٱشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَـٰلِدُونَ ﴿١٠٢﴾

﴾102﴿ അതിന്റെ ഒച്ചപ്പാട് (പോലും) അവർ കേൾക്കുകയില്ല; അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതിൽ നിത്യവാസം കൊള്ളുന്നവരുമാണ്.

لَا يَحْزُنُهُمُ ٱلْفَزَعُ ٱلْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّىٰهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ هَـٰذَا يَوْمُكُمُ ٱلَّذِى كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾

﴾103﴿ (ആ) മഹാവിഭ്രമം അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയില്ല; മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യും; 'ഏതൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവോ, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ആ ദിവസം!' എന്ന് (പറഞ്ഞുംകൊണ്ട്)

يَوْمَ نَطْوِى ٱلسَّمَآءَ كَطَىِّ ٱلسِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَآ أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُۥ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَآ ۚ إِنَّا كُنَّا فَـٰعِلِينَ ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏടുകൾ ചുരുട്ടുന്നപ്രകാരം ആകാശത്തെ നാം ചുരുട്ടുന്ന ദിവസം! നാം ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കൽ തുടങ്ങിയത് പോലെത്തന്നെ അതിനെ നാം മടക്കി സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണ്; നമ്മുടെ മേലുള്ള [ചുമതലപ്പെട്ട] ഒരു വാഗ്ദത്തമത്രെ! (അതിന് മാറ്റമില്ല). നിശ്ചയമായും നാം (ഇങ്ങിനെയെല്ലാം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു.

﴾101﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ سَبَقَتْ لَهُمْ അവർക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള) مِنَّا നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്ന് الْحُسْنَىٰ സദ്‌വാർത്ത, ഏറ്റവും നല്ലത് أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ عَنْهَا അതിൽ നിന്ന് مُبْعَدُونَ ദൂരത്താക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും ﴾102﴿ لَا يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല حَسِيسَهَا അതിന്റെ ഒച്ചപ്പാട് وَهُمْ അവർ, അവരാകട്ടെ فِي مَا اشْتَهَتْ ഇച്ഛിച്ചതിൽ, ആശിച്ചതിൽ أَنْفُسُهُمْ അവരുടെ മനസ്സുകൾ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളായിരിക്കും ﴾103﴿ لَا يَحْزُنُهُمُ അവരെ വ്യസനിപ്പിക്കുകയില്ല الْفَزَعُ വിഭ്രമം, ഭയം, നടുക്കം الْأَكْبَرُ അതിമഹത്തായ, വളരെ വമ്പിച്ച وَتَتَلَقَّاهُمُ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യും الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകൾ هَٰذَا يَوْمُكُمُ ഇതാ, നിങ്ങളുടെ ദിവസം الَّذِي യാതൊരു (ദിവസം) كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നു تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു ﴾104﴿ يَوْمَ نَطْوِي നാം ചുരുട്ടുന്ന ദിവസം السَّمَاءَ ആകാശത്തെ كَطَيِّ السِّجِلِّ ഏടുകളെ, കഷ്ണങ്ങളെ ചുരുട്ടുന്നപോലെ لِلْكُتُبِ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ كَمَا بَدَأْنَا നാം തുടങ്ങിയത് പ്രകാരം أَوَّلَ خَلْقٍ ആദ്യ സൃഷ്ടിപ്പ്, സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ആദ്യം نُعِيدُهُ നാം അതിനെ മടക്കും, മടക്കി സൃഷ്ടിക്കും وَعْدًا വാഗ്ദത്തം, കരാർ عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേലുള്ള, നമുക്ക് ബാധ്യതയുള്ള, ചുമതലപ്പെട്ട إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമാകുന്നു فَاعِلِينَ ചെയ്യുന്നവർ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ

الْحُسْنَىٰ എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർഥമാണ് 'സൽവാർത്ത' എന്ന് കണ്ടത്. 'ഏറ്റവും നല്ലത്' എന്നാണ് വാക്കർഥം. വിജയവും നല്ല പ്രതിഫലവും ലഭിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സന്തോഷവാർത്തക്ക് അർഹരായിത്തീർന്ന സജ്ജനങ്ങൾ നരകശിക്ഷയുടെ യാതൊരു അനുഭവവും ഏൽക്കേണ്ടിവരികയില്ല. അവർ എന്തെല്ലാം ഇഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്ക് പരിപൂർണമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗത്തിൽ നിത്യസുഖം അനുഭവിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. മാത്രമല്ല, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ മനുഷ്യരെയെല്ലാം എഴുന്നേൽപിച്ച് കൊണ്ടുവരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ ആ വിഭ്രമവും അവരെ അലട്ടുകയില്ല. 'നിങ്ങൾക്ക് വിജയവും ഉത്തമമായ പ്രതിഫലവും നൽകപ്പെടുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദിവസം ഇതാ-ഇതാണ്' എന്ന് പറഞ്ഞു അനുമോദിച്ചുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേറ്റു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ - النمل : ٨٧

(കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം! അപ്പോൾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും വിഭ്രമിച്ചുപോകും- അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരൊഴികെ. (സൂറ: നംല്). മേൽപറഞ്ഞ സജ്ജനങ്ങൾ ഈ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നേർവഴിക്ക് ചരിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്ന സന്തോഷവാർത്തകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ - حم السجدة : ٣١

(നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇഛിക്കുന്നതെന്തോ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കവിടെ- സ്വർഗ

ത്തിൽ– ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവിടെ നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. (41:31)

ആ മഹാ വിഭ്രമദിവസം (يوم الفزع الأكبر) ഏതാണെന്ന് 104-ാം വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഒരു എഴുത്തുകാരൻ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏട് ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത്ര ലളിതമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു ആകാശത്തെ– അതിലുള്ള സർവ വസ്തുക്കളുമടക്കം–ചുരുട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ആ മഹാദിനമത്രെ അത്. അതെ, ഖിയാമത്ത് നാൾ, ആകാശങ്ങളും, കോടാനുകോടി വൻഗോളങ്ങളുമടങ്ങുന്ന ഈ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയെല്ലാം അന്ന് മാറിപ്പോകുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ മാറി മറ്റൊരു പുതിയ വ്യവസ്ഥ ഉടലെടുക്കുന്നു. അതെല്ലാം, ആദ്യം ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ച സർവശക്തൻ വീണ്ടും അവയെ പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയായി മാറ്റുന്നു! ഇതെല്ലാം വെറുതെയങ്ങ് പറയുന്നതല്ല. ഉറപ്പും ഖണ്ഡിതവുമായ തീരുമാനമത്രെ.إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ (നിശ്ചയമായും നാം ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.) അതിലൊട്ടും സംശയമില്ല!

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي ٱلزَّبُورِ مِنۢ بَعْدِ ٱلذِّكْرِ أَنَّ ٱلْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِىَ ٱلصَّٰلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ തീർച്ചയായും, ഭൂമിയെ, എന്റെ സദ്‌വൃത്തന്മാരായ അടിയാൻമാർ അനന്തരമെടുക്കുന്നതാണെന്ന് (ആ)'പ്രമാണ'ത്തിനുശേഷം, 'സബൂറിൽ' നാം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَٰغًا لِّقَوْمٍ عَٰبِدِينَ ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ നിശ്ചയമായും, ഇതിൽ [ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ] ആരാധന ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് സന്ദേശമുണ്ട്.

وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ (നബിയേ), ലോകത്തുള്ളവർക്ക് (മുഴുവൻ) കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല.

﴾105﴿ وَلَقَدْ كَتَبْنَا തീർച്ചയായും നാം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, എഴുതിയിരിക്കുന്നു. فِي الزَّبُورِ സബൂറിൽ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ പ്രമാണത്തിന് ശേഷം أَنَّ الْأَرْضَ നിശ്ചയമായും ഭൂമി (ആണെന്ന്) يَرِثُهَا അതിനെ അനന്തരമെടുക്കും (എന്ന്) عِبَادِيَ എന്റെ അടിയാൻമാർ الصَّالِحُونَ സദ്‌വൃത്തരായ, നല്ലവരായ ﴾106﴿ إِنَّ فِي هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇതിലുണ്ട് لَبَلَاغًا സന്ദേശം لِقَوْمٍ ജനങ്ങൾക്ക് عَابِدِينَ ആരാധന ചെയ്യുന്ന, ആരാധനക്കാരായ ﴾107﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല إِلَّا رَحْمَةً കാരുണ്യമായിട്ടല്ലാതെ لِلْعَالَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകത്തുള്ളവർക്ക്

ഇവയിൽ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലെ ചില വാക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച് അൽപം വിവ

രിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. 'പ്രമാണം' എന്നർഥം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള **ذكر** (ദിക്ർ) എന്ന പദത്തിന് 'സ്മരണ, ഉപദേശം, ഉൽബോധനം, പ്രസ്താവന' എന്നൊക്കെ അർഥം വരാവുന്നതാണ് ഖുർആനെയും മറ്റുവേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ച് ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ അത്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാണെന്നാണ് മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പല മുഫസ്സിറുകളും പറയുന്നത്. ആ രേഖയാണ് **أُمّ الكِتَاب** (മൂല ഗ്രന്ഥം) എന്നും, **اللوح المحفوظ** (സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫലകം) എന്നുമുള്ള പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. മൂസാ നബി (അ)ക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ട തൗറാത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില മുഫസ്സിറുകൾ പറയുന്നുണ്ട്. 'ഗ്രന്ഥം, ഏട്' എന്നീ അർഥങ്ങൾക്ക് വരുന്ന ഒരു പദമാണ് **زبور**(സബൂർ). ദാവൂദ് നബി(അ)യുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിനുള്ള പ്രത്യേക പേരായും 'സബൂർ' എന്ന് പറയപ്പെടും. ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പൊതുവിലുള്ള ഏടുകൾ-അഥവാ ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ- ആകുന്നുവെന്നാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ചിലർ, ദാവൂദ് നബി(അ)യുടെ ഏടാണെന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾ **ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر** എന്ന വാക്യത്തിന് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനമാകുന്ന മൂലപ്രമാണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിന് പുറമെ, പ്രവാചകൻമാരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം, മൂസാ നബി(അ)യുടെ തൗറാത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിന് പുറമെ ദാവൂദ് നബി(അ)യുടെ സബൂറിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നും സാരം.

ഇനി, **الأَرْض** (ഭൂമി) എന്ന പദംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നമ്മുടെ ഈ ഭൂമി തന്നെയാണെന്നാണ് അധികപക്ഷത്തിന്റെയും അഭിപ്രായം.വാക്കിന്റെ പ്രത്യക്ഷാർഥവും അത് തന്നെ. സ്വർഗഭൂമിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, ശാം ഭൂമി (**ارض الشام**) ആണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം ഓരോവിധ തെളിവുകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. **ارض**എന്ന വാക്കും അനന്തരമെടുക്കുക **يرث** എന്ന വാക്കും സന്ദർഭോചിതം പല ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലായി ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം. എന്നാൽ താഴെ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മേൽകണ്ട ഭിന്നാർഥങ്ങളിൽ ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും, അത് വാസ്തവ വിരുദ്ധമായി അനുഭവപ്പെടുകയില്ല എന്നത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇത് ഖുർആന്റെ അർഥവിശാലതക്കും, സവിശേഷതക്കും ഒരു ഉദാഹരണമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

الصالحون (സദ്വൃത്തൻമാർ) ആരാണ്? തൊട്ട 106-ാം വചനത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നത് പോലെ, അല്ലാഹുവോട് ഭയഭക്തിയുള്ള എല്ലാ ജനതയും പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, നബി തിരുമേനി ﷺ യും സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മൂന്നാമതൊരഭിപ്രായമുള്ളത്, കാലാനുസൃതമായ നിലയിൽ ഭൂമിയുടെ ഭരണം കൊണ്ട് നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തിയും, പക്വതയുമുള്ളവരാരോ അവരാണ് എന്നത്രെ. ഈ പദത്തിന് 'നല്ലവർ' എന്നും, 'പറ്റിയർ' അഥവാ 'യോജിച്ചവർ' എന്നും അർഥം വരാവുന്നതാണ്.

എനി, നമുക്ക് മേലുദ്ധരിച്ച അർഥവ്യത്യാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, 105-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കാം. സജ്ജനങ്ങളായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പരലോകത്ത് സ്വർഗമുണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. അത്പോലെ ഈ ഭൂമിയിലെ നേതൃത്വവും, പ്രാതിനിധ്യവും അവർക്ക് തന്നെയാണെന്ന് നമ്മെ അറിയിക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂറത്തുന്നൂറിലും, സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിലും അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:

١) وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا..... النور:٥٥

٢) إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ - المؤمن: ٥١

സാരം: 1. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോട്: അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം *(*)* നൽകിയത് പോലെ, നിശ്ചയമായും ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നതാണെന്നും, അവർക്ക് തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതായ അവരുടെ മതത്തിന് സ്വാധീനം നൽകുന്നതാണെന്നും, അവർക്ക് ഭയത്തിന് ശേഷം നിർഭയത്തെ പകരം നൽകുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (24:55) 2. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽവെച്ചും, സാക്ഷികൾ നിൽക്കുന്ന ദിവസവും (അന്ത്യനാളിലും) നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം സഹായിക്കുന്നതാണ്. (40:51)

സ്വർഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പേയുള്ള തീരുമാനമാണ്. സ്വർഗസ്ഥരായ ആളുകൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം ഇപ്രകാരം പറയുന്നതായി സൂ: സുമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നമ്മോട് വാഗ്ദാനം സത്യമാക്കി (നിറവേറ്റി) ത്തന്ന അല്ലാഹുവിനത്രെ, സർവ്വസ്തുതിയും! സ്വർഗത്തിൽനിന്നും നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് നമുക്ക് നിവസിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ (ഈ സ്വർഗ) ഭൂമിയെ അവൻ നമുക്ക് അനന്തരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ..... الزمر: ٧٤ സ്വർഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്കു മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ ഭൗതിക ഭൂമിയാകട്ടെ, സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും അധീനപ്പെടുത്തുന്നത് നാം കാണുന്നു, 98-100 വചനങ്ങൾ ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള നരകശിക്ഷയും, 101 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങൾ സജ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്വർഗീയഭാഗ്യവും വിവരിക്കുന്നു. അതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഈ വസ്തുതകൾ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന് ഉപോൽബലകമായ തെളിവുകളാകുന്നു. 106-ാം വചനം ഈ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനത്തോടും യോജിക്കുന്നത് തന്നെ. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഭൂമി അല്ലാഹുവിന്റെതാണ്. അതിനെ അവന്റെ അടിയാന്മാരിൽ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അനന്തരമാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. ശുഭപര്യവസാനം (അന്ത്യവിജയം) ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്.' إنّ الأرْضَ لِلّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ – الأعراف : ١٢٨

മേൽപറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഏത് സ്വീകരിച്ചാലും അവ തമ്മിൽ പരസ്പര വൈരുധ്യമില്ല. സ്വർഗഭൂമി സജ്ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതാണ് (أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ) അതിൽ മറ്റാർക്കും പ്രവേശനവുമില്ല. സൂറ:ന്നൂറിലെ ആയത്തിൽ, ഭൂമിയിലെ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുമെന്ന വാഗ്ദാനത്തെത്തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഉപാധികൾ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ നിലനിന്നു വരുന്നപക്ഷം, അവർ തന്നെയായിരിക്കും-ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്നത് പോലെ-ഭൂമിയിലെ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള കക്ഷിയായിരിക്കുക. അവരുടെ

(*) പ്രാതിനിധ്യം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരത്തിലുള്ള പ്രാതിനിധ്യമല്ല. സ്വാധീനത്തിൽ ഒരു ജനതക്ക്ശേഷം മറ്റൊരു ജനത മാറിവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക എന്ന പിൻഗാമിത്വമാകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അൽബകറഃ 30 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഹമ്മദ് അമാനി

വില– വീര്യം അവർ നിലനിറുത്താത്ത കാലത്തോളം, ഭൂമിയെ ഭരിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയും ശക്തിയുമുള്ളവരാരോ അവരിലേക്ക് ഭരണനേതൃത്വം നീങ്ങുകയും ചെയ്യും. അതവർ എന്ന് വീണ്ടെടുക്കുന്നുവോ അന്ന് വീണ്ടും സ്വാധീനം അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഭരണ നേതൃത്വം ലഭിക്കലും, നഷ്ടപ്പെടലും ഒരു ദിവസംകൊണ്ട് ക്ഷിപ്രസാധ്യമാകുന്നതല്ല. അതിനുള്ള ഉപാധികൾ കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് അതതിന്റെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. 'അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ നടപടിക്ക് നീ യാതൊരു മാറ്റവും കാണുന്നതേയല്ല' (وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلاً)

സൂറത്തുന്നൂറിലെ വാഗ്ദാനത്തെത്തുടർന്ന് പറയുന്ന ഉപാധികൾ ഇവയാണ്:–

يَعْبُدُونَنِي لا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ -النور:٥٥,٥٦

(അവർ എന്നോട് യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതെ എന്നെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. അതിന് (പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയതിന്) ശേഷം ആരെങ്കിലും നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, അവർതന്നെയാണ് തോന്ന്യാസികൾ. നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ– നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കുന്നതാണ്.) ഇതിൽനിന്ന് കാര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ. ഏതോ ചില വ്യക്തികൾ മാത്രം നന്നായതുകൊണ്ട് ആ വ്യക്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമുദായത്തിന് ഭൂമിയിലെ സ്വാധീനശക്തി കൈവരുകയില്ല. സമുദായത്തിന്റെ പൊതുനില ആയത്തിൽ കാണിച്ച പ്രകാരം നന്നായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം ലഭിക്കുവാൻ സമുദായത്തിന് അർഹതയുണ്ടാകുന്നത്. അതേസമയത്ത്, ഈ വചനത്തിലെ ഓരോ ഇനവും മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ പൊതുനിലയൊന്ന് പരിശോധിച്ചുനോക്കുക! ഹാ! വ്യസനകരം!

അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ മൂലരേഖ (اللوح المحفوظ) യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ വാഗ്ദാനത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ക്വുർആനിൽ മേൽകണ്ടത് പോലെയുള്ള പല വചനങ്ങളും കാണാം. അത് ലോകാവസാനംവരെ എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്കവണ്ണം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, അനേകം മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിത്തീർന്ന തൗറാത്ത്, ഇൻജീൽ, സബൂർ എന്നീ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി:–

സബൂറിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'യഹോവാ (ദൈവ) ഭക്തനായ പുരുഷൻ ആർ? അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട വഴി താൻ അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കും. അവൻ സുഖത്തോടെ വസിക്കും. അവന്റെ സന്തതി ദേശത്തെ അവകാശമാക്കും. യഹോവായുടെ സഖിത്വം തന്റെ ഭക്തന്മാർക്കുണ്ടാകും.... (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ:25 ൽ 12–14). 'ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ ഛേദിക്കപ്പെടും. യഹോവയെ പ്രത്യാശിക്കുന്നവരോ ഭൂമിയെ കൈവശമാക്കും.' (സങ്കീ: 37ൽ 9). തൗറാത്തിൽ മൂസാ (അ) ദൈവത്തോട് പറയുന്നതായി ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'നിന്റെ ദാസന്മാരായ അബ്രഹാമിനെയും, യിസാഹാഖിനെയും, ഇസ്രാഈലിനെയും ഓർക്കേണമേ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സന്തതിയെ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ വർധിപ്പിക്കുകയും, ഞാൻ അരുളിച്ചെയ്ത ഈ ദേശം ഒക്കെയും നിങ്ങളുടെ സന്തതിക്ക് കൊടുക്കുകയും അവർ അതിനെ എന്നെന്നേക്കും അവകാശമായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് നീ നിന്നെക്കൊണ്ടുതന്നെ അവരോട് സത്യം

ചെയ്തുവല്ലോ.'(പുറപ്പാട്: 32 ൽ 13.) ഇൻജീലിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ *(*)* ഭാഗ്യവാന്മാർ. സ്വർഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളത്..... സൗമ്യതയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാൻമാർ. അവർ ഭൂമി അവകാശമാക്കും' (മത്തായി: 5 ൽ 3-5)

മുസ്‌ലിംകളേ! സത്യവിശ്വാസമുള്ളവരേ! ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. അല്ലാഹു, അവന്റെ വാഗ്ദത്തം എപ്പോഴും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് കാണാം. ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ പറയപ്പെട്ട പ്രവാചകൻമാരുടെ ചരിത്രം ഓർത്തുനോക്കുക. ഓരോ പ്രവാചകനും ഏതേത് ഭാഗത്തേക്കുള്ള റസൂലായിരുന്നുവോ ആ നാട്ടിൽ അവർക്കും, അവരുടെ അനുയായികൾക്കും സ്വാധീനവും പ്രതാപവും ലഭിച്ചു. പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ അച്ചടക്കത്തോടും, ദൈവബോധത്തോടും കൂടി ജീവിച്ച കാലം എത്രയായിരുന്നുവോ അക്കാലമത്രയും, ആ അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. എന്ന് മുതൽ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻമാരുടെ ശിക്ഷണവലയത്തിൽനിന്ന് വിട്ടുപോകുവാൻ തുടങ്ങിയോ അതോടെ, അവ അന്യാധീനപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെയും, മൂസാ നബിയുടെയും, ദാവൂദ് നബിയുടെയും, സുലൈമാൻ നബിയുടെയും, ഈസാ നബിയുടെയും, എന്ന് വേണ്ട അറിയപ്പെടുന്ന എല്ലാ നബിമാരുടെയും (അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവർക്കെല്ലാം സമാധാനവും ശാന്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!) സമുദായങ്ങളുടെ നില അതായിരുന്നു. രാജാക്കളും പ്രവാചകൻമാരും കൂടിയായിരുന്ന സുലൈമാൻ നബി(അ)യുടെയും, പിതാവിന്റെയും സമുദായങ്ങൾ പോലും ഈ വിഷയത്തിൽ വ്യത്യസ്തരായിരുന്നില്ല. ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ സ്ഥിതിമാറ്റത്തിന് എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

വേണ്ടാ, ദൂരെയൊന്നും പോകേണ്ടാ: നമ്മുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഒന്ന് ഓർത്തുനോക്കുക. ഓരോ സംഭവവും യാതൊരു കറയും കൂടാതെ തെളിഞ്ഞുകാണപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രമാണല്ലോ നമ്മുടേത്. ഹിജ്റഃ മുതൽ 10 കൊല്ലം കൊണ്ട്, ഏറെക്കുറെ 1800 നാഴിക തെക്കുവടക്കും, 1200 നാഴിക കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറും നീണ്ടുകിടക്കുന്ന അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡം *(**)* മുഴുവനും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അധീനമായി. റോമാ സാമ്രാജ്യവും, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യവും തങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതോടെ, അറേബ്യ ഏതാണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗത്തും ഒരേ സമയത്തുണ്ടായ കുഴപ്പം-അതെ, അറേബ്യൻ ഗോത്രങ്ങൾ *(***)* മിക്കവാറും മതഭ്രഷ്ടരായിപ്പോയതുകൊണ്ട് നേരിട്ട വമ്പിച്ച കുഴപ്പം- അവസാനിക്കുവാൻ കുറേ മാസങ്ങൾ തന്നെ വേണ്ടിവന്നു. എന്നിട്ടും അബൂബക്ർ (റ) മരണമടയും മുമ്പായി ഇറാക്വും ശാമും മുസ്‌ലിംകളുടെ അധീനത്തിൽ വന്നു. വെറും 2 1/4 വർഷമായിരുന്നു, ആ മഹാന്റെ ഖിലാഫത്ത്കാലം. രണ്ട് വമ്പിച്ച മഹാശക്തികളോടും-ഏറെക്കുറെ അവരുടെ പട്ടാളത്തിന്റെ ഒന്നോ രണ്ടോ ശതമാനം മാത്രം വരുന്ന-മുസ്‌ലിംകൾ പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം തന്റെ മരണശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് അടുത്ത പിൻഗാമിയായ ഉമറിന് (റ) നൽകിയ ഉപദേശങ്ങളിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ ഇതായിരുന്നു:-

'ഉമറേ! അല്ലാഹുവിനോട് രാത്രി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചില കടമകളുണ്ട്: അവ പകൽ ചെയ്താൽ പോരാ. പകൽ ചെയ്യേണ്ടത് രാത്രിയും ചെയ്താൽ മതിയാവുകയില്ല. ഉമറേ! ക്വിയാമത്തു നാളിൽ കർമങ്ങളുടെ തൂക്കങ്ങൾ വർധിപ്പിക്കുന്നത് സത്യത്തെ പിൻപറ്റു

(*) ആത്മാവിൽ ദരിദ്രരായവർ = Poor in Spirit.

(**) പടം 8, 10, 11 നോക്കുക. (***) പടം 11 ൽ നോക്കുക.

ക മൂലമാണ് സാധ്യമാവുക എന്നോർക്കണം. സന്തോഷത്തെയും, കാഠിന്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള (ക്വുർആൻ) ആയത്തുകൾ, ഇടകലർന്നുകൊണ്ടാണ് അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടേ? സത്യവിശ്വാസികൾ എപ്പോഴും ആവേശത്തിലും, ഭയപ്പാടിലും ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. ഉമറേ! അല്ലാഹു നരകക്കാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ എടുത്തു പറയാറുള്ളത് കാണുന്നില്ലേ! അത് കാണുമ്പോൾ, അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ഉൾപ്പെടരുതെന്ന് നീ ആശിക്കണം. സ്വർഗക്കാരെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, അവരുടെ സൽപ്രവൃത്തികളെയും എടുത്തുപറയുന്നത് കാണാം. അത് കാണുമ്പോൾ, ഹാ! അവരുടെ കർമങ്ങളും, എന്റെ കർമങ്ങളുമായി എത്ര അകലമുണ്ട്?! എന്നും നീ പറയണം.....'(അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ മഹത്തായ ഉപദേശം നമുക്ക് പാഠമായിരിക്കട്ടെ. ആമീൻ.)

അബൂബക്ര്‍ (റ) ചരമം പ്രാപിച്ചു. ഉമർ (റ) രംഗത്തുവന്നു. പത്ത് കൊല്ലം അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭരണകർത്താവായി. അപ്പോഴേക്കും പേർഷ്യാരാജ്യം മുഴുവനും, റോമായുടെ അധികഭാഗങ്ങളും മുസ്‌ലിംകൾക്കധീനമായി. ഇറാനും, ഖുറാസാനും, ഈജിപ്തും, ശാമും, ഇറാക്വുമെല്ലാം മുസ്‌ലിം രാജ്യത്തിൽ ലയിച്ചു. ഖുലഫാഉർറാശിദിന്റെ 30 കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ട് വിസ്തീർണത്തിലോ, ജനസംഖ്യയിലോ അതിനോട് കിടപിടിക്കുവാൻ ലോകത്ത് മറ്റൊരു രാഷ്ട്രവും, ജനതയും ഇല്ലാതായി. അതിന്റെ നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടുവാൻ അമുസ്‌ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പേടിച്ചു. തുർക്കിസ്ഥാൻ വരെ കിഴക്കോട്ടും, തുനീസാ (تونس) വരെ പടിഞ്ഞാട്ടും അർമേനിയാവരെ വടക്കോട്ടും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ പതാക പാറിക്കളിച്ചിരുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് ഉമവീ ഖിലാഫത്തിലും, അബ്ബാസീഖിലാഫത്തിലുമായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ വൃത്തം വീണ്ടും വീണ്ടും വികസിച്ചു. ***(*)*** അതെല്ലാം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മുസ്‌ലിംകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ഈ ക്വുർആൻ വചനത്തിന്റെ അർഥവും, താൽപര്യവും തികച്ചും പ്രായോഗികമായി അനുഭവപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞതാണ്. നന്മയിലും, പാകതയിലും (الصلاح والصلاحية) അവർ എപ്പോൾ പിന്നോക്കം വെക്കുവാൻ തുടങ്ങിയോ, സത്യനിഷ്ഠയിലും, ഭയഭക്തിയിലും അവരെപ്പോൾ പിൻഗതിയിലായോ, ഐക്യത്തിലും സാമൂഹ്യമായ കെട്ടുറപ്പിലും അവരിൽ എപ്പോൾ അയവും വിടവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവോ അത് മുതൽക്ക് തന്നെ, അവയുടെ വിപരീതഫലങ്ങൾ അവർ അനുഭവിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് 106-ാം വചനത്തിലെ അർഥഗർഭമായ ആശയം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതെ, 'നിശ്ചയമായും ഇതിൽ ആരാധകൻമാരായ ജനങ്ങൾക്ക് സന്ദേശമുണ്ട്.' إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَٰبِدِينَ

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ വശങ്ങളായി ഏതെല്ലാം തുറകളുണ്ടോ അവയിലെല്ലാം, അവന് വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുപ്പാനായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനാണ് പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനായ മുഹമ്മദ് ﷺ തിരുമേനി. അവിടുത്തെ ദൗത്യം, കാലദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ മനുഷ്യ സമുദായത്തിന് ആകമാനമുള്ളതാണ്. പാരത്രിക കാര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഐഹിക കാര്യങ്ങളും, വ്യക്തിപരമായത് മാത്രമല്ല, സാമൂഹ്യവും സാമുദായികവും-അങ്ങിനെ മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ ജീവിത വശങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും-അവിടുന്ന് ക്വുർആൻ മുഖേനയും, വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളുമാകുന്ന ചര്യകൾ മുഖേനയും ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത

(*) പടം 7 നോക്കുക.

ചിന്തകൻമാർ പോലും ഈ പരമാർഥം- അതവർ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ശരി-സമ്മതിക്കുന്നു ഇസ്‌ലാമിന് ശേഷം ലോകത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള സാക്ഷാൽ പുരോഗമനപരമായ എല്ലാ മാറ്റങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിനോട് കടപ്പെട്ടവയത്രെ. മരണംവരെ സമാധാനത്തോടും, മര്യാദയോടുംകൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനും, മരണാനന്തരം കാലാകാലത്തെ നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് സ്വർഗീയ ജീവിതം ലഭിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മാർഗദർശിയായി, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള സകല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണിച്ചുതരുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തോടുകൂടി, നിയോഗിക്കപ്പെട്ട നബി തിരുമേനി ﷺ ലോകർക്കെല്ലാം മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെ. അവിടുത്തെ പ്രബോധനത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട തത്വവും, മറ്റെല്ലാ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും അടിത്തറയായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും എന്താണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰٓ إِلَىَّ أَنَّمَآ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

《108》 (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻ ഏക ആരാധ്യൻ മാത്രമാകുന്നുവെന്നത്രെ എനിക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (അവന്ന്) കീഴൊതുങ്ങുന്നവരാണോ?! [അതിന് തയ്യാറാണോ?!]

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ ءَاذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ ۖ

《109》 എന്നിട്ട്, അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ നീ പറയുക: 'ഞാൻ നിങ്ങളോട് ശരിയായ നിലയിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

وَإِنْ أَدْرِىٓ أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം അടുത്ത് സംഭവിക്കുന്നതോ, അഥവാ വിദൂരമായതോ എന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ!

إِنَّهُۥ يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ مِنَ ٱلْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

《110》 നിശ്ചയമായും, സംസാരത്തിൽനിന്ന് പരസ്യമായത് അവൻ അറിയും; നിങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതും അവൻ അറിയും.

وَإِنْ أَدْرِى لَعَلَّهُۥ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

《111》 എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ; ഒരുപക്ഷേ അത് [ആ വാഗ്ദാന സംഭവം] നിങ്ങൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണവും, കുറച്ചു സമയംവരേക്ക് സുഖസൗകര്യവും ആയിരിക്കാം.'

قَٰلَ رَبِّ ٱحْكُم بِٱلْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا ٱلرَّحْمَٰنُ ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ അദ്ദേഹം [നബി] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! യഥാർഥ പ്രകാരം നീ വിധിച്ചാലും! നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് പരമകാരുണികനായുള്ളവനത്രെ; (അവനെതിരായി) നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സഹായം അഭ്യർഥിക്കപ്പെടുന്നവനത്രെ.

﴾108﴿ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا يُوحَىٰ നിശ്ചയമായും വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകപ്പെടുന്നു إِلَيَّ എനിക്ക് أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് (ആരാധ്യൻ) ആണെന്ന് إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹ് (മാത്രം) فَهَلْ أَنتُم എന്നാൽ നിങ്ങളാണോ مُسْلِمُونَ കീഴൊതുങ്ങുന്നവർ, അനുസരണം കാണിക്കുന്നവർ (മുസ്‌ലിംകൾ) ﴾109﴿ فَإِن تَوَلَّوْا എന്നിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുപോയാൽ فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക آذَنتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു عَلَىٰ سَوَاءٍ ശരിക്ക്, ശരിയായ നിലയിൽ وَإِنْ أَدْرِي എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല أَقَرِيبٌ അടുത്തതാണോ أَم بَعِيدٌ അഥവാ ദൂരമായതാണോ, വിദൂരമാണോ مَّا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് ﴾110﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ يَعْلَمُ അറിയും, അറിയുന്നു الْجَهْرَ പരസ്യമായത്, ഉറക്കെയുള്ളത് مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (സംസാരത്തിൽ) നിന്ന് وَيَعْلَمُ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും مَا تَكْتُمُونَ നിങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കുന്നത് ﴾111﴿ وَإِنْ أَدْرِي എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, ഞാൻ അറിയുകയില്ല لَعَلَّهُ അതായിരിക്കാം فِتْنَةٌ ഒരു പരീക്ഷണം لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَمَتَاعٌ സുഖസൗകര്യവും إِلَىٰ حِينٍ കുറച്ചു സമയംവരേക്ക് ﴾112﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ احْكُمْ നീ വിധിക്കുക, വിധിച്ചാലും بِالْحَقِّ യഥാർഥ പ്രകാരം, യഥാർഥംകൊണ്ട് وَرَبُّنَا നമ്മുടെ രക്ഷിതാവ് الرَّحْمَٰنُ റഹ്‌മാനാണ്, പരമകാരുണികനാണ് الْمُسْتَعَانُ സഹായം അഭ്യർഥിക്കപ്പെടുന്നവനാണ് عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ നിങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന, വിവരിക്കുന്ന, വർണിക്കുന്ന (തിനെപ്പറ്റി)

നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം എന്ന് പറഞ്ഞത്കൊണ്ട് വിവക്ഷ 105-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്- ഭൂമി സദ്‌വൃത്തൻമാർ അനന്തരമെടുക്കുമെന്നത്-ആകാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ, നിഷേധത്തിലും, ധിക്കാരത്തിലും നിരതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന് മരണാനന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടായിരുന്നാലും അത് അടുത്ത് തന്നെ സംഭവിക്കുമോ എന്ന കാര്യം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. ഒരുപക്ഷേ, അതിന് അൽപം കാലതാമസം ഉണ്ടായേക്കാം. ആ താമസം അവർക്ക് താൽകാലിക സുഖസൗകര്യമായിത്തീർന്നേക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അത് വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കൊരു പരീക്ഷണഘട്ടമായിരിക്കും. അതവർ നല്ലപോലെ തരണംചെയ്താൽ അവർക്ക് ഗുണകരമാകും. ഇല്ലെങ്കിലോ, ഭയങ്കര ദോഷവും!

അല്ലാഹുവിന് യോജ്യമല്ലാത്തതും, അവന്റെ ബോധനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധവുമായ അവരുടെ പ്രസ്താവനകളെയും ആരോപണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിനെതിരിൽ സഹായം അർഥിക്കപ്പെടുവാൻ പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല, മറ്റാരുടെയും സഹായം ആവശ്യവുമില്ല എന്ന് നബിﷺ സമാധാനിക്കുന്നതാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

﴿وربنا الرحمن المستعان وله الحمد والمنة﴾

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്:

ഇബ്റാഹീം നബി(അ) അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ?!

മുഹമ്മദ് മുസ്ത്വഫാ തിരുമേനിﷺക്ക് ശേഷം, വീണ്ടും പുതിയ പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടാവാമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ചില കക്ഷികൾ, നബിമാരുടെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക സംഭവങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും, അന്യഥാ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവാണ്. നബിമാരുടെ നുബുവ്വത്തിന് (പ്രവാചകത്വത്തിന്) ഒരു പ്രധാന തെളിവാണല്ലോ അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ. അതില്ലെന്ന് വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, നുബുവ്വത്ത് വാദക്കാർക്ക് രംഗപ്രവേശനത്തിനുള്ള മാർഗം സുഗമമാകുമല്ലോ. ഈ വിഷയത്തിൽ അഹ്മദീ (ഖാദിയാനി) കളുടെ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുമ്പേ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇപ്പോൾ, വേറെ ചിലരും ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്-മറ്റു ചില അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെപ്പോലെ-ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ തീകുണ്ഡത്തിലിട്ട സംഭവത്തെ നിഷേധിച്ചുവരുന്നു. സംഭവത്തെപ്പറ്റി അവർ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ അഗ്നിക്ക് ഇരയാക്കണമെന്ന് ശത്രുക്കൾ സ്വകാര്യമായി തീരുമാനിച്ചു-പരസ്യമായിട്ടല്ല, ഇത്തരം കുറ്റങ്ങൾക്ക് (ഇബ്റാഹീം നബി ചെയ്തതു പോലുള്ള കുറ്റങ്ങൾക്ക്) അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ശിക്ഷയാണത്. അതിനായിട്ടായിരിക്കണം അവർ (37:97 ൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം) ഒരു കെട്ടിടം (بنيان) ഉണ്ടാക്കിയത്. ഇത് അറിഞ്ഞ ഉടനെ അദ്ദേഹം നാട് വിട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ തീയിലിടുവാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അഗ്നിയോട് തണുത്തുപോകുവാനും, രക്ഷയായിത്തീരുവാനും (സൂ:അൻബിയാഇൽ കണ്ടത്പോലെ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അലങ്കാരപ്രയോഗം മാത്രമാണ്. ബിംബങ്ങളെ അദ്ദേഹം തല്ലിത്തകർത്തതിനാൽ, അവിടെ ആളിക്കത്തിയിരുന്ന അഗ്നി (കോപാഗ്നി) യോടാണ് അല്ലാഹു അണയുവാൻ കൽപിച്ചത്. (അല്ലാതെ, യഥാർഥത്തിലുള്ള അഗ്നിയോടല്ല.)'. ഇതാണ് ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം. ഇതിന് ഇവർ പറയുന്ന ദുർന്യായങ്ങളിൽ പ്രധാനമായത്, ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ അപകടപ്പെടുത്തണമെന്ന്-അഥവാ ഒരു കുതന്ത്രം ചെയ്യണമെന്ന്-ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നല്ലാതെ, 'തീയിലിട്ടു' എന്ന് ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാകുന്നു. ബാക്കി ന്യായങ്ങളെല്ലാം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെരുപ്പിനൊത്ത് കാൽ മുറിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തിയതാണെന്ന് കാണാം.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ പേരിലുള്ള കുറ്റം മതദ്രോഹവും, രാജ്യദ്രോഹവുമാണ്.

അത്തരം കുറ്റങ്ങൾക്ക് അഗ്നിശിക്ഷയാണ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇവർ സമ്മതിക്കുന്നു. പഴയകാല ചരിത്രംകൊണ്ട് അത് ശരിയാണെന്ന് നാമും മനസ്സിലാക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാർ മുഴുവനും രാജാവും, പിതാവും-എല്ലാവരും- അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിർകക്ഷി. അദ്ദേഹം അവരുടെ മുമ്പിൽ, മഹാപാപിയും, തനി ധിക്കാരിയുമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും. പരസ്യമായി അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിചാരണയും ചെയ്തു. (അൻബിയാഉ് 61, 62) എന്നിട്ട് അവർ വിധി കൽപിച്ചു: 'നിങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ, ഇവനെ ചുട്ടെരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ' എന്ന്. (حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ–الانبياء : ٦٨) എന്നിരിക്കെ, പതിവനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന ശിക്ഷ-അഗ്നിശിക്ഷ-അവർ സ്വകാര്യമായി നടത്തുവാൻ മാത്രമാണ് ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ ധരിച്ചത് ആശ്ചര്യം തന്നെ.

വസ്സ്വാഫ്ഫാത്ത് 98 ലും, അൻബിയാഉ് 70 ലും اراد وا به كيدا (അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് അവർ ഒരു തന്ത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ തന്ത്രം എന്ന അർഥത്തിന് ഉപയോഗിച്ച പദം كَيْد ('കൈദ്') എന്നാകുന്നു. ഈ പദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്, അവർ അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽ ഇടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് സ്വകാര്യമായിട്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്. 'കൈദ്' എന്നാൽ 'ഉപായം, തന്ത്രം, കുതന്ത്രം, ചതി, ദുസ്സാമർഥ്യം, കൗശലം, വഞ്ചന' എന്നിങ്ങിനെ അർഥങ്ങളുള്ള പദംതന്നെ. സ്വകാര്യമായോ, ഗൂഢാലോചനയോടുകൂടിയോ നടത്തുന്ന തന്ത്രങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ 'കൈദ്' എന്ന് പറയാവൂ എന്ന് യാതൊരു നിബന്ധനയുമില്ല. മൂസാ നബി(അ)യിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നൊടുക്കുവാൻ ഫിർഔൻ കൽപന പാസ്സാക്കിയതിനെപ്പറ്റിയും , മൂസാ നബി(അ)യുടെ ഇലാഹിന്റെ അടുക്കലേക്ക് കയറിപ്പോകുവാനായി ഒരുന്നതസൗധം കെട്ടണമെന്ന് അവൻ ഹാമാനോട് കൽപിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹു 'കൈദ്' എന്ന് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറഃ 40 മുഅ്മിൻ 25 ഉം 37 ഉം ആയത്തുകളും മറ്റും നോക്കുക. ഇവിടെ ശത്രുക്കൾ ഉദ്ദേശിച്ച 'കൈദ്' എന്താണെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്. ന്യായവും തെളിവും മുഖേന സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു പരമാർഥത്തെ (തൗഹീദിനെ), ശക്തിയും ബലവും ഉപയോഗിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണ് ശത്രുക്കളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് ഇവിടെ അവരുദ്ദേശിച്ച 'കൈദ്'. അതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യോട് ഉത്തരംമുട്ടിയ പൂജാരികൾ, 'നിങ്ങൾ വല്ലതും ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ അവനെ ചുട്ടെരിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ' എന്ന് പറയുന്നത്. അഥവാ അതിനായി അദ്ദേഹത്തെ കൊല ചെയ്യുകയോ, പതിവുപ്രകാരം ചുട്ടെരിക്കുകയോ, രണ്ടിലൊന്ന് കൂടാതെ കഴിയുകയില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം. സൂറഃ അൻകബൂത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّآ أَن قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ - العنكبوت : ٢٤

(അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: അവനെ കൊല ചെയ്യുവിൻ, അല്ലെങ്കിൽ ചുട്ടെരിക്കുവിൻ എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ട്, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു) തീയിലിട്ടോ, കൊല ചെയ്തോ ഏതെങ്കിലും വിധേന അദ്ദേഹത്തെ ജീവഹാനിവരുത്തി തങ്ങളുടെ മതത്തെ സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടാണ് ഇവിടെ 'കൈദ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അല്ലാതെ, ആരും അറിയാതെ സ്വകാര്യമായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് കരുതിയതല്ല.

സൂറഃ വസ്സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ 'നിങ്ങൾ അവന്നായി ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിക്കുവിൻ,

എന്നിട്ട് അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടേക്കുക' (قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ) എന്നും ശത്രുക്കൾ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ 'കെട്ടിടം' എന്നർഥം കൊടുക്കുന്നത് بنيان (ബുൻയാൻ) എന്ന പദത്തിനാണ്. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ ഉപായത്തിൽ തീയിൽ ചാടിക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായിരിക്കണം ഇതെന്നാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദം. 'ബുൻയാൻ' എന്ന പദം, വീട് പോലെയുള്ള കെട്ടിടത്തിന് മാത്രമല്ല ഉപയോഗിക്കുക. പടുത്തുണ്ടാക്കിയ മതിൽ, ഭിത്തി, കിണറ്റിന്റെ ആൾമറ മുതലായതിനും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വാക്കാണത്. സ്വകാര്യമായി തീയിൽ ഇടുവാനാണ് അവർ ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിൽ, നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ വെച്ചോ മറ്റോ അവർ അതിന് ചട്ടവട്ടം ചെയ്യുകയല്ലാതെ, അതിനായി ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കുമോ?! സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ തോതിലുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ-മേലിൽ ആരും ഇത്തരം അപരാധം ചെയ്വാൻ മുതിരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കഠിനകഠോരവും, പരസ്യവുമായ ഒരു ശിക്ഷ-ഇബ്റാഹീമിന് നൽകുവാനാണ് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മതദ്രോഹത്തിനും, രാജ്യദ്രോഹത്തിനും അന്ന് സാധാരണ നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ അഗ്നിക്കിരയാവുകയാണല്ലോ. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കുറ്റം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂടുതൽ ധിക്കാരപരമായതാകകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകുന്ന ശിക്ഷയും കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതായിരിക്കണം. അതിനായി, മുമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു വമ്പിച്ച തീക്കുണ്ഡം പടുത്തുണ്ടാക്കണം. എന്നിട്ട് അതിൽ ശക്തിയായ നിലയിൽ തീ കത്തിച്ചു ജ്വലിപ്പിക്കണം. അങ്ങിനെ, അദ്ദേഹത്തെ പരസ്യമായി അതിൽ ഇട്ടുകളയണം. ഇതാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ പരസ്യമായി വിചാരണ നടത്തി വമ്പിച്ച കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടശേഷം 'കോപാഗ്നി ജ്വലിക്കുന്ന' ആ ഹൃദയങ്ങൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ എടുക്കേണ്ട ശിക്ഷാ നടപടിയെപ്പറ്റി ഒന്നും മിണ്ടാതെ, തൽക്കാലം പിരിഞ്ഞുപോകുകയും, അനന്തരം അദ്ദേഹത്തെ ഉപായത്തിൽ വല്ല തീയിലും കൊണ്ടുപോയി ചാടിക്കാമെന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തുകയുമാണുണ്ടായതെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് എത്രമാത്രം യുക്തിഹീനമാണെന്ന് ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

യഥാർഥത്തിൽ അവിടെ നടന്ന സംഭവം, ശത്രുക്കൾ 'കൈദിനെ ഉദ്ദേശിച്ചത്' മാത്രമാണെന്നും, ബാക്കി ആയത്തുകളെല്ലാം ആ അടിസ്ഥാനത്തിലേ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൂടൂ എന്നുമാണ് തീ സംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ജൽപിക്കുന്നത്. ഈ ജൽപനത്തിന്റെ അന്തരംഗം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ, തീയിനോട് അല്ലാഹു തണുക്കുവാൻ കൽപിച്ചതും മറ്റും അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളാണെന്ന് പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുവാൻ വേഗം സാധിക്കുമല്ലോ! ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് വന്ന ആയത്തുകളുടെയും മറ്റും വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് 'കൈദ്' എന്ന ഒരു പദം എതിരായി വന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് ഇവർക്ക് തോന്നിപ്പോയതാണെങ്കിൽ, ആ ഒരൊറ്റ പദം അലങ്കാരപ്രയോഗമായി അങ്ങ് തള്ളി ബാക്കിയെല്ലാം ശരിയായ രൂപത്തിൽ തന്നെ സ്വീകരിച്ചുകൂടേ?! അതല്ലേ ന്യായം!

يا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلامًا عَلَى إبْرَاهِيمَ – الأنبياء:٦٩ (തീയേ! നീ ഇബ്റാഹീമിന് ശീതളവും, രക്ഷയും ആയിക്കൊള്ളുക) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ശത്രുക്കളുടെ 'കോപാഗ്നി'യോടാണ് പോൽ! ഇങ്ങിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ മുതിരുന്നപക്ഷം, ഏത് വാക്കിന്റെയും അർഥം മാറ്റുവാനും, ഏത് വാദവും തെളിയിക്കുവാനും ആർക്കും സാധിക്കും. 'അവർ അദ്ദേഹത്തെ തീകുണ്ഡത്തിൽ ഇട്ടു' എന്ന് തന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരുന്നാലും, 'അദ്ദേഹത്തിന് കോപാഗ്നി ബാധിച്ചു' എന്നും മറ്റും ഇക്കൂട്ടർ അർഥം കൽപിക്കുകയില്ലേ?

തീർച്ചയായും കൽപിക്കും! കാരണം: ക്വുർആന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയല്ല ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.-സ്വന്തം അഭിമതങ്ങളെ ക്വുർആന്റെ പേരിൽ പുറത്തുവിടുക മാത്രമാണ്. പല സ്ഥലത്തും ഇവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. 'ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ തീയിൽ ഇട്ടു' എന്ന വാചകം ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഹദീഥിൽ അതേ വാചകം തന്നെ കാണാം. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ഇക്കൂട്ടർ ഹദീഥുകൾ പാടെ പുറംതള്ളുന്നതും ഒരു പതിവാണ്. പക്ഷേ, സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അതിന് നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الوَكِيل قَالَ إِبْراهِيمُ عَلَيهِ السَّلام حِينَ أُلْقِى فِى النَّارِ وَقَالَهَا مُحَمَّدٌ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قَالُوا إِنّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ– البخارى

('നമുക്ക് അല്ലാഹു മതി; അവൻ ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുവാൻ വളരെ നല്ലവനത്രെ'. - حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الوَكِيل - എന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി തീയിൽ ഇടപ്പെട്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു. 'ജനങ്ങൾ നിങ്ങളോട് (യുദ്ധത്തിന്) ജനശേഖരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞ (ഭീഷണി പ്രചരിപ്പിച്ച) അവസരത്തിൽ മുഹമ്മദ് നബിﷺയും അത് പറയുകയുണ്ടായി). ***(*)*** അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽ ഇട്ട് കരിക്കുവാനും, അതിനായി ഒരു കെട്ടിടം - തീക്കുണ്ഡം-തന്നെ നിർമിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ തീരുമാനിച്ചു. തീയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, തീയിനോട് തണുത്തുകൊള്ളുവാൻ കൽപിച്ചുവെന്നും അല്ലാഹുവും പറഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം-മറ്റു മുസ്ലിംകളെപ്പോലെ-ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ തീയിൽ ഇട്ടതായി ഇബ്നു അബ്ബാസും മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആ അവസരത്തിൽ ഇബ്റാഹീം (അ) മേൽപറഞ്ഞ വാക്യം-ദിക്ർ-ഉദ്ധരിച്ചുവെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞത് നബിﷺയിൽനിന്ന് കേട്ടതായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

മുമ്പും പിമ്പും പറയപ്പെട്ട വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നോ, സന്ദർഭംകൊണ്ടോ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാകുമെന്ന് കാണുന്നിടത്ത്, ചില വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളെയോ വ്യക്തമാക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്ന സമ്പ്രദായം, സാധാരണ എല്ലാവരുടെ സംസാരത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. സാഹിത്യകാരൻമാരുടെ സംസാരങ്ങളിലാണ് ഇത് കൂടുതൽ കണ്ടെത്തുക. ക്വുർആനിലാകട്ടെ, ഇത് സർവസാധാരണമാണ്. സൂറഃ സ്വാഫ്ഫാത്ത് 101 ഉം 102 ഉം നോക്കുക. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)ക്ക് ഒരു കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ, തുടർന്ന് പറയുന്നത്, ആ കുട്ടി തന്നോടൊപ്പം യത്നിക്കാറായപ്പോൾ, കുട്ടിയെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കുട്ടിയോട് ആലോചന നടത്തിയ വിവരമാണ്. (فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ...) കുട്ടിയുണ്ടായതും, കുട്ടി വളർന്നുവന്നതും അതിന്നിടക്ക് വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അത്പോലെതന്നെ, യൂസുഫ് നബി(അ) ജയിലിലായിരുന്നപ്പോൾ, ജയിലിൽനിന്ന് ഒഴിവായി പുറത്തുപോരുന്ന ഒരുവനോട് എന്റെ കാര്യം രാജാവിനെ ഓർമപ്പെടുത്തണം (اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ) എന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നു. കുറേ കൊല്ലങ്ങൾക്ക്ശേഷം രാജാവ് ഒരു സ്വപ്നം കാണുകയും, അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം

(*) ഉഹ്ദ് യുദ്ധാനന്തരമുണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് നബിﷺയും സ്വഹാബികളും പറഞ്ഞതാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതെന്ന് സൂ: ആലുഇംറാൻ 173 ൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ ആർക്കും കഴിയാതെ വരികയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് അയാൾക്കത് ഓർമ വന്നത്. അപ്പോൾ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി അയാൾ അവരെ വിവരം അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം അറിയുമെന്നും മറ്റും പറയുകയും ചെയ്തു. മാത്ര മല്ല, വേണമെങ്കിൽ ചെന്നുചോദിച്ചുവരാമെന്നും അറിയിച്ചു. അങ്ങനെ, അവർ അവനെ അയച്ചു. അയാൾ ജയിലിൽ ചെന്നു സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂറഃ യൂസുഫിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ -يوسف ٤٥, ٤٦

(കുറേ കാലത്തിന്ശേഷം അവന് ഓർമവന്നു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുതരാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അയക്കുവിൻ. യൂസുഫ്! ഹേ പര മസത്യവാൻ! ഞങ്ങൾക്ക് ഒരേഴ് പശുക്കളുടെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനം പറഞ്ഞുതാ......') അയാളെ അവർ പറഞ്ഞയച്ചതോ, അയാൾ ജയിലിൽ ചെന്നതോ ഒന്നുംതന്നെ അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തത്കൊണ്ട്, അവൻ നിന്നനിലയിൽ തന്നെ 'യൂസുഫേ' എന്ന് വിളി ച്ചുവെന്നാണോ നാം കരുതേണ്ടത്? ഇത്പോലെ അനവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ കഥയിൽ തന്നെ ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ (അവന് നിങ്ങൾ ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിക്കുവിൻ. എന്നിട്ട് അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ഇടുക) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ, ഒരു കെട്ടിടം അവർ ഉണ്ടാക്കി എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അത് ഉണ്ടാക്കി എന്ന്– കെട്ടിടംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ–ഇക്കൂ ട്ടരും സമ്മതിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടത്മാത്രം സംഭവിക്കാത്ത ഒരലങ്കാര പ്രയോഗമാക്കിത്തള്ളുവാൻ ഇവർ മുതിർന്നിരിക്കുകയാണ്.

فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ– العنكبوت (എന്നിട്ട് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തീയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെ ടുത്തി) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുട്ടെരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജ്വലിക്കുന്ന തീയിൽ ഇട്ടുവെങ്കിലും, തീയിനോട് തണുപ്പും രക്ഷയുമായിക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചത്മൂലം, അദ്ദേഹം കരിഞ്ഞുപോകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നാണ് ഇതിന്റെ താൽപര്യമെന്ന് വ്യക്തമത്രെ. പക്ഷേ, ഇക്കൂട്ടർ പറയുന്നത്: തീയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു–അഥവാ തീയിൽ അകപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പായി അദ്ദേഹം നാടുവിട്ടു പോയിക്ക ളഞ്ഞു–എന്നാകുന്നു. പല നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളെ അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുകയു ണ്ടായപ്പോൾ, നബിമാരെ അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് ക്വുർആനിൽ പറയാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, നബിമാരെ ആ ശിക്ഷകളിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു എന്നാണല്ലോ. അത്പോലെ ഇവിടെയും തീയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു എന്നായിരിക്കണം താൽപ ര്യമെന്നത്രെ ഇവരുടെ ന്യായം. ശരി, ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ സമുദായത്തിന് നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയിൽ നിന്നായിരുന്നു ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ അല്ലാഹു ഇവിടെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതെന്ന് വരികിൽ, ആ ന്യായം ഇവിടെയും പറഞ്ഞുനോക്കാമായിരുന്നു. മറിച്ച് സമുദായം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ച വിവ രമാണ് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ശിക്ഷയാണെങ്കിൽ, തീയിലിട്ടു കരിച്ചുകൊല്ലലുമാണ്. അതിൽനിന്ന് കരിയാതെയും, മരണപ്പെടാതെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് പറയുന്നത്. മാത്രമല്ല, രക്ഷപ്പെടുത്തൽ (**انجاه**) എല്ലാ സ്ഥലത്തും ഒരേ പ്രകാരത്തിലാണെന്ന് ധരി ക്കുന്നതും ശരിയല്ല. കൊലയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് പറയുമ്പോൾ കൊല ബാധി ക്കാതെ രക്ഷപ്പടുത്തിയെന്ന് തന്നെയാണർഥം. എന്നാൽ, രോഗത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെ ടുത്തി എന്ന് പറയുമ്പോൾ, രോഗം ബാധിക്കാതെ രക്ഷിച്ചുവെന്നും, ബാധിച്ചശേഷം

വമ്പിച്ച യാതനകളോ, മരണമോ സംഭവിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നും അർഥം ആകാവുന്നതാണ്. ഇത് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സൂറഃ അൻബിയാഉ് 88-ാം വചനം നോക്കുക. യൂനുസ് നബിയെക്കുറിച്ച് وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ (അദ്ദേഹത്തെ നാം ദുഃഖത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്ന് പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മൽസ്യം വിഴുങ്ങുകയും, അതിന്റെ വയറ്റിൽ അദ്ദേഹം കുറേ താമസിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്ത ദുഃഖമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. മൽസ്യം വിഴുങ്ങാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. സൂറഃ അൽബക്വറഃ 49 ൽ 'ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ കഠിനമായ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, നാം നിങ്ങളെ അവരിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി (يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ - البقرة وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ) എന്ന് ഇസ്റാഈല്യരോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു. ആൺകുട്ടികളെ അറുത്തുകൊല്ലുക മുതലായ ശിക്ഷയാണവർ നടത്തിയിരുന്നതെന്ന് അവിടെത്തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആ ശിക്ഷ ഒന്നും അനുഭവിക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നല്ലല്ലോ അവിടെ വിവക്ഷ. ഇത്പോലെ എനിയും പല ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുവാനുണ്ട്.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ ശിക്ഷിക്കുവാനായി ഒരു തീക്കുണ്ഡം, അല്ലെങ്കിൽ കെട്ടിടമുണ്ടാക്കിയശേഷം, അതിൽ അകപ്പെടാതെ ഒളിച്ചുചാടിയോ മറ്റോ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ അനുഗ്രഹം, തീയിൽ ഇട്ടശേഷം വെന്തുകരിയാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും, ശത്രുക്കളെ കൂടുതൽ പരാജിതരാക്കിയതും (അൻബിയാഉ്: 70 ൽ) അല്ലാഹു 'അഭിമാനത്തോടെ' എടുത്തുപറയുന്നതും. വമ്പിച്ച ഒരു അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ പരസ്യമായി എറിയപ്പെട്ടശേഷം, ഇബ്റാഹീം നബി(അ) കരിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, അവിടെക്കൂടിയ കാണികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്ത്മാത്രം പ്രതികരണമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല! തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തെ പാടെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്ത ഈ പരിശ്രമം, അടിയോടെ പരാജയപ്പെടുത്തിയെന്ന് മാത്രമല്ല, ഫലം നേരെമറിച്ചാവുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ആ ശത്രുക്കൾ ഏറ്റവും പരാജിതർ തന്നെ.

ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യെ തീയിലിട്ടു, കരിഞ്ഞില്ല, നേരെമറിച്ച് തീ തണുപ്പും രക്ഷയുമായി. ഇതാണ് യഥാർഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്ന് കാണിക്കുന്ന പല ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളെ-അവയുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർഥത്തിൽ-സമ്മതിക്കുമ്പോൾ, അതിൽ അസാധാരണത്വം കാണുകയാൽ, വിറളിപിടിച്ചു ദുർവ്യാഖ്യാനത്തിന് മുതിരുന്ന ഇത്തരക്കാരിൽ ചിലർ, ഇബ്റാഹീംനബി(അ)യെ സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരു അത്ഭുതസംഭവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിന് കളമൊരുക്കുവാൻ വേണ്ടി (സൂറഃ അൽബക്വറഃ 260 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വെച്ച്) അദ്ദേഹത്തെ 'തീയിലിട്ടു' എന്നും അദ്ദേഹം 'അഗ്നിക്കിരയായി' എന്നും 'അഗ്നിപരീക്ഷണത്തിന് ഇരയായിട്ടുണ്ട്' എന്നും മറ്റും തുറന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഒരു ഹദീഥാണ് ഓർമവരുന്നത്: 'ഒരു വസ്തുവിനോട് നിനക്കുണ്ടാകുന്ന പ്രേമം, നിന്നെ അന്ധനും, ബധിരനുമാക്കിയേക്കും.' (حبك للشيء يعمى ويصم - رواه ابوداود)

القرآن يفسر بعضه بعضا (ക്വുർആന്റെ ഒരു വശം മറ്റൊരു വശത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു) എന്ന സുസമ്മതമായ തത്വത്തെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചും, അത് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ വേണ്ടത്ര ഗൗനിക്കാറില്ലെന്ന് സദാ വ്യസനം പ്രകടിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടായിരിക്കും ഇക്കൂട്ടർ പലപ്പോഴും സത്യത്തെ വിമർശിക്കുവാനൊരുങ്ങുക. എന്നിട്ട്, തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ

ഒരു അർഥത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വാക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വിമർശനം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുക ഇവരുടെ പതിവാണ്. അതിന് ഒരു ഉദാഹരണമാണ് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ കഥയിൽ ഉപയോഗിച്ച മേൽകണ്ട 'കൈദ്' (كيد) എന്ന പദം ഇവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. അങ്ങനെ, അത്വഴി ഒരുപാട് യാഥാർഥ്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുവല്ലോ. ഇത്പോലെ, തങ്ങൾക്കാവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ മറ്റു പല വാക്കുകളും ഇവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. അതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതത് സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടേണ്ടതായി വരുമ്പോൾ, ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെ തരമില്ലല്ലോ. ഇത്പോലെത്തന്നെ തങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്ന സംഗതികൾക്ക് എതിരായിക്കാണുന്ന ഹദീഥുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവയുടെ നേരെ കണ്ണടക്കലും ഇവരുടെ പതിവാകുന്നു. ഹദീഥുകളെ പ്രത്യക്ഷത്തിലങ്ങ് തള്ളിക്കളയുന്നത് തങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയമുളവാക്കുമെന്നത് കൊണ്ട് ഹദീഥുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെ വിട്ടുകളഞ്ഞേക്കും. അല്ലാത്തപക്ഷം, തങ്ങൾക്ക് തന്നെയും അനുകൂലമായി വരുന്ന ഹദീഥുകൾ, വേണ്ടുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കുവാനും മാർഗമുണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു നമുക്ക് സത്യബോധവും, അവന്റെ മതത്തിൽ സ്ഥിരചിത്തതയും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ! ആമീൻ.

﴿ولله المنة والفضل وهو الموفق للسداد والصواب والحمدلله اولا واخرا﴾

سورة الحج

22. സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ്

[52 മുതൽ 55 കൂടിയ ആയത്തുകൾ മക്കയുടെയും മദീനയുടെയും ഇടയ്ക്കുവെച്ച് അവതരിച്ചതും, ബാക്കി മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും, 19 മുതൽ 24 കൂടിയ വചനങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കി മദീനയിൽ അവതരിച്ചതുമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മിക്കവാറും വചനങ്ങൾ മദനിയും, ബാക്കി മക്കിയും ആണെന്ന് പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത്.]

വചനങ്ങൾ 78 – വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 10

ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ മൂന്നാകുന്നു: 1. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്. 2. ഹജ്ജിനെയും 'മസ്ജിദുൽഹറാമി'നെയും സംബന്ധിച്ച്. 3. യുദ്ധം, അക്രമകാരികളുടെ നാശം, സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വം, വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളുടെ ദുർബ്ബലത മുതലായ പൊതുകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُوا۟ رَبَّكُمْ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ ٱلسَّاعَةِ شَىْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

﴾1﴿ ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ! നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയത്തിലെ [ലോകാവസാനഘട്ടത്തിലെ] പ്രകമ്പനം വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമത്രെ!

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ أَرْضَعَتْ

﴾2﴿ നിങ്ങൾ അത് കാണുന്ന ദിവസം, മുല കൊടുക്കുന്ന ഓരോ സ്ത്രീയും അവൾ മുലകൊടുക്കുന്നതിനെ [ശിശുവിനെ]ക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധയിലായിത്തീരും;

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى ٱلنَّاسَ سُكَٰرَىٰ وَمَا هُم بِسُكَٰرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ ﴿٢﴾

ഗർഭവതിയായ ഓരോ സ്ത്രീയും അവളുടെ ഗർഭം പ്രസവിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്! ജനങ്ങളെ മത്തന്മാരായി നിനക്ക് കാണാം. [വാസ്തവത്തിൽ] അവർ മത്തൻമാരേയല്ല; പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതത്രെ!

﴾1﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ اتَّقُوا നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ, സൂക്ഷിക്കുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ إِنَّ زَلْزَلَةَ നിശ്ചയമായും കുലുക്കം, പ്രകമ്പനം السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ, അന്ത്യഘട്ടത്തിന്റെ شَيْءٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്. ﴾2﴿ يَوْمَ تَرَوْنَهَا നിങ്ങളത് കാണുന്ന ദിവസം تَذْهَلُ അശ്രദ്ധയിലാകും, അന്തം വിട്ടുപോകും كُلُّ مُرْضِعَةٍ എല്ലാ മുല കൊടുക്കുന്നവളും عَمَّا أَرْضَعَتْ അവൾ മുല കൊടുക്കുന്നതിനെ [ശിശുവിനെ]ക്കുറിച്ച് وَتَضَعُ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യും كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ എല്ലാ ഗർഭവതിയും, ഗർഭമുള്ളവളും حَمْلَهَا അവളുടെ ഗർഭത്തെ وَتَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം النَّاسَ മനുഷ്യരെ سُكَارَى മത്തൻമാരായി وَمَا هُمْ അവരല്ല, അവരല്ലതാനും بِسُكَارَى മത്തൻമാർ, മത്തുപിടിച്ചവർ وَلَكِنَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും عَذَابَ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്

ലോകാവസാനകാലത്ത് സംഭവിക്കുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളാകുന്നു ഇവിടെ പ്രകമ്പനം അഥവാ കുലുക്കം (زَلْزَلَة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിന്റെ കാഠിന്യവും, ഗൗരവവും നിമിത്തം ശിശുക്കൾക്ക് മുലകൊടുക്കുന്ന മാതാക്കൾ അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്ന അരുമക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യംപോലും മറന്നുപോകും. ഗർഭിണികളായ സ്ത്രീകൾ സമയമെത്താതെതന്നെ പെട്ടെന്ന് പ്രസവിച്ചുപോകും. മനുഷ്യരെല്ലാം ലഹരിപിടിച്ച മത്തൻമാരെപ്പോലെ എന്തെന്നില്ലാത്തവണ്ണം പരിഭ്രാന്തരായിത്തീരും. ക്വബ്‌റുകളിൽ നിന്ന് എഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളും സ്ഥിതിഗതികളും എത്രമേൽ ഭയാനകമായിരിക്കും?! അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ! ആമീൻ. ബനൂമുസ്ത്വലക്വ് (بَنُو الْمُصْطَلَق) യുദ്ധകാലത്താണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും, നബി ﷺ അത് സ്വഹാബികൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ, മറ്റൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അത്ര അധികം കരയുകയുണ്ടായെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ

﴾3﴿ യാതൊരു അറിവുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കി

عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَٰنٍ مَّرِيدٍ ﴿٣﴾

ക്കുകയും, ധിക്കാരശീലനായ എല്ലാ (തരം) പിശാചിനെയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്.

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ ﴿٤﴾

《4》 തന്നെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് അവനെ (പിശാചിനെ)ക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല.)

《3》 وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട് مَنْ ചിലർ يُجَادِلُ അവൻ തർക്കിക്കും فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരു അറിവും കൂടാതെ وَيَتَّبِعُ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യും كُلَّ شَيْطَانٍ എല്ലാ പിശാചിനെയും مَرِيدٍ ധിക്കാരശീലനായ 《4》 كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَيْهِ അവനെപ്പറ്റി, അവന്റെ പേരിൽ أَنَّهُ അവനാണെന്ന് مَنْ تَوَلَّاهُ അവനെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ എന്നാൽ അവൻ അവനെ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് وَيَهْدِيهِ അവനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും, അവന് വഴി കാണിക്കയും ചെയ്യും إِلَى عَذَابِ ശിക്ഷയിലേക്ക് السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന മഹൽഗുണങ്ങൾ, അവന്റെ മതകാര്യങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം 'അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യ' ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സദാചാരം, ധാർമികബോധം മുതലായവയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തുക, നിർമതനിരീശ്വര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും നിലനിർത്തുവാൻ യത്നിക്കുക, ശരിയായ അറിവോ ലക്ഷ്യമോ ന്യായമോ കൂടാതെയുള്ള തർക്കങ്ങൾ നടത്തുക, സത്യത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലും സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദുസ്സമ്പ്രദായക്കാരായ ഏതുതരം പിശാചുക്കളെയും– അവർ മനുഷ്യവർഗത്തിൽപെട്ടവരാകട്ടെ– ജിന്നുവർഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാകട്ടെ– പിൻതുടരുന്നവരെ ഈ വചനം ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, ഇത്തരക്കാരുമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നതും ഇഹലോകത്ത് ദുർമാർഗത്തെയും, പരലോകത്ത് നരകശിക്ഷയെയും മാത്രമാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്നും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 8–ാം വചനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

സത്യവും ലക്ഷ്യവും മറച്ചുകൊണ്ടോ, അവയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടോ തർക്കത്തിനും, വിമർശനത്തിനും മിനക്കെടുന്നവർ ധിക്കാരശീലൻമാരായ പിശാചുക്കൾ (شَيْطَانٍ مَرِيدٍ) തന്നെ. ലക്ഷ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ അതിന് വഴങ്ങുന്നവർ, അവരെ പിൻപറ്റിനടക്കുന്ന അനുയായികളുമാകുന്നു. സത്യം വെളിപ്പെ

ടുവാൻ വേണ്ടി ലക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാഗ്വാദം നടത്തുന്നതിന് വിരോധമി ല്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അത് ആവശ്യവും കൂടിയായിരിക്കും. സത്യം വെളിപ്പെട്ടാൽ ഉടനെ അത് സ്വീകരിക്കുകയും, ലക്ഷ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ മാർഗം അന്വേഷിക്കാതി രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല തർക്കത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു. നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتوا الجدل - احمدوابن ماجه والترمذى

ഏതൊരു ജനതയും, നേർമാർഗത്തിലായിരുന്നതിന് ശേഷം, അവരിൽ തർക്കം നൽക പ്പെട്ടിട്ടല്ലാതെ വഴിപിഴക്കാറില്ല എന്ന് സാരം.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّنَ ٱلْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ

《5》 ഹേ, മനുഷ്യരേ! (മരണശേ ഷം) ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ (ആ ലോചിച്ചു നോക്കുക): നിശ്ചയമാ യും, നിങ്ങളെ നാം മണ്ണിൽ നിന്നും, പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും, പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്നും, പിന്നീട് ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെ ട്ടതും രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു: നിങ്ങൾക്ക് (നമ്മുടെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യം) വ്യക്തമാക്കി ത്തരുവാൻവേണ്ടി(യാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്).

وَنُقِرُّ فِى ٱلْأَرْحَامِ مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟ أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ ٱلْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۚ

നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ നിർണ യിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ ഗർഭാശയങ്ങ ളിൽ നാം താമസിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നീ ട്, നിങ്ങളെ ശിശുക്കളായി നാം പുറ ത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പൂർണദശ പ്രാപിക്കും വരെയും (വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരു ന്നു). നിങ്ങളിൽ (നേരത്തെ) മരണമ ടയുന്നവരുണ്ട്; അറിവുണ്ടായിരുന്ന തിന് ശേഷം (അത് നഷ്ടപ്പെട്ട്) യാതൊന്നും അറിയാതായിത്തീരു മാറ് ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാ വസ്ഥ വരേക്കും ഒഴിവാക്കിവിടപ്പെടു ന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്.

وَتَرَى ٱلْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَآ أَنزَلْنَا عَلَيْهَا ٱلْمَآءَ ٱهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنۢبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍۭ بَهِيجٍ ۝٥	**ഭൂമി, വരണ്ടുകിടക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നു; എന്നിട്ട് അതിൻമേൽ നാം (മഴ)വെള്ളം ഇറക്കിയാൽ അത് (ചൈതന്യം പൂണ്ട്) സ്ഫുരിച്ചുവരികയും, ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കൗതുകമുള്ള എല്ലാ (സസ്യ) ഇണകളെയും അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!**

﴾5﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ فِي رَيْبٍ വല്ല സംശയത്തിലും مِنَ الْبَعْثِ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെ (രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തെ)പ്പറ്റി فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം خَلَقْنَاكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു مِنْ تُرَابٍ മണ്ണിൽനിന്ന്, മണ്ണിനാൽ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ പിന്നെ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും مُخَلَّقَةٍ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതായ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ لِنُبَيِّنَ നാം വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻവേണ്ടി لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് وَنُقِرُّ നാം താമസിപ്പിക്കുന്നു فِي الْأَرْحَامِ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ مَا نَشَاءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُسَمًّى നിർണയിക്കപ്പെട്ട ثُمَّ പിന്നീട് نُخْرِجُكُمْ നിങ്ങളെ നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു طِفْلًا ശിശുവായി, ശിശുക്കളായി ثُمَّ പിന്നീട് لِتَبْلُغُوا നിങ്ങൾ എത്തുന്നതുവരെയും, എത്തുവാൻവേണ്ടിയും أَشُدَّكُمْ നിങ്ങളുടെ പൂർണദശ, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തിയായ അവസ്ഥ وَمِنْكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ട് مَنْ يُتَوَفَّىٰ മരണമടയുന്നവർ وَمِنْكُمْ നിങ്ങളിലുണ്ട് مَنْ يُرَدُّ ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവർ, ആക്കപ്പെടുന്നവർ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാവസ്ഥവരെ, ഏറ്റവും താണനിലവരെ لِكَيْلَا يَعْلَمَ അവൻ അറിയാതിരിക്കുവാൻ (അറിയാതിരിക്കുമാറ്) مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ അറിവിന് (അറിവുണ്ടായതിന്) ശേഷം شَيْئًا യാതൊന്നും وَتَرَى നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണുന്നു الْأَرْضَ ഭൂമിയെ هَامِدَةً വരണ്ടതായി, അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി فَإِذَا أَنْزَلْنَا എന്നിട്ട് നാം ഇറക്കിയാൽ عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിൽ الْمَاءَ വെള്ളം (മഴ) اهْتَزَّتْ അത് സ്ഫുരിക്കുന്നു, ഇളകുന്നു وَرَبَتْ അത് ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പൊന്തുകയും ചെയ്യുന്നു وَأَنْبَتَتْ അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും (മുളപ്പിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു مِنْ كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളെയും بَهِيجٍ കൗതുകമുള്ള, അഴകുള്ള

മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരോട്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അപ്രകാരം, അവരുടെ ആദ്യസൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന് അവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും കഴിവുണ്ടെന്നും, അനേകം സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നതിൽ അസാംഗത്യമൊന്നുമില്ലെന്നും അപ്പോഴവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ മര

ണംവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ കണക്കറ്റതാകുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനമായ ഏഴ് അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1-ാമത്തേത്: അവന്റെ തുടക്കം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു (مِن تُرَابٍ). മനുഷ്യന്റെ ആദ്യ പിതാവായ ആദം നബി (അ)യെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതും, ഇന്ദ്രിയത്തിൽ അടക്കം ചെയ്ത മനുഷ്യബീജത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും മണ്ണിൽനിന്നാണല്ലോ. മണ്ണിൽനിന്നും ജലത്തിൽനിന്നുമായി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ആദ്യം രക്തവും പിന്നീട് ശുക്ളവും ഉണ്ടാകുന്നു.

2-ാമത്തേത്: ശുക്ളബീജത്തിൽ നിന്ന് തുടങ്ങുന്നു (ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ). ശുക്ളജലത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരംശം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. താമസിയാതെ, അതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചെറിയ രൂപത്തിലേക്ക് അത് നീങ്ങുന്നു.

3-ാമത്തേത്: അനന്തരം അത് ഗർഭാശയഭിത്തികളിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു രക്തക്കട്ട (**علقة**)യായി മാറുന്നു.

4-ാമത്തേത്: അല്പദിവസത്തിനകം അത് മാംസപിണ്ഡമായി (**مضغة**) മാറുന്നു. ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ 4-ാമത്തെ ഈ ഘട്ടത്തെ അല്ലാഹു രണ്ട് അവസ്ഥയിലായി വിവരിക്കുന്നു; ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതും (مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ).

مُّخَلَّقَةٍ എന്ന പദം രണ്ട് മൂന്ന് തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്: രൂപവും അവയവങ്ങളും, ഇന്ദ്രിയശക്തികളുമെല്ലാം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, ജീവനോടുകൂടി പ്രസവിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം പൂർണനില നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, മനുഷ്യരൂപം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും- ഇങ്ങനെ മൂന്ന് വിധത്തിൽ- വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. രൂപം നൽകപ്പെടാത്തത് (**غير مخلقة**) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാം. ഏതഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, മേൽപറഞ്ഞ നാല് ഘട്ടങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ സമയം പിടിക്കുന്നത് ഈ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ പൂർണതയും അപൂർണതയും നിർണയിക്കപ്പെടുന്നതും, ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നൽകപ്പെടുന്നതും ഈ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. അങ്ങനെ കുറച്ചുമാസങ്ങളോളം ആ ശിശു ഗർഭാശയലോകത്ത് വെച്ച് വളർത്തപ്പെടുന്നു. അനുനിമിഷം അതിന് വേണ്ടുന്ന എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന ഹസ്തം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളരുവാനും, വികസിക്കുവാനും, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ അത് ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇത്രയും കാലത്തെ അത്ഭുതകരമായ- അജ്ഞാതമായ- ആ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യന് വേഗം കണ്ടറിയുക സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും, അവന് അത് നിഷേധിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യവും, അവന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവവും മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ (നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

ഡോക്ടർ എ. സി. സെൽമൺ, M. D അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആരോഗ്യവും ദീർഘാ

യുസ്സും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ *(*)* പറയുന്ന ചില സംഗതികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:-

'ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ, കടുക് മണിയെക്കാൾ ചെറുതായ അണ്ഡം (ഇതിന്റെ വ്യാസം ഒരു അംഗുലത്തിന്റെ നൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്.) വളരുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അതിനൊരു മൽബറി (Mulberry = അമറാത്തി) പഴത്തിന്റെ ആകൃതിയും, ഏകദേശം അത്രത്തോളം വലിപ്പവും ഉണ്ടാകുന്നു. നാലാഴ്ചകൊണ്ട് അതൊരു പ്രാവിന്റെ മുട്ടയോളമാകുന്നു. രണ്ടാം മാസാവസാനത്തോടുകൂടി ഒരു കോഴിമുട്ടയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകുകയും, ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തോട് അതിനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതാനും രക്തനാഡികൾ ഉണ്ട്. മാതാവ് ഭക്ഷിച്ചു ദഹിക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങൾ അവളുടെ രക്തനാഡികൾവഴി ഗർഭശിശുവിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നു.'

'ഒരു മൽബറിപ്പഴത്തെപ്പോലെ കാണപ്പെടുന്ന ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു 206 അസ്ഥികളും, 500ൽപരം മാംസപേശികളും, കണ്ണ്, ചെവി, ഹൃദയം, തലച്ചോറ് മുതലായ അവയവങ്ങളും ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യശരീരമായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ളത് അത്യത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതി തന്നെ! മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതും ആ ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു ഒരു പുതിയ പരിപൂർണ ശരീരമായിത്തീരുവാനിടയാക്കുന്നതും സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് ഇത് വേറൊരു തെളിവത്രെ......'

'നാലാം മാസാന്ത്യത്തിൽ ശിശുവിന് അഞ്ചംഗുലം നീളമുണ്ടായിരിക്കും, ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ അതിന് രണ്ടരറാത്തൽ ഘനം കാണും. 6-ാം മാസാവസാനത്തിൽ ജനിക്കുന്ന പക്ഷം, ശിശു ഏതാനും ദിവസത്തിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല. 9-ാം മാസാവസാനത്തിൽ ശിശുവിന് 4 മുതൽ 6വരെ റാത്തൽ ഘനവും, ഏകദേശം 18 അംഗുലം നീളവും ഉണ്ടായിരിക്കും......... 10-ാം മാസാവസാനത്തിൽ (280 ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ) അത് പരിപൂർണ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കും. അപ്പോൾ 6 മുതൽ 10 റാത്തൽ വരെ ഘനവും, ഉദ്ദേശ്യം 20 അംഗുലം നീളവും കാണും.'

'ഗർഭകാലം ഏകദേശം ഇരുനൂറ്റി എൺപത് ദിവസങ്ങളാണ്......... എങ്കിലും, ശരിയായ ജനനതിയ്യതി നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പായോ, ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടോ ശിശു ജനിച്ചേക്കാം..........' (ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും പേജ്: 145, 146.) ഒരാഴ്ച മുമ്പോ പിമ്പോ ആകാമെന്ന് ഡാക്ടർ പറഞ്ഞത് സാധാരണസ്ഥിതി മാത്രമാണ്. സാധാരണക്കെതിരായി സംഭവിക്കാവുന്നതിനെപ്പറ്റി ആർക്കും ഏകദേശ അഭിപ്രായം പറയുവാനും സാദ്ധ്യമല്ല.

5-ാമത്തെ അവസ്ഥ: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലം തികയുമ്പോൾ, ഈ ബാഹ്യലോകത്തേക്ക് അവൻ (മനുഷ്യൻ) ശിശുവായി പുറത്തുവരുന്ന. (ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا) പുറത്തുവരുമ്പോൾ, കരയുവാൻമാത്രം പഠിച്ച അവൻ ഉടനെ മുലപ്പാൽ കുടിക്കുവാനും, ക്രമേണ ഓരോ അറിവും, അഭ്യാസവും കരസ്ഥമാക്കുവാനും ശീലിച്ചുവരുന്നു. അജ്ഞാതലോകത്തുവെച്ച് പരിപാലിച്ച അതേ ഹസ്തം തന്നെ, അവനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ വേണ്ടത് ഈ ലോകത്തും അവനുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

(*) ആരോഗ്യസംബന്ധമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമാണിത്. ഈ ഗ്രന്ഥം പല ഭാഷകളിലേക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

6-ാമത്തേത്: അങ്ങനെ, അവൻ പ്രായപൂർത്തിയും, യുവത്വവും പ്രാപിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയും തന്റേടവും ഉള്ളവനായിത്തീരുന്നു.

7-ാമത്തെ സ്ഥിതി മാറ്റം- ഇതാണ് അവസാനത്തേത്- അവനെ വീണ്ടും അദൃശ്യമായ മറ്റൊരു ലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. അഥവാ അവൻ മരണമടയുന്നു. ഇതെപ്പോഴാണ്, എങ്ങനെയാണ്, എവിടെ വെച്ചാണ് എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിന് മാത്രമേ അത് അറിഞ്ഞുകൂടൂ. ചിലർക്ക് ആയുഷ്കാലം കുറവായിരിക്കും. അവർ നേരത്തെ മരിച്ചുപോകുന്നു. മറ്റുചിലർക്ക് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നു. വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം അറിവും, കഴിവുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകേവലം ശിശുസമാനമായിത്തീർന്ന ശേഷമേ അവർ മരണമടയുന്നുള്ളൂ.

ഏതാണ്ട് ഇത് പോലെത്തന്നെയാണ് ഭൂമുഖത്ത് കാണപ്പെടുന്ന സസ്യലതാദികളുടെ ചരിത്രവും. ഉണങ്ങിവരണ്ട് തരിശായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. ഉടനെ അതിൽ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. അത് പെട്ടെന്ന് ചൈതന്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. ചീർത്തു പിളരുന്നു; അൽപദിവസത്തിനകം പച്ചപിടിക്കുന്നു. കുറച്ചുദിവസം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഹാ! എന്തൊരു കാഴ്ച! വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളുമായി! പൂവും കായുമായി! ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെയും, ഭൂമുഖത്ത് വളരുന്ന വസ്തുക്കളുടെയും, സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അൽപമാത്രമായ ചിന്തയെങ്കിലും ചെലുത്തുന്നവർക്ക് താഴെ പറയുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും:-

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّهُۥ يُحْيِ ٱلْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُۥ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦﴾

《6》 അല്ലാഹുതന്നെയാണ് സ്ഥിര യാഥാർത്ഥ്യമുള്ളവൻ എന്നും, അവൻ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നുമുള്ള കാരണം കൊണ്ടാണത്;-

وَأَنَّ ٱلسَّاعَةَ ءَاتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ ٱللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي ٱلْقُبُورِ ﴿٧﴾

《7》 നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതാണ്- അതിൽ യാതൊ രു സംശയവുമില്ല- എന്നും, അല്ലാഹു ഖബ്റുകളിൽ ഉള്ളവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നതാണെന്നും (ഉള്ളത് കൊണ്ടും ആകുന്നു.),

---

《6》 ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ് هُوَ അവൻ തന്നെ الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായുള്ളവൻ, സ്ഥിരമായുള്ളവൻ وَأَنَّهُ يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് കൊണ്ടും الْمَوْتَىٰ മരണപ്പെട്ടവരെ وَأَنَّهُ അവൻ ആണെന്നത് കൊണ്ടും عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവൻ, ശക്തൻ 《7》 وَأَنَّ السَّاعَةَ അന്ത്യസമയം ആണെന്നത് കൊണ്ടും آتِيَةٌ വരുന്നത് لَا رَيْبَ സംശയമേ ഇല്ല فِيهَا അതിൽ وَأَنَّ اللهَ അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നത് കൊണ്ടും يَبْعَثُ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നു مَنْ فِي الْقُبُورِ ഖബറുകളിൽ (ശ്മശാനങ്ങളിൽ) ഉള്ളവരെ

അതായത് മേൽ വിവരിച്ച രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ– മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള സ്ഥിതിയും, സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപാദനവും– ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇത്രയും സംഗതികൾ ശരിക്കും ബോധ്യമാകും:–

(1) ഇങ്ങനെയെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന മഹാശക്തി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. യഥാർത്ഥ ദൈവവും, സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്നവനും അവൻ മാത്രമാണ് (اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ). മറ്റുള്ളതെല്ലാം അസ്ഥിരവും, നാശമടയുന്നതുമാകുന്നു.

(2) മാതൃകയില്ലാത്ത ഈ മഹൽകൃത്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തിപ്പോരുന്ന അവൻ ഒരു വസ്തുവിനെ മറ്റൊന്നായി മാറ്റുവാനും, ഉള്ളതിനെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, ഇല്ലാത്തതിനെ നിർമിക്കുവാനും കഴിയുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാനും, കഴിയുന്ന വനാകുന്നു. അവനത് ചെയ്യുന്നതുമാണ്. (وَاَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتٰى) മാത്രമല്ല,

(3) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് കാര്യത്തിനും അവന് കഴിവുണ്ട്; അത് നടപ്പിലാക്കു വാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. (وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) അതുപോലെത്തന്നെ, മനു ഷ്യനും സസ്യവർഗങ്ങളും മാത്രമല്ല– ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം തന്നെ– നിത്യേന വന്നും, പോയും, ഉത്ഭവിച്ചും, നശിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഈ ലോകം തന്നെ ഒരിക്കൽ നശിച്ചുപോകും.

(4) അതെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പോലെ, ലോകാവസാനമാകുന്ന ഒരു അന്ത്യഘട്ടം സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും വകയില്ല. (وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا) ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ.

(5) മരണപ്പെട്ട് മൺമറഞ്ഞവർ, കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെ ടുകയും അവരുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് കേവലം യുക്ത വും, സംഭവ്യവും മാത്രമാണ്. (وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ)

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِى ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَٰبٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

《8》 യാതൊരു അറിവാകട്ടെ, മാർഗദർശനമാകട്ടെ, വെളിച്ചം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, (ഒന്നും) കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യ ത്തിൽ തർക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലർ മനു ഷ്യരിലുണ്ട്;–

ثَانِىَ عِطْفِهِۦ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ لَهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ ۖ وَنُذِيقُهُۥ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٩﴾

《9》 അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ ത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പി ക്കുവാനായി, (അഹംഭാവപൂർവ്വം) ചുമൽഭാഗം തിരിച്ചുകൊണ്ടത്രെ (അ ങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്). അവന്ന് ഇഹലോ കത്ത് നിന്ദ്യാവസ്ഥയുണ്ട്; കിയാമ ത്തുനാളിൽ അവന് നാം ചുട്ടുകരി ക്കുന്ന ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ ٱللَّهَ

《10》 '(അഹംഭാവപൂർവ്വം തർക്കി ക്കുന്നവനേ!) നിന്റെ കൈകൾ മുമ്പ്

لَيۡسَ بِظَلَّـٰمٖ لِّلۡعَبِيدِ ﴿١٠﴾

ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതും കൊണ്ടാണ് അത്.' (എന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടും).

﴾8﴿ وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട് مَن يُجَادِلُ തർക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലർ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ بِغَيْرِ عِلْمٍ യാതൊരറിവും കൂടാതെ وَلَا هُدًى ഒരു മാർഗദർശനമില്ലാതെയും وَلَا كِتَابٍ ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥമില്ലാതെയും مُّنِيرٍ വെളിച്ചം നൽകുന്ന, പ്രകാശം നൽകുന്ന ﴾9﴿ ثَانِيَ തിരിച്ചവനായിക്കൊണ്ട് عِطْفِهِ അവന്റെ ഭാഗം, തോൾ (ചുമൽ) لِيُضِلَّ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി عَن سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് لَهُ അവനുണ്ട് فِي الدُّنْيَا ഇഹലോകത്ത് خِزْيٌ നിന്ദ്യത, നിന്ദ്യാവസ്ഥ, അപമാനം وَنُذِيقُهُ അവന് നാം അനുഭവിപ്പിക്കയും ചെയ്യും يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ عَذَابَ الْحَرِيقِ ചുട്ടെരിക്കുന്ന ശിക്ഷ ﴾10﴿ ذَٰلِكَ അത് بِمَا قَدَّمَتْ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ചത് കൊണ്ടാണ് يَدَاكَ നിന്റെ രണ്ടുകൈകൾ وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും لَيْسَ അവൻ അല്ല (എന്നുള്ളതും) بِظَلَّامٍ ഒട്ടും അക്രമിക്കുന്നവൻ, അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ لِّلْعَبِيدِ അടിമകളെ, അടിയാൻമാരോട്

അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് 3-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. യഥാർത്ഥവും, ലക്ഷ്യവും കാട്ടിക്കൊടുത്താലും, അത് സ്വീകരിക്കാതെ വല്ല മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളിലും പറ്റിക്കൂടി തർക്കം നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരിക്കും. യുക്തവും സ്വീകാര്യവുമായ തെളിവിന്റെയോ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയോ, വേദപ്രമാണങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്കൊന്നും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ചിന്താശൂന്യമായ ആളുകളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻമാത്രം പോരുന്ന ദുർന്യായങ്ങളും, ധാർമികബോധമില്ലാത്തവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉതകുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളുമായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധം. ആകർഷകമായ വാക്കുകളും, കൃത്രിമപ്രയോഗങ്ങളും അവരുടെ പ്രചാരണമാർഗങ്ങളുമായിരിക്കും. ഈ ദുർവൃത്തിയുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് 3-ാം വചനത്തിൽ 'ധിക്കാരശീലനായ പിശാച് (شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവരെ അനുകരിക്കുന്നവരെയും, അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ നേതാക്കളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ (യാതൊരു അറിവും, മാർഗദർശനവും, വേദഗ്രന്ഥവും ഒന്നുമില്ലാതെ) എന്ന വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അല്ലാഹു സദാ ഓർമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, പരലോകം, മരണാനന്തരജീവിതം, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയെ നിരാകരിക്കുന്നതുമാത്രം വമ്പിച്ച കുറ്റമാണ് എന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. ക്വുർആനെയും, നബിചര്യകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവയ്ക്കെതിരായി പ്രചാരവേലയും, പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്ന നേതാക്കളുടെയും, അവരെ അനുകരിച്ചു വഴിപിഴച്ചുപോകുന്ന അനുഗാമികളുടെയും

ചെയ്തികൾകൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിനെതിരായി പ്രചാരവേല നടത്തുന്ന നേതാക്കൾക്ക് അതിന്റെ പിന്നിൽ ചില പ്രത്യേക താൽപര്യങ്ങളും, സ്വാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സാധാരണക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക കാര്യലബ്ധിക്കായിട്ടാണ് സത്യം മൂടിവെക്കുന്നതെന്ന് അവർ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

ويارب مقفوٰ الخطا عند قومه طريق نجاة عندهم مستونهج

സാരം: 'ഹാ! രക്ഷാമാർഗം ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽതന്നെ ശരിക്ക് തെളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടായിട്ടും അത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ, എത്ര ആളുകളുടെ പിന്നാലെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരുടെ കാലടികളെ അനുഗമിച്ചു നടന്നുവരുന്നത്!'

വിഭാഗം - 2

وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَعْبُدُ ٱللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُۥ خَيْرٌ ٱطْمَأَنَّ بِهِۦ ۖ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ٱنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِۦ خَسِرَ ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةَ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلْخُسْرَانُ ٱلْمُبِينُ ﴿١١﴾

《11》 ഒരു തെല്ലിൻ മേലായി (സ്ഥിതിചെയ്തു)കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്: അവന് വല്ല നന്മയും വന്നെത്തിയാൽ അവൻ അതുകൊണ്ട് അടങ്ങിക്കൊള്ളും; വല്ല പരീക്ഷണവും അവനെ ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ അവൻ മുഖംകുത്തി മറിഞ്ഞു (അവതാളത്തിലായി) പോകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി! അത് തന്നെയാണ് വ്യക്തമായ നഷ്ടം (അതിൽപരം നഷ്ടമില്ല).

يَدْعُوا۟ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُۥ وَمَا لَا يَنفَعُهُۥ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ ٱلضَّلَـٰلُ ٱلْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

《12》 അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, തനിക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെയും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെയും അവൻ വിളിക്കുന്നു [പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു;] അത് തന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ്!

يَدْعُوا۟ لَمَن ضَرُّهُۥٓ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِۦ ۚ لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

《13》 യാതൊരുത്തന്റെ ഉപദ്രവം അവന്റെ ഉപകാരത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അടുത്തതാണോ അങ്ങനെയുള്ളവനെത്തന്നെ, അവൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! അവനെത്ര ദുഷിച്ച രക്ഷാധികാരി! അവനെത്ര ദുഷിച്ച കൂട്ടുകാരനും!

﴾11﴿ وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിലുണ്ട് مَنْ يَعْبُدُ ആരാധിച്ച് (ഇബാദത്ത് ചെയ്തു) വരുന്ന ചിലർ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ عَلَى حَرْفٍ ഒരു തെല്ലിൻമേൽആയി, അറ്റത്തായിക്കൊണ്ട്, ഒരു ഓരത്തിലായിക്കൊണ്ട് فَإِنْ أَصَابَهُ അങ്ങനെ അവന് വന്നെത്തിയാൽ, ബാധിച്ചാൽ خَيْرٌ വല്ല നന്മയും اطْمَأَنَّ അവൻ അടങ്ങും بِهِ അതുകൊണ്ട് وَإِنْ أَصَابَتْهُ അവന് ബാധിച്ചെങ്കിലോ فِتْنَةٌ വല്ല പരീക്ഷണവും, വല്ല കുഴപ്പവും انْقَلَبَ അവൻ മറിഞ്ഞുപോകും, അവതാളത്തിലാകും عَلَى وَجْهِهِ തന്റെ മുഖത്തിൻമേൽ (മുഖംകുത്തി) خَسِرَ അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു الدُّنْيَا ഇഹലോകം, ഇഹത്തിൽ وَالْآخِرَةَ പരലോകവും, പരലോകത്തും ذَٰلِكَ هُوَ അത്തന്നെയാണ് الْخُسْرَانُ നഷ്ടം الْمُبِينُ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ ﴾12﴿ يَدْعُوا അവൻ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ مَا لَا يَضُرُّهُ അവന് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ അവന് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെയും ذَٰلِكَ هُوَ അത് തന്നെയാണ് الضَّلَالُ വഴിപിഴവ് الْبَعِيدُ വിദൂരമായ ﴾13﴿ يَدْعُوا അവൻ വിളിക്കുന്നു لَمَنْ ഒരുവനെത്തന്നെ, യാതൊരുവനെത്തന്നെ ضَرُّهُ അവന്റെ ഉപദ്രവം أَقْرَبُ കൂടുതൽ അടുത്തതാണ് (എളുപ്പമുള്ളതാണ്) مِنْ نَفْعِهِ അവന്റെ ഉപകാരത്തെക്കാൾ لَبِئْسَ എത്ര ദുഷിച്ചത്, വളരെ മോശപ്പെട്ടത് الْمَوْلَىٰ സഹായകൻ, രക്ഷാകർത്താവ്, യജമാനൻ وَلَبِئْسَ എത്ര ദുഷിച്ചതും الْعَشِيرُ കൂട്ടാളി, കൂട്ടുകാരൻ

ലക്ഷ്യവും തെളിവുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മതത്തിൽ അടിയുറപ്പും, വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ വിശ്വാസവും, ആരാധനകളുമെല്ലാം, അപ്പപ്പോൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മതത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കോ മദ്ധ്യത്തിലേക്കോ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ച് അതിന്റെ പുറവക്കിൽ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും. സുഖസന്തോഷങ്ങളും, സൗകര്യവുമാണ് അവർക്ക് കൈവരുന്നതെങ്കിൽ, അവർ സംതൃപ്തരായി സമാധാനമടയും. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, നടപടിയുടെയും ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരുപക്ഷേ അവർ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുകയും ചെയ്യും. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ധനപരമോ ആയ വല്ല ദോഷവും ബാധിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ, അവരുടെ നില പെട്ടെന്ന് അവതാളത്തിലാകുന്നു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസത്തിലേക്കും ദുർനടപ്പിലേക്കും വഴുതിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. അതേവരെ തങ്ങൾ ആചരിച്ചുവന്ന നടപടികളെ പഴിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ: അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമല്ലാതെ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. (مذبذبين بين ذلك لاالى هؤلاء ولاالى هؤلاء) നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇത്തരം ചില ആളുകളുടെ ചെയ്തികളെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഈ സ്വഭാവക്കാരായ ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തുമെന്നപോലെ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നതാണ്.

'കുഫ്റിന്റെ (അവിശ്വാസത്തിന്റെ) അനിവാര്യഫലങ്ങളാണ് സംശയവും, നിരാശയും. 'ഈമാനി'ൽ (സത്യവിശ്വാസത്തിൽ) അടിയുറച്ചിട്ടുള്ളവനെ സംശയവും, നിരാശയും ബാധിക്കയില്ല. അവൻ, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവനും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമ

യുള്ളവനും, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയുള്ളവനുമായിരിക്കും. അവനെ ബാധിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളും, പരീക്ഷണങ്ങളും അവൻ സഹനപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യും. അതവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും, കളങ്കരഹിതമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, നടപടിക്രമങ്ങളുടെയും, ഫലം താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് അവൻ കരുതുകയില്ല. സത്യം പ്രാപിക്കുക, സ്രഷ്ടാവിനെ അനുസരിക്കുക, അവന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുക, അവന്റെ പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കുക ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളാണ് മതവിശ്വാസിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ഭൗതികവും, താൽക്കാലികവുമായ നന്മകളെ ഉന്നംവെക്കുന്ന മതവിശ്വാസി കേവലം 'മുനാഫിക്' (കപടവിശ്വാസി) ആകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞവിധം അസ്ഥിരമായ നില കൈക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കുണ്ടാകുന്ന നേട്ടമെന്താണ്? ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടം തന്നെ! ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കുണ്ടാകുന്ന സകല ഗുണങ്ങളും അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു വ്യാമോഹമാണ് അവരെ മതത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, ആ വ്യാമോഹമെങ്കിലും അതുമൂലം സാദ്ധ്യമാകുമോ? അതുമില്ല! അല്ലാഹു അവർക്ക് കണക്കാക്കിയതിലപ്പുറം ഒന്നുംതന്നെ, ആ വ്യതിയാനം അവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. പരലോകത്താകട്ടെ, കാലാകാല ശിക്ഷയും! എന്തൊരു നഷ്ടമാണ് സംഭവിക്കുവാനുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങളിൽ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നവർ– അതുമൂലം തനിക്കുവേണ്ടത്ര നന്മകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്നോ, തിന്മകളിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയില്ലെന്നോ കരുതി– അത് ഉപേക്ഷിച്ചെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ പിന്നെ അവന്റെ ആശകൾ അർപ്പിക്കുവാനും, അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുവാനും മറ്റാരാണുള്ളത്? അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്താലും ശരി, അതിനെ വിളിച്ചാരാധിച്ചത് കൊണ്ട് ഒരു നേട്ടമോ, വിളിച്ചാരാധിക്കാത്തത് കൊണ്ട് ഒരു കോട്ടമോ അവന് നേരിടുവാനില്ല. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാനന്മയും, എല്ലാ തിന്മയും ഏതൊരു മഹാശക്തിയുടെ കയ്യിലാണോ ആ മഹാശക്തിയെ വിട്ടു മറ്റൊന്നിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതിൽപരം ദൗർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ളതെന്താണ്?! ഉപകാരവും അപകാരവുമില്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ എന്നുവെച്ച് തൃപ്തി അടയുവാനും തരമില്ല. കാരണം, അത്മൂലം ക്വിയാമത്തുനാളിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ആപത്തുകളും അവനെ ബാധിക്കാനിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. നരകശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങനെ വിളിച്ച് അട്ടഹസിച്ചേക്കും: 'അയ്യോ! സഹായകനും ബന്ധുവുമായി ഞാൻ കരുതി വന്നവൻ വളരെ മോശപ്പെട്ടവനായല്ലോ! ഞാൻ തുണക്കാരനും കൂട്ടുകാരനുമാക്കിവെച്ചവൻ ഇത്രത്തോളം കൊള്ളരുതാത്തവനായല്ലോ...!' എന്നൊക്കെ. (لَبِئْسَ ٱلْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ ٱلْعَشِيرُ)

إِنَّ ٱللَّهَ يُدْخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാകുന്നു.

مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن يَنصُرَهُ ٱللَّهُ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى ٱلسَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُۥ مَا يَغِيظُ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ ആരെങ്കിലും, ഇഹലോകത്തും, പരലോകത്തും അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് ഒരു കയർ നീട്ടി(ക്കെട്ടി)ക്കൊള്ളട്ടെ, പിന്നീട് (കഴുത്ത് കുടുക്കി) മുറിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ! [അതിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യട്ടെ.] എന്നിട്ട്, അവന്റെ (ഈ) തന്ത്രം (അവനെ) ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പോക്കി [ഇല്ലാതാക്കി]ക്കളയുമോ എന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ!

﴾14﴿ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُدْخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു جَنَّاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തുകൂടി الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَفْعَلُ അവൻ പ്രവർത്തിക്കും, ചെയ്യും مَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ﴾15﴿ مَن كَانَ ആരെങ്കിലും ആയാൽ يَظُنُّ വിചാരിക്കുന്ന أَن لَّن يَنصُرَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നതേ അല്ല എന്ന് اللَّهُ അല്ലാഹു فِي الدُّنْيَا ഇഹത്തിൽ وَالْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും فَلْيَمْدُدْ എന്നാലവൻ നീട്ടിയിട്ടു കൊള്ളട്ടെ بِسَبَبٍ ഒരു കയറിനെ, ഒരു ബന്ധത്തെ إِلَى السَّمَاءِ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക്, വാനത്തിലേക്ക് ثُمَّ പിന്നെ لْيَقْطَعْ അവൻ മുറിച്ചുകൊള്ളട്ടെ فَلْيَنظُرْ എന്നിട്ടവൻ നോക്കട്ടെ هَلْ يُذْهِبَنَّ നിശ്ചയമായും പോക്കി (ഇല്ലാതാക്കി)ക്കളയുമോ (എന്ന്) كَيْدُهُ അവന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം مَا يَغِيظُ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതിനെ (ആ കാര്യത്തെ)

'لَن يَنصُرَهُ' (അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ 'അവനെ' (ه) എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നബി തിരുമേനിﷺയാണെന്നാണ് അധിക മുഫസ്സിറുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് പ്രസ്തുത വിവരം വിചാരിക്കുന്നവനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് ആയത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബിﷺയെ- അതായത് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന മതത്തെ- ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സഹായിച്ചു വിജയിപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന് വല്ലവനും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവന്റെ ആ ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും നിറവേറുവാൻ പോകുന്നില്ല. ആകയാൽ, മേൽപുരയിലോ മറ്റോ ഒരു കയർ നീട്ടിക്കെട്ടി അതിൽ തൂങ്ങിമരിച്ചു സ്വയം നശിച്ചിട്ടെങ്കിലും, അവന്റെ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗമുണ്ടെങ്കിൽ അവനത് ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ഏതായാലും അവന്റെ നിരാശക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകാത്തതാകുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിനെയും, മതത്തെയും വിജയിപ്പിക്കുമെന്നത് തീർച്ചപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ഒരാൾ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും തനിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും രക്ഷയുമില്ലെന്ന് കരുതുന്ന പക്ഷം– അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിൽ അവൻ നിരാശപ്പെട്ടാൽ– പിന്നെ അവന് രക്ഷയില്ലതന്നെ. ആ മനഃക്ലേശം തീർക്കുവാൻ ആത്മഹത്യ വേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നും അതിന് അനുമതി ലഭിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് സാരം. സത്യവിശ്വാസിക്ക് ഒരിക്കലും നിരാശയുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്ന് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ആശയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യാശയാണ്. പ്രത്യാശയില്ലാത്തവൻ പരിശ്രമിക്കുകയില്ല. പരിശ്രമിക്കാത്തവൻ വിജയിക്കുകയുമില്ല. വിഷമങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആശ്വാസത്തെയും, ഞെരുക്കത്തിന് ശേഷം എളുപ്പത്തെയും, പാപത്തിന് ശേഷം മോചനത്തെയും, ദാരിദ്ര്യത്തിന്ശേഷം ധന്യതയെയും അവൻ ആശിക്കുന്നു. അവന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലും, അനുഗ്രഹത്തിലും ഒരിക്കലും അവന് നിരാശ അനുഭവപ്പെടുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശപ്പെടുന്നത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കര നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന് നോക്കുക:–

1: ഇബ്റാഹീം നബി (അ) പറഞ്ഞതായി ക്വുർആനിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ ആരാണ് തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് നിരാശപ്പെടുക?!' (15: 56.)

2: യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ) തന്റെ പുത്രൻമാരോട് ഉപദേശിച്ചകൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശ അടയരുത്; നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തിൽ നിരാശ അടയുകയില്ല'. (12: 87)

3: അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അരുളിചെയ്യുന്നു: '(നബിയേ,) പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് അതിരുകവിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എന്റെ (പാപികളായ) അടിയാൻമാരേ!' നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് ആശ മുറിഞ്ഞുപോകരുത് എന്ന്' (39: 53.)

പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുമ്പ് വിവരിച്ചുവല്ലോ. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:–

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَٰهُ ءَايَٰتٍۭ بَيِّنَٰتٍ وَأَنَّ ٱللَّهَ يَهْدِى مَن يُرِيدُ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അപ്രകാരം, നാം ഇത് [ക്വുർആൻ] വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെന്ന നിലക്കും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നതാണെന്നതിനാലും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟

﴾17﴿ നിശ്ചയമായും, 'ഈമാൻ' [സത്യവിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ജൂതൻമാരായുള്ളവർ, 'സ്വാബി

وَٱلصَّـٰبِـِٔينَ وَٱلنَّصَـٰرَىٰ وَٱلْمَجُوسَ وَٱلَّذِينَ أَشْرَكُوٓا۟ إِنَّ ٱللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧﴾

' കൾ, 'നസ്റാനി'കൾ, 'മജൂസി'കൾ, 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവവിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചവർ എന്നിവർക്കിടയിൽ, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾16﴿ وَكَذَٰلِكَ അപ്രകാരം أَنزَلْنَاهُ ഇതിനെ നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു آيَاتٍ ലക്ഷ്യങ്ങളായ നിലക്ക് بَيِّنَاتٍ വ്യക്തങ്ങളായ وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതിനാലും يَهْدِي സൻമാർഗത്തിലാക്കുന്നു, മാർഗദർശനം നൽകുന്നു (എന്നതിനാലും) مَنْ يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ﴾17﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ آمَنُوا അവർ ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) സ്വീകരിച്ചു وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هَادُوا അവർ ജൂതരായി وَالصَّابِئِينَ സാബികളും وَالنَّصَارَىٰ നസ്വാറാ (നസ്റാനി)കളും وَالْمَجُوسَ മജൂസികളും (അഗ്നി ആരാധകരും) وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും أَشْرَكُوا അവർ ശിർക്ക് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَفْصِلُ തീർപ്പ് കൽപിക്കും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിൽ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും شَهِيدٌ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന (സന്നദ്ധനായി മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്ന)വനാണ്

ലോകത്ത് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ആറ് മതവർഗങ്ങളാണിവർ, 'ഈമാൻ' സ്വീകരിച്ചവരെന്ന് പറഞ്ഞത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മുസ്‌ലിംകളെപ്പറ്റിയാണ്. 'ജൂതൻമാർ' മൂസാനബി (അ)യുടെ മതാവലംബികളെന്ന പേരിൽ അവശേഷിച്ചവരാകുന്നു. 'നസ്റാനി'കൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാനികളെയാകുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെ ദേവീദേവൻമാരാക്കി ആരാധിക്കുന്നവരാണ് 'സ്വാബികൾ' അഗ്നി ആരാധകൻമാരാണ് 'മജൂസികൾ, വിഗ്രഹാരാധനകൾ സ്വീകരിച്ചവരാണ് 'ശിർക്ക്' സ്വീകരിച്ചവർ. ഇവരിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒന്നാമത്തെ കക്ഷിയൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ചെകുത്താന്റെ' കക്ഷികളും ഒന്നാമത്തേത് 'റഹ്മാന്റെ' കക്ഷിയുമാകുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയുടെയും, അതിലെ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുടെയും എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയെയും, അതിലെ വ്യക്തികളെയും ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻ വിചാരണചെയ്തു തക്ക തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാണ് എന്ന് സാരം. ഓരോ വ്യക്തിയോടുമായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ يَسْجُدُ لَهُۥ مَن فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَمَن فِى ٱلْأَرْضِ

﴾18﴿ നീ കണ്ടില്ലേ: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും,

وَٱلشَّمۡسُ وَٱلۡقَمَرُ وَٱلنُّجُومُ وَٱلۡجِبَالُ وَٱلشَّجَرُ وَٱلدَّوَآبُّ وَكَثِيرٞ مِّنَ ٱلنَّاسِۖ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيۡهِ ٱلۡعَذَابُۗ

സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും, നക്ഷത്രങ്ങളും, പർവ്വതങ്ങളും, വൃക്ഷങ്ങളും, ജീവജാലങ്ങളും, മനുഷ്യരിൽനിന്ന് വളരെ ആളുകളും, അവന് 'സുജൂദ് സാഷ്ടാംഗ [നമസ്കാരം] ചെയ്തുവരുന്ന വസ്തുത?!' വളരെ ആളുകളാകട്ടെ, അവരുടെമേൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

سجود

وَمَن يُهِنِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُۥ مِن مُّكۡرِمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ۩ ﴿١٨﴾

അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ നിന്ദിക്കുന്നുവോ അവനെ മാനിക്കുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

﴿18﴾ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്ന് يَسْجُدُ لَهُ അവന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു (എന്ന്) مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളവരും وَالشَّمْسُ സൂര്യനും وَالْقَمَرُ ചന്ദ്രനും وَالنُّجُومُ നക്ഷത്രങ്ങളും وَالْجِبَالُ പർവ്വതങ്ങളും وَالشَّجَرُ വൃക്ഷവും (വൃക്ഷങ്ങളും) وَالدَّوَابُّ ജീവജാലങ്ങളും وَكَثِيرٌ വളരെ ആളുകളും, പലരും مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് وَكَثِيرٌ വളരെ ആളുകൾ حَقَّ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَيْهِ അവരിൽ, അവർക്ക് الْعَذَابُ ശിക്ഷ وَمَنْ ആർ, ആരെങ്കിലും يُهِنِ اللَّهُ അല്ലാഹു (അവനെ) നിന്ദിക്കുന്നതായാൽ, അപമാനിക്കുന്നതായാൽ فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവന്നില്ല مِنْ مُكْرِمٍ യാതൊരു മാനിക്കുന്നവനും, ആദരിക്കുന്ന ഒരാളും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَفْعَلُ അവൻ ചെയ്യും, പ്രവർത്തിക്കും مَا يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് (**سجود التلاوة**) ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു ആയത്താണിത്. ഓത്തിന്റെ സുജൂദിനെപ്പറ്റി സൂറ: മർയം 58 ന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിൽ രണ്ട് സ്ഥലത്ത് സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളതായി ഹദീഥുകളിൽ *(*)* വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലം 77-ാം വചനത്തിലാകുന്നു.

ജാതിവർഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവർക്കിടയിലും ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു തീരുമാനം കൽപിക്കുമെന്നും, അവൻ എല്ലാകാര്യവും കണ്ടറിയുന്നുണ്ടെന്നും മുൻ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിന് ഒരു തെളിവാണ് ഇവിടെ കാണിക്കുന്നത്. ജീവി, നിർജ്ജീവി, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളത്, ഇല്ലാത്തത്, ചെറിയത്, വലിയത് എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളോ, ജഡവസ്തു, ആത്മീയവസ്തു, ഭൂലോകവസ്തു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാ

(*)رواه احمد وابوداود والترمذى وغيرهم روايات يشد بعضها بعضا كما فى ابن كثير وغيره

സങ്ങളോ കൂടാതെ, സകലവസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഓരോന്നും, അതതിൽനിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്റെ സർവ്വനിയമത്തിനും, ചട്ടത്തിനും തികച്ചും വിധേയമാണ്. അതിൽനിന്ന് അൽപംപോലും പതറുവാൻ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യവർഗങ്ങൾക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ അവന് എന്താണ് പ്രയാസമുള്ളത്?! ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണ വ്യവസ്ഥയും, ഓരോ വസ്തുവിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിനിയമവും അനുസരിക്കുക. അതിന് പൂർണവിധേയമായി നിലകൊള്ളുക, എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിന്ന് (തലകുനിക്കലിന്) മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ വസ്തുക്കളും വിധേയരാകുന്നു. യാതൊന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നില്ല. ഓരോന്നിന്റെയും സുജൂദ് എപ്രകാരം പ്രകടമാകുമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിവില്ല. അവയുടെ സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്നേ അതറിയുകയുള്ളൂ. സൂറ: അൻബിയാഉ് 79 ന്റെ വിവരണത്തിൽ മലകളുടെയും, പറവകളുടെയും തസ്ബീഹിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു.

എന്നാൽ, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരോട്– മനുഷ്യരോട് വിശേഷിച്ചും– മേൽപറഞ്ഞ അനുസരണമാകുന്ന സുജൂദിന് പുറമെ, കീഴ്വണക്കത്തിന്റെ– അഥവാ ആരാധനയുടെ– സുജൂദ് കൂടി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അതിന് കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നു. ഈ സുജൂദിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ മനുഷ്യന് താൽക്കാലികസ്വാതന്ത്ര്യം (الاختيار) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് നിർവ്വഹിക്കുവാനും, നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുവാനും അവന് സാധിക്കുന്നു. ഈ കൽപന അനുസരിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവർതന്നെ രണ്ടുതരക്കാരായിക്കാണാം: പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നവരും യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നവരും. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ മറ്റ് വല്ലതിനെയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും വിധേന പങ്കുചേർക്കുന്നവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽമാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, അല്ലാത്തവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു. 'മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും' (وَ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഇവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. തീരെ സുജൂദ് ചെയ്യാത്തവരും, കാപട്യത്തോടും ശിർക്കോടുംകൂടി സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാണ്. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് وَ كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ (വളരെ ആളുകളാകട്ടെ അവരിൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽനിന്ന് ഇവരാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ ഒഴിവാകുന്നില്ല.

وَ كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ എന്ന വാക്യം ഒരു സ്വതന്ത്ര വാക്യമായിട്ടാണല്ലോ നാം വായിച്ചത്. അത് മേൽപറഞ്ഞ വാക്യത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും (عطف സഹിതവും) അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതിന് 'ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വളരെ ആളുകളും (സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു).' എന്ന് അർത്ഥമായിരിക്കാം. ഇതനുസരിച്ച് സാക്ഷാൽ ആരാധനയുടെ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരായിരിക്കും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിന്റെ പേരിലാണവർ ശിക്ഷക്കർഹരായിരിക്കുന്നതും. എന്നല്ലാതെ– ചിലർ ധരിച്ചതുപോലെ– പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതുമൂലമുള്ള ശിക്ഷയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്ത ആയത്ത് നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാതെ, അവന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതെ

ആരുണ്ടോ, അവൻ നിന്ദ്യനും, നികൃഷ്ടനുമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിന്ദ്യതയുടെ മുദ്ര അടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനെ ഒരു കാലത്തും ഉന്നതിയിലേക്കും, മാന്യതയിലേക്കും കൊണ്ടുവരുക ആരാലും സാധ്യമല്ല. നിന്ദ്യതക്കും മാന്യതക്കും പാത്രമാകുന്ന വിഭാഗ ക്കാർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

۞ هَٰذَانِ خَصْمَانِ ٱخْتَصَمُوا۟ فِى رَبِّهِمْ ۖ فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ ٱلْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

《19》 ഈ രണ്ടുകൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ (പരസ്പരം) എതിർവാദം ചെയ്തുവന്ന രണ്ട് കക്ഷികളത്രെ; എന്നാൽ, (അവരിൽ) യാതൊരു കൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവർക്ക് അഗ്നിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

അവരുടെ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം ചൊരിയപ്പെടും!

يُصْهَرُ بِهِۦ مَا فِى بُطُونِهِمْ وَٱلْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

《20》 അതുമൂലം, അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളതും, തൊലികളും ഉരുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَلَهُم مَّقَٰمِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾

《21》 അവർക്ക് ഇരുമ്പിന്റെ ദണ്ഡുകളുമുണ്ട്.

كُلَّمَآ أَرَادُوٓا۟ أَن يَخْرُجُوا۟ مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا۟ فِيهَا وَذُوقُوا۟ عَذَابَ ٱلْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

《22》 ദുഃഖത്താൽ (പൊറുതിമുട്ടി) അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അതിലേക്ക്തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. 'വെന്തുകരിയുന്ന ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ' (എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും)!

《19》 هَٰذَانِ ഇത് രണ്ടും, ഈ രണ്ട് കൂട്ടർ خَصْمَانِ രണ്ട് (എതിർ) കക്ഷികളാണ് اخْتَصَمُوا അവർ എതിർവാദം ചെയ്തു, പിണങ്ങി, തർക്കം നടത്തി فِي رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ, റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ فَالَّذِينَ كَفَرُوا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ച കൂട്ടർ قُطِّعَتْ لَهُمْ അവർക്ക് മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും ثِيَابٌ വസ്ത്രങ്ങൾ مِن نَّارٍ തീയിനാൽ, അഗ്നിയുടെ يُصَبُّ ചൊരിയപ്പെടും, ഒഴുക്കപ്പെടും مِن فَوْقِ മുകളിൽകൂടി رُءُوسِهِمُ അവരുടെ തലകളുടെ الْحَمِيمُ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം 《20》 يُصْهَرُ ഉരുക്കപ്പെടും بِهِ അത് മൂലം, അതി

وَلَهُم ﴿21﴾ നാൽ مَافِي بُطُونِهِمْ അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളത് وَالْجُلُودُ തൊലികളും ﴿21﴾ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَقَامِعُ ദണ്ഡുകൾ (കൊണ്ടുള്ള ശിക്ഷ) مِنْ حَدِيدٍ ഇരുമ്പിന്റെ ﴿22﴾ كُلَّمَآ أَرَادُوٓا അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം أَن يَخْرُجُوا അവർ പുറത്ത് പേകുവാൻ مِنْهَا അതിൽനിന്ന് مِنْ غَمٍّ ദുഃഖത്താൽ أُعِيدُوا അവർ മടക്കപ്പെടും فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക് وَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ, അനുഭവിക്കുവിൻ عَذَابَ الْحَرِيقِ വെന്തുകരിയുന്ന ശിക്ഷ

മതത്തിന്റെയും, ജാതിവർഗങ്ങളുടെയും പേരിൽ മനുഷ്യർ എത്ര കക്ഷികളെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, വാസ്തവത്തിൽ അവർ രണ്ട് കക്ഷികൾ മാത്രമാണ്. അനുസരണ ത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെ, മാന്യതയുടെ താവളത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു കക്ഷി, നിഷേ ധത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെ നിന്ദ്യതയുടെ താവളത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

خصمان (രണ്ടുകക്ഷികൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് വേദക്കാരും, മുസ്‌ലിംകളുമാണെന്നും, ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്ത് ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം നടത്തിയ ഹംസ: (റ), അലി (റ), ഉബൈദ: (റ) എന്നിവരും, അവരുടെ എതിരിൽ മുന്നോട്ടുവന്ന ഉത്ബഃ, ശൈബഃ , വലീദ് എന്നിവരുമാണെന്നും പല സ്വഹാബികളിൽനിന്നും ബലപ്പെട്ട നിവേദനങ്ങൾ (രിവായത്തുകൾ) വന്നിട്ടുണ്ട്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മുൻഗാമിക ളായ മുഫസ്സിറുകളിൽ പ്രമുഖനായ ഇബ്നുജരീർ അവയെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച തിൽനിന്ന് ചില പ്രധാന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത് കൊണ്ട് അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

'ഈ അഭിപ്രായങ്ങളിൽവെച്ച് എന്റെ അടുക്കൽ, വാസ്തവത്തോടും, ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടും കൂടുതൽ യോജിച്ചത്: എല്ലാ തരക്കാരും അടങ്ങുന്ന അവിശ്വാസി കളും, സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് ആ രണ്ട് കക്ഷികൾ എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണം: അല്ലാഹു ഇതിനുമുമ്പ് രണ്ടുതരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, 'ശിക്ഷാർഹരായ അനു സരണമില്ലാത്തവരും, തുടർന്നുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതിഗതിയും വിവരി ച്ചു. അപ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം: ഈ രണ്ട് കക്ഷികൾ അവരാണെന്ന്. എന്നാൽ, ഇത് ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം നടത്തിയവരാണെന്ന അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി (അ താണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട രിവായത്ത്) താനെന്ത് പറയുന്നുവെന്ന് വല്ലവരും ചോദി ച്ചാൽ ഇങ്ങനെ പറയാം: ശരി, അതങ്ങിനെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാരണത്തെത്തുടർന്ന് ആയത്ത് അവതരിച്ചെന്നുവരും. (അത് അതിലേക്ക് മാത്രം ബാധ കമാണെന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല). അത് പോലെയുള്ള എല്ലാ സംഗതിയിലേക്കും അത് പൊതുവിൽ ബാധകവുമായിരിക്കും. ഇതാ, ഇവിടെയും തന്നെ, ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം നടത്തിയ വരിൽ ഒരു കക്ഷി 'കുഫ്റി'ന്റെയും, 'ശിർക്കി'ന്റെയും കക്ഷിയാണ്. മറ്റേത് 'ഈമാനി'ന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും കക്ഷിയുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങനെ വരുന്നു: 'റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ അഥവാ റബ്ബിന്റെ മതത്തിൽ പര സ്പരം എതിർവാദം ചെയ്യുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളാണിത്....' (تفسير ابن جرير – رح)

ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലോ, ഒരു വിഷയത്തെത്തുടർന്നോ അവതരിക്കുന്ന ആയത്ത്, അത് പോലെയുള്ള എല്ലാ സംഭവത്തിലേക്കും ബാധകമാണെന്ന ഈ തത്വം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇത് ഒരു അംഗീകൃത തത്വമത്രെ. അടുത്ത ആയത്തിൽ മറ്റേ കക്ഷിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 3

إِنَّ ٱللَّهَ يُدۡخِلُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ يُحَلَّوۡنَ فِيهَا مِنۡ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٖ وَلُؤۡلُؤٗاۖ وَلِبَاسُهُمۡ فِيهَا حَرِيرٞ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്ത് കൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ സ്വർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്.

وَهُدُوٓاْ إِلَى ٱلطَّيِّبِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ وَهُدُوٓاْ إِلَىٰ صِرَٰطِ ٱلۡحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

﴾24﴿ വാക്കിൽ [സംസാരത്തിൽ]വെച്ച് പരിശുദ്ധമായ [നല്ല]തിലേക്ക് അവർക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; സ്തുത്യർഹനായുള്ളവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പാതയിലേക്കും അവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴾23﴿ إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُدْخِلُ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത جَنَّاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِي ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു مِن تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്ത് കൂടി الْأَنْهَارُ നദികൾ, അരുവികൾ يُحَلَّوْنَ അവർക്ക് ധരിപ്പിക്കപ്പെടും, അണിയിക്കപ്പെടും فِيهَا അതിൽ مِنْ أَسَاوِرَ വളകൾ مِن ذَهَبٍ പൊന്നിന്റെ وَلُؤْلُؤًا മുത്തും وَلِبَاسُهُمْ അവരുടെ വസ്ത്രം فِيهَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ حَرِيرٌ പട്ടാണ് ﴾24﴿ وَهُدُوا അവർക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു إِلَى الطَّيِّبِ നല്ലതിലേക്ക്, പരിശുദ്ധമായതിലേക്ക് مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (സംസാരത്തിൽ) നിന്ന് وَهُدُوا അവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു إِلَى صِرَاطِ പാതയിലേക്ക്, മാർഗത്തിലേക്കുള്ള الْحَمِيدِ സ്തുത്യർഹനായുള്ളവന്റെ

തൗഹീദിന്റെ വാക്യം തുടങ്ങിയ ഉത്തമവും പരിശുദ്ധവുമായ വാക്കുകൾ സംസാരി

ക്കുവാനും, അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സത്യമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗദർശന വും, ഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചവരാണവർ. അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഇത്രയും മാന്യമായ പ്രതിഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചത്.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمَسْجِدِ ٱلْحَرَامِ ٱلَّذِى جَعَلْنَٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءً ٱلْعَٰكِفُ فِيهِ وَٱلْبَادِ ۚ

﴾25﴿ നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്നും നാം മനുഷ്യർക്കായി- താമസമുറപ്പിച്ചവരും വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവരും സമമായിക്കൊണ്ട്- ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ [പവിത്രമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നും (ജനങ്ങളെ) തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ! (അവർ കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ!)

وَمَن يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍۭ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٥﴾

വല്ലവനും, അതിൽ അന്യായമായി ധർമവിരോധം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം അവനെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

﴾25﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ وَيَصُدُّونَ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന(വർ) عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ പരിപാവനമായ പള്ളിയിൽ നിന്നും الَّذِي യാതൊരു (പള്ളി) جَعَلْنَاهُ നാമതിനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി سَوَاءً സമമായിക്കൊണ്ട് الْعَاكِفُ താമസമുറപ്പിച്ചവൻ, സ്ഥിരവാസി فِيهِ അതിൽ وَالْبَادِ വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവനും وَمَنْ يُرِدْ വല്ലവനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ فِيهِ അതിൽ بِإِلْحَادٍ ധർമവിരോധത്തെ, മതവിരോധത്തെ, മതദ്രോഹത്തെ بِظُلْمٍ അന്യായമായി, വല്ല അക്രമത്താലും نُذِقْهُ അവനെ നാം ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിപ്പിക്കും مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് أَلِيمٍ വേദനയേറിയ

സ്വദേശവിദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, പൊതുവിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും അല്ലാഹുവിന് ആരാധനാകർമങ്ങൾ നടത്തുവാനായി ഭൂമിയിൽ ആദ്യം നിർമിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ദേവാലയമായ 'കഅ്ബഃയും, പരിസരവുമാണ് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാം' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. അലംഘ്യമായ അഥവാ, പരിപാവനമായ- പള്ളി എന്ന് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം പറയാം. ജനങ്ങൾ ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതും, സത്യവിശ്വാസികൾ 'ഹജ്ജ്', 'ഉംറഃ' മുതലായ കർമങ്ങൾക്കായി 'ഹറമി'ൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും കഴിയുന്നത്ര ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് തടഞ്ഞുവന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് ഒരു താക്കീതാണിത്. ആ പുണ്യസ്ഥലത്തെ ക്രമവിരുദ്ധമായും ധർമ വിരുദ്ധമായും അനാദരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇത് ബാധകമാ

കുന്നു. ഈ താക്കീതിന്റെ ഗൗരവത്തിനുള്ള കാരണം താഴെ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

വിഭാഗം - 4

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَٰهِيمَ مَكَانَ ٱلْبَيْتِ أَن لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَٱلْقَآئِمِينَ وَٱلرُّكَّعِ ٱلسُّجُودِ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ഇബ്‌റാഹീമിന് നാം 'പുണ്യാലയത്തിന്റെ [കഅ്ബഃയുടെ] സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്ത സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); 'യാതൊരു വസ്തുവെയും എന്നോട് പങ്കുചേർക്കരുത്; 'ത്വവാഫ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്യുന്നവർക്കും, നിന്നുകൊണ്ട് (ആരാധന) നടത്തുന്നവർക്കും, 'റുകൂഉ്- സുജൂദി'ലായി [സാഷ്ടാംഗം കുമ്പിട്ടു ആരാധന] നടത്തുന്നവർക്കും വേണ്ടി എന്റെ ആലയത്തെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക!' എന്ന് (നാം പറഞ്ഞു).

﴾26﴿ وَإِذْبَوَّأْنَا നാം ഉറപ്പിച്ചു (നിശ്ചയിച്ചു) കൊടുത്തസന്ദർഭം, സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്ത സന്ദർഭം لِإِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന് مَكَانَ الْبَيْتِ ആ വീട്ടിന്റെ (പുണ്യാലയത്തിന്റെ) സ്ഥാനം أَنْ لَا تُشْرِكْ നീ പങ്കുചേർക്കരുതെന്ന് بِي എന്നോട് شَيْئًا ഒരു വസ്തുവെയും وَطَهِّرْ നീ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക بَيْتِيَ എന്റെ ആലയത്തെ (വീട്ടിനെ) لِلطَّائِفِينَ ത്വവാഫ് (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുന്നവർക്ക് وَالْقَائِمِينَ നിൽക്കുന്നവർക്കും (നിന്ന് ആരാധന നടത്തുന്നവർക്കും) وَالرُّكَّعِ റുകൂഉ് ചെയ്യുന്നവർക്കും (കുമ്പിട്ട് ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്കും) السُّجُودِ സുജൂദ് ചെയ്യുന്ന (സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്ന)വരായ

കഅ്ബഃയെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തോ, നിന്നുകൊണ്ടും, റുകൂഉം സുജൂദും ചെയ്തുകൊണ്ടും ആരാധനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയോ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി വരുന്ന ആളുകളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം, ബിംബങ്ങൾ മുതലായ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് കഅ്ബഃയെ ശുദ്ധമാക്കുവാനും തൗഹീദിന് വിരുദ്ധമായ യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുവാനുമുള്ള നിർദ്ദേശമാണിത്. ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യും, ഇസ്മാഈൽ നബി (അ)യും കൂടി കഅ്ബഃ കെട്ടി ഉയർത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: ബക്വറഃയിലും സൂ: ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ പ്രാരംഭത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

وَأَذِّن فِى ٱلنَّاسِ بِٱلْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ

﴾27﴿ 'ഹജ്ജ് കർമത്തിന് (വരുവാൻ) ജനങ്ങളിൽ നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക: കാൽനടക്കാരായും, ദൂരസ്ഥലമായ സകല മാർഗങ്ങളിൽ കൂടിയും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ക്ഷീണിച്ച്) മെലിഞ്ഞ എല്ലാ വാഹ

مِن كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٢٧﴾

നപ്പുറത്തായും അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ [ഈ ആലയത്തിങ്കൽ] വന്നുകൊള്ളുന്നതാണ്.' (എന്ന് നാം പറഞ്ഞു.)

﴾27﴿ وَأَذِّن നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക, അറിയിപ്പ് നൽകുക فِي النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ بِالْحَجِّ ഹജ്ജിന്, ഹജ്ജ് കർമം ചെയ്യാൻ يَأْتُوكَ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളും رِجَالًا കാൽനടക്കാരായി وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ എല്ലാ മെലിഞ്ഞ വാഹനപ്പുറത്തും, മെലിഞ്ഞ ഒട്ടകപ്പുറത്തും يَأْتِينَ വരുന്ന, അവ വരും مِن كُلِّ فَجٍّ എല്ലാ മാർഗത്തിൽകൂടിയും, എല്ലാ മലവഴിയിൽകൂടിയും عَمِيقٍ ദൂരസ്ഥലമായ

വിശുദ്ധ കഅ്ബാലയം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ഹജ്ജ് കർമത്തിന് വന്നുകൊള്ളുവാൻ ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യോട് കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ കൽപന കിട്ടിയപ്പോൾ 'എന്റെ ശബ്ദം എവിടെ എത്തുവാനാണ്?' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. 'വിളിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! വിളി എത്തിക്കുന്നത് എന്റെ ബാധ്യതയാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കൽപന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരെല്ലാം ഈ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹജ്ജ് കർമത്തിന് വരുന്നത്. ഇപ്രകാരം, ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ), മുജാഹിദ് (റ), ഇക്‌രിമഃ (റ), സഈദുബ്നുജുബൈർ (റ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്ത് നിന്നും വിവിധ മാർഗേണ എത്രയോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലംതോറും ലക്ഷക്കണക്കായ അടിയാൻമാർ ഇന്നുവരെയും ആ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകിവരുന്നു. الحمد لله

ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ) സ്ഥാപിച്ച ആ കെട്ടിടമല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു മലവെള്ളം നിമിത്തം അതിന് കേടുപാടുകൾ ബാധിക്കുകയും, ക്വുറൈശികൾ അത് പൊളിച്ചു പണിയുകയും ഉണ്ടായി. അന്ന് നബിﷺക്ക് 35 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. പിന്നീട് യസീദിന്റെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈറു (റ)മായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അതിന് വീണ്ടും പരുക്കുകൾ പറ്റുകയും, ഇബ്നു സുബൈർ കെട്ടിടം പുതുക്കിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ, വീണ്ടും അദ്ദേഹവും ഹജ്ജാജുമായുണ്ടായ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിൽ പിണഞ്ഞ കേടുപാടുകൾ നിമിത്തം ഹജ്ജാജ് അത് വീണ്ടും പുതുക്കിപ്പണിതു. ഇത് ഹിജറഃ 74 ൽ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ കെട്ടിടമാണ് ഇന്നും നിലവിലുള്ളത്. എന്നാൽ, ഇബ്‌റാഹീം നബിക്ക് മുമ്പ് അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവോ ഇല്ലേ– അഥവാ, ജീർണിച്ചുപോയ ഒരു പ്രാചീന കെട്ടിടം അദ്ദേഹം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതാണോ, അതോ മുമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയകെട്ടിടം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണോ– എന്ന് തീർത്തുപറയുവാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ അത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചത് മലക്കുകളോ, ആദം നബി (അ)യോ ആയിരുന്നുവെന്നും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പലരിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ക്വുർആന്റെ ചില പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ മുമ്പ് തന്നെ കഅ്ബഃ കെട്ടിടം ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നിയേക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഹജ്ജിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:–

لِّيَشْهَدُوا۟ مَنَـٰفِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ فِىٓ أَيَّامٍ مَّعْلُومَـٰتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَـٰمِ ۖ فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْبَآئِسَ ٱلْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

《28》 അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ സന്നിഹിതരാകുവാനും, ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ- തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളുടെമേൽ (അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുമ്പോൾ)- അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം അവർ കീർത്തനം ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). അങ്ങനെ, അവയിൽ [ആ കന്നുകാലികളിൽ] നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

ثُمَّ لْيَقْضُوا۟ تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا۟ نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا۟ بِٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

《29》 പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ അഴുക്ക് (നീക്കൽ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുകയും, തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റുകയും, (ആ) പുരാതനാലയത്തെ 'ത്വവാഫ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്കയും ചെയതുകൊള്ളട്ടെ.

《28》 لِيَشْهَدُوا അവർ സന്നിഹിതരാകുവാൻ വേണ്ടി مَنَافِعَ പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ لَهُمْ അവർക്ക് وَيَذْكُرُوا അവർ കീർത്തനം ചെയ്യാനും, പറയുവാനും اسْمَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം فِي أَيَّامٍ ചില ദിവസങ്ങളിൽ مَعْلُومَاتٍ അറിയപ്പെട്ടവയായ, നിശ്ചിത عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ അവർക്ക് അവൻ നൽകിയതിന്റെ മേൽ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് فَكُلُوا അങ്ങനെ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക مِنْهَا അതിൽനിന്ന് وَأَطْعِمُوا നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയും (ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും) ചെയ്യുവിൻ الْبَائِسَ പരവശന്, കഷ്ടപ്പെട്ടവന് الْفَقِيرَ ദരിദ്രനായ 《29》 ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം لِيَقْضُوا അവർ നിർവ്വഹിക്കട്ടെ تَفَثَهُمْ അവരുടെ അഴുക്ക് (നീക്കൽ) وَلْيُوفُوا അവർ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യട്ടെ نُذُورَهُمْ അവരുടെ നേർച്ചകളെ, വഴിപാടുകളെ وَلْيَطَّوَّفُوا അവർ ത്വവാഫും ചെയ്യട്ടെ بِالْبَيْتِ ആ ആലയത്തെ الْعَتِيقِ പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ

مَنَافِعَ لَهُمْ (അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഹജ്ജ് കർമങ്ങൾ, ആ പുണ്യസ്ഥലത്ത് വെച്ച് ചെയ്യുന്ന മറ്റ് ആരാധനാകർമങ്ങൾ എന്നിവക്ക് പുറമെ ഹജ്ജ് കാലത്ത് നടത്തപ്പെടുന്ന കച്ചവടം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ(അറിയപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ)കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, ബലി പെരുന്നാൾ ദിവസവും അതിന്റെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളുമാണ്. ദുൽഹിജ്ജ: മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ

പത്തുദിവസമാണെന്നും, ആ മാസം 8, 9, 10 എന്നീ ദിവസങ്ങളാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. بَهِيمَةِ الأَنْعَامِ(കന്നുകാലി മൃഗങ്ങൾ) എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ മേപ്പടി ദിവസങ്ങളിൽ ഹജ്ജ് കാലത്ത് ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൃഗങ്ങളത്രെ ويذكروا اسم الله(അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം; അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലും, 'തക്ബീർ' മുഴക്കിക്കൊണ്ടും അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുക എന്നുമാണ്. ബലികർമങ്ങൾ നടത്തുന്നത് വഴി മനുഷ്യന്റെ ത്യാഗവും, ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതിന് പുറമെ, അത് കൊണ്ടുളവാകുന്ന മറ്റൊരു പ്രയോജനത്തെയാണ് فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا (നിങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് തിന്നുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിനുമുമ്പ് ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാറില്ലായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇത് ഒരു പുതിയ സാമൂഹ്യസേവനമാർഗവും കൂടിയാകുന്നു.

تفث എന്ന വാക്കിന് 'അഴുക്ക്, മാലിന്യം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. മുടിയെടുക്കൽ, നഖം മുറിക്കൽ, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ മുതലായവ ഹജ്ജ് വേളയിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന ജടയും അഴുക്കും ഹജ്ജിന്റെ അവസാനത്തിൽ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതാണിവിടെ 'പിന്നീട് അഴുക്ക് നീക്കൽ നിർവ്വഹിക്കണം' (ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. ഇതും ഹജ്ജു കർമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട കർമമത്രെ. ഹജ്ജിന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച് തങ്ങളുടെ കടമ നിറവേറ്റണമെന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹജ്ജ് കാലത്ത് അവിടെവെച്ച് ചെയ്യാൻ നേർന്നിട്ടുള്ള നേർച്ച വഴിപാടുകളും, അവിടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ള കടമകളും وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ (തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്ന കൽപ്പനയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കഅ്ബ:യുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ പൊതുവായും, ഹജ്ജ് കർമങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായും ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പുണ്യകർമമത്രെ 'ത്വവാഫ്' (طواف) അഥവാ കഅ്ബ:യെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യൽ. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിലും ഏഴുവട്ടം കഅ്ബ:യെ വലം വെക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കഅ്ബഃയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് البيت العتيق (പുരാതനാലയം, അല്ലെങ്കിൽ വിമുക്തമായ ആലയം) എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവിൽ ഒന്നാമതായി ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയവും, ഏറ്റവും കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ആരാധനാമന്ദിരവും അതായതുകൊണ്ട് ആ പേരിന് അത് തികച്ചും അർഹമായത് തന്നെ. അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാത്ത 'വിമുക്തമായ ആലയം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ചില ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. بيت الله (അല്ലാഹുവിന്റെ വീട്- അല്ലെങ്കിൽ ആലയം) എന്നും,الْمَسْجِدُ الْحَرَامِ (പരിപാവനമായ പള്ളി) എന്നുംമറ്റും അതിനെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മക്കായെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ചിലപ്പോൾ കഅ്ബ:യുടെ ചുറ്റുപാടുമായി നിലകൊള്ളുന്ന പള്ളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്.

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللَّهِ

﴾30﴿ അതാണ് (ഹജ്ജിന്റെ വിഷയം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യ(മായ പരിപാവന) വസ്തുക്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ,

فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ ٱلْأَنْعَـٰمُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلرِّجْسَ مِنَ ٱلْأَوْثَـٰنِ وَٱجْتَنِبُوا۟ قَوْلَ ٱلزُّورِ ﴿٣٠﴾

അതവന് തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഗുണകരമാകുന്നു.

നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ച്- (എല്ലാ) കന്നുകാലികളും (ആടുമാടൊട്ടകവും) നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന അശുദ്ധിയെ നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ; കള്ളം പറയലും വർജ്ജിക്കുവിൻ;-

حُنَفَآءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِۦ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ ٱلطَّيْرُ أَوْ تَهْوِى بِهِ ٱلرِّيحُ فِى مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

《31》 അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി നിഷ്കളങ്കമാനസരായി- അവനോട് (യാതൊന്നിനെയും) പങ്ക് ചേർക്കാത്ത നിലയിൽ (ആയിരിക്കണം). ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിനോട് (വല്ലതിനെയും) പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ അവൻ, ആകാശത്ത് നിന്ന് വീണിട്ട് അവനെ പറവകൾ റാഞ്ചിക്കൊണ്ട് പോകുകയോ, ദൂരപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്ത് കാറ്റ് കൊണ്ടുപോയിടുകയോ ചെയ്തതുപോലെയായിത്തീരുന്നു! (അത്രയും ആപൽക്കരമാണത്.)

《30》 ذَٰلِكَ അതാണ് وَمَنْ يُعَظِّمْ ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ حُرُمَاتِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യവസ്തുക്കളെ, പരിപാവന വസ്തുക്കളെ فَهُوَ എന്നാലത് خَيْرٌ لَهُ അവന്ന് ഗുണകരമാണ് عِنْدَ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ وَأُحِلَّتْ അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് الأَنْعَامُ കന്നുകാലികൾ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ) إِلا مَا يُتْلَى ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فَاجْتَنِبُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ الرِّجْسَ അശുദ്ധിയെ, മാലിന്യത്തെ مِنَ الأَوْثَانِ വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന, വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള وَاجْتَنِبُوا വർജ്ജിക്കയും ചെയ്യുവിൻ قَوْلَ الزُّورِ കള്ളം പറയുന്നത്, കള്ളവാക്ക് 《31》 حُنَفَاءَ നിഷ്കളങ്കഹൃദയന്മാരായി (നേരായ മനസ്സോടെ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി غَيْرَ مُشْرِكِينَ പങ്ക് ചേർക്കുന്നവരല്ലാതെ بِهِ അവനോട് وَمَنْ يُشْرِكْ ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ بِاللهِ അല്ലാഹുവിനോട് فَكَأَنَّمَا خَرَّ എന്നാൽ അവൻ വീണത് പോലെയായിരിക്കും مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് فَتَخْطَفُهُ എന്നിട്ടവനെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകയും الطَّيْرُ പറവകൾ, പക്ഷികൾ

أَوْ تَهْوِي بِهِ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ കൊണ്ടുപോയിടുകയും, വീഴ്ത്തുകയും الرِّيحُ കാറ്റ് فِي مَكَانٍ ഒരു സ്ഥലത്ത് سَحِيقٍ ദൂരപ്പെട്ട, ആപൽക്കരമായ

حُرُمَات എന്ന വാക്കിനാണ് 'അലംഘ്യമായ വസ്തുക്കൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും, പരിപാവനമായതും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിധി ലംഘിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിനും– അത് കാര്യങ്ങളോ, വസ്തുക്കളോ, സ്ഥലങ്ങളോ ആകട്ടെ– ഈ വാക്കുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. حُرْمَة (ഹുർമത്ത്) എന്നാണതിന്റെ ഏകവചനം. മലയാള ഭാഷയിൽ ഇതിനോട് ശരിക്കും യോജിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ധാതുവിൽ നിന്ന്തന്നെ حريم، حرام، محترم، حرم (ഹരീം, ഹറാം, മുഹ്തറം, ഹറം) മുതലായ രൂപങ്ങളും– അൽപാൽപം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങളിൽ– സന്ദർഭോചിതം നാമങ്ങളായും, വിശേഷണങ്ങളായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ഹജ്ജിന്റെ കർമങ്ങളും, ഓരോന്നിനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളും ഈ വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരിപാവന വസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിനെയെല്ലാം ബഹുമാനിക്കുകയെന്നത് അവന്റെ അടുക്കൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പുണ്യകർമമാണെന്നത്രെ 30-ാം ആയത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കുറിക്കുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഹജ്ജ് കാര്യങ്ങളോടും, ക്വുർആന്റെ അവതരണകാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾക്കാണല്ലോ أنعام (കന്നുകാലികൾ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായും, വാഹനങ്ങളായും, ബലിമൃഗങ്ങളായും ഇസ്ലാമിന് മുമ്പും അറബികൾ ഇവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതും, ബഹുദൈവാരാധനയിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ പല നടപടികളും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലതും അനുവദനീയമായും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട പലതും വിരോധമായും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലതും അനുവദനീയമായും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട പലതും വിരോധമായും അവർ കരുതിവന്നു. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാതരം ശവങ്ങളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെടുകയോ ബലിചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവയും ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ക്വുർആൻ കർശനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരത്തിൽ പെടാത്ത എല്ലാ ആടുമാടൊട്ടകവും ഭക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങളും, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും അടങ്ങുന്ന അശുദ്ധികളെയും അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കള്ളവാദങ്ങളെയും വ്യാജ സംസാരങ്ങളെയും വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം നിഷ്കളങ്കതയോടുകൂടി വേണമെന്നാണ് 31-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കാണിക്കുന്നത്. ശിർക്ക് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നാശത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ഉപമാരൂപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അതിന്റെ അവസാനഭാഗം ചെയ്യുന്നത്.

《32》 അതാണ് (കാര്യം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ (മത) ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ,

ذَٰلِكَ وَمَن يُعَظِّمْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ

(അവൻ ഭക്തൻ തന്നെ, കാരണം:) നിശ്ചയമായും അത്, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى الْقُلُوبِ

﴾32﴿ ذَٰلِكَ അതാണ് وَمَن يُعَظِّمْ ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ شَعَائِرَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത് مِن تَقْوَى ഭക്തിയിൽനിന്നുള്ളതാണ്, ഭക്തി നിമിത്തമാണ്, സൂക്ഷ്മതയാലാണ് الْقُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളുടെ

ഒരു വിഷയമോ, വാചകമോ തീർന്നശേഷം, വ്യാകരണപരമായ പ്രത്യേക ഘടനാബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത മറ്റൊന്നിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടും തമ്മിൽ വിഷയപരമായ ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി **كذلك ، ذلك ، هَذا** (ഇതാണ്, അതാണ്, ഇങ്ങനെയാണ്, അങ്ങനെയാണ്) എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനാ നാമങ്ങൾ അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെയും 30-ാം വചനത്തിലും **ذلك** (അതാണ്) എന്ന പദം ആരംഭത്തിൽ വന്നുകാണുന്നത്. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിൽ, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത് സൂചനാസാരങ്ങൾ പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുമുണ്ടാകും. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിലും കാണാം. 'അതെ, അങ്ങനെ, ശരി' തുടങ്ങിയ പല പദങ്ങളും ഈ ആവശ്യാർത്ഥം മലയാളത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

شعائر (ചിഹ്നങ്ങൾ) കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് മതസംബന്ധമായ പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. കർമങ്ങൾ, വേഷഭൂഷണങ്ങൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തി ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ, കക്ഷികൾക്കിടയിലും, മതസ്ഥർക്കിടയിലും, സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും പലപ്പോഴും ചില വ്യത്യസ്ത രീതികളുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തികളെ- അവർ ഇന്ന കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരാണെന്ന്- സാമാന്യേന കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റേതായ പ്രത്യേക അടയാളമാകുന്നതെല്ലാം **شَعَائِرُ اللّٰهِ شعَائِرُ الإسلام**(അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ) എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു കൂട്ടരുടെ പ്രത്യേക ചിഹ്നങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതും, അനുകൂലിക്കുന്നതും ആ കൂട്ടരോടുള്ള പ്രത്യേക ബഹുമാനംകൊണ്ടോ അനുഭാവം കൊണ്ടോ ആണെന്നും, അതിനെ അനാദരിക്കുന്നതും, ധിക്കരിക്കുന്നതും അവരോടുള്ള വെറുപ്പ് കൊണ്ടാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഒരു കക്ഷിയുടെയോ, മതത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക ചിഹ്നമായി കരുതപ്പെടുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യത്തെ അവമതിക്കുകയെന്നത്, ആ കക്ഷിയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ തന്നെ കർശനമായ ഒരു നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ അപരാധമായിട്ടായിരിക്കും കരുതപ്പെടുക. ഇതാണിതിന് കാരണം. അത് കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ഒരുവൻ ബഹുമാനിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, അത് അല്ലാഹുവിനോട് അയാൾക്കുള്ള ഹൃദയംഗമായ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണമായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും.

ഈ തത്വം, ഇക്കാലത്തെ മുസ്‌ലിംസഹോദരൻമാർ പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'ഏകസംസ്കാരാ' ദിവാദങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും- വാക്ക് കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൊണ്ടെങ്കിലും- മനുഷ്യൻ ലയിച്ചുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും, അനിസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരികയും, ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങളെ അവ ചെറുതോ വലുതോ ആകട്ടെ- അവഗ

ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മുസ്‌ലിമിനെ ക്രമേണ അമുസ്‌ലിമാക്കിത്തീര്‍ക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രേരണയാണെന്ന് ഓര്‍ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ യുവാക്കള്‍- പാമരന്‍മാര്‍ മാത്രമല്ല ചില പണ്ഡിതരും- ഇന്നത്തെ ആധുനിക പരിഷ്‌കാരലഹരി പിടിപെട്ടും, അനിസ്‌ലാമിക സംസ്‌കാരത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ മോടിയില്‍ ആകൃഷ്ടരായുംകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷണ വലയത്തിന് പുറത്ത് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച മതഭക്തിയുള്ള ഏതൊരു മുസ്‌ലിം ഹൃദയത്തെയും വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. വേഷഭൂഷാദികളില്‍ നിന്നാരംഭിക്കുന്ന ഈ അനുകരണ വാഞ്ഛ ക്രമേണ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ രംഗങ്ങളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ഒടുക്കം നാമത്തിലും പ്രസംഗവേദികളിലും മാത്രം മുസ്‌ലിമായിത്തീരുകയുമാണ് ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം. (**معاذ الله**) മനഃശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചുതരുന്ന ഈ പരമാര്‍ത്ഥത്തെയാണ് നബി ﷺ യുടെ ഒരു ഹദീഥ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. **من تشبه بقوم فهو منهم** **- احمدوابو داودو صححه ابن حبان** (ആരെങ്കിലും ഒരു ജനതയോട് സാദൃശ്യം സ്വീകരിച്ചാല്‍ അവന്‍ അവരില്‍ ഉള്‍പ്പെട്ടവനാകുന്നു).

'അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങള്‍' എന്ന് ഇവിടെ പറയുമ്പോള്‍ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും, ഹജ്ജ്കാര്യ സംബന്ധമായ ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും, അതിനെപ്പറ്റിമാത്രം പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ, ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണ് ഇക്കാര്യം ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും, ഓര്‍മപ്പെടുത്തിയതും,.ഈ വസ്തുത പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാര്‍ഹമാണ്. മറ്റൊരു സംഗതി: ഓരോ സമുദായത്തിനും ചില ആചാരങ്ങളും സംസ്‌കാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്, അതുപോലെ ഇസ്‌ലാമിനും ചിലതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങള്‍ക്കെന്താണ് ഇത്ര വിശേഷത? എന്നൊരു സംശയം വല്ലവര്‍ക്കും തോന്നുവാന്‍ അവകാശമുണ്ട്. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങള്‍' (شَعَائِرِ اللَّهِ) എന്നും, 'അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യവസ്തുക്കള്‍' (**حرمات الله**) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗംതന്നെ അതിനുള്ള മറുപടിയാകുന്നു. അതായത്: അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതും, അവന്‍ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ ചിഹ്നങ്ങളേതോ അതാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചിഹ്നങ്ങള്‍; മറ്റുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടികളുടെ നിശ്ചയങ്ങളും ഇഷ്ടങ്ങളുമാണ് എന്ന് സാരം. ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

لَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ إِلَى ٱلْبَيْتِ ٱلْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ (ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന) അവയില്‍, ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരേക്ക് നിങ്ങള്‍ക്ക് പ്രയോജനങ്ങളുണ്ട്; പിന്നീട്, അവയുടെ (ബലികര്‍മത്തിന്) അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം (ആ) 'പുരാതനാലയത്തി'ന്നടുത്താകുന്നു.

﴾33﴿ لَكُمْ നിങ്ങള്‍ക്കുണ്ട് فِيهَا അവയില്‍ مَنَافِعُ പ്രയോജനങ്ങള്‍ إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരെ مُسَمًّى നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിര്‍ണയിക്കപ്പെട്ട ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നീട് مَحِلُّهَا അവയുടെ അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം, അനുവദിക്കപ്പെട്ട സമയം إِلَى الْبَيْتِ ആ ആലയത്തിനടുത്താണ്, ആലയത്തിലേക്ക് (എത്തുക) ആകുന്നു الْعَتِيقِ പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ

ബലിക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മൃഗങ്ങളെ ബലിയറുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കാം, അവയുടെ പാല്‍ മുതലായവയും ഉപയോഗിക്കാം. ബലികര്‍മം

നടത്തുവാനുള്ള സമയം വന്നാൽ, അവയെ കഅ്ബ:യുടെ അടുത്ത്- ഹറമിൽ- വെച്ച് അറുത്ത് ബലി നടത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം - 5

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا لِّيَذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنۢ بَهِيمَةِ ٱلْأَنْعَٰمِ ۗ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ فَلَهُۥٓ أَسْلِمُوا۟ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ എല്ലാ സമുദായത്തിനും തന്നെ- അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളുടെ മേൽ അവന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുവാനായി- നാം [അല്ലാഹു] ഓരോ കർമാനുഷ്ഠാനമുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഏകഇലാഹ് മാത്രമാകുന്നു; ആകയാൽ, അവന് (മാത്രം) നിങ്ങൾ കീഴ്പെടുക. ['ഇസ്‌ലാം' അനുഷ്ഠിക്കുക.] (നബിയേ) വിനീതൻമാർക്ക് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

﴾34﴿ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും جَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു مَنسَكًا ഒരു കർമാനുഷ്ഠാനമുറ لِيَذْكُرُوا അവർ കീർത്തനം ചെയ്യാൻ, പറയുവാൻ اسْمَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم അവൻ അവർക്ക് നൽകിയതിന്റെമേൽ مِّن بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് فَإِلَٰهُكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്, ആരാധ്യൻ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹാണ് فَلَهُ ആകയാൽ അവന് أَسْلِمُوا നിങ്ങൾ കീഴ്പെടുവിൻ, ഇസ്‌ലാമിനെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ وَبَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക الْمُخْبِتِينَ വിനീതൻമാർക്ക്, താഴ്മ കാട്ടുന്നവർക്ക്

مَنسَكًا (കർമാനുഷ്ഠാനമുറ) എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ബലി കർമങ്ങളാകുന്നു. മൃഗങ്ങളെ ബലി ചെയ്യുക എന്ന കർമം മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്- അഥവാ നബി തിരുമേനിﷺയുടെ 'ഉമ്മത്തി' ന്- മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. മുമ്പുള്ള ദൈവിക മതസമുദായങ്ങളിലും ബലിസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആചരണരീതിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അവയുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ. അല്ലാഹുവിന് മുമ്പിൽ താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുക, അവന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുക, അവന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുക മുതലായവയാണത്. എല്ലാവരുടെയും ഇലാഹ് ഏക ഇലാഹായത് കൊണ്ട് ഇത്തരം കർമങ്ങൾ അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമേ ആരും ചെയ്യാവൂ; അവന് മാത്രമേ കീഴ്വണങ്ങാവൂ; വിനീത ഹൃദയൻമാരായ ആളുകൾക്കാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള കർമാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഫലപ്രദമാകുക; അവർക്കത് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നെല്ലാം അല്ലാഹു ഉണർത്തു

ന്നു. വിനീതൻമാർ ആരാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാം:-

ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَٱلصَّـٰبِرِينَ عَلَىٰ مَآ أَصَابَهُمْ وَٱلْمُقِيمِى ٱلصَّلَوٰةِ وَمِمَّا رَزَقْنَـٰهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ (അതായത്) യാതൊരുകൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നതാണ്;- തങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുന്നതിൽ [ആപത്തുകളിൽ] സഹനശാലികളും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരും! നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് (സൽകാര്യങ്ങളിൽ) ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും, (ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണത്).

وَٱلْبُدْنَ جَعَلْنَـٰهَا لَكُم مِّن شَعَـٰٓئِرِ ٱللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ

﴾36﴿ ബലിയൊട്ടകങ്ങളാകട്ടെ, നാം അവയെ നിങ്ങൾക്ക് 'അല്ലാഹുവിന്റെ (മത) ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ടതാക്കിയിരിക്കുകയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ഗുണമുണ്ട്.

فَٱذْكُرُوا۟ ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۖ

അതിനാൽ, വരിവരിയായ നിലയിൽ (നിറുത്തിക്കൊണ്ട്) അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ!

فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا۟ مِنْهَا وَأَطْعِمُوا۟ ٱلْقَانِعَ وَٱلْمُعْتَرَّ ۚ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَـٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾

അങ്ങനെ, (അറുത്തശേഷം) അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ നിലംപതിച്ചാൽ [ജീവൻ പോയി വീണാൽ] അവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും, (ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ വരാതെ) സംതൃപ്തിയടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവന്നും, ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അപ്രകാരം, അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്- നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾35﴿ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെട്ടാൽ وَجِلَتْ വിറകൊള്ളും (ഭയപ്പെടും) قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَالصَّابِرِينَ സഹനശാലികളും, ക്ഷമാലുക്കളും عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ തങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചതിൽ وَالْمُقِيمِي നിലനിറുത്തുന്നവരും الصَّلَاةِ നമസ്കാരം وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാം അവർക്ക്

നൽകിയതിൽ നിന്ന് يُنفِقُونَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും ﴿36﴾ وَٱلْبُدْنَ ഒട്ടകങ്ങളെ (ബലിയൊട്ടകങ്ങളെ) جَعَلْنَاهَا അവയെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു لَكُم നിങ്ങൾക്ക് مِّن شَعَٰٓئِرِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടത് لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അതിൽ خَيْرٌ ഗുണം, നന്മ فَٱذْكُرُوا۟ അതിനാൽ നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ ٱسْمَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ عَلَيْهَا അവയുടെമേൽ صَوَآفَّ വരികളായി, വരിവരിയായി فَإِذَا وَجَبَتْ അങ്ങനെ നിലംപതിച്ചാൽ, വീണാൽ جُنُوبُهَا അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ فَكُلُوا۟ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക مِنْهَا അതിൽനിന്ന് وَأَطْعِمُوا۟ ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കയും ചെയ്യുവിൻ ٱلْقَانِعَ സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവന് (ചോദിക്കാതെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിയടഞ്ഞവന്) وَٱلْمُعْتَرَّ ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവനും, ചോദിച്ചുവരുന്നവനും كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം سخرنها അതിനെ നാം കീഴ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയേക്കാം , നിങ്ങൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കും

ٱلْبُدْنَ എന്ന വാക്ക് ബലികർമം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായും, മാടുകൾക്കും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും പൊതുവായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഒട്ടകങ്ങളെ അറുക്കുന്നത് അവയെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടാകുന്നു. ജീവൻപോകുമ്പോൾ അവ ഒരു വശത്തേക്ക് മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ വീണാൽ' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഉള്ളതിലും, കിട്ടിയതിലും തൃപ്തിയടഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ആവശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവനാണ് قانع (സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവൻ). ദാനധർമങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നോട്ട് വരുന്നവനാണ് مُعْتَرّ (ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവൻ). ഈ രണ്ട് തരക്കാർക്കും ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ദാനം ചെയ്യണമെന്ന് സാരം.

കേവലം വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള മൃഗമാണ് ഒട്ടകം. എങ്കിലും, വളരെ സഹനവും സൗമ്യശീലവുമുള്ള ഒരു ജീവിയുമാണത്. അറുക്കുവാൻ കൊണ്ട് വന്നു നിറുത്തുമ്പോൾ പോലും യാതൊരു മിരട്ടും കാണിക്കാതെ, അത് അനുസരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേറിയ മരുഭൂമിയിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രകളിൽ ഒട്ടകത്തിന്റെ സേവനം വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. വളരെ നാളുകളോളം ഭക്ഷണവും, വെള്ളവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, വലിയഭാരം ചുമന്നുകൊണ്ടും യജമാനന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അത് സുദീർഘം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെയെല്ലാം അതിനെ മനുഷ്യന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ.

ബലികർമ സമ്പ്രദായം മുൻസമുദായങ്ങളിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും, പ്രത്യേക പരിഗണനയോടെ അതിനെപ്പറ്റി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം അതിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

لَن يَنَالَ ٱللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ ٱلتَّقْوَىٰ مِنكُمْ ۚ

﴿37﴾ അവയുടെ മാംസങ്ങളാകട്ടെ, രക്തങ്ങളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ലതന്നെ; പക്ഷേ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭക്തി അവങ്കൽ എത്തുന്നതാണ്.

كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ ۗ وَبَشِّرِ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

നിങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്തു തന്നതിന് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് 'തക്ബീർ [മഹത്വപ്രകീർത്തനം] നടത്തുവാൻവേണ്ടി അപ്രകാരം അവയെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സുകൃതവാൻമാർക്ക് സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

﴾37﴿ لَن يَنَالَ എത്തുന്നതല്ലതന്നെ ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിങ്കൽ لُحُومُهَا അവയുടെ മാംസം وَلَا دِمَآؤُهَا അവയുടെ രക്തവും (എത്തുക) ഇല്ല وَلَٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും يَنَالُهُ അവങ്കൽ എത്തുന്നു ٱلتَّقْوَىٰ ഭക്തി, ഭയഭക്തി مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം سَخَّرَهَا അവയെ അവൻ കീഴ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് لِتُكَبِّرُوا നിങ്ങൾ തക്ബീർ (മഹത്വ പ്രകീർത്തനം) നടത്തുവാൻവേണ്ടി, തക്ബീർ മുഴക്കുവാനായി ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിന് عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്തതിന് وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക ٱلْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, പുണ്യകർമം ചെയ്യുന്നവർക്ക്

ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം വല്ലവർക്കും കൊടുത്തത് കൊണ്ടോ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദേവൻമാരുടെയും ആരാധകൻമാർ അവയുടെ പ്രസാദത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്യാറുള്ളത് പ്രകാരം കുറെ രക്തം ഒഴുക്കിയത് കൊണ്ടോ, മക്കാ മുശ്രിക്കുകൾ കഅ്ബഃയിൽ ചെയ്തിരുന്നത്പോലെ ബലിമൃഗങ്ങളുടെ രക്തം എവിടെയെങ്കിലും വാരിപ്പുരട്ടുന്നത് കൊണ്ടോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുകയില്ല. മാംസമോ രക്തമോ അല്ല അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതവന് ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ ബലികർമം മുഖേന മനുഷ്യൻ അവന്റെ ത്യാഗമനഃസ്ഥിതിയും അല്ലാഹുവോടുള്ള ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് കാരണമാകുന്നത്. അത് പ്രകടമാക്കുകയാണ് ബലികർമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി മാത്രം ഉന്നംവെച്ച് നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്ന ബലികർമങ്ങളടക്കമുള്ള സൽക്കർമങ്ങൾ മാത്രമേ അവങ്കൽ സ്വീകാര്യമാകുകയുള്ളൂ എന്ന് സാരം.

ഇബ്റാഹീം നബി (അ) സ്വപുത്രനായ ഇസ്മാഈൽ നബി (അ)യെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് പിന്നീട് ബലികർമസമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കും പ്രീതിക്കും വേണ്ടി മനുഷ്യൻ തനിക്ക് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതിനെപ്പോലും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അത് മുഖേന അവർ പ്രകടമാക്കുന്നു. ആ നിലക്ക് ബലി ചെയ്യപ്പെടുന്ന മൃഗം കേവലം ഒരു നാമമാത്ര മൃഗമായിരിക്കാതെ- കഴിയുന്നത്ര വിലപിടിച്ചതും, ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമെല്ലാം തന്നെ ആകർഷകവും, കോട്ടവും കുറവുമില്ലാത്തതും- ആയിരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ് എന്ന് അധികം ചിന്തിക്കാതെത്തന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അത് പോലെത്തന്നെ, ബലിനടത്തൽ കേവലം ആരാധനാകർമങ്ങളിൽ (**العبادات**)ഒന്നാകക്കൊണ്ട്

ആ കർമം നടത്തേണ്ടുന്ന രൂപവും അതിന്റെ മര്യാദകളും അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചമാതിരിതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസമോ രക്തമോ തോലോ ഒന്നും ഒരു പ്രശ്നമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ഈ വക സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കൽ വെറും ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളും മാത്രമാണെന്നോ ഈ ആയത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കാവതല്ല. ചിലർ ഇതിൽനിന്ന് അങ്ങനെ സമർത്ഥിച്ചു കാണുന്നത് പ്രമാണപ്പെട്ട പല ഹദീഥുകളുടെയും ശരിയായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമത്രെ. ഉദാഹരണമായി: 'വ്യക്തമായ നിലയിൽ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമായ രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമാംവണ്ണം കോട്ടം കാണാവുന്ന മുടന്ത്, പ്രായാധിക്യത്താൽ മേദസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടവ എന്നീ നാലും ബലികർമത്തിന് (**اضحية**) കൊള്ളുകയില്ല' എന്ന് നബിﷺ പ്രസംഗിച്ചതായി ബറാഉ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. (**رواه اصحاب السنن باسانيد صحيحة**) 'കണ്ണ്, ചെവി എന്നിവയെപ്പറ്റി (വല്ല കേടുപാടുകളും ഉണ്ടോ എന്ന്) പ്രത്യേകം ഗണിക്കുവാനും, മുടന്തുള്ളതിനെയും, ചെവിയുടെ മുൻവശമോ പിൻവശമോ കീറിപ്പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെയും, ഇരുചെവികളും കീറിപ്പിളർന്നതിനെയും, മുൻപല്ലുകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതിനെയും ബലികർമത്തിന് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും നബിﷺ ഞങ്ങളോട് കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അലി (റ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (**رواه احمد والاربعة**) സ്ഥലദൈർഘ്യം ഓർത്ത് കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. നബിﷺയിൽ നിന്ന് ഒന്നുരണ്ട് ഹദീഥുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നാം മേലുദ്ധരിച്ച പ്രകാരമാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ സാരം എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചശേഷം മഹാനായ ഇബ്നുകഥീർ (റ) തന്റെ തഫ്സീറിൽ ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് കാണാം; 'അപ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ (ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസങ്ങളും രക്തവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയാണ് അവങ്കൽ എത്തുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ) താല്പര്യം, കർമങ്ങളിൽ നിഷ്കളങ്കത പാലിച്ചവന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സ്വീകരണം ശരിക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് കാണിക്കലാണ്. സത്യാന്വേഷികളായ പണ്ഡിതൻമാരുടെ അടുക്കൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് ഇതല്ലാതെ വേറൊരു പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥവുമില്ല.'

25-ാം വചനത്തിൽ, മുശ്രിക്കുകൾ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ധിക്കാരത്തെപ്പറ്റി- കഅ്ബഃയിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി- പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ അനേകം അക്രമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് കഅ്ബഃയുടെ സ്ഥാപനവും, സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യവും, തങ്ങളുടെ വന്ദ്യപിതാവായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് അതുമായുള്ള ബന്ധവും വിവരിച്ചു. ആ പുണ്യാലയത്തിൽവെച്ച് നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന പല കർമങ്ങളെക്കുറിച്ചും- സംസാരിച്ചു. ബലികർമത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും വ്യക്തമാക്കി. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാവനകർമങ്ങൾ ചെയ്യാനായി, മക്കക്കാരെന്നോ അല്ലാത്തവരെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വേണ്ടി പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കൽനിന്ന് അതേ നാട്ടുകാരായ സത്യവിശ്വാസികളെ മാത്രം തടഞ്ഞുകളയുകയും, അവിടെ ശിർക്കിന്റെ കർമങ്ങൾ മാത്രം നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് എത്രമാത്രം ധിക്കാരമാണ്?! 25-ാം വചനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകണ്ട ആ കനത്ത താക്കീതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു:-

۞ إِنَّ ٱللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, വിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് (അന്യാക്രമത്തെ) തടുക്കുന്നതാണ്; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നന്ദികെട്ട എല്ലാ വഞ്ചകരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല;

വിഭാഗം - 6

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَٰتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا۟ ۚ

﴾39﴿ (ഇങ്ങോട്ട്) സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കൂട്ടർക്ക്- അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്- (അങ്ങോട്ടും യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ) അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَإِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനു മത്രെ.

﴾38﴿ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يُدَافِعُ തടുക്കുന്നു عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച കൂട്ടർക്ക് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല كُلَّ خَوَّانٍ എല്ലാ വഞ്ചകനെയും, ചതിയനെയും كَفُورٍ നന്ദികെട്ട, നന്ദികെട്ടവനായ ﴾39﴿ أُذِنَ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു لِلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് يُقَاتَلُونَ അവർ സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെടുന്നു بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ട് وَإِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَىٰ نَصْرِهِمْ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ لَقَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനും തന്നെയാണ്

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് യുദ്ധത്തിന് അനുമതി നൽകുന്നതിൽ ആദ്യമായി അവതരിച്ച ആയത്താണിത്. യുദ്ധം ചെയ്യാൻ 'കൽപിക്ക'പ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാതെ 'അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'വെന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. മർദ്ദനം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതെന്നും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ശത്രുപക്ഷത്തെ നേരിടാൻ വല്ല കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവർക്കങ്ങോട്ട് യുദ്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാം. മദീനാ ഹിജ്റഃക്ക് മാർഗം തെളിയിച്ചതും, മദീനക്കാരായ ഏതാനും മുസ്‌ലിംകളും നബിﷺയും തമ്മിൽ അൽഅക്വബഃയിൽവെച്ച് നടന്നതുമായ സ്വകാര്യ ഉടമ്പടി (بيعة العقبة) കഴിഞ്ഞശേഷം- തങ്ങൾക്ക് താൽക്കാലികമായ ഒരു നേരിയ കഴിവെങ്കിലും കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതിയായിരിക്കാം. ചില സ്വഹാബികൾ നബിﷺയോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കയുണ്ടായി: الا نميل على أهل الوادى فنقتلهم മിനാതാഴ്‌വരയിൽ അന്ന് ഹജ്ജ്കർമത്തിനായി സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളുടെ നേരെതിരിഞ്ഞു നമുക്കവരെ

കൊന്നുകളഞ്ഞുകൂടേ എന്ന് സാരം. ഇതിന് തിരുമേനി നൽകിയ മറുപടി إني لم أومر بهذا (എനിക്ക് ഇതിന് കൽപന കിട്ടിയിട്ടില്ല) എന്നായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം നൽകുവാനുള്ള കാരണവും ന്യായവും അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയും, മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിന് കാരണം. നബിﷺ തൗഹീദ് പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് മുതൽ തിരുമേനിയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്വഹാബികളും ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന മൃഗീയമായ മർദ്ദനങ്ങളുടെയും, യാതനകളുടെയും നീണ്ട പട്ടിക ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഒടുക്കം സ്വന്തം നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു മദീനയിൽ അഭയംപ്രാപിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. മാത്രമല്ല, മർദ്ദിതരായ ജനങ്ങൾക്ക് സ്വരക്ഷക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുമതി നൽകപ്പെടാതെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായം അവർക്ക് ലഭിക്കാതെയുമിരിക്കുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ٱلَّذِينَ أُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِم بِغَيۡرِ حَقٍّ إِلَّآ أَن يَقُولُواْ رَبُّنَا ٱللَّهُۗ وَلَوۡلَا دَفۡعُ ٱللَّهِ ٱلنَّاسَ بَعۡضَهُم بِبَعۡضٍ لَّهُدِّمَتۡ صَوَٰمِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَٰتٌ وَمَسَٰجِدُ يُذۡكَرُ فِيهَا ٱسۡمُ ٱللَّهِ كَثِيرًاۗ

وَلَيَنصُرَنَّ ٱللَّهُ مَن يَنصُرُهُۥٓۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്' എന്ന് പറയുന്നുവെന്നുള്ളതല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരത്രെ, (അക്രമത്തിനുവിധേയരായവർ). മനുഷ്യരെ- അവരിൽചിലരെ (മറ്റു) ചിലരെക്കൊണ്ട്- അല്ലാഹു തടുക്കൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ധാരാളമായി കീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പല സന്യാസിമഠങ്ങളും, ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും, ജൂതദേവാലയങ്ങളും, (മുസ്‌ലിം) പള്ളികളും പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.

തന്നെ സഹായിക്കുന്നതാരോ അവനെ അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും സഹായിക്കും, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയുംതന്നെയാകുന്നു.

﴾40﴿ الَّذِينَ أُخْرِجُوا പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ مِن دِيَارِهِمْ അവരുടെ ഭവന (വാസസ്ഥല)ങ്ങളിൽനിന്ന് بِغَيْرِ حَقٍّ ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ إِلَّا أَن يَقُولُوا അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ رَبُّنَا اللَّهُ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ് എന്ന് وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ

دَفْعُ اللَّهِ അല്ലാഹു തടുക്കൽ النَّاسَ മനുഷ്യരെ بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ بِبَعْضٍ ചിലരെ ക്കൊണ്ട് لَهُدِّمَتْ പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു صَوَامِعُ സന്യാസിമഠങ്ങൾ وَبِيَعٌ ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും وَصَلَوَاتٌ ജൂതദേവാലയങ്ങളും وَمَسَاجِدُ (മുസ്‌ലിം) പള്ളികളും يُذْكَرُ പറയപ്പെടുന്ന, കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന فِيهَا അവയിൽവെച്ച് اسْمُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം كَثِيرًا ധാരാളം وَلَيَنصُرَنَّ اللَّهُ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സഹായിക്കും مَن يَنصُرُهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നവനെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَقَوِيٌّ ശക്തൻ തന്നെ عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയായ

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് യുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകിയതിന്റെ പശ്ചാത്തലവും, കാരണവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അനുവാദം നൽകാതിരുന്നാലുള്ള ദോഷവും വ്യക്തമാക്കി. അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്നവരെ– അതെ, അവന്റെ മതത്തെ സഹായിക്കുന്നവരെ– നിശ്ചയമായും അവൻ സഹായിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പും പ്രോൽസാഹനവും നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഈ അനുവാദം അവർ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും? അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും അവർ എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കും? ഇതാണ് എനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക:–

ٱلَّذِينَ إِن مَّكَّنَّٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أَقَامُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَمَرُوا۟ بِٱلْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا۟ عَنِ ٱلْمُنكَرِ ۗ وَلِلَّهِ عَٰقِبَةُ ٱلْأُمُورِ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ (മാത്രമല്ല) ഭൂമിയിൽ അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം നൽകിയാൽ അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, സദാചാരത്തിന് കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് (അവർ). കാര്യങ്ങളുടെ(യെല്ലാം) പര്യവസാനം അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.

﴾41﴿ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് إِن مَّكَّنَّاهُمْ അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം (സൗകര്യം) നൽകിയാൽ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ أَقَامُوا അവർ നിലനിർത്തും الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَآتَوُا അവർ കൊടുക്കയും ചെയ്യും الزَّكَاةَ സക്കാത്ത് وَأَمَرُوا അവർ കൽപിക്കയും ചെയ്യും بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരംകൊണ്ട് (സൽകാര്യംകൊണ്ട്) وَنَهَوْا അവർ വിരോധിക്കയും ചെയ്യും عَنِ الْمُنكَرِ ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു عَاقِبَةُ الْأُمُورِ കാര്യങ്ങളുടെ പര്യവസാനം, കലാശം

ഈ ആയത്തിലെ ഉള്ളടക്കം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ സ്വാധീനം ലഭിച്ചാൽ ധാർമികമായും, വ്യക്തിപരമായും, സാമുദായികമായും, സാമൂഹ്യമായുമുള്ള മനുഷ്യകടമകളെല്ലാം അവർ നിറവേറ്റുമെന്നത്രെ ഇതിന്റെ സാരം. ധാർമികവും, വ്യക്തിപരവുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് നമസ്കാരം. സാമുദായികവും സാമൂഹ്യവുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് സകാത്ത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ബാധ്യതകൾ സ്വയം

അനുഷ്ഠിക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരിൽ സദാചാരബോധമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടത് ചെയ്ക യുംകൂടി ചെയ്തെങ്കിലേ മുസ്‌ലിംകളുടെ കടമ പൂർണമായും നിർവഹിക്കപ്പെടുകയു ള്ളൂ. മുസ്ലിംകൾ, അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ ആവശ്യാർത്ഥ മാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ആ കടമ പാലിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ ജീവിതം എത്ര മാത്രം പരിശുദ്ധവും അഭികാമ്യവുമായിരിക്കും? പരലോകജീവിതമാകട്ടെ, കൂടുതൽ വിജയകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതുമില്ല.

وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ﴿٤٢﴾

《42》 (നബിയേ) ഇവർ [മുശ്‌രിക്കുകൾ] നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ഇവരുടെ മുമ്പ് (ഇത് പോലെ) നൂഹിന്റെ ജനതയും, 'ആദും', 'ഥമൂദും' (റസൂലുകളെ) കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്;

وَقَوْمُ إِبْرَٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

《43》 ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ ജനതയും, ലൂത്ത്വിന്റെ ജനതയും (കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്);

وَأَصْحَٰبُ مَدْيَنَ ۖ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ لِلْكَٰفِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

《44》 മദ്‌യൻ നിവാസികളും (കളവാക്കി); മൂസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഞാൻ സാവകാശം നൽകി. പിന്നീട്, ഞാൻ അവരെ (വമ്പിച്ച ശിക്ഷവഴി) പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയാണ്?! (അത് കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ!?)

فَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَٰهَا وَهِىَ ظَالِمَةٌ فَهِىَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ ﴿٤٥﴾

《45》 അങ്ങനെ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവെ എത്ര നാടുകളെ [ജനതയെ]യാണ് നാം നശിപ്പിച്ചത്! എന്നിട്ട്, മേൽപുരകളോടെ അവ വീണടിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്! ഉപയോഗശൂന്യമായ കിണറുകളും, കെട്ടിഉയർത്തപ്പെട്ട മാളികകളും (എത്രയാണ് നാശമടഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്)!

《42》 وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ ഇവർ നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ فَقَدْ كَذَّبَتْ തീർച്ചയായും കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട് قَبْلَهُمْ ഇവരുടെ മുമ്പ് قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത وَعَادٌ ആദും وَثَمُودُ ഥമൂദും 《43》 وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ ജനതയും وَقَوْمُ لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്റെ ജന

وَكُذِّبَ مُوسَى മൂസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു فَأَمْلَيْتُ എന്നാൽ ഞാൻ സാവകാശം നൽകി (അയച്ചുവിട്ടു) لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ പിന്നീട് അവരെ ഞാൻ പിടിച്ചു ﴾44﴿ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ മദ്‌യൻകാരും, മദ്‌യൻ നിവാസികളും തയും കൊടുത്തു فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങനെയായി نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ് ﴾45﴿ فَكَأَيِّنْ അങ്ങനെ (എന്നാൽ) എത്രയാണ് مِنْ قَرْيَةٍ നാടുകൾ, നാട് أَهْلَكْنَاهَا നാം അത് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَهِيَ അതായിരിക്കെ ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നവ فَهِيَ എന്നിട്ട് അവ خَاوِيَةٌ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയാണ് عَلَىٰ عُرُوشِهَا അവയുടെ മേൽപുരകളോടെ وَبِئْرٍ കിണറും (എത്രയാണ്) مُعَطَّلَةٍ ഉപയോഗശൂന്യമായ (ഉപേക്ഷിച്ചു കിടപ്പുള്ള) وَقَصْرٍ മാളികയും (എത്രയാണ്) مَشِيدٍ കെട്ടിപ്പൊക്കപ്പെട്ട

നബിമാരെ വ്യാജമാക്കി ധിക്കരിക്കലും, അക്രമത്തിനൊരുങ്ങലും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പേയുള്ള പതിവാണ്. എന്നാൽ, ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്ക് കുറേ അയവ് കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് ശക്തിയായ ശിക്ഷമൂലം അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വമ്പിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇവർക്ക് കണ്ടറിയത്തക്കവണ്ണം ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നബിﷺയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയാണ്. സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതയാണ് 'ഥമൂദ്, ഹൂദ് നബി (അ)യുടെ ജനതയാണ് 'ആദ്'. ഇവരെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറ:കളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറ: - ശുഅറാഇൽവെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കാണാം. إِنْ شَاءَ اللهُ

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۖ فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ ഇവർ ഭൂമിയിൽ (രാജ്യങ്ങളിൽ) കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാലവർക്ക് (ചിന്തിച്ചു) മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഹൃദയങ്ങളോ, കേട്ടറിയുവാനുള്ള കാതുകളോ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു!

എന്നാൽ (വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബാഹ്യമായ) കണ്ണുകൾക്ക് അന്ധത ബാധിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും, നെഞ്ചുകൾക്കകത്തുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കത്രെ അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്.

﴾46﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا എന്നാൽ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽകൂടി فَتَكُونَ എന്നാൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു, ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു لَهُمْ ഇവർക്ക് قُلُوبٌ ഹൃദയങ്ങൾ يَعْقِلُونَ മനസ്സിലാക്കുന്ന, മനസ്സിലാക്കാവുന്ന بِهَا അവകൊണ്ട് أَوْ آذَانٌ അല്ലെങ്കിൽ കാതുകൾ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന, കേൾക്കാവുന്ന بِهَا അത് കൊണ്ട് فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയ

മായും കാര്യം لَا تَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കുന്നതല്ല, അന്ധമാവുകയില്ല الْأَبْصَارُ കണ്ണുകൾക്ക്, കണ്ണുകൾ وَلَٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും تَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കും, അന്ധമാകും الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങൾ الَّتِي فِي الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിലുള്ള

മേൽപറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി ഇവർ പലപ്പോഴും സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ട്, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുവഴി പാഠം പഠിക്കുവാനും ഇവർക്ക് കഴിയാത്തതെന്താണ്? ഇവരുടെ അന്ധതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല! പുറംകണ്ണുകളുടെ അന്ധതയല്ല- അകംകണ്ണുകളാകുന്ന ഹൃദയങ്ങളുടെ അന്ധതയാണ്. ശാരീരിക രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം ഹൃദയത്തിന്റെ കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, ബാഹ്യമായ കാഴ്ചയും കേൾവിയും ഉള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നു.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ ۚ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٧﴾

《47》 (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ശിക്ഷക്ക് ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു അവന്റെ നിശ്ചയം ലംഘിക്കുകയില്ലതന്നെ.

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം (എന്നത്), നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാകുന്നു. (ഇതവർ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.)

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿٤٨﴾

《48》 എത്രയോ നാടുകൾ, അവ അക്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ ഞാൻ അതിന് സാവകാശം നൽകി. പിന്നീട് അതിനെ ഞാൻ പിടി(ച്ചുശിക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! എന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെയാണ് (എല്ലാവരുടെയും) മടക്കവും.

《47》 وَيَسْتَعْجِلُونَكَ അവർ നിന്നോട് ധൃതികൂട്ടുന്നു بِالْعَذَابِ ശിക്ഷക്ക്, ശിക്ഷയെപ്പറ്റി وَلَن يُخْلِفَ ലംഘിക്കുന്നതേയല്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്നതേയല്ല اللَّهُ അല്ലാഹു وَعْدَهُ അവന്റെ നിശ്ചയം, കരാർ وَإِنَّ يَوْمًا നിശ്ചയമായും ഒരു ദിവസം عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ كَأَلْفِ سَنَةٍ ആയിരം കൊല്ലംപോലെയാണ് مِّمَّا تَعُدُّونَ നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള 《48》 وَكَأَيِّن എത്രയാണ്, എത്രയോ مِّن قَرْيَةٍ നാടുകൾ, നാടുകളായിട്ട് أَمْلَيْتُ ഞാൻ സാവകാശം നൽകി, അയച്ചുകൊടുത്തു لَهَا അതിന്, അതിനെ وَهِيَ അതായിരിക്കെ ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നത് ثُمَّ أَخَذْتُهَا പിന്നെ ഞാനതിനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) وَإِلَيَّ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെയാണ് الْمَصِيرُ മടക്കം, തിരിച്ചുവരവ്

മുൻസമുദായങ്ങളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും നാശം സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ എന്താണത് ഉണ്ടാകാത്തത്? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണട്ടെ! എന്ന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളോടുള്ള മറുപടിയാണിത്. ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചട്ടം- വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുത- അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതായത്: അല്പകാലജീവിയായ മനുഷ്യൻ നശ്വരമായ ഈ ഭൂമിയിൽ കണക്കാക്കിവരുന്ന നാഴികയും, സമയവുമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള കണക്ക്, അഖിലാണ്ഡത്തിനാകമാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കണക്കും ഘടികാരവും അവന്റെ പക്കൽ വേറെയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കണക്കിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലവും, ഒരു ദിവസവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ് ആ രണ്ട് കണക്കുകൾക്കിടയിലുള്ളത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ചാണ് മുമ്പ് ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ ധിക്കാര സമുദായങ്ങൾക്കും കുറേ കാലതാമസം അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്. ആകയാൽ ഇക്കൂട്ടർ, അവർ കണക്കാക്കുന്ന നാഴികയും, വിനാഴികയും നോക്കി ധൃതികൂട്ടേണ്ടതില്ല. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ- സമയമാകുമ്പോൾ- അത് സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും! അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞ യാതൊരു കാര്യത്തിനും മാറ്റം വരികയില്ല, വരുത്തുകയുമില്ല.

വിഭാഗം - 7

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَآ أَنَا۠ لَكُمۡ نَذِيرٞ مُّبِينٞ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.'

فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَرِزۡقٞ كَرِيمٞ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ سَعَوۡاْ فِيٓ ءَايَٰتِنَا مُعَٰجِزِينَ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ (നമ്മെ) തോൽപിക്കാമെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ (കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ) പരിശ്രമം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമത്രെ.

﴾49﴿ قُلْ നീ പറയുക يَاأَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ إِنَّمَا أَنَا നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ തന്നെ مُبِينٌ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ ﴾50﴿ فَالَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് مَغْفِرَةٌ പാപമോചനം وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും كَرِيمٌ മാന്യമായ ﴾51﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു

കൂട്ടരാകട്ടെ سَعَوْا അവർ പരിശ്രമം നടത്തി (കുഴപ്പത്തിന്) فِي آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ مُعَاجِزِينَ തോൽപിക്കാമെന്ന് നടിക്കുന്നവരായി, അസാദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരായി أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണ്.

ശിക്ഷയും, പ്രതിഫലവും ഒന്നുംതന്നെ എന്റെ കയ്യിലില്ല, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിൽ മാത്രമാണ്; ഞാൻ അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാൻവേണ്ടി മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ. ഈ താക്കീത് സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിനെ തോല്പിക്കാമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയും- ഇതാ- ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തേക്കുക. എന്നിങ്ങനെ അവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇങ്ങനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّآ إِذَا تَمَنَّىٰٓ أَلْقَى ٱلشَّيْطَٰنُ فِىٓ أُمْنِيَّتِهِۦ فَيَنسَخُ ٱللَّهُ مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ ٱللَّهُ ءَايَٰتِهِۦ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

《52》 നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയാകട്ടെ, നബിയെയാകട്ടെ, നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല, അദ്ദേഹം (നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ) ഓതിക്കൊടുത്താൽ (ആ) ഓതിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ പിശാച് (ദുർബോധനങ്ങൾ) ഇട്ടുകളയാതെ. എന്നാൽ പിശാച് (അതിൽ) ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നു; എന്നിട്ട്, തന്റെ (വചനങ്ങളാകുന്ന) ലക്ഷ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു പ്രബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِى ٱلشَّيْطَٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَٱلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَفِى شِقَاقٍۭ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

《53》 പിശാച് ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ [ദുർബോധനങ്ങളെ] ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയിട്ടുള്ളവർക്കും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കുവാനായിട്ടത്രെ (അത്). നിശ്ചയമായും, അക്രമകാരികൾ വിദൂരമായ [കഠിനമായ] കക്ഷിത്വത്തിലാണ്.

وَلِيَعْلَمَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ أَنَّهُ

《54》 അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്ക്, അത് നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥം തന്നെയാ

ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوا۟ بِهِۦ فَتُخْبِتَ لَهُۥ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهَادِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

ണെന്ന് അറിയുവാനും, അങ്ങനെ അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും തൽഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് വിനയപ്പെടുവാനും [ലയിക്കുവാനും] വേണ്ടിയുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നവനാകുന്നു.

﴾52﴿ وَمَاأَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِن قَبْلِكَ നിനക്ക് മുമ്പ് مِن رَسُولٍ ഒരു റസൂലിനെ (ദൂതനെ)യും وَلَانَبِيٍّ നബിയെ (പ്രവാചകനെ)യും ഇല്ല إِلَّا ഒഴികെ, അല്ലാതെ إِذَا تَمَنَّىٰ അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ أَلْقَى الشَّيْطَانُ പിശാച് ഇട്ടുകളയും (ഇങ്ങനെയായിട്ടല്ലാതെ) فِي أُمْنِيَّتِهِ അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്തതിൽ فَيَنسَخُ اللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തും مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ പിശാച് ഇട്ടുകളയുന്നതിനെ ثُمَّ يُحْكِمُ പിന്നെ പ്രബലപ്പെടുത്തും, ശക്തിപ്പെടുത്തും اللَّهُ അല്ലാഹു آيَاتِهِ തന്റെ ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ وَاللَّهُ عَلِيمٌ അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ് حَكِيمٌ യുക്തിജ്ഞാനിയാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ് ﴾53﴿ لِيَجْعَلَ ആക്കുവാൻ വേണ്ടി مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ പിശാച് ഇട്ടുകളയുന്നത് فِتْنَةً ഒരു പരീക്ഷണം لِلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർക്ക് فِي قُلُوبِهِم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് مَرَضٌ (ഒരു തരം) രോഗം وَالْقَاسِيَةِ കടുത്തവർക്കും قُلُوبُهُمْ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ നിശ്ചയമായും അക്രമകാരികൾ لَفِي شِقَاقٍ കക്ഷിത്വത്തിലാണ്, പിളർപ്പിലാണ് بَعِيدٍ വിദൂരമായ (കഠിനമായ) ﴾54﴿ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ അറിയുവാനും أُوتُوا الْعِلْمَ അവർക്ക് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (അങ്ങനെയുള്ളവർ) أَنَّهُ الْحَقُّ അത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് مِن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള فَيُؤْمِنُوا അങ്ങനെ അവർ വിശ്വസിക്കുവാനും بِهِ അതിൽ فَتُخْبِتَ അതിനാൽ വിനയപ്പെടുവാനും لَهُ അതിലേക്ക് قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَإِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَهَادِ നയിക്കുന്നവനാണ്, മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നവനാണ് الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ إِلَىٰ صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക് مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ

നബിമാർ ജനങ്ങളിൽ സത്യപ്രബോധനം നടത്തുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ, പിശാച് അവന്റെ വകയായി പല ദുർബോധനങ്ങളും അതിൽ കടത്തിക്കൂട്ടി ദുഷ്പ്രചാരം ചെയ്ത് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവാണ്. നബിമാരുടെ ശത്രുക്കളായ ജനങ്ങൾ അത് ഏറ്റുപാടുകയും അത്വഴി ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി സത്യത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ജാലവിദ്യയാണ്, കവിതയാണ്, കെട്ടുകഥയാണ്, ഊഹാപോഹമാണ്, യുക്തിഹീനമാണ്, അശാസ്ത്രീയമാണ്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും. പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്ന പല ദുർന്യായങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞുപരത്തും. ഈ പിശാ

ചുക്കളെ അല്ലാഹു പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചുശിക്ഷിക്കാതെ വിടുന്നത് നബിമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ സത്യമല്ലാത്തത് കൊണ്ടല്ല. സത്യത്തെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും തയ്യാറില്ലാത്ത ദുഷ്ടമനഃസ്ഥിതിയും, ധിക്കാര ബുദ്ധിയുമുള്ളവർക്ക് അതൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. അതേസമയത്ത്, അറിവും, ബോധവുമുള്ള സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തെ ശരിക്കും തിരിച്ചറിഞ്ഞു ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരവുമാണത്. അല്ലാഹു അവരെ അതിന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. പിശാചുക്കളുടെ പ്രവർത്തനം എത്രകണ്ട് ബലപ്പെട്ടതാണോ അത്രകണ്ട്, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും സംശുദ്ധരായിത്തീരുകയും, ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, പിശാചിന്റെ കക്ഷിയുടെ തിൻമയും, നബിമാരുടെ കക്ഷികളുടെ നൻമയും വർദ്ധിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ശത്രുക്കളായ 'മുശ്‌രിക്കു'കളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

وَ كَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ.............وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ (الأنعام)

സാരം: അത് പോലെ എല്ലാ നബിമാർക്കും തന്നെ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ മറ്റുചിലരോട് കൃത്രിമമായി പകിട്ട് വാക്കുകൾ ബോധനം ചെയ്യുന്നതാണ്. (അത് മുടക്കണമെന്ന്) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ അവരെയും, അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും (അതിന്റെ പാട്ടിന്) വിട്ടേക്കുക. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുവാനും, അവരത് തൃപ്തിപ്പെടുവാനും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടിയാണത്. (സൂ: അൻആം: 112, 113)

ഈ ആയത്തിൽനിന്നും, നാം മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നുമായി 52-54 ആയത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശരിക്ക് വ്യക്തമായല്ലോ. അടിസ്ഥാനരഹിതവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാൽ വിരചിതവുമായ ചില കഥകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നുബുവ്വത്തിന്റെ (പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ) അടിത്തറക്ക്തന്നെ കളങ്കം വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെ ചിലർ കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ദുരുദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും- ബുദ്ധിയുടെയും, ന്യായത്തിന്റെയും, മതപ്രമാണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശരിക്ക് ചിന്തിക്കാതെ- ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അത് പകർത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ആയത്തുകൾക്ക് അവർ കൽപ്പിക്കുന്ന സാരം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും. 'ഏതൊരു നബിയും വേദഗ്രന്ഥം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽകൂടി, അദ്ദേഹം അറിയാതെ, പിശാചും ചില വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുറത്തുവിടും. പിന്നീട് അത് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും...' ഇതിന് ഇവർ നിദാനമായി എടുക്കുന്ന ഒരു കഥയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- നബി തിരുമേനിﷺ സൂറത്തുവന്നജ്മി (**والنجم**) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിൽ 'ലാത്ത,' 'ഉസ്സാ' എന്നീ വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി **افرأيتم اللات والعزى الخ** എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ചില വാക്യങ്ങൾ, തിരുമേനി അറിയാതെ- പിശാചിന്റെ വകയായി- കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞുപോയി; അത് കേട്ടപ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആരോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഈ കഥയും അതിനൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വിവിധ രേഖകളോടുകൂടി പല മഹാൻമാരും യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചും, നിഷേധിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി നാം ഇവിടെ കൂടുതലായൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. പിശാചിന്റെ ദുർമന്ത്രങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നവരെയും,

സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَلَا يَزَالُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ **പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അന്ത്യസമയം [ലോകാവസാന സമയം] തങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുന്നത് വരെ, അവിശ്വസിച്ചവർ അതിനെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലെങ്കിൽ, ഗുണംകെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം (അവരങ്ങിനെയിരിക്കും).**

ٱلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فِى جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ **അന്നത്തെ ദിവസം, ആധിപത്യം (മുഴുവനും) അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അവൻ വിധി കൽപിക്കും. എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ സൗഖ്യ ജീവിതത്തിന്റെ സ്വർഗങ്ങളിലായിരിക്കും.**

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ **അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർക്ക് തന്നെയാണ് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ.**

﴾55﴿ وَلَا يَزَالُ സംശ ... الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ فِي مِرْيَةٍ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും സംശയത്തിൽ مِنْهُ അതിനെക്കുറിച്ച് حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം بَغْتَةً പെട്ടെന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി أَوْ يَأْتِيَهُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം عَذَابُ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ عَقِيمٍ ഗുണംകെട്ട, നന്മയില്ലാത്ത ﴾56﴿ الْمُلْكُ ആധിപത്യം, രാജത്വം يَوْمَئِذٍ അന്ന്, അന്നത്തെദിവസം لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് يَحْكُمُ അവൻ വിധി നടത്തും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ فَالَّذِينَ അപ്പോൾ യാതൊരു കൂട്ടർ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങൾ فِي جَنَّاتِ സ്വർഗങ്ങളിലായിരിക്കും النَّعِيمِ സുഖജീവിതത്തിന്റെ, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ﴾57﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാകട്ടെ كَفَرُوا അവർ അവിശ്വസിച്ചു وَكَذَّبُوا

അവർ കളവാക്കുകയും ചെയ്തു بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവർക്കാണ് عَذَابٌ ശിക്ഷ مُهِينٌ നിന്ദ്യമായ, നിന്ദ്യമാക്കുന്ന, അപമാനകരമായ

എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള സർവ്വാധിപത്യം അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണെങ്കിലും, ഇന്ന് ബാഹ്യമായ ചില അധികാരശക്തികൾ നിലവിലുണ്ടല്ലോ. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യന് അവന്റെ ഐഹികജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കും പരിമിതമായ ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. കിയാമത്തുനാളിൽ അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു അധികാരത്തിന്റെയോ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയോ ശകലംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അന്ന് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും, ഏക ഇലാഹായ, സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം!(لله الواحد القهار) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ നിമിത്തം നാടുവിടേണ്ടിവന്നവരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു:-

വിഭാഗം - 8

وَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوٓا۟ أَوْ مَاتُوا۟ لَيَرْزُقَنَّهُمُ ٱللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ ٱلرَّٰزِقِينَ ﴿٥٨﴾

﴿58﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലായി സ്വരാജ്യംവിട്ടു (ഹിജ്റഃ) പോകുകയും, പിന്നീട് (ശത്രുക്കളാൽ) കൊല്ലപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണമടയുകയോ ചെയ്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ഉപജീവനം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ (ഏറ്റവും) ഉത്തമനായുള്ളവൻ.

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُۥ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായ ഒരു പ്രവേശനസ്ഥലത്ത് [സ്വർഗത്തിൽ] അവരെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകതന്നെചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, ക്ഷമാലുവും തന്നെ.

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِۦ ثُمَّ بُغِىَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ ٱللَّهُ

﴿60﴾ (കാര്യത്തിന്റെ നില) അതാണ്. ആരെങ്കിലും, തന്നോട് എടുക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാനടപടിക്ക് തുല്യമായത് കൊണ്ട് (അങ്ങോട്ട്) പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുകയും, പിന്നെയും തന്നോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവനെ സഹായി

إِنَّ ٱللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦٠﴾

ക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനുമത്രെ.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ يُولِجُ ٱلَّيْلَ فِي ٱلنَّهَارِ وَيُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيْلِ وَأَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌۢ بَصِيرٌ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ അത് [ആ സഹായം], അല്ലാഹു രാവിനെ പകലിൽ, കടത്തുകയും, പകലിനെ രാവിൽ കടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനും ആണെന്നും ഉള്ളത് കൊണ്ടാകുന്നു.

ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلْبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْعَلِيُّ ٱلْكَبِيرُ ﴿٦٢﴾

﴾62﴿ അല്ലാഹുവാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ, അവന് പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവ തന്നെയാണ് നിരർത്ഥമായത്, അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു ഉന്നതനും മഹാനുമായുള്ളവനും, എന്നീ കാരണത്താലാണത്.

﴾58﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ هَاجَرُوا അവർ നാടുവിട്ടുപോയി, ഹിജ്റഃപോയി فِي سَبِيلِ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ثُمَّ قُتِلُوا പിന്നെ അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു أَوْ مَاتُوا അല്ലെങ്കിൽ മരണപ്പെട്ടു لَيَرْزُقَنَّهُمُ നിശ്ചയമായും അവർക്ക് നൽകും اللهُ അല്ലാഹു رِزْقًا حَسَنًا നല്ല ഉപജീവനം وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ് خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമൻ ﴾59﴿ لَيُدْخِلَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവൻ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും مُدْخَلًا ഒരു പ്രവേശനസ്ഥലത്ത് يَرْضَوْنَهُ അവരത് തൃപ്തിപ്പെടും (അങ്ങനെയുള്ള) وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَعَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞൻ തന്നെ حَلِيمٌ ക്ഷമാലുവായ, സഹനശീലനായവൻ ﴾60﴿ ذَلِكَ അതാണ് (കാര്യം) وَمَنْ عَاقَبَ ആരെങ്കിലും പ്രതികാര നടപടിയെടുത്താൽ بِمِثْلِ مَا യാതൊന്നിന് തുല്യമായത് കൊണ്ട് عُوقِبَ അവൻ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു بِهِ അതുകൊണ്ട് ثُمَّ പിന്നെ, പിന്നെയും بُغِيَ عَلَيْهِ അവനോട് അതിക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടു (എന്നാൽ) لَيَنْصُرَنَّهُ നിശ്ചയമായും അവനെ സഹായിക്കും اللهُ അല്ലാഹു إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَعَفُوٌّ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻതന്നെയാണ് غَفُورٌ പൊറുക്കുന്നവനും ﴾61﴿ ذَلِكَ അത് بِأَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ് يُولِجُ അവൻ കടത്തുന്നു (എന്നത്) اللَّيْلَ രാത്രിയെ فِي النَّهَارِ പകലിൽ وَيُولِجُ അവൻ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു النَّهَارَ പക

ലിനെ فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ وَأَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നതും سَمِيعٌ കേൾക്കുന്നവൻ بَصِيرٌ കാണുന്നവനും ﴾62﴿ ذَٰلِكَ അത് بِأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ് هُوَ الْحَقُّ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ അവൻ തന്നെ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നത് (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്) ആണെന്നതും مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ هُوَ الْبَاطِلُ അത് തന്നെ നിരർത്ഥമായത്, അയഥാർത്ഥമായത് وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും هُوَ الْعَلِيُّ അവൻ തന്നെ ഉന്നതൻ الْكَبِيرُ മഹാൻ, വലിയവൻ

'അത്' (ذَٰلِكَ) എന്ന സൂചനാനാമം (اسم الاشارة) വാക്യങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിൽ ചില പ്രത്യേക സാരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് 32-ാം ആയത്തിന്റെ താഴെ നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. 60-ാം ആയത്തിലുള്ളതും അപ്രകാരംതന്നെ. അതാണ്- അഥവാ മേൽ ആയത്തുകളിൽ വിവരിച്ചതാണ്- സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് മർദ്ദിതരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടത്. മാത്രമല്ല, അക്രമത്തിന് പകരം, അതേ അളവിൽ അങ്ങോട്ടും പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അത് ലോകനീതിയത്രെ. ഈ അവകാശ നടപടി എടുക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും മറുഭാഗത്തുനിന്ന് അതിക്രമവും കയ്യേറ്റവുമാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ, അതിനെതിരിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം നീതിയുടെ ഭാഗത്തുള്ളവർക്ക് അവൻ നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. അക്രമവും ധിക്കാരവും നടത്തിയവരാകട്ടെ, ശരിക്ക് മടങ്ങി ഖേദിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുവാനും, പൊറുക്കുവാനും സദാ തയ്യാറുമാകുന്നു എന്ന് സാരം.

മർദ്ദിതർക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവകാശം നൽകി; സ്വയരക്ഷക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുവാദം കൊടുത്തു: കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കൂട്ടരുടെ അക്രമത്തെ മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കൊണ്ട് അവൻ തടയുന്നു; സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ സഹായിക്കുമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു; അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്താണ്? രാപ്പകലുകളിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണം അവന്റെ പക്കലാണ്; അവനാണെങ്കിൽ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞും, കേട്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നിരിക്കെ, ലോകത്തിന്റെ നിലനിൽപിന്നും, വ്യവസ്ഥക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള ചില നിയമനടപടികൾ അവശ്യം ആവശ്യമാണ്.

രാവിനെ പകലിലും, പകലിനെ രാവിലും കടത്തുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള സാരം: രാവ് അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് പകലും, പകൽ അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് രാവും വരത്തക്കവണ്ണം, ഒന്നിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി മറ്റേതിന്റെ ആരംഭവും ഏർപ്പെടുത്തുന്നു എന്നായിരിക്കാം. രാപ്പകലുകൾ സമമായിരിക്കാത്തകാലത്ത് ഒന്ന് ചുരുങ്ങിയും മറ്റേത് വർദ്ധിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ഒന്നിൽ കുറവുള്ളത് മറ്റേതിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ഒന്നിന്റെ വർദ്ധനവ് മറ്റേതിൽ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും ആയിരിക്കാം. ഏതായാലും രാപ്പകലുകളെയും, രാപ്പകലുകളിലായി ലോകത്തുനടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. ആയതുകൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഭരണനിയമങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്.

എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാന നിദാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം

കാണിക്കുന്നത്. ദൈവങ്ങളായും, ആരാധ്യവസ്തുക്കളായും അവർ പലതിനെയും ഗണിച്ചുവരുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് പോലും, പരിപൂർണമായ അസ്തിത്വമോ, സ്ഥിരമായ നിലനിൽപോ, ശക്തിയോ, കഴിവോ ഒന്നും തന്നെ ഉള്ളതല്ല. കേവലം നിരർത്ഥവും, മിഥ്യയും മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥവും സ്ഥിരവുമായ അസ്തിത്വമുള്ളവനും, യഥാർത്ഥ ഔന്നത്യവും മഹത്വവും തികഞ്ഞവനും അല്ലാഹു ഒരേ ഒരുവൻ മാത്രം. ഇതാണതിന്റെയെല്ലാം ഏറ്റവും പിന്നിലുള്ള മൂലകാരണം. ഏറ്റവും ശരിയായതും, സർവ്വപ്രധാനമായതുമായ ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ്, ഈ ലോകത്ത് കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളും, വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. നോക്കുക;-

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ ٱلْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ നീ കണ്ടില്ലേ: അല്ലാഹു ആകാശത്ത് നിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിട്ട് ഭൂമി പച്ചപിടിച്ചതായിത്തീരുന്നത്?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സസൂക്ഷ്മനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

﴾63﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു أَنزَلَ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് مَاءً വെള്ളം (മഴ) فَتُصْبِحُ എന്നിട്ട് ആയിത്തീരുന്നു الأَرْضُ ഭൂമി مُخْضَرَّةً പച്ചപിടിച്ചത് إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَطِيفٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞനാണ്, വളരെ സൗമ്യമുള്ളവനാണ് خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി, സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ

(لَطِيفٌ) (ലത്വീഫ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'സസൂക്ഷ്മൻ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. സൃഷ്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അതിസൂക്ഷ്മമായുള്ളവൻ എന്നും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവൻ എന്നും ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു.മയം ചെയ്യുന്നവൻ, കനിവും അലിവുമുള്ളവൻ, സൗമ്യശീലൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ ٱلْغَنِيُّ ٱلْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവന്റേതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സ്തുത്യർഹനായ നിരാശ്രയൻ.

വിഭാഗം - 9

أَلَمْ تَرَ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلْأَرْضِ وَٱلْفُلْكَ تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ

﴾65﴿ നീ കണ്ടില്ലേ; ഭൂമിയിലുള്ളതും, തന്റെ കൽപ്പനയനുസരിച്ച് സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപ്പലുകളും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്

بِأَمۡرِهِۦ وَيُمۡسِكُ ٱلسَّمَآءَ أَن تَقَعَ عَلَى ٱلۡأَرۡضِ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦٓۚ

കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നത്?! അവന്റെ അനുമതി [കൽപ്പന] പ്രകാരമല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ വീണുപോകുന്നതിന്, ആകാശത്തെ അവൻ പിടിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِنَّ ٱللَّهَ بِٱلنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿٦٥﴾

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് വളരെ കൃപയുള്ളവൻ തന്നെയാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَحۡيَاكُمۡ ثُمَّ يُمِيتُكُمۡ ثُمَّ يُحۡيِيكُمۡۗ

﴾66﴿ അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചവൻ, പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നെയും നിങ്ങളെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ വളരെ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെയാണ്!

﴾64﴿ لَهُ അവന്റെതാണ് مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَإِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُوَ അവൻ തന്നെയാണ് الْغَنِيُّ നിരാശ്രയൻ, ഐശ്വര്യവാൻ الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹൻ ﴾65﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടില്ലേ أَنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَخَّرَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു (എന്ന്) مَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത് وَالْفُلْكَ കപ്പലും تَجْرِي അത് നടക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ بِأَمْرِهِ അവന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് وَيُمْسِكُ അവൻ പിടിച്ചുനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു السَّمَاءَ ആകാശത്തെ أَنْ تَقَعَ അത് വീണുപോകുന്നതിന് عَلَى الأَرْضِ ഭൂമിയുടെമേൽ إِلَّا بِإِذْنِهِ അവന്റെ അനുമതി (കല്പന) പ്രകാരമല്ലാതെ إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بِالنَّاسِ മനുഷ്യരോട് لَرَءُوفٌ വളരെ കൃപയുള്ളവൻതന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ് ﴾66﴿ وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الَّذِي أَحْيَاكُمْ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചവനാണ്, ജീവിപ്പിച്ചവൻ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു ثُمَّ يُحْيِيكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു إِنَّ الإِنْسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَكَفُورٌ നന്ദികെട്ടവൻതന്നെ, കൃതഘ്നൻ തന്നെ

ഈ ആയത്തുകളുടെ സാരം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല; ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം വേണ്ടത് പോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അതിൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനും അല്ലാഹു നമുക്ക് 'തൗഫീക്' നൽകട്ടെ!. آمين

അല്ലാഹുവിന്റെ അതിവിശാലമായ ഈ പ്രപഞ്ചമഹാരംഗത്ത് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, വിഷയം മറ്റൊരു ഗതി

യിലേക്ക് തിരിയുകയാണ്. എററവും നല്ലമാർഗമായി നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പരിപാവന മാർഗത്തിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കരുത്. അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാനോ, മുടക്കിക്കളയുവാനോ വേണ്ടി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ദുഃശ്ശക്തിയെയും വകവെക്കരുത്. അങ്ങനെ സധീരം മുന്നോട്ട് മുന്നോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, എന്ന് നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

لِّكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى ٱلْأَمْرِ ۚ وَٱدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

﴾67﴿ എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനും നാം ഓരോ കർമാനുഷ്ഠാന മുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ അത് അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നവരാണ്. അതിനാൽ, (ഈ) കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ. നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ ചൊവ്വായ സന്മാർഗത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.

وَإِن جَٰدَلُوكَ فَقُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ അവർ നിന്നോട് തർക്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു!

ٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ 'യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ [അക്കാര്യത്തിൽ] ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകൊള്ളും [ഞാൻ നിങ്ങളുമായി തർക്കിക്കുന്നില്ല]' എന്ന്.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِى ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِى كِتَٰبٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

﴾70﴿ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് (ഒക്കെയും) അറിയുന്നുവെന്ന്?! നിശ്ചയമായും, അത് (മുഴുവനും) ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ [രേഖയിൽ] ഉണ്ട്; നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമത്രെ.

﴾67﴿ لِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും جَعَلْنَا നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു مَنسَكًا ഒരു കർമാനുഷ്ഠാനമുറ, കർമമുറ هُمْ അവർ نَاسِكُوهُ അത് അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണ് فَلَا يُنَازِعُنَّكَ ആകയാൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ وَادْعُ നീ വിളിച്ചുകൊള്ളുക, ക്ഷണിക്കുക إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَعَلَىٰ هُدًى സന്മാർഗത്തിൽതന്നെ مُّسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരായ ﴾68﴿ وَإِن جَادَلُوكَ അവർ നിന്നോട് തർക്കിച്ചാൽ فَقُلِ അപ്പോൾ നീ പറയുക اللَّهُ أَعْلَمُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ﴾69﴿ اللَّهُ يَحْكُمُ അല്ലാഹു വിധിച്ചുകൊള്ളും بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത്നാളിൽ فِيمَا യാതൊന്നിൽ, യാതൊരു കാര്യത്തിൽ كُنتُمْ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങളായിരിക്കും تَخْتَلِفُونَ ഭിന്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും, ഭിന്നിക്കുന്ന(വർ) ﴾70﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നീ അറിയുന്നില്ലേ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ അറിയുന്നു (എന്ന്) مَا فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുള്ളത് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത് فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്, രേഖയിലുണ്ട് إِنَّ ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അത് عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളിയ കാര്യമാണ്

യഹൂദർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അനുഷ്ഠാന മുറകളും, കർമമാർഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യഹൂദർക്ക് മൂസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്കും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്കുമായിരുന്നു അത്. ഇത് പോലെ ദൈവികമതാവലംബികളായ സമുദായങ്ങൾക്ക് വേറെയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്നതാണ്. അതത് കാലത്തിന്റെയും, സമുദായത്തിന്റെയും പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച കർമമുറകളും അനുഷ്ഠാനമാർഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീട്, അന്ത്യപ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും പരിപൂർണവും, പരിഷ്കൃതവും, ശാശ്വതവുമായ അനുഷ്ഠാനമുറ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്.

മൂസാ നബി (അ)യുടെ സമുദായം ഈസാ നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അത് ചെയ്തില്ല. അവരുടെ പഴയ നടപടി– ആ നടപടിയിൽ കാലക്രമത്തിലുണ്ടായ അനാചാരദുരാചാരങ്ങൾ സഹിതം– അവർ മുറുകെ പിടിച്ചു. അത്പോലെത്തന്നെ, മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനിﷺ വന്നപ്പോൾ, യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച കർമപദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കടമപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അതിന് കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ, ആദ്യം അല്ലാഹുവിനാൽ നൽകപ്പെട്ടതും, പിന്നീട് അതത് സമുദായങ്ങളുടെ കൈകടത്തലിന് വിധേയമായതുമായ മാർഗങ്ങൾ അവരവർ കൈവിടാതെ അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുപോകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതിന് പുറമെ, ദൈവിക മതങ്ങളല്ലാതെ, ബഹുദൈവാരാധകൻമാരെപ്പോലെയുള്ള കൃത്രിമമതക്കാരുടെ അനുഷ്ഠാനമുറകൾ വേറെയും.

ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാർഗമുറകളനുസരിച്ച് ഓരോ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതരീതി, ചിന്താഗതി, സംസ്കാരം, വിശ്വാസം തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിലും അതിന്റെതായ

സ്വഭാവപ്രകൃതി കാണാവുന്നതാണ്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പുലർത്തിപ്പോരുന്ന പാരമ്പര്യം വിട്ട് ഉൽകൃഷ്ടവും സത്യവുമായതിനെ അന്വേഷിച്ചു സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെതിരിൽ ശത്രുതയും ധിക്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരോട് തർക്കത്തിനും, വാഗ്വാദസമരത്തിനും പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല- അതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല- വൃഥാ വഴക്കും വാശിയും അധികരിക്കുകയേയുള്ളൂ. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലക്ഷ്യസഹിതം തനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സത്യമാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. സത്യം മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടും തർക്കത്തിന് മിനക്കെടുന്നവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം തനിക്കില്ല. എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു തിരുമേനിയോട് കൽപിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും, അവർ കുതർക്കത്തിനും, വൃഥാ വാദത്തിനും വരികയാണെങ്കിൽ 'ഞാനതിന് തയ്യാറില്ല, നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങളെയും, സ്ഥിതിഗതികളെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടത് പോലെ അറിയാം. ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ തീരുമാനം അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. അപ്പോൾ അറിയാം അതിന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാനും നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ആകാശ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം- ഓരോ വസ്തുവും അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും ഭൂത വർത്തമാന ഭാവി ചെയ്തികളും- അല്ലാഹുവിന്ന് ശരിക്കറിയാം. അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രേഖകളും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പ്രശ്നമല്ല, കേവലം നിസ്സാരവും നിഷ്പ്രയാസവുമാണ്. അപ്പോൾ, അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗമേതോ അത് മാത്രമാണ് നേരായതും ചൊവ്വായതും. അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നുള്ളത് തന്നെ മതി അതിന് തെളിവും. അവങ്കൽനിന്നുള്ള ലക്ഷ്യമില്ലാത്തതേതോ അത് പിഴച്ചതും ദുർമാർഗവുംതന്നെ. എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗമാകട്ടെ, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:-

وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ سُلۡطَٰنٗا وَمَا لَيۡسَ لَهُم بِهِۦ عِلۡمٞۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِن نَّصِيرٖ ﴿٧١﴾

《71》 അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, യാതൊരു അധികൃതരേഖയും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെയും, തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാത്തതിനെയും അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നു. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു സഹായകനും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

《71》 وَيَعۡبُدُونَ അവർ ആരാധിച്ചു (ഇബാദത്ത് ചെയ്തു) വരുന്നു مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ مَا യാതൊന്നിനെ لَمۡ يُنَزِّلۡ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇറക്കിയിട്ടില്ല بِهِۦ അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി سُلۡطَٰنٗا ഒരു അധികൃതരേഖയും (ലക്ഷ്യവും) وَمَا യാതൊന്നിനെയും لَيۡسَ لَهُم അവർക്കില്ല بِهِۦ അതിനെപ്പറ്റി عِلۡمٌ ഒരറിവും, (ഉറപ്പും) വിവരവും وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ അക്രമികൾക്ക് ഇല്ല مِن نَّصِيرٍ ഒരു സഹായകനും.

വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള ഏത് പരദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നതിന് ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വല്ല പ്രമാണവും ലഭിച്ചിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്ക്

അതിനുള്ള അർഹതയും, അവകാശവും ഉണ്ടെന്ന് ആരാധകൻമാർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതൊന്നുമില്ലാതെ വെറും ഊഹാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അവയെ ആരാധിച്ചു വരികയാണ്. ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ മുഴുകിയ ഇവർ, സത്യവും ദൃഷ്ടാന്തവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ചെവിക്കൊള്ളുവാനും തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല:

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتُنَا بَيِّنَـٰتٍ تَعْرِفُ فِى وُجُوهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِٱلَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ ءَايَـٰتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ ۗ ٱلنَّارُ وَعَدَهَا ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾

《72》 സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ അനിഷ്ടം (വെളിപ്പെടുന്നതായി) നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്; നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നവരോട് അവർ കയ്യേറ്റം നടത്തുമാറായേക്കും!

നീ പറയുക: 'എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? നരകം! (അതാണത്.)

അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു അത് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

(ആ) പ്രാപ്യസ്ഥാനം വളരെ മോശപ്പെട്ടത് തന്നെ!'

《72》 وَإِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ آيَاتُنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ) بَيِّنَاتٍ സുവ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ تَعْرِفُ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, നീ അറിയും فِي وُجُوهِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങളിൽ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള الْمُنْكَرَ അനിഷ്ടം, വെറുപ്പ് يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകും يَسْطُونَ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാൻ, അക്രമം പ്രവർത്തിപ്പാൻ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നവരോട് (..രിൽ) عَلَيْهِمْ അവർക്ക് آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ قُلْ നീപറയുക أَفَأُنَبِّئُكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവുതരട്ടെയോ, ബോധ്യപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെയോ بِشَرٍّ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി مِنْ ذَٰلِكُمْ അതിനെക്കാൾ النَّارُ നരകമാണ് وَعَدَهَا اللَّهُ അല്ലാഹു അതിനെ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു, കരാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് وَبِئْسَ വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്, എത്ര മോശം الْمَصِيرُ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, മടങ്ങിയെത്തുന്ന സ്ഥലം

സത്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും, അറിഞ്ഞ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, തെളിവ് പരിശോധിച്ചു മനസ്സമാധാനം വരുത്തുവാനും ഒരുക്കമില്ലാത്തവരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാണിപ്പ

റഞ്ഞത്. എത്ര വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിരുന്നാലും ശരി, അത് കേൾപ്പിക്കുന്നതും, കേൾക്കുന്നതും അവർക്ക് വെറുപ്പും അനിഷ്ടവുമായിരിക്കും. പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ അത് മുടക്കുവാനും, ലക്ഷ്യം കേൾപ്പിക്കുന്നവരെ അക്രമിക്കുവാനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. ഇന്നും അനുഭവത്തിൽ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. ന്യായത്തെ ന്യായംകൊണ്ടോ, ലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടോ എതിർക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. കാരണം, അതവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തെയും സ്വാർത്ഥങ്ങളെയും നിലനിറുത്തുവാൻ അക്രമമാർഗത്തെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്ക് മറ്റ് പോംവഴികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അഹംഭാവം, ക്ഷോഭം, കോപം, വിദ്വേഷം ആദിയായവ ഇവരുടെ നിത്യസ്വഭാവങ്ങളുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ളവരോട് സദുപദേശം ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ട് ഫലം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വുർആൻ അവരോട് ഗൗരവസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങനെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്: 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരുന്നവരോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള വിദ്വേഷത്തെക്കാൾ വിദ്വേഷവും, വെറുപ്പും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊന്നുണ്ട്- അതാണ് നിങ്ങൾ വെറുക്കേണ്ടത്; അത് നരകമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നില നിങ്ങൾ തുടർന്നുപോയാൽ, അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നതല്ല; അതിൽപരം മോശപ്പെട്ട ഒരു വാസസ്ഥലം വേറെയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക!'

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 10

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَٱسْتَمِعُوا۟ لَهُۥٓ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَن يَخْلُقُوا۟ ذُبَابًا وَلَوِ ٱجْتَمَعُوا۟ لَهُۥ ۖ وَإِن يَسْلُبْهُمُ ٱلذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ۚ ضَعُفَ ٱلطَّالِبُ وَٱلْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾

﴾73﴿ ഹേ, മനുഷ്യരേ! ഒരു ഉപമ (ഇതാ) വിവരിക്കപ്പെടുന്നു- അതിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചെവികൊടുക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവർ, ഒരു ഈച്ചയെ (പ്പോലും) സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലതന്നെ- അതിനായി അവർ (എല്ലാവരും) ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി. ഈച്ച അവരിൽനിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ, അതിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അവരത് വീണ്ടെടുക്കുകയുമില്ല. അപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും ബലഹീനൻ തന്നെ!

مَا قَدَرُوا۟ ٱللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

﴾74﴿ അല്ലാഹുവിന്, അവന്ന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥ നിലപാട് അവർ കൽപിച്ചില്ല; നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാ

ലിയും തന്നെയാണ്.

﴾73﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ ضُرِبَ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു, വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു مَثَلٌ ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം فَاسْتَمِعُوا ആകയാൽ ചെവി (ശ്രദ്ധ) കൊടുക്കുവിൻ لَهُ അതിന്, അതിലേക്ക് إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ تَدْعُونَ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ لَن يَخْلُقُوا അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതല്ല തന്നെ ذُبَابًا ഒരു ഈച്ചയെയും وَلَوِ اجْتَمَعُوا അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി لَهُ അതിന്, അതിനായി وَإِن يَسْلُبْهُمُ അവരിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ الذُّبَابُ ഈച്ച شَيْئًا വല്ലതും, വല്ല വസ്തുവും لَا يَسْتَنقِذُوهُ അതവർ വീണ്ടെടുക്കുകയില്ല, രക്ഷപ്പെടുത്തി എടുക്കയില്ല مِنْهُ അതിന്റെ പക്കൽനിന്ന് ضَعُفَ ബലഹീനം തന്നെ, (കഴിവില്ലാത്തത് തന്നെ) الطَّالِبُ അപേക്ഷകൻ, തേടുന്നവൻ وَالْمَطْلُوبُ അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്ന വസ്തുവും ﴾74﴿ مَا قَدَرُوا അവർ കൽപിച്ചില്ല, കണക്കാക്കിയില്ല, വകവെച്ചില്ല اللَّهَ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ حَقَّ قَدْرِهِ അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട്, അവനെ കണക്കാക്കേണ്ട യഥാർത്ഥപ്രകാരം, അവന് കൽപിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَقَوِيٌّ ശക്തൻ തന്നെ عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയും, പ്രതാപശാലിയായ

മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലാത്ത വ്യക്തമായ ഒരു ഉപമ- നിത്യാനുഭവം സാക്ഷീകരിക്കുന്ന സ്പഷ്ടമായ ഒരു വസ്തുത- മനുഷ്യവർഗത്തെ ആകമാനം വിളിച്ചുണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, ജനങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയോ, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ആരാധ്യവസ്തുവിന്നും തന്നെ, ഒരു നിസ്സാര കാര്യത്തിന് പോലും കഴിവില്ലെന്നും, ആകയാൽ അല്ലാഹുമാത്രമേ ആരാധ്യനും, പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂവെന്നും ഇത് മൂലം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, മനുഷ്യവർഗത്തിലോ മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, ആരാധ്യൻമാരായി സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്നുപരിശ്രമിക്കുകയും, ആരാധകൻമാരെല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർന്നു അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽപോലും, ഒരൊറ്റ ഈച്ചയെപ്പോലും- അഥവാ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു ജന്തുവെപ്പോലും- സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതേവരെ അതിന് ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നത്പോലെ, ഭാവിയിലും അത് കഴിയുകയില്ലെന്നാണ്, لَن يَخْلُقُوا (അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതേയല്ല) എന്ന വാക്ക് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്. ജീവന്റെ കാര്യം നിൽക്കട്ടെ, ഈച്ചയുടെ ശരീരംപോലും, ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ നിന്ന് നിർമിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?! ജീവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- അങ്ങനെ ഒന്ന് നിലവിലുണ്ട് എന്നതിനപ്പുറം- അതെന്താണ്, എങ്ങനെയാണ് എന്ന് പോലും മനുഷ്യന് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാൻ നാളിത്വരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതും; മേലിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈച്ചയുടെ കാര്യംതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, ഒട്ടകത്തിന്റെയും, ആനയുടെയും മറ്റും മറ്റും കഥ പറയുവാനുണ്ടോ?!

തുടർന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഒരടി മുന്നോട്ടുകടന്നു ക്വുർആൻ ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയാണ്: സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, ആ നിസ്സാരജീവി അവരിൽനിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയാൽ അത് മടക്കി വാങ്ങുവാൻപോലും അവർക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന്! വിഗ്രങ്ങളെയും, ബിംബങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല, മറ്റാരെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള വിധിയും ഇത് തന്നെയാണ്. ബിംബങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിവേദ്യങ്ങളിൽനിന്നോ; അവയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന നെയ്യ് മുതലായവയിൽനിന്നോ ഈച്ച വല്ലതും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ അവയ്ക്ക് അത് തിരിച്ചുവാങ്ങുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ദൈവമായി സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യനോ മറ്റോ ആണെങ്കിലോ? അതും വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെത്തന്നെ. മനുഷ്യന്റെ രക്തം കുടിച്ചു- അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽനിന്ന് മറ്റ് വല്ലതും തട്ടിയെടുത്ത -ഈച്ചയിൽനിന്നോ കൊതുകിൽനിന്നോ അത് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവന് കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഒരുപക്ഷേ, അവൻ കുപിതനായി വല്ലപ്പോഴും ഈച്ചയെപ്പിടിച്ചു കൊന്നേക്കാം. എന്നാലും നഷ്ടപ്പെട്ടത് വീണ്ടെടുത്തുയഥാസ്ഥാനത്ത് മടക്കി എത്തിക്കുക അസാധ്യം തന്നെയാണല്ലോ. ഈച്ച, കൊതുക്, ഉറുമ്പ് മുതലായ നിസ്സാരവസ്തുക്കളോട്പോലും പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നവരെ ആരാധിച്ചിട്ടെന്ത്ഫലം? അവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടെന്ത് പ്രയോജനം? തേടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്നവനും അബലൻമാർ! ഇരുകൂട്ടരും ദുർബ്ബലൻമാർ!

വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിൽ- കഴിവുകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണെങ്കിൽ- പിന്നെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റെന്താണുള്ളത്?! പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന നിലപാട് അവന് കൽപിക്കുന്നില്ല; സംഗതി ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയെയും, പ്രതാപത്തെയുംകുറിച്ച് ഗൗനിക്കുന്നുമില്ല: ഇതാണതിന് കാരണം.

ٱللَّهُ يَصۡطَفِى مِنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ رُسُلٗا وَمِنَ ٱلنَّاسِۚ إِنَّ ٱللَّهَ سَمِيعُۢ بَصِيرٞ ﴿٧٥﴾

﴾75﴿ അല്ലാഹു മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില ദൂതൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു- മനുഷ്യരിൽനിന്നും (തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമാകുന്നു.

يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۗ وَإِلَى ٱللَّهِ تُرۡجَعُ ٱلۡأُمُورُ ﴿٧٦﴾

﴾76﴿ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളതും, പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു;

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ, കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

﴾75﴿ اللَّهُ يَصْطَفِي അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു مِنَ الْمَلَائِكَةِ മലക്കുകളിൽനിന്ന് رُسُلًا ദൂതൻമാരെ وَمِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽനിന്നും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَمِيعٌ

കേൾക്കുന്നവനാണ് بَصِيرٌ കാണുന്നവനാണ് ﴿76﴾ يَعْلَمُ അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത് وَمَا خَلْفَهُمْ അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും وَإِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെ تُرْجَعُ മടക്കപ്പെടുന്നു الْأُمُورُ കാര്യങ്ങൾ

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രവാചകൻമാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും മലക്കുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ദൂതൻമാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അത് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനായി മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ദൂതൻമാരെ നിയോഗിക്കുന്നു. രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ദൂതൻമാരുടെയും രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, ഭൂതഭാവികളും എല്ലാം അവൻ അറിയുന്നു. അവർ അതിന് യോജിച്ചവരാണോ വിശ്വസ്തരാണോ എന്ന് തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങളൊന്നും അവന് അജ്ഞാതമല്ല. എല്ലാ കാര്യവും അവൻ കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കം എല്ലാറ്റിന്റെയും പര്യവസാനവും, തീരുമാനവും അവന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് തന്നെയാണ് താനും. പിന്നെ, എങ്ങനെയാണ്, ആ ദൂതൻമാർ മുഖാന്തരം പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ സത്യവും യഥാർത്ഥവുമല്ലാതിരിക്കുക?!

سجود

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱرْكَعُواْ وَٱسْجُدُواْ وَٱعْبُدُواْ رَبَّكُمْ وَٱفْعَلُواْ ٱلْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۩ ﴿٧٧﴾ ۩

﴿77﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ, 'റുകൂഉം, സുജൂദും' [കുമ്പിട്ടും, സാഷ്ടാംഗം പതിച്ചുമുള്ള നമസ്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് 'ഇബാദത്തും' [ആരാധനയും] ചെയ്യുവിൻ; നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാം.

﴿77﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ ارْكَعُوا നിങ്ങൾ റുകൂഉ് ചെയ്യുവിൻ (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം ചെയ്യുവിൻ) وَاسْجُدُوا നിങ്ങൾ സുജൂദും ചെയ്യുവിൻ (സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ) وَاعْبُدُوا നിങ്ങൾ ഇബാദത്ത് (ആരാധന) ചെയ്കയും ചെയ്യുവിൻ رَبَّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് وَافْعَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുവിൻ الْخَيْرَ നന്മ, നല്ലത്, പുണ്യം لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി تُفْلِحُونَ നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

[ഈ സൂറത്തിൽ ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന രണ്ടാമത്തെ ആയത്താണിത്. മുൻഗാമികളായ പലരിൽ നിന്നും ഈ ആയത്തിനുശേഷം സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന 'രിവായത്തു' കൾ വന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഇതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ആയത്തിന്റെ വിവരണം താഴെ വരുന്നതാണ്.]

وَجَٰهِدُواْ فِي ٱللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِۦۚ هُوَ ٱجْتَبَىٰكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي

﴿78﴾ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സമരം ചെയ്യേണ്ടമുറ പ്രകാരം സമരം ചെയ്യുവിൻ. അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; മതകാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ

ٱلدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَٰهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّىٰكُمُ ٱلْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِى هَـٰذَا لِيَكُونَ ٱلرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ عَلَى ٱلنَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱعْتَصِمُوا۟ بِٱللَّهِ هُوَ مَوْلَىٰكُمْ ۖ فَنِعْمَ ٱلْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ ٱلنَّصِيرُ ﴿٧٨﴾

യാതൊരു വിഷമതയും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല.

നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ മാർഗം! (അതാണ് നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്.)

മുമ്പും, ഇതിലും [മുൻ വേദങ്ങളിലും ഈ വേദത്തിലും] നിങ്ങൾക്ക് 'മുസ്‌ലിംകൾ' എന്ന് അവൻ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു; റസൂൽ, നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, നിങ്ങൾ, മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും 'സകാത്ത്' [വിശുദ്ധ ധർമം] കൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! അവൻ, നിങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. അപ്പോൾ, (നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ) എത്രയോ നല്ല യജമാനൻ! എത്രയോ നല്ല സഹായകനും!

《78》 وَجَاهِدُوا നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ حَقَّ جِهَادِهِ അവന്റെ (അവന് വേണ്ടിയുള്ള) സമരത്തിന്റെ മുറപ്രകാരം, സമരം ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറയനുസരിച്ച് هُوَ അവൻ اجْتَبَاكُمْ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടുമില്ല عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ فِي الدِّينِ മതത്തിൽ, മതകാര്യത്തിൽ مِنْ حَرَجٍ ഒരു വിഷമതയും, ബുദ്ധിമുട്ടും مِلَّةَ أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മാർഗം إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്‌റാഹീമിന്റെ هُوَ അവൻ سَمَّاكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പേർ വെച്ചിരിക്കുന്നു الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾ എന്ന് مِن قَبْلُ മുമ്പ് وَفِي هَٰذَا ഇതിലും لِيَكُونَ الرَّسُولُ റസൂൽ ആയിരിക്കുവാൻ, ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി شَهِيدًا عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷി وَتَكُونُوا നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുവാനും شُهَدَاءَ സാക്ഷികൾ عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, ജനങ്ങളുടെ മേൽ فَأَقِيمُوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവിൻ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَآتُوا നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الزَّكَاةَ സകാത്ത്, വിശുദ്ധ ധർമം وَاعْتَصِمُوا നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് هُوَ അവൻ مَوْلَاكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്, നാഥനാണ് فَنِعْمَ അപ്പോൾ എത്ര നല്ലവൻ, വളരെ നല്ലവനത്രെ الْمَوْلَىٰ യജമാനൻ وَنِعْمَ എത്ര നല്ലവനും, വളരെ നല്ലവനുമത്രെ النَّصِيرُ സഹായകൻ, രക്ഷകൻ

ഈ അവസാനത്തെ രണ്ട് ആയത്തുകളിലായി, പല ഉപദേശങ്ങളും, സന്തോഷ വാർത്തകളും അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകുന്നു. അതോടുകൂടി മുസ്‌ലിമിന്റെ വ്യക്തിപര മായ ബാധ്യതകളെയും, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ബാധ്യതകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയത്തുകളിലെ ഉള്ളടക്കം നമുക്ക് ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കാം:-

(1) 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഉപദേ ശിക്കുന്നത് 'റുകൂഉം' 'സുജൂദും', ചെയ്യാനാകുന്നു. നമസ്കാരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെ ടേണ്ടുന്ന കർമങ്ങൾ പലതുമുള്ളതിൽ, കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടെണ്ണമാണ് റുകൂ ഉം, സുജൂദും. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 'റുകൂഉം സുജൂദും' ചെയ്യുക, എന്ന് ക്വുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. അത് പോലെത്തന്നെ നമസ്കാരത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഭാഗമായ നിറുത്തവും (قِيام) ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വാക്ക് കൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന പല കർമങ്ങളുടെയും സമാഹാര മാണ് നമസ്കാരം, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യം അതിന്റെ ജീവനുമാണ്. അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരമെന്നോ (المكتوبات) അവയ്ക്ക് പുറമെയുള്ള ഐച്ഛിക നമസ്കാ രമെന്നോ (النوافل) വ്യത്യാസമില്ലാതെ, മൊത്തത്തിൽ നമസ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്‌ലാമിലുള്ള സ്ഥാന വും, മനുഷ്യനിൽ ആത്മശുദ്ധിയും ദൈവഭക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നമസ്കാരത്തി നുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

(2) അടുത്തതായി, നമസ്കാരവും അല്ലാത്തവയും അടങ്ങുന്നതായ 'ഇബാ ദത്തു'കൾ- ആരാധനാകർമങ്ങൾ- ചെയ്യാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം, ദിക്ർ, ദുആ, തസ്ബീഹ്, ക്വുർആൻ പാരായണം, പാപമോചനം തേടൽ, ബലികർമ ങ്ങൾ മുതലായവ- അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്നതും,അവ നോട് പ്രാർഥിക്കുന്നതും അവന്റെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ പുണ്യകർമങ്ങൾ- ഇവയ്ക്കാണ് സാധാരണ 'ഇബാദത്ത്' (عبادة) എന്നും, 'ആരാധന' എന്നും പറയുന്നത്. (ഇബാദത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം സൂറ: ഫാത്തിഹഃയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.)

(3) പിന്നീട് തുടർന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നത് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാനാണ്. മേൽപറഞ്ഞ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആരാധനാകർമങ്ങൾക്കുംപുറമെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുക, ദാനധർമം ചെയ്യുക, നന്നായി പെരുമാറുക, നല്ലതിനെ ഉപദേശിക്കുക, കുടും ബബന്ധം പാലിക്കുക, സഹജീവികളോട് ദയ കാണിക്കുക, ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മര്യാദ പാലിക്കുക തുടങ്ങിയ സൽക്കർമങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നമസ്കാര ത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകമായി ആദ്യം എടുത്തുപറഞ്ഞശേഷം, രണ്ടാമത്തെയും, മൂന്നാ മത്തെയും ഉപദേശങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അത് ആവർത്തിച്ചടക്കം ചെയ്യ പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും, ഇബാദത്തിന്റെ കാര്യം മൂന്നാമത്തെ ഉപദേശത്തിൽ ഒന്ന് കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇതിൽ നിന്ന് ഓരോ ഇന ത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

(4) ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാമെ ന്നാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നത്. ഇതിൽ നാം മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി അടങ്ങുന്നുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് ഇനങ്ങളിൽ (നമസ്കാരം, ഇബാദത്ത്,

നന്മ പ്രവർത്തിക്കൽ എന്നിവയിൽ) ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽമാത്രം മുഴുകിയിരിക്കയും, മറ്റുള്ളവയിൽ അശ്രദ്ധകാണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്– സന്ദർഭത്തിനും കഴിവിനും അനുസരിച്ച് എല്ലാ ഇനത്തിൽപെട്ട സൽകാര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ വിജയം കൈവരികയുള്ളൂ –എന്നുള്ളതാണത്. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യൻ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന കടമകളെല്ലാം തന്നെ ഈ മൂന്ന് വാക്കിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനത്തെ ആയത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആ മൂന്ന് ഇനത്തിൽപെട്ട ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് വിജയസിദ്ധിയുടെ വാഗ്ദാനം ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളോട് ചേർത്തുതന്നെ നൽകുന്നതും.

(5) പിന്നീട്, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യാൻ (**الجهاد في سبيل الله**) കൽപിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സൽക്കാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള –അതെ അവന്റെ മതവിഷയത്തിലുള്ള –സമരം. സമരമുഖങ്ങൾ പലതുണ്ട്: 1. അവിശ്വാസികൾ തുടങ്ങിയ ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷശത്രുക്കളുമായുള്ള സമരം. ഇതിൽ യുദ്ധംവരെയുള്ള പലതും ഉൾപെടുന്നു. 2. പിശാചിനോടുള്ള സമരം. 3. തന്നിഷ്ടത്തോടുള്ള സമരം. ഒരു കണക്കിന് ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സമരമാണ്, മറ്റ് രണ്ടിലും വെച്ച് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇമാം ബൈഹക്വീ (റ)യും മറ്റും രിവായത്ത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നത്:– 'ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന സ്വഹാബികളോട് നബി തിരുമേനിﷺ പറഞ്ഞു:–'നിങ്ങൾ ചെറിയ സമരത്തിൽ നിന്ന് വലിയ സമരത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ഏതാണ് വലിയ സമരം?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: **مجاهدة العبد هواه** (അടിയൻ തന്റെ തന്നിഷ്ടത്തോട് നടത്തുന്ന സമരമാണ്) മേൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സമരങ്ങളും, അതതിന്റെ സ്ഥാനവും, സ്ഥലവും അനുസരിച്ച് നടത്തപ്പെടണമെന്നാണ് ഇവിടെ കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്. ദേഹംകൊണ്ടും, ധനംകൊണ്ടുമുള്ള എല്ലാ സമരവകുപ്പുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്നതും, പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും, സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും കാരണമാകുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറ: സ്വഫ്ഫിൽ (**الصف**) അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:–

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ـ الصف

സാരം: (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കണം; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ടും ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്– നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരാണെങ്കിൽ)

(6) 'അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു'വെന്ന വാക്യം, മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു കീർത്തിമുദ്രയാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ റസൂലിനെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വേദഗ്രന്ഥവും, നിയമ സംഹിതയിൽവെച്ച് കൂടുതൽ പരിപൂർണമായ നിയമസംഹിതയും തന്നു നിങ്ങളെ അവൻ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരം. അതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ച് നടക്കുവാൻ മറ്റേത് സമുദായത്തെക്കാളുമധികം നിങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന ഒരു സൂചനയും അതിലടങ്ങുന്നു.

(7) ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതോ, അനുഷ്ഠിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തതോ ആയ വമ്പിച്ച ഒരു ഭാരമാണ് നിങ്ങളിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കു

ന്നതെന്ന് കരുതേണ്ട– 'മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു വിഷമതയും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.' (وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ)– എന്ന് പരമകാരുണികനായ അല്ലാഹു നമ്മെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങി ജിഹാദ് (സമരം) വരെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഓരോരുത്തരും അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളത്; ഓരോ ദേഹത്തിനും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലാതെ അവൻ നിങ്ങളോട് ശാസിക്കുന്നില്ല. (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) ഓരോ കൽപനയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ സാന്ദർഭികമായി ഏർപ്പെട്ടേക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അതാതിന്നനുയോജ്യമായ വിട്ടുവീഴ്ചകളും, ഇളവുകളും (الرخصة) അവൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഞെരുക്കണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേയില്ല. (وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ) യാത്രകളിൽ രണ്ടുനേരത്തെ നമസ്ക്കാരം ഒരേസമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് (جمع ആക്കി) നമസ്ക്കരിക്കാം, വലിയ നമസ്ക്കാരങ്ങൾ ചുരുക്കി (قصر ആക്കി) നമസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യാം. യാത്രയിലോ, രോഗത്തിലോ ആകുമ്പോൾ നോമ്പ് നീട്ടിവെക്കാം. അങ്ങനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ! എനി, കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ വല്ല അലസതയും വരുത്തിയെന്നിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപം പൊറുത്തുതരുവാനപേക്ഷിക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ ധാരാളം പൊറുക്കുന്നവനാണ്. (استغفروا ربكم إنه كان غفارا)

(8) മുമ്പ് ആർക്കുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ മാർഗമൊന്നുമല്ല നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നതും, കൽപിക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാവും, എല്ലാവരാലും ആദരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകനുമായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റണമെന്നാണ്, നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. അദ്ദേഹം ആചരിച്ചതും, പ്രബോധനം ചെയ്തതും ഇങ്ങനെത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് 'നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗം' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ വിവക്ഷ.

സത്യവിശ്വാസികളിൽ, അറബികളും, അല്ലാത്തവരും ഉൾപെടുമല്ലോ. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം– അവർ ജൂതൻമാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ– അവരുടെ പൂർവ്വപിതാവാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ക്വുർആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുസ്ലിംകൾ മിക്കവാറും അറബികളായിരുന്നു. ക്വുർആൻ ആദ്യമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതും അവരെയാണ്. കൂടാതെ, ക്വുർആനിൽ– النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ - الاحزاب (സത്യവിശ്വാസികളോട്, അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണ് പ്രവാചകൻ) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ആ നിലക്ക് പ്രവാചകൻമാർ സമുദായത്തിന്റെ ആത്മപിതാക്കളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, നബി തിരുമേനിﷺയുടെ ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ച് 'സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഉമ്മമാർ' (امهات المؤمنين) എന്ന് പറയുന്നതും. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ 'നിങ്ങളുടെ പിതാവ്' എന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത് അറബികളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചും അർത്ഥവത്താണെന്ന് കാണാം. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ നടപടി മാർഗത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട് الحنيفية السمحة ليلها كنهارها (സാരം: വളവും തിരിവുമില്ലാതെ ഋജുവായ വിശാലമാർഗം. അതിന്റെ രാത്രിയും പകൽപോലെത്തന്നെ സ്പഷ്ടവും, വ്യക്തവുമാണ്.)

(9) മുൻവേദങ്ങളിലും, ഈ വേദത്തിലും 'മുസ്‌ലിംകൾ' എന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗത്തിനുവേണ്ടി തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്ത ഒരേ ഒരു മതമാണ് ഇസ്‌ലാം. അത് അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് അന്നും ഇന്നും മുസ്ലിംകൾ എന്ന് തന്നെ പേർ. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെട്ടവർ, തന്റേതെല്ലാം അല്ലാഹുവിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെയാണ് ആ പേരിന്റെ അർത്ഥം. ഹാ! എത്ര നല്ല പേർ! എത്ര അർത്ഥവത്തായ നാമം! ഈ പരിപാവന നാമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർഹന്മാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! آمين

(10) മുഹമ്മദ് നബിﷺയുടെ സമുദായമേ! ഇങ്ങനെയൊക്കെ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് മൂലം, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; അത് നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതും, പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതുമാണ് എന്നത്രെ പിന്നീട് അല്ലാഹു നമ്മെ ഉണർത്തുന്നത്. 'റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി' എന്ന വാക്യം അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിൽ പല ജനതകളും, പലപ്പോഴായി കാലം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിലും, ഒന്നോ അധികമോ പ്രവാചകൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്; എനിയൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിം സമുദായങ്ങളിൽവെച്ച് അവസാനത്തെ സമുദായമാകുന്നു. ലോകാവസാനം വരെ നിങ്ങൾ നിലനിൽക്കണം. അഥവാ, നിങ്ങൾവഴി ഇസ്‌ലാം നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ മാർഗം നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും തരുവാൻ വേണ്ടി നാം മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ)യെ നിങ്ങളിൽ അയച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ചര്യയും പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, മാതൃകയുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേ സാക്ഷ്യവും, മാതൃകയും നിങ്ങൾവഴി ലോകാവസാനം വരെയുള്ള ജനങ്ങളിലും നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ നടപടികളത്രയും, നിങ്ങൾ റസൂലിൽനിന്ന് പഠിച്ചുപരിചയിക്കുകയും, അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് അതേപടി നിങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മാതൃകാസാക്ഷ്യം മുസ്‌ലിംകൾ നിറവേറ്റുന്നപക്ഷം, ഇതിനെക്കാൾ ഉന്നതവും, മഹത്വം കൂടിയതുമായ ഒരു സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പദവി അവർക്ക് പരലോകത്ത് വെച്ചും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അതാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ ഐഹിക സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റാത്തവന് ആ ഉന്നത സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പദവിക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

അതായത്: മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളനുസരിച്ചും, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റിയുംകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നപക്ഷം ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ, നിങ്ങൾ ഉത്തമൻമാരും നേർമാർഗികളുമാണെന്നതിന് റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഇതര ജനങ്ങൾ നല്ലവരോ, ചീത്തപ്പെട്ടവരോ എന്നതിന് നിങ്ങളും അവിടെ സാക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ ന്യായാധിപത്യത്തിൽ നടക്കുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാകോടതിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന സാക്ഷികൾ അതിഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ! അല്ലാഹു നമ്മെ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! ആമീൻ! റസൂൽ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കും സാക്ഷികളായിത്തീരുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന് മുൻഗാമികളാൽ പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഈ രണ്ടാമത് പറഞ്ഞതാണ്. ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സാക്ഷ്യം നാം നിറവേറ്റിയേ തീരൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നത് നോക്കുക:

(11) ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.' (فاقيموا الصلوة - الخ) ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് തന്നെയാണ്. അതെ, അതിന്റെ ഒരു വകഭേദത്തോട് കൂടിയുള്ള ആവർത്തനമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാമിലെ മൗലികപ്രധാനമായ രണ്ട് നിർബന്ധ കർമങ്ങളുടെ– നമസ്കാരത്തിന്റെയും സകാത്തിന്റെയും– കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യനും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും, ആത്മീയശുദ്ധി കൈവരുത്തുന്നതിന് മറ്റെന്തിനെക്കാളും ഉപയുക്തവുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമമാണ് നമസ്ക്കാരം. മനുഷ്യനും സമുദായവും തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ കടമകളിൽ മികച്ചുനിൽക്കുന്നതാണ് സകാത്ത്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ, ക്വുർആന്റെ പേരിൽ, തൗഹീദിന്റെ പേരിൽ– അങ്ങനെ പല നിലക്കും– മനുഷ്യൻ പലതും അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായിട്ടുള്ള ഏകാടിസ്ഥാനമാണ്, 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ' (وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. വളരെ വിപുലമായ സാരങ്ങളാണ് ആ വാക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കറിയാം, കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല.

(12) അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചതും, കൽപിച്ചതുമെല്ലാം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം; ഒരിക്കലും അവൻ നിശ്ചയിച്ച പരിധി വിട്ടുപോകരുത്; എല്ലാവരും ഈ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലകൊള്ളണം; തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗവും പിശാചിന്റെ മാർഗവും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തിക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങൾ ശരിപ്പെടുന്നതിലും, വിഷമങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതിലുമെല്ലാം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ശരണം പ്രാപിക്കണം; മറ്റാരിലും നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അർപ്പിക്കരുത്; നിങ്ങൾ അവനെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും, അവനിൽ മാത്രം വിശ്വാസവും ഭക്തിയും അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സഹായവും, രക്ഷയും നൽകുന്നതാണ്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനേകം സൂചനകൾ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ(നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ) എന്ന തിരുവാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടപ്പുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവും, ആവേശവും നൽകിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു: 'അവൻ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ എത്രയോ നല്ല യജമാനൻ! എത്രയോ നല്ല സഹായകനും'! (هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ)

والحمد لله رب العالمين وله المنة والفضل

سورة المؤمنون

23. സൂറതുൽ മുഅ്മിനൂൻ

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 118 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 6

[75,76,77 എന്നീ ആയത്തുകൾ മദനീയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്]

ജുസ്ഉ് - 18

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമ കാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

قَدْ أَفْلَحَ ٱلْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

《1》 തീർച്ചയായും, സത്യവിശ്വാസികൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِينَ هُمْ فِى صَلَاتِهِمْ خَٰشِعُونَ ﴿٢﴾

《2》 അതായത്: തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ ഭക്തികാണിക്കുന്നവർ;

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَنِ ٱللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾

《3》 വ്യർത്ഥമായ കാര്യത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരും;

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَوٰةِ فَٰعِلُونَ ﴿٤﴾

《4》 'സകാത്ത്'(വിശുദ്ധധർമം) ചെയ്യു ന്നവരും;

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَٰفِظُونَ ﴿٥﴾

《5》 തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നവരും;

إِلَّا عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

《6》 തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെയോ, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരെയോ സംബന്ധിച്ച് ഒഴികെ, കാരണം,

أَيْمَـٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾

നിശ്ചയമായും അവർ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടുകൂടാത്തവരാകുന്നു:-

فَمَنِ ٱبْتَغَىٰ وَرَآءَ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ﴿٧﴾

《7》 എന്നാൽ അതിനപ്പുറം ആരെങ്കിലും തേടുന്നതായാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അതിരുവിട്ടവർ.

وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَـٰنَـٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَٰعُونَ ﴿٨﴾

《8》 തങ്ങളുടെ അമാനത്ത് (വിശ്വസ്തത) കളെയും, ഉടമ്പടിയെയും പാലിച്ചു വരുന്നവരും

وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾

《9》 തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നവരും (ഇങ്ങിനെയുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു).

أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْوَٰرِثُونَ ﴿١٠﴾

《10》 അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, അനന്തരാവകാശികൾ

ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ﴿١١﴾

《11》 അതായത് : ഫിർദൗസിനെ (ഉന്നത സ്വർഗത്തെ) അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നവർ. അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കുന്നതാണ്.

《1》 قَدْ أَفْلَحَ തീർച്ചയായും വിജയിച്ചു الْمُؤْمِنُونَ സത്യവിശ്വാസികൾ 《2》 الَّذِينَ അതായത് യാതൊരുകൂട്ടർ هُمْ അവർ فِي صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ خَاشِعُونَ ഭക്തി കാണിക്കുന്നവരാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർ) 《3》 وَالَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരും هُمْ അവർ عَنِ اللَّغْوِ വ്യർത്ഥമായതിൽ നിന്ന്, അനാവശ്യത്തിൽ നിന്ന് مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അശ്രദ്ധരാണ് 《4》 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ لِلزَّكَاةِ സകാത്തിനെ فَاعِلُونَ ചെയ്യുന്നവരാണ്, നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാണ് 《5》 وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ لِفُرُوجِهِمْ തങ്ങളുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ حَافِظُونَ സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നവരാണ്, കാക്കുന്നവരാണ് 《6》 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ അവരുടെ ഭാര്യമാരെ സംബന്ധിച്ചു ഒഴികെ أَوْ مَا مَلَكَتْ അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയവരെ أَيْمَانُهُمْ അവരുടെ വലക്കൈകൾ فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ غَيْرُ مَلُومِينَ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു കൂടാത്തവരാണ്, ആക്ഷേപാർഹരല്ലാത്തവരാണ്, കുറ്റപ്പെടുത്തപ്പെടാത്തവരാണ് 《7》 فَمَنِ ابْتَغَىٰ എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തേടിയാൽ,

ഉദ്ദേശിച്ചാൽ وَرَاءَ ذَٰلِكَ അതിനപ്പുറം فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ هُمُ الْعَادُونَ അവർ തന്നെയാണ് അതിരുവിട്ടവർ ﴾8﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ لِأَمَانَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ അമാനത്തുകളെ, വിശ്വസ്തതകളെ وَعَهْدِهِمْ തങ്ങളുടെ കരാറിനെയും, ഉടമ്പടിയെയും പാലിക്കുന്നവ രാണ്, ഗൗനിക്കുന്നവരാണ് ﴾9﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി يُحَافِظُونَ സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നതാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവരും) ﴾10﴿ أُولَٰئِكَ هُمُ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് الْوَارِثُونَ അനന്തരാവകാശികൾ ﴾11﴿ الَّذِينَ يَرِثُونَ അതായത് അനന്തരാവകാശമെടുക്കുന്നവർ الْفِرْدَوْسَ ഫിർദൗസിനെ, ഉന്നത സ്വർഗത്തെ هُمْ അവർ فِيهَا അതിൽ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണ്, ശാശ്വതൻമാരായിരിക്കും.

കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിക്കുവാനുള്ള ചില ഉപദേശനിർദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു നൽകി. ആ ഉപദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പോരുന്നവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളും, അവരിൽ അവശ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളും ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളുള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയം തീർച്ചപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്താവനയുടെ അവസാനത്തിൽ (10 ഉം 11 ഉം വചനങ്ങളിൽ) ആ വിജയം എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ മഹാഭാഗ്യത്തിന് അർഹരായിത്തീരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ സവിശേഷതകളാണ് ഇതിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് :

1. നമസ്കാരത്തിൽ ഭക്തികാണിക്കുക. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ നമസ്കാരത്തിന് കൽപിക്കപ്പെട്ട പ്രാധാന്യം നാം കണ്ടുവല്ലോ. അതേ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണ് ഇവിടെ ആവർത്തിച്ച് ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 77-ാം വചനത്തിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുവാനും 78-ൽ അതിനെ നിലനിറുത്തിപ്പോരുവാനുമായിരുന്നു ഉണർത്തിയത്. ഇവിടെ ആദ്യമായി 2-ാം വചനത്തിൽ-നമസ്കാരം നടത്തുന്നത് ഭക്തിയോടുകൂടി ആയിരിക്കണമെന്ന് ഉണർത്തുന്നു. പിന്നീട് 9-ാം വചനത്തിൽ - അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചുപോരണമെന്നും ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നാമത്തെതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം തന്നെ. നമസ്കാരം എത്രമാത്രം പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കടമയും പുണ്യകർമവുമാണെന്നും, ഇസ്‌ലാമിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനം എത്ര മഹത്തായതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം.

സർവ്വജ്ഞനും, സർവ്വാധികാരിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിലാണ് അവന്റെ എളിയ അടിയാനായ താൻ നിൽക്കുന്നതെന്ന ബോധത്തോടെ, താഴ്മയും വിനയവും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഭയഭക്തനായ നിലയിൽ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുക, ഇതാണ് നമസ്കാരത്തിലെ ഭക്തി (خشوع) ക്വിബ്ലഃയുടെ നേർക്കും കീഴ്പോട്ട് സുജൂദിന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കും നോക്കുക, മേൽപോട്ടും, ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കും, ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിലേക്കും നോക്കാതിരിക്കുക, ഓതുന്ന ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെയും ചെല്ലുന്ന ദിക്റുകളുടെയും അർത്ഥം ഓർത്തുകൊണ്ടും, ഉറ്റാലോചിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ ശക്തി മഹാത്മ്യ

ങ്ങളെയും ഓർക്കുക, അടിയന്തരമായി നേരിട്ട ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു ഹൃദയം സ്വസ്ഥമാക്കിയ ശേഷം നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക, കണ്ണിനും കാതിനും സ്വസ്ഥത ലഭിക്കാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുവാൻ നിൽക്കാതിരിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഇതിന് സഹായകമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നബി വചനങ്ങളിലും, മഹാൻമാരുടെ വാക്കുകളിലും പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതും.

നബി(ﷺ)ആദ്യകാലത്ത് നമസ്കാരത്തിൽ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഈ ക്വുർആൻ വാക്യം അവതരിച്ചതോടെ അതു നിറുത്തൽ ചെയ്തു സുജൂദിന്റെ (തല നിലത്തുവെക്കുന്ന) സ്ഥാനത്തേക്ക് നോക്കി വന്നിരുന്നുവെന്നും ഹാകിം(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിം(റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന വേറെ ഒരു ഹദീഥിൽ, നമസ്കാരത്തിൽ മേൽപോട്ടു നോക്കുന്നതിനെ കർശനമായി വിരോധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയെന്നത് നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും പിശാച് തട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ട് പോകലാണെന്ന് ബുഖാരി (റ)യും മുസ്‌ലിമും(റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിലും കാണാം. ഇത്പോലെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചുകളയുന്ന പലതിനെപ്പറ്റിയും ഹദീഥുകളിൽ വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

صلوة بلا خشوع جسد بلا روح(ഭക്തി കൂടാതെയുള്ള നമസ്കാരം ആത്മാവില്ലാത്ത ശരീരമാണ്) എന്ന് പോലും ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നു. ഒരടിയായി വേഗത്തിലങ്ങു നിർവ്വഹിച്ചേക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല, ഭക്തിപൂർവ്വം നമസ്കരിക്കുക യെന്നുള്ളത്. കഴിയുന്നതും ഭക്തി പ്രകടമാക്കണമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയും, അതിനായി അല്ലാഹുവോട് സഹായമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഏറെക്കുറെ അത് സാധ്യമാകാതിരിക്കയില്ല. നമസ്കാരത്തിന്റെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നും, നിർബന്ധം നിറവേറ്റി എന്ന് വരുവാൻ ഈ ഭക്തമനഃസ്ഥിതി (خشوع) ഒരു നിബന്ധനയായി ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാർ എണ്ണി വരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും, നമസ്കാരത്തിന്റെ മഹത്തായ ഫലങ്ങളും ലഭിക്കുവാൻ അത് അനിവാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല. നമസ്കാരത്തിന്റെ ആവശ്യം തന്നെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي(എന്നെ സ്മരിക്കുവാൻ വേണ്ടി നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക) എന്നാണ്.

2-ാമത്തെ ഗുണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: വ്യർത്ഥമായ(لغو)കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമെന്നാണ്. കാര്യമില്ലാത്തതും, പ്രയോജനമില്ലാത്തതുമായ എല്ലാ സംഗതിയും - വാക്കോ, പ്രവൃത്തിയോ, സംഭവമോ ഏതാകട്ടെ-ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതായത് : വിജയികളായ സത്യവിശ്വാസികൾ, നമസ്കാരത്തിൽ അല്ലാഹുവല്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും, നമസ്കാരത്തിനു പുറത്ത് വ്യർത്ഥമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും ശ്രദ്ധവിട്ടവരായിരിക്കും. നമസ്കാരം ശരിക്ക് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവും പരിചയവും എത്രമാത്രമുണ്ടോ അതനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടാമത്തെ ഗുണവും ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ അവന് ആവശ്യമായി ഭവിക്കാത്ത കാര്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് അവന്റെ ഇസ്‌ലാം നന്നാകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. എന്നാണ് നബിﷺഒരു ഹദീഥിൽ പറയുന്നത്.(من حسن إسلام المرء تركه مالا يغنيه–أحمدومالك وغيرهما)

കാര്യങ്ങൾ കളിയായും, കളികൾ കാര്യങ്ങളായും അനാവശ്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യങ്ങളായും, വിനോദങ്ങൾ കലകളായും മാറി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് വ്യർത്ഥം, വിനോദം (**اللغو واللهو**)എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതിന് നിർവ്വചനവും ഉദാഹരണവും കാണിക്കുവാൻ വളരെ വിഷമമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. സത്യവിശ്വാസികളും സൽകർമികളുമായുള്ളവർക്ക് അവയുടെ വൃത്തം വളരെ വിശാലമായും, അല്ലാത്തവർക്ക്-അവരവരുടെ തോതനുസരിച്ച് അതിന്റെ വൃത്തം വളരെ കുടുസ്സായും ഇരിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വന്നു പുണ്യത്തെയും പാപത്തെയും (**البروالاثم**) കുറിച്ച് ചോദിച്ച സ്വഹാബിയോട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞ മറുപടി ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു **استفت قلبك وان افتاك الناس - ثلاثا**(സാരം : ജനങ്ങൾ നിനക്ക് എന്ത് വിധി തന്നാലും ശരി-നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തോട് തന്നെ വിധി ചോദിക്കുക!) നബിഇൗ വാക്യം മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു.

3-ാമത്തെതായി പറഞ്ഞത്: അവർ സകാത്ത് എന്ന വിശുദ്ധ ധർമം ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കുമെന്നാണ്. സകാത്തിനെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്ലാമിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനവും, അതുകൊണ്ട് സമുദായത്തിനുള്ള ഗുണവും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ് **زكوة**(സകാത്ത്) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ, പരിശുദ്ധി, ആത്മശുദ്ധി, വളർച്ച എന്നൊക്കെയാണ്. ധാർമികമായ വളർച്ചയും, ആത്മീയമായ പരിശുദ്ധിയും അത്മൂലം ലഭിക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ പരിശുദ്ധമാക്കിയവൻ വിജയിച്ചു(قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا) എന്നും ആത്മപരിശുദ്ധി ലഭിച്ചവൻ വിജയിച്ചു (قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّى) എന്നും ക്വുർആനിൽ പറയുന്നു. ധർമം മൂലമുണ്ടാകുന്ന പരിശുദ്ധിയാണ് ഇവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് ചില മഹാൻമാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇത് കൊണ്ടാകുന്നു. സകാത്ത് എന്ന പദത്തിന്റെ ഭാഷാർത്ഥത്തെ മുൻനിറുത്തിക്കൊണ്ട്, ആത്മപരിശുദ്ധിക്ക് നിദാനമായ എല്ലാ കാര്യവും പ്രവർത്തിക്കുന്നത് 4-ാം വചനത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ചിലർ പറയുന്നു **اللهاعلم**.

4-ാമത്തെത് : ഗുഹ്യസ്ഥാനം സൂക്ഷിക്കലാണ്, സ്വന്തം ഭാര്യമാരുടെ അടുക്കലോ, മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടപ്രകാരം അടിമകളിൽ നിന്ന് ധർമിണികളായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ അടുക്കലോ അല്ലാതെ, ലൈംഗികമായ യാതൊരു ഇടപാടും അവർ ചെയ്കയില്ലെന്നർത്ഥം. അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഈ രണ്ടു മാർഗങ്ങളിൽനിന്നും അകന്ന് നിന്ന് കൊണ്ടുള്ള അവിഹിത ജീവിതം, ഇസ്ലാമിൽ വെറുക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഈ രണ്ടിനും പുറമെയുള്ള ലൈംഗിക ഇടപാടുകളാകട്ടെ, വ്യഭിചാരവൃത്തിയുമാകുന്നു. അത് കൊണ്ടാണ്, ഈ രണ്ട് കൂട്ടരുമായി ഇടപെടുന്നതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ലെന്നും, അതിനപ്പുറം ആവശ്യപ്പെടുന്നവരാണ് അതിരുവിട്ടവരെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചത്. നാല് ഭാര്യമാരെയും, അതിന്പുറമെ അടിമ ധർമിണികളെയും ആവശ്യംവന്നാൽ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ - ഇസ്ലാം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധമായ വിശദനിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും നബി(ﷺ)യുടെ ഹദീഥുകളിലും ഫിക്ഹിന്റെ (കർമശാസ്ത്രത്തിന്റെ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്. ബഹുഭാര്യത്വം പഴഞ്ചനും, അപരിഷ്കൃതവഴക്കവുമാണെന്ന് ഘോഷിച്ചുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടാചാരമോ മതാചാരമോ അനുവദിക്കായ്ക നിമിത്തമോ അനഭിലഷണീ യമായ

പ്രേമബന്ധങ്ങളെയും, വ്യഭിചാരശാലകളെയും അഭയം പ്രാപിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമാകുന്ന ഇന്നത്തെ ആധുനിക ലോകസമ്പ്രദായം, ഇസ്‌ലാമിക നിയമത്തെ കൂടുതൽ യുക്തമാക്കിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ എന്ന വാക്കിനാണ് അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ എന്ന് തർജ്ജമ കൊടുത്തത്. അവർ ഉടമപ്പെടുത്തി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗം (مجاز) ആണിത്. യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടശേഷം, അടിമകളാക്കി അധീനത്തിൽ വെക്കപ്പെട്ടവർക്ക്-സ്ത്രീയായാലും, പുരുഷനായാലും-വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ എന്ന് പറയപ്പെടും, ഇത് ക്വുർആനിലും, മറ്റു പലേടത്തും സാധാരണ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രയോഗ ശൈലിയാകുന്നു. അവരുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ **ملك اليمين**(വലങ്കൈയിന്റെ ഉടമസ്ഥത) എന്നും അറബിയിൽ പറയപ്പെടുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം ഈ സൂറഃയുടെ അവസാനം ചേർത്ത 1-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

5 ഉം 6 ഉം ഗുണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ചത് : വിശ്വസ്തതകളെയും കരാറുകളെയും അവർ പാലിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഏൽപിച്ചതോ, സ്വയം ഏറ്റെടുത്തതോ, സ്വയം ചെയ്യുമെന്ന് മറ്റുള്ളവരാൽ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതോ ആയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം **اَمَانَات**(വിശ്വസ്തതകൾ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അത്പോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യൻ തമ്മിലുള്ളതും, അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യനും ഇടയിലുള്ളതുമായ വിശ്വസ്തതകളും ഇതിൽ അടങ്ങുന്നു. മറ്റുള്ളവരോട് ചെയ്യുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങളും, കരാറുകളുമെല്ലാം **عهد** (ഉടമ്പടി) എന്ന വാക്കിലും ഉൾപ്പെടും. നബി(ﷺ)പറയുന്നു :

آية المنافق ثلاث اذاحدث كذب وإذا وعد اخلف واذا ائتمن خان ـ البخاري وغيره

(കപട വിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം മൂന്നാണ്: അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കളവ് പറയും, വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ലംഘിക്കും, വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടാൽ ചതിക്കും) ഇവ മൂന്നും പരസ്പരബന്ധമുള്ള കാര്യങ്ങളാണല്ലോ.

7-ാമത്തെ ഗുണമായി നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം ഒന്നുകൂടി എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവർ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നവരാണെന്ന്. നമസ്കാരത്തിൽ ആചരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായും, കൃത്യമായും പാലിക്കുക, അതിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദകൾ ഗൗനിക്കുക, കൃത്യസമയത്തും ചിട്ടയോട് കൂടിയും അനുഷ്ഠിക്കുക-ചുരുക്കത്തിൽ നമസ്കാരം തന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കടമയും കർമവുമാണെന്ന ബോധത്തോട്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുക-ഇതെല്ലാമാണ് നമസ് കാരത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചുപോരുക എന്നതിന്റെ സാരം. നബി(ﷺ)അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : -

اعملوا ان خير اعمالكم الصلاة ولا يحافظ على الوضوء الا مؤمن ـ مالك واحمد

(നിങ്ങൾ കർമം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കർമങ്ങളിൽ ഉത്തമമായത് നമസ്കാരമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസിയല്ലാതെ വുദ്വൂഇന്റെ കാര്യത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു പോരുകയില്ല) വുദ്വൂ ചെയ്യുകയെന്നത് നമസ്കാരത്തിന് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണല്ലോ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു :

سألت رسول الله صلى الله عليه وسلم فقلت يا رسول الله اي العمل احب الى الله تعالى قال الصلوة على وقتها قلت ثم اي قال برالوالدين قلت ثم اى قال الجهاد فى سبيل الله ـ رواه الشيخان

(ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു : അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ !, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട കർമം ഏതാണ് ? അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു : നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്ത് ചെയ്യലാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചു. പിന്നെ ഏതാണ്? അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു : മാതാപിതാക്കൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യലാണ്. ഞാൻ ചോദിച്ചു: പിന്നെ ഏതാണ് ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു : അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്)

മേൽ ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയസിദ്ധിയെപ്പറ്റി അക്കൂട്ടരാണ് അനന്തരാവകാശികൾ എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതെ, സ്വർഗലോകത്ത് വെച്ച് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ഫിർദൗസ് (പറുദീസ) എന്ന സ്വർഗത്തിന് അർഹരായവർ. അവരതിൽ നിത്യവാസികളാണ്. ആ മഹാവിജയം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരിക്കലും അതിന് വിരാമമില്ല. സ്വർഗം നശിക്കുകയാകട്ടെ, അവർ മരണപ്പെടുകയാകട്ടെ-ഒന്നും തന്നെ സംഭവിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള വിജയികളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ ! ആമീൻ.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَـٰنَ مِن سُلَـٰلَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ തീർച്ചയായും, മനുഷ്യനെ നാം കളിമണ്ണിൽ നിന്നുള്ള സത്തു കൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു;

ثُمَّ جَعَلْنَـٰهُ نُطْفَةً فِى قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ പിന്നീട്, നാം അവനെ ഭദ്രമായ ഒരു ഭവനത്തിൽ (ഗർഭാശയത്തിൽ) ശുക്ലബിന്ദുവാക്കി വെച്ചു;

ثُمَّ خَلَقْنَا ٱلنُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا ٱلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا ٱلْمُضْغَةَ عِظَـٰمًا فَكَسَوْنَا ٱلْعِظَـٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَـٰهُ خَلْقًا ءَاخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ أَحْسَنُ ٱلْخَـٰلِقِينَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ പിന്നെ, ശുക്ലബിന്ദുവെ രക്തപിണ്ഡമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചു ; പിന്നീട് രക്തപിണ്ഡത്തെ മാംസപിണ്ഡമായും സൃഷ്ടിച്ചു ; പിന്നെ, മാംസപിണ്ഡത്തെ നാം എല്ലുകളായി (അസ്ഥികൂടമായി)സൃഷ്ടിച്ചു; അനന്തരം എല്ലുകൾക്ക് നാം മാംസം ധരിപ്പിച്ചു; പിന്നീട് നാം അതിനെ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയായി ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു.

അപ്പോൾ, ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹസമ്പൂർണനാകുന്നു.

ثُمَّ إِنَّكُم بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ പിന്നീട്, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, അതിന് ശേഷം മൃതദേഹങ്ങളാകുന്നു.

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ പിന്നെ, ഖിയാമത്ത് നാളിൽ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

مِن سُلَالَةٍ ﴿12﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി الْإِنسَانَ മനുഷ്യനെ സത്തിൽനിന്ന് مِّن طِينٍ കളിമണ്ണിൽ നിന്നുള്ള ﴿13﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ പിന്നെ നാം അവനെ ആക്കി نُطْفَةً ശുക്ലബിന്ദു, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളി فِي قَرَارٍ ഒരു ഭവനത്തിൽ, താവളത്തിൽ مَّكِينٍ ഭദ്രമായ, ഉറപ്പുള്ള ﴿14﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا പിന്നെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു النُّطْفَةَ ശുക്ലബിന്ദുവെ, ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയെ عَلَقَةً രക്തപിണ്ഡമായി, രക്തക്കട്ടയായി فَخَلَقْنَا എന്നിട്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചു الْعَلَقَةَ രക്തപിണ്ഡത്തെ مُضْغَةً മാംസപിണ്ഡമായി, മാംസക്കട്ടയായി فَخَلَقْنَا എന്നിട്ട് നാം സൃഷ്ടിച്ചു الْمُضْغَةَ മാംസപിണ്ഡത്തെ عِظَامًا എല്ലുകളായി فَكَسَوْنَا എന്നിട്ട് നാം ധരിപ്പിച്ചു الْعِظَامَ എല്ലുകൾക്ക് لَحْمًا മാംസം, ഇറച്ചി ثُمَّ പിന്നെ أَنشَأْنَاهُ അവനെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി خَلْقًا آخَرَ മറ്റൊരു സൃഷ്ടിയായി فَتَبَارَكَ അപ്പോൾ അനുഗ്രഹ സമ്പൂർണനായി, നന്മയേറിയവനായി, മേന്മയേറിയവനായി اللَّهُ അല്ലാഹു أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഏറ്റവും നല്ലവനായ (ഏറ്റവും നല്ല സ്രഷ്ടാവായ) ﴿15﴾ ثُمَّ إِنَّكُم പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ بَعْدَ ذَٰلِكَ അതിനുശേഷം لَمَيِّتُونَ മൃതദേഹങ്ങളാകുന്നു, മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവർ തന്നെയാണ് ﴿16﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ പിന്നെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ تُبْعَثُونَ നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, പുനർജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 5-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത് പോലെ, മനുഷ്യസൃഷ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണമാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. അതിന്റെ വിശദീകരണം അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കത്തെപ്പറ്റി അവിടെ മണ്ണിൽ നിന്ന് (من تراب) എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ കളിമണ്ണിന്റെ സത്തിൽനിന്ന് (مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ആദ്യപിതാവായ ആദം നബി(അ)യെ മണ്ണിൽ നിന്ന്തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനെയാണ് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കുഴഞ്ഞമാവുപോലെയുള്ള കളിമണ്ണിൽ നിന്നുള്ള ഏതോ ഒരു തരം സത്തിൽ നിന്ന് ആദം(അ) സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ഇതാണ് മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയ ബീജം വഴിയുള്ള മനുഷ്യോൽപാദനം രൂപം കൊള്ളുകയും, ജനനപരമ്പര തുടരുകയും ചെയ്തു. പിതാക്കളിൽ നിന്നുള്ള ശുക്ലബീജം മാതാക്കളുടെ ഗർഭാശയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുന്നതിനെയാണ് ഭദ്രമായ താവളത്തിൽവെച്ച് എന്ന് പറഞ്ഞത്. മാംസപിണ്ഡത്തിൽ ക്രമേണ അസ്ഥിക്കൂടം രൂപപ്പെടുത്തുകയും, അസ്ഥികളിൽ മാംസം ധരിപ്പിച്ചു ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയായി അംഗങ്ങളും, ഇന്ദ്രീയശക്തികളും തികഞ്ഞ ഒരു പൂർണമനുഷ്യനായി പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി സൂ:ഹജ്ജിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا (പിന്നെ നാം, നിങ്ങളെ ശിശുക്കളായി പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു) എന്നായിരുന്നു. ഏതായാലും മുൻകാലങ്ങളിൽ മിക്കവാറും, അജ്ഞാതമായിരുന്നതും ക്രിസ്ത്വബ്ദം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഗവേഷണഫലങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയതുമായ ഗർഭശാസ്ത്രവിജ്ഞാനങ്ങൾ, ക്വുർആൻ മുമ്പേ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രസ്താവനയിൽ വല്ല വ്യത്യാസവും ഉള്ളതായി ശാസ്ത്രത്തിന് കണ്ടുപിടിക്കുവാനോ തെളിയിക്കുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല-കഴിയുകയുമില്ല.

അനേകം സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ മനുഷ്യോൽഭവചരിത്രം വിവരിച്ചതിൽ നിന്ന് അവന്റെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലേക്ക് അവന് പാഠം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. വീണ്ടും അവന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യങ്ങൾക്കുള്ള പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും എടുത്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَـٰفِلِينَ ﴿١٧﴾

《17》 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക്മീതെ നാം ഏഴു മാർഗങ്ങൾ (വാനങ്ങൾ) സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്; സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് നാം അശ്രദ്ധരായിരുന്നില്ല.

《17》 وَلَقَدْ خَلَقْنَا തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു فَوْقَكُمْ നിങ്ങളുടെ മീതെ سَبْعَ طَرَائِقَ ഏഴു മാർഗങ്ങളെ وَمَا كُنَّا നാം ആയിരുന്നില്ല, നാം അല്ല عَنِ الْخَلْقِ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി, സൃഷ്ടികളെപ്പററി غَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ

طَرَائِقَ എന്ന പദത്തിനാണ് മാർഗങ്ങൾ എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തത്. ക്വുർആനിൽ ആകാശങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മുൽക് 3 ലും സൂറത്ത് നൂഹ് 15 ലും سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (അടുക്കായി - അല്ലെങ്കിൽ തട്ടുതട്ടായി-ഏഴാകാശങ്ങൾ) എന്ന്പറയുന്നു. 65:12; 41:12 മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും سَبْعَ سَمَاوَاتٍ (ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞുകാണാം. ഏഴ് ഗ്രഹമാർഗങ്ങളായിരുന്നു(*) മുൻകാലത്തുള്ളവർക്ക് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്, അതനുസരിച്ചാണ് ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ എന്ന് ക്വുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ ഗ്രഹമാർഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് കൂടുതൽ മാർഗങ്ങൾ - അഥവാ ആകാശങ്ങൾ - ഉണ്ടെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങിനെയാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. ഇതൊരു സ്വീകാര്യമായ വ്യാഖ്യാനമായി എടുക്കുവാൻ തരമില്ലതന്നെ. ഈ ആയത്തിൽ മാർഗങ്ങൾ (طَرَائِقَ) എന്ന വാക്കുപയോഗിച്ചതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു പക്ഷേ അങ്ങനെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം കൊടുക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചേക്കുക, എന്നാൽ :-

ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ എന്ന് ക്വുർആൻ പല പ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചിലേടത്ത് അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ എന്ന് വ്യക്തമായിപ്പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റി السَّمَاءَ الدُّنْيَا (ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം) എന്നും (67:5, 37:6) പറയുന്നു. ആകാശം ഒരു കെട്ടിടം(بناء)പോലെയാണെന്നും (40:64, 2:22) അത് പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞത് പോലെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഈ ആയത്തുകൾക്കെല്ലാം നൽകുന്നത് കേവലം കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കുന്നതിന് സമമാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന് അതത് കാലത്ത് ലഭിക്കുന്ന അറിവിനനുസരിച്ച് ക്വുർആനിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ തുനിയുന്നത് പലപ്പോഴും അപകടത്തിലാണ് കലാശിക്കുക. അതുകൊണ്ട് ക്വുർആൻ പ്രസ്താവിച്ച ഏഴാകാശം കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ ഇതുവരെ മനസ്സിലായിട്ടില്ല. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹുവിനറിയാം എന്ന് പറയുന്നതാണ് ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ മാർഗം. ക്വുർആനിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കിയ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം

(*) ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറ: അൻബിയാഇൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേവലം അലങ്കാര പ്രയോഗമോ സാമാന്യവിവരണമോ മാത്രമാണെന്ന് ഊഹിച്ചു തൃപ്തിയടയുന്നത് തനി ബാലിശമാകുന്നു. ക്വുർആൻ പ്രഖ്യാപിച്ച എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ,ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്ക് വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതിനുശേഷം, പിന്നീടുണ്ടായ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി അവ സൂക്ഷ്മവും വാസ്തവവും തന്നെയാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം അറിയുന്ന സ്രഷ്ടാവിന്റെ വചനങ്ങൾ അങ്ങിനെയല്ലാതെ വരുമോ?! ശാസ്ത്ര നിരീക്ഷണങ്ങളും,അതിന്റെ നേട്ടങ്ങളും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നല്ലാതെ, ഇതേവരെ സൃഷ്ടിരഹസ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അത്കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണല്ലോ. ലോകാവസാന കാലത്തോളം അത് അവസാനിക്കയുമില്ല,ആകയാൽ:-

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാഴ്ച എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം, കൃത്യമായിത്തന്നെ ഏഴ് ആകാശങ്ങൾ ഒന്നിന് മീതെ ഒന്നായിക്കൊണ്ട് -സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പിക്കാം. ഏറ്റവും (ഭൂമിയോട്)അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാൽ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ക്വുർആൻ (67:5, 37:6) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന്, നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആകാശത്തിനപ്പുറത്തായി-അതിനും ഉപരിയിലായി - വേറെയും ആകാശങ്ങളുണ്ടെന്ന് വരുന്നുവല്ലോ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇന്നുവരെയും അവയിൽ ഒരു ആകാശത്തിന്റെ അവസാന അതിർത്തിവരെ മനുഷ്യന്റെ അറിവ് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. എന്നിരിക്കെ, അതിനപ്പുറമുള്ള അവസ്ഥയെപ്പറ്റി വിധി പറയുവാൻ മനുഷ്യന് എങ്ങിനെ കഴിയും? ഏത് ശാസ്ത്രജ്ഞനും ഉപരിയായി അതിമഹാനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് -അല്ലാഹു! (وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ) വാസ്തവം അവന്നറിയാം. ഈ ആയത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽതന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിലേക്കുള്ള സൂചന കാണാം. ആകാശങ്ങൾ, അവയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ തുടങ്ങിയ സകല സൃഷ്ടികളുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഗൗനിച്ചും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെയാണ്, അവ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നത്രെ, وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ(സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് നാം അശ്രദ്ധരായിരുന്നില്ല)എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നത്.

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّٰهُ فِى ٱلْأَرْضِ ۖ

﴾18﴿ ഒരു (നിശ്ചിത) അളവിൽ നാം ആകാശത്ത്നിന്ന് വെള്ളം (മഴ) ഇറക്കി. എന്നിട്ട് അതിനെ ഭൂമിയിൽ തങ്ങിനിറുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍۭ بِهِۦ لَقَٰدِرُونَ ﴿١٨﴾

നിശ്ചയമായും അത് കൊണ്ടുപോകുവാൻ (വറ്റിച്ചു കളയുവാൻ) നാം കഴിവുള്ളവരുമാകുന്നു.

فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِۦ جَنَّٰتٍ مِّن نَّخِيلٍ

﴾19﴿ അങ്ങനെ, അതുകൊണ്ട് നാം നിങ്ങൾക്ക് ഈത്തപ്പനയുടെയും

وَأَعْنَـٰبٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَٰكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿١٩﴾

മുന്തിരികളുടെയും തോട്ടങ്ങൾ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചുതന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ധാരാളം കായ്കനികളുണ്ട്; അവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَآءَ تَنۢبُتُ بِٱلدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْـَٔاكِلِينَ ﴿٢٠﴾

《20》 സീനാ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു (തരം) വൃക്ഷവും (ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു); അത് എണ്ണയും, തിന്നുന്നവർക്ക് കറിയുമായി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു.

《18》 وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് مَاءً വെള്ളം(മഴ) بِقَدَرٍ ഒരു അളവ്(തോത്, കണക്ക്)അനുസരിച്ച് فَأَسْكَنَّاهُ എന്നിട്ട് നാം അതിനെ താങ്ങി നിറുത്തി, അടക്കി നിറുത്തി فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ അതിനെകൊണ്ടുപോകുവാൻ, പോക്കിക്കളയുവാൻ لَقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവൻ തന്നെ 《19》 فَأَنشَأْنَا അങ്ങനെ നാം ഉണ്ടാക്കി لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതിനാൽ جَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങൾ مِّن نَّخِيلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ, ഈത്തപ്പനയാലുള്ള وَأَعْنَابٍ മുന്തിരികളുടെയും لَّكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അതിൽ فَوَاكِهُ കായ്കനികൾ, പഴവർഗങ്ങൾ كَثِيرَةٌ ധാരാളം وَمِنْهَا അതിൽ നിന്ന് تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾതിന്നുന്നു 《20》 وَشَجَرَةً ഒരു വൃക്ഷവും تَخْرُجُ അത് ഉണ്ടാകും, പുറത്ത് വരും مِن طُورِ سَيْنَاءَ സീനാപർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് تَنبُتُ അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു بِالدُّهْنِ എണ്ണയുമായി وَصِبْغٍ കറിയും(കൂട്ടാനും)ചായവും لِّلْآكِلِينَ തിന്നുന്നവർക്ക്, ഭക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്.

ഒലീവ് (സൈത്തൂൻ)മരമാണ് ഈ വൃക്ഷംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിന്റെ പ്രധാന വിളവ് സ്ഥലം സീനാ പ്രദേശമാകുന്നു. സൈത്തെണ്ണ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒലീവെണ്ണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വെളിച്ചെണ്ണ (തേങ്ങായെണ്ണ)യെപ്പോലെ ആ നാട്ടുകാർ വിവിധ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു. മരുന്നായും, ലേപനമായും, ഭക്ഷണത്തിന് കറിയായും, (കൂട്ടാനായും), വിളക്കെണ്ണയായും അത് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

وَإِنَّ لَكُمْ فِي ٱلْأَنْعَـٰمِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَـٰفِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢١﴾

《21》 നിശ്ചയമായും, കന്നുകാലികളിലും നിങ്ങൾക്ക് ചിന്താപാഠമുണ്ട്, അവയുടെ ഉദരങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നാം (പാൽ) കുടിക്കുവാൻ തരുന്നു ; നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ വളരെ ഉപയോഗങ്ങളുണ്ട്; നിങ്ങൾ അവയിൽ നിന്ന് (ഭക്ഷണം) തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു :-

وَعَلَيْهَا وَعَلَى ٱلْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

《22》 അവയുടെ മേലും, കപ്പലുകളിലുമായി നിങ്ങൾ (യാത്രയിൽ)വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

لَعِبْرَةً നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِي الْأَنْعَامِ കന്നുകാലികളിൽ وَإِنَّ لَكُمْ《21》 ചിന്താപാഠം, ഉറ്റാലോചിക്കുവാനുള്ള വിഷയം نُسْقِيكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം കുടിക്കുവാൻ തരുന്നു, കുടിപ്പിക്കുന്നു مِمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന് فِي بُطُونِهَا അവയുടെ ഉദരങ്ങളിൽ (വയറുകളിൽ)ഉള്ള وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ مَنَافِعُ ഉപയോഗങ്ങൾ, ഉപകാരങ്ങൾ كَثِيرَةٌ വളരെ, അധികം وَمِنْهَا അതിൽനിന്ന് تَأْكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നു 《22》 وَعَلَيْهَا അവയുടെ മേലും وَعَلَى الْفُلْكِ കപ്പലുകളിലും تُحْمَلُونَ നിങ്ങൾ വഹിക്കപ്പെടുന്നു(നിങ്ങളെ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്നു)

അല്ലാഹുവിന്റ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങൾ, ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ, പരലോക ജീവിതം ആദിയായവയ്ക്കുള്ള തെളിവുകൾ മൂന്ന് മാർഗങ്ങളിൽ കൂടി മനുഷ്യനെ വലയം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാണാം. മനുഷ്യന്റെ ആദ്യന്തമുള്ള അസ്തിത്വത്തിന്റെ ചരിത്രം, അഥവാ ശരീരലോകം(**عالم الأنفس**) തന്നെ അതിന് തെളിവാകുന്നു. അവന് പുറമെയുള്ള മറ്റെല്ലാ വസ്തുക്കളും അടങ്ങുന്ന ബഹിർലോകവും (**عالم الافاق**) ആ സത്യങ്ങളുടെ സാക്ഷികളത്രെ. ബഹിർലോക സാക്ഷ്യങ്ങളിൽ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളുടെയും, അവയിലടങ്ങിയ പ്രകൃതിയുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്ന പ്രാപഞ്ചികദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാ(**الآيات الكونية**)ണ് മറ്റൊന്ന്. ഇതാണ് രണ്ടാമത്തേത്. കഴിഞ്ഞുപോയ ജനതകളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും, അനുഭവങ്ങളും അടങ്ങുന്ന ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളത്രെ മൂന്നാമത്തേത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് **أيام الله** (അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ-അഥവാ പ്രവർത്തനങ്ങ ൾ)എന്നും **البراهين العملية** (പ്രാവർത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങൾ)എന്നും പറയാറുണ്ട്. ഈ മൂന്ന് വിധത്തിലുള്ള തെളിവുകളും ക്വുർആനിൽ മാറിമാറി വിവരിക്കപ്പെടുന്നത് കാണാം. 12 മുതൽ 16 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ സ്വന്തം സൃഷ്ടികാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും 17 മുതൽ 22 വരെ വചനങ്ങൾ പ്രപഞ്ചലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാനും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. 23 തുടങ്ങി 50 വരെയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയാണ് വിവരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ, ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചും, മാറ്റിമാറ്റിയും കൊണ്ട് ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെയും, ചിന്തയെയും തട്ടിയുണർത്തുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമല്ല.

വിഭാഗം - 2

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَـٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَـٰهٍ

《23》 നൂഹിനെ, നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട്,

غَيْرُهُۥٓ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٣﴾

അദ്ദേ ഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ! നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ യാതൊരു ഇലാഹും [ആരാധ്യനും] ഇല്ല; അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ !?

فَقَالَ ٱلْمَلَؤُا۟ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦ مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَن يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ لَأَنزَلَ مَلَٰٓئِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِىٓ ءَابَآئِنَا ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾

《24》 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രമുഖ സംഘം പറഞ്ഞു : (ജനങ്ങളേ!)ഇവൻ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ ന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; തനിക്ക് നിങ്ങളുടെ മേൽ ശ്രേഷ്ഠത ലഭിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ മലക്കുകളെ(ത്തന്നെ) ഇറക്കുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ പിതാക്കളിൽ നാം ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ല.

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌۢ بِهِۦ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا۟ بِهِۦ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٢٥﴾

《25》 ഇവൻ, ഭ്രാന്തുള്ള ഒരു പുരുഷൻ എന്നല്ലാതെ (ഒന്നും)അല്ല. ആകയാൽ, അവനെ സംബന്ധിച്ച് കുറച്ചുകാലംവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ!

《23》وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا തീർച്ചയായും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി نُوحًا നൂഹിനെ إِلَىٰ قَوْمِهِ തന്റെ ജനതയിലേക്ക് فَقَالَ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു يَاقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ اعْبُدُوا اللَّهَ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ أَفَلَا تَتَّقُونَ അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ 《24》فَقَالَ الْمَلَأُ അപ്പോൾ പ്രമുഖസംഘം(പ്രധാനികളായവർ) പറഞ്ഞു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ مِنْ قَوْمِهِ തന്റെ ജനയിൽ നിന്ന് مَا هَٰذَا ഇവനല്ല إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ مِثْلُكُمْ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَنْ يَتَفَضَّلَ അവന് ശ്രേഷ്ഠത ലഭിക്കുവാൻ, അവൻ ശ്രേഷ്ഠനാകുവാൻ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَأَنْزَلَ അവൻ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു مَلَائِكَةً മലക്കുകളെ مَا سَمِعْنَا നാം കേട്ടിട്ടില്ല بِهَٰذَا ഇതിനെപ്പറ്റി فِي آبَائِنَا നമ്മുടെ പിതാക്കളിൽ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വീകരായ 《25》إِنْ هُوَ ഇവനല്ല, അവനല്ല إِلَّا رَجُلٌ ഒരു

പുരുഷനല്ലാതെ بِهِۦ جِنَّةٌ അവനിൽ ഭ്രാന്തുണ്ട്(അങ്ങിനെയുള്ള) فَتَرَبَّصُوا۟ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, بِهِۦ അവനെ സംബന്ധിച്ച് حَتَّىٰ حِينٍ കുറച്ചു കാലം വരെ.

കുറേ കഴിയുമ്പോൾ അവൻ ഈ പുതിയ സംരംഭത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിക്കൊള്ളും, അല്ലെങ്കിൽ മരണപ്പെട്ടുപോകുകയോ മറ്റോ ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം നമുക്ക് നീങ്ങികിട്ടും. അത്വരെ ക്ഷമിക്കുക എന്നർത്ഥം. മേൽകണ്ട സംഭാഷണങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് ഒരിക്കൽ നടന്ന സംഭവമല്ല. 950 കൊല്ലത്തോളം നൂഹ് നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ സത്യദീനിലേക്ക് - തൗഹീദിലേക്ക് -ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ട് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ മറുപടിയുടെ രത്നച്ചുരുക്കമാണത്. അങ്ങനെ, അവരിൽ നിന്ന് യാതൊരു നന്മയും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യമായി. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി :-

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ! ഇവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കി യിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് നീ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ!

فَأَوْحَيْنَآ إِلَيْهِ أَنِ ٱصْنَعِ ٱلْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَآءَ أَمْرُنَا وَفَارَ ٱلتَّنُّورُ ۙ فَٱسْلُكْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ ٱثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تُخَٰطِبْنِى فِى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ ۖ إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നാം (ഇങ്ങിനെ) വഹ്‌യ് നൽകി : നമ്മുടെ നോട്ടത്തിലും, നമ്മുടെ ബോധനമ നുസരിച്ചും നീ കപ്പൽ പണിയുക: എന്നിട്ട് നമ്മുടെ കല്പന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവുപൊട്ടി) ഒഴുകുകയും ചെയ്താൽ-

അപ്പോൾ എല്ലാ വസ്തുവിൽ നിന്നും ഈരണ്ട് ഇണകളെയും നിന്റെ ആൾക്കാരെയും അതിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക - അവരിൽ യാതൊരു കൂട്ടരുടെമേൽ മുമ്പ് (ശിക്ഷയുടെ)വാക്ക് കഴിഞ്ഞി രിക്കുന്നുവോ അവരൊഴികെ - (അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കരുത്)

അക്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ, നീ എന്നെ അഭിമുഖീ കരിക്കരുത്; നിശ്ചയമായും അവർ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

فَإِذَا ٱسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ عَلَى ٱلْفُلْكِ فَقُلِ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِى نَجَّىٰنَا مِنَ ٱلْقَوْمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ അങ്ങനെ, നീയും നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും കപ്പലിൽ കയറി ശരിപ്പെട്ടാൽ, നീ പറയുക: അക്രമകാരികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ അല്ലാഹുവിന്ന് സർവ്വസ്തുതിയും!

وَقُل رَّبِّ أَنزِلْنِى مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ﴿٢٩﴾

﴿29﴾ എന്റെ റബ്ബേ! അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു താവളത്തിൽ, എന്നെ നീ ഇറക്കിത്തരേണമേ, നീ ഇറക്കിത്തരുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ! എന്നും പറയുക.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَٰتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ നിശ്ചയമായും അതിൽ (ആ സംഭവത്തിൽ) പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്; നിശ്ചയമായും, നാം പരീക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു.

﴿26﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ انْصُرْنِي എന്റെ റബ്ബേ എന്നെ സഹായിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ بِمَا كَذَّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കി(കളവാക്കി)യതുകൊണ്ട്. ﴿27﴾ فَأَوْحَيْنَا അപ്പോൾ നാം വഹ്‌യ് നൽകി إِلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന് أَنِ اصْنَعِ നീ പണിയുക, (ഉണ്ടാക്കുക) എന്ന് الْفُلْكَ കപ്പൽ بِأَعْيُنِنَا നമ്മുടെ നോട്ടത്തിൽ, ദൃഷ്ടിയിൽ وَوَحْيِنَا നമ്മുടെ വഹ്‌യനുസരിച്ചും فَإِذَا جَاءَ എന്നിട്ട് വന്നാൽ أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന وَفَارَ ഒഴുകുകയും (പൊട്ടി ഒഴുകുകയും)ചെയ്താൽ التَّنُّورُ അടുപ്പ് فَاسْلُكْ അപ്പോൾ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുക فِيهَا അതിൽ مِنْ كُلٍّ എല്ലാ വസ്തുവിൽ നിന്നും زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ഈരണ്ട് ഇണകളെ وَأَهْلَكَ നിന്റെ ആൾക്കാരെയും, സ്വന്തക്കാരെയും إِلَّا مَنْ ഒരു കൂട്ടരൊഴികെ سبق മുമ്പ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു عَلَيْهِ അവരുടെമേൽ, അവരെ സംബന്ധിച്ച് الْقَوْلُ വാക്ക് مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് وَلَا تُخَاطِبْنِي നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കരുത് (എന്നോട് പറയരുത്) فِي الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരിൽ (അവരുടെ കാര്യത്തിൽ) ظَلَمُوا അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ مُغْرَقُونَ മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്, മുക്കപ്പെടുന്നവരാണ് ﴿28﴾ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ അങ്ങനെ നീ ശരിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ أَنْتَ നീയും وَمَنْ مَعَكَ നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരും عَلَى الْفُلْكِ കപ്പലിൽ (കയറി) فَقُلِ അപ്പോൾ നീ പറയുക الْحَمْدُ സർവ്വസ്തുതിയും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് الَّذِي نَجَّانَا നമ്മെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവനായ مِنَ الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ﴿29﴾ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ أَنْزِلْنِي നീ എന്നെ ഇറക്കിത്തരേണമേ مُنْزَلًا ഒരു താവളത്തിൽ, ഇറങ്ങുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത്, ഒരു ഇറക്കിത്തരൽ مُبَارَكًا അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട وَأَنْتَ

നീയാകട്ടെ, നീ خَيْرُ ٱلْمُنزِلِينَ ഇറക്കിത്തരുന്നവരിൽ ഉത്തമനുമാണ്. ﴾30﴿ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ وَإِن كُنَّا നിശ്ചയമായും നാം ആകുന്നു لَمُبْتَلِينَ പരീക്ഷിക്കുന്നവർ

കപ്പൽ നിർമിക്കേണ്ടുന്ന വിധം എങ്ങിനെയാണെന്ന് അല്ലാഹു നൂഹ് നബി(അ)ക്ക് അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അത് മുമ്പ് പരിചയമില്ലല്ലോ. കപ്പൽ പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,അവിശ്വാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതായി സൂറത്ത് ഹൂദിൽ (38ൽ) പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദേശത്തോടും, പ്രത്യേക കാവലോടും കൂടി ഉണ്ടാക്കുക എന്നാണ് നമ്മുടെ ബോധനമനുസരിച്ചും നോട്ടമനുസരിച്ചും കപ്പൽ പണിയുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അടുപ്പ് ഒഴുകി എന്ന അർത്ഥം കൊടുത്തത് فارالتنور എന്ന വാകൃത്തിനാണ്. فار എന്ന ക്രിയക്ക് കവിഞ്ഞൊഴുകി, കിളറി, വമിച്ചു, പൊട്ടിഒഴുകി എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാം. تنور എന്നാൽ, ചൂള, അടുപ്പ്, അപ്പക്കൂട് (അപ്പച്ചൂള) എന്നും അർത്ഥം. ഈ വാകൃത്തിന് ഒന്നിലധികം സാരം കൽപിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. അടുപ്പിൽ കൂടി ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയാൽ എന്ന സാരമാണ് അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും നൽകുന്നത്. ഭൂമുഖം ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയാൽ എന്നും ചിലർ സാരം കൽപിക്കുന്നു. യുദ്ധം മൂർദ്ധന്യത്തിലെത്തി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ حمي الوطيس(അടുപ്പ് പതച്ചു) എന്നു പറയാറുണ്ട്.ഇത്പോലെ, കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തിയാൽ എന്നഅർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചതാണ് ഈ വാക്യമെന്ന് വേറെചില വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മൂന്ന് അഭിപ്രായവും താല്പര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ല.കാരണം;: ജലപ്രളയത്തിന്റെ ലക്ഷണം കണ്ടുതുടങ്ങിയാൽ അപ്പോൾ കപ്പലിൽ കയറിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഈ മൂന്ന് വ്യാഖ്യാനവും കാണിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽ ഒന്നായി ഉറവ പൊടിയുകയോ, ആകാശത്ത് നിന്ന് അതിവർഷമുണ്ടാകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൂമുഖവും അടുപ്പും വെള്ളം വമിക്കുകയും, കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. കപ്പലിൽ കയറേണ്ടുന്ന സമയത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക അടയാളമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണ് അടുപ്പിൽ നിന്നും ഉറവുപൊടിയൽ എന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

എല്ലാ ജീവികളിൽ നിന്നും ഈരണ്ട് ഇണകൾ ഓരോ ആണും പെണ്ണും-വീതവും, തന്റെ ആൾക്കാരായ സത്യവിശ്വാസികളെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുവാൻ നൂഹ് നബിയോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർ വളരെ കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, തന്റെ ഒരു മകനും ഭാര്യയും അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷക്ക് പാത്രങ്ങളാണെന്ന് മുമ്പേ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ് إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ ٱلْقَوْلُ (മുമ്പ് വാക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയവരൊഴികെ) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചത്. അക്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞതും അവരെപ്പറ്റിതന്നെ. അവർക്ക് രക്ഷ നൽകുവാൻ അപേക്ഷിക്കരുതെന്ന് സാരം. കപ്പലിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ സാം, ഹാം, യാഫേഥ് (سام، حام، يافث) എന്നിവരും, അവരുടെ ഭാര്യമാരും, തന്റെ ഒരു ഭാര്യയും അടക്കം ആകെ 80 പേരാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും, പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം ഇവരുടെ സന്തതികളായി

പിറന്നവരാണെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **الله اعلم**

ജലപ്രളയം അവസാനിക്കുകയും, അവിശ്വാസികൾ നശിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, കപ്പലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ദുആ ചെയ്യുവാനും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നതാണ് 28 ഉം 29 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. കപ്പൽ ചെന്നണഞ്ഞത് ജൂദീമല (**الجودى**) യിലാണെന്ന് സൂ:ഹൂദ് 44 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് പേർഷ്യൻ ഇറാക്വിനും, തുർക്കിക്കും ഇടയിൽ അറാറാത്ത് പ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു *(*)* അവസാനമായി, ഈ ചരിത്രസംഭവത്തിൽ നിന്ന് പാഠം പഠിക്കുവാൻ 30-ാം വചനം നമ്മെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ءَاخَرِينَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം, നാം വേറെ ഒരു തലമുറയെ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു :-

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ എന്നിട്ട്, അവരിൽ നിന്ന് തന്നെ ഒരു റസൂലിനെ അവരിൽ നാം അയച്ചു: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ആരാധിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്ക് അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ? എന്ന് (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു).

﴾31﴿ ثُمَّ أَنشَأْنَا പിന്നെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു, ഉണ്ടാക്കി مِنۢ بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷം قَرْنًا ഒരു തലമുറയെ, ഒരു കാലക്കാരെ (സമുദായത്തെ) آخَرِينَ വേറെ, വേറെ ആളുകളായ ﴾32﴿ فَأَرْسَلْنَا എന്നിട്ടു നാം അയച്ചു فِيهِمْ അവരിൽ رَسُولًا مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന് തന്നെ ഒരു റസൂലിനെ, ദൂതനെ أَنِ اعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്ന് اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ مَا لَكُم നിങ്ങൾക്കില്ല مِّنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും غَيْرُهُ അവനല്ലാതെ, അവനല്ലാത്ത أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ(അതിനാൽ)നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ

നൂഹ് നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ജലപ്രളയം ലോകത്തെ മുഴുവൻ ബാധിച്ചിരുന്നുവോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയല്ലാതെ വേറെ ജനത ഭൂമുഖത്തുണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ല. നൂഹ് നബിയുടെ ജനത അധിവസിച്ചിരുന്നത് പ്രാചീന ഇറാക്വിലെ

(*) അറാറാത്ത് പ്രദേശം പടം 6-ൽ കാണാം, ഇപ്പോൾ നടത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ഗവേഷണങ്ങളാൽ നൂഹ് നബിയുടെ കപ്പലിന്റേതാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഈയിടെ ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇബ്റാഹീം നബിയുടെ ചരിത്ര സംക്ഷേപത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബാബിലോണ്യ*(*)* യിലായിരിക്കുമെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. ആകയാൽ ജലപ്രളയം അവിടെ മാത്രം ബാധിച്ചിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ഹിതമുള്ളത്. ഖുർആന്റെ (37; 77; 10; 73 എന്നീ) പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നിച്ചു കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീട് ജനസമുദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് അനുമാനിക്കുവാനിടയുണ്ട്. ഇവിടെ 31-ാം വചനത്തിന്റെ സാരവും അതായിക്കൂടെന്നില്ല. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ബാബിലോണ്യ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ആദ്യം ജനവാസമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് ചരിത്രകാരൻമാരിൽ ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഏതായാലും ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്ക് നൂഹ് നബിയുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. പൂർവ്വ കാല നബിമാരുടെയും, സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അധികസ്ഥലത്തും, നൂഹ് (അ)ന്റെ ചരിത്രംകൊണ്ട് തുടങ്ങി ഈസാ(അ)യുടെ ചരിത്രം കൊണ്ടവസാനിക്കുക ഖുർആന്റെ പതിവാണ്. ഈ സൂറത്തിലും അങ്ങിനെയാണുള്ളത്.

قَرْن എന്ന വാക്കിനാണ് തലമുറ എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. നൂറ്റാണ്ട്, ദീർഘകാലം എന്നും മറ്റും അതിന് അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. എങ്കിലും ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, ഒരു പ്രത്യേക സംസ്കാരവും സ്വഭാവവുമുള്ള സമുദായം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. നൂഹ് നബിയുടെ ശേഷം ഉൽഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച തലമുറ-അല്ലെങ്കിൽ സമുദായം-ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സൂ: അഅ്റാഫ് 69-ൽ ആദ് ജനതയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രവാചകനായ ഹൂദ് നബി (അ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു : നിങ്ങളെ അല്ലാഹു, നൂഹിന്റെ ജനതക്ക് ശേഷം പിൻഗാമികളാക്കിയിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുവിൻ (وَاذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ) അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആദ് സമുദായവും ഹൂദ് നബി (അ)യും ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ *(**)* അഹ്ക്വാഫ് (الأحقاف) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പരലോക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ബഹുദൈവാരാധകൻമാരുമായിരുന്നു ആ ജനത. അവരും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരുടെ നിലതന്നെ കൈകൊണ്ടു :-

വിഭാഗം - 3

وَقَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِلِقَآءِ ٱلْـَٔاخِرَةِ وَأَتْرَفْنَٰهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا مَا هَٰذَآ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ

﴾33﴿ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന്, അവിശ്വസിക്കുകയും പരലോകത്തെ കാണുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നാം അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയ്തി ട്ടുള്ളവരായ പ്രമുഖസംഘം (ഇപ്ര കാരം) പറഞ്ഞു 'ഇവൻ നിങ്ങളെ പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും തന്നെ) അല്ല; നിങ്ങൾതിന്നുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ

(*) പടം 6 നോക്കുക (**) പടം 8 നോക്കുക

وَيَشۡرَبُ مِمَّا تَشۡرَبُونَ ﴿٣٣﴾

തിന്നുകയും നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു'.

وَلَئِنۡ أَطَعۡتُم بَشَرًا مِّثۡلَكُمۡ إِنَّكُمۡ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാർ തന്നെയാണ്.

أَيَعِدُكُمۡ أَنَّكُمۡ إِذَا مِتُّمۡ وَكُنتُمۡ تُرَابًا وَعِظَٰمًا أَنَّكُم مُّخۡرَجُونَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ നിങ്ങൾ മരിച്ചു മണ്ണും എല്ലുമായിത്തീർന്നാലും, നിങ്ങൾ (രണ്ടാമതും) പുറത്തു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് അവൻ നിങ്ങളോട് താക്കീത് നൽകുന്നുവോ?!

۞ هَيۡهَاتَ هَيۡهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ നിങ്ങളോട് താക്കീത് നൽകപ്പെടുന്നകാര്യം വളരെ വിദൂരം, വിദൂരം!

إِنۡ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا ٱلدُّنۡيَا نَمُوتُ وَنَحۡيَا وَمَا نَحۡنُ بِمَبۡعُوثِينَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അത് [ജീവിതമെന്നത്] നമ്മുടെ ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (ഒന്നും) ഇല്ല ; നാം മരിക്കുന്നു, ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു - നാം ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവരല്ല തന്നെ!

إِنۡ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا

﴾38﴿ ഇവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനല്ലാതെ (ഒന്നും)അല്ല;

وَمَا نَحۡنُ لَهُۥ بِمُؤۡمِنِينَ ﴿٣٨﴾

നാം അവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല തന്നെ.

﴾33﴿ وَقَالَ الۡمَلَأُ പ്രമുഖ സംഘം പറഞ്ഞു مِن قَوۡمِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്ന് ا الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരായ ا وَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത بِلِقَاءِ الۡآخِرَةِ പരലോകത്തെ കാണുന്നതിനെ وَأَتۡرَفۡنَاهُمۡ നാം അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകുകയും ചെയതിട്ടുള്ള فِي الۡحَيَاةِ الدُّنۡيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ مَاهَٰذَا ഇവനല്ല إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ مِّثۡلُكُمۡ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള يَأۡكُلُ അവൻ തിന്നുന്നു مِمَّا യാതൊന്നിൽ നിന്ന് تَأۡكُلُونَ നിങ്ങൾ തിന്നുന്നു مِنۡهُ അതിൽ നിന്ന്(അങ്ങിനെയുള്ളതിൽ നിന്ന്) وَيَشۡرَبُ അവൻ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مِمَّا تَشۡرَبُونَ നിങ്ങൾ കുടിക്കുന്നതിൽ

مِثْلَكُمْ നിന്ന് ﴾34﴿ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചുവെങ്കിൽ بَشَرًا ഒരു മനുഷ്യനെ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ إِذًا എന്നാൽ, അപ്പോൾ لَخَاسِرُونَ നഷ്ടക്കാർ തന്നെ ﴾35﴿ أَيَعِدُكُمْ അവൻ നിങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നുവോ أَنَّكُمْ നിങ്ങളാണെന്ന് إِذَا مِتُّمْ നിങ്ങൾ മരണപ്പെട്ടാൽ وَكُنتُمْ നിങ്ങൾ ആകുകയും (ചെയ്താൽ) تُرَابًا മണ്ണ് وَعِظَامًا എല്ലുകളും أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പുറത്ത്കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നവരാണെന്ന് ﴾36﴿ هَيْهَاتَ വിദൂരം (അസംഭവ്യം) هَيْهَاتَ വിദൂരം لِمَا تُوعَدُونَ നിങ്ങളോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യം ﴾37﴿ إِنْ هِيَ അതല്ല إِلَّا حَيَاتُنَا നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ الدُّنْيَا ഐഹികമായ نَمُوتُ നാം മരിക്കുന്നു وَنَحْيَا നാം ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു وَمَا نَحْنُ നാമല്ലതന്നെ بِمَبْعُوثِينَ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നവർ. ﴾38﴿ إِنْ هُوَ അവൻ അല്ല إِلَّا رَجُلٌ ഒരു പുരുഷൻ അല്ലാതെ افْتَرَى കെട്ടിച്ചമച്ച, കെട്ടിപ്പറയുന്ന عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ كَذِبًا കളവ് وَمَا نَحْنُ നാം അല്ലതന്നെ لَهُ അവനെ بِمُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ

നാം ജനിച്ചുണ്ടാകുന്നു, കുറേ കഴിയുമ്പോൾ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മരിച്ച ശേഷം ജീവിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേയില്ല ; ഇവൻ എന്തൊക്കെയോ കെട്ടിപ്പറയുകയാണ്, അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെ, തന്റെ ജനത വിശ്വസിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നും, നിഷേധത്തിലും അവിശ്വാസത്തിലും ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ തന്നെ തീർച്ചയാക്കി യിരിക്കുകയാണെന്നും ഹൂദ് നബിക്ക് ബോധ്യമായി.

قَالَ رَبِّ ٱنصُرْنِى بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ റബ്ബേ ! ഇവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കി യിരിക്കുന്നത്കൊണ്ട് നീ എന്നെ സഹായിക്കേണമേ!

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَـٰدِمِينَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും അല്പകാലം കൊണ്ട് അവർ ഖേദിക്കുന്നവരായിത്തീരുന്നതാണ്.

فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ بِٱلْحَقِّ فَجَعَلْنَـٰهُمْ غُثَآءً ۚ فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അങ്ങിനെ (നീതി) മുറയനുസരിച്ച് (ആ) കഠോര ശബ്ദം അവരെ പിടികൂടി; എന്നിട്ട് നാം അവരെ ചണ്ടിയാക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു. ആകയാൽ, അക്രമികളായ ജനതക്ക് (കാരുണ്യത്തിൽ നിന്നും) വിദൂരത:

﴾39﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ, റബ്ബേ انصُرْنِي നീ എന്നെ സഹായിക്കണേ بِمَا كَذَّبُونِ ഇവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയതുകൊണ്ട് ﴾40﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു عَمَّا قَلِيلٍ അൽപകാലം കൊണ്ട്, കുറഞ്ഞകാലത്തിൽ لَيُصْبِحُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ ആയിത്തീരും نَادِمِينَ ഖേദിക്കുന്നവർ ﴾41﴿ فَأَخَذَتْهُمُ അങ്ങനെ അവരെ പിടികൂടി, പിടിപെട്ടു الصَّيْحَةُ കഠോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം بِالْحَقِّ മുറപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തിൽ فَجَعَلْنَاهُمْ അങ്ങിനെ നാം അവരെ ആക്കി غُثَاءً ചണ്ടി, ചവർ فَبُعْدًا അപ്പോൾ (ആകയാൽ)വിദൂരം, വിദൂരത لِلْقَوْمِ ജനതക്ക് الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

കഠോരശബ്ദം, അട്ടഹാസം, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഭയങ്കരനാശം എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള പദമാണ് صيحة.ആദ് സമുദായത്തിന് ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഈ പദംകൊണ്ട് സ്പഷ്ടമാകുന്നില്ല. ജിബ്‌രീൽ(അ) വമ്പിച്ച ഒരു ശബ്ദമിട്ടത്മൂലമാണ് അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഭൂകമ്പം പോലെയുള്ള ഒരു പൊട്ടിത്തെറിയായിരുന്നു അതെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. 31 മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള ആയത്തുകൾ സ്വാലിഹ് നബി (അ)യെയും അവരുടെ സമുദായമായ ഥമൂദിനെ(ثَمُود)യും കുറിച്ചാണെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. غثاءഎന്ന പദം, മലവെള്ളം ഒഴുകി വരുമ്പോൾ അതിലുണ്ടാകുന്ന ചണ്ടിചവറുകൾക്കാണ് സാക്ഷാൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. എല്ലാവരും ചത്തൊടുങ്ങി ഛിന്നഭിന്നമായിപ്പോയി എന്ന് സാരം. بعداഎന്നാൽ ദൂരം, അകലം എന്നൊക്കെയാണ് വാക്കർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലപ്പെട്ട് ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായ ദൗർഭാഗ്യത്തെയാണത് കുറിക്കുന്നത്.

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷമായി പല തലമുറകളെയും നാം ഉൽഭവിപ്പിച്ചു ; -

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ ഒരു സമുദായവും തന്നെ, അതിന്റെ അവധിയെ മുൻകടക്കുന്നതല്ല (അവധിക്ക്) പിന്നിലായിപ്പോകുന്നതുമല്ല.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا ۖ كُلَّ مَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ ۚ

﴾44﴿ പിന്നീട്, നാം നമ്മുടെ ദൂതൻമാരെ [റസൂലുകളെ] തുടരെത്തുടരെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ഓരോ സമുദായത്തിനും, അതിന്റെ ദൂതൻ വരുമ്പോഴെല്ലാം അവർ, അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, അവരിൽ

فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَٰهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٤﴾	**ചിലരെ ചിലരോട് നാം അനുഗമിപ്പിച്ചു. [ഒന്നിനുശേഷം ഒന്നായി നശിപ്പിച്ചു.] അവരെ (മുഴുവനും) നാം കഥാവിഷയങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് (കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും) വിദൂരത !**

قُرُونًا ﴿42﴾ ثُمَّ أَنشَأْنَا പിന്നെ നാം ഉത്ഭവിപ്പിച്ചു مِنۢ بَعْدِهِمْ അവരുടെ ശേഷമായി തലമുറകളെ ءَاخَرِينَ വേറെ ആളുകളായ ﴿43﴾ مَا تَسْبِقُ മുൻകടക്കുന്നില്ല, മുൻകടന്നിരുന്നില്ല مِنْ أُمَّةٍ ഒരു സമുദായവും തന്നെ أَجَلَهَا അതിന്റെ അവധി وَمَا يَسْتَـْٔخِرُونَ പിന്നിലായിപ്പോകുന്നുമില്ല ﴿44﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا പിന്നെ നാം അയച്ചു رُسُلَنَا നമ്മുടെ റസൂലുകളെ تَتْرَا തുടർച്ചയായി, തുടരെത്തുടരെ كُلَّ مَا جَآءَ വരുമ്പോഴെല്ലാം أُمَّةً ഒരു സമുദായത്തിന് رَسُولُهَا അതിന്റെ റസൂൽ كَذَّبُوهُ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَأَتْبَعْنَا അങ്ങനെ നാം അനുഗമിപ്പിച്ചു, തുടർത്തിവിട്ടു بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ بَعْضًا ചിലരോട് وَجَعَلْنَٰهُمْ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു أَحَادِيثَ വർത്തമാനങ്ങൾ, കഥാവിഷയങ്ങൾ فَبُعْدًا അപ്പോൾ വിദൂരത لِّقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക് لَّا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത.

നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ശേഷമുണ്ടായ ഒരു തലമുറയെപ്പറ്റിയാണ് 31-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പിന്നീടും പലതലമുറകൾ ഉയർന്നു വരികയും, അവരിലെല്ലാം അല്ലാഹു റസൂലുകളെ അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, റസൂലുകളെ കളവാക്കിയവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ശിക്ഷകൾ ബാധിച്ചുവെന്നും മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് ഈ ആയത്തുകൾ. നൂഹ് (അ) ന്റെ ജനതയെയും, ആദ്-ഥമൂദ് വർഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം സൂ: ഇബ്റാഹീം 9-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ (അവർക്ക് ശേഷമുള്ളവരും-അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) അപ്പോൾ, നമുക്ക് വിവരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത എത്രയോ തലമുറകൾ അതിന് ശേഷം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ. അടുത്ത ആയത്തിൽ മൂസാ നബി(അ)യെയും ജനതയെയും വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ ആദ്-ഥമൂദിനും, മൂസാ നബി(അ)യുടെ ജനതക്കും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള അനവധി സമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു സൂചനയാണ് 42-ാം വചനത്തിലുള്ളത്. ആ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആകെ സാരം തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ അവന്റെ ദൗത്യത്തെയും അവന്റെ ദൂതൻമാരെയും കളവാക്കി നിഷേധിച്ചു ; അതുനിമിത്തം അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും അവർ പാത്രമായിത്തീർന്നു, ഇതാണത്.

ഈ സമുദായങ്ങളുടെയെല്ലാം തന്നെ, നിഷേധത്തിൽ രണ്ട് വാദഗതികൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് കാണാം: (1) നമ്മെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ദൈവദൂതനാകുന്നതെങ്ങിനെ? (2) മരണാന്തരം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന് പറയുന്നത് സംഭവ്യമാണോ? എന്നാൽ, ലോകസ്രഷ്ടാവിന്റെ ആസ്തിക്യത്തിൽ

അവരാരും നിഷേധം പുറപ്പെടുവിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ആരാധന പലർക്കും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ഈ നിലപാട് അവർ സ്വീകരിച്ചത് കാര്യം മനസ്സിലാകാതെയല്ല-ഗർവ്വും, ധിക്കാരവും മൂലമായിരുന്നു-എന്ന് ഖുർആൻ പലപ്പോഴും എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ധിക്കാരം അതിര് കവിയുമ്പോൾ, ഓരോ സമുദായവും അതതിന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ, ഓരോതരം ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടു നാമാവശേഷമായിപ്പോകുന്നു. അങ്ങനെ, അവരുടെ പഴങ്കഥകൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَٰرُونَ بِـَٔايَٰتِنَا وَسُلْطَٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ പിന്നീട്, മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെയും, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടും, വ്യക്തമായ അധികൃതരേഖയോടും കൂടി നാം അയക്കുകയുണ്ടായി.

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَٱسْتَكْبَرُوا۟ وَكَانُوا۟ قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ പ്രമുഖസംഘത്തിന്റെയും അടുക്കലേക്ക്, അപ്പോൾ അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവർ പൊങ്ങച്ചക്കാരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

فَقَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَٰبِدُونَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അതിനാൽ, അവർ പറഞ്ഞു: നമ്മെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു മനുഷ്യൻമാരെ-അവരുടെ ജനങ്ങളാകട്ടെ, നമ്മുടെ ആരാധകൻമാരുമാണ്-നാം വിശ്വസിക്കുകയോ?!

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا۟ مِنَ ٱلْمُهْلَكِينَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അങ്ങനെ അവർ, രണ്ടുപേരെയും വ്യാജമാക്കി; തന്നിമിത്തം അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീർന്നു!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുമുണ്ട് - അവർ [അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത] സൻമാർഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

﴾45﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا പിന്നെ, നാം അയച്ചു مُوسَى മൂസായെ وَأَخَاهُ هَارُونَ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെയും بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി وَسُلْطَانٍ അധികൃതരേഖയുമായും مُبِينٍ വ്യക്തമായ,സ്പഷ്ടമായ ﴾46﴿ إِلَى فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ

അടുക്കലേക്ക് وَمَلَإِيهِ അവന്റെ പ്രമുഖസംഘത്തിന്റെയും, പ്രധാനികളുടെയും فَاسْتَكْبَرُوا എന്നിട്ട് അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു وَ كَانُوا അവരായിരുന്നു قَوْمًا ഒരു ജനത عَالِينَ പൊങ്ങച്ചക്കാരായ(ഔന്നിത്യം കാട്ടുന്ന) ﴾47﴿ فَقَالُوا അതിനാൽ അവർ പറഞ്ഞു أَنُؤْمِنُ നാം വിശ്വസിക്കുകയോ, വിശ്വസിക്കുമോ لِبَشَرَيْنِ രണ്ട് മനുഷ്യരെ مِثْلِنَا നമ്മെപ്പോലെയുള്ള وَقَوْمُهُمَا അവരുടെ ജനങ്ങളാകട്ടെ لَنَا നമുക്ക്, നമ്മുടെ عَابِدُونَ ആരാധകൻമാരാണ് ﴾48﴿ فَكَذَّبُوهُمَا അങ്ങനെ രണ്ടാളെയും അവർ കളവാക്കി فَكَانُوا അതിനാൽ അവർ ആയി مِنَ الْمُهْلَكِينَ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിൽ ﴾49﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും നൽകി مُوسَى മൂസാക്ക് الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം, ഗ്രന്ഥം لَعَلَّهُمْ അവർ ആകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം يَهْتَدُونَ സൻമാർഗം പ്രാപിക്കും.

പ്രവാചകൻമാർ മനുഷ്യരായിരുന്ന കാരണം പറഞ്ഞു നിഷേധിക്കുന്ന നയം, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിലും നാം കാണുന്നു. അവിശ്വാസികളായ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ പരസ്പരം, ഇത് പോലെ പല സാമ്യങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു ഒരിടത്ത് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: അവർ ഇതിനെപ്പറ്റി പരസ്പരം വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ? -അല്ല-എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരികളായ ഒരു ജനതയാണ് (أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُون– الذاريات : ٥٣)ഫിർഔനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽമുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ശേഷമാണ് മൂസാ നബി(അ)ക്ക് തൗറാത്ത് നൽകപ്പെടുന്നത്. അതിനുമുമ്പ് അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ന്യായപ്രമാണഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയില്ല. മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞത് പോലെ, തൗറാത്തിന് ശേഷം, ഒരു സമുദായം ഒന്നാകെ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായും അറിയില്ല. മൂസാ നബിയുടെ കാലം മുതൽക്ക് അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായി ധർമസമരം (ജിഹാദ്) നടന്നുവന്നതായി കാണപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറയുന്നു :

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ·القصص: ٤٣

(പൂർവ്വതലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചതിന് ശേഷം, ജനങ്ങൾക്ക് അന്തർബോധങ്ങളായും, മാർഗദർശനമായും കാരുണ്യമായും കൊണ്ട് മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്-അവർ ഉറ്റലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി)

ഫിർഔനും കൂട്ടുകാരും, മൂസാനബി(അ)യെയും, ഹാറൂൻ നബി(അ)യെയും വെറും സാധാരണക്കാരാണെന്ന് പറഞ്ഞു തരംതാഴ്ത്തിയെന്ന് മാത്രമല്ല, അവരുടെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധകൻമാരുമാണ്(وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ)എന്ന് കൂടി പറയുന്നു. ഫിർഔന്റെ ആൾക്കാർ ക്വിബ്ത്ത്വീ (കോപ്തീ) വർഗവും, മൂസാനബിയുടെ ആൾക്കാർ ഇസ്റാഈൽ വർഗവുമാണ്. ക്വിബ്ത്ത്വീ വർഗം ഇസ്റാഈല്യരെ അടിച്ചമർത്തി അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണിത് പറയുന്നത്. മാത്രമല്ല, ഫിർഔനാണെങ്കിൽ, താൻ ഇലാഹാണെന്നും റബ്ബാണെന്നും (ആരാധ്യനും രക്ഷിതാവുമാണെന്നും)വാദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 47-ാം വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ് : നമ്മളെപ്പോലെയുള്ള രണ്ടു മനുഷ്യൻമാരാണ് മൂസായും ഹാറൂനും. വാസ്തവത്തിൽ നമ്മളെപ്പോലെ എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ-നമ്മുടെ

ചോൽപടിയിൽ മാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നമ്മുടെ ആരാധകൻമാരായ ഒരു കീഴ്‌വർഗത്തിൽപെട്ടവരാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഇവർ രണ്ടാളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്ന ഈ പുതിയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നാം എങ്ങിനെ അവരെ വിശ്വസിക്കും !? ഇതാണവരുടെ വാദം.

عَابِدُونَ(ആബിദൂൻ) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ആരാധകൻമാർ' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്ത ത്. ഏകവചനം عَابِد(ആബിദ്) എന്നാകുന്നു. عِبَادَة(ഇബാദത്ത്) ചെയ്യുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള കർത്തൃനാമം(اِسْم الفاعل) ആണത്. ഇബാദത്തിന് സാധാരണമായ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് കഴിഞ്ഞ സൂറത്ത് 77-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഇവിടെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അർത്ഥത്തിലാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുൽ ഫാത്തിഹഃ 5-ാം ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം.

وَجَعَلْنَا ٱبْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنَٰهُمَآ إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ ഇബ്നു മർയമിനെയും തന്റെ മാതാവിനെയും നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു;

നിവാസയോഗ്യവും, ഒഴുക്കു ജലമുള്ളതുമായ ഒരു മേട് പ്രദേശത്തേക്ക് (എത്തിച്ച്) രണ്ടുപേർക്കും നാം അഭയം നൽകുകയും ചെയ്തു.

﴾50﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കി ابْنَ مَرْيَمَ ഇബ്നു മറിയമിനെ(മർയമിന്റെ മകനെ) وَأُمَّهُ തന്റെ ഉമ്മയെയും آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَآوَيْنَاهُمَا രണ്ടാൾക്കും നാം അഭയം നൽകുകയും ചെയ്തു إِلَىٰ رَبْوَةٍ ഒരു മേട് പ്രദേശത്തേക്ക് ذَاتِ قَرَارٍ നിവാസയോഗ്യമായ, താമസിക്കാൻ പറ്റിയ وَمَعِينٍ ഒഴുക്കുജലമുള്ളതുമായ

പിതാവില്ലാതെ മർയമിൽ നിന്ന് മാത്രം ഈസാ(അ) ജനിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് രണ്ട്പേരെയും കൂടി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (آية) ആക്കി എന്നു പറഞ്ഞത്. പലപ്പോഴും പിതാവിന്റെ പേരോട് ചേർത്തും, ചിലപ്പോൾ മാതാവിന്റെ പേരോട് ചേർത്തും, ഇന്ന യാളുടെ മകൻ എന്ന് ആളുകളെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നത് അറബിഭാഷയിൽ പതിവാണ്. ഇതിന്ന് كنية (ഓമനപ്പേർ-മറുപേർ-വീട്ടുപേർ) എന്ന് പറയപ്പെടും. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇബ്നുഉമർ മുതലായ പേരുകൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ഈസാനബി(അ)ക്ക് പിതാവില്ലാത്തത് കൊണ്ട് ഇബ്നു മർയം (മർയമിന്റെ മകൻ) എന്ന ഓമനപ്പേർ വന്നു. ഇതുകൊണ്ട്തന്നെയാണ് ക്വുർആനിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഈസബ്നു മർയം (മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ) എന്ന് പറയുന്നതും.

മർയമിനും പുത്രനും അഭയം നൽകിയ മേട്പ്രദേശം ഏതാണെന്നുള്ളതിൽ മുൻഗാമികൾക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ദിമശ്ക്വ് (ഡമസ്കസി)ലാണെന്നും, ബൈത്തുൽ മുക്വദ്ദസിലാണെന്നും, ഈജിപ്തിലാണെന്നും, ഫലസ്തീനിലെ റംലഃയിലാണെന്നും പക്ഷങ്ങളുണ്ട്. ഇബ്നുസൈദ്(റ), ഇബ്നുൽ മുസയ്യബ്(റ)(عبد الرحمن بن زيدبن أسلم وسعيد بن المسيب رحمهما الله) എന്നിവർ പറഞ്ഞ പ്രകാരം,

ഈജിപ്തിലായിരുന്നുവെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായം കാണുന്നത്. ഇൻജീലിൽ തന്നെ ഇങ്ങനെ കാണാം: അവൻ (യോസേഫ്) എഴുന്നേറ്റ് ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നെ കൂട്ടികൊണ്ട് പുറപ്പെട്ട് മിസ്രയീമിലേക്ക് (ഈജിപ്തിലേക്ക്) പോയി. ഹെരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവിടെ പാർത്തു. (മത്തായി 2-ൽ 14,15) മെസീഹാ(ഈസാ)യുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് ജോൽസ്യന്മാരിൽ നിന്ന് യഹൂദൻമാരുടെ രാജാവ് പിറക്കാറായിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിവ്കിട്ടിയതനുസരിച്ച് ഹിരോദസ് രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ തേടിപ്പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചതാണ് ഇതിന് കാരണമെന്നും, രണ്ട് വയസ്സിന് താഴെയുള്ള വളരെ കുട്ടികൾ ഇക്കാരണത്താൽ ബെത്ത്ലെഹേമിൽ *(*)* بيت لحم കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

പല നബിമാരുടെയും, സമുദായങ്ങളുടെയും കഥകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ശേഷം -ക്വുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും പതിവുള്ളത്പോലെ-ഏകമതം, ഏക സമുദായം എന്ന അടിസ്ഥാന തത്വത്തെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു. മുൻകഴിഞ്ഞ നബിമാർക്കെല്ലാം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട അദ്ധ്യാപനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു:

വിഭാഗം - 4

يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُوا۟ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعْمَلُوا۟ صَٰلِحًا ۖ إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

《51》 ഹേ, ദൂതൻമാരേ [റസൂലുകളേ!] നിങ്ങൾ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും, സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ എന്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَإِنَّ هَٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَٰحِدَةً وَأَنَا۠ رَبُّكُمْ فَٱتَّقُونِ ﴿٥٢﴾

《52》 നിശ്ചയമായും, ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ സമുദായം - ഏകസമുദായം! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നോട് ഭക്തികാണിക്കുവിൻ! (ഇതായിരുന്നു എല്ലാവരോടും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്)

فَتَقَطَّعُوٓا۟ أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۖ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٥٣﴾

《53》 എന്നാൽ, അവർ (ജനങ്ങൾ) തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ തങ്ങൾക്കിടയിൽ തുണ്ടംതുണ്ടമായി മുറിച്ചെടുത്തുകളഞ്ഞു. ഓരോ കക്ഷിയും തങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ളത്കൊണ്ട് സംതൃപ്തരാണ്.

(*) പടം 3 നോക്കുക

يَاأَيُّهَاالرُّسُلُ﴿51﴾ ഹേ റസൂലുകളേ كُلُوا നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ مِنَ الطَّيِّبَاتِ വിശിഷ്ട (നല്ല) വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് وَاعْمَلُوا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ صَالِحًا സൽകർമം, നല്ലപ്രവൃത്തി إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ بِمَاتَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് ﴿52﴾ وَإِنَّ هَذِهِ നിശ്ചയമായും ഇത്, ഇതാണ് أُمَّتُكُمْ നിങ്ങളുടെ സമുദായം أُمَّةً وَاحِدَةً ഏകസമുദായം وَأَنَا ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ് فَاتَّقُونِ അതിനാൽ എന്നോട് നിങ്ങൾ ഭക്തികാണിക്കുവിൻ, എന്നെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ ﴿53﴾ فَتَقَطَّعُوا എന്നാൽ അവർ മുറിച്ചെടുത്തു أَمْرَهُمْ അവരുടെ കാര്യം بَيْنَهُمْ തങ്ങൾക്കിടയിൽ زُبُرًا കഷ്ണങ്ങളായി, തുണ്ടം തുണ്ടമായി كُلُّ حِزْبٍ എല്ലാ കക്ഷിയും بِمَالَدَيْهِمْ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉള്ളത്കൊണ്ട്, ഉള്ളതിൽ فَرِحُونَ സംതൃപ്തരാണ്, സന്തുഷ്ടരാണ്.

ഒരേ റബ്ബിൽ വിശ്വസിച്ച്, അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ച്, അവന്റെ ഏകമതം സ്വീകരിച്ച്, ഏക സമുദായമായി കഴിയേണ്ട മനുഷ്യർ വിഭിന്ന കക്ഷികളായിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല , ഓരോ കക്ഷിയും തന്റേതാണ് ശരിയെന്ന് കരുതി തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്തു. സൂ: അൻബിയാഇൽ ഏതാണ്ട് ഇത് പോലെ, 92,93 ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വിവരണത്തിൽ വായിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർമിക്കുക.

الطَّيِّبَات എന്ന വാക്കിനാണ് വിശിഷ്ടവസ്തുക്കൾ എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തത്. നല്ലത്, ഹൃദ്യമായത്, പരിശുദ്ധമായത്, വിശിഷ്ടമായത് എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം വരാം. വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും മ്ളേച്ഛമല്ലാത്തതും, ഹൃദ്യമായതുമായ വസ്തുക്കൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ എല്ലാ റസൂലുകളോടും അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണമെന്ന് കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. മതത്തിൽ അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത (ഹലാലല്ലാത്ത) ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ - അത് എത്ര നല്ലതായി തോന്നിയിരുന്നാലും ശരി-ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുന്നത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സൽക്കർമങ്ങൾ സ്വീകാര്യമാകുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണെന്ന് കൂടി ആയത്തിന്റെ ഘടനയിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. താഴെ കാണുന്ന ഹദീഥുകളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം:-

(١) عن جابر رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لايدخل الجنة لحم نبت من السحت وكل لحم نبت من السحت النار اولى به .احمد والدارمى والبيهقى

സാരം : 1. നബിﷺപറഞ്ഞതായി ജാബിർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ഹറാമായ (വിരോധിക്കപ്പെട്ട) ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് വളർന്നുണ്ടായ മാംസം സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതല്ല. ഹറാമിൽ നിന്ന് വളർന്നുണ്ടായ എല്ലാ മാംസത്തിനും കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത് നരകത്തിനാകുന്നു. (അ; ബൈ; ദാരിമീ)

(٢) عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ايها الناس ان الله

تعالى طيب لا يقبل الاطيبا وان الله تعالى امر المؤمنين بما امر به المرسلين فقال ياايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا انى بما تعملون عليم وقال ياايها الذين امنوا كلوا من طيبات مارزقناكم ـ ثم ذكر : الرجل يطيل السفر اشعث اغبر ومطعمه حرام ومشربه حرام وملبسه حرام وغذى بالحرام يمد يديه الى السماء يا رب يارب فانى يستجاب له ـ مسلم والترمذى وغيرهما

2. നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായെന്ന് അബൂഹുറയ്റ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ഹേ, മനുഷ്യരേ! അല്ലാഹു വിശിഷ്ടനാകുന്നു. വിശിഷ്ടമായതിനെയല്ലാതെ അവൻ സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും അവൻ മുർസലുകളോട് കൽപിച്ചത്പ്രകാരം തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളോടും കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുർസലുകളോട് അവൻ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: ഹേ ദൂതൻമാരേ! നിങ്ങൾ വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും സൽകർമം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് അറിയുന്നവനാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളോട് അവൻ പറയുന്നു: ഹേ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ ! നിങ്ങൾക്ക് നാം നൽകിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് തിന്നുകൊള്ളുവിൻ.... പിന്നീട് തിരുമേനി പറയുകയാണ്: മനുഷ്യൻ ജടമുടിയും പൊടിയാടിയും കൊണ്ട് (മുഷിഞ്ഞു മിനക്കെട്ട്) ദീർഘയാത്ര ചെയ്യുന്നു; അവന്റെ ഭക്ഷണമാകട്ടെ, ഹറാമായിരിക്കും; പാനീയവും ഹറാമായിരിക്കും; വസ്ത്രങ്ങളും ഹറാമായിരിക്കും; അവൻ ഹറാമുകൊണ്ട് വളർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കും. അവൻ ആകാശത്തേക്ക് കൈകൾ നീട്ടി (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കും : എന്റെ റബ്ബേ ! എന്റെ റബ്ബേ ! എന്ന്. എന്നാൽ, അതിന് അവന് എവിടുന്ന് ഉത്തരം കിട്ടുവാനാണ് ?! (മു. തി.)

ഈ ഹദീഥിൽ ഉദ്ധരിച്ച പ്രവാചകൻമാരോടുള്ള കൽപന നമ്മുടെ 51-ാം വചനം തന്നെ. സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള കൽപന സൂ:അൽബക്വറഃ 172-ാം വചനമാകുന്നു. അതിന്റെ ബാക്കി ഭാഗം وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ (നിങ്ങൾ അവനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവനോട് നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ!) എന്നാകുന്നു. എത്ര ഗൗരവമേറിയ കൽപനയാണിതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

മുസ്‌ലിം സഹോദരൻമാരേ, ചിന്തിക്കുക! നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നിലയൊന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുക! നമ്മുടെ ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളിലാകട്ടെ, ഇതര വസ്തുക്കളിലാകട്ടെ, ഹറാമിന്റെ കലർപ്പും, പാപത്തിന്റെ കറയും കലരാത്തവരായി നമ്മിൽ എത്ര പേരുണ്ടായിരിക്കും ? മിക്കവാറും ആളുകൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ന് വല്ല നിഷ്കർഷയുമുണ്ടോ? അഹോ, സങ്കടം! അത്മാത്രമോ? നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഹറാമോ ഹലാലോ എന്ന് ചിന്തിക്കുകയെന്നത് ഇന്നൊരു പ്രശ്നം പോലുമല്ലാതായിരിക്കുകയാണ് ! നമ്മുടെ സാമുദായിക വശമെടുത്ത് നോക്കിയാലോ ? അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ തങ്ങൾക്കിടയിൽ തുണ്ടം തുണ്ടമാക്കി (فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ) എന്ന് 53-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ നിലപാട് തന്നെ!. ഇതര സമുദായങ്ങളുടെ കഥ എന്തെങ്കിലുമായിക്കൊള്ളട്ടെ, നാം ഇന്ന് എത്ര കക്ഷികളായിപ്പിരിഞ്ഞു? എത്രയായിപ്പിരിയുന്നു ? ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റേ കക്ഷിയുമായി എത്രമാത്രം ഭിന്നിപ്പിലും വൈരത്തിലുമാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥവും നബി തിരുമേനിയുടെ ചര്യയും നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്- നമ്മുടെ കൈവശം തന്നെയുണ്ട്.

എന്നിട്ടും അവയെ അവലംബിക്കാതെ, ഓരോ കക്ഷിയും തന്റെ കക്ഷിയുടെത് മാത്രമാണ് ശരിയെന്ന് യാതൊരു വിട്ടുവിഴ്ചയും കൂടാതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്! മുസ്‌ലിം സമുദായമേ! നമുക്കുള്ളത് ഒരേ റബ്ബ്, ഒരേ നബി, ഒരേ വേദഗ്രന്ഥം, ഒരേ മതം, ഒരേ ഉന്നം (ലക്ഷ്യം) ഇവയാണല്ലോ! സമുദായമേ, നിനക്ക് ബുദ്ധിയില്ലേ! ഈ ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ നീ കാണുന്നില്ലേ, വായിക്കുന്നില്ലേ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? അല്ലാഹുവേ! മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് സൽബുദ്ധി തോന്നിച്ചാലും! آمين

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുപോയ ഭിന്നകക്ഷികളെയെല്ലാം, യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കാതെ അല്ലാഹു വെറുതെ വിട്ടുകളയുമെന്ന് ആരും ധരിക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു:-

فَذَرْهُمْ فِى غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ (നബിയേ !) കുറച്ചുകാലം വരെ അവരെ അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തത്തിലായി വിട്ടേക്കുക !

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِۦ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ - ധനവും, മക്കളുമായി നാം അവർക്ക് സഹായം നൽകുന്നത്:

نُسَارِعُ لَهُمْ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ ۚ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ നന്മയുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർക്ക് നാം ബദ്ധപ്പെട്ട് നൽകുകയാണെന്ന്?! പക്ഷേ, അതൊരു പരീക്ഷണം മാത്രമാണെന്ന (പരമാർത്ഥം) അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

﴾54﴿ فَذَرْهُمْ എന്നാൽ അവരെ നീ വിട്ടേക്കുക فِي غَمْرَتِهِمْ അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ, മൂഢതയിൽ, അശ്രദ്ധയിൽ, അന്ധതയിൽ حَتَّىٰ حِينٍ കുറച്ചുകാലം വരെ ﴾55﴿ أَيَحْسَبُونَ അവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ أَنَّمَا നിശ്ചയമായും യാതൊന്ന് ആണെന്ന് نُمِدُّهُم بِهِ നാം അവർക്ക് അത് മൂലം സഹായം നൽകുന്നു (അങ്ങിനെയുള്ള) مِن مَّالٍ ധനമായിട്ടും وَبَنِينَ മക്കളായിട്ടും ﴾56﴿ نُسَارِعُ നാം ബദ്ധപ്പെട്ട് കൊടുക്കുകയാണ് (എന്ന്) لَهُمْ അവർക്ക് فِي الْخَيْرَاتِ നൻമകളിൽ, നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ بَل പക്ഷേ, എന്നാൽ لَا يَشْعُرُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അറിയുന്നില്ല.

സാരം : നാം അവർക്ക് പല നന്മകളും ചെയ്‌വാൻ തയ്യാറാണ്, തങ്ങൾക്ക് കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്വത്തുക്കൾ മക്കൾ മുതലായവയെല്ലാം അതിലേക്ക് മുൻകൂറായി നേരത്തെവന്നു കിട്ടിയതാണ്, എനിയും വർദ്ധിച്ച നന്മകൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നൊക്കെയുള്ള ഒരു ഭാവമാണ് അവരിൽ പ്രകടമാകുന്നത്. വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതെല്ലാം വെറും പരീക്ഷണങ്ങളാണ്. അവർക്ക് നേരിടുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ അനുഭവങ്ങൾ വരുന്ന കാലം ഇതാ-അടുത്തായിരിക്കുന്നു. അത്‌വരെ അവരുടെ അജ്ഞതാന്ധകാരത്തിലും, അശ്രദ്ധയിലും അവർ മുഴുകി നടന്നുകൊള്ളട്ടെ!

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെടുന്നു : അല്ലാഹു

നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ വീതിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് പോലെ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വഭാവങ്ങളും അവൻ വീതിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും, അല്ലാത്തവർക്കും അവൻ ദുൻയാവ് (ഐഹിക സുഖം) കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കല്ലാതെ ദീൻ (മതനിഷ്ഠ) കൊടുക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹു ആർക്ക് ദീൻ കൊടുത്തുവോ, അവനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

إِنَّ ٱلَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم مُّشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ പേടിച്ചത് നിമിത്തം ഭയപ്പാടുള്ളവരായ ആളുകൾ;

وَٱلَّذِينَ هُم بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായ ആളുകളും;

وَٱلَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

﴾59﴿ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് (യാതൊന്നും) പങ്കുചേർക്കാത്ത ആളുകളും;

وَٱلَّذِينَ يُؤْتُونَ مَآ ءَاتَوا۟ وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَٰجِعُونَ ﴿٦٠﴾

﴾60﴿ തങ്ങൾ (വല്ലവർക്കും) കൊടുക്കുന്നതിനെ - അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാണ് എന്നതിനാൽ - ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ട് കൊടുക്കുന്നവരും;

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُسَـٰرِعُونَ فِى ٱلْخَيْرَٰتِ وَهُمْ لَهَا سَـٰبِقُونَ ﴿٦١﴾

﴾61﴿ അങ്ങിനെയുള്ളവർ, നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ ധൃതികൂട്ടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്; അവർ അതിലേക്ക് മുൻകടക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

﴾57﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ هُمْ അവർ مِنْ خَشْيَةِ പേടിച്ചത് നിമിത്തം رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ مُشْفِقُونَ ഭയപ്പാടുള്ളവരാണ് (അങ്ങിനെയുള്ളവർ) ﴾58﴿ وَالَّذِينَ ഒരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നു ﴾59﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും هُمْ അവർ بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് لَا يُشْرِكُونَ പങ്കുചേർക്കുകയില്ല ﴾60﴿ وَالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും يُؤْتُونَ അവർ കൊടുക്കും مَا آتَوا തങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത് وَقُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട് وَجِلَةٌ നടുങ്ങിയവ, പേടിച്ചവ أَنَّهُمْ അവർ ആണെന്നതിനാൽ إِلَى رَبِّهِمْ അവരുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَاجِعُونَ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ(എന്നതിനാൽ) ﴾61﴿ أُولَٰئِكَ

അക്കൂട്ടർ, അങ്ങിനെയുള്ളവർ يُسَارِعُونَ ധൃതിപ്പെടുന്നു, ബദ്ധപ്പെടുന്നു فِي الْخَيْرَاتِ നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ وَهُمْ അവർ لَهَا അതിന്, അതിലേക്ക് سَابِقُونَ മുൻകടക്കുന്നവരാണ്, മുന്നോട്ട് വരുന്നവരാണ് (താനും)

ആർക്കെങ്കിലും, വല്ലതും കൊടുക്കുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ലതരത്തിലുള്ള വീഴ്ചയോ കുറവോ വന്നു പോയിട്ടുണ്ടോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ കാരണമാക്കുന്ന വല്ല ന്യൂനതയും വന്നു പോയിട്ടുണ്ടോ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നടുക്കവും പേടിയുമാണ് ഹൃദയങ്ങൾ നടുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ട് കൊടുക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. മേൽകണ്ട ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയവർ, സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ഉൽസാഹപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കുകയും, കിട്ടിയ അവസരമെല്ലാം അതിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ധൃതിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരിക്കും. ഇതാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം കാട്ടിത്തരുന്നത്.

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۖ وَلَدَيْنَا كِتَـٰبٌ يَنطِقُ بِٱلْحَقِّ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

《62》 ഒരു ദേഹത്തോടും, അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുകയില്ല; യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം [രേഖ] നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ട്; അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

《62》 وَلَا نُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുകയില്ല, നിർബന്ധിക്കുകയില്ല نَفْسًا ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളോടും إِلَّا وُسْعَهَا അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ وَلَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ട് كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം يَنْطِقُ അത് തുറന്ന് പറയും, മൊഴിയും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ وَهُمْ അവർ لَا يُظْلَمُونَ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

മൂന്ന് സംഗതികളാണ് ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്

(1) ഏതൊരാളുടെയും കഴിവനുസരിച്ചുള്ളതല്ലാതെ അവനോട് ശാസിക്കുകയില്ല. ക്വുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മൗലികതത്വമാണിത്. ശാരീരികവും, മാനസികവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ എല്ലാവിധ കഴിവുകളും ഇതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ആരാധനാ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഇത് ബാധകമാണ്. നമസ്കാരത്തിലും, നോമ്പിലും മാത്രമല്ല, സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിലും സമുദായ സേവനത്തിലും,മതപ്രബോധന ത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ ഈ നിയമം ബലത്തിലുണ്ട്. അപ്പോൾ, സൽക്കർമം ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള മാർഗം ഒട്ടും കുടുസ്സല്ല. ദുഷ്ക്കർമത്തിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും നിരതരായവർക്ക് സത്യത്തിന്റെ മാർഗം ഇടുങ്ങിയതാണെന്നോ, മതശാസനകൾ അസഹ്യമാണെന്നോ പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ല.

(2) സൽക്കർമികളുടെയും ദുഷ്ക്കർമികളുടേയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവരുടെ ചെയ്തികളും കൃത്യവും വ്യക്തവുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്.

3) സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽക്കർമഫലങ്ങളിൽ വല്ല കുറവും വരുത്തിയോ, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളിൽ വല്ലതും അധികരിപ്പിച്ചോ, ആരോടും അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാവരുടെയും നൻമതിൻമകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ട് ക്വിയാമത്ത്നാളിൽ ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടുന്നതാകുന്നു: ഇതാ നമ്മുടെ - നാം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ച - ഗ്രന്ഥം! അത് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറഞ്ഞു തരുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നാം പകർത്തെടുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു (هَٰذَا كِتَابُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ- الجاثية : ٢٩)

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ ﴿٦٣﴾

﴿63﴾ എങ്കിലും അവരുടെ [അവിശ്വാസികളുടെ] ഹൃദയങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്ധതയിലാകുന്നു. അവർക്ക് അത് [മേൽപറഞ്ഞത്] കൂടാതെയുള്ള ചില പ്രവൃത്തികളാണുള്ളത്; അത് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്;

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْأَرُونَ ﴿٦٤﴾

﴿64﴾ അങ്ങനെ, അവരിലുള്ള സുഖിയൻമാരെ ശിക്ഷ മൂലം നാം പിടിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോഴതാ, അവർ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു!

لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّكُم مِّنَّا لَا تُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ (അവരോട് പറയപ്പെടും:) ഇന്ന് നിങ്ങൾ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ടാ [അതുകൊണ്ട് ഫലമില്ല]! നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക്, നമ്മിൽ നിന്ന് സഹായം നൽകപ്പെടുകയില്ല;

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ തീർച്ചയായും, എന്റെ (വേദ)ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ, മടമ്പുകാലുകളിൽ (വന്നപാടെ) തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്:

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ അഹങ്കാരികളായ നിലയിൽ - അതിൽ [വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ] രാക്കഥയുമായി - നിങ്ങൾ പിച്ചു പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു.

﴾63﴿ بَلْ എങ്കിലും, പക്ഷേ قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ فِي غَمْرَةٍ അന്ധതയിലാണ്, അശ്രദ്ധയിലാണ്, മൂടലിലാണ് مِنْ هَٰذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച് وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَعْمَالٌ ചില പ്രവൃത്തികൾ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ അത് കൂടാതെ هُمْ അവർ لَهَا അത്, അവയെ عَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ﴾64﴿ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا അങ്ങനെ നാം പിടിക്കുന്നതായാൽ مُتْرَفِيهِمْ അവരിലുള്ള സുഖിയൻമാരെ بِالْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്, ശിക്ഷമൂലം إِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ يَجْأَرُونَ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു, വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു ﴾65﴿ لَا تَجْأَرُوا നിങ്ങൾ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ട الْيَوْمَ ഇന്ന് إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مِنَّا നമ്മിൽ നിന്നും لَا تُنْصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല ﴾66﴿ قَدْ كَانَتْ തീർച്ചയായും ആയിരുന്നു آيَاتِي എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ) تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നു فَكُنْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങളായിരുന്നു عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിലായി تَنْكِصُونَ മടങ്ങി (പിൻവാങ്ങി)പ്പോകുക(യായിരുന്നു) ﴾67﴿ مُسْتَكْبِرِينَ അഹങ്കാരികളായ നിലയിൽ, അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട് بِهِ سَامِرًا അതിൽ രാക്കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് تَهْجُرُونَ നിങ്ങൾ പിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു, തോന്ന്യാസം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്.

സാരം: മനുഷ്യന് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ശാസനകളൊന്നും അല്ലാഹു അവരിൽ ചുമത്തിയിട്ടില്ല; അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിശ്വാസികൾ അതൊന്നും ഗൗനിക്കാതെ അന്ധതയിലും, അശ്രദ്ധയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. 57-60 ൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെയുള്ള സൽക്കർമങ്ങളൊന്നും അവർ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ക്വുർആനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുക, നബിയെ പരിഹസിക്കുക, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുക മുതലായവയാണ് അവരുടെ ജോലി. അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരായി തങ്ങൾക്ക് എന്തും ചെയ്യാമെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് അവരുള്ളത്. എന്നാൽ, ഈ നില അധികം തുടർന്നുപോകയില്ല. താമസിയാതെ ആ സുഖ സൗകര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർക്ക് തന്റേടം വരും. അവർ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങും. പക്ഷേ , ഫലമെന്ത് ?!

ആ നിലവിളിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്നും മറുപടി ലഭിക്കുക ഇപ്രകാരമായിരിക്കും : ഇന്ന് നിലവിളികൂട്ടിയിട്ട് കാര്യമില്ല ; യാതൊരു രക്ഷയും നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്റെ ആയത്തുകൾ റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളത് കേട്ടതുമില്ല, ചിന്തിച്ചതുമില്ല. കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത് ; മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ ക്വുറൈശികളാണ്, കഅ്ബഃയുടെ സംരക്ഷകൻമാരാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അഹങ്കാരം നടിക്കുകയും, കഅ്ബഃയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൂടി ക്വുർആനെക്കുറിച്ചും, നബിയെക്കുറിച്ചും പരിഹാസപൂർവ്വം രാക്കഥകളും, തോന്ന്യാസവും പറഞ്ഞു കാലം കഴിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എനി, ഇപ്പോൾ നിലവിളിച്ചതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല.

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا۟ ٱلْقَوْلَ أَمْ جَآءَهُم مَّا لَمْ يَأْتِ ءَابَآءَهُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾

《68》 (പറയുന്ന)വാക്ക് [ക്വുർആൻ] അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ? അഥവാ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലാത്തതൊന്ന് ഇവർക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا۟ رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُۥ مُنكِرُونَ ﴿٦٩﴾

《69》 അതല്ലെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ റസൂലിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല - അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണോ?!

أَمْ يَقُولُونَ بِهِۦ جِنَّةٌۢ ۚ بَلْ جَآءَهُم بِٱلْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَٰرِهُونَ ﴿٧٠﴾

《70》 അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്തുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! എന്നാൽ, (വാസ്തവത്തിൽ) അദ്ദേഹം അവരുടെ അടുക്കൽ യഥാർത്ഥം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയാണ്; അവരിൽ അധികമാളുകളും, യഥാർത്ഥത്തെ വെറുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

《68》 أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا എന്നാൽ അവർ ഉറ്റാലോചിക്കുന്നില്ലേ الْقَوْلَ വാക്ക്, പറയുന്നത് أَمْ جَاءَهُمْ അഥവാ തങ്ങൾക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ مَا لَمْ يَأْتِ വന്നിട്ടില്ലാത്തത് آبَاءَهُمُ അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക് الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വൻമാരായ, മുമ്പുള്ളവരായ 《69》 أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا അല്ലെങ്കിൽ അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെയോ رَسُولَهُمْ അവരുടെ റസൂലിനെ فَهُمْ അതിനാൽ അവർ لَهُ അദ്ദേഹത്തെ مُنكِرُونَ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ് (എന്നുണ്ടോ) 《70》 أَمْ يَقُولُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നുവോ بِهِ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് (എന്ന്) جِنَّةٌ ഭ്രാന്ത് بَلْ എന്നാൽ, എങ്കിലും جَاءَهُمْ അദ്ദേഹം അവർക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളും لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ كَارِهُونَ വെറുക്കുന്നവരാണ്.

ഒന്നാമതായിപ്പറഞ്ഞ ആക്ഷേപം അവർ ക്വുർആനിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ആക്ഷേപം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. കാരണം അവർ നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ സത്യതയും പരിശുദ്ധതയും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. പിന്നീട് പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെസാരം അവർ റസൂലിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ വാദം അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. മുമ്പും പല നബിമാരും ഇതേ സത്യപ്രബോധനവുമായിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചരിത്രവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയും, സത്യസന്ധതയുമെല്ലാം അവർക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് അവരുടെ മനഃസാക്ഷിയെ മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ക്വുർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാത്തതും, നബിﷺയുടെ ചര്യയും സ്വഭാവവും ഗൗനിക്കാതിരുന്നതുമാണ്

അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ ചുരുക്കം.

അപ്പോൾ, ക്വുർആനും, നബിചര്യയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നവനും ഇന്നവനും പറഞ്ഞത് മാത്രം സ്വീകരിക്കുക എന്ന നയം - അതെ, ചില പണ്ഡിതൻമാരുടെയോ നേതാക്കളുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിച്ചു ക്വുർആനും സുന്നത്തും ഗൗനിക്കാതെയുള്ള ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകളുടെ പൊതുനില-എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരവും ആപൽക്കരവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

وَلَوِ ٱتَّبَعَ ٱلْحَقُّ أَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ ٱلسَّمَٰوَٰتُ وَٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَن ذِكْرِهِم مُّعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

《71》 യഥാർത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച് വന്നിരുന്നെങ്കിൽ, ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും (എല്ലാ തന്നെ) കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു! പക്ഷേ, നാം അവരവരുടെ അടുക്കൽ അവർക്കുള്ള ഉപദേശവും കൊണ്ട് ചെന്നിരിക്കുക യാണ്; എന്നാൽ അവരാകട്ടെ, അവരുടെ (ആ) ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

《71》 وَلَوِ اتَّبَعَ അനുസരിച്ച് വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം أَهْوَاءَهُمْ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ لَفَسَدَتِ നാശമടയുമായിരുന്നു, കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു السَّمَاوَاتُ ആകാശങ്ങൾ وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും وَمَنْ فِيهِنَّ അവയിലുള്ളവരും بَلْ പക്ഷേ أَتَيْنَاهُمْ നാം അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു بِذِكْرِهِمْ അവർക്കുള്ള ഉപദേശവും കൊണ്ട് فَهُمْ എന്നാൽ അവർ عَنْ ذِكْرِهِمْ അവരുടെ ഉപദേശത്തിൽനിന്ന് مُعْرِضُونَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്.

അവർക്ക് സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകാര്യമാകേണമെങ്കിൽ, അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നില കൊള്ളുന്നത് . അഥവാ, ആരാധ്യൻമാർ പലതുണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന് സന്താനമുണ്ടായിരിക്കണം, അക്രമവും അനീതിയും ന്യായമായിരിക്കണം, പാപങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളായിരിക്കണം(**معاذ الله**)ഇങ്ങിനെയാണ്യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതെങ്കിൽ, ധാർമിക വ്യവസ്ഥയും,ലോകവ്യവസ്ഥയും-ലോകത്തിന്റെ നിലനിൽപ്തന്നെയും-അവതാളത്തിലായിപ്പോകുമായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആകാശ ഭൂമികളിൽ അല്ലാഹു അല്ലാതെ വല്ല ഇലാഹുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് രണ്ടും നാശമടയുമായിരുന്നു! (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا

《72》 (നബിയേ), ഒരു പക്ഷേ, നീ അവരോട് വല്ല പുറപ്പാടും [ആദായവും] ചോദിക്കുന്നുണ്ടോ ?

فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٢﴾

– എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) പുറപ്പാട് ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. അവൻ, ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവനത്രെ.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾

《73》 നിശ്ചയമായും, നീ അവരെ നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാകുന്നു.

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ﴿٧٤﴾

《74》 പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ (ആ) മാർഗം വിട്ടുതെറ്റിപ്പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്.

《72》 أَمْ അതല്ല, ഒരു പക്ഷേ تَسْأَلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നുവോ خَرْجًا വല്ല പുറപ്പാടും, ആദായവും فَخَرَاجُ رَبِّكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പുറപ്പാട്, ആദായം خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ് وَهُوَ അവൻ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം(ആഹാരം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു 《73》 وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَتَدْعُوهُمْ നീ അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നു إِلَىٰ صِرَاطٍ മാർഗത്തിലേക്ക് مُسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ 《74》 وَإِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ عَنِ الصِّرَاطِ മാർഗംവിട്ട് لَنَاكِبُونَ തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്.

സാരം: നബിയേ! അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് താൻ അവരുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന കാരണം കൊണ്ടാണോ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്? അല്ല, താൻ അവരിൽ നിന്ന് ഒന്നും ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല; അതിന് ആവശ്യവുമില്ല. തനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള മഹത്തായ പ്രതിഫലം തന്നെ മതി. താൻ അവരെ യാതൊരു വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് തന്നെയാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത അവർ ആ സത്യമാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലാതെ തെറ്റിപ്പോകുക മാത്രമാണ്.

۞ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِم مِّن ضُرٍّ لَّلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾

《75》 നാം അവരോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, അവരിലുള്ള വിഷമം നീക്കുകയും ചെയ്താലും, അവർ തങ്ങളുടെ അതിക്രമത്തിൽ അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട് ശഠിച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا

《76》 നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നിട്ട്, അവർ

ٱسۡتَكَانُواْ لِرَبِّهِمۡ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

തങ്ങളുടെ റബ്ബിന് കീഴൊതുങ്ങിയില്ല; അവർ (അവനോട്) താഴ്മ കാണിക്കുന്നുമില്ല-

حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحۡنَا عَلَيۡهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمۡ فِيهِ مُبۡلِسُونَ ﴿٧٧﴾

﴾77﴿ കഠിന ശിക്ഷയുടെതായ ഒരു കവാടം അവരിൽ നാം തുറക്കുന്നതായാൽ - അപ്പോഴതാ, അവർ അതിൽ ആശയറ്റ് പോകുന്നവരായിരിക്കും - അതുവരെക്കും (അവർ ഈ നില തുടരും)

﴾75﴿ وَلَوۡرَحِمۡنَاهُمۡ നാം അവർക്ക് കരുണ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ وَكَشَفۡنَا നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും, തുറവിയാക്കുകയും مَابِهِمۡ അവരിലുള്ളതിനെ مِنۡ ضُرٍّ വിഷമമായിട്ട് لَلَجُّوا അവർ ശഠിച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യും فِي طُغۡيَانِهِمۡ അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ يَعۡمَهُونَ അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട് , പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ﴾76﴿ وَلَقَدۡ أَخَذۡنَاهُمۡ തീർച്ചയായും അവരെ നാം പിടിച്ചു, പിടിക്കുകയുണ്ടായി بِالۡعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട് فَمَا اسۡتَكَانُوا എന്നിട്ട് അവർ കീഴൊതുങ്ങിയില്ല لِرَبِّهِمۡ അവരുടെ റബ്ബിന് وَمَايَتَضَرَّعُونَ അവർ താഴ്മ കാണിക്കുന്നുമില്ല ﴾77﴿ حَتَّىٰٓ إِذَا فَتَحۡنَا അങ്ങിനെ നാം തുറക്കുമ്പോൾ عَلَيۡهِمۡ അവരിൽ بَابًا ഒരു കവാടം (വാതിൽ), ഒരു വകുപ്പ് ذَا عَذَابٍ ശിക്ഷയുടെതായ شَدِيدٍ കഠിനമായ إِذَاهُمۡ അപ്പോഴതാ അവർ فِيهِ അതിൽ مُبۡلِسُونَ ആശയറ്റവരാകുന്നു. നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു (അത് വരേക്കും)

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ مَابِهِمۡ مِنۡ ضُرٍّ (അവരിലുള്ള വിഷമം)എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോക ശിക്ഷയാണെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്. അതായത്: പരലോക ശിക്ഷ കാണുമ്പോൾ അവർ നിലവിളി കൂട്ടുന്നതനുസരിച്ച് അവരെ ഭൂമിയിലേക്ക് വീണ്ടും മടക്കി ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്താൽപോലും, അവർ പഴയപടി ദുർന്നടപ്പിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണുണ്ടാവുക എന്ന് സാരം(الأنعام-٢٨)وَلَوۡرُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنۡهُ (അവർ- ഭൂമിയിലേക്ക് -മടക്കപ്പെട്ടാലും, അവരോട് വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിലേക്ക് അവർ വീണ്ടും പോകുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഷമം (ضُر) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ക്വുറൈശികളിൽ ബാധിക്കുകയുണ്ടായ ക്ഷാമവും പട്ടിണിയുമാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. അധിക മുഫസ്സിറുകളുടെയും അഭിപ്രായം ഇതാണ്. ക്വുറൈശികളിൽ രണ്ട് പ്രാവശ്യം ക്ഷാമമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഥുമാമഃ(റ) നിമിത്തമുണ്ടായ ക്ഷാമമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ അധികപക്ഷവും പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാണ് :

മുഹമ്മദ് ബ്നു മസ്‌ലമഃ (مُحَمَّد بن مَسْلَمَة رضـ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട ഒരു സൈന്യസംഘം ഥുമാമഃ(ثُمَامة بن اثال رضـ)യെ ബന്ധസ്ഥനാക്കി മദീനായിൽ കൊണ്ടുവന്നു. നബിഅദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിൽ തടങ്ങലിൽ വെച്ചു. മൂന്ന് ദിവസം

ഇസ്‌ലാമുമായുള്ള പരിചയം അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായിക്കൊണ്ട് മക്കയിൽ ഉംറഃ കർമം(العُمرة) ചെയ്‌വാൻ വന്നു. യമാമഃയിലെ നേതാവായ അദ്ദേഹം, മുസ്‌ലിമായതിൽ ക്വുറൈശികൾ അതിയായ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു : അല്ലാഹുവാണ സത്യം ! യമാമഃയിൽ നിന്ന് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തരവ് കൂടാതെ ഒറ്റമണി ധാന്യം എനി നിങ്ങൾക്ക് വരികയില്ല. മക്കയിലേക്ക് ധാന്യം ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്ന പ്രധാന കേന്ദ്രമായിരുന്നു അന്ന് യമാമഃ പ്രദേശങ്ങൾ. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ഇത് നിമിത്തം മക്കക്കാർക്ക് വമ്പിച്ച പട്ടിണിയായി. 'ഇൽഹിസ്' (عِلْهِز)പോലും അവർ ഭക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. (പട്ടിണികാലത്ത് രോമവും രക്തവും ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാണത്) ക്വുറൈശികൾ ഒടുക്കം നബി ﷺയെ സമീപിച്ചു. മുഹമ്മദേ! ലോകർക്ക് കരുണയായി അയക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നല്ലേ പറയുന്നത്? ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ നീ (ബദ്റിൽ വെച്ച്) വാളിനിരയാക്കി; ഞങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ പട്ടിണിയിട്ടും കൊല്ലുവാനാണോ വിചാരിക്കുന്നത്? കുടുംബബന്ധം പാലിക്കണമെന്ന് നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ, ഇത് കുടുംബം മുറിക്കലല്ലേ? എന്നിങ്ങിനെ ആവലാതിപ്പെട്ടു. തിരുമേനി ഉടനെത്തന്നെ, എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഭക്ഷണം വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്ന് ഥുമാമഃ(റ)ക്ക് കത്തെഴുതി. പിന്നീട് പഴയപടി തുടരുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ (നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുകയുണ്ടായി) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ 70 ക്വുറൈശി നേതാക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാണെന്നാണ് അധികമാളുകളുടെയും അഭിപ്രായം. മൂന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ 'കഠിന ശിക്ഷയുടേതായ കവാടം' (بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ) എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുതന്നെ. മേൽകാണിച്ച ഏത് അഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, ആയത്തുകളുടെ സാരം വ്യക്തമാണ്. ആ അവിശ്വാസികളിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ നീക്കി കരുണ ചെയ്താലും അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയോ, തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ല. അവർ പാഠം പഠിക്കുകയുമില്ല. ക്വിയാമത്ത് നാളിലെ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴാണ് അവർ കണ്ണ് തുറക്കുക. പക്ഷേ, അത്കൊണ്ട് ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്, ഈ മൂന്ന് ആയത്തുകളും മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ സൂറത്ത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണെന്ന് മിക്കവാറും മുഫസ്സിറുകൾ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണാമെങ്കിലും, ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്താത്തവരും, വിവരണത്തിൽ മേൽ കണ്ട നില കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തുകാണാം.

വിഭാഗം – 5

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ

﴾78﴿ അവനാണ് (അല്ലാഹുവാണ്) നിങ്ങൾക്ക് കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടു

وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾

ള്ളവൻ, നിങ്ങൾ അൽപ്പം മാത്രമേ നന്ദി ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

وَهُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٩﴾

《79》 അവൻ തന്നെയാണ്, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ വർദ്ധിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവനും; അവന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَهُوَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ وَلَهُ ٱخْتِلَـٰفُ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٨٠﴾

《80》 അവൻ തന്നെയാണ്, ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും, രാവും, പകലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതും അവന്റെ വകയാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ?

بَلْ قَالُوا۟ مِثْلَ مَا قَالَ ٱلْأَوَّلُونَ ﴿٨١﴾

《81》 എന്നാൽ പൂർവ്വികൻമാർ പറഞ്ഞ (അതേ)മാതിരി അവർ പറയുകയാണ്:

قَالُوٓا۟ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَـٰمًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٨٢﴾

《82》 അവർ പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ മരിക്കുകയും, മണ്ണും എല്ലുമായി ത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, ഞങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കുമെന്നോ?! (അത് സംഭവ്യമല്ല.)

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هَـٰذَا مِن قَبْلُ إِنْ هَـٰذَآ إِلَّآ أَسَـٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨٣﴾

《83》 ഞങ്ങളോടും, മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും ഇത് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് പൂർവ്വികൻമാരുടെ പഴങ്കഥകളല്ലാതെ (വേറെ)ഒന്നുമല്ല.

《78》 وَهُوَ അവനാണ് الَّذِي أَنْشَأَ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവൻ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് السَّمْعَ കേൾവി وَالأَبْصَارَ കാഴ്ചകളും وَالأَفْئِدَةَ ഹൃദയങ്ങളും قَلِيلا അല്പംമാത്രമേ مَاتَشْكُرُونَ

നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു(ള്ളൂ) ﴾79﴿ وَهُوَ അവൻ തന്നെ الَّذِي ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൻ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَإِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് തന്നെ تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും ﴾80﴿ وَهُوَ الَّذِي അവൻ തന്നെയാണ് യാതൊരുവനും يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു وَيُمِيتُ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു(അങ്ങിനെയുള്ളവൻ) وَلَهُ അവന്റെ വകയാണ്, അവന്റെതാണ് اخْتِلَافُ اللَّيْلِ രാവ് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത് وَالنَّهَارِ പകലും أَفَلَا تَعْقِلُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നില്ലേ ﴾81﴿ بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ قَالُوا അവർ പറയുകയാണ് مِثْلَ مَا قَالَ പറഞ്ഞത് പോലെ الْأَوَّلُونَ പൂർവ്വികൻമാർ, മുമ്പുള്ളവർ ﴾82﴿ قَالُوا അവർ പറയുന്നു أَإِذَا مِتْنَا നാം മരണപ്പെട്ടിട്ടാണോ وَكُنَّا നാം ആയിത്തീരുകയും تُرَابًا മണ്ണ് وَعِظَامًا എല്ലുകളും أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ നിശ്ചയമായും നാം ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നത്? ﴾83﴿ لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ തീർച്ചയായും ഞങ്ങളോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് وَآبَاؤُنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളോടും هَذَا ഇത്, ഇക്കാര്യം مِنْ قَبْلُ മുമ്പ്, മുമ്പ് തന്നെ إِنْ هَذَا ഇതല്ല إِلَّا أَسَاطِيرُ പഴങ്കഥകളല്ലാതെ, പുരാണ കഥകളല്ലാതെ الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ

മരണാന്തരം വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന്, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോടെന്നപോലെ, ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളോടും ചിലർ-തങ്ങൾ ദൈവദൂതൻമാരാണെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് - ഉറപ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ട് കാലം കുറേയായി. എനിയും അത് സംഭവിച്ചു കാണുന്നില്ല. ആരോ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ ചില പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനം മാത്രമാണിത്. എന്നൊക്കെയാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഇത് പോലെ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകളിൽനിന്ന് ഇന്നും നാം കേൾക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. പക്ഷേ, അന്നത്തെ മുശ്രിക്കുകൾ മിക്കവാറും സ്രഷ്ടാവിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല. ആകാശഭൂമികളുടെ നിയന്ത്രണം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണെന്നതും അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നില്ല, എന്ന് മാത്രം. അല്ലാഹു പറയുന്നത് നോക്കുക:-

قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهَآ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ (നബിയേ !) ചോദിക്കുക: ഭൂമിയും, അതിലുള്ളവരും ആരുടെതാണ് - നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ (പറയൂ) ?!

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് എന്ന്, പറയുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?!

قُلْ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ നീ ചോദിക്കുക: ഏഴ് ആകാശങ്ങളുടെ നാഥനും, മഹത്തായ അർശിന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] നാഥനും ആരാണ്?!

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾

《87》 അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: (അതും) അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് എന്ന്. പറയുക: എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!

قُلْ مَنۢ بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾

《88》 നീ ചോദിക്കുക: എല്ലാ വസ്തു വിന്റെയും ഭരണാധികാരം തന്റെ കൈവശമാണ്. അവനാണ് രക്ഷ നൽകുന്നത്, അവനെതിരിൽ രക്ഷ നൽകപ്പെടുകയുമില്ല - ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവൻ ആരാണ് ? - നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ (പറയൂ)!

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾

《89》 അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും: (അതെല്ലാം)അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് എന്ന്. പറയുക: എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ്, നിങ്ങൾ മായത്തിലകപ്പെട്ടു പോകുന്നത്?!

بَلْ أَتَيْنَٰهُم بِٱلْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ ﴿٩٠﴾

《90》 പക്ഷേ, (വാസ്തവത്തിൽ) നാം അവർക്ക് യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് ചെന്നിരിക്കുകയാണ്; നിശ്ചയമായും അവരാകട്ടെ, കള്ളവാദികളുമാണ്.

《84》 قُلْ നീ പറയുക, ചോദിക്കുക لِمَنِ ആർക്കാണ്, ആരുടെതാണ് الأَرْضُ ഭൂമി وَمَنْ فِيهَا അതിലുള്ളവരും إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം(എന്നുണ്ടെങ്കിൽ)《85》 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും, പറഞ്ഞേക്കും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് قُلْ നീ പറയുക أَفَلَا تَذَكَّرُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ, ഓർക്കുന്നില്ലേ《86》 قُلْ നീ പറയുക, ചോദിക്കുക مَنْ ആരാണ് رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്, നാഥൻ السَّبْعِ ഏഴ്, ഏഴായ وَرَبُّ الْعَرْشِ അർശിന്റെ റബ്ബും الْعَظِيمِ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച《87》 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞേക്കും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് قُلْ നീ പറയുക, ചോദിക്കുക أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ《88》 قُلْ നീ പറയുക, ചോദിക്കുക مَنْ ആരാണുള്ളത് بِيَدِهِ അവന്റെ കൈവശമാണ് مَلَكُوتُ ഭരണാധികാരം, രാജാധിപത്യം كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും وَهُوَ يُجِيرُ അവൻ രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും وَلَا يُجَارُ രക്ഷ നൽകപ്പെടുകയുമില്ല عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ(അവന്നെതിരിൽ) إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു, നിങ്ങൾക്കറിയാം(എങ്കിൽ)《89》 سَيَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുകൊള്ളും لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് قُلْനീ പറയുക فَأَنَّىٰ എന്നാൽ എങ്ങിനെയാണ്

تُسۡحَرُونَ നിങ്ങൾ മായത്തിലകപ്പെടുന്നു (മയക്കപ്പെടുന്നു) ﴾90﴿ بَلۡ എന്നാൽ, പക്ഷേ أَتَيۡنَٰهُم നാം അവർക്ക് ചെന്നിരിക്കുന്നു بِٱلۡحَقِّ സത്യവുമായി, യഥാർത്ഥവുംകൊണ്ട് وَإِنَّهُمۡ നിശ്ചമായും അവരാകട്ടെ لَكَٰذِبُونَ കള്ളവാദികളുമാണ്, കളവ്പറയുന്നവർ തന്നെ.

ആകാശഭൂമികളും, അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെതാണ്, അവന്റെ സൃഷ്ടിയും അവന്റെ ഉടമയിലുമാണ്. അവയുടെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രണവും, കൈകാര്യവും അവന്റെ പക്കലാണ് എന്നെല്ലാം മുശ്‌രിക്കുകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവർ, വിഗ്രഹങ്ങൾ മുതലായ സൃഷ്ടികളെ ആരാധിച്ചും, അവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തമായ ഈ അബദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച് - ഇതിൽപരം വമ്പിച്ച വഴിപിഴവ് വേറെ ഇല്ലതന്നെ-അവർ ഒട്ടും ചിന്തിക്കാത്തതിനെയാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഓരോ ചോദ്യത്തിനും, ശരിക്കുള്ള മറുപടിയാണ് അവർക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. അവ ഓരോന്നും ബുദ്ധിയുള്ളവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നവയുമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ഓരോ ചോദ്യത്തെയും തുടർന്നുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ എന്നിങ്ങിനെ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത്.

ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരത്തിൽ യാതൊരു ഭിന്നാഭിപ്രായവും ഇല്ലാതിരിക്കെ, അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യൻമാരായി സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ മുതിരുമ്പോൾ, അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ അമളി പിണഞ്ഞിരിക്കണമല്ലോ. അതെ, പൂർവ്വികൻമാരുടെ നടപടികൾ പരമ്പരാഗതമായി കണ്ടുവരികയും, അവയെ ന്യായീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള അവാസ്തവ പ്രസ്താവനകൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ മയങ്ങിപ്പോയിരിക്കുകയാണ്. അതിനെപ്പറ്റി പുനരാലോചന ചെയ്യുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അവർക്കറിയാവുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിരിക്കെ, അവരോട് നബിമുഖാന്തരം പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഷയം - തൗഹീദ് മുതലായവ - തികച്ചും ന്യായവും, സത്യവുമാണെന്നും, അവരുടെ വാദം തനികളവും, പൊള്ളയും ആണെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്.

مَا ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ مِن وَلَدٖ وَمَا كَانَ مَعَهُۥ مِنۡ إِلَٰهٍۚ إِذٗا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلَٰهِۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعۡضُهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٩١﴾

﴾91﴿ അല്ലാഹു യാതൊരു സന്താനത്തെയും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; അവനോടൊപ്പം യാതൊരു ഇലാഹും ഇല്ലതാനും, (ഉണ്ട്)എന്ന് വരികിൽ, ഓരോ ഇലാഹും താൻ സൃഷ്ടിച്ചതും കൊണ്ട് പോകുകയും, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ മേൽ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുകയും ചെയ്യു മായിരുന്നു.

അവർ വർണിച്ചു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധൻ!

عَـٰلِمِ ٱلْغَيْبِ وَٱلشَّهَـٰدَةِ فَتَعَـٰلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

《92》 അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ). അപ്പോൾ, അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ മഹോന്നതനാകുന്നു.

《91》 مَا اتَّخَذَ اللَّهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല, ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല مِن وَلَدٍ യാതൊരു സന്താനത്തെയും وَمَا كَانَ ഇല്ലതാനും مَعَهُ അവനോടൊപ്പം مِنْ إِلَٰهٍ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും إِذًا എന്നു വരികിൽ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ لَذَهَبَ പോകുമായിരുന്നു كُلُّ إِلَٰهٍ ഓരോ ഇലാഹും بِمَا خَلَقَ താൻ സൃഷ്ടിച്ചതും കൊണ്ട് وَلَعَلَا പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കുകയും ചെയ്യും, ഔന്നിത്യം കാണിക്കയും ചെയ്യും بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരുടെ മേൽ, ചിലരോട് سُبْحَانَ اللَّهِ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധൻ عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണിച്ചു പറയുന്നതിൽ നിന്ന് 《92》 عَالِمِ الْغَيْبِ അദൃശ്യത്തെ അറിയുന്നവനാണ് وَالشَّهَادَةِ ദൃശ്യത്തെയും فَتَعَالَىٰ അപ്പോൾ അവൻ മഹോന്നതനാകുന്നു, വളരെ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു عَمَّا يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന്.

അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെ കൽപിക്കുക, സന്താനങ്ങളെ കൽപിക്കുക എന്നീ രണ്ടുതരം ശിർക്കിനെയും ഖണ്ഡിക്കുകയാണ് ഈ വചനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. അവൻ മക്കളെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുമില്ല. അവനോടൊപ്പം വേറെ ഇലാഹുമില്ല. അവനല്ലാതെ മറ്റൊരു ഇലാഹ് ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. കാരണം: അവനെക്കൂടാതെ മറ്റുവല്ല ഇലാഹും ഉണ്ടാകുന്ന പക്ഷം അവർ തമ്മിൽ അധികാരവടംവലിയും, അവകാശത്തർക്കവും അനിവാര്യമാണ്. ഇതൊന്നും കൂടാതെ, ലോകമൊട്ടുക്കും ഒരേ വ്യവസ്ഥയിൻകീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്നത് ആർക്കും കാണാവുന്നതാണല്ലോ. പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുന്നതല്ല. 67:3 (مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن تَفَاوُتٍ) അല്ലാഹുവാണെങ്കിൽ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ അറിവിൽ പെടാത്ത ഒരു ഇലാഹ് ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് സങ്കൽപിക്കുകപോലും സാധ്യമല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം - 6

قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّى مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

《93》 (നബിയേ) പറയുക: എന്റെ റബ്ബേ! ഇവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെ [ശിക്ഷയെ] വല്ലപ്പോഴും നീ എനിക്ക് കാണുമാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِى فِى ٱلْقَوْمِ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾

《94》 എന്റെ റബ്ബേ - അപ്പോൾ എന്നെ ഈ അക്രമികളായ ജനങ്ങളിൽ നീ പെടുത്തരുതേ!

وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَـٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾

﴾95﴿ നിശ്ചയമായും നാമാകട്ടെ, അവരോട് നാം താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ നിനക്ക് കാട്ടിത്തരുവാൻ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാകുന്നു.

﴾93﴿ قُلْ നീ പറയുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِمَّاتُرِيَنِّي നീ എനിക്ക് (വല്ലപ്പോഴും) കാണിച്ചുതരികയാണെങ്കിൽ مَايُوعَدُونَ അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നത് ﴾94﴿ رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ فَلَاتَجْعَلْنِي അപ്പോൾ എന്നെ നീ ആക്കരുതേ (പെടുത്തരുതേ) فِي الْقَوْمِ ജനങ്ങളിൽ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ﴾95﴿ وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാമാകട്ടെ عَلَىٰٓ أَنْ نُرِيَكَ നിനക്ക് കാണിച്ചുതരുവാൻ مَانَعِدُهُمْ നാം അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യുന്നതിനെ لَقَادِرُونَ കഴിവുള്ളവർ തന്നെയാണ്.

പരലോക നിഷേധം, അല്ലാഹുവിന് സമൻമാരെയും മക്കളെയും സങ്കൽപിക്കൽ ആദിയായ ഓരോന്നും അവരെ താക്കീത് ചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷ ഉടനെത്തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തികച്ചും മതിയായ കാരണങ്ങളത്രെ. അതുകൊണ്ട് നബികാണെത്തന്നെ– അവിടുന്ന് ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെത്തന്നെ – അത് സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷിച്ചു തരേണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബിതിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ശിക്ഷ തൽക്ഷണം തന്നെ വരുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ധാരാളം കഴിവുണ്ട്. പക്ഷേ, അവൻ തന്റെ അതിയായ അനുഗ്രഹം നിമിത്തം അത് നടപ്പാക്കാതിരിക്കുകയും, ഒരു നിശ്ചിത അവധി വരേക്ക് നീട്ടിവെക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് സാരം. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള കടുത്ത ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളാകുന്ന രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതെ രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ രണ്ട് പ്രധാന ഔഷധങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:

ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ ٱلسَّيِّئَةَ ۚ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

﴾96﴿ ഏറ്റവും നല്ല കാര്യമേതോ അതുകൊണ്ട് തിന്മയെ നീ തടുത്തുകൊള്ളുക. അവർ വർണിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَـٰطِينِ ﴿٩٧﴾

﴾97﴿ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുക: എന്റെ റബ്ബേ! പിശാചുക്കളുടെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷതേടുന്നു.

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

﴾98﴿ അവർ, എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്നതിൽ നിന്നും – എന്റെ റബ്ബേ – ഞാൻ നിന്നോട് രക്ഷ തേടുന്നു.

هِيَ أَحْسَنُ ﴿96﴾ ادْفَعْ നീ തടുക്കുക, തടയുക بِالَّتِي യാതൊരു കാര്യം കൊണ്ട് അത് ഏറ്റവും നല്ലതാണ് السَّيِّئَةَ തിന്മയെ نَحْنُ നാം أَعْلَمُ നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يَصِفُونَ അവർ വർണിച്ചു പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ﴿97﴾ وَقُلْ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ أَعُوذُ ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു, ശരണം തേടുന്നു بِكَ നിന്നോട്, നിന്നിൽ مِنْ هَمَزَاتِ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന്, ദുർബോധനങ്ങളിൽ നിന്ന് الشَّيَاطِينِ പിശാചുക്കളുടെ ﴿98﴾ وَأَعُوذُ ഞാൻ രക്ഷതേടുകയും ചെയ്യുന്നു بِكَ നിന്നോട് رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ أَنْ يَحْضُرُونِ അവർ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്ന (ഹാജറാകുന്ന)തിൽ നിന്ന്

ഒന്നാമത്തെ ഉപദേശം, തിന്മകളെ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗത്തിലൂടെ തടുത്തുകൊള്ളണമെന്നാണ്. ക്ഷമ, സഹനം, മാപ്പ്, വിട്ടുവീഴ്ച, നല്ലവാക്ക്, ഇങ്ങോട്ട് തിന്മ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ട് നന്മ ചെയ്യുക മുതലായവയാണ് ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. ഇതേ ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള മറ്റൊരു ആയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

സാരം :(ഏറ്റവും നല്ലകാര്യംകൊണ്ട് തടുത്തു കൊള്ളുക, എന്നാൽ, നീയുമായി ശത്രുതയുള്ളവൻ ഒരു ഉറ്റ ബന്ധുവെപ്പോലെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്. 41:34) ഹാ! എത്രഫലപ്രദമായ ഔഷധമാണിത്! ഈ ആയത്തിന്റെ സാരത്തിൽ അനസ് (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒരാൾ തന്റെ സഹോദരനെക്കുറിച്ച് അവനിൽ ഇല്ലാത്ത (കുറ്റം)വല്ലതും പറയുന്നതായാൽ അവൻ അവനോട് ഇങ്ങിനെ പറയണം: നീ കളവ് പറയുകയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് പൊറുത്തു തരുവാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവോട് ചോദിക്കുന്നു. നീ നേര് പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് പൊറുത്തു തരുവാൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവോട് ചോദിക്കുന്നു.

(ان كنت كاذبا فانى اسأل الله ان يغفر لك وان كنت صادقا فانى اسأل الله ان يغفرلى)

രണ്ടാമത്തെ ഉപദേശം: പിശാചുക്കളുടെ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സമീപനങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷ നൽകുവാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നാകുന്നു. ആദ്യത്തേത് പുറമെ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഔഷധമാണെങ്കിൽ ഇത്, അകത്തേക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ളതാണെന്ന് പറയാം. പിശാചിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ദുഷ്പ്രേരണകളും, അത് നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് ഉളവാകുന്ന തിൻമകളുമെല്ലാം ദുർബോധനങ്ങൾ(**همزات**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ അടങ്ങുന്നു. പിശാചുക്കൾ അടുത്ത് വരുവാൻ പോലും ഇടയാകാതെ രക്ഷിക്കേണമേ, എന്നാണ് പ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാം വാക്യം കുറിക്കുന്നത്. ദുർബോധനങ്ങളും, ദുർമന്ത്രങ്ങളും നടത്തുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളും, ജിൻപിശാചുക്കളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഉറങ്ങുവാൻ പോകുമ്പോൾ താഴെ കാണുന്ന ദുആ ചെയ്‌വാൻ നബിﷺ സ്വഹാബികൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇബ്നു ഉമർ(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടികൾക്ക് അത് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും ഇമാം അഹ്മദ് (റ) മുതലായ പലരും രിവായത്ത്

ചെയ്യുന്നു:

بِسْمِ الله اعُوذُ بِكَلِمَاتِ الله التَّامَّةِ مِنْ غَضبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُون ـ رواه احمد وابوداود والترمذى و البيهقى رحمهم الله

സാരം: (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ പരിപൂർണ വാക്യങ്ങൾ മുഖേന, അവന്റെ കോപത്തിൽ നിന്നും, അവന്റെ ശിക്ഷാനടപടിയിൽ നിന്നും, അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ദോഷത്തിൽ നിന്നും, പിശാചുക്കളുടെ ദുർമന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും, അവർ എന്റെ അടുക്കൽ സന്നിഹിതരാകുന്നതിൽ നിന്നുമെല്ലാം ഞാൻ രക്ഷതേടുന്നു.)

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽ വിഴ്ചവരുത്തിയവരും, അവിശ്വാസികളും മരണത്തിന് മുമ്പായി അവരുടെ നിലപാടിൽ മാറ്റം വരുത്താതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, മരണവേളയിൽ അവരുടെ അന്ത്യാവസ്ഥ എങ്ങിനെയിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ ٱلْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ٱرْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

《99》 അങ്ങിനെ, (ഒടുക്കം) അവരിൽ ഒരാൾക്ക് മരണം വന്നെത്തുമ്പോൾ അവൻ പറയും: എന്റെ റബ്ബേ! എന്നെ മടക്കിത്തരുവിൻ:

لَعَلِّىٓ أَعْمَلُ صَٰلِحًا فِيمَا تَرَكْتُ ۚ كَلَّآ ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ۖ وَمِن وَرَآئِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

《100》 ഞാൻ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ സൽകർമം പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം! എന്ന്. ഒരിക്ക ലുമില്ല! അതൊരു വാക്യം - അവനത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (അത്രമാത്രം)അവരുടെ അപ്പുറം, അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വരേക്കും ഒരു (തരം) വേലിമറയുമുണ്ട്. [അതവരെ മടങ്ങി പ്പോകുവാൻ വിടുന്നതല്ല]

《99》 حَتَّى അങ്ങനെ (ഇത് വരേക്കും) إِذَاجَاءَ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ أَحَدَهُمُ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് الْمَوْتُ മരണം قَالَ അവൻ പറയും رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ ارْجِعُونِ എന്നെ മടക്കിത്തരുവിൻ 《100》 لَعَلِّي أَعْمَلُ ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചേക്കാം صَالِحًا നല്ലത്, സൽക്കർമം فِيمَاتَرَكْتُ ഞാൻ ഉപേക്ഷ വരുത്തിയതിൽ, വിട്ടുകളഞ്ഞതിൽ كَلا ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങിനെയല്ല, വേണ്ടാ إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത് كَلِمَةٌ ഒരു വാക്യം, വാക്ക് هُوَ അവൻ قَائِلُهَا അത് പറയുന്നവനാണ് (അത് പറയുന്നു) وَمِنْ وَرَائِهِمْ അവരുടെ അപ്പുറമുണ്ട്, പിന്നിലുണ്ട് بَرْزَخٌ ഒരു മറ, വേലിമറ, തടവ് إِلَى يَوْمِ ദിവസംവരെ يُبْعَثُونَ അവർ

ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന

മരണസമയം എത്തുകയും, അനന്തരം അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കഠിനശിക്ഷകൾ കാണുമാറാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തങ്ങളെ ഭൂമിയിലേക്ക് ഒന്നുകൂടി മടക്കിത്തരേണമേ എന്ന് അല്ലാഹുവിനോട് അവർ കേണപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. മടക്കിത്തരുന്നതായാൽ, മുമ്പ് തങ്ങൾ വരുത്തിയ വീഴ്ചകളെല്ലാം നികത്തി സൽക്കർമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് സങ്കടപ്പെട്ട് പറയും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്നുള്ള ഉത്തരമാകട്ടെ, كلا (അതൊരിക്കലുമില്ല)എന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു പറയുന്നു : അത് കേവലം ഒരു വാക്യമെന്നുമാത്രം-അവരത് വ്യഥാ ഉരുവിടുന്നുവെന്നല്ലതെ ഒരു പ്രയോജനവും ആ വാക്ക് മൂലം ലഭിക്കുവാനില്ല. വല്ലവിധേനയും ചാടിപ്പോകുവാനാണെങ്കിൽ അതിനും സാധ്യമല്ല. കാരണം, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ എല്ലാവരും ക്വബ്റുകളിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തേഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്വരെ പുറത്തുപോകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധം അവർ ബന്ധനത്തിലുമായിരിക്കും. പിന്നത്തെ സ്ഥിതിയാണെങ്കിൽ അതിലേറെ ആപൽക്കരവും !

മരണവേളയിൽ, മാത്രമല്ല, ക്വബ്റുകളിൽ നിന്ന് പുനരെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോഴും, നരകം കാണിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, നരകത്തിൽവെച്ചും എല്ലാ തന്നെ അവിശ്വാസികൾ, തങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതാണെന്ന് ക്വുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുമായി മനസ്സിലാക്കാം. ഈ അപേക്ഷ തീർച്ചയായും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും, ശിക്ഷയുടെ കാഠിന്യം മൂലം അവരത് പറഞ്ഞുപോകുകയാണ്.! معاذ الله(അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ !)

فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ﴿١٠١﴾

﴾101﴿ എനി, കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ - അന്ന് - അവർക്കിടയിൽ യാതൊരു കുടുംബ ബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല; അവരന്യോന്യം ചോദിക്കയുമില്ല.

﴾101﴿ فَإِذَانُفِخَ എനി ഊതപ്പെട്ടാൽ فِي الصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَلاأَنسَابَ അപ്പോൾ കുടുംബ ബന്ധങ്ങളില്ല بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ يَوْمَئِذٍ അന്നത്തെ ദിവസം وَلا يَتَسَاءَلُونَ അവരന്യോന്യം ചോദിക്കുന്നതുമല്ല.

ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ എല്ലാവരെയും ക്വബ്റുകളിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുവാനുള്ള ഊത്താണ് കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ എന്നത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മാക്കളും ജഡങ്ങളും തമ്മിൽ കൂടിച്ചേർന്ന് രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണത്തിന്റെ കാഹളമത്രെ അത്. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം എന്ന് കഴിഞ്ഞ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ ആ ദിവസമാണിത്. അത് വന്നെത്തിയാൽ പിന്നെ, ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം ചിന്താകുലനായിരിക്കും. ബന്ധുമിത്രാദികളെപ്പറ്റിയോ മറ്റൊ യാതൊരു അന്വേഷണമാകട്ടെ, വിചാരമാകട്ടെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതെ, തന്റെ സഹോദരൻ, തന്റെ മാതാവ്, തന്റെ പിതാവ്, തന്റെ

സഹധർമിണി, തന്റെ മക്കൾ എന്നിവരിൽ നിന്നെല്ലാം മനുഷ്യൻ വിട്ടോടിപ്പോകുന്ന ദിവസം ! അന്നത്തെ ദിവസം അവരിൽ ഓരോ മനുഷ്യന്നും അവനെ മതിയാക്കുന്ന - മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുവാൻ ഒഴിവില്ലാത്ത -ഓരോ കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കും !

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ٥ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ٥ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ٥ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٥ (عبس: ٣٤-٣٧)

فَمَن ثَقُلَتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

《102》 അപ്പോൾ ആരുടെ (സല്‍ക്കർമത്തിന്റെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനമുള്ളതായോ ആ കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ!

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ فِى جَهَنَّمَ خَـٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾

《103》 ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലഘുവായിപ്പോയോ അവരാണ് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർ - (അതായത്) നരകത്തിൽ സ്ഥിരവാസികൾ!

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَـٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

《104》 നരകം അവരുടെ മുഖങ്ങളെ എരിച്ചുകളയും: അവരതിൽ മുഖം ചുളിച്ചു (പല്ലിളിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും

《102》 فَمَنْ അപ്പോൾ ആർ, ഏതൊരുവൻ ثَقُلَتْ ഘനമുള്ളതായി مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ هُمُ الْمُفْلِحُونَ അവർ തന്നെ വിജയികൾ 《103》 وَمَنْ ആർ,ഏതൊരുവൻ خَفَّتْ ലഘുവായി مَوَازِينُهُ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ് أَنْفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ فِي جَهَنَّمَ നരകത്തിൽ خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാണ് 《104》 تَلْفَحُ എരിക്കും, കരിക്കും وُجُوهَهُمُ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ النَّارُ അഗ്നി, നരകം وَهُمْ അവരാകട്ടെ فِيهَا അതിൽ كَالِحُونَ മുഖം ചുളിക്കുന്നവരായിരിക്കും, പല്ലിളിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

അഗ്നിയുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം അവരുടെ അധരങ്ങൾ രണ്ടും പിളർന്നും, പല്ലുകൾ ഇളിഞ്ഞും, മുഖം ചുളിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിക്കും. അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും:

أَلَمْ تَكُنْ ءَايَـٰتِى تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾

《105》 എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവയെ വ്യാജമാക്കിക്കളയുകയായിരുന്നുവല്ലോ!

قَالُوا۟ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَٰلِمُونَ ﴿١٠٧﴾

《106》 അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളുടെ ദൗർഭാഗ്യം ഞങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയി! ഞങ്ങൾ വഴിപിഴച്ച ജനതയുമായിരുന്നു!

《107》 ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവേ! ഞങ്ങളെ ഇതിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിത്തരേണമേ! എനി ഞങ്ങൾ (ഈ നില) ആവർത്തിച്ചാൽ, അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നിശ്ചയമായും, അക്രമികളായിരിക്കും! (ഇക്കുറി മാപ്പ് നൽകേണമേ!)

《105》 أَلَمْ تَكُنْ ആയിരുന്നില്ലേ آيَاتِي എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ(വചനങ്ങൾ) تُتْلَىٰ ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നു (ഇല്ലേ) عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فَكُنتُم അപ്പോൾ നിങ്ങളായിരുന്നു بِهَا അവയെ تُكَذِّبُونَ വ്യാജമാക്കിയിരുന്നു 《106》 قَالُوا അവർ പറയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ غَلَبَتْ കഴിഞ്ഞുപോയി, ജയിച്ചടക്കി عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ شِقْوَتُنَا ഞങ്ങളുടെ ദൗർഭാഗ്യം وَكُنَّا ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു قَوْمًا ഒരു ജനത ضَالِّينَ പിഴച്ചവരായ, വഴിതെറ്റിയ 《107》 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ أَخْرِجْنَا ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കിത്തരണേ مِنْهَا ഇതിൽ നിന്ന് فَإِنْ عُدْنَا എനി ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ, ആവർത്തിച്ചാൽ فَإِنَّا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ظَالِمُونَ അക്രമികളാണ്.

മരണ വേളയിൽ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് പോലെ, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും തങ്ങളെ ഭൂമിയിലേക്ക് മടക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഒരിക്കൽ അബദ്ധം വന്നുപോയി, മേലിൽ, ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ ആ നില ആവർത്തിക്കുകയില്ല. ആ നിലതന്നെ ഞങ്ങൾ തുടർന്നേക്കുന്ന പക്ഷം ഞങ്ങളെ അക്രമികളായിക്കരുതാം. എന്നാണവർ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി:

قَالَ ٱخْسَـُٔوا۟ فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

《108》 അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: നിങ്ങൾ അതിൽ നിന്ദ്യരായിക്കഴിയുവിൻ! എന്നോട് നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുകയും അരുത്!

إِنَّهُۥ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِى يَقُولُونَ رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا

《109》 നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് ഒരു കക്ഷി പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ നീ ഞങ്ങൾക്ക് പൊറു

وَٱرْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

ത്തുതരുകയും ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ!

فَٱتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنسَوْكُمْ ذِكْرِى وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿١١٠﴾

﴾110﴿ അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവരെ പരിഹാസ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെ അവർ [അവരെ പരിഹസിക്കുന്ന ജോലി] എന്റെ ഓർമയെ, നിങ്ങളെ മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ച് (പുച്ഛമായി) ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയുമായിരുന്നു.

إِنِّى جَزَيْتُهُمُ ٱلْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ هُمُ ٱلْفَآئِزُونَ ﴿١١١﴾

﴾111﴿ നിശ്ചയമായും അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചത് കൊണ്ട് ഇന്ന് ഞാൻ അവർക്ക് - അവർ തന്നെയാ ണ് ഭാഗ്യവാൻമാർ എന്ന് - പ്രതിഫലം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

﴾108﴿ قَالَ അവൻ പറയും اخْسَئُوا നിങ്ങൾ നിന്ദ്യരായിക്കഴിയുവിൻ فِيهَا അതിൽ وَلَا تُكَلِّمُونِ നിങ്ങൾ എന്നോട് സംസാരിക്കയും ചെയ്യരുത് ﴾109﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും കാര്യം كَانَ ഉണ്ടായിരുന്നു, ആയിരുന്നു فَرِيقٌ ഒരു സംഘം, ഒരു കക്ഷി, ഒരു വിഭാഗം مِنْ عِبَادِي എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് يَقُولُونَ അവർ പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ آمَنَّا ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു فَاغْفِرْ لَنَا അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് നീ പൊറുത്തുതരേണമേ وَارْحَمْنَا ഞങ്ങൾക്ക് കരുണയും ചെയ്യേണമേ وَأَنْتَ നീ, നീയാകട്ടെ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണ് (അല്ലോ) ﴾110﴿ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവരെ ആക്കിത്തീർത്തു سِخْرِيًّا പരിഹാസ്യം حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ അങ്ങനെ അവർ നിങ്ങളെ മറപ്പിച്ചു (നിങ്ങൾ മറക്കുവാൻ കാരണമായി) ذِكْرِي എന്റെ സ്മരണയെ, ഓർമയെ وَكُنْتُمْ നിങ്ങൾ ആകുകയും ചെയ്തിരുന്നു مِنْهُمْ അവരെപ്പറ്റി تَضْحَكُونَ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക ﴾111﴿ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ جَزَيْتُهُمُ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകി الْيَوْمَ ഇന്ന് بِمَا صَبَرُوا അവർ ക്ഷമ സ്വീകരിച്ചത് കൊണ്ട്, സഹിച്ചത് കൊണ്ട് أَنَّهُمْ അവർ ആണെന്ന് هُمُ الْفَائِزُونَ ഭാഗ്യവാന്മാർ (വിജയികൾ) അവർതന്നെ (എന്ന്)

എന്റെ സത്യവിശ്വാസികളായ അടിയാൻമാർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവനോട് മാപ്പിനും കരുണക്കും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത് നിമിത്തം, നിങ്ങൾ അവരെ പരിഹസിക്കുകയും, പുച്ഛിക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. അതേ ജോലിയിൽ നിങ്ങൾ മുഴുകിയിരിക്കയായിരുന്നു. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ എന്നെപ്പറ്റി ഒട്ടും

ഓർമിക്കാത്തവരായിത്തീർന്നു. നിങ്ങളുടെ പരിഹാസമർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം മുറുകെപ്പിടിച്ചുപോന്നത് നിമിത്തം ഇന്ന് അവർക്ക് ഞാൻ ശാശ്വത വിജയം പ്രതിഫലമായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം.

99-ാം വചനം മുതൽക്കുള്ള ആയത്തുകൾ മുശ്‌രിക്കുകളെയോ അവിശ്വാസികളെയോ ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് ധരിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെ വിലവെക്കാത്ത മഹാപാപികളായ വിശ്വാസികളെയും ബാധിക്കുന്നവയാണ് അവയെന്ന് അതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളെ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന്റെ സജ്ജനങ്ങളായ അടിയാൻമാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ

قَـٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ അവൻ (അല്ലാഹു)പറയും: നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ എത്രഎണ്ണം കൊല്ലങ്ങൾ താമസിക്കുകയുണ്ടായി?

قَالُوا۟ لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ ٱلْعَآدِّينَ ﴿١١٣﴾

﴾113﴿ അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ ഒരു ദിവസമോ, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ (അല്പ)ഭാഗമോ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടാവും: എണ്ണം കണക്കാക്കിയവരോട് ചോദിച്ചുനോക്കുക (ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല)

قَـٰلَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٤﴾

﴾114﴿ അവൻ പറയും: നിങ്ങൾ അല്പമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ! (എന്നാൽ ഈ ദുരവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ അകപ്പെടുമായിരുന്നില്ല)

﴾112﴿ قَالَ അവൻ പറയും كَمْ لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ എത്ര താമസിച്ചു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ عَدَدَ سِنِينَ എണ്ണം കൊല്ലങ്ങൾ, കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം ﴾113﴿ قَالُوا അവർ പറയും لَبِثْنَا ഞങ്ങൾ താമസിച്ചു, പാർത്തു يَوْمًا ഒരു ദിവസം أَوْ അല്ലെങ്കിൽ بَعْضَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ കുറച്ചുഭാഗം فَاسْأَلِ എന്നാൽ ചോദിച്ചുകൊള്ളുക الْعَادِّينَ എണ്ണിയവരോട്, എണ്ണം കണക്കാക്കിയവരോട് ﴾114﴿ قَالَ അവൻ പറയും إِنْ لَبِثْتُمْ നിങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടില്ല إِلَّا قَلِيلًا അല്പമല്ലാതെ لَوْ أَنَّكُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമായിരുന്നു (എങ്കിൽ)

ഇഹലോകജീവിതത്തെ സർവ്വപ്രധാനമായി ഗണിച്ചുകൊണ്ട് പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുകയും, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്ത അവിശ്വാസികളോട് നരകത്തിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചില ചോദ്യങ്ങളും അടക്കവയ്യാത്ത സങ്കടത്തോട് കൂടി അതിന് അവർ നൽകുന്ന മറുപടിയുമാണിത്. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ

എത്ര വർഷം താമസിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒരു ദിവസമോ അതിന്റെ അംശമോ താമസിച്ചിരിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ മറുപടി. പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ അറ്റമില്ലാത്ത കാലദൈർഘ്യവും, അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന അസഹ്യമായ കാഠിന്യങ്ങളും കണ്ടപ്പോൾ-ഐഹിക ജീവിതത്തെ അതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം -അത് കേവലം അങ്ങേയറ്റം പരിമിതമായിരുന്നുവെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ നൻമതിൻമകളെല്ലാം എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന മലക്കുകൾക്കോ മറ്റോ അല്ലാതെ, ഞങ്ങൾക്ക് ശരിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും അവർ പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യുത്തരം ഇതാണ്: ശരി, അവിടെ കുറഞ്ഞകാലം മാത്രമേ നിങ്ങൾ വസിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്നത് നേരാണ്. ആ ജീവിതം ഇത്രയും നിസ്സാരമാണെന്ന് നിങ്ങൾ നേരത്തെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ ശാശ്വതമായ കഠിനശിക്ഷക്ക് നിങ്ങൾ വിധേയരാകുമായിരുന്നില്ല. ആ അൽപകാല ജീവിതം നിങ്ങൾ പാഴാക്കി ക്കളഞ്ഞത് കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഈ കാലാകാല ജീവിതമത്രയും നിങ്ങൾ അപകടത്തിലാക്കിയിരിക്കയാണ്.

ക്വബ്റുകളിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്ന ചിലർ ഈ ആയത്തുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രത്യേക വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. إِنْ شَاء الله

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَٰكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾

﴾115﴿ അപ്പോൾ, നിങ്ങളെ നാം വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുകയാണോ ?!

فَتَعَٰلَى ٱللَّهُ ٱلْمَلِكُ ٱلْحَقُّ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾

﴾116﴿ എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള രാജാവായ അല്ലാഹു അത്യുന്നതനാകുന്നു; അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; ബഹുമാനപ്പെട്ട അർശിന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] നാഥനാണ് (അവൻ).

وَمَن يَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ لَا بُرْهَٰنَ لَهُۥ بِهِۦ فَإِنَّمَا حِسَابُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦٓ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١١٧﴾

﴾117﴿ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നതായാൽ - അവന്ന് അതിന്ന് യാതൊരു രേഖയുമില്ല - അവന്റെ വിചാരണ അവന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ച് തന്നെയായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും കാര്യം; അവിശ്വാസികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

وَقُل رَّبِّ ٱغْفِرْ وَٱرْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ ٱلرَّٰحِمِينَ ﴿١١٨﴾

﴾118﴿ (നബിയേ!) പറയുക: എന്റെ റബ്ബേ ! പൊറുത്തു തരുകയും, കാരുണ്യം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ!

﴾115﴿ أَفَحَسِبْتُمْ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ, വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണോ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ നിശ്ചയമായും നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കയാണെന്ന് عَبَثًا വൃഥാ, വെറുതെ وَأَنَّكُمْ നിങ്ങൾ ആണെന്നും إِلَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് لَا تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയില്ല(എന്നും) ﴾116﴿ فَتَعَالَى എന്നാൽ അത്യുന്നതനാകുന്നു اللَّهُ അല്ലാഹു الْمَلِكُ രാജാവായ الْحَقُّ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവനായ, സ്ഥിരമായുള്ളവനായ لَا إِلَٰهَ ഒരു ഇലാഹും(ആരാധ്യനും) ഇല്ല إِلَّا هُوَ അവനല്ലാതെ رَبُّ الْعَرْشِ അർശിന്റെ നാഥനാണ് الْكَرِيمِ ബഹുമാനപ്പെട്ട ﴾117﴿ وَمَن يَدْعُ ആരെങ്കിലും വിളിച്ചാൽ, പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ مَعَ اللَّهِ അല്ലാഹുവോടൊപ്പം إِلَٰهًا آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ لَا بُرْهَانَ രേഖയില്ല, തെളിവില്ല لَهُ അവന് بِهِ അതിന് فَإِنَّمَا حِسَابُهُ എന്നാൽ അവന്റെ വിചാരണ عِندَ رَبِّهِ അവന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ തന്നെയായിരിക്കും إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് (കാര്യം) لَا يُفْلِحُ വിജയിക്കുകയില്ല الْكَافِرُونَ അവിശ്വാസികൾ ﴾118﴿ وَقُل നീ പറയുക رَّبِّ എന്റെ റബ്ബേ, രക്ഷിതാവേ اغْفِرْ പൊറുത്തുതരേണമേ وَارْحَمْ കരുണയും ചെയ്യേണമേ وَأَنتَ നീയാകട്ടെ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണ്.

അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. കാര്യം അപ്രകാരമായിരിക്കെ, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ വൃഥാ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിരിക്കയാണെന്നും, അതിൽ യാതൊരു ഉദ്ദേശ്യവും യുക്തിയും അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കലേക്ക് മടങ്ങിവരികയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുകയാണോ? അഥവാ, ആ അൽപകാലം ജീവിതം, കേവലം പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പരീക്ഷണത്തിന്റെയും കാലമാണെന്നും സാക്ഷാൽ ഗുണദോഷഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ജീവിതം പരലോക ജീവിതമാണെന്നും നിങ്ങളെ ലക്ഷ്യസഹിതം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾ അത് വിലവെക്കുന്നില്ലേ ? എന്നാൽ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: അനശ്വരവും യഥാർത്ഥവുമായ അസ്തിത്വമുള്ളവനും, സർവ്വാധിരാജനും, ഏക ഇലാഹുമായുള്ളവൻ അല്ലാഹുമാത്രമാണ്. അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ സിംഹാസനാധിപതിയും അവൻ തന്നെ. എന്നിരിക്കെ മറ്റൊരു ആരാധ്യനെ – ഇലാഹിനെ – സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം അത് തികച്ചും നിരർത്ഥവും, അന്യായവുമായിരിക്കും. ആർതന്നെ അത് പ്രവർത്തിച്ചാലും, അവൻ തക്ക ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ലംഘിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുകയില്ല.

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം, തീർച്ചയായും സത്യവിശ്വാസികൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു(قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ) എന്നാണല്ലോ. അത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതോ നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾ വിജയിക്കുകയില്ല (أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ) എന്നുമാണ്.

എടുപ്പും വെപ്പും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തം നോക്കുക! ഏറ്റവും അവസാനമായി, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനത്തിലും, കാരുണ്യത്തിനും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവനിലേക്ക്മാത്രം പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുവാൻ റസൂൽ തിരുമേനിയോട് ഉപദേശിക്കുകയാണ്. ഏതൊരു പ്രാർത്ഥന നിമിത്തം അവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെ പരിഹാസപാത്രമാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് 109, 110 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവോ അതേ പ്രാർത്ഥന (ദുആ) തന്നെ നടത്തികൊള്ളുവാൻ ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാമും ദുആ ചെയ്യുക; رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (രക്ഷിതാവേ! പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും വേണമേ! നീ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണ്!)آمين

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് - 1

സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂൻ 6 ലും മറ്റു പല ക്വുർആൻ വചനങ്ങളിലും പറഞ്ഞ "വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ" എന്നാൽ ആരാണ് (معنى، مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ)

സ്ഥാപിതതാൽപര്യത്തിനനുസരിച്ച് ക്വുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുള്ള ചിലർ مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ(മാ മലകത്ത് - ഐമാനുഹും) എന്ന വാക്കിന് അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തു കാണുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം നൽകേണ്ടതെന്നും അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇതിന് കാരണമായി രണ്ട് വാദങ്ങളാണ് അവർ കൊണ്ടുവരുന്നത്. 1) അതൊരു അലങ്കാര പ്രയോഗം(മജാസ് المجاز ആണെന്നും) 2) ഇസ്‌ലാമിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുള്ള അടിമത്തവും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല (ആകയാൽ അടിമത്വം ധ്വനിക്കുന്ന അർത്ഥം കൊടുക്കാവതല്ല) എന്നും, എങ്കിലും, ഇതേ കൂട്ടർതന്നെ ഈ വാക്കിന് ചിലപ്പോൾ അവരുടെ കൃതികളിൽ സൂറത്തുന്നിസാഉ് 3,24, 25 എന്നീ ആയത്തുകളിൽ) കൊടുത്തുകാണുന്നത് നാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള അതേ അർത്ഥം തന്നെയാണ് താനും. ഒരിടത്ത്: ഉടമസ്ഥതയിൽ വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ എന്നും മറ്റൊരിടത്ത് ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള സ്ത്രീകൾ എന്നും മൂന്നാമതൊരിടത്ത്: ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അടിമ സ്ത്രീകൾ എന്നും അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ തമ്മിൽ അല്പാല്പം അക്ഷരവ്യത്യാസം ഉണ്ടെങ്കിലും സാരത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ല. എന്തോ കാരണത്താൽ അവിടങ്ങളിൽ അങ്ങിനെയെല്ലാം ആലോചിക്കാതെ മുമ്പ് പറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഒരു പ്രകാരത്തിൽ ആ വാക്കിന് വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയത്, എന്നു തർജ്ജമകൊടുക്കാമെന്ന് ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവർ പതുക്കെ സമ്മതിച്ചു കാണുന്നത്. ഏതായാലും അധീനത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ എന്നാണ്പോൾ ശരിയായ തർജ്ജമ?! ഭാര്യമാരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗം തന്നെയാണ് ഈ വാക്ക് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും ഇവർ വാദിക്കുന്നു.

ഇതൊരു അലങ്കാര പ്രയോഗം (മജാസ്) ആകുന്നുവെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ. സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുവാൻ തരമില്ലാതെ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾക്കാണല്ലോ മജാസ് - അലങ്കാര പ്രയോഗം- എന്ന് പറയുന്നത്. എന്നാൽ, ഈ വാക്ക് മജാസാണ് എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യമെന്താണെന്നും, ഈ വാക്കിൽ എവിടെയാണ് ഈ അലങ്കാരം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതെന്നും നോക്കേണ്ടതുണ്ട് مَلَكَتْ(മലകത്ത്) എന്ന് ക്രിയയിലാണോ? അല്ല 'ഉടമപ്പെടുത്തി' അല്ലെങ്കിൽ, 'ഉടമയാക്കി' എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ ക്രിയയിലാണ് മജാസുള്ളതെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അധീനത്തിൻകീഴിൽ ജീവിച്ചു എന്നോ മറ്റോ ആണെന്ന് വാദിക്കാമായിരുന്നു. ഐമാൻ (أَيمان) എന്ന വാക്കിലാണോ മജാസുള്ളത്? അതുമല്ല, അതിന് വലങ്കൈകൾ എന്ന അസ്സൽ അർത്ഥം തന്നെയാണുള്ളതും. പിന്നെയോ? വാസ്തവത്തിൽ ഐമാൻ എന്ന നാമത്തെ മലകത്ത് എന്ന ക്രിയയുടെ കർത്തവാക്കിയതിലാണ് മജാസുള്ളത് ***(*)*** കാരണം: ഐമാൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വലങ്കൈകൾ എന്നണല്ലോ. ഉടമപ്പെടുത്തുക എന്ന കാര്യം മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്-വലങ്കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയല്ല. അത്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് ഇവിടെ മജാസുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടി വന്നത്. അപ്പോൾ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തി (مَامَلَكَتْ أَيْمَان) എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമാകുന്ന അലങ്കാരാർത്ഥം(المعنى المجازى) അവർ ഉടമപ്പെടുത്തി എന്നാകുന്നു. ഇതാണ് ഈ വാക്ക് അലങ്കാര പ്രയോഗമാണെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. 'അവൻ പ്രവർത്തിച്ചു ' എന്ന് ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'അവന്റെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോഗം അറബിയിലെന്നപോലെ മലയാളത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന ക്രിയയുടെയോ കരങ്ങൾ എന്ന നാമത്തിന്റെയോ അർത്ഥത്തിലല്ല അലങ്കാരം നടക്കുന്നത്.കരങ്ങളെ ആ ക്രിയയുടെ കർത്താവാക്കിയതിലാണ്. അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ (علم البلاغة) അൽപം പരിചയമുള്ളവർക്ക് ഇപ്പറഞ്ഞത് വേഗം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

മറ്റൊരു കാര്യം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്: അവരുടെ ഭാര്യമാർ (أَزْوَاجُهُمْ) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണല്ലോ ക്വുർആനിൽ ഇവിടെയും മറ്റു പല സ്ഥലത്തും أَوْ مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ (അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്: അപ്പോൾ ഭാര്യമാർ (أَزْوَاج) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത മറ്റൊരു വിഭാഗം സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചാണ് ഇത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് അൽപം ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാകും-ഇക്കൂട്ടർക്കൊഴികെ. ഇക്കൂട്ടർക്ക് ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിൽ അൽഭുതമില്ല. കാരണം: ജിന്നും മനുഷ്യനും (الجن والانس) എന്നോ ജിന്നുകളും മനുഷ്യരും (الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ) എന്നോ പറയുന്നിടത്തെല്ലാം ജിന്നും മനുഷ്യരും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നോ, മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേക തരക്കാരാണ് ജിന്നുകളെന്നോ അർത്ഥമാക്കി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇവരുടെ സാധാരണ പതിവാണ്. ഇതേ പതിവ് ഇവിടെയും ആവർത്തിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. അങ്ങനെ, വലങ്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ

(*)يعنى ان المجاز هنا فى اسناد ملكت الى الا يمان على انها فاعل ملكت لا فى "ملكت" ولا فى "الا يمان"

(അല്ലെങ്കിൽ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ജീവിക്കുന്നവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭാര്യമാരിൽപെട്ട ഒരു പ്രത്യേക വർഗത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന് ഇവർ ഇവിടെയും വാദിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രത്യേക വർഗംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യുദ്ധത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അധീനത്തിൽപെട്ടവരാണ എന്ന് ഇവർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, ആയത്തിൽ (أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ എന്ന്) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം: അവരുടെ ഭാര്യമാരെയോ അല്ലെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ അധീനത്തിൽപെട്ട പ്രത്യേക വർഗം ഭാര്യമാരെയോ എന്നായിത്തീരുമല്ലോ. ഇത് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർക്ക്തന്നെ ചില സംശയങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നു:

ആ സംശയങ്ങളുടെയും, അതിന് അവർ തന്നെ നൽകുന്ന മറുപടിയുടെയും ചുരുക്കം ഇതാണ്: അപ്പോൾ രണ്ട് തരം ഭാര്യമാർക്കും (അധീനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവർക്കും അല്ലാത്തവർക്കും) വേണം, നികാഹും മഹ്റും. വിവാഹം കഴിക്കേണമെങ്കിൽ ഇരുകൂട്ടരുടെയും രക്ഷിതാക്കളുടെ അനുമതിയും വേണം. പിന്നെയെന്താണ് രണ്ടുകൂട്ടരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം? ഉണ്ട് വ്യത്യാസമുണ്ട്. സ്വതന്ത്രകളായ (അധീനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരല്ലാത്ത) സ്ത്രീകളിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ സ്വതന്ത്രബോധവും ഉൽകൃഷ്ടചിന്തയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. അന്യരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിൽ വല്ല കാലിത്തൊഴുത്തിലോ മറ്റോ ജീവിച്ച സ്ത്രീകളിൽ ജനിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പതിതസ്വഭാവക്കാരുമായിരിക്കും. ഇതാണ് ഇവർ പറയുന്നത്. തനിബാലിശവും കണ്ണു ചിമ്മി ഇരുട്ടാക്കുന്നതുമായ ഈ തത്വശാസ്ത്രം ചരിത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ശരിയോ തെറ്റോ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ നാം ഇവിടെ മിനക്കെടേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ, ഇക്കാരണത്തെ മുൻനിർത്തി ഈ പ്രത്യേക വിഭാഗത്തെ ഭാര്യമാരുടെ (أَزْوَاجِهِمْ)കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്താതിരുന്നതാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കുവാനുള്ള ഇവരുടെ ധൈര്യം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നുകയാണ്. തനിക്ക് ലജ്ജയിലെങ്കിൽ താനുദ്ദേശിച്ചത് ചെയ്തുകൊള്ളുക (**إذالم تستحي فاصنع ما شئت**) എന്ന നബി വചനമാണ് ഓർമവരുന്നത്.

ഈ വാക്കിന്റെ (مَامَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ) അർത്ഥം മാറ്റുവാനും, അതിന് ഇത്തരം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകുവാനുമുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തെക്കുറിച്ചാണ് നാം ഇതുവരെ സംസാരിച്ചത്. ഇത്രയെല്ലാം പാടുപെട്ടും, വളച്ചുതിരിച്ചും, ലജ്ജാവഹമായ ന്യായം പറയുവാൻ സാഹസപ്പെട്ടത് വാസ്തവത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കാരണത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ്. കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കും ആധുനികലോകത്തിന്റെ ഹിതവും അനുസരിച്ച് പുതിയ ആശയങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും, അതിനോട് യോജിപ്പിച്ചു ക്വുർആനെയും, ഇസ്‌ലാമിനെയും തങ്ങളുടെ വശത്താക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് ഇന്ന് പലരിലും കാണാറുള്ളതാണ്. ഇസ്‌ലാം ശരീഅത്ത് പുനഃപ്പരിശോധിച്ചു പരിഷ്കരിപ്പിക്കുവാനും നാളിതുവരെ ഒരൊറ്റ മുസ്‌ലിമിന്നും ഭിന്നാഭിപ്രായം തോന്നാത്ത ചില മതനിയമങ്ങൾക്ക് രൂപഭേദം വരുത്തുവാനും മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെടുന്ന ചിലരുടെ ശുദ്ധീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇന്ന് പുറത്ത് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നമുക്കറിയാമല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ ഇസ്‌ലാമിൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള അടിമത്തവും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും, അത് സംബന്ധമായി ക്വുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകളത്രയും ഇത്‌വരെ മുസ്‌ലിംകൾ പൊതുവിൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്നുമുള്ള വാദം.

അടിമത്ത സമ്പ്രദായത്തെ ഇസ്ലാം അങ്ങേയറ്റം നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. അടിമത്വം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ അത് പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ട്. അടിമത്തത്തെ അത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും അടിമകൾ സ്വതന്ത്രരാക്കപ്പെടുവാൻ പലമാർഗങ്ങളും നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അടിമത്തത്തെ അടിയോടെ, അത് നിയമവിരുദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതാണ് സംഭവം. ഇതിനെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം പിന്നീട് നാം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് സൂ: അഹ്സാബിലും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും, സു: മുഹമ്മദിലും ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നതുമാണ്. إِنْ شَاءَ اللهُ

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് - 2

സൂറതുൽ മുഅ്മിനൂൻ 112,113 പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്നുവോ ?!

മനുഷ്യൻ, മരണശേഷം ക്വബ്റുകളിൽ വെച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും: സത്യവിശ്വാസികൾ ചോദ്യത്തിന് ശരിക്ക് മറുപടി കൊടുക്കും; അനന്തരം അവർക്ക് സുഖകരമായ അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യും; അവിശ്വാസികൾക്കും കപടവിശ്വാസികൾക്കും മറുപടി പറയുവാൻ സാധിക്കയില്ല; അങ്ങിനെ അവർ പലവിധ ശിക്ഷകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മുസ്ലികൾക്കിടയിൽ - യുക്തിവാദികളായ ചില കക്ഷിക്കാർക്കൊഴികെ-ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഏറെക്കുറെ അത് സംബന്ധമായ ചില സ്പർശനങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. നബി തിരുമേനിയുടെ ഹദീഥുകളിലാണെങ്കിൽ, അനിഷേധ്യവും സുവ്യക്തവുമായ അനേകം തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്, നാം നമസ്കാരത്തിലും മറ്റും اللهم إني أعوذ بك من عذاب القبر(അല്ലാഹുവേ ! ഞാൻ നിന്നോട് ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷതേടുന്നു) എന്ന് അല്ലാഹുവോട് ദുആ ചെയ്വാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതും, നാം അത് നിത്യം ചെയ്തുവരുന്നതും.

ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയെ നിഷേധിക്കുന്ന കൂട്ടർ, ക്വുർആനിൽ നിന്ന് തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി എടുത്തുകാട്ടുന്ന ഒരു ആയത്ത് സൂ: യാസീൻ 52-ാം വചനമാണ്. സ്വൂറിൽ (കാഹളത്തിൽ) ഊതപ്പെട്ടു ജനങ്ങളെല്ലാം പുനരെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ يا ويلنا من بعثنا من مرقدنا (ഞങ്ങളുടെ നാശമേ! ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നിടത്തുനിന്ന് ഞങ്ങളെ ആരാണ് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചത്?!) എന്ന് പറയുമെന്ന് ആ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ക്വബ്റുകളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയകാലം യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളും (സന്തോഷാനുഭവങ്ങളും തന്നെ)

കൂടാതെ തനി ഉറക്ക് പോലെ ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ഈ വചനം കുറിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ക്വബ്റിൽ വെച്ച് ശിക്ഷയോ, സുഖാനുഭവമോ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പറയുന്നത് ശരിയല്ല എന്നാണിവരുടെ വാദം. മറ്റൊന്ന്: സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനൂനിലെ 112-113 വചനങ്ങളിലെ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന (ബനുഇസ്റാഈൽ: 51, യൂനുസ് :45, ത്വാഹ : 103, റൂം : 55, അഹ്ക്വാഫ് :35, നാസിആത്ത് : 46 മുതലായ) ക്വുർആൻ വചനങ്ങളാകുന്നു. ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ പുനരെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പ് തങ്ങൾ എത്രകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ആകയാൽ അവർ അതേവരെ ശിക്ഷയോ മറ്റോ കൂടാതെ നിദ്രയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് ഇവർ വാദിക്കുന്നത്. ഈ വാദങ്ങൾക്കെതിരായി വരുന്നതും, ക്വബ്റിലെ ചോദ്യം, ശിക്ഷ മുതലായവയെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ ഹദീഥുകളെ ഇവർ അവഗണിക്കുക മാത്രമല്ല, പരിഹാസേന പുറം തള്ളുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുതന്നെ, ഇവരുടെ വാദം തികച്ചും തെറ്റാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ അതിഭയാനകങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളും, പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ അറ്റമില്ലാത്ത ദൈർഘ്യവും കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ മുമ്പ് തങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള കാലത്തെയും, അനുഭവങ്ങളെയും അതെത്ര ക്ലേശകരമോ, സന്തോഷകരമോ, നീണ്ടുനിന്നതോ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ-അവർ (കുറ്റവാളികളായുള്ളവർ) തൃണവൽക്കരിക്കുകയും, നിസ്സാരമായിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അഥവാ, പരലോകത്തിലെ കഠിന യാതനകളനുഭവിച്ചു വരുന്ന ആ ഘട്ടത്തിൽ, അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി തിട്ടമായൊന്നും പറയുവാൻ സാധ്യമാകാതെ വരുന്നു. പരലോകാനുഭവങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് കേവലം ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥപോലെ മാത്രമാണെന്ന് അവർക്ക് തോന്നിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ, മരണ ശേഷം പുനർജീവിതസമയം വരെ അവർ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് അതിനുമുമ്പ് കഴിഞ്ഞകാലത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി ഒന്നും അറിയാതിരുന്നതെന്നും അല്ല ആയത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം :

(1) പുനരുത്ഥാനത്തിന് മുമ്പ് തങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള കാലം എത്രയാണെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നതും, അത് അല്പകാലം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് മറുപടി പറയുന്നതും അവിശ്വാസികളും കുറ്റവാളികളുമായ ആളുകളാണെന്ന് ക്വുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ചില ആയത്തുകളിൽ അത് വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറ്റു ചിലതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽ നിന്നും അത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും. സൂ: റൂം 55, 56 -ൽ ഈ വസ്തുത വളരെ സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് നോക്കുക :

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ○ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ○

(അന്ത്യസമയം ലോകാവസാനഘട്ടം-നിലനിൽക്കുന്ന ദിവസം കുറ്റവാളികൾ സത്യം ചെയ്തു പറയും : അവർ ഒരു നാഴിക നേരമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്. അപ്രകാരമാണ്

അവര്‍ (സത്യത്തില്‍ നിന്ന്) തിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അറിവും സത്യവിശ്വാസവും നല്‍കപ്പെട്ടവര്‍ പറയും: നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തില്‍ (നിശ്ചയപ്രകാരം) പുനഃരുത്ഥാനദിവസം വരേക്കും തീര്‍ച്ചയായും താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴിതാ, പുനഃരുത്ഥാന ദിവസമാണ്! പക്ഷേ, നിങ്ങള്‍ അറിയാതിരിക്കുകയായിരുന്നു) കുറ്റവാളികളാണ് ക്വിയമാത്തുനാളില്‍ ഇപ്രകാരം പറയുകയെന്നും, സത്യവിശ്വാസികള്‍ അവരുടെ തെറ്റ് തിരുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നും ഇതില്‍ സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. മരണപ്പെട്ടവരെല്ലാം അതേവരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പറയുന്നതെങ്കില്‍ ഇക്കാര്യത്തില്‍ സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മില്‍ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാന്‍ പാടില്ലല്ലോ. അവിശ്വാസികള്‍ നരകത്തില്‍ പ്രദര്‍ശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം അവരുമായുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യോത്തരങ്ങളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂ : അഹ്ക്വാഫ് 35-ല്‍ അല്ലാഹു പറയുന്നു : 'അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെടുന്നതിനെ (ശിക്ഷയെ) അവര്‍ കാണുന്ന ദിവസം, പകലില്‍ നിന്നുള്ള ഒരു നാഴിക സമയമല്ലാതെ അവര്‍ (മുമ്പ്) കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ലാത്തത് പോലെയിരിക്കും'.(كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ.....)

കുറ്റവാളികളും അവിശ്വാസികളുമായുള്ളവര്‍ പരലോക ശിക്ഷ കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമവും ഭയവും നിമിത്തം ഐഹിക ജീവിതം എത്രയായിരുന്നുവെന്ന് അവര്‍ക്ക് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാന്‍ കഴിയാതെ വരികയും അത് കേവലം ഒരു നാഴിക സമയം - മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂവെന്നും അവര്‍ക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില ആയത്തുകളില്‍ ഒരു നാഴിക (سَاعَةً) എന്നതിന് പകരം പത്തുദിവസം (عشرا) എന്നും ചിലതില്‍ ഒരു സായാഹ്നം അല്ലെങ്കില്‍ അതിന്റെ പൂര്‍വ്വാഹ്നം (عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا) എന്നുമൊക്കെ -വ്യത്യസ്തവാക്കുകളില്‍ പറഞ്ഞുകാണുന്നതും. ദീര്‍ഘഭയംകൊണ്ട് കൂടുതല്‍ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല.

2) മേല്‍പ്പറഞ്ഞ ആയത്തുകളില്‍ അല്‍പമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല ഒരു നാഴികയല്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ല എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞത് അവര്‍ മരണശേഷം ക്വബ്റുകളില്‍ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടര്‍ വരുത്തിത്തീര്‍ക്കുന്നതും വാസ്തവവിരുദ്ധമാകുന്നു. ക്വബ്റുകളില്‍ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കാലവും, മരണത്തിന് മുമ്പ് ജീവിതത്തില്‍ കഴിഞ്ഞ കാലവുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ, മൊത്തത്തില്‍ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ കാലത്തെപ്പറ്റിയാണ് യഥാര്‍ത്ഥത്തില്‍ ആ പ്രസ്താവനകള്‍ ഉള്ളത്. ഈ രണ്ടില്‍ ഒന്നിനെപ്പററി മാത്രമാണെന്ന് വെക്കുകയാണെങ്കില്‍ തന്നെ, അത് മരണത്തിന് മുമ്പ് ഭൂമിയില്‍ ജീവിച്ച കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതല്‍ സാധ്യത കാണുന്നത്. നാം ഇപ്പോള്‍ വായിച്ചു തീര്‍ത്ത സൂറത്തുല്‍ മുഅ്മിനൂന്‍ 112-ാം വചനത്തില്‍ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ (നിങ്ങള്‍ ഭൂമിയില്‍ എത്ര എണ്ണം കൊല്ലങ്ങള്‍ കഴിച്ചുകൂട്ടി?) എന്നാണല്ലോ ചോദിച്ചിട്ടുള്ളത്. നേരെ മറിച്ച് മരണശേഷം എത്ര കൊല്ലം എന്നോ, ക്വബ്റുകളില്‍ എത്രകൊല്ലം എന്നോ അല്ല. ഭൂമിയില്‍ (فِي الْأَرْضِ) എന്ന വാക്ക് ക്വബ്റുകളില്‍ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെയും ഉള്‍പ്പെടുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും, ക്വബ്റുകളില്‍ വാസം തുടങ്ങുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ ജീവിതത്തെയാണ് അത് ഒന്നാമതായി ബാധിക്കുന്നതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. അപ്പോള്‍ ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ താല്‍പര്യം ഒന്നുകില്‍ നിങ്ങള്‍ മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഭൂമിയില്‍ എത്രകൊല്ലം താമസിച്ചു

എന്നായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ മരണംവരെയും മരണശേഷം ഖബ്റുകളിലും കൂടി എത്രകാലം താമസിച്ചു എന്നാവണം. ഈ രണ്ടിലൊന്നല്ലാതെ, മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽ മാത്രം എത്ര താമസിച്ചു എന്നായിരിക്കയില്ല. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഭൂമിയിൽ എന്നുള്ളതിന് ഖബ്റുകളിൽ എന്നർത്ഥമില്ല, സൂ:യൂനുസ് 45 ൽ അല്ലാഹു അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം പകലിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നാഴികയല്ലാതെ അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടില്ലെന്നപോലെ ഇരിക്കും. (وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ) എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഖബ്റിൽ ഉറങ്ങി കിടക്കുന്നതിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണിത് പറയുന്നതെങ്കിൽ രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു നാഴിക എന്നല്ലേ പറയുവാൻ കൂടുതൽ ന്യായമുള്ളത്? ഇതുപോലെതന്നെ, സൂ: നാസിആത്ത് (النازعات) 46 ൽ ഒരു സായാഹ്നം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പൂർവ്വാഹ്നം (عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا) – അഥവാ രാവിലെ അല്ലെങ്കിൽ വൈകുന്നേരം – എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതും തന്നെ ഖബ്റുകളിലെ കാലത്തെക്കുറിച്ചോ, അതല്ല മരണത്തിന് മുമ്പുള്ള കാലത്തെക്കുറിച്ചോ – ഏതായിരിക്കുന്നതാണ് – കൂടുതൽ യോജിപ്പ് എന്ന് വായനക്കാർ ചിന്തിക്കുക.

ഖിയാമത്ത്നാളിലെ പരിഭ്രമംകൊണ്ടല്ല, അത്വരെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നത്കൊണ്ടാണ് അവിശ്വാസികൾ മേൽപറഞ്ഞ(സൂക്ഷ്മരഹിതമായ) മറുപടി പറയുന്നതെന്നാണല്ലോ ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദം. തൽക്കാലം അത് സമ്മതിച്ചേക്കുക. അപ്പോൾ, 'ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ എത്ര താമസിച്ചു' വെന്ന് ചോദ്യത്തിന് മരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ എത്രകാലം താമസിച്ചു എന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ മറുപടി 'ഞങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ഇത്രകാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്'. എന്ന് (കാലം തിട്ടപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുതന്നെ) ആവണമല്ലോ. എനി ആ ചോദ്യത്തിന് മരണം വരെ ജീവിച്ച കാലവും മരണശേഷം ഖബ്റുകളിലുംകൂടി എത്ര താമസിച്ചു. എന്നാണർത്ഥം കൽപിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ മറുപടി ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കേണ്ടതാണ്: മരണത്തിന് മുമ്പ് ഇത്രകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്; മരണശേഷം ഖബ്റുകളിൽ എത്രകാലം കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിവില്ല. (കാരണം ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ – പടച്ചവനേ!)

ഇങ്ങിനെയുള്ള മറുപടികളൊന്നും പറയാതെ, ഞങ്ങൾ ഒരു ദിവസമോ ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അൽപഭാഗമോ താമസിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണം അറിയുന്നവരോട് ചോദിച്ചു നോക്കുക എന്നിങ്ങിനെ പറയുന്നത് ശിക്ഷമൂലമുള്ള പരിഭ്രമത്തെയല്ല, ഖബ്റിലെ ഉറക്കിനെയാണ് കാണിക്കുന്നതെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്ക് മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ മറുപടിയെ ഉദ്ധരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് (മുഅ്മിനൂൻ 114 – 115 ൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് വായനക്കാരൊന്ന് മനസ്സിരുത്തിനോക്കുക : നിങ്ങൾ അൽപമല്ലാതെ താമസിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, ഐഹിക ജീവിതം വളരെ ദീർഘിച്ചതും നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ കഴിച്ചുകൂട്ടാവുന്നതുമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതിവശായി. ഈ കടുത്ത അനുഭവങ്ങളെയും അറ്റമില്ലാത്ത ജീവിതത്തെയും നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നിങ്ങൾ നേരത്തെകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുകയില്ലായിരുന്നു, എന്നല്ലേ ആ പ്രസ്താവനയുടെ സാരം?!

ചുരുക്കത്തിൽ, മേൽ കാണിച്ച ആയത്തുകളൊന്നുംതന്നെ, ഖബ്റുകളിൽ മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെന്നല്ല കാണിക്കുന്നത്. പരലോക ജീവിതത്തിന്റെ

ഭയങ്കരതയോടും, ദൈർഘ്യത്തോടും താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിന്റെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ കേവലം നിസ്സാരമായിത്തോന്നുമെന്ന് മാത്രമാണ് കാണിക്കുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളൊന്നും തന്നെ ക്വബ്റുകളിൽ താമസിച്ച കാലത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു തെളിവുമില്ല. പരമാർത്ഥം ഇതായിരിക്കെ, അനേകം ഹദീഥുകളിൽ ക്വബ്റിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചും മററും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഉന്നംവെച്ച് കൊണ്ട് ഇക്കൂട്ടർ: തല്ലിന്റെയും കുത്തിന്റെയും കഥ ക്വുർആൻ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നും, ക്വബ്റിലെ ജീവിതം തല്ലും കുത്തുമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുകയെങ്കിൽ ഈ പ്രസ്താവനക്ക് അവകാശമില്ല എന്നും പരിഹാസപൂർവ്വം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നത് എത്രമാത്രം കടുത്തതും ധിക്കാരപരവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! തല്ലും കുത്തും എന്ന് പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ പരിഹാസത്തിന് പാത്രമാകുന്നത് കേവലം ചില പണ്ഡിതൻമാരോ മുൻകഴിഞ്ഞപോയ സ്വഹാബത്ത് തുടങ്ങിയുള്ള മഹാൻമാരോ അല്ല.നബി തിരുമേനി(ﷺ)യാണെന്നുള്ളതാണ് എത്രയും ശോചനീയം! നബി(ﷺ)യുടെ ഹദീഥുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ക്വബ്റുകളിലെ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി മുസ്‌ലിംകൾ വിശ്വസി ക്കുന്നത്.

നബി ﷺ യുടെ ഹദീഥുകളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കുകയും, ഗോപ്യമായ നിലയിൽ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, തല്ലിന്റെയും കുത്തിന്റെയും കഥ ക്വുർആൻ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു ഇവർ സൂറത്തുൽ മുഅ്മിൻ 46-ാം ആയത്തിനെക്കുറിച്ച് അറിയാത്ത ഭാവത്തിൽ മൗനമവലംബിക്കുന്നത് കാണാം. ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർക്ക് ഭൂലോകത്തുവെച്ചുണ്ടായ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا - المؤمن (നരകം, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും അതിങ്കൽ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്)തുടർന്നുകൊണ്ട്, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അവരെ അതികഠിനമായ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ കൽപിക്കുന്നതാണ് (وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ) എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. കുററവാളികൾക്ക്, മരണത്തിനും പുനഃരുത്ഥാനത്തിനുമിടയിൽ ഒരു തരം ശിക്ഷാനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നുള്ളതിന് ഈ ആയത്ത് മതിയായ തെളിവ് നൽകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെവെച്ചു നമുക്ക് കാണാം. മരണശേഷം ക്വബ്റിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള പല സംഗതികളും സൂറ: യാസീനിൽ വെച്ചും സംസാരിക്കാം. إن شاء الله تعالى